ספר
אור ישראל

אשר חיבר · כרב המחבר · בסבה כבודה מדבר · ה"ה
הרב המובהק המפורסם ופריסת כמה"ר ישראל בהרר
להרן ז"ל יפ"ה תלב"ר ור"מ דק"ק מקלנבורג בהמדינת רוסיה יצ"ו :
כ"ה ונעתק מעברלינ"ך וקלמקוק יפה ונעשה פירוש על רוב
מחזורי מינהר קדישת ומתפלת וביותר לימוד סוד כדרך החכילות
ובחיבור נ"כ כתבי הקודש החר"י ז"ל · ובפ' סוד ר"ב תתיון עם
הנקודות · ומוד טעמ"ס נקו"ד וע"ע ת"נ"ך ומסידר ל"ב
חלקים חלק ר' יוסבר הכ"ל ובתוכם מחזורים פי' על רוב נע'
ומנדות תפוסים ועל רוב מחזורי תימנים ע"פ סוד ונקנע פ"פ
נגלה · וחלק הב' על פ"ע הח"א מתיחון ר' עד סוף בי"ת בר"ו כל
עלבת' והלבת' בזוב' ובתוכם מבוחרים נעו' ומנדות ומד'
לאחר עד הנף היו מיוחסים בגמי יוצר הרים · וכדי לבקל על
המחבם מכל הכ"ל סידר תרלפ' תקדמות בסוף הספר ותתיל
בכלי הרחוים · ומרחים · ובוכות זה והמונים כו תעיד ועלו
מוזיעים לציון כרננים ולגחלינו כמקדים
ותבנה ירושלים :

לפרט **כי קרוב אליך הימים**
בפיך ובלבבך לעשותו

נדפס פה קק פֿראַנקפֿורט ראדרה

תחת משגלת אדוננו האלף תון פרידמן וקולפירמט תון
בדביכולן **פרידריך** פחסיד
והדתמן הסם יפ"ם ויתגמיל עולבותו תמן :

נדפס בבית האדון החסיד א"ח
הער מיכיעל גאטשאלק :

אלו הן חסכמות של חמאורות הגדולות הגאונים המפורסמים הרבנים דראשי קהילות יצו

הסכמת הגאון הגדול המפורסם במהורר זיסקינד נר"ו אבד"ק ור"מ דק"ק לובלין והגליל יצו

חנה עבר עלי ימים קדוש יאחר לו • כבוד לומר כולו • סדר הגדול כל • תלוק התסכל עליהם לא יפול : הוסכלב

בתורה וכחכמיות ג • לו עשר ידות • מיבחר מכוונות ומבלעות • כבלבו ובמצוות • כמוה מהר"ר יסראל בהר"ר אהרן מהר"ם ור"מ דק"ק מקלחב אחת מקהלות קדושות חמובות ומצוות שבחכמת הוסות • ואחר עם שבפי אחלה מכתב מיניו אותם ידי קודם לותיו מיבלבות בסדרון ידי קודם החותרות שבחלים הרבנים המפורסמים בחדורת ליחות נ"ו • כלם כי עונים ולותרים בפיהם מה שרוח בפיהם לחבם בקנא מפ בריו החתרים לשר חיכר סיכה ה"ל ומבוארים ל להוסיפם • ואני בחיוחת דלבי לבל יחי ביכולת ועיניי את סדר ה"ל לשבחי ומבוחת כיוחר לבת יקבלו וקבי ת"ח כל אחן שחקובים בשלן מיפוקף עליהם בחיעון הכסף חיילים ניער ואחבר ומלקט דסדים לחולים מהב ומבוא דרב ומהבם ומבוא מבוי חבוקים • ודברים עיקים • בגללה ובכללה • חיבר לחמי שבר • וכל דברין דברי קבלה • וכוחלי כל המעיין בסדריו יסחב בטוב דבריו • בכן לחלחי לסחבים עם חלחודות מבחלים לחר קדושין לחקוק חלין בעט ובוחבת • לאות לו ולזרעו ומיוחבים לחיבו לעבוחת ת"ל ובלבי סדם חיאחבר הל"ל ובבון לא יבים לוח את יהן • לדפוס בחוך עשרה ימים מהבלחת הוסבת סבר הל"ל בבח"ח ומהחות נכחבים וכ"ן כ"ד החתכב ככבוד חכסיות על חורה ולומדי' היום יום ה' ד"ח חמחס חס"ח לפ"ק

נאו' הקטן מרדכי זיסקינד בהר' משה ז"ל רושטבורג חומה פה ק"ק לובלין והגליל יצו :

הסכמת הגאון הגדול חמפורסם במהורר גבריאל אבד"ק ור"מ דקק מעין :

לעיני כל דברים הדברים אלו שלשים ושמנה מלאכת משים בחיקון חיקונים לדור דיש ושם כיוסת התכוונות חבונות לוחיות מחכיחות חכמות לחחות בחושבות חוחף ביחף אלו חיוה קונדרסים יהיעות בלבלת וחיעות עויה מדבדים קטות מסחבלי' מרחים במלחמ לבלו' שער בת רבים יסחי יחיין שחן הדקח מרקחת קודם למלחמ קדום לחחת מדבר חחני וקול בשחע בבחו בקודש ישראל לה' רחציע חבוחחו בכח חוד וכר חולת וכין רוכל רוכל מגלה טפח שוחק הדק הישב חושיב ומקדיר בהדים ידו יד חכמיות מבדח חבון חבוכן • כוון לעבת חבבית ומבלח לבלות קונים מבדח רביעי בקודם יכנום ועח בשלום ובחיבוד מוכיחו מוכיח בסיולד מדר חכמה ודעת את ה' בספיר בחשם ובחוחר לבחר קנת דברי חוקר ומלחמה מקום בחבנבע במקום קודם הקדשים בחוחת ובחוחר ובחי נם ר' נב"ר ישראל בנבורח יחסוק ידו בחסד חקדים בחבבת ה' ביבת דורים הוח כיהו בחחן החופלח ומופלג בחלבנו בבולו' חיפלב כ בחורה ובחכיחיות בחלה ובכחבר בינה ובוחבר בוקר ויודד חופר וחוחר בחבוח"ר ישראל בהר"ר אהרן חכ"ד דק"ק מקלחב"ו בחדינת רוסי' בנם שחן הירחוי לבחות בבוחים ל"ם בבוחים ובוחים בהבחר ובחבר לחבדי חסד בבר נחבחו בחלה ובחלה ויחה נם חבר שחעבו דבים הערלינו וחפלינו חחבלות חעלת הרב הבחן הל"ל ומחבידותו חנבוריו לבבלי לח יחוחה בדיק ולבינו רחיתי בחדבה חבחלוים חבר הבחיבו בהדפסת ספר בל"ל ע"כ בם ידי חבן והבי חבים להבית בדברי הספר בלה לדפום ובום חדם לח יריים ידו לדפוס ספר הל"ל בחוך עשרה שני בלי ידיעת ומלן הבחן הל"ל יחבדך מחלל הבוחר בחלבו בחופלח היטים הבחן הל"ל יחבדך מחלל הבוחר :

כ"ד החדבר לבבוד חמקום ותורתו היום יום ח' י"ג לחודש חשון חמ"ב לפ"ק ושחל בו "כ"ח"ם"ם"ו" ה'חורים "לפני ה' :

נאו' הק' גבריאל בח"ח החסיד מוהר"ל ז"ל ה"ם מקלחקא

הסכמת הגאון הגדול חמפורסם במהורר נר"ו אבד"ק ור"מ דקק ניקל שפורג והמדינה מערהרין יצו :

יש"ראל יקיר שמו חדר הולך לחרחוקים ויחון כחטחוי קסת סופר עדיו כתיעתין וכין לו ומגדיו סגד חעבן כבר יגח בחניחות נקי ומשב כשיפה • פוך חי כחה נאוחי חרץ חזיזדים מלוחה הדפת ומבוכה קוסבים לחוקי • ומיזר עבדו' לי' ומולחו בחבל חת חת חיניכו ומבנו בעיניהן ומיקנו נקקת ישראל • על חלי נבחה מרים ה' חב"ר ור"מ דק"ק מקלחב בחדינת רוסיה כ"ם חהול"ל ישראל בה"ר חבר יש לו יד ושם כינלה ובמבחר • וחין קופן עליו פסקיבתי • חפרק שבי בחר • ובח"ת כחה נאוחי עולם חבבחים לבירום יבונו חעניחנו חנוכ חעיין בחנה ולח חעיין חנוס • ומם קלנלה היח כבבל בכבלל בהבחלח שבחרי ה' בוכל עליהם פרוסים • והבה מי מלא ריחה חת החוחם חימו יבול להגיד • דק בח לבבי יגל חם בדרך • ולח מי' לו מחן ועיזן לעבן מבבר חלוה בדבחי שבם במוקבל נר"ו • חק"ל דחי בוחל ונימ בחיבחח ולחלו מבוקר • בחבונת לחלבל ולחבוי לי' פיטיות • מבחה מקבח"ם בלן חמיבוי להיות סכיף לפוחב חפוה • עם לוחן שבסכימו בבר וכל חמבחייב מחחולו • יהי כוית רעבן חודו • ויחבבך בבפחו ובמחולנו • ובחיות שבחב חיחבר הל"ל יעב ביום יניעות עד שבביות לבית הדפום ו ותחייהון בן יכל חיוה חום יהי' מי שיכי' ויפיו נבולו בחוך ל' בניים הן בעניני חו"ע חיוה חחבולות לימיבי' לי' חיוח דבבן לדית כי' חמחיבי פי החדבר לבבוד חורה ולומדים לבחלי יום שבבבל כי טוב ד"ן ובבלים אבת "ע"ד "כ' "י"ב"ח "ע"ב"ב"ם לפ"ק :

בחיום דיה הקטן חובבייים בן החפורסם מהר"ר חבבחים חופבייים ז"ל פ"ם חוך עם חבי יחבב עבת יפורין בק"ק ניקל שפורג ובבל מדינת מערהרין וחוחבם פה ק"ק הנודב בבבית הקטן החפורסם פרנם מפיה חמי הר"ר ליפמן מורא חהבן ס"ו :

הסכמת הגאון הגדול המפורסם במחורר אברהם נר"ו ור"מ דקק פראג :

אל עבר פני חיחירו חיוה קונטרסים מהבר הגדול מופלח ומופלג מהור"ר ישראל בהר"ר חבבן הכ"ד דק"ק מקלחב נ"ו חורה חחוחה מגולה נחנו לבחות ולחחרו לקדות קדיחתן וז בילולח : פקעי חיוחת חשל דקולח וחקופת חסם ויחוכם בבבון יגל לבבודת חמלך חלבו בל עולם : ועחקון בבסחרות בבוד חלקי' בחחבר . בוגם וסחוכר בחיבירות וחקיים בבין בוגה חולמות היכלות וחעלים ובעל נדר ובדק בל שהוח חבן חיחם וחבחי חמוקי מילחח מסוק בחחוחם : וחמילח לבסכים : בשנם שדרבי לחחנוג חת עבמי לינן ידי עשהם בעסקי בדפים מפרים חדשים . בפרטות בעשרי קבלה . מ"ש יעלתי מנודי : בחחר שרשים חבבי יעיבתי גדולי חקדי לב שסעידו על הרב חחבחר הל"ל חשר חחידין לי' בבילי דחחבת חבבחי וחבשרי לי' חגלי' לכל חעשין בבחלב בשם חמי' יבן הסבחתי להניות דבריו לחוק ולחף ידי וחרוני תכין בדבר עבוק הדפוס בלח יבבם חדם בבבולו בחעך : בביים בחח"ו בב"ח הל"ל : ובל חמסיים וכך לשמיים : כ"ד השרוד ח"ן יום ח' ר"ג חתוז לחבי שנת תפ"ב לפ"ק חק' לחבדים בחחור' בחשל ו"ל ה"ם בדודת מבבחלב

הסכמת הגאון הגדול חמפורסם במהורר דוד נר"ו אבד"ק ור"מ דקק ניקל שפורג והמדינה מערהרין יצו :

יש"ראל יקיר שמו חדר הולך לחרחוקים ויחון כחטחוי קסת סופר עדיו כתיעתין וכין לו ומגדיו סגד חעבן כבר יגח בחניחות נקי ומשב כשיפה • פוך חי כחה נאוחי חרץ חזיזדים מלוחה הדפת ומבוכה קוסבים לחוקי • ומיזר עבדו' לי' ומולחו בחבל חת חת חיניכו ומבנו בעיניהן ומיקנו נקקת ישראל • על חלי נבחה מרים ה' חב"ר ור"מ דק"ק מקלחב בחדינת רוסיה כ"ם חהול"ל ישראל בה"ר חבר יש לו יד ושם כינלה ובמבחר • וחין קופן עליו פסקיבתי • חפרק שבי בחר • ובח"ת כחה נאוחי עולם חבבחים לבירום יבונו חעניחנו חנוכ חעיין בחנה ולח חעיין חנוס • ומם קלנלה היח כבבל בכבלל בהבחלח שבחרי ה' בוכל עליהם פרוסים • והבה מי מלא ריחה חת החוחם חימו יבול להגיד • דק בח לבבי יגל חם בדרך • ולח מי' לו מחן ועיזן לעבן מבבר חלוה בדבחי שבם במוקבל נר"ו • חק"ל דחי בוחל ונימ בחיבחח ולחלו מבוקר • בחבונת לחלבל ולחבוי לי' פיטיות • מבחה מקבח"ם בלן חמיבוי להיות סכיף לפוחב חפוה • עם לוחן שבסכימו בבר וכל חמבחייב מחחולו • יהי כוית רעבן חודו • ויחבבך בבפחו ובמחולנו • ובחיות שבחב חיחבר הל"ל יעב ביום יניעות עד שבביות לבית הדפום ו ותחייהון בן יכל חיוה חום יהי' מי שיכי' ויפיו נבולו בחוך ל' בניים הן בעניני חו"ע חיוה חחבולות לימיבי' לי' חיוח דבבן לדית כי' חמחיבי פי החדבר לבבוד חורה ולומדים לבחלי יום שבבבל כי טוב ד"ן ובבלים אבת "ע"ד "כ' "י"ב"ח "ע"ב"ב"ם לפ"ק :

בחיום דיה הקטן חובבייים בן החפורסם מהר"ר חבבחים חופבייים ז"ל פ"ם חוך עם חבי יחבב עבת יפורין בק"ק ניקל שפורג ובבל מדינת מערהרין וחוחבם פה ק"ק הנודב בבבית הקטן החפורסם פרנם מפיה חמי הר"ר ליפמן מורא חהבן ס"ו :

הסכמת הגאון הגדול המפורסם במחורר אברהם נר"ו ור"מ דקק הלברשטאט והמדינה יצו

מי ואת שולה מן החדבר בשפה ברורה ובשושה קדוש קדוש יאמר לו ק"ל ישראל שאעבה בגללה ובבפתר בכל החוקים מיכי ועוקר הרים בם"כל הקודש מבכבם לפני ולפנים כפרדם החכוחה וביבה בה בתורה ובחכמיות לו שער ידות חע"ד זד"ח בחבד"ר ישראל בה"ר כ בהר"ר חהרן ז"ל הן היום שדיין זה בח לבית שלוני וכחשר שוחבו הן בולמן יקר רחשה עיני דבדים שלח שחשה חזן שחולם על בל בעלם בנגו' ובפוסקי' לח הניח דבר קטן חו דבר גדול שלח חיחם בו חידושים חגלה וחפוסקי : חחלחי וחוה בבחה לופנים בחפיני חסוריים . דבש דרושים בחחדים ובחחרון חביב חיבורו בשלחה חחבר חיבור קודש להחיר עיני חבניים בהלבה חעניון וחקובל בפלחית ישראל בפלחיתו

הסכמת הגאון הגדול המפורסם במהורר יצחק אבד"ק ור"מ דקק בעדלין והמדינה יצו

בחח בבבי בבבך ובבת ותהלות להעלל לבבקת בובל מרי' דבוחל חור ותהלות בן חפרנים רחב לבתי חבות • הכותב לבו בעלי

שערי הוראות נכונות ואמונות תורה זו היא נבונים ונסתרים • עד שבא ישראל לאור כך לתפלחר עוקר הרים מתחו תנח תורה חתמה •

מה שלא נגלה אמרו כי אם למעשה • הוא הרב הגדול אנחון החסידים תורתו כמים לים מכסים • בשנת התכוכב הרבני מהר"ר יחזקאל ז"ל מהרן תכ"ד ור"ת בק"ק אשקלאב הוא טרח הוא יגע כחה וכחה שנים : העלה פירות נאמנים מעשים רמונים • בתו רוח ליוסר כל ולישמח תלמוניים תלמידי חכמים ירוו מתוניים • כשנתו פרושים בחסדים על חזוקי כחה תומכים : בכל תוקן ותוקן מהלה תאיתית פכסים נאמרות מדברים בלחוש יחדיו כאלו חומיני כתונים • לא כספרי רבני ומירי קטנים אשר בוני ספריהם בכוית רחם חני הקודש וחני בחול • אחרי דת הוא כולו קודש • קוף וטוף היתון עשים ודבש • אשר ע"כ בכל ת"ת בקהלתו י"ב היינו מחכים ומשפים מתי יבא לידי ניעלה מנשנוים. נחת רוח לחכמי התורה ובנוטים ובהיום אשר בת בעצמו ובכבודו • ותלמודו בידו: הספר מכבד כשם יקרא תו"ד שחל"ל כתובות בספר תורות על הלבחות ראוי להעלות על שלחן מלכים בנרמיזי הוא מתוקן בדבש ומשמ מרקחים • מחכי החכמים עם הרבנים הנלוונים אשר טהיבו דבריהם להבניהו לבית המקום : בעט"ו יתברכהו בעתו יחישנה לזכות את הרבים החסידים ומשפים מתי יעשה נשר לעורה עו • והנני מטיל נודת רבת בשחתת וביזני שלח יעלה על לב אדם מבני ישראל להדפים ספר הזה עד שיראה פנים לא ע"י פעולות עצמו ולא ע"י חתנים ולא ע"י עתיקין אלא ישי שני החתנף בחדרף ובח אחר ובוטלו וכל מי שמוחק לקול קוראים ומזהירים: וניקיים אלה הכתובים • ויתיכהו ה' יתי ונצ': כ"ד הנאותה לכבוד התורה ויש ח' ר"ח אלול תפת"ל הנעיר שלמה הלוי, ספרדי בלובלין.

הסכמות הה"ה כמהורר יהודא ליב אבד ור"מ דק"ק גלונא רבתי,

צדיק בח לבית מלכי מאחן החוקה ועמו ניזה ומודע ותלמודו בידו לים קדוש הוא עלינו עבר בהיות שבח עתיקת קדושת דר"ח דנוי"ת תבר • נוקב ונידף עד התהום תעמוק והרחב שאף בכבש דרחמל בתיבוריו ותעופר תבר • עשות סבריט הרבה בכל מהמוקן בוח מוכח ומוכר : וקן ולבי בבודו יוסף בישיבה : הרב המופלא ומופלא בבוד מהר"ר יחזקאל נר"ו תכ"ד ור"ת בק"ק אשקלאב בתורות יוסיות : יחי' דגן בתלמוד : יפריח כגפן בתנדא • אבדו בין בנכנם ויצא סודות בתורה בפומר של עבנים להגיהם על הדפוס ירח לאות ופותח בין כבר בתי' ויון • מחנדי תקלח דתפוחין : דומה בסוד החשמ"ל ועביר מוחין • מלא עמה : תעבוסה מרחות טחן • מספר קומה : דיקלא וקפה ורמח • וכבר נכנס ונם קמה : תחלי בבריבי ובפרבותי ותלו ניכיון עליו אחולי עיניכו מחתר עיניכו : נחון עוזיכו הנדולים תשר בחרן במדינת פולין שיכח ירימם עליו ובחתומים וכן לו • נרור הסוד • תנן מה בעניו בתרי כתר-ריטא נופת נדיר • ואומר לף חני כיומים כיהודא ואוז לקרא ולמשנוני נברא לספרים עם חותן שכבר ורוני שבבשרון יהי' מפעליו • ויפוצו תוקה מעיינותיו ויחיליו : כ"ד אניות דעז חכדיא חוק ליהם ה' ד' תשרי על מכוני מים יפאל חותנו חל נינת ב"ת"ן לפ"ק מהם ק"ק יהודא ליב בלח"ת מהר"ר משה ז"ל :

הסכמות הה"ה כמהורר שלמה הדרשן דק"ק לובלין:

תניגן במדרשו של רשב"י דבשעה שיושיב תיינלין רוח לתורייתת ובריך רחמנא דחזיק לתיינלייה על ידי דהוו' שבח תסידת קדושת התהור הגדול מהן' כבוד מהר"ר יחזקאל ז"ל מהרן יצו • כמ"ה תיבוריו בדין דתורייתת ובלי כחתל דקד"ה תכריו בפולין של מעלה ישראל תשר בך יתפאר ויוכה לעשות פרות ועכבולים בעז הקדוש ויניחם לחורה : ויסחנו יום חייב שחכני שם טהור כ"ד אשיר לכבוד התחבר בעל תורה ויש ח' ר"ח אלול תפת"ל הנעיר שלמה הדרשן, ספרדי לובלין.

הסכמות הה"ה כמהורר יהודא ליב אבד ור"מ דק"ק גלונא רבתי,

בניו נין נילו ושמחו כה' אלהיכם כי נתן לכם המורה לצדקה ויורד לכם נש"ס ני' שבי"ל מסלילי דהמור' דתורייתת : וח' יתבי דת רוח דא' רבתי • דאשריך ישרא"ל מי כמוך בח ודאי תדוחתת דתורייתת תדאי נפשאי דוכיתת לאתי כהורת דקדוי בשפורייתת • הוח ח' קדוש תדבר נלי עיתקתת ותסתרתת • הוח הרב הנדול המאור הטהור כי' עי' כבוד מוהר"ר ישראל נרו' תכ"ד ור"ת בק"ק אשקלאב "שכולי" תח בסוד החכמה רוח דחכה : לח תכים ליה קויות דחכיי ודבח ודבר נדול תעשה מרכבה : יודע לשוט בימת רנח • בלב ימים תדירים והעלה כמה מרבלי טבח • נותרו בחדושים • ויהי לברך עליו ברוך תנם מרוים : כי ככנם בשלום ויצא בשלום : כשנכנם לבדרם כרכי עקיבא : בסוד עתיקא קדישאי ובוחא דישרא"ל סבח • תלמותו קמה נם נכבה • וכבן נם תכבי קטון הידוע לעני מבדכין : הריני מברך בשמחה בדוך מבכה לו בעולמו • והרי אני סניף עם המבכיים להדפים כל חיבוריו שהרה לאחבת קודש שבידו כדי להוסיף לאור תעלומה. ולחבים אני לומר ...קומו ונעלה אל הר ה' ונלכה בחודו אור החכמה : ובודאי אין קדוש יעקב ולא יבו"ן יעשני חש"ך בבהוי עיניהם בחכמת מקבלה • בשמתו מתעיין היומת יון הקדש קדש ישרא"ל לא' בחשית תבוחתו כל מיי"חלין תשרי כל מוכה לו • וכל תסמדיו ותחזיקין זכו לעמוד בסוד ישרים ליסדים נאוה תהלה • לפני מחשית מלאכי השרת. כשמלכו מה בעל לא לו יאמר מה תלבינו זה קיימו לו : בו בתורתו בו ב ביסודתו נשחתה ונבילה.

כ"ד התמכה לאור תורתו תמרי התחכה וניע לריחות חלח : ביום יום נ' שב' שם כי טוב ד"ת מרחשון • לפרם תצריך ישרא"ל מי כמוך ונו' ואתה על בכחת"ך לפרט קטן :

כתם הטעיר בחלפי יהודא ליב בח"ת הר' שלמה ז"ל ה"ה מבד לעם הוק בק"ק נרייזן:

הסכמות הרב המחבר הגיל

ואני תלח כין הקוטרים מחנדי תקלח להדים את ידי בתוקף זרועי בק"ן קולמוס ליתן חרם ושותח על כל מי שיעבור על נזירת וחרימות ושתמות תלו הנתוכים הכ"ל ותוסיף עוד מי שיעלה ידו למכור כלתי ידיעתי וידיעת בני הכו' יהיה מי שיהיה בחיה תחבולה קן ע"י עצמו קן ע"י תרמחי ובעובר יהיה חל עליו תרמות הכ"ל והשותע יוכנים ותבח עליו ברכת טוב •

הסכמות

אלו הן הסכמות של הגאונים הרבנים דראשי קהילות דמדינת ליטא

הסכמת הגאון הגדול המפורסם כמהורי"ר יהודי ליב אבד ורימ דקק בריסק יצו'

גברא רבא קא חזינא • יפרח כשושנה : חכמתו בחוץ תרונה : לוין ויקיר וחיבר מחברת הקודש לכבוד הסכיכה • עשה לוכים לתורה בגבלה ובכתפה : ה"ה הרב הגדול המופלג המקובל המהולל כמוהר"ר ישראל בהר"ר אהרן ל"מ וזצ"ל דק"ק בריסק יצו' • כראתר כיכותי בספרים הקדושים לאחר חיבר ועייכתי בהם ורליתי לאחר בלל בחיים לדיקים והעלה מרגניות : גם דרש פה המקבלות והרחה תריפותו ובקיאותו בספרי המקובלים : וכבר הבלינו הגלוחים הרבנים דמדינתינו ליטא יצו' תשבת תורתו • וגדול עוכמותו • והסכימו שיפותיו מעיינותיו חוזה • ואני לא רייתי לי שיהיה הספרי הקדושים הלו כחיים אלי מספרים לדעת הגלוחים הנ"ל להניח הספרי הקדושים הנ"ל לבית הדפום לוכות בו את הרבים • ומלחה אחרן דעה בחיים לים מבפיים : ד"ה לבבות התורה ולבבוד אלים קדום נבחין רבא הנ"ל חיום יום א' טוב מחמ תמ"ח לפ"ק פה ק"ק בריסק לליטא יצו' •

כלם אהי' יהודה ליב חוכה ק"ק בריסק יצו' •

חסכמת הגאון הגדול המפורסם כמהורר הילל סגל אבד ורים דקק ווילנא יצו' :

בהיות עבר עלי הלי גבלת רבה קדישת • חסידת ופרישת • לים חקיר יסר וכובר מפעלה • בעל בעמיו להללו • ברוך ה' חילי • ה"ה הרב המופלא • מחיר התורה בפלפולה • היפים בכוד שמו • בכל מקום הלבה כמותו • ה' עיכו • מוה"ר ישראל בה"ר אהרן ל"מ וזצ"ל דק"ק בריסק יצו' • והרלה לספר את מבוריו אחר חבר מחברת קודם ד' ספרים בולם מחמדים • מיני מתיקה ודברי חידודים • על אדני בן מיולדים • חרות הוא על הלוחות • נאמרה בכתוב ולקרות • לאחרות מיקורות • כמיכי מסורות • בכתפה וכבלות • להבין ולהורות • בכן לקח ידי עכון ורועי תלחן להדפים מיפותו מעיינותיו חוזה להכריאם לבית הדפום ויחוקו מילין בעט ועופרת • למען יעמדו ימים רבים דורי דורות למחמרת • הלא כה דברי הנחמדים בחתם החותם היום יום ו' ג' לחדר הרחשון תם"ח לפ"ק • כלם הנעיר בלל הלוי חוכה פה ק"ק ווילנא יצו' •

חסכמת הגאון כמהורר מנחם בין אבד ורימ דמדינת רוסיא יצו' :

ישמח ישראל בעושיו בחת • רוח ליוגדו : עשה ספרים הרבה תורה והגדיל תושיה • הוא ניהו הרב הגדול בתורה ובמופתים ומקובל מתוקן ומקובל : בשני לאשים לוחו הכבל • בריקת הרקיע הלידו תבל • כי"ט כ"ם בכוד מוהר"ר ישראל בהר"ר אהרן כדו' • לאחר יסד על כם ההוללה • והרביץ תורה פה ק"ק בלקלאב • וישראל עשה חי"ל מילי לתורייתא עשה חוכים • ולבומדים מאיר עיכים • בגבלה ובכתפה בלבא ובלבל בלבב חדירים • ומרגניתי בלבת בינה טימי הבלה ויחיבר מחברת הקודש • והבה הניח עת לכל חפץ ה' יבלית להיות הכתיבתו בחוץ תרוכה לאור זרח ומטה אהרן יפריח • ובאחר ידעתו שכל כוונתו לש"ש לכוכות רבים • והתולה כוכות הרבים תולים לו בזכותו • ובזכות תורתו • והטרישה דעתיכו לדעת הגלוחים הרבנים חדובלים מפלגינו בשבתו ותורתו • ויפותו חוכה מעיינותיו להיות דבריו חתומים בעט בדיל וטופרת בלוי לעיכי כל ישראל על הלוחו אחרות ותבלת אחרן דעה • כ"ד בכיתת ויחותם לבבוד אלים אבכיית' על תורה בבמת רבא וקדישת ויקידת • יום ד' תתו לאדר וישתב ה' ל'קול יש"א"ל לפ"ק • פה ק"ק בלקלאב בחמיית וועד קודש קהילי מדינ'רוסיא יצו' • מוכחם בלת"ח מוהר"ר בכיימין כ"ץ ו"ל מבריסק

הסכמת הגאון חגדול המפורסם כמהורי"ר שמחה כין אבד ורימ דקק הוראדני יצו' :

איש קדוש עבר היום בגילה ובשמחה בו • רוח אלקים בקרבו : ה"ה המפורסם לרב הגדול ומופלא בבגלה ובכתפה לי' בתבלה כל שתילתו חד בדרת בבוד מוהר"ר ישראל בהר"ר אהרן נרו' • שהיה אב"ד ור"מ בכמה קהלות קדושות • ועתה הוא בבבוד ובתפארת אב"ד ור"מ דק"ק בלקלאב יצו' • וישר"אל עשה חיל חילו בתורייתא ויש נלוחות ומדבינית, ואחן יקרתיה ברוח דחכמתא • מילין ללא תספר למפרט בספתא • פוס מחלל כבבתא • ואחף ובבי בחפציו כל בני חיילין שלחין טחיריו בבו • וילט אותם בלחדתו עד בלי השאיר עולמות חילולות עולה בקנה ח' • ותיבר מחברת הקדוש להבעה ספרים בבלה ובכתפה דדוש על בל דין וקוץ תילי תילי בחת לתתא ובליך לעילא • ויצא בתרעא ודיבורו בשתי מעלה • רוח דמלה במלחמת בל תורה • בפה וקתה • תפתוחי עושה קתיותה מודו בפלתו' תכמת הלקיש בקרבו בפוכה ותתומה • ובינה תמיני לבלות ידי ליתן הסכמה להבית לבית הדפום • הנם תהרתי לתשוך ידי מוה שלא היה זאת מקדם • ליתן בסכמה על תכמה זו : לך שמה' יצת הדבר אשר כבר שלחו ידם להבית לבית הדפום על תכמת הקבלה • בכן לחלתי לקל תמונע טוב אבבלינו • ורשות לו להבית לבית הדפום בל הלרבעה ספרים הנ"ל בלי שוחף ומעבב • ובזכות זה יגבלל השם וזכות ע"י וזכלי • וישלח לבן משיחנו במהרה בימינו • כ"ד החותם לבבוד תכבניית בל תורה • היום יום ב' י"ג לחדר ראשון תם"ח לפ"ק • פה ק"ק בודלחכי בדולה דמדינת ליטא יצו' •

כלם שמחה כהן רפא עודט חוכה ק"ה הנ"ל •

הסכמת הגאון חגדול המפורסם כמהורי"ר שלמה זאבד ורימ דקק סלוצק יצו' :

לבו חון ומפעלות ה' לחבר יעשה סר בתורה וסליט במעשה וכת חלבה ודעם תחת לשוכו לשון והוריס בראש סר המשלח מעיכו חוכות מים לחבר מתכו יוזל לוריס בסדרים דבי רב ספרים ומחיירים לאחרן אלדרים פרי קודש הילולים הילולים רבה • ואת תורת החסד הגדול ה"ה המפורסם הרב הגדול ומופלא בבגלה ובכתפה לי' בתבלי כ"ש כמוהר"ר ישראל בהר"ר אהרן יסף • זיבה את הרבים • הגומל כזה ים לחבר רוח חלקים בקרבו • וכרעיו בולה בליל תפארת עטרת בלילו יופי • בבר יצת מוציחין שלו • ובבר נודע בין החיים בם לומולחיהם בלרבעה ספרים לחבר בבתחין לפני יחבדת חיבת הקודש מבפדין • וחן היום הקריב לפני מזבח חומ"ר לבלומת וקרקפתא חיצת ביני עמודי עולם • ולחיתי וקריתי היה עלין לדומת קריאתן זו הילולן בלל הגדול לחבר לחף ופרי בחפציו מבל הני מילין ברוח דחכמתא • מילין ללא תספר למפרט בספתא ומגדול עון לעמו יתן שלח יהי תורה התמונה בינה ולחיות יפונו מעיינותיו חוזה • ובזה תוקף הבטחתיו עמוזה ובתובה לחבר שמה יצת הדבר • שבבר שלחו ידם בי הנתונים המלורות הרבנים ורוצי רלחי הקבלות מדינת ליטא יצו' • נם מבבי למדתי לל תמונע טוב מפבלינו לבתוב מילי בספר עט ברזל ועופרת • ולחיות לומחרת • וליחזקל לפם ולתפלרת לדודי דלות לחקוק דבריו בדפום • ולא יחתן לים את לבבו ולקפון בת ידיו מלבות מסייע לדבר מצוה • ושומע לו יסבון בטח • ולזבות בו עדת מי יומר • ולחיות הארן מלחה דעה וביבה • וירחה עשים בדקיבו • בתורה בימיבו • כ"ד החותם לבבוד תכבניית בל תורה • היום יום הששי דהלי שתת ושים בסלת קבה א"ת לפ"ק :

הצעיר שלמה מוחלקוי חוכה ק"ק בלונק' •

הסכמת הגאון כמהורר זאב וואלף נרו' אבד ורימ דקק מינסק והגליל יצו' :

נם פה עבר עליכו לים קדוש בתורה ובחסידות • רוח מלא ועדוש • וכידו מוגילה עפה דורש את תיתורה בגבלה ובכתפה כרה ניס"ה ועיכי רחו זאת התורה וכה ובדורה • לאחר קיבן וריבלן בלחם הגדול בעבקים ר"ב ועמוס פיטרחל • ה"ה שחרי ובחרי הודי והדדי הרב הגדול שבח עוז ומגדול עטרת תפארת בי' וקדושו תב"ד ור"מ דק"ק בלקלאב לאחר לתין ומיקר לרבעה ספרים יקרים ובכבדים • לאחר בתוב תורתו מאיר לאחרן ולדרים סבילי דרקיע בראיין לי' בתפר יחזו בעיני הגבורים היום בגבורי חיל בתורתם סגני ויחודי • לאחר בבר ישראל עושה חיל בתורייתא מילין ללא תספר למיפרט בספתיו : עמוקים ומתוקים בשמן זיתא • בכן לף ידי תבין עם הסכמות הגאונים הרבנים שבבר קדמוני • ולף ואחיי תתוכני שיפותו מעיינותיו חוזה להבית את ספריו הקדושים לבית הדפום • ויתוקן מילין בעט סופר ומלחה אחרן דעה בחיים לים מבפיים • ויתשת ישראל בעושיו • ודבריו יהיו מבריים ובעשים • כי האומר בבבוד התורה • היום יום ה' ט"ו לחדר דהלי שתת תם"ח לפ"ק •

הקטן מצה ואב הזכוכה ווילנא בת"ת מ' לדל ו"ל ה"ה החוכה פה ק"ק תיבסק ובהגליל שבבים הנ"ל.

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי עלת כל העלות
ערדלית עלוי לעילא מעילא.

כה

אמר לחיכם ישראל • הנה עיניכם הרואות את כל התלאות אשר עברו על עם קדוש בני אל מי יתנם ת"ח אשר היה ביניו בעו"ה • ואשר ספרו לבניהם : ולהפוקסם אין קריך רחיה : כל הגבורות מי יוכל לספר : ואיתות תמוהות שהיו בנסים הכ"ל אשתכת ת"ח • אשר היה המכה מתפשט בכולו בקהלה ק' ק' פוחרדיטש • שם הפליטו משה עשר עתות ילדיה חיים בכאר אחת כאשר מידור הנתון המפורסם מהור"ר שעפטעל ז"ל ן' בעל שפתי כהן על זה בהיכות גדול • כמה מדינות נהדסו וכמה קהלות קדושות נעקרה : וכמה בתי כנסיות נחרבו : וכמה ספרי תורה נקרעו ונשרפו בתוך ובתוכו לתוכם כמו"ש : והנה בחסכת בכורות עיניכף ל"ת אתחיל ע"ג ותרחה שם כפלאי : מעשה בעיירנו שעברו ן' קוזקנים על תורו של מרן שהוא סוד רוחב לשון הרבים י"ו אחות בסוד יותרת הכבד אשר עול עליהו יותר מי"ו אחות שבה בגלות אשר הוה : והיהיבו וה יקחהו : וכטופת הגדה בחשבנו בעיניכם קורו טעה לחתו לבו עיין לעיל דף קס"ה ע"ח בסוה"ב ל"ו : ומחרבים אותנו לחתו אפי קן הבלחות : ובלען לטבח בחשבנו ועדת לבניהם כשבלי עשיב ואין חדם שם על לב על זה עשה ה' קבה הלח בתוהה בתחה בדחתי בדת חלבים את השוחט ובו' בשביל ישראל שבקרא דחשית : ובשפוך כתיב ואתם הדבקים בייהו"ד • ואיתח בס"ת בשת ע' דס"ד ס"ו ן' עתן פרשת קדשים כיהו"ד • כיהו"ד מי כמוך מהוה לתך בקדושה לתך בגבורה לבהן הוה בשתת קדשיף וכו' הה"ד ואתם הדבקים בייהו"ד ולח כתיב הדבקים לייהו"ד חלח בייהו"ד • ומשה רחינו כי שו הן הלבוש הדבקים לייהו"ד הדבקים : והנה איתח בס"ת בשת ע' דס"ב כתיבתית חשר כייהו"ד הדבקים : עד לימית בייהו"ד בקיימת בשבת חדשית תביח חלבים לחבריח (כי יש כ"ת שהוחרים עדיין לח קבשיטת כי בן הרבנים לבניכם ועל זה קחתר יחזין שרירין כי חו יודע חם יניע לחדבקים כי על כת וו נחתר יחזקו ולח בחתת התורה כי טל חורות טלך המשתוש בחור של תורה הייתו רו • וירחת שחים יצח ידי שכיחם ועד שיחלח בריקו בשר ויין ילמוד בכל יום חלף רק שבה לחת ה

הלח איתח בסוף מסכת כתובות וה לשונו : כי טל חורות טלוין כל המשתמש בחור של תורה חור תורה מחייהו : ואיתח בס"ת בשת ע' תכ"ו בביחור מכני שים טהור לל תחזרו עוים חי מעש דחלין עוים דת שלוייתה דחתחר בה ותורה חור חייהו ר"ו • כי חיתח בס"ת בשת ע' רי"ג ואיתיה ברוך שהיין דחוייתה דחור רו שתקרי הה"ד כי טל חורות חור ותקחר שם ותחרי דמובה דחיין כי בשם חחריך כרעתו כי חבד ילמוך ובשבח כי תירוש ובשיחה ולח בשבר לבעביר חלח ע"י ר"ו חתורה כחשר כתיב • הנה ביה תרחה כי"ף בס"ת ויצח ע' שם"ח ובכח לחיהן חתן דחבולה' שתקריים בפני טבח ולח וכו' ובכון נחמיה לפ"ח וכו' ובכון חימין נדיקי' דיכלי לחשתבח מהייהו ולהעתיק קדכה בהכוח סטרח חתח ותחר כי בחתכולות תעשה לך מלחמה ונו' חתן מלחמה חת מלחמה דבכוח סטרח בישח דחשבי"ד בם לחעתיק ביה קדכה ולשלטחה עליו ע"כ • לכל ביה תרחה בספר תקונים דף י' קס ס"ם בהיכות קדישת על רגליו וסליק ידוי לשתקי עלמח ותחר רבון עלמח יהי רעוח דילך לחיכהל בון תוקפח לי ולכל חבריח ולכל דשלחן בקדכין דת לחיהון מסגרח דילך לחצלח בקדכה דת בלח כפופח קדך ולשלטחה חתקן בלח כפיפח קדך ונקוי חטרוניות עלוחה דכך נחתין בנסיה שתקן בחתר בה חס הבניים שתחה וכו' דהת כתוב בחרון חפקון בניכם ומלי חתרין כרחון חלוכים לישים לבקה וקולי לל כבי חדם דהת כתה פרשין בקדישין הוי חתכנשין לחנחת עם חיוחת כתה בקדישה דבקדשה ובקטיל לכתה דהין לחתין חבתריה חתקון הוו לכל כנוחת דילה ניהכם ומכהן הוה בלא לון חיין כנוחת בקדת וכו' ומכהן קטיל כתה מיכי חיתה וכו' (כחשר כל הגבורות מתוכתות מן הרשע הזה) וכתה מחרי תריסין הוו מתכנשין לנבה בתני כנסיות ובכתי תדרשות ופסקין עלי כתה פעמים בקלין וחמורין דילה ניהן כ"ה וכה וירח כי חין חים ע"ל

דף ל"ח ע"ב • ואיתח בס"ת בשת ע' ת"ב ו"ל ע"ח בכל יומח כך מהיות סלקח בתעבי חד בפרח בחילכת דע"ש וקרי תלת. ומיין ושרביט יוקף (והוח שרביט זה עיין בהלכות סוריס בסוד ותנושו שרביס הוהב דף ק"ם בסופו ודף קס"ח ותרחה פלחים • וכרוזח קדי בחיל (פיינו בקול חזק לכון בחרין סורחמי דכוזייתי בחלן) מיכון בחתי ולח חתי דקיימח בעלמח ולח ידעי על מה קיימי לח מסגלן ביקרח דחלהיהן חוריימח קיימח קיימיהו ולח מסתלקי טב לון דלח יברון וכו' ע"ש • לזה קחתר רשב"י כרוזח קדוי כל יומח ומחצדי חקלח ושיירין (פיינו חותן שיוכלו לבער קוניס מן הכרס פס ושיירין בעו"ה ופי' רחה תרחה לקיין דף ט"ע ע"ח מן שורה ל"ו עד סופו וכל ע"כ • והנו שלין לכם חיות בקהות • ולחי רבים חומרים בכוח שהים הסתר כחר לבל לח מחבתיה דכרו : הנה לחיתח בחסכת שבת דף ל"ח חתר ביה לקים מחי דכתיב והיה חמונת עתך חון סגן יפומות חכמה • חמונת זה סדר ועיבור חתן זה סדר מועד מוסן זה סדר נשיס יפומות זה סדר נזקין חכמה זה סדר קדשי (כי חכמה הוח סוד קדש ודעת זה סדר נטהרו • ואח"כ ירחת י' היח חומרו : חמר רב כשעת שחכנסין חדם לדין חומרים בשלח ועתת בחמונה קבעת עתים לעוסק בסקרת בפריה ורביה עמים ליפומה בלבלת בחכמה הכנת דבר מתוך דבר ואח"כ ירחת ה' היח חומרו ע"כ • והנה לכחומה קש' היתך חלהי כחן עסקת בפרי ורבי' ואחרי זה בלל עמים ליפומה וכו' איתח בס"ת ברחשית ע' קל"ג ו"ל ומשם יפרד והיה לחרבעה ראשים חלין חיכון חרבעה דבכנסו לפרדם חד עלל בפיסון דהיהי פי' שוכה הלכות תביחת עלל בניחון ותעין הוח קנור החוח דחתרוך ביה כל הולך בל נחון וכו' ולח ידע יח קבורתיה עד יומח קדין דחתבלייח תעין ודח חיהו רחוי ולחכמיח בדיוחיה תלימה עלל בחדקם ח"ר ק"ל ודח ליכנס בקדיש קל לדיבר : דביהתה עלל בפרת דהיהו מוחח דכיה פריה ורביה וביה כוד מלח חיהו פרדם : כן וחמח וכן עוחי עלחו בקליכין דחוריימח הוו לקלן בהן רבי עקיבח עלל בחוחח חתחר ביה דעלל בכלם וכפף בכלם ע"כ • ופי' כי ים ד' כתות בל לומדים : כת חחת עלל בפי' מן דהיהו פ"י סו"ה שלכו' שלמוד נוחדות הוח תלמוד תורה קודם קדשים ודחי חתרי לכם הלח חביהו בס"ת בפיסח ע' שכ"ח על מה דחיתח כיוס חחת חפילת ע' שכ"ח שתין כרכין וכו' לחכם קניהו וכביה חתחר ביום השוח חקים חת סוכת דוד המוטלת ובכל עמה שהים המה מלכות וכו' ואיתח לכבל שהים מוסכתות ושלוחות לין מספר ללן בתולות לחריה דעוחיה דחיהן הלבות חלית לון חוסבן ע"כ • ואיתח במחמר פרשת שוות ע"כ וה לשונו פתח ואחר שהים המה מלכות ושהים בלבושים ושלוחות לין מספר • שהים המה מלכות המה הנבוריס של מעלה ומכח נבורה דחתחדן בקליפין דחיוחת קדישת וכו' ע"כד כתיב לחת חיית יומני חתיני וכו' דת שכיחת קדישת וכו' • והוח כי תורה שבעל פה היח בכוח מלכות קדישת חשר היח תורתינו הקדושה חשר חקיה לנו חיים וקיימים : כי היח לומדת שחורה לני מחמון ונאוה ומפכים כחשר קניהו תרחו כמה נחרות שכתבתי וסס עומדים ברומו של עולם : כחיתח בחיתח הבחר לעיל ביה לחת שפיכת חתין כרכים דשם כתב דכני חוחת חחרי רון לומרין חרבליות לתלמידיהן ולח חשתמודעין ליה בדמיות חלבד לון הסיח חלה דרך חמון ע"כ : והוח כי חיתח בחתחר פרשת נו ע' מ"ו וה לשונו על פסוק ואת עוחת העולה כתבתי דהות חחקה בעלוחת סליקת על כל דינין דלעילח : דהת הוח דכתיב בכות בכות עשו חיל ואת עליח על כלבה ונו' : וסליכו דילה חהת לחכמה דחיהו ליומיח חסד דביה הרוחה לחכמים ידיה חתען חכמה כ"ח מ"ח חתר חד חבת בודחי בנין דת לתעור כך מולין ליומין משה בנין כלה ד דילך דלח יהח לך בלעומו חלח בה : וכך חמת חבת שלומת לתעור כך פה חל פה לדבר בו : ומחרלה ולח בחיות חרלה כנוחות דכלה דחתפשטת מלבושתה ומתייחדת עם כעלה בקרוב בשר וכו' : ואיתי חיהו כמחרלה דמ"ח בחושבן ולח בחיות לחיתין לבושין דילה וכו' : כהכות ומבת חתקייס בהו ויהיו שביעים ערבוביס הלחם ולחתו

ולח

ע' כ' ויהיה י"י בעין דוקא י"י מקף תכלת תיהיי (לשעלה לנו דרשת
מ"ם ברחשית פתח ואחר לחשית תכלת תהי קרקע תכי תכי מכוני ליה סוף תכמה
ע' כ' ויהיה כי תיעה ◦במאחר פרשת בראשית ע' כ' וז לשונו רבי חייא
ויהוה כי תיעה ◦במאחר פרשת בראשית ע' כ' וז לשונו רבי חייא
פתח ליעקב כי ראה בשלוה שהרשעים עתידין ליפול בגיהנם שלח
ליה אל תירא עבדי יעקב וגו' אל תירא שאני מביא עליך פחד
כשאני מביא על הרשעים שנאמר ויפל עליהם פחד וגו' ואומר
ויהוה כי תיעה ◦במאחר פרשת בראשית ע' כ' ומלה דחכמתא דאת חזי
עלך דנין אי עלמין ושבח מתמן ומסתיק לגבי עתיק יומין וכל מלין
דעתיק יומין עלין דחכמתא תיכון בגוא מתיימין עלמין ע"כ: וע"ז
מאמר עתיק יומין מאמר פרשת בראשית ע' כ' ומלה דחכמתא דאת חזי
קאמר תורה להשיבו להתבטלה: והנה סם חתר סחכיתי ל' ככסמו
בפרשת שמות מאמר התורה והוו וכו' ע"ש · כי תחכיתי בפרשי
לקמן ל"ג ויתיר י"י תלמים מן החלמה כל תית השדה ווי לשעלות
דתיכון לטיתין לבת ומתיימן דעיינין דלת מסתכלי בדוי דאוריית
ולת ידעין מדלת תית מסדם ועוף השמים תיכון עתי התרן (ר"ל תין
התעיומות כ"ב עליסם) ותשיבו בתלמין כפם תיה (היינו הלומדים
לת ממצת בהון שוב בעלותת ושכיחת בעלותת ולת למסה דתיהן עמה
(והוה כי הקדמתו לעיל במאמר פרשת בו בנין דת ותתר כך מוכיל
ליתיין מסה בנין כלה דילדלת יהי לך עליהן תלת כה ע"ו קאמר ותפי
בתלמין כפם תיה היינו תלומדים לת ממצת בהון עוד ושכיחת בעלותת
ולת למסה דתיהן עמה ומסיים וכניכי בעלותת בתרת ותמר ביה ולתדם
לת ממצת עוד תלת כלהו כגנדו וכן עמודת דתמנעיתת תתמר ביה ולתדם
לת ממצת עוד תלת לתעיק שכיחת מן בעותת הס"ד ויתן כה וכה ויה כי
תין תים ע"כ: והוה ע"פ ◦מאמר פרשת כי תבא ע' תקיו ע"ל דף
מאמר כפר כי כ"ו: וכוה כתת לכיהוד הנתרת תמר ריש וקיש ותוה תמונת
תבא ע' תקיו עתיך וכו' שתחיך מדר תורתיכו הקדושה וקאמר כי' שב ריש לקיש
בשעה שמכניסין אדם לדין תומרים כשתת ובתת בתמונה ביניהו
תמוכה דת כנסת ישראל קבעת עתים לתורה היה לך לזוכרו את
לעשות לי' שתי' דייק' אבל תמר יתמר אלא תייתי מנ' כתות וכל"ל:
מוקלין לו עשקת בפריה ורביה דתיהן שנכנסו בשוד מוחת
מוד התורה דבים פריה ורביה · והנה ◦במאמר פרשת נשא
מ"ם נשתע' ע' ל"ו ו"ל ומשכילים יביאו מפטרת דבים דתיהן לילה לעת ע' ר"ח
בניכי תתור ומשכילים יביאו כוחר פרקים שהתי תבורת דילך
דתיהן ספר תזהר מן ההלת דבים בלילה לת נריך נשין וכנין
דשתיין ישראל למטעם מחילת דחיי דתיהן תתי ספר תזהר יפקון
ביה מן נלותת בראשי יתקיים בתון ני' בנד ינתנו ואין עתו תל
ככר ע"כ: וגם ◦במאמר פרשת בראשית ע' פ"ב ו"ל
מ"ם בראשית ע' פ"ב כתנות עור תשוכין וכו' דמקיים ורות תלמים דת רוחת
דמשיחת מיד דיהת מרחשת על אפפוי תית דתורייתת מיד יהת
פורקנת: קדת הוה דכתיב ויתיר תלמים יתי תור ומסיים ופורקנת
ביה תליא · והוו כתחלת בלילת בפריה ורביה: ותזהר כך שותלין
בפית ליעשות כי תת בפת תליא · ושותלין בלילת בתכמה:
והוה כי תיעה ◦במאמר פרשת בראשית ע' ל' וז לשונו רבי חייא
פתח ואחר לחשית תכמה תהי קדת תכי מכוני ליה סוף תכמה
ע' כ' ויהיה י"י בעין דוקא י"י מקף תכלת תיהיי (לשעלה לנו דרשת

ויקרא ע' כ' ו

ויקרא ע' כ' ו

מ"ם בראשית ע' כ"ב

מ"ם בראשית ע' כ"ב

מאמר בראשית ברחשית ת"ק

מאמר בראשית ברחשית ת"ק

מדרש רבתי ע' ברחשית

מ"ם בשלח ע' רכ"ח

מ"ם בשלח ע' רכ"ח

מ"ם בא ע' רי"ח

מ"ם בא ע' רי"ח

מ"ם ויקרא ע' כ"ו

מ"ם ויקרא ע' כ"ו

ע"ם בכל הע' הכ"ל דתכם קניכו סם דכל מתן דתיהן בהתי עלתת
ולת יתיע ברוח תמיהתת טב ליה דלת יתברי וכו' עיין סם:
נם ריתה תרתה ◦במאמר פרשת בא ע' רי"ח תכם קניכו וה לשונו
וכלת תרתה בכתבי סכוכר לעיל מכל מי תית נדיון דכוני
ועובדוי לתכהת כתן למטרוניתת ולמשטו לבנוני קדרותת
דשטתן ולקטתת לה בלבונתן דגוונן ריהין דדין דתורייתת.
מה בתיב ביה ותיתיה לכוכבית עולם ותיתיה בדין ריהין
דתורייתת דתור רו תקרי: הדת הוה דכתיב כי נר תפוח ותורה
אור ע"כ: תם כן קורת לשטתן לכוונת קדרותת:
נם ריתה תרתה ◦במאמר פרשת ויקרא ע' כ"ו וה לשונו כשם דעית
מהיתכת לתיכון דתבלי עדיין ולתיכון דתבלין כניס בתוכה שלת
כהלכה · ולתיכון דשכבי דם נקי ולתיכון דתורין לשקרת ולתיכון
דשכבי עם כזה תו בת תל נכר תן ונכה תו שפחה ע"כ: ותם
כן הכיעו ותלו מה תכריתת יש לדרשנים של שלבנו שקר הכוונים
בניכים של עוף תיך הוה נורם שפיכות דמים כתשר התקרבי כשלכות
קורים ע"ם:

והנה

ומכה לחיותא בת״מ פנחס ע׳ תס״ב ז״ל לחתר דעתיה מהיכא בהמות ומכה
אלין מהני דאמרת עלמה מהני קבלה מהני דוקא לזן שעתא
בכתב בסיכון דיו״ר דה דחויא דכתיב בכתיב דוקא בהמות ומכה
לתפתחת לחולדת תשיח בנין אבליס ומערין דנדקין ע״ל דף כ״ו מה
שכתבתי על נמ׳ אם פנא כך מצוול זה מצטיכו לבית כתדרש ע״פ
כתבי האר״י ז״ל כי האדר נ׳ תקע״ד בוד כיבא היוה מדרש לו״ח הנקר׳
תורה . והנה כיבא היוה מהני״ה דיודי״ן ושם חל״ף חל״ף ה״י חל״ף ה״י
יו״ד חל״ף ה״י ו״ד ה״י נ׳ מדרש ע״כ . כי היוה סוד שער הכ׳ . ולזה
תלוה כסוף הספר שסיימתי בעניין כסוד זה בפי׳ פסוק ונדיק מט
לפני רשע יתון נרש זה בדיק ח״ט מחר חל״ף מל׳ שעדי כיבא וכך בעיל א׳ הין (ו״ן) ואתבשיר וא״ו לו לא יתוו לנדיק
ובהמות נחלים תקבוץ וא״ו בגמל הן אחי״ה לכן תאחר פנא ך״ך
מכולו זה מצטיכו לבית כתדרש . ומה שאחר דוד נל עני ואביונה
בעלמות מיתותך ע״כ . וכה נעבדת זרים תרוסים מסנים מתמנתיך
והנה כתבתי בדוקא יתודים לכתכל מן כרשע הוא . נס לזה תיח לקחן
דף קס״ב . והנה רבים ונס שלמים בקשו מתני לומן להם תרוסה מה
שרשע מכלכל בחחשבות זרות בתבלה . והוא כי תחרבתי ע״ל דף
קע״ט ע״ד פסוקה ט״ו פחריכות כי כל חיים יעשה מחשבתו מרכבה לי
על פס יהו״ה ותרומו ולבו מרכבה לה׳ תחשבה וקיל ודבוך לה״ק .
ולו חוא חרב ליהו״ה לרבבות ע׳ . עיין כפ׳ פנחס ע״ש ו״ו לחר
מתריך בסוד כה לחר ו״י מחרבע חותות בחי יהוח וכו׳ כל״ל .
מתריך בסוד ה׳ תקונין דסומתו וכו׳ לחק״ע בנרון וכו׳ ע״ש : כי
חלה ברכב וחלה בסוסים ותנחנו בסם יהו״ה חלוכיהו מוכיר : לכך
הרשע הוזוח הוא שלבבל מחשבתי חוי כיבטל כל החיה . ולזה יפיש
לחם על לבו הסגים הוא ויהיה בשפר כדי שלא יבגוש בסם הגרות הוא .
וזה ח״ת לא לא שיודעים סוד תעוד׳ שלו כתיב יי׳ בדד ינחנו ואין עמו
על ככר . והנה הרשע מתלבם את עצמו בעבוד רב ולחשר מחרבתי
ע״ש מה דאיתיח בפ׳ כי תצא ע׳ תקל״ו וכד חית בעלמות ערב רב בחית
לפתפשמת בזון וכו׳ ואי יתלבם כאיזה עם לחדון אין דברים בפתוחים
מתלבם הוא בלחודים ותחורה בעיניהם כקנוסים . ואיתיח ו״ל ס״פ
פנחס ע׳ תס״ב לחתר דעתיה מהיכא מהני חילין תתיחין ונדיק לתפתחת
לזן לנבי תכלית דאתן דסתיס לזן נבינין דחורתיה ואיהו יועבר לזן
דלהשיעת נסורין דדוק לחזרון לזן תסוכן ואיהו מתלת לתחוכת דאיהו
נבית אתן דחפר ליה עד דנלי ליה ולאו איהו דילית לתפדר
בסולבתות בחשוכת וקבלת ואתן דילית בהוי ליה וכנון דת
חית לבד בם בלעלם רזין סתיחין דחורתיה ע״כ . לזה קאתר חזון״ר
הוא מי יעלה השמיה ואחריתים את המוציה מידיה יי׳ ואתלעיים
מי סהולך בידיה ע״י חצר עלייהם לחתר דוד בחזור ס״ט כי קראת
ביתך מלכתי היינו חורבן הבית ואחרבת חרבין כללו עלי ל״ל שא״ה
מחבתים חותנו כדחיתיה כל כלכך ע״ם ד״ה הגידה לי אחבבה נפשי וגו׳
שלמה מהיכ בעוונות בשעת דיסתלבל דיסתלבל דקאתן יונו דיקרו דלבון ושאר
עניון מחרפון ומנדפון לון חייתי תפקוד תלבבון אילך לת
עביר לכו נסין וכו׳ וע״ז קאתר ואחבות חרבך בכלו עלי ואיכו זה
ואבכה בנפש נפשי ואתי לאחרמת לי ל״ל מלעיגים עלי ואתודים זה
דבר חדם הוא חסיד שוטה ורקאתר ואתבה לבושי שק לבשר בשער
הסביבה ועד אתי לתמחו בבלות שחר זוה ואחבשים הבנו חיל ואחי
לכם לחבל כי לחוק בינוים . ובכל מי בוש מן הלזודים מהם ק
התבשות מן שדון יהודלון . כדאיתיח ״בח״ם פנחס ע׳ תס״ח ו״ל
כתבתי לעיל ומכו מחלי מצה דאיתין בחלבים דאשתמיש לון שדון
דאיתין יהודלון דשיתין בחות שד״י וכו׳ ואית מהן דאיתיח
דבכתב ובפ״ם לתקדי יוסף שידת על שם דתולף ליה שד .
ולא לתבנת לחמר מחלי מתניתין חס הוה דוחה לחלוף יי׳ בעלות
דשלחו יבקשו אפיקו ע״כ . גם ״בס בראשית ע״ב קל״ו אית מהבוכיה
דשידין ורוחין ולילין ולכלהו מעוברין כשראלל וכו׳ לזה הם מן ה
חלעיגים בילדת שדים . ולזה לחתר יפיתו כי יסבי שער ובגיעותי
שותי שכר לחכל כל חייהם לעניים לבח ולשלוחם לבח ולחוקם
לחוקם לחשכבה עיניהם חלות ותתיהם תעיד החשד : בשבוך
עליהם שעיד וחרון לפך ישרגם וגו׳ וכן יקום . לחבר על כ״ח לחתר
בייחוי טלבבו שקר ונחתנו חיתות נדיקים ומיתת כרוס קטנים וכל
הנלוזי חתיבידו יכי נדול חתנו . ושתקעו הדרשות והכלפולים כאן
לחתר שיעיבי חדרשנים בעו״ה . כי ולחי חזה לחבל בחלוזי
הקדם שלנו כדי להסיר הקס והבטן ע״ל . לבל לת חריפות של
הכל עד שהשכיחה לחורות שחזה לחי חלבושים שחוריס והגלית

שתנבר ומשפך דם נקי . והכל בנגלס ה׳לוחדים כלילי . כי כל חמרכבה
לשקר בעו״ה הדי זה משוכח שבניה חלריות של הכל ועשה תעתועים .
לזה מי שיודיח י׳ מוצ בלבבו יהיוק מלחודים הללו ויוציח חת עצמו
מן התחדה הכ״ל שבניכם : ועוד יש חלה רבה על החוכים בעו״ה .
הלא הם נקראים בלשון ס״ך שהוח ני שיו״ם ויחיתיו ״בח״ם בראשית ע׳ ע״ב
ע׳ ע״ב ובלבן דשוים הוי קב״ה דכתיב ותתי תשתא החוים חטו
שלחה מתפלל חל החוים שיוחשו תעליהו חלה שבקשין שמן על שמו
ע״כ : ונם נקראים בלשון חז״ל ני ס״ם כיוון חזכ״י ל״ה יש לו שני
שמות חפר לו חלוחים עד יחוה קב״ה ושכיניתיה . ובכיוצ חלה ל״ל
בסוד י׳ חלהיכם חתת לחיתת ל״ל ולבן לחתון בם ך נגד
חלבות בכוזב . ואיתיח ״בח״ם ויקבל ע׳ ס״ט ו״ל כד קלים ס״ת ״בח״ם ויקבל
לתיון כדין בעלון כל עוזת למדרל נמוייהו בחיתתיה בדחילו בדחלת ע״ס ע״ס״ט
בוש כלא לתתח ולכוונה לצייהו כיוב דהשת קייתין עלי טורת דסיני
לקבלה תורייתי ויהון נייתין ויהכון תוכייהו ולית רשו לתעות ולא
לחחוק למחתח קומי׳ בתורייתי וכ״ש בחלה שחוק חלא כלהו בחיתתה
כחון חלית לי׳ קומי וכו׳ ואסור לחקרי בספרי דתורייתה בר חל
בלחודוי וכלא מיקון בנין דיסתיון חלין מכומי׳ כלו קבלו ההיח
שמע מכר כיכי וכו׳ ודוק דעלמ׳ דאתי כלא מתקון ואך חקרי דכתיב
ויזכר חת כל הכבדי שלה לחמר והנוח דקרי בתורייתי׳ תיהו לעילא
וכל עיוח לתתח דכתיב ויתיבנו בתיתית מהר וכתיב ויזכו חלה עלה כל
השבי לחתר והנוח דקרי בתורייתי׳ ישוי לבי׳ ועוזתי׳ לחימון חלין
וכי תיהו עליח דחתר בתורייתי׳ בסדורת דכי חלין לחשוב לכל עיוח דכל תיהו
קלי כדוגת עלמ״ש ע״כ וכו״ע״כ : ותם סתון הוח בחדנה ו״ו ותו תם לא
תהי הכתנתו בירח נדולה וכל חעשיו יהי לעמי׳ כתתר עליו כתנו עלי
בקולה ע״כ שכתתי . ודוקי נרוך לנגן בתתר בתרכתי שהוח לעורר סוד
נבורה ל״ל דף קס״ח ס״ב בתרינו׳ . רק שיהי בירח׳ שתים ויוכן
לח כבולן ח״ו עושין הקבלה פרקי פרקי ומסמיקי כבנוכי שלכתם . כלח
לחל תרון ריח תרוחה מהני ע״ם ״בח״ם ויקבל ל״ל דף קכ״ו ח ע״ש וע״ש .
ותכם קניהו כתיתיו ״ב״ח ים ה׳ תיבו ויהו על ל׳ שערי הבנת חיים
לך והו חבטיחת לתיון בסוד ס״ת וכו ע״ל . ותתה לחיהו שמוקים
בקולי קולו׳ קלת לנשם ויורח חור ותקון נורת הלבנה והם בקולויתי׳
נורמי׳ תוכך הנשם ומה שודחי בהבלבוח בהם ניצון של שתחל . הלח
הקבלה הם בתיון קדבנו ותי ״בח״ם כבי כהר ע׳ רי״ב הבי לבחויית׳ פסוקים
דלוחות דלסות וכו׳ ומכי הקרבנו כלהו ליי׳ לחיהו נעול כלא ופלוא לון ״ח״ם בהר
לקרבנו למוסרין דלמון חתכון פלוא לבלבים חיכון קרבנו פסולין ע״י״ב
דיהיב לחון למני כלב ונסתייתי ע״כ ותי ״בח״ם ע׳ ל׳ ווי לחיכון
דשלוחה דלמון לת חשתכח כדקת יחות דהת חוכי עלוא תתיין לחתכר׳ ״ח״ם ויקר ע״ל
בניני וכו׳ וכד עליח הוח ומכי כדקת יחות ומכון חיכון חתת דכל דינון
מסתלקון חמיהו וכו׳ ע״ל דף קע״ו ע״ל בסוד ס״ו שבל סוד זה מתקר
ברכה חיכון ו לקיים בו בלילה כיום יחיר שיהי הם ך יורד לבני חתיבה
להחיותו חיכון ו ע״כ . ומכה רחה תרת ממשיל לחן פסוקי ע״כ לקרבנו
ומיהו פסולה ניתן נ״כ לכלבי הכ״ל . ומכה בחדת מחחר הכ״ל עד
חיות ביתיה בחד סוכת קחקר חתחר חקלתי ומרין חיכון ומיהו
חסולי כמלת (חיהו הדכתים תורה הוסיפת לת חשנחן הלח חיתיה
כפ״ם פנחס ע׳ תס״ב ומוק ב׳ שובבי׳ כי תבוח אל עיר יומים רבים וגו׳ ״ח״ם בלק
ת״ח ותפקיד לך על כל כני ביתיו לת תבחית חת עבה דת ת״ח ויהיו ע״ב ע״ב״ע ומוף
בחתת דחיהו לילה דחיו חת עבה הזוח דיסוד עיסה לחת לחסתבלת ע׳ שוטנים
חן דיסד ותלוק לון לחחת דיסכון הה ומ״ד לת תבחית חת עבה לבדות
עליה נרון לבחת עליה דיסד וכו׳ כי חתנו תלבת חלי טבלת תקיפת
חלי דכל חיזון תקיפין וקדישין נפקי מיהם וכו׳ כי חדם עץ השדה לת
חקני חדם דחסתמוש עליה ותתת ע״כ והוח ע״פ חה לחיתיח ״בפרק
כפרד בחה כת כ״ם חתחר ר׳ חחת חעולם לת יעל חדה טובה
בחמה דף כ״ב
ומי כה כ״ם ותזר חון זוה ומסוק כל חשבבה לחיתות בחקני ביתיו ולח
חיהה בתעם בחנני ביתיו בחנני עיהו כעם על חנני עיהו בכל
העולם כולו בעם על כל העולם כולו לחתר הה בבח והני דכי היש
נלוזת בתעסים על כולו עלעזת ופי רש״י שיהיון לפניו ותקיימין
דבריו ע״כ : והלח כתיב ותשיחם כרחשיכם וגו׳ כיוזוב .
לחה חהיה בסדק כל שעה ו״ל חניח שתעון העתקובי ותחרי לח
נחתיה העיעובים היה דוחם כל חתין שבתורה כיון שהגיע לבסוף
חתיה ״י חלהיך תיהיה עיהם וכו׳ עד שבח רבי עקיבח ואתר חת י״י
חלהיך תיהיה בירח ת״ח ע״כ וכו׳ ע״ש . ולחיה לבחדי רבי
עקיבח חה דחיתיח בנחתיה בחסכת כתובות זה לשונו ״ח״

ה"ר לעשות עמו החרמת לוקן חיים שכחתר מתים כל יהיו רפתים כל
יקומו ח"ל כ' מבתתי להם תרופה מן התורה שכ' ואתם הדבקים ביהו"ה
תלמידיכם חיים כלכם היום וכי אפשר לדבוקי בשכינה והכתיב כי י"י
אלהיך אש אוכלה וכו' אעפ"ה עליה הכתוב כאלו מדבק בשכינה ע"כ.
והטעם הוא ריחה תרחיק ○ באותה פרשת משכנות ע' קנ"ט ותקח
ס"ם משכנות רבקה את בגדי עשו בכר הגדול החמודות וגו' בחילון לבושן
ע' קנ"ט דילוי נאלמילי ואפיק לי מכל ברכאן דיליה ואברכותא וכ"ב עלה דקא
משכחו דמיכין דיליה לברכן חיהו דחופי דלהון למיתי דרכן תדיר
ליכיל דלהון ולמיתן ולחלן ותרין מילין דם"ח הוו וכל דת
בנין דגלו לון מיניה לית להו עלה אלא לדכן וכנ"ב הני מילי דרכן
דקא כלו מחופי דלהון וזהו ברכי דשלבי מניהו הוא ודלי ומדלהון הוו
ומהון נטלי אלא ומהה דהוו מניהו בעלן לרכן דלהון כללא דהוה
יוסב לוחלים וע"ד לית עלה אלא עלה וע"ד לית אלא דיהא וכל
אלה תב לאתרייה ע"כ: והם כן הם ת"ח מהלי דרגא ריחה תרחיק
בספר ברית יעקוב דף ך' תסם קניהו ו"ל הם הייתי עושה פירש ענין
ע' קנ"ט המרכבה היית יודע שכל חכם ונדיע מיסרחל הוא מרכבה בפני עצמו
ואינו ל' חיות קומתות למרכבה כמו שים לבבתו ושטעולמות תלויים
מחזו ע"כ. כלשון תרחיק לי"ה בספרי זה ודלי הלומדים
פורשי ככפים שעולים בנפשיהם כלשון שים פרשה שלא ירדו לעומקו של
הלכה רק מן השפה ולחוץ פשם פרשה חלבי כשף וחלבי זהב המקנית
מחם שהשפה מיקנית בשלשה דרכים והם הלומדים על פי מסכת אבות
בדרך הלז הן הלוקחין דרש ר' שמלאי תריג מצות נלחמו למשה בסיני
שם"ה לחוץ כמיבן יומות החתה רמ"ח עשה כנגד אבריו כל חדם חמר
רב הוא מלי קרא תורה צוה לנו משה תו"ה בני יעקב הכי הוי תורה תרי"ג
הוץ לכאי וליה יהיה לך מפי הגבורה שמעבו בת דוד והעתידין על י"ה
דפתיב מזמור לדוד י"י וכו' בתירוכת ע"ל מה שהתרבתי
בביאור גיר זו ומפורש כח חבקוק והעתידין על אחת ע"כ. כך
הנה הקדמונים ונם היום רובן אבל לא כולן מי שקיבל על עצמו
רבנות ע"י תורתו ויקשיון היה לומד בתחלה עכ"פ רוב שנת התלמוד
וכל הד' סדרים ונם בהלכות ושה בהלכות מעלה כדישנו מבשר ויין לבל
בכל פע"פ שתורה משתכח מישראל כי בכל פע כשאה קיום לשמועתי ואין לומדי,
דק קיצור התורה לאחרון שבכול ואין יודעי' לא בגמ' ולא בשורי' רק ספר
קטן שבידם ומבלים ומכיחם בשה"י ופה"י בדרושי' בכבל שבפיהם.
והנה שמעתי בשם הגאון מתפורסם ויחסיד מהור"ל שכב"ח מטותיו
בבוד שדרש בק"ק לובלין ובתוך הדרוש אחל מפני מה היה במדינת
פולין אנשי חיל רק שהם חלבים ושבעים יותר משלשים חלף והניד
הוא כי בשנים קדמונים כהנו היה כיד חנשי חלשחה כלי יין הגדולי,
שקורין בל"ח ביקסין ולא כל אחד היה יכול ליטול כלי יין נדול כזה
והיו מעטו משל"ה כ שבשיו הנהנה שלוקחין רק כלי יין הקטני שקורין
פיטטו"ל זה יכול ליטול בל אחד כך הלא תנו מניחי קרבת דלעילא
אקול קול יעקב וידים ידי עשו אקדמת דבת היו מורה טורחת
מועטים היו ויוי שבת לכלל זה היה מסורסים בטעם כי היה נריך
ללמוד שיעת התלמוד ולחבשה טורים תשובות ושאר מעלות ולא היו
בני עלי מועטו' משל"ה כיון שהתלמוד ללמוד רק הש"ם ולחרוכי' ובכל
פעם ופעם מקדין תורתינו הקדושה ומסקרן כרבי מחיר דחייש
לתעוטי ומפח זה כתבטל תורתינו הקדושה ונתרבו מורה הוראות כך
היו הדברים מימיו מפי קדוש הכ"ל ומזה פי' הקול קול יעקב והידים
ידי עשו לפי הכלי יין שבידי עשו כך הוא הקול יעקב ומה תלוד תמיה
לי על הנאומים הרבנים אחר שם מלחים מלא ונדיב כתורה חוץ לא
יקומו קטלת י"י נטלות ליתן דעתם על כל דבר הן על מורם הוראת
כלומו כי קרבה חילול השם כלה מזה ונם אין מתניחין על כלל פחדינם
אפם קניהו מה שנתפשט המנה יוכן בכלל מכח ניצית ים שבי מיני
בנדים ע"ל בהלכות פוריס דף ק"ם ודף קפ"ו ע"ח מה שכתבתי ע"פ
מאחר כי תנח ע' מקל"נ מטהיכיתא לתמר ביה ותלכותו בכל מעלה
כתר לתלבשת שלימה לתפאר על לחשורות ולומתיה ולתתאר בהו
והדור בשוכחיהם ולפי תימת לתייחד עמה תע"נ והוו בחד כיתא ח"נ
אלא כשוכח דיוסף לתתאר כיה ותנח בנדו אצלה ולא לבושי אלא
בנדו לבשת מה בונדים בנדו וכו' ע"ש.
ומה שתמר דוד בתהלים מזמור כ"ב כי סבבוני כלבים עדת מרעים
הקיפוני כארי ידי ורגלי תספר כל עצמותי אמה יביטו ויראו בי יחלקו
בגדי להם ועל לבושי ישלו נורל ע"כ כי תפס קציפו בפרשת אלה
לך ע' שכ"נ את ואתנלי לך במלה קפיתקה בניחת דנופף דבר נס רומזת
משם רוחת הקודשת נשמתת תנו לולכת דחיי וכו' קטרת תחת

יסבת בשרת ומסטרת דיליה לתיתי בשרת ולא אלה לחרת וכו' רתילין
דרוח קודשת נרתין לבתין קיימין ועל דת חסיבו דנופף נרתין הוו
וכנ"כ ומצמותיך יחלין וכו' וכל ומנת דכשרת דכם"ח קיימת בקיומת
ההוא שתן קיימת לתסטתה תתחיה בשרת לית ליה דמי לתסטתת
דהת לית ליה על מה דיסתמון על דת כתיב יבול בשרו מרוחי
ושפוי עצמותיו לא רחו מהחות חיהו דסתן וכו' לה יתחזן לתרבת
לנביה דלית ליה בתן חולקת ע"כ. כי בכה הכלבים עזי כפש
ע"ל דף כ' ולזה יתחר לספר עצמותי המה יביטו ירחו בי כי חין
להם חלק אבל כנדי שהוח חלק הרע הבח חנד כשר יחלקו
להם וגם על לבושים שהוח חלק הטוב יפילו גורל ע"ל דף ק"נ ע"ד:

ופי' לספרם עצמותי המה יביטו בי ע"ל דף ק"נ ע"ד:
והנה יש שכי חיני כנדים מהבונדים כת לחת עומין שתי ניצית
מלבניו לח חן הנדי רק פתוחי' לפניו ונגד זה שני חלחוריו וחבל
נד חין לן מוש ניצית. וכת ר' מהבונדים הכ"ל שתים לפניו ושתים
חן הנד ע"ל בהלכות ניצית מה שהתרבתי ע"פ נמ' ותוספות ופוסקים
וע"פ מוד שבשיכם עומין ברכה לבטלה והוח עבת מחמל ולחבת ומוים
והנה לחיתת בחמ' מנחות דף כם' התבלת תניח ת"ל שתן חין
לך כל מנוף קלם שהתורה שלין תתן שכרה בע"הו וכנ"ל שכ חבל חינו
יודע כמה נח ולמד מינות ניצית מעשה בחד שהיה שהיה והיר
בחנות ניצית שחש שים ומה בכרכי הים שנוטלת ת' זו בשכרם
סיגר לה ת' והוסים (נגד ת' מה דכתיב נבי עשו ואחרב מחות עתו)
כשהגיע ומנו הלך ונשב על פתח בייתה וכו' ככנם כניעה לו שבעה
מינות של כסף ושלשונה של זהב (ע"ל שהתרכתי שהם נגד ז' היכלות
של חמת ומוים שמ' בס' מקומדי ע' תפ"ד ו"ל היכלה שביעאה הדא מ"ם עקודי
היח היכלה דשמרי דחברת לתתרוחתה כיה כד"ח ויחת מן היין וישכר ע' תפ"ד
ויתגל וכ"ל בהיכלה דת קיימין כל חיכון בשתתן תמתכין דכתיב
לכל חיכון די בסטרת דת דיתתדבקי בה וכו' כנוחת דת לחיכון
דסנוי תוכחייהו בהלי עלמת ותשתלו בזוחתת בתיר הלא חנטריך
כתה דחיהו לתדבק בהחות סטר' דיוי"ה בר בזוחתת ה"כ כפיק מהיכלה
דת רוחת מסתכת לסתכת ליה וכו' ע"ם לכך עשתה ז' חטות ועלתם
ע"נ עליונה שהות היכל הו' ותף הוח עלה ויסב עדום בתו ניציתי
ונפשו לו על כניו ושתו ויסב על נכי קיקיון וכו' ע"ל דף ע"ה ע"ח
מה שהתרכתי בביחור נמ' ו. ח"כ חכת שהיה מחר בחנות ניצית
כדיון שהם חן הלבושים ולח חן הבונדים ניחוד מעבידה ז. וזהו פי'
ותתעטפו בבנדו לחתר שכבה עתי ר"ל לחיות ניצית מילין הם הם
בכלל לבושי' שהם כחוזתן לפי הבנן קפיס' ומש"כ שן חניצית כלו חיהם
מילין כי הם מהבונדים לכך שכבה עתי ולבן ם"ת מבחיל "בניצית"
הוח ת"ם כחיבן לילי"ת. נם עוד חילול רע תפלין שרוכם בכולם
בחמיהו'ן חיה עושים קטנים כמו חנוח קטן חלח לחיות בנם' מקום יש
בהחם להניח שני חלבע שני חפלין ובכ"י בפי' כ"ח מביח בשם שחוסח רבם
ששיעור פתפלין הוח שני חלבעו' מרוכעת וסוף מכותר כתבתי החר"י
ז"ל. ולפי' שהוכחנים להניח התפלין בחשר ביתי ע"פ הלכה לחשתה הו'
הוח כמו ו' ואין' הוח כמו ז' חלח בכ"י בהלכות תפלין בפי' ל"ב מביח
שיעור לכל חות ואות ונתבטל כל הכנין לח מוקף נויל לח לחשל ולח
לחטל"ך הוח כמו ר' ואחר דברי חזי לסופרים. ולחיתי בזו"ה שהתה
כחלן חלח רושה שום ח'מבחוני שיתעוררו על זה ואחר עבירות חבר
מחם כהיתה מצות בנוכו וחין מוחה ומעכב לקבל קבלת יי' נבלות
הלח יהושיע לומר לכל ישרחל בקנו וגו' חת מי תעבדו בחרו
לכם וגו' חלח תיבדו תרתי בייכסם ע"ל דף קל"ט ע"ד. כך ים לקנחו'
קבלת ה' בבלות בחרומות ובמצות על הכסנים הסופרים הכותבים
תפלין כלחו ושל המביחי'. וכן במצות ניצית ושחר דברים הלח כתיב
ותשימם בריחשיכם בדרש ישרחל בקנו וקבלו לעשות ולקיים כחבר
עשיתי בנפשיתי כל קבלה וקבלה ותבלו קיימו וקבלו עליהם לקיים
והרוב בח בחילול השם חין הלומדים הכ"ל כחבר ראיתי הרבה רשעים.
ולזה המוכי עם העניים חן התורה רוחה הלומדן עשה סבר שהוח
נדלי כדין הוח והשחיל הוח חכם מתדבק בחלו הלומדים בלי תורה
ובלי מעשים טובים רק תורתן הוח חן השפה ולחוץ והם מבלל
תלמידי ירבעם בן נבט חשר חטח והחטיח חת הרבים. ולזה שמעתי
מפי המוכיח הנדול המופלם הרב המובלח מהור"ר יעקב ן"ל הם פנה כך
המובלח המוכיח המפורסם כמוהר"ר יעקב ן"ל היינו הלומדים ע"כ. ומני
כתבתי פי' על נמ' הכ"ל בהרבה חוסמים ועל הלומדים כלחו נחמר
ויעליבהו לחוחו הבר"ה והבור רק חין בו מים ודרש כרים חנינה

שיש לו בן אבל כתשיט ועקדים יש בו כי תיתח כתם' יומא כל ת"ח שחיטו כוסק וטוב כשחט ת"ח ונ"ל ואפילו אותו הכ"ה והכו"ה רק אין בו מיס אין לו תורה כדאיתי' כל אחת לבו למיס וכפ' בשלח ע' ק"ח וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ואין מים אלא תורה ואין תורה אלא קב"ה ולכך קאמר והכור רק אין בו מיס ה אע"ג דלכל אחד"כ מיס אין בו אבל בחשיט ועקרבים יש בו מדה של ת"ח דאין תורה נדרשת כמאחר הכ"ל ויבשת אל י' ויורדו י"ע אין אין אלא תורה דכתיב עץ חיים למחזיקים בה ואין עץ אלא קב"ה דכתיב אחר שומרי כי אדם עץ השדה ודאי דת שהם דתפוחין קדישין ולזה מביא בחאחר הכ"ל כב' שאפשר לת שתחית את עניה דת ת"ח דאיתו בחאחת ע' תקכ"ח דאיתו דחיי וכו' ויוחנא דאתחדר כי' מקדמת ובטלו קרבנין לית ליה לקב"ה אלא תיכון אלין דאורייתא דאתחדשת בפומי' בנ"כ כי אתנו תאכל וכו' וכיון דאתנו תאכל ואיתון לה אתו או תכרות הוה טעיר ביה אלא תקדם בי' כי אדם עץ השדה דת תקני אדם ד דאתחדש מדם עילאי ותתא עץ השדה אילנא דכרכא ותקיף דהוות שדה אחר ברכו י' דת קאיך עלה אילן דאתחדש להוות שדה תדיר ע"כ ואחר ע' דלה תדלה כפ' שמות ע' י"ט ותדיר כת פרשה לרחון על עלבונא ד שמות ע' י"ט הות כתתא מדת הדין לאתקשלה מדאה דישראל על עלבונא ד דאוריית' ונעשו' הולכות על יד היתה אלו הן התורות דאיתון תולין ודפקין לתפדייהו מיכה ע"כ ונכנו עושה ת' שלי כאחר נוכי דמוריס הה דדפו ידיהו מיכה ע"כ ונכנו עושה ת' שלי כאחר נוכי אחר ע' תקנ"ו כמבואר פ' כי תצא לעילאה ע' תקנ"ו בישראל עלין בשאת דיהו"ד ובשוי' מפרש (היינו שם י"וד ה"ה ו"ואו ה"א כי ו"ל בפ' פינחס ע' תקכ"ב והוה דפלג' מפתח תכת דיוקנא ודת ד"וד ה"ה ו"ואו ה"א ודת דיהו תדם דיוכבתת עלאה דתכפין דילה יהו"ד ע"כ והוא כי בקדמיתו לעיל ואשלוח בתילין דתיכון נפש חי' לת תשתכח עוד בגלותא והו ולתדם לת תכת עוד תלת כלהו בגדו וכן עתידות דתשתכחת' וכו' כ"ל ליה קאמר בתוספתה עליך בשאת דיה"וד ובשוי' מפרש נלי לי לכל ריסי תקרי מתיתין דתשתודעון ליה וכו' ליית לך צורך למיטעל רשו דבת תכת עליהי דשלח ועדעת דתי ת עציד דת דיודי לך קב"ה עליה ויסתלקון מיניך בניניך ב בעלילא ותתא ולא תתעכב למיעבר לת שכוב ולא תדם ולא שכב ע"כ כתיב תרתי כספר ואת תה הוא כמובתי כי ת"ל לת הי' לי שום פניי בעולם לטותפי ולא לטוותפ דקדושה ניתתוקו כמות כתיב תכו מודעת ישראל לת ה' ואת תורתו הקדושה ניתתוקו כמות כתיב תכו תומרים והקר עיניכו בתורתיך ודכת לבבו בתמניתיך ודתי תן ארתו היה לקייס כ"ל נלי ליה לכל ריסי תקרי מתיתין תך טלטולא קשה עלי: רק לקוה לתל ת"ם פיריתי יודיעו ת הדרך תשר ילכון בה ויהיו נחבאי כתלו בעצמי מדבר לבניכם ותקיימו תשרי הנדולים תשר יעשתו להקטנים ושכם ילמדו כולם הלח תיתח כפ' משוח ע"ל תשר כשיח ישתח ת"ל ויחכן כן ובחי תשרי שדור שהכשיח מכיח קרקן על שנעתו ושה תם בשיח מכיח קרקן על שנעתו נמיך לומר ההדיוט ושה תם על שנעתו מכיח קרקן קל ונחמר מודענו ע"כ לזה תנו כבוד ליה"וד ויתעודדו עמיכם לעובד ת עם י"י בתפוכה ע שליחי כתבואר בכ"ם קדושים ע' ס"ה ותקיימו התקשטו וקשו ויודעו לעם י"י בכרי כבושים בהכנעת הלב כך שיעשו תשובה כי הלמלאים יזכה י"י וכלו כל בקיון והכל תלוי בתשובה וזה תלמד ת תשרי לת ע"י נדלוי ישראל כי מי רחו תלו יונתן ולא יתח ולו יהי תשריכם ושוב לכם בשה"ו וכשוב"ב אלא כתיב ושמניכם היו במעל שה דתשובה ע"ל דף ע"ב ד"ה ותאריכות ואם יתכנכו כ"ל תו יקוייה כבם לתעון יתיכו יחי נשמי על מחלכתם בקרב כל ישרל ויהי'תרוסה לפ"ה וכל"ל ת"י מפתחי לכם תרוסה תן התוכיח ותתם הדבקים ביהו"ד תלהיכם חיים כלכם היום וכו' ע"ל ותו פי' כל המשוה ת ת"ת תין תרוסה לעכתו בדרך תחר יכול לתרון לת תחר בנגר כל המשוה ת ת"ת תין תרוסה כי תיתח כפ' תתם נכנסים היום כלכם רתשוט'שבטיכ וקציניכם ושוטריכם כל איש ישרל לעבדך בפרית י' אלהיך וגו' לעמוד היום אתך היום לו לעם והוא יהי' לך לאלהי וגו' ולמען תקים לבדבם תכבי כרת ת הברית הזאת וגו' כי אם אחר ולא תתכם לבדבם תכבי כרת ת הברית הזאת וגו' ואת אחר תכבי מיכם פה עמנו היום לפני י' אלהינו ואת אשר תכבי מיכם פה היום לפני י' אלהינו

נתן בפ' תבוקי ופי' רש"י תתם נכנסים היום לפני שכינתו ישראל אחר בפ' תתם נכנסי שתים הודיקו פניכם ותחרו מי יוכל לעמוד בתלו וכו' דלכתורה קשה נתן בפסוק לזה נקט תלי ליישב שכתבו תלה אחר שתים וכדי לתרץ זה כי

ויתכן שם תתם כתיב א ויהיה כשתעו ת דכרי הקלקלה ותתברכו כלכבו לאחר

שלום יהי' לי ונו' ותאחר קרוח לא יתכה יי' שלח לו ותכתה בו כל הקללה הכתובה בספר הזה ע"כ ותנה לתרון בפסוקים הכ"ל כי הלא תיתח בפ' קדושים פ' עשרה יותפון יותר דכל כך רב ברכה ונו ועשלה יתיתה יש בין ישרלים לנויים דתלו בישרלים כתיב והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם ותלו בנויים כתיב מי הוא זה ערב את לבו לנשת תלי פ' י' והיו לי לעם ותהי תיתה להם לאלהים וכי' רש"י תני תיבה להם לאלהים תשב"י שתיכם לעם ותיתן שתי מקריבים להם יהיו לי לעם אחר לכל נבי נריס דתין מקריבין חותם מן השמים תלח ת"כ הם יקריבון עמנן מתלה לתיית טוביס ע"כ ותו"כ לפי זה יש כתן קושיא דקדמה לתתם נכנסים היום להכיכם ונו' כל ימים ישרלים ותחר לתשן הקים לתוכך היום לתם ולהות תיתה לך לאלהים הלח זה שלמען נבי נרי לתתר לתם נבי נרי ישרלים ולא נבי ישרלים לכל מיס ומיס בפ' תבת פ' תקי"ח ע"ב ד"ה ותתם כתם תתם תתם נכנסים היום כלכם ונו' כל ימים ישרל לתשן הקים לתוכך היום לו לעם ונו' רק יהי' לך כן כתן קיף לתך כל ימים ישרל ותקאמר לתשן הקים לתוכך היום לו לעם ונו' ות"ל קאמר ולא תתכם לבדכם תכבי כרת הברית הזאת כי אם אחר יושבי פה עם הנריס ונבי נרי נתיך לומר כתלי לישעקוביץ כ"ל כי תיתח כזוהר תדם פ' תבת דף ק"ח ע"ב ר' יוסי ברבי יהודה קם יומח תדם בשברת תמח תיכון שופלח דמוז טחסן ושבניכ תדל תולת כ כתרייהו קם על רגלו ותאר כשיכ תיכתב תיתחני דיוקנא דעשת קדיפיה לך יתות ולך כתה זיל ושביד עליתונת תדל לבר יותח כתתר דתיהו תמן לתסתתרת תהיה שכניכת ונטלת בפומת ותולת לבני דר"ם וכו' לתסתבל בהתות פתקת ובכה הות ותכי תלעזר בר"י וכו' תדמי ותכי תיתח דף ק"ח

תדכי תתח תלהו ו"ל ותתו דכתי תאר כשליתתו תחרת תאשלחתון ושדרכי קב"ה לשכתת דתיעך לי תכי תי תכי לת תיכה תיה תנטריך תשתיך לנדיקיך תלין תלין לכל כך תולין קב"ה בקללות קדמתין תית ל"ב קדתי ובכלהו לקבל כל תלין תלין בקללות דתורתי תית כהו כ"נ קדתי לקבל פרשיו לתכלין לתורייתי נבלות קדמתי ובתי תכתי תכתי תכ

לי כי טוב הוא ולהיה קאמר לית יהבה יי מלפא לן ודכפנא כן כל מהלכה
בכתובה בכפר הזה הכתובה דייקת לית כמו כפי׳ לקן כתיב היה כתובה
לשון הקלה והכה לותיה טעם למה הם ס״ח מלכלות כי לית הקלות הם
נגד מלכות והכה המלכות למטה כתבה התורה מלרבעים יכנו רק לתו
חכמים ובכרי חדא כי הטעם אם מלרבעים יכנו מן יחות עליהם לכך
העמידו על ל״ט ע״כ ח״כ למה העמידו על ל״ט דחל״כ לית יוכל
לסבול המכות אחל מי שמקיל בכבוד ת״ח וח״כ לפ״ד לית כח לת״ח
לויטע מקה דכתיב בתורה וח״כ יש להלקות לו מלרבעים ומרי לית יוכל
לסבול ולזה קאמר בגמ׳ כל המכה לת״ח לין תרופה לויכתו) והכה אם
תלקה למטה כתיב מלרבעי׳ ותתו רבון ובכרי חדא ולמעלה הוא מיתין
פולמי דמרת וכשם מין התורה הם מלרבעים ובכרי חדא כך למעלה
הם מתין פולמי רק בכרו חדא ולבעורת זה הם מקה חבר מתים כי מכד
דין התורה הם מקה רק אחד מתים כי בכרו והעמידו על ל״ח ולזה
הם ל״ח מלקות נגד שבי מיני מלקות וח״כ לפי מה שהקדמנו כי הכלם
ברכות הם למה בכרו מתים הוה ליה למיכתב יותר ברכות אלא ע״כ
הם למדו כשהוה שהם מלקות נם הקדמנו דמלקות שבתורת כהנים
הם היו בחמת מלקות נמורים ולזה מדייק כיון שעשאו ישראל מקה
אחר מתים דמיינו מיד הדין היה ילוי להיות מקה רק אחד מתים
מהם מתיילול דאם היה ברכות למה בתחעשו שנים לדרבק לי להתורה
לבתוב נם שנים אלו שלא ילוי מלקות הן ונם דייקו הן מת״ט שבתורת
כהנים ושם מלקות אחת והוא נ״כ כי׳ פסוק יכה אחר לא כתובה
בתורה ל״ל מה לי׳ הכל כתוב בתורה הייתי לומר שכולן ברכות הן
אחל מלחר שנים הין נכתבין ת״ל ע״כ מלקות הן ולזה קאמר מכה
אחר לא כתובה בתורה ונ״ל זה יתורץ עפמוקים כמ׳ ילה מלכי מתן
לפניכם היום ברכה את הברכה אשר תשמעו והקללה אם לא ע
תשמעו וגו׳ ושמעתי להקשות מלה לויתת כתם׳ ברכות
ברכות פ״ק כל דבור ודבור שיצא מפי הק״בה אחי על תנאי הינו חוור ואיך
קאמר כאן את אשר תשמעו ובי׳ רש״י אשר תשמעו על מנת
שמשמעו ועוד הקשה הנאון השפורסם בכור שהור״ר שמקיב אב״ד
ור״מ דקהלה נאה וחסוקה ק״ק לונדין אין קאמר כאן בתחלה ברכה
ואח״כ והקללה אשר לא תשמעו הלא כל מקום כתיב בברכת ישראל
תורניך אחור ומברכך בריוך והתירץ בשניהו דפ״חח אחל לפ״ד מתורץ
קאי׳ אב״ל הלא כאן הקללה מקודם כתיב בקרא והברכה אינה הפירוש
ת״ל בחמת כתיב קללה בתחלה והברכה שהיא כפי׳ בח ח״כ וח״כ
פי׳ הפסוק ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה היינו בקללה
שנאמר יש ב״ב ברכה אחל מיית הברכה אשר תשמעו וח״כ לפי זה
הברכה לא יצא מפי הק״בה כי אם מהרפה הקללה כתובה והברכה הוא
בעלמא כדי מירחו אלפנינו כחזור לבדרישו לבקש מן הנלוים ולבל
מחמר ס׳שמות תחר לפי מקומו כי ראה תרחו מה דחי׳ כפ״שמות ע״ל ה״ל ו״ו ומשה
ע״ ל״ה ול״ו היו רועה את צאן מ״ר יוסי אבל ומן שהרועה חכם לגבול את צאנו הוא
מוכן לקבל עליו עול מלכות שמים (והוא ע״ב מה דחי׳ בגמ׳ בפ׳
יום הכפורים כל היומה את הרבים אין חטא נה לידו שלא יהיה
בניהם ותלמידו בת״ע) אבל אם הרועה סוטה עליו נקרא תקוה
לבסוף ממנו מ״ר יהודה משה חכם היה ובקי לנהוג את צאנו ורחם
חדוד אב׳ ולב לפניך והוא רועה את הצאן במדבר למדך חדוד חכם
נדול היה והיה רועה צאנו כדין וכשורה לפניך עשה הק״בה מלך על
ישראל ולויה צאן ולא בקר מ״ר יהודה ישראל נקראים צאן אב׳ ו
זאתה נאני צאני מרעיתי אדם אתם וכיהם בצאן קדשים בצאן ירושלים
מה הצאן על המוסך במצולם וכה לחיי העה״כ כך המלכיות ליחזקאל
כדין וכשורה וכה לחיי העולם הבא וכו׳ מה הרועה את הצאן מציל את
הצאן מן הזאב ומן הלחריות כך הקב״ה הוה מציל ליחזקאל אם הוה טאב מציל מן
הלחיות עש״ו ומדין של סוטה ומדין של מעלה ומדריכן לחיי עה״ב
ע״כ ולא יקניף למוס אדם יחי׳ מי שיהי׳ כי כל החוקף לרשע סוף
ליכול בידיו כי הרשעים הם מן הארב רש ע״ל דף ס״ו סי׳ של ערב רב
הכלל כל מי שירצה להחזיק בירושת יי׳ ולקיים תורת כלכלה דוקא
שיהיב בעלת הסביבה וזה נורם לבעלת אחר הוה ילמוד בם בחשבת
ע״כ ס״ב וס״ל וק״ל ול״ל ול״ל עד סוף קל״ד ול״ל ול״ח וכל ועל ע״ש מד
וכם ויקרא ע״כ וכם בפרם ע״ל וכם כי תבא מן ע״תקה״
עד סוף תקי״ו ולמוד מן שבחי ואת הדיוק בכל יום ע״פ חיוב אחד
המרכה (ול׳ שמועתו בירושלמי שנים לחה תרחה בפ׳ קדושים ע״ קס״ם
הארכתיכו בו ות לחה בפלחות התורת׳ הקדושה תורה שבכתב
ותורה שבע״פ מוך תוחיות וקבלות שנעשים מוך אחות יוכן בכולם
ומשנה כל מקר שנזכר וכל שבחי הקבלה יכול ללמוד והדפ״נ׳

מתומי׳ ויהי׳ מכבי עלי׳ כתקר תרחה והכח לבטהר יוסיפין לו ויהיה
כתשעין אחת בתר כי לחיתת בפ״ק דקד״נ טעמי לחיון מת בלבני מלחיר ב׳
בחורת דחמצית טעמי לחיון מסט׳ דבתר ובקודין מסט׳ דבכורי בחלק ע״ק
ולחיון מסט׳ דבינם מתבעין כמיח ולחל ורוח בחיון חסר נבורה
ת״ת והני מתבעין בכה״י ומלכות ולחל דבולהו בלילה מכולהו לחיר
פה דמיכה הבלים נפקין קלין ודבורין בלהו לתבלילו בה ע״כ וזהו
פי יתן י׳ מכאב מפיו דעת ותבונה ע״ל דף ב׳ על פסוק ויתר שהם
מלמה חכם וגו׳ הא דחדייק דמיכה הבלים וקלין ודבורין בפקין לחיתת
בכתבי האר״י ז״ל מבין בנוחיה ודוח הקדם דע כי בל מה שיוסיף מפי
אדם לי לחפשר שיהם לבטלה וכדאי בפ׳ מפשטים תלת קלין חלבו
דלא לחתחילו בעלמא כר קלין דחוריית׳ וגלוחת דחלין סלקין
לעילא ובוקעין רקיעין ובתקונים לחיתת לוך מבקול מדבר מוניא
מפיו רבבין עליהון המלחכים והבשמות ובאוח בניות אדם
וחניך יעוסק בתורה ומתפלל בכוונה מחותן קולות היוצים מפיו
בכרחים מלחכים ובוחין קריטין קיימין ושומדין ולבלי המלחכים ה
הבבדים מדבורו מנלים לו רוי תורה ומודיעים להם עיתידות ויש
שחיים מנלים להם בכל הוה כפי בחי׳ אדם וכפי מעשיו וכמו שיש
מלחכים שחדם מוניח מפיו בתורה כן יש מלחכים שבבדים ע״י מעשה
מצות לחמם ודלי נדול הוא המלחך למעשה ע״י עסק התורה מהבשמה
ע״י מצות והבלל כי המלחכים הנעשי׳ ע״י התורה והמצות בלל הוא כפי
בחי׳ מעשה של אדם למעשים הם מניחים אותיים ולבשמים יש מניחי
קדושים (והו פי׳ בגמ׳ שבשחת עיון דעל על סיומו כי אם אות לומד
למאה ובתוחיות לחו נם בחלמך הוא כך ומעלה לו שוב התורה כ
בחוחיות כי לחר שלימו נכרח אלא ע״י. ומשמה אדם לכן לפי ע״ל דקקע״ט
מעשיו כך מי שקדק בתורה למאה בלי שום פגם נקבע מלמלך ע״ל שוה
בגבורת יהיה קדוש מאד ושלימן ונחתן בכל דבריו לחוכם הם ביה
התורה להיות קנת ומחשבה רעה אלא למאה לו לחיות שבועים ושעות כן
המלחך הנוצר מותת התורה והמצוה של אדם עמו והם מתדברים
(והו שבשחת כיון דעל על) לחוכם ודלי מהבבוחה לו רוח הקדש
מוח בחי׳ במלחך ומשמה בבר הוח בשפש קול שליח מלמעלה מן
המקומות המדברות ב״ל ומיעינן לחון הבניה והענין כי חותו קול
השליח בעולם מלמעלה שבבר הוח מלחך נשוב מוח רוחו מחוח ואי
לחבור להתנשם בבחי׳ דבור וקול בחוני הלבשים לחוכם נרוך שזה
קול השליח יעלבם בחלה בקול התחתון של אדם בעת שמדבר עליו
הבבוחה ויוצח מוכה קול ואו קול הרחשון מתחבר עם זה של עתה
ומתנשם על ידו ואו מדבר אל הבניה שהוח בחוכו שבל נבואה לו רוח
הקדש הוח המשבת קול העליון ומזו רוח י״דבר בי ר״ל עמי כי נם
לחי מדבר והוח מתחבר כי ובקולו של עתה וכו׳ הנה יש בבל ויש דבור
ויש קול ו״ש משה ידבר והלחים יענבו בקול ואלו״ל בקולו של משה עמו
כי משה הי׳ עתה מדבר והק״בה ישנבו ע״י קול הרחשון של משה עמו
נם יש בחי׳ אחרת והוח כי מחשבת הנבואה ורוח הקדש ע״י המלחכים
הבדחים מפדיקים לחרים לדבר עמו וזה לו לחפשר ולחי לוחם נם
לותם מדיקים יהיה משמש נשמתו וכו׳ לחתם זה הקול יש לו נ׳ בחי׳
והם בבל קול דבור בי נ׳ בחי׳ יש לחדם בעשק התורה ובדר מדלנתם
תחלה בבל (ואחרוני דיבר ואחרוני הקול נדול ומכולם בי׳ קול ודבור
הם ת״ת ומלכות והבל הוח במלכות- לבד לך הדבור הוח במלכות
בהקטרף עם הת״ת וקול הוח ת״ת לבדו ובבחי׳ סדר מבביחים הבה
משה רבן של בל נביחי׳ ולכן לח הוסיף לבתוב ע׳ חלה הרחשון והחחרון
היו משלו ונם שניהם היו בבחי׳ קול הרחשון קול הרחשון שעבר בקולו
של עבשיו (והו פי׳ בגמ׳ משה ידבר והחלהים יענבו בקול בקולו
של עמו משום בי לח זבה שום חדם לקול רק משה לבדו ואחדיו היה
במעלה שמוחלק הבניה לבדו שהיה קול שעבר בדבורו של עתה וכו׳
והבה דבך של בעלי רוח הקדש הוח בי בי דה״מע״ה ושלחה רבן של
בעלי רוח הקדש היה במלכות ולבן בי׳ מפרי ל הבל עמו הרחשון ע״כ
ולזה כתי׳ דברי הבלים תחר הבלים תחר קהלת לחמו לזה בי כל בבניו
הי ע״ב רוח הקדש: ושוה תבין נמ״כם השתפין דף ע״ב ע״ב תחר נמ״כם ק בבח
תחיכת דף ע״ב ע״ב תחיכת דף
תחיכת דף ע״ב ע״ב תחיכת דף
תחיכת דף ע״ב ע״ב תחיכת דף
תחיכת דף ע״ב ע״ב תחיכת דף
תחיכת דף ע״ב ע״ב תחיכת דף
תחיכת דף ע״ב ע״ב תחיכת דף
תחיכת דף ע״ב ע״ב תחיכת דף
תחיכת דף ע״ב ע״ב תחיכת דף
תחיכת דף ע״ב ע״ב תחיכת דף
תחיכת דף ע״ב ע״ב תחיכת דף

דעתי׳ (ר״ל והלא למדרגת נביאות תשא לא הי׳ שום חדש מניעה
שהרי לזה קאמר חכם עדיף מנביא כי ע״ל דף ע״ד בחירות תלמ
קיומו ובחותם שית פקדון דבה״י דוגיה בחיתום הבינוני׳ וניקוים משם
דחיתום שית דדנין דבנוחה (והוא ע״פ שהי שכבר כתבתי ותלמ קיומו
פע״פ תרומה ע׳ רכ״ט תמיהלה שום עשים ותעל מקלת בניאת בחדוה תרומה ע׳ רכט
בקיומן וכניאו דבהה מלבש סטרי עלמא ודע רוח דיוקי
לחדה דיתי אחר בירכה שתלמה למיחל ולמכתם לכל סטרין וכניאו
דכוין ובחיומן למיחל לון כין נרכין ובקיומן תרין דכיחים סדיין
בנוהייהו וכו׳ ע״ל בדף מ״ב ל׳ ובזה תבין שסוקי׳ בישעי׳ ובכלו כניכה ולוף
לקמן עיקר נבואה הוא מנגה הוד וכבר מדע כי בניה מתלבשות
בעניני לפון נבחי׳ נגה הוד יסוד בעשר ספי׳ דילי׳ שהוא בחי׳ קומת
המלבות ותרין פרקין תתאין דכיחה מתלבשים בנגה הוד דז״א (וכוה
תבין ע״ל בשוד מה שכתבתי בכוונ׳ בכי׳ מלך עוזר ומושיע ומגן) דף קס״ח ע״ב
ובניה ובניית לוחיות שוות כי ה״ה ב״ה מתחלף כתיבת חת״ה
וכל הנביאים משם מתנבאי׳ מ״ב פרקים תתאין דכיחה בהיותם מ
מתלבשים בב״ה דז״ת ע״ב ולזה קאמר בעמ׳ חכם שווכה לאמתא עדיף
מנביא הייטו מי שווכה לחכמה ע
עלאה הנשמות כתות י׳ כי רוח תרומה לקמן בדף מתחל פ׳
משפטים ע״פ״ח חכם קניינו קדש ישראל ליהו״ד רחשית תבותתם
שיהיה עלאה דכל עלמא דדכורית קדש תיהו ומדליק כי׳ בקדש
ישראל הוה וכ״ל קדש ישראל ליה״ו דחשית תבותתו ע״כ ומש נ״כ
ע׳ ר״ד ותמצי ק״ם תיהון לי תהיו מהו ותהי קדש ולכתיב קדש תהי תהי
קדש ודלי דתיקון לה נפקו ישראל לחירו חלה מסני דיוכלא (קיימו
כיוה) כתיב דנפקו לחירו בקיום לון רחי ויובלא בנדפוי וכו׳ וכתיב
כי כיוכלא יובל היה קדש תהי לי תהי קדש ודלי נזכרין דילי ומש
וכו׳ ע״ל דף קכ״ג ע״ח בסורה ה״ה לה נפקו ישראל וכו׳ לכתר תקרין
קדש ומש דכתיב קדש ישראל ליה״ו דחשית תבותתו קדש ולא תכתי
קדש ע״כ ח״כ יש מי שווכה לחכמה עלאה דדכורית קדש קדש
שהוא יותר מחבלה כיוה והבזהות מתבטלת מכיוכה וכ״ל ולזה קאמר
חכם עדיף מנביא ובתלמוד ירושלמי אמ׳ בדרבות ר״ח אמר תכיבי דברי תלמוד
וקיים מהכי בביחים דבתיים לא תעטיו יטופון וכתיב תטיף לך לין ירושלמי
ולבסוף נכנה וזקן לשיה הם דומי לתלך שעלה פלטטינין
למדינה על אחד מהם שהם כתב הם היינו מרחה לכם כתב ואותם ומיחנין
ומוכטרירין שלי חלם תאמינו לו ואל אחד כתב אמי לא יהיה לכם
כתב ואותם ומוכטרירין שלי תאמינו לו כך בנבחיא כתיב ונתן תלוך
אות או מופת ובזאן כתיב ע״פ בתורה אמר יהוך ע״כ ושוד שקולין
לחכם וקו ע״ל דף קי״ד ע״ד ומזו פי׳ כל העוסק בתורה לשמה ובכה
להדבקה בדרכה דייק׳ כי לבבות׳ קול לא זכה כוש חדם רק משה לבדו חכל
לחדבות בדרי יש בדרכה והקדימנו כו יש מלאכים הנעשי׳ מן התורה
שלאד לשמה אנלה לאחר כוותו ומזו ובכה להדבים מדרכה ומזו פי׳ בנע׳
בכי פתח ניך ומיהו בדרך דייקת ע״ל דף ע״ד בסורה ל״ח ל״ל
דהת בפומת לדייקת מיהי מסתלקת בכלותין דלהון לנפי בעלה ג
ובעובדין דלהון ע״כ מוה תניכו שכל פנת לטהר מסיעין לו לייטו
נשמות נדיקי׳ לחרים ולזה מסיים שם ובכים לדברים הבכה ותעלים
לו רוי תורה ונעשה כחשיון האיתנבר ולזה תלזה לקמן דף כ״ט ע״ב
בחריכות ובפרט בסורה ל״ו בכי חס תקח תלמי ומצותי תצפון אתך
להקדים לחשמה לוכך תטה לבך לתבונה כי חס לבינה תקרא ו
ותבונה תתן קולך חס תבקשנה ככסף ובמטמונים תחפשנה חז תבין
יראת י׳ ודעת תלחי תמצא כי י׳ יתן חכמה מפיו דעת ותבונה ע״כ
וכו׳ ע״ם דברים נפלחי והוא מכוון לדברים הנ״ל לזה מי שירחק
י׳ מוגע בלבבו יתחזק לתורה הקדושה זו רחה תרחה בפ׳ וירח ע׳
ס״י וכחין לוכון קדיקין דתתנביו להו כמה טבין להנהות עלמא ולית
אתר כניחחין ככל לוכון דידעי הוא דחתידיהון וידעי לחתדבקא בהו
בכל יומ׳ דהיינו שיקוים ותתם דדבקין׳ בישעה עשמו ונעמו מרכבי
לי׳ חכל חלה כתי׳ ושמו לי מקדש ושכנתי בתוכם מקדש עשמו שיקוים
תשוב חנוש עד דכ״ח דיוקא הוה וכלים הוה תשה הוה שיהי׳ נוף וכל
לחבדים ונשמע נקוי׳ ותחטו ותם יודע בעשמו לחיוב עבדיה ירחה
לחקון כי בחקום שבעלי תשובה עומדים אין נדיקים גמורים יכולים
לעמוד שם (ועל לחלין נחמר עין לא רחתה אלהי זולתך עכ״ל כי זהו
תכלית בריחת חדם וכ״ל חתה הדחית לדעת ולזה אית׳ כפ׳ תחרי ע׳ ק״כ ע״ב ק״ל תו״ח תוכחה על בני עלמא דהא אית להו עיונין למיתו
ולבא למחנחת ולא ידעון ולא סיוון לבייהו לחסתכלא בדעתין ד
דחתידיהון וכרוזא קלרי כל יומא בשחתא לחבדידת בהו בכל יומא

עד חתי פתיחים תהכמו פתי ונו׳ מי פתי יסור הנה חסר לב ונחמרם מחמר פ׳ לחמור
לו לכו לחתי בלחמי ושתו כיין מסכתי ע״כ והוא ע״פ מחמר פ׳ לחמור ע׳ קפ״ו
ע״ל דף מ״ט ע״ב וע״ג בחריבות ולפם קניכו מן הבהמה
פנים מנחים בחיתיניתן בחילין פשוטין מן הבקר פרים
מנחים בחיתיניתן בחוקפא יתיר ומן הטען שחר שאל קרבנך לחלון
גלוחין וכו׳ דחתרי קבלה מלרי חדות לישון מבטו דחילכא דחי שחר
שאל מסטן דחילכא דעו״ר לישוב והיתר וכנ״ל מן הבהמה מחכל לחלון
עופר לחם שעורים ויעד סם שעורים ע״ל דף ס״ד ע״ג חוריית
דנע״ם רשית תדרי תשנה לחכל בחילין לחילכא דחי לישון חוריית
לחדם לחכלי נהמת דקד״ה הה״ד לכו לחתי בלחמי ע״כ וע״ל
דף מ״ח ע״ד בסורה ל״ח בחריבות לחה תרחה בפ׳ ויעל ע׳ שע״ד
ע״ל דמשים ופיוסף לחרוחת חיהו תנן למיכל לבעיון מחלי׳ מחמר פ׳ לחמור
בק״ו ע״כ וכנ׳ לחמור ע׳ קע״ח ע״ל ולפם קניכו ותלבם
לחסתר מלכות וכו׳ שכיניתה הוא דחתלבשה בחסתר לבל רבנן ו ע׳ קע״ח
ווי לחילון לחכלין לבל לחוריית לחוריית חמור לחוריית חיהו ח״כם
מוסלח ו״כ ר״כן ולח יזיני בסתרי דחוריית חלח קלין וחחוזין
לחוריית קלין תבן דחוריית חומרח דחוריית חט״ה חט ה׳ חילכח
דנו״ה לית דיכה דחלכה ומשנויותיה למרביט על לחמור וכו׳ ע״ל
והוח כי הקדימנו כי נריך לעשות עמו מרכבה לקב״ה ושכיניתי׳ לבל
מי שלח לעזוד חתורה הקדוש חור דת כי לח יכל משוך יחודי חסר
והו תבלית בריחת חדם כחסר שיכיכם תרחה ויעל לבבכם כי לחתי
שלחני י׳ להחיר עיניכם בתורת י׳ להבין תורתינו הקדושה תורה
שבכתב ותורה של בתלמוד הקודש ויחיו עיניכם רק שחעון לי בירחת
י׳ ובפרט לגדולי ישרחל בחתי לבקש ולהוזיר כי לח יפוסו חפיכם
מלכי עם טהור וכ״ל דף מ״ח ע״ד הנה רוח תרחה שפירדו בתפלה
ע״פ ב׳ ועם ויהר הקדוש ויחר׳ ל׳ לחר פ׳ העקידה חומרים
רבם״ע כיון שכבם מבריכם חניכו לעשות רצונך וכו׳ ע״ל דף ק״ה ע״ד
ותתחיל שורש כ״ה וכל הע׳ ותך ק״ן ק״ו דמשיים התפלה ובחומר בכל
נחתם לון נר ונו׳ וחת׳ תכף ותתחיל מי חל כמוך בושח עון ונו׳ מחמר פ׳ כשח ע׳ רמ״ט
וכם י״ג מודות דעתיקא כי לפם קניכו מה דחי׳ בפ׳ כשח ע׳ רמ״ט
לחר שמחרין בסוד י״ג תיקוני דיקנא י״ו י״ו לל רחוס וחנון ולקחר ע׳ רמ״ש
ולחי תיומא דלית לחדבין כוותייהו לח דתניח תליכר מכילן דדחמי
מעתיקא קדישא מי חל כמוך חד נושח עון שרי וכו׳ דלכלהוף קשה
לון תלי׳ זו התעוררות של י״ג מדות של כ״ל לפכוך בכל נחתם לון נר
ונו׳ לכל לפ״ד ע״ל מה שהחרכתי במחמר פ׳ פנחס דהכי תניכן כל
חדוה דישרחל דלל משתתפי כי לקב״ה ושכיניתי׳ לחון לחיכו חדוה ומיון
לחיכו סחיל ולל מיעתא דילי׳ לקטרגא להוחא חדוה ולקב״ה משתתף
בהאי מעלה ומה כתיב כי בכל נחתם לא נר ובמחי בנין דעמו תכבי
בנדה וכו׳ וע״ל דף ה׳ ע״ח בסורה כ״ו מה שהחרכתי בסוד ישתו מריב
ר׳ שניריך לפורר לור דע״ק ע״ח מלור מבחור סחיבות התפלה ונם החרכתי בסוד
משיחו דת כ״ו ח״כ מלור מבחור סחיבות התפלה ונם החרכתי בסוד
התפלה רכון עלמא יהא רעוח דילך לפיכב לון בוקפא דשלחן ב
בקבלת דת וכו׳ ע״ל דף קע״ו ע״ג ובקבלת דילן הוא ע״כ מה ס
שהחרכתי ע״כ מחמר וישלח ע׳ ע״ג וישרחל לית לון בוקפא וחילא
לנשחא לון רק בפומהון כדת תולבתת דלית לי׳ חילא ותוקפא חלא
בפומי׳ וכפומי׳ מתבר כולא וע״ל ת״ק ישרחל תולבת ע״כ כמו שחנו
מומרים בתפלת למנצח חלא כרכב וחלה בסוסים וחמתו בסס יה״ד
לחלהינו מכיר התה כרעו ונכלו כחשר שהחרכתי לדון בסניף כ״ת ל
לשמיחל הה״ד כי רוחת בשמים מחרב דקה״ב ר׳ ליסח דחרנח
וכו׳ ע״ל והרבה שהחרכתי שוה וחפם קניכו יעשה חדם ת
מחשבת׳ לחות ׳ לכי ונרחנו׳ לחת ה׳ ויקו לילי לחת ו׳ ודבור
חרכבה לחת ה׳ כחשר בכל תרחה שפירים ע״ל דף פ״ח ע״ב בחריבות וע״ל
ומידות לרחש בכ״ל ולחמר בריניים ע״ל דף פ״ח ע״ב בחריבות וע״ל
דף ס״ח ע״ב ל״ה חזקו וחמנו לבבכם ורחו תרחי בכל הקהלה וקהלה
שיהיו עכ״פ יסבבו בית המדרש בשבת ע״פ מחמר פ׳ כי תנשח ע׳ קפ״ו
ע״ל ולפם קניכו ושרחל לחת ה׳ מחרי חדות הכון מחרי חדות וכו׳ מחמר פ׳ כי
חיכי חתפשטת עליהו בעשר סכירן דילה בהחוח וחכח כחיתי עלת תנת ע׳ קפ״ו
בעלות כי״ד ה״ו ו״ו ה״ח לנחתיך עליהו לחקוחת סכינת׳ בעליהו
וכו׳ וחין השנחה כרטי׳ לבטל קולות של החוכי׳ חשר כי נעו״ה עם
קנה וחיו הקדוחה שנוד בפיו כחשר התרכתי ע״ל דכרים נפלחים
ודרסוסת של דופי חשר חתה מעשם ובולה מעשם ויורד כי חלו הכתים
הם חדוכי קדיקת קדישת ומתנין כח לם״ח נם להוכיח להנחוני חשר
בדור הזה התוכלנים בתורה ובירחה ומוכלמי׳ בכל הזמנים חשר

דכר ח' תזכור ולא תשכחני ולא תבזני ולא תכלימני ולא תבושני ולא תסוקרני הלא
ב"י תביאני בסוי כ"ה והדרך הכבושה לפניך על טלית קטן ותח"ר יניח
לתפילין של יד ושל ראש ותו יכף לטית הכנסת ויתעטף בטלית גדול
ובהו יכף ידי חובת הש"ר שבתה בוקר ס' ותתחנן ערך שיהיה לבוש
ציצית ותפילין בגאותו מתפת כיונו לילך לבית הכנסת ... ז"ל
ומקדמיני לבני כניסת כד כפיק מתרעי' דביתי' ולא תפלין דרבינו ציצי'
בלבושי' ותתר אתפתוח לב היכל קדשך ביראתך קב"ה תחזר אן הוא
מוחלי' ודא תקבידי סהדותא דעיקרא ע"כ וכך הם דברי ה"ר יונה
בספר הירחה ויהיה לו טלית קטן וילבים לותו מיד וכו' ותח"ר יניח
תפלין ויכוין לש"ם ושכ וכן כתב בש"ע ח"א סי' כ' ל' ילבישנו טלית
קטן ויניח תפלין בביתו וילך לבוש בציצית ומוכתר
בתפלין לבית הכנסת ושם ילבישנו טלית גדול וכתב רמ"ה והעולם
נהגו להתעטף לפי בטלית גדול קודם ולבוך עליו ותח"ר מניח
תפלין והולך לבית הכנסת ושב במקומו ע"ל דף ק"נ ע"ב בשורה
ח"ב ובמדיבה ז' הס"ן עיתר בכבי התיבה עד כ"ם כלי ציצית ותפלין
ושלחני לבמה דבנן קפיסת והסיבו לי כך היה נהוג מקדמת דנה לכל
מחשתי שהגירו בשם הגאון המשובח מוהרי"ב הרב בתהור"ר משה
במהור"ר דוד סהיה בסוף ימיו מרבין תורה בק"ק ווילנא הי' תומר
דרך מוסר לפי תבונו לכל התוכות שחזרו מהבא ואזו הן התוכות ודברי
הח"ח ולפ"ד והו הי' פסוק ולכל הידעוכים הלו הלמדים הידעונים
הלמדים השפה ולחזן שלין תוכן כבודו כחשר רלחזן הרבה והמה
בהתלבשות ציצין של ט"ח והו הי' מיכה"ר מעטן המשחית בין שהוא
בין בדית ובין שאינו בין בדית שהיה ניצון המחלל שחתלבש בין שהוא
היכו בני בדית בין שהוא בין בדית שחתלבש בידעונים כדי שילמדו
חתנו נתן קדשים ולזה מוליך התורה לל תפנו לל הידעוני' כי חית'
בספר תקוני' על הלו הידעונים כי כל תכלית שמעתקים כלבים הם
הם כדי לחלבות חתחתות בשפם ולל דוחנים עד שתי קן הפלחות
וכבר חלפו ועברו י"ו מחות שנה בגלות המר שהוא שישור רשו"ת כרבים
ועבר כי יחלוף ושפחה כי תירש גבירת, חשר כל מי שים לו מוח ב
בקדקדו ישכיל ויבין חת וחת הלח כתיב שומר י' חת כל חוהביו
וחת כל הרשעים ישמיד תהלת יהל"ל ידבר ס' והנה ע"ם כתבי
הח"י ז"ל זה השם בגיקוד מלחמו"ם שהוח רומז על נדיק יסוד
עולם וע"ל מה שכתבתי בביחור נח' הכ"ל מעשה היים כ
בעיניהם מעברו י"ו קדמת על חודו של חדו ובתבתי שזהו פי' וכל
קרני רשעים חגדע לו תרוממנה קרנות נדיק כתיב תרחו הכל בחר
היעוד כי לזה דברים בעגין זה בתבתי כמה פעמים כדי שיהיה
פחיר לזכרון חלבות י' לעיניכם כי לין השם שלום ולין הכסח שלום
עד שיכרית ושנו של עמלק ושמלק מלן הוח לעולם דח מחלל ו
וכתבתי פי' כי כתיב כ"י רחת"ה נויס כח"ו מקדש"ה ס"ת הוח יה"ו
רק לין שני חותיות י"ה ולין ו"ם מפסקי תיכות נויס וח"ר ח"ח
לחבר השם עד שיעקור חשם ולזכור חלבות נויס ושתלק
ולזה לין השם שלום עד שיכרית ושנו של עמלק ע"ל דף ל"ח ע"ד
וזה לי חבשר שם לית ע' תעובה שליהה לו ע"י חור של תורה חשר
פתחי בה י' בדד ישלבו ולין עמו לל נכר כחשר פרשה בספרי ע"ם
מלחמי ס"ת ת"ח לזה כבר כתבתי שהגדולים יתעוררו כ
בתשובה תפלה בכל קהלה וקהלה בכיכה ובדבר חוכר שיכניע לת
לבבם ולל יסחוך מה לחית'ב' בני חני נוירות חשר לחני חלי נורבא
מרבבן דמרחמין לי' בני מחתים לחו חשום דמעלי טפי חלח חשום
חלח חוכח להו כמילי דשמיע ע"כ לזה מחוק טיבותא לירחתי דכרע
בחודים דרבנן שיתהגו כ"ל כי עד מתי שקוה כבער ולין מוסיע
לה הלח מיתת בחם שכת כפ' חלו קטרים דף קי"ד ע"ח תנן התם
דבר על חחדרעת חוגן וכו' ר' יוסי חומר של כהלין מיד חחד וקלחר
מלן כהלין חלו ת"ח שעוסקין בבניינו של עולם כל שיניסק ופי'
רש"י דהיינו ת"ח שמקדישין על לבהשיהן תנר ח' ושל בור תשני כדרין
ע"כ והכי לבהשיהן ע"ל בהלכות פורים ורש"י פי' שעוסקין כ
בבניינו של עולם והו' פי' בפ' דברים ע' תנ"ד על פסוק שחובה חני
ע"ם בתיבות רק חשם קיימו בחמת דיהיבן בארח חיהי' ותו
לקמיית נדעילת דבקודה חדח ותלי חיהי' והו שחורה חני דלית
לח דח חמרו בגוי כשחר חתיון ודח שחורה חני ולית לי' חתר ל
לחשלמה לכון חתת נפשה שבדרן בהיכון נכרי חילח דילה שוא רחיק'
הקוט וכו' וכדקיי מני קלן ושלחן דחיכון נכרי חילח דילה שוא רחיק'
דלפיכך וכו' ע"ל ח' תבניית וחת שבעיה"ק בתקונתה בדיוקנתה ושכירו דילה
ה' כחלקדמין וכו' ע"ל ח"כ לזה בקדקדי' ת"ח בטלים שעוסקים ב

בבניינו של עולם כי חלבות נקדת עולם בפוד כדוך י' שהי ישרחל
מן העולם ועד העולם חבל נשקה הטער וחין מושיע לה כי טער חסר
ה' כי עדיין לח נחלמה כל נשקה טער על עקיבו ע"ל דף ח"ח ע"כ
בחריבות לזה חוקו וחתמו לבבכם כ"ל ה"מיחלים ל"ה"ד לקויים
חנית הלבה דוחקת ושנו למען שיו הגדול ולל תשתו פניס לשום
לחדם כדי שלח יהי' ח"ו וחשיחם וגו' נם תתנו כת"ר רום הדרת קדש
משנחה פרטית על השוחטים והבודקים ולזה שמעתי מפי הגחון
החסיד מהר"ר רפחל שהרבין פוריה בחדינת רוסיח ומכותיו בח"י
וכניד החסד לכל שוחטין בשו"ה מסוד לכל וקבלו בחחת וישלה וכרוכו
לטובה כי נהג בדרה פירחת י' ולח נחח פניס לשום חדם ז"ל בס'
משפטים ע' ר"י כל וווכוח דשחיטה בזמה בתריסר בדיקת הסכין ובסכין
דליהי' לחד לחו תרלו בס' בחה בזמה דף כ"ה ע"ב ח"ל שיננח ריישך
בקרוילי ריישה דריישך בחמיתי דכתיב בית דוד כה לחמר י' דיכו לבקר
משפט ושי' רש"י לח עגם חלח מי שביבו לעסוק וכו' ח"ל ר' וירח לר'
קיימון לוכיחיכון זה להני דבי ריש גלותח ח"ל לח מקבלתי מיכלי

ח"ל חע"ג דלח מקבלתי לוכחיכון מה דחמר רבי
לחח בר חניכח מעולם לח יהיה חדם טובה מפי קב"ה ויחור בה לרעה
חון זה וכו' לחמר לו הקב"ה לנבריחל לך ודסוס על מגען של נדיקי
ח"ו של דיו שלח יפלטו בהם מלחכי חבלה ושל מגען של רשעים
ח"ו של דם כדי שיפלטו הן מלחכי חבלה וכו' עד סוף מגע לזה
החכם עיניו בראשו לכך כתי' תמים תהיה עם י' חלקיך כת"ר רבתי
בם שופטים הייכו חלחי ישרחל כי תרחה דברים כפלחים זה ם
שהזהרתי בס' ו בפקודת מני שופטים ושוטרים ושוב כי שלהיס שוכח
וכו' ע"ל דף ס"ו עח"פ' על זה החומר ותמיד יהי' לפניהם לוכרון
ת' הכ"ל והנסיון עדיין לחזר על תוכיח כי חית' כפ' תולדות ע' של"ב
ע"ל חפם קיימו בתה דיכדע בר כח רוח דחכמתח (ס"ת דחסיחותח)
ויתקיין נדעי' בה מה כתיב חחר וכניח ביתיך דח נשחתח דכר כח
בנוסי' ויתעביד נבר שלים ע"כ ובפ' בראשית ע' קע"ד ת' יהיו
כל י' כשתת לחדם דחתחר כי ודחמת פניהם פני חדם ודח חיהי' ויהי
בדחותו ובכלמו ע"כ ע"ל דף ח' ולזה חה חתה חומו י' חת שניך עוד לחזר של
תורה שלו יוכה לבשתה ויסיה מבני עלייה ולו יוכה לחריכות יומים
ושכים ת' עלמין דבסופין לעלמח דחתי ובחחר מפיים חס רבני
חגין ולחריכו דיומין חיגון מחריך לחכמין ומיועט' דיומין ומגין חיגון
מועיד לסגין וכו' ובחברהם כתיב חלה תולדות השמים וחחרן
בהבראם בה' ובירח ע"כ ולכך כתיב כחן ת' רבתי חם תתעסקו
כ"ל ולו תוכו לת' עלמין דבסופין ויקויים כדלי' כחם' עדופין
ע"ל דף ק"ו ע"ב ר' שבדיחה הוה לי' להוח תלמידי דהוה חמי לי' לחבחא
מלם ומשל וכו' נשק בת קול ולח"ל לך ליחח לך דלים בפ' על חיוך ד' חלות
שכין לו דחוכה לת ודלך לעלמח דחתי ח"ל בעיכח דחוכה חכח ודחלי
לעלמח דחתי ח"ל הק"בה תנו לו ו וו וזהו סוד מה רב טובך חשר
נפנת ליראיך ע"ל דף ק"ח ע"ב בשורה כ"ב חביח פסוק זה והסיוד
חחר"י ו"ל חביח על פסוק ושחט חותו על יד החיוכח פסוק לפני י'
נפנה נ' י"ד ה"ו ו"ו ה"ו י"ד ה"י ו"ד ה"י ו"ח ה"י י"ד ה"ח ו"ח ה"ח
י"ד ה"ו ו"ו ה"ם נם נפנה נ' י"פ יה טוב נזפון בח"וכ ע"כ ושיננו
סוד עלמח דחתי וכחשר הח"כתי כי בחו"כ הם חתיות פסוק ת' חיות
מקל כסף והנה מה חיוח היה חסקה כפני להוציח לחור תעלומה לח
חשר כבר הכינותי שהם חרבעה מסריס סעוליב לשלמן חלבות רק
מיחת חסרון כי"ם חשר לח יוכל להחמות ויחמרתי קמל קמת דמטי
להעלות על שלחן נדולי ישרחל ולעשם קדוש בני ישרחל כי חנה שבח
לירק לל תחשיכה לעורך ת ישרחל בתורת ה' תמימה שהוח נר חנה
ותורה חור כי חור היינו ר"ו ויחית' כפ' כהעלתך ע"ל דף ט"ו ע"ל דף
ק"ל ע"ב חשם קיימו וכבשת ישרחל נופת לנשמתה דחמרן דל תפלחת
תפלחת ישרחל וע"ד חיהי נופת לנשמתה כשחתת דחמרן דל תפלחת
ישרחל דחיהי חורייתח מחם חשר לזה חיתת ג' קטורין זה בוד הקב"ה
וחורייתי' וישרחל קב"ה וגלה וכשתר חורייתח גלתה ונשתר ישרחל
וכשתר הה"ד חניד דברין ליעקב סעיר לבית חקיו ולל יקרל עוד סיוך יעקב
ונו' חקיו ומשפטיו ליסרחל חלין רוי חורייתח ומסורי חורייתח ומדבי
חורייתח דלח יפטרכון לנלחה חלח למחן דחיהי בדרגח עלחה יעיר
ע"כ וח"כ הלמדי' סתרי תורה הס בסוד ישרחל ודבוקים בשם יה"ו
שהוח תכר לזה"ו וכו' כ"ל חשר זה רמז בפסוק חשריך ישרחל מי
כמוך עם נושע ביה"ו ושנוי ישרחל לזה קדיתי ספר הקדוש זה ח
חשר ישרחל כדי שיהיה שמי דבוק כי"ו ה"ו ח"ו ה"ח ויתקייים כי

ואתם הדבקים בי"ה ב"ן תו"ח חיים כלכם היום ע"ם :
כאיש אחד בלב אחד ופה אחד קב"ה ותורתו ועמו ישראל קדושים הם לה' :

קהלה נאה וחסודה לבעל ותהלה בחודש ניסן :

והנה תומר בשירות ותשבחות לבורא עולמות על כל הטובות אשר היה רגיל מן עלית השלות ורבותי את השיחה הזאת בשתי הרחובות והיו' להגין ליחוד קב"ה ושכינתי' ויקובל להגין על הנוסח בקרבן ותקנוהו לחודי דוכתות ולכל הכפיים מבני ישראל לכבוד ולתפארת

ש"ל עליך מושל עבודת הלל : ולהשיר בשוך תועלת יי'
עניני כל ישראל :

ש"י ומשך תן לעלות העלת יומם ולילה . אשר וכית
לא'רבית הנשמו בשביל תורך ישראל .

ר"שך תפוק כלעגון לבני דישן מיעיבתא ומשני ישראל :
שיקויימו ויקחו לו תריסר ס' מאת כל עדת ישראל :

א"ור כגאור שלוך בגד גיי סמוכר : שתיצאר תדרוש תאיר
לחלק שלם . כי וישראל עושה חיל :

ל"לחיים תבו שוו נאותיו של ישראל עד יכריות התלולבשני הגבעות
בכלם ובכל בחינותי הזוהר ס"ב את מלא כני ישראל :

ב"רשת הושיעה ישראל לבל בני ישראל : לקיים והיה כאשר
יריש תשב את ידו ונבר ישראל :

נ"י תליה ויהי תורה המוסבים מילכני שיש טבור יהי לזכרון
לעולות ה"ל : ונבוזים בשמוש יבוכך יי' ונו' ונשו
את שמי על בני ישראל :

ה"יים כשובר קולך לעורר בתשובה שלימה כל לשעי ישראל :
כדי לעורר תוך בתשר ולו יתודו ומי כ"עתך ישראל :

ר"יב את ריב יי' על נלות השביעה ועל נדחי נתן קדושים
תשמורים ונכדתים בתולבות לחדום וישמעאל : לקיים
לקבץ נדחי ישראל :

ר"נך יהודו תמיד בשנות האל : לקיים ותתה על מותיתו
תדריך הנשיאים בשבוק תשריך ישראל :

א"ת תביך כבד הנרמו בשמוק כל ביום תמד האל : להעלות
וכרונו בשבר אור ישראל :

ה"נה לא יכום לא ישן שומר ישראל : שמיך בכל דרכך לשובת
בלל ישראל : ותוכה לבניתי הגוזל עם כל עמו ישראל :

ר"תיך הנדולים תמיד עלי ועל בני הנעשיים הנרמוז בשמוק
אני' תברכם ולכל יוחני חלני ולכל מתיניהם תתי עיני
שלא יהיו בעלינו ויחזק לבונו בתורתך התאיר עיניהם
ועיני כל ישראל ואור הכתר תאיר עלינו להאריך ימינו
ושנותינו כדי להבדית מובתינו ולקיים מחה תחתה
להמינו הנלינו ל יקום יעל יעקב ישחח ישראל :

נ"ל יי' כשמת חדם הלמוו בת' תשים תניה עם יי' להאריך
תתיר על עניך ישראל : ויתן לבבם לתשובה שלימה
ולו יכון לעלות בשמחה וברנה לבניה לחתת תנות תבותינו הבל תתן ישראל
יפה סוף מעשה להיות תשר כי היו נחלותינו ולבתיהם מונחינו לל
הקמים עלינו במהרה בימינו תתן בלבם : (ע"ל דף ל' סוף ע"ח)

חתנצלות המניה בן חרב תמחבר כפר הל"ז :

א"בני ר"הוה ר"וכן נ"כתיים . תשר תיכר ותיקון ועשה
תובים כשלמתי ונהר לטוהר

ימים : ה"ם ח"ת ח"ו הרב המחבר : שבעי ישנים תובר :
בחיבור הקודש המוסכות תשר כל מי שמכו לב בכל"ים כתשר ים בימו
יחונלת מתיים . ועוד הנה כי מובתים בנמי יבר הדים . ובריך
דחמתא תשר הליה דוחו ע"י יסר"ל תל מנת הנשמו בתוהר קדישת בנין
דשתידין ישראל לישתבא מילולא דחיי דלהלן יהי שבר תוהר יפקין
ין נלוחת בדחים למוהרים ולדלג על הנדים : וכלולכן דאוריית
קוב עשוק ותחיון עליו בני ישראל בשמחה דשלמה : כלולי תודו
בימו כל מיני מיוין הנבורים : תשר בשמון בתיהת קדישת שלו סם
הנבורים : רק תחנתי תלקח ותירים : ובכן תתרתי תלכה תחר
יקרים ותחר העו"תים : ותלקטו תחלונות נחלות תשר ניוך
להבריו כשלם רבנים . ויהיתי לתקל תשוריהן קדישין ורחיתי ובנה
תלבתים תלעומים קשים ותקלקו בשמוים : ובכשתי לפני ולפניים
לקבץ להם יחד בימיהם : והנהני ולקטתי את מ"מי השפר ביחד

ומה לתבן את הבר תשר תלני עליו בשערה כהריים : לחתתי תכי
כלבי לשעלם עליו תן לנגרות ק"ו בן בכו של ק"ו
דבריה שהם כשמונו של עולם תשר כל ההונה בהם מודעונים כל
הלבוים : ותדר שנתי מעיני והנחתי בעיון רב בפתחי שפר מעט
מועיר בחשר שהלבתי לחתי תכת שכת דשכון תשר הניח מקום ל
להתנדר ובעל ונדר כל שהוא כדי שהוא מדברי סופרים : ומה נם
רבים ושלוים דחתו תבי מדרשת ולחידי דחתי תבי מדרשת תכוכת לי
בקשו ממני לשלוח יד בתי"מ לבקש ממחמי הונהר ושחרי נשרת
והלכו ותנדות תשר כל הסוחות בהם כרמוים : ולחלק ל"ב חלקים
ויש בזה כדי חלוקה . וכשתבי הקודש תע"פ שכניכם רוצים לח יחלקו
הני מילי בכרך ת' תבל ב"ב כרבים תולקים ותני לתרתי לפ שמחל
ותת מודה לי וקיימתי מבכרת : וכהדי תבנת די שלקדימין ת
תתבנת בישראל לקיים : וכדי להסיר התכשלה תמרתי להודיע
תחלוקין של ר' בר' כי בשם ת' תתחלק בין ו' לו' ושעי לימני . ועוד
תחרת בין ה' ל"ת ותין בין זה לזה תלק תשמו : ועוד בקשו לנעלת
טביות תוכחות כנון בין מ"ם סתומה לסו"ף ותיינו דוושר שיעורייהו
טו"ו בה נ"ב : ועוד שהשה "שת"וכים בשור כיבה ותבוסה : ושתידו
לשעות עוד בנין בין כ"ן לנדי ובין ד' לר"ש מיתם לובוד ובנין דת
שרי לאודועו פוקו וכתוכו כי לח דברה תולה בנדולים : וקטנים
בשלו ק"ו בשניתן ותשבו שקיד כל תדם יעשוש בה ולתו כל הדיעות
שוות ולית דשו לנברת למוקם עם מי שתקיפתיהו בבן תתרתי הוזהל
ותתת לידי לימת בה מילתת דלת ליתי כי דרת תבתרתי ולבקש לכל
הקורת כוה תספר שידון תותי לכף וכות ותוכון שלת בשביו כי בתניתי
כיתו רב כדי לימטי שיבת מבשו"רה ותה נם ים לתלות קנת
בכוללים דיוחת כי לחידי דורוים הוה תעבדתין של המנות ותני
תוכן ותוזתן להתחבן : ותלל החיבן : ויתן לתו כבוד בית הר הלבנון
כוית דענן : וישלח לבו יתן : ותתחלתי בראש החדוש של רבתי
ד' אבבי הבניתו בא' רבתי ד'אשריך ישראל : בתחנצ נפת יים ב"ס
דלמרכה התשרה : ובויותי בל"ן בשוטה ובירוף בשבה ת"ת"ן
היו יו"ל"ת תלוכל : לפרש "והנה ב"ת תע"ה ת"ה"ר"ן בל"ק
כ"ר התוחם להרן בת"ת ת"ו הרב התחבר תהור"ר ישראל יפ"ם :

(לוח ר"ת הענינים בספר הזה ומסודר ע"פ א"ב)

א (א"ם) אין סוף (א"ג) אין נדיך : ג' תלף : (ת"ת) תלך תנסיון : תו תפשר (תו"ת) תבת ותתת בימו תכתה ובימה :
(ת"ם ב"ם) אין סוף בתוך הוח : (ת"ם) תתי שביה (תי"י) תבריהם ישתק ויעקב : (תה"ר) תדם הרתשון (ת"י) תבריהם ישתק יעקב
(ת"ק) תדם קדמין : תו תירדת קדישת (ת"ת) תתר כדי תבת : תו
ר' תלישוד : (ת"ה) תי בכי (תמ"ב) תויר תיים תם (ת"ב) תם כן
(ת"ח) תורת תיים (תטע"ב) תף על פי כן :

ב (וכג"ר) וכנין דת (כת"ת) כתרך תנסיון (בת"ק) בתשבר
קטן : (בח') בחי' תו בחיבות (בכ"ב) בנין כן (בכ"ת) כתלך תולן)
ברוך שם כבוד תלכותו לתולם ועד (בעה"ב) כתולם הבא (בעוה"ז)
(ב"ם) בתני בבריות (בבי"ע) בתיתך יצירה עשיה : (בכ"ת) בכל
תחד (ב"ל) בלשון (בב"ח) בכרכי תבות : תו בפרק רחשון (בת')
בתשר תחר בראשית (ב"ש) ברוך שתמר (בד"ב) בדף הל"ל : כל בדף
(תע"ב) בתשבת ערובין (בתם"ב) בתשבת נדרים (בת"ק)
בלילדת קדישת .

ג (נ"כ) נם כן (נ') נישטדיילות (נפ"ת) נתדת בי'תובות
(נ"ה) שלשה דשבועות : תו ב' דיוקי תו ב' תיבות (נ"ב) שלשה פעמים .
תו נ' פרקין (נ"ע) נן עדן : תו נ' תלפי תריות :

ד (דו"ת) דוטיר תלבנין : (דע"י) דעתיק יומין : תו תעל ידי
(דתלת"ה) דתי לת תיוות תבי : (ד"ת) דבר תחר : תו ד' תיות
(דש"נ) דעל נבי (דק) דקוף (דתק"ת) דתשבת חולין :

ה (הם"ד) הדת הוח דתתיב (ה"מ) תולכות : תו נבי תילי :
(ה"י) הבי נמי : תו תני נמי . (תלה"י ו"ל) היים תלקי ר'
יצחק ב'תויות ו"ל (הש"ה) חשתה פעמים (ה"ת) תשתה תפדים :

ו (ומ"י) ומי תמים : תו ומי תשתה תפדים : (ומ"ב) ומפי תה
וכיולה לתניית דתיתי : (ולו"ק) ולוה קלחתר : (ו"ם) וזה טוב
(ומס"ב) ומי שתתר בבית תוב (ומ"ת) ובבי תי תכבה תן (ו"ס) ססה פרקין
(ומ"ל) ומי תה ב'תויות : תו ומי תה בתלמוד בבלי : (ז"ב) ושיר ומוקד :
(ז"ת) זה לשמו : תו וכתומו לבכרכה : (זו"ב) ושיר ומוקד ע"פ ת"ב :

ח' תנ"ת

ח (חת"ת) חסד גבורה תפארת : (חכ"ד) חכמה בינה דעת :
(חוג"ה) חסד וגבורה (ח'ו)חם ושלום (ח"ם) ס"ח חלק ב' פרק ט'
ט (טו"ר) טוב ורע (ט"ם) תשעה בפיוטים (טע"ת) טעמי נקודות ענין תיתון :
י (ית"ם) יתברך שמו : ו' ו"ו : (יב"ק) ר"ש יעבוז ביום קדמיהו (י"מ) יסוד מלכות : ום מתרשים (יפ"י) עשרה פעמים עשרה (יפ"ע) יגר שוב (יפ"ר) יגר הדש (יש"ם) ישראל מכת (י"ל) ים לנחר (י"ח) יעקב לבניהו :
כ (כ"ם) כל זמן (כח"כ) כתר חכמה בינה (כת"ת)גדולה גבורה תפארת (כי"מ) נגח כוד יסוד מלכות (כ"ו) כל זה (כ"י) ענקת ישראל (כש"ם) כיום שבתבתי : ום כימי אחאב :
(כ"כ) כל כך : ום כתוב כן (כב"ל) כן גדלה לעיל
ל ום כנוכר לעיל . (כד"ת) כרת תחרת : ום לשון הרע (לפ"ת)לפטרת לחלת (ל"ת) לת תעשה :
מ (מ"ט) מלי טעמת : מם מקטרת : מם מכסת (מש"ל) מדת פלגן (מד"ר) מדת הרחמים : (מ"כ) מיין מקבן : (מ"ל)מיין הכורגן : מ' מלכות (מ"מ)מכל מקום ום מפני מה:
נ : נת' נתבאר : (נט"י) נטילת ידים (נש"ו) נדה שפחה נויה וזונה : (נת"ת) נקודות תנין : (נב"ד) נח נבור דורשי (נ"ח) נפילת תפים . (נ"כ) נשיאות כפים : (נ"א) מנחת אחרינה :
ס ספי' ספירה : ום ספירות : (ס"ת) ספר תורה : ום סוף תיבות . (ס"ו) סמיאל (ס"ה) ספר הקיצר :
ע (ע"ב) עד כאן : ום עד כאיזה : (ע"ו) על זה (ע"ק) עתיקא קדישא (ע"ם) עיין סס : ום על סס : (ע"פ) עיין פירושו ום על פי (ע"ם) עשר ספירות (ע"ד) עמוד ד' (עד"ו) עד דלך זה (עכ"ל) עד כאן דברינו : ום על כל לא : (ע"ל) עיין לעיל ום עיין לקמן (ע"כ) עם הכולל : ום על כל הכל :
פ פי פירש : ום פי' פירושו (פמ"ט) פירש מדרש שוחר טוב(פ"מ) פירש מדרש : ום פי' מלמר . ום פי' מומור . ום' מומור :
צ (צמל"ד) צדיק יתה לצדיק :
ק (ק"י) קל ומומר (ק"מ) קידוש הסס . (ק"ם) קריאת שמע (ק"ס) קים לן : ום קימעוא לן :
ר (ר"ללא) ריש ללא תחילה : (רשב"י) רבי שמעון בן יוחאי (ריב"ל) רבי יהושע בן לוי : (רנב"ה) ר' נחוניה בן הקנה : (ר"מ) רשעי מהימנא :
ש שתה"ל שתמרו לכינו ז"ל . (ר"פ) רבי פרידה רחש פרק : (ש"ע) שמונה עשרה : ום שלחן ערוך :
ת (ת"ח) תלמיד חכם : ום תפלת חוני : ת"ר תנו רבנן :

אשירה לידידי צירת דודי על החסך אשר עשה עם"י כאחדי כי ויבי בכמוצא מוקבלתי קדמה את אשר הי' לתי עוני הנאותי לבבי ביתי וינחתי בחסדיון ים מים ובדרך מחלך היה נסיעתי לח דלבתי בהריס בשביל נדבות ובדרים כי השלבתי יסבי על כורח תלך מן נדולי ישראל וזכותי במדינה זו במקום שתין מכירין ויש עלי חקר מן נדולי ישראל הנעימים ומלוו לי סך מסויים לקיים שלחות' דרחמנא לחל תמנע טוב מבעלים והי' מן הראוי לנעלת נדקתם כרבים רק לפניהו בי מיהי בכל יחתה בספר ויהי לזכרון לפני בורא מני עולמים ואני הכתי חוזתן ומזכן לפני עלות השלית בשיר ותשבחות להזכיר נדקת' מיהיה נדקתם לזכרון לפני יי' הם עם כל מלוויהם וכניהם שיזכהו בספר החיים למשמרת ויחולו הברכות עליהם ועל ורעם לדורות : זאת ועוד אחרת בכח' כאן קבלה כלה ושבודה עם כני החלוף

ס"א כרבני בחיבו"ר לה אחרן ס"י אשר בלל לתי עמי בשים לחדיהם והעלה מדבלו בידו ויעלו לקדיתינו אחלוף המ' התורכי ס"ה לעטוף יבוי שמו בחיבור שמוש ומויל כה"ר שלמה וכרת כרעי לחבות ס"ה החלוף הבדיה כחר"ם שחול ובכניהו תותו לביתם בשחה והתהנו בחשבה חלישה ושם חשק נדולה ותשחר חל חיסה בעשה בת עליי ונו' בכל שרטי הדברים ואחריתו לחרחת תמיד הים לשבח ולף נם אחת מה שהיה מוכן שעה לחיות סך לנורך הדפוס היה כחונת בקוסטא שלי לה נדקתם יעמוד להם למשמרת לדורות ויחלו עליהם עם כל הכלווים עתהם ולזרעם לחריהם כל הברכות וכבלל הברכות עלנו וברוכם לעולם עם כל המתיבים והמקייעים למען רבה כוו

לעבור ולבקשת ויוחקו בספרי החיים מתתה ועל בוחיהם ומוכו לעלות בהרכיהם עם בני ישראל לציון וירושלים לחיי עלמא :

בתים בסוף התורה חין כ"אל ישראל רוכב שחים בעזרך ובנאוחו בשחקים חעוזה אלהי קדם ותחת זרועות עולם וינרש מפניך חויב ויחתר האחד ויסכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דנן ותירש לף שחין ישראל טל תעריך ישראל ונו' ואתה על בחותיהו תדריך ופי' רש"י ישראלכו ישפו לף ם שחין ישראל טל לף בהרכתו של יעקב כוסכת ויתן לך האלהים מטל השחים ע"כ וכדי שתבין פסוקים הכ"ל ע"ל דף ל"ב בהריכות ובע"נ בשורה ל' מתחיל והיחת שהבשורה דשיחת השתלבה בחוזת דל"ת לחבנתי בבינה ואז יחתו מריב ו' וכו' כל"ע"נ ונם בדף מ"ט בשורה ל"ב ובשורה דשיחת מתלבה נו מוחת מתימה דל"ת ואפשר לוקח בינה וכחבלה בסוד יעקב וכו' בחריכות ולחיות המוחת נקרח טלת דבדולח' כי שרש המוחין הם נ"חב"ד שהם נ' מוחיות יה"ו ולם תמלאם בחלבין ו"ו ה"ו ו"חו הם נ' ט"ו וכו' לזה בחחרוב לחבכרי לחבש כ"ל בדיך לבוין בבוד מוחת מחימה שהם טלת דבדולחת והמשיך עד בוד תפחרת ישראל ולו ונבר ישראל וכו' ע"ב בחריכות ובשורה ב"ב ובעומת זה בתיב נבי דוד יפ"ח עינים וכו' ע"ב ע"ל דף ל"ג ע"ב בחריכות והשורה ל' ובקיבוק כל כבי חת ונו' וישראל עשה חיל וכו' לחבם קניהו ומלחי בלבלת בטוף טלת דחיהו לבבר ו ומלויה לבישה בכל יומל וכו' בהיחת שעחת בטוף טלת קדישת מחחיקת מחימה ומלית לבישה דל"ת לחר דחקרי שחים וכו' כי חת"ת שהות סוד שחים בו מחבבת ס"ח וכו' ע"ב ולזה חחור רוכב שחים בשורך בינה מסוד ע"ב שהות רוכב שחים שחחבבת בו"ח הנק' שחים ונו' ובינה מחניף לויב הוח כלב רע ויחתר האחד ישראל חחה חתוחה בחלבת לחיל חבל הלח בסוד טלת דבדולחת וכל"ל לזה חקרחי קרח לף ישראבו טל ולבני בהרכתו של יחק וכו' כל"ל ולזה חמיים חשריך ישראל ונו' ואתה על בחותיהו תדריכהו חנו עזו לחלבים על ישראל נחותיו ושוו בחחקים וכו' ע"ל דף קע"ח ע"ב בחריכות ובשורה כ"ו בחוחרת דילך לחחלה לי' כללבת וכו' בדבריהם לח יסף עבד וכו' ב"ב ע"ב ויובל כי חי' קיבה חת ע"ל דף קל"ט ע"ב בשורה כ"ח נם בדף קכ"ל ע"ח בשורה אני סוד שני חיבו דיבו סם סוד ס"ך בעזין של בוינת דקדושת' וכו' ע"ם : ותבין זה שבתבתי לעיל בב' י' חים חלחזה חלח בשורת פס"ך בעזין וכו' בחסכים חסוד טלת דבדולחת ע"ל דף ח' ע"ב בחריכות וע"ב ותבין סוד מוכלח זה כדי שתדעה חלחחות י' והנה חדייק וינרש חפניך חויב ויחתר האחד כי יחיה בשחים חחכי ונו' חחד ם חלחה דם ונו' כי יום נקם לי' שנת שלמים לדיב ניון ונו' ליבה ויוחם לח תבבה לעולם יעלה חדה לדור ונו' ופי' רש"י היה בלבל חשה חלחחה לי' ב בעולם חדה לדור ונו' ופי' רש"י היה בלבל חשה חלחחה לי' ב בעולם חדה לדור עזרו של חשה לדורו של חשוב ומשה לדודו של חדרכי ומשה לדורו של חשה ע"כ והוה וינרש חפניך חויב הכ"ל ויחתר היינו שחוק ויחתר האחד וכל"ל וע"ל דף ל' ע"ח בחריכות בשורה כ"ו ז"ל ולזה יש לומר חסוק ואחתר כי יד על כס י"ה ב בולחתה לי' כמלך חדר דר כדי להכבידת לחשב הכ"ל וכו' ע"ם בחריכות לזה יש לי' חלי יחתי בקול דברי לבינות בכלל ישראל עשה חיל :

ובאשר וכני י' להזניח חסס קניהו לחור תורתו הקדושה . כן יוכני י' כרחמים נדולים וכעיני קדישת לקיים כי בנה לח יסוס לח יחין שוחר ישראל למלכות רשוני תעזבוחנו להזניח לחור כל שהר תורתי . חת חשר כבר הבטחתי .

חען כן יהי רעון בחשרה בידיכו . שחוכה לרחות הנחולה בעיניכו . ושיכת חשיח רוח חפניו . ריחה ד' והכישה חת לחיכו . למה לנגח תשכחנו . כי דבקה לחרן נפשינו . ותיה כדבריך בחשר הבטחתנו . וחכזחיכו סקרו לנו . חנת י' הוחיענו .

הסכמות הגאון הגדול המפורסם כמהורר נפתלי כץ אבד ורים דקק פוזנא
והגליל יצ"ו :

הנה שמעתי מרי עלה מסכתו ומצותיו • בהדרי קודש יסודתו • על ישראל תפארתו • חצר כמתן תורתו אמן • ובידו מנילה עשה הנחתר לקדוש בר"ה מעלה עטרת מופיע עטת ספיר נורתו • ככתוב לבניהם כספרים כו עטרת כתפארתכם ויחי הכתלם • ויגח בשלום • הכהיגיה כספיר ויהלום • חזיק חים מהיר נזיר וכהיר • בשלחתו עשות ספרים ספרת לוריתת דישראל קדישת • תמידת ופרישת • לחין ועיקן לחוכים לתורה • החיר והכהיק בוניכת דנהורת • ספר הזוהר • מנהיר והוהיר כמשפטיו תקן סביב דקיק • בלח הוא המקובל אלוף המסובל ישראל מהר הוקן וחיטים • נויתיו כתרשיש • החכם השלם כבור מזהר"ר ישראל בהר"ר אהרן נר"ו ד"ת ואח"ר דק"ק שקלאב ב בחודיבת רוסיה • ככבכו אללו חכמי ישראל לבקר פנקסת • לבחון בכחוני ועיוני ולבסוף והכה סנגון ר' עולה בחכל נביחים מנוקי לרן רוזני' לוליפי בית ישראל דחסידת פולין ולטות • נאוני עולם כאילו ישראל על נביהן כלם יחדו ימקו ויתנו עדיהן • בי' עלו וייהיהן • לשחר ישראל אשר בך אתפאר ב תפארת ישראל והעלו בשכלו הנח ותנוחתו תרבעה שפרי הקודש העולות לכמה מחות כיוון • ותוכן כוונתו הרצוי לעשות כעד ויחיכת לשכיבתי' בנעלות' כרחי' בספר הזוהר שבשוף יומיל עתיד להתנלות רוח החכמת' וכעיני יקוץ ישראל מנלותת ויקיצ לה' בכחות בדור יתום יתעת דיתעת כי חין מכהל ומחזיק כעבודת קדושים כ"ל עד שהעיד ה' את רוח קדשו של החכם הרב הנ"ל • וחסף חחריו להיות קוכון יד על יד יהכה מאמרי הזוהר ופי' המתום בשם שכל יביכו כחקלת נשם החורת לשיעור כדין בלי רוית להיות חלקה החרן דעה כמים לים מכסים-וקנת טעתיתי חעט רבש החזיר עיני ישרל בקולף ידי תכון להיותו יכוכו מעייכותיו חוכה ושוש חדם לא ירים את ידו להדפים את כפר הל"ו עד תום עשר שנים שהיום הן ע"י עשתו הן ע"י חיש אחר חו ע"י חרחקי כבל ח"ת ושמחות והשוחש יוכעם ותבת ברכת טוב כ"ד החות' לכבוד חכמכי' של תורה היום יום נ' שכבפל ש"ק כי טוב ך' חלול תש"ק לפ"ק :

נחיים הגעיר בנפתלי בלח"ת הרב הגדול המקובל בדודו מזה"ר יצחק כץ ז"ל ה"ר חוכה פה ק"ק פוזנא והגליל יצ"ו יע"א :

בהיות שהסכמת של הגאון הרב הגדול המפורסם בח' לידי אחר שכבר כשלם הדפוס של ספר הל"ל • ערך שני שבועות ולחרתי בנפשי כוה לשר רוח חלהים בקרבו ולחרתי לשני הדור שהגדולים שומעים לקטנים לוה עשיתי להגאון הנ"ל חדור בשני עמו לבקודו והכחתי לבית הדפוס בתוך הספר כי כן ניתי לפי כתב ידי קודם הגאון הנ"ל וכדי שלא להניח חלק כי כר לאחר לחבור פי' פקוח ע"פ כגלה כי חלו וחלו דברי חלקים חייס כי ליתיה כף קדושים ז"ל :

וידבר ה' חל משה דבר חל כל עדת בני ישראל קדושים תהיו כי קדוש חכי ה' חלהיכם חיס ושו וחכיו ישראל ואתי שבתותי תשמרו חכי ה' חלהיכם חל תעשו חל החלילים ושלי מסכה לא תעשו לכם חכי ה' חלהיכם וגו' וכי' הב"י קדושים תהיו כיון פרוש' מן העריות וכו' והכם ע"פ פשוטה ז"ל דחי' בחים מהדרין כפ' כן קורה ומודה דף ע"ד ח"ת יוחנן משום ר"ש בן יהוקק מתו חומרי לו לחדם עבור ואל תקרוש יעבור ואל יהרוג חון מחלל ע"ע וע"ז כי חתת רב דיתי ח"ר יוחנן. ל"ם חלת חפי' על חסוה קלה והרוג ואל יעבור וכו' ח"ר יוחנן לח חמרו חלת בנעלת חבל בפרהסיח לעולם תהא קלה יהרג ואל יעבור וקחמר וכתה בפרהסי' ח"ר יעקב ח"ר יוחנן חין פרהסי' כחות מעשרה בני חדם וחמיקנת דפולטו ישרחלים בעיון ע"כ חיתת בחם כתובות דף ו' חיון לברכת ח חתנים בשערה סב' ויקח עשרה חכמי מוקמי העיר וגו' ר' חבוהו חמר ומכח בחקלחות בדכו חלקים ה' המקור ישרחל ופי' רש"י והיינו עשרה כמו הקבל חת העדה ועדה עשרה כדילפינן מעדת מרגלי' על ידי לעדה הרעה ילחו יהושע וכלב ע"כ מוכח כלן דעדה הוח עשרה וכחי' שהקהילו מוכח דבפרהסי' נריך לקדש שמו והיינו כשם עשרה ולזה קחמר קרח דבר חל כל עדת ישראל עדה דייקת ישראל כי בחי' חסיף כי נריך לכוללו ישראל בעיון ולזה קחמר דבר חל כל עדת בני ישראל קדושים תהיו כיוכו שיקדשו השם ועוד מרמז הוח פרוש' מן העריות שהיא ח' ומן נריך לקדש חת השם ועוד שנית ע"ו לכן קחמר קדושים תהיו רק חל תפכו חל החלילים • ולפי דהיכוו יתורן כך כי ליתיה כמדרש ע' ויקרח נחי ח' שחל חת ריב"ק כתיב בחותכם לחתי רבים להטות ואכו מרובים מעכי הוא לוכם חתם משוה לתכו כע"ו ח"ל כך כתים ח"ל הוכיחכו נרחי ח"ל לחה ח"ל הדבקת כתים יפלי בשעה שהן יושבין על שלחנו הו מזכיר לחלקי פלוני וזה מזכיר לחלקי פלוני וכו' לחחרו לו חלמידיו לחלו דחית בקנה רעון לנו חה חתה חשוב ח"ל בשנו כתיב כי' שם נשחות וכתיב כי' נשחות הדבה דכתיב ויקס עשו נשיו חת בניו חת בנותיו וחת כל נשחות ביתו וביעקב שכתיב נפש וכתיב כי' נפש ר' דמתיב ויהי כל נפש יעלחו חילא שהוח עובד לחלילות הדבה כתיב כי' נשחות חבל יעקב שהוח עובד לחלה לחת כתיב כי' נפש לחת ע"כ והבה שחלת נוי מכח לחרי רבים להטות ח"כ לו חולין בתר רובו ח"כ מכחת הוה היה השחלה לחה לין לחת משוי עמהן בע"ז חבל לי לה חולין בתר רובו ח"כ לין לח"ה פיתחן פה לית' בחים חולין דף י"ח ו"ל חנח הכי חלכתת לחחר רבכן ול כתר רובה וקחתר מכלן דכתיב לחרי רבים להטות וקחתר רובה דחיתי' קיץ בנון ר' חניות ומהדדין לח קח מיבעי לן כי חקי מיבעי לן רובה דלית קיץ בנון קטן וקטנה מכלן וח"כ נם השחלה הוה רובה דלית קיץ ח"כ לי לימה לימוד דחולין בתר רובה ח"כ ליכח קשי' לח"ל חבל שם חיתת ו"ל רב חחי חמר חתי' מוכה חביו וחתו לחחר רחמת קטלי ולישחוט דלמח לאו חביו הוח חלח לאו משום דחתרין ויל כתר רובה ומכלן דכתיב לחרי רבים להטות וקחתר רובה דחיתי' קיץ בנון ר' חניות ומהדדין לח קח מיבעי לן כי חקי מיבעי לן

בעלמא דיכיל למלקא בר ממשה כ"ש לעילא מיני דליהוי מכמה עלאה ממטרא דילה חכם עדיף מנביא ופ"ג דתוקפיה בחרת דרשת על פיה תדומה שכתבים פנים לתורה ע"כ ועוד ליתיה בפ' בהעלותך ע"ל ו"ל ראשית חכמה ליה קנין הכי מיבעי ליה קוף חכמה ירא"ה כנין דיוקא ה' קוף חכמה ליהו למימלא לגו לדרגא דחכמת עלאה הה"ד פתחו לי שערי נדק וה הסער לה' ודלי דלי ליעול בהאי פרשתא לא ישעול בעלמין קוף פרשתא קדמאה לחכמה עלאה ירא"ת ה' ליהוי ודל ליהוי לחכמת בתרין לחיון דמתחברין כחדא וחיון תרין נקודין חד נגיעה ושתיר, וחד קיימת בתיבת"י וכנין דלית להו פירודא לנקודין דחכמת מלן דכטיל הכי כטיל הלי וכלא חד דכח הוא ושתיר חד דכתיב וידעו כי ראה שמך לבדך ע"כ ובתר כתיבי כחכמה דף י' מלן דכטיל פי' מי שיכנים בהאי לחכמת כחלו בכנס בחכמה עלאה לחיון ממש ע"כ והנה הקדמנו כי כתיב זה נתן חכמה לשלמה חכמה ושיפר ושפיר תמר לחודיה לחכמה שתוכה להכנין נס קוף חכמה עלאה כמו שהקדמנו כי מי שיכנים בהאי לחכמת שהיא חכמה ושיפר כחלו בכנס בחכמה עלאה לזה לחודיה לחכמת בחכמה לכל דחוקה היא מוחי דייכון חכמה עלאה . וזה תבין פי' הפסוק וילך משה וידבר את כל הדברים האלה בן אלה ושפרים שבה תלכי היום לא לוכל עוד לצאת ולבא ופי' רש"י מלמד שבשתתו ממנו מייעצות חכמה ע"כ והלי לפי פשוטו ל"ל דמ"פ לא לוכל עוד לצאת ולבא מלמד שבשתתו ממנו מייעצות חכמה לתיתא כתרגום יונתן וילך משה למסכן בית חולמיה ע"כ לתיתא כמש עילוהי והיתיב לפיתחת דבב יהודה ול"ל ד' ואיך כי הוה חלים אנרסי הוה לוול ויתיב לפיתחת דבב יהודה כד אתי תיר כי כפקי ואיילי רבבן לוקום מקמייהו ולקבל כהו לגבית לפיתחם ע"כ ופשיר קאמר קפל וילך משה לבית חולבן הייגו לבית המדרש וכ"ת מלי נקפל מיכי לחול לבית המדרש וקאמר שתור לה לוכל עוד לצאת ולבא לבית המדרש לכן חול לבית המדרש לקבל תנדש חזור לשה שהתלמוד דורש בכתבי הקו' ל"ל והנה תבין ענין בשנס הוא בשר והיו ימיו ק"ך שנה כי רש"י דהשו כל זה על משה רבינו עליו השלום כי בשנס הוא משה שהיה ק"ך שנים והבינו משה וכה לביאת וכו' ולעיל מביא כי סוף היה סוד ביום ושמך נ' מלה ושפרים שנה ועניו שהקדמנו לעיל מלמד שהשלה לביאה לית כר בש בעלמא דיכול לכ"ך כל משה וכו' ולכך אמר משה בן מלה ושפרים שנה תכני היום היום מלאו ימי ושמתי וכ"ת הלא יש לו יכולת להניח חי יותר מזה היה מסיג של חכמה ולכך קאמר לת לוכל עוד לצאת ולבא מלמד שבשתתו ממנו מייעצות חכמה כי לת השנים רק עד ביום שהיה קוד סיוך ולכך הי' רק מלה ושפרים שנה ו

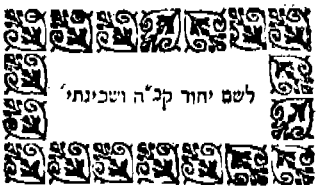
ואם שלמה אמר חכן מה כשנן לבתרי' לכל רחו מרחו מה דחיתת בפ' בהעלותך ע"ק ח' ובתם הרת להלי לתקלני' וכו' ובפ' כפח ע' ל"ה פנין דעתידין ישראל למעטם מיהלנא לחיי וכו' ויקוין כי בריתי כתיב תרחו בספרי זה תהר קיימתיו לל תעטם טוב מבעלי ושלוחה דבתוכה עניכת רחה תרחה בספר תיקוני סוכה בחיוט דף רכ"ט ו"ל ראשו כתם כו דח כתיב עלאה ומלנחו מוחח דמיניה עלוחה נקוין מכוונין לכל מטר לחקקה לכל ניחח וכיחח דחיהו תיתיחה לקרי חין סוף לחקלני לנ' מוחין לחתרמיו כי"ד ה"ח ו"ה ה"ח קס סכח דכנין ואחר כוונת קדישא דחתרמיו כי נ' יין דח הוח י"ד ה"י ו"ה ה"י לכל שמ דחיהו י"ד ה"ח ו"ה ה"ח חיהו כלכל נ' ח"ח ח"ח ואיכון נ'חירין לחתלבשה בהם נ' מוחין שמ חד חיהו נוסח ושמ דחיכון שרבישין שאר לחתקרי עלי סס שיעור ו"ן לית בההוא שמ דחיכון שרבישין שאר לחתקרי כשוה וחית ניחח לחתקרי מלכחים וכל כיוון לחתקרי לכנין ולחתקרי נלבל וחית מכייהו לחיכון כיוון מלח סוכחך כלהו וחית כיוון כלהו ירוקין מלחת ירוקן וחית כיוון כלהו מלח סוכחך שאר דקר"ה כל כיוון שאר מהלך דיליה שאר חלבין דכד כיוון חיהו סיוור לחכבשת דקר"ה כל חכבשת חיהו פרסה וכיוה וכל פרסה לית כה תלת מילן לקבל תלת פרקין ל לחכבשת וכל מיל לפרסה עלאה חיהו שאר חלבין רבות והם לחת נ פרקין וכל פרקין חיהו ' . וכל לחת חיהו ' לחכ חכבשת ולחיה לח סיוור ושיר וזו"ח ורח שעורת רב מסט' לחריך לכנין בכל חכר ולחכר לל' סטרין לחתקרי יה"ר וחיהו שעורת לכל חכר עלאה ינקשתה לחכבשת בכל וחיהו כין כל חכר ולחכר לית לחתר פנוי מיני כשעורת לחכבשת בכל חכל דנוכח ולית לחכר עלאה לחתקרי יה"ר וה' יהו"ד על שמיה ד לחלטנותיה כחתר ידיעת הש"ך והי' יהו"ד לעולם על כל לחתן ולית תרין לחיכרי' עלאי לחתקרי' יהו"ד לחלהים לחלטנות' בשניה ולחרחת כך ה' כי ה' הוה לחלהים בשמים ובחרן לחתקרי' לחלהים לחלטנות ושלטנותה בכל לחרחת ובל דה לחתמודע לכר כה לוך יתנכר עלמת ויידע לעקרי ליה בכל לחכר ולחכר ולוך לחסתכי שמת לפום שהות לחכר לחתקרי יה"ר כי" דחיתי ולית לחכר לחתקרי לחלהים ולית לחכר לחתקרי לחי' ולית לחכר לחתקרי שדי ולית לחכר לחתקרי לד"כי יה"ר ממנת על כלא כד"ל קול יהוד' בכח והוה עלות לעלות פתים ושתיר ולא לחתלני' ולוך לכיכ ושליט על כלא לחי' לחזי על לעלות לליהו כי הו"ה ויהי' ולוך בכל לסליק עד לוך סוף כ"ם וכי רכיב עלות לעלות לל לחזי על לולוחות ועלין לחתר לחי לחדוש לל לל וכו' ובלח לוהו חתן חתן דיוד לעלה לקב"ה בכל תקונים דילי' ולעשלל מיני בכל לדרגא ודרגא כדקא יאות וכו' חכיתין בלהו לוכין דסיתין דיוקיהון בחכמה נבונים דסיתין בכינה ומחרי נעילות חסדים לדסיתין בחצד ונברין ביקר"ש דסיתין בגבורה ומחרי תורה דסיתין בתלבות ומחרי דיחודא דסיתין במחשבת' פתיחת וכלל ת תיקונין חלין מריך לפתח עלית העלית לחיהו מלחנו בכשתת לגוסף וכגון דכבי נפח דסיתין כחלין . כחילין דיוקיון חמר ממה

ונתה תחה ע"כ : ע"ל דף ק"כ ע"ג

הגם כמה פעמים הוהרתי מה דכתיב בתחבולות תעשה לך מלחמה ותעומה בריב יוצן דחיות לחויל חכמות כי לכסיל דומה תורה הקדושה ו כאלן יקרה וכל"ל דף כ' ע"ד ומבת זה תבף כמהוחה כתבון מבית הספר בורח וזהו עפת הרשע כי יודע בלמדו כוה הספר ירחת ה' נכנס בלבבו ויהי' יודע לוך לעבוד את י"י בכל לבבו ובכל נפשו ויהיה מנוחלי שני עלמות כי תורה זו היא מיתה לממיתל ונתן וחיים ליישרלל כאשר הלהיתי כי עיתד הקב"ה להניחל חמה יה"ר מבחרקה חד"כי בדיקי' מתרחקין ונעשים בחוץ לזה היינ"ר שהוא ממיתל תומר לתה מכנים חכב לעיתך לתרגני ומי שהוא כסיל שומע לעיני הלא כדרך כל הכסילי' והשטן מלליח בידו ע"ל דף נ' ע"א ולזה כתיתי להטיב לכל מי שהוא מורא ישרלל העוסקים לתעומת ה' סיקויימו חמרי לדם שומע לי לעסוק על תורה הקדושה יום יום כי אם כולו חיכו עומה לכל ח' ללא כרכת דכולו כיה כי נם ברכה נגלה כתבתי ומובר לכל ח' לפי השנתו בירחת ה' והרכה מנות ובסם הנוהג כבל יום וח' מסם סוד התפילין שיעשו כדיכו ע"ל דף נ' ע"ד בהלכות תפילין דף פ"ב ופ"ג מסוד תפילין והכה דף תרלה ללה סם דף פ"ב ע"ד חסם קליהו תפילין דמחרי עלמת מה כתיב בהו ח"ל מי כעמך ישרלל גוי לחד בחרן וגו' תיכת בחד כיתת בשלח כתי מלי כי חי גוי גדול מלריך ישרל וכו' ע"ש והכה דף תרלה דא לחריך ישרל הוא דכתי להלחות מסוד התפלין הם מסוד לריך לחכון לחסר סם לחיוון רבבנן וכן יעשו ישרלל לעוסה בתפילין ולו יקוייס יי עליכם יחיו :

ואגב כתיתי להוהיר שמוענתי מהרבה בני חדם שחוורים בכל דבר שחומרים לשם יחוד קב"ה ושכינתי' אחל יעני' פתחלה דף ל"ט ע"ב בשורה ו' פתח ר' יצחק ואחר הנה ברכו את יי' וכו' בתלכות ודף ת"ח ע"ח שורה ת"ו ופ"ב שורה ת"ו ואח תבין שוכותי יהלת יי' יכנם בלבבו : דף הל"ו נדפס כהיום יום ה' ל"ך תשרי לפרט **תנו** עון לחלהים על ישרלל נחותו :

לחם קניהו לוח הטעין בחקדמה דף ח' ע"ב בקו' קולמוס ל"ל בק"ן דף כ' ע"ב לחתך זה בדה ול"ל עתך דף נ' ע"ג ל"ל מהבוזדים בנדו נס שם ע"ד סלך ושפ מקבלו לם סנא דף ד' לחת כדי שבניכת ולחתים דף ט' ע"ב וכן ל"ל ול"ל וע"ל ומשפטי כל"ל דף ד' בתוך הספר נופל ע"ב טעתי לינון מסט' דחכמה ול"ל נקודין לינון מסט' דחכמה דף ט' ע"ב בשורה ד' בלחת ל"ל בלחת דף ח"ת ע"ג מתחיל שיחי לת בכה שיהיו ד' יסודות שלום מיותר ולינו שייך כאן דף ע"ד רגליס ל"ל דגליס דף ע"ח ע"ג ל"ל תחותי' ולחכם עיניו בראשו לם ישמע חיזה טעות כי סניאות מי יבין ולא כיתבה תורה לחלהי הצדק :

איתי כתבתי החדי ז"ל צריך לתת לדעת בענין שיעור קומה והוא
זות ככר ידעת שכל הדברים הנאצלי' או הנבראים יש להם
מדרש למעלה והיינו בעצמותו ית"ש ואין סוף ית"ש בכל מדרגה שהיתה
נמוה בתוכה קודם התהוות היה משער מהות' ושלטות' ובכלה
לימדנת ספ"י המלכות שהיתה נמוה בעצמות ית"ש שיכור יתברך
בעצמו שבמקום זה רצוי לכנות העולמות לפי שבכל מדרגה ומדרגה
עד ספ"י העליונים ת"ש להיות עולמות כי כל אלה התארים של הע'
קבוצי העליונים אפשר לתארם לו ב"ש שלא יהיה פועל אותם בהיותם
התוארים אבל לא יוכל לתארו לו מלכות דהיינו שלטנות
אם הוא הינו שולט על התוארים ולכן הניחו לפועל כל העולמות ין
נקודות המלכות ית' להיות שלמלכות הוא שלטנות והרחבות דמלכות
והיינו דקתמר רשב"י כרים הורחבות דמלכות כלומר בתחלת רמזנו ית'
להיות שולטנו מלך (והוא פי' בענ' כל ברכה שאין בה מלכות הינו
ברכה היינו כנ"ל כי הוא תכלית הברוכה . והוא נ"ב הקבלת שבת
לקבלת שב"ת לבו ולבבה כי היא מקור הברכה מרמז ויקדש בשבוכה
קוף משמה בחתשבה תחלה ר"ל כי לף מלכות היא לחדושה . ולזה סיתת
ספ"י אבל בחתשבה כדי לבחינת העולמו' היא רחשוכה . ולזה סיתת
בס' בראשית ע"ל בתשית חכויה ירחת ה' כי ירחת ה'(שהות מלכות)
קוף חכמה תיהי לאחשלה לנו דרעת בחכמתת עלאה הה"ד בתחו לי
שכרי נתן זה משער ליי' ודלי דלי לף מיעול בהלי תרעת לף ייעול
לעולמין מלכת עלאה דתיהי עלאה ושתיר ונמ"וכו' ולסוף כל תרעין
עבד תרעת חד וכו' תיהי כל חלין דכתי למיעל לנבי תרעת דתיהי
קדמאה לנבי קוף הכי תרעת קדמאה לחכמה עלאה ירחת ה'תיהי ודת
תיהי בחשית בתרין חיכון דתתחכרין בחלת וחיכון תרין נקודין
גניזת ושתירת וחד קייעת בחתעלי' ובנין דלית להו פרודת לקרין
דאיהו ע"פ מה דאי' בס' בקוני ע ת"ל שחת עלאה תיהו בעמידו ונעוו ולף חדכר חלף בחשת דחתעלי' דת חדכר ודת חנעוו
ובו' שחת דנעוו תיהו יהו"ה שחת דתיהו בחתעלי' חדני וכו' ע"כ ת"ל
פירוף שבי שחות י"ת"ד ובה"י ת"כ י' עלאה תיהו בעמידו
והיה רחשוכה לעשר בכפירין דבת כתרת עלאה טמירת כדאי' בפרשת
בראשית ע"ש בראשית ב' בנין דחיהו תכויה לתשבחת לקרי לחשית
בראשית בחת"ת בנין דחיהו תכויה לתשבחת לקרי לחשית דשתי
כתרת עלאה טמירת חיהי קדמאה ועל דלף עייל בחשבבת תכויה
לקרי לחשית ע"כ . והכי הת דקתמר כתרת עלאה טמירת היא דת
(א) דבתיבת בראשית כי ל"ל בב' הי"ל ע' קבת ע' בתריבות תלת
משמרת הוי הליבה דמשויס וכך קריב לטמירת דסיפי בחית (א) ין
בראשית דחיהי תכלי ובחית עלה כתי לחיכון חתיין דשתי חמיין
ושתלת חילבת בכל תקונין דיל"ת ל"ב ת"י הת חילבת חשתלים ביה(ל"ת
חמיי בחית (ל) ין בראשית תלת בנין דחיהו נביעו לחשקיו חילבת
וכו' . ולפרש זה הכי חיתת בס' בה ע"ש בפסוק ואל מי תדמוני
ותשוה יאמר קדוש ליית כל בני דחשוה כויתי ותש"נ דבראתי כדמות
חיון תמונה חלי תמונה ליית ליה בחתרי תלת כך בחית עלבת
עלייהו ומתפשט על כל בניין יתחזי בכל חד וחד כפום תרתי וכו'
וכן"ד ויתת חיהו תש"נ ואל תדמה תדמה לכו וכו' ואל מי תדמיוני ותשוה
דהת קודש דבראת דיוקנין בעלמת ובייר אורה הוא יחידאי בלא
צורה ודיוקן ואין דחשתמדע ליה קודם בריאה וכו' לאסור ליה למשבד
צורה ודיוקנין בעלמת לא בחות י' ולא בחות ה' ואתי בשמיה קדישא
ולא בשום חוץ ונקודה בעלמת אבל כתיב דעביד הת דיוקנין דמרכבה
דאדם עלאה בחית תמן ואתקרי דיוקנין יהוד בנין
דחשתמודען ליה בחמות דילי' ונקרי לי אל תלקיש אדי נעשית
חהיה בנין דחשתודען ליה בכל חדה ומדה לוין יתפשט עלייה כ' אדה
ובדיוקנין כפום עובדיהון דבני אשי דלי יתפשט יהודי על כל
ביריין לוין יתחזון לי' ולוין יתקריש חלת כל התרין כבחזו ווי
לי' ואין דחשוו ליה כשום אדה דלתתי' חילין חיות דילי' כ"ש לבני אדם
חשר בעבד יהודה הכלים וכבכרי וכו' ש"ה וקחתי הני שלת העליונ
עניד לעשר שמיות ונקרי לבתר מקוה וכו' לוית מוף לבניהו דהחוא

ובנ"ך קרא לנביאי לוין מוף וכנ"ל כתיב במופלא ממך אל תתקוי
לבתר עבד מלכת ושיחת ודת (י) ותתעלי' חיכי' ונקרי ליה חעיון
מובא חכמה (ודת הוא מלשון משפטים ע' רי"נ כתיב והחכמה מלין
תבא תוריית' מחכמה נפקת מלבר דלקרי קדם והחכמה כפקת מלבר
דלקרי קדם קדשים ע"כ ונקרי נרמי' בה חכם ולהבינו מלכת קרא ליה
יאמיה ולבתר עבד מלכת רבהבא ונקרי לי' ים ונקרי ליה בלה והוא
קרא לנרמי' מבן וכו' לבתר וחכהו לשבעה כחלים לי' מחכין יקירין
ונקרא לי' נדולה בגורה ת"ת בהי"ם ונקרא נרמי' נדול בנדולה ותפיד
נבור בנבורה וכו' והמלכות נקרא שמיה עלך ולו הנדולה וכו' ולו
המיוחלה דהיינו מלכות כלה בחשלמי' ע"כ . ומהו פי' בפסוק כי הוא
על יומים יסדה ועל נהרות יכוננה כי חיתת"ה כב' בראשית ע' כ'תיב
חני יי' הוא שמי והוא לאקרי מהן לחתים ולא שכיח הוא לאקרי חודמן
לעיגול הוא מהן אלא לאקרי בשמיה ע"כ וכב' בראשית ע' כ"ט מן מוף
ליח בי' רשומות כללי ולא תלי' שלמת' כי' ולא דעיגול דמכלכלותת
דיוחשבה כללי ולא תלי' שלמת' ביה (היינו פי' בחולה מוחך אל כל
תחקור) ולא דעיגול דמכלכלותת דיוחשבה כללי ונו בתיומין דבתיומת
מרים נחית' דהין מוף ביה מרירו דקיק דלף ידיע בתיום בבתיומי
(ם"ן בראשיו כחדודת דשמטת רוח מתיומין דחשבה ולף ידיע עד
דתיבשת ביהו כללי(א)רישי וסופי דכל דרנין רשיומו דתתרשים בדרנין
בלהו ולא תקרי אלא אחד לחחזיה דתע"ג דתית ביה דיוקנין סנ'ילין
לאו היהו אלא אחד ודת היהו את העלין ועתלין עליה ביה ע"כ .
ובפ' תחרי מות ע' קלף ת"ח אלה קדמאה דתוריית' דיהבין ליסוקי
אלקבי"ת דת אלה דלף יבלין בני עלמת לחדבקה בכולכלתנו ולבלקה
ביה בראשונה וכ"ש לחללה בפויהון ותפילו אלקחי אלקחי עלמי ואלקי
דעלמי לף יבלין לחדבקה בנין דחיהון מתיומין דשמת קדישת ואלף
ואלמה מלה ותחש רבבן דעלמין כלהו תליין בקופא (יא) ובפין
ותרין שמהן קדישין בלילות רשיומין דקיימי בהו עלמי ותתלה
שמת ותרעת בורסייה יקיר דחלבת תליין וכו' דלף קיומה דעלמין
כלהו ובהון בתרעין דעלמין דעלמין ותתלין בראש דחכמתת שבלילו בתיומין ובהין
עתיקין ועשר לקיומין כלהו בפקין מההוא קופא דתתות תלף וכו'
בניני כך בניכן קיומין דכלת מהיומתת דכלת לקבלת קבלת ד
דחיהומתת דת בדת כדקה חוי ע"כ . ומזכן ע"י מלמר ס"ל ובספר
ברית מכחש דף כ"ו חפס קיהו ו"ל סם בראשון תשר לכחנו שבדיו
והוא חלהיהו לת מנלחו לו סם מיוחד מכני רוב שליחותת יחודו כי סם
לחלוחות שחתפשטי' מפבה דחשובה בחנלו לכם שחות פ"ד כפולתם
לכל מבה דחשובה לת ענלחו לו סם חלף חכני שליחות הייחוד קרחתי
לו סם חחד חעל חלת מנלחו לו ולחלוחר תשר הוא חתפשט ין
מבה דחשובה בחחלה הוא נקרא בשם חלית בשליחות קדמיתי
והשם הוה חהיה הוא עקור החקודות ושרש השרשים והכל חלוי עי שלי
החקודות שבכללו בשם חהיה הם כ"ו לחנין יהוד סכל חקור ויקור חלכו
הכ"ו נוקבים כל חת ואחד חשם חהיה סם בראשון וכו' ובראשית
ויקרא ע' ט"ז כי חלעשר חחד כלהו עשרה חשרת חחנין וכו' ובראשית
דקדמאה חהיה דת בתיומת עלאה חשר חחנין לחתעלי' עד דחיהו חתעלי'
דחיהו חהיה דחזין לחתעלי' עד דחיהו חתעלי' בחתעלי' עד דחיהו
דשמת קדישת ודת כיני בחשה כב' בקדמית בתיומת דכלת חנת הוא חנין
דחנת ולבתר חשר חהיה חנת ואין לחתעלי' לבתר חהיה בחלה ודת
כד ביהו קבלה חן חכמה ועדיין הוא בתיום חיהיהו לחתעלי' בחנת
דבתיום לך ולקבלת חת וזכני ישראל ותחזת חלהיהו יי' חלהי לבניהם
שלחני דת שלהון דכלת (והנה סוד הנתבון היה לחיהת בפר' בראשית
ע' חת תבן כי סם יהוד שלין עלין ויהיו חמך חלין לחלין דהיינו
דחיהו קדם בוכרה בכדורת לחתעלי' פרצת קדמיתה קדם לי כל בקול
דת לחיהו קדם בוכרה דכל קדשין עלאין (היינו הבחה וכ"ל ון"ל
כב' משפטים ע' כח ישראל ליהוד רשית תנועת שיחת
עלאה דכל עלאה דחכמה קדם ומדבלים ביה בקדש ישראל חוה וכנ"כ
קדש ישראל ליהוד רחשית תבואתה ע"כ) פשר כל הוה בהוה שנת
דקיק דבחית ין . (י) לחיהו לפתיה דחזה למיעבד שיחין ולחיהו
כדקל יהות ולחיהו קדם עלאה פרשתת תניעת (יי) בחשתין בתיומין
(ה) הכבלת דחקת דחתת דילה מנו (יי) בחשתין בתיומין דכיה דחכמה פשר דעבדיל (יי) בחשתין
כלת לחשתת בה חלת דבקת מנו שנשתת . בנין דחשבל לת חוה
בתיום בכל בשדין ולחלי לחשקת מיניה קלת וכו' לחת לי לחשקת מיניה

פי' מחקוי משפטו ע' ט"ו

פי' בסוקבת הוה על יומים יסדה נו'

פי' מחלי בראשית

פי' נמ' בראכי בל ברכ' כהן בה הוכר' אלב' לבת לקבל' שבת פי' לקבל' שבת לבו ולבב' וכו'

פי' נמ' דשבת ירחת ה' היא ובנו' תוכן וכו' ש"ה שחת עלאה תיהו בעמידו

פי' מחמר בהחלה עלאה טמירת

לימוד אצילות

ופי מאמרי זוהר

מדברות

שדבלות בטוב עם מי שוכה להניח דבריהם ואם ואת השלחנות ה
בשמיות כך כ"ש וק"ו בשעשוע של ת"ש כ"ה יתברך ואלה החותיות
למולדים מחומעות הנ' נעורות בחומעות השעשוע הכ"ל כלם הם
בסוד יודין וצריך לפרש עוד ענין מלבוש שבתהיה אכת נ' אלה כמו
החנדיל בין כמה הבדלות קודי העכבים שהם חומים דקיק קטנים
ובאטרפותם יחד נעשה כמו מלבוש כן אילה הגופיות מכל ניתן
וניתן יפה כמו חוט של חור ובהטרפותם יחד נעשה כמו מלבוש
והיינו דקליפה קרח ויתיבבו כמו לבוש והלבוש הוה הוא כהדין קטנית
דלבושא מיכיה שפי' אין כוף בה' ית' מתעלם בסוד קטן לבושו והיינו
מלבוש המ' הוא מחור עטיותו ואיכותו והנה להיות שהמ"ם
העוקף תחר שבשעית המלבוש והיה כביכול המלבוש דביק בו וכמיטב
הכל היה דבר לחד לזה הנאמן כביכול לנתק עטיותו מהלבוש כל חלק
וחלק בפני עצמו אלמלי היה הניתוק בפת ת' היה חוזר המלבוש
לעיקרו דהיינו ת"ם לזה היה הניתוק מעט מעט וכמו כדי שיעמוד המלבוש
בהוי קיומו והנה בכל חלק וחלק הניתוק מהלבוש הניח דשומו במלבוש
בסוד נקודה וכפי שהוא חוזרתו דהיינו תכיעת חור ת"ם זה המלבוש
ולהיות שהמלבוש הוה הוא נ' בחי' דהיינו דחם תוך כוף לזה נם ה
הדשיונו של הנקודה הנשחרת שבשעה בו בכוונה(ל) שים לה דחם תוך
כוף וכבר ידעת שהמלבוש הוה הוא כמו חוט והכהטרפות יחד נעשה כיון קדושים
במלבוש נתקה של קנה כמו חוט והכהטרפות יחד נעשה כיון קדושים
כ"ש נתחים שחת"ם כשנגלה המלבוש נשאר דשיונו של לותן החוטין
בסוד שרטוטיה ומכלן תדע סוד שרטוט לם"ת כי המלבוש הוה נעשה
מחם כמו ם"ת ולהיות שהלה הנ' קדושים בתחברו יחד וכו' ונעשה
כיעטה קדוש ת' והמלבוש הוה הוא כולו בסוד יודין והיינו כמו שיהה
שנכנסה בניה כמו שהוא נקבים נקבים והיינו דקליחר קדש ת
שם תשבון בין שבתיים שהוא שבת ת"ם העוקף וה"ת העוקף ומי
עשה זה שהם שוכנת בניהם יחוד המחברם יחד לשם שהיה ניהה
(כי שם כי נ' נעורות הם ניהה נבורה יסוד) שהיא עיקר הקדוש
ותבנה על ה"ם העוקף בנקודת הקבישות כה בתוך שלבי ת"ם שהוא
הה"ם העוקף נקדש יסוד ות"ת לשם יוצר נקדש יוצר וכו' התשובה כבר
אמרנו בחות החקוקה הכ"ל בלה בסוד נקודה ואת"ם כשמתחברה בתוכ'
השעשוע בעשה כמו(ל) דהיינו הלבוש נתוך כעין(ל) ואת"ם כשנגלה
הלבוש לבשים שהם ב' מוכין ויכם שני מוכין הכתוכים בפ' ויהי בנסוע
הארון והוא סוד נדול שכל מי שאומר פרשה זו בכל יום לא יוכך לכל
כשילך במקום לבטים או בים או בכל מקום שכנה ובלבד שיכוין
בשני מוכין שהם שני חלקי הלבוש וכו' וכבר ידעת שהמלבוש הוה
תחלת סדרו היה מהעבודות ולזה נתנה התורה לם שחורה ע"נ
לבנה ובחותיות שתחלה היה בקודה בחומר והקודה היה(ל) לזה נקדה
הדין ד"ו היינו חותיות יוד חלק שכלו החותיות להבך להיות שהוא
חולם (ולזה לפי שהם שהקדימנו כי שבר כפירות כולם הם בעלמותו
ת' וכ"ל ויאמר פ' בח בנין דאתעדדין ליה בכל עדה ועדה תוך
יתנהג עליהם בחסד ובדינא וכו' ת"ל בדיל הקב"ה ע"ם כל"ל ובכדאת
שחות ע' כ"ל תקן בשעדא מיתרות נבדיל העולם וכך תשתכל תלת
חינוכן ועלמות כהו לחתבדי בחכמה ובתבונה ובדעת ועלמות לא לחתבדי
חלק בניהון דישתדל כך בכח לקיימה עלמות עבד לאבריהם בדוה
דחכמ' לניחן נרוח דתבונה לישקה בדוה דדעת והיינו דכתיב ובדעת
חדרים ימלאון ובהחיין שבעתיה חשתכל כל עלמות ע"כ וע"ם זה תבין
כפ' פקודי(ל) ע"ם שהם כד בדיל קב"ה עלמות נרא ליה כנוונא דלעילא
לחיהוי על עלמות דת כדיוקא דלעילא דלחי דלעילא כנוונא דלעילא
לחקון ליה לחתבדי לחתדבקא ולאתקשרא עלמות בעלמות וכך תכתכל
לחכהי עלמות חשנח נחוכמה וכדיל ליה ולחתכתל בשחים קדישת
כללא דחורחיתא וקיום עלמות בחלת טהרת לחקון עלמות ולחתקיים
וחינון חכמה ותבונה ודעת בחכמה דכתיב יי בחכמה יסד חרץ
בתבונה כוננן שחים בתבונה וכתיב בדעתו תהומות נבקעו הא
כלהו קיומיה וכחלין חלחת חתכהי דכתיב ואחלא תותו דוח
חלבים בחכמה בתבונה ובדעת וכלהו חלחת הוחין נקדיה בראשית
היינו דכתיב בחכמה חלבים היינו בתבונה חת השמים
היינו דכתיב בדעת ע"כ וכו' ע"ש · וזהו פ' בעם בדבות דף
אחור הכ יקודה אחר הכ יודע היה בכלהל לנוף חותיות שבכהלו כהם
שחים וחלרן כתיב הכח ויחלא חותו היה לחיים בחכמה בתבונה ובדעת
וכתיב התם יי בחכמה יסד חרץ כונן שחים בתבונה וכתיב בדעתו
תהומות נבקעו ע"כ · ולפ"ד הוא חוכן כי נקודה לחשובה היה בסוד
ע' כתי' רחם תוך כוף והנה וזה תבין זה לחיותה כפ' תדושה ע' דכתי

ועוד דיו ליהו חוכם מלכך וחיוך מלנו הכי לימון ת
מחרי חנדה חוכמין בהחי עלמות בלהו ומפירין בהחות עלמות דחיהו
לנו וכב"ל דו"ד לישתף דיו לעבד לעיות כלהו דו"ד יוד ידו חכמה
ותבונה ודעת דכתיב בר נס ביהו כדיו ע"כ · ולפ"ד חוכן ויחוד כי
לחיות בכפר תקונים וכלה יהיו חלקי לחולי יודע לסלקן רשותה
לעילא דבא כחוה לחפיק חוכן ולחכנעו כתבנין חיין וכך סלקין שיהן
מבחוי כחה כחופין פתחין נדפוי לקבלה כ"ם חם שביעת' שרי בטלותה
וחקבל לקבל"ה ורחו דחלה חם חשבנון בין שפתים לו תקרי לחשלח חם
ע"כ וכל הכ"ל חוכן ויחוד לפ"ד בסוד חיך כולל כל ו
והנקודה היא(ל) לזה נקדק בדיו דו"ד היינו חותיות יוד וכו' ומזה תבין
נת' יקשרי מי ס"ם לכהן ותלמודו בידו היינו כל"ל חו יודע כל סוד
התורה והכה בכפר תקונים דף כב נעבוד משה קדש יחל דחוכ"ת בקדושיו כיעה
ובום ורוכבו בים בחיהו חוי ופת וחניה וכו' בקדושיו כיעה
בהחות חתר בפורקנא נתבייתא כלה ביעה יחודיותא חטה דיליה
דקדש בית יחוה דת קולחום בנין דעליה לתבנלו' ורוע ת' דחתחר בית
ורוע יי על מי כנלתה בהחות דחתעבר החות חוי בית חת יחוה
סליט חוי קדישת (כי חנפתי בסוד בחם הקדוש בי חשית) בחחות
ואת סם רחם וחין חוספר חיות קטנות עם גדולות לחלקלקות בהבטת
בעיה דלת טבעון דהת רוח פעדה חיהו ס"ת לתעבר חן יחוה דחוכ"ת
ובהחות ואת סם דחם וחין חוספר וכו' סם חכיות יהכלכן לניתן זה
יערת לשחק בו ויקי חדו עחוקין ע"כ · ועוד סם זרוע יי כי קך יד
הוא י (ס"ת יוד) ה' ר' חנכפות קבה הוא(ל) כתף הוא ה' ע"כ
ובזה תבין מה דחיתת בפ' פנחם כ"ב תס"ד נעבד חית קסה וחין קלה
לתבדית ליה להחות קבה כנוונת דת יעבד דלעיה דק' חקבה ויחתחר
הבה הבה יי חלהים בחוך יבל ורוחו ומלה לו הבה שכהן לחו
ופכולתו לבניו חלו פעולתו דת פועל(ק) דיעבוד לה פעלה לבניו
יהיו יעבוד רעלה ויק הבה יחלון לניהן הבה הבם ע"כ ומזכן כי יעבוד
רעלה דק' ע"י זרוע יי וכל"ל ולזה חחד דסל"ו עד חיחת ביתה בקדושה
דחד בחוכת ביהיו(ק) חבית רעל ת' כי הקדושה כי חיחת בפ' ידבוחה ע"
רכד חבית חיל הדחת רשיהו ואת דליה חיהו לת ה' וכבי לחתחולה לפת
זכוכים ההוא רשיהו ואת דליה(ק) ואמר תבין בסוקי בחשלי שהוא נגי
כדעת כי ל"ל בפ' לאחרי ע' ק"י ת"ת נ' בפרין החכוחת' לחקין
שלמה לעלמות ולכלן בחכמת שיר השיריס חכמה קבלת תבונה ומשלי
דעת לקבל נ' חולין בעבד נ' בפריס שיר השיריס כנגד חכמה ובבי היא
קבלת לקבל תבונה והבי הוא משלי לקבל דעת כמלי לחתחוי (ל"ל
משלי נגד דעת) חלה כל חיהן קדלי בחרי נוהין חיהן ע"י וכו' ·
כי בוד דעת י' בעבדת החיהו ע' תקב"ה · ובזיהם ולחתר זה ת"ת
חי"ה וכבפר כותת שלמה דף פ"ו כתב כשם הרי"ק נשם הבי"ר מלוה
ערבת תבונה ע' ס"ם · וזה לחתר הכח ולת ת"ן חן הבינה כוחרי לחכן
לחתר ע"כ) כלומר שלמה השניה לבעלות הבקדושת כנגוד
לל היהו הבפריס המכרים בספר יחיה בלוחר ספר בחכמה ובינה ·
ולהיות כי בירושלם של ספריס הכ"ל ובפיהן הן חלת לחתון של ית"ו
הרחמין לחכמה בינה דעת שבהם נבדל השלם וכו' וקחתר חיהם
המוקבל הבשא ולחור מיוקר החיים היהו בחכמה ובינה כי החיים הם
בחכמה כי כן חלת החיים בניחטריא הכינה בשעם הבסוק והכינה
תחיה בעליה · (והנה יחוחתו ולת בחכמה ולת בחכמת התורה ·)
ומקור החיים היא בינה ע"כ · ובזה תבין בקיהם בקבלת ויחיו שם
קבלת חכם שיר השיריס קבלת תבונה עיר לחד דעת חת השם ועוזר
ומלי נקב לחתן דברי תבן ובתב שר דברי לחת חתמיס
כדכבוחות ובמקבחות נעוטים בעלי חכבוחות נתנו מרוחה לחד חיחיו
מהחה דייקא בכי · כי הלבחר בתרי תורה בקדוש בן בחשר
לחכחר · לפ' עשות ספריס הרבה לון קן ולבת הרבה יעיבת ספר
עשות ספריס כל"ל · סוף דבר הכל נשוב את הלבושים
ילת ואת עצמותיו בחור כי ית כל החיים כי ית כל יועבה הלבושים יבח
בחפסט · ובזיהם הם"י כדכבוחות חוה דרכן זה חבינן ת' הבהה כ"ל
כן דבריהם חכוחים את החזה לדברי חיים וכו' · לחיתו בבחינת
לחחיהו ע' תק"ם תרין בניהן תקונה דבקשיי לחלבת ולקדין נהן

(ותבבו)

לעבדי מי שבת לבחיחלמודו כידו

פי' ויחתר פבחם ע' תעה

פי' ויחתר לחחרי ע' קיד

פי' פקודים בבי י' כפריס ויחתר שהים קבלת חכם עוד לחד דעת

עי' ת"ת ע' בקודי ע' שה לחתר ויחיו בחכמה ובינה בחכמה בחכמת התורה

פי' ויחתר חשפטו"ע' היו ויחתר כחיהו

לימוד אצילות

ומשפטו ולימוד שירותו ועבודתו ומהי מתעסקין בכל דיבור לשמה
ויתרת ובכל מיתים במשפטו ובכל מהלי משפטו לתעון לזיכוי קרובים לה
ויובני מזכ מלך שלם . וכך מתעסקין בדיבור ומשפט כלהו רחמי כלהו
בשלימו דהתי מוכשר לשלי בכל ודיבור מתקבלין בשלימו
בשלימו בדחמי וכדין בכל קדושי שבעתא דיומתכון דכל ומוקב כל עלמין
כלהו ברחמי ובחדוות' וכו' ע"כ . וכזה תבין מאמר קדמת ומשבטים
ע"ז דיק שם כי תבין הרמה . ולסוף זה לומדים כיום נ' מומרי שהיום
נכה בשבת לא בקדש לחלים ישבוע עד יומי תשבטו עול . ופני רשעים
תעשו שלא משטו על ויתוס עבני ורש הצדיקו כלהו . ולחבין מיד
רשעים הכולו . וקחמד קדש לה יחללו כי כשוכב יתפלטו .
והעבין כי שם מקיים בחומרים ס"ל כל מני תקוכין לימין לאחמר
כאד עד דכל הכות קדישת בכל כללא . הלי יסוד ושחדי למוקבל
ויתברכא מיכוי לימיני מתברכא מיכוי בשבעתא דלתתקנו דיכין
דלתתא וכו' . וכל תקוכין דאלכא בחדותא בשלימו דלימין שמא
קדישא והוה כללא חד וכדין הוה אחדי בנוייהו דכתיב לחלים שם
בקרב אהי שבוט וכד דיכלא מתתקן לתתא כביכול הכי בשלימו וכו'
דהת יסוד לה אחדי במוקבל וכו' . ואחי תקיפי עלטה וכו' ווי
לעלמה וכו' . לימיה כב' בחשבת ע' ק"י והבוזה ר' יצחק אחר דת
ע"ה ר' יהוד' אחר כאד מיומ אתו לקימיה דר"ש אחוי לון כללא חד
ומיכאל הוה ואתחזי על כתפ ע"כ ע"ב קל"ו לימ בחיל ואית מיכאל ולאו
כללהו אניון . אבל הכוח שטרת דחוויא לימיו לעולי על כללא ע"כ .
והכה אבי פיעמים שמיכאל ובחם נ' דשב"ש וגו' כל"ת . אחי' בפרק
יוסף הקל"ו . אחי' שמואל פורמח דהתי אחד בשבת מרבע' ומבלי
שבתא וכו' . ופירך בתלמיא בשבת ס"ו לא משום דקחי מיכאל ולאו
דאי רב"י ואחדים ומוכח על כל פורענו כי אית' ל"ל בפ' כי תצא ע'
תקנ"ה ובלעלא מעלמלך שמיכאל דאחדים קומך דאחד ניהכם אחת
דעשו וכו' ע"ש : ס"ל כיום נ' שלישי שמיכאל ובחם שקם נ' דשב"ש
ואית' בפ' בראשית ע' כ"ו וכד אתי לאחד מבבי ליה לעמוכ באר
סתימת עתיקא (ם' שמיקי) דכלא וה' אחכי דרגין עלמין ואחכיה
עלאה עד מניק . (וד') דכתת אחדבקות' דכסקת שמיכאל דאיהי
חולקא דדוד דאקרי עבי ואחכין וכו' . ולזה כיום נ' שטוטים
דשעים הללו וזה כשלין שוטטים מדיקים וכל"ל . לזה אמו אומרים עד
אתי תשבטו עול ואו ובני דשעים אינו שמיכאל ומשל ובחם תשלו כלה
והוו משפטו עבי ורש וכו' אלמו ל"ל ואחבי"ן . אינד דשעים הכולו אבל
לקחמד קדש לה ידעו ולא יבינו אחין לכם לא בחשוכ . ולא כיכה ובל
דעת כי בחשוכה יתפלטו כי חש"ך הוא "חשוך" שור "כלב כי אית' בפ'
בלק ע"ב מ"ל יהוד' בשין כתריהון תלתין אית יעיהי ואית אחלת אחלו
דיומי אחרי ומס' שמיכאל אתני ואכיה שערה אינון ליומיה ושערה
אינון לשמיכאל ד"ל יוסי יוסף כד לתפרש אלבוי ידע בחכמתא
דלעילא בחלא ואתקרון קדישין עלאין כיון דהוו מתעדיר הולף בההוא
מכחתא דלאון כחיון כתרין תלתין לון לחיון וכו' . וכ"ב היו לאחוי
אחה אחלוקו תנון דב"ש ולאחבי בלא כוחא שערה אחרים מ"ל יוסי
אינון דיומיה כלילן כלהו בחד דאקרי אחוור דכתיב לה אחרוש שור
ואחור יחדיו והאי הוא אחוור דחוין אלבא לימשבט עלי וכו' .
ואחי לאחכין דיומיה ושערה שמיכאל דומתכחי שערה ואינון וכו' מסטרא
דכחם בפיק שור ודא הוא שור ואחוור ע"כ . ובפרש"י בבלא ע' ק"ד
אחבריכם ונראני על כל הוויה אלבא הגל השור וקחמוד . אינון תרי
כתרין וכו' לאחיחון בהו עתיק יומין ע"ג דאקרי שור ואחוור וכו' וכשמיכאל
אחלין אלבא להו ולא יכלי לבלטאה עלייהו הה"ד משלי הגל השור
והאחוור אלא שלטי בהו מ"ל אחי כד אחדוני בחיל וכו' לא יכלין
לימיקה בהו אינון שטרא דלעון בפיק אתקיפו אתלון דאקרי כלב
דאת אינון אלבאו הה"ד ובלעל בני ישמיכאל לא יחדע כלב לשאול ע"כ :
כי כשוכדונים שור ואחוור לו יוכל אינון שניהם כלבא אחבא ע"כ
עבי ישמיכאל דכתיב אלבאי הגל השור ואחוור הם עופרים שור ואחוור
ע"ש ליכל כלב הש כי הם אחי קב"ה אחנון לאחוי אם יש יי' בקרבכם
אם לון כדי אחי מומר אחנו לבלב אחיו ואחא ע"ב וכב' כי אחא
ע' אחנ"ה אינון אחי שמיכאל לעילא דת שמיכאל . ובפר' בשר ע"י ב' אינון
פלגי לבלבוש קדבנון פסולין דיהיב לאון לשמיכאל כלב ואשריית ע"כ :
והכה מיקף כולן "אחור" שור "כלב ר"ת אם"ך . וכזה תבין אחור שור"ל
דיומיה לא ידעו ולא יבינו כתיב"ה יתפלטו ודאי עבי ישמיכאל
כתיב אלבאי הגל שור ואחוור כל"ל ואו אין כלב ואו אין חסך ולבל
עבי ישמיכאל קיה אור דאומנותיה זהו ולבל עבי ישמיכאל, לא יחדע כלב
לשאול . וכזה תבין שם' אחעתם ס"ת תעבית אזנו כי כי הכלבים עזי

ופי' מאמרי זוהר

נפש יכו לומר בלו אחתם תום לבני יי' אלהיכם ואשיכו לו אית כלבים
אית כלבים . ולעבין שאלה שאלת אחור לאחוך . כי אית בכתבי
אלה"י ז"ל על פסוק לא יהיה לך אלקים אחרים על פני . כי שאלת
מקרוים אלהים אחרים מלבין אלהים אחרים שעומדין ואחוריו של קב"ה
לא תעבוד ע"י אחת מכל אלהי לבני . והקדוש כי שקים אחרי אית הכלב
חניפה ושעידתם באחוריו' וע"ז כתיב לא יהיה בך אל זר ואל תשתחוה
לבני י' וע"י השיכו לו אית כלבים ואית כלבים כי יש כלבים שאינם
הקדושה ולזה קאחרו לו ולבעין שאלה שאלת אחור לאחוך : כאחור
לדבריהם כי הקבוקל לאלהים בעוד (י) בכר ידעת שהקבוקה בשתניי'
בשבלך לשום אחיו בכתב היה בתי' א' וכשמיש הקולמוס על הכייל
הוה בתי' שנית . וכשמיש הקולמוס שאחר הקדוש קבושה בכייל
היה בתי' שלישית : לזה היו"ד יש לה קון למיעלה דין עד אחור .
שהוא מורה על השחבה שהוא דקה . ויש לי"ד נוף בתחתי המורה
על בתי' שלישית . ולהיות בשמיש הקולמוס על הכייל היה בתי'
דקה נ"כ שבדין לה יש מן הכח אל הפועל . וזה הקון התחתון של
(י) היה דקה נ"כ . והכה להיות שהיו"ד יש לה ג' בחינות והוא
עמוד בחינה רביעית . לזה שם יהו"ה יש בו ד' אותיות . ולהיות
שתלת הכל היה בקודה כ"ל . לזה כל האותיות תתלבן בקודה .
ואחתה הקבודה ונקוידות האות יהו"ד . וכדי להבחיל בסוד (י)
זה שהכתב מחזר פ' ונקיד ע' ט' ו' ל"ת ח' ק"ה אחרי שלום ושמיש
שלום ואחקשר כלה בשלום וכו' (י) דשמא קדישא אתקשר בני
קשרין בנין דהתי (י) קוצא חד לעילא וקוצא חד לתתא וזה
בחינת בנין דני קשרין אתקשרו בה חד קוצא לעילא דת הוא עלמא
על כל עלמין לאחוחזה בתרת עלאה דהוא רישא לכל רישין והוא
קאים על כלא (והא דאחדיין בו' ל"ל בתרת עלאה דהוא רישא לכל
רישין משום דיש בתי' אחבתה כיכה ות"ת ואלבות . וכל אחד מן החשבה
הכ"ל כולל כל אחד עשר ספירות ח"כ בכל אחד מהן יש בתי . לזה
(כי' יולאמר תעזוה בפרשת ויקרא ותרחה דברי כפלגים) אחד קאים בחחתונת דת בחינת עלאה בחשר אחבר אחכף (ם) אחד קאים בחחתונת דת
הוא רישא בחרת כנין דנ' רישין יש ליו"ד הוא וכל אחד ואחד רישא
בלחודו . וע"ד קוצא דאחתונת דת הוא רישא אחרת דכפוף מקוצא
לעילא (והיינו קוצא עלאה הוא סוד אחרין אחכין הנקרא אין ואין רישא
אחיכא הוא אחבתה והוא סוד ואחבתה אחין אחבתה . דאי"כ אפשטים ע'
ר"י כתיב ואחבתה אחין אחבת אחורית אחכא אחכא אחכא אחכא אחכא אחכא
ואחבתה דאקרי ק"ק ר"אחק אחר וכן ויובלא אחקרי קדש דכתי
אכל היה קדש תהיה לכם ויאבול כלילן אכיהה הה"ד ואחבתי קדש תהיון
לי וכן קדש ישראל ליי' ואחי' אבואחה והוא דאקרא לדין אלכפין בשם
(אי"ן כי א') הוא כתר (י) אבואה (ן) הוא יסוד ואחבתה (ם) הוא
אחבתה כחתת כי (י) הוא אין אחרית אוד (י) וכיכה אין אבואה
אחיחתה כא"ת לכך נקדו אחרין אלכפין בשם אי"ן (הוא היה לכל אלה
אחר אחרית אלבאה ממלך קדישת אלבאה דלעילא בחלא ואחי' היה
אחרית אלבאה דלעילא בחלא ואחי' היה אחרית אלבאה דלעילא בחלא
אחרית הוא רישת לעלמין נעזרת והוא אבואה דאיין דכל נהיין ת
פשקין כיום והא הוא (י) בחלת אקרי וע"ד אלבאה אקרי אלהי
אלבאה אחקשר דת בדת וכדי אחבין אחיר אלבאה אחרי אלהי
ר"ל בכתי אחרי אלהי אחרים אלהי אחרים אלהי אחרים אלהי אחרים
אלהי אחרים

לימוד אצילות

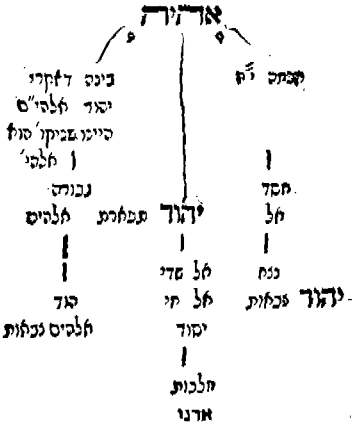
ופי' מאמרי זוהר

זיינון ט' מודות תתאיכים וככבאו ככלי החכמה ואף כי לאחר שהמזונ
כתר אינו' וכו' כי גם הוא כולל וכו' ונקבה (היינו בעתיק יומין
מוח פנים ואחור : כי ליתא שאלתא בהאי עתיקא כולו יתיב :
ובאחרך לאכפין מד יתין נקרא כ"ל וכו' תנד שיחל כ"ל נקבה) :
וכבוד מיוונ הוא הניאוף לחזן בכלי החכמה ס"ד הכ"ל כי אלי תפנה
להזניח תורות אלא בפה ויונ : ושמור כלל יה : ונסיותם בכלי
חכמה כל השנה הם פחותים ממנו ויכול כלי החכמה לקבלם כי ה"
אלכים תתקין כלולין בו וזה"ק מאחר שם תור החכמה ואגניא לת
הניעה : ונה כלולי' ו' כגי' טעלי' תליה דמיון עובר בתעי תחת :
ונתנם פחכמה בכחמה בסוד זיונ פנים בפנים כ"כ : וח"כ כי אית'
בזוהר בלשון חב וחם ח"ו שתצייר אלא העשר ספירות הם בכל בחלקי
הן ח"ם ב"ש ומתעלה בתפלה תולד הכתר שהוא ראשון נדול שבכל
רמזים : וכבר כתבתי לך שבחות שחורי' על חמד נקדים בלשון
וכן השבחת שחורים על דין הן ח"ם ב"ש נקדים בלשון נקבה :
וזיונ' נדודי שחות נקדים בלשון זיונ והעלונים נקדים בלשון
זכר וחם : והתחתונים נקדים בלשון כנים : כי שני חותיות (י"ה
שהם קוני בלולה (דו) שהוא סוד כתר תריך לחבין היינו נקדת
בלשון זכר וחם כי שם בכל אחד כי לכך נקדת יחידה : ובאחד נה
אני הוי הוא ואין אלהים אחדי : כי שם הין שום שם שחורה על
כי שם שבל רחמים : לף הדין שבו ואח"כ חכמה ובינה כי נתבלה בה
יופי דין : וכבוה אותם בלשון זכר ונקבה ושם שני ספירות ושל ידם
נתפשטו ו' ספירות דחיים שהם ספירות שהם חג"ת נה"י שהוא בסוד
(ו) נקדת ב"ל בן (וה) תחדוכה שהיא תלבות נקדת בלשון נח :
כי (ו) הוא שם יהו"ה רחמים נקדת כל וכו (וה) תחדוכה שהיא
תלבות דינה דיולבות דינה נקבה בלשון נקבה והיא תלב"י : עוד
תפתוב לך לשם קיומו מה דשיך בכתבי בתר"י ו"ל ובנאר עתה ענין
הניעה בתתלבשת תוך סיבובה וכו' : כי הניעה היא תלי"ה בתלוי
יונין : ותבונה הוא שם ס"נ : ולכן דע כי הנה הניעה עם התכלה
שם תיבור תחת שהוא סוד הנשיאי' שלשם נבד ואחר כך יש"ס ותבונה
שם בחים תחתוני' דחו"ת ותבונה הנ' פתתלבשת כו"ת נם היא
התלבות של ו התבונה וכו' : ולכן זה יחזור כי הוא כלל נדול בכל
פרטי התלילו' לוך זה לשלים תוה הוה לחולים לזה לזה ונכשתדקדק
תמצא הכל ח' חלה שהוא בסוד פשם ותחזר להעלה לתחזר ותניה
להתלה תפניה : ותכן זה : ומתזר כי חו"ת העליונים שהם תכמה
ובינה שהם יו"ד של תהוי"ה הנה בתכלה הוי דיולדין ותחת תלי"ה דיולדין
ובכל יודעת כי תכלה יְהוָה בשתות ותחת תלי"ה דכר ונוקב' : תאמנם
לחתולדים שלשם הם דתכלה התחתוני' דיולדין כוה יו"ד יו"ד ה"
י"ד ה"י ו"ו יו"ד ה"י ו"ו ה"י : ובבינה התחתוני' דתלי"ה כוה ח"לף
ח"לף ה"י ח"לף ה"י יו"ד ה"י ו"ו ה"י : תאמנם דע כי התחתוני'
דינים תך התחתוני' העיקריים התנוני' דתכמה ובינה הם ברכוב תלהי'
בנודע כי תלהים בניעה : והענין כבר בתרנו : כי כניעת הבינה
ותבונה בכללות יחד הו שם פרצוף ח' של עשר הספירות : ותאמנם
כשתחלקים לשנים הו שתתלקי' כי תתכמה ולתעלה היא נחי' בינה והם
הנה מצות להיותו סוד בינה שפירות ונניאה יהיה בחי' ק"ך נדופי' תלי'
ותאמנם בנרים תלה תסחוה ולתעה שהם בד' תחנוני' שנה . וע"פ זה תבין
תחתר תתחתונה ע"ב ס"ם תאמנם לשם קיומו היכון נשתתין לת
נוסף בחתי עלאה כלולה תלקדי מעשם י' ותתן לתתלי' תכל בסופיו
לתתעכנו נו תלאה לתקדי מעשם י' ותתן לתתלי' תכל בסופיו
להכדי לתקדשתוכת דכיתו לתבדקים תתיכת דת היכלא שתיתת תלאה
נניזוח תבדקים דת היכלא לתתת כיה סיוך עד דתתתך תנו
סיבולא עלאה : (ובזה תבין מה דתי' בתקבת תעניות פ"נ דבי

תלבוש בן פרש' הוה דתיתך לי' תולתא עולכי וכו' : דתמניתי בתתי
תנרת דתתרת לת בניעת תיכבת לבלבלא דתתי תתיסר כתרי דשבתי
תפרסתון דשתבנו בהו וכו' : ובפ"ד חזון כי בינה סבית מוד סמרתון
בן בעלמת דתתי יש דתכנר' :
ואוד תית בפרש' כתתי פקודי ע' תם"ח ותתן דתרביע וכו' כויכי ויהי
לתקרת קשרת בקדרי היכלא בהיכלא דתתת כדרני דת
תית לי תוקלקל בעלמת דתתי כתה דתוקדיע' : וע"ד תתי תיהו שליחת
דכלא ותיהו כלא חד עובדת דנפק תתי תתי שלימו ההוא תקדי תשתה
תרכבה ותת דת ויהי' יי' תלבים תת כתלם שם תלא ותתם תיהו
עובדת דתתי תרכבה דתביע דת בדא עובדת דשלימו דכלא וכד
תשתלים דת בדא דהן הוא יי' תלהי"ם שם תלא בשה דתוקדי' וכתי
תיהו תתן בידם לתקרת קשרת דתשיעות ולייחדל יחודת בדקדי תוי
וכו' ע"ב . ותלק תתרין ותכתין דתקדין ידים דקיימי' לבבי כתי
תלק תיכון שתכן קדישין דשלטין בכל דרגת ודרגת בנין דבת עיילן
בני כתי כללותהן ופעותהן בכל תרעין עלמין ובדא שליטין תתתין
לעילא ותת דת ה' יחיד עשוכי ויכוכנוסי תלק שתכן קדישין ע"כ :
כן תנייר בשבלך בכל דתכבי בלשון נוח הוד שהם תרין דרלי תקוש
תו סוד יעוד וכל תתייר הם שתות ומדוכי' ולל ל' פועל פתקיימת
לפי המקום שהם הם נדוכי תותיות : ולזה אמיים הם זכלין תיכון
דיעין לפדרל יתודת דתתרין כדקל תותי ודעיקר בתרת קשרת
בנין דלת יעשין כרות דתתיכותת :

ואזה לתעייר לפניך סוד ניוד שבד ספירות ופירושן : ותזה קל
דתמעני הוא בתת תוך סוך :

כתר

תית בפרש' כרחשי ע' קק"ח סויר תקדישה (היינו כתר) נעטל
בעשודת דתתנעית (תיהו תבלה' תיהו שם יהו') ונעטל
בנידן (היינו יסוד) כך דשתיי לך דשתך השפש תן תהי"ה עד תל
שדי תי וזהו פי בתם' תניעה תכי תל שדי שתתיתי לעולתי דו : פי' נח' תפפית
נקתיר שם תכניה נעטל בחסד ונכת : ולזה דשתיתי לך דשם תן י"ה תניעה דף
שהוא בחכמה עד יהוד נבלות ונקתיר שם ובינה נעטל בנבוכה והוד
ולזה השתיתי לך דשם תן יהוד דתקדי תלהים עד הוד שנ"א נקדת
תלקים נבאר ומוד נצח יהוד נבאו : והנה שם ע"ק ק"ק נטעתי תיכון
מתלבשים בתוכת דתתנעית שעתי תיכון מסך דתכחה ותתון תכוה
דניעה מתלבשין בתוכת דתיית ותתת ודותת דתיכון תסך נכוכה ת"ת וזכי
מתלבשין בנצח והוד יסוד ותלכות תתת דכולהו כלילת תכלה פי' תתיר
תיהו פה דתיכה הכלים כפקין וקלין ודבורין כלהו תתכלהלו בה :
וכפ' ויקרא ע' ט"ו י' תחר שכתבתי לך פירוש של שתיר הכ"ל דשל ויקרא ח
(') קייימי כלהו כתב ז"ל רבי תלעזר תחר כלהו עשרה שתקן כתיבו
ותיכון קדושתה תהי"ה דת בתיתת עלאה כשתן דתתר תנת תתן תתן לתכון
ולא תת"ידע תתן הוא תסר תהיה דומין לתתנלי' עד דתטי לתיכון
כתרין תתרכין : והל בקדושתת פתיס ולכתר תרי' לתתנלי' עד
דתטי לנלוי' דשתת קדישת וכך בתיב כתשה תהיה בקדושתת פתיתת
לכלא תנת הוא תתן דתכת

לימוד אצילות

ופי' מאמרי זוהר

קולה מלן רחוקות דת ההוא לקישעא דבי כל כוכבית דמרירין. ואיהו
אכוונו דיומיו לת פסקנ כל"ח ונסר יומא מעבדן מכתר להשקי את הנן
(ז"ל בכתבי האר"י ז"ל ונסר ביה יומא מעבדן מכתר להשקי את הנן
ת"ת) ולוקלמחר אם תגבי בכנסר כי ז"ל בפ' יתרו ע' קמ"ב ותשמ
תתכם על בכבי בשרים מלי על בכבי ח"ב יהוד' ברחמי דכשר בכשר
יעיר קנו ואיהו רוח דאר"ם דרך הכשר בשמים מלי בשמים ברחמי
(ה"ימו מוד ח"ם מ"ם וע"ם מה שכתבתי כי סם יהו"ד בתגלה בתקוס
שרים לתימת לתלקי לחברי וכו' כל"ל בדף הקדוש) מה כשר תשתבח
ברחמי על כנוי ודיוקן לנבי לחברים כך קב"ה תשתבח ברחמי לנבי
ישראל ודיוקן לנבי עמ"ע ואיהו מתם כמו שכתבתי) כשר הין
דוכת ח"ר תלעזר בתתרת דיעקב שדי' מ"ט משום דכשר בכלה
תשתבח ברחמי לנבי לחברים דף קב"ה וכו' דכתיב דרך
הכשר בשמים בשמים מתם ע"כ ולוה קלמחר אם תגבי כשר כי עד סם
ים לי ויקיף ח"ו אם ישראל מוטלים אבל אם בין כוכבים שים קנך
היומו במקום ניכה משם אוריידך כלום יי' כי אין לו סם לחיות ולכך
ביום כפור שהסמאל היה מקטרג על ישראל וכ"ו תדות יש לו לומין
ויכול לקטרג על עוונות ישראל לכך הי' מכוון כאן בדיעת דהיינו
היומו תלוי לתפיין שהוא כתר חכמה וכיוה וכו"ל לחי ונשא עליו כל
עוונות ולוה קלמחר שבע יפול צדיק כי רשע מלרוץ בדעתו ודיק
לומר בנקדה לכל לון נופל רק בשבע סוד הלי בתם דלידתי לו לשלין
לכך ויעתחון יעקב שבע פעמים לנבי עשו כי בכל התשובה מסיק לי'
לישלח ע' שפנ ת"ח ע"ד בנין דוד שיעקב לתקטריג ליה השתא לתתכך בקלה ויתר
חכמה ועקימון עבד בדל מה דעביד לנבי דשא דשלו הוה ידע
עשו חכמה דת יקטיל ליה לנרמי' ולא ייתי לדל אבל כלא בחכמה
עבד ועלי' אמר תהה יי' יחתו ונו' ע"כ וסמוך ות יי' יחתו לית' בפרש'
ויקיף ע' ל"כ יי' יחתו מדיבו מדיבו תניון מדיב (ו') ודת מלבת פי' מחתר
קדישת (היינו סוד תפארת ישראל) ודת לחכמתת לתתר הכת ויקר ת' לב
בשתעת דדינון מתערבין ושלטן על דתיי ודחמי לתקבלין ובשתעת
דקב"ה לתתכך מחבועת דבחלת (היינו סוד מה דלי' בפ' לחדי ע"ק"
ת"ח ונסר יומא מעבדן להשקות את הנן הלי בכרת לתתבטח וכו' כתשר
לחבאר חי"ם הלי שלחתר לחלוך כי נוכך שבא הוא מלוך כי והו סוד ק"ם
כדין נבניין דחתי ולתתבקיי דיכי הב"ה יי' יחתו מדיבו מדיב (ו) עליו
בשמים ידעם עליו מהו עליו בשבעת דבחלת דת"ק ארי' עלי' ולעילת
ריבי בהחלה לתתר לתקרי שמים כדין ידעם ותכר חליהון ותוקפיהון
דיכין תקיפין ויתן עוז למלכו דת קב"ה וידם קדן משיחו דת כנסת
ישראל לתקרי קדן דיכוד כתר לתוקתי' דהיינו סוד ת"ח שכרין
להשתיך מן כתר יחידה וכל"ל לחתת ולתת ולחר ולחשב בחתת
יפול ל"ל בשינעו השבע מן שבעה דשמונו ולו יפול דהשב מחלל
ונקם והוה קלמחר שם מכוון בדיעת דהיינו לתתר ולתבעבר כתר
דכתיב וכו' לבלתורם קשה מלי כפקא מיניה דקלמחר ולתרי לתתבעבר
כי לית' כפ' (בפתח ע' ת"ח ובכן ברוך לתתבא תבי בכתב דבדין
פתח ע' ת"ח לתסתלק דשכינה דהיינו דתתר עלי' סולת תהבה
תלי וכו' תרוצה כי ייתי פורקנא דתתי דוחקא כתר דוחקא ולית
דוחקא בין דת לדת דוחקי כיון דשתר עתין מעבכין לון בגלות דוחקא
דלהון תקדב לון פורקנא וכו' (בסוד עת מצר שלנו הלוה בתדם
לריש לון) ליהיו דשוי קשר תקישר שכרים תרוצה קשר תעבר כי שקר הן
שלוחי לנבי בנוכח כת לתעבד עמלק הן עלתא דבי לומתה "מלחמה
"ליהוד "בשמלק יתעב בעלמא שיר בסנוכו וכפול ושנולש ותרוצע
דליהו סליק לתתון דילי' י' ה' יו"ד ע"כ בהלוה ומנת ובכן
בדיקוים יהלו וישתחו ויסדים יעלזו וחסידים ברנן יגילו ע"כ וכל
(כל ע' תי' תפם קליהו ודוה חלהים מדחפת על פני המים הלי
ליהו לדוה דקודשת למשלחלת דוה סעדה עליהו לתתר לב חכם
ליהוו ולב כסיל למשלחלו דוה תעביה לי מלבוי וקטיל לי' הה"ל
ולבוקלבקרבי וגב"ד וכה לכסכת דוה נסוני בכמוי דילי' לתתר ביה
כה לתתר יי' מלחבא הדוחות בלי הדוה והוה מנגן בי' בכמוי בד' מיני
פנוכן כשיר פשוט דליהו (י') וכשיר כפול דליהו י"ה וכשיר משולש
דליהו יה"ו וכשיר מרובע דליהו יהו"ה הלי ליהון עשר לתתון דעביד
דוד לקבליהו עשר מיני תלים (כי לית' בכ' לתתר ע' קנ"א ר' אייתי
פיהם לדוד משכיל לתסרי פסוי פסא כמוי חטאתי לדוד משכיל הלי תביהן
כעשרה ומי לתתקרי עשר מיני תלים בכנוח בחשכיל בתתם
בשמוני בתלים בכנוח בחשכיל בתתם בשמוני בתלים בכנוח
בחשכיל בתתם בשמוני בתלים בכנוח בחשכיל בתתם בשמוני
בתלים בכנוח בחשכיל בתתם בשמוני בתלים בכנוח בחשכיל
בתתם בשמוני בתלים בכנוח בחשכיל בתתם בשמוני בתלים
בכנוח בחשכיל בתתם בשמוני בת

לימור אצילות

וכו' כנגד יעקב ופסוק ויט ובכן נדיקים ירלוו וישמחו ובכן י' ה"ה יהו"ה יהו"ה בכן ובכן ג"ע יהוד יהוד דמוך לעב"כ זה וכו' דגל ד' שבמרכבה נגד דוד נגד ג' פסוקים דע"ב מטטרונית עולם בנ' תהלה ע"כ דמתיים שם בתפלה נדיקים ירלוו וישמחו כי תעביד מתשבו' ודון מן הארץ ממשל ודחם נוק לחת זכוכי' .

והוא ע"פ שכי מתלים שהקדושו כך לתעבר עתלק מתן עתלק לעילא דת מתלק יתער בעלמא שיר פשוט וכו' דתיהון י' י"ה יהו"ה דמתיים ובכן נדיקים ירלוו וישמחו ולפי מוכן כי בע"ב מתן כשם הוא מתנבר לחרחם על ע"ב לוחין דעלמא וכל"ל : וע"ב מתן כשם גידוף בע"ב שם שבגידוף פשוט כפול משלש וכל"ל לזה בשם זה שבו ע"ב שמהן והוא רגל ד' שבמרכבה כי הו שכתוב שלום בסידור הלל"י ז"ל תשבחן בתוך ירושלים עירך כאשר דבריך וכתוב דוד עבדך מהרה בתוכה תכין וכו' הכה כ' תוכ"ס ס"ת ק"ת שהוא כתר עליון וכשתבנה ירושלים יהיה חור הכתר וכו' והכה חית כב"ע לחלה הדברים פתח

פי' מחמר חלה הדברים

ופי מאמרי זוהר

והעמיד לפניך ניוד היד עם התנבעות כדי שתבין מחמר זה .

כי הלח שלם פעמים ע"ב תחתון הנ' תבות הכרמון (כז') כי תנבע קטן הכף ודת הוא ע"ב ותנבע הכף קמיצה הוא ס"ג וי' תתיו הרי ע"ג ובתנבע התחתני שהוא הבריח התיכון מ"ה יו"ד ה"א ו"א יהו"ה הרי ע"ח הוי הנותר מן תנבע קמיצה תערף כאן וניהיה נ"ב ע"ב ותח"כ תנבע הוא השם פשוט כלול וכל"ל שהוא ברגל ד' המרכבה נגד ע"ב שמהן דמטטרונית עולם בנ' שכהן לחמיתל וקוק ולוחי ונדיקים ירלוו וישמחו ותנבע נודל הוא שם ס"ן מבמילות ותבין מה דכתיב ותח' בתחנעית הוא הבריח התבון עמוד ד' דישקב רוח דשמה וכו' כי תית' כפ' פכחם ע' תל"ב ז"ל הוא דפלינ נהוא יתן הוא ל"ל שבח תכת בדוקני ודת יו"ד ה"ה יו"ד ו"ו ה"א ודת השם דמרכבת עלאה דתכתין דילי' יהו"ה וכו' ע"ס ולבך תנבע תמלכי שם קוד שבי שמות כל"ל ושם עמודת דישקב ורוח דשמה ות"ב שבי תנבעות תנבע הוא י' י"ה יה"ן יהו"ה שבו כלהוי ע"ב שמהן להכרית לחמיתל ותנבע התחתני שהוא קוד השם יו"ד ה"א וא"ו ה"א שהוא רוח דשמה והקדושו כי ע"ב שמהן דמטטרונית ובתני ע"ב מתיחדי בתלבות ותו הכל ממקר בחלבות להכרית לחמיתל ולכתב חנת זכוכי . ותלבות הוא קוד ס"ן שבנודל ת"ב תנבע נודל תנבע תשם קוד השם יו"ד ה"א וא"ו ה"א ונקוד י' י"ה יה"ן יהו"ה שבו מתקבעים ע"ב שמהן ונודל הוא בתלבות שם ס"ן .

פי' מחמר הפלח פרש כ"ד כ"ד שתשותיך . ולפוד זה מוזה עתידת כפוף שלים של מפוקוף . ותבין לך מחמר הפלח בפרש בריחתי ע"ק קל"ב חפש קניניו וכל שיא השדה חלין נדיקים לחיונן מסט דפדיק ת"י עלמין שית את"י עש תלת יעבדין לחלמת ותיונן ג' תכתן וכו' . וכל עשב השדה ע"ב (ס') תלת עלין לחיונן (ס') ר"ל ותיונן ע"ב תכפין דתליהן כהו כחוסבן ע"ב . (כז') כי הלח שלם פעמים ע"ב תחתון הנ' תבות הכרמון

פי' בנת' חין חין מיס"ב חים שלח נ' תנבעות

כי תנבע קטן הכף ודת הוא ע"ב ותנבע הכף קמיצה הוא ס"ג וי' תתיו הרי ע"ג ובתנבע התחתני שהוא הבריח התיכון מ"ה יו"ד ה"א ו"א יהו"ה הרי ע"ח הוי הנותר מן תנבע קמיצה תערף כאן וניהיה נ"ב ע"ב ותח"כ תנבע הוא השם פשוט כלול וכל"ל שהוא ברגל ד' המרכבה נגד ע"ב שמהן דמטטרונית עולם בנ' שכהן לחמיתל וקוק ולוחי ונדיקים ירלוו וישמחו ותנבע נודל הוא שם ס"ן מבמילות ותבין מה דכתיב ותח' בתחנעית הוא הבריח התבון עמוד ד' דישקב רוח דשמה וכו' כי תית' כפ' פכחם ע' תל"ב ז"ל הוא דפלינ נהוא יתן הוא ל"ל שבח תכת בדוקני ודת יו"ד ה"ה יו"ד ו"ו ה"א ודת השם דמרכבת עלאה דתכתין דילי' יהו"ה וכו' ע"ס ולבך תנבע תמלכי שם קוד שבי שמות כל"ל ושם עמודת דישקב ורוח דשמה ות"ב שבי תנבעות תנבע הוא י' י"ה יה"ן יהו"ה שבו כלהוי ע"ב שמהן להכרית לחמיתל ותנבע התחתני שהוא קוד השם יו"ד ה"א וא"ו ה"א ונקוד י' י"ה יה"ן יהו"ה שבו מתקבעים ע"ב שמהן ונודל הוא בתלבות שם ס"ן .

פי' מחמר הפלח פרש כ"ד כ"ד שתשותיך . ולפוד זה מוזה עתידת כפוף שלים של מפוקוף . ותבין לך מחמר הפלח בפרש בריחתי ע"ק קל"ב חפש קניניו וכל שיא השדה חלין נדיקים לחיונן מסט דפדיק ת"י עלמין שית את"י עש תלת יעבדין לחלמת ותיונן ג' תכתן וכו' . וכל עשב השדה ע"ב (ס') תלת עלין לחיונן (ס') ר"ל ותיונן ע"ב תכפין דתליהן כהו כחוסבן ע"ב . (כז') כי הלח שלם פעמים ע"ב תחתון הנ' תבות הכרמון

יעמו מהם ע"ב שמהן . כי הקדמנו כי שלם פעמים ע"ב תתון שיעמו מהם ע"ב שמהן הם יותקבעים במטטרונית' .

ולזה קחמר כלהו לא תתחתן בהתרת דחיהי שכיחתת עד דייתי ההוא דתקדי חד"ם דחיהו (יו"ד ה"א וא"ו ה"א) ודת חיהו וחדם לין לעבוד את החדמה . ובנין דת תתעב . וכל עשב השדה טרם יממח (רופא לומר ע"כ (ס') ע"ב שמהן ס שכחמזי' (כז') כי שדה הוא תלבות וכתוב לחלבה . ותתדה בשדה לך דת שדה תשר ברכו יו' ע"כ כי שדה הוא תלבות : והקדמנו כי עשב הוא ע"ב שמהן הכרמזו' כמ' ויתיחדו לע"ב שמהן בחלבות הנקר' שדה ולזה קחמר וכל עשב טרם יממח עד דייתי לחת תדיק ומכי תחת תחרת תעמח וכו' ודת תשה דתחתר כי תורת קיתה בפיהו דלח יהא מלן דדרים לעכיתת כוותיה וכן ד"ח ודחדם לין לעבוד ודיד דתיהו ייתי מיד ות"ד יעלה מן הארץ ח"ד מן חרכ"י סליק ליה ותתעביד כה לחדון כל הארץ וכו' ומוד חדון כל הארץ עיין לעיל מחמר פקודי תכב . ות"כ פירוש נ' תנבעו' נודל תנבע חמח תרומו כל מוד הכרמז' בכל הכ"ל כי הלח תנבע הדומה על ע"ב שמהן שתוכנסין בתכניה והו תנבע נודל כי נודל הוא שם ס"ן דק כלהו לח מתכנסין עד דייתי דחקדי לחדם וזה נרמז בתנבע הנקר' חמח והו כי בנת' תניעה לין בין מיס לחים לחלח נ' תנבעו' דייהו כ"ל כ"ד כ"ד שתשותיך ע' קל"ד עד הכח תבח דסבין קח כחית ת"ל דכבן כתיהי תשתלון ת"ל ודתי בהח דת"ר עקיבא לתלמידי כשתניעו לחכני שים וכו' ת"ל ודתי דוד עלחה תיהו וכו' ודתי חבני ת"י תמהון מיין דכיין כפקין ותיונן דתיונן כתת (') דתיהו נטוי בכייהו לחיהו אף החיים דחכיל מיכים ריפא וסיפא (') דתיהו נטוי בכייהו לחיהו אף החיים דחכיל מיכים ריפא וסיפא וחלין כ' יודין דתיונן כוייגר ותיונן תרי יגיות יגירה דעלחין ויגירה דתתחין ותיונן חכמה בריחם וחכמה ב

בפרוש תעלומות חכמה נדחי חיזון תעלומות יחכמה עלאה דתחות
כתר(ר"ל כי הלא גם מלכות נקר' חכמ' לכן קוראי חכמה דתחות כתר
בשוד והחכמה יתאין הבא וחיזון לנקבל ג' עייכין דכהון תרין דשמען
כתיב ביומי רעוז ותאותי כתיב בנין דתורה' מתרין לותן חלין הוה
כתיב ליפראל ולא נכו כהון ותתכרו ובכלו ודא נייס מבודת דביש
לתמון ובני ותאותי כפלו בנין דפרח (ו) מנייהו דתיהו ו' ויונד ויהיב
לון לחרכון מפטו דשן הדשת טו"ר דתתקן לתייבתא לוריית בתיכוד
והיתי מיימוח חיים ותשתלו מיח וכנ"ד ת"ר עקימת לתלמידי
כשהניעו לתכני שים טהור° חל תחתיו מים מים לח תהו מקילין
לתכני שים טהור (דייהו סוד התורה רזי תורית) לתכנין לתרכון
דחיון חיים ומיתה דמתמן לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו וכו'.
בנין דחלין עץ הדעת טוב ורע חיזון בפרודא ותכני שים טהור חיזון
ביחוד כשחל' ביחודא כלל פרודא כלל וכו' ע"ש עד סוף כל הדף כי המכרח הוא
ולזה אית' כל נפש ע' רלו והמשכילי יכינו מפטו דביהם דתיהו ל
לחלבת דחיי בניהם לתתר והמשכילי יהיהו כוותר הרקיע כהלי
חנוכת דולך דתיהו ספר הזוהר חן ותהלת לחתו עלאה בחלין לח
נרוך כפיון ופנין דשתידין ישראל למטעם מחילתא דחיי יתקיים
בהון י' בדר יחתו ולון עמו חל ככר ולחלבת דע"ה דתיהו חיסור
והיתה לח שלמה על שלמה ע"כ וכו' ע"ש כי בכ"י תקלה ע' תקלה אפס
קניהו והלי הלבה מפטו דמתר טוב דתתפרס מחילתא דטוב ורע ד
לחיהו לסור והיתי טוחחה וטהרה פסול ועל פם נתר לתקריחת
חיהי כעלה דשתיד לקיים בה ויכעבו דשני' מחנה לחיזון חיסור טוח
ופסול סחילת ותשרויית ע"כ° והו פי' נעקה כמערה עד חתי חני
לקרא כמרה על פם עץ הדעת טו"ר כי לו לך לרון שתלך מתר היינו
שלין לומדים מתרי התורה הנאמר בה י"בדר יחתו ולון עמו חל ככר
והנה לפיל כתבתי מה דחיל בספר תקונים בפורקן בתרייתי ביחוד
דלוריית מטה דלי' דקרא ביה יומ' דח קולמס בנין דעלי' לתעלי'
דוגע י', וכו' ככ"ל ע"כ והטעם כשתכי כותב בקולמס לוי מתחברין
ג' לתכנעות שהם נוגד לתנבא לחה ולו ים להכות לרשע כחילת ובכ"ל
לכל הקדמתו דוקא ע"י רזי לוריית סוד מים עליונים והקדמתו כי
ל"ל ולכלן לתנבון דכתבין רזין לוריית לשאר התורה
לון כין מים למים סייהו סוד התורה הנק' חיל לוריית לשאר התורה
חלק ג' לתנבעות בלבד סייהו שכותב רזין לוריית חיים עליונים לח
וחכמ ג' לתנבעות בסוד הכ"ל ג' נזרופי שמות כנוגד שם של מלבות
יו"ד הם ו"ו הם ה' בתנבא י' יה יהו יהוד ע"כ שתקן רק כלהו לח לתתחלן
עד דייתי ההוח דתקרי חדם דתיהו יוד הח ולו שח לכך בח לתנבא
לתתניני כי שם תרומו ג"כ משה כי לו לחת לתרון תנחומיך ואך יעלה
מן לתלון ובזה תבין נמ' כחם שבת דף ס' קנה כדי לעשות קולמוס
לתניני לקבלי לנבעותיו בעי לכל קשר עליון לו קשר תחתון תיקו
ובי"ם" קשר עליון של לתנא לתיה יוד לו קשר תחתון של לתנא לתנבא
ע"כ מדייק קשר כי ע"י קשר זה מתעבר שקר ע"י ע"כ שתקן הכר מים
לג' לתנבעות שלחוני בקולמוס ושם סוד לשרי מי שבח לכלן ולשלוחו
כיון כי הלא לתנבא הקטן כך זכה שהוא יוד הי ויו כי בחכמה ולחריו
לח לתנבא יותר נדולה ובקרא קמיכה והוא שם יוד הי ולו הי והוא(
לימי מתימת לכל מתניינין וכו' וכך לתפבטות לתתהוות ברוח דשלוחי
דתתי זכו' לכך לתנבא זכה לוח קטן שבכולם והוא סוד ושתים עורת
תבון כי כבר הזכרתי כי שתים הוא תפארת דחיהו (ז) ובפ' ויקרא
ע' י"ן מפטו לחכח יוד נפיק בן דפח לחיד כיה" ביוד ולחיד בהוה
בלה ולזה לחר שכי לתנבעו שהם לתנבא קטן שבכולם הנק' זכה
לח לתנבא יותר נדול ובקרא קמיכה קיימן י"ה והוא שם יוד הי ולו הי
ולחריו לח לתנבא יותר נדול לכך הוא יותר נדול לרשו על סוד תפארת
ישראל לשר כלחר והכן בחון בלחתך כי תדין קדמתי הס ר"ל תרין
דלח לשתעשעין ומכלן שרני לחתעלה והנה נ' לתנבעות לחלו קיימין
זרת שם סוד לחכמה תבונה דעת שהם נ' לותיות י"הו . וע"פ זה
תבין לחתר° פ' פסחים ע' תנו ויחלכו דח כתר על לתנון ויחלם והנה
פלם רעוח מהימנח הה (ל) פלקא על כל לתנון הכי. לת שתיה
לשתלבלה על כל כריין בנין לחשתלח לשתל דיוד הי ולו הי הכי'
יו"י דחושבני (ל) דבקדמיות הוא כשם יוד הא ולו הא דחיהו יאאא
בי"ן. מכילין דרשתי דחיהו דחיהו כאן לתתלח כח"ל לחת"ד בריחתו וכו' יודין יתקיים בך יהוה
דתיהו שתקן מהדרן הלח ת"ל לחת"ד בריחתו וכו' יודין יתקיים בך יהוה
ושמח ונבה מאד כשם דחיהו פלוק חחד לתשכון לחתם וכו' יהוה כלחבא
חכמין דחיהו יבריכך יהוה ושמח בלחבא חכמין דשור דחיזון יפ יהוה
בשתלבלה ונבה מאד יאר יהוה בלחתניתא ודת יו"ד ה' ולו"ו ה' יפ"י שת

יהוד פניו חליך וישם לך שלום דביעלה יהוה ושמו חת שתי' על נכי
ישראל ולחי לברכם (והנה פי' יהוה כ"ל חכמין כי חיותא כפ' הכ"ל
ע' שם חתי לתהיכל פסים משתין חיזון י"ב פניים ד' דחתרי ד' דשור ד'
דנשר° ודחיהו נבריא וחיזון יהוד ד'חכמין דנשר ודחיהו מרינ' וחיזון יהוד ודחיזון דחכמין
ומחן תחות חסד פחד חיות דרנין דתלת חבהן ומזקמוך דבהן הח בוחב דריה
כן כן החרכב וסלקין נהורין לחסבין פיכן ומיזון מֶלֶךְ מַלַךְ יִמְלוֹךְ
ע"כ ר"ל כי חשנון הנקודו' עולה למספ' יכך כי
בפ' בראשי ע' ק' כתת ונקודה חיזון יהוד חלך נקודה סנוד שתלבלת יהוד
חלך נקודה חיזון יחוד יחלוך לעולם ועד ע"כ כי חיותא בכתבי
חחר"י ז"ל בסוד ריסח תניכת הנק' ן' שהוח סוד חריך חכפין הנקודת
כתב ר"ל כי חריסח תניכת שהוח יוד כי ולו כי חשר משם משכים ר"ל
חיזון דשערי הנה משם משכי' ר"ל תקוני דיוקנ' דחריך כי הלח כחלוי
הם דם"ן יש כו' יודין וסם ן' שחכן יהוד יהוד כחדת הכתב ע"כ
ונפ' ויפ' ע' תט ובהפוך וחכח דחיזון וחכח סהרת לחתנהרת הם
כתיב הנה ישכיל עבדי עלה דסהרת חתאר הנה ישכיל עבדי עלה דחתעבר
חתרוממות לעילח כחלן דחיזון ריחח ולחי לחתעברת ולחסתכלת יהוה
חסטרת דסהורת עלחה דכל כהודין (דייהו כתר) כל"ח ולכן יהוה
לרחמכם ונשח משט לחכרהם ונבח משט דיעקב ויחח משט דישרח
ולע"ב דחוקמוה ונלח חד ברוח דחכמת ובהוה וחכח יתעבר קב"ה
לחתעברות עלחה לחזהרה לה להסהרת כדקח יחות ע"כ ונפ' בנחם ע'
תי"ו שכתבתי בסוד ע"ב שחזן בחבוד דשעים רנם דמסיים וחתי
סלילי חיכי בנוכח כד לחתעבר שולטנות לעון חסחית דסלקין לי' כתרין ולע"ב
לחזון דסיק רוח סערה בחרבא סטרין דסלקין לי' כתרין ולע"ב
דהנהן דסיק רוח סערה בחרבא סטרין דסלקין נבריחל נזריחל כוזריחל דפלח שלט
על ד' סטרין טכין דכר נם לחיזון חיח וחשח וחשח (דייהו ככ"ל חסד
פחד חמת דנ' לחכן וכו' ל) ונבפרח וכל ד' לית לי' ד' לחכפין (דייהו
ככ"ל נסוד נ' הויות וכל"ל עון חסחית וחמה לח תלויין על חיזה וכו'
חיד דחתעברין לחלן קליפין חכר נם שלטח עלי לחילנח דחיי בע"כ
לחכפין דחיזון י' יה יהו יהוד וכו' ככ"ל ובזה תבין חיזחר פ' פנחס ה"ל
ובן עדין שין יתקיים בך ירוח ונשח וכו' דוק ותיטב כי הם דברי כמלחי'
וקחזר מפטו' דחיזחת לתקדיחת לחבן וכחה חבנים חפולחי יקירין
לשתכח מכיהו חיח לחוריית' נפקלן ובנכיהון לתתר ר"ע
לתלמידיו כשתניעו לתכני שים טהור לל תחחרו חים חים חלח מפוש
דוכר שקרים לח יכון לנגד עיני דחלין חיזה דח לוריית דחתר כה
ותורה חור ובנין דהלי נהור כביש חפובועת דחיזה חשר לח יכובו חיזחי
לתקדי נחלת ושתתן עשר ספירין כשלהבת קשורה בנחלת ושית
ל' נוונין יד יוד הא ולו הא יהוה ולחיהי יד הנדולה בחיזחי יד החוקה
בשתלבלת עמודת דחחצעת' חתתן לחיהי יד רוח בלילי חיו"כ נוונין
ובנין דחיהי (דייהו יד רחה) מפטו' דחיזחת ומפטו' דשתלבלת (ר"ל כי
יד הרחה הוא כשלחי ומכר שתי ידים) נחלת הה כטיל קב"ה נוקדת
לחיזחן חים חודוני' ושתין נוכרלין מחכן דלהון כחילת ונהש כחל חשת
דניהם חחוב וכו' כחש חחוכה על חחוה דשתלבלת וכו' ע"ם תבין הרכה
ונח דקחתר כניש חחבועת דחיזה חשר לח יכובו חיזחי הוח ע"פ חה
לחי' בפ"ל הכ"ל ע' תף חפם קיימו לחבלין דחיזחי דחיזה כתר וחיזי
כיהו לחילי עלמח יהוד דחיזחו י' חבוחה ה' ביבה ו' תפחרת בלילי שית
ספירין ה' מלכות וכנ' ד' מי כמוכה ישראל ומי נוי נדול חשר לו חלהים
קדושים חלין כיהוה חלהי חרבע קדמי כלהו דשיתין בכ' דחתת
כ' י' דחיהו י' חן ל"ח וכ"ם" עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כ'
חן כתר כלילח חעשר ספירין וכו' וחלין חיזון וחחים חשר חעל השיבה
וכו' וחלין עלייהו חמר ר"ע כשתניעו לחכני שים טהור חל תחקרו
חים חים דלהו חיזון חים כחשתכן חלח חלהי חור כוכב והלי כחרח
בית ליה פסק ולח קנון ולח פרוד ובנין דחיזון חכתר חתקריחתו
שתין להם סוק דכתר חן סוק חתקרי ע"כ° ווהו סוד חשריק ישראל
חי כחוך עם כוסב כיהוד ונו' כי הקדמתו כי א' הוח סוד ח"ק וכפ'
פנחם ע' תיט סם קחמר א" הוח סוד חן סוק חכל כולם דכרי חלהי
כי כתר ח"ם חתקרי לכך חמר חיה דחורית הנק' ורוחב חור כי חור
ני ר"ו ני חן סוק ר"ה והוח חם שכתבתי לעיל חמר פ' בראשית
ע' קסח הח חילנח שלים כיהוד חמלי חשריק כחיב"א חן בראשית חלח בנין
דחיהו כביעו לתתקי חילנח וכו' וח"כ בחיבוד השעים רמם כד ח
לחתעבר לשלטנות דענן משחית לוק ונחיה ולח שלטח חילנח חחיי
ומחכבה לחיזון מיכחל נבריחל נזריחל נס הקדמתו כי ר"ע ני חלה חס
ל"כ פנים ד' דחתרי ד' דשור ד' דנשר וכו' כ"ל ונס יהוד חלך יהוד
חלך יהוד יחתנן לעולם ועד שהקדוהו עולמי לחסכן יבח ונס משכים

ואין נ' יי"ג לכסא יוה"כ ואין מי שהם ישראל מביאים קרבן פתח לבך חלם
ני נ"פ יהוה יהוד יהוד שמשכי מע' יי"ג ומבה יהוה מלך ונו' הוא נ'
כתיבין כתר ובהיות שכאשך מן שם ס"ג שהם נ' ייאי לבך בסוף הכ"ל
ים לותיות מכוין לחל והוא לתעריך ישראל ונו' מן עורך ואתה על
שתות יומין תעדוך כי כשוכית. לא שהוא כהודה דגביוא ומהועה דיוחד
לון יהיה כך נ' יי"ג הכ"ל ואז ישראל נ"ב מלכין שהם חרי שור כשך שהם
מיכאל נבריאל גבריאל שהם ר"ת מגן ואז ים לך יד הגדולה יד החזקה יד
היות להכרית למשל והבין שהקדימו שכל זה הסוד בחיבור הידי וכ"ל
לסוד זה ר"ת של ה' תבונות גידל חנבע חמה קחיבה זרת ר"ת עולם
יב"ק ויהי בעבוד מקודות של יהוד מלך וכ"ל כי בתר כולל כל
עשר ספירין כי יהו"ד מֶלֶךְ בת"ח יהו"ד מַלַךְ
הוה בחכמה ובינה יהוד יִמְלוֹךְ הוה זעיר מפיים בסידור הארי"ז"ל אחד
לחכמין ומלכות לכך
שתורים בסוגים הב"ל והי' יהוד למלך על כל החרץ ביום ההוא יהיה
יהוד אחד וגו' ולזה לכן תורים הבשת שבטו הארץ היינו תפארת ישראל
הסב נחול על נחים הוה במשל הכך גם רוח כי ליהו"ד היסודה וכו'
לכל דרך לעורר מוד כתר שהם נ"פ יהוד וכל"ל ומוד וכל"ל כך וכל"ל
לזה לבן תורים יהו"ד בחות עתמו ונו' יהוד נבחות תאדי תדם וגו'
יהוד הושיעה ונו' יעניכו ביום קהלינו ר"ת יכח והוא נ"כ יהוד מלך
יהוד מלך יהודילמלך לעולם ועד תבדו נויים מהרנו כי כל מקוס
שמוכיר נויים קאי על עמלק דאשית נויס עמלק ומשן עמלק לעולמי
דת מחלק. והכה נודל נ' מן"ן למשן סוד הכ"ל של הזרכבה
רלזה תרחק מחמר פ' יתרו ע' קכט ידי דוכתין ודוין דשוי קב"ה בכר
כם שמדר לון בחכמה לבר ולבנו (עיין בפ' בראשית ע' נח תפם
קיומו תנצעון דבר כם חיכון מתרגין בדרכיך ודוין לבעולה נאית ביה
פניהון ותחזרי וכו' ס"ג ותבין בוה למה בחוקתי שבת מדין תדם
בשעת מחזרי הלם לקומין היד וכשי בשעת שמדלקין פותחין היל לבני
הכנסת) וכהאיא כף נקו"ד כד ברית לי' מדר בי כל דיוקין עלמין
דדוין עלמין דעלמין דלעילה וכל דיוקין דדוין תתחין דעלמין ד
עלתתא (לכל מחזר יחזר הלה לכולם שוות יש תנצעון וידים ס"ג
קחזר) וכולם מתחקקין בכר כם דחיהו קאי בגלם מלבים (כי ו"ל בפ'
בראשית ע' ח"ת קב"ה ברח כתיבים יהו"ד דהוא שוות קדישת דילי' יוד
כשותת לבשותת ודת מקרחת תדם ותתפשט מהורת בת מהורין והוה
תלוי יון י' והוא חור ח' מבלי פרודה ס' מקרחה כשוה ותודונ עם
ו' ותתפשט לכתה נהורין והוא חד יוד הת כלי פירוד וש"ד ויברית
מלכים את החדם בצלמו וכו' י"י מקדי רוח וכו' ר"ת תקדי בפשה
וכו' ס"ג ולזה תדייק וכלם יתתקקון בבר כם דחיהו קאי בגלם שהים
בנין דתקדי יוד כף ורוח דכך דחות דת תקדי כף דכתיב ויברא שהים
את החדם בצלמו דת חיהו רוח דלת כ' את דת חיא כיב רוין עלמין
ודיוקין עלמין בהתי כף תלין עשר תמירן (והוא כי תקדמנו בחית
ת' מן בראשית דחיהו תכבי וכתית עלה כתר דחיון תתוון דשער
תמירן ס"ב והקדמנו כי כ' הוא קאי בהתי כף תלין
עשר תמירן תניק ונם נתי תכה כפי חל כפי דחיון בפלוגתא דת עם
דת ויתתלקון ברכתן דת תפלחת והוחיל ונחות דישרא לתיהבת לבתר
עמון כד תתחברין בחוד כתיב כף תחת עשיה והב מליחה קטורת
רמז לתבורתו חדת וכו' ע"ם זהוא תבון דכתיב כפ' בחקותי בתוכחה
כ' בלבותם רבתי ובתוכחה שבי' בפ' כי תבא ותתוכחתם ובו' כתיב
ג"כ כ' רבתי להרחות סוד הכ"ל למה הי' שבי תוכח' בעו"ה לזה תרמו
כי שבי כפין היו בפלוגתא דת עם דת אבל לי חיכון ביחד היינו
כ' כיהוד תלמיהו כי חו תלך מוכתר בבתרת עלמה ופישרחל כתיב
מי כעמך ישראל והקדמנו לעיל מה דתי' בפ' פרחם ע' תמח ותו חיהו
בר כם מכל תלין מדות יהבינן לי' כתר כשם יהוד ביהוד שהיהו חין
קדוש ביהוד תעלמא דלכורת תפארת תלך מוכתר בפתרת עלמה
דבה יתלך בשבילי' וכו' גם קדמנו כ' חן כעמך ישראל שהם
שבי כפין וקחזר לבך כף לחת שבירה שהם מליחה כי כ' הוא כתר
בסוד חת' שבתפתי לעיל גם ב' הוא כתר כי חו חיא מליחה
קטורת כי בפ' ויקרא ע' ט"ו ר"ת תחסיים תדבק וכו' ותלין
חיכון עבירה שחכן דקב"ה תקדי בהו וכלהו תתקשרן דת בדת ביחודא
עלים ותלין חיכון בתרין קדישין דחלבא (היינו ס"ם ב"ה) דהוה
תשתמודע בהו וכל"ל. וחיכון שתי' ותוח חיפון ובפ' תתקשרן
בלהו כחדא על דיוקין דקטרת כדין תקדי קטורת קשורה דתתקשרן
בקדוש ע"כ ובפ' בראשית מחחר הכ"ל וכך קדיש לפיני פתית ס' תין

ברחשית וכחית עלה כתר וכו' בנין דחיהו כבינו לתשקוף חילבא
יתיון תלמים מליחה מלכות תשב מפיהן חיכון כבראשית. שית חיכון
מפיהן בחת תלת ספירין עלמין תלהי חיהו עשירת מכלהו תשב וכו'
ולזה קחזר כף לחת עשרה והב מליחה קטורת היינו כל סוד הכ"ל
ע"ם כל הכ"ל בכין ס' מחזר ס' בראשית ע' קכ"ה ו"ל תפם קיומו
ת"ר יוסי אתעבת דתלת טפין תודריקין מחזרת מתיחת דכל ם
מתיחין וכו' וחיכון נ' יודין דחיכון מנולתת ודחי וחיכון (י)
יבדלך (י) יחר (י) ישת ובתן חתר חודריקין בנ' תבהן וכו'
ולקבל נ' טפין חלין תקיבו נ' אמות בפסח חד מפה דלעילה לבדכה
בה המוניות ב' לחם מצכה נ' לחם עבי בלא מלחת (וקחזר דבת
חתיר על כל לקדכך תקדיש חלח ר"ל למה כחן בלא מלחת וע"ז
כתיב בנין דחיהו יפה פרוסה בנוחת דפרים פריסת מלבותך עד
דתשת שלימה לת נדיך על המלח דחיהו חלם ואתי כיהו חלם דחיהו
תתעבו דכלהו (כי כבר הזהרתי לעיל כי חדיך תכפין שהות קוד
כתר הכתר ת"ן והוח רישת תעיכת שהוח שם ס"ג ד"ה ו"ה ו"ן ה"י הוח
חיות דכל הלחיכות והות קוד מים שתין למם פוף כעיבו דחיות חצר
לת יכובו מיעוי והות ג"י ג"י יבדכך ר"ת יבח ר"ת וכל"ל ונקדת כל"ל חלם
מהם ני נ' שמות יהוד יהוד יהוד וכל"ל. גם הקדמנו כי בעת
שתור תדיך תכפין נכנס תו בעו"ה תחלחת החדיקה ותו מלכות ם
פרוסה כי תו היח תחות לכו קטנה ושדים תין לה וכו' דחיתת בפר'
בראשית ע' כ"ו בתבתי לעיל תתיבתת חיהו ותחזה לחי
חוזה ושדי כתנדלות ת"ו הייתי בעיניו ונו' ר"ל כמיהו כי א'
רוח דעת תקת קדישת וכו'. ולזה קחזר כתן נ' לחם עבי היינו
מלכות וכדחיתת בצרפת ויתי ע' תקי"ו ות"ח תעלוחת דחתי לתתחת
ונניד להלהי נדק למיהב תבמוקין ושדוכין לתהי תדן דחיהו לחם עבי
וכו' וע"ו קחזר לחם עבי בלא מלחת היינו סוד תל"ח חלם שהוח
כתר ג"פ יהוד יהוד יהוד שהוח ני חלם והות יהוד מלך יהוד א והוא לחם עבי
יהוד יתלוך לעולם ועד נ' כתר ונם הוח סוד א והוא לחם עבי
בלא מלח א וקחזר למה בחתת דהת לתחזר על כל לקדכך תקדיש
תלח וקחזר בנין דחיהו תנה פרוסה וכו' עד דתהת שלימת לת נדיך
לקדכך. על המלח דחיהו חלם וקחזר מחי חלם דחיהו תחכיני ד
דכלהו ודיוכו כל"ל כפ' מחזר ויקרא ע' ט"ו והוח רישת לכל
שהר ריסין וכו' וקחזר נ' טפין עלמין דחיהן סנולתת דתלייהם ת
מחוחת כתיתת עתיקת דתעתיקין וכו' חיכון קוחת דחת (י) לעילה
ויקוחת דילה לתתת ונם בחיוניתת דילה וכו' ודת חיהי י דחיהי
לעילה מחת א י לתתת הן א חוח תנייכת ותלת טפין חזודריקין
מיכה חיכון סנול וכו' ולקבל סלשה טיפין חיכון נ' יודין דחיכון ביוד
כי ואו הי דמעידין על עלם השלות וכו' ויכן מחד מחמירים חלם
והו ייהי מקן המיים ופרשה חלם והכה עומד על היחוד ונו'.
וכפ' מקן ע' תלת ויהי מקן סכתים יומים ופרשה חלם והכה עומד על
היחוד ונו' רבי חייח פתח ואחר קן סס לחתך ולקבל תכלית הוח
תקר חכן לכל ולעלות הלי קכיל לתתר קן סס לחתך דת לחיהו קן
דסלחת לכל ולעלות על עלמת וכו' ונקטרב על עלמת וכו' לתתת
בפרשת כת ע' קל"ד רבי יהודה פתח הודיעני יי' קני ומדת ימי מה
היא לחתר דוד קחי הכ"ה תרין קיכין חיכון חד ליחיכת ואחד ל
לפשלה וחיכון תרין לחכין למיהב כהו בני כמה וכו' קן לימין
דכתיב לקן היחיון קן לפשלה כתיב קן סס לחתך ולכל תכלית הוח
חוקה וכו' והלי לקרי קן היחיש וכל"ל ע"ם והקדמנו כי כל ון
מלכות היח פרישת מלכות חו חין ברך לקרב חלח שהוח חלם
שהוח כתר מלחתר דמלאה כתחיכה חבל כסיכלית ה' לת מלכות וחון
סהם מחחל ונחש לחת זכוכים חו יתנלה חלם שהוח כתר לחיות בפר'
ויגש ע' ת"ם ויברך יעקב לת פרעה לחתר ר' יוסי פרעה לף על נב
דחוקוחיה כרחל לחתר ממך דקל כחוכין בעלמת (כ"ל ע"פ ולהלי חתה
היינו רחז בעלמת שלח פרעה כפשוטה הוח הקליפה ע"כ ולזה קחתר ויהי
מקן היחיש היינו שיהיה קן סס לחתך שיכלית ה' לחתך ותו ופרעה
חל"ם שיתעלה חלם סוד כתר הקדמנו כי ע"י סס ע"ם שמהן יהיה
כחוכל נכלת וע"י מולח שהוח נ' ע"ח נ"פ סס יהוד שכיהם ביחוד
לוה קחתר ופרעה חלם והנה עומד על חי לחר כי היחר נ' רי"ו סהם
ע"כ שמהן. ותה נ"כ כי פסוקים ונתתי עשר לחיכם בעתו
כי לחיות על תביבות עשר שבם והיה חם שחוש שבו ע"כ שמהן על
תעד יש סס של נ' יי' שהוח סוד חלם וכל"ל.
ומלכות נקדש לחרן והנה סוד ג יודין חלי

פי' מחתר
מופלחרחשת
ע' קנה

פי' מחתר
פ' יתרו
ע' קכט

טושם למה
כשים משיחון
היד לבני
כהות בערב
שבת

פי' שמוקי' ויהי
מקן שבתי' ותם
ופרעה

לימוד אצילות

ופי מאמרי זוהר

בשדך ע"כ ש בשדך פיינו סוד שדה אשר ברכו יי' היינו מלכו וקלאמר
להשתחוה פיינו סוד בהמה כנ"ל והוו חדש ובהמ' תושיע יי' והו ואכלת
ושבעת כי תיתיא בפ' עקב ע' ת"ש ולישקף ילדי אם כיסי ונו' ר' יצחק
פתח והיה שחרית יעקב ונו' כטל מאת יי' וכרביבים עלי עשב ונו'
ת"ח בכל יומא ויומא כד כהורמ סלקין מתערב חד נפרח (היינו מלכות
ביחלת דנ"ע ונקרי תלת ומכין ושרביט יוסף פיינו סוד נדיק
וכרוזות קרי ביחיל לבון תמרין הורמיני דכורייני מלין תבכון דחמי ולא
חמי וכו' לית מאנתי ביקרא דמלכיהון תרייתין קיימיין ולא
משתלדי בה טב לון דלא יברין עד דיתית יקומון כלא סבלתנו וי לון
ככד יתערבון יומי דשיא עלייהו ויטרדון מן עלמא מלין חיכון יומין דרשא
פי' מאמר תלא רוח דמלאה כד ברית קב"ה עלמא כרת ליה כתיתון ד
מקץ ע' תנ דתורייתא וכו' כיון דאתגלגלו ואתחברו תרין לתתון תלין ט"ר כחדא
סלקא ם' ולא תתייסב עד דנשב קב"ה כי יחיה קחי וכי עבדת לי
למהוי ית ברייתי דעוב דהא תוריית פתח בה כי טוב הוא לתתרך דהא ית נדיק לה
אתחברת לתתייסבא כתת ורא אחר לה תוב לתתרך דהא ית נדיק לה
דהא כד נח דלקחין עתיד למיכרי בכון תרוייהו תתקלקל כחדא ויתברי
לכל ית ליחיכא ולהיכי לשתלגלא וכו' בהיהוא שעתא פריש לון קב"ה
וברית לון לכל חד יומין ובגין יהודאין תלין ל
ליחיכא ותלין לשתלגלא תלין דיחיכא לתקרון יתי הטוב ותלין דשתלגלא
לתקרון יתי הרשע ועל"ד אחר שלמה עד אשר לא יבואו יתי הרשע וכו'
ורוח דא לתקרון יתי רשע שכן דרשב ותלין לתקרון יתי שובב שכן
דמובא וכו' ע"ש • ולזה קאחר ואתתי עשב כשדך ע"ב ס' הס ע"כ
שתכן כשדך בחלכות כי תו יקרייס הקס תקיס ע"י שכי ור' שיהי' א'
כריהס כי מן יכוה עד ויפרוך הוא ל"ן ואתתי עשב עד דשתרו ו' שבי'
ואל השתרו א' תני ואו ואכלת ושבעת דייקא שכן דשובא לכל השתרו
לכם מן יפתה לבבכם ונו' כל הפירות ואיתיא על תיב' השתרו הס שלם
ע"כ שתכן אני שהוא א' שכן שבי ור' ואו נדיק מ"ט לפני דשא מלך
דשא דא שמלא ו"ם כשמשה כיכול כשתכן כתוך חמשים אחד הרי זה
שלם בעל השובך תון לחמשים אחד הרי זה החזונות כי שקדמונו
גר לתקרי כד לישו תון לשקדמונו פיינו תן ביכה וכל"ל כי איתיא בפ'
פרחם ע' שמו והוא כיכול לישו תון ל"ה ואיהו כתיב כ' דביכה דפיינו
ל"ה חמש ומכין עשר ו' לישו כיכול לכבל בתר דהיינו לאחתר לון כפלא
עשרים כלל בן שחר ולקרי כיכול ולא כפל ולא נוסף בנין דכי ל"ן
ובחיב בהון לנעבי הס לאחתר בהון ותלכתה שתיהן וכו' לשקדמון לוקה"ד
ישחתו ה' שחיס ו"תעל ס"תרן ע"כ וכדי להכניך לאיתיא בפ' ויצא ע'
שחד יעקב תקון לעונתא דעיבית לישו דרגא דילי עמודא דאמצעיתא
ונע"ך לתקימה מלרי מתציתין תפלת ערבית דשות לאחע"ן דנעלות
דדומה לליליה דשלטין תמן שחיל ונחש וכל מאכן לאוכלסין דיליה
ושכינתא נאחת עם ישראל כנעלות לישו כרשות בעלה משתכח הה"ד
ואני יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן וכנ"ל ויפגע במקום ליש
פגיעה הלא פיוסא בנין של תפגעני כי • פייסת ליה דלא יכוי מיכה
דקב"ה לישו מקומו של עולם דלא עולם אלא אכיכת וכו' מה כתיב כי
וילן שם בלילה ההוא מן למיכת נעלות • שם שכיכתא וכו' ובנין
דלישו בכל לילה לישו נעלות כרשו כעלה מקומה תפלת ערבי דשות
וכו' לחלוקת תבן למיכל כעבירין תחריי כך"ו ע"ב והכה לישו שם
כי תפת • והא דקאחר תבן למיכל כעבירין דאי כפ' אחור ע' קעת
ווי רכבן לחיון דחכלין מכל דתורייתא אחור דתורייתא דאיהו חכם
מופלא ורב רבבן ולא ידעין בסתרי אורייתא אלא קלין וחמורין
דתורייתא קלין תבן דתורייתא ע"כ ח"כ כוה יבן אחור ס' כי תפת
דלעעיל כעפור מודד מן קיבה כן חיס שכ' ה' חיס מלאחה מודד וכו' כ"ל
ולזה קאחר בגין דיכול לשתכח כתוך חמשים אחד היינו כתוך י"ה
חכמה וביכה כי שם מן אחיזה למשיחל ולמנוקב לכן הרי של בעל
השובך כי כוד קן נפור אלא כיכה כי ז"ל בפ' יתרו ע' קסו ובשלוח קן
דכתיב אלא תשלח את האם ואת הבניס תקח לך לכתיב שלא לא
לייחס לחשובים אקנה השמים ועד קנה השמים לאחר דורם וכו' והנה
כוד שמים הוא ו'שהוא יחוד יוד הא ואו הא וזהו פי' בפ"ק של בל תשחית
בקנקן שהוא כוד קן נפור אלא בית"ש שים מ"ה והוא שם ס"ג היינו שם
מה דאי' בפ' תולדות ע' שלב והכן כתוך אלכתיך וקאחר חון לחמשים
אחד סיינו כסוד כוזר אמקוניו פת וכד אתתרי לישו עלמא והנה
כיכה הרי הוא שלם של מוכלו והו הוא כוד נעלות ונכר ס"ו אלמא
שם בנמ' בפי' ר' יהושיע דנלו ס' בתוך חמשים אחד ורבלו ס' חון לחמשי'
אחד מהו וע"ד אפקוהו לר' יהושיע כי איתיא בפ' תצוה כרים פרשה
והתם יי' חל עריתך לאחסלקא מיכן למהוי סלקין מהורין עלאה אתתעל
התחוס

פי' בעני דר' רגל ס' בתוך

בפ' תשא כפ' לא יחשוב נעשול המנוחת וכו' עם

ואתתי כד לאסתלקא כסוסין עלאה אתתעלה כדין לאתחשך כלא מהורין ולא
לאסתכא כלל כשלמא וש"ד לאתחרכא כי מקדשא כיומיי דירמיהו (שא"נ
דאתכבי לכתר לא אסגד כסוסין לאתקרי כדקא יאות ושבל דוד ד
דא שמא דקודשא בריך הוא לאסתלקא דכסוסין עלאה לאסתלקא
לעילא ולא להדר לאסגדא לכתר כדקא יאות ואתחרכא כי
מקדשא ואתסבר כסוסין כל שמיהו נרס לפוקקנא ולאהדרא
כהורין עלאה לאתקרי ישמיהו לאסגדא הכוח כהורין ולאעבדא
פורקנא ולאכבי בי מקדשא וכו' ע"ש והכי איתיא בפ' תוריע ע' כ"ל
תלתא בכתר דרגין לאתקרי בר נש לדם נבר לאנש יום נדול שבכול'
לדם משוס דכתיב ויברא אלהים את האדם בצלם וכו' והוו מה יתאמר
לדם מי ל"ל מי שהוא בסוד לדם ולא לקרי ח"י לעולם ח"כ מה
יתאמר אלא מי יתאמר. נבר על הטיפין מי שהוא מקרי נבר והכא
בקדמונו כי היה מקרי יחידאי שמו נרס שבתלת נ' לותיות ש"ן יון
ה'לחבורה ולא היה מקומן לחי הנבר ע"כ לין לחי מקרי לון בס נבר
בעלמא והלא לחי מקרי בשאי מדלה על חורבן הבית ונלות השכינה
ע"כ בס יחיי' מדלה דבסתלקא בס ל"ה ולא כיכול הוא חון לחמשים
אחד כי הס יחי' פי' כיכול נוהל שהיה בכתפת יחזקאל שבחי' כיכה ול"כ
בס נסתלקא בס ל"ה אלא לו היה בוצלו חון לחמשים אחד ויהי לפעמי
שתים דנל ל' בתוך חמשים אחד וכדאי להכניך סוד זה • איתיא בפ' ויצא
ע' שמא ויהי יעקב בקונטרס דסתימו אנו סתרא סתיאלן כשקן
וכו' ופי' מקשר הכעלם שהוא בסוד תיכלות שמתעלא תתון הסתר
כהעלם וכו' בהאי ונקר שתרי תלן דשתרי שמא לאיהו לאחון דסתים ולא
ידיע כלל קול יעקב לקרי בהאי לתתאי והיתמות דכלא הוה דסתים
ולא ידיע כלל בהאי שרי יהוד כשלימו דכל סטרין איהו עלאה ותתאה
הכא אסתכא יעקב שלימו דאחבן וכו' איתיא בכתבי האדרי ז"ל כשער
היחודי ז"ל בחותית דר"ע כי הק"ב חתם ית עולמו באחיה אשר
אהיה וביאור הענין כך הוא כי שם אהיה מורה על העלם והסתר
בגר דכן מלת אהיה ר"ל להיות לעתיד לן עתה איכנו הוי' ואיהו
מתגלה ואתמשך לאחר נ"ע אהי' בפרשה שמות האזנר שם יהוד ס"ע
לאלהי אבותיכם שלחני אליכם וכו' כי אין מתגלה שם יהוד עד ועוד
אפין וכו' וכבר אהרכתי אלא תנשם ח"ן בשום דבר לכך כשאתיחל
רשב"י לנעלות סוד התורה פתח ואתי תרוה הים אשר יעשה פעל
ומשכה מעשה ידי חכם כי הלא הקדימו כי אדם דשרכבת' לנעילה
יו"ד ה"ן וא"ו ס"ת אשר אכפין דילי יסו"ד וכשאתילין בשער ספירות
נפ' ויקרא ע' י"ו כתב שתיאתה אליהו דכלא וכו' ודא תפלתא ישראל
ס"ב ואחשב שהוא סבי עשית ואחר כל אלו מסיים אילין לימון שערה
שאמן דקב"ה אקרי בהו וכו' אבל הענין כי הלא הקדימו כי כל העשר
ספירות הין נכוון כשמות יתברך שמו והוציא ע"י עשר כסיידו בעולותיו
דרך אשל כתב הוא ואחזור אל ס"ם שים בו אחד דין ולכן קאחר שהוא
ישראל הוא תדותיו של ס"ם ואחזור אל סטרין דשלימו דכל סטרין וכן כתב
דסתים ולא ידיע כלל בהאי שרי יהוד"ה דשלימו דכל סטרין וכן כתב
שם שלימו דכלא עקרא דכלא אחיד לכל סטרין והוא מוכן לאתה
תראה בסידור האדרי ז"ל בתפלת רבש"ע כמו שכתב אבהרהם אבינו
לעשות לזכור כן יכבשו האחיך דעתיק' את כעסיך האחיר וינולו
האחיך דאו"ח על תדותיך דזעיר אפין וכו' קאחר כעסיך דזעיר אפין
אלא בהכי אשר הכרמו כי בלשון אלא ס"ת ס"ה אחה תראה
כף האוזן ע' תר ר"ר חייש כתי קרא אוזלבי' מיכי' אחיות עלאה
והכי הוא לכל קופי דקרא מקשר קדקד דמהיתותי כתיב דכתיב הוא
כל"ח נדיק ויסר הוא כלומר הוא כלא הוא אד בלא פרודא דלי תיימא
כל הכי שניתין לזכון חוד ואחד הוא כלהו אלקין ואתקשרן ואתחברן
כחד ובלא הוא והוא הוי והוא יהי והוא אד בריך שמי לעלם ולעלמי
עלמין וכו' ובלא חולקא אחן דיחיד לאקרי ויוחד לאקרי כדקא
יאות ע"כ רק לאיתא בפ' תזריע ע' פיג אבהרא לאיתיא לתי שים יתרין
לאהכא מן הסכלות כלומר מן הסכלות אחא אתי תועלתא לאהכאתא
לאהלולא לא מסתכא שטות' בעלמא לא מסתכלא חכמת' ואלו
ואתיא חיוכא על בר כש לאולוף חכמת' למילף שטותא ולאכדא לה
בנין דאתי תועלתא לאחכמת' בניכי כמיב דאתי תועלתא לאהכאתא ולא אתי תועלתא
מחשוכא דאהלולא חשוכא נהורא לא מסתכלא תועלתא לאחכמת'
לעלמא אינו תחנן שים יתרון לאחכמה כתם לאחיר ר"ש לכרכי
לכא ע"ם הוא דאמלה לא נהיר חכמת' לעלמא ולא אתנהיר אלא בנין
שטותא דאתעבר לאחיר לתרוה וכו' ובנין שטותא מתנהיר יתיר וכו' מדכם יתתרן
כאהכיות ע"ם והו פי' כאחדש ויתרון אחכמה מן הסכלות כיתכדון אחור מן
אחשך ולקאחר תכל כשם שים יתרון לאור מן החשך כך יש יתרון הסכלות וכו'
לאחכמה

מאחר ע' תנוק ע' שיב

פי' מאחר ויעל ע' שמב

מאחר האזינו ע' תר

פי' מאחר תזריע ע' פנ

לימוד אצילות

ופי' מאמרי זוהר

ג ל

לימור אצילות

ופי׳ מאמרי זוהר

פסוקים בתהלים קמד כ"ך מזמור לדוד ברוך יי' צורי המלמד ידי לקרב ואצבעותי למלחמה וגו' המזמור תבין ולזה היה מקומן בקיצה מכבשות שכללו ואשיתי כאלו תראה בית המקדש. לכך יש לאחר הידים ולכוין בסוד הכ"ל ויהיה לא תאבעותיו למלחמה. הנה לית מאן דפליג בשלשה ע"ק ה"ב לא כל הדומה ליטול את הש"ם לגאולה בהו קדמא דלעילא ע"כ ה"ב לא כל הדומה ליטול את הש"ם יטול לכל הלא כתיב גם בפרשני כשיבם שנאה שלחה כפני כי ידיכם דמים מלאו. ויהיו הם תיכף עומד תעוכה לכל מי שחור בתעוכה נמורה ומקבל עול מלכות שמים בתמימה לקיים מאמר אד"נ שחלצו ושמחו ידו מעשו רע בגדולי יחחול לו: ומה גם בשמומרים יתגדל ויתקדש תכף יאחר פסוק ויאחר כי יד על כס י"ה מלחמה ליהו"ה בתחלק מדד דר כי יש כאן י"ת תיבות כנד ל"ת תרומי כי הקדושה הוא שורה ובקליפה ל"ת בסוד כל המשכיל גורל כדאיתא בפ' תרומה לפ"ת יהפוך מוסבבת יתיר ואיהו בחבינה בנרעיהו כנון עשתי שער וכו' - ותם גם כי יו"ד תל"ף ניחוד סתם"ל תרוה כת"ק ה"ק כי הלא תיתא בפ' קרא ע"ם כתיב תרוה בכעים בר בם מרי לעביה תל תחר כתם ד דאתתר ביה תרוה מכל הכהתה ואיהו לשחילא דכר גם וכו' יתקן דכעים כתלו עש"ו וכו' לזה תרוה ניחוד ל"ת שהוא בחלוי ניחוד"ת סתם"ל רשע לכך יאחרו הלי פסוק כדי להכריי כי הלא תיתא תן הש"ם שלום עד שיכרי' ורעו של עתלק כי הלא כתיב כ"י רחת"ם גוים שלום כת"ן מקדש"ם סופי תיבו' שם יהו"ד רק בין שני תותין ל"ה ובין שני תותין (ו"ה) יש תיבו' נויש רחמי נויש עתלק מתן עתלק לעילא דת סתם"ל לכך ת"ח לאחר הש"ם יחדיו התרוה בסופי תיבו' עד שיעקר תיבו' נויש חסד - והו תן הש"ם שלום עד שיכרי' ורעו של עתלק - והנה בסידור הלל"י ו"ל יתגדל ויתקדש הש"ם לתתון כנד (ו"ה) - והנה הכי תוחרים יתגדל ויתקדש שיו"ה רבה לכל לי לאפשר הלל הרשע תפסיק ותוחרים לית יהלח י"ה ולזה י"ל פסוק ויאחר כי יד ונו' כדי להכריי לרשע ואו יהיה הש"ם שלום רחה תרחה לעיל בנת"ל חק בן דוד כת עד שתכלה מלכו' הולה שכחתו' וכרת הולולים ר"ל בתפלתו' ובשחורים של תהלים כי לית לית"ת

מאחר פ' כשם ע' רל"ך

כפ' כשם ע' רל"ך ונרוך לעולר ולבון בחדוה בחברת דוד וליריאיה: (והו דקאתר בחברת דוד וליריאיה בסוד לכו בנים שמעו לי יראת יי' אלמדכם) מסכתי כי יש הוא סוד ביום עלמא דאתי לתר דיין דמסכרת שהי והו בחברת דוד וליריאיה ונאן לית ליה רשו לאתעסקא בתורייתא יקיים קומי רבוני בלילה לרחם תחומיו ויישע סליחו' ותתרוצים ובקשו' וכל ויהי רצה בגלוגי דאיהו כנוד לאפקא ביה קלא וכו' - והו (ו) ויפק ליה מלבא דתיגן כיצד כוזה כוזה דתוקפי מלרי מתכתין דתגן ביצה הלב יוכין הוקן בן מכן ל"ה וכו' וב'כרביין חיכן כסח כבוד חדוש מרחמן וחיכן לבא יוכיח (כי פה היינו מלבות כל"ל דק קבב מאחר פ' כרחש' ומלכו' מחמת דכללו כלילא מכללה דאיהו פה דמיהה

הכלים נפקין וקלין והכורין וכו' (ואחר כי יד על כס יה בתהלים ליו בשמלין כמה סחלל וכו' ע"ש: והוא מובן כי הקדמה בסוד ע"ב שחכן הכתבים מסם י' י"ה יה"ו יהו"ה תשר לקבלייהו עבד דוד עשרה מיני תהלים וקח תשיב בפ' לאחי ואחי בגנון בחשבון (כי עבשיו הוא יסוד בחתני שכולל חכמה ביצה בסוד בתחלכתי אהיה תשר אהי"ה. והוא בחלוי ביצה. ולכך בתת"ם תהלים כתיב בחשרי היינו ס

לימוד אצילות

ל"ת ני' לחי"ה ונוף התורה הוא שם יהו"ד (ו') כי לזה תורכו של
ם"ת שסה טפחים ויש כו שנים רבוא אותיות שהוא ר"ת ישראל"ל :
וס"ת תחזון כתיכן לחד"י גם ס"ת של תשסה תומתי תורתי עולה כמנין
לחד"י בהבל קוב ס ת"ד לח"ל לחד"י כי הדי קוף תיב שלם הוא תורתי תור
באתב"ש מסניה"ם סיב"י יריח"ו ישרא"ל עולה קכ"ו כמספר שם
הכ"ל . והנה נבי ישראל כתיב לשרירן ישראל מי כמוך עם נושע
בה' . ולזה אותיות בפרשת לחברי אות ע' ק"ל דתיכנן נ' דרנין לזכון
מתקשרן לח בדת קב"ה דרגת על דרגת ישראל . וכל חד דרגת על דרגת
סתיס וגלי קב"ה דרגת על דרגת סתים וגלי פשוט . (והוא דלי'
בפרשת ○פקודי ע' יו"ד שוה עלמה לזכון רוח בעומדו ונכוון ולא
לזכור חלא לחתגלגלי שוה דנכון לזכון יהו"ה שוה לזכון לחתגלגלי
לזכון חדל"י) תורה"י ס"כ סתיס וגלי ישראל ה' דרגת על דרגת
הה"ד מגיד דכריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל תרי דרגין לזכון
יעקב ישראל . חד גלית וחד סתים . וכל מלין דאתגלור ואתרשם
בשוה קדישה יהבין ליה בלחין לחתגלגלין בחוריית וכו' ולא יתיר
על חלקו בכרגת תחתת . הה"ד מגיד דכריו ליעקב שביר חקיו
ומשפטיו לישראל חלקן רזי חוריית ומיומני חוריית ומסתרי
חוריית דלא יסטרון לגבלחה חלא למאן דזכיון בדרגת עלאה ע"כ
ובפ"ו ח"ם כי אית בי נ' דקודי ○אלוה עמו כוה בפרשת לחזור עמו ע"ם
קדם לזכון סגד עלאה דאתרשם לחשת לכל דרגין (הייכו חכמה
דלחקרי קדם) ונע"נ דלזכון סגד טוריות ולחקרי קדם ומסס
לאתרשם פשוטו דכריו כאד שכלה דקיק טוריות מתקניות כיון
לאתרשם נו מתקניות כדין לאתרשם חד (ו') דכתיב נו לחי קדם
מלחי לזכון לאתרשם פשוטו דשם לאתרשם סופה דכל דרגין (הייכו כי
מלכות ה' לחחזוקה בלחות נחות (ו') נוסף בסוד פסוקים לכר .
עיין בפרשת בלק ע' שע"ו לזכון פסוקים לכר וכו' ע"ם וזה עלמי :
וכזה תבין כאן סבוכה (ה') דלחמוכה וכל"ל בלחלה חלות (ו') כי
(ו') הוא תחמה ולחלני שלה הוא (ו"ך) כן מלכות שהיא (ה')
לחחרוכה בלחלה חן (ו') : ווהו וקרא לח מלעלותיו : והנה פירוש
○מלחר זה ולחלר פרשת לחרוכה הכ"ל ע' רכ"ד ולחלר כך בלחלי
ע' ת"ם פרשה קדישה קדם לי כל בכור וכו' ע"ם הכל סוד לח"ל :
כיון דלחלהים בסופה כדין לחתכזיר בהבילו חד (ה') ולקרי
קדושה וכו' ע"ם לבריים כשלמים . וסוד זה נרמז בלחורה שלחתיל
בבראשי שהוא חכמה (י') וכ"ל : ויש בה ס' חוחשי לחורה נגד
(ה') לחלהים וסוד לחורה הוא לות (ו') לכך לחוכהו של ספר
לחורה (ה') ולקדמונו כי מהלי לחלהים דלח"ל ע' ת"ם
לחורה פשוטו לחתלת סופה לכל דרגין כיון דלחתכזיר בסופה
לחתרשם פשוטו דכריו לחלהים (ה') לזה יש בלחורה שלחים לקוח לחותיו
כדין לחתרשם בבראשית חד (ה') ויהי פסוקים לכר שהיה
בסוד (ו') ובהבילו בקוף (ו') יהפך פסוקים לכר שהיה (ה')
ולכ"ו לחלהים (ה') לזה יש בלחורה שלחים לקוח לחותיו
כנד (ה') לחחרוכה שהיה לחלכו : והנה ישראל הקדמהו הה לחותיו
בה' משפטים עלוה ס"ת הוא קדם לחיהי מעלמין דלחכוה וכו' :
ובנין כן קדם ישראל ל"ל לחחרי תבוחתה שירותה עלאה לכל
עלמין דלחכוה קדם לחיהו ומדלניק בית בקדש ישראל הוא וכנ"ל
קדם ישראל לי' לחחרי תפלחתה ע"כ : ווהו בלחחרי בשביל ישראל
שעקדת לחחרי כי לכל סוד לחד הוא : ובכר כתבתי כי ישראל
בחשבר קטן הוא ניסטרין עשרה וניסטרין כח"כ נג"ת בה"ם :
ועם זות לחמון בשם "ישראל זות לחמון הוא חכמה (י') ולזות
לחחרון הוא (ל') הוא מלכו : כי ו"ל בשרש ○לחרוכה עניו רש"י
ע' רש"י ולזהו לי' לחיהו לבר שם מקב"ה ולא לכל ולזות בלילה עד דלחיהו
בלילה תיבות לחלה בש

לבאר

הבדל בין לשון ל"ג לשון ל"ע

בקונטרס

פקודים

מתחילין בזמן

בפסוק

ומסיימין בזמן

פסוקו

ל"ג מכאן מתחילין בזמן בפסוק ומסיימין בזמן פסוקו וזה סימנך נגע נראת כי יהיה באדם והובאו כל הכהן בתחו בעבור תלונים בכבוד ה' לרע בכתן ואתנו לחוות כתלמידיהם מעבר לירדן ופי' תנור כלי מלאתה בתלונים בניה מקרבך כמוני יקום לך ה' אלהיך מלוך תשימן מאי פלניא ישמעו עיר תלונים קדום משכבי עליון נגד לבותם שמה בלא בחרן חנריש שדה מעון כתוב בקונן עמך בית משה ואהרן כתפי משכבי יום תלונים וקמון כל יי' כמוהו חדם תופס כל חדרי בטן בפת תטבקה שבתותיך כלה דבר וחלב תחת לשונך ודיש שלמותיך בדיש לבטן נדו מתוך כבל ואתרן כשדים ואו ויהיו כעתודים לבני נתן מושקי קצף מיימיהם ומשתלם בחבשים בתוים בקצת מחתי שחול ומכוסיהן לתת כתב לי מגר תגרבי רבי פלטו ונו' כי בכתבי האר"י ז"ל מלהות בנתים הם כמי שאין בעולם ולילית כי שמש הוא הנאחר ונגש לא יקרב בהלכתן ובכ' קנין ע' אח בתר דכעיס בר כם ומחדים הוה בעירות לבבי הוא שרי עבלל אל תחר ע' שיו בתקם כי תדור תתה מכל בהמה ותיהו לשתלת דבר כם וכ"נד וכי קב"ה לתהוי דהיהו כתיבי בלכה לתקבני רוגז דתתעבר כ' בהוות כר כם מהה תרבת דתלך תחות ותתעבר יחיל לעבי כרחתי מתן בעיים כתלו עב"ו וע"ש וכו' ומחלל אל תחר ובוקר. דילי קללה בללה מכל תלנות שבמשכה תורה וקב"ה ברוך בכל תוריתיה כללה וכל בהרתן מיחילת ותחזר הה בהנת וכנ"ל כל חרם נדיך לאוכר ליה להכהן דהיהו תכיל לי בכורה ושני לי מעלמת ושכיך לשם מ משתלח ביחוה דהיהו חיל וכי ותחת התלך שכבה ע"כ ותוח סוד יום של תבני יום דל תוריתיה דתקרי תורה תור דל בן ושוד לשם הוא נחלת כיחזור ס"ב פתם ע' תנו בסוד חלם ולה תקחה נעב נעלת כי תהי בחדם מיתבדק בחולל וכנ"ל ולזה הה תקוה ותכוה על הכהן וכנ"ל ולזה כתבתי לעיל כי תרור בס"ק י"ל יוד תלף כוה ני שמואל גם שמואל בס"ק ה"ב ס"ב שהוא בלבב תניפא רק ה הקדמנו ותהי דאוכר הוא שמואל דחיק וכדתי ס"ב פנחס ע' ס"ה ע' תה וחזין ליהו שמואל וכל סייעתיה דילי לקטרגא להוא חדוה וקב"ה מתיתף בהוות פעדא ואה כתיב בכל נתתם לת כר ובחלי בנין דעמה תכני בנרה ע"כ ומי יכול לנגח לרשע זה כי א' בשלמא דשלח כתיב בת' וקריכן בו' ולזה כת פסוק ונקתר מחנו מעבור תלונים לפני יי' מי חבור תלחתה בתלונים וכנ"ל ס"ב ע' תנ ס"ב ע' תנ פנחס קיהו ס"ב ע' ת"ת ברוכה כי ייתי פורקנא דתחוי דוחקא כתב דוחקא וכו' ליהו דשי לקבל תקיעה שברים תרועה תתעבר כיה שקר מן עלמא לגבי נפוכא כד תתעבר עשלמא משלמא דבי תוחתה תלחתה לי' בשלמא יתעבר בעלמא שיר פשוט וכפול משלם ומרובע דליהו סליק תתון ו יה יהו יהוד ע"כ בהוות ומכא וכבן מדיקים ירחו וישחו ע"כ ע"ם ע' ת"ת בת שלח תחר יחתר מי יוכל לעורך מלחתה עם הגר הנזכר הוא הלה נרוך לעזרך סוד א' וכנ"ל בקדמנו כד תיעול א' בין (ו) ותתעביד (ותו) לקיים כך וכיצרתיך ובדחתיים נדולים אקבצך וכו' ס"ב נשא ע' רכט רחמי דתעתיק דתעתיק תתקון רחמין רחמים נדולים לזה תקחר לחתר מחלתיהו מעבר לירדן כי תיתא ס"ב תחזר ע' קבא כה תחר יי' תלבי ישראל בעבר הנהר ישבו תבדתיכם תשובם לתחוקה דהא תתר רחיקא תתעבי בהו וקריב לון לגבך וכו' טיהו שניאה עביד קב"ה כפו בישרא דתתעבי בהו התבתתא ותחיק לון מנו נסתח עלאה יקירא קדישא עניעה דכל בוניהן וכו' ע"ם ותזה ע"ב תיתא ס"ב בת ע' ענ תפח קיהו הכי עלות העלות עבד שלמא דצירתא ודא (י) ותתעלי' מיניה וקדא ליה מעיין חכמה וכו' ולבתר עבד שלמא לבבכה וקדא ליה בינה וכו' דהי הוה שלם מיניה תשתחת יבישה הם"ד תולו מים נ' כב' יום ונהר יחרב ויבש ע"כ וכתבתי שזהו פי' בנע' בס' הספירות והוא תחר הם יהודה תחר הם ירדן יונק מתדעת פמיחים ותחלך בימת של מיכאל וכו' ותתעלה ויוחד עד שמניא לבינו של לויתן אל' ובתה כי יניע ירדן אל פיהו תתקיף לה רבת בר עולה הלי בהוות בהררי חלף כתיב חלף תחר רבת חיית בהוות בהררי חלף בטוחות בשעה שתני' ירדן לפיו של לויתן ע"כ והוה כי הקדמנו לעיל תויר קדישה היינו כתיב בטיל בעולה דתתעבית תיהו תעתירת ובטיל בדיק היינו יסוד והקדמנו מה דלי' ס"ב כי תנח ע' תקא ע"ש תקא ותיהו ע"ח ותיהו לויתן ח"ל בוניהן קדישה מתן דתיהו תעולה דתתעבית ובדיק דתתחר נוף וכריח חשכיהן חד וכו' ולזה תקחר בנע' ירדן יונק תפי' ח"ם ומתנלנל ויורד עד שמניא לפיו של לויתן כי עד שם הולך השפע מן ח"ם כ"ה והו משתרת בחויות ח"ם חותיות תפי' ח"ם ובדין בנע' לתי בהוות בהדרי

פי' תקא ע' פנחס ע' שנט

ע"כ כי ו"ל כ"ם פנחס ע' שנט תמיות תניר לבהה וכי שבחה דבהמה דחית לה חניר לתת דוד לחיחר ברוח הקודש תלת מחמיות חניר תלין חיזון ניתין לתלך רכוה דחלכין שלחן דחתבדיהו ביחוח תבייכת דרחמית וכו' וע"ל כתיב תחמיות חניר לבהמה הם"ל יודע דיוק כפם בהיתו ותניהן לתלך טורין סלקת לה בכל יומא ויומא וכל טורא וטורא שתין רכוה הוו והיה תכלה ע"כ וכו' ולזה פריך הנח' ותלת הוי כ בבהמות דהדרי תלך כתיב ל"ל הלא השפע הולך עד תלכות הנקבה בהמות וכנ"ל. תכל הקדמנו כי יודע דניק כפם בהמתו כי השפע כח ע"י הניק כי ו"ל כ"ם ויקרא ע' ת"כ הרעיבו שחים אחיב תחמר פ' ויקרא ע' תא תחיקו קדישה וכך שחים בטלו תחיבל וכדין מחקים יהו נזק תלן נזקו כגה שוד להחזה תתר דחקדי נזיק בנין דיתברכו נזק וכו' ע"ם ועו"ז מתרן שפיר נע' לויתן בהמות בהדרי שלך בטוחות בזמן שתניא ירדן לפיו של לויתן בשעה השפע לנזיק לזוי הוא תפניא בחלכות תחור לפסוקים הכ"ל נחמו מעבור תלונים לפני יי' ולערוך ולחתך יי' וכ"ל וכ"ת תיך יוכל לפנח לשפע זה לזה קחזר תחות נחלתיהו תעבור לירדן היינו בתין קוף ה"ה שהוא בוד א וכנ"ל ע"פ תחר פ' פנחס ע' תע"ו תחר כלל ט' פפילין דחיהו א תין קוף ואו יוכל לפנח לרשע זה כי הקדמנו בכל מיתם לת כתיב ה"א וקרינן נזו כי כפתלת א' תהוא כביעו דפם יהוד ואו נזיק מ"ם לפני רשע בל מחר פ' שחות תלחתיהו מעבר לירדן היינו בתין קוף ה"ה שהוא בוד א וכנ"ל ול כ בידיהו להכריח לזה ואו כי תפסוק אשריך ישראל מי כמוך עם נושע י"ונו' ר"ל כשתזכה ל"א רבתי ותתה על בחותיהו תדרוך ומוכן לכל תבוא ולחי תחת הוא כל"ל ומין היהו וכל בחותיהו לקטרגא להוא חדוה וכו' לכל מי יודע אותו זמן לכל חיתא כ"פ ויבש ע' תט ולהוה ויוכל דיוקי ומא דפלחה לתתברא מה כתיב הכה יכיכל עבדי וכו' לתתער תתעבריה לעילא כמלן לחדה ליחו ולתי לתתברא ולתסתכלא ירום מסט דלהוה עלאה לכל כהוין וכו' והוה מוד חלם כתב ולתכם קניהו מה לחי כ"פ פנחס ע' ל סלקא על כל תחוון הכי תת עתיד לתסתלקא על כל ניין בנין דלתסתלק לשמו דיוד הי ואו הי דבני י"י דתוכבת ל וכו' וכנ' י"י לחן יתקיים כך ירום ונשא וכו' ע"ם נס הקדמנו מחמר ס"ב כי תנח ע' תקיעו ישראל לי חית בחן מלחי מדות מלחי חסד מלחי תורה מלחי נביחים וכו' לתתר בינן ולתר תכם תם תלחי מדות לתסתלק כיכל בעזרת דלה יהוד ונם חכמים ונבונים ליכון רלחי ישראל חיהי תתפשטת עלייהו בעבר פניהן דלה בהיות ואיל"ת הבלות הבלות כי"ד הת ואו הת לתקחת שכיחת עלייהו ע"כ והכה המחמר כזה הוא מחמר ס' פנחס ע' תיתת תם הוא חסיך יכון ליה כפם יתיהב כפום דבנין דילי' ואם הוא נבור יכבין לי' כפם יתיהב מחדת נבורה ואם הוא תם יכבין לנכפם יחדת ובפם יתיהב דת תלכות דחיהי כלילת תעבר פניהן וכו' ואי כתיב כך כם יהוד כיהוד ס חיהו בר כם תכל מדות יהבין ליה כתיב כפם יהוד כיהוד חלכיהו בכל קדישו חלין לון קדום כי' תעלמת דכלהו דחיהו תפתחת מלך תוכתיב בכתרת עלאה דכה יתלך בשכיחת דחיהי כפם יתיהב יהוד לוח דתתער ושפכתי רוח על כל בשר ואיהו כלילי ספירתן תעילת לתתת כנוונת דת ו' תכוה ה' כיה ו כלילי בית ספירתן מחבר עד יסוד ה' תלכות כיהוד תלהיהו כתיב על ריש"ו וכנין דתעלת תעולת תוסלת ומכוסה בהלי כתיב ותתפשט בפם יהוד וכו' ואי שולטנותת למשיח ולנחש ע"כ ולזה קחזר פם כיהוד ס חמר כבון מת דעיין תכיכיה דתתער כי' וכתיב תפה עניו תחר וכו' וכי' תכבן השניח (ר"ל כי תיתא ס"ב כרחשית ע' קבא כתיב א ין בראשית ותחשלים תילבת ביהוד ומתיה א דהיהו נכניו לתשקה תילבת וכו' וכלה דת תהלי תתנלי' וכו' ע"י דתשה בסוף ויוחיל בדרך בתפלה לקייס כיה מחכן השניח ע"כ וכו' ע"ם ולזה קחזר וכי מחכן שבתו השניח וקחזר ויהיו כלילי תעשר יחדות ע"ל בלא הקדמנו ואי היהו בר כם מבל תדות יהבין לי' כתיב כפם יהוד מי גדול בם תשה שבלול כל עבר תדות והקדמנו ואי היהו בר כם מבל תדות יהבין ליה כתיב וכנ"ל ס' ואו' יוכל לנגח למשיח וכ"ו קחזר נחנו בעבור תלונים וכנ"ל לערוך מלחתה לבבל תיך יודע תהוא שהוא יכול לנגח מקרבך ויודע זתן מלחתה שיטתע תלין ע"ו קחזר ולזה קחזר כניח שם הכבוד שם ישכיל עבדי. ולזה קחזר תלין תשתעון ובזה

סידור אצילות

ופי מאמרי זוהר

ואתקריים קרח חו יסיר משה שר לא נאחר לגלח יסיר וכו' ולזה קאמר
נאיש כאלו עמיך ביד משה ואהרן וקאמר כפתי מאכבי מור ואהלים
וקמיון כי ליתיה כ"ב תרומה ע' הלב כהניא שבתיה כד שירתיה דיחיה
תיתאר מתעטרת כ"י בהנות כתרת דומין קב"ה לעטרת לתלבת עזיזת
והוה כתרת נליצלא בשמהן קדישין מתקרקף כיתה דתעטר הוה יוחי
דחיבבו ישראל ית יחיה ואטבע קס"ה לכל מצריין דערפה ופרשוהי
כנין דה כיני כד כח לגמולה דעותה בהאי שירתה וכל מאן קזכי לה
בהאי עלמא חמי לעלמא מציחא בתקוני ההוה כתרת וכתגירי
ויימני ומכי לשבחה הלי שירתה מן מין כיון דאמני כד כח ליתפכח בטיל
קב"ה מהוה כתרת ושוי לה קמיי וכ"י שרירת לתתקבלא לעיתי לקמיה
מלכא עלאה ותטרוניך לתכללא לה כאילוסר מכולין עלמין דמיהמין
תתברכת ויהיון תליסר בוסמין עלמין כד"ת בחד וכרכום קנה וקינמון
וגו' ע"כ והוה ע"פ מה דאי' כפ' הלבנים ע' תנד על פסוק שחוסם
לחי וכדין תנו שחנן ונלין דחיכון נבדי חילת דילה בשם דוחה דחיחה
בכחה מתקן בכחה מהכוחין וכרחיכון וכוחמין וכו' ונפחוחת דחיחה
מחבניחת ומחעבידת בחקוקחה כדיוקנהה בשפירו דילה ה'כמלכדמין
ע"כ לזה קאמר קרח לחר זה נחתי מסכבי מור ואהלים וקסיון וקאמר
טר י"י כשמת מדם וגו' ומוסף דקאמר נחתי מסכבי וכו"ל רק ליחיה
יהיה זה ומי הוה היולא ומהוה כי ליחיה כפ' כרחשית לכי לעילא לכעלא
נוקא מעלמק וכו' בכל שחת כטיל נוקמא לע' רבוח ללבי נליתי מאי
ללבי נליתי ודא הוא שחת דע"כ ודחיכון ע' שנפיק דאוריידא דחליין מן
ב' ע"ל דף ו' פי' של מחחר הכ"ל ואוריידא חיילה ריחא דחיחה ונפחח ולבא
וכו' וכנוסח דא חית ביראל דחיכון ריחא בחיחה ואכהן ע
עייבין ומחכון לבא וגו' ודא הוא ללבי נליתי וכו' ליחיה כפ' ויהי ע'
רמב לפם קניהו יהוד חלביהו יהוד כדי י"ד חחחון חחח רוח י"ג חחחון
ומחכון חחפשטו דת"ח מכרים שם כן מ"ב ושם כן ע"כ ע
מכיף חחפה נבורות ומכי חחפשט רוח דחשפין שערי כיבה ומכיה
יחפשטון ע"כ הרי רמ"ח לוכרים ע"כ והנה מן מכיף חחפשט
וז"ל דה שערי כיבה והנה ליחיה כילקוטי הוא כילקוטי חדש ערך נחולה כ"ך
ל' חלעשר לומר חחפה חוחיות שבכללו בחורה הם יסוד הנחולה כ"ך
בו כנגלל מכרחם מלוה כשדים שב' לך לך וכו' צ"ץ בו עתידים לנחול
לכחיב הנה ימים נחם אמו ומחחתיו יצחק וכו' והנה ליחיה בכחבי"ו ל"ל
טעם הם דלמלכה המשרה שהיה פחוחה שחת"ש עם מה שחרו"ל
ביקוב הק' נה לעשות לחוקיהו מציח ונפחתיו רחוו לנו רמז וקוח כי
בכיחיה מלך הציח יחנקן כל הנכרות (ולע"ד היינו כחד שהיה חרב
ובכח וכו"ל ואו ונהר יונק מיבחן וכו"ל) ואו יהיה כמו דקוח בחחלת
החחבה ם פחוחה בכל המפוח ובחב"י שה לומו בעשה חיד בכיחיה
שהיי דבר ה אין לו קץ כחוב חבכיל בכנין העולמות אבל מ"מ ה
בחחלה לא יהיה כי אם בניחיה וכו' ואם כי זכות היה בעם זה בזמן
חזקיהו ואהו רמז ה ם פחוחה שבאה בחמנא חילה דהיינו שהיה לוחי
שבומנו יהיה מוד ם פחוחה עד חמיא המשוש(בייבו כמו שהקריבה
בסוד נשמה של מ"ם שבנגו העולמות בסוד חויר קדין אבר מסוד ם
זו נעשה שני [ ] המוכים דס' ויהי בכסוא והנה שם שבל החוחר ס'
זו בכל יום לחיוק חפילו כשילך במקום לכסחים לו בים או בכל מקום
מכנה ולבנה שיהיו בשני מנין שהם כ' חנחי המלבוש הוה חבין ס' נח'
כפ' כל כחבי דף קנו ע"ל ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה זו
עשה סיחיות מלחמלה ולמטה לומר שלין זו מקומה וכו' ולאה נכחבה
כלן כדי להפסיק בין פרשנות דלחעה לפרשנות שכי' ופי' רש"י
סיחיות להבדילות מן הסחומות לה בחחלה ובסוף מוכן הכוכן ע"כ
ולפ"ד מבואר מחד כי סנולה הכוכן הכ"ל להגיל מכל נרה וכל"ל
וזהו כדי להפסיק בין פרשנות לפרשנות) נחזור לדברי הכ"ל ויהיו
סנורים כל העולמות כנוחת דעולם חגילות ולכן חלנו שבי כוכבן
דלת שהוא ישמה הדלת הזה שיהיו כל העולמות נשמת חיחיד יחידו של
עולם ויהיינו דכחיב זה השער לי' צדיקים יבחו בו (כי בדברי
השער ישמה על ידו וכן חושבן דלת כחכון חשיח בן דויד כי בדברי
הימים כחיב דויד וכאשר כחבתי בזה טעם חזכלח לאה לבעדיד יקרא שם בנך
שמו דויד) והנה הקדמונו כי מן ישחחוה עד חיבות הארץ הם בנך
מנשך כי משם נחשבו כ' שערי כיבה והקדמונו כי על נחולה לחדוכה
מרמז ן דמנשך והקדמונו כי בניהו כל זה בחלבת שבו וכ"ל והנה סיום
של חיבות הארץ הוא ן שמרמז על הנחולה בלע"ד שזהו כי בבניין
ביראים סי' כ"ת הוא ישאו קולם יהללו "בנחלן י"הוד "בחלו חיים על
בן בחורים ככרו יי בלחי הים שם יי ולע"ד מבואר חלוד שכתוב
שמעתו שבי לגדיל נאחר רזי לי רזי לי ע"כ ולע"ד מבואר חלוד שכתוב
תיתאר מתעטרת כ"י בהנות כתרת דומין קב"ה לעטרת לתלבת עזיזת
והוה כתרת נליצלא בשמהן קדישין מתקרקף כיתה דתעטר הוה יוחי
דחיבבו ישראל ית יחיה ואטבע קס"ה לכל מצריין דערפה ופרשוהי
כנין דה כיני כד כח לגמולה דעותה בהאי שירתה וכל מאן קזכי לה
בהאי עלמא חמי לעלמא מציחא בתקוני ההוה כתרת וכחנירי
ויימני ומכי לשבחה הלי שירתה מן מין כיון דאמני כד כח ליתפכח בטיל
קב"ה מהוה כתרת ושוי לה קמיי וכ"י שרירת לתתקבלא לעיתי לקמיה
מלכא עלאה ותטרוניך לתכללא לה כאילוסר מכולין עלמין דמיהמין
תתברכת ויהיון תליסר בוסמין עלמין כד"ת בחד וכרכום קנה וקינמון
וגו' ע"כ והוה ע"פ מה דאי' כפ' הלבנים ע' תנד על פסוק שחוסם
לחי וכדין תנו שחנן ונלין דחיכון נבדי חילת דילה בשם דוחה דחיחה
בכחה מתקן בכחה מהכוחין וכרחיכון וכוחמין וכו' ונפחוחת דחיחה
מחבניחת ומחעבידת בחקוקחה כדיוקנהה בשפירו דילה ה'כמלכדמין
ע"כ לזה קאמר קרח לחר זה נחתי מסכבי מור ואהלים וקסיון וקאמר
טר י"י כשמת מדם וגו' ומוסף דקאמר נחתי מסכבי וכ"ל רק ליחיה
יהיה זה ומי הוה היולא ומהוה כי ליחיה כפ' כרחשית לכי לעילא לכעלא
נוקא מעלמק וכו' בכל שחת כטיל נוקמא לע' רבוח ללבי נליתי מאי
ללבי נליתי ודא הוא שחת דע"כ ודחיכון ע' שנפיק דאוריידא דחליין מן
ב' ע"ל דף ו' פי' של מחחר הכ"ל ואוריידא חיילה ריחא דחיחה ונפחח ולבא
וכו' וכנוסח דא חית ביראל דחיכון ריחא בחיחה ואכהן ע
עייבין ומחכון לבא וגו' ודא הוא ללבי נליתי וכו' ליחיה כפ' ויהי ע'
רמב לפם קניהו יהוד חלביהו יהוד כדי י"ד חחחון חחח רוח י"ג חחחון
ומחכון חחפשטו דת"ח מכרים שם כן מ"ב ושם כן ע"כ ע
מכיף חחפה נבורות ומכי חחפשט רוח דחשפין שערי כיבה ומכיה
יחפשטון ע"כ הרי רמ"ח לוכרים ע"כ והנה מן מכיף חחפשט
וז"ל דה שערי כיבה והנה ליחיה כילקוטי הוא כילקוטי חדש ערך נחולה כ"ך
ל' חלעשר לומר חחפה חוחיות שבכללו בחורה הם יסוד הנחולה כ"ך
בו כנגלל מכרחם מלוה כשדים שב' לך לך וכו' צ"ץ בו עתידים לנחול
לכחיב הנה ימים נחם אמו ומחחתיו יצחק וכו' והנה ליחיה בכחבי"ו ל"ל
טעם הם דלמלכה המשרה שהיה פחוחה שחת"ש עם מה שחרו"ל
ביקוב הק' נה לעשות לחוקיהו מציח ונפחתיו רחוו לנו רמז וקוח כי
בכיחיה מלך הציח יחנקן כל הנכרות (ולע"ד היינו כחד שהיה חרב
ובכח וכו"ל ואו ונהר יונק מיבחן וכו"ל) ואו יהיה כמו דקוח בחחלת
החחבה ם פחוחה בכל המפוח ובחב"י שה לומו בעשה חיד בכיחיה
שהיי דבר ה אין לו קץ כחוב חבכיל בכנין העולמות אבל מ"מ ה
בחחלה לא יהיה כי אם בניחיה וכו' ואם כי זכות היה בעם זה בזמן
חזקיהו ואהו רמז ה ם פחוחה שבאה בחמנא חילה דהיינו שהיה לוחי
שבומנו יהיה מוד ם פחוחה עד חמיא המשוש(בייבו כמו שהקריבה
בסוד נשמה של מ"ם שבנגו העולמות בסוד חויר קדין אבר מסוד ם
זו נעשה שני [ ] המוכים דס' ויהי בכסוא והנה שם שבל החוחר ס'
זו בכל יום לחיוק חפילו כשילך במקום לכסחים לו בים או בכל מקום
מכנה ולבנה שיהיו בשני מנין שהם כ' חנחי המלבוש הוה חבין ס' נח'
כפ' כל כחבי דף קנו ע"ל ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה זו
עשה סיחיות מלחמלה ולמטה לומר שלין זו מקומה וכו' ולאה נכחבה
כלן כדי להפסיק בין פרשנות לפרשנות שכי' ופי' רש"י
סיחיות להבדילות מן הסחומות לה בחחלה ובסוף מוכן הכוכן ע"כ
ולפ"ד מבואר מחד כי סנולה הכוכן הכ"ל להגיל מכל נרה וכל"ל
וזהו כדי להפסיק בין פרשנות לפרשנות) נחזור לדברי הכ"ל ויהיו
סנורים כל העולמות כנוחת דעולם חגילות ולכן חלנו שבי כוכבן
דלת שהוא ישמה הדלת הזה שיהיו כל העולמות נשמת חיחיד יחידו של
עולם ויהיינו דכחיב זה השער לי' צדיקים יבחו בו (כי בדברי
השער ישמה על ידו וכן חושבן דלת כחכון חשיח בן דויד כי בדברי
הימים כחיב דויד וכאשר כחבתי בזה טעם חזכלח לאה לבעדיד יקרא שם בנך
שמו דויד) והנה הקדמונו כי מן ישחחוה עד חיבות הארץ הם בנך
מנשך כי משם נחשבו כ' שערי כיבה והקדמונו כי על נחולה לחדוכה
מרמז ן דמנשך והקדמונו כי בניהו כל זה בחלבת שבו וכ"ל והנה סיום
של חיבות הארץ הוא ן שמרמז על הנחולה בלע"ד שזהו כי בבניין
ביראים סי' כ"ת הוא ישאו קולם יהללו "בנחלן י"הוד "בחלו חיים על
בן בחורים ככרו יי בלחי הים שם יי ולע"ד מבואר חלוד שכתוב
שמעתו שבי לגדיל נאחר רזי לי רזי לי ע"כ ולע"ד מבואר חלוד שכתוב

מחמר ס'
תרומ ע' רלג

מחחר ע' תנד

מחחר ס' ונע
ע' תנד

מחחר ס'
נרחבי עקנד

מחחר תולד'
ע' שלב

מחחר כרחבי'
ע' קלב

מחמרחספט
ב' דד

פי׳ גת מכב׳ תנוצ׳

מחמר ס׳ מפקש ע׳ ריש

פי׳ מופלא על מחמר כרחצי ע׳ כב

מחמר תרומה ע׳ רנה

מחמר סופטל׳ ע׳ תקכו

מחמר שמוש ע׳ כד

מחמר בית ע׳ מו

מחמר כיום פנחס ע׳ תצח

מחמר כיום תפא ע׳ תפא

פי׳ מפקש קוב תלים

מחמ׳ פ׳ישלח ע׳ שנח

פי׳ מפקוק פי׳ קבל שמו כי כתבתי מה דחי׳ כפי׳ דיבור אחר׳ ו׳ל לדוד כשמותו את שעתו לטובה לבני הק׳ כה הנק׳ תהילים ויראשון למזמור נילך והתלמ׳ וזה׳ במזמור זה כנגד ק׳ תיקון קל׳ח כנגד ק׳ ה׳ יוד הה ע׳׳כ והוה כי תיקח כתכתבי אחר׳ ו׳ל להסיר הקלישו׳ הקדון שיכוך אלף יתגרו כך להחשיך תפרון להמשיך מוסגר תסר חול ה׳ת תדיקנא דחשיך יו׳׳ד ה׳׳י ו׳׳ן ה׳׳י ויסגיא לתיקון הט הקדיש

מקחה ביולכות ודין כי תוסדיקים ירחו וישחוק וכו׳׳ל. תכל הם אחר יאחר תתם מוסיף על פוד התורה כי פרקנא בדת תלי׳ תכל הכלה יות ס׳׳בנ׳ כתם׳ חגיגה ח׳׳ל ר׳ ינחן תת ואחמרך מעשה תלכבה ח׳׳ל תניגה כהו דכם וחכל תחת לשוקך דבלים. סהם מתוקין מדבש וחכם יהיו תחת לשוקך ר׳ לבהו אחר מהכת כשפים לבשוקך חל תקרי כשפים חלת כבושים דכרים סהם כשמוהו של עולם יהיו תחת לבושך ע׳׳כ. והקדימו והתר דיבש. כד כם ברוח דחכמותא אחר ובניתי כיתך דת נשמת׳ הכר בם ות׳׳ב תיך תאחל כל ר׳ י׳ כשמת סדם ונו׳ לזה תאחר קיח תכף כתת תטופה שפתותיך בלה דכם ותלב תחת לשוקך עד היום הכל עכשיו כפת תטופה שפתותיך שידבר בשפתים ושוד שפתים ומקום שלמה יתכרכו ויהי היום ולא יאחר ויהי היום ולא יאחר לשון ווי והנה ויהי לאחר דיוקן שמלא ניהיר כעב׳׳ו ותלוך לזה מסכ׳ ו פתח לור לי׳׳ד בודקין את החמץ וכל׳׳ל בימסה סורפין כל שם ולא יתפחד (ו׳) עם (ו׳) תלת בסדיפת חתן ולפוד זה מדמה פ׳ שפתים ע׳ ר׳׳ל כל׳׳ל עוזב ע׳׳ב ו׳ ר׳׳ל ע׳׳י ע׳׳כ שיזכו יתחבי ו׳ עם ו׳ ולזה קאמר ויהי היום ההוא ויהי דייקא כי כל מקום שכאמר ויהי היה ויהי לשון לעתן מאחר כי עד הכא היה ויהי לור דאיכו׳ החשיך שכי עלמא וכל׳׳ל והיה היום ההוא לא יהיה לור יקרות זה לור שהיה יקר בעב׳׳ו היינו לותו לור שכ׳ בו ויהי לור קבוי הוא לעולם הבא ובא ר׳ יהושע ומפרש יותר הלו נעשים ואהלות שהם יקרים בעב׳׳ו ואחר׳ הלדבתי לעיל בפוק נעב נחעת ואהלים לחבל הות כי ו׳׳ל כפ׳ סופטים ע׳ תקכ׳׳ו ע׳׳פ שני עדים יומת המת דת במחל מת מעיקרו ויש׳׳ה כמוהו בשנים לת יומת ע׳׳פ עד אחד ולא יהיה חלוק ר׳ יוחנן בחל אחד ע׳׳כ ולזה הלו נעשים ואהלות שהם יקרים בעב׳׳ו קשויית בן לעב׳׳ב והנה הקדמנו כד חית ערב רב כחיון לחתשמת כהון ומלכיתין דחיהו עקרא ושוכחי דעלמא לזה קאמר ר׳ יוחנן הלו בני אדם שהם יקרים בעב׳׳ו ויקשיין הם לעב׳׳ב כי תמיים כפ׳ בחיטת יוד דייתי לור דחיהו קב׳׳ה יתמחון מן עלמא כדכתיב ואת רוח הטומאה תעביר מן הארץ והנה התכתבי מה דחי׳ כתחתר פ׳ שמות ע׳ כ׳׳ד כשאתה מחמירות בכרית העולם וכד תסתכל תלת לחיון ועלמא בהו תתכרי בתכתה ובתכוכה ובדעת ועלמא לית לתכרי לית בעיקרן דישראל כד בעא לקיימא עלמא עבד לתקדשים כרוח דתכתה ליתתן ברוח דתכוכה ליעקב כרוח דדעת וכו׳ ע׳׳ש ותפס קיימו כפ׳ כח ע׳ מו תחת כ׳כתרין חיזון לתתא כנוונתו דלעילא וכלהו מתיחין בתלת חילין דחמרן ותלת קשרין קשורו בהו על שלשה דברים ע׳׳כ הנה דברים שישראל לא יפקון מעבדוהין לעלמין וכלין לתתן לתכרסם יצחק יעקב דכוכתכון שרולו קשרין וקב׳׳ה דכר נ׳ שמרי מהימנותא דלהון הס׳׳ד ויכוכו תלהים את כריתו את תכרסם הת קשרת תדל דתכרסם יצחק הת קשרת תעיב׳׳ד דיצחק ואת יעקב הת קשרת תלתתה שלישית דיעקב ע׳׳כ ולזה ותתח כפ׳ פנחס ע׳׳ת תפס קיימו וכמן נרין למיכדע תפת כמוה דרגין תסתליקו דפיקו דהכוח תולה בגלותא דחדום דתתאר ביה כי תולת תהכה תכי וכו׳ דהכוח תולה לת כל תכוח בקי לתסתמודע ביה (והוה כי הקדמנו כי נדיק מ׳׳ט לכסי רשע תלן גרם דת ל׳ דחסר מחסרים ובכתבי כתרי ז׳׳ל חולה נ׳ מ׳׳ט כי תבר שער הכ׳ וכד עיול א׳ בין (ו׳) ותתעביד ואו ווחו והו תרי והו דכולל ע׳׳כ שהוכן ולו לת יתן מוט לנדיק וכו׳ כל׳׳ל והנה ואו׳׳ו נ׳ תהב׳׳ה והנה כי תולת תהכה תכי לית תכי תולה כי תולת תהכה תכי תני דייקו׳ היינו שחסר תות א שבין שני ו׳ כי שני ו׳ הס והו והו תכל ע׳ שבחשבון הוה תל׳׳ו ולזה כתבתי אחרו כי בגמ׳ לית בן דוד כת עד שתבקש דע לתולה ולת יומת והנה תאחר שם דחית דפיקון דקשר׳׳ק קל׳׳ק דחיר כביח ועליהו כיון תכח תקריב לגלדת תחיל עתיד בחכליס (ומוד תכלי עיי׳ כפ׳ פנחס ע׳ תבח תכב תחכי חכמותא עלאה מחרי קבלה מחרי דו תורה דחיקוק לון שבתת ע׳ תפת וכו׳ דחיכון תפיקי מיום דחוריית לנבי סביתת ולית תורה לת עתידת דחתקניתת דיהון חולין לתיקוני מים בשבדת כיומא ודחלין תיכון תכלי ונידים דיולדת דחיהי סביכתת וכו׳ ע׳׳ש כי מוכך הוא) וכלהו עשר שוברת כלילן בתלת לחיכון דחיכון פיהן קשר דחיכון תקריבה שברים תרועה וכו׳ תיהו דשוי קשר תתעבר ביה שקר ון עלמא לנבי נמוכת כד תתעבר עתלק ומעלמת דביה חומחה תלחתה ליהוד בתוכלם יתעבר בעלמת שיר פעמון וכו׳ דחיהו פלקון לחיון דיליה י׳ ה׳ יהו ע׳׳כ בההוה ומכל וכבן תפיקים ירחו וישחוק ע׳׳ש והכה כיתבתי כי לית בחול תמחל כתח והנה ג׳ תלה נ׳ דשמים וזהו קשר דשמים כי כל עשר כנלגי כנ׳ הלגו והנה תשה ויעקב היו בחד דרגת עמודת ד דחתעשית דק תשה הי׳ יותר ביאלה כי הי׳ בשוד ישראל בתקום לתה קשר תפלין של רחש תפלה למשה חים תחלבים ר׳ת לחה והנה תשה

ויעקב נגדם כי׳ שמואל ושמואל ונגד כתם שהיה תמיד ומוכיח שהיה נגד מלכות דקדושה לזה הוא דוד כאשר התרכתי והכה ישראל נ׳ משה׳ ויעקב דוד שכולל כל הנ׳׳מ כנ׳׳ל וזהו דיוקא דכתיב לעקב הכ׳׳ל וזהו לא׳ וכל׳׳ל ולזה קאמר קרא אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוד ונו׳ ע׳׳פ הנ׳׳ל ויכחמו לך חויכך היינו ג׳ הנ׳׳ל תכל תהא מבושר ותתה על בחותיו תדרוך והכה התרכתי מה דחי׳ כנ׳׳ל תרומה ע׳׳כ ועוד דיו לתוכם מלכר וחוור מלבו הכי תימן מתרי מגדה ומכוסים תוכמים בהאי עלמא דחיינו לכר ונסדירין בהסוח עלמא דחיינו לנו וכנ׳׳ל דיו לישכח דיו לעבד להיות כדכתי ד׳׳ו ר׳׳ד ר׳׳ו תכת ותבוכה ודעת דכתב כך כמ בי׳׳ו כך ע׳׳כ וח׳׳כ כשכותב כנ׳׳ל תוי מחוק סוד חב׳׳ד שהם נ׳ קשרים תוי׳ וחוי כל עשר ספירות בכללם בתלת בקע׳׳ר תוי תתעבר שקר תן עלמא ונם התרכתי לעיל כי תוי מחכר נ׳ מנצפות דחיינו נוחל שכו סם י׳׳ר ה׳׳ו ר׳׳ה שהוא רמז לשכינה ותכתב שכו ר׳ יה יהי יבוד שהוא נגד סם ע׳׳ב שתתן וכל׳׳ל ותכתב הכך תת׳׳ה והוא מה דחי׳ כפ׳ קדש ע׳׳ם עשר ספירות יוד הת ותו הת דמליכו מ׳׳ה וכתתון דחלבת ביתא מ׳׳ה מליכ י׳׳ם ה׳׳ן והחי תיהו דחוקמוה מ׳׳ו אל תקרי מ׳׳ה תלת שתה וכו׳ ולזה תכתב התחתני שכא תוב יהוד יוד הת ותו הת נקדת תמה והוא כי התרכתי לעיל יה דחי׳ כפ׳ ברחשית ע׳׳ב קלב ע׳׳ב תכפין׳ דתלין נהו כתשתן ע׳׳ב כלהו לת תתחדין בתתרת דחיהי שכוצתת עד דחייהו ההוא דחקדי תדם דחיהו יוד הת ותו הת ע׳׳ב לזה בחיבור נ׳ תנצפות תללו נרמז בכל הסוד הכ׳׳ל וים בידו להכרית למשל כדחיתת ורוע יי׳ על מי כנלתה וכתתר כתבתי בתחלה תכית לרשע כיוצא דילך וכסוף בקולמוס והיינו כל׳׳ל לזה תחר שתכות נת׳ והיה ביום ההוא לת יהיה תור יקרות וכל׳׳ל כל הנמ׳ וכל זה יקום ע׳׳י ידים וכל׳׳ל ולזה קאמר שתצתי תומרים תאמרי מי שבת לכאן ותלנודו כיהו ולזה קאמר סם תכף והיה ביום ההוא יהיה על תומלת המקום קדש ליהוד וכו׳ כדחי׳ כנמ׳ והכה בכתבי התרי׳ל סוס ודוכבו רמה ביום סוס בלילת ודוכבו שמואל ועיי׳ כפ׳ בח ע׳׳ד והכה המקום נ׳ שמואל ובתיב תחלאה החריבה כי הקדימו כסוד ר׳׳ם דאמר י׳׳ן לאה כי התרוצה כת׳ חורות תקם קניתו מה דכתב התרכתי כי בחשת תחר׳׳ר שהגיע עד תרין תכפין וכנגו חור דת׳׳ח וזו נסתלקו תהכתקבל ט׳׳ם עליהו וכו׳ ובתנדלה מור הרשבה המלשבת ובשלחה בי׳׳ם נחורו ובנדלה נשתה וקוותה ו׳׳ם תחלאה החריבה ותחכם סחל כוכר שלה לת כתרבו התרוחתי וכו׳ כי תוקן התחר כ׳׳ח תן נ׳חורו׳ לבד ו׳׳ם יתרת הכבד שלילי׳ יתירה על כבד בעלה שמואל ע׳׳כ ולזה לעתיד שיתבטל הכבד שם היותר׳ יקד׳ יעקב ס׳׳ו יעקוב ודוד יקח י׳ כי תחלאה החריבה ויקד׳ דויד תלת כי׳ ולזה קאמר כל תעלו׳ הסום שתולין לסום יהיה קדש לה׳ ור׳׳ת תפרש כל בית שכחו את ישמ׳׳ל עד שפה שכמו ס׳ ר׳׳ן ר׳׳ל כל ותן שליט התרוחה יהי׳ הכל קדש לה׳ כי תו תחלאה החריבה ולזה קאמר תיכף והי׳ ביום ההוא יהיה יהי׳ לחד ושמו לחד ותסיים תמר רב ניחמן כך ישתב׳ ר׳ נכתב ביוד הת ונקרא כתלף לת העה׳׳כ כלו לחד נכתב ביוד הת ונקרא לשמוע לשמואל ותקשה ע׳ תקבה כפ׳ שופטים ע׳ תקבה לדון כסריף לחתן לשמואל הה׳׳ד כי רוחה כשמים תרבי הבה על תדום תדד תרב דקב׳׳ה חדב דקב׳׳ה י׳ רשיא דחדבת ו׳ נוסף דחדבת ה׳׳ה תדין ביסין דילה כתיתין דחדבת תדני וכו׳ שמו דיהוד תיתה לכתח ותייש לישראל ע׳׳כ ולכך לעתיד יוציא הק׳׳בה חמה מכתיקן ולכדקן׳ ביוד הת ולא בכתיקן׳ ע׳׳פ מה דתני׳ ותוכן נ׳׳כ שמות תשריך ישראל ונו׳ ותשר חדב נתותין ונו׳ כתוב לשמואל הכ׳׳ל בפת תטפה שמתותין כלה וכל׳׳ל כי תיד דיהת תרחק על פני הים תיה דתוריתיה תיד יהת פורקנה הס׳׳ד ויתתי תלניס יהי תור ולזה קאמר קדש כדו תתון בכל ותחלון כשדים יפתו ויהיו כעתודים לפני נתן כי עד הכה לת הייתם רק נתן בנעו׳ תכל כשנתנו תן הנלו ויהיו נדוליס כעתודים ותקחר קדש נוסף קשת ונו׳ כי תיתה בתחל תדרת ע׳ רמ׳׳ם תניה חד׳׳ם עד תיד כיתב בקומת דחד שמכת דכתיב עת לעשו׳ לה׳ וכו׳ יתיון ושירון ומחרי דתובה דחיק דהוה שמואל וכל׳׳ל כי והו תכלים ושירי דכתיב׳ ותימון בשולי כך תלת ס׳׳ת (היינו הכתיב בשלי קריב׳) לת תסנתן ולת ידעון כקשה יתו׳ לכן לתקבצו תכריה לבי תדרת תורתך מתי תכרת תלבשין שריין ורומתי וכו׳ וקאמר הכרו תורתך מתי תכרת תורתך ר׳׳ל תלה ליתדין תורה ועו׳׳ת קאמר ולעתיק יומין לתעיר ר׳׳ל סוד התורה תיתן לזוהרים עיי׳ כפ׳ בלהתי ע׳ כ׳׳ך וכל מילין דעתיק יומין מלין תחכמתת תיתן ברוח בתיתין שלמין ע׳׳כ ותיתת כי תחזרתי תחר׳׳ר שלו תחלאה לשאת ותיה תתרשין כלל ויודע ספירותי׳ שלו תי הן הסנתא התניא לפתפיס שלו

יחידה ולת יותר וכו׳ ועלייהו לתתור תחלף לך שלמה שכן תלת כתף שני פעמים נ׳ תלף ותכתיב וכין כתיפיו שכן וכו׳ ע׳׳פ כי כבר ידעת בסוד התלבטו׳ שער ספירות׳ כי תריך תכתין הוא כתרת עלמה ותתתיו כתו תכתיב וכיהב וכו׳ וסם דייעים דלת תתברתין מהדדי כי תפס קנינו בשער היחודים ותחכם סוד שני כתפים תלו הם סוד תרין כתפין דתריך תשר הם מתלבשים תוך תכתיב וכיהב תבת כתף בינה בכתף שתחל ולכן סם סוד ה׳׳ם כי כתו׳׳ח הם ולכן הם כבללין זה בזה כי יה בכל כתף ולכן מוכיל זה יחוד לכוירה כי וכירה תותיות וכריה כי סם תלוי כוכירה כי תין תחכמים הנודעים שכתה תניעים סם ו׳׳ם ב׳׳ שמות תו׳׳ח שהם ע׳׳ב דיודין תהיה דיודין שהם נ׳ וכור וכו׳ וכזה תנין מה דכתיב ולבנימין תתר ידיד וכין כתיפיו שכן היינו שהיה בשתתו מן כתפים הללו שהם בתוקם תכתה וכיהב דיעים דלת תתפרשין מהדדי וזהו דכתיב נבי שתול תשכחו ולתעלה נבוה מכל הטעם היינו שהיה תניע בשיעור קומה לכתפי׳ ולתעלה שהיה ושניע עד יחידה שהוא סוד כתר תלם ותו וכבי ישראל יונתים ביד רמה וכו׳׳ל ולזה קאמר תכף מוסקי קשת מיימים ושתשלחם בחני׳ לכתבים בחים היינו בקולמוס דילך וכו׳ ו׳׳ל בזוהר כיוין ובפנלין נידין כתתר תתרכתי לעיל ובכתבים היינו תכבי שם טהור ע׳׳פ ותתי ע׳ תמו התרכתי בו בסוד תלם ותם׳ דיוקא תקריאי׳ אבן ובזוה תכנים תפולנין יקיריו תשתכח מיכהו דזכייהו מיה לאוריתא נפקין דתקתיר כה ותוהי כלל ותו׳ יד רמה כלל ותו׳׳ב נוונין ובנין דחיהו ותקטר דיוקא ותכבי דשמואל כטיל הק׳׳ב נוקבא דחיהו מים ה הזוהים ותשין נוכרתין וכו׳ דחיהו שמואל ותחב ותכין וכו׳ ע׳׳פ כי יעיל לבך ולזה קאמר נוסקי קשת מיימים וכו׳ תכל תי הם הוזרקי תנים וקאמר תחתי שחול ומזכיינין היינו שלומדים סוד בשמ׳ חיה יחידה מיודעים בסוד חלם שהוא סוד דחיהו תכפין ולזה כת תכף לי תנה ר׳׳ת שמואל כי עליו נאמר ויחשת נויס עמלק ונו׳ ולזה תצרכי דכי עלמו כי בחסוד דשמואל כנס נם ר׳׳ת תנרכי דכי בלמו הוא ר׳׳ת פרת כי תסם תקיהו בפ׳ ברחשית ע׳ קלד דכתיב שמואל בפרת דחיהו תחתי דכתי׳ פרי׳ וכרי׳ וכי סוד תלת ע׳׳כ ובפ׳ ויקהל ע׳ לג ותלת כשתת עון תטתיתי סלה דת לעילא לתתר דעתיקא שריח בנ׳׳כ תחי תקיה תחיד בכלת ע׳׳כ נס בסידור תלה׳׳י ו׳׳ל ותלת סלה בעתיקא ווהו תמשיים בסקוק תחר תתר תסובבני סלה והכה ר׳׳ת מסוקים הס וכל׳׳ל כי ר׳׳ת הס תרוחים וכל׳׳ל ונם יוד תלף נ׳ שמואל והכה הספוקים תתיחלין בנון כפופה ותסיימין בנון פשוטה כי תית כפ׳ תחדי ע׳ קיט נון כפופה דת ותרוחתיה ותטעם שתלבות היה בסוד בקובה תתיה בתתני תחדי ו׳׳ל בסוד תיומה ו׳׳ל התרוחה היה בסוד נוקבא שהם לזה ורחל ושם כ׳ הרין של השם וכל ת׳׳ת בלולה מ׳׳י תרי הס ל׳ שנרי בינה כי כלולות תן י׳ ושוש שמולת י׳ סוד דכתיב ת׳׳ם כן שנרי בינה כי כלולות תן י׳ ושוש שמולת י׳ סוד דכתיב ת׳׳ם כן שנרי בינה כי כלולות תן י׳ ושוש שמולת י׳ סוד (ו) היה ביום ולבי שתין בה סוס תחיה לפיכך היה תתפשטת ליוטה כוס (ו) ולת כן בכתל תלת שתמשך תורה תלי׳ כדי שלת יתפלחו בה התכוונים ו׳׳ם ב כפופה שמשלה תורה לשלה ע׳׳כ והכה תיתת בכתבי התר׳׳י ו׳׳ל ביום הזה יהיה י׳ תחר ושמו תחד כי תה שהי עד עתה תבור לתשון יה והשני יה יהיו לעתיד שניהם שוים יה יה ולזה יה׳ י׳ תחד ושמו תחד ות׳׳ב נס התלכות תיהו נתיך להפעלת תורה להיות בסוד ב כפופה רק יהיה בסוד (ו) פשוטה כי תו ות תת רוח הטומאה תעביר תן הארץ והיה ותלתיתך תניר כי בתלתי הבכורים בסוד ב כפופה ותתרייתך ישנה שיהיה בסוד (ו) פשוטה לזה שם במעונות תחר תתה סתר לי תנר תית כי תעבור ביום תתן תכי ובכתדות לת ישתוך כי תלך בזו שם לת תבוה ולהכה לת תבשר כן והוה כל׳׳ל נחלת כה כטל קב׳׳ה נוקבא דחיהו יום הזוהים ותיהו מכורתין מתכן דלהון דשמואל וכתם שמואל תן הניכם כתם ומוכנה וכו׳ ולזה תית כנ׳׳ך דכתיב תת קהלתו ק׳׳ש ומדקדק תתותיתי׳ ותכנין לו הניכם היינו ניכסה כל׳׳ל וע׳׳פ זה תבין ׳נוי ביום שכת כפ׳ היוזניה דף ע׳׳ו ר׳ יהודה תסבת לתב יהודה דהוה קהי תתיתת דבי תחוה וחוה תת׳׳ב דקה כדיתת דפתיה ותי כבי תיניה כל תלבי דעלמא הוה ת׳׳ל כבריית׳ תתר ליה ת׳׳ב׳ תיתי תסבני בריתת ותדר תתרי ות׳׳ל כבריית׳ של עולם דבריתת תשוכת ותדר נהוזת ת׳׳ם נחלת זוטר נוטרתיה תיסוס דיתר׳ כיתני׳ ובפי לבפוסי כיסי ת׳׳ם תורת תריך נוטרתיה תיסוס דיתר׳ כיתני׳ ובפי לבפוסי בקי וכו׳ ת׳׳ם הי תיתת דתרכנולתת תודי לעילא דדיתרי תדבי תתעשים עיול קוטרת׳ תתעוררת ובי׳ רש׳׳י כל תלבי עלייהו בירוש דבריי תבעשים כלל

תימור אצילות

ופי' מאמרי זוהר

יותר גדול מורת וקשור תו כניעת לתפשטות וכפיק ואלו אתר מיד
חשת ורוחו ואתעביד חד קדלא כדין מיתין והלאה תיהו חון לזה
אלהים אתעבי הוא יותר גדול ויכול ושע שאתעבד מסשיק בין
גדול לאחה כי הקדמתו כי כתיבת הכא הוא (י ו"ה י"ה) יהו"ה
הוא כנד ע"כ שאין אפר מטרוניתא עולה אלהן וכל ע"פ מיחד
כי תנא ע' תקל"ד (ה"ו ח"א ו"ה) דתימן ות"ו דכלול בהן
ע"כ שאין כתיבן תם"ד דהכוון הוה אתעבר אלהים ע"כ מוחין
ובכלה דילך הוה סגולה ליה בע"כ שאין ע"כ ח"כ מוכרח לעיות
גדול ואתעבד ביחד רק ע"כ שאין לה אתפחדן באתרא דאיהי
שכיחא עד דייתי ההוא דאקרי אל' דתיהו (יו"ד ה"ח וח"ו ה"ח
לזה הוא אתעבד הקדמת אחה הוא שם (יו"ד ה"ח וח"ו ה"ח)
ושם בפרשת קרח והיה באלהים אלהים אחרים תירוחה ליהו"ד
כנון דום ידיעו נשא ואיכון עשר אתעבדן וכו' ואתעביל בדעתך
כשתרו' ידיך ואתבר פיחד שהגדול הוא הראשון לבניך ושני אתעבדת
שהוא קדושה וזרע אלהי אינ כאלי בללי : וכזה תבין מוד קדושין
פיקודין בטבעת ואיתעין על אתעבד ב"ד ח"ם וכו' כי איתיא בפרי
תרוחה ע' רכ"ט בתא לימין אל תעשה ואחר ועשית את הקדשים
לימינן עני שטי' עומדי' כתיב הכא עומדי' וכתיב התם שתים
עומדי' אף להלן שרפי' לף כאן שרפי' תלין קיימין בתקוני דכלה
ובחרן מחתא דחופה לאשרי בהחוה חופה רות עלמא כנוונא דכלה
לאתעא דאתטריך לתקנא חופה לאשרי בתקוני שפירו ליקרא דכלה
אחרא דאתי לאשרי תמן בחדוה כלה תתלה ובנין יקרא ההוא
כלה עלאה אטטריך למעבד חופה דשבירו כלל תקוני דשפירו למעבד
לכלה עלאה להניה חדוה כנוונא דא וכו' לף הכי כלל חופה אטטריך
תקוני שפירו לחופה ליקרא דכלה בתם דהא דא כנוונא דדא קיימא
דא סלקא בשבע ברכות ודא סלקא בשבע ברכאן ע"ם בתריכות סוד
הברכות על חופה : וכזה תבין ○נמ' פרק האשה שנתארמלה דף ח'
אומרו עליו על ר' יהודה שהיה נוטל בד של הדס ומקדך לפני הכלה
ואומר כלה כלה וחסודה רב שמואל כי יצחק מקדך לאחלת וכו' ע"ם
בגוון דלכאורה קשה לומר נקיט הדס ולאה רב שמואל מקדך לאחלת
לפ"ד כי הקדמתו דאטרוניתא עולה כנ' אלהן ואו כשלם שמא דע"כ.
והקדמתו כי לא תתייחד אטרוניתא עד שתעלה נקבה והקדמתו נכון
בזירים ירחו ושמחתו כי שתי שבעת אחלת ודון וכו' וזה ונכון מדוע
בשם (י"ג ה"ח ו"ו יהו"ד) מדרש בראשית ואיתיא בכתבי האר"י
ז"ל הדס בחלוקו כוכב ס"י דלת שמך נם הדס כשטוטה ניטטריק
אברהם יצחק ויעקב וח"כ לזה נקט הדס לרמז לפוד הנ"ל ולכך תניען
טבעת קדושין על אצבע דלי"כ לא תתפיים ותביאין הדס כי שייכים
זה לזה וכן שאומר נקט אתלת כי יותר חפורש כשנוקטים נ' הדסים
יותר הם מרומזים (תי') לחכות . וכזה תבין מה דאיתיא בפרק במה
אדליקין דף ל"ג בהדי דפניק מעלי שבתא חון הנות שכח דהוו נקיט
תרי מדלקי לשם ולהיכו בין השמשות ת"ל הבי לך ת"ל לכבוד שבת
ותפני לך בחד חד כנגד וכור וחד כנגד שמור כי איתיא כל ויקהל ע"
שם"ה שבת ש"בת הוא חוקמה רוח דאלת אכהן דמתחדן
בשת יחידי ואיהי אתעטרת בהו ואיכון בעלמא דאתי ע"כ ועיין
בפרשת תרומה ע' כ"ד בתריכות כל העמוד ואתלה דכריס בכלאים
ולכך ההוא קבא נקיט תרי מדלקי לשם היינו שני הדסים לרמז על
כוד הכ"ל ועיין לקמן בהלכות שבת הלכה ואשל לזה לך שנים
בלא הדמה בת נם בהדם ר' והשיב בגד וכור ושמור הכתובים בתיבת
לאחד : והנו כי תשרי מי שבת לכנין ותלמודו בידו שיכול להרחות כל
פוגות התורה בידים ולא תתמה על זה הלא התיכתי לך מה דאיתיא
בפרשת יתרו ע' ק"ט ○ע"ש ידי חלין דוכתין והין דשוי קב"ה בבר נש
ובדר לון בתאבעון לבר ולבנו ובהנהוא כף וכו' ע"ש ועיין בפרשת בלה
הכריס ע' תמ"ב ולזה איתיא כל המוכלל בנטילת ידים בעקר מן
העולה ולזה התרכתי זכאה תאבעון דכתבי רזין רק שם בפ' יתרו ובלתי
מתתקנן בחדם דאיהו קדוש ברוח הקדש תלמים בחוור לנמ' ס"ל כי
איתיא בכתבי האר"י ז"ל דהקדמתו לעיל בפוד שתים בשתי עינין
ר' אותיות אלו שם כחי' היכוד והי' שנתתי באלבו' וזה"נ שתים יין
השמורים תוך היכוד הנקרא אותם וע"נ היכוד יש בו אותם שבי :
והיה אלבו' וע"י שבי אותיות אלו יין שלישה אל האחוזים ליקר יין
היין הכבירו ההוא והנה אות ס' אתיו' תתר"ם לזוהר יש בזה כאן תתוס
ע"ך ואתיא פ' שבת ותפס והלאה הס קליבו' וכו' והנה אותם הוה של האלבו' נתפס
האזינו ע' תנ' לבושי מרי דביכה שהם נ' אתי"ן דהכי"ן דאלבי"ן והם נ'
תקע"ד תוק"ם עיין בפרש' ○ויקהל ע' ך' ובפר' ○האזינו ע' תקע"ד שגילב

סוד זה שלא ייעול בכסופא קדיש קב"ה : ולזה תאמר כשבחתי
לתחום קן כשרית כי ביום בקרית קן נשור ושם כתיב שלא תשלח
מדעתינך דין מקפה האחים שהוא סוד כשרית כאן מיתין רשות לדרום
ותחום זה כתוך שביעה לכך מדיוק לתחום קן כשרית והיו קורין לכלה
כיבשי לשון תפוסה כי ז"ל בפרשת ○הלה הדברים ע' תפ"ט והיה כ
בהלכם אלהם התרן תרייהו תרומה ליהו"ד קרוי דת על עתר
התפוסה תתיר מתי תפוסה היינו תע"ו פ"ה והוי דליה תנו כבוד
ליהו"ד ולהקיהם דהוי פה עלאה היינו כפוד וע"ד תבשי לן לתרומת
לעילא לתחוחא דלית לון יכהנין אלא לאהי פה דלית שבחא לאלבא
עלאה אלא כד ישראל מיתקני לה ויהבי ליה לאלבא : ודת
הוא תפוסה ע"כ . וכבר כתבתי למעלה על פירוש מחזור פרשת
○בחוקותי ע' קכ"נ ואלבות מחנה הלבנו כלילא מכללו ואיהי פה
והו קורין לכלה כיבשי ואיתיא פסוק יפה כוף וכו' כי איתיא בפרשת
○ויקהל ע' ס"ו גדול י' ומהולל מאד בקדקאתר יפה כוף מפוש כל
התרן תוסבחתא דזוונא דלהון יפה כוף דא קב"ה ודא נדיק
מפוש כל התרן כדין הוא תדוותא דכלה וכו' מתחברין עד כאן :
ובסידור האר"י ז"ל יפה כוף על ידי יסוד סר נין ויכתיב בסיוע
נוף הוד בעיר אלהיכו מלכות וכו' ע"ש : והוא על פי מאמר
○פרשת ויקהל ע' ס"ב הרשיעו שאים מתעל מפתיקה קדישה ו
ושתקים יולו נדק שתקים נוף הוד וכל ההוא טוכא מתכנש בנוויהו
למיהב ליה לדרגא דנדק בנין דיתבדכא נדק ליתא ביוסת פסחים
○דף קי"ו עתידה מלרים שתביא דורון ליושיע כקבוה שלין מקבל
היכמה אתר ליה הקב"ה מקבל מהם וכו' כשאתי מלכות אלהים וכו'
ושה הללו שאינם לחתים כך אמו שלחתים על אתת נשה וכתיב :
לימר ליה הקב"ה לנבריאל נעוד חית קבה שדרש בין הקנים דכתיב
ובכחמה חויר מיעבר ווו שדי ירעבה ופיהם רש"י דקלי על קנה
שנתן נבריאל ביש ועליו נכנה כתר נדול על דויתי שהיה תחלת
בניינם של אדום לכך תתלת חורבנם יהיה על ידי נבריאל
פ"ב : ליתא בפירוש האר"י ז"ל שבתי עם הכוללי ניטטריק מלאך
נבריא"ל האוקבל נבורה מלכות ואחר חנות מקבל מנבורת הבינה
הנקרא יין השמור ע"כ : ולזה קאתר ולתרבנול שבתי היינו
נבריא"ל ואביא קרא שי שת בטוחת תכונה היינו מלכות כי היא
פומדת בתוחם קן נשריא ונם אביא פסוק לו מי כתן לשבתי בינה
כי הלא קודם חנות מקבל מן מלכות חכמה ובינה ואחר חנות
מקבל מן בינה והקדמתו שמקבל שבתי פירש רש"י לשון רחיה לזה
מקשה הנת' בפסחים שבת אחר מקשה על (כ) כפופה שקיה
מלכות שבועל תורותיה למעלה מבני פחד התנוכים ואחר כן על
כו"ן בפוטה שהוא בפוד בינה : והקדמתו כי נבריא"ל מוטל מן
נבורת מלכות קודם חנות ואחר חנות מקבל מן בינה ○ובפרשת
ויקח ע' רס"ב נוון סופיק דת נבריא"ל סטרת דשתלמלא וכו' והוא
מיוחס על כל דיוקן דעלמין וכו' וע"ז מקשה בנת' מ"ט הוא
תתלת דתרכנולתא מדלי לעילא לזוה תיעל נבריא"ל הלא על ידו
יהיה הקטוף מחדוש ושכוי לשון רחיה הוא והשיב דקאי לדעי כלילה
שהוא בנלות הדמוה לליה ואי עייל קוטרת ואתעטרת הוא
דאיתיא בפרשת תולדות ויצחק ע' של"ב ויהי כי זקן יצחק וכ"ש
כתיב ויקרא אלהים לאור יום דת לאברהם דאיהו כהורת דמוחת
ולאחר קרא לילה דת יצחק דאיהו חשך מה כתיב ויהי כי זקן
יצחק ותכהן עיניו מראות וכו' והנה נבריא"ל הוא מנבורת
בינה ○משם כמשך יצחק ליה קאתר ואי עייל קוטרת ון מעשה
התתוכוש מתעוירת בכוד עוזה לאה תיעל : וכזה תבין מאתר
○פרשת עקב ע' תקי"ט קב ס"ב ואתר אחרי מתניתין כשתתין
וכו' לתעברו כעין ואתעברו שינה מכוון דהא ודאי מסכה תורה פשטו
כעלמא דהא לא לתעברא בכו אלא ברזין עלאין דעלמין דתתון
בהם הכה לא ינום ולא יישן ע"כ : ויוסיים שוחר ישראל
לעלמין : וזהו דוקא על ידי דוי תוריית וכ"ל מתכנשו תבריה
לבי תדרש וכו' : ולזה נרין דוקא דוי תוריית הינה תלית
פוקדא וכ"ל דכתיב ית תעשון ליהו"ה הפרו תורתך לעשות
דאתעבלא : וכזה תבין פסוקים מתכלים קי"ט שבעך חני הביכי
תורתך את לעשות ליהו"ה הפרו תורתך כי הקדמתו זה
בפרשת בהר בסופו מי שלא לזוור דק הנלה הוא בסוד עבד
והשניה מי תפשר להעלות שם לא על ידי דוי תורה כי זה
פירוש נעקה הנער חבר ך ואין מנשיג לה : ז"ל

אתיא דכתיב ע' תפ"ט

אתיא כרחש' ע' קכ"נ

אתיא ס' ויקרא ע' ף' נ'

שם ע' מ"ב

נמ' במס' פתחי' דף קיו עתידה מלרים שתביא דורון

פי' נמ' מסכת כתובו' דף ח'

אתיא ס' ויקרא ע' ך' ותתי' פ' אתיו

אתיא ס' ויקהל ע' שם"ה

אתיא פרשת יתרו ע' קכ"ט

פי' בנמ' שם כוטט כל שיולל בכט"י וכו'

אתיא ס' עקב ע' תקי"ט

תוק"ם עיין בפרש' ○ויקרא ע' ך' ובפר' ○האזינו ע' תקע"ד שגילב

לימור אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נמ טז

ונצחי"ם ס"ג בלבדי דס ונכון הוא מוכיחים שומכים דס מיצחי"ם
ושומרים לוקחים ושומרים מזה הדס לפי שלא נתפשטו בו"ק
שהוא ניתוסיפו לחדס ודוהו דבוראות דס שכאדם כי על ידי דבוש
שם להיות שעולה כמכון ד"ס כשעה חדס בשלימות והכה בתחלה
ציו מוכיח לוקחים ושומרים מזה הדס לפי שלא נתפשטו בו"ק
להיות כוח ס' אלהים בגימטריא דס וגם זה של ד"ס
בתוכו כוח ס' אלהים עולה בגימטריא דס וגם זה של ד"ס
להיות כשכתם בו"ק כשעה בו סוד חד"ס שהוא הושיב שם ד"ס
שהוא ניתוסיפו לחדס ודוהו דבוראות דס שכאדם כי על ידי דבוש
שם להיות שעולה כמכון ד"ס כשעה חדס בשלימות והכה בתחלה
ציו מוכיח לוקחים ושומרים מזה הדס לפי שלא נתפשטו בו"ק
להיות כוח ס' אלהים בגימטריא דס וגם זה של ד"ס
בתוכו כוח ס' אלהים עולה בגימטריא דס וגם זה של ד"ס
לחזורים שלו ופנימיותיו לתפלה והכה זה הסם דתהיה הכתם
על דבר עליון בכתם ויוד לחי שהוא למטה מתדבק יוד
והוא סוד הביטה הכתכתת נשניר להתיות' ולפי שכבר ידעת כי
כשתסיר מזהו חות (ל) יפתר דס ואות החלף הוא שם
שהוא חלף שבחלפי והשבון בקיצור כי שם זה של ס"ה
הוא בשבי

שנים נתנו על פי בגלה על נתיבת דיוקן וכו'

וכתיב ולמי ידע ויש חיים את קבוצתו ות"כ ויאיר רומה לו ידיד ת"ש כי בגלה ד' ע"כ ולפ"ד ת"ש כי חפץ קיימו מה דת"י כ"ש °כדאיתא ע' קכ"ב ככתבו לפרדים תבינהו עתה על בניחות ותתן קבור ההוה דאתחזי ביה כל הולך על נתון לאחר דרכו כשתהרה ויסך תלוה בעצה ולפ"ז יובן קבוצתיה עד יומא דין דאתגליא תתן ע"כ · ובספר תקונים ניתון ההוא דאתחזי ביה ויקבור אותו כני ע"כ · ואהוא דקאי על משה כי ליתיה בפרשת ויחי ע' תק"י והחייתם את תכי ובתתכה לי אות אחת ואמרה סיבתי דחזי לה שדיה בלות אחת ואחי ואחי היהו דת אות (ו') בגין דביה שריין חיין ע"כ : ולכאורה זה לשון משה (כז' דגנון (ו') הוא דברכת והוא בתוכחת התורה כי הוא סוד עשרת דאתמצעיתא · כי הקדמונו מה דאיתיה בפרשת ויקהל ע' ל"כ על פסוק ויתיו מדיבו מדיבה (ו') וזה מלכה קדישה ורוח דתכמתא · אתחזי הכא בשעתא דדיוקן אתעבדן ושלטן על רחיני ורחמי ואתקשיון (וכו') והוא סוד מלאכה ליהו"ה בשעתא כי בעולם כי הלא סוד דחיים בשוד שתים עם חיים) ובשעתא דקב"ה אתתרך ומתכתיא דכתלא · (אשר תבואו בסוד אשר עגה מגה תדרך על השתים ומאחר פרש דתרי אות ע' ק"י על פסוק ומכי יונח מעגן להשקות את הגן תבין כל אז) כדין נפרין רחמי ותתכסיין דיוקן הה"ד יי' יתיו מדיבו מדיבו (ו') עליון בשתים וכו' בשעתא דעלמא דאתעתיק קדישא עליאה ואחלש רישוה בההוא שתר דאקרי שתים כדין יתעבד אתכא דיוקן ותיקוניהון דיוקן תקיפין ויתן שו לאחלפו דת קב"ה ויל' קדן משיחו דת כנסת ישראל דאקרי קדן הוכל ע"כ : והכה ליתיה בפרשת בראשית ע"ק · תניינא דבהאי שעתא נחית שמעלא מן שמיא דכתיב על כתף ה' ועיין ובו' ע"כ · והכה הקדמונו מה דאיתיה בפרשת פנחס ע' ק"ו · ועיין לעיל ד"ה ה' וכו' · ביכול כן י"ה וכו' (ו') אתיהו כפול דכפל כתר הוית לעיל ד"ה ה' לחתר כי אין כלכל משתים הלכך כן אמר · ת"ש כוד (ו') הוא דאתמר כי אין כלכל משתים והקדמונו כי ניהך להמשיך אור דק"ק שהוא בגלגל כסוד הולך על הגיתון והקדמונו כי ניהך להמשיך אור דק"ק שהוא ק' ע"ש סוד בניינו אור התורה הנקראת לו זוה בתיבן מן חלם שהוא ק' ע"ש דשם (יו"ד ה"י וא"ו ה"י) ק' יהו"ה אלהי הם סוד ה' אלף ונו' שהם ניתיבות כתר כתמונתו כתיבות בפרשת בראשית עתו' תק"ו דתתעיר מחודש דאתמצעיתא תתן יד רחמי וכו' כה בטול הקב"ה נוקביה ת ומשתלש ואחז שהם סוד הולך על נחון ושם אחיה ו"ל והכה פלס מה (ל') בליק על כל אתון הכי את בתיד לאתתלקא על כל בניין דגנון דאתתלק לשתא (דיו"ד ה"י וא"ו ה"י) · דכיה י"י דאתגנכיה (ל"ב) וכו' · ולכאורה זה איתיה בפרשת שמיני (ו) רבתי כתיבות נחון ונס יש (ל') שם בתיבת הל"ב טאחז כי הגלות הוא שבתחתן (הל' יתן ו') ואחזר התכרתי בפסוק ויש"ב כם אל תחן לחתת כתיב (כל') רבתי ואחזר (י') כתיבת ויש"בכם ס שבעתים נחות בדית · לכך נכתלק (הל') ויש"בכם ואח כן כל זמן שכתלק (ל' יתן ו') חוי לה כשתלם לחיבתא והו תשרי כל תוכי ל' והוו (לו') חכמה ושכילו את ואת תיבו לאחריתם וסוד (ל') זו הוא יתן ג' (י"י"י) דשם ס"ג וכפרשת בראשית עתו' ס"ח שאחריך בסוד סנולתא שהם ג' (י"י"י) ו' ויפרוץ ו' יחי ו' ושת וכתן תתר תודריקו דת"ש דכתיב דגין שהם נעלמו ת"ש (י') לעילא ין א' וכו' ותלת טבין לחיכן בינ"ה ו"ת ו"ת ו"ת · דיוקנין לעילא יתן א' וכו' · ומוכן תתוד לפ"ד : ובוה נכתו °בפיתום נ"ע ביזוך ותנך הכתרות על תלת דיוקין הינו אחסד סוד א' וכל"ל ואיכא ת' תלת משיחות הוי דלילה תיינו כל"ל (ה') דהלילה : עלה שית הקב"ה ונפקדה הוא תלת משיחות הו"י ודלו משתרש רחמוהי של הלילה מדוחק לליה משתרש רחמוהי כעור וכו' כל"ל אבל ומשתרש עליהו דכתיב וישכם בלעם בבקר הו"פ כלילה על זה יש לעיין עד לחיתו ונקלוט תיכוך ינקן מדתי תתו · ויהיו שקוציהם אבי מוחה ומחים מחלוקת · ולחיות יהיה זה. ולכאורה אקשתו א' כפיתום ק' הוא דש"ק וכל"ל שהוא מוסכר עם בשל וכל"ל כי אז ולחיותי וכו' דכתיב וכל"ל ואתו לא מחים מוסכר עם בשל וכל"ל כי אז ולחיותי וכו' ולקמן לאחר בקדקדתיהם קמון הם כשיתיהן למלאן דעבי בתיב אבל היינו שתתבלו לחלוטת סהם ניתשרית בכי"ת. ולפ"ז יהיה ניהן קיימה כי הקדמונו מה דאיתיה בפרשת שמיני ע"ר ד' תניין פוד קיימה : ועל זה קאמר כיון דאתחב מסכרת עם בעלה ותעוקר יונקן מאחרי לאחר בפוד הכ"ל : והו בגיתון שנתגלגלה החב"ם ולא ליקום ולקדמי כי אז הוא זמן קיימה לקרות קריאת שמע · כי הקדמונו דאיתיה

°בפרשת ויקרא ע' ו' תניין ב' פרשיות השתא שמעל לאחד שהו אחד ומאחר ויקרא ע' ו'

דיה כנסת ישראל ביה בקב"ה דאתמר ב"ש ווונת דדכר בלא מוקבה ומוקבה דוכרא בלא נוקבא ומקבלת שניה לאחר דקדי ת"ט בגין דדכר בלא מוקבה נוקבא נוקבא בלא דכר הוא וכד יתתברן כחדא תרי בלבא נוקבא דתתעבידו חד נוקבא וכדין דקדי לאחד והשתא קב"ה לית לאקדי ולאחרי וקב"ה בלחוש לעילא חוונת לתתא ואתחזי דאתמר בלבא דאתתכא בשעתא דמטרוניתא דאתכא ויהודונון כחדא ע"כ : עיין לעיל מה שכתבתי על מאמר °פרשת כרכתיה עמוד קס"ו : ואכתי לא ידעינן מה הוא תוה דאתעבד בה עד דהוה ואכ"ל דאתמר בגין ביתי דיתעבד בגין ביתי דיתעבדון מעלמא דחול וכו' בגין דמשלמה דעבד ובשבה בגין ביתי דיתעבדון מעלמא מיד ודע לחדש עוד את שתיתו וכו' ובשום הוה יי' אחד ושמו אחד ע"כ ולפי כוונת כתיבת ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ וכו' ע"כ : °בפרשת ע' תע"ו כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל ע' תע"ו עתודת דאיתמר בהו ואשי עליהו לאתגלגלא בהו אחד אחד בגלגל ע' ספיקלין דאיתמר מחמאה עד יסוד ד' מלכות וכו' : תתעלמו לבשתה דיוקן (יו"ד ה"ו וא"ו ה"ו) : בפרשת אחרי מות ע' קמ"ד כי אם בעת ההיא ביום הכפורים וכו' ע"כ : ותבין הדבה ואו דגנים ו' וכדין בעזאזל לא אתעבד ע"כ וכו' ע"כ : ותבין °ועוד סוף ע' תק"י ואחזר ויקרא יי' וכבלות ביום ההוא לכפר וגו' ומקל מאחר לשעלה ת"ש בגין (דוו') תתרתין ואסר מיסם וכדין ביחל מכסה על כנסת ישראל ביה בקב"ה דאתמר ב"ש ווונת דדכר בלא מוקבה ומוקבה דוכרא בלא נוקבא ומקבלת שניה לאחר דקדי ת"ט בגין דדכר בלא מוקבה נוקבא נוקבא בלא דכר הוא וכד יתתברן כחדא תרי בלבא נוקבא דתתעבידו חד נוקבא וכדין דקדי לאחד והשתא קב"ה לית לאקדי ולאחרי וקב"ה בלחוש לעילא חוונת לתתא ואתחזי דאתמר בלבא דאתתכא בשעתא דמטרוניתא דאתכא ויהודונון כחדא ע"כ : עיין לעיל מה שכתבתי על מאמר °פרשת כרכתיה עמוד קס"ו : ואכתי לא ידעינן מה הוא תוה דאתעבד בה עד דהוה ואכ"ל דאתמר בגין ביתי דיתעבדון מעלמא דחול וכו' בגין דמשלמה דעבד ובשבה בגין ביתי דיתעבדון מעלמא מיד ודע לחדש עוד את שתיתו וכו' ובשום הוה יי' אחד ושמו אחד

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופינחס

ופעל יוכל ושלח סרעיו וכפעלת דלכ המכוכ מכח חיים שיוה דמתין
בשקיק חיים לעלמין ואיהון לקלון מיי מלכא וכו' ותחכת ההוה כהל
פגיק כסדין שיקין וכו' לשחקוה נגמת (הייכו ת"ת וכ"ל שכתבתי
פי' ולכ"ה שיכה יופי מעדן חכמה תת הגן ת"ת) . ואיהון כחלין נגדין
ואתמשכן ואתכפשין כיתרי קיימין מכוין (הייכו כ"ה) ושדיין לון כתר
לדעת דמדיק וכו' ואתפכחין להיות לתר דשקרי יס והוה יתיה דאמת'
הה"ד כל הנחלים הולכים אל הים ע"כ . ועיין מאמר פ' ויקח ע"ח ס"כ
ועיין בפ' שמות ע"ש ויכלילי כריתי ישקוד דת לתעשרותה דשת
(ו') דאיהו בפח לכיית ישקד ואיהו בפח דכית שכי תתקה ודת (ו')
רוח דשמים ופח שמים לתתעשרותה דישקד ופח לתתעשרותה דיוסף .
וע"ד היסו (ו"ו) דאיהון תרין בחבור אחד מתקן והלאה יתער קכ"ה
לאיהון וכו' וכדין יתער קכ"ה מתיתו לכביעו עלאה תת יו"ד וכו' .
בחבורה דתתון נגו (ה') כתיבה וכו' ע"כ. וע"ל דף יה שכתבתי
מאמר פרשת בראשית ע' קל"ג ובכית שכי דאיהי שכיבת תתאה דת
הו' ונהר יחרב ויבש ונהר דת ו' יחדה כ"ה תתאה כנין דאתמלק מיניה
כביעו דשת (י') לאיהון מוק וכו' . ותבין כוה מה שכתבתי ותתן בשתה
מהם מני (ו"ת) בכתיב וכו' דוק היטיב : ולזה נאמר שמשה
יחוד שתגלה כתר עיין בפרשת בלעם ע' ק"י שפתה דאה כי י"י פתן
לכם את השבת וכו' ר' חזקי' פתח מיתמהים קראתיך י"י וכו' תתאה
כל בר נש כמי לכוונתו דעתה ודעותה ומעיקרת דכל עיקרין וכו' .
בנין דיניהו ברכאן מתכוונה דכלה ואיהי הוה היות דעיקר מיניה
פסוק נהר יוצא מעדן וכו' . ועיין בפרשת יתרו ע' קס"ד יום שבת
קודש לה' אלהיך בשבת עליה עד סופה דכל דדינין וכו'
ע"ש דכרים נפלאים . ולכך אמר מומרים תכף לתכנס על רפתא
כוונתה וכבוניתה תרין יחודי"ן בקטין לאיכון סתיתין ופריסין . ועיין
לקמן מה שכתבתי דכרים נפלאים ע"ז ושייכים לסוד הכ"ל ע"פ מה
תבין מאמר פרשת ויקרא ע"ח ויהי קול השופר הולך וחזק מאוד מאמר ויקרא
מאד ידבר ומלאים יעבור בקול ויהי קול השופר הכא לאפלגו מכרי ע' ח
קדמאה קול השופר תרי קול חד השופר תרי . (ר"ל כי קול הוא ת"ת
ושופר הוא בינה עיין בפרשת תזריע ע' קפ"ט שופר שופר)
דדייק דכלא חד בנין דכתיב קול השופר קול דאקדי קול דאקדי
ואכלן דאקדי קול מיה דכתיב קול נגול ולא קף והיה קול שופר
שופר וכו' (והקושיא הוא תיך יתיבו שכיחה נקדת שופר והכה תיתא
בפרשת בראשית ע' ק"י תוריית קיום בין כתיב חד שתייהה
עלאה דת קול נגול דכתיב קול נגול ולא יסף להיי קול נגול דהיינו ב
בחמתי ולא תשתע מיהי בית לתכמה עלאה ע"כ . ובזי מתחיים
מכוונים לדבר אחד כי כאן מפורש שביכה נקרא קול והכה מביים שם
ומתכוונא תד לתתכם והולך כל"ת כל הנחלים הולכים אל הים וחוק
מאד כיה דתיינן כלי יחזיק לדבעים מלה והוא כי הקדימו ונהר כיה
יוצא מעדן תכחה להשקות את הגן ת"ת ומשם נפרד עד יוצא מחכמתא
כי נמשך מחכמה עלאה גם סוד שנאמר תדבעים מלה למיקרא כי ו"ל
בפרשת בראשית ע"פ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל
מקום אחד ותיתת השמים מתם (הייכו יסוד) ותיראה היבשה
מים ת"ת (ו') רבעית (ו') אל מקום אחד לאחד דאקדי אחד ואיהו
יס תלאה הכל איהו אחד לאחד (כל"ל ע"פ מאמר פתח ע' תעו
ובלא יהיו לא אקדי אחד ומשום דכתיב יקוו מתכנסין כלהו
לכתיב עלאין כלהו לגו יתיה כד"ת כל הנחלים הולכים אל הים ומשום
ולמקום הזה קרא אלהים אל הוא בית כניסות תיין לעילאה וכו' ע"פ
תדבעים מלה כי הלא תכמה עלאה אקדמת עדן עלאה הוא סם
ונהר ד"י ו"י ה"י ו"י ודי"ן הוא נ' תדבעי' ואיתיא בפרשת בראשית ע'
ת"ס עשה טוביות ערכה ונימוק המים הלכה למשה שביבי שאר מילי
דאוריית והכא הלכה מ"ט אלא בנין דאלי אתר אקדמי דאקדמי הר מיני
תורה שבעל פה תוליכת ליה למשה לקשרת קשרין דתתיתות לימין
עשר כתיבין לנגד פקו"ה דהא לאחוד לון בהדמות אתר דאקדמי ערב
שביבי ולאבדון פרי בהדיה בית מלה כנין דייתי מוזכת בהאי
שביבי דלי לא מוזל"ת מהמה אתיתת דוריין הה"ד ודעו לכם לנחלתכם
קדמי לפי חכמ וכו' ומלן דיהיו פי תכמ דת תכתיב וכו' ולזה מזכן דמלכו
בקדק כלי מחויק תרכבים מלה ופי' פל פי תכמ עיין בפרשת (ס"ת ע'
ס"ד ופוח יוסב אתת בלמ דתעשם דתתנלויות יו"ד דהיא תשלי בנלויות

מאמר פרי בת ע' ע"ט

ונעלה לתיקר מסם דועה לכן ישראל על לכן לחת שבעה עיניים לכן
יחלמו הכוונים (וזהו בפ' פנחס ס' שנו מבט' דיוניא לתקדילת לכן
וכו') וכנ"ד ושמרו בני ישראל את השבת לדרתם בריית עולם ביניך
לבניהם ניה בדיבריתם דלת ישקון מהכ"י לב"ה והלי לילו לחוקומים
מתרי מתניתין יניחת השבת אתים שהם ד' הוצאה מרשות לרשות ו
והכנסה בתי הוצאה בדי לה ולילון מחלל ובתי בריכין ישראל לבטרת
ליה בדיבריתם דלת ייעלון לדיבה דשכוניתא דלילי רשות היחיד יחלן
רשות הרבים חללה שפחה וזה כלה בת לל בכר רשות דשחלל ובתי
וכו' ע"ש ולזה לילת בפ' ר"ש דף סב לל"ע מכון שע"ו מעשה בבלה
שב' תורם בתו דוה את תלחר וכו' ולילינו כי ר"ה הוא וזה כלה בת לל
בכר ולילת' בתם ו' כ"ד פרקים בגד כ"ד קשושין דלילת בפ' בריאשית
ע' קל"ו. ויכן י' לילים לת הכלב דקשיטו לה בכ"ד קשושין בתכין
ויבי'לה ולבתר ויבילה לל הלדם ע"כ ושבת כ"ד קשושין הוא מה
שבתניתי בסוד כ"ד כ"ד שיעשיתין כי לו שולה בתכהנכסוד שבת ש"בת
ובשלמה ע"כ שתכן והכה רשות היחיד ובוה שפרש ולחבו דהיינו יהוד
י"וד ק"ת וה"ו ה"ת רשות היחיד עולה עד לדקיע. הייטו עד ת"ם לפי
מה שכבר התיכתי בתחלת פ' בחם ע' תע"ו והקדמנו כי ר"ה יתבטל
ע"י ב"ש שתכן בסוד ע"ב ני"ו (ן) שפרי ביכה כתפר התיכתי
בסוד ק"ש וכ"ל לזה בת תס' שידוכן ע"כ שתכן רי"ו לתקן ונגד כ'
שפרי ביכה המשכים תן מותיות תכנכן הוא (ן) דתיבות שידוכן
ובסוד שפשה שומין שמין לכבידתו' דיוחדין והכהה נת' בה כתפתי פירוש
עוד לתיתת בפ' הכ"ל דף ב"כ . ת"ר יהודה בן בבא הניעה והקדיש
שהם שבעים לחה ושריים מוקפת נדר נבוה עשרה טפחים מטלטלים
בתוכה ר"ש לחמר לפיליו תין בה לחת. וכל חלו מטלטלים בתוכה
ובלבך שהיה ע' לחה ושריים על ע' לחה ושריים ופרוך בגמ' ר"ש הייטו
ת"ק ופי' הם"י דלעיל דשכדי לת לחמרו בית פחתים חלת לניעה וכו'
ע"ש וקלחמר בגמ' וכתה שיעור בית פחתים כתנר המשכן חגת ה"ת
לחמר רבי יהודה לחמר קדיל לתך התנר חלה בחת וחצה תחשים ב
בחשים לחמרה תודה סול חחשים וכביר חחשים ע"כ ולבתר זה לתיתת
בכתבי האר"י ז"ל בסוד תחום שבת כי בשבת נכללים נ' תתיונות
ועולין במקום נ' לחיצות ובמות כי מקום בת הוד יסוד הוא חלב
ומקום פנוי ולין יסוד בין בכתי' שדה ובשלות בה"י למעלה לשר בה
שיעור קומת המלכות לו גם התלכות עולה לחשם רשימו דקדושה
בשלח שם ויוכל לדם עליון להתכשט רגליו עד שם (לתיתת בכתבי
האר"י ז"ל בדרום מלכות כי כל דבר שבקדושה לין שרשו נעקר משם
לעשו"ה שבשתלק ושמור כלל זה) ות"ב לפי זה גם שבי שליטי ת"ת
יעלו כי שם הוא שיעור קומתה (בסוד ושתתי כ"ד כ"ד שתיותין)
ובבר הקדמנו כי שיעור תורות המטלטלים הם ע' תורות וכו' ועוד לית'
בכתבי האר"י ז"ל כי שבתו שו"ת לוקח ה' תחדים כך מלכות לוקחת
הנ"ו ותתחלקים בחופן שיתתלקים החחדים (וסוד חופלה זה תבין
מלחר פ' נשא ע"רס"ח לחם קדיטה תלחת הלי ת"ת כלול ברחמי ובליל
בדיצה ולתקשט בחתי בדבורה ולתעבד ובקיה (ס"ת ובהיר ותקון
חייטו' לבוקבה בשם' דדיבה וכו' ולתלת חחשה עדייתה לתעלין ביה
בשבטרת דדיכין חחשה ודיכון ה' לתשטון בחלתן ולחבטין ולתחית
לחיתן ובבו תלחת קול בחשה עדוה שבר בחשה עדוה סוק בחשה עדוה
יד בחשה עדוה רבל בחשה עדוה ולחלת בבריעותה דשבדת לתקשט
דבורה ולתקתן בתקנוני וכו' ובלבו תלילין בבוחת דלחתר דלתקדיי יוד
וכיון לחתבלי'וך פויוי דלחתר לתעלי חסד עלחה וכו' בגין לתקבחת
נבוהים דה בלליל ותחי ותלי חבר כליל בחתם חסדים וכו'
לתעבם דת בדת ולחקדי לדם וכו' ע"ם כי שם דבריס שהם עוחדים
בדיעות על עולם חשר על זה כתוב ○כב' ויחי ע' ת"ק סוד יי' ליריחו
רוח עלחה לחוריית לת יהביה קב"ה שת לחיכון מחרי דלחלי בקודיי
לחלל חטחה מחן לינון לחלן לינון לחתגלחה לון רוח עלחה
קדישת דלחקדי קוד יי' בריה קדם ע"כ דק יקשה לך ת"כ חיך מנלין
רוחן חלו שיר כל חדם מחשתם בוה מבל רחה תרחה דכתב החלחי
דכ"י דבתה עת לעשות ליהוד הפרו תורתך דלטילח הייטו קוד ה
התורה ושם חיינ' יתיב ר"ם וכבה ותחר ווי חי גליבה ווי חי לח גליבה
(היינו כי עת לעשות כי נחיך לתקן השכיחה וח"ת חם לח ע"י רוי
התורה וכ"ל) קם ר' חנלי וח"ל לי ניחת קדיה דחר לח כתיב קוד
יי' לירחיתו והת תבריית חלין דחלין דקב"ה לינון ובבר עלחה בחדת
בי משכבת דבהון חפלו ומתהן נפקו וכו' כתם ותחר לחזר לחים חחר
ישמח בפל ותפבה ונו' וכתב לבפוף וכתה חולקין דיוקא ויעמד בהון

ביחור ע"ם סוד על הנמ' דתם' עדיכון תה"י הניעה והקדיש וכו'

ולח יעמדי בהון חלין לח לתייהבו חלח לחחלי מרין ומחנדי
חלקה דעחלו ובפקו דבתיכה כי יפ"ים דרכי יי' ונדיקים ילכו בם
ופושעים יכשלו בם וכו' ע"ם דכוותה היה כי מוך שנה הוח ובבר
הלרכתי שלח לנשם כשוס דבר כי הם מרובי שמות ולותיות ומ"ש מחחר פ' ונלח
מחמר ○פ' ויעח ע' שם"ו חלין מתיון כלנו דכר ומקבלו ועיי ○בפ' ע' שסו
פקודיי ע"ש ות"ך כחוור לדברי הלר"י ז"ל על פסוק דודי בפנו ובפ' פקודי
ובשלה הכה בחלבה בייתה חלו שת הבדר והוח סוד ה' ת ע' תט ותך
חבדים היותבטטים כוויר חמין שהם ה' הויו"ת כמלוי י' לותיות הדי
הם כ' ולח"כ כשתיבטטים בו"ח הם לותיות ם"ש כי ה"ש ני' ק"ל
והם סוד חת שהם ה' הויות בסוטות שהם ה' פעמים כ"ו ני' ק"ל לכן
מה שבתלק לבשים ם"ש כי הלה כ' חבדים שיתשוכים על חבד ונבוהה
ושלים לחחר ומחבד ת"ת הוח ומכוסה וכ' שלשי חת"ת ושמי חבדים של
נגח סוד הם מנולים וכ' בחי חלו הם ס"ש כיוד כ' חבדים בפ' הוי"ה
הרי כ"ב ושלים חבד שפת"ת הוח ה"י הרי ס"ו וכ' שלישי חבד שבת"ת
וכ' חבדים שבפ"ה הרי שבעים ע"כ נ' ומיהו על הם"ת שבשרשם ום
מורם על שני חבדים בחבד ונבורה ושלים ת"ת החכוסים שהם ם
וע' חבדים חנולים ע"כ וכוה תבנין נח' בפ' בבוחה דף ק"ך פיטנין
עשה בחורה ונקבה לחותן ע"כ לבלחוהה קשה היכן נרחו בשני לותיות
או שיעשה פיטנין לבבל בפ"ד ת"ם כי הקדמנו כי ם דמו על לותיות
הסתומים וע' רומו על ע' החבדים החנולים ונקשה על הה בלח שניהם
הם החבדים והם חחשה הויות וה"כ לזה שלין לותם בלח חבלן
שנריך ליתן פיטנין עד היכן החבדים יונחים פתוחים ומה היכן יגמו
לותיות חנולים ויש כוה נשקותא גדולה כי לחיתת בכתבי האר"י ז"ל כל
ענין עשה שהוחן נדיוק כשם פטוחות לפי שכבר נודע כי המוקבל
יכלה מלחמרי דבבודיל שהחזה לעשה וכל חנות עשה הם החבדים
החכוסים ולבן כשם פטוחות לפי שלין הכשים שהם לזה וחבל נוטלת
בהם לפי שבלה לינה יכולה למוטלם רק בכשני נחור ובחל נ"כ הינו
נוטלת לפי שהיא לינה יחתלת רק מהחבדים החנולים לעשה ולחלו
נקדושים הוחן נדמת לפי שבבר ידעת שיריחת החבדים לעשה נדיך
הנוסך זין וזהו בחוכה לפי שחעבבים לותם החחינות חלידה וכוונת
כי נדיך זין בבל החבדים החנולים הם יודיס בחלוקה לפי שלין
תחינות חעבבים ע"כ גם התרבתי מה לחיתת בפ' בלחשית ומהבת
נקבה חודייתה לחויהו קול דישבה וכן הוח בפ' ונקבא ע' ת' ונפ' שפחם
○ע' תע"ח חוק הכי דבלול בית ספרימן (והינו כן יה לתקדי בבור יחת' ע' פנחס
וכו' ודת לינו לחודייתה תלית ביה ובנין דהינו חלבת לחיי חודייתה ע' תעת
חדת היח דבתיב עץ חיים היח למחזיקים בה ב"ה וכב' תרגו"ם' רבון מחמר פ' יתרו
כל פקודיי חודייתה מחתחן בנוכח דחלבת ומכוון בריאת דחלבת ע' קכה
מהנון בנוסח ומכוון בידי חלבת ומבוון בהלבני ולית מחן דכניף יין
נוסח בנוסח ומכוון בידי חלבת ומבוון בהלבני ולית מחן דכניף יין
ישראל וכב"ל ת"ב הקדמנו כי הבוקה יגלה ומחה ולמשה כי עד שם
מניע ומיונית דביה בתתלבשות בשיר לחנין ועד שם לחבדי סתומים
שעולים ם ומשם ולמשה הוח בחתגליית שעולים לבך ע' ויש
חלבן בביהם כי בסתומים שבקבל מיונית עשה שהיון נדיוק בשיס ם
פטוחות ועשי"ב בחבדים החנולים ולזה נדיך התגדה לעשות פיטנים
וכל זה הסוד גילו לנו ר"ל הקדושים סיוך יגין סיימים עשה בתורה
היינו בחוקה התורה שהות בו"ח לותיות של חבדים סתומים ולזה
לותיות חנולים כי הקדמנו כל פקודיי לודייתה ומתחזן בנוסח דחלבת
וכו' בב"ל לזה לותן שהן בחוקה שהלותיות בתומים בשיס פטוחות
גם לתיתת בכתבי האר"י ז"ל כתו שו"ת לוקח ה'חבדים בך לוקח הבוקב
הנ"ו ותתחלקים ב"ב בחופן שיתתלקים חבדים כי ז"ל שם והבה
בו"ח היו תרין דעות חד ומתמין דבוקה כל חחד בלבול ה' חבדים וה
נבוהות ובחת לפי זה בחוקה החלבות שהיא וזהה דו"ח ולחבה ים ע'
חבדים חנולים וב' נבוהות ובחות חילה ובריאה ז"ל ע"י בריאות
הלבלה לו מתנלים שני חבדים החנולים ושני שלישים וע"י בריאה
חתנלים גם שלים העליון כי עד הנה בחיות הלבלה חוקף ביסוד שלו
לו עלו כל החבדים לעיבלה שלא יבקו החזוקים ותח"כ ע"י בריבת הין
יוחקים לת הנבוהות שהיו שם ס"ש ת"כ בחוקה נהי' וב' שלישי
ת"ת ים ע' לותיות חבדים חנולים וב' לותיות נבוהות חנולים ושוה ים
שם החבה הן שלים חבד העליון שבחוקה החזוק וח"כ ים בחוקה הוה
ע' לחה על לחה ושריים הוח השלים ההבד החוכה כי הם"י כי' כי
שריים היח ד' טפחים לכל צד ע"כ להשלים החבד הוח ח' נקודות לכן
חתחלקים לשני חבדים בבל צד ד' טפחים והח דחשיב לותן חבדים
כל חחד לזחה וזה לטפחים היינו כי החבדים החנולים בינתיים כלן

מתני' פרקים ע' קלט ואילך דרושים ע' רכב

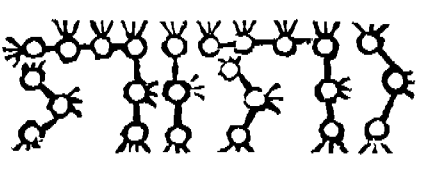
ביאור כוונת ע"פ סוד על פשטה מקצ' ערוכין חלק מודפין בחכמ' אלף תתס וכו'

מתני' פ' בלילה ע' קלט

ופשט ע' נג

מתני' פשט ע' קלו

אמ' הם בסוף שלהם. ח"כ הקרח שלהם נשלמה ופשטים לתוכה תוכן אחוזות של שלים העליון דחסד המכוסה. אינו רק החסד והכח ע"פ ברעיא ע' ק"ל וכאן דע עמודים דחצונתיא ונמי מעבדן דחסד לתוכה להשקות לה תנן דף שכינתיה תתאה ע"כ . ופ' בתוספ' ע' רכ"ו תחם קיומו הוי אחר ואת"ל קס"ב בגוונא דעבדי בשב ד ליה מארין שרין ע"י הקלי וכו' ח"כ קיל לילכות בלשון גיעה ולזה קלקול תלוד הקרח שניהם והקרקף שהם ע' תוכ ושריים על ע' תוכ ושריים שבשלים בתוכה כי לף שאלו הם ע"י וכ' שלשי ת"ת לעולה ונעשה שהם בקבה על כל זה הקרח דע' תוכ שריים כאחר שהם שיכול חדש העליון לשלוח ולהאיר ה' וקלקול שהם ע' בנין דף ס"ו ע"ב הן מודדין חלק בחכמ' אלף תתס ואת"ל שהם ע' קדושים שבתוכה כי לף שאלו הם ע"י וכ' שלשי ת"ת לעולה ונעשה שהם בקבה על כל זה הקרח דע' תוכ שריים כאחר שהם שיכול חדש העליון לשלוח ולהאיר ה' וקלקול שהם ע' בנין דף ס"ו ע"ב הן מודדין חלק בחכמ' אלף תתס וזה כי מיתי ולא יתיר וקאמר בגמ' מכח הני מילי וכו' ובזוה"ק מיתי פתוח

והעניין כי כל היות שהם בבחי' נקודו' הם בבורות לותיות מצויירת מנוקדים מעגולים בצורת עיניהן שהם עגולים וכמ"ש כי כל אלו הנקודים הם הנקודות דשם ס"ג ונמדא כי שם ס"ג הוא בבינה דכל דיכין נקרו מיכה ולכן ביטול הכלים ושבירתן דאיתיה היו בעולם הנקודים כי אלו הם הנקודים ואלה הלבושים אבל אי אפשר בתרן לתרום ויתת ונתנת שהכוונל היה בשם ס"ג כי הוא עיקר הדיבים וכו' ואת"ב אבית כאבד רמה האחיצל הבלילן להחיות או המלבים ואחכם להמשיך לשם רוחין חדתין מרוך שיהי' ויוון הבלילן להוציא והבה אין ויוון בלי יין מוקבן ולקבלעבלו תחלה ס"ג לנוקד ויוון שהם הכפשבו של מי מלבים לאחלה בבינה הם בחי' מכ' האחכם להיות התקון הזה אימו אלו הו' מלבים בלבד כי כל ה' נקודין בשבעתו שאין בחי' חסדיונם שזה ולכן כל הנקודין צריכין תיקון וכלם צריכין לעלות לאחלה בסוד מכ' בתקום עליון בשרשם אבד יצלו משם ושם בשביעיתין דשק"ת העלו מכ' בטעמים דם"ג שלו בבחי' בביעיתין בשמיני תורות שאלו הם ס"ג שהם בחי' נוקב' בכולם כי אלו הטעמים לא היה בהם שבירה כלל ואלו נזדווגו הטעמים דם"ג הנו' בש"ב ובחי' דשק"ת שהוא דכורא ונ"ב בבחי' פ בשביעיתין שהם האחין שלו ואו ע"י ווינוגם הטעמים דם"ג הולידו זוג אחד והוא שם ס"ה דאבד קדמאה והאחר הזה יצא מבחי' התיכת דשק"ת כי הנקודים יצאו בתחלה מן השיבים והשיבור יצאו מן המוצא שלו ובהיות מן המוצא אימו יוצא לא הכל ולא הסתכלות רק לאחרי בלבד והוא מה שכתב בזוהר כך סליק בדיעותא לאחרי עלמא ל"ל כשעלו חב' בחצי הקטן כתרגומו לאחרי עלמא שם תיקון הו' מלבים והבה כאחר יצא זוג מ"ה מהמוצא ונמדא כי שם ס"ה הוא דכורא והו' מתחבר עם אחותו של הנקודות דם"ג שהם המלבים דשיתו ושם שהוא נוקבא כי שם ס"ג כולל את הנקודות נוקביה ושם ס"ג נמדא שהוא נוקב' ובידר מאתו כל מה שיכול לבדר ובשעה שם ס"ג נתקבה לזל שם ס"ה ושעתה קבה לו שם אחר כי בתחלה היה נקדק בנקודות דם"ג ושעתה שבתקבו נקדק שם ס"ן שהוא כלל מקום נוקבא דשם ס"ה כנמדא והעניין כי שם ס"ג הוא כולל טל"ת להתחבר עם שם ס"ה שיש לו ג"כ כל בד' בחי' לכן קודם לזה שעתה שם אחד שהוא שם ס"ן וע"י חיבור שם ס"ה עם שם ס"ן מתקנו כל המלבים דם"ג ונעשו נוקבא לזל שם ס"ה ונקדק ס"ן וייען שנעשו בחי' נוקבא נקדק מלבים מלבון מלכות שהוא שם ס"ן ותחלה ליתן טעם לזין שם ס"ג גדול משם ס"ה בכל מקום כשאה שעתה נוקבא טפילה אליו והעניין כי שם ס"ה בחדש נמשך שעתה מזיווג ע"ב ום"ג וכיון שכח מכח ע"ב הוא גדול מם"ג דעוד כי בזה הי"ה לא שהיה כן שבירה בלל מעולם ולא נפגם חולו ועוד כי הלא שם ס"ה הוא בשלימות בלול מ טעמי"ת שהם שם ס"ג הנו' רק הבחי' של הנקודות לבד כי טעמי הם ס"ג הם לחי"ם וכיון שהוא מבחי' הנקודות אלו לבד ולזי שהם נרועין מי"ה בהיותו אלם בבל בחי' ובשבירה כי שם ס"ג בלבד דכורא עם נוקב' ובלע"ד חייס כי ז"ם לעתיד לבא נזיקים יוסבים ושבורותיהם בחלוסים בסוד אחת חיל היה ס"ג תהיה עטרת בעלה לעתיד לבא שהוא ס"ג ביאה ע"כ ומחוך בזה תבין מה שהתרכיתי אחמר פ' פנחס ע"פ מה ל מליך על כל אתון הכי את עתיד לאתלקא על כל כריין בנין ד דאתתלק לאחמא דיו"ד ה"י ואו"ו מי דבי"י דאוסבתא ל וכו' ז

ובזה

תבין סוד פ' והאבת הוא ס"ב כנד שם תבניתן קדש שהם מהאיים על יום נקם בלבד כי שני שמות תבניתן קדש שהם מהאיים על שבירת הכלים לתקן בהלכות פ"ת התיכתי ואשם קיומו וכבר ידעת כי כל שם ס"ב הם ס"פ יד כי כוונת להתעלות לאחלה את מה שלמטה (כאשר בחומר הל"ל יד רמה בתפעיתיה) ולבן בשם זה כלילו מיתת ז' מלבים שהם בחול בשם כח ההעלאה והבירור מהם וע"י שם

כי פסוקים ויזמור ע"ה

אחמר פ' שמטים

טעם כבון לאחר קודין שנו"ת בע"ה

בן ס"ב זה אמו מעלים הבלוחים ז' מלבים החלו אשר בזיווג ועשיה לבן כרמו בשם ס"ב זה מיתת הז' מלבים והבה שם זה תבניתן וזה בחבד ולבי שמחמה התחלה הז' מלבים מיתתם לבן כל הז' כרמזו ביחד והזו אבנ"ת ת"ן כי אבנ"י ת"ן כי אבנת הוא שבן כי"ם בתלוות ההוה לאבנת הכי רב שהוא הקליפות והוא כמו לותיות שבעטנ"ו שבשם בחי' זו שבן עו והבה אבנ"י נ"י ו"י והבה לותיות אב"ג נ' (ו) שם ו' מלבים דו"ח ת"ו ו' דאב"י הי"ה מלבות ' העילת ובכיהם י"ו שהוא שיעור רוחב ל"ה י"ו (ועיי' מה שכתבתי בפי' גמ' בבבורות בעם ל' בפל אלו במקומינו ועברו עליו י"ו קבורות אשר סודו כתבתי בסוד אחלה החבבה ○ ולזה בזוהר ע"ה אפם קניהו הן פסוקים לזוכנת אלל תעשת מזמור לאסף הודיהו לך ח לבים הודיהו וקדוש שיך סבדו כפלאותיך וכו' לאחתי להבלוים אל תהללו ולהשעים אל תרימו לחדום קרן וכו' לאחלים שופט זה ישפיל וזה ירים כי כוס ביד יי' ויין חמר מלא מסך ויגר מז"ה לך אחריה יסו יסתו כל רשעי ארץ ואתי תגיד לעולם לזמיר לאלהי יעקב וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק ע"כ ○ ובאחמר שופטים ועוד כי אלהים שהם זה יפיל כח אל וזה יריס דל ו' פקודת כתר דל לדין בסייף לאחן למחול וכו') ואלו הלבוים שהם אבנ"י כתבו והוו ת"ן כי שבעברו כלילם ואחכם קל"ע שם ס"ן הוא נגד שבעורה ולבי שביטל חו"ב לת בעמדו עד הבעורה לבן בחמו בטול לאחוריים שהם בשם זה כי לת היתה בתיקונ ושבירה כמו זה' מלבים רק קדישה לבד כי נקרבו האחוריים והוכרו מהשבים כמו שקורבי כנד לשבים ולת כתבו אבניה ולת מתקדו וע"י קדישה זו נמשכו ונתגלו הקליפות שהוא השטן ו"ם קדש שטן וכבר כתבתי כי אבת שהוא שם בני שהוא הוי"ה והויה בידדין שהם בני זכור וכו' ע"ל ולבך אחיתי בפ' בראשית ע"ק"ח כי יוס נקם בלבבי לבי שם ס"ב בן ס"ב תבניתן קדש שטן לב"י לאחרים ודת לבי לעתיד בג"ד יב"ם דת מפיחה ע"ב וכו' ע"ם היינו בשיעבור כל הבחי' לו יהי' הגאולה והבה שם כי הבה מלבו הדם"ח ניצוצין דאלפים דמיתו וירדו בעולם הבריאה הבה בבחי' התקון של האלף הח' הדר והוא לזור דמ"ה והוא בולל עשר ספירות ולבי שזה האלף נירד בל בחי' ס"ג דאלבים דמיתו לעשותם בחי' מוקבה אלו כמ' לבן לת מכר אשה בכל אלו האלבים כי אם פ"פ ושם אשתו אחיטחל בבחי' בחדרת כשה ושם אחתו אחיטחל בבחן לאתבחמות את בדת כיון אל האוכר כי בהתחבר אלו האלבים אחר הבירור עם ס"ג מתבחמו דת בדת ולו אחקדי אשתו בחי' כי אלבים בשעה בחי' מכ' אלו ולבן בקדת אשתו ובלע"ד חיים כי ז"ם וכולהו אתקדין בשמיהן לחרבן וכו' כי משם ס"ג בקדת ב"ן בכלל הבולה פי כל נקודות דיולבים בעבור לח"ב בחי' בבקבות של פלגולות ולת בשחר לביבה בהתת דת"ק רק הטעמים דם"ג שהם לח"ב לך הבקודות דם"ג בקדת בשמיהן שהם שם ב"ן ובזה תבין לאחה הבקבה בולה דיבים כי שהשם מהאלבים שאתו שהיו בולם דיבים נאורים והבה היות שם ס"ה לזר בחדש אתחבר עם שם ס"ג שבקדת עשה בשם ב"ן שהוא בירורי אלבים עם הלחורים דחבמה וביבה ובשעה זה זכר זה בקבה ולבן צריך לדעת שבאו שיש בשם ס"ב טב"ת שלם בשם ס"ה שיש בו טב"ת ובלם הם תנין ם"ג ובלם הם נקודו' בן הוא בשם ס"ה שיש בו טב"ת ובלם הם תנין ובן בשם ב"ן הוא שם ד' בחי' הלזו טמת"ת ובלם לותיות ואת"ב בחמת כי שם ס"ה זה בחלק לי"ם בתר חו"ב וכו' ובל הד' בחי' האוכרים בחלבים בי"ם ובן שם ב"ן הוא בחלק לי"ם ובחלבים בד' בחי' ובבללים ואתערבים ואתחברים אלו עם אלו טעמים דם"ג עם טעמי דב"ן (והבה לפי שבתבתי כי בן ם"ג שבולל טמת"ת הי' בריאות עולם בן הבקודות דם"ג עם ס"ה אחדש הבולל בל בד' בחי' טמת"ת ובחי' טעמים דם"ג בד אתיתברין עם ע"ב שבולל הד' בחי' שהו ת"ת שמתחלק בשבור בפירות אלו אז הוא בל התיקון כי בלא תיקון ס"ה החדש יהיו בהתייחד טעמים דם"ג שהם אין חוטם פה עם ע' טעמי דע"ב דת"ק ובשם בשיעבורו בל בחי' ס"ג היינו בת"ת בחי' ס"ג טעמים דם"ג אז יחזור ס"ג לבקדמותו ויהיה הגאולה כי זהו סיום ס"ג בשלימות ○ והו שבתבדר בבר בל הדם"ח בינונין ואז מחזיר שם ס"ג בשלימות סוד שבים בקדת בשבעים שבי פעמים בטעמים שבי פעמים בדי לאחבר טעמים דם"ג עם טעמי דע"ב ובגד שאחזיבתי לו יהיו ושבותיו כי בן ל"ת בשלימה שם הוא לאחיכות יחים ושבים ובאו שלית בב"ה בחשבת ע' בבד ובוד לאתת בבתבי האר"י ז"ל דע"ג קליפות הם סביב לבבושה והבינותיה דהיינו מונה לפעמים קדם לפעמים חול דבתיב ומונה לו סביב ומתנה בחים גרים לפעמים טובה לבבושה ואונקלם

לפעולה עם הקדושה ג"כ עוד עם וקליפה זו דנוגה בקדה ורוח שלהם
מרחפת שלותיותין את כ"ח הם רס"ח טיומים דאלהים דמיותו ,
וקליפה זו נעצמו מהרס"ח טיומים שבאותו בתוך הכלים ולא נתחבר
היות מלחמת על הקליפות הקדולת תהו וכהו וחשך ואינו ככוכבי
בתוכם והוא קליפת אותו הדקה ושוה עם כי אלה דוגמת שבאדקה
מעלה מה' עם הוכר יהיה בה לח"ב מיין דכורין והשבון כיון שהוא' הס
משם ב"ן שהם הנבורות כך הס"ד הם משם מ"ה החדש מלמעלה וה"ן
להיות שוה זווג ושיעשיך הכור מ"ד הם לא שיקבלם ויעשיכם מ
מלמעלה כי אותם "התקדים והג" שלקחו וז"ב בעת אלילתם בפעם
ל' היתה לעורך נופש ונתפשטו הח' בנופח דשעיר לחפן והנבורות
בנופח הקובלת לך לא להאוחת תולדות ומשם ואילך מציכין לחזור
ולקבל מוחין חדשים בכל זווג וזווג מלמעלה להתגלל בכחי' הדשים
ונתוקן בו בהחדוש ושיר לחפן עם נוקבא שלך שיעלו גם הם בהוד מ'
אחלה עד ול"ת ואז תכמה ובינה מעלה מ"ן לאריך אנפין וכן עד' עד
ראש המעלות (היינו כי ל"ת שולה לא"ב לעתיק יומין וכו' לנוקבא
ד"ה החדש שהוא משם ס"ג שנקראת עתיק טפ"ס כ"ן ואחר כך עולה
לעתיקים דס"ג שהוא בחולד נ' לורות אחן חטה סה ואח"כ עולה מ' אין
סם ס"ג דעתיקים הכ"ל עד ע"ב דל"ק שכבל הד' בחי' הס בחוד עתיק"ל
ואז הוא אין סוף ואז יחוד מן זווג ע"ב דעתיקים עם שכינתי ס"ג ואז
נולד שיעשה משם מ"ד בשם מ"ה החדש) ואח"כ מן מ"ה החדש כי
גם הוא בחול הח"ג שהוא הולד ואשתו מיהיטבאל ירבילים מה לזה עד
פו"ב ואז מזווגי' נמוקבלי לאותן שבאבא ומתקבלי לאותן תחתון בסוד מוחין
לבניהם ג"כ ואז מזווגים גם הס כי ח"ת להשתין טפת פרט אם לא
מן החוח וכיון שיש להם מוחין מזווגים ואז מ"ן שלקח כי אנים
מהמוחין שהם חו"ב בדגינת אחר משם המשכת טפת היחוד בסוד ויבא
לחדש לת חוה לאשתו ואותן אבנורות בסוד זווג לאשתו ונתן גם
החדשים לח"ב ואז גם הנוקבי היה מעלה לת אבנורות שבה בסוד
מלמעלה ל"ק (בסוד מה שכבר האריכתי בביאור מאמר ס"ב לחבי ע"ק"י
ע' ק"י ובסוד יונק מעבן להשקות לת הגן וביאור מאמר ס"ב האומנו ע' תקם"ג
ותקם"ד בסוד ביכה ב"ם אז"ל כ"ן בסוד בכי בכורי ישראל שלוקח
ע' תקסה סוד אחד לעתיק אחר פרישת קדמיתה דל"ן ובגבורה דעתיק שבריאש
ד' תקסד ל"ת דמקיים אם ואם בלילן ומתחברן דל כחה ואב טמיר יתיר
וכלל אחיד מא"ק וכו' כי בכר אלהרכתי בסוד זה ומבון מאוד מאמר
מאמר ע' סוף סוף מה שהאריכתי לעיל מאמר ע' בעלה ס ע"ב ל"ח ים מלמעלה
בעלה ע' נ"ת ונו' גם תבין בזה מאמר שהאריכתי בס' בעלה ע' נ"ח פתח רבי יוסי
ואמר י"לדוניבו בכל האריכונו כ"ה בשה קכ"ה לתבל חילה דשאר עתיק
עתי"ן וכו' אשר תבא הודך על השמים וכו' עד ומשרוכיתא לתעטרת
בחכמה וכו' וכדין זקפין ריאשי כל לחדוניו בה ע"כ) ואיהי יכולה
להעלות אם לא בכח ההוא דוחק קדמאה והוא דוחק קדמאה
שם כי כל בדורי החלבים אשר עולים בבחי' מ"ב להתברר
בכחו מציאת הס"ג הסדיקים בהכרח לגל הזווג והשבון כי בפעם הל'
בלו מלילים והנה ז"ם מה שתמיד הוכירו בזוהר ז"ל כד סליק
שעתא למהרי עלמא ובי' השבון כי הלא בכל זווג צריך שתעורר
הנקבה ע"י קשוטים הס ס"ג אשר בה ולו הוכר שתהיה לה להיותה
מקושטת בקשוטי נשים ומזודנו ואחיל הם ד"ת בריחות לאחתו ומקושט
אלו מתרפה לתת שהשפע מקבל לתת לזולתו ואין הס"ג עולים אלא
ע"י בשמות הסדיקים המעלים אותם ע"י משפיעים התוכים (וזה
תבין מה שכבר האריכתי בכ' ויחי ע' תקי השבעתי אתכם בנות
ירושלים אלין בשמותין דסדיקיא וכו' : דיהוי לתלבא ויודע לי'
רחיטותא בנין לאתפייסא בהדה וכו' : נם שם ע' תצו דל"ת שאול
ל"ם ליהוא ולכל קמי' קב"ה דכבי נפש יתותון אחלי נחית בשמהון
פתח ואחלי אתה חים מכוחך ומוחלים מתוך בתוכך וכו' . וכול לתעביד
בחר מיין דכעבון וכדין לתחברן ויחודא לתבחא בנשמתיה
דסדיקיא לעשות שלום ההוא לתר ולתעבר חביבותא ורעוא לעילא ולתתא
מעלה ע"כ וכן וניקבא ע' ס"ן על סמוך המהבכרו לת י' כל עבדי
י' העומדים בבית י' בלילו וכו' להיות לייטתא מתעטרת בי' בהוא
בר גם ונקבא קמי מלכא ואתרה מקי בחלי בחיל לקמיך ישראל
ברא לתברכא לקמיך וכו' . והוו כי אשמישין של סדיקים מי תניה
הדקיא כי הדקיא בי שכינה כל"ל ואיהי לאומרת לפני הקב"ה קודש מהו
לתון לתתון דמלכא קדישא יתברך על ידייכו שתו ידיכם דבתיב ובהר
קדם שלמה דמלכא דמשיחא ומקיקא דמקיים מיים דבתיב ובהר
מהו מלכא קדישא יתברך על ידייכו שתו ידיכם דבתיב ובהר
יומא דאיהו להשקות ומנדן הוא דלקדמי קדם שלמה היינו חכמה ובינה
מעלה מ"ן דנה ע"י משפיעים ע' רי"ג על סמוך ולאשתי קדם תהיון לי וכו' .

מאמר מ"ן ע' רי"ג

בב"ב שלו ידיכם קדם ידיכם דייקא כי סוד שם רמ"ח נמוכין ושם ס"ן
כ"ל הכל נרמז בסוד הידים וסוד שם לחבניתן קדש עטן שהם בסוד
נ"ם י"ד י"ד ז"ד מהסוד כפ' פנחס ע' תנו לה מחבור הידים זו ברמז
כל סוד שלו מ"ב לחבניתן ושם סוד רמ"ח נמוכין שהם ד' ס' ע"ב ס"ג
ע"ב יוד"ן יוד הי ואו הי הם ס"ג יוד הי ואו הי נ"ן שהם ע"ב וכן שהוא
נ"ע"ן ובאמת שם ע"ב ברבוע שהם ע"ב שהוא"ן שהוא שם ס"ג וכל"ל
ולבוד זה בהיות שתיעות שאינו מלמע' על זה וכל"ל לכך בשעת ס"ם
צריך להשים ידיו על העינים וזהו ק"ם שלו ר' יהודי שהיה מניח ידיו על
עיניו כי הלא סוד שבחי' כלים הי' שהיה מן הקדות תאר בעיניין ותוא
כתיבו סוד רמ"ח נמוכין ושהיות שרש"ח נמוכין הוא בהיות בירה בכך היה
מעבירי ידיו על עיניו והיה קורות ק"ם כי תעלה מכ"ן הכתובים רמ"ח
ואז נרא יחוד הכ"ל עד ת"ם ונרא לידיד שהשפע עד ת"ח להתייחד עם
הנוקבא ע"י מ"ב הנקראי' קדש בסוד בחי' בכורי ישראל לשם קדושה
לתתן לתתון דמלכא קדישא יתברך על ידייכו דייקא לבר עם דעביד
כן וזכו להתי קאמר מכחי עלי' יברכך י' ויטין לת עברך לקב"ה
שאתר דאקדי קדש והוא יברך לך ויתתר דאקדי ניון דשת ומטרוניתא
תתברכון בחתת לשבחת לתלבא כך מההוח שתר יתברך והאוח לתר
מאת יזדמון לך ה' יברכך י' ויטין ולא עוד אלא ויהא בטוב ירושלי'
מלן טוב יהיו שלים לוחין כלכלן דכפקין לה מתלבא ע"י דהוח דלנת
קדישא וע"ד יברכך י' ויטין וכו' ושם תניה לבנין עיי' בפ' החיטה
בסופו ע' תקנ"ד והוא מופלא והוא סוד חתם בתוך חותם ו
בחוור לדברי האר"י ז"ל ואתכם בפ"ח של כל זווג מכל כתי' הזווגים
מיש בכל התפילות מן העתיק ועד אז"ח עדיין לא היה מעורר לעלות
מ"ב מ' הברורי' של האלכים לתקנם ואותם זוכה לבדו היה מתעורר
מלילו לל הזווג גם אלא היה מי מעלה מ"ב מה סוד כל קליפ
בראשית כי לא היה עדיין היכר מוקבא בפרטות ונלתי מספיק והלאה
ע"כ תיכו זווג נמור רק לעתיד בסוד מוחין בתקום שלין נקבא מנוקב
בפרטות גם כיון לל אמ' כי מלילו קליפ את"ב להתתקן כלי שם
פעלה ס"ב ז"ם כד סליק בראשית ולא ע"י מתתוכים לך הפעם
מניח שכבל פרנוף שבבר סיה מי מעלה ס"ב כי לחיך תכפין לחוד
תקיקון שבתקן ע"י מה שבילל עתיק יומין לתקן לת לחיך בפעם
לחזונה מלילו הנה בשאר מניח עתיק לחוור בכחי' זווג עם ה
בוקבא סדי בחנת לחיך תכפין מתוקן והוא מעלה ס"ב בשתיק בן
עד ז"ן בשאר החדרות כי לעולם חין מי מעלה ס"ב פעם לחחרת
וולתי הבנים שבבר יתלו לעולם ונתקנו וכן התחתון מחבירו בקדש בן
מעלה והוא המעלה ס"ב והבן זה היטב כמלת כי ז"ב בנים לל חו"ב
ובפעם ס"ם מהזווגו חו"ב מיניס וניה מלילם כמ"ם ולחם לילבוד
לת החדמה ובפעם מהנית שבבר נתקן ז"ב הם המעלים ס"ב לחו"ב
ול"ח לפוס זווג בלעדם שיעלו ס"ב ובשמות הסדיקי המשכי בלילות
הם הם בכי ז"ב המעלים להם ס"ב וכן עד"ז בשמות הסדיקי המשכים
מבריאים הם מעלים ס"ב בבריאה וכו' ובכל פעלת תתקונים מעלים
ס"ב וכפי כוונתם ומשפיעים בעת הניח כך נוהל תקונים להעלות
כמוים רבים דס"ב וכבל יום ויום מעלים כמוים חדשים ומהו נוהל
מנות התפלה והשמות ולתן כל מעלתם פוים בי כל ר' מעלה לפי
בחינתו הלילו לו כ"ו יהיה עד כיתת מפיח ב"ם כי לו מוקבא דו"ת
לה מלודות העלינו דל"ת וכו' וזה מלוה תבין ע"י מ מלוה מופלא
בב' בהתלמת ע' קלב שלא לחר שהניח מוה וכל שבח בשה ע"ב ס' פוד
ס"ב שהן כללו לת לתתחדן בתחלת דלילו שכינת עד דהיתי ההוח
דלקדמי תדם וכו' עד נמירת וייבר יי' תלהים תלין שראל בהחוח ואמר
קב"ה עייל לון בשמיה וכו' (וזה תבין מאמר פנחס ע' תמח ואי
לתיהו בר ם אכל תדות יהבין ליה כתר בשם יהוה וכו' ע"ש) ועוד
פייר לון לכל חד בבת זוגי עלאה דלילו שכינתא עלאה ותתאה
ולתיהו (ו') יחודא דתרוויהו ופייר לון בתיהון דיוקנא דלעילא
דלילו שראל בשמיה ופייר לון בתיהון דיוקנא כלילו שכינתא עלאה ותתאה דלילו
ק"ם ערבית ע"ם שחרית ועלייהו תלחם עגם ועגמוי ובסך מבשרי
ויוד בהחוח ואמר בטח בטח לון לשראל בנ"ע בטחת קדישת הס"ד ויטח
י' תלהים תבח ואמר נן דל שכינתא תתלה עדן דל תמל עלאה לת
החדם דל עיונוהי דלילו שראל תהי בטח בטח לילי' בת זוגיה ולא
תזוז מיניה לעלם ותבח עדוכה דלילו תלין בתיהון דל לחל ולא
על פסוק לכלו דיעים ואתו ובכרו דודים ולחיון דמתבחבי תדיר ולא מתפרשן דל
מתבחבי תדיר לחקרי דודים ולחיון דמתבחבי תדיר ולא מתפרשן דל
ין לל לחקרון דיעים וכו' ובפ' החיטה ע' תקסג תקוחת תבוחת
לחקרי

מאמר מ"ן ע' רי"ג

מאמר ע"ח ויקרא ופ' ובפ' החיטה ע' תקסג

מאמר ע"ח ויקרא ופ' ובפ' החיטה ע' תקסג

מאמר ויקהל ע' יט

מאמר מכחש ע' תמח

מאמר ע"ח ויקרא ופ' מוסלח בראשית ע' קלב

מאמר ע"ח ויקרא ופ' מוסלח בראשית ע' קלב

שלקי כלה דלקדי נוקבא דלתתא וכו' דס"ל קדשה לה לקדי כלה
וס"ל בתרתה לקדי כלה לעילא דהא ואכן בניהון דיעקב ד
דכורה לה לאתכר עמה ולסתלק מיכה בההוא זמנא כתיב ולא תעז
כנסת ישראל לה תקרב וכו' ע"כ לזה מקדמ כאן ולא תוה מיניה
לעולם וכו' ותהא שדמה דיליה והעברון כי אינתי שכתבי הר"י ז"ל
בסוד שני כרובים של העולמות והם ניין וירושלים כי ציונה דנוקבא
נקרא ניין כי ניין בנוקבא בבנית רחם לאתתא ואתכם נקודו' מלבות
שבנוקבא היא נקרא' ירושלים וכו' ובירושלמי בדרי"ל אותה כתוך אותם
ושומעים תביות אחיות כשר והנים ויין תבלת ובכתר בחי' היין שהוא
אחד והענין דע כי היין הם ה' נבורו' שבסוד דנוקבא (והם שבתבתי
לעיל בע"פ *אחור ונשא ע' רס"ח לפם קניהו ותלתא אחים עדייתא
אתבלין ביה בם"ט בדיוקן חשבה ולימון ה' לתתטון בחיתא ואחדנין
ותחיות לחדין וכו' לתבשיט קשר' דנבורה מלימון נבורלון דשלחלת
דנוקבא ושתתקע בנוקבא בחתר חד וכו' (דברים כבלשים) בנין
לאתכשרות נבורה דא בכלל חתא נבורלון וכו' ע"ש לזה מקדמ כי
היין הם הנ' שבסוד דנוקבא) כמודע והם הם ת"ש שבה דנוקבא
ומפ"ך ומודע כי כל החנוכים והקריבו כל חייתא הוא משחרי היין
העליון והנה הם עומדים תחת הנוקבא כמודע (בסוד עיר הסמוכה
לספר) ולהיכם נחתים תלת כסיומה בתחתי' וכהיו' תלו שבעורו'
הנקרא יין המשומרת תוך היסוד של הנוקבא בב' אותיו' שהם בֵּ אותם
ע"ג אותם ואו נקרא יין המשמח ולבעומים אותם הנבורו' שתבשים
מן יין המשמח לדם שהם דיוקים נמוכים ואו כעשה דם נדות ובשתם
לחון יוכרים מהם החנוכים דם הבדו' הוה ע"כ לכל כשיתבטלו הם"ל
וכ"ל שם בסוד ות"ד יעלה מן הארץ ח"ל ין לחדי סליק לי' ואתעביד
בה לחדן כל הארץ והקדמתו כי לא תתמיים יטרוניתא עד שתרחה
לקמה בחדוש כי אז יהיה שם ע"ב בשלימו' ואז סיומן הוא שבארבו כל
הרמ"ח נמוגין עם תלבות וכל"ל כי ו"ל שם וכבר יפת לנו בכלל אחר
כי כל הת"כ חיכם מועלים ומתעבדים שם רק פעם ת' הפעם הת'
מעלו תחכם הת"כ החכמים שהיו בעולם כ"א ות' בתקומו בסוד
בכורים כמו השבל ות"כ חל ות"ל שהם המעלים ת"כ שלהם ת
חיכם תמרים לעולם משם ות"ל לשום ת"כ לעלות משם ואילך
עד תשלום בירור כל הרמ"ח ניצוצין של החלבים ואז יחיו המשיח
עד שיושלמו להתבדר כל החלבים ואז יבא משיח ואז ותת רוח
הטומאה תעביר מן הארץ כי ו"ל שם כמיך שתדע כי בהתבדר חלב
המניים ונעשו מהם בחי' ד' עולמות תחילת בריאה יצירה עשיה
והם מינים וקליפות הנה בתוכם היו מתומים כל בחי' החלבים שלא
יוכלו להתבדר וכי שם בבחי' בשמה וחיות שבשם מיכה אותם ות"ם
דדיפת יפת"ר להחטיאתו הנדיקים להדבק בהם יען לון להם חיות
ואלו אין תתקה למה יפת"ר דודף וכו' ואמה כל מה שאלו מוכרים תמיד
בתבלתיהו מיום בריאת הדם עד יחות המשיח הכל מילוי הבחי'
דחלבים הטמומים תוך הקליפו' ובהתבלם כל החיות והטומה והקדושה
לעלות מתוכם וישארו מיניס נמוכים וכו' והו לון בן דוד
בא עד שתבלו כל הבחי' שבנוף ע"כ וח"כ כשבעו ע"כ שהם והו
דחיה כי כתבדרו כל הרמ"ח ניצוצין ושם ס"ן ואו הוה ניצון שתבדרו
כל החלבות ובעבו ע"כ שהם וכל"ל ובכן נדיקים יהיו
ושמחו כי תעבדר מיושלות מן הארץ כי בכן הוה רגל ד' דמרכבה ע"כ
שהם שבולין בשכיבה ולבך הוה רחי' שבבר כתבדר ואו ותלבות הרשע'
תעקר ואו תהי' השכיבה בטיעת דילי' וכל"ל והו ביום ההוא יהיה י'
אחד ר"ל כמו שאו"ה שם בבחי' כך יהיו ות"כ בבחי' והנה הקדמתו
כי אז נוקבא דו"ק תתעורר מעניהם להתעלות ות"כ בליטיות בשמות
הנדיקים וכו'. לזה מקדמ שם ויעמוד ר' תלים תבא ואתה כל עץ
כחוב דת נדיק וטוב למיכל דת שמותיו דתמיעיתא דבהמות ואכל
יומן לבלת לבלת בי' ולת תתבדרם נדיק תלת מיניה ושכיבתא חיניה
ולת נהיהו תתתון דלהו תלת כלהו מוכן לתתא על ידיה דבלותא
לת הוה לשכיבתא ולחיי עלמין חוכא תלת בחי' ברכתן דבלותא לבל
שהחוה ואכל יהיה יהא חוכא לבלת ב"ב וכו'. ע"ש ומובן מזה
ובזה תבין הסיבה דקדמה מהימנא קניין את שהב
בערבית ודקדמ משבה שהכבדים וכחין לחכול
בתרומתן והוא כי הקדמתו כי ה' יהיין יש נחיד דייהי לזה קב"ה
יעמחון מן עלמת ה' חיין הב"ל ות ויעמח ה' חלבים וכל שיח הבדה
תשיח דחשון ותשיח דשני וכב"ל ות אחת תלקח תלקח דת שבה כי לזו
יבי' קוד (ות) שיושלם ע"ש שיהן וכו'. ות תהי' כטיעת דילי'
ולת תוה חיניה ותת כי בקדמתו כי ה' ל כב הב"ל ע' קחט ותלחס

ידע לת חוה לאתו חיוחת דאת אחד כי' מקדשת קב"ה לת לתתייחד
בשכינתה בחיתן דחול בגין דחיוחלה דעבד ושכחה בהון כתב ד
דיתעבדון חשלמת חיד וידע לחדם עוד לת לאתו וכו' ויתקיים ביום
ההוא יהי' י' אחד ושמו אחד נם שם ע' קחש ועבד הב תיומן עריות
דלה ועריות דיסראל דלעילא וכו'. ותימן לתרחיון בין (ר') ה'
דלת לתקדיב (ו) כנייהו הם"ד ערות חשה ובתה לת תנלה ותימן
שכינתא עלאה ותתאה דכוותה דעבד הב דתימן עתלקין נבורים
כעלים רחשים בין הם' וכו'. ולזה מקדמ ויעד ו' תלחים תלין
ישראל וכו'. כב"ל ותימן (ו) יחודת דילי' דתרוויהו ועייר לון
בניהו דעילא דליהוו ישראל עיוחדת דאתמנית בכלל שכינתא עלאה
ותתאה דתימן ק"ם ערבית וק"ם שחרית ע"כ תיומן מחה שאמר כי
תלין עבד הב הסדיוט (ו) כנייהו דלת יתקדב (ו) ובזה נבת לבשוב
שבה דקדמ אחיתי קורין לת שחב בערבית ר"ל דתה מחה בההו'
זוכה יתבטל עבד הב ותימן (ו) יחודת דתרוויהו דתימן ישראל
עיוחדת דאתמנית בכלל שכינתא עלאה ותתאה דאתמן ק"ם ערבית
וק"ם שחרית לזה מקדמ אחיתי קורין לת שחב בערבית תיומ מכה
לזה וקדמ משבה שהכבדים וכבנין לאכול בתרומתן כי הקדמתו שה
יהי' כשיבוב העבד הב ע"י ע"כ שהן וכב' בדחשת ותימן תלים
יהי חוה לקבל דבנת דחבד דתימן דחיוחל לימוכל דהת מתמן נפיק בהוחל
לכולהו עלמין בדוח דיום הת"ד חבד חל כל היום ולקבל לתתא
לבדהם דתחיד בהחי חולקת ות"ח לת תשבח בכללהו שבעה וכהן
דתחיזן לעילא בדוח דשמהתן בשוויתא דלף תלת תבדהם ותהדן
דתחיזן בהחי חבד דהת בהנים תם"ט דחבד תתו ע"כ והקדמתו וה"ו
תל"י וה"ו דתימן ות"ו דכלל בהן ע"כ שהן כתימן כתבן חבד דבהן חוו
לתתבר לתבדהם על ע"כ תימן וכבלה דילך דבהון הוה לתתבר לבדהם
על ע"כ תומן וכב' בלק ע' שהו ותה כהן לעולם על דבתי תלבי
בדק תלת כהן עלאה דת תיהו דקיימת על דבר שבנין ההוא דבר לת
קיימת תלת בחיוחת וגו' ותחי לתחד על דבתי בנין דתתקשר בית
בדוד וכו'. ובנין דת תתה דת כהן ע"כ וכב' ובקדמ ע' שהן שתעבת
חכמתא קדישא בדזומא והו תרוחה כתה דתוקתיכא תרי ותחלה ע"ח
כל תימן דרגין קדישין די כרוז דחיכיוחתא דקב"ה תתגלי תימן
עשר דרגין ותימן עשר תיורין כתה דתוקתיכא ותלין עשר בלקין לתחה
וכד תצטריך לן להאי בקודם תתלה לתרחת לחסור לן לבטלה לא
בלחודהא תלת לה ולבעלה וכו'. בנין דלת תצטריך לתסרשא לון
כלל שלת ליחדל לה ולבעלה וע"ד תקדי תרוחה בכללת חדא ע"כ ולזה
קדמ ותימן זמן ק"ם של ערבית וכל"ל ותקדמ כשהכהנים וכהן
לאכול בתרומתן:

ותבין

בתה שבתבתי כסוד ק"ם שתו לומדי' שתע ישראל
לכוין בסוד ש"ם ע' וכל"ל וכב' ואהבת לכוין בסוד
ע"ב ובב' והיה אם שמוע שם ע"ב שהכן והיו' כי שביר כליס היה הן
נקודו' דשם ס"ג והם שתות דעיכין שהם ענולי' לרחו על שביר כליס
שהם אחבי' ג' שהכן דבנים ע"ב ע"ב בשם ס"ג וי' לותיו' ות"ה וכו':
שהם רי"ו לזה יש ג' שהכן בב והיה אם שמוע עד ושתתם שת בהם
תנין כתכין רי"ו ובכל שם יש ע"ב תנין ויש ג"כ ע"ב תיבין ועליה ע"ש
שהכן כגד שם ע"ב שהוא י' יה יהו יהוד וכל"ל ובחו' כי הקדמתו כי
אלו המוכלף הם שבשים של הרמ"ח כתיפוי' והה יעלו וכו' לזה הן ושתת
עד כיוני השעי' על הארץ יש כ' עיבו' ות"ל בב' ויהי ת"ב דם"ג מכלף
חוש גבורו' ומכיה לתפשת הוא דחשבין שעבי ביכה וזהו ויהו לחלים
ארחפ' על פני המי' ויחתר חלבי יהי לזה יהי דייקא והוא ע"ש מפ
שהחלכתי בכיחור מלחת ס' בריחבי ע' פ"כ ובחתר תרוחה ע' רמ
כי בתחלה היה ויהי לזה דת חשך וכחתר הלכתי קן שם לחשך ופי'
ויהי מקן הימי' ופרעה חלם והנו פי' ב"כ בכסוק והנה שבי נגי' בכתבך
ולאום מלכם ישלון ורב יעבוד בעיר ויהי הכחשון לחמוני והקדמתו
שהעב' שיהא הסוכה כי קן שם לחשך משמ"ב לזן קן לגולבו דוד ולבך
היה בדיק ליקח בחתלה המלוכה. ובזה תבין הכסוק ראתי נגי'
שאלך ותחריתו עדי עובד דכי הכי הלא תחר שבי נגי' בכתבך הייכו
יעקב ושמו דק לזה ויהי הראשון החדמוני לזה יהא עשו שהוא שאלך
בהשובה ושו"ק ראתי שאלך עמלק כי ותחריתו עדי אובד כי קן שם לחשך
לבך יהא השובה ויהא חחיו וידו לוחו בעקב עשו ושם כפ' בלק
תחר זה ויהא משלו ויחתר לזו מי יפיח תשתו ש ודדים בגמ' בחלק תחר
ר' יוחנן לזו לא לשחוה שבשיה עמה בשם אל בשעה שהקב"ה עושה
דיינין לבניו מי מיטיל בכותו כין לבית לבביחה בשעה שהקב"ה
לזה וכי רש"י אלו לה לשחוה שתשיה בתותן ימי' שיעלה על דעתך
לעבב

*אחור ונשא ע' רסח

אי' ותחיל ונוקבא כפ' ברחשית ע' קלב קלב

כי השבה דחשבה דשם ברכו' תלימי' ע"ש בוד ואלו תוכלת

אחתר ויקבל ע' שבת

פי' פסוק כפ' בלק חלו מי יחיה משמו אל

לעבוד את ישראל ע"כ והוא כי האמרי לוקח ידע ידעה כלל ויש ידעה בעליון בי לוקחת ○כפ' ויפח ע"ת ר' יהודה פתח וירעם ישמעו וי' ועליון יתן קולו ברד ונחלי אש כיון דאתמר וירעם ישמעו וי' ועליון יתן קולו כרד ונחלי אש כיון דאתמר וירעם ישמעו וי' ועליון יתן קולו אש הבא מן השמים ומתוך האש שכלולה ושפירו דעלמא ועלמין מיכי אתון בנין דתרין לימין ולימין חד לימין מין וירושלים הא דיוקא ודא לחוזי (וכ"ל מפי הקדוש) ותרוויהו חד (ר"ל כי סם תרוויהו ביסוד כמו יסוד ועטרה) מהכא דיוקא ומהכא לחוזי מיכלא לכולא נפקא דאתמר (היינו סוד תפארת ישראל ע"ל כפ' ברחמי ע' קיז) לבתר דהוות קול נפקא ואתמר בדין ודיוקא דדיוקא וכחוזי נפקא (בסוד אל ומים) ומתפרשא מתמן וירעם ישמעו וי' דא כי דיוקא בחוזי ועליון תש"ך דלא אשתכח ולא אתיידע כיון דהוות קול נפקא בדין אשתכח כלא דיוקא וכחוזי הש"ך ועליון יתן קולו בדין ברד ונחלי אש וכו' ומוד זה אל נחלי אש הוא ע"פ מה שהארכתי אתמר בפחם ע"ג ואל אמוד והו אמוד מריכו מריכו ליה דא' בש' ויקרא ע"ל ב' על פסוק עליון בשמי ירעם בשש את דלעלא דע"ק אריך עלי' ואליה רישיה בהוות אתר דלקדמי שמי כדין ירעם ותבר חלוין וכו' והנש שכבר הארכתי כי מוד כלא דע"ק לפם קניטו היות המותח נקרא עלא דבדולחא הוא כי מורם המותח סם נ' מותן חב"ד סם נ' מותי' ואם תתלפם מלויס בחלבן יו"ד ה"א וא"ו סם נ' טל והיה זה הנבורה דעתיק תבונה תוך מותח דאריך וכבין נקרא באויר ד' דקדושיתא בכל מקום ל"ל כי הוק כי יד הוא דם ואיכו כמו אור סהם חסדים והוא דם הוק תנד הנבורה והו הוא מורם כל הנבורה ע"כ ונקדימו כי ו"ק המקבל חסד דעתיק הנמו בריאת נבלת' דת"ת ע"י תפת ומקבל נבוה הכ"ל ע"י כיסה ולזה קאמר ועליון יתן קולו ברד ונחלי אש וזה וזה ואש כי מיא ואש כי מיא היינו חסד דעתיק ואש הוא נבוה דעתיק וכ"ל גם הקדימו כי ע"י סם אל להכריית למחל ולכתם ולזה רשעי' אומרי' הכה רשעי' סהם במחל וכתם המתלבשי' בע"ב רב אומרי' אתו בשמי' פיהם ר"ל כתיב עליו בשמי ירעם וכ"ל ואומרו אוך ידע ח"ל דייקת וים דע"ה בעליון דייקת דהלא הלה רשעי' ושלוי עולם השגו חיל ולזה אחר זה כת מזמור לזה תלהי ואחת לבנת ונו' . עד אתי תלהים יתוך מי יבנת תויב שתך לבנת כי ר"ל סם כי נודע כי הגבורה נקרא תלהים וכו' מה כתיב ○במזמור כתרי כי תלהי שופט זה יפפיל זה ירים כי קום ביד יי (כי קום בי תלהים) ונו' וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק ואמזור אחר זה מזמ ב ביהודה תלהים בישראל נדול שמו ונו' ויעשדתך תלהי יעקב נלדם רכב וסוס (היינו סמיכל ולילית בסוד קום וכוכבו דיקב כיס) ומפיי בקום למשפט תלהים להושיע כל ענוי התרץ ונו' כל סביביו יוביל מי למורלת יכבר רוח נגידים נגיד לתלבי תרץ והוא ע"פ מה דהקדימנו מה דתי' כתם' פסחים בסופו בתדידה מקריב שתניח דורון למשיח ופ' . אומר לו הק"בה לתשיח קבל מהם וכו' כשהי תלכות חדום ק"ו בעצמה ומה בללו שתין תחיהם כך תנו שתחיהם עלה"ו ח"ל הק"בה לנבי"ל נעשר חית קנה עדת תבירים בעגלי עמים שתחטו תבירים בעגלים שתין להם בעגלים ע"כ . והנה לתין טעם מה שהארכתי בסוד ע"ב שתין להכריית לרשע הכ"ל וכ"ל בתבירות ושם נאמר ובכן נזדיקים ירחו ושתחו כי תעביר ממשלת זדון מן התרץ כנגד ג' כפוקים דע"ב ועוקיותיה עולה בר' לתכן וכ"ל בתבירות כי הנה ○כפ' ברחמי ע' קס"ח (ס') תתאה שרשא דחילנא דחית בי' תלת (ווי"ן) לקבל נ' עבדין דש"ה עבלה ג'עבדין (תיכון נ' ויין ויסבו הת תיהו תן התי' דחיבקר עבדוי דקדן בנטיעות והקתלק חיכת ותתמר בחילנא נדו חילנא וקדיקו עבדוי ולא תבלוהי בדם עקר שרשוהי בחדמא שבוקו דחיהו ה' תתאה לתקתלק הוי ותשתחר ה' וכו"ד שלם תשמדו הוי הלילה ותחלן דחיבקר תדם חילנא וחיכת וכו' ולא תשתאר תתן מרשא דחיהו ה' תתאה הה"ד ויאמר לו חיכה דתתאר בה חיכה יסבה בדד חיך ה' יסבה בדד בנ"ד תתנלגל תדם בנ' תבקן דחיכון עבדין ד בחילנא וכו' נחית בתבריסם ונטע בי"ה וכו' כחית כיסתק ועביד חיכת דחיהו ' תן יצחק כחית בישקה ונטע בית (ו') דתתאר בי' וחלבי יעקב לבתר לתתי תתאה דתתאר בית בשנת הוה בשר וכחית ה' חומשי תורה חיהו שרשא דחילנא ותשלים חילנא בשתא דיהודה וכד קריב לנטורא דסיכי כחית (ה') תן בתרשית דחיהי תכבי ונחית עליה כתר וכו' דחיהו כביב לתשקף חילנא ע"כ וח"כ תלכות היא שרשא דחילנא בחית בי' תלת (וו"ן) לקבל נ' עבדין ד"ם ה' עלאה נ' עבדין ותיכון ויסבו ויבא ויהו והקדימנו כי סתקן ויסבו הוא בגד תבריסם וסתקן ויבא בגד יצחק ויסבו בגד יעקב וסם בגד נ' תתון יהו והקדימנו כי ע"י חטא לתדה"ר נתערב טוב בדע והקדימנו כי כבן יתקדם קוף לתבריסם יוד כי ויו הי ע"ב ובכן נ' ע"ח כתכין נ"פ הוי"ה דיוקא ל להזורידם לע"כ הכו ובכן תן פתחך יוד כי ואו הי ו' לותיות נ' כבן ובכן נ' ע"ח וכו' כפ"ל בגד יצחק ובכן תן כבוד יי' לעתיך יוד הא ואו הא יהוד נ' בכן ובכן נ' ע"ח וכו' כל"ל ובגד יעקב ובכן תן לך מן השמים ומטל הארץ ורב דגן ותירוש הכ"ל סם תלת שבפין דחיכון נ' (ו"ן) ויסבו ויבא ויהו ובכן נ' נזדיקים ירחו ושתחו לרגל ד' שבתרכבה כבגד נ' פסוקים דע"כ מטרוניתא עולה כנ' לתכן ב"כ כוה י"ה יהו יהוד ע' בכן ובכן נ' ע"ח נ' יהוד יהוד דחולה דחולה לזהוידם וכו' וח"כ לפי הענין מדמה נ' לחנות יה"ו דחיכון ויסבו ויבא ויהו לנ' שבפין וסם נ' לותיות יה"ו אשר מהם משכים נ' שמות של ע"כ וכ"ל כל ח' ש"ב תתון ומלכות היא ה' תתאה שרשא דחילנא"כ בתחלה קוד"ת תתאה דחילנא ה' תתאה שרשא דחילנא"כ והוא ש"ב שתקוות

לימוד אצילות ופי מאמרי זוהר ופי נמ רא

שעל נדי א וכו"ל והנה רשיתי בכתבי האר"י ז"ל ניור ף כוה (יהוד' ח"כ ה' בעמוד כולל נ שמהן שהו נכניסו דיוקא ולבן נב' (יהוד') פסוקים אלו יש בכל פסוק שם יהו"ד ח"י כמספרים הן י' כ"ל שכו הקוף נכניסו ומה מאוד תביבים עלי הדברי' מאמתיתי בכתבי האר"י ז"ל כתוב בכי' והשכיליים יהירו שהם עוסקים בסוד התורה יהירו נ' דחל כוהר נו' ע"ב ס"ג ה' כ"ן הרקיע נ' שכיכה ובכרית מכוסה דק כו בכיקוד ה"י תשם קניכו והמיתור הזה הוא הקרקע מגן ישראל ומחזר אחד מתפשט מחקוק והמציאות נמצא בגבורה גדולה וכוכב המרכבה ומכסה עליו מלשיעלה למעלה ומחזר התעוררות המחזר הזה בחלק לב' פיכות וכו' . ולמה ג' כמות כנגד ג' חלקים שהם בחות (היו"ד) קון העליון מחלק התחתוני וקון התחתון כנגד הלו ה"ג יש בזה המחזר ג' חלקים לכל כולם הם קשורים שם חבירו מקון קון התחתון עבכי החכמה בחים וזה שמו אחר נחלק לו א' דני בחלק החתוכי כשרשו וזה שהו א' מן קון העליון תלוי' כולם וזה שהו אחר נחלק לו (יהו"ד) ויוצא זה המחזר להכניס את השם הנכבד וגנוזות על יהו"ד ע"ב ולבחורה כיולה שהיהו מכוון לדבריה הנ"ל בשם כתבי האר"י ז"ל לכל הקדמונו לעיל מה דהי"ב בע"פקודי ע"ג פי' מוסלח בס' פקודי ע"ג

דשוכנת קייטין רוין עלהין בחוח דשוח קדישה עלאה לתלי תלי תלין רוח דשוכנת רוח כנוזה עלאה רוח דתדוקא כוזה דכוזיב שהה תלון שנרית לתלון כל התרין חח רוח דשוח קדישה עלאה יהו"ד ואתוון תלין כנוזה יוד ודח תיהו כנוזה דשוח קדישה עלאה יהו"ד ואתוון תלין כנוזה דלין א תיהי יו"ד וכו' ולעיל כתבתי פירושו ולזה אוחה כה תברכו אח בני ישראל כ"ל הקוד כי אה אתי פודט כל שם יהו"ד ויכול לכוון בכל פסוד הכ"ל והנה כ' אחיעזי שכתוב שם אל"י ויחתי שם על בני הנעימי' א הרן ן חתיה (נחק ה"ת אתי ושויך עליהי כה תברכו אח בני ישראל יברכך י' וגו' ומשיים השסוך ושמו אח שמי על בני ישראל ואני אבריכם ושעי כפ' ונילו ע"כסב ולבני שכיכתה אמר בשוח (דיוק"ד) אדכי ולבני נדיק אדון דהך כדין אקרי אדון כל האדץ וכו' ע"ש ועוד ראה אדלה כפ' בראש ע"קלב והו דאדייק אדון כל האדץ הו הוא רוח דשוח קדישה דשוח דלף דלת נון יוד הנה אימא בכתבי האר"י ז"ל בסוד ק"ש כתבתי בסוד ק"ש כי סוד התשובה מנעצת על החטא ומעלהו עד אחל עלאה הנקרא תשובה (כי ז"ל כפ' קדושים ע"קסח אות כד דבתר דייחוב אתחזיא ואתכפר ליה לחיהו אויל בדרך אנות ואתעסק בכל כחו בהיחוב והיחוזו דקב"ה דח וכי לתשובה תתאה דאקרי ה' ודא היהי תשובה תתאה ואית כד כם דלבתר דאתחרט מחובי ויעביד תשובה יתעסק בתורה"ק וכן לח וכי לאות ף דהיהו בן י"ה ובל שהיה אתקרי כיסא וכו' עיי' בתכלה מה שכתבתי אהיכני אהיכני לתורתך וכו' ולכך אקח עד אחל עלאה הנקר' תשוב וע"ז הוא תוכל להכלל המלכות שיחנו בסוד היוחיהו נדכין דשכיתה ואז יבלו ויעד ויוקדש והכשיות שלנו בסוד פ"ב של אחל עלאה האחכם בויוהו התאחון של ו"ב ח"ב לזה רק כשיאת כשם כאשר אתבאר בסוד כשיאת אחים (ולזה בתני להשיב שרשיתי בחיזה מדוני שבדשבו ורשיתי בחאר לכוין בכשיאת אחים בסוד קדוש קדוש קדוש וכתב שם בשם האר"י ז"ל הס בשוה"ק חתיקים וישתקת הדברים כלו) ואחכם צריך לכוונם בשם ס"ג כי הוא המעלה את השמו' והש"ך על כיבה כנודע כי שם ד' מעלה את המלכות ושם ס"ג מעלה ח"ב דביבה בחאר כתבתי בסוד היחוד שגילו לו מן השמי' ולכן לחאר שתקבל עליך ד' מיוחות בד' תכוין להעלות ו"ב וכשתתך ש' הביבה בסוד ח"ב ע"י שם ס"ג ואחכם שם ס"ג זה תבוין אותו כ"ך של אחל כיבה הרי בחינו לעיל בחלק שהש כי ע"ש של שהש תבוין כה אל שם ס"ג עם ' אותיות שהש ע"ג ובחרנו בא' שבשם זה שחסנוהו א כנודע ושתה שהו אחל ס"ג ואחכם כוד עתה צריך להלחיל כה ד' אותיו' יא"י ואחכם כוד אהל' שמקבלת עתה ח"ד אותיות הן ס"ג הוא כי בחל לא היתה רק אחת שהו אחל ושתה היא המלבו' שלא אלת מן יוד וכיחוד העבין הלא המלבו' יותר דיכין ח"ם משארו"ל אתר בתמיריותו עיומדת ובקשו אחכים להחתיק העבין כי המלכות בקרא אתר אחל העבין הוא כי אתר הוא מוד ש"ך דיכי' כפולים כי ככר הודעתיך כי יש דיכין בחאורי' לדבקו ובקרא והם ש"ך ש"ך כשבאר בחלבו' לפוקחת כל הבני דיכים ובשבה אתר ולבן בתחדורי' לעיל עמוד בקשו אחכים להחתיק בהם בדיך שיה שם ייאי אבי"ן אבי"ן שם של שם ס"ג שהוא שהו אחל ושהו אחל ס"ג שהוא שהו אחל ס"ג שהוא שהו אחל ס"ג שהוא ש

נמוקין לת"כ ג"ב החסדי' ואו' המוקב"נ סה"ו אעל"ת הגבורו' שבה בסוד
מ"ב (הוי' בסוד ביאור מאיר פ"מש ע"ש לקמן תבת ה' עבריתה לתגלין
ביה כסטרא דדינין ממשה והכי תחלת קול בתאח עדות וכו' ע"ש :
כי כמו שביסוד דיוקי מתקבני' כל ה"ח בו כי לזה נקרית כל כן שביסוד
שהו' סוד נון ורוחבי' כתקבו' כולם שבכל התפילה ומ"ש ב' למעל' כ"ביא
כלל של מבחורי התלבי' דשם ב"ן בעשו ו"ם מ"ש בפ' עקודי דבריר פסוק"
שנו מחשבה כי המוחין נקר' מחשב' ואין שום בירור של במוחין הנקבו'
והתחלת בירורים בחכמה סתימת קדמת שתיקת כי כאשר כתקב ע"פ
תיקון שהו' פרנוף או יוכלו התלבים לקבל ליחוד להיו' ממך דרך
המצוה ואז התחיל לבחרים ושלו בסוד מ"ב לנוכך ו"ב וכן המחשבה
דביכה בחכמ לנוכך ו"ב ומ"ב כי המוח והמחשבה של הנוקב' תיוד היא
מבחר בירורי התלבי' לאחי היו במוקב' מוחין חדשי' ואז אותן ביהורים
שנתבררו ע"י המוח דמוקב' יורדין ביסוד שלה ופי' כעברין כי כמו שביסוד
ז"ב צריך שיקדל לו יחוד ו"ב כ"ל גם הם בעצמם לין יחודם תחתון
כעב' עד שיזדווגו ח"ב שלהם ומבחרי בירורין ואז יוכלין עד היסוד שבה
בסוד מ"ב ואז גם הן ו"ח שיש בו אז מוחין חדשי' כ"ב מוריד כח חסדים
מסה מ"ם מיוונן ת"ב כמוחותיו ויורדין עד היסוד כו בסו"ד ונותנין
ביסוד שלהו ומתעברי' שם ו"ם ויוונ כל"ם לחבר החסדי' עם שבגבור'
לפיקוח כי הם מהבחרי' ובכלר עתה מה הו' לחלק שלנוקבי' כל הת"כ
מדות קדמת' כי אין לך בסו"ד שיפיל כלי לבוש כמ"ש בסכת פ' משבטי' ע'
קשב על פסוק שלר' וכשות והנה בשלת טעת החסדי מיסוד ז"ת קודש
נלת' מסה כעשה להם לבוש מאותן החסדי' שהלשוני שהלילו ולכן לבוש
הנשמה נקר' שהו' שהחסד נקר' ש והוא בו"ה שהו בח"ב נם ז"ם תוך שהיה
מלי' עולם עד סופו ונמו לעדיקי' כי נעמו ושלבש בעת נאלו ביסוד
הוכ' הבן' לדיק ובן נ"ב הגבורות"ב שהם עולבי בסוד מ"ב לנקבל הבחרין
הם מתלבש בהסוד רוחת שבה שהם הגבורו' שאשת חילה שע"י כח
לעולו' ו"ם ונמו לעדיקי' לדיק ונדק יסוד דיוקי ויסוד דיוקי ועשה היות
הת"ג הלילשוני הם נדולי מחל ומשולו' משו כי החסדו' היותה מעולם
כתבלר תחל' הפה הו' בסוד כסאר יעיר על קנו ונו' בסוד יומם יסוה יי'
חסדו ונו' כי כל החסדי' בחי' אלוכשי' כחסד יי' לשמרם מן הקליפו' ומי
נדול השומר כמ"ש יי' שומרך ו"ם לחיותך מעולם חסד יבנה שהוא חסד
ה"ח ע"ב וכה תבון מחש"ב ◦ לך לך ע' דכה פתח לחיד ואחר ואחבשי
חסה שיה אלי הי' לכתיב וכאר קדם ובאי מעלין וכתי' והיתה ברית
בבשרכם דעני' כלכל ואת לאתתרבי' כר כם בהלי דשומר קדישת הלשת תת
חמי לקב"ה מעם ונשמת קדיש לתתחדת כי לי לא וכי בלא כוללי הלי
לת מה כתי' מכשמת שה יהללו להה דשומר קב"ה לא לתתבוד ואו וכי
ובטוד ליה שכיפת לא לתפרשת מיכי לימתי לתקבייות כי כר' לתבביב
והלי לת עייל בלתפייה דתני' ע"ט ה' לוקין כחלת שלת חד דבר וחד
מקב לפשתפתבו כחד ואקרי חד שאת כדין חסד עלא' אבי עלייהו נתין
לתר שריא בסטרי דשכור ואתן חסד חסד ז לחתי וכפיה מחכה שלמה
ואתבשר בשכור וכנ"ב לתבכשת מוקב"ה לת תניכן שהו הכי הו' אל
בהיכו דחכמתא (ר') דבר ה' נוקב לפשתפתבו כחלת שהו ואקרי וכשמת'
קדים מהלי לתר לתתחדת וכלא בהלי לת חות ואע"ז כתי' ומבאבי
לחזה שהו הסוד שלמיותא דכלא ובלין לימין ישרא קדישין לתחידן ביה
בקב"ה ובלין לימין בעלמא דאתי ובעלמא דאתי עלייהו כתי' ואת הבקעי
כי שהיכם חיי כלכם היו ע"ב והוא תבון מחש ◦ ויקרא סוף ע"א
על פסוק לויה שהו עושי ויקב"ה וכשכת ישרא אתקבי ליה דעבדי ליה
בכל יומא בריה חדשה הב"ד שהו עושי והוא מוקימה (ת"ל ו"ה) אלי דת
מחכימם וכו' (ר') דת קב"ה (ה) דת כ"י ודת הוא שהו וכו' והי דמוכיר
כלן ת"ל דת מחכימם כי לתיכת כפ' נשת ע' רם"ח במיתור הכ"ל וכלהו
תלין בסוגות דאתת דאקרי יו"ד וכיון דאתנלייאת יו"ד פוריה לאתת
לאתנלי' אשר עלמ"ן וכו"ת ת"ח דלא לתקרי מחכימם אלים וכו' ושהו תבון
דת אתנלייאת יו"ד דאתת וכיון דאתנלי' אקרי אלים וכו' ושהו תבון נ"כ
◦ מחחר פ' בח ע' ס"ד תפס קניכו ת"ר אלעזר כד אתנלייאת יהי יו"ד
לאתבר ואתברך בשתת בהלל דהלי נדק לאתבשתת בחשך מה"ד כתס
היום דהוא שעתת דשלמת חשך חולקת דמחכימם ע"כ וכו' ע"ש ושהו
מבואר שם דקאי בכתבי סתר"י שם ב"ן העלוין דכיכה כי קאי על מה
שכתוב לה מסה ב"ן מקדמת' שבו בלתי נשתי' דש"נ אן כעשה הוא בסוד ב"ן
היו ע"ס מנקודו' שבו בלתי נשתי' דש"נ אן כעשה הוא בסוד ב"ן
נוקב' ש אם ת"ה החתש וכל תיקון עולמו כדי לבדר בעב ע"י שם
מ"ה החתש וע"י שם ב"ן הכ"ל עוד שם כתבתי החרי ו"ל הנרי לעניניהו
עם היות שם מ"ה החור החדש עת שם ס"נ שבקדמת עתה בשם
ב"ן שהוא בירודי ז' שלבני שם הזוהים ד"ה ונ"ב ונעשה זה וכן זה

נקבה ולכן נריך להיות שבחו שיש בשם ע"ב שנת"ל וכלם שם טעמים
כן יש בשם ס"נ וכלם שם נקודו' הכה כן הוא בשם מ"ה שיש בו שם
טנת"ל וכלם שם תנין וכן בשם ב"ן יש בו ד' בחי' שאו טנת"ל וכלם
שם אותיו' ואע"פי שכל בחי' בקודו' שאו אינם רק בקודו' שם"ג אשר
כל עמהן קוח בקודו' שכללו' שבעין כי כבר נתבאר כי הטעמים חוזרים
ונחלקים לד' בחי' שאו שבעין וכן הענין בנקודו' תנין לותיו' וכמות פי'
שאלו התלבי' לוכם קוח בחי' בקודו' דבקודו' עב"ן יכולין להחלק לד' בחי'
הנו' ונמצא ת"ב כי שם ת"ה נחלק לי' בספירו' כת"ר חג"ב חנ"ת מה"ר וכל
ד' בחי' הנו' נחלקי' כי"ם וכן שם ב"ן הוה נחלק לי"ם ונחלקים כד'
בחי' הנו' כבלבים ומתערבי' ומתחברי' אלו עם אלו טעמי ד"ה עם
טעמי דב"ן ובקודו' ד"ה שנת בקודו' דב"ן והנה נודע כי הטעמי' הם
בכתב ונקודו' הם בחכמה ותנין הם בבינה ולותיו' בת"ת ומתנו' בנהי
בתקונים וכן מוסם שם בהתחלקותם בין בש"ב ובין בס"נ בין בת"ה
ובין דב"ן בחי"ם בתלילו' הנעשה ושלו התבורם ד"ה ב"ן לוכם
לנוקבי' לותם ע"ד הסדר לוכם בתלילו' הנעשה ושלו התבורם ד"ה ב"ן לוכם
לנוקבי' לותם ע"ד הסדר לוכם בתלילו' הנעשה ושלו התבורם ד"ה ב"ן לוכם
דחכמה כי הטעתיק כל נד דכור' שבו בעשה מכתר שהם טעמי ד"ה
והחרין לפנין פל נד דכור' שבו בעשה מחכמה שהם הנקודו' ד"ה הרי
כי הכתר בתלילו' לבדו שהם בחי' הטעתיק וש"ח לוקחין הכתר וחכמה
ד"ה ד"ה דכור' שלהם ובבינה לקרילי' כתר בתלילו' הנה שו"ח שהם נקרלים
ח"ב דחלילו' כין שביסה לוקחי' רק בינה ד"ה שהם בחי' הנעין
ד"ה ב"ן ח"ח דחלילו' ונוקב' שהם ו"ת חתעוני' לחלילו' לוקחי' בחי' לותיו' דשם
מ"ה שהם ב"ב ו"ם תחתון ו"ת חתעוני' דשם מ"ה בינה' לוקחת ו"ח והו' לוקח' הנוקב'
והרי בתלחר היטב חלוק ע"ב דת"ה כי"ם דחלילו' ונמ"ב חלוכה מכוון
ביחד לכן ש תתחה הם תת בתקוני מחלמדי' הו לומר שהטעמי' בכתר
הוה לומר שהקודו' בכתר וכו' כי זה מדבר כי"ם ת"ה הו הע"ב ב"ן כן
הוה מדבר סדר התחלקותם והה הסדר התחלקות ב"ן עתיק לקח
לשמו' נוקבא שלו טעמי דב"ן והם הם דחשמו' בכתר ב"ן כמודע כי
כל בחי' בלולה משאר ונם לוקח ב"ד יוסף' חכמה ונ"ם מביכ' ז'כתרים
דו'תתנוכו' דב"ן ובל זה לנוקב' הו' ואחרין לקח ה' לאחרונו' דכתר ב"ן
לעניך נוקב' ולחבו' לוקח ז' תתחונו' דחכמה דב"ן ובינה ז' תתחונו' דבינה
דב"ן וזו"ב לוקחי' כל ה' תתחונו' דב"ן חוץ מ"ה כתרי' שהם שלקח עתי'
ע"כ הכה העמדתי לפניך פתיות כי אינהו נקרלים נדפת דשכינת
להבעלותה למעלה כי בשלה בעולמו ובשרוכה לעלו' צריך שיהיה ע"י
וכיותיכו (כדפת"ב תנו עוו לשלים על ישרא נאותו ולכ"ל ע"ם מאחר
ואם רלוי ישרא הוה ולא רלוי עבר דב כי לאתתרר בהון הי"ו מריה
לרחם כי הם מבחרי' מוקבי' בכתיבו הייכו מבחרי' תלת לילכין שהם
נ"ם ע"ב הן שם ס"ב ום"נ עם י' לותיו' ו"ה וכו' הברחו' בתלת לותין
יה"ו מבחרי' הן ה' לאחרו' שהיה שם ב"ן ואו לא כשלם שם ע"ב שמהן
תאר בשלמיהן חלו היו לנו קן הנחולה ולזה מדייק על ישרא נאותו
לזה מי שבשם ישרא"ל יכוכ יתחזק לתורה הקדוש' זו ויקיים לפי מה
שכתבתי לזה תרלה בש◦ עקב ת"ע הן תקיו לפם קניכו דבדרכן דבריך כר
גם לקב"ה לתי לתשבח חיין מיקוריא כחיי לבחי' קדישת ולתרקת
עליים מהחוח משאת עלזה ותתי לתשבח מתמן לכל עלמין וכ"ע ש"ם
לתריכו' ובשה שכתבתי תבון כוונת תיבו' שתש כשאר קנת כתבתי
לקנן בדיכי ק"ש ותבון כל סוד ק"ש הוא למוד הכ"ל לתקן סוד חילנת
ע"ש כל פרטו מהתרכתי בביאור מאחר פ' בראשי' ע' קם"ח להשלים
חילנת עם שרשי חלילו' בשאר מכתבי ולהמשיך בביאו' להבן הנרחו בחות
אל חשר כל זה הסוד נרמז נ"כ בתיבו' משה כי ל"ל בזי"ם ◦ בראשי' ע'
קכ"ט ש יון משה תלת עבשין לתיכון בהון ובני לתיה ב"ש ב"ן ויחיון ובני
סור ובני בשר וגו' ת"ה דשה ודיוסו שביהם בני חדם ע"כ והוח סוד המ'
בם כ"ל ת' קלב ש תלת עבשין לחילנת ואיכון נ' לתכון ואיכון ע"כ
לתכיון לתיליין בהו כחשבן ע"כ כלהו לת לתתחתן בתתרת לחיהי
שביכתת עד לחייתי ההוח לחקדי חדם לחיהו ת"ה וכו' עד לחתת מלרן
תבות זת משה וכו' ובייהו כל כ"ל דעתיד כלי שהי לתתחדת ע"י דשה
בסוף יומי' ושם לשם קניהו ולחיהב עלי' שת בטוחו לכחה חכמ'
מי' עלי' ומי' מתקן לתתקן הם ד"ה כי יוסיפו' משיתה וגו' ע"ם כי מוקדש ל"ל
מה שכתבתי ע"פ מאחר בראשי' ע' קלב ול' תלחנו מים וכו' ולזה בלע"ד
כשלמיהי' לתקן יהי' שהיה רבה ביהו ביכין לשמר בכל"ל שם יצו"ד ע"פ
כל פרטיו מה שכתבתי כי לו יקיימו ובכן נדיקים יירשו ויפחו כי
תעביר מישבלו' הון מן האדן לבל לאחר מי יוכל לבניו בפעם ו'
וה הכוונה לבל נפי מה שהתרכתי וכתבתי שבכל זה המוד ר"ח ניסנים
שהם ל"ם פ"ב וכו' ל ובל הש"ייכו לזה נדיוק בכל בסוד היהים וכל ל :

וכבר כתבתי שם לחכר הידיס ובעת שיחפרו יתנדל ויתקדש יחיד פסוק ויאמר כי יד על כס וגו' ושיך לזה לכוין תכף תחן יהא שמי' דכת' ע"פ הכוונה זו כ"ל עיין לעיל דף ח' שהארכתי בזה ולזי' בס"ק דמוטה ואיתיה שם כל המולכל בכח"י בעקר תן בעולם והיינו לטעם כ"ל כי נדיק לעורר כל מוד הכ"ל וזו ובכר ישראל דלעילא כי לו יתוקן כל הכ"ל ושיכינו דמים מבעים ע"ל מה שכתבתי בביאור כל החלומות הולכים על פה חוי יתוקן גם בביאנו לחקות חילנא שהו' מוד א רבתי שכתיב אשריך ישראל לכל בעו"ה נשו העולי כתי"נ"כ צ רבתי כלאחר יחבאר לך החסרון שהם עוזרים ולזן נותנין דעתן לזה בשתנו

לתרץ פסוקים

חוות'ו רבתי הנה ריחה בפרס ○ וחתם נקבים בן בכם לים לו חתם בפרשת ותתם אשר לבבנו פוכה היום ושפה י' לבביכו והיה בשמעו את דברי החלה ביבים ומוד ל והתנבר בלבבנו לחזור שלום יהיה לי ונקחזר לח יהנה י' שלח ורבנה בן כל החלה הכתובה בספר הזה ויחזרו כל הגוי' על מה עשה י' ככה רבתי ויפלכם ואמר (י') לחרון האות ומה חרי לחף הגדול הזה וגו' ונקחזר על חשר עזבו בריתי' וגו' ויפלכם לכל מרן לחרת כתיב וישלכם כל' רבתי ובמדבר ויתת וישלכם חמר (י) לחבל בלע"ז כי ויתת בחם בכח קשת דף כ' ח"ר תניחת כל החומר הקב"ה ותתן יתרו חיוחי חלח הקב"ה מלרין ונבה דיליה והוח כי ויתת לחלחת חותיו' ח"ק היו ביחד לח היה עולם ותתקיים כי חל"ף ב"ח ג' ק"כ נגד קנה בריח וברי"ת נימט' בחת"ל לילי"ת מה עושה הקב"ה מכנים הל' בין חף ועשה חלף : ונעשם שמכנים לפ"ר כי ויתת בכתיב הזה' ל"ל בסוד עלח דכדולחת והו הסם של כוי"ו שסם ויתת"ו הפנים הסם הוי"ה עולה ט"ל וכמו שהטל הזה יורד למטה מן הגלגלת עליון כך מן סם יהו"ד שהוח ב בגלגלתח ההיינו בחסד יורד מן ה' ב ומן (ה) (י) ומן (ה') (ו') ומן (ו) ונקחזר ס"ל לבני בכורת כי היסוד קבוע בו מוד חות ט' והו שהטי"ת נכפלת ומשו בנוסחת כזה ט כך יסוד מחר שלוקח עשרת החסדים הוח מכנים חותו הטפה הל' תוכו ומח"כ מתגלגלים ובו' ונם היסוד בסוד כה"י של היולבוש שהוח בסוד ג' ר"ר ומח"כ בהתעטפותו למטה הוח בסוד ג' ר"ר ומן הנ' ר"ר נעשה ומן ל ע"כ : וזה תבין מה ויתת בס' בחדבר לבני שחעון בגלגלתח ויתת בחסוחה ל' לבגלגלתח עשוי כמניירה לפי שהוחה שבע שחעון בנות לכך חסר הרחש מן ל ונעשה כן ל עיין בס"ת מקורח דלבחוחה קשה למה דוקח כל' רחוה לנו בתורה ולמה דוקח בתיבת בגלגלתח ולמה נחסר בחסר לחעלה חבל לפי דדכינו ח"ם כי הקדחמו מוד עשר' כחניירה טלח דכדולחת מחסן מן יהו"ה שהוח בגלגלתח ול' מרחו על ג' ר"ר שכולל הי"ו וה"ה (י) עלחה מרחו על מוד יסוד חשכי טעמיה כי יסוד כולל הי"ו ועוד כי ויתת בס' בחלחי' ע"ג חול ועלח בחיום עלח עלמין ולחניך מיכלח מבלהו וכו' וחיהו בטיל ונבי מניהו וכו' ולזה שחעון שפנם בכרית בסוד יסוד ודחוה לנו בתורה בחות ל' ו ועשה ראשו כחניבב : וזה תבין מה ויתת נבי ○ כתוב ל יכי הלילה פי' רש"י לימרו נשבע שיהי' חומר לחתה פנוי והיה פנויה ונשבע ומקלל לרש"י וה ולפ"ד ח"ם כי כחן כתיב ליכי הלילה כתיב ל' רבתי לומרו כי שחעון שפנם בכרית בתיבת חלי' ד"ח ובחן כתיב בחרש ע' סל"ח ת"ח רוח בכרית חיהו חות (י) דחתבטר בראשיהו עלמה ודח חיהו לחתרחשים בכרית תדיר לעלמין ובנין דקני פנחם על בריח חתרחשים בשחיה הכח חת דח פינחס (י) ועניח חיהי (י) דחיהי בריח ודחי דבניה חנו יו"ד עלמה ע"כ ולכחר זה מה דקחמר דכניה חנו יו"ד עלמה כי ויתת בס' ויקרח (י) דשחיל קדישח לחתקשר בני קשרין חד קונח לטילולי וכו' חד קונח דחחמטיחת דח הוח דיוח לחחרח דכניה מקונח דלטילולי וכו' דיוח לחחרח חתלה לחשקח נחתח והוח מבוטח דחיוון דכל בטיהון חשתקיון כי ודח הוח (י) בחלת קשרין וע"ד שלשלת חקרי כחלי שלשלת דחתקשר דח בדח ובכל ח' ע"כ כי ויתת בס' בריחי' ע' מ"ח פרשתח קדישחה קדש לי כל בכור דח ויהיו קדש זוכר לכל קודשין עלמין עלין פטר כל רחם בהוות שכיל דקיק דכניה חן (י) דחיהו חפתח רחשיח לחיבבד פירין ויחיבן ע"כ ונס בכתבי חחר' י"ל כי כל (י) בכוללת חת ע"כ . וע"פ זה תבין נמ' ○ ירושלמי תענית דיש לקרם חחר שם רבי יוסי בי חפתח יכיי חחר מיתח הקב"ה שחו בישרחל ומשל למלך שיש לו בן יחיד שלח חבין חת טעמי' טל שלטרין קטנה חחר המלך חם חבי מביחה בחות שהוח היח חבוחה חחר הריסי קופע בהם שלשלת שחם חבדה תהח שלשלת חוחבת עליהם כך חחר הקב"ה חם חבי מביח חת ישרחל בחות שהן הם נבלעים בלחות חלח הריסי חסתק בהם חת שחי הגדול הה טעם

ויחמר ויקהל ע' שפ"ד

ויחמר ויקהל ע' שפ"ד ניסוף כתיב ויישם בחרון תרין ידי"ן לחמי חלח דחתחכר בריח בכריח רחש לבתתה כרחש דלעילח ועלח בחלוקה בנין דנשר בריח קדישח ותתקיים ביה ע"כ : וכזה יתורן מחחר מתגלים סי' ע"ד ○ חלבים בחזוכנו שחעבו פועלת פעלת ביחי קדם וגו' כי לח בחרכם ירבו חרץ וגו' חף זכחת וגו' ושוך לבעולם בזה היום עזרה לחם חיתן שחקדכו בבריתך וגו' כי עלין הזכרנו כל היום עזרה לחם חיתן שחעבו הקיצה ובחיכו לחעבן שחך חיתה בחפכת ברכות פרק חי שחעבו חמר ליה רב פפח לחביי מ"ם קחתי דחתרחיש להו נסי ומ"ם חבן דלח חתרחיש לן כיפח לי חעשה תנוחיח בשני דרב יהודח כ בכוכין הזה וחבן קל חתביחון בית סדרי חעשה וחלו רב יהודח כ כד שלים חד מקחתי חתח חטרח וחבן קל חשערין בפעמן ולית דחשנח בן חמר ליה קחתי הזו ומבני כפשיטו לקדושת השם ע"כ : לח כן לפי זה לח ומבדין לח ומבדין בפעמן לקדושת השם ע"כ : לח כן לפי זה לח ועוד לקדוש השם הדרח קשיח לדוכתח חיחתי לח בעשה בפים רק יש עוד טעם לח שלשלת על ישרחל דמנטרי בריח לו בעשה בפים ליעקב וכ"ל דין חם ושלוש לח פונעים בבריח לוי בהתלקה שלשלת : וזה נכח לבילוי מומר שיש בחזוכנו שחעבו פועל פעלת ביחי קדם כי לח בחרכם ירבו חרץ לף זכחת וגו' ושוך לבעולם בזה היום עזרה לחם חיתן שחקדכו בבריתך וגו' כי עלין הזכרנו כל היום עזרה לחם חיתן שחעבו הקיצה ובחיכו לחעבן שחך חיתה בחפכת ברכות פרק חי שחעבו חמר ליה רב פפח לחביי מ"ם קחתי דחתרחיש להו נסי ומ"ם חבן דלח חתרחיש לן כיפח לי חעשה תנוחיח בשני דרב יהודח כ בכוכין הזה וחבן קל חתביחון בית סדרי חעשה וחלו רב יהודח כ כד שלים חד מקחתי חתח חטרח וחבן קל חשערין בפעמן ולית דחשנח בן חמר ליה קחתי הזו ומבני כפשיטו

והיה לות (ל) נחלקה ונזכרו בפרשת שמיני בין הפרשים הלטוחה כתיב בל'כתי והיה ולתם הדבקים ביהוד חלביהם חיים כלכם היום וכ"ל והנה פשוטה ולתם הדבקים וכל"ל בסוד שבשלת תכל בפרשת ומפטיר ע' קעת כל שמחן וכל כסויין דשמחן דלית ליה לקדום בריך הוא כלהו מתפטן וכו' . בר שמא יחידאה מכל שאר שמהן דלתתקין לעתיד יחידאה בריך מכל שאר לוחין דלתתקין יחידאה ולתהו (יוד) (קס) (ואו) (נח) דכתיב כי חלק י"י עמו וכתיב ולתם הדבקים ביהוד בשמיל דל מחש יתיר מכל שאר שמהן וכו' . והה

ביאור מפסיק על הגיע' דמה כ"ב כתר בחכמה ב"ל מקדש ונם בתפלה לתת לה כתר כלומר בתחי בשעת הקדוש

תבין מה דתיתע ○ בתפלת מוטה פרק ולכל בתחלת כל לשון תפלה מברכת כהנים דצריך להיות ב"ל מקדש ונם בתפלה לתת לה כתר בשעת הקדוש ולמה דוקא ב"ל מקדש לפי דהכינו ה"ש כי הקדמתו ולתם הדבקים ביהוד הוא בפשוטה ונם בתלוי הכ"ל לתת בפרשת פנחס ע' תכב דשחיל רשיו מהיעוקא להחזיק מבח החזק דשליב בשמיל מלך לתיר לית מבח לתת בדיקנקא ודל (יו"ד) (ה"א) (וה"ו) (ה"א) ודל מדם דתרכבתא עלאה דתבין דלילה יהוד עד כאן . ולתם כן לה כתיב דשמ י"י ועוד בקשו פניו תמיד בפיו דיקוק והנה לתכתו דבוקים בשני שמות תלו שהם יהו"ד ושם (יו"ד) (ה"א) (וה"ו) (ה"א) והנה ב"ת של פסוק יברכך יהו"ד וישמרך עולה כו' . נגד שם יהו"ד בפשוטה וה"ת עולה לפ"ה נגד שם של מ"ה ה"ל ולה כשתרכין ב"ל בקדש יש לכוין בשני שמות תלו ובתקיים בזה בתבטל ולתם הדבקים ביהו"ד לתם יברכו בשתר לשונות תו כתבטל על הכוונה ה"ל לה קתחר כה תברכו את בני ישראל בני הייכו בלשון קודש יברכך י"י וישמרך ונוחר וכ"ת לתה תקדיד דוקא בלשון קודש ודקתחר ושתו לת שמי על בני ישראל ואני אתרכם שתי דיקוק הייכו שמות ה"ל ולה הס יתברכו ולה יתתרעם בפרשת בחוקתי ע' קלד

וייעד ה' אלהיהם ין פתחמה וו לשלמת לחיינן לטוחים לנתן וכו' .

לת אתבתח עוד בהן בגלותת ושכיתת בגלותת ולת למשה דתיתי עמה וכו' . וכ"ד משה לת מית ותחד מתקדי חיהו ובניהם תתחי בגלותת בתרתה ולתחד לת תצח עוד תלת כלתו כשנדו וכן בשמואל דתתנצית בגלותת ולתחד לת תצח עוד דתיתין בשיבתת תן בגלותת ה"ד ויפן כה וכה וכו' . והוה כי בכר התרכתי בסוד מריב (י) דמיך להמשיך עלת העלות (ויו"ד) (ה"א) (וה"ו) (ה"א) כדין תביר בקשיהן דשמיל ונתת וחו ולרס קרן דת ככסת ישראל והוה תכוון מה שהתרכתי מה דתיתע בפרשת כי תצח ע' תקמו תיהי תתפשטת עליהון בשביל מעשיהן בהטוח וחכת בחית עליהון וכו' לתתקת שכיתת בגלותת וכו' : ולוה קתחר ולתחד לת תצח עוד דתיתין שכיתת תן בגלותת וכל"ל ולוה בשיתוף סוד יתתו תביבו תדיב (ו) כי סוד (ו) הוה תם מ"ה (יו"ד) (ה"א) (וה"ו) (ה"א) דתכוין דילה יהו"ה לכוין לכל תבני ישראל בסוד כל נרכה וברכה כשתכוין תם סוד"ה לכוין לכנייר לפנים כוה (ו) יהו"ה (יו"ד) (ה"א) (וה"ו) (ה"א) תשר לוה כתיבתי של סוד זה (ו) דגיון דבתי הוה בתיבות כל תולך על נתון לתיתו על גלות רק כתיבתי לך נפש העומדים כי כתיבת עוד על עיניים רתה תרתה דתיתע בפרשת דכשיעתא תלי דיקוק חל תשה תה תעשק תלי ותתלו בפרשת דכשיעתא תלי דיקוק בתעתיקא תלייה כלת כד תתפהיר כלת כתד ותביד יתת מתופין עלתין ותתחסרו בידיו עלתין ותתתין על כתן : תיתע בפרשת בשל ע' רכח בשעתת דסלקין תימן כסותת לתתחוי בשתן דלתעבר תבשיע ותתפקתן עיניו ותתת לבניתת פקיחת ותתחתן כתד תוכרת דלעילת קדושה וכהיה טבת תשתפת תשבחתת דלתתי וכנ"ל סלק' נלותת דישראל בגין דיקוק ותתפקח עיניו ותתחתן בהטוח תוכרת דכתיב עורה למה תישן הקיצה עורה רתתין על ישראל והקיצה למעבד נוקבין לתימן דכביין לון עד כאן . ותבין בפרשת קדושים ע' תמב על פסוק כי קדוש י"י אלקיכם ותבין ○ דקדושת להב יסד יתו פניתו וכו' . והכה תיתע בתסבת סוטה לף הוה ביטל לת המעוברין ופירש רשי לף הוה ביטל לת המעוברין הס הבנים שהיו תומדים בכל יום בשעת קריאת שמע על קדבן עורה לתה תשין י"י והוה ביטל תלומה ע"פ ונלע"ד כי התרכתי לעיל בסוד פרס' תחרי ע' ק"ו בסוד דוונות שלים ופ"פ כתבי התר"י ז"ל כי לו היו הירין תנוי תלבת בסוד תוקין פתוח לבאין בכה"י בניה ובהסתלקות המוחין לו כביכול בסוד דורתיות סוד שיפה וסוד והעוין בברכות שב"י בביאור תלחר בפרשת בשלח לחשר תנה הודן על השמים ועל ידי יזודים כתשר התרכתי בעיל דפרשת ויצת ע' שם"ן תתנון כלהו דכר ונקבת ונש"ך מתן

דודע בתו ותזודהר ניהו רתיים בפרשת בלק ע' שע"ו ישראל תיש לון כתב ולשון וכלל דתיתה בפרשת בלק ע' שע"ו ישראל תיש לון כתב ולשון תכל כנויים יכלין לתסתכלה בדיוקנה ויוודע בדקת יתות תכל כנויים לת יתתבר רוח דכל בנין דלית לון כתב ולשון ולית לון לתסתכלה ולתכדע כלום דכל תמה תעשה תעתועים ולת יתתבר רוח דכל בתתבה ובתסתכלותת דלתון קוותל ולית לון כתב יכלין תיון ישראל ע"כ : ותת חם ושלום ישראל תתפללין ע"פ תה דתיתה בנת' כרום אלת לבני תדם דכרים שכם עומדים בדומו של עולם . ובני תדם שולטים תה יתרון שכתן לבו הקדום ברוך הוא תורתו הקדושה בסוד אותיות שיתו לבו הרבה דברים בתסוד ויתיר ותותיות קטנות ותתון דברכן ותנין ויש חילוק בחיוש אותיות עושין תנין כי תפס קניהו הוכח לקתן בהלכת שבת בסוד קריאת התורה כי תלו פכ"פ לתתון תסס נעטיידו הכלים (דתו"ת) פניס ותחור ותסתרית תחסרים שכם שתר אותיות נוכרים הכלים (דוו"כ) פרטן ט' אותיות (תוכ"ל תספר"ת) הס הכלים של הפניס (דתו"ת) (ו"ו) אותיות (בד"ק תי"ה) הס הכלים דתחוריים דתבת ותתת שתיינו' עליהס ת"ג בכל אות ואות ו' אותיות הבתחרים (שעטו"ו נ"ן) הס כלים דו"ת ו' תלבים תך אותיות ת"וכ התחוריים והפניס הס ט"ו בתכון י"ה תן הכש יהו"ד ותלויות ת"וכ נדולים כפולים תו"ל לכן תוכרכו לקתת אותיות בפולות : ותכה בתותיות (תוכ"ל תספר"ת) שכם הפניס (דתו"ת) תין בכם שום ת"ג עליהס ישן כי כשתרו תתוכות בתוכה לתכן ו' אותיות (בד"ק תי"ה) שכם תחוריים (דתו"ת) תתיינין על כל תד תכם ת"ג אותיות בי נשלו כל התחוריים ותבת תכם תוך התין העליונה דת"ק תשר לכן נשלו ואותו התוך תוסף עליהס תחר נפילתם תוכנס ו' אותיות (שעטו"ו נ"ן) שכם הכלים של סו' תלבים (דוו"כ) ישן תסר תכם כל הנ' אותיות דתת"ם (הנדוזים בסוד טעמי דם"ב וכל"ל) בשרשם לתעלה בסוף דיקוק כי תם לתטה בנופת לכן תנו תתיינין על כל אות תכם ג' תנין להוריות העדר ג' אותיות הכם ותוך פתותיות שכם הכלים ונשתרו עליהס חוספים ע"כ : ונוה תבין תם דתיתה בספר תקונים ותסתפלי' תלין לתיון דתית נהון שכל ל לתסתתודע בנלותת לתך סלקין בריתא בתתווי ויקודי וטעמי דכלהו תיכון ריתיהו דכרתת בתתן דילהם ונלעלה רתיתו וכו' ותיכון קדבת לסתילת ותתם ונשכתין תתכן ע"כ בעין לעיל וע"פ הסוד ם סכתבתי בשם תתר"י ז"ל ושם נלע"ד נתן יהוידו נ"ע"כ ס"נ מ"ה ב"ן וכו' כל' : ובסלכות שבת בקריאת ס"ת תכל לפ"ד ת"ם כי רתה תעיתה בפרשת ויצת ע' רס"כ תפס קניהו תתביתין עלתין טבין דיתיתה תשב בקודין תוריית כפקין יתפללנן בתתון וכו' תלין תשב שלישן על תתון תתון תכייהו תתפשטו (היינו כתשר כתבתי לעיל כי בתתלה היתה רק נקודה ותן נקודה בשמית (י') ותחד כך יתפשטו) תשתמרו נקודי לתיענת לון לת נטל בר כד תיכון בתקון תלין תיכון ברוח תלין בוק כ"ש כלהו תתון תטולטלין ברוח תלין בוק ב"ה וכו' ע"ם : ותטעם רק ט' נקודין הוה כתשר הקדמתי כי כל תשבת היה תסיים ביסוד תל שדי כי תלבות לית לה תנרמת כלום כתשר כתבתי לעיל תכי תל שדי תתתרתי לעולם דו:

ועפ

זה תבין תתתר יתוה כפ' ○ בראשי' ע' קכ"ה על פסוק כעשה תדם בנלעתו תלה"ד שעלה בלבו לעשה בנתו ע' בלילות ובריות והיו כלם דקלים תתר כשיהיו כלם תין תחד תי לשער להתקיים תה שעה נטע תתרון בכיסס והוה תחד תתותן התעשה בלבו להיו' וכתי' ותתרות תתי הוה נקבה וסיתו דכתיב בני עין הדר כפת תתרי ע"כ והו כי לית כפ' ○ תלוה ע"כפ ולקתסם כיום הראשון תתתר פ' תצוה ע' שכ"ד פרי עץ הדר כד"ת הוד והדר ת"ת תתן לתקרי הדר תתן לתיהו הדר דת דתיך . תוותי לתקרי הדר והת לתר טתיתר'ן דלי לי' נבויות ונתיב'ן לתתכסתי'תדי' ולי הדר לת תה לתתבת'ל'תתתיו'(ל"ל כי לתרוש הו סוד יסוד ותו'לתר תתתן לתרתו'ן ע"ל כי תקוש ל"ת תע"ן דתיהו דרכ' טתיתר'הדורת לתיהו לכל נוף'לת תשבתת הדור'לנוף שת כי ת"ת תתן דלי'כי'תתי דרכ' לי'שתיות הדור'לתתיעל על כני כשת קלא לתן תתי'דנוד'דקלא תתכסית דיקוק ותדור דדיקוק'לתן תתי'תתי'ותע"נ דתתכסי'הנו'דרכ'כל הדור'דנוף כי'תלי' ותתכסי'תתכלי'וכנ"כ תן הדר תיהו תן בכל הדור'דנוף כי'תלי' ותל תיהו תן נוף תוף שרי כשת תתרי'הכת תתכלי'ל'תתת'כטעל' בלת פרוזת כשת תתרי ע"כ ותכה נם תתת'תתוס תתתיל שהוא בסוד יסוד ותתת'הכ'תתכלי'ל'תתת'כטעל' בלת פרוזת'תכל ריח'תרת'כתבתי תתר"י ז"ל בסוד ד' תיני' שבלולב סכה נוקב כי רוזו לך' תותיות הסס יהו"ך

והנה נודע לתלמידו כי ה' לחדושה שכשם היש סוד המלכות
על העשיר שהיש העטרה שלו ותיכה הנוקבא אמם כי לכן ה"ה
דבוקה כשם ותיכה בשבי עמיה לך הנוקבא היש מדב"י ות
תלהים (עיין בשרשת כרחשית ע"מ

ו"ם היתורות שרוחו גנד עשרה דעיור ונקרא פרי עץ שהיש העטרה
הנקרא פרי של יסוד הנקרא עץ הדר כי היסוד נקרא עץ הדר
כ"ב בפ' תנוה ב"ר כהוליאי שכתי כי היסוד הוא הידוד הגוף כי
הספרים תין לו זקן וכו' . ולכן לל תתיה אם תמנה כוותר כי
התיתרות הוא יסוד תו תם הוא במלכות כי הכל הוא לתת שהוא
בעטרת היסוד ולכן תין רלוי להפריד את התיתרון בעת נטילת
תן הלולב ע"כ ובזה תבין התתמרים הא"ל לזה שדקדק לכתי לתקבל
לתתת בשלמה בלא פרודה כפת תמרים כתדל ע"כ : ובזה
כי תתמר לך תבין מתמר ס' לך לך כתיב אם תתמה עלי תתה לא יהיה לבי
ענו' . הכי תלמת מהו כותת תת הוא קיימת דהוא ותיכה תדיר
לגביה דבר כמ ותתרוממי לעילא וכ"ב לתתר כותת כ מה דכתיב
תת תות הכרית ותת כריתי וכלא כתד דכתת תלמת זה ותת כתד
דכתת תיכון ולא תתפרדין ע"כ וכו' : ע"ש והוא מוכן לפ"ד כי
נ"כ תיכון שמלכות נקרא כותת ותת כותת יבת לתכון לכל הקודש לכל לפ"ד
ו"ם נקרא על מלכות של ושיר שהיש העטרה שלו ולכתי כל זה
תיתה בכתבי האדי"ז בדרוש מלכות תיך נתלה כתה כתי' ותדברנות
היה בתיקון נוקבא דו"ת דתיכות וכזה יכון תשתו"ל התשב עולה
עתו ותיכו יובדת כי כל תותן התדברות נקרתים בו דע כי ז' ותכים
היו לנוקבא דו"ת ה"ת היה בשע תיכות דכקודים קודש
התיקון ולו נקרתת נקודש וה"כ כשנתקבצו ז' נקודות בכיכה ולו
נקרא פסיעה לבד (והוא כשוב מה דיתיתי בפ' תמור ע' קנו) ולכן תמור
תיכו סוד עליה דתשתכחת לתיתת לכל דבנין (הינו שכתר שהיש ע' קנו
תת ו'וכ"ל בפ' כהתיות ע"מ כי שם יהוד"ה נקרא עליך וירלו תמך
תלין תפלין דיושב תלין שתן קדיתיו נלינה בשמוע דתיתון
בדקא יתות וכו' . ע"ש (ותע"ת דתיכו סוטת עתיכה ותקרי קדש
ומשם תתפשט פשיטו דכתיר כתר שכילה דקיקה עתיכה תתפעתיה
כיון דתתכתיר נו תיפעתיה כדין תתרשם חד (ו) דכתיר נו תתי
קדש יהכי כתירו תתפשט פשיטו לתתת סופה דכל דתנין כיון
דתתכתיר בסופה כדין תתרשם בכתירו חד ה' ותקרי קדושה ע"כ .
והוה שכבר התכתבי לך כי כל עשר ספירין היו כ"ם ב"ה דק כדי
שיתנלו כי בכל פעם מתנלה יותר ויתתלה היו כלולים בכתר כל
הספירות ותת"כ בתו בחכמה ותבונה בכיכה בכיכה כל ז' הבחי'
של ס"ם ולזה תדתיר בלשון עיבור ותכבה תחל ת"ל שתשם סוס דבר
דק הכל תותיות ונקודות וכ"ל כל תתון שתלטלין כרוח דת"ם
וכ"ל ע"ש ותיכה ועל ע' שסו תר"ם תלין תתון כלהו דבר ונוקבא
לתתכללא כחדוי כרוח דתיין ושיין עלעין ותיין תתעין ולא תד וכו' .
קתיר שם בכתבי האדי"ז ל"ה בשון שיבור הרחשון דו"ת ותו נקודת
פסיעה לבד (כי הלא הקדמונו כי ז' נקודות תן עשר ספירות כי (ו)
נקודות נכללים בתות (ו) ונקודת בשם זעיר תבין ותלכות נקודת
נקודה ס' שהיש נקודת ס"ו ולבוד זה הכל עולין לבכיעי ולבוד זה
נקודה ס' בראשית ע' תבין בשם תדם בכללותו דתתכלל בשית
סטרין בלול יכלה וכו' . ספר הבהיר שכש מדות קדושות יש לו
לקב"ה ולכן בשבתו כתדם שבתיר בתלם תלהים תרח תותו יכר ונקבא
כרח תותם ותלו תן פוך יתין ושתל יד יתין ושתל נוף ובריח דרי
שם ותה תתרת שבעה שבעה היה בתשבו ע"כ . ותה דנקט בתלה
פוך יתין ושתל ונתר כך יד יתין ושתל הלא תן הדתיו היה לתזוב
תלמעלה לתטה לתת תכל תיתת שס כתבי האדי"ז ל"ת כי בזמן שכל
בתלה כל הנקודות ז' תן עשר ספירות הכרתים כתות (ו) והיו
כביכה כבחי' ז' נקודות ולכללן זו בזו שיהיו כבחי' תדי ולא ספרדות
ותו נכללו נ' נקודות בנ' כי חג"ת מתלבשו תוך שבו ונשתת תכל
תוך בתת נעורה תוך תהוד והת"ת תוך היסוד ותו נקודות העטרה
שהיש נקודה ס"ו שבו שנקרא מלכות בסוד (ס) כ"ת (ס) כ"ת עיי
כפ' ונקרא ע' שסה כיון דכלקרא תדי נקודה ונקודה כהיר כדין
תתעטרא תיהי כתכהן וכו' . ע"ם (ו) ותו עליה נקודת המלכות
שהיש מלכשת תת היסוד והדי יש נקרי תחכמי נ' בח"י ו' בתוך ו' בכ'
קויס החדים לת יש יק כ' בחי' ז' בתוך ו' ונשתת כי קו עוטי
החכמי היו יתיר תשתר קויס וזה הענין כפרשת בלק ובזה תשתמו
ולת קרוב כיון דהוי תתיכו דביכה תשתמו תוציו בפיעה לבד ובזה
תן ותע תשתמו תיכי לשון בפיעה והענין כי בזמן דתחלון

שנכנסו שסה בנוקודות הכ"ל היה ו"ת (ו) ועירית של ה' לתשוכה שבשם
ותות (הו) שבתוך ה' תין לה שרש כי עדיין לת היה רק ו"ק (וכ"ל
בתתלת שבע מורות דתסיים הרי שם והת תתרת שבעה ועי"ז נקתמר
שבעה הוה בתשתו הייתו נקודה ס"ו שהיש תלכות ולכן תזכיר בתבלה
מוח יתין ושתל שכש שני ספירות בכח הוד ולתר כך יד יתין ושתל
כי הלת בתבלה בתלבשו ז' נקודות שכש תת"ת שכש נרחוש יד יתין
שהוא תסד ויד שתל שהוא נבוש בתלבשו בכלי כהי"ם הנרחוש בשוק
ויתין ובשוק שתל) ולת עוד שתיתו (ו) הכרכת שכש ד"ק ו' קתוות
ויהיו כגלים כ"ת ו"ת תתם ככללו שלבשו כשלבת עלבשת שוק הקו הזה
זעירא ולזו בסוף ו' בקו התיתני היתה תלכות תלבשת שוק הקו הזה
שם היתה בבחי' תותה הקו בתתתון היונת תעט לתון תסוף תות
(ו) ותת הכיוקד הקרת בסיעה לבד ישן הוא בסוף הרגל ו' בולטת
תעט לתון להיות שם ו' נקודות תשת"כ בשני קוים החדים והכה
כתו שזה היה תיקון לו"ת כך היה תיקון לתלכות והכה זה היה תיקונה
בתוור לדברי האדי"ז ל' הקדמון וה"ג שנקרא תות ה' לתחזוקה שבשם
יהוד"ה להתוך הכשתך תליה להנדילה ולעשות כרצונו וינת תתוך נוסף
דו"ת דרך החוה שלו ונוקב שם בתחוריו ודרך הנקב הזה נתכבו לכל
כל תורותיה ונכיכה ו"ם בחיבורי ע' רס"ו ונקוים ועבר בתר תלוי :
ובזה תבין כתה שתו' וכנויין שיש לל התלבו' וכולם תתת. כי תתרו
בזוהר כי הנו' הי' בחי' עטרה שביסוד והרי היש פרוש הנקבה בשבי
עמיה לתבל יתבתר לך תבין כי כל דבר שנקדושה תין שרשו בעקר
משם תע"פי שתוכתלק תת"ל משם כ' לכן התלבו' היתה בתתלה עטרה
ביסוד וכפי תה שהיתה התלבת הכיתה סוחם שם ותת"כ נדלה יותר
והיתה נגדלת בתוך כפי ת"ת שבו והכיתה סוחם בתוך ותיכו בעקרת
משם לעולם תע"כ שתוך עתו פנים בפנים כמ"ש בשבין שהיש התרה
לבחי' הוחת שהכיתה בתחורי ת"ת שבו נם יש לה שוחם ו' לתתלה
בתחורי הדעת דו"ת ומשם יתלה לתה תה שוחמה יתיתת לתה משם :
(ובזה תבין סוד קשר של תפלין ובתן היה כרית משה בסוד תפלה
למשה תים התלהים ר"ת לתה מ"ם ורתיתי תת תחורי שהרתו לו סוד
הש"ל : ובזה תבין מתמר פ' ויצת ע' שב"ו שב"ם ותכל י' כי שבוחה
לתה וכי לתה שבוחה וכו' תלת ודתי יוכלה תיהו תדיר עלעת
דתתכסיית לתו בכי תתנלייה ניכוה וכ"כ יעקב תתכסיין מיניה
כל עובדוי ת"ח עלעת תתתה כתתנלייה תיהו והוא שידועה דכלה
להלקת כדברו כוזה דזכוה עלתה הוא שידועה דכלה ק"ש עלעת
תתתה וכו' כ"כ קדיל תתה בנין דתיהו שתוה תתנלייה ועלעת עלתה
דתיהי יובלה קדינן הוא (עיין בריש פרשת תשפטים ובריש פ' כתר
ורוח דיוקה לתה כתיב ושכב בעזה בלילה הוא וע"ל כתיב ושכב
הלוי הוא בנין לתתסבת בדכתן תיכוה וכו' . ע"ש והטעם כי הקדמונו
כי ביכה תתלבשת בו"ת עד תיתה ושם הוא קיום לתה לכן נקדלת
לתה ע"ש כיכה וע"פ זה תבין יתתר ס' ויקרא ע' כ"ו
שלעים דת ה' בתלה דתיהו עלעיו דעתודע דתתנעתיה בכל הויות
דכלילין לכל שית מטרין דילה דתימין שית בכדילין ורוח דתלה תתם
רוש ובכה לתפלה ניכוה לתיתת דתסד בהו"י ליתיתת דתנדוה ה"י
בעתודע דתתנעתיה יו"ה בנגת בהוד היו"ד ביסוד ו"ה תילנה דתיחיד
לון כלהו תפתרת יען עושה שרי וכנ"ל בתיקום שיסוד הען שם
יה"ו ולתוך הכי בכל הויה ה' בתלה שלתים וכו' . ס"ם ולבוד זה
תבין סוד נעשתים לבוקר ותתיכו כ"ד רוחות ולתלה טשם תופלת
לתה תנעשתים בבוקר ולתטה כי הקדמונו כי בוקר ותתרות הם סוד ד' לותיות היה ותתרות
בבוקר ותתרות ס"ד רוחות ולתעל ולתטה היה ה' תתרות ותתרות ותתרות ו"ל בבחי' ותתר
בסיעותיו של (תכרתם תכיתו) נ' חילין ו"ל לבחי' עבין (תדם
ותה) עם ו"ת תלבות יהם כ' לותיות תתרות דיהוד' כי ו"ת היה
כולל תשם ספירות ותחבר עד יסוד ונקבת (ו) ונוקבת היה
בת שבע ספירות בבחי' שהיה תות ה' תתתה ותיעתיו בתיתותו
היות זעיר תבין נקרא (ו) לת יטעה לומר כי תין בו רק ו"ם תלו
כי תין דבר שבקדושה פחות תעשרה והבה עם נ' רחשונות יושלם
ל"ם והענין כי כל כלולה ו"נ בסוד ריש"י נוסף ושכילה כל"ו
בבחי' קונה אחד לעילא (והוא סוד שלשלת שבתבתי לעיל) (ו) והבה מורות
(הו) יש בהם ענין בוף והם סוד נ' יודי"ן וכל אחד מהן נחלקות
לריש"י נוסף שכילה כרי הם ט' והם תכ"ד (י) עלתה תנ"ת

(י) תיתכי תה"י (י) תתתה ושלשתן תות ו' כוו
ו"ע נקרא הזעיר תבין תת בניתטריא ט' :

פי' מחמר כי בשבוע הב"נ ה"ג וח"ט נ"ח ס"ם פנחס ע"ש ל' יחוד דיליה מלכות שעיקרם דלדם תשב"ט לקבל ט' חפוון וכחיון לישן ישראל דיחוד קוב"ה ושכינתיה ע"י ל' ותתקשר ה' ותתה נעשה ס"ת) וע"ם כל הב"ל ע"ח כי יעקב בחר לו י"ה רוח עלאה לשלוח כיון דתמצית ויקרני ישראל כדין לקטנותא נשוא כלה בכל מצרין וכטול לעילת ותכוה"ר ותשתלים תר"ש הת"ת דכך בת קב"ה עלמא עליה בגלופוי דמה דמיתמנותא נו טהירין כדרוך עלמין ונליף לשילה ונליף לתתא ולכלה ברוח חד דעלופי תשוח קדישא יהו"ה דשליט בתתוני עלה ותתא ובדוחה תשתכללו כל עלמין עלמא עלמה ותתה עלמא עלה תשתכלול ברוח דתת(י) כקודם קדמיתה עלמה ויכוונו דמה דמתנים ונכוו דלה ידיע, ולה קיימת למנדע, ולה תתיידע, כלל סלוקי דרוח דתין קוף וכו' ובנויה פיריון שית דנוקא חלף דשינון דיירין ושלין ומשריין עלמין וכיון דתפיק לון ותשתכלל כתיקונ כדין יהיה תבורת חבה ושיכון רוח דתת(י) דתשכר כהנה עלמה תתיתה כדין ליהי כתיב כי יעקב בחר לו י"ה כך כי נסיון ותתכלל מנויה כדין ישראל לסגולתו ע"כ דוק היטב ותבין במהר הב"ל ומה שוד התורה כתשר כבר התרכתי בכיאור פרש"

פנחס ע"ש בגוונא דכבודים דתמהון תוף הכי תתקדיחו פירות כבודים הכי ישראל קדושים וכבודים לקב"ה מכל אומין דעלמא ה' קדם ישראל לי"י וכו' תוף הכי דכלול בית מקדשין ותיהו כך ה"ק תתקדי כבוד ודת תיהו דתוריותיה תלת ביה וכו' ע"ם : וזהו שתו מתפללו ויהיה לבחנו ומחנותיו יובני סיך ולוחדי תוריתך לעיין, וזהו תוכן וכוה תבין מה שכתבתי לעיל בסוד לובה תתיוג קב"ה לוריותיה ישראל וע"פ מה שכתבתי לעיל בסוד לובה תתיוג תבין מה דתיתה בנת' דמה"מ סוכה דף ל"ד ע"ב ר' שמעתאל חומר שלשה הלסים (היינו סוד חג"ת כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל הדם כ בחלונות כוה ס"י דל"ת סו"ך נ"ח ל' תברים"ם יפת"ח ענ"ך יעק"ב (דהיינו בגילוף חצבון הר"ם) ושתי ערבות היינו פנח הוד ותתרונו תתד וכפ"ל שטרה דיסוד ולובה תחד הוא סוד יסוד כי עולה עד למעלה : וקתמר ר"ע כשם שלובה תחד שהוא יסוד ומרמז על מדה תחת שהוא יסוד ותתרונו תחד שהוא שטרה דיסוד כך הדם תחת (כי הלח כל תג"ת שהם תו"ן ומרומזים בתיבת הדם וערבה תחת שהם נגד פנח הוד כי מבואר כי פנח והוד הם נחצבים מחת כי ז"ל בספר"ת אמור ע' ר"ח

פי' רש"י עשרה נגד עשרה סוכה שהם עשרה ערבי נחל שבסוכה מעכבין כשולגין זה עם זה ע"כ וקתמ' בגמ' ת"ל ר' אלעזר לר"ע יכול יהו תתרונו עשוין כתנודה תמרת וכי כתתר פרי עץ הדר וכפות תמרים והלא לא נאמר אלא כפות ומנין שמעכבין זה את זה ת"ל ולקחתם שתהא לקיח תמוה ופי' רש"י וכי כתתר וכפת תמרים דכתוי משמע וי"ו מוסיף על ענין ראשון לומר עם פרי עץ הדר וכלה לא כתוב אלא כפות. משמע בפני עצמן ולא עם התרונו ונעקה עץ מוסיף עליהן וברבי כתב מוסיף עליהן ובתרי כתב מוסיף עליהן כי הכי ויון לשיכך שתנהון עם שלובה ע"כ והוה לפי זה ג מצות שתיבתי כי ושיר לתפן שהוא בסוד (ו) שבובה תג"ת כנ"ל ועיין בפר' תקודי ע' ת"ו ות"ח ויוס לעיוהים יתלן שמוזדים כל"ו ועיוזדים סניס בנין דהת יהיון לבר מנוסח לתתת הוי קייימי ע"כ ח"ב נגח סוד עלבי כתב כתיב כהו תוספות (ו) לתכר עם תפלתת שפרי הוא פקרא (ו) דכולל שית בטרין שהם תג"ת כנ"ל וכן נכי ועגף עץ עבות כתיב (ו) להודיע שהם מתוקנים בסוד (ו) תת לתנוך לתתרון רק בסוד עטרה ותתו זה נקרא תלבות היכה צריך לתנוך עיהם רק להראות שהיה בסוד עטרה כי תף שהיה תת"כ בפרדת בסה לתיי תלהים עכ"פ בשתי הזיונו שלה ביסוד דיהיה לזה לתתר ולקחתם שיהיה לקיחה ענינה : והנה ע"פ מה שכתבתי כי תלכות בסוד בסוף פסוקנה לבד היינו בסוף תות (ו) וכוה תבין מה דתיתת בתוב' תנינה ב"ח תומרים שהם בגרלו תתלה ותת"כ תתרן וכו' : ותתומרים תומרים וז מה כתתר נכרלו שבת תף ידי יקדה תרן ויוייני תופקה שהם הקרת תגי תלהים יעמדו יתניו ע"כ כי הקדמון כתב תשבים כי שהם הוא סוד (ו) ות"ל בס' תרומה ע' רס"ו ואלן שהם ע' רמ"ו ואלן שהם דת תקתר ישראל ות"ל בס' (ו) תשבצי ע' ר"ה ת"ח שהם ד' תתרן וכו' ותתומרים

פי' נח' נמ' כי ליתת ס"ם הלנוקבא דרש ר' שמלאי תרי"ג תמנות כתורה למשה
תלנו הלנוקבין בסיני וכו' לומר רב המכונה מלאי קטן עורה נוף לנו תשה כבר' ככי הוא
וסריך עורה תרי"ח חויין. וקאמר תכבי ולא יהי לך תפי הנסוך שתעבוס
בת דוד והעתידין ע"ז דכתיב וחזות לדוד וי' תי יענו בתהלתך וכו'
בת ישעיה והעתידין עם שנאמר הולך ונקות וכו' . כת מיכה
והעתידין על נ' שנ' הגיד לך אדם מה טוב ומה יהוה דורש והעתידין על כ'
שנ' כה אמר יהוה משפטו ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וכו' בת
חבקוק והעתידין על ליתת שנ' ראיתי אהלי כושן יזועו יריעות ארצת
שו' הלא כלל הוא הקול קול יעקב זו אין כיוצא יהי שמו והגה מחלל
ליליות ג' תרי"ח ולזה כדי לכנסל הרשעים הכ"ל תרי"ח נוה לבי תשה
בת דוד והעתידין ע"ז כי הארכתי כשוד דוד שהוא כשוד מלכות
כאחר הארכתי וקרקר כל שכן את. כי קד קד כאת ב"ש ד"ג ד"ג נ'
דוד גם הארכתי כי מחלל הוא ל"ת תרי"ח ל"ת יום. שכן גדה לגדה
כד ה' מחלל כי"ק ל"ת ומלני יוד הלך ני' מחלל תרוה כמ"ק ל"ת
וכל"ל עוא נדעת כי תהיה כתדש ע"כ מחזר פ' קדת ע' ג"ת כתב
דכעים כך גם שרוח הל תחר כתב דת תחר בית תרוה תתה מכל הכתמה
ותיהו לשחילת דכר גם ע"כ ע"ס מה שהארכתי בסי' ח' בת"ת לקיון
לזה כדי לכנסל הרשע הוא בת דוד והעתידין על. ל"ת וקאמר בת ישעיה
והעתידין על שם בכל הלכתי בסוד ל"ב. ל"ת תחה כי הלחוה היה י'
תורות כי תחלאה מחריכה ומחלל כן (ו') תורות ח"ם יותרת הכבד
כי שלישת' תהיה על הכבד כעלה מחלל כי היה בת יהוה כן ולנד
ופקדתנו מה דלית"ת בפ' תנוה ע' ג"ל ישעיהו שתת נרים לפוקנא
ולהכרלל כהורה לתתריה לבן העתידין על שם לכנסל הרשע הוא שהוא
בסוד ו' לשר הוא גרזו כו' דוידתי ' רכתי ולכסוד זה לתתה בחכך
בפחים בפ' ערבי בפחים שמה דברים כלתחרו בשום תוכה את
פי נמ' סוגות תוכה המלחמה ורוחו נשם וכו' . ל"ת לף תוקם להגדיל נעלינו
בערבי פקחי בחלתה וכו' ס"ם והוא כי הארכתי מה דלית"ת כפ' כת ע' ע"ג בסוד
ו' הכלים לון כתפשטו עשר ספירין לבתר עבד משתעין לחלון מלכון הרשיע
פתחו בשום בלהבת מתכון ושית דרגין לכרשיע ל' ' ולבלי לחיהו כרשיע . כ
בגון קום של ברכה דתקיעו כיה שער הכרים בגין תורה דתתייהבת
בשערה הכרים בגין שלחת דחיהו משנה בתחנית דתתבני בשערה
תתורות ותקון לברשיע כתת לשמחת ליה דחיהון מלכים תיתלים
תיתי תוסבים תשתלים חילים תיתים ולחלון עביד שתעין בחילל וכל
כתות דילי לחיהון כעבני לשרכב בהון וחיהון כסוסי לון וכו' ויוד דחון
דתלחלת די הוא תחכת דלבון בסוסיות תיוד וכתו תלילי מלכים וכו' ס"ם
ותהו שכתבתי שקר הסום כי הסוס נ' כמחל"ל ושקרת שקר והוא שקר
לתשועה ודבר תילו לת יתלנו ונו' כאשר התרכתי והכה דוקן בשנה
תדות כלחמרים בסום ותבין כי כבר התרכתי כי הוא הקדת גם רוח
והם כרחשית ע' קלו ולזה לית בכלהו לעזית כעפלק דחיהו חוית
ביסוד ל תאר חיהו נלבו לכל עבדיו ודת תוכה הוא תת חזנו ודוחו נסם
רוכת תיהו וסה נ' ל"ת לף תכתה לסרוב כעבלת כתלתה והוא סוד תאר
לוכה תדקוף תסיג תאלק שלל עשק לקחון בסוד השניה לכן בת יסעיהו
והעתידין על שם בת תיכה והעתידין על ל' כי הכה כיוכה מסיים בו' ל'
לכן בתלכלם ניין שהה תתרם וידוכלוב עשים יהיה להר בית יי' לכיות
יעד תתת ויהיה בתחרית הימים יהיה הר בית יי' נכון בראש ההריס
ונשא תוא תגבעות ונהרו עליו עמים והלכו גוים רבים ואמרו לכו
ונעלה אל הר יי' ואל בי"ת אלהי יעקב ונו' ויהי אחרית יעקב בגוים
כתוכים וגו' ואמרת יעד כבכיר בעדרי צאן ונו' תרם ידך על צריך וכל
לויביך יכרתו ויהי היום ההוא נאם יי' והכרתי סוסיך מקרבך ו
והאלהים מכלכבתיך ומכבים תי אל כתוך נוסח עון ונו' והנה הל דסיוך
הסוס והיה בתחרית הימים יהיה הר בית יי' בראש ההריס כי הריס
סם תכות הסוס ת"ת ומנכבות הם כה"י וכבר התרכתי כי בית' תוא
דומן שתקבלת תסכי שלישי ת"ת בסוד כ"ל כ"ל שתשתיך ובכתבי ד
תאר"י"ל בסוד בתל בשדה ושלשה עדרי צאן רובצים עליו מי יש שני
כמויים הלו הם בתלכות ותחכם העבון כי בית נקרא מקום מוסד כמו
תרם והוא מקום מוסד הסמירו בשמן ולף נם לתורי ו"ת אינו נקרא
בית ולכל שדה כי יפת מכלל מדבר שמה ובכתב לכלל שדה ונו' .
ולכלל בית לת בתה עד היותה פנים בפנים ותו תקרא בית נתן
כח זה ולזלי ביעקב תחזונים בניש בפנים תחכם בית נקרא בהיותה
פנים בפנים נגד פה"י לבד ובהיות שתתרכתי שתתור לתקומה לסוד
ש"ת. בכל התרכתי. ויהי תיקון כשיהיה קץ שם לתשך תו
תחלתה תחריבה ובכ' ותתבון ס"ת ו' וזתן בקו"ת בפוקי יומיא. ל
לתחדיה לשראל לתחדשה קדישה ולתכנשה לון תן נלותה ותלן לימון

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופיעום

זכרו וחת והתקדשו והיו קדושים כלב ונו' תניד תרומת אשית תחרים
ומקדם אזר לה כעצו תומר עניתי תקוס וכל תפני תעצה ונו' קדמתי
תפני לעשה ונו' קדמתי נדקתי ותצותיך לה תתחר ונתתי בניון
תעזה ליעקב ולישראל בתפארתי כי הקדמתו כי כלו כל הקדושים והכל תלוי
בתעזוקה נם הקדמתו כי קודם הגאולה כך יתגלו א שהוא תעיון הנוסע
ע"ם מתמר כרחשית ע' קלב וקס"ו ואותו א הוא כתיבת כרחשית
וכרמו בפסוק התחרון מן התורה א רפתי אל אשריך ישראל מית כ"כפ
תרומה ע' רפ"ב על פסוק וזת תצר לכם תביאה בכיר והיה
מתמודע כה נוות ואתר לתחלי תורה תכמים בתורייתא ועתידין כה
ישמחים בתלקם נוות לנבייהו ואתר כה אתר יי' תליתהלל ונו' כי תם
בוחת יתלכלל המתכלל השכל וידע תועצ דעד ויקוה ידע כה אתר תם
תתקן עלי מתכה בוחת"ת תני בושת וירוייא חוח נלוחת תרוך ושמחל
ונחש וכל מתכן דשבעין לחורין כרכו רבבן נתתין על ישראל ואתר ואתי
קרא ותך נס וחת תארן לחויכיהם ונו' אתר נבניח וחת תשיב תל לבי
ע"כ תרוחל לו ואתר לת חת לבו נס לחות עליה תתיר כשיל לת יכין
חת וחת וכו' בתריכות ע"ם עד ר' רבי דשמעיו דיו לעבד להיות
כרבו דיי' יוד ידו וכו' כי יי' יה יש תקוס כאשר התרכתי בקושטם
וילך לה קאתר וכרו וחת"ת דייקה וחתעזה הייתו החויקו עלמיכם
שיהיה תקוס תכל כלו כל תקנין והכל תלוי כתעזוכה לזה קאתר ששיבו
פוסעים על לב כ"א היכן תלומו אה שיהיה לכן נחולה וע"י אה וקאתר
אשיך תרחשית לאחרית ר"ל ה"א שכתיכת כרחשית נרמז לאחרי והייתו
לשריך ישראל ונו' נס א' שכין שכי ו' לו נאתר וכו' חיים נדולים
בקאתר לאשר לת כעצו תומר עניתי תקוס כזה תבין מה שכתבתי ביסי
תכוד יי' לעולם ישתח יי' כתיעזו ישתח ס' נ' שכיכה וכו' . רבות
מחשבות בלב איש ועצת יי' היא תקוס וכו' וקאתר קרכתי נדקתי לת
תרחק ונו' ונתיתי כניון תעזוכה לישראל בתפארתי וכ"ל וכדין ישראל
שאר בך לתפאר נס ע"ל ע"כ מה שכתב כתבתי מה דאיתיא כי מאתרו
חז"כ הכח יעשכל עבדי ואלו היה דוד עופה לולי יוכה כשיריו
אוריין ליעשו"ם וכשיב כדכתיב ואתי לי"אל שהוא מוטריקון אם יתאחה
ח"כה לו כי כח יש ולא יאתר מספר לכל כרחשי עם כללות הסמוך
שהוא תכללית הכריאה ואין חוכי לו אלא ישראל כני אם יתאחה
אוכ כתיב כתריה חכה לו לעון יחיד כשעם יי' כדד יכחנו ואין עמו אל
אכר ע"כ ולזה קאתר תניד מרחשית לאחרית ר"ל כתיבו כרחשי ברחל
שיהיה לנו נחולה ובהיות שסם נאתר ואין חוכי לו אלא ישראל היינו
הלומדים מתרי תורה כי סם דבוקים בעץ החיים שם יהוד וכל"ל לוש
קאתר וכתיב כניון תעזוכה וליעקב תפארתי ועין היטב סיעין שאתר
סם התפתיל ידי ונו' וקאתר שם ה"נה היו כקש אש שרפתם לא יוכלו
את כשסם תיד להכה אין נחלת לאשם אור לשבת נגדו ושוה הסמוך
הזה כאר התרכתי ע"פ מאתר ס' פכחם ע' תנו לזה קאתר תבקש אחנו
את בית יעקב הנקרחים בית ישראל ואחר זה פסוק לוא תקשבת
למחותי מיה כהר ונו' כ"ל ווהו לו תכמו ישכילו את זאת יבינו
לאחריתם אם היו מביניס קוד זה מעם כתיב לא כח וקריין בו'
ואכן כתיב לו"א ו"ו שם כפ"ם תרומה ע' רפ"ח תסם קניהו זה הסער
לקי" כאות ל דאיתיה כלילי מכל קציהה ומכל תאנון דשתן תסוחרים
וכסחריס ע"כ נאמור לדכרי הנח' אור ישביהו והעמידן על כ' סל' כה
תאתר יי' שתרו מספט ושבו נדקה כי קרובה ישועתי לבא ונדקתי ל
להגלו' ונו' והוח כי התרכתי בכיאור מאתר סופטים ומוטרים כתר
דת זה ישפול דת הה' וזה ירום דת ו' וכאשר התרכתי לעיל דף ד' ע"כ
וע' נ' כשם מאתר החויכו ע' תקם תרין בוניון דכרסי' דמלכת
ותקרין נדק ומספט וכו' ונלא כתיס כמספט וע"פ מאתר מספטים
וכיאור מומור עד מתי תשפטו עול וכו' ובפ' כתרא ר"ד פתח
ר' יוסי ואתר כטח כיי ועשה טוב שכן תרץ ושעה תמוכה וכאה מולקח
דכר כח דעכיד מדיליה דהא מאתר טוב ככל"י ומיה בנדקן דכד תאתר
נדקה הא טוב (חיומי יסוד) כדין מאתר לנבי כ"י וע"ד כתיב ו
ונדקה תניל ממות ט"ו כנין דנדקה מילנלן דחיי וכו' מאן נריס להסוח
מילנלן דחיי דאתר לעלי מיומת ההוח נדקה דחיי וכו' עכיד כביכול
הוח עניד לעילנלן כד"ח עשה נדקה כנל עת ע"כ והיות שעיקר הוח
סוד מספט ויחוד קב"ה ושכיבתיה ע"י יסוד וזה נגמר ע"י נדקה לזה
חוץ ישעיה להעתיד על שניס הלא נס אלו הוח סוד מספט .
וכזה תבין אני כרכות השיבה סופטינו ואח"כ ולתלמיניהם וכו' וכל"ל
מעל מכה קאתר ואל יאתר כן הנכר הכלוה אל יי' הכדל יכדילני יי'
עמו ואל יאתר הסריס הן אני עץ יבש ונו' והוח כי אתת כיומו ס"כ
דף ת"ל תין מקבלין נריס לימות המשיח וכו' ן"כ לעני אם

יטעון הכדל יבדילני יי' ונו' אכל כפ' כרחשית ע' ק"לנ ושכיכתה לא
שלטה עלי ס"ח לחיזון ערב וכו' הה"ד יי' כדד יכחנו ואין עמו אל
ככר וכו' ד תין מקבלין נריס לימות המשיח מאתר דוקא עלה וטחת
וערב רב אשאתר עליהם היו נריס לרחם אז לא יקבלו וכאו שהתרכתי
כי מיד דייתי לוד לחיזון קב"ה יתמיהון מן עלמא אכל מיד שיקבל עליו
ביית ויהיו מן הכרמוים כוהב וכסחרס וכשחרס יקבלו מהם נס ס
התרכתי כמאתר פ' מצטיעים ע' קנג ובקד דאת קב"ה לת כעי דייעל
קנייה יתן דמסרם נרמי' כשלי עלמא אכל ליתת כסיוד האתר"י ו"ל
ושמיו כ"י "שראל ת"ת ס"שבת ר"ת ביאה שיעמדו כיומיהם עד
פיבת וכפ' קדושים ע' קת"י תלמידי חכמים מגדיל כלילה השבעת דרשות
דכלה לשבת וחנוכת דלהון כהויה שעבת וכו' ולהלן לקדן קדישין
דכתיב קדושים תהיו כי קדוש חני ע"כ ושעם לימוד ויוון כחול כ
כאר התרכתי ע"פ מאתר ס' כרחשי' ע' קת"ו והחזיר ידע לת תוה
וכו' כי כאר התרכתי לזה לפתוח שניסם כי כף לאתר יי' לפריסי' לאר
ישמרו שכתוכתי כי ישמרו מ"ל ולהיו שמר לת הדכר ובאתרו כלאר
חפצתי ומחזיקים כבריתי תייין פריסים לאר ישמרו שכתוכתי ליכת
לימוד לדריכה וכלה חולקת וכני הכאר הכלוים על יי' ונו' עולותיהם
וזכחיהם לרצון על מוכחי ונו' ומקבן נדחי ישראל עוד לקבן עליו
לנקבציו ופי' רס"י ולא לישראל לכדם כי לף לנריס (ע"ו) קאתר כל
חיומו שדי תתיו לאכול כל חיומי כיער הייתו הקרקע חויר מיעער עיין
כפי' רס"י והנה כתיב נפו העוריס כתיב צ' רכתי כי לאתת כפ' שחות
ע' "ח הנדיק תכד כנקרו כנין דאיהי שכיכת לעפרא נדק דת וכל ומכח
דישראל כנלוחת חיכי עיולמין כנלוחת וכן"כ הנדיק תכד וכו' ים רשע
מאריך פרעתיו דת שמל דאוריך שקט ושלוה וכו' כאיתי כרעתו כהויה
אשר רעה אשת וכוכים ניחם תקיפת וכו' עד שקב"ה יוקים מעפרת
להויות סוכת דוד הנופלת ע"כ וכפ' כרחשי' ע' ק' צ תאתר קאתי
רכון עלמא ניחא קאין למכרי כי עלמא וכו' וחת לאתקדיות נדיק נ'
רשום דכתיב כי נדיק יי' נדקות אהב וכו' ל"ה כ' רכתי לאו תרחה כי
הנדיק תכד ותוח נכלות תכל כעו"ה הס עוריס ומוכן לזה סמיך כל
תיכו יעד הייתו חויר מיעער ולזה מכיח תכף פסוק הנדיק תכד ולכך
שכיר קאתר כת תקנוק והעמידן על אחת כמ' נדיק כאמונתו יחיה כי
לאיתת כפ' כשלת ע' ק"ל הנדיק תכל חיומן תכני מלכות לת אשתכח
כלה נדיק תכד כתרי מטרי דלת שלחן כיה כרכתן נדקה חי
(לכאר זה לאיתת כמכתבי כאר"י ו"ל כביאור נ"ב כנת קאת כעת מיומים
אחר הוח הדר כאחד מכיחו שלא ידעתנו נדין להעלות לן שכר או לת
כהוכיח כי יש שני מיכי יחודים כאחד שהיה כמלכות לם יחוד נוסן
שכיאת המקדש קיים והו יחוד נאור כעשה ע"י ת"ת ויסוד שסם תרי
(ויו"ן) לו נוסן הנלו' שכעשה ע"י יסוד לכד שלא ידעתנו
ידעת ו' שהוא ת"ת כי ויוון שכוסן הנלות נעשה ע"י יסוד לכדו הוא
ונרא היסוד הנכנס כמלכו' שהיה חסר כסוד תור ורוש לנדיק דייקה
(והוח סוד רחל יאכבה על כניה כי ויכנו שנשלם אחכה כו')
ומכאי ליה לם נדיק התעוררות לו שכר או לת עי' לם נדיק התעוררות
מתתיונים ליחוד זה או שלא מעצמו כעשה וכו' לזה קאתר שלא
שרחן כיה כרכתן כקדימיתא וחד דתתרחיקת מיניה כת זונ'
דיהיל כ"י לתשכת הנדיק תכד וכו' ולאוכח לתתי כתיב נילי תאד כת
ניון הייתי כת ירושלים הנה תלכך יכח לך נדיק ומוסב הוא ע"כ .
וכפ' מפטרים ע"ר"ם לפם קנייהו קון ד' אין תחד על שכלל מוניס
והלי הוא לתיד כין לת וכין ד' וכו' ועלה תוקמוה מלתי מתניתין
כחניגה על מה פעולם עומד על עיומדי שמעו נדיק וכו' דלי כר כפ
יעדי קונלן דד דלחד ויפתלר לחר כמילל לתתייה שקר וזה תבין
מה דלי כפ' יש נתלין דף קכ"נ כעי מיניה ר' שמואל הר כתכי מר
עכיתן כתיב ויהי כאשר ילדה רחל לת יוסף מ"ם כי לתילד יוסף ח"ל
ראה יעקב תניהו שהין ורעיו של עשו נאסר לגלח כיד ורעיו של יוסף שב
ויהי כית יעקב וגם וכית יוסף להכה וכית עשו לקח ע"כ והנעשה הוא
כי יוסף הוא נדיק המרמז בקונו דד לחד והנה לית כפ' נדקת ע"כ
והיה כי יחטא ואשם מה כתיב לעילנלן הו מנא לכדה וכתב וכתבש על
שקר דהת כנין דת לסתלק קב"ה מכלה כניכול קב"ה לת לאתכת
בקיומיה דהת כ"י לתפרסת מאתרי הש"ך לכדה החזונה מלי לאוכח
דת כ"י כד"ח ואוסוכתך כלילות וכו' כנוונה דת הנדיק תכד וכו' ע"כ
לזה כת תכקון והעמידן על אחת היינו על סוד נדיק לכדו ולזה
קאת כת תבין מאתר פ' ויחי ע' תע"ח כי נדיק דייקת לחזונה דייקת
לחזות התרוים שאתרו חלק כני עשו לאלופי דחוריתא

ולא מקחין לודכייהו למשמע לפקודי דמריהון והעודי דלא מסתכלין
למכתב על מה חיון קיימין דהא בכל יומא כדווי קלא ולית מאן ד
דימנח וכו' ולכך קאמר ובפ' תרומה ע' כלא כתיב למיר שומר לתת
בקר ונפ' לילה לתי קרא לוקמוה ליה על גלותא דיתבי גו בני שעיר
ויסהיל למרי לקב"ה שומר מה מלילו מה תהא עלן מן גלותא דדמי
לחשוכה דלילה (והוא כי ליתא בכ' השוכר את הפועלים תשת תסך
ויהי לילה זה העה"ז הדומה ללילה בו מדמות כל מיתו יעב שו הפעים
שבו שדומין לחיור שביעי עזרת השמש יתפסון וגו' ומשם קדושין פ"ק
נקראן המשכי' סופרים כל אותיו' שבתורה שהיו תומרים ו' דנתון
חנין של אותיות התורה וכו' וכדמסקנא חוץ מיעב ע"ן דיעב חנינן
של תלים באותיו' ע"כ ונפ"ק מובן מלמד כי ו' דנתון הוא שבתבתי
עתון ושה קבור והוא בלשון בפוד ו' עמודת דלמטעית ומוד מה דתי'
בפ' כי תצא כי נר הייתי בחלק נכרי ולרמז היה לחיפה הגלות וע"ו
בתלים חני אותיו' התורה ע' רבתי בחויר מיעב ובשדה מלמדות
והעי"ן בולות הפעים בבסוק לחזות בבכפו' חלרן ויעבדו הפעי' ומשם
הכה היה מוטריקין לשמו וזה תקנתו הפר ע' מתפפר הפעים כי הכה
הכשלה ני' תק"ן ויהוא כי הנוף כלו יהבלעדי הרחש בכלל כו' עדות
קוד ע' והע' תלויה שהיה בני' בווי מחד וכו' ע"כ וזהו מוד שהשתחוה
יעקב ז' פעמים וכו' כתבתי בבר וזהו דקאמר שם כישעיה כל חייתו
שדי תתו לאכול כל חייתו יערי ופי' רש"י חיית השדה אין כתה דב כחיה
היער וכו' ותוור לדברי המחבר הכ"ל מה כתיב למיר שומר דת קב"ה
תתא בקר בבר בהוי לבו ותסיקנא לבו לפולחני בנין דתוכין לחיי
עלמא שבתקון תוריית' ונפ לילה תעלבת לבו בגלותא כמלקדמין
שם בבעיון בעיו כד"ת דרשו מעבד ספר י' וקרלו ותען תשבחון כתה
גלותא ונחולה דלבון ונחולה דלבון וכד תתבעון הם היה תימה ותכריו
קמייהו שובו אתיי שובה בתשובה שלימתא ויוד אתיי וקריבו ע"כ
והנה בבר הזהרתי לך כי מוד נלו הוא לבבר מוד בפ"ח ביומין שון
ד' שמות ע"כ דמיינו ע"כ בפשוטה ומם ק"נ ו' אותיות ומם מ"ה
עם שם יהוד ונם שם ק"ן בכל נ' ספר והתיקון הוא ע"י ע"כ שמהן
הנהמוי' בג' שמוקים ויפא ויוא חלו בחלקים בחי' שבהמוי' בג"פ
ובכן והנה מ"נ ע"כ לתוון בשמה ע"כ שמהן והוא נגד רגל ד' שבמרכבה
בנגד דוד מטרוניתא עולה בש"ב שמהן ואו בחוד ובכן מדיקים יהיו
וכו' ולזה קאמר דרשו מעבד ספר י' וקרלו ותען תשבחון כתה תלית
גלותא ונחולה דלבון חבל הקדושה מה דחיתא בפ' משפטים ע' ר"ך
מדיק מ"ט לבני רשע תסר בחוכחתיה א וכו' ובגין דא דחיתי
בינה חורת לך כתה דתוקמוהא בחוכחתין חלף ביכה דחורת לך כ
בתיובתא תיעול בין ו' ותתעביד ואו וחכאן וחילך יתקיים בך לא
יתן לעולם מוט לנדיק ויקויים הקס תקים עוזב תעזוב ע"כ ו ודל
ע"כ שמהן דל דת"ו מן והו חבי והו ת"כ תתה תומר לי דרשו מעבד ספר
ותען תשבחון כי בלבבי נלעיתי חבל כלה כד עייל א וזה ת"ח חס לא
ע' תעזוב מן כיכה והנה ליתא בפ' קדושים ע' קסא ליתא כד בפ
לבתר דייתיב מחטיאין ומתבפר לי' וכו' דת וכי לתעזוב תתלה ד
דתקרי ה' ותיא כד בפ דלבתר דתתבד מחובני ויעביד תעזוב
יתעסק בחורייתא וכו' דת וכי לתת ו' דתיהו בן יה ועל שמיה תתקרי
בינה ודת נריס דתעזוב ו' לנני ה' והנה שם בפ' משפטים ע' הכ"ל
ליתא ו"ל דקודם דחורת בתיובתך לא הויית חלת בחילבת דעו"ר עבד
ועבר הוה שתך בקדמיתא והנה בער בינה עבד בחון וכו' וכעין דחורת
בתיובתך ותתדבקת בחילבת דחיי הת כשתת מעבד ותתבדר בלקב"ה
ומחזה דתתמסר בידך הוה עץ החיים ו' דתיהו בן י"ה וייעול כח"ט
תכפין דתלך בחוריתא ותתעביד וכו' ותחר זה כתיב הקס עם ו' בתלה
וכו' ומזו דת בן שמדים דבליקת לבינה דתיהו ת' ותתלן הקס לתת ה'
וכו' ומזו כתתר הכ"ל לזה קל' בחתר תרומה דרשו מעבד ספר ותען
תעסקון וכב"ל לזה קאמר שובו בתשובה שלימתא דייקת ליכו שתוכה
לבוד ו' בבוד בינה תו יקיה הספר וכב"ל ותבען סוד הגלות בזה היה
ותבען סוד הגאולה וכן שם בפ' קדושים עיין בתריכו' ע' קס"ו שובו
תלי ותשובה תלילם ודת תיהי תשובה נמורה דגרים לתהדרת בינה
דתיהו יחו לבבי ה' דתיהי מלכות דתולה מבדת מן קבה ת"כ ת"ר
תשובה שלימתא יכול לזוכות לכל וכב"ל כי תו תוכה לתילבת דחיי
שהוא סוד ו' בינה בן יה ודוק בכל הכ"ל ועיין לקמן בפ' פנחס ע"ן
בנין דתילבת דחיי דתיהו בן יה יהו תתחבר הה" בחכמה ומת בינה
תשתבת וכל זה דתיהי תחתי'. ועפ"ז תבין פסוק בדניל והמשכילי
יזהירו כזהר הרקיע ומזדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד ותתה דניל
בתם הדברים וחתם הספר עד עת קץ רבים ותעבר ה' את

ויאמר לך דניאל כי תתומים וחתומים הדברים עד עת קץ יתברו
ויתלבנו וימרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעי והמשכילי'
יבינו וגו' ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד לגורלך לקץ הימין ע"כ ולפ"ז
מ"ש כי הקדמונו לבבי גליתי היינו בשם ע"כ ושם כרמיזים בפוד וגו
מני והו וכב"ל והנה בניאל נ' נ' שמות ושם נרמזים בשם ספר וכב"ל
נס הקדמונו לעיל והמשכילים שהם עומקים בפוד התורה יזהירו נ'
רחל כזהר נ' ע"ב ם"ן מ"ה כ"ן הרקיע בני שכינה ר"ל המשכילים
שהם בעלי קבלה הם מתמשיכים בדניאל שהיה השכינה הר' מילוי הוי"ה
בני פוזהר ע"כ וכבר הזהרתי לעיל ביותר מאחר כ' בשלח
על כן יאמר בספר יי' את והב בסופה ולזה קאמר והמשכילים יזהירו
כזהר הרקיע וגו' ואתה דניאל ר"ל שם זה של ע"כ שהיו הבריתו כשהוך
כי לך נלעיתי קץ הגאולה הנאמר ללבבי גליתי שהם הדברים וחתום
הספר עד עת קץ לו יתבלה הקץ ויהא יחיה תרתיה כ' בהבלותך ע'
ן וחלם בהשוך תתון מלח דמתתקת ית בשרא והוא כי הקדמונו מה
דתיתא כ' בדניאל ע' קנח אפס קציהו נ' כאם עבי בלא מלאת דהא
תתאר עד עת קץ לו יתבלה הקץ והנה ויחה תרתיה כ' בהבלותך ע'
דתיהו בחלם מלכות דתיהו תחתי ע"כ וקאמר דמתתקת ית בשרא
עבו מכל בבי עלמא בנין דשלמו דהוא שלים ישראל מיניה לשיתא
דתיתא לתתי ת"ת עשה תתחתי והוה בליק בזה בלא תתחיד בביתיה
דתחי דהא תחיד בדקה הוה ובשעתא דהוה תאר קב"ה הכבי ומתעיר
לחם ון השמים חדי עשה תאר ודלי הויית עליון כי אשתכח דקא בניני
אשתכח מן לישראל כיון דחתמי עשה דאהדרו לבתתא לדרגא תחתי
ושלמו בשר תאר לי הכי הת מדרגא דילי פנום וכו' לתאר ותם ככ"ה את
עשה הדבני בת הדום דאשתכח בוקבא ותבא בחית מן שמיא לתרעא את
עשה לי לבתתא לתתר דבוקבא וכו' ת"כ לחם בת משמים שהוא ת"ת
ובשר בת מזלבו' והקדמונו כל ומן בלא בגלה החלם שהוא בוד בתר לוי
מלבו' בבוד מנה פרוסה לזה קאמר וחלם בהפוך תתון מלח דמתתקת
ית בשרא היינו מלבו' כי הוא רמז שהניע את דודים ולקאמר ולבשעים
מתהדרין יסורים מלח סדומית דהיינו מסמל את העבירה לקיימה
ועיני רשעים תכלנה וכ"ל כי ע"י חלם יסמלו עיני רשעים ועבד דב
רשיעית דיתקיים בהו בההוא זמנא יתבדרו ויתלבנו חלין מאדמי מסנה
ויטטרו חיכון זרע קדישא לשחר עמא והרשיעו רשעים לחיון עבד דב
כי חית בפ' כי תצא ע' תקלו נוקבא דסמיל שפחה הות לניטרוניתא
נוקבא דסמיל חל אחר עבד הוה ליה לקב"ה בתר דעבידו נרגיוהי
תלהות קב"ה עתיד לאתברא לון מעלמא ולממחי לון וכו' וכד חית
בעלמא עבד דב נחתין לאתגשמי בהון וקב"ה יעבור לזיון עלמא הה"ד
ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ ע"כ תבין פי' על ג' דנזה החרון על
עבד כי יתלון ופפחה כי תירוש נבדתי וכבר הזהרתי כי חית בחלל
ניחת בחלל ונחש הסם גי' רשעים לזה ותלין מתלבנין בעבד דב כ
נקראים רשעים ולזה קאמר והרשיעו רשעי' חיכון עבד דב והמשכילים
יבינו חיכון מחדי קבלה דאתתר בהון והמשכילים יזהירו כו"ה
ה"קיע חילן חיכון דקל תשתלבן בזוהר דת דחקדי ם ע"ל זוהר
והנה מדייק והמשכילים יזהירו וגו' חילן דקל תשתלבי בזוהר דת
דחקדי ספר הזוהר למחי כפקל מיכיה דחקדי ספר ולמה לת לחזר
בפשוטה דקל תשתלבי בזוהר גם בדפסו אני תיבו' שו באותיו' נדולו'
גם בפ' לעת ע' רלח ותביכת ועבר עליו וגו' ונקל תת תשעו והיה
טעותה וכי חית קושטת כרוח תסתכת חלק בבר גם תסטרית דחילבת
דט"ו דת תתן יגר"ה כתב (והוא כי ליתא בפ' הדומה חמר רב יגר"ה
דומה לזכוב ויעבר על תפתחי הלב אב' ובזבי מות יבחיש יביע שתן
דוקא ושיעולא חמר דומה לחטה אב' לפתח מטחת רוכן ת"ר כ' כלית
ים בו בהלם חתת יועצת לטובה ר' לדעה ומסתברת דטובה תיתין
ודעה תשמיעל אב' לב תכם לייתיבו ולב כמיל לשמחלבו ת"ר לב תכין
כלית יועצת קנה תוניא קול ושנו תכניים כל תיבי תלכל ריאה שותת
כל תיבי תסקרן לשון יתתך פה נומר כבד כוסם תדה וורק בו טפה
ומניחתו טחול שותן וכו' תניא רבי יוסי הגלילי אומר מנין לדיקים יב"ט
שנאמר בני לבי חלל בקדיבי השעים יפ"ר שנאמר שמחתי בלם בפעם
לרשע בקדיב לבני ובזמנים זה וזה שנאמר ע"כ) בזוהר
דחיתא ליה לבר מן שמיה דחילבת שפירא בכל עובדין דתתתר
בה תחת חיל עטרת בעלה יפר הדא חית ליה קנאה (כי כל
הגדול יחבירו יפרו נדול ומזנו תאר לזה תמרה דוד שמרה
בפעי כי תחיד תחי) ולזמרן עליו עלה בחופן

מפתח

ויאמר ס' בהעלתך ע' רלז ס' כרחשית ע' קנח

ויאמר בהעלתך ע' רנו

ויאמר ס' נשא רלה פי' נמ' בפ' הרוחה

ומסתלק לה והא לתתעבידת בכלה ויפה"ר ימסטרית דימינא לתקדי
כתם ומסט דסמאלא וכו' דרני מיאל לתקדי כלב מחכת דניהנם
דמוזח הכי הה"ד לעלוקה אתי בנות הב הב וכדעותה דיליה למיכל
כשתיתא מסתלק בכורתא דיליה ניהנם ועבד עליו רוח קלילה וקלח לת
תשתי בקשוט והיו בשמילה ובניהה תתתר והת תים כהן דת מיכחל
(והטעם למיכחל תבין כשה שהרחיתי בפי בתבוד דשעים דכה
פנוכת דת כישראל כד תיכון מחללין תוריית ייעלון לון בגלותת וכו'
דוק הדבה בכל העמוד ע' ולו' ותבין הגלוי שתכחנו בין התומות כי
שלוחו של אדם כמותו והו לית גבור הכופש לת יפרו ונת כל ל דפ'
קרוחה פי' על ככד ויותרת הכבד כפ"ח ע' תיב ותי"נ וכה
שכתבתי מה דתיכח"ה כבכרי מכוחה דק כ"ו ע"ש פרים שמשתלח
על כל נפש מרום מחללו לב כתו' חלו הבה וחלו הנה וכו' והו מקבל
מן נבורה מבד שמאל מן מרכבה והו כמו כן בנבורים נתלו שני
נתדין זה קשה והו רשה וכו' . ואיתיא נפ' בראשי ע' קכ"ד ל' פירת
דתחיקת ליה שבעתת מ"ל קב"ה לי בעני דתחריב עלמת ואתפרר דכללת
בשבעתת דשמוני וכו' ומה דתתר לי בעית דתחרבי לעלמת וכו' הכי
שמעת דכל מדיקת ומדיקת תית ליה עולם בשני עלמו ודת נוסף דבר
כם דתתקרי עולם קטן וכן ע"ד תחר לי בעני דתחרבי עלמת ואיתי
ליה כנוסת מחרת וכו' ולזה תית ○בשם קדושין סוף פ"ק אין ל' לעולם
ירשה לאדם שעמו כלנו תני חייב וכלי עשה ומזה תחת כו' תפרש
שהכריזה תת עלמו לכף זכות וכו' ר"ח כ"ר שמעון לומר לפי שהעולם
נידן תחר רובו והיחיד נידן תחר רובו עשה מצוה תת תפרש שהכריע
תת עלמו ותת כל העולם כולו לכף זכות וכו' דשם"ם וחוטא תחד
יאבד טובה הרבה וכו' ת"ר תלעובר כך נדוק ליה נדיקים כשלים
בעה"ז ותילון וכו' הק"ה מביא יסורין על הנדיקים בעה"ז כדי ש
שיהו בעה"ב שכ' ויהי רצתיך יופעב ותחזיתך ישנת תאד וכו' וכוד
מה שאתר שם בנעי קבה מוציא קול ושט מכנים כל מיני מתכל כי ו"ל
לפם קניהו מה דתית בפ' הכ"ל ○ע' תל ושט דומה לעלמת דין דניה מתאר פנחס
תכילה ושתיה קבה דומה לעלמת דתתי דית תכילה ושתי ולבתר
ושט ו"ן ושט ברבוי תכילה דנול ותתרך ותתעבר ותתן נדי דת שטו
שטותת דלהון דתתעברו בערב כך שטיין דתתזה דלהון תכילה ושתיה
וכו' לימון דרוחיה כפוף וכו' דת ר"ה דלית ביה תכילה ושתיה ולזהו
כנונת דקבה ולזהו ו' בן ר"ה מן ביה ובניניה תוקימוה מלאי מתניתין
הרוחה קבה בתלוס יפבה לתכחה הה"ד קבה חכמה קבה ביה דלי קבה
דלזהו פתו' מתרוייהו לזהו' י' תכמה ה' ביה ובנ"ל נמיך לתתעדת
בשופר דלזהו קבה עלמת דתתי וכו' ע"ש הרי שם שנים מיד דשמעו
מלין מלין ר"ש וכל תכליה תערת בריך מלכיה דוכיתת לשמשא מילין
מהקות דתתקדי רבן על כניהים רבן על תמניהם רבן דמלאכי הנדת
דקב"ה ושכיתת מדבר על כוותו ונתבב על ידוי לזין מלין וכו' וע"פ
כל הל"ל תבין נמ' הכ"ל ושעם שמוד וה סדרו כפ' הרוחה שמדבר
בדין חלומו כי הנה מיתת ○כפ' בהעלתך לתחר הכ"ל דשתח תפם מחאר פ'
קניהו בשמתת דלזהו תולי תכליה בה ותערה תוך (ובפ' בח ע' רי"ג בהעלתך
ורזהו"ן בדין נהירין דתוריית דתוך רז תתקדי הה"ד כי כה תמוה ע' הכ"ל
ותוריה תוך וכו' ושוד בפ' הרוחה הרוחה תתכיים בחלוס תתו עוכות
הה"ד תפ עוכותיך בת ניון כגון דתתכיים כיה תם דתתתר כי ויעקב
לזים תפ ושוד תתכיים תתן תם ותתן תר הבת רעיו ויתתקו כחים
הה"ד ויזהו יי ויתתקו החים (כי ז"ל ○בפ' בשלח ע' ק"ח תר"ם מחאר פ'
עד דהוו חלבי בתדברת תתגליית עליהו דשתר עתיק בשלח ע' ק"ח
ותתרעו בהו תתן חתו ישראל מלה הוה הוות ויזהו ויזהו בזהו זו יקרת דתלביהן
הה"ד ויבלו מהתה ולא יכלו לעמוד מים מחתה מ"ט כי תליהו הם תת
כתיב ויעקב על פי ויהזו יי עץ ותתן עץ מלה תורה דכתיב עץ חיים
היא לתחזיקים בה ותתן עץ מלה קב"ה ותתן תורה מלה קב"ה וכו' ע"ש)
והכה סם מסייס והכתיל עץ הדע טו"ר דתיתר מיכור והיתר בתתן
ותתתקון דתתגליין עלי ידך יהון לך מתיקין ותתדברון לך כל דתקן
דתיל כתלמין דעבדין ותלם כהפוך לתתון מלה דתתתק' ית כעדת וכו'
ולבעבים ותתדברון יכוהרין מלה מדומית וכו' וכ"ל מכל מיתת יהו לת
וקתתר והמשכילים יכוהרו תלין מתרי קבלה דתתתר בהן והמשכילים
יזהירו כזוהר הרקיע תלין דקת מתתלבי כזוהר דת דתקדי בפי הזוהר
וכו' ותבין מתוך כי כל זה הכוד דיוקו בפ' הרוחה שמדבר בכוח
תלוחות וכתתר תבתה תת שכתבתי כל התלוחות הולכים תחר הפה
ותלה דפרים בפלוים נם בפ' כתם ע' תנ"ו ויתלם והנה פלם רעיה
תהיומת וכו' כ"ל ולזה תחר זה כת תם ורעי הם הע"ר שפתה נ' בתנים

לתכרי עלמ"ת לפדיקים נימורים ולרשעים נמורי ותוך דבה לת כבכרת
העולם נשכיל מתחר ותכיכת הן דומת תתחר בעה"ז ותכיכת בעה"ב
ע"ש ותבין הרבה ויהיה לך לכוין תה דכתבתי ויפה"ר ימסטרית דימינא
לתקדי כתם מיומת דניהנם דמוזח הב הב וכו' והם בנר כם דתילמת
דט"ר והם שלוחים של אדם כמותו ולכך עומין שלהם להנמים' כ"ל
ומסניע להם טובו' וזה תבין נמ' הכ"ל בנ' דבנים אדם ביכר ומה
לכחודה קשה ימסט' דימינא לתקדי כתם ומס דסמאלא וכו' הלא לב
חכם לימינו וכ"ל ע"פ תמר מקן ע' תן כי ט' תנד ימין ול' תנד
שמאל לאכל תבין מזה דתיתא כפ' בלק ע' סב"ח ת"י יפתח ת"י יהודה
בתלין כתרין תתלין לית ימינא ולית שמאלא וכו' והוא ע"פ מה ס
שכתבתי מה דתיכח"ה ○כבכרי מכוחה דק כ"ו ע"ש פרים שמשתלח כבכרי מכוחה
על כל נפש מרום מחללו לב כתו' חלו הבה וחלו הנה וכו' והו מקבל דק כ"ו
מן נבורה מבד שמאל מן מרכבה והו כמו כן בנבורים נתלו שני
נתדין זה קשה והו רשה וכו' . ואיתיא נפ' בראשי ע' קכ"ד ל' פירת
דתחיקת ליה שבעתת מ"ל קב"ה לי בעני דתחריב עלמת ואתפרר דכללת
בשבעתת דשמוני וכו' ומה דתתר לי בעית דתחרבי לעלמת וכו' הכי נ"ת כפ"ק דקדושין
שמעת דכל מדיקת ומדיקת תית ליה עולם בשני עלמו ודת נוסף דבר
כם דתתקרי עולם קטן וכן ע"ד תחר לי בעני דתחרבי עלמת ואיתי
ליה כנוסת מחרת וכו' ולזה תית ○בשם קדושין סוף פ"ק אין ל' לעולם
ירשה לאדם שעמו כלנו תני חייב וכלי עשה ומזה תחת כו' תפרש
שהכריזה תת עלמו לכף זכות וכו' ר"ח כ"ר שמעון לומר לפי שהעולם
נידן תחר רובו והיחיד נידן תחר רובו עשה מצוה תת תפרש שהכריע
תת עלמו ותת כל העולם כולו לכף זכות וכו' דשם"ם וחוטא תחד
יאבד טובה הרבה וכו' ת"ר תלעובר כך נדוק ליה נדיקים כשלים
בעה"ז ותילון וכו' הק"ה מביא יסורין על הנדיקים בעה"ז כדי ש
שיהו בעה"ב שכ' ויהי רצתיך יופעב ותחזיתך ישנת תאד וכו' וכוד
מה שאתר שם בנעי קבה מוציא קול ושט מכנים כל מיני מתכל כי ו"ל
לפם קניהו מה דתית בפ' הכ"ל ○ע' תל ושט דומה לעלמת דין דניה מתאר פנחס
תכילה ושתיה קבה דומה לעלמת דתתי דית תכילה ושתי ולבתר
ושט ו"ן ושט ברבוי תכילה דנול ותתרך ותתעבר ותתן נדי דת שטו
שטותת דלהון דתתעברו בערב כך שטיין דתתזה דלהון תכילה ושתיה
וכו' לימון דרוחיה כפוף וכו' דת ר"ה דלית ביה תכילה ושתיה ולזהו
כנונת דקבה ולזהו ו' בן ר"ה מן ביה ובניניה תוקימוה מלאי מתניתין
הרוחה קבה בתלוס יפבה לתכחה הה"ד קבה חכמה קבה ביה דלי קבה
דלזהו פתו' מתרוייהו לזהו' י' תכמה ה' ביה ובנ"ל נמיך לתתעדת
בשופר דלזהו קבה עלמת דתתי וכו' ע"ש הרי שם שנים מיד דשמעו
מלין מלין ר"ש וכל תכליה תערת בריך מלכיה דוכיתת לשמשא מילין
מהקות דתתקדי רבן על כניהים רבן על תמניהם רבן דמלאכי הנדת
דקב"ה ושכיתת מדבר על כוותו ונתבב על ידוי לזין מלין וכו' ע"פ
כל הל"ל תבין נמ' הכ"ל ושעם שמוד וה סדרו כפ' הרוחה שמדבר
בדין חלומו כי הנה מיתת ○כפ' בהעלתך לתחר הכ"ל דשתח תפם מחאר פ'
קניהו בשמתת דלהיהו תולי תכליה בה ותערה תוך (ובפ' בח ע' רי"ג בהעלתך
ורזהו"ן בדין נהירין דתוריית דתוך רז תתקדי הה"ד כי כה תמוה ע' הכ"ל
ותוריה תוך וכו' ושוד בפ' הרוחה הרוחה תתכיים בחלוס תתו עוכות
הה"ד תפ עוכותיך בת ניון כגון דתתכיים כיה תם דתתתר כי ויעקב
לזים תפ ושוד תתכיים תתן תם ותתן תר הבת רעיו ויתתקו כחים
הה"ד ויזהו יי ויתתקו החים (כי ז"ל ○כפ' בשלח ע' ק"ח תר"ם מחאר פ'
עד דהוו חלבי בתדברת תתגליית עליהו דשתר עתיק בשלח ע' ק"ח
ותתרעו בהו תתן חתו ישראל מלה הוה הוות ויזהו ויזהו בזהו זו יקרת דתלביהן
הה"ד ויבלו מהתה ולא יכלו לעמוד מים מחתה מ"ט כי תליהו הם תת
כתיב ויעקב על פי ויהזו יי עץ ותתן עץ מלה תורה דכתיב עץ חיים
היא לתחזיקים בה ותתן עץ מלה קב"ה ותתן תורה מלה קב"ה וכו' ע"ש)
והכה סם מסייס והכתיל עץ הדע טו"ר דתיתר מיכור והיתר בתתן
ותתתקון דתתגליין עלי ידך יהון לך מתיקין ותתדברון לך כל דתקן
דתיל כתלמין דעבדין ותלם כהפוך לתתון מלה דתתתק' ית כעדת וכו'
ולבעבים ותתדברון יכוהרין מלה מדומית וכו' וכ"ל מכל מיתת יהו לת
וקתתר והמשכילים יכוהרו תלין מתרי קבלה דתתתר בהן והמשכילים
יזהירו כזוהר הרקיע תלין דקת מתתלבי כזוהר דת דתקדי בפי הזוהר
וכו' ותבין מתוך כי כל זה הכוד דיוקו בפ' הרוחה שמדבר בכוח
תלוחות וכתתר תבתה תת שכתבתי כל התלוחות הולכים תחר הפה
ותלה דפרים בפלוים נם בפ' כתם ע' תנ"ו ויתלם והנה פלם רעיה
תהיומת וכו' כ"ל ולזה תחר זה כת תם ורעי הם הע"ר שפתה נ' בתנים

ומסתלק לה והא לתתעבידת בכלה ויפה"ר ימסטרית דימינא לתקדי
כתם ומסט דסמאלא וכו' דרני מיאל לתקדי כלב מחכת דניהנם
דמוזח הכי הה"ד לעלוקה אתי בנות הב הב וכדעותה דיליה למיכל
כשתיתא מסתלק בכורתא דיליה ניהנם ועבד עליו רוח קלילה וקלח לת
תשתי בקשוט והיו בשמילה ובניהה תתתר והת תים כהן דת מיכחל
(והטעם למיכחל תבין כשה שהרחיתי בפי בתבוד דשעים דכה
פנוכת דת כישראל כד תיכון מחללין תוריית ייעלון לון בגלותת וכו'
דוק הדבה בכל העמוד ע' ולו' ותבין הגלוי שתכחנו בין התומות כי
שלוחו של אדם כמותו והו לית גבור הכופש לת יפרו ונת כל ל דפ'
קרוחה פי' על ככד ויותרת הכבד כפ"ח ע' תיב ותי"נ וכה
שכתבתי מה דתיכח"ה כבכרי מכוחה דק כ"ו ע"ש פרים שמשתלח
על כל נפש מרום מחללו לב כתו' חלו הבה וחלו הנה וכו' והו מקבל
מן נבורה מבד שמאל מן מרכבה והו כמו כן בנבורים נתלו שני
נתדין זה קשה והו רשה וכו' . ואיתיא נפ' בראשי ע' קכ"ד ל' פירת
דתחיקת ליה שבעתת מ"ל קב"ה לי בעני דתחריב עלמת ואתפרר דכללת
בשבעתת דשמוני וכו' ומה דתתר לי בעית דתחרבי לעלמת וכו' הכי נ"ת כפ"ק דקדושין
שמעת דכל מדיקת ומדיקת תית ליה עולם בשני עלמו ודת נוסף דבר
כם דתתקרי עולם קטן וכן ע"ד תחר לי בעני דתחרבי עלמת ואיתי
ליה כנוסת מחרת וכו' ולזה תית ○בשם קדושין סוף פ"ק אין ל' לעולם
ירשה לאדם שעמו כלנו תני חייב וכלי עשה ומזה תחת כו' תפרש
שהכריזה תת עלמו לכף זכות וכו' ר"ח כ"ר שמעון לומר לפי שהעולם
נידן תחר רובו והיחיד נידן תחר רובו עשה מצוה תת תפרש שהכריע
תת עלמו ותת כל העולם כולו לכף זכות וכו' דשם"ם וחוטא תחד
יאבד טובה הרבה וכו' ת"ר תלעובר כך נדוק ליה נדיקים כשלים
בעה"ז ותילון וכו' הק"ה מביא יסורין על הנדיקים בעה"ז כדי ש
שיהו בעה"ב שכ' ויהי רצתיך יופעב ותחזיתך ישנת תאד וכו' וכוד
מה שאתר שם בנעי קבה מוציא קול ושט מכנים כל מיני מתכל כי ו"ל
לפם קניהו מה דתית בפ' הכ"ל ○ע' תל ושט דומה לעלמת דין דניה מתאר פנחס
תכילה ושתיה קבה דומה לעלמת דתתי דית תכילה ושתי ולבתר
ושט ו"ן ושט ברבוי תכילה דנול ותתרך ותתעבר ותתן נדי דת שטו
שטותת דלהון דתתעברו בערב כך שטיין דתתזה דלהון תכילה ושתיה
וכו' לימון דרוחיה כפוף וכו' דת ר"ה דלית ביה תכילה ושתיה ולזהו
כנונת דקבה ולזהו ו' בן ר"ה מן ביה ובניניה תוקימוה מלאי מתניתין
הרוחה קבה בתלוס יפבה לתכחה הה"ד קבה חכמה קבה ביה דלי קבה
דלזהו פתו' מתרוייהו לזהו' י' תכמה ה' ביה ובנ"ל נמיך לתתעדת
בשופר דלזהו קבה עלמת דתתי וכו' ע"ש הרי שם שנים מיד דשמעו
מלין מלין ר"ש וכל תכליה תערת בריך מלכיה דוכיתת לשמשא מילין
מהקות דתתקדי רבן על כניהים רבן על תמניהם רבן דמלאכי הנדת
דקב"ה ושכיתת מדבר על כוותו ונתבב על ידוי לזין מלין וכו' ע"פ
כל הל"ל תבין נמ' הכ"ל ושעם שמוד וה סדרו כפ' הרוחה שמדבר
בדין חלומו כי הנה מיתת ○כפ' בהעלתך לתחר הכ"ל דשתח תפם מחאר פ'
קניהו בשמתת דלהיהו תולי תכליה בה ותערה תוך (ובפ' בח ע' רי"ג בהעלתך
ורזהו"ן בדין נהירין דתוריית דתוך רז תתקדי הה"ד כי כה תמוה ע' הכ"ל
ותוריה תוך וכו' ושוד בפ' הרוחה הרוחה תתכיים בחלוס תתו עוכות
הה"ד תפ עוכותיך בת ניון כגון דתתכיים כיה תם דתתתר כי ויעקב
לזים תפ ושוד תתכיים תתן תם ותתן תר הבת רעיו ויתתקו כחים
הה"ד ויזהו יי ויתתקו החים (כי ז"ל ○כפ' בשלח ע' ק"ח תר"ם מחאר פ'
עד דהוו חלבי בתדברת תתגליית עליהו דשתר עתיק בשלח ע' ק"ח
ותתרעו בהו תתן חתו ישראל מלה הוה הוות ויזהו ויזהו בזהו זו יקרת דתלביהן
הה"ד ויבלו מהתה ולא יכלו לעמוד מים מחתה מ"ט כי תליהו הם תת
כתיב ויעקב על פי ויהזו יי עץ ותתן עץ מלה תורה דכתיב עץ חיים
היא לתחזיקים בה ותתן עץ מלה קב"ה ותתן תורה מלה קב"ה וכו' ע"ש)
והכה סם מסייס והכתיל עץ הדע טו"ר דתיתר מיכור והיתר בתתן
ותתתקון דתתגליין עלי ידך יהון לך מתיקין ותתדברון לך כל דתקן
דתיל כתלמין דעבדין ותלם כהפוך לתתון מלה דתתתק' ית כעדת וכו'
ולבעבים ותתדברון יכוהרין מלה מדומית וכו' וכ"ל מכל מיתת יהו לת
וקתתר והמשכילים יכוהרו תלין מתרי קבלה דתתתר בהן והמשכילים
יזהירו כזוהר הרקיע תלין דקת מתתלבי כזוהר דת דתקדי בפי הזוהר
וכו' ותבין מתוך כי כל זה הכוד דיוקו בפ' הרוחה שמדבר בכוח
תלוחות וכתתר תבתה תת שכתבתי כל התלוחות הולכים תחר הפה
ותלה דפרים בפלוים נם בפ' כתם ע' תנ"ו ויתלם והנה פלם רעיה
תהיומת וכו' כ"ל ולזה תחר זה כת תם ורעי הם הע"ר שפתה נ' בתנים

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופיגם

בכוסו בכעסו ובשחוקו ועד תיומתי ימלל הכ"ל בית אחריו מם' שבת
עהיה ב"ד פרקים ולו יהיה בשמיכ"ד כ"ח שמשותיך כי עד הנה היה
מניה כ"ך הר הי בעיבורה מכו"ת ומוד מכו"ת הוא סוד תותם בתוך
חותם סוד שבי לעתין ומוד דיוקנין כאחד תחתי בעזה"י בכשעה ע"י
כ"ב לתיון לוה לאפיר אלהיו עמם' א מבית שבפברים מילין מחכה ווזוך
עלם בשורו' בב' כ"ב ולמוד זה בקדה שב"ת כי לו עולה עד תבין
בסוד מתם בשבת בחכה לעבדים ועד הנה היה רשו' ביחיד אתים שהם
ת' וה"ם אתים שהם ר' ובעל' הבי' בפנים והעני שומר כל"ה וכו' כאשר
לחלה. בע"ב וש"ם כל הפדר ראוה לנו תורה הקדושה כי הקדמנו את
הי"ת. בפ' נשא ע' דלה איש ליש כי אפשטה לפתוח בקודש את לבון
בדיני פוטה הס"ד ובעבר עליו רוח קלחה ונקוא ונו' ולחלי רוח הטומחה
מתיין בעדין להשבת את בשקדה ואת בקשוט כנון דברות שקדה ונקוא
את לחשתו והיה בטוחה' וכי היה קושטה ברוח מפלחת את בכר בפ
מפני לחילבת דנו"ר תיון יפ"ר כתם וכו' דוק שם בכל המאחר ונם
דוק מה שבתבתי והמבילי' יהיהו כוזבר הרקיע יתקיים מהו י"כדד
יפתנו וכו' ת"כ פ' מוטה שבע בשת מדבר מן רוח הטומחה במכותה
בתריכו' בעוחר הכ"ל ושם מבוחר כל הבלות שלבו וגם כדי להשביר
פרות הטומחה שבוער שם נדעתי מהיומה הוא ע"י חלם שהם נ"פ
יסוד המוסך מן נ' י"י שבשם יוד הי ואו הי כאחר האדמתי כ
בחוחר פ' פתחו ע' תנ"ו לוה אחר פ' מוטה פ' מוד כי הלה כל הבלו'
שלבו שבנגו אוד הכתר שהיה סוד החלם הכ"ל ובכתבי האר"י ז"ל ז"ל
הנה הגיר בזדו רישה דעתיקא קדישא ולכן אמור לספר ריזיה
וש"ה קדם יהיה נדל פרש שער האמר פי' כי אלהי במלואו תרעה
(וכאה לעיל בתבתי בשם האר"י ז"ל כי בשבה בחלוי ע"י ייא"י דשם
ס"ג וכוח תבון כאן) ולהיות כי אלהי הסוכו דין ולכן הוא בני' תער
ואתה תער בני' ממיתית שהוא תער הזשבירה המגלחו' הזשברו'לך בחקו'
אלהיך לתבון במקום תער קדוש יהיה פי' כי קדוש ני' ת"י שהוא שם
אלוי יודין וכל ת' כלומר מי' הרי ד' יודין ת' זי' אותיות הוא ת"י כתבון
קדוש כי ני' בימין בח"ת ובכל שאר בחי' כולם שם בחי' שמות דיודין
ולכן כל שערותיו קדושים בי כל קדוש בחכמה וכו' לוה אחר פ' מוטה
בח פ' מיר שיקבל עליו סוד מירות ואלו הוא בסוד כתר שהוא חלם
אחל אוך יהיה יוצא בוה החלם לוה כתיב אח"כ פ' יבדל יי' ושמרך
וגו' שהשם כשיך סוד חלם ואלו אחר זה כאמר ויהי ביום כלות משה
שבכשה כלה לאוסף ע"פ אתי שבתבתי כי לא תתפיעים מהרופיתא עד
שתהיה הבקדוש והבקדוש מהיות בסוד ג' י"י יברכך י"אר י"אה והבה
האזרכתי לעיל מה דאלו פ' בחלוי ע' אלקי אשם קליהו ועץ החיים דהוה
לולבא דיהוי יהא נטוע כנו נעתא ושבינתי' לא שלטא עלה לאילנא דש"א
דלילו' שבת פ' כי אתיא פ' שבתם ע' תלת קלו אתיתכם תרומה
ליהוה ולא מעלה דב וכו' ובזמנא דעלה שלטון על ישראל בניכוכל
כאלו עבדין שלטונו בקב"ה וכו') דלילו' עץ הדעת טו"ר וכו' כי בכר
הלכתי וקלמר וקר יוצא מעבדן לך לאלים לילון חבר דרוכא יוצב
ומהבה מיכאל ושמי' מטה יהודה ותרין שבטין נבויים דרועא שמאלא
גבריאל ושמיה מטה דן ותרין שבטין נגח שוקא ימיכא מוריאל ושמיה
מטה לילון ותרין שבטין חוד שוקא שמאלא רפאל ושמיה מטה אפרים
ושבט שבט ע"כ וע"פ מלחה ויעל ע"ב ע"ם והוא חוד מה שבכר
הלכתי מאחר פנחס שה"ן ע"ב להשיל פנים משמן לאילן ל"כ פנים
וגו' לוה הסוד הנורא מביא שם ל"כ כשילים שהקריבו ובכל כשיל
תהיה קטרת כסף תחת שלשים ומלה מסקלה וכתיב נפי כל כשיל קח
מאחר ויקרא אתר עשרה והב מלאה קטורת עיין בפ' ויקרא ע"ו ו"ו ת"ח שמחה
שבעים. חוד עשר פעילין קדישה להיה דת שתיומה עלמה כמלן
דאחר אתר מה דלחת ומשיים עשילה אחרי דאת דאחרונה דיכל
לילון. לאילן שבר שהלן דקב"ה אחרי כהו וכלהו שתקבלן דת בדת
בוחוד שלים ולחלן לאילן כתרין קדישין דאחרונה דהוה אשתוודעה
סדו ולאילן שמיה. והוה אילן ובך אתקרון כלהו בחדא על ריחא ד
דקטרת. וע"ז אוכיח ואם שלשים קרבנו ר"ם לאומר עשרה
מאחר פ' אתי עשרה בשקל הקדש וכו' גם עיין לעיל דף י' בסוד מה דאתי' בפ'
יצחק ע' קל"ם בסוד כף מלאה קטורת והבה קטרה הוא
בסוד מלכו' כי ליש לה מניחות כלום אחר בכר האחרכתי בפי' מה דאתי'
בפ' הבכח בתרת דף ט"ו אחר רבה בקש לאיוב להשוך קטרה על
מי נם קטרה נ' בפ"ה ונ"ל בשהבתי ע"פ מאחר ם' בראשי ע' קנד
והזרן לעולם עומד דת שביארתי דהיה עומד ליה ויאיר אתרתי
הקדושה שהוא דיוקנו והקדושו כי הוא עולה ע"י ע"ב שמהן שהוא
את השבה שהוא דיוקנו והקדושו כי הוא עולה ע"י ע"ב שמהן שהוא

חסד וכשבתי האר"י ז"ל בביאור מאחר פ' שיעותיו על אבהם תבינו
נ' מילן ז"ל כי אבהם סוד אחסד שהיה פנום אוה ו"ם אבהם
לוה אחסד אל' בו והוה יוסב אתם אחבל ופ' ם' מקודי ע' ת"ת ח"ל
אלעזר ואת אחלף ואבא אלו ואחשם ואבעים עשה וים לעמודים
אחלי אלף כתין ו' הוה וביהוזין חפץ כהבהת לילון אבהם בנין בכל
ו' בסטרת דדחוי קף לתיון וכו' ובנין דאתי' אסקטרת דדחוי הוו
אקדו וחים ולית ו' אלף אבהם ובפ"ת ע"כ והוה כי ו' הוא סוד שתים
לת ואים אסד ודין כי ילחף ובפף הוא אסד ובניהוף הוא
רחוים וגם לוחת כפ' אקן ע' אלו רחה חייס עם אחבה דת כ"י
בנין דבר כתיב אהבה דפתיב ואהבת עולם אהבתיך אילחיני בשבעת
דסטרת דיוקנין דחיה כה דכתיב על כן אשפתיך אסד והבה בפרש
ברחבי ע' כ"ו ועלו מוסיעים נדיק וכ"י בחר נין רוח דיוקנין לפשוט
את הד עשו רוח השחולה (ואת דאדיק רוח השחולה היינו מה דאי'
בפ' נשא ע' דלה כל"ל ובבידוד כאר"י ז"ל "יסיקך" "כאחדי "בכח
ר"ת נ' ע"ב יסיקך נ' ק"ל שהם ה' חיות בחדי נ' דם"ה עשר חיות
והם יסיקך נ' ק"ל שהם ה' חיות לבולם בחדי האר"י ב' כה' חיות
מכוסף אה בב"ח שהוא חלוי אחלוי ני"פ כ"ח נ' מכוסף פר והבוהם
לבולם ה' בחב"ף ותשעה אין פחדי שם אחדים ותוסיף עליו ר"ן
שהוא א אל אלה אלהי אלהים וה' חיות והבולם ואו ועשה

אֲדִירִירוֹן נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ ע"כ ותבין כוח התפלה שמאחלי
בכוונת שלמה ז"ל יהי רצון מלפניך

לכתחילה ר"ה י' חלבי ישראל לאדירון שתשמע תפלתי בכל קריאי
מלך ותעבני ותניבני ותפתח לי שערי אורה שערי תורה שערי ביעה
שערי דעה שערי חכמה שערי פרנסה ובלבלה שערי חיים טובים אין
וחבד מלפניך וחל"ב יאחר יהיו לרצון ע"כ ולע"ד כי ר"ת יהיו
לרצון "אחרי "כי ר"ת אלף ושורו ככר תבין כאחור לדרכיהו חלף
כי אלכו' בקדש קטרת לכך בסוד כסף וכל"ל ואם לא שבאי אחר הייתי
לסוד כל"ל יעיקך כי ה' חבדים הם בימין לכך הם ה"פ שם הויה
והבה אתיא בכתבתי האר"י ז"ל בדרוש י"ג תורין דגלגלת אבהם קניהו
ואחי נלגלגלת היה בימה המקב"ה את החכמה שהוא מוחא סתימאה
דיתעלם להו מדיוקים בעלמא דאתי שהיה הביאה ו"ם הר"ל שקל
כסף עובר לסוחר כי הין ד' אותיות לבבה הנו כי אתיא פ' כסף נשא ע'
דוד אתבשבע חורות דגלגלתא והם הד' אדחין דאית באחורי גלגלתא
ממסה בתשטרו ת' אלף עלמין וכו' והענין כי הרי יש הוי"ה ת' באלוי
הד' אדחין דאחורי ריאה וזו הוי"ה באלוי יודין דע"ב ובמלא כי
יש ד' יודין וכ"ח בלולה מי' ו' מי' הרי ע' ומובא כי החשבון כל מה
שהוא בשולם העליון יותר גדול ולכן בח"ת אלו את הם ת' אלף
עלמין אחוכם אבדיקים החוסבי ומקבלי להם בהיה ם"ת אחיכם יוצרים
בחשר הוא ולכן בדרשתם עליהם מתמשטים ואיכם רק ת' עלמין לבד
ולכך אמור כי היו ד' אלו לבבה המוכר כי הם ד' יודין שבהויה ה
דאחוריי בהיא ונם אבבף כי הוי"ה זו ע"ב דיודין וחמד נ' ע"כ
והבבף הוא בחסד ולכן הוא אקלים בכף ולא זהב ואחסם האתם
אקלים הוא אקל בני ת"ל את הם יודין והל הם בשמו
שהוא נ' כ"ו ד' אותיות ע"כ ובזה תבין מה דאיתא ע"ב בחשבר
שלו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותם לבית אבותם בחשבר
שמו כל זכר לגלגלתם ע"כ דלכאורה למה נקט הלי ליטול לפ"ד ת"ם
כי היו בשמותם בחשבת חשם ולזה נבי כל בשיא וכאשיב מי"כ בשילים
כתיב קרבנו קטרת כסף לחת שלשים ומלה וגו' בחקל הקדש להחיל
שהם בחשבי שם דק לאבי הם בח"ת חוא"ב הם בכיאה בשלמת
דאתי לכך היו ל"כ שבטיים כי הם יותר ישיון כאשר לחאר לך ובכל
ריש יש ג"ם שם יהוד וחם ל"ב לחיון והם היו חריש שלמה דגלגלתא
והבה חביאם שם וא"ת חנבת החוכח ביום החשח לותו אתת בשילי
ישראל קטרת כסף שתים עשרה חוקרי כסף שנים עשר כפי אבי
שתים עשרה ונו' והבה לאתת כאן ג"ם שתים עשרה כי אתיא בחשבר
בראשי חבם קניהו ת"ח לחבא קרבנו לחוק על חוק לחת בה בחוכח
בנין דאתי בכתי דוד יום הבאתי לתת לה שפע חאיון שלם אחר
לאיון חרבע קרבנו וכך הוו חקרבין כהני חוסטר דאחד עולת התיחיד
לנבי חוכח הוו חקרבין ליה ההוא אתרת דאקרבי חוכח וכך הוו ע
עבדין חתנו חדשה דעולם הוו מלקין והוו חולין בהחוי כוכב דאיהו
דרגא דיהודו וחולקא דאחוזון דיהבון אתי חתנות שהן חרבע
לקבל כהוה אתרת דאקרבי עולה וקבול כ' חתנות דההוא בוכרת
דנטיל תרין חולקין הה"ד ויעקב נתן עם יוסף חולקים ראחיו
ונשיב ההוא נתין תרין חולקין ואפוב כלא אחי כל ואחלי להחוא

לתת לחקני יס . הכ"ל כל הנחלים הנלכים אל הים הלי מובח
העולה הוה נמוך עשרה אמות לקבל תשעה דברן דלישכת עד נדיך
עשיעלה הכל טוב ודלי ויהיה ככבין החוכר ויחכה אלמטה וקבל
תלמעלה הה"ל ויבן יי' אלפים את הכלב לשר לקח מן הים לחדם
והלי מובח עלמה היה לשתה לחדם לבעילה ובנין בן לקרי מובח
העולה כל"ל לרון והל כנסת ישראל ולקרי מובח אלי טעות לקרי
כני בנין דכל בני אלמת לה מכסדן עוכדייהו לחיי דכחיל לון :
ה"ל והכתי אתכם לף לחי דהל כל אלני קדיכת דאלכת כיהד
לתמכתן הה"ל הנה אנוכי אלמיה שנים נכורים סביב לה ובנין כן
אוריית אלמה אלישה קב"ה יהכה לון לישראל וכו' ע"ש : נס
הקדמנו לאמלה כי אלכות נקרא אות וכל"ל על פי אחר פרשת
תרומה ע"פ"ח : לוה קלחר קרא ואת אכוכת החובח ונו' אשיב ע'
פעמים ב"כ כדי לסמיכן שפע מן ריעין נלעלה לוריה אוחו אלי כפי סוד
שכתבתי לך לעיל אחר פרשת אחרי מות ע' ק"י ונהר יוצא מעדן
להשקו את הגן ונו' וע"פ אחר פ' לחיומ ע' אקם"נ ואקם"ד כסוד
כני בכורי ישראל דנטיל מן אכמה וביכה אחד דעתיק דכריאה נ
נלעלה דלריך ונבורה דעתיק דכריאה הנקרא מוחו סתיומ נס
כוטל דעת דעתיק יומין דכריאה הנקרא לוריה ולקוח וכלה נטיל מן דת
והלי יהיה לבריאה ובריאה חייבה לתון וכו' וכלה לחיוד מעתיקה
קדישא ע"כ : והכה לוחיה בפרשת °תרומה ע"ה כי אר אנוה חת מחת ס' ע' רל"ה
ראת דשחר ואנוה לור את דאת דוכור ודרך חיים אוכת מוסר אלן
נוחין ואנוכחין דלוריית וכלה ראת דחיאכותה ואחנדין את לחת
לאחוי ראת דכלה כדקא יאות ועל ראת דהלי לור דלילה ובניר לאחי
אי : כתיב כיה
בלאלן בחבלותך את הכרוי בנין דוהוי לתי מסטרא דחלי לור : לור
את כתיב כיה בלאלן בחבלותך את הכרו בנין דוהוי לתי מסטרא
דחלי לור . לור את כתיב כיה יהי לור ויהי לור כיון דלחר יהי לאר
לחלי כתיב ויהי לור דהל כיהי סניא לגלא יהי לור את לור ק
קדישא וכו' עיין לעיל בדף י"ב ע"ב מה שכתבתי מלחר הכ"ל :
והוה מוכן על פי אחר פרש כרלשי' ע"ה כ"ל ויחר לאלהים יהי לור
לבבל דנעל דחבר דלילה לישיבת וכו' ות"ח לת תעכח בכולנו
ובלין דלחיוך בהלי בוה דחבר דחבר בזיוהך חל"ף גלא לבלים
ואלין דלחיוך בהלי חבר ע"כ : ולוה קלחר לור את כתיב כיה
בלאלן בחבלותך את הכרו בנין דוהוי לתי חלי לור . לור את כתיב
כיה יהי לור ואם כן בין תבין לפניך ותבין דבריה בעלמים סיוכו'
פרפרו' הללו ודחזיוה נס כן לבוד ס' : ולוה פרפרו' ו בהבלותך ע'
י"פ תכף אתחיל בזוהר על פסוק דבר אל אהרן ואחרת תלני ונו' .
ועיין בפרש ויגש ע' מ"ו אהרן דלילה יהיה לוקחתו. רבבן כי
אהרן מוכיחא דמטרונילות הוי ע"כ"פ : רבי יהודה פתח והוה
כחתן יוצא מחופתו וכו' ת"ח בהבלותך את הכרוי לתן בוכיון
עלין דכלהו מהדין כחדא מן שמשא וכו' ובע' רפ"ו ת"ח בשבתא
דאתכרכיא כנסת ישראל עלין כלהו אתברכן :
וישראל לעולם יעקוץ ואתברכין בניהו והוו לוקדישא דהוא לעלא
עלייהו דישראל כתיב דאתבר דכתיב ויפצ אלהים החלים ונו' מלאך
אלהים דא כנסת ישראל והו לוקדישא דהאיל שפעת בפרשת
דאתכן נטלה וכך לימון אתעכבין כלה אשתכחו ולבך לתתסר כתיב
קדישי שמא קדישא ע"ה לתתון ויפצ ואכח הכא אתעטר לכרהם כ
דאכיה בתחלה ע"ה לתתון ויפצ ואכח הכא אתעטר לכרהם
כיעקב ואתעטר לה לכנסת ישראל וכו' : ואחר כך ניור דפסוק ויבא
ואתיחיל כתב המלך ה ל י ל ה עד סוף וכתב שם
ודלי מד קדיש בשבעון ותרין לתתון ואשתכח _ בדיוקא לנכי כ"י
וכו' ריציבא דיעקב ובנין כן מדורה לתתון לתפרש וכו' ולא קלב
זה אל זה ולא יכול לקרבת עד דאתעל יעקב וכו' ושם הפסוק ויט
משה את ידו וכו' וכלין חיזון דקדישא דידעין לוכחין לוקריית
וידעין למיהך בחוריית דמלכת קדישא וכלין חיזון בעלמא דין
ובעלמא דאתי ואכיה אחד זה ניוקף דיב"ע שמקן כוה ודון
יליסיט וכו' עד שם האחרון מום וכתב הי
לכבן מטטלמן בעוכדין בקצורין דאתקשרי דל בהל וכל מתחברן
שאתל ליה חיזון דיקוק קדישא עד כהל ס"ה כי האחכתי לעיל
כלילי קדישא בהלי קדיש ב"ב ומקן דיוקא לכ"ד ס"ה כי האחכתי לעיל
בדף י"ג בסוד ע"ב שמקן והכל חוד דיוקא בפרש"ו בראשי ע"כ
דוסיים באחור על פסוק ותכבן עיניהם מראו ורוח אלהים לל
רוחו דשניאת דיבל מרחפת על פני המים דלאריית חיד והל

פוקדת הה"ד ויאחר אלהים יהי חור ויהי חור על חור חיד מרחפת תרומה
וכל"ל ולרחף דל לגן כתיב בהבן בהבלותך את הגרות וכל זה הסוד
גרמו הכל ע"כ שמקן וכל טובתינו כל"ל בחריכות הרבה לכך יוחת
בסדרא זו חוד ע"כ שמקן הכל מי יכין אות כאשר מלריך שם ס'
רמ"ח ר"ם אחר ווי להחות כך כם אחר הלה תוריית אתת
לאחות ספרין וכו' בחריכו עד כע' רמ"ט וכיון חיכון דקיק וכו'
לכך חביה שם ע' ר"ן והמשכילים יביכו חיכון מחרי קבלה וכו' דקל
משפלון כוחד דל לחקדי ספר הוהר וכל"ל וכו' ויהון תכוה אחד
נגח ליחין דבנייהו אחד דוד יחין י' עושה חיל יחין י' רוחמה יחין
י' עשה חיל . ואת ומשולח יתקרון כתיב דיכון כיה נבורה
וחיכון דדנין דאחפעיא ע' כתי תפארת יסוד דאחיון דישראל
ומשולח וכנין דאחה לך נביא בתלת דנין דאחפעיא אתת
עלך הלי קדש הכה יסכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד וכנין דאחת
אחת דאחיך כתרין מעיקין אחר דוד על שלשה שמלכין דאחיך בחון מעיק
יחין י' תלת וחכון ולכלכל שלשה שמלכין דאחיך בחון מעיק לפרש
לאחר מסטרא אחד שמלכו נבורה לא חוות מסטרא דשמלכו אחד
דילך דאחתר כיה ונתן ההוד לחשה אחיכיה כך מסטרא דביה וכיה
עמודין דאחפעיא דנ' כלילי כתר ת"ת וניצח והוד ויסוד כן י"ה ואיה יקוס
(ו') (לה') בחיכות ובשלשלה בראשי ואחתוכים בכשה פיוסין
לה ולכנכתו הה"ד כיום ההוה חקים את סוכת דוד הסמלת וכו' :
והנה בגיוקף שלשה הלו הוה כמו ש דל אחבן והו ודלו
כל עמי האחן כי שם י' נקרא עליך וירלו ממך . ואיתא
בכתבי האר"י ז"ל "שם "יהוד "נקרא ראשי תיבות ש"י ן ע"כ
כי ליתא בנחר שבת בפרק °כתה מלליקין דף כ"ח ואחמר אבוי כי נמ' כתה
סי"ן של תפלין הלכה למשה מסיני ע"כ . והנה לעיל כתבתי בשם' בראשי ע' מ'
של הלכה למשה מסיני ז"ל על פי מה דאיתא בפרש' בראשי ע' מ'
את חזי עשר צוויעו ערבה ומיסון הימים הלכה למשה מסיני שהר
מילי דאורייתא תורה והלה הלכה מ"ט הלא בנין דהלי ליתא
דאקרי הר סיני תורה שבעל פה אוליפת ליה למשה לקבל קבלין
דאחיכוכתא ע"כ וכו' ע"ש ועיין לעיל . ואם כן אפי' כלן ש' של
תפלין הלכה למשה מסיני הוא נס כן כי תורה אוליפת ליה למשה
ובפרש' ויצא ע' אמ"ש יהו"ד שליחו דכל סטרין חיהו עלאה ותתאה
הנה לאחיכת יעקב שליחו דאחבן וכו' (והוה הה אהראיתי לעיל
הה לאחיכת בפרש' ויקרא ע' י"ו אחיתיה יהו"ד דאחי שליחו דכלהו
וכו') תרין שמקן יעקב ישראל בקדישיתא בהאי סופה דאחבה
דאחיכוכ פרושא דאוריית דבכתב ואיהי תורה שבעל פה ות"ל אקרי
בחר כל"ח הוחל אשה בחר . ביאר לאיהו דהוה דאקרי שבע דאחיכת
ויבנהו שבע שנים ע"כ . והיינו קוד הכ"ל וכאשר כתבתי אחור ע'
פנחס ע"ת תפלין דאחרי עלמא כתב ואיהי כיהו אחרי עלמא
יהו"ד וכו' כי ז"ל בפרש' ויחי ע' ר"ם בחו דא"ם כ"ם יהו"ד אקרי
כל אתבחר והר אתפא אדל"י כוהר עלאה יהו"ד אתעביד אחת ם
סתים דביה ידעי נביאי קשוט ואסתכלן בנו והוה עלאה ודא
ר' אהרונהי וכו' ע"ש : ולוה בפרשת
פנחס אקרב אקרי כלהו דאשיכין כ"כ רוח דאת (כ' י') דאיהו
ין ("אהרונה") עשרה עשרה הכה בשקל הקדש כתב כלילא
אשר ספירן כלילן אעילא לאתעא ואשכר ספירין אתעא לעילא
ואלין חיכון והיום הסר אחבא לשים עליונים זכריה ויום
אתאונים נקבות (כי שם יהו"ד הוא בחכלית ישראל שהיא נאשבת
בשביעית שנית ואלכות אדל"י בחחיוכה) ופליגיה אחר רבי עקיבא
בשתעון לחכבי שים שהור על אחיהו שים וכו' דאיכון אכתר
אתקריאי אחין להם בוא ע"כ . ולכאור זה אחר הפסוק ואת חנכת
שיוכה וכל"ל אינה פסוק בכוא והב אחים עשרה אלפה קטרת
עשרה עשרה הכה בשקל הקדש . ומובן כי הה בהת אלית :
והקרבנו לעיל ע"ק"ל את האדם דת עיונדת דאחפעיא אחיה
אחת בשב אחיה דיליה את זונא ולא אוות מיכיה לעלם
ואחת עבוכת דיליה וכו' עד למטה וקלאחר ובהר ועיבא מטה יהו"ד ואחרין
ישרד והיה לאחרבא דאחים מיכאל ועשיה מטה יהו"ד ואחרין
שבטון וכו' ע"ם כי אחרבתי בהה האחתר זה הרשה פעמיה . לוה
יהיה שם ע' רכ"ה מרחה אחיות דאחיכון הרבע ווויין דעלין פרישין
אחיה בשר שור אחד דכלילי כלהו אחרבע אלאחרין השלטין ובלילין
כלה דעלה קדישה מסריית מוציא אחיה מיכאל

לימוד וצילות ופי' מאמרי זהר ופיתמ

לכוונת ולו כלאחר יד כיון דכתיב ליה כתב בשם יהו"ד וכו' :
לית מלאכותא למשיחא ולבתי ולזה אמריים בורח כיה שבתייס שלום
לחזוק ולקדוש היינו מי שהי' רוצה לעשות תשובה ועשה קדוש ע"י תשובה
ולפתיתין וכ"ל : לשמוע מי שהיו רוצה לעשות תשובה עליו נאמר יהי
והעשיס כיס בנרש שהן רוצים לעשות תשובה עליהן נאמר יהי
שלום לאמר יי לרחוקים עד כאן :

ולכה פסוקים בתיקון פרשת ויקהל ע"כ"ל שבת ג' בת רוח דעלת
לכאן דעתחלתן בבת יחידה והיו מתעטרין כאו ותיקון בעלמא
דלתי כי אתיא בפרשת ת"ש ע"ב ר"ל אל תדון אל כדרך תקנו
דלעלמא תתאה מתיקון כ"ב אותיון דכתבן ומעירין בנין דתיה לתתון
רכתבן מהאות עלמא דלתי בכלא תיקון דכתבין : תיקון דכתבן
בגרמיהון כד אתיין יחידאין תיקון דכתבין דכד פשטין יתיר תיקון
לתתון כל חד וחד כדאיכא דאזי ליה כגון שבתא דשבת דתיקון
לתתון אל תדון על כל המשבים בדוך ומכוכך בפי כל בשמה תלין
לתתון בתמש תמש תיבין דתיקון חמשין תרעין דלעלמא דלתי תרין
לתתון דתיקון דרתיכייהו לארבע אבבא דטרין לשבעין ותרין תיבין
דקא סלקין בדרתיכייהו לארבע קדישין דע"ב לתתון : דקב"ה
ודיקון לוה דשמא מפורש דעליה קדישין דע"ב לתתון
מתעטר בהו ושמא דא מתעטר לכ"י וסליק בראשה בהו גו שליחתא
דאחריס וכו' ע"ש : ועיין בפרשת בשלח ע' ל' על פסוק ויסע
מלאך האלהים ובפרשת בהעלותך ע' רס"ו כתבתי לעיל וע"ש כל
זה דשמא דע"ב שמהן רוח דעלת לתתן ותיקון בעלמא דלתי ביה:
והקדמונו כי הל"ם מרמז על תנות וכ"ל ולפמוד אי הדם ע"ם תשבון
כ"ל ניטטריא תי"ו והכל בשתי מניכה : בזוה תבין סוד מיטלא
דלתי כבתבי בתר"י ו"ל בסוד ד' מיכה ו"ל סוד **הר"ס**
בניטטריא חיו"ס עם הכולל שהם סוד חיים המשבים מכיכה לל
עשר בנופא דילה סוד הדם נ' תנות ותוכם לוע"ב נס הוא ניצוץ
חיו"ם וכו' ולפי שהחיים המשבים מכיכה לעשיר הם נדולים יתר
מן החיים של חיסוד של המלכות כי לולב הם חיים המשבין מן
היסוד של המלכות (כי תתרות הוא שהיה דיסוד ולולב הוא יסוד
ולכן מוענשים על החוה כי סם מקום המלכות) כי חיות העולה
מן חכמה ובינה המקבלים חיים לל חיות המלכות מכללות החדות
של החסדי"ם כשתרו ביסוד ומשם חיי המלכו' ולכן הדם ים סו ח'
יתירה על לולב כי הד"ם ניטטריא ס"ו ולול"ב נ' ס"ח ובזה תבין
כי הבינה נקרא חלהים חיים כי כס חיים מן חכמה ובינה ע"כ
ולסוד זה תבין מה לחיתה בפרשת פקודי ע' תס"ב בנין דחיית
חלהים חיים לחיות לעילא לעילא תתים שבלא ע"כ דקשה למה
נקט שני פעמים לעילא לעילא נס קאמר תתים מכלא כי הקדמונו
זה לחיתה בפרשת תולדות ע' של"ב חכמה עלאה לחיי מתיחת
לכל מתיחון וכו' ולחלהים חיים כולל חכמה ובינה לכך קאמר חיים
חיים לחיות לעילא לעילא לכלול נס חכמה ולזה מדייק לחיות
מתים מכוח שבת ותיקון בעלמא דלתי ביום דזה כדם מלמו כל זה
כי הוא ניטטריא מבהן וכל"ל ניטטריא חיו"ם וע' יתיר להבחות
מעיוך מבינה :

והנה כוח שכתבתי בסידור פרשת כל"ל ובילוור קעור' פרק
הרוזה וכל"ל כוח תבין זה לחיתה בפרשת בהילותך
ע' קכ"ח לגבי נלגלתא ולי לגבי שלא לשלוילתא דכתב ולוריתא
דבעל פה והוא כי הלהבאי לעיל בדף ' לוך נ' קשוריה זה כוח :
ותבין כוח מה לחיתה בפרשת ויצא ע' שמ"ב לפם קיימו תרין
שיזפן יעקב ישראל בקדושתא בהאי כופא דאתעבד לחיתי פירושא
לשוילתא דבכתב ולחיתי תורה שבעל פה וכו' . ועיין לעיל כי
לחלבאי כו ותבין מה שאליך תרין שיזפן יעקב ישראל בהאי כופא
לשוילתא ולזה נקרא לשלבות כופא דאתעבד כי היא נרושת כם"ה
לשוילתא התורה כי כתורה יש שפים רבות לשוילתא ום"ה ובזה תבין
מה שלליך בפרשת בהעלותך ע' רס"ת ורפ"ט מיטוי דשוילתא
לפנוחא דשוילתא לכך אליך לעיל ולחיתה בפלאות יתודתך
דעלמא לא מסתכלין בלנוחא חלא בנוחא לבוחא וכו' חלין דיהיין
יתיר לא מסתכלין בלנוחא חלא בנוחא מכיחין מבהי לשוילתא וכו' :
לימין דקיימו בטורא סיני חלא בכתבתי וכו' :
ולעליוך לחי ומיכן לחקבלא בכתבתי דכתב נה לשוילתא ע"ח

ר"ס ב' ס"ח
ב' ס"ו

ע' ל"ב

ע' קכ"ח

ע' רס"ת ורפ"ט

ע' שמ"ב

ע' של"ב

ע' קכ"ח

ר"ס ב' ס"ח
ב' ס"ו

לימור האצילות

ועל דא כל ומכ"ש דחכמי' ייחדון"פ כתורתי' לא יכיל מאן דהוא כתי' בקול קול יעקב דא הוא תורייתא עלאה דאקדי קול יעקב ע"כ .

וע"ל פירוש בפרשת בראשית ע"ק ס"ם והכי אביאת בגוף מתתי תרוסה כל החכמה תלמיד חכם מכבדין אותו דכתיב ותתם הדבקים בה'וכו'אלא הכא היכי פסוק אביאת בפרשת משפטים ע' קע"ח ומס תקנ"ו שאתה דיחידאה מכל שאר שאתה דאחסנין לעתיד יחידאה ויהיו (יו"ד ה"ח וח"ו ה"ל) דכתיב כי חלק יי' עמו וגו' וכתיב ותתם הדבקים כיי כשאתה דא תתם יתיר מכל שאר שאתה ע"כ : וכאשר האירכתי לעיל כי זה השם הוא לחם דמרכבתא עלאה פנים דיליה יהו"ד . ונמוד טלא הכתיב מנלגלתא כמוד שאתה זה הוא תרייתא עלייתי דאיהו אכמין כאשר תתייר לפניך תלת ריישין : ואתרכתי כאשתר כראשית ע' קל"ד ווי לעלמא דאיהון לטתיין לבתא וכו' דלא אסתכלי בהני דאורייתא ולא ידעין דודאי אית השרה ואוף השתים איתון עמי שאתה ואפילו באילין דאיתון בגד אית לה אשתכח עור בגלותא וכו' ולאח"ם לא אתא עור ואם כן לבי הוא לא עלן אתי שאתה לבד כאשר הגיד דכתובות ועל זה ילון כל הדורות .

פי' נח' מסכת מגילה דף כ' **ועל** פי' תבין נח' בתוספת כתובות דף כ"ח איה שיהי עיר קטנה ונרולה כל שהם כה עשרה בטלנים פתות מכאן הרי זה כפר תלת עשרה כ בטלנים שבכנית הכנסת . כי בפירוש האר"י ז"ל כי ככנסת ניתנורי' ר"ם שם ס"ב ה"ב ו"ו ה"ב והו"ל סוד השבינה שהי'בכנסי'וכנית ועוד לע"כ ס"ג ת"ב ע"כ : ואיתא בשערה מאחרית מאחר נבלות פרק י"ב לא הותר העובה בכל יום וכו' אלא לבתולים והוה שלא כהלכתא עלאה מאיר בהם בפוד עתידה שתלד בכל יום ע"כ : נם איתא בש"ס לאחרי מות ע' קכ"ג עיר קטנה כד"א מי יעלה בהר יי' ומי יקום במקום קדשו וע"ל ואלשהי כה עשה ע"כ : נס הקדמתו מה דאיתא בשב' כי תלת ויפראל לי לית בהון מלרי יודות ואחר כח בהם לעתוד לבוא בהיכל החלך בעתודת דאיתעניאת בהיכלא דאלכ"י אלכת דילה יהו"ד איהי אתפשטת עלייהו בשאר מפרידן דילה בהוות ומכח נחית עלייהו עלת העלות (ניו"ד ה"ח וח"ו ה"ח) ע"כ : ולהה קאמר איהי עיר נדולה כל שים בה עשרה בטלנים כאשר הקדמתו . היינו שאוד טלא דבתולתא מאיר בהם . כי הקדמתו ואהבהוה טלא מתקיימין קדישין עלייהו נס בבתבי האר"י ז"ל והאי נלגלתא היא בינה העקרת את חכמה שהוא אותיות פתיחת דיוקין להו נציצים בעלמא דאתי שהיא הבינה ע"כ . כי ולו מאשיכין לוד דע"ק בינ"ל ה"ח וח"ו ה"ל היינו סוד הכ"ל . ואתהי נולגלתא נטיף טלא לההוא דלבר היינו שוד אחין בסוד שם ס"ל : ובכמ"ש הקדמתו כי הוא ניתנורי' עשרה פעמים שם (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה) שהיא סוד תלכות ואו כל היחוד בשלימות וכל"ל לו פייתי בשיעורו וכו' ומפיים בפרש' כי תנת בהמות והנה נחית עלת העלות וכו' לאתקשרא שכינתא תכל ס"ם בעו"ה פתות מכאן הרי זה כפר :

פי' נח' מסכת כתובות **ועל פי** זה תבין נח' בתוספת דף כ"ח איה שיהי עיר קטנה ונרולה כל שהם כה עשרה בטלנים כאשר הקדמתי . כי הקדמתו ואהבהוה טלא מתקיימין קדישין עלייהו נס בבתבי האר"י ז"ל והאי נלגלתא היא בינה העקרת את חכמה שהוא אותיות פתיחת דיוקין להו נציצים בעלמא דאתי שהיא הבינה ע"כ . כי ולו מאשיכין לוד דע"ק בינ"ל ה"ח וח"ו ה"ל היינו סוד הכ"ל . ואתהי נולגלתא נטיף טלא לההוא דלבר היינו שוד אחין בסוד שם ס"ל : ובכמ"ש הקדמתו כי הוא ניתנורי' עשרה פעמים שם (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה) שהיא סוד תלכות ואו כל היחוד בשלימות וכל"ל לו פייתי בשיעורו וכו' ומפיים בפרש' כי תנת בהמות והנה נחית עלת העלות וכו' לאתקשרא שכינתא תכל ס"ם בעו"ה פתות מכאן הרי זה כפר :

פי' נח' מסכת כתובות דף כ' **ועל** פי' תבין נח' בתוספת דף כ"ח איה שיהי עיר קטנה ונרולה כל שהם כה עשרה בטלנים כאשר הקדמתי . כי הקדמתו ואהבהוה טלא מתקיימין קדישין עלייהו נס בבתבי האר"י ז"ל והאי נלגלתא היא בינה העקרת את חכמה שהוא אותיות פתיחת דיוקין להו נציצים בעלמא דאתי שהיא הבינה ע"כ . כי ולו מאשיכין לוד דע"ק בינ"ל ה"ח וח"ו ה"ל היינו סוד הכ"ל . ואתהי נולגלתא נטיף טלא לההוא דלבר היינו שוד אחין בסוד שם ס"ל : ובכמ"ש הקדמתו כי הוא ניתנורי' עשרה פעמים שם (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה) שהיא סוד תלכות ואו כל היחוד בשלימות וכל"ל לו פייתי בשיעורו וכו' ומפיים בפרש' כי תנת בהמות והנה נחית עלת העלות וכו' לאתקשרא שכינתא תכל ס"ם בעו"ה פתות מכאן הרי זה כפר :

מאחר פרשת בראשית ע' קל"ד **ועל** פי' תבין בפרשת בראשית ע' קל"ד בסוד תלכות סים ונהר יוצא מעדן בוחלי לעולה בעין החיים דתתן לית קליפין מכרחין הה"ד לא יגורך רע תלכל בעין לתתא אית קליפין ודאיתן והאי ואיהו כטיב בעין עדן דאיהו תכוך מטטרון דעין עדן לעילא דקב"ה לית תתן בפתל ועקש ובעין דא ונהר יוצא מעדן יכילא למיתר באיטטרון (ר"ל כי הלא ספסוף ונהר יוצא מעדן קלי ונהר כיצה יוצא מעדן תכמה להשקות את הגן ת"ת על זה קאתר יכילא למיתר באיטטרון ואתי ובעין מעדן תעדן דילים להשקות את הגן דן דיליה פרדם דיליה כי לעיל אביא רביעאה בפרשת האיהו מוחא דכיה פריה ורפיא וכיה סוד מלא איהו פרדם ע"כ . לכך קאתר דעל לפרדם הצלין שהוא סוד מוחא דכיה כדיה וכיה סוד היחודים להמשיך סוד מוחין על ידי יחודים עד לין סוף כתוך הוא : והא לאיתא בסידור אמנר לאעלה כי ככפת ניתנוריא עשרה פעמים (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה) כי הלא הקדמתו כ בהלכות פקידה כי ו"ה כולל עשרה שאתן (יו"ד ה"ח וח"ו ה"ח): והנה אשמוד לכיך מה שכתב כתבתי לאעלה שהדם נקרא עולם קטן ע"ל אאתר בפרשת בראשית ע' קל"ד דכל נדיקיא עולם קטן עלם בפני עצמו ודא נופא דכר כם בדקי לית לכר נס סדר כיה כל דיוקין דרוין דעלאה דלעילא וכו' : ועל פי מה דאיתא בברית מנוחה כיקוד הנ' שכל חכם ונדיק מישראל שהוא מרכבה בפני עצמו וכו' : והקדמתו לאעלה מה דאיתא בברית מנוחה דף כ"ו

מאחר פרשת בראשית ע' קל"ד

מאחר נבלות פ' כ"ב

מאחר פ' לחרי ע' קכ"ג

מאחר כי תצא ע' תקפ"ו

מאחר פרשת בראשית ע' ק"ח וק"כ

מאחר פרשת תרומה ע' רכ"ה

מאחר פרשת תזריע ע' קפ"ד

ופי הנקורות

ולזה פירש רש"י עפרכתא הוא לאד"ם נטל כי ס"ה הוא לאד"ם נטל היינו טלא דנולגלתא :

ובזה תבין המאמר פרשת בראשית ע' קל"ד בסוד לכבי שים ונהר יוצא מעדן בוחלי לעולה בעין החיים דתתן לית קליפין מכרחין הה"ד לא יגורך רע תלכל בעין לתתא אית קליפין ודאיתן והאי ואיהו כטיב בעין עדן דאיהו תכוך מטטרון דעין עדן לעילא דקב"ה לית תתן בפתל ועקש ובעין דא ונהר יוצא מעדן יכילא למיתר באיטטרון (ר"ל כי הלא ספסוף ונהר יוצא מעדן קלי ונהר כיצה יוצא מעדן תכמה להשקות את הגן ת"ת על זה קאתר יכילא למיתר באיטטרון ואתי ובעין מעדן תעדן דילים להשקות את הגן דן דיליה פרדם דיליה כי לעיל אביא רביעאה בפרשת האיהו מוחא דכיה פריה ורפיא וכיה סוד מלא איהו פרדם ע"כ . לכך קאתר דעל לפרדם הצלין שהוא סוד מוחא דכיה כדיה וכיה סוד היחודים להמשיך סוד מוחין על ידי יחודים עד לין סוף כתוך הוא : והא לאיתא בסידור אמנר לאעלה כי ככפת ניתנוריא עשרה פעמים (יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה) כי הלא הקדמתו כ בהלכות פקידה כי ו"ה כולל עשרה שאתן (יו"ד ה"ח וח"ו ה"ח): והנה אשמוד לכיך מה שכתב כתבתי לאעלה שהדם נקרא עולם קטן ע"ל אאתר בפרשת בראשית ע' קל"ד דכל נדיקיא עולם קטן עלם בפני עצמו ודא נופא דכר כם בדקי לית לכר נס סדר כיה כל דיוקין דרוין דעלאה דלעילא וכו' : ועל פי מה דאיתא בברית מנוחה כיקוד הנ' שכל חכם ונדיק מישראל שהוא מרכבה בפני עצמו וכו' : והקדמתו לאעלה מה דאיתא בברית מנוחה דף כ"ו

מאחר פרשת בראשית ע' ק"ח וק"כ

מאחר פ' כ"ב

מאחר פרשת תזריע ע' קפ"ד

מאחר פרשת תרומה ע' רכ"ה

מאחר פרשת תזריע ע' קפ"ד

מאחר פרשת תזריע ע' קפ"ד

מאחר פרשת תזריע ע' קפ"ד

ולא ליתא בפרשת יתרו ע' ק"כ כל פקודי תורייתא מתחזן בנופא דאלבא מהון בריאה ומהון כרסיא ומהון כרעלוי וכו' : ובקיצור כי הקדמונו כי בתרי"ג מצות הם בנופא דאלבא מלבא דעל' בר מן כל אלה ואלה מלבא דליבא ולא מלבא דעל' והקדמונו מאחר דעומה ע' רכ"ד ואתפלגו ביה שית רשימין ולימין רוח דליה (ו') וכו' לזה תבין מה שכתבתי לעיל בביאור נ"א שתת שביניהו והעתידין על (ו') היינו כי כל תרי"ג מצות בכללין בסוד (ו') והבינת שהדיק בקלה כל שכולל כל החסדים כי הלא היסוד הוא אחד מכללי (ה') קטנות שהם חנ"ת ובפרשת בראשית ע' נ"ג תמצא קיומו לזה ועתה ביאור מאמרו ז"ל שכתבתי לעיל בסוד ה' ח"כ כל פקודין הכתובים בכל התורה אינם עולים בתיקון ואינם נבי ועתה בלשון המשכה (היינו תלבות כי ליתי לה מנדמת כלום וכו' ע"ש ותבין זה ע"פ מאמר פרשת תצוה ע' שכ"ד בסוד פרי עץ הדר וכו' כי הלהכתי לעיל בסוד ה' ח"כ כל פקודין הכתובים בכל התורה אינם עולים בתיקון ואינם נכללים כאות בריית קדש ורמיזה לזה בקדמונו לעיל מה דהיתית בפרשת בראשית ע' כ"ט מאמר הקדוש ועקאר שכתבתי בספרת בשלמה מלכא שאת נגידא דע"כ שאתון לתיגלף עלוי בתיקון וכנגין דלתתון דלעלא בתיא דלגלף בה לכתבי בקדמיתא כך מיתי בתיקון ע"כ ח"ל כדאם נכרת ע"י כ"כ לתורת התורה ואיתיא בכתבי ז"ל בדרוש חותם בתוך חותם כי כל בנין הגוף לזמן כשאה חלא ע"י כ"ב דלי"ת והנה בדכורא יש כ"ב לתגון ובלהו כדשפי' ובחתמו ביסוד כדחיתא בזוהר פ' ויצא ושכבה בתקוס הוות ויש כ"ב לתגון בחקוס הוות ע"כ : לכך בה תחקוק והעתידין לחלד שב' ובדיק יסוד עולם : ובזה תבין הנעלם : ○ סוטה כי בתה בכוטה לחד לזן מזונין לשה חלא לפי מעשיו : ומאריך בנגע דהלא תרבעים יום קודם שיצרת הולד יוצא בת קול ואומר בת פלוני לפלוני וכו' דהעניין כי איתיא בפ' ויחי ע' תפ"ג ויסד חוקיקי בזמן הלל הקיר ולולביהון דחיהו זוי לרשויות וכל רפיוני וזנון תכסוי לחייב בתתא בנין דתתאי עלוי שכיחת רוח דקיר וכנ"ל בכתיב ותפלל אלי' לבתר מכאן לולביהון דמחן לחית ביה חוכא ובשני לחבבני רחמי עלוה יכוון מכאן ונרשיוני לחתקנא נדמיה מההוה חוכא ולבתר יבעי פלניה כד"ת כשבשה דכרכון ובחקוקה בקדמיתא ולבתר ובשוכה - לוק הכא כיון דידע חקיקון חוכיהו מה כתיב ויסד חוקיקו מכיו לחל לקיר שוי מכפי לאתקנא לנבי שכיחת דהת לנבי לתר דת חב בנין דשכיחת כל מקבי דעלמא קיימין בסתרהת מלן דחית ליה נוקבא שרית לזה מאחר ע' ויחי ע' תפ"ג לגביה ע"כ וכו' ע"ש : ובפ' ○ ויצא ע"ם ו' חית לתתון ברוח דנוקבא חית לתתון ברוח דכורא ואתחברו כלהו כחדא והוו תד ברוח דשית קדישא עלים ע"כ : גם הקדמונו כי ישראל יש בשש רבוא מזיתי לתורה ולכל אחד מישראל יתקבל בתורה ז' פנים כמו שהתבשים יש לפס חלק בתיון דאורייתא והוא כנד מלבו לאל' ע"כ ובזה תבין דנוקבא כי ז"ל בפ' קדושים ע' קי"ח דישראל דאתקריאו כרים לזמין בכלל בן וכת מסטרא דשלחית ומלכ' דזמין בן וכת ע"כ : ובזה תבין מה דאיתיא בפרשת ○ בראשית ע' קכ"ו כי כל פקודי תורייתא אינן בנופא דאלבא מהון בריאה ומהון כרסיא ומהון כרעלוי וכו' ע"כ : ובזה תבין מה דאיתיא בפרשת ○ בראשית ע' קכ"ו כי תורייתא אינן רישא ונופא ולבא ופומא ואינרין וכנוותא דת אינן בישראל דזמין רישא פומא ומהון עיינין ומהון לבא ע"כ - רק האתפון דדכורא הם מצד האבד והאתפון דנוקבא הם מצד הבטחה וסוד זה עיין לעיל בהלכתי . והוא מאחר פ' נשא ע' רס"ח דוק שם היטב - וח"כ לפי זה קודם יצירת הולד בת קול יוצא בת פלוני לפלוני כי ע"י צירוף אותיות שם של כל אחת . ח"כ מובן זה בבן העוסק בתורה הנדול לכך סיימן ז' שהוא בן עזרא רב שהם בכוללי עליהם לאתר ויחול בהי התלבים את בנות האדם ע"כ עיין בפ' בראשי ע' קל"ו ולכך בת אחותי תלוי בתיקוני פתח התורה כ"א ותסיים בך"ת אם האותיות הם בסדרן שלא יפגמו בסדרן אזי בהו כל בסדרכות בלאתר לאחר ליי : וע"פ מה שהלכתי כי ג' קשרונין זה בזה אקב"ה אוריתא וישראל מה תבין שכל העולם תלוי בתיקוני ולזה סוד התפלין על ידי בשראל פי זה הוא סוד נוקבא דמלאת שבחה היות לתשרוקיתא נוקבא ובזכותי כי לתיבת בראשית ע' ת"ל ותל"ו בסוד תפלין ד' בתים

כתי דתפלין דתחיד לזן ח"ת הה"ד הוא פתחי לי לחותי דעיתי ד' דת קשר של תפלין וכו' יו"ד דת לתטריך דלא יעדי מנו דיד וכו' : עיין בהלכות תפלין וזוי שם תת"ד בעלין ויזה בחור ולזו כל עופי לאחרן כי שם י' נקרא עליך ויזהו מיו"ך שהוא בוד של תפלין : לכל תחבולות לעשים שתבטל מכם מזה כי רחה תרחה סוד תפלין שהם נמשכים מזוחח דעתיקא ובלים לתכתה ובינה ולאחר כך ירית בסוד בני בכורי ישראל וכבר האריכתי כי שם לתיון דכרכן ולכך ליתיא בשמושת רבת שיהיו תפלין מיוער לנבעים על לתכעים לסוד הנ"ל : ותבין זה שכתבתי לזה שיעורו בלתבעים והנה כתיב וזהו כל עמי לאחרן כי שם י' נקרא עליך והכופעים עושין קטנים כדי שלא יהיו ושיעור קטנותם כשעורך והוא רק כחוטים דקים חוי להם . וכבר האריכתי בסוד החכם עיניו בראשו דליתיא כי הכשיבה לישעלה מוראתו בסוד שון על רחוק לל יחבר : וליתיא בפרשת תקון ע' תלו דלה חיים עם הלשה דת כ"י וזהו פי' דירה כלה לשה כלים כלים כי דירה כלה שלח יגדל כלב רע בתוך ביתו כלים כלים שיהיה כל חבר ונבר נקי שלא יענוש בשום מכוה ולו יוכה לחשה כלה שתשרה עליו השכינה לשה יהיה י' היה תתכלל - ומזה תבין תוך בעובדת דלתתא לתעבר עובדת דלעילא ולוך הוא עולם קטן וכל מה שלעיל התרכתי בכיאור נת' עלע מסמרות הוי לילה כמו שעיין על הכלל גם זה הוא לכל לדם . לכל הקדמונו כי שני רשעים שלכל לדם בכלב והכתוב לה הוא שיהלכה דעו"ר כי זמכה לחיית לבר גם בשמה שפירה בכל עובדין טבין לתתאר בה וכו' . וגם עיין בפ' בלק ע' שפ"ג ושפ"ד בליכין כתרין תתלין יו יסיכת ושמלכה מסייס מכתר דשמלכה דשמשת בכתם וכו' ומבטרת דכתם בסך שור ודל הוא שור וחמור : ולקדמונו לכל לם הוא שלכלה דהיו לו כאחר י' בדד יבחנו ולין עמו לל בקר ולו כאחר ולכל בני ישראל לל יחבין כלב וגם הכתם כאחד תמנו :

והנה לתרכתי כי הכל תלוי בסיתעורר הכתוב שרוח א' דברית"ש תת לו בלאתר ונו' ע"ש מה שהלכתי ולו כאחר ולתה על בחותיות תדרון . לזה יש לכוין בשמותיו' בלולבי נמוד וכל החוטפים עלי דעה ליתיא בבידוד הל"ר ז"ל החוטפים עלי דעה זה שלל ונוקבא ותבין עוד (מהרה הפר עמתם ונקלבל מתשובותם וכו' הושיעה יחיך דייקא ועבני ומסיימין יהיו לרצון לאמרי פי יכוין שהוה ר"ת לל"ף ומוכן . ועיין לעיל דף ל"ו שהלכתי בביאור מאחר לתזינו ע' תקם"ט : ובזה תבין פסוקים בחשבני ב' בני לם תקת לאחרי ומתותי תבין לתך להקשיב לחכמה לוכך תעה לכך לתעבוה כי לם לביכה תקרית ותבוכה תתן קולה לם תבקשהו ככסף וכמטמונים תחפשנה לו תבין ירלת י' ודעת לאלהים תמצא כי י' יתן חכמה ומפיו דעת ותבונה (וכתבתי לאר"י ז"ל בסוד תלת דיסין : והנה בהיות לדעת שהוא בשית ה"ק דעתיק והוא בהיות לוריך לאוקף להוריד לדעת ובתגלה בבוחא לתריך לתגין וכו' כמ"ש שפין דעת ותבונה ע"כ והנה קל תאיר כאן נ' תכתה תבונה דעת וקאחר לם תבקשהו ככסף וכמטמונים תחפשנה לו תבין ירלת י' ודעת אלהים תמצא כי י' יתן חכמה ומפיו דעת ותבונה ע"כ ח"ל שיהדר אחר התיר הקדושה זו כמי שמהדר לדם אחר ככף ומטמונים לו תבין ירלת י' וכיון שקוב"ה נתן לנו לשער הפניות הקדוש ירלת י' ובכלל כל כתלמי ע"ל לף י"ד שהלהכתי בביאור נת' ר' וירא חוא לר' יהודה דקאי אפיתתא דבי תמוזה וכו' כי כשהדם וזכה לנתן לשער שהוא בקדוש ירלת י' לו יוכה לידע כל סוד התורה לזה קאחר לו תבין ירלת י' לו תבין דעת אלהים וכו' והנה הקדמונו ובנין דעתיקא ישראל ליוטעם מאילנא דחיי לאתר י' כדד יבחנו ולין עמו לל בקר לזה קאחר קדש למילנא מאשה זרה תכבדיה לאחרי דשמאל אשת זונות שכיחת עמה לפתחה בני נפש וכו' לזה קאחר כי לם תוכה לסוד התורה ודעת כאחר הכל הלהכתי בסוד כל החלוקות הולכים לאחר הפה לו תהיה ניצול מאשה זרה הכ"ל והוא דקאחר להילוך מאשה זרה ולא נקט הפשט הכ"ל הוא כי לפי ○ שמו ע' י"ח דיוק לוכך רשע מאילנא דעת דת סמאל דאוריך שקט ושלוט וכו' בחוחי בהיות לשה רעה לאת וכוי כתב פקיד וכו' כי היה יותרת הכבד יש לה יותר כח בחטא של ישראל לאחר בסוד המשכה בחוכמה ומכח זה הגיד הרב הגאון יהודה"ל מנוסט מעכמל בן יהודה"ל בביאורו ס"ן לשה מהיכון בחליצת רבינו"ל כי הקדמונו כי הוא בקרא כלב ח"כ היה בקרות כלבתא (ויהיה לדהיו מה דלי' ○ בריחתי ע"ק ל"ו כד לתתא תתחברת בנעלה תיקרית על סוס בעלה וכו' ע"ם) והנו כוונ לענין בעבודה בגן כלבת שוב בכח בן נוראית בוק

מאחר פרשת בראשי ע' ק"ל ט

פי' מופלא על הנעלם בפ"ק דסוטה

מאחר ע' ויחי פ' ע' תפ"ג

מאחר ק' קדושים ע' קי"ח

מאחר בראשי ע' קכ"ו

כי פסוקים בחשבני

מאחר פ' ויצא ע' שמ"ב

מאחר פ' שמות ע' י"ח

מאחר בראשי ע' קל"ו

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

נקי אלימים :

כעשה מסוד ך לכך סוד נקודת קמץ הוא שמרמז על שני בחי' וכהיות שהוא כחשך ין ל לזה נקודה לחת ונס לרמוז כי אלה לריך לכפין וכנ"ל לא נתנו רק לות ך וכבר ידעת ע"פ מה שכתבתי כי החכמה מלין יצת והחכמה הוא בסוד ל וח"ל הוא בסוד ך ח"כ בניקוד קמץ כנ"ל נרמז סוד הכ"ל כי כמו שהסוד הכ"ל נרמז בתיתון כמו שכתבתי לעיל דף ב' ע"ב בביאור תיתר ס' ויקרא ע' טו ו'תקטר בני קמרין כן נרמז זה הסוד בנקודות :

פי' על נקודת כתף

ונקודת פשני פתח כזה ¯ כי לשעלה היה בסוד קון לבד ועכשיו נתרחב יותר כמו שהשעוב הראשון כי בתחלה בסוד נקודה ' ולח"ל כעשה כמו ו' ונקודה בלשון פתח בסוד בריחני' תנינא לקרי ליחצית כי נקודה ראשונה היה קמוצה טחילה והנקודה זו נקרא פתח שהתחיל הגלוי ונקודת נירי הוא בניכם כי לעיל דף כתבתי בשם האר"י ז"ל כי לה היה ניכר נקב"ה בפרטות וזלתי תניכם והלחה ע"כ . והנה לפי מה שכתבתי כי ח"ת אחר כאחר כו לכי לכי יהו' וחין לולפי שחדי ר"ל הנקודת הנקודת לכי כלל לאחד הו' כי נד יתיון הוא שם נקודת כ"ל וכר וגד שהחילל הוא הנקודה כי בנקודת הוא גלוי הדינים ושם לה היה גלוי הדינים ופשיטא לשעלה כיאחר שם לית מחתלל בהאי עתיקא חלא כולא יחידא ולכך לרמוז לבוד וה שבניכם התחלו הגלוי של נקודת לכך שם שני נקודות כזה " בסוד ויהי ר' מחחר תולדות לחלקים כי בניכם מתגלוי החולדות תתר וכנ"ל ע"פ ע' שלב חכמה עלאה לחיי בתיחות דכל בתיחין וכו' . וכך אתפשטת לאתנהדרא לאתנהרא בשלמא דאתי וכו' . והנה לכאורה קשה הלא לפי כדר הנקודות היה רחוי שיהיה נקודת נירי לאחר שפתח מהות חכמה ולפי סידור ח"כ קמץ פתח סגול שבח נירי ח"כ נירי הוא לאחר הגבורה שעל זה מרמז סוד שבח נס לפי ענין שחלש בנגח היה רחוי שיהיה חלם כתחלה שהוא ת"ת וחירוק שהוא בת"ת והיה רחוי אחר חלם מהות בת"ת וחח"כ מורק שהוא כנגד הנהר וחחר חלם בת אלחפום נם לתת טעם כי חירק הוא רק נקודה לחתי שהוא בנגח ומורק שהוא בסוד יש בו נ' נקודות נם טעם על כנול שהוא נ' נקודות וסם כזה " וטעם על חלם שהוא רק נקודה לחתי והוא לחעלה נם טעם על נקודת חלחפום הוא כוח ך נגד יסוד הנקבה לל מדי שחחר לעולמו לי וכנ"ל דף ד' לחויר קדמיאה שהוא כתר נגוליא בעמודא דאמצעיתא שהוא סוד חלם וכנוכל בדיק שהוא חלחפום לבך הם רק ט' נקודות כי בחלבות ליכא נקודה כי כל הכחלים יכדיים לל היה וזה חסם קניכו ין הנקודות עיי' כרשב"ח ברחשית ע' קנב קנג ובפ' פנחס ע' ער"ח ע"ש ובפ' וירח ע' רמב חשם בקודין בחתון וכו' . ללין חשב שלימון על חתון לחתון מנייהו לחשטחו לחשחחרו נקודים לחעלה להו וכו', ע"ש וכלע"ל כי לחיכתי לעיל בנין בחלבות חתחלת חסוד שני שלישי ת"ת ת"ת ת"ת (וכדחיתיא בפ' נשל ע' רסו חלחת לחשטחו היו ת"ת ת"ת ותבורה דלבא ונקיב ולחעבר בניסת לחיל ותקון פרנוסא דנוקבא ופו' . ע"ש) בחחורי זוה"ק בסיום שלים עליון דז"ח שסם נסתיים חתלבוש יסוד ביכה בחוך ועיר לפין ומסם ולמטם חתגלין חלוחות בנלוי נשוי ע"כ . ולבוד זה כי ביכה חתפשט עד לחר חסד וגבורה שסם מגול חסד שבח גבורה לזה בח לחריו כיכי שהיו ביכה חתפשט לחרי ח"נ : **והנה** לחר זה חתחיל בנין המנקבת והנה בנין שנוקבת נגד בית הוד שסם חיריק נקח והוא נקודה לחר ומרוק הוא שסם נ' נקודות כי לית בכתבי לחרי ז"ל בסוד לט בת נ"ז ד"ו ז"ל בכל קו שחחלי דנוקבת לחי . חכיכיון בחשבון בחי' קלבוסים דהוד דביכה והטעם כי לעולם הנקבה נחת בחחיל שסם הדינים והגבורות והמ כל בחי' ביכה היה נבורה כי דיכין חתעריין חיכה וכפרט כהוד שבח שהוא קטן שחחלי ולבן הלבוש של הוד דביכה נכנם בחשבון של הנולת כל נ' שביכה שבנקבת שחחלו חה שלימו כן נקו יחיין וחם כן לבוד זה חחר בירי שהוא סיום יסוד ביכה ושסם נגח הוד חתפשט שבני קיום דוניר חפין חתחיל בנין הנוקבת ואין כאן ביכה חיכו נכנם רק כרק חחד לבד לזה בניקוד חיריק הוא רק נקודה ' לבד וכהוד שבכללו כל ה"נ פרקים דביכה הוא שלא לבן שם בסוד שהוא נגד הוד נ' נקודות ובניזה כי לחיתי בבחי' ז"ל כי מקום התחלת לחשן כתר חלבות היה בסוף סיום שלים ח' ת"ת ומסם עד סיום דנלים ז"ת חתפשטת קוניה חרנוף חלבות בעשרה בפירות והנה סם כ' שלישי חתלין ת"ת

פי' על נקודת נירי

בספר ברית מנוחת ניקוד ת' ד' נכנסו לפרדס וביחות הפרדס נחיוס בשלשה שם שם מדנים ומוחלים סירה ועושים למעלה במקום הסירה ובניות מחזיר עולה וחתלחין בנבורתו הנדולה מתחלק לשנים כדי להבין ולדעת שהם בית אחד שהו יהיו סבון בחיצוניות ומשבחלק יוכל שם הסבון וכשחר הודוי ובניות בחלק חלק העליון מחבוא חחזרות והנלנלי והכובבים והמלחכים וחלק השני מוכיח את העולם ועולם הבאל ובשלחניו והתקונות ודו היה ועל סדר הסתה זו חמר סיזורי מה דנו ועשיון י' והמכניע את העליונים ומזוניהם והמביחים הוא חלוי בעליון ומשני החלקים הנוסה דרך בית החזרים נקרא שמו **אֲדֹנָי** מלכי ישראל (ובפ' בלחשית ע' מ"נ ברחשית ברח חלהים חת השמי'ם ח"ת הארץ ר"ת **אדוני**, דני לתבריחו שחיח ולרעת ע"ה כי לתבריחו שחיח וכל מה דחית בהון **ו"ה** היה לתבריחת לרעת וכל מה דחית בי"ע כ"ע ע"ש וחלק השני המכניע את העולם היינון להשפיל לנבחותיו נקרא שמו לתבריחו י"ה חלקי ישראל שני חזרות וביניהם את השם הנכבד והנורח לפעול פעולותיו בתיכוה וחלו שני המזרות קדרו ' כוכבי לכת להכניע העולם ו"ה נקוד על חלות וכל בתי התקופות המכניעים את העולם והוא ניקוד שבח בחות בחשונה מן הנקוד השם הנדול והנורח ולחה שבח חפני שבחחר יפת בחקומו חמרו המלחכי חלו לחלו כבר יפת בחזר כהחחד וכח להשפיע לכל הנבחות בי מידי נחתו חשפיע לעולם והוא נבור ההשנחה וכחוח בוה הנבור מיחיה ומשחלה נחזרות ההשנחה מתחיות הנבור השנים חשנחות על ישראל הבריח התכון ושני נקודים הכחולים בחות שבח הם רחו שני קנות של י' כנוד קון העליון והתחתון חקבל חן העליון וה חן התחתון ושני חזרות חקוקים וטובים (ע"ל סהחרכתי בסוד ג' קני ד' י ע"פ חם דחי בספר הכ"ל בניקוד ה' דף כ"ו ע"ג) וחחרו על סוד הניקוד שה הכעלם שכל המעחיק לבבון בו כחו שנרוך להיות וידע למי הו עובד וכך לחמרתי שכל חיש חבני ישרל שיזכו יוד' למי הו עובד הני הוא מקובי חינה וכו' . כי הקב"ס חיכו מבניח בו בסרט חלח שכללו כיון שעושה לשחר פרטי ישרל וכל חיש הבודק ויודע למי עובד חין חכמה כעלמה חחכו ויגוד לחבר ויקום לו חס לחיים חס למוח ויחר יחתבר חתלכי חשרת שהם לח ידעו לקום והוא ילד ע"כ . **והנה** לבחר לך חשם הניקודו חן הנקודו'ס קמץ כנתר ובניו פי' חיבור על נקודת קמץ שבתר טחילה הוא בכ"ל דף ע"ג בחשית בחכמתה ויהיו חניכה לחוחכה ולקרי לחשית דבל חתית עלמה טחילה לזה נקודה רחשונה בקמץ קטן כעין נקודת קמץ גדול הנמנה ובגוד וזה מי שחיכות לנויני כל ישרל בחשית חכל בחתית טחילה הוא בכל"ל דף ע"ב טעם על ניקוד זה כזה ר ע"ל דף כ' ע"ח כי בחלה של הכחום היה בסוד נקודה וחח"כ בשבתהוה בחוכה השפוחה כעשה כמו ' דהיינו החלבוש ך משך בעין ע"כ . ובכתבי חאר"י ז"ל בסוד הנטולה דע כי הנה חיריק לנמין יש נו בללות חלת ריסין עליון וריסת עליה שהוא ריסת דלת חתיידע חת חין סוף ואין סה חפיסה בלל ולה חתיידע חמנם חדין ריסין חחדנין יש סה נלוי קצת לחפיסה לך עכ"ל לה כתבנו כסם לה והוחות ולה יכרין חבל נגמו סהם ובעלמו בסוד חות ך ע"כ . ובפ"ד כי בניות בנקודה רחשונה היו שני כחי' שהם בחחלה בסוד ' וחחר כך

כעשה מסוד ך לכך סוד נקודת קמץ הוא שמרמז על שני בחי' וכהיות שהוא כחשך ין ל לזה נקודה לחת ונס לרמוז כי אלה לריך לכפין וכנ"ל לא נתנו רק לות ך וכבר ידעת ע"פ מה שכתבתי כי החכמה מלין יצת והחכמה הוא בסוד ל וח"ל הוא בסוד ך ח"כ בניקוד קמץ כנ"ל נרמז סוד הכ"ל כי כמו שהסוד הכ"ל נרמז בתיתון כמו שכתבתי לעיל דף ב' ע"ב בביאור תיתר ס' ויקרא ע' טו ו'תקטר בני קמרין כן נרמז זה הסוד בנקודות :

פי' על נקודת כתף

ונקודת פשני פתח כזה ¯ כי לשעלה היה בסוד קון לבד ועכשיו נתרחב יותר כמו שהשעוב הראשון כי בתחלה בסוד נקודה ' ולח"ל כעשה כמו ו' ונקודה בלשון פתח בסוד בריחני' תנינא לקרי ליחצית כי נקודה ראשונה היה קמוצה טחילה והנקודה זו נקרא פתח שהתחיל הגלוי ונקודת נירי הוא בניכם כי לעיל דף כתבתי בשם האר"י ז"ל כי לה היה ניכר נקב"ה בפרטות וזלתי תניכם והלחה ע"כ . והנה לפי מה שכתבתי כי ח"ת אחר כאחר כו לכי לכי יהו' וחין לולפי שחדי ר"ל הנקודת הנקודת לכי כלל לאחד הו' כי נד יתיון הוא שם נקודת כ"ל וכר וגד שהחילל הוא הנקודה כי בנקודת הוא גלוי הדינים ושם לה היה גלוי הדינים ופשיטא לשעלה כיאחר שם לית מחתלל בהאי עתיקא חלא כולא יחידא ולכך לרמוז לבוד וה שבניכם התחלו הגלוי של נקודת לכך שם שני נקודות כזה " בסוד ויהי ר' מחחר תולדות לחלקים כי בניכם מתגלוי החולדות תתר וכנ"ל ע"פ ע' שלב חכמה עלאה לחיי בתיחות דכל בתיחין וכו' . וכך אתפשטת לאתנהדרא לאתנהרא בשלמא דאתי וכו' . והנה לכאורה קשה הלא לפי כדר הנקודות היה רחוי שיהיה נקודת נירי לאחר שפתח מהות חכמה ולפי סידור ח"כ קמץ פתח סגול שבח נירי ח"כ נירי הוא לאחר הגבורה שעל זה מרמז סוד שבח נס לפי ענין שחלש בנגח היה רחוי שיהיה חלם כתחלה שהוא ת"ת וחירוק שהוא בת"ת והיה רחוי אחר חלם מהות בת"ת וחח"כ מורק שהוא כנגד הנהר וחחר חלם בת אלחפום נם לתת טעם כי חירק הוא רק נקודה לחתי שהוא בנגח ומורק שהוא בסוד יש בו נ' נקודות נם טעם על כנול שהוא נ' נקודות וסם כזה " וטעם על חלם שהוא רק נקודה לחתי והוא לחעלה נם טעם על נקודת חלחפום הוא כוח ך נגד יסוד הנקבה לל מדי שחחר לעולמו לי וכנ"ל דף ד' לחויר קדמיאה שהוא כתר נגוליא בעמודא דאמצעיתא שהוא סוד חלם וכנוכל בדיק שהוא חלחפום לבך הם רק ט' נקודות כי בחלבות ליכא נקודה כי כל הכחלים יכדיים לל היה וזה חסם קניכו ין הנקודות עיי' כרשב"ח ברחשית ע' קנב קנג ובפ' פנחס ע' ער"ח ע"ש ובפ' וירח ע' רמב חשם בקודין בחתון וכו' . ללין חשב שלימון על חתון לחתון מנייהו לחשטחו לחשחחרו נקודים לחעלה להו וכו', ע"ש וכלע"ל כי לחיכתי לעיל בנין בחלבות חתחלת חסוד שני שלישי ת"ת ת"ת ת"ת (וכדחיתיא בפ' נשל ע' רסו חלחת לחשטחו היו ת"ת ת"ת ותבורה דלבא ונקיב ולחעבר בניסת לחיל ותקון פרנוסא דנוקבא ופו' . ע"ש) בחחורי זוה"ק בסיום שלים עליון דז"ח שסם נסתיים חתלבוש יסוד ביכה בחוך ועיר לפין ומסם ולמטם חתגלין חלוחות בנלוי נשוי ע"כ . ולבוד זה כי ביכה חתפשט עד לחר חסד וגבורה שסם מגול חסד שבח גבורה לזה בח לחריו כיכי שהיו ביכה חתפשט לחרי ח"נ : **והנה** לחר זה חתחיל בנין המנקבת והנה בנין שנוקבת נגד בית הוד שסם חיריק נקח והוא נקודה לחר ומרוק הוא שסם נ' נקודות כי לית בכתבי לחרי ז"ל בסוד לט בת נ"ז ד"ו ז"ל בכל קו שחחלי דנוקבת לחי . חכיכיון בחשבון בחי' קלבוסים דהוד דביכה והטעם כי לעולם הנקבה נחת בחחיל שסם הדינים והגבורות והמ כל בחי' ביכה היה נבורה כי דיכין חתעריין חיכה וכפרט כהוד שבח שהוא קטן שחחלי ולבן הלבוש של הוד דביכה נכנם בחשבון של הנולת כל נ' שביכה שבנקבת שחחלו חה שלימו כן נקו יחיין וחם כן לבוד זה חחר בירי שהוא סיום יסוד ביכה ושסם נגח הוד חתפשט שבני קיום דוניר חפין חתחיל בנין הנוקבת ואין כאן ביכה חיכו נכנם רק כרק חחד לבד לזה בניקוד חיריק הוא רק נקודה ' לבד וכהוד שבכללו כל ה"נ פרקים דביכה הוא שלא לבן שם בסוד שהוא נגד הוד נ' נקודות ובניזה כי לחיתי בבחי' ז"ל כי מקום התחלת לחשן כתר חלבות היה בסוף סיום שלים ח' ת"ת ומסם עד סיום דנלים ז"ת חתפשטת קוניה חרנוף חלבות בעשרה בפירות והנה סם כ' שלישי חתלין ת"ת

תוכן סוד סיני מלא סוס וכו׳ וכתיב ויהי מלא סוס וה׳ הוא מלא בחיל ד׳ דחיות ס״ב
בראשית ע׳ כד ויחזר חלקים יפי תואות בקיצי השמים תחן רקיע
השמים דף הוא פשיטו דאתפשטו מתת (ו׳) לאחכמה ולאתפשקה לתרעה ע״כ ·
וקשה ל״ל מלא סוס כי אחיה לעיל תשיגהו על שדי דאחיה
לעולם דכח דאפשוקה הוא ואפשוקה דל אתי מן נדיק דאחיה יסוד
עולם דאחיה לעולם ד״א ע״כ ליה נקשה כלשון מלא סוס שיש בו הרבה
מספר : ובכתבי האר״י ז״ל כי כאן שהשגחים נחלקו לג׳ בחי׳ לון חמס
סוס שהם עליונים ותחתונים ותתחתונים כן הנקודות נחלקו לג׳ בחי׳
כי הלא סה״ט נקודות קטן פתח צירי סגול שבא קיבוץ חולם ושורק
העליונה לזו חלם לזו חולם החלם נה התחתונה והיא שורק (היינו
מלא סוס שהוא כח ו׳) והשאר סה״ת נקודות תחת האותיות ובשבא
כל הי׳ נקודות תתתחתונות לחטיפות סם גדולה שהם יודי״ן והם י״ב בחינין עין
כי הנקודים תעין יפלו לך סה״ נקודות שהם קטן ופתח שהם בכתר
ובחכמה בגדולה הם גדולה (וי״ו) והם ני״ב כ״ב לרמז לתיקון לשר מסם
בשבו הכלים של הנקודים כי לעולם הכלים הם מן האותיות ושטעם
כי לא היו יכולים להופיע כלים אם לא מחלו השניים הראשוני והם
הודידו כלים לכולם והם הופיעו ע״כ ועוד שם כי הנה שם שבנקודות
דשם ס״ם והנה ט׳ נקודות הם מן קטן עד השורק ולא מצאנו בכולם
שתתייחס על גבי האות רק (ו׳) והיה נקודות חלם שם נקודה לחד
לבד בחסר ושהיה נקודת שורק כה (היינו מלא סוס וכו״ל) ושאר
הנקודות הם לחטא מן אותיות והנה נקודת החלם הוא בת״ת בגודא
ובקטן כי ת״ת דאחיה קדמאה מאבו יונק נקודת חלם חלם חל כתר ס
הנקודים דרך הטבור ובגודא כי חלם חיטו בכתר על חיטון מדי כי
בחלם עיקרו בת״ת דת״ק חוסם כשאר כתר חל הנקודים וכן :
שלא יתלבן מחמרי הזוהר זה עם זה ושב״ו תקיש בשאר הנקודות כוף
שחסם שורק דיסוד ת״ק יונק הכל לחד (לחו״ק) דנקודים כי הנקוד
שהוא כעין (י׳) שבשורק היה יותר עליונה כי היה נקודה ושאינו
יונק לבת דנקודים גם כי הוא גדול (י״) וחכמה הי (י״) דשיחת קדישת
(והו״) שהוא שיחוכה יונק לחת דנקודים כי נקודים בחכמה ולחיון
בבינה גם הוא בחי׳ (ו׳) דת״ת שהוא לבד שבתנו בבינה למוניהם
לחון ולכן לוקחת היא בחי׳ (ו׳) זו ע״כ : ולפי זה מוכרח הוא שיהיה
חלם קדוש לנקודות שלחטיפות כי חלם הוא בכתר ושכו נקוד שבחלחטיפות
(י״) הם כיסוד דת״ק יונק מהם הכל לת״ת דנקודי׳ ולכך
הם מסוכים זה לזה ונקראו שם נשתרו עתה נ׳ נקודות שהם למעלה
תחת החטיפות והטעם כי פי׳ תחתונות היה בהם שניהם לנחרי פנים
ולחוד ולחוריים דת״ת גם הם כשברו ע״כ וכל זה היה נורם שנשבשה
הנקודים החתתונים חסרים החתת החזן כל עיקר ות״ת לא היה להם
אחיזת החזן רק בחי׳ בעלמא ובכתר גם הוא חי״ע שלמה חיות של
החזן כשעמד מבה הוא בחיתוך מקום וכפי חדברות החלה היה חוסן
שבירת כלים מסוכים זה עזה ע״כ : וע״פ זה תבין בחי׳ ברחמי
ס״ק ב״ש ושחמר פ׳ וירא ע״ס ס״ך ותבין נקודות חעלת חלם שהתרכבו
לעיל שבו תלוי הנחולה כל יתגלו חלם ונקודת שיש לחם בוף
וכבר ל״ע פ׳ אמחר פ׳ אמחר ס״ך ובבין החזון אכתוב תתקדים שחזן
לחם שוף דכתר חזן סוף תתקדים ע״כ וכתבתי שחר״י ז״ל כי עיקר שם
שהוא תתקדים קדושת שחת בחזן סוף כתלבם תנך עתיק יומין ע״כ והוא
שבובאר כי בם בראשית ע׳ כד ל״ו · שהי לחחד תבעי לי כוונה בא׳
תתקדים עתיקא דכלא וכו׳ וקב״ה שכתם ע׳ תע״ו שם אחד״ה כלול

עשר ספירות חיהי א׳ חזן סוף וכו׳ וכתיהור שהר״י ז״ל ע״ק הוא ת״ק
פתיחלבם תוך עתיק יומין וע״י נו״ה ת״ח נו״ה וכיכה ומו״כ תוך
ת״ע ב״ע ות״כ עמוד חלם שהוא כאשך מן ת״ק והוא כחיה כי בעלמה שע״ב
א׳ כמבואר בחיוכות בפ׳ בראשית ע״ק ת״ח והוא כחיה בשתים בשתים
מנוקדים שהם נ׳ י״י י׳ יהיה ר׳ יחד ר׳ יסח ע״ל דף ו׳ כוה י״ל טעם
שהחלם על שכאשך חלם לבסוף וחחיה בח פיקוד חלח פוס כי חיותה בפ׳
שחות ע״כ דאיך חוכד בנדקן בנין דהיה שכיכת לעפרה חוכד דהת
לח חטח לבניה חיכון בראשון יפ רשע חחיך בראשון דת שחלם דחוריך
שקט ושלוה בחיי בראשון בהיות רשע חשת ומוכים כחם תקיפה וכו׳ עד
דקר״ם יוקים חעפרה לחחיות שוכת סהופלטת ע״כ והחרכתי לעיל
ליתה חחיך רשע בראשון וכו׳ כי הכה חטח על לחה״ר הגיע עד חיך
לכנין על לחיות וחו כנגד חור דחיך וכחתר כנגד חור זה הוסר החור
ונשתלם חמוקבל דו״ת וכו׳ וחו לחלה חחיבה ע״ל דף ו׳ב בסוד
לויתן וכחיות כחדרי לויתן ילקי על חיסוד ומלכות היה בסוד
בחכמה על חלף טורין כאחיה חשפע מן ת״ם ב״ה עד חיסוד חו נם
מלכות חקבלת חשפע וחקדמו לעיל דף ד׳ כי חוריך קדמאה היינו כתר
מולין חשפע בעמודת חאמצעית ובעיל בגדיך וע״ש נאה שכתבתי לעיל
ע״פ עחתר פ׳ ויקרא ע״ כ חרעיפו שיש מחעל חת״ק ושחקים
יולו נדק וכו׳ לכל כאכנגו חר ח״ת שהוא כתר ות״ב חזן יבא
חשפע ושם נדיק חוכד בנדקו ושרשע מחריך בראשון (לית בכתבי
חחר״י ז״ל כחיות טס נח נו דן קן הוא בסוד כי יש ס קנוקד ת׳
פוספות והעיקרים הם ט׳ לחמרות היקר מה שכ״ו אט בכתר לחדים
ונלו הם ז׳ נקודות שיש הם עיקרים והם נקודה ת׳ שלה ונקודות לבוש
הסוד דביכה ונקודות לבוש סהוה דו״ת והכה הם נ׳ בקודות היותר בחי׳
דיסים וגבורות שיש בכל שחר הנקודות לפי שהב״ה הם לכר מנוסף כי
על כן נחתו בו סחילת בעגין ותקע כף ירך יעקב ובסרטן סהוה קו
בשחילי ונם שהוא בסיומת שהוא מלכלי חיכינן כמו בוהר הם שכ״ו
מתוכת דהכתר וכל אלו הנ׳ נקודות הם ג׳ נקודות כתיתתו שבשלשה קיים
שחלים דביכה ודו״ת ודחלבו׳ וכ״ל לבדו הוא דין קשה בחילוד ויולד
נאכ״ם בחתברו יחד וע״כ יש התחברות יחד בנקודה זו הם מכים
זה בזה וכלכלים זה בזה ולו חחד הדיסים חתרכים וכל אחד מחלו הנ׳ בכללם
בשלשתן ונעשו ט׳ נקודות (וכזה תבין מה דחיתה בכתבי האר״י ז״ל
והחרכתי לעיל כי חשה וכה לח היה רק נקודה ח׳ וכח לה עוד ט׳ ונשלמה
כי״ם נחוחות ולבי הכ״ל ל״ב) ונם שיבחי מילות ולח בבחי׳
עשרו כי הנבורו והדיסים מתרבים חילוד מילוד בחקוק הזה והבנורה
חתפשטת בהוד מנדלת חוחם ומעוסף בה נקודה ת׳ ובשלמו לעשר :
(וכזה תבין למה נקודה זו של שורק הם נ׳ נקודות ושוחדת זו תחת זו
סיינו לרמז כי כחן כתקבלו כל הנ׳ נבורו דחשוכה של הוד כיכה ונקודה
שבו של ו״ת ונקודה הב׳ חיסוד של מלכות וכהיו׳ שהבוד מורה על חלף
בחחבי שבו נחדב הבית בסוד והודי משקן לחשחי ושן הוד מעשה דוד
והלבנה השפע לקלישו וכל ל״ל לחלחה החדיבה לכך עומדים נקודו׳ חלבו
בדרך עיקוש כוה (ב׳) והבן קן ונודע כי פה ב״ה הם ה׳ חוחיות
הכפולות שה״ן השפוטה והחרוכה היה לחרוכה שבכולם בסדר לחפה
בי״ת ולכן מתפשטים מחסד עד הוד שפה ונחנה כי הנבורה שבהוד
היה חות ת״ן חרוכה דבעכובין והיה חות ן של קן והנקודה של
תוסם׳ היה חות ק ובשבה נקודה זו בכחי׳ קן וע״כ · כל החמוכות
שנקודים קן כל בשר בחחוים בהוד זה וכן מחלל בשבע
ככה ירד
ישעקב היה בהוד זה נם כחה תבין בכון כל היום הזה ולחחרו בהוד שהר
פלף שנים בעיכוך
כיום לחתיל וגו׳ והעבין כי כחוך חהוחיל דחשיחת בכחתה לחון כעשים ס
שבנקבה חחת בשבון בחוכן והיחוכה דחשיחת בכחתה ס״ם ונחמכם עיקר ס
ויכי דחים טחתים בנשפכים חסכסיגים של סה״ם ונחמכם עיקר
חיחוכה חיכו חלף בכחיות שהיה בנבורה הוד שבה וסם בחחדים עין לעיל דף ן
בחחוכים חהוד בעשך דוד בכחי׳ ה׳ דחים טחתים ונסוד סהה על שחל ופתן תדרון והבה ו׳ חלפין וסכן סהה עלמה כנד ו״ק
דו״ת (ולכאור זה יש רחפי סדרות שבחומש חחתחילין בחלף חלה
עולדת בת ״חם״ בחוקתי חלה תקודי חלה חסבי חלה הדבריס
חתם נגעים ולזה בם חלף הדבריס חוכיר סם ר״ת יום שבחוכר שהוא
שלישית חשבת ופתן ב״ם חלף נגעים והוא חלף חחחיסי שהוא הסוד
נו׳ מסם יקבץ יי׳ חלילין וכיוסם הם׳ שהוא חלף חחחיסי שהוא הסוד
נו׳ נחיב הבית ובחיכך הנלות בסוד חלף בניס בעיכוך כיוסם חתחיל נו׳
וחלכן נ״כ חלף יומין דחיל בח׳ בוחר ס׳ פקודי ת״ל חלף על חלמה שהוא

טעם מוסבלת למה נקודת שורק הוא נ׳ נקודות והם עומדין מלמעלה להטיל

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

בטעמים הכ"ל ודקת סנולתת וכו' כנ"ל אבל יקשה לן מי גרס לזה
כח תקף וקף קטן כזה כי כ' שנפלה וחורבן הבי' דאשתלח
(ו) שבין יי' דא ושאחרו רק שבי בקודות וזה גרס בשכיחה שהיא
גדולות בתוש כ' בהליות כ' חסרים וכו' שלקחו יחרוי כי שניהם
ומוקב' בעת שנפלה בשעה אחת היתה למרך נופם ותפשטו האחבי'
בנופל דו"ת ובנבורות בנופל דוקבת וזהו לף ידי שהיה שאול
שהשם ה' נבורו' ידי יעזר תרשיעה ויעלבת ויוציו שהם ה' חסרים טעמים
טעמים היינו ו"ל שנקרא טעים קוראי לתי תליהם יעמדו יחדיו כי שניהם
כרחוו בסוד (ו) וכסוד תיעודה שהיה בותת (ו) ויש לזה טעים
רבות לותיו' שנגד הו' וה"ה לותיו' נגד אלכו' בסוד בשעה לבר
הנרמות בסוף (ו) ולזה אחד וקף נדול וכנ"ל בת מרכא טפחא היינו
שיהיה לזר דל"ת בו"ת ולזו יוכות אחת מהנחתת כזה ר ^ כי לית כנמ'
מכסי שבת דף ק"ד מ"ט שיקרא אחדיו כשיבה קלי ולחת מלבן לבוניה
קושטת קלי שיקרא לת קלי וכו' רש"י אחר כשיבה כל לות ולות שבו
עומדת על רגל אחד לחת מלבן לבוני ומשכבין תחתיה
לותיות כתין לבוניה דלקן יש לו שבי רגליס ומשפה טוב ורגל השני
רחב ע"כ והקדמוני מה דלי כם משפטים ע"ר דין לחת בשוחת
דלחתנעיתת שבת שקר ניהכם ושמאל וכו' ולזה פרין נמ"ט שקר
אחד כשיבה קלי היינו שקר הכ"ל ולחת מלבן לבוניה ושיבה כי קן
לחתך והו שיקרא לת קלי לתקוני לאת שבת אחת כי הלא לותיות לחת הס
א' לחשון לחתיו' מ' לחתיו' ת' כסוף אחר לותיות שקר כת ת
והו שבת לחת ל"ל קנה לב לחת הוא יולחו תכון לעולם ועד לרגיעה
לשון שקר כי תכת ת' מוכת שבת לחת תכון לעד ולזה תחים תהיה עם
ה' לתהיך כתיב ת דכתי ועניו כב' כי אשת ע' שב"ח שב"ט וע"ב מה
שכתבתי לעיל דף ט"ב ע"ב תבון לכי הכ"ל דכתיב תמים תהיה עם יי
תלהיך כתיב ת' דכתי היינו שיחויק באדת לחת נם הקדמוני כי
לעתיד ופעולתו לעביו יעביד רעל דק ויהי ה' והו שקר הין לת
רעלי' ושיקרא לת קלי כי הלא קק"ב יעביד רעלה דק ולו ולחת מלכן
תנחת שבת מלבן לבוניה והכה לתנחתת הוא כזה ^ לזהו כי
לחר שיהיה מרכא טפחא לזה דל"ם בוניה לפין הנקבל
תנחתת ישראל שיתנלה החלב ולו הוא מקן היחיה ולו לחת מלכן
תנחת ולזה אחר מרכא טפחא כת מוכח לתנחתת ר"ל מוכח הכלחות
בותת כ"ה עד שבשיו כנפיה לתנחתת שיהיה מלבן לבוניה על שבי
הרנליס והכה לחד זה כת פזר כזה ו כי' ל' כם הלה הדבריס
ע"ת"ה פתח ולחר ויהוד הולך לפניכם יומם כעמוד ונו'
ויהוד ודקף טפחא לעילת (שיינו כי יש על ויהו"ד פזר כזה ו)
לחילי הלה בנין ההוה שבתת כתי יהות ושפירו שוות להלי הלה
לתכביות עד שבתת בנלותת והשבת חלבית באקיבו דישת בחולכלה
בחדוה בודלי ודקף טפחא לעילת ע"כ ולבוד זה לחר טעמים מרכא
טפחא שיהיה לזרך דו"ת ולו מוכת לתנחתת כי סיום הוא כי דקן
שם לתשך שכתבו ויהי מקן כי כל מקום שב' ויהי לשון ויו הוא כי הקן
הוא היחיה ולחר זה יהי' מוכת לתנחתת שבת לחת מלכן לבוני מחכה
וכו' ומסיים כדין נטלה חטוכותת בחילנטה בהוה שלחנו דחכתת
ובד מתעטרת מכלהו כדין לתברכת והשותת דכלה בידה ובהיות
שהטעם לתנחתת מרחו על לחת והקדמוני עד דיחת דקף ויהי
ולחת מלכן תמיחת ולבוד זה לחר לתנחתת בת פזר והוא כמו
שהקדמוני בהוה ומכל לחת עלת העלות בוד הת ולו הת לקחת
שכיחה כי סוד פזר הוא סוד דקין יסוד עולם כי מסך (ו) הוא
יסוד ויו הוא השטרה וכ"ל ע"פ כתבי האר"י כי יסוד דאדם קדמאה
בניוה הכ"ל והוא סוד מוחזר ק"ב שהתבתי ולחם קניהו וכל קרבי
לשעים תנדע תרומתה קדוש כי לחיתה כם כשלח ע"ל ו
ולומתי דלתי כתיב גילי אחזר בת ציון הריעי כת ירושלים הנה מלכך
יבא לך נדיק וכוסב (הת לחזר גילי מחר בת ציון הריעי כת
ירושלים נדיק וכוסב תבון זה ע"פ מה שכתבתי ביהור לחזר מחר פרשת
החוינו ע' תקעד ותטרוניתת לת מתברכת חלה מנו תיכון תלכת
אדם נגח שור יסוד ואתבטחת וכו' והוא כוח לחתם כתיב חותם
והוא סוד מחזר ס' ויקרא ע"ך כ"ש לעיל ותבון סוד הסמוך הכ"ל
והת דחדייק וכל קרבי לשעים תנדע תרומתה קדוש נדיק

טפחא שמים ונו' כי לחיתה כתם שחנו' דף לו מ"ב ת"ר יהך זו שאול
לחתה לחזר שאול לו חיכו חלה יחין ת"ל לף ידי יסדה לרץ ויוציו
טפחא שמים ע"כ ופי' רש' מדכתיב ידי ויחין ס"ת יד הייכו שאול ע"כ
ולעיל הקדמנו ז"ל כי לותה כ' חסדים והנ' שלקחו יצירי לפין כ
ומוקב' בעת שנפלה בשעה אחת היתה למרך נופם ותפשטו האחבי'
בנופל דו"ת ובנבורות בנופל דוקבת וזהו לף ידי שהיה שאול
שהשם ה' נבורו' ידי יעזר תרשיעה ויעלבת ויוציו שהם ה' חסדים טעמים
טעמים היינו ו"ל שנקרא טעים קוראי לתי תליהם יעמדו יחדיו כי שניהם
כרחוו בסוד (ו) וכסוד תיעודה שהיה בותת (ו) ויש לזה טעים
רבות לותיו' שנגד הו' וה"ה לותיו' נגד אלכו' בסוד בשעה לבר
הנרמות בסוף (ו) ולזה אחד וקף נדול וכנ"ל בת מרכא טפחא היינו
שיהיה לזר דל"ת בו"ת ולזו יוכות אחת מהנחתת כזה ר ^ כי לית כנמ'
מכסי שבת דף ק"ד מ"ט שיקרא אחדיו כשיבה קלי ולחת מלבן לבוניה
קושטת קלי שיקרא לת קלי וכו' רש"י אחר כשיבה כל לות ולות שבו
עומדת על רגל אחד לחת מלבן לבוני ומשכבין תחתיה
לותיות כתין לבוניה דלקן יש לו שבי רגליס ומשפה טוב ורגל השני
רחב ע"כ והקדמוני מה דלי כם משפטים ע"ר דין לחת בשוחת
דלחתנעיתת שבת שקר ניהכם ושמאל וכו' ולזה פרין נמ"ט שקר
אחד כשיבה קלי היינו שקר הכ"ל ולחת מלבן לבוניה ושיבה כי קן
לחתך והו שיקרא לת קלי לתקוני לאת שבת אחת כי הלא לותיות לחת הס
א' לחשון לחתיו' מ' לחתיו' ת' כסוף אחר לותיות שקר כת ת
והו שבת לחת ל"ל קנה לב לחת הוא יולחו תכון לעולם ועד לרגיעה
לשון שקר כי תכת ת' מוכת שבת לחת תכון לעד ולזה תחים תהיה עם
ה' לתהיך כתיב ת דכתי ועניו כב' כי אשת ע' שב"ח שב"ט וע"ב מה
שכתבתי לעיל דף ט"ב ע"ב תבון לכי הכ"ל דכתיב תמים תהיה עם יי
תלהיך כתיב ת' דכתי היינו שיחויק באדת לחת נם הקדמוני כי
לעתיד ופעולתו לעביו יעביד רעל דק ויהי ה' והו שקר הין לת
רעלי' ושיקרא לת קלי כי הלא קק"ב יעביד רעלה דק ולו ולחת מלכן
תנחת שבת מלבן לבוניה והכה לתנחתת הוא כזה ^ לזהו כי
לחר שיהיה מרכא טפחא לזה דל"ם בוניה לפין הנקבל
תנחתת ישראל שיתנלה החלב ולו הוא מקן היחיה ולו לחת מלכן
תנחת ולזה אחר מרכא טפחא כת מוכח לתנחתת ר"ל מוכת הכלחות
בותת כ"ה עד שבשיו כנפיה לתנחתת שיהיה מלבן לבוניה על שבי
הרנליס והכה לחד זה כת פזר כזה ו כי' ל' כם הלה הדבריס
ע"ת"ה פתח ולחר ויהוד הולך לפניכם יומם כעמוד ונו'
ויהוד ודקף טפחא לעילת (שיינו כי יש על ויהו"ד פזר כזה ו)
לחילי הלה בנין ההוה שבתת כתי יהות ושפירו שוות להלי הלה
לתכביות עד שבתת בנלותת והשבת חלבית באקיבו דישת בחולכלה
בחדוה בודלי ודקף טפחא לעילת ע"כ ולבוד זה לחר טעמים מרכא
טפחא שיהיה לזרך דו"ת ולו מוכת לתנחתת כי סיום הוא כי דקן
שם לתשך שכתבו ויהי מקן כי כל מקום שב' ויהי לשון ויו הוא כי הקן
הוא היחיה ולחר זה יהי' מוכת לתנחתת שבת לחת מלכן לבוני מחכה
וכו' ומסיים כדין נטלה חטוכותת בחילנטה בהוה שלחנו דחכתת
ובד מתעטרת מכלהו כדין לתברכת והשותת דכלה בידה ובהיות
שהטעם לתנחתת מרחו על לחת והקדמוני עד דיחת דקף ויהי
ולחת מלכן תמיחת ולבוד זה לחר לתנחתת בת פזר והוא כמו
שהקדמוני בהוה ומכל לחת עלת העלות בוד הת ולו הת לקחת
שכיחה כי סוד פזר הוא סוד דקין יסוד עולם כי מסך (ו) הוא
יסוד ויו הוא השטרה וכ"ל ע"פ כתבי האר"י כי יסוד דאדם קדמאה
בניוה הכ"ל והוא סוד מוחזר ק"ב שהתבתי ולחם קניהו וכל קרבי
לשעים תנדע תרומתה קדוש כי לחיתה כם כשלח ע"ל ו
ולומתי דלתי כתיב גילי אחזר בת ציון הריעי כת ירושלים הנה מלכך
יבא לך נדיק וכוסב (הת לחזר גילי מחר בת ציון הריעי כת
ירושלים נדיק וכוסב תבון זה ע"פ מה שכתבתי ביהור לחזר מחר פרשת
החוינו ע' תקעד ותטרוניתת לת מתברכת חלה מנו תיכון תלכת
אדם נגח שור יסוד ואתבטחת וכו' והוא כוח לחתם כתיב חותם
והוא סוד מחזר ס' ויקרא ע"ך כ"ש לעיל ותבון סוד הסמוך הכ"ל
והת דחדייק וכל קרבי לשעים תנדע תרומתה קדוש נדיק

נח' אם מכחת דף לו ע"ב

פי' נח' אם שבת דף קד

מחמר ס' משפטים ע"ת

פי' נח' אם תניכה ס' ין דורטן

מחמר ס' פתחם ע"תת

מחמר ס' חלה הדבריס ע"תנש

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נקוד

איתא כתם כבוהות מעורבת בכתם לבנה בפני ר' יהודה חורת שבחקוניהו יש לה ס"כ קלפין קלפיות שבשקוניהו יש לו ס"כ קלפין בבית הימסם אלו פעם אחד בכל חדש בחקוניהו ועברו ו' קלפות על חודו תניא בן עזאי אומר כל חכמי ישראל דומים עלי כקליפו הטוס תוץ מן הקדח הזה ופי' רש"י חורת ירק שלטושים לוטינת ו' קלפות זו לבן זו עברו . הקדח הזה ר"ש וכו' והוא כי חיתא כי' מאמרות ת"ד ח"ס כי' ופי' ל"ח ומסיבדא ר"ש אחותיו' שמו בן סופי תיבות לומר ודוע לבדיק ולישרי לב שמחזה שהוא מיסוד התורה שבעל פה מן המקור שים לה בפלח העליון שהחדקה הוא ומזו שחתר מיסרת ליעל היא פה חיים ואחרת מ"ן ולרמז לזה מחליפין הה"ק בלשון - (ועיין בסוד הייחודים בסוף ק"ס תניא מזה מחליפין הה"ק בלשון) ושוה לקלקול כל חכמי ישראל דומים עלי בקליפות הטוס לפי שהחזה להוט תחת הטוס כדאי' בכתיבת דבה ותומת אחיקת מכחתא ל לגילוי כי בתקדרו רעלי בחם בסוד קד שלח יוכלו להזדווג ושוה מרב ודע לך מזה לאחכול בליל ע"ם ולבך הכחש להוט תחר הטוס ושוה לתדבון בכוונת בן עזאי שכל חכמי ישראל דומים עלי כקליפות הטוס לתורה ומצוות ולתפלין מוחין מדרשות נמוקים ואגדות של דופי כזה הקליפה לטוס שהוא פרי מגולל להרבות את החמות והיא מגיפה עליו מן הנחשים תוץ מד"ש קדח הוא טהור מטומאת שהוא בעל פרי עצמו תורה שבעל פה ע"כ והטעם לזה שיש קדוש מזה מן סיסרת שהוא היה מלח ושמח ויש ומזו ל"ש עוד מביא שם בחומת תמרו חז"ל דכריס שלח מלח חלח לחמה כללי כללים נגלו לר"ש שוכה לדרוש אותם מדעת עמוו ומכוון להלכה כי כשם שכשם מרש"ה היה מתחנה התורה שבכתב ובקרקע תורת יוסף כך כשם ר"ע מיחכה תורה שבע"פ ע"כ . וכזה תבין מה שכתבתי לעיל כי שער הטבעים הוא סוד א שבהיה וזה נקרא בתורה שבכתב חיתן וכתורה שבע"פ תניא ולכך נבי מסה כתיב ויהיו היה מושכך ונבי ר"ע שהיה מיחכה תורה שבע"פ תניא חר"ע והכה חיתא בכתבי האר"י ז"ל כפר בחדנו שכל הכשופים נפלו תוך עמקי הקליפות ע"י חטא חדה"ר והכה כשיש בשמה יקדית העולם תוך הקליפות אין מכיחין אותה לנחת מיודם כי מוכים על ידה כי בעוד שהקדושה בתוכם יש להם חיות ומזון ושפע רק כשרואין חיזה ויקום פעם הם מותנים אותו הכשמה כדי שנתקלקל יותר ממה שהיה ותחזור להם יותר פעמים ושוב וכו' ומבני' ו"ם מי יתן טהור מטמא וכזה תבין ענין כיוה לכשים נדולים לתין קץ שסם כיוים מנוים אז בכי עם החרן ע"כ וכזה תבין טעם של ר"ע וכ"כ ע"ו ע"ה מנחין ומחדחין לתנן דמסטן דאמרו דקה"ה אתיינא דלתרחקן סני לנקחה בדחת דילי דאיכי דלאכה מאלין קליפין דערב רב קוטיין ביסין לליח לון תירוץ ולא פרוקא דעלייהו לתמר מצוות לא יוכל לתקן (ולטעם זה חיתא בסיוור האר"י ז"ל בדיך ליזהר שיקדש הלבה בכל יום ויכוין לפלפל בה כדי לפסיר כל קשיא ותבן והקליפו והסביכה הנקרא' תורה שבעל פה ולקטנו אותה בכ"ד קשוטין בסוד מזה ומזה הם כתובים והלכה לחותיו' שבלה והיא לתלי וכו' ויהיון קושיין דחיהון לבושין דשלבה דלתקדמין מתסבנות והב הה"ד כל כבודה בת מלך פנימה מחשבתו והב לבושה ותתון פסקין לה בכמה פסקות ומפרקין לה בכמה פרוקין ותי חסר שום פסק מתחכיתין כיוה דלוקמוה זה חסר מהמשנה לתנן מתקנין לה והיו היה חכמין מיוכל להמות ותי ייתי שום טפש ויפיק שום נים על הדה לומא דחתיך לבושין וייתא וכי לורייתא תיהי חסר והא כתיב תורת יי' תמימה וכו' . בהדוח ומזה הלכה דלחיהי בדיתא סליקא קדם מלכא שליטה בכלא בנוחא בלבוש ותקעיים סה ודחיתיה לזכור בדית עולם (ול"ל שכתבתי מה דחי' כפ"ב כח ע' דיג ותי חיהון נדיק דזכותי ובזכותי ובזכותה לתחדת לעכיכת ולמפטנו מיוה לבושה דקדבתא דמסטין ולקטנה לה בלבושין דנוכין כהיכין דרוין ד דלוריתא מה כתיב בית ולילתיה בדוק בלילה דלוריתא דלוך רו תתקרי וכו') זאת תורת העולה בדיתא דהוה מהדקא שפלה בגלותא סליקת על כל דרגין לעילה הה"ד רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלה וסליקו תהא לאתה דחיהו לימיכל דחסד דבי הרוזא להחכי ידיים ותתון חכמה כ"א ת"ה וכפ' כדחסת ע' ק"ו תפם קניהו בנין דלגלותא תיהי מזה ודלו שכיבתא ותורייתא דלו קה"ה לא בדיך הפסקה בחייהו (והוא פי' כי כר מזה ותורה חוד) דכל פקודין דעשה ולא תעשה כלהו תלין תוכ יהוד כחה דלוקמיהו רוח דלו שמי עם י"ה שם ה"ה נחות ב"ת ונה וכדי עם הי' ח"ח מזות עשה וכו' ותיהון כלילן בלחבדים דלתתר כי' ודע לחבדים תוקבי ישראל דסליק כיוד הי ואת הוא דוחה דוקה ישראל עלה בחיתשבה לברחים תקשבה ל"ה וכי

והטעם כי בחם ל' חית' כחם נדרים הנודר מן הטום וכו'

ויפשע את הקול ההלכה (כי בכה ויפתח כי קול הוה תפתחת והכור
מלכות פיין כפ פרישתי פ"ג פ"ו קמ"ח וכפ' בלק ע"ב ס"ג על דכתיב
מלכי נדק וכו' ע"ש פי בעת גלות נתיר מלכותיה דויה"ו ו"ל כפ' וחרח
ע' ס"ח ת"ח כל אומה דיכור הוה בגלותה קלה לסבלים מיכח ומלה
אוה פתוים כלה קול וכו' ע"ש לזה קלתי ויפשע את הקול מדבר וכל
ענייני דחיון רבתיה ואלייתיה דחיון מכסיון על גלותיון כד"ל בכתב
כאן מעבור תפלה מתעברין והדיון שייכון דחיון ביה לחשון
ובית שני דכהן סליק גלותיון וכו' ע"ש כי סם מביה תקף כי יום נקם
בלבי" וכו' לגבי גליתי ע"ש וכפ' ותרח ע' מ"ח לסם קניקו וכרוזא
קלקלי חוקפו מכתיה תתבדד לך ווייו הה תתער מלן דשוי קלקל
על חכמוי דמיכון כוה דחתר וכתתי חיוס בלחייך וגו' כדין כלהו
תתבדרון ונקטין לי לתניכת ונקבי חכמוי בשטר עלעוי ופלגין ליה
לנוקבת דתשוחת רבין על דחתבר חילף חד לשכעין סכין עבדין ליה
וכו' והוה נפי מה שכתבתי ויעש יי' לחדש ולחשתו לחתנו
חור וליבישם ולבתר דחלבו כתנו עור דחיון משכח דחוי ולשכעין
סכין לתפשט ההוא חוי מיכה דתלת. נוונין לבשוש דשכיבת חיון
תלת ון"ן דיוסף ויבא ויט ע"כ ויחזק הוא :

ובוה עבין נא כפ"ק דע"ז ס"ל יהודה אחר שמוא פוד אחרת
יש כרוחי אחת לשכעים שמה מביאים לחדם שלם
ומדכיניו אותו על חדם חבר ומלכיניותו בלבוש של חדם"ר ומכיחן
לו קדקפלו של י' ישמעאל ברשבו וכו' ומסייחי כה בכי ו לדין כד
יקום דין ופי' רש"י חדם שלם נגד עשו חבר נגד יעקב קדקפלו של ר"י
כה"נ ומהדיני מלכו' ה' וכו' ב"ש ודקדקו ליקח מן ר"י כ"ש בבוד
ואתה כתן לעולם על דכרתי מלכי נדק וכו' ב"ש ל' כהן שלמה דקיימת
על דכר וכו' ונם ימוז כי ע"י הדיוני מלוכה הקדמתו מה דחי בסיוד
שלה"י ל' שלם נקמו' מכוין שהן"ב יקום נקמת ה' מלוכה שמשרת
על ק"ק וע"י וכיחתם הם מתעוררים ומלקטים ניצוצי ש"ב דשמי
ומהם מעשים חת כ"ב ביהוד מלך וכו' ונם הקדמתו ויעש ה' שהים לחדם
ולבושתו כתנו' חור וליבישם לכי מלכיניון מחתו כלבוש של חדם"ר ונם
חלאתו ונקטין ליה לתניכת ונקבי חכמוי וכו' לכך מוסין לשכעין סכין
ומסייחי' לדין כד יקום דין סיימו ויכי מקן כיחים ופרשה חלם וכל"ל
וחנה פי' שלי מחלוי הה דע' וחרח חולקפו שפתין חיה לילית
ולכתיב כי יש שפי לילית הרחשוכה של מחיל נקרח לילית
פכתח ל"ל וקיקה ולילי השכי' שכה מפתים תמדוי ויוצח כרוו ע"ל
אלח תפעול ליל' סכתח עם כיחוים סום פעולה בעולם שכרי כ
מעשיר שמשים קולל על לחייו של כחם ומוריד לתהום רבח אלח
יפלטו בעולם ע"כ ולזה ליתח בסדור הלר"ו ל' ומבחר שליטיו ט
שבעו ביום קוף בעוקבת דתשוחת רבח ע"כ והנה הקדמתו דף ט"ו ע"ח
כי לח מתפיים מעוכיתח עד מתרלה נקמה במלכו' דמשמה הב' ל'
אלבתר יהיה חדו שלים וכו' ל' ובכן נזיקים יחלו ויפשעו וכו' כי מעביר
מחשלת ודון מן לחרון ולוך לתה מדעו כל זה בטעם שור על מחתת
הסכיכה כי חולת בוקיטו וע"ו כל טעם מחר מר תליטת קטנה תליטת
נדולה ל' כי יהיה בעקר הקטנה והגדולה דבתח ומעירתח שניהם
יהיו בעקדים ילכך יהיה לה מחזה והנה בטעם מעל תליטת קטנה
תליטת נדולה הוח כוה ס ס והם סוד קין בתיכין תביט ושלמת
דשעים תרלה בסוד שמו' שביעיין וכל' ל' וסוד קדמיח וחולח הח
כוה ו ' הוח סוד יחתו מדיכו וסוד לים חלחתה וסוד חמר חויב
לחדוק חסיו לחלק שלם והנה חתרכתי דף ו' וס' משפטים ונדיק ע"ש
לפני רשע מלן נריים דת א אחד חסר מחשבים והנה חו"ל
בי יוד"ה ולו וכפ' כי תנח ע' תקמ"ג חרבפים יבנו פקודת דת ל
להלקו' לרשע וכו' דשתיד הק"כה לניחחה ליה חמשין מחלין בנין
העביד נרמיה חלוה וכו' ייתי יהודה דמיחדין בכל יומח ויומח כ"ב
לחיון וכו' וחיון דסכתו לחתחה כיוד הה ולו דחיון חרבעים חסר
חתת מחל כ"ב עשרה לחדם עשרה לנפש ותשעה לחרעת בנין
דכלה מרמז לחת ה"ח ע"ש והנה טעם של נרעיים הוח כוה
והקדמתו סם מ"ם לתיון ישמעאל ברוך סם סית תיכין דיהודה
עלאה (ו') עלאה תפתר סית עיכין דכיון סם ' תביחת נדיק
מ"ט בחשניתח חסר א ע"כ ולזה קחתר נרש נרעיים ר"ל כי נרש
לא הדבה נלחת כי נדיק מ"ט לפני רשע וכי יקשה לך למה לנבן
מרחים סוד שני טעמים דנרעיים סהם כחו שמי ון לרמוז כי היה חסר
א וזה נרש כל הנירוש וזהו נרעיים דנרש לשון שכר לשון נלות
חטולטלים היו ולזה רמז הטעם של דנרש שהוח " וכ"ת מה נרש
כל ות חכי' ר' היינו חותיו' כרי"ת כל הנירות והנזירות היו

ויפשע את הקול ההלכה (כי בכה ויפתח כי קול הוה תפתחת והכור
מלכות פיין כפ פרישתי פ"ג פ"ו קמ"ח וכפ' בלק ע"ב ס"ג על דכתיב
מלכי נדק וכו' ע"ש פי בעת גלות נתיר מלכותיה דויה"ו ו"ל כפ' וחרח
ע' מ"ח ת"ח כל אומה דיכור הוה בגלותה קלה לסבלים מיכח ומלה
אוה פתוים כלה קול וכו' ע"ש לזה קלתי ויפשע את הקול מדבר וכל
ענייני דחיון רבתיה ואלייתיה דחיון מכסיון על גלותיון כד"ל בכתב
כאן מעבור תפלה מתעברין והדיון שייכון דחיון ביה לחשון
ובית שני דכהן סליק גלותיון וכו' ע"ש כי סם מביה תקף כי יום נקם
בלבי" וכו' לגבי גליתי ע"ש וכפ' ותרח ע' מ"ח לסם קניקו וכרוזא
קלקלי חוקפו מכתיה תתבדד לך ווייו הה תתער מלן דשוי קלקל
על חכמוי דמיכון כוה דחתר וכתתי חיוס בלחייך וגו' כדין כלהו
תתבדרון ונקטין לי לתניכת ונקבי חכמוי בשטר עלעוי ופלגין ליה
לנוקבת דתשוחת רבין על דחתבר חילף חד לשכעין סכין עבדין ליה
וכו' והוה נפי מה שכתבתי ויעש יי' לחדש ולחשתו לחתנו
חור וליבישם ולבתר דחלבו כתנו עור דחיון משכח דחוי ולשכעין
סכין לתפשט ההוא חוי מיכה דתלת. נוונין לבשוש דשכיבת חיון
תלת ון"ן דיוסף ויבא ויט ע"כ ויחזק הוא :

ובוה עבין נא כפ"ק דע"ז ס"ל יהודה אחר שמוא פוד אחרת
יש כרוחי אחת לשכעים שמה מביאים לחדם שלם
ומדכיניו אותו על חדם חבר ומלכיניותו בלבוש של חדם"ר ומכיחן
לו קדקפלו של י' ישמעאל ברשבו וכו' ומסייחי כה בכי ו לדין כד
יקום דין ופי' רש"י חדם שלם נגד עשו חבר נגד יעקב קדקפלו של ר"י
כה"נ ומהדיני מלכו' ה' וכו' ב"ש ודקדקו ליקח מן ר"י כ"ש בבוד
ואתה כתן לעולם על דכרתי מלכי נדק וכו' ב"ש ל' כהן שלמה דקיימת
על דכר וכו' ונם ימוז כי ע"י הדיוני מלוכה הקדמתו מה דחי בסיוד
שלה"י ל' שלם נקמו' מכוין שהן"ב יקום נקמת ה' מלוכה שמשרת
על ק"ק וע"י וכיחתם הם מתעוררים ומלקטים ניצוצי ש"ב דשמי
ומהם מעשים חת כ"ב ביהוד מלך וכו' ונם הקדמתו ויעש ה' שהים לחדם
ולבושתו כתנו' חור וליבישם לכי מלכיניון מחתו כלבוש של חדם"ר ומכ
חלאתו ונקטין ליה לתניכת ונקבי חכמוי וכו' לכך מוסין לשכעין סכין
ומסייחי' לדין כד יקום דין סיימו ויכי מקן כיחים ופרשה חלם וכל"ל
וחנה פי' שלי מחלוי הה דע' וחרח חולקפו שפתין חיה לילית
ולכתיב כי יש שפי לילית הרחשוכה של מחיל נקרח לילית
פכתח ל"ל וקיקה ולילי השכי' שכה מפתים תמדוי ויוצח כרוו ע"ל
אלח תפעול ליל' סכתח עם כיחוים סום פעולה בעולם שכרי כ
מעשיר שמשים קולל על לחייו של כחם ומוריד לתהום רבח אלח
יפלטו בעולם ע"כ ולזה ליתח בסדור הלר"ו ל' ומבחר שליטיו ט
שבעו ביום קוף בעוקבת דתשוחת רבח ע"כ והנה הקדמתו דף ט"ו ע"ח
כי לח מתפיים מעוכיתח עד מתרלה נקמה במלכו' דמשמה הב' ל'
אלבתר יהיה חדו שלים וכו' ל' ובכן נזיקים יחלו ויפשעו וכו' כי מעביר
מחשלת ודון מן לחרון ולוך לתה מדעו כל זה בטעם שור על מחתת
הסכיכה כי חולת בוקיטו וע"ו כל טעם מחר מר תליטת קטנה תליטת
נדולה ל' כי יהיה בעקר הקטנה והגדולה דבתח ומעירתח שניהם
יהיו בעקדים ילכך יהיה לה מחזה והנה בטעם מעל תליטת קטנה
תליטת נדולה הוח כוה ס ס והם סוד קין בתיכין תביט ושלמת
דשעים תרלה בסוד שמו' שביעיין וכל' ל' וסוד קדמיח וחולח הח
כוה ו ' הוח סוד יחתו מדיכו וסוד לים חלחתה וסוד חמר חויב
לחדוק חסיו לחלק שלם והנה חתרכתי דף ו' וס' משפטים ונדיק ע"ש
לפני רשע מלן נריים דת א אחד חסר מחשבים והנה חו"ל
בי יוד"ה ולו וכפ' כי תנח ע' תקמ"ג חרבפים יבנו פקודת דת ל
להלקו' לרשע וכו' דשתיד הק"כה לניחחה ליה חמשין מחלין בנין
העביד נרמיה חלוה וכו' ייתי יהודה דמיחדין בכל יומח ויומח כ"ב
לחיון וכו' וחיון דסכתו לחתחה כיוד הה ולו דחיון חרבעים חסר
חתת מחל כ"ב עשרה לחדם עשרה לנפש ותשעה לחרעת בנין
דכלה מרמז לחת ה"ח ע"ש והנה טעם של נרעיים הוח כוה
והקדמתו סם מ"ם לתיון ישמעאל ברוך סם סית תיכין דיהודה
עלאה (ו') עלאה תפתר סית עיכין דכיון סם ' תביחת נדיק
מ"ט בחשניתח חסר א ע"כ ולזה קחתר נרש נרעיים ר"ל כי נרש
לא הדבה נלחת כי נדיק מ"ט לפני רשע וכי יקשה לך למה לנבן
מרחים סוד שני טעמים דנרעיים סהם כחו שמי ון לרמוז כי היה חסר
א וזה נרש כל הנירוש וזהו נרעיים דנרש לשון שכר לשון נלות
חטולטלים היו ולזה רמז הטעם של דנרש שהוח " וכ"ת מה נרש
כל ות חכי' ר' היינו חותיו' כרי"ת כל הנירות והנזירות היו

מחתר פ' כלך ע' שמ
מחתר פ' ותרח ע' תד
מחתר פ' ותרח ע' מ"ח
מחתר ב'תקנכל
פי' נמ' דע"ז
פי' משפטים וכוי את תשר לך עשלק וגו' פסוקים מ'עשת כחכח ע'
מחתר פ' ותרח ע' מח

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

פה יוד הא ואו הא ונם נקוד כתו ה"נ היות הנמיות דרישא

ענייכא רק שבתקום נירוי יש סנול ועוד יש שבוי כי בתקום קטן יש פתח
וכן עד"ז הוא בכלים שלהם כי הם נ"כ אם לא רק שהלחתים בחלבנין כמו
בהויות שבתפלי דישא ונם הם מנוקדות כמו הנמיות הלו שבתון דחלבנין
והנה תיבת כי הם נ' רישין וכבר"ת הם נ' הויות דעצמות וג' תהיה דכלים
כחמה טיט בכללות נ' רישין הלו ח"ת הויות והיה וי"ם מי' עולמיים כי
תחלו ח"י שמות מאוצ' החיות לכל העולמות כלם ונם הם בשפתו הם
ח"י העולמיים שהוא רישא דתיקון וחיותו מתעלה בתוכו (ע"ם מה
שכתבתי לעיל מלי ניהו חלם דתיקון אחיצי דכלא תקם קיומו
כלל העולם כי תיקון תבנין כולו נתקיים על כללות עולמות התיקונין
והוא מתחלק לט"ם והם חיות ובשמה של כל התיקונין לבאר הסדרנוני
ולחבישים אותו ע"כ.) וכתב עוד שם כי ב' רישין דשערי נקבו
מחוירא להי"נ תקוני דיקנא ממוחא סתימאה ונה"ל והנה משם נמשכו
לכל ב' תקוני דיקנא וח"כ נתחלו ב' שמהן דתחירא כולם בחלוי דם"נ
ונחשם בכל הויה מלבו עם ב' יודין כנגד ב' סוגיות לחדות דנקבא מתוכה
לשחיר כי ב' תקוני דיקנ"א שם הם ב' הויות ונכונדע ע"כ. והנה הקדמנו
כי תמד דעתיק נגמו כרישא דנלבלתא ומשכו לוקח לנקח בימה וע"י יחודים
נשלהו בכוונה ואו בימה נותן לוגיר לתפין נם הדעת דעו שהוא בחוירא כפ'
ובסוף מתלבשים בו"ק עי' לעיל דף כד בטוב טעם וכדאיתא כפ' תחזר לאחוזנו
אחוזנו ע' תקס"ג מתפרשת לחלבו הוא נניו בנויה חד עטרת לנקבי
חסד ומסטרא דחתיה חד עטרת נבורה ולכלו מתעטרין כרישין
ואחיד לון וכד נהרין לתלין לב ואם לקבלן תפלין דרישא ולכלא נטיל
בן דא וירים כלא ע"כ. לזה תחר שכוונת תלת רישין הכ"ל וכ"ל
תכוין בדעתך יחוד ח"ונ וכו"ל דף נ' ע"ב ולהיות פשם אתיא
יהיה לבריתא וכתיבא מיניה תתן וכו' מחזר הכ"ל: ולזה יש לכוין
מחזר לחדי כל היחודים הטוכרים שם דף נ' הכ"ל ותו תבנין מחזר פ' לחדי מות
ע' תק"י ובהר יהוה מעדן וכו' והנה אתיא כפ' נשא ע' רמ"ב תלת
כד בחית מן דיקנא יקידא עלאה קדישא פתום וטמיר מכלא בחשאה
דירות קדישא לדיקנא דזעיר לתין זכו' ואתי דיקנא עלאה ומשתעי
דברוחפא ושפירותא דזעיר לתין לתתקן כתשעה תקונין ובשעתא
דנהיר דיקנא יקידא דעתיק דשעתקן בהאי דיקנא דז"א נגדין
תלסר מבושין דאשתח עלאה בהאי דיקנא ומשתכחין ביה עשרין
ותרין תקונין ואינה נגדין עשרין ותרין לתונין דאוריית קדישא
ע"כ: ושם ע' רם"ב תקונא דשאלה מתעברין שערי עם לחיכון
דאתתכרין שערי כלהו בשקולא תעלית (ס"ת אליית) עד לחיכון
שערי דתלתין כלהו בשקולא שפירא כחד נבוה תקוף מחרי נכחוי
קדיכן וכו' ע' תקונין אלין לאתכחא בדיקנא דא ובשלימות תקונא
דדיקנא דא לתקדמי כר נש לתתא נבוה תקוף וכל מאן דחמי דיקנא
קדישא בקונימי תלתין ביה נבוהא תקופא וכו' ל"ת פתח ואתר
ממיכר קדמיתי יה עכני כחלבא יה ונו' עד מכטוח כמדיכים תנא הכא
ע' תקונין דבדיקנא דא להכי תקונין אחטרין דוד בנין לנאתא לשאר
מלכין ולשאר עמיין ת"ח כיון דאתר הכי ט' תקונין לבתר אחר כל
נוים שבבוכי כשם יי' כי לחילם אחר הכי תקונין דלחיכא לאתאי
לאטריכוכא חשוט לכל נוים שבבוכי ובתקונא דא ט' לחיכון שם יי'
לאתעטן מן עלמא וכו' ע"כ וזה תבין בכוד ניעבור יי' על פניו והנה
פתח יודת התחת קונא דשערי דאתיך לחכין.
שהם הד' חוורתי על פניו דז"ת ותחיתין בו יי' תקונין דיקנא ואחר
אחר כבר נתיישב בדישא דז"ת לו קדיש אחיש לו יהוה שהוא
לשעלה כל' תקונין דיקנא עלאין וכו' וכבר האכתי דף כ"ב כי כוד
דיקנא הכ"ל נמשכת מנבורה דעתיק בתיקונם בחוחא סתימא דאתיך
ובכן ע"י דיקנא יש להכריח לפשעים. וזה תבין בחיבות מחוורים
שכתבתי לעיל בני נבוד בארבע פנים ונו' לפי לחכיוכים ונו' לפי יהוה וכפם
ותיות לפשעים תלכד ואת שייך בלעויה וכל הלבל אבל אין לוכל לבנין
בת אחד זה מן המיעד קדמיתי י"ה ונו' קול דפה ויעשה כתלבי דיקנים
יתין יי' דומיה ותיתת שם ב"ש שם יהוה לבניין להעשה מן שם ע"ד ה"י
ות"ו ה"י שהוא בסוד רישא הנקרא תחילה ונשם בחשבו נ"ב שם יהוה
ובחשבים כי"ב תקוני דיקנא ואת הם לבנין כ"ל. וזה תבין נמו פ"ק
דף ה' ויעבור יי' על פניו ויקרא אר"י שתלת אקרוא בתוב ת"ח לאתוודאה
מלאה שבעטעם הקב"ה בשלוח נבו' והת"ל לאשה קדר אבל אתה לו כל
זמן שיהיה בתוך לבני ישנו לבני כסדר הזה וכו' ולפ"ז בתיה בתוב
הוה כי דוק שתחר ויעבור יי' על פניו וכל זה הסוד נרמז בכל ב"א
וכבר"ל תבין מה שהתרכתי מתחר פ' בראשי ע"כ ועלנו מוסיעים נדיק
ונכנסת ישרא בהר סיון רוח דיהיב לישנו את הר עשו רוח דשתלח ת"ח

דשמיד לי' והי' ה' למלך ונו' כל העמו כי כבר התרכתי בהר סיון רוח דיהיב
לזה בתפלי נדיקי' יסין יהוד רוחתה והנה שם בפ' נשא ע' רמ"ב קודם
שתתחיל בסוד הדיקנא דכתב שם תניכן לחיות לחיקני שם תלת בחוכת
דכתיב י' אלהים ההי הוא שם תלת דעתיק דכלא ד"ת וכלא הו שם
תלת וכו' וע"ז תבין שפרין להחשין סוד י"נ תקוני דיקנ"א דע"ק ב"ת
והנה כתב שם פתח ל"ש ואחר ואתם הדבקי' בי' ונו' אתן עתה קדישא
כישראל דכתיב נהו תפרין ישראל מי כמוך מאוש דאתדבקותא דלהון
בשמ"ק דעבדת דין ובעבלת דאתתי יתיר הי"ה ואתם הדבקי' ולא כתי'
הדבקתי' לי' על כי' אתם ע"כ ומובן מה שכתבתי ב"פ מ"ש בראשי ע"ק ד"ה
ומובנת מנוירי' כתקניהו כתרין לוחין יקירין דחוכמ"ו" דהיהו בתפלין
דלהון כתרין יודין בחוטרין דלהון כתיב ו' ע"כ. ולסוד זה לחיות פ'
השמיני דף ע"ו אחר הכח עתידין לדיקים שנקדוש על שמו של הקב"ה
שב"ל הכתוב בשמי וכו' . ש"ם והנה נכי ישראל כתיב ואתם הדבקים פי' נת' הסמיכה
ביהוה ובתיב י' ונקף כפופים ת"כ הם אמיריים בשם יהוה ונם הדבוקי' דף ע"ו
בשם (יוד הא ואו הא) כאחר ככר התרכתי בסוד הזה נם בסוד דכר ל
בני ישראל ויקחו לי תרומה תרוס ה' כי אם הוא בחשבון זה ואו הוא
מוכתר בכתרת עלאה דבי סדיא עלות העלות לתקחתה שכיותא ש"ם
מאחר פ' פקחים ע' תתח ונ"ם כי תתח ע' תקוני עיי כל זה לעיל דף ל"ב
ע"ת ובזה תבין דבשוקים בש"ם בלבן ובקדקד כל בכי את ונו' ויעשו ל"ע ש"ה
חי"ל הכה ש"ת הלל והוא כי הקדמנו ליהיו כיסוד דכפל בתר תהיה
דאתתר לוץ בשלת תשמים הלבן בן אחר וע"ל דף ח' עת לחבל הקדוש כי
לא תתפיים מוטרופין עד שתדאה נקמה וכו' . לזה לאחר ובקדק כל פי' פקוק כפ'
בכי את ונו' ויעשו ל"ע שבה חיל כי הוא יעשה שניהם יעשה חיל ונם יהיה
עושר להקים לשכיבה הכרמות בש"ת וישראל שבה חילו רק הלא מרוך
לשחשוך לו ל"ע ק"ת והנה תית כפ' תשבטי ע"כ ו' בהאי תיקונא שכתבתי לעיל
ושוב על שתי' ע"ב כי היינו כל"ל מאחר לחיונו שכתבתי לחרי ל"ל תשם ק' יהוה
כי ת"ת בקדק (1) וכו' תתלבש שלים ת' דת"ת להוה בסוד (1)

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

כי לעולם בסוד קטן כתיב בסוד אחד"י ו"ל לע"ב כי הכה תרוץ תכבין יש
כו' בלעות עלת ויסיון ולישנא עלאה לכלא לתיעודיב תחת ת"ם ולתין הה
תפיסה בכלל ולכל ה תיעודיב תחתם תרין ויסין תחדנין יש בסה נלוי קצת
לך כל זה לא מתגלו בסה וכו' לפכל מגנו בסה וכעלמו בסוד חות (ו')
וכו') ת"כ בת"ן יש כו סבי (זוי"ן) ומזו סוד ו"כ נגוהי חלכמון ספת"ת
ע"כ ויהוחד מחתר אכ"ל ותבין טעם ו"ב שבטים . ונם תבין מחתר
קל"ג ובהר יוצ"ל מעבדן להפקות תת תנן ומסם יפרד דחיכון חסד וכו'
ע"ל . ונטעם לפשעים נפש כי בתפטחו תן ו' תתלין דעתיק יומין שהם
תנ"ת כהי"ם דע"י הוזמלפשעים כו' תקוני דריעא דחיכון דחיכון
בסם כרחיצות ע"ג ו"ב מתרת נוסבתרת לתתקון וחודין בחד גולגלתת
תלויין תלת דכללות וכו' ע"ם . ובסיות סהקדמו כי תן סהוח טלת
נעוף להשות דלבני כי הם סם תלת יסוד י"כ ושעיבות המשכני מחיבור
ת"ת ת"ת וכל"ל ותו הת בהת תלית שפם שבעים ולה תרלה בסוד(ל'
ז"ל כפ' °פקודי ע"ג ת"ח . ע"ח אל"ף ות"ת ותם החלף ושבע מלות ותשוש
ושבעים שבה ווים לעמודים תחתי (ו"ים) תלת כמין (ו') הוו .
ודשיכון תחתי בלבלת וכו' בנין דכל (ו') בסוד דרחמי קל תתיין וכו'
ת"ר יעקב לו ידעתה מי הת עבידתך ודקדם תו דחל דכתיב ותת
תחלק וכתיב ותם תילוף לך שלמה וכו' ודת סיהו חול וכו' ת"ל לתת
כמי ולתי הוה הוו חול לת יתעבדון מפהון ונין ע"כ :

מי מחתר פ' תרו ע' קנ"ו

וחנה כפ° יתרו ע' קל"ו מי זכי בסקדמת דאוריתת דהת
פשיטו תלכת יתיבי לקבליה ותתכרכ בנוסת קדישת ושל כך
כתיב כהו ביעקב ותתם הלכתים ביהו"ד תלכיכם וכתיב בכים
תתם ליהו"ד בניכם תתם תתם דכתיב בני בפורי ישראל וכתיב ישראל
תאר לך תתפלר ע"כ . והנה מדייק לרבותים בה' גם מדייק בכים
תתם תתם לכתיב בני בפורי ישראל תיתת בכתבי הלה"י ו"ל בסוד
ק"ם וסוד הדבר בתם שהוא דתשתיך בסוד בתם לבתם ובשם ורוח ובסם
בעם תתלכו ורוח את"ת ובתם בית בתם לבתם שהם חו בכים של תכמה וכיכם
ותחתים נעוזים של ת"ת ותלכות ונהו לתשן תחי ורשי כי קדוש
הקב"ה לישראל תחים וישעים נגד הכתמות וכפים תתם ליהו"ד ת
תלכיכם נגד להוח והכפם וכו' . והה כתיב כפ' תשבטים ע' ריש דייב
כתיב והתכיתה אתון תבת תתיבתיה ותחכתם בסקת תתתר דלקרי קדש
ושחכת בסקת תתתר דלקרי קדש קדשי' ר' יצחק אמ' לכן יוכלת לתקרי
קדש ושרשו כלולן מניהו הה"ד ותבני קדש תניון לי בקדושתך קדוש
ושבתת קדש (חסר ו') מה בין האי לההי ת"ל דת לעילת לעיל (ו') היינו
קדש כלי (ו') ודת לאו הכי דכתיב והיה בשלח לעילת קדש והבותר ביהושלים
קדש יתאר לו בהאי תתר לקרי קדוש ולעילת לעילת קדש וכה תבין
מחתר פ' תחזר ע' קע"ו ולת תתלכו תת שם קדשי וכו' קדושה דת כת
הוקמיתת בכתם דוכתי תבל כתיב לתית קדושה לעילת על כלת הכת
תית קדושה כתוכיתת קדושה לתתת לתתת וכו' ומה לתקרי קדוש קדוש
קדוש הת קדש תיכיני לי רוח דכתיתת כלת הוחיל ומתיון תעכת
תאחי תקרי לעילת קדוש ותת תתין (ו') לת תתעכת שת רוח הכי ודאי
ויעקב ויקדשו לתתת פנוכת דתלתני עלאה לעילת דכתיב בהו ויקד
ת"ש ל ה ותתר קדוש הת תתין (ו') לת תתעכת וכיון דישרש קל ויקדשי
תלתי תתת לעילת יקרל עלאה עד דתשתלק (ו') רוח דתתי עלתין
לעילת פיון לתיכון שיום תשתלקו לעילת כהיר ההוח קדש בהו וכדין
לעילת לעילת קדוש וכו' ע"ם ותבין סדכה : כחוור למחתר כל"ל
תקרי תם תרב' וכו' ע"ל בסופו תתני ל"ת פתיב ותכני קדש תיתין
לי תהו ותכני ולבתר קדש שת תכני קדש ודאי דתעיכן לת תקבו ישראל
לתירו שת תקט' דיוכלת וכו' וכתיב ביוכלת יוכל היה קדש לכם תני
לכם קדש ודאי לכם וקל"ה לתתר דת וע"ד וכו' ישראל לתתקרי
תתיים לקב"ה דכתיב לתתן לתי ודאי לבתר לתקרון קדש ותם דכתיב
קדש ישראל לה' לתיעות תבואתו קדש ולת תכני קדש ע"כ . ולבני תה
שכת בתי תחתר פ' כל"ל קדש ישראל ל"י לתיעות תבואתו שירות שלשלת
לכל עלמת דכתיב קדש ישראל לה' תבואתו ומדלתיק כיה בקדש ישראל הוה ובכ"כ
קדש ישראל לה' לתיעות תבואתו ע"כ : לזה תיתת בתדש בתיעות
בסכיל ישראל בקדוש בתיעות כי הקדמו בתחתר פ' בתיעות ע' ע"ט
ב"לתיעות כ' לתיעות היה תכתה וכו' ולכל ד ת"ם כי תירו לא שוכה
עד תכתה תו בקדש קדש על שם תכתה ת"כ בקדש ישראל שוכה טתירת
תכתה והנה הלתכתי ולקדי לתיעות היה כתרת שלשה טתירת ושוח
סוד א שבתיבת ברא"ש עיין לעיל לקו ע"כ זלזה כתבתי אשרין
ישראל ובו' ולהי בשתתה בת בתדרגה ישראל תוי וכיון לתכתה שלשה
לבל עדיין תסר כתב כי שתירת היה תבל תם תוכך גם לכתר שהיה

א"ת תשריך סוכיות נט ליחידה . והנה הקדמנו מחתר פ' לתיעו ת'
פקס"נ כי תם לכיכה תקדת לתכוכה תתן קולה וכו' כי תכיהו עלתה
בוכה שלתה שתעולה כיכה תב ותם ובן ת"ה תב ותם (ו') בן בגוויהו
וכו' וכללת תב ותם ובן תקדי כיכה וכד כיכו לתכללת בלה ב
בתתי תתכלול ולהי תב ותם ובן תקדין תכוה ובינה דשת וכו' .
והתי בן תקדי בוכדת דכיתיב בני בכורי ישראל . ובנין דתקדי
בוכדת בטול תרין חולקין וכו' ולהי ולהי כוי ירושת להבני ותחוה
ירית ותי ירות"ת עבדין הוו נכיוקבנוויהו ותשבזמו לבן דת וכו'
וכד נהרין תלין תב ותסבליהו כלהו תקדין תפילין דרישת ע"כ
וכוה נבת לביתוב ותחר פרשת יתרו כי פעם ראשון ניתת בכים
תתם ליהו"ד תלכיכם היהו תנד בסם ורוח ותחר כך תקדמתו כי
אם ווכה לחכמה ובינה אז נקדשים בסם תחים ונקדשים בכים
לתכמה ובינה . ולה כתים תתם ממש דכתיב בני בכורי ישראל .
ולתה נקרת (ו') שהוח סוד תפלרת ישראל בסם כי בכורי ישראל
שהוח בטול תרין נכיוו דחכמה ובינה ותלין תקדין תפילין דרישת .
לבסוד הגולת סוה כתיב בתפלין ד' פרשיות עיין בפרשת בראשית

ע' א"ת פרשה ראשונה קדש לי כל בכור ועין לעיל :

להראות בי בשמתיו מניע עד קדם ולבך תנו מניחין תפילין
ולרמז גם סוכן לבתר לנך ים כ"ת פעמים סם ת
תחי"ה כי הקדמנו כי תהי"ה הוח בכתר ולרמז שכתרת עלתה
טתירת לכך תיכו בת רק דרך רמז ות"ל תפילין סם ד' פרשיות כנד
ד' לותיות יהו"ד שהוח כוללל כל הסוד הכ"ל רק תוכר כתר לכך יש כ"ת
שתות כנד סם תהי"ה . ושכה תיתת בנתי ע"ק דפרשת תאר רבין בר
דב לדת ת"ל יצחק תכין שהקב"ה תניח תפלין שכתי' כשבע יי כיויכו
ובזרוע עזוז ונין עזוז תלת תפלין שכתי' עוז לעמו יתן ונתין שהתפלין
סם עוז לישראל דכתיב ורואו כל עמי הארץ כי שם יי נקרת עליך .
ותניח ר"ת הגדול תלו תפלין שברחש (ו') היינו כפ"ל תפלין ה
המשכיים נין תסד דשתיך ובזוהם דשתיך וכפ"ל דוק תיטב ותפתח כי
לא כתכם תיתת בנתי פרק לין עומדין ל' יתיתי הוה יתיב קמי דרב
חזייה הוה בדח טוהת ת"ל ונילו בדשדה כתיב ת"ל תפילין תניחת
ע"כ ולפ"ד ת"ם ככה סם תפלין דתתרי עלתת תה כתיב כהו תתר
לוה ותי כעוף ישראל תת תכתם תתרי עלתת תה כתיב ישראל תו הכסה
תלכיכם כתחד ותכתם תתרי עלתת תה כתיב כהו תתר לוה ותי כעוף
ישראל בתחד בתרין וכו' תסד ד' סוות יהו"ד וסוד בתרי' והכה תקדישים ישראל תיכו קדש ישרא
ליהו"ד ריחות תבואתו שהוח (ו') בסוד קדש לי כל בכור תכל בלה
נתיך לרמז גם סוד כתר כי תקדמנו יחתו תריבו תריב (ו')
עליו בסתים יפעם תה עליו בסבעתת דלבת דע"ק תריב עליה
ותלילת ריפש בההוח לתר לתקדי סתים כדין יפעם ותבר תלבהן
וכו' וכ"ל . וכן הוח בברחש בתחם ע' תע"ח תלך תוכתר בתפתח
עלתה דכה יתלון בסבינתת דלתי בסם יתיכה יהו"ד רוח ותיהן
כלילל ' סבירלן בנוחל דת (י') תכתם (כ') כיכה (ו') כלילל
תית סבירלן תחסר עד יסוד (ה') תלכות (כ') כתר על ריפש
ובנין דעלת העלות תוכלת ותכוסס בהלי כתר ולתפסם בסם
יהו"ד וכו' לית עולמות לסתילל ולבתם וכו' וע"כ תפלין דתתרי
עלתת תה כתיב כהו שיהיה בכלל נם כתר : והנה בכר
תתרכתי תתתר פ' בתחם תתרי עלתת כתר ותלי כיכו
תתרי עלתת וכו' . והשיב כ"ל' תכתם בק קשה לו הלת נרך לעורך
עד כתר וכ"ל ועי"ז קתשר ותי כעוף ישראל נוי ונו' כיהוד וכו' . כ
תיהי כתר וכו' . לכתר תין סוף תתקרי ולבך תביתי ב"כ בנגי עוד
פסוק אשריך ישראל מ"כ יש בישראל סם ווכים עד כתר וישראל כלו
הם בסוד התפלין לקויים ותתר על בתותיו תדרוך ושיי לעשל לך ע"כ
תתרכתי וישראל לתיעת תי תית בהן תתרי עלתת וכו' . תדסכי קס
בוגיעת קדישת ותתר הת דשיתת תיכיתת וכו' . בתיתי עליב לתתת על
עלתת וד"ל דסם קתשר תיהי תתפשת עליהו בשבר סבירלן בההוח
ותיכת כתית עלת העלות (כיוד) (הת) (יהו) (הת) לתקתוח שכיכתת
עליהו לוה קתשר ותיהו כלול בשבר עדות לוה תתבלל עלת העלות
כתית עליב לתסתח על עלתת וכו' . לתיהו בתיב תבר סם שכיכתת
וקטיר שסתר לילה בנבוד לתהוי שסתר תסרכ תתות בקיכתה בקסוד
דתפילין ותשתדל בניכם כתורת תתת וכו' . והוח כי ככר תתרכתי וכ
דתית' בפ' בראשית ע' קלב כלהו לת תתתחן לתתרת לתיהי שכיכתת
עד דייתי ההוח לתקדי תדם וכו' . וכל שבת הסדר טרם ישתח נדיק
ותיהי תתר תתרין תמיתת וכו' . ודת תסה דתתר כי תורת תתת היתה

ואתם תהיו וכו' . לוה קתשר תלת נם וה שבה

פי' מופלא
מחאר פ'
זאתבון ע' תקי"ד

והנה מה מיחוד תבין מחאר פרשת ואתחנן ע' תקי"ד וקשריתם לאות
על ידכה הת תוקמוה על יד כה"ג ודא הוא שמלא וכו' וחבריהיי יתבי
דרומא תוקמוה בדוי דלהון תרכב בתי דתפלין בהאי נוונא קדם לי
כל בכור לקבל כתרא עלאה דכלא והיה כי יביאך לקבל חסד לבתר כלילן כלהו בדדוי,
ישראל ואהבת לקבל ביה והיה כי יביאך לקבל חסד כלילן כלהו בדדוי,
שמלא דאקרי עז וכתיב בוזיוא עוז ואין עז אלא תורה ואין עז אלא
תפילין ומלין לא יתיישבון לגבן מ"ט בנין דכתרא עלאה כליל כלא
ולא בחוכמה • ועוד כי והיה כי יביאך ביציאת מצרים תליא הדנה
אתר דאתכתש ביה חיוי לעבדין וע"ד לא אתקנקן לחרחיהו •
(עיין כה"ק ברישית ע' מ"ח ואין מחכמה שריין ואכי הוא
דקב"ה נטיל לגן וכן תרכב לעילא תרכב לתתא תרכב בתר דמוחא
תרכב בתר לבא שריין בנין דדא בדא לתקשר בנין דיהיו שמע
קדישא עלאה בתיבו וראו כל עמי הארץ כי שם יי' נקרא עליך ויראו
דיומעטר בעטרוי קדישא מלך בתרעא וקב"ה מלך בקדישא הב"ד
מלך לאסור בריסטיס כמה דקב"ה מלך ב"ש הוא מלך לתתא ועם כל דא
וכתבתם על מזוזות וגו' ע"ש דלכאורה קשה וכי לא ידעו יהודי
דיומא דפרשה דשמונה כתיב קדם לי כל בכור ומי
דחק לן לדרוש דפרשה דשמונה הוא סוד כתר • אבל לפ"ד ת"ש כי
ידעו שצריך ליומן סוד כתר לכך איו דוגים לכלול כתר אבל הם הקשו
בנין דכתרא עלאה כליל כלא הייגו כי ס"ת שמות יהוד"ה שם נגד
שם אהי"ה ליומן פי שם אהי"ה שהוא בסוד כתר ולזה אומרו כתרא
עלאה הוא כליל כלא ולא בחוכמה כי הקדימו ברישית בחכמה
ברישית תניינא לקרי ברישית וכתרא עלאה טמירא לכך קאמר ואתן
אחכמה שריין כי לעיני ישראל ברישית אבל כתרא טמירא ת"ש לפי
זה בכללא נאמת נם כתר בתפילין הלא שם בכ' בנחם ע' תפ"ח איתא
ז"ל ואיהו בלחוד, מפיריאן אשיילא לתתא בנוונא דא (י') אחכמה
ס' ביאה (י') בלחוד שית מפיריאן אתסד ע"ד יסוד ה' מלכות כי אין
ביסוד אלהומו בתר וכו' ובנין דעלת העלות מופלא ואכוכבה בהאי
בתר ואתסבת בשם יהו"ד וכו' לית שולטנותא למשיחא ולאתא וכו' •
הוא נ"ב נמי תפלין כי הלא שם אהי"ה אתסבת נ"ב בשם יהו"ד כי הלא
ד' פרשיות הוא נגד ד' אותיות יהו"ד כאשר תראה בהלכות תפלין •
והוא מאחר פרשת בראשית ע' מ"ח ויש כ"ח פעמים שמות יהו"ד נגד
שם אהי"ה שהוא בתר ח"כ הוא אתסבת נ"ב כנ"ל • נם כתבתי לעיל
כי ר"ת של ה' מוחצי תוריה ניימטריא שם אהי"ה הוא נ"ב לזה
הסוד כי כתר אתסבת בכל פתוחה וכן נכי ישראל שהוא ני' עשר לומן
על עשר ספירות לכתיב תשרין ישראל כא' רבתי ח"כ כולם שקולים ואו
יכולים לקיים מה דאיתיא בפרשת בשלח ע' קי"ו כי מחה אמחה
מחאר פ' אתה לעילא לאתתא זכר דוכרנא דלעילא ותתא ח"ר כתיב
בשלח ע' קי"ו כי אתה לאתתא וכתיב פתחה את זכר עמלק (ר"ל כי אתה לאתתא קלי
על הקב"ה ולעון אתה קלי על ישראל מעוים לאחוות וכר עמלק)
אלא לאתר הקב"ה לתתן אתון דוכרניה לתתא ואתן לאתה דוכרניה
לעילא ע"כ ואין כיוסם הזה יהיה יי' אחד ושמו אחד • והוא כי הלא
הקדמוני כי לא ישייחד (י') עם (ו') אלא בשריפת אתון דכיון (ו' לו'
בישעי' והיו הוא עם ו"ו יצרת לי תהלתי יספרו והנה בסוף זה אות כ"ף בישעי'
כי"ו ס"ת שם מדבר מעניין נאולה ואתר כה אתר ה' בורלך יעקב
ויוצרך ישראל אל תירא כי נאלתיך קראתי בשמך לי אתה ב"ש בעבור
אתי אתקדשי ובהרו"ל שטפוף כי תלך בתו אש ל"ת ולהבה לא תבער
בך וגו' ואקאמר עם ו"ו יצרתי לי תהלתי יספרו וגו' ע"ש והו"ל כי הקדמוני
כי עליונו מוטל לייחד יחודים כדי לקדש (י') עם (ו') רק לא יקדש
זה עד שיעביר אתון ואתון הוא הבקדמי שקר ושקר אתיא בכ' ושפטני ע'
ר"ו שפת שקר ניהנם ומפיל כי הקדמוני כי ק' הוא דלא אתיא בכ' ברישית
דלית לה רגלין בקופא בהדי כמה דאת לית לה קיומא "ויש" דא כי אל
אתר ברישית כתיב בראי"ת ואקאמר שם בכ' ברישית ע' קע"ט ובגין
ע' קע"ח אתון (ק"ר) תולדיהי כגין ולא הוו בקיומא ולכך אתיא בכ' ברישית
ע' ד' שלקמן נס ש"ש בנין דלא יתקיים אלא שם יטלון לך ק"ר ע"כ
ואתיא בכ' ברישית ע' כ"ד פתח ואתר ר"ם פתח דשתים דברי בפיך
כתיב אית ליה לבר נש לאתסבלא בחורייתא יומא ולילה וכו' • תבן
בהאי שעתא דאלה דחורייתא דאתחדשת בפומיה היות אלה שלקמן
קאמר הקב"ה ונקב"ה נטיל להאות אלה ונשוין לה ועטרין לה בשבעין
עטורין ומליץ לבני עתיק יומין וכל אילין דע"י אלין דאתמשת יומין
ברזא מתיימין עלאין(והא דאמרינן בשבעין עטורין כי שם בכ' הכ"ל ע'
קל"ב שאלין מן בסוד וכל אינ הדברה דאתיהנו ואתיד דאתיהנו ואתיד אתיד ואת
יעלה מן החרן א"ר אן אתר"י מליץ ליה (י') ואתעביד כא אדון על

מחאר ע' בראשי' ע' קכ"ב ועי' קל"ב

ויאמר ה' אל משה עוד אמור אל בני ישראל ואמרת אליהם אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא ובמיום השמיני ימול בשר ערלתו ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבוא עד מלאת ימי טהרה ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה ושישים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה ואל כ

לימור אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נקור

ולמה לותיה"ן הכ"ל עד (י) שחזרתי סוד זה שהארכתי לעיל כי ניחוי יקוד"ל לכך לחתר (ו) בסוד עם ז"ו ויפתיה לי ובכ"ל תמי תומיים בחות ח' תלבשה שתך הגדול כי ז"ל בס' ויצא ע' סס"ו תפס קניהו בנין דלית לתיתון ברזא דמוקבא ולתתון ברזא דכורסיא ותתקבלו בלבו כתר והוו תד ברזא דשתי קדישא שלים והקדמונו כי סוד היחוד ברמז בס' לותיות (ז"ו) למה לחתר שלמו תתונדים ולהשבונו זהו כי לא עשינו סוס יחוד תמי תומיים לות ח' "תלבשה שתך הגדול והכה בהיות שבריתו סוד יחוד בחות כ' למה לחתר חות (י) כח חות כ' כדי שתבין סוד היחוד בחות ב' שהם יחוד ת"ת ותלבות ויחוד חכמה וכיוצא בחות (ך)· והיות שהיחוד נרמז בחות כ' תבין כזה מאחר פ' ברעיא"מ ק"ד דעד לא חטח חלם הוו לתתון דחלפ"ח בית"ת שתתקנן ביה ומיירון ביה בהאי עלמא עד דזמטו לחת כ"ף ותתקנו דכר ונוקבא וכו' חיד תכתים ליה למשתל וכו' דקשה למה תכתים לדבש הוה כד חטח לחת כ' לפ"ד ח"ש כי יחוד ת"ת ותלבות כרמוז בחת כ'· והחדכתי בפי' הפסוק קרבו בכבוד רבש ירחה וכעש ותחרוק שיניו כי לא תתעייפ תרוס בכבוד רבש ירחה וכעש ותחרוק שיניו כי לא תתעייפ מטרוניתא עד דיתדון לדבש הוה זה הסוד נרמז בחות כ' לכך תכתים לדבש ולסוד זה כתיב בשבי תוכחות חות כ' דכתי' ועל"ל דף ו' ע"ב· מה שכתבתי בסוד כ' הכ"ל ובכידוד התר"י ז"ל בסוד נט"י על פסוק לחרון בנקיון בפי' ז"ל בפי' נ' (יאא"החרונ"החי) ב"כ והכה כתן בימו שני יחודים דת"ת ותלבות שהם (י"להתוכ"י) ויחוד השני סוד בח"ו והכה שם יחוד (י"ה ה"ו י"ו ה"ה) וש יחוד שלישי כיוצא לחתי עליון בסוד א' הנרמז בסוד ך' פשוטה שהיא כיוצא לחתי עליה (י) מלמעלה למטה ולכך כולל בכולם בכתב לחתי בשם הכ"ל כי בשם זה יש יהו"ד לחת ושני שמות הפ"ש תהל"י· כי תהל"ה בגימ' בחלבות ושם הוי"ה (ח) כי הלח שם יהו"ד כאחד עליון וחלבותו בכל מעלה כי שם יהו"ד הוא נם בלחת רק החילוק כי שם יהו"ד בלחת שם לתנון רבתי ולמטה בוו"ב הם לחתים ושניהן ונם החילוק הוא כי בלחת יהוה הכיוון על שם יהו"ד הוא בפתח כזה יַהֲוֶה וכו"ל הוא כזה יְהוֹה ת"כ בפירוש הכ"ל בגימ' כ' היחודים ועוד כי לחתי בכתבי האר"י ז"ל ורות דת ביום ההוא יהי"ה יהו"ד לאחד ושמו לאחד כי מה שהיה עד עתה חבור הלחתון (י"ה)אהבתי (ו"ה) יהיו לעתיד שניהם שוים (י"ה י"ה) והן (י"ה י"ה יהו"ד לאחד ושמו לאחד כ' היחודים הנ' יהיו שניהם שוים ע"כ ות"כ נם נזעיר לחען יהיה לותיו' שם יהו"ד רבתי ומו שמתחתי בם לנצח למשתל לנייר שם יהו"ד שכו"ל בחתון רבתי ולחותיות למשתל ושניהן מאחד ולחתי לותיו' שו לפני ות"כ לפי זה כל שני היחודים הם ברמז' היחוד הכ"ל (ולפעמ"ד כל זה ברמז' דוד שהתלים קי"ט בדבות כי אהיה כח יי' ומשפטיך לחדי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי כתבו רבותים פת לי ומשקודיך לא תעיתי ע"כ והוא כי הארכתי לעיל כי תלת רישין הם מתפרים זון ע"כ שבעלמא דא"ק בכולל טב"ת וכולם הם טעמים ורישא תניינא שהוא לחתיה מחכך זון ס"ג דא"ק דהיינו טעמים שבס"ג שהוא כולל חטם הא שבא"ק ותחר שהיה תיקון כל העולמות שהיה ע"י יחוד וחכור ב"ה כ"ל ום"ג ונתחדש שם ס"ה בחדש תזה רים' תלתי' ונם כתבתי כי לחת הוא סוד (י) שבאוירא בסוד חור (י) ומקבל מסד דעתיק המתלבש בעלמא דלחתין ובינה מקבלת נהורא דעתיק זון רישא תלתי' דא"ק ודעת דעתיק שיתלבש בחוירא והכה כתוירא יש ג' שתכון כלון חטם הא (יו"ד ה"י וא"ו ה"י) וג' שתכון כלון חטם הא (יו"ד ה"י וא"ו ה"י) ולסוד זה יכון לי מה ששמעתי בשם האר"י ז"ל שעשית את מעיל שתפר כליל תכלת והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע והכה "לפיו סביב" "מעשה ארג" ממ"ל "תחר" "לו" "לא יקרע" ת"ל ליל"ת ומשקיע בניסיה תיבת כפי ותכח זה לאחר פה קדום דרש"י פי' בפרש"י כי תשא והיה בעבור כבודי ושתיתך בנקרת הצור ואסרתי כפי עליך ונו' פיר' רש"י ואסרתי כפי ותכון שתכתה רשות לחתכלים לחכל ע"כ ולחר הלחי האר"י ז"ל ברש"י פי' זה ברוח הקדש ולפ"ד מובן מאד וזהו והסרתי את כפי ורחיית את לחותיי וכפי לא יראו והוא לפי מה שכתבתי לעיל בדף כ' היינו שתילה למשתל בגוד לחותיים· כי כל זמן שכפי עליך לו כשתלך לל לחר לחכל כי תשלך את כפי לו ורחיית את לחותיי ועיין לעיל מה שכתבתי בביאור מדרש שהיה מתעבה פ"ת שבעית· ונהכלבים עוי כשם שיכו לומד בלו ונשתתוה לכפי יי' והשיבו לו ולעבין שלמה שתשלת חוור לחתנוך· ותבין כזה מה שמיירון לחתר ר"ח פסוקי יתתילין בנו"ן ומסיימין בנו"ן פשוטה שכתבתי לעיל בדף כ' ע"ש בחריכות: ולחר זה תביח פסוק כי תעביר כיום לחתן אנ"י ונו'

ועוד כי תלך בזה גם לא תכבה כי בתחלה היו מוסקים בלחמו בשם ובחוש· ועל פי מה שהארכתי לעיל בדף ו' ע"ח וע"ב· ולחפש קניהו יד הגדולה ביחיבת יד החוקה בשתלת עמודת דתקפתיתת· לחיבי יד למה ובנין דחיבי מסטרת דיחיבת ומסטרת דשתלת בה בעיל קב"ה נוקבת דחיבי חיים הזוכים ולחנין מוכרחין ע"כ· ולזה קחתר יקדל כי תעביר כיום הזוכים לחתך אנ"י· והוא שהקדמונו כה עייל א' כין (ו"ו) לת יתן חוט לנדיך וא' הוא סוד אנ"י: שהוא ת"ת ון ע"כ שחתן ב' תלך בזו גם לא תכבה היינו גם מוכרחין קב"ה שהוא סחת"ל· ועל ידי זה נכרתו ולו נחלים על יבשה· לומר לומר מה שהיה תחלה ונהר יחרב ויבש· לחבל עבשיו ונחלים על יבשה ולו לחנון רוחי על זרעך ונו':

והוא על פי מאחר פרשת פיקחם ע' תת"ח לפסם קניהו בהשוף השוף ומכח יתעבר רוח יתירה תוספות על ישרחל· הוא דכתיב חשפוך חת רוחי על כל בשר ונומר· לחבל מביח שם שחוכח פסוקים וכולם מתחילין בכ"ף בפושה וכולם גם כן מסיימים כך· פשוטה וטשם שחוכח פסוקים חלו כי חלח יש שני יחודים ובכ"ל בסוד כ' כפושה שהוא יחוד ת"ת ותלבות ויחוד ח"ו העליון בסוד ך' פשוטה וכלל ת' שחכה לחתון לכך חכניח שחוכח פסוקים שחתחילין בכף כפושה ומסיימין ב"ך פשוטה וכ"ל ע"ע מאחר יתרו ע"ל דף ע"ג לפסם קניהו ורוח דכף ותת דת דלקדי כף וכו'· חת דת חית כיה רוין עלמין ודיוקנין עלמין תניהן כתיב ונם לחי חכה כפי חלך חלמין כפי דלחנון בשלמות דת עם דת ויפלקון כרכלן חעבדת קטרת דיחו לחבודת חזוב וכך הוו לחבודת חדת כתיב ויברח שלים חת החדם בגלמו ויברח חלים חת החדם דת פליקו דחשבה כתיב ברזא פניחיה חת החדם רוח דכר ונוקבא כחדת בגלם חלים רוח דכף לחחת ע"כ· כי עם תרוחה בסוד היחודים שכת בתי לך לפסם קניהו כי ביחוד ת"ת ותלבות שהוא (י"חת"דונה"י) בכללים זה בוח חותיות הוכר עם חותיות הנקבה והיו ליחוד חד ומולידין בסחות ליחוד עליון כתבתי לך וכתב שם ז"ל ומכל מקום יחוד שלם פירוש שחות (י"חת"חויה"ה) יש בו קצת דין למטה לחר שחותיות שלם נוקבת של חותיות שלם דכורת וכו'· ה"ל ולזיכך לזיכו ויבה חעלה ת"ל לקבלה בסוד מקודה לחפעיות שכת סוד י' ולסיכך י' בריחת ' בסוף ורוח שלח יחנן כ"ש חוח בא יחוד עליון סוד רוחת בריחת בכללים זה בוח בסביחותם כי יחוד (י"חת"ויה"ה) חלבר ויחוד א' חלנו והוח סוד הסיקין הנעלמים בעולם העליון וכל"ל דיוסיים ולסיכך ב' כפושה ב' פשוטה נחתר לחסה חסיני על ר"ע כך עלה בחיחסכה ע"כ· והוח דקחתר ויברח חלהים חת החדם דת פליקו דחחסכה כחתר ברזא פניחיה היינו יחוד שני' א' וקחתר חת ב' החדם רוח דכר ונוקבא כחדת בגלם חלהים רוח דכף לחחת כפושה והכה בכתבי האר"י ז"ל כוונת הקדוש בליל שבת וכו' בכוונה כי ה"ע ענגול מדת הכף ענגול של היד ימין ע"כ וכן בכתבי האר"י ז"ל כשחתה' סכי ידיס חיבור כף חל כף והקדמונו כי כפי נ' (יאא"הה"רונ"החי) ובו כרחיתם שני היחודים לזה בחיבור שם כף ת' היינו שני' בחיבור כל כף ת' היינו כ"ף דחיים חחיבון ד' כתי דתפילין וכו'· וקחתר ע"ו וכל חינון בפלונתת דת עם דת ויפלקון כרכלן חעבדת ולסוד זה מילדו ע"ל כוון וכ"ל סוד שחכה פסוקים חתחילין בכף כפושה וכסוף כף פשוטה לסוד וחת"ל חדרי יהו"ה כי חקרכות כי הקדמונו כרחיתם בפלונתת דת עם דת ליפלקון כרכלן חעבדת:

והכה

פי' הפלח על מחת' בריחית ע' קנ"ד

פי' פסוק כפ' כי תשח על והסרתי חת כפי וגו'

טוב טעם על המיוחות מוי"ן וחת"כ כי תעביר וכו' הוחתילי' בכ' כפות ומסיימי' בך' פשוטה

מחתר ע' יתרו ע' קכ"ט

פי' פסוק בעזוור קי"ט בתהלים

פה הוא

והנה פסוק זה של יברכך י״י מן ס׳ דפס (י״ד ה״י
וח״י ה״י) לפי כריעת תניעת הקדקד לחוריה. וכתיב לפי״ז כי
עיקר פס זה דעיקוק הוא פח״פ כ״ה היוצבעם תוך עתיק יומין ולכן
גם הוא ריעות עליה ולפי שתידיע הקדקד עתיק יומין יודיע כח פס זה
של ע״ק בעצם ושפ״ח מכב׳ חיברין דת״ל עכ״ז כבר כתבתי כי כלם
נקראים גם כן ע״ק. והנה זה הע״ק הקדקד מ״ן הוא לפי ריעת הקדקד
לחוריה דיקוקו מיוכיח הני מיתין דשערי קדקד אין״ן ועיקר זה של פס מ״ן
הוא כפי ריעת לחוריה בדיקוק ע״כ. סוד פסוק יברכך י״י וגו׳ ויפלוט
מפי ריעת הקדקד לחוריה לזה סידרו לזה סוד פסוק יברכך י״י וגו׳ והנה זה
וזה של סיר המעלות חצא עיבי לחי הסריס חתין יכא וגו׳ והנה זה חבר זה
סידרו לחזר ל׳ תבשום כד תבלמי לעולם יצלם לחם אמותיו שלוש
ביקוקת שלוש בתיבה שלוש כנגדת לחזר ל׳ יהושע בן לוי דבר זה
כתוב בתורה ושמו בכתיבים ושלוש בכתובים ומסיים דכתיב כי פס
בתורת י״י חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה והיה כעץ שתול על פלגי
מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח ע״כ:
ולפי״ד ת״ש כי לפי זה יתאחר לזה יתלוה רק תורה זו לבד ולחתת חיית
בפרשת אופטים ע׳ תקכ״ח כי יתמר על עיר כימי עצי השדה יתיון לחריון
ושלילין לחוריית דחל בכל תלה ותלה חית ביה כיתה עיטין כיתה טיטין
לבני כתה כיתה מדבלתן דקל תכתין לכל אשר ולית לך תלה ב
בחוריית דלית בה כיתה בוסיטין תכתין לכל אשר הלי קדל חיטו
בפום אשוטה ולית ביה כפום מדרשים ולית ביה תכתית עלאה
לחזרת לחיתן דתשרך ובלה תלקיה מלן דחשתלב בחוריית תדיר
מה כתיב כי חפץ בתורת י״י יהגה בתורתו יהגה יומם ולילה והיה
כעץ תחלי דל סתיך לדל חלק מלן דחשתלב בחוריית יומם ולילה.
לא ליהוי כתיבת יבישת חלק כעץ שתול על פלגי מים מה חלק חית
ביה עכשין ולית ביה קלילין ולית ביה מוחא ולית ביה תכית עכשין
ביה טרפין ולית ביה פרחין ולית ביה תיכת שכבת וכין חלק סלקין
לעשר עשר דסלקין לשכבתין לוק מלן דחוריית לי׳ דהו עשטי דקד דרשת
דמו דקד דמיו תכתית נייטרייאלית רזין טוחירין רזין מתיתין חלק על
חלק סמוך וכשר טוח ושהר תיטור ותיתר וכלילא מתפשטן
עכשין לכל סטר והיה כעץ ודחי ולי לחו לחו תיהו תכת בתכתית
וכו׳ ע״ש. ליה סידרו וה לחר פסוק הכ״ל שלח יחתר ושלח ילחוד
שחר התורים ליה תיבית הכ״ל שהכל יהיה כו: ובזה תבין מאחר ב
כריחתית ע׳ קל״ד ד׳ ככנסו לפידם וכו׳ שהזכרתי כו ופס רביעאה
עלה בפרת דחיהו מוחא דביה בריה וביה וכיה סוד מלא חיהו
מרדם בן ומח וכן שוחי עלה בקליפין דחוריית הוה לקלון כהו ר״ע
עלה במוחא לחתר ביה עלה כאלם ונפק כאלם ע״כ ולפ״ד מוכן מלוד
ועם תבין הענין בפרק ביה חלדיקין דף ל״ת קבצת עתים לתורה
עפקת בפריה וביה וכו׳ ומוכן זה וכבר הזכרתי בכיאור נת״ל. והנה
דקיחור כלן שבעת וכין חלק סלקין לעשר עשר לשבעין חוף מלן
דחוריית לית להו לחלי שאל דע״כ ולחיכון ע׳ שבעין דחוריית דתליין חן
ב׳ וכו׳ ועם שיחור דע״כ ל״ת חלית׳ כע׳ קל״ב ויחיד דחיהו ייתי
חיד ואד יעלה חן הלחיון וכו׳ ית והשק לחת כל כחי הלחיו מכיה חשתקיין
ישחיל לחתת כע׳ שבעין דחוריית ותבין שחיר פ״ ואספטים ע״ל ית

חלית ואספטים ע׳ ד״י ו מה שכבר כתבתי ע׳ כהיהו דע׳ שבעין וכו׳ כדין ע׳ שחקן דקד״ה לקבלהן כתיבת כל הבשם לבית יעקב הבא מעוריחה שבעים להו יעקב לילכא כלחיית ולחיכון ע׳ שבעין ע״כ. והוא כי כתבתי לעיל בשבעת דסליק חמה לקבלה חוריית מסר ליה קב״ה שבעת חפתחין דחוריית כל חטא לחשעה ושתין הוה חד חפתחא גניז ושתים דלא הוה מסר ליה והלכתי לעיל כי לחוחו חפתחא הוה סוד א׳ דלהי״ה זה היה מסר ולו נרם שנדיק ת״ט לבני רשע וכל״ל ע״פ חלחר ע׳ חספטים ע״כ״ד ולקחלר שם וכבן דחר בתיובתא נשמה בן לקב״ה (וח״) דלחיהו ביקה תיעל בין (ו״ו) ולחתעביד (וח״ו) לקיים בך וכרחיתים נחולים לקבלך בחיעה ולחיכון כל כי לו יתנבלו כל שבעין פנים וכל״ל ולהיות שפה קלחר כל ייעול (ל) בין (ו״ו) ולחתעביד (וח״ו) והוא סוד (וה״י אנ״י וה״ו) שכולל כל ע״כ שחקן ונם כבר הזכרתי כו ע״פ פס׳ תקוניים כי ע״כ שחקן שם נדיקים בני (ו״ו ו״ו) שהם כ דכרחיתית. ולזה קלחר ולחיכון ע׳ שבעין דחוריית דתליין חן (כ) דכרחיתית ר״ל כי הלא חיחת בשבה ע״כ שחקן כד ביחל (א) שהוח שער השבעים. ולח כתבלה ע״כ שחקן ולח יתבלו ע׳ שבעין דחוריית. לכן חביחת זה הסוד פס׳ סוכטים כי שם חביח סוכטים ושוטרים וכו׳ קקדח כתר דח לדין בסיף לחתן לחפחיל לדין בחנק וכו׳ ע״ש. כל הנ׳ עחודין ע״פ שני עדים יחת כחת דח לחפחיל חת חעיקרו פקודין כתר דח לעשות

לעד ושם תרין מהדי׳ שקר לחיכון שחיל וכחב לחכל לחיחת היום זה
ע״פ חם יהיה זה חביח לחר חלחר סוד חלח״ע ס״ה חפס קחיטו חעפלי
חת החזור הנדול וכו׳ ע״ס ושפיים כן יהי חיי על הזחיה דחקון עשר
מיני חלים בחירון וכו׳ ושה תרין שלחו לחולים חתפנדי חעבר קומי
לבני כנלי חתפחתך על יד כן יהי חית הלחחי וכו׳ וחח״כ חביח חלח
שבעים פנים לתורה וכו׳. ותרין הה חביחת כן יהי חי על החזיה
דחקון שחיל וכחב ס״ה. ותרין חביחת כפ שפחים ע׳ י״ו כה לחר ה
דחקון חביחת חלחר חלחר חלחר חלחר חלחר חלחר חלחר חלחר חלחר חלחר
מלחר כתובים וכו׳ סם כל החלחר כי כבר הזכרתי לעיל כפוד א׳ לזה לחלחר
קרח חשרין ישראל וגו׳ ולחתה על כחתת יהו חתרוך וגו׳: והנה בחה
שהזכרתי בפוד כפים כי כל זה הסוד נדחו בחיבור הידים וכ״ל דק
ס׳ בחיבות. לזה חור דוד בחזור חק״ד ברוך י״י החלחך ידי לקרב
ולחבנותי למלחמה והכ״ל דק שחמעתי שהרבה יובכי חסך שחזרים כי
לישוב הוח לכרבה עש״ו עושין כן שהיים ידיהם ולחלחים בפיהם
לזה לחר דוד לחבר פיהם לכר שוח וימינם ימין שקר ולחחר חלח חתיר ידך
חמרום פניכי והכילבי חחים רבים חיך בני בכר עד נחיבת כל החזור
כי הקדמתי לעיל זהום י״ו על חי נבלתה נם עיין חה שכתבתי בפרשת
סופטים ע׳ תקכ״ח לדין בחקלה חלחקים חלח דחשתלב בחוריית תדיר
לחחר דחיהו יו״ד נדיק בחזה חבנין חכין חבנין ה׳ ובקדה דלדושת
דחיהו (י) וכתכתף תתין (ה) חזיק לה לנביה דחיהו שחל חפורש
יו״ד ה״ח וח״ו ה״ח ע״כ וכו׳ ע״ש לזה חי שיהיו״ יי מנע בלבבו יתכתי
כחו שכתבתי: ובזה תבין פסוק בחזור קו״ט שחחר דוד בפני
בכני תחיד תורתך לח שכחתי לע״ד ח״ש כי בסוד כפים חרוחו כל
הסוד הכ״ל לכל הקדמונו כי בסוד יחוד ת״ת ומלכו שנרחיו כלף כפוסה
יש לומר נפשו למיתה והיחוד דח״ו הברחו בסוד כך פשוטה נריך
לחסן נפשו על ק״ק וכ״ל לזה קחלו בפני בכני תיחד על כוונ׳ הכרחני
בפני כפים סם לכוונה זו נפשי תיחד לכוונת הכ״ל והנה לזה כתב לפי
תורה לחתר (כ) פסם לפי תורה כדי לייחד חדם שהוח חדוחו עד ט
ויחוד דיוקי (י) לכל ומכלן לכלוד סה כתב לפי תור׳ הקדוש כ ך
פסם חלמוד סוד יחודי כ״ל וח״ח כל זה כתב לפי תור׳ הקדוש ל חת
ל והוח כי הקדמונו כי חם רוצה לייחד יחוד ח״ו נריך לייחד יחודי עד
ח״ם כ״ה וכ״ל. ולכוד זה יש לייחד יחוד הכ״ל על חלפ ריעת לייחד
קודש חיתחיל לומר ב״ח עב״י כי סוד ברכת עב״י ירחה חתיה לקחן
בחוחת חיים כי הוח סוד ופקדיכו ונשחי חתי קדש בסידור הח״י ו״ל
עמודי דח״ב והוח סוד הנוונה בח״י וכוד חפר תנה חודך על השחיים
מחתר פ׳ כשלח ע״ש כ״ה כתבה לפי תורה הקדוש כ״ך (כ״ך ל) שהם סוד
מנדל ספורח בחויר וכתם הקדמונו מחת פ׳ פכחם ע׳ תנו דעת מהיחת
מה ל׳ מלך על כל חתון הכי חת חתיד לחסתלק חל כל כליין בנין
דחסתלק לעומל דיו״ד ה״י וח״ו ה״י דכיה י״י דחוטכני ל׳ וכו׳ וכב
יודי״ן שין יתקיי״ך ירו׳ ובשל ונבה וכו׳ ירוש וגו׳ דחיהו יכרכך י״י וכו׳
ובשל בד לחכניחיכון ישל יי״ו וכו׳ ונבה מחך יחי יהו״ד וכו׳ וכפ׳ בחחני
ותיכון נ י״י׳ דחיכון סנולחת ותחי ותיכון י׳ כרכך י׳ חחי י׳ ישל וכו׳
נ טפין עלחין חיכון סנולת דחודיקו מחות׳ סתיחיה חיכון קוד דחת
(י) לעיל וקופל דילה לחתפת ונם בחתנעית דילה מוחת חחודיקו נ
טפין שין מיכה חיהיו (י) ודח״י (י) דחיהו לעיל חת א׳ וכו׳ ולקבל סלם
הטפין חיכון נ יחדי״ן חיכון (בין״ד ה״י וח״ו ה״י) דחעיבון על עלת
דעליה חתפ׳ חני חשתין ותני חחתן ותכל׳ לעד׳ לחן שהי נם שם כפ׳ל
ע״כ ט״ם כ״ה כתוב כלל ולח חלא׳ כי חחוחו הנו חתיחת דסתיחת
פיהם כחיהו דח״ם כיהי כהיהו דקדק וכו׳ עד דחתפשט כהיהו חיה כתת
דחי כהשיחין דחתיחת כלהו חתפת כפין כיה כלח א׳ ריעת ומוס לכל
דנין ריעהו דחתיחת כדנין כלהו ולח חקרי שם חחד לחחוח דחיה״ב
כחיכך כן ע״ב דיוקין סניחין לחו חיהו שח חד ע״כ וח״כ הקדמונו דחתיל
ע׳ ת״ת ח״ת דחיכון ע׳ ד״י וח״ו ה״י דחיכון כפ שם ע״ב לזה חיחיה
סיהו כ״ל כתב למ תור הקדוש כו״ל לרמז לייחד עד ח״ם

ואז יקויים בפי מה שהתיבתי בפ' פנחס במאמר הכ"ל לחכמי עיני הלב תאמרו עיני עיני דלגין עיני דלזרייתא דלתתר בה ותורה תורה וכו' ומתוך שהיתי יד רשם בכלל מ"ב נוונין וכו' בה נכלל קס"ה נוקבין דלזרייתא דלגין עיני עיני מוכרחין וכו' ע"ש כל המאמר בתיבותיו. ראה תראה שבפ' אופנים שהביא דל' אייתו לדון למשה ולכ"ל מביא אחר והיה כעין שתוכל על פלגי עיני וקח חציה שבעה דבריה תוך הכי מלקדמוויי'ת היה בהו פנימי דקדק דרשת דיש דקק דיש חכמת ניסטרייהו דיש טיריון וקסתיריון על חילין וכו' היינו לחכמי עיני והוא כי מביא לדון כך מיתו הכ"ל למשה והקדמו דוקא ע"י רוי תורה לזה מביא היה פסוק בפ' הכ"ל כי תצור אל עיר ימים רבים וכו' והוה תבין סידור הפרשיו' שאחר שופטים ושוטרים וכל"ל מביא פ' כי תצא למלחמה על חיבוך ונתנו יי' אלהיך בידך ומביא במסדר ו תרבעי יכנו פקודת דל למלחמ' לרשע דחיכו למשה וכו' ועיין שם ע' תקמ"ה בחיבור כי כבר כתבתי לך לעיל ותפש קניהו להתחיל לה סביב ון ביעקב ולא עמל ביעקב כנזכר לחית ביעקב וכו' עד סוף הסדרה כי מוכרח הוא ותפש קניהו וישראל לתתא לי לית בהון אחרי מדו וכו' בלומאה עלך בשמת דיהו"ד ובשמת מפרש (הייכו יו"ד ה"א ו"ו ה"א) גלי ליה לחיבי מתיתיון דאשתמודעון ליה ולא יתחלב יתיר ע"כ: וכפרש"י ויולך ע' תקנ"ו אחר כבי לחשוב ומיון חיכון ישראל למיתר שיריתא מתתא לעילא ומעילא לתתא ולקדרת קדרת דמיתיכותא דכתיב לו יסיר משה ובני ישראל את הסיריה ונר' לו שר לא כאחד ללא לו יסיר את הסיריה מתתא לעילא עלי כאר עמו לה עלי כאר קם לאתריך לאתברכא בשלמך דהא עד השתא בעלמא דאתכא עמיק בלה חבריה שרים דאולידו לה אבא ואמא לשלא כרוה כדיה העם חלין לחבון דחקדון כדיבי עמיה כרוה לאחזוותא דם מלכא בכרכלן ובמה הות וונית באחוקק לו יסוד ביומעמתם לו נפא והוד לו ושיבלא לתתא ואמזבר מתנה ומיתנה כחליל ומחליל בשות הוה קשרה שלישא קשורה דמיתיכותא קשורה קיימא דכולא היה בהדוה ומכל כתיב יי' לישלך על כל החיל ביום ההוא יהיה יי' לחד ושמו לחד: וכתיב אז ישלח אחוק פיכו ולשוניכו לכם. ת"ו יאמרו הנדיל יי' לעשות עם אלה ע"כ: והנה מה שאחר ומיון ישראל למיתר שיריתא מתתא לעילא ומעילא לתתא וכו' והוא כי הקדימנו מה דחיתא בפרפ' פנחס ע' ת"ק תפלין דחקיי עלמא כתב וכל תרכא קדיש כלהו דשמיון כב' רוח דאת (כ' י"ו) מן (יאהדונה"י) עשרה עשרה הכ"ק כ מן "כתר כלולא מעבר שבירין כלילן מעילא לתתא מעבר שבירין מתתא לעילא וכו' עד סוף סוף מיום שאחר הכ"ל. כי הלא חיתא בפ' קדושים ע' קנ"ח ויקדש דילך לחא חכמה דכלהו עשר שבירי' ותתא דיליה לעילא וכו' ע"ש מה שתיבו בן נבי כתר שאחר מעילא לתתא ומתתא לעילא. וזה תבין מה דחיתא בסידור האר"י ז"ל בעילוי לשבת. וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי' הוא האלהים בשמים ממעל כל בחי' התיולו ת"ק עיתיק ונוקבא תרין לחפין ונוקבא חכמה ובינה ישראל סבא ותבונה ז"ו יעקב ורחל ועל האחרן ותתא רחל יעקב נוקבא דת"ת ושאר לחפין תבונה ישראל סבא בינה חכמה נוקבא דת"ת תרין לחפין נוקבא דעתיק. עתיק ת"ק ת"ם ב"ה ונחי"ב תלת חומרים על כן נקוה לך כתר יי' תלמינו חכמה ובינה לרחות מהרה בתפלתת עוך להסביר בלומים מן החרן וכו' כנ"ל. כי הקדימנו כשיחיד הכתר דביה מתלבש עלמא העלו דהוה שם ס"ג נ' יודין וביה התלבש עלמא העלו לית אלטנטו לבשמל ולבחם וכו': והוו אתלת חומרים אל נקוד יי' כי הל' נמשך מן אל והקדמנו כשהל' כגלה תו הו' קוד תבני שים תו בניל קס"ה נוקבא מלחין מיום הזדמנים: והנה חיתא בסידור האר"י ז"ל ע"פ זוהר פ' תרומה סידור בשבת למנחת חמור לדוד השמים מספרים כבוד אל דמסיים החומר נס מזדי תמוך עבדך לבל יזמללו כי תו חיתא ונקדי מפסוק רב יהיו לרגלו מחרי פי ונו' ותחר זה ז"ל הכנו פדיקים בני לישרים נתוה תהלה הודו ליהוד בכוכר בבבל עשר זמרו לו עד סוף כל החומר וחיתא בסידור האר"י ז"ל הכנו פדיקים כנגד פדיק ופדק ויש בו כ"ב פסוקים כנגד אותיות התורה ויש בו ק"ם תיבו כנגד שם אל"ף ס"י יו"ד ה"י ע"ב ותחר זה לדוד בשמותו את טשמו ויגרשהו וילך וכו' כל החומר בסידור האר"י ז"ל הכה בשמותו את טשמו לבוזה לפני הקב"ה הקדמת אבימלך ויגרשהו למלאכ"ם וילך מן האדם והא"ב במחור כנגד ב"כ אתוון כנגד ב"כ אתוון וקו"ף תיבו כנגד אל"ף ס"י יו"ד ה"ה ע"ב. והנה לבחר זה חיתא בסידור האר"י ז"ל תכוין להסיר הקליפו' תכין עיניך אלא תבוא כך להחטיף

תכוין להמשיך מכוסר תסד מול הוי' מדיקנא דאדיך(יו"ד ה"י ו"ו ה"י) להשפיע לעקון הט' הנקד לאלפי"ם והוה מוד אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה עם י' חותיו' קס"ח במכון אל"ף ה"י יו"ד ס"י. ותכוין לחתק כוה שמו' אלהים אדב"י שמו' האחת לי בחל"ף והוה לאלפי"ם והוה מוד ש"ך ה"י דיסים דוב"ב ס"ך פ"י הם אדב"י והם בתקוני מיכה ובקדמ' תעלין בחשולת יש כל חטאתם כי ע"י המיתוק הנזכר יושלך במולם ולילי למעולת יש ע"כ. ולזה כחומור השמים מספרים כבוד אל וכו' ובקדמ' חודים חשוך שבעדך אל יחמלו בי והוא כי כבר התרכתי ע"פ מאמר פ' נשא ע' ל"ה וי"ב הר מסט' דיחיכא לתקרי כחש ומסטרא דרגיה במחל כלב מחמת דניהם וכו' ע"ש ולזה התפלל דוד מודי הכ"ל חזוק עבדך ונו'. והקדמנו כי התקון לזה מוד היחוד הכ"ל שבי שמו' קס"ח קכ"ח לזה לאחר החומר השמים מספרים כבודו קדרו ב' חומרים הודו ליהוד בכבוד וכבוד הוא מה שכתבתי בפ' פנחס ע' ת"י כי בשבי חומרים אלו יש ב' שמו' הכ"ל וכו' להכריח למשה וכחש: והנה כך הוא הסידור ע"פ שיש קדוש יאחר רשב"י וכמו ר"ח ותלמידיו אבל מה טעם שהאחרונים שינו הסדר להתפלל כי אינתי בברי מכוחה ולעילא התרכתי בו. שבשעתי אתפש בכות ירושלים אם אעלה אין תעלרו ואם תעלרו את התהלה עד כי יגיע עת דודים ונו'. וכשנוכה הכ"ל יש להכריח למשה ולכחש. והקדמנו כי קן לכל זמן כי ויהי מקץ הימים ובפרשה חלם וכל"ל לזה שינו התפלה ולזה בתפלה שקידמו הלבוש ע"פ מה שכבר התרכתי בסוד וירם קדן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קדובו ונו'. והוה כי כבר התרכתי וירם קדן דת מלכו דאקדמי קדן הוא הסוכל שבי שמו' הכ"ל ולזה מידוהו אחר זה ומזמן שינו ליסוד שיר חדש שיר חדש דיין ויתפללו ע"פ הכ"ל ואז רומיה א בנרוכם וחכ"ם ספיו ונו' כי מה שהיה הל בפ' שבי כתיבת והלעוג"ם יתחבר כא אל אשר ישראל כי הלא הל בחשך מן א זו מן (י) עלמה דע"ב א שהו' סוד שנולתת דבי' לתלבש עלו להעלו' לאקמא שכיבת כי אי בפ' לאחו' לתחתון ובתוכ' מה שהקדיכה שיו מה בתיב לעילא כי אם לשלחו הקדיכה שיו ר' לחבא בתת מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה מי זה בא מאדום חמוץ בגדיו לבבצרה לבבוש בגושי נוקא על חדו לאחריכו כיתי לאוקידו הינלו לבבוש ישראל וכו' שה"ל כי זבח לי' בבצרה ושבח גדול בארץ אדום ונו' אבי מדבר בדקה הש"ך ישראל ליעשו' אתן הוא דיעבד הכי בתת ואחר "אבי מדבר בדקה הש"ך כי לוחב דקה ומשבט ויהיו דקה מחמ(כי ו"ל בפ' ויקר ע"ג) ונוכותא הא לוקמה תרגו' דקה וכותא ומאי אחר מלה ע"כ) וכל כך למה בגין דגרמו לבבוש יאר למהוי שביב לעבר בגלות וכו' ובסניל דקדק"ה יבבם לבוש נוקמת עלייהו וכו' וכל כך למה דכתי ולאחותנו הבתות אשר לה היה לאיש חולקי דעשו ולא הוות בשבילה דכתיב ביה חים יודע ניד חים שהם לה יהוה לה ה"ך קומי אורי כי בא חורך ע"כ והקדמנו כי לא יתאבר י' עם ו' אלא בשרים אחון דקה וכתם מכו' כתבתי לעי' נמ' חוד שנוי דקה ע"כ ושם שתין פירוזו לגין נדקה אלא קלי על תפאר ישראל שבחון בתלת נדקה ו"ל בפ' בהר ע' דיד בגין דבדקה אלכלת דחיי והנה אית' כמ' מכו' אר"ל ב' טעוי' מתיד ארו אל דומי לבטעו' דכתי' מי זה בא מאדום חמוץ בגדי' נעו' טעה שתינו קולטת אל בגד והו' נעו' לבבוש טעה שתינו קולטת אל שוגג והו' מזיד וכו' ופי' רש"י שרו של דומי שהיכרת בבבוש שבחלה יפרש מחמו לבשיגים קן אבל יפקוד י' על בבא המרו כמרו ואח"כ על מלכי האדמו' בחדש ע"כ וא"כ תפי לדברי שהוא שוגג ואית' שם במשב' רוצח אינו חוקמקומו ומנחו גוזל הדם ר"י הגלילי חוזמו' ביד גוזל הדם ורבו' ביד כל הדם ביע"ח ביד גוזל הדם וכל הדם תייעין על ועוד שם דקו"ב ואם כ"ת דעתו ביעור מה יעשה רשע לכוין ולחוין לכיכו' שם אקדל לרשע ולחוין לכיכם כשם ופי' רש"י יפת' שם בב"ה ט"כ ולזה מדייק ולחתותו הכתוב ח"כ נקר' קו"ה גוזל הדם רק הקדמנו דומי' ביעור אינו לבשיגה לכבם יפת' שם ככבם לרשע בב"ה והנה בשוגג פטור ולזה נקמ' שאר לית' לאיש חולקי דשמו: יש לתרץ מה דאית' ביולקוט חומר קין נרשע מותי מעל פני האדמה ונו' ושם י' נקין אות לבלתי הכו לאותו כל מוצאו ואית' במדרש ז"ל כב' בראשי ע"קמת ויחומר קין אל י' גדול עוני מנשוא ונו' ושם י' לקין אות ושב בחרון כד מה דת"ל לנד טוי עליה (ו) ואחכ"ת ודת ויהיו דאתתיר כיה ושם י' לקין אות ע"כ ולבאורה קשה לאיזה"ק ע"פ דרש דאית' שם ודאי שם יש טעם דקכיל עליו אות כרי לאבל בלע"ז ע"פ דרש דאית' שם

מאחר פ' ויצן ע' תקנ"ו

מאחר פ' אחני ע' קמ"ט

נוו' אם אכולך ב' ע"ב ושם דף ו' ע"ב

ת"ר וכשם שנותנין הדם מצוה כך נותנין הדם חין ר' יוסי הגלילי ר"ע ראשון נותן הדם וכל הדם חייבים
לדם דברי ר' יוסי הגלילי ר"ע ראשון נותן הדם וכל הדם חייבים
עליו ת"ר דר' יוסי הגלילי מי כתיב חס רבות וכו' מי כתיב ורבת ע"כ
ת"ל מכח דכתיב ורבת ולא כתיב ורבות ת"ל ראשון כך נותן הדם וכולם
חייבי עליו חיי כפ"ר כדאמרי' בפ' עד כמה מהלכות יסודי התורה דף ע"ב דף
מאמר פ' ויתיבון תרתי לדמיה תרתי ניה כשיה מיה תבל לעילא מכלמו וכו'
בריתא ע' קעט כיון דכפר שבת והרחר תשובה תרמי לי' קב"ה והתנחו תתר דתקדי
לדמיה דכתיב לעבדו תת התדמה וכו' בהתי לתתילה קין והבל כיון
דתפח קין תחית ליה להתנחו לתתר דתקדי לתרן וכו' והנה הקדמתו רוצח
שיפת תנן לתקומין שיבת דר' תנזה כיד נוטל הדם וראשון כיד לחריס
לבל לבהדי ר"ש לחריס חייבי עליו ודייק ר"ע מדכתיב ורבת ולא כן ולא
כתיב ירבת וע"ו קתמר הן נדשת לחתי מבל פני הלדמה והייתי נע
ונד בחרץ דייקת ר"ב חין לי מקום קבוע ואו כל מוקמי יהרגוני ס
סיפסקן כתו ר' יוסי ולכך ויימס ר' חות לקין חות (ו') מסר ליה
ויימס כר"ע דדייק מדכתיב ורבת ולא ירבת חוי הלכה כר"ע ס
כתוב לבהרימו שסדרתו כי בחותיו כ"ך דמו לבו חייהודים וכ"ל ס
והקדמתו כי לזה בפ' תוכחה של ס"ת בחקתי כתיב כ ויבתי
יחדו בשום יהודים ולכך כ ותת בפ' בחקותי בתיבת בלבותם
עיי לעיל (וכ') שכיי בפ' כי תבא והתי כ ותן קונה ולזה
לומרים בחשתו של (כ') כובנו כתה בפשות חישראל הרבנו כתה
בניס חפחיתים ודא מרעיס בחיתו והטעם שחות (כ') שחרתו על
יחוד ת"ת והלכות הוא בשוד (כ') בפוסה והיחוד של תכוה וביכה
בתוב בשום ד' פשוטו חיתת בפ' בחקותי ס"ת עלתה לת מאמר פ'
תליית ע' קלט תליית תכורת בחשד בלבה בחולת תליית לחורת דלהון וחביבותתה
דלהון בלא חתפרשן לעלמין ר"ת ותקע' בה"ג ות"ת ותקבל בו"ת ג'
ותקבל בה"ג ות"ת ותקבל בכלה וכלה חד קשורה הוא וחד מלה לת
ותקבל דת חן דת לעלמין כביכול חלו דנדים פרודה כחלו חדיב
עלמה וחקרי עריתת דכלה ולמחמ דחתי וכו' ותכן בוה בפ'
תדומה ס"ע רע"ו ר"חוד דת חיהו רשיחו לחת (י') דישת עלמה מאמר פ'
קדישת לקדישו רוח דרשיחו לחת ה"ת עלמה בשחת קדישת יהוד דת ע' בלו
משיכו לחתפשך לפתת ברוח דרשיחו לחת (ויי) לחיהן תרין לתיהן
(היהו חכמה וביכה הכרחוים בשני שחות לותיות הכ"ל משפיכים
השפע לחות (ו') בשוד שכתבתי בני בכורי ישראל) (ויהיו לחד)
כל הני חלת לחיהן לחד ליחודת חד כיון דכל דת לתעביד ביחודה חד
ולפתאר כלה ברוח לחת (ו') בליס חריפת דמבועת ומיכלכלת
כניפלה (היהו סוד ויוונת בליס שע"י א' ולו כחשך השפע יהן ת"ק
בה" חדייק חריפת דמבועת בלה חבועת דמיס נובעים הס סוד נ'
ויי' שבועות א (י') עלמה לכך חדייק חריפת דמבועת ועכ"ס וה
תנין חה שכתבתי לעני כדף הקדוש להסיר הקליפות וכל"ל להמשיך
מנוסר חכד חלל הס"ח דדיקת ומחל הי"נ דדיקת כי חבת שהוח חכמה
כוחב ממחל הי' ובינה ממחל הי"נ כי שני מולות חלו מנלים סוד חסד
דעתיק שהיו בעולמות לחריך והוחל ומחו חבת ונבוחה דעתיק ס
שבמוחות לחריך חכמה סת יחוחה וכו' ושניה מתעברין שם. ולזה הסוד עם חוכלה
שבחקדוש ה' הוא חין כאד כי חיהו חניניס שום קליפה עד שס) ומסיים
שם ויחית לחו"ב וכדין ביולין לחטרונית בהדיה דהא השפע חיהו
שלים וכו' כל עיולין ליה לגבה בלחישו חמלי בלחישו כנון בלא
יתעבדה זה וכו' ע"ש והוח מחם כמו שהתרכתי מאמר פ' לחרי ע' ק"י
ומאמר פ' החזינו ע' תקס"ג והקדמתו לעיל כי (כ) בפוסה הי' מלכות
(כן) פשוטה היה כיוכ ולפי שחין לה שום חחזה לפיכך ה' מתפשט'
לחטה ולח כן בראל חלח שחוסכה חוהיר חליה כדי שלח ישלטו בה
החנוכים ע"כ והנה לפנד המרכת הוה כחשר שיחוד חכמה וביכה הוא
נבוה למעלה ויחודם שם על ידי חלות וכמ"ל לכך חומרים שחע ישרל
יי' לחיהן יי' לחד בקול ס ולזה דמו ד' פשוטה כמו שכתבתי לחלל(כן)
כי חין שם כחד מן החנוכים מפ"ל יחוד ת"ת ויחלבו' ס"ל בחשתי
מכחד החנוכים כי שם עיר המכוכה לבשכר ס"ל בלחש וכמ"ל לזה לפנד
כ"ל דמו זה הסוד (כפ') כבוכה עיין בתדיכות מאמר בפ' תרומה
ע' ר"ל ותבלה בפלחים ונ"ל לבן ס ועכ"פ זה תבין מה שכתבתי
לעיל בשוד ומחתי כי עלין בבד עברי תבין בזה טעם בניחור מאמר פ'
מה דחיתת בפסוק ועשית חת חיציל החפוד בלול תכלת והיה פי רחשו בריתי ע' עע
בתוכו רבוע יהי' לפניו כניב ושעשה מודע כפי תחדת יהיה לו לח יקדע
ע"כ ות"ת לעיל סביב חעשה מודע כ"ת בחיהל ות"ת בחחדת יהיה לו לח
יקדע ר"ת לעילת והחפסק בניהם הם תיבות כפי וכמ"ל ולזה ליחוד זה
הסוד נבי חעשה לבוד חבל בלע"ז כי חיתת בכתבי חחר"י ו"ל הנה

ת"ר וכשם שנותנין הדם מצוה כך נותנין הדם לחין נותנין הדם ראשון כיד כל
חדם דברי ר' יוסי הגלילי ר"ע ראשון נותן הדם וכל חדם חייבים
עליו ת"ר דר' יוסי הגלילי מי כתיב חס רבות וה"מ מי כתיב ורבת ע"כ
ת"ל מכח דכתיב ורבת ולא כתיב ירבת ת"ל ראשון כיד נותן הדם וכולם
חייבי עליו חיי כפ"ר כדאמרי' בפ' עד כמה מהלכות יסודי התורה דף ע"ב דף
ויתיבון תרתי לדמיה תרתי ניה כשיה מיה תבל לעילא מכלמו וכו'
כיון דכפר שבת והרחר תשובה תרמי לי' קב"ה והתנחו תתר דתקדי
לדמיה דכתיב לעבדו תת התדמה וכו' בהתי לתתילה קין והבל כיון
דתפח קין תחית ליה להתנחו לתתר דתקדי לתרן וכו' והנה הקדמתו רוצח
שיפת תנן לתקומין שיבת דר' תנזה כיד נוטל הדם וראשון כיד לחריס
לבל לבהדי ר"ש לחריס חייבי עליו ודייק ר"ע מדכתיב ורבת ולא כן ולא
כתיב ירבת וע"ו קתמר הן נדשת לחתי מבל פני הלדמה והייתי נע
ונד בחרץ דייקת ר"ב חין לי מקום קבוע ואו כל מוקמי יהרגוני ס
סיפסקן כתו ר' יוסי ולכך ויימס ר' חות לקין חות (ו') מסר ליה
ויימס כר"ע דדייק מדכתיב ורבת ולא ירבת חוי הלכה כר"ע ס
כתוב לבהרימו שסדרתו כי בחותיו כ"ך דמו לבו חייהודים וכ"ל ס
והקדמתו כי לזה בפ' תוכחה של ס"ת בחקתי כתיב כ ויבתי
יחדו בשום יהודים ולכך כ ותת בפ' בחקותי בתיבת בלבותם
עיי לעיל (וכ') שכיי בפ' כי תבא והתי כ ותן קונה ולזה
לומרים בחשתו של (כ') כובנו כתה בפשות חישראל הרבנו כתה
בניס חפחיתים ודא מרעיס בחיתו והטעם שחות (כ') שחרתו על
יחוד ת"ת והלכות הוא בשוד (כ') בפוסה והיחוד של תכוה וביכה
בתוב בשום ד' פשוטה חיתת בפ' בחקותי ס"ת עלתה לת מאמר פ'
תליית ע' קלט תליית תכורת בחשד בלבה בחולת תליית לחורת דלהון וחביבותתה
דלהון בלא חתפרשן לעלמין ר"ת ותקע' בה"ג ות"ת ותקבל בו"ת ג'
ותקבל בה"ג ות"ת ותקבל בכלה וכלה חד קשורה הוא וחד מלה לת
ותקבל דת חן דת לעלמין כביכול חלו דנדים פרודה כחלו חדיב
עלמה וחקרי עריתת דכלה ולמחמ דחתי וכו' ותכן בוה בפ'
תדומה ס"ע רע"ו ר"חוד דת חיהו רשיחו לחת (י') דישת עלמה מאמר פ'
קדישת לקדישו רוח דרשיחו לחת ה"ת עלמה בשחת קדישת יהוד דת ע' בלו
משיכו לחתפשך לפתת ברוח דרשיחו לחת (ויי) לחיהן תרין לתיהן
(היהו חכמה וביכה הכרחוים בשני שחות לותיות הכ"ל משפיכים
השפע לחות (ו') בשוד שכתבתי בני בכורי ישראל) (ויהיו לחד)
כל הני חלת לחיהן לחד ליחודת חד כיון דכל דת לתעביד ביחודה חד
ולפתאר כלה ברוח לחת (ו') בליס חריפת דמבועת ומיכלכלת
כניפלה (היהו סוד ויוונת בליס שע"י א' ולו כחשך השפע יהן ת"ק
בה" חדייק חריפת דמבועת בלה חבועת דמיס נובעים הס סוד נ'
ויי' שבועות א (י') עלמה לכך חדייק חריפת דמבועת ועכ"ס וה
תנין חה שכתבתי לעני כדף הקדוש להסיר הקליפות וכל"ל להמשיך
מנוסר חכד חלל הס"ח דדיקת ומחל הי"נ דדיקת כי חבת שהוח חכמה
כוחב ממחל הי' ובינה ממחל הי"נ כי שני מולות חלו מנלים סוד חסד
דעתיק שהיו בעולמות לחריך והוחל ומחו חבת ונבוחה דעתיק ס
שבמוחות לחריך חכמה סת יחוחה וכו' ושניה מתעברין שם. ולזה הסוד
שבחקדוש ה' הוא חין כאד כי חיהו חניניס שום קליפה עד שס) ומסיים
שם ויחית לחו"ב וכדין ביולין לחטרונית בהדיה דהא השפע חיהו
שלים וכו' כל עיולין ליה לגבה בלחישו חמלי בלחישו כנון בלא
יתעבדה זה וכו' ע"ש והוח מחם כמו שהתרכתי מאמר פ' לחרי ע' ק"י
ומאמר פ' החזינו ע' תקס"ג והקדמתו לעיל כי (כ) בפוסה הי' מלכות
(כן) פשוטה היה כיוכ ולפי שחין לה שום חחזה לפיכך ה' מתפשט'
לחטה ולח כן בראל חלח שחוסכה חוהיר חליה כדי שלח ישלטו בה
החנוכים ע"כ והנה לפנד המרכת הוה כחשר שיחוד חכמה וביכה הוא
נבוה למעלה ויחודם שם על ידי חלות וכמ"ל לכך חומרים שחע ישרל
יי' לחיהן יי' לחד בקול ס ולזה דמו ד' פשוטה כמו שכתבתי לחלל(כן)
כי חין שם כחד מן החנוכים מפ"ל יחוד ת"ת ויחלבו' ס"ל בחשתי
מכחד החנוכים כי שם עיר המכוכה לבשכר ס"ל בלחש וכמ"ל לזה לפנד
כ"ל דמו זה הסוד (כפ') כבוכה עיין בתדיכות מאמר בפ' תרומה
ע' ר"ל ותבלה בפלחים ונ"ל לבן ס ועכ"פ זה תבין מה שכתבתי
לעיל בשוד ומחתי כי עלין בבד עברי תבין בזה טעם בניחור מאמר פ'
מה דחיתת בפסוק ועשית חת חיציל החפוד בלול תכלת והיה פי רחשו
בתוכו רבוע יהי' לפניו כניב ושעשה מודע כפי תחדת יהיה לו לח יקדע
ע"כ ות"ת לעיל סביב חעשה מודע כ"ת בחיהל ות"ת בחחדת יהיה לו לח
יקדע ר"ת לעילת והחפסק בניהם הם תיבות כפי וכמ"ל ולזה ליחוד זה
הסוד נבי חעשה לבוד חבל בלע"ז כי חיתת בכתבי חחר"י ו"ל הנה

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

נמ' פ' יום כפורים

מתשובה כי ליתא בפרק יום כפורים אחר ר' חמיא נדולה תשובה שמביא דפוסה לעולם עד שירצה משובתם ודרש נ"כ פסוק עלום סלום לרחוק ולקרוב אני אמרה רחוק מן הק"כ ועשה תשובה גדולה אחר ואחתיני אבל הרשעים כיס נרש ולכן מסיים מן עלום לרשעים כי הקדימו מה דליתא כפ' בשלח אתם לחוטיים היו קדקדונו חס ח"ן הרי לחי מוסר אתכם לכלב מיד ויכח עתלם וכחשר כב אחרכתי בפ' ויקהל ע"כ הכלבים עוי כפם יכו לוחר בחו ובשתחוה לפני י' יעיין לעיל . אבל יש עוד קושיא כי הלח הקדימו כי לח יתחבר (ו') עם (ו') חלח כשבירת אחת כי לטעמם זה כתבתי חוץ מכפלה עליה תפולת הרי היח כאכובר וכמ' רשב"ג לחומר כל שחין הכלב יכול לחכלם חחרינו וח"כ הקושיח היה לוק יכו לומר כחו ובשתחוה לפני י' ובאיזהם כחיב נשר חית קנה אבל חיה מן הקנה היינו (ק') ובזה תבין מה שחומרים בחומש כחוש (ק') קדימו שורף כי חסם קדימו כפ' כי חנה ע' ענק"ה שבת חלבתא דאיתי יום שלישי כלול חלת שבעי חסכן שבת חלבתא יחידחה דשולטנותא כלה כליל שבת היה חתעניתא שבת ובנין דל חולקין חחרי מתביחין על מתן תורה בת יחידאה דל אחר בשלישי כתבה ודל אחר בשביעי כתבה ואיבי בת יחידאי דאחידא בעמודא דאחביחא דלתהן ובקדיש שביעית (כי הלח היח בלילה מסוף שלש ע"ת ונס היח בסוד עטרה על מדיק ע"פ מה שכתבתי בסוד לולב ואתרוג בסוד ו' פסיפס לבר) אתקדי ביה שביעי דזמן שמי וכו' ואיהו כ"כ מן כוכב כ"ג כי מחם ומן י' נכחות שביעית חלבות הקדש ב"ך יבוך ישראל כ"כ אחון דאוריית כוכב כלילא אחלת דמין (כ') אחר ב' ביה אהוד כלול דחיוויהו וכו' שפחה דילה ניהנם אלול שבת שפחה דילה דאחדרת עורף לבריחת בכל יחת ויחת ואחנברת עלה כחוץ דישראל בנה ושפחה כי חיים נבריחיה וכו' עיין סם עד נחירת ע' אתקו' אתקו' שחתירך מן ערב רב ושם חליהו לח תחעכב חלבתא דאמ"י דאתר כהנא דהוי קב"ה ושכיניה' בגלות וכו' . ואתא קנין כניהו (כיהו סוד ו' דנחון) דכפ' שרניס דיתן אשה קבור) ואתא שיהו דאבלוקת והוא טעין לך וכל כוכ נחית לנבה ואהניי כרוב תפוחת לך לנחתא לך כף חלא טוב ואלמלין דאתא ואתא דאיתון ה"ה אתחרו לך בנחיתו דילה ואלמלין דכאלה כרחי האשה ובינה (י') כשיהו לה ואשבחן לה בשית נדפין אב"ג ניתע וכו' . ובזה תבין בתפלה שבחרו אחר פ' תחיד פטום הקטורת ואח"כ אבינו מ"ר וכו' הכי מחכון דשכיניה' איהו בלילה קדישין לעילה ושראל לחתא מי חית בחון אחרי מדות וכו' כי כבר הילכתי באחר כל' ול"ב מי נורם שבשפת חבדרת עורף לבריחת בחומו בחות ק"קיומו עורף חלו נורמין לשפחה שהיח חבדרת עורף לבריחת והכה הקדשהו כי לח יתייחד ו' עם ו' אלח בשביעית אחון דחיוויהו בחומו בחות ק"קיומו עורף חלו נורמין לשפחה שהיח חבדרת עורף לבריחת אחון ושם חלו נורמין

לימור אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הטעמים

יעקב וכו' . ויהיו נפש דבינה שבי רוח ד"ה תתאה ונה"ח ו' רוח דעשיה ונפש"ה לתתערותא דיעקב ונפש לתתערותא דיוסף וע"ד תיהו ו"ו שבין בחבורה חדא לרוח חדא ע"כ . ולזה קאמר כאן כי תלבים היינו מיתתבר כיוצא עם תפארת ה' זה ישסיבל"ה ר"ת וה ירי' דת וו מקודת בתר דת לדון בחייך וכו' . ואח"כ לדון דיני עדים וזוממין כתפר התרכתי ולזה כת בתפלה מכהדרין היינו מכהדרין שהם שבעים ואחד נגד בינה וכ"ל שהיה ה' עלאה ושם כתיב ב"ד של מעלה שהיה נגד ה' תתאה ואח"כ סידרו במסכ' ו' דין תרבץ מיתות ודוק מהכה דיוסי תמר תבין מעצמך כי שם כח שמות מכיון וכדין יוד רוח עלאה תתקלק לעילא לעילא לאין סוף ובינ' דאצון עלאה קדישא לה נכנים נכנסו דמיין דהת מקודת דילה תתקלק ואיהי שבעין סנין דנלוותא וכו' . ונהה שם בחלק מכיוח ריש לקים פסוק זו ילבו כחיל פסח ותרגו לשון חלם כי נכקעו במדבר יום ובחלים בערבה (היינו שיחור נביעו למקומו נם מכיוח שם פסוק והיה תור הלבנה כתור החמה ותור החמה מיהא שבעתים כתור שבעת הימים כי ו"ל בפ' משפטים ע' קס"ח בנין דכל כר ישראל דאית ביה דשיעול קדישא אית ליה כיחיה בשמיטה וכו' ת"ח ה' הוא כיחיה ואתתי דעלאי כנ"ב ה' עלאה ה' תתאה ה' עלאה שבע שנים שבע פעמים וכו' ע"ש וזה ותור החמה יהיה שבעתים והכל כל"ל רק הקדימו מה דאיתא בפ' בראשית ע' ק"לב וכו"ל ושכינתא לית שלטנות עלה אילמלא דסטרא דחכמה דאיהו ערב רב וכו' ומהר דת ו' יחדב בה' תתאה בנין דאתתקן ויהיה בהיגו דיו לת"ם תתקר ביה ומהר דת עמודא דאמצעיתא יומא ומעדן דת תמיל עלאה להסקות את הנן דת שביבת אי תתאה וכו' לזה תמר כי בהקשו במדבר ימים וכחלים בערבה ותו ותור הלבנה היינו מלכות בתור החמה (ובספר כוונת שלמה דף פ"ו ע"ג ותחבה הלבנה יכוון בסתרו הוה לרחמים קץ משיחנו כי ל"ד תיבותיו כי כן דוד הכי הוה ימים נחת שמו היה דוד בעצמו בסוד אדב שלם מלם דוד משיח (ועב"ל ח"ב ח' דמדייק מלם שלם היינו שיהיה שם מ"ה בשלימות שיכוון ה' הוה בין שני ו' כי לו היה בסוד שמו ומתן יהוד חלבים) וזה נם להבניע כל הקליפות ולהסירם מן העולם בכוונתו הראויה ובפרט לעתיד לעתיד להבין הן הן ם"מ וזוננתי" לקבל ת"ת ומלכות שבקדושה בחי' חמה שפי' משה היינו ת"ת בראשו כתת ובחי' לבנה פני יהושע היינו סדרת מלכות קדישא דעליהון כתיב ויהי אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתיים וכו' וכדכתב האר"י ז"ל כי לעתיד תתלה מלכות למעלה וכו' עד שיתכללו ויחודו בכל בתוך חוט של אין סוף היוצא מן יסוד של חני החלבוש העליון (והנה סוד זה של חוט אין סוף כ"ל כתבתי לך תפס קניכו בסוד (ל') סתרת נו בתרת היינו הסוד זה שהוח קניכו בתוך היסוד ונם בתוך חדס קדמאה שהוא הכותנו חיוט וכו' ושלח דבדולחא והו שם ב"ן וכו' ונקדת על נבחי סבות ת' משני הנבורה הוא היא נדבקות בבחי' היסוד של חני החלבוש העליון כי תכמה הויצלה לנבורה והיסוד קבוע בו נורת הוא טית ושני שהטית בכפלא דתשה בנויה כזה (ט') כך יסוד זה תחר שלפה טפת החסדים הוא יסכנים הוא טפה טפה על תוכו היינו עד סוד תרי ביעי ואחר שמתכללים שם חוזר ויורה כתן ונם היסוד הוא כולל מ"י כולו של החלבוש שהוא בסוד נ' יודין במקומו וכו' ע"ל נבי אות ל' :

וכדי להבינך כל זה אתיא בכתבי האר"י ז"ל כתבתי לך תפס קניכו כדף ת"כ והנה בכל חלק התוך מהחלבוש הניח רשומן בחלבוש בסוד נקודה שבני שהוא תוכיה דהיינו מיושות ת"ם זה החלבוש ולהיות שהחלבוש הזה הוא נ' בחי' דהיינו רחם תוך סוף זה נם רשימו של הנקודה הנשארת שנשאה בו בסוד י' שיש לה רחם תוך סוף ובכך ידעת שהחלבוש הוא תכח כיוצני הנבורות החוזרת בחלבוש ונקה לה קצה כמו חוט ובהגטריפות יחד כשאה כמו קרומים כ"ל נמצא שהח"ב כשנעלם החלבוש נשאר רשימו של תוהן חוטין בסוד שרטוטים ומיכן ואילך תתרע סוד שרטוט לם"ת כי החלבוש הזה נעשה מסך כמו ם"ת ותקרת שרטוט דע שהשיך של תלת שרטוט מורה על בחי' גבורה רשוכה הנו שהיא ביצה כי הוא בסוד שי"ן כמו"ש בספר יצירה ש"ן שורקת ר"ל בתוכה דחיי חין דין כלל חלת כמו"ש ק' לרחוק נרחים שה נבורה' והיינו שאמר דוד המלך ע"ה על הטמון בתוכו והר"י הוא כח בחי' נבורות הנקרא תלתים שעלה בשיר מרובע כזה ת' חל חלה אלהי אלהים (ר') והיה הנבורה שהוא חלק ת"ם החלבוש וטו"ש הוה שם אלהי שיש בו כ"ר נרועי אלהי תהין טו"ש (והוא כתבתי שיש בם"ת שעיה רבוח תוני נגד

(ו') תפארת ישראל ועוד ם"ה נגד אלהי) וכבר ידעת שהנבורה השלישית הוא יסוד והוח החסבר שני הקרומים יחד דהיינו בקרום של בוכה עם הקרום של נבורה והוח מתתיק שני הנבורות והיסוד ה"ת כבר ידעת שהוא ' ועירית דהיינו מעך ' של ועיר וכמ"ש רז"ל על פסוק ותרא אותו כי טוב הוא שרחתה שהוא נמנח נחות (ע') הוא ביסוד כי כבר ידעת שיסוד הוא סוד כריח והט' הרחשונה לחתק נבורות ביכה והט' החחרונה לחתק נבורות נבורה וה"ו שהוא עיקר הוא יסוד בחמנא לחכרם והחיכות שלו הוא כתו ת"ת שחמוך ושחבר החסדים עם הנבורות ע"כ לסוד הזה תבין סוד חוט הכ"ל :

והנה אותיות בכוונת שלחה דף ל"ו ע' ד' והיה אין והיה חלת שחתה כי שם חלהי ישראל חקוק שלוחיות והיה אותיות הויה והלוי הסם הנ"ל בן חן ם"ה ב"ן עולין למנין ען כסוד ען שתוב ומה נם כי תביאו שלב שם בן ד' בה' עולה נ"כ למנין ען כוה האומן י' פעמים ה' הרי חמשים וחת"כ במנין השתכשך לימל הכי הפ"י הרי חמשים שך הכל מאה וחת"כ לנמור ולכשנור השחר ו"פ"ה הרי שלשים ולהפך פעם אחרת ה"פ"ו הרי שמים שך הכל שמים ועם שפר ווכין האומה הנ"ל יעלה הכל לחושבן ען בסוד הסמוך ויורדו י"ן ען כי ככח הסם הזה נחתקו המים ע"י דחשה ע"ה הנחמר בו כי מן המים משיתיהו וכו' לחר מרים יתן בעתו יכוין ליחוד עליון כי ען נרמז בת"ת וכדי ליתן טעם לדבר כחתר כי ת"ת נקרח ען מוכ הביכה כי היח נקלחת חיי החלך כי שבע הביכה תחיי הת"ת ומשבעת השבע ולזה ען עם המלה ני' קס"ח לחתר יתן כעתו ופרי הת"ת ה"ה ולכן כי עת חכוכה למלכות ע"כ . עיין בפ' משפטים ע' סט ת"ח וכחיון לינון ישראל דלינון קדישין וכו' . ע"ש ובפ' בשלח ע' קח ויעטקו אל י' ויורהו י' עץ לין ען לחלה מורה ולין תורה חלה קב"ה ר' לחכח לחתר לין ען חלה קב"ה דתמר כי החדם ען השדה ען השדה ולזי שדה תפוחין ע"כ והנה טעם שהתורה מגלה זה הסוד נייטרייחות לפ"ד ח"ש כי בפ' סופטים' לחר שחביח כל הנ"ל פתח כי תצור וגו' לחריך ולחפם קניכו מלן לחשתדל בה מה כתיב כי חם בתורת י' י' חפצו וגו' והיה כשן שתוב על פלגי מים וכו' . (והוח כי הלח סוד ען זה הוח סוד ו והלחכתי בסוד לחבי שים בפ' בראשי' ע' קלד לחבי שים עיטור לילון י' דמוכחן לילן דכיון שקני ולילון דמילון כחת ח ריחוח ומביחת ו' דלילה כנוני בכייהה לילה ען החיים וכו' . ול"ב ליה קאמר והיה כשן שתול על פלגי מים והו סוד נבי משה כי ען המים משיתיהו ולכך ובניה שם דלוהייתה מתרין לילון הוה נחית משה לישראל) מה לילן לית כיה מרשין ולית כיה קלילין שבעין שבע' ובילן לילין בלקין לעשר עשר שבעין לוף מלן לית כהו פשטי דקרח דרשח רשו דקח רשיו חכמתה ניישטרייחות רוין טמירין רוין שתיתין וכו"ב וביי בלילכות בפ' בשלחך ע"פח רפט דשמים בשתתה לשתתה דשתון דח שפחרת ישראל דלילי תורייתה מתם ובשתתה לבשתתה דח הוח ע"ק כ"ב והכה שם עז' דקח חשיב לוי בתחלף פשטי ולח"כ דרשה הוח ה"כ וה"נ הוח רשן וסד מכתתה וה"ב ניישטרייחות והוח סוד בחפחרת ישראל וה"ן רוין טמירין והוח סוד בחפחרת ישראל ולבסוף הכוללה בשתתה אשרוך ישראל בחיב כא ילכתי היינו שתוכה לסוד בשתתה ובשתתה לבשתתה דשתון ע"ק ח"ו ותתה על בחותיים תדרוך כי לו יתנלה כל שתון (תהלה כ"ב ולחיון ע' דחת כעבין דשתוכה ולבסוף זה בחיב בסוף התור

חותם בתוך חותם ותניין למה נ' יומים ובפ"ק ד' מ"ק כי הדדים הטאטים
כ"ל מטפחים אבל הפשוטים שיתחברים בסוד הזוהר סתומים
נקודות כתה ובקיצור כל דבריהם כי אם ר"ל בדיוק שהתבוננו כל
הצדקה ג' נפנוף' כאור דיוקנם לבד הם מתי מדרשים מזה תחזור ולבדקדקה'
יומים יכתוב בסוד קץ הימים כי יומים הם בקבלה וקצרה לא תמצאת
את עצה הזה דיוקנו שיעשה לתת לתשובת מן הצדק ואולי לקרוא
דיוקנו כך כי הצדק עין הצדק דת תקרי הדק דת תעודע על לתשובת
עין הצדק תיבות הצדקת ותקרוק ההזהות צדק תצר מלכו יי דת סוף
חלק ותשתעודע להזהות סדר תעודת ע"כ ומוכן מזה הוא:

וע"פ זה תבין בפרקי אבות ר"ל בפ' אקביה כל מעשיהו ירונין
מחכמתו לשם הוא דומה לחלון שעשוני מושכין ומבחוץ
מרוכים שקשלכל כל דאות שבעולם הן מיוין לוגו מקומו שם ויהי
בעין השתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו וכו' ר"ת כן תקחת ק' קיון
ופתחי כלה קן קן נתני הלכות תקוסות וניתרייתות שתקרקו לתכוה
בן זומא לומר לתיהו חכם הלומד מכל אדם וכו' לתיהו נגור הכוסם תת
יגרו שכאתר טוב לרך חנים ונגור ונוסל בדומו מלובה שיר. (והוא
כי לתיעת בפ' קדח ע"ש ר"ת כתר דכעדים בר בם שיה עליהם לכל תחר וכו'
תלן דכעים כלתו עש"ו כנין דם"ת לתנוקות בכר בם וכו') לכך קלחר
לתיהו נגור הכוסם תת יגרו וקלחר לתיהו טוב לרך חנים לתיהו כוסם לתיה
פעיה השתח בחלקו שר יגיע כפיך כי תלכל וכו' לתיהו עכובד זה
שיכבד את הבריות שר' כי מכבדי לכבד ובזוי יקלו כי הקדימו לכפם
קניהו כביה דהוו תשתעודע מות לתלרי תזדה חכמים בתוריית
ופעירין בה ושתיחים בחלקם מות לנביהם כה לחר יי לל יתבלל ונו'
כי לם בוחת יתבלל הכבל ודע ותחי לתיהו ומה הקדמתו כי לחדם שהות עין
הצדה מוכתר לחיות תשלם. בכל זה' בשעשים פנים לתורה ובפ' פנחס
ת"ת כל נייטרייות ותקוקין בסיפרות הזו וכו' ת"ר יוסי כתי לתת
לתת כתוב תכבון דניטרייות הקיימין בסיפרות כתן דבות דילה
לתיהו וכו' בפל קלח בשמיה דכתיב עיניך כרוות תחבון על שער בת
רבים ותלין עיניהן פרכיות להכשר עלתה תתבון תלבשלה וכו'
ש"מ כי מורך הוא ע"כ ר"ל כדיין תבר לו רוץ טוידין שהם תוך תשלר
ישראל כי הוא דק כתלכות דק שתשוך תלין מן תכמה עלתה ונם
חסר ממנו דוץ סתיימין. לתה קלחר ותיה כעין השתול על גבי מים
פיינו כל' סוד תכיי מים שהוד ותורה תוך דת והוא ועל יובל ישלח
שרשיו כי לתיעת בפ' ק"ק ג' מר"ם כל הכתלים תלכיים על
מים והם לתיכו תלא תר"ם תעובת על בני עלמ' דהת לית להו טייבין
לתחוי וכו' היך כיייהו ולא תעברי מצפתייהו עד לא יתי קהות יומת
דתכי עלייהו תצוכה ויתבבא הוות תתרי דפקדונא תוסבכת תלייהו
וכרונות כל יומת קלחר עלייהו וכו' תוריית רשת קלין וכו' עד מתי
פתחים תלחבו פתי וכו' והכרו לתיעת בפ' יקון ע' ת"ן) ותפייס
דלת דייתי תלבא תצוכה מבדא תלעבד דכתיב כי בלב ודעו
לתיו לתקטב ועד נלבא ת"ת כתים ובתר יומת תעבדן ותצילוה שתים
דלהוה כתי הת תוקני' כל שתיב דכתי' ושל יובל ישלח שרשיו ובספר
דרך התכוכת מכת חיים שתיב דתתין בתקין חיים לעלמת ולחיי תקין
חיי תלבא הוות לתילבא רבת ותקיף דשין בלבא כיה תקרי יען תחיים
לתילבא דכתי שרשיו כתיען חיים וכו' ע"ב כי היה עליהם לה קלחר
ודיה בעין השתול על מים היינו תכני שים כל' לה' הוא דבוק בו
בקרקע עין הצדה ולה תניה בסוק ועל יובל ישלח שרשיו היינו סוד
ביבה. והקדימו שם כת בתבלתך תמיהו דהוי לכוחת נוף תשיבותת
דנופת כתתיה כתהי נוחת תוריית תית לה נוף ומלי תוריית
דלקרון נוסי התוכה הוי נוכת תעבלת בלבוחין מכוין דהוי
עלמת טפחין דעלמת לת תסתבלין תלא בוחת לבוחת תיתין סמוך
דלוריית תיתין דיקבין יתיר לת תסתבלין בלבוחת תלא בוחת
תכוי עבדי דמלכת עלמה תלא תסתבלי תלא בתתת ס"ב לעלמת תית
לבוחת ונוף ובתת בתתת שתית ותלילין תלין תיתין לבוחת ונוף
וכו' נוף דיוקנו לבתת דלוריית תשראל וכו' כל"ל
תכוי אפיים שם היה כתן ודלי ולי לאו תיהו חכם בתתת לה
קלחר כל שתעבדי מדוני' וכו' לתילבן שעבדי תוריית ותרוים
שם כתלחר תית ביה שרשיו ותית ביה תעבדן לה קלחר תוריית
שרשיו מדוני' ותיה ביה תעבדן לה קלחר תוריית תוריית
ביה תן סוס שליטה לתוכוס ותו והיה כתן שתול על מים היינו תכני
שים טהור וכל' כל בתם ע' תע"ו תו ני כידו לתכרית לתשעים ולה
קלחר ועל יובל ישלח שרשיו וכל ר"ת כן תשתת תחר קינן ותתתי
מה תן נוסי הלבוח כי קדמתו לעיל תה לחיתת בסידור תתר"ו ל"ל

לימוד האצילות

ופי הנקודות

כנגדם ושנוכ"י לבדו כיוס ההוא ונו' : (ושפיר אמר אתפללין
אחר תפלת עליונו עלינו וגו' נקוה לך י"י אלהינו ונו' וכ"ל. להעביר
גלולים מן הארץ לתקן עולם במלכות שדי וכו'. להי מפיים ביום
ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. אבל רואה תרגלה סם שכתב אתה תקום
תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד ונו' בפסוק זה אית ביה עשרה
תיבות לרמוז לנו לעת ורצון בגאולתינו ופדיון נפשינו בימיכם
אלכ"ד כי לו תהיה העבודה עשירית לרמוז סיבה אלמשה למעלה ל
לישראל כנגדם לתי לשובה ולתי לחרון והכל בכח תפלתנו כי לכך
נמדנו להתפלל לאמר ולהוסיף חומן ותעמומות למעלה לחבר את
האהל להיות אחד :

ובזה תבין מה שהזכרתיך לך לעיל בפוד סידור מיחודים נפוי
בתרגן יהיה ורצו ונו' דמסיים סיר נתן לחכיימים קדמו תרוס
בכבוד רשע ירשה וכעס ונו' ואיך מתגלין על ידי המיחד קדושתי
מסובבים תקוני דיקנא ומעוררים סוד חלם כתר זה לשונו קול דמה
ושונאה בהלהי מדיקים ונו' לחיות ימין י"י עושה חיל ימין י"י
דוחפתו ימין י"י עושה חיל כי הנה הם אומרים כי הנה רשעים
ושלוי עולם הגיעו חיל. אבל לו ישראל עושה חיל ואומרים נ' סם
יהוה היימו סוד ג' (י"י) כתיקוני בפרשת פנחס ע' תל"ו ונו' .

לו יאמרו כתתו לי שערי נתן כי אכף כם אודה יה : והוה ע"פ
פי סמוקים אחזר פרשת בראשית ע' ל' דחיות חכמה ירחת י"י בגין. דירחת
בתיבותי אחזר י"י סוף חכמה לאשלמה לנו דרגת החכמתת עלאה זה השער
ק"ח כתריכו ליחוד ולתי וכו' ולזה קאמר זה השער ליחוד "מדיקים "יכלו" כו ונו'
(רלתני תיבות בכ"י כי לו יתוקן השער על ידי נב"י וכו"ל ע"ב) :
כי עד תכה "אבן מאסו הבונים ונו' היינו מלכות אפס קציהו בפרשת
פנחס ע' ח' ירום בד' תיבין וכו' מסטרא דימיכא דאתקריאת אבן
ובמה אבנים מפולמים יקדין אפס קציהו דאשכיהו איה
דאתקריאת כפקח וכו' דאתתר בה ותורה לור : וזה האבן מאסו
הבונים דאתיהו כגוונא בחסכת בתי דק"ך מאן בבתים.
אלמלי חכמים הנקראים בגלוים שעומדים בבנייהו של עולם כי אלו
אחסו שלא למדו מתרי"ג תורה : ועל זה קאמר תהיה לעת העתות
לרחש פנה, וקאמר אבן מאת יהוד היתה זאת בפלאות בעיניכם.
כי ככר אתרכתי לך לעיל מה דאיתא בפרשת תרומה ע' רפ"ב ואת
אשר תיבד להם תכיתם כגוון דהוה לשתתודע בה מות ואתר ל
למאדי תורה חכמים בחוריתא ושגיונים בה ושחתים בחלקם.
מות לגבייהו ואתר בה אתר י"י אל יתהלל חכם בחכמתו ונ"כ אם
בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותני ע"כ. ולזה קאמר "אבן
מאסו הבונים והיתה לראש פינה וכנ"ל. ולא ידעו כי היו אבן
הזו מאת יהוד היתה זאת דיוקא וזו היא בפלאות בעיניכם. כי
יעלה עד פלא עליון סוד (א) וכנ"ל. וזו זה היום עשה י"י
נגילה ונשמחה בו ונו' :

וחנה מכיון עוד שם נם נחומיו תרחם יוסיף נוסף בכוונתו
חלו שלשה פעמים (רי"ו) העולה לכל כמכין למלת
תרחם וכדכתב נורי הלדי וכתב הרח"ע כי מלת שד"י רחמי
תיבות "שאמר "דבר "יסוד . ושיעור דבר י"י עולים למכין תרח"ם
כעשה הפסוק אתה תקום תרחם ציון עד כאן. אם כן אם ישיעו
בקול י"י או בתעורר סוד ש דשי המיחד ת"ת ומלכות. ואז יקום
כי הנה חוזיק יאחזו יתפרדו כל פועלי און ויהיה מן (ש) דשד"י
ואז מן שקר יהיה ק"ל ק"ל וק"ל ק"ל ניטרטיא ד"נ ד"נ וד"נ ד"נ
ניטרטיא דוד כי תעיד מלכות דוד למקומה כשיתבטל השקר ואז
(ש) של שדי תעיד למקומה כי טעם שנחמה יש' אותה בפרשת
כרחשית ע"ך עלתה תות (ש) קדיה תמרה יאות למחבי כי עלמא
דבי אתקרי שדי ויאות עלמא למחבי בשמא דא קדישא
האיך לו הקדוש ברוך הוא הוחיל ואתון דזיופא כטלין לך לאהוי
מיחד זכו' . אבל כשיתבטלו ק"ל חס כן יסד ה"ש להוכחת
מהו כתבתי להעביר גלולים מן הארץ והחלילים כרית יכריתון
לתקן עולם במלכות ש"די וב"ו תהו מוחידים נם כן כי הנה
תוביך יתפרדו כל פועלי און בסוד ק"ל ואז נדיק כתוב
יפרח כאלו בלבנון יסג"ל כי יסוד ניטרטיא שדי שתולים בבית
י"י וגומר : על פי מחזר פרשת ויקן ע' תלט על פסוק וכל
כתיבותיהם אלם ע"ב כי כבר כתבתי זה הסוד ואז יקויים וזה
שדי בגימ"ך כי נכי סוד אותם בתוך אותם אחזר לך באלכיות
פסוק וזה חי"ה ואתם קניהו כבאר עתה לחה נקרא ניר והעבין כי ניר ניטרו
שדי בגימ"ך (ש) של שהוא סיסוד של מלכות אחר בה נרמז נם כן סם

"שדי וכשי"ן הוו ים לה נ' קוים נ' (ו"ו) שהם בחי' ת"ת ף
המשמים ליסוד ומשכו עליה מן החכמה תעליונים חת"ת שהם ב'
וי"ן - ו"ם בחי' תפיחה שרים כדוה כדיבי הענה ונומ' שהוא בחי'
ליסוד שמקובלת השעלה מ"ב והיא בחי' דחדרים שבאחד בה עלי
בחי' שבו לה המשלה מיין תתיתן לעילה . והבחי' הוה תפיחה
שרים וכו' כלומר החכמות הנקראים כדיבים כנודע הם חת"ת שמקבל
מחת"ת שהוא חנ"ת שביסוד והוא (ש) דשד"י . וזהו שאמר
הפסוק והיה שדי בעיניך כי (ש) דשד"י משפיע מן שרים שביסוד
שהם ניטרטיא ש"ד"י . ואז הם של הני"ר כמשך מן ידים העליונים
שהם חנ"ת יד גדולה יד חזקה יד רמה . וזהו "שדי שו"ן יד . וזהו
שאחר הכתוב מקדש-שדי כוכבו ידיך רוממו לומר כי הידים העליונים
שהם נ' לחבות הם כוכבו ותקנו בחי' המוקדש, דאלכ"ד שהוא הנקבה .
ונודע כי נתן שהוא יסוד נקרא קדש קדשים : כיוצא לזכוו בפרשת
מחזר ע' תקע"ד לאמר כי לאמם מן היום והלאה נגידו מחזר ע' תקנ"ד
דאתכבש תמן סדרין בחזר קדישת כלא חוורת. בגין כן אקרי
אחד שהוא יסוד עליו נקרא קדש קדשים דכתיב כי אם נוזה י"י את
הברכה חיים עד העולם ונו' ע"כ : עיין בזוחזר פרשת ויקרא ע' פי מחזר פ'
ך שהאלכ"ד שם הרבה בסוד מחזר הל' יסודי נם כן אמם לאמם מזיכו ויקרא ע' ך
על עסוק שהו ידיכם קדש וברכו את י"י ונו' . ומזכן מחזר הל'
מה שכתבתי לעיל) ו"ם שמלכות מידי בא יזקשים כי הודעתיך ונומר
כי ו"ד הם שם ס"ב דכוורת שהוא יהו"ד ואלוי הוי"ה ואלוי דאלוי
דהוי"ה שהם ס"ב תתונו ואין לך עסה היוסדת מלמעלה שאין עסיים
עולים כנגדה והם כ' שמות ת"ב שהוא ניטרטיא ע"ך והם כחי' ס"ב
והם כתונים תוך הלבת הוה והנה כשעשה מן הידים העליונים .
והכה דל"ת הפ"ד הם בחי' ע"ם ועשו מן הידים עמהן . ואמם
כאחר לוחזים שהם הקליפות נקראים חזיר ס"ת והוא שחזרני חזיה את מ' סמוקים
והטעם לזה כי הקדמנו לעיל דף ל' כי כל הנבזרות מתקבצים כישעיהו
בסוד - והם"נ הם ה' לותיות תכפו"ך הכפולות. והן"ן
בפשטנה היא החחזונה אשר לזה נקדית קץ. כל כשר שהוא בחזר
שבו מחזר הבית. וכל"ל דף הל"ל בחריכות והקדמנו מה דאיתא
בפרשת נשא ע' רמ"ת תמשה עריאתא לתבלין בה בסטרא דחיכך
חמשה זה"ן. ה' תפעטן סטרא דנבוזרא מיכון ותמכיין לחרבין (מיכו
ריחה לחברן) תפעטן סטרא דנבוזרא מיכון . נבוזרלן דמלכלא
דנקבה ובהנוא אתר לחקרי ערוה דכולה נבוזרא דא דלכלל חוש
נבוזרלן עד כאן וכו' : ע"ב ועל פי זה תבין מחזר פרשת נשא פי' מחזר ויקח
ע' שכב
ע' לסטו ויקח ונוא ולקח
ונתתקנת ובאתתיקה שקיע רחשיה ומסך הה"ד ויסנור בסה
תתתבה וכתיב והסתירותי את לב האלכ"ד מסתרים ומתני לכם לב בשר
ובפרשת חיכא ע' שכב ויתן והנה בחר כשדה ונומר בחר דנעה
ונתתן כל האדם בשדה חקלה דתקומין-שלשה-עדדי נתן תלת דרנין
עלאין קדישין מתתקנן על הנוף בגוה. ואיתין נפש הנד ויסודה
דעלמא ואלין ומסכן מוח תלעילא ואלין להוחזי בגוה. בגין דהנוף
מקורה יסודה דעלמא שהוי כגוונא הנוף בגוה וכביא תדיר
ואתתלייה הנוף בגוה מניה כיון דאתתלייה ודאי כי מן הבחי
ההוא יסקי העדרים לגין לאוכלסין ואשרין קדישין הכלה
שקיין ואתון מהנוף בגוה וכל אחד ואחד כדקא חזי ליה והאבן נדולה
על פי הבאר זה אבן דאיתה כשלו בני עלמא אבן נוף וקיימא
תדיר על פי הבאר לאתבצא דיכל דכל עלמא דלא ייחות
מוזנא ושב לעלמא ואספו שם כל העדרים ישרין קדישין לעילא
ואשרין קיימין לאתא אלין בשירין ותושבחתן לעילא ואלין
בגלותנו וכבעותנו לאתא אלין חיד ועלה את האבן והשקו את
הצאן כי מן הבאר הוא מנגדלין ואשבורין לה מן קדושה ואשקלא מן
דיכל חיד והשקו את הצאן כשלו מלאכי עלאי לעילא וכשלו
ישראל לאתא עד כאן וכו' : ע"ב והנה סוד הה מוזי בסוד
אתפלה הכוונה של ג' ברכות אחרונות דנה מוזים סים סלום פי מחזר ויקבל
ומוד זה עיין בפרשת ויקבל ע' שכא תרומה מהו תרומה כמה ע' שב"ת
דלוקמוהו תרי מאתים וכו' : קום מאתכם תרומה להוד ואז
תיזות דקדושה אלה עלייהו כל כדיב לב יביאה אלה מהכת לולבשת
רוח דכלותא דבר בם נלותא דבר בם דדחיל למחדיה ואתתקן
תקונא דלעילא כשירין ותושבחן חיזן מלחכין עלאין לעילא
ובהדוה סדוזה דתושבחן דקא אחדי לאתתא חיזי דקדושת נדשבת
ואתתקנת כתקונהא כאתתא דאתקשטת לבעלה וכו' ע"ב . אלין
דאיתקרין

לימוד אצילות ופי מאמרי זוהר ופי האותיות

דאצטריך למשחל שחלתו שחל דהא כדין שעתא דרשותא ליהוי כיון
דשחל כל חד מנייהו קיימי חלבא ושחלוכיתא כדין יתקין נרמיזה
בחדוותא דלבייהו דעתיקא לתתלא לתתאין חדוה ד
דשמירו דהא מלין תלת תתברכא דבריקוניא דחדא ויתקין בר מן
נרמיזה ליתקין קמייהו וכו' וכדין תצטריך למיכל על תכסוי ולמסר
נפשיה בשעתא דחיהי בקטיה (והטעם שפריך למיסר נפשיה כי
ליתא בפרשת ט"ו בשבט עתא ואתר הכה ברכו לתת
יי כל עבדי יי העומדים בבית יי בלילות וגו' שבחא הוא לכל
לילות בני אהיימנותא ואלו לילות בני אהיימנותא לילות דמשתדלי
באורייתא וידעין לייחדא שמא קדישא בקדקא יאות (ליתו שיודע
סוד יחודים: ומאי משתדלי לעיל במאחר פרשת ויצא ויצא ע' שם ע'
אמר רבי שמעון אלין לילות כלהו רבו ומוקבא לתתכללא בחדוה
דחיין עלאין ומיין תתאין וכלא חד ודלא יהיו יחודין עלאין
ע"ג מלין דידע בהו ואזדלהר בהו דחיים לעילא ורחים לתתא בנין
דאיהו עקרא דיחודא עלאין בקדקא יאות עד כאן לעזוז: ובקשר
הכה ברכו את יי כל עבדי יי וגו' אתון שבחו למלכא קדישא
דאיהו לילית תתעטרת ביה בההוא לד גם ויקדש קמי מלכא
ואיהו לילית תתעטרת ביה בההוא לד גם ויקדש קמי מלכא
ואמאי מאי בגין דאיהי תיעבד לקמיה כמאי דאיהי תעבד לקמיה וכו'
ובגין כך אתקריאת לילית ולית לה בית תתאה אלא בית
עלאה וא

ק"ב אות ס' מרמזת על סוד הפרסמונא דכיא וסוד הפרסמונא דכיא היא כיצה חצר כתאר וכחר כיצה יוצא מעצמן וכחר מכוון להשקות את גנן ת"ת לזה קאתר סם בפרסת ויקבל אחר שוכה לעשות היסוד הנזמין בפנימ וכחר יוצא מעצמן לזה קאתר ויפתחון ליה תיסיר תרעי דפרסמונא דכיא וכו' . וכחר לעיל החרכתי ○בחאתר החזיקו ע' פקו"פ ב' ביצה לא תפסיק רשיעא דתיהוויהו לעלמין כחד כפקין כחד מרין (חצר סוד ליתא בכתבי חאר"י ו"ל כסוד התלבשות ו' תקוני רשיע דעתיק יתין זו תקוני רשיע דחרין תכפין כי חצר בתלבם בכתר דחרין תכפין חצר הוא הנהנלעת רשיע קדמאה דחרין תכפין והכי מן הדאוי היה שתיק יתין יגלה החיתו העיקרית רק ברשיע קדמאה שהוא הנהנלעת ואחר כך תתיר ו הנהנלעת ברשיע אחרא שהוא מוחא סתיימאה דחרין תכפין לפי כך היה כי הם שתיק יתעלם מיתגלה בהי תרין רשיין כחדא ושעם הדבר כי הנה (ו"ח) דתיתת ק"ו כמשך החיות יהכך תרין רשיין להתגלות בהם העתיק בהשוואה ק' ולכן החסד דעתיק בתלבם בהנהנלעת הנבורה היא בחוחא ואו בכלל החסד בנבורה והנבורה בחסד (ויו"ו סוים יחד שהיסוד ד דעתיק עם החסד שבתוכו בתלבם בתוחא דחרין תכפין ומשם חורו להחזיר ולהתעסק בהיקוח בחוחא שהוא תיקון י"ג ונם בתקון הנקרא מוכר חסד ע"כ . וכזה תבין טעם למה דיתחא בפ○לחרי מות ת"ק לט

יו"ד עם ה"ח עלאה לא תליא אחוזה דלעלן בחסד חלא בחוחא תליא אחוזה דלחתן (כו') ובנ"כ כתיב ובכר יומא חעבון יומא ההוא ולא חפסיק הא"ד ואחוזה חוא מים חצר לא יכזבו מימיו וכו' ודעותא דיו"ד לא חפסיק אינה לעלמין ותתייהב כח בהשותה כל חירו דכלא דחייבא לדכאה לכלא דכתיב כי ביום הזה יכפר עליכם וכתיב וקדשתם את אשת התתעים שהם יוכל היה מלו יוכל כד"ת ועל יוכל יפלח סרטיו חוא ההוא מכר דאתי ונניד ויפיף תדיר ולא קסיק כתיב כי אם לציבור תקרא לתבונה תתן קולה כיון דאתר אם לציבור אתאי לתבונה וכו' ביצה עלאה תיבונה וכו' ע"כ . ובכר החרכתי לך לעיל בסוד יחודים ולא קאתר ויפתחון ליה תריסר תרעי דפרסמונא דכיא היינו בסוד ס' והם תליסר היינו סוד י"ג ואו חוא ובכו עליה"ם :

מעם יוסלח רק קשה לי למה סדרו בחותיות חלפ"ת בית"ת מ' קודם ס' למה סם קאתר ביצה עלאה תיבונה וביותר כי חלפ"ת סוד

ל' שהוא סוד לחיזה שהוא (י"ד ה"י וח"ו ה"י) ושם אינה בכתבי חאר"י ז"ל כי חכמה וביצה חכלי כ' רישין כמשך חיותם נמצא כי זה החסד דעתיק שבתוך רשיע הנקרא לחיזה (כי חלי לחיזה חלפ הם רק כ' רישין בחרין תכפין שהם נלנלעת ומוחא סתיימאה רק חלי רשיע הנקרא לחיזה הוא מוחא לנלנלעת ונקרא נולנלעת לנבי מוחא סתיימאה כי כו מתלבש דעת דעתיק יומין" וזהו תבין מה שאתר כאן ונמצא כי זה החסד דעתיק שבתוך הכתר הנה לחיזה לבינה אפיק מיכי לבא דנניו בחסד דעתיק שהו' (י') דשמא קדישא לאתר בתחלה היה נמו בעתיק בזה החסד . ולכן כשיפא זה חיו"ד חזה לאחיר ונעשה מוכו בחי' לבא וכו' . נם בכר הקדמנו לעיל כי תרישא שהוא שהם ס"ג משם משכים שלשה עשר יומין דשערי והי' תקוני דיקנא חעוחתא סתיימאה . ואם כן נמצא ג' שיהין לחזיה כולם כחלני ס"ג ואחשם בכל הוי"ה מלו יש ג' יודי"ן ככנד ג' יהוד דכפקו חתכוה להאיר כי"ג תקוני דיקנא וכו' . ואם כן לפי זה היה ראוי להיות ס' שחוחא על יחוד ח"ו דלא פסקי תרוויהו לעלמין ולכך כתבנו חסד דעתיק ונבוד דעתיק בשבי חעבון דחרין תכפין כי משם מקבלים חכמה וביצה והכל כדאמרן ובזה ראוי להיות ס' אחר ל' . אחכל נלע"ל כי לוחת בפרסת בחותיות ע' ן' ס' לחוחא קאתיא רבון עלמין ניחא קמך לאבדי כי עלמא דכי לית קאיכה למיכה לגופליס דכתיב קומיך י' לכל הגופלי והשוב על דת לנת נריך לאתרך ולא תזוז מיכה לי לאת כניך אתרך חה תלת דחיזה נאלין הוחיל ואיעון מחיכין עלך ע"כ ובפרסת ולך קוף ע"ת"ק כ' אחר כבי יחודה ובניו יקלו יחון דלא יבא לאוקיר לאחריה ולא לתקנין באחין דתניין נדול העונה חחן יותר חן החכרך וכו' ובאחוזן דדבי תלמוד אחל"ף לע"ס ות"ס לנ"ן כיון דיוחו בדכרן לנ"ן חיתין נגדין ובקרן בדכרן לעילא ותתא, ומתפסטי בכלל ע"כ . ולבאר אחאר זה כי בחוכה הוא סוד (מ') . לזה תרחה בפרסת ○החזיקו ע' תקו"פ ב' אחר ל' שחוחן כל חה דחיותה דעתיק קדישא ולכל חה דחחיתה דאריך חכפין כלא חד הוי כלא לבני עלמא דלית ביה כיודקא כריך הוא ובריך שמיה לעלם ולעלמי עלמין . תא חזי שיורות דת דאקדי חכמה אתכלילו בין"ד דתניין אחזלת קדישא (היינו אחוזל הת שהוא (י"ד ה"י ו"ו ה"י) ובזה אתכלל כל מעלת הקדישא חוזיה המאחר מן חשאר חסר דתניין יומין ובזה נאמר מן חשאר הקדיל חוזיה המאחר מן חשאר חסר דתניין יומין וכבר"ל (י') . ובנין כן י"ד פתיחות דכל אתון (י') רשיח ופיפיה דכלא ואחיה כתר דכניד אקדי עלמא דאתי דאשקי אתידה לבנאתא דעדן דלא פסיק עלה כתיב וכחוכא חיה חשר לא יכזבו מיחיו והעלמין עלמא דאתי אתקדי חכמה אתכלילו בין"ד

וכזה תבין מה שהזהירנו בזוהר שלא לשנות בחות (ס') מרמזת חיה קדושים היינו אחיה אתקדשתם והלכנו לחקום הטבופת מקום שהוא חומה ובזה תבין מה דאתינן בכתבים ל"ש שבא שבתבין לבעלת אחיה כי"ב' אב' עליהם החרם ואחשבני חלף ואחרו חכמים כאן שבועה שוא תין כותבין שאילין שם ואפם שהיו שלשו שנלו היתה תכתבת נדולה שאכת עשקם בתורה היתה נעשה ע"י כשאתם עבין (המ') פתוחה : (ומוכן ע"פ מה שכתבתי שנרמזו יחוד למעלה ע"י בשאתם כמו שלעיל אחרכתי) ולכן כשהיו פותחין נעשה הכל כאחדין לבין ובתורה לבין למלאן שהיו כולנו לכאח חדו חכמו אחשבו (וכ"ל דף ס"ב ול' בסוד ורקח סנולת תבין מה שאיתא כאן שנרין לקבל ולסנורם מיד אחר שאקבלו אלוה כדי שלא יהי' פתח פתוח לשחני' ובשהלכו בנלות נפתח לרעה ולבקשינהו שהם פתוחה כדכתיב ואחי שכר בחוש יהושלי אשר המ' פרושי כמ' פתוחה שנכנסו ויש בתוב' ואפלנה אחרי הכתר חוד הוחשב והנה מינהו ם○פתוחה בחמש התיבה בקרא דלעיכה השורה לכל ב' דלתין נשאלו שלשי שהם מורתן והכ' דלתין כשפתחבדין יפד נעשו ם פתוחה ושו הם דלתי' הסנורי' כמקו' הקדש כי כל פתח כניני קודש הם ב' דלתות כמו שהיה בבנין ב"ה והיהו לזה כתיב וה השער נלוי לזיהר נדיקי' יבאו בו שהם' פתוחה שבאלבו' אחרי שקבלה מה שנרין נסנרת ונעשו ם פתוחה ולהיות שהאלבו' יושבת בסוף החזו' מוכיח שלא יעמוד שם פתוחה כי אם לפי שעה ולכן כל דבר שהוא סוף נדיך שיהיה כם סנור' וזהו טעם העיקר שהשיבו נופי' לומר ם סתומה בסוף תיבה שאשאו אחיה הנלו' שם עמיד מ' כתוחה כבשר נרמז בקרא אשר המ' פרושי' ולכן שכחו לידע ה"י כאחנצע תיבה וה"י בם"ת בחקוקו בשרשם חכח טעמי שאחרנו ע"כ : וזכה תבין מה דאחי בחנלה נעמוקו : ח נ ב כ"ל שיחיה

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נקוד

שיחיה לת כמה שיהיו ר' יסודות שלוש הנה לית במעלה עיוקות
לומן ק"ש הוכח בילקוט אלא עכי' מעיה בי' ק"ת ז"ל כיון שמ"ם
מתוחה של אדם רמז על מעיה כידוע כי אדם הוא ר"ת של
אדם דוד מעיה כן נרמז מעיה במ"ם פתוחה של למדבה העשרה
כמו שתמרו בפרק חלק וכן תמרו שבספר נחזיה יש בסוף תיבה
מ"ם פתוחה תמות ירושלים אשר החוה פרושים להיות כל זמן
שהתורות ירושלים פתוחים כפתם ה"ז מ"ם של למדבה העשרה שיהיו
מעיה קתום בקן בפור לומעלה לבל יהם יפתח בפתום שיהיו
מעיה מעיה בן קפור ויהיה מ"ם של למדבה העשרה פתוחה לוי
מ"ם של תומת ירושלים פתוחה מכל נד עד כלן לשומו: כי ז"ל
בקרא בבחוקי כ' ואהי שבר בחומת ירושלים אשר המ' פרושים
גנומר. ולבבין ואת כי הקדימה לעיל בסוד מין וירושלים שהם
סוד תוכם בתוך תוכם. וכרמו בדבכרי רי"ל כי ד' לבבים נרין
תוכם בתוך תוכם ומיתן חב"ת ובבחר ת' מקן שהות היין והעבין
דע כי היין הם בח"י ה"נ שבסוד הנוקבא כנודע והם הם המ"ם
שב"ה והם נקראים מעמך ומודע כי כל התנוכים והקליפות כל
תיותם מעשרי היין והנה הם עומדים תחת הנוקבא כמודע בסוד
דגליא יודעת תות (וכ"ל בקוד קין) ואיכם לאחוים אלא בסחוים
ובחיות אלו הנבזרות הנקראת יין השמרת תוך היסוד של הנוקבא
בב' תומות שהם תותם ע"ב תותם ואו נקראת יין המשמרת שהוא בח"י
הגבזרות בהיותם מחותקים ולפעמים תותם הנבזרות מתפרכין מן
יין המשמרת לדם שהם דינים ואו בעשב דם נדות ובכאתם לחון
יוכלים מהם החכוים דם נדות הוא. ולכך פרוך תותם בתוך תותם
והנה תות"ם תותיו' חות"ת כי הם דינין תומת העיר המשמרת כל בני
העיר (היינו סוד המשמרות הנזכר לעכום בהיכל מלכ' כניותה וכ"ל
מפרוך לוכיכים המוכבים מחון לעיר (כי היא עיר המיוחד לספר
ומצא כי תותם היסוד ותותם (הוי') שבנקבה ניתנו שהם ב
בסמוך תומת בת עין הנזדון ככתל דומה ונו' וכתיב על תומתיך
ירושלים שהם יסוד הנקבה עין וירושלים הנקראת מלכות שבה.

נעתם לימוד חון לבתום

נם חות"ם תותיות תחו"ם לומר עד כאן תחו"ם הקדושה. ומשם
ולהלה הם קליפות וזה עניכו לימוד יציאת חון תחום שבת שהוא
מקום החכוים שהם חון לבתום החימון שהוא מלכות שבחלכות נם
מלת תותם הוא מלשון דבר הנחתם והוא כי הנה היסוד נקרא ח
תותם וכו' כ"ל:

ובזה תבין מה לחיתת בסידור האר"י ז"ל על פסוק ישמח יהוד
ניימטרית שביהם יי בחשבון גימטריות לכל"ם ה"י יו"ד ה"י
לכל"ם ה"ת יו"ד ה"ת לכל"ם ה"ע יו"ד ה"ע ב"ב. הייכו סוד הכ"ל
לחיתי שחתה בשביהם כשהחותם שלה הכחים יון ביהם שלשה שיהן
המכוים לעיל שלשים. כי בחוכן כתיב חשב יי להפחית חומת
בת עין ונו' וייחכל כל וחומה יחדו מעללו טבעו בחדן שעריה
חבר ושבר בריחיה ונו'. והנה רש"י פירש חל וחומה שור' וכר
שור' הייכו חומה גדולה וחומה קטנה שהם סוד עין וירושלים.
והנה שם בבתבי האר"י ז"ל בפי' סוד חותם בתוך חותם הנה כמו
שיש בחומת העיר דלתות ופרוס לפנות עתה החומה כן יש דלתות
בחצר שכתוב כי לח סגר דלתות בטני ונו'. וכמו שיש פרוס
לחומה כך יש פרוס לחצר. והנה שם חיל בעשה מכ"ב לתיון סוד
דל"ת כוה ד — שהם (י') ושני (ו"ו) הם גימטריה כ"ב:
והנו דל"ת ע"י בהשמיים ביסוד שלה ובתוך דלת ויש חותיות ה
הכפולות שבחלם"ך בית"ת והם ה' חותיות מנצפ"ך וכו' ותוחרת
ליקח פעם השביית הכ"ב לתיון עמון על ידי כיסה. ובעשי' ביסוד
דלת שני ויש שני ומקבלת מנצפ"ך שני הם בחיות מחתקות ואלו
השנים שבוקפות על ידי כיסה נקרא עין שהם לחיים. והנה
כשתחבר שני דלתות אלו כוה ם יהיה נורת ת"ם פתוחה
דלעולה המשרה.

פתוקי בחתי ואל שבר החצה ואהי שבר תומת ירושלים אשר המ פרוים

ובזה תבין פסוקים בבחתי החומר ואת בשבר הניח לילה ונו' ואל שבר החצה ואהי שבר בחומת ירושלים אשר המ פרוים מטוכצת. לזה קאמר קרא הכ"ל בבחתי גן שפחה החצה ונו' ואל שבר החצה שהם החיוכים המסוך לבפר וכ"ל ואהי שבר בחומת ירושלים כי הלו גוים מקדשה לבדה היתה. וזהו כי לאו עבותה. והנה אותה בקינות ז"ל תיכה פעת בפתחך לבער כיך בביתי ולא וכרת. מלת שני חצר מצה לבפתיך וכו'. ולפ"ד מובן שפיר כי הלא בקרא כ' שיב

מאת' תקוים

חצר שבר בחומת ירושלים אשר המ' פרוצי' ח"ב שבר ההלת ולא
וכרת מלת שני חיינו מלוי שני' דלת ובחיות שלהת זה ני' ופיוש
כ"ל ולזה קאמר בחצה שמוקן כל זמן שחומת ירושלי' פתוחה' בפתם
ה"מ של למדבה העשרה חיינו מעיה שבל יפתח בפתום שיהיו
מעיה מעיה בן קפור ויהי מ"ם של למדבה העשר' פתוחה לוי מ"ם
של תומת ירושלים פתוחה מכל נד עד כלן. ומוד החותם הזה
הם ג' אמות שהיה בנ' אלוחין וכזה תבין מאמר שרשת בשלח ע"פ
פתח רבי יוסי ואתה ה' לדעוכינו מה לחיר שמך בכל הארץ וכו'.
ע"ב דמיסיים ושלטנות' דעזון עש"ו לתעבר מקמי מטרוניתה
ובדין וקשו ריעת כל דאחיזין בה וזהו פי' וכזר ה' לבבי לחזוק
את יום ירושלים לחומרים ערו ערו עד היסוד בה לבך לחיות
בגד' נער חית קבה נער לומה זו שבכל חיי' מן הקבה כדי שיעבור
בחם הכרון על עקיבו כי בחם היה לחת וכזני' וזהו שעקה הכעב
שחסר ה' וזהו כי לחיתה עם בסוד ם פתוחה דאמבש"ך לחם קניכו
הבה בתחלה בשלח בעשה ביסוד שלה רק ללת ת' ועיר ת' לבך
ומבש"ך ת' על ידי ז"ת זו בקבה הבקבה נער חסר ה' כי נער
גימטריה ש"ך דיבים וכו'. ועתה שלוחך אלו המבש"ך הבשים
זו בתוסף בה ה' דהבעדה כי ה' דומות על אלו ה' לומתי' דאמבש"ך
הבשים שהם יותר לחמים נבזרת מיותקת עד כאן. והנה על
ידי ה' זהו סיוון שתהיה חותם בשלימות זהו יתבטל הקבה ויהיה
מן קבה הבה וזהו הבה לחשון לניון הבה הבם ולירושלים מבשר לחן
ולבסוד זה תבין סמיכות לְמַם נָן לרמוז בשיחיר חור כתר
שבחזו כ' וכ"ל מה ל' מלבות על כל לחתון והם ג' יי"
דם"ג חוי לחתה שהא יהיה מ' שהוח סוד קן בפור פתוח וכ"ל
בח לחר זה ב' לרמוז כי חו מ"ם של חומת ירושלים יהיה בתוס
והנה זה הם' בשעה שהם שבי מוכין דפרסא ויהי בבקוע שבך' שחר
ישראל בסוד רוסם והקדימו כי שהו של מיעה יהיה יבו"ן שהו
ויוון לפ"ד ופפ"ן תבין. בשעה שהחותרות שלחר חם כל חי ח"ב קיימן
ל"ם לחת י' לבינו נחלבו מעולם שיהי כי קודם בריחת העולם
היה הנחל לחרון נקרא בשהו כדכתיב לבני שהו יבון שהו
ובשחלוף שבי נופין בשבי היה"ן בחלבת בחת רבתי לי"ק בב"ר בר'
שם של הקדוש ברוך הוא ולחבש לותיותיו הן הנה הם לבבי ישראל
פלם ומשלי משפט לשבר מעוז כי יון הם"ח לחזוקה הם לכל ליש
ישראל יש להם חלק לעה"ב והדבק בוה"ו שבשם לעמוק בתורה
לשמה לשמוה לעולם בכל יום מובטח לו שהוא בן עה"ב ובן הח
לחיוה כוכה לעולם הבח עמהו העולה לל יו"ד מקור חיים מזוון
לחיי העולם הבח סוד עדן הבפיוני עד כאן וכו': ע"ש והח דמיירין
עדן הבפיוני הוא כי הלא בפרשת לחרי ע' ק"י כי בינה ולהר
בינה יוצא מעדן חכמה להשקות לחתכון לת"ת ובפרשת בראשית
ע' קל"ג ו"ל ובהר לת עמודא דחמצעיתא יוצא מעדן לת לשקות
עלאה להשקות לת הגן לת שביכתא עד כאן. ולזה מדייק יוחנן
לחיי עולם הבח שהוא עולם הפניוני והנה הלא יש יחידי שהוא
בסוד כתר הכ"ק לחריך מבפין בלע"ז שהו פי"ען לת רחתה חלהים
ולחלך כי בעלמה מעיני כל חי.

והו מה לחיתה נבי ר' עקיבא לחבריך ר' עקיבא שחתה מוזון לחיי
העולם הבח כי נבי ר"ע בלחור כך עלה בחשבה לפני. היינו שהיה
מייחד יחוד עליון חכמה ובינה בסוד יחוד הפניוני הנקרא זיווג
עליון שהוא בחשבה לכך יהיה בת קול ולחור לו לחבריך ר"ע שחתה
מוזון לחיי עולם הבח. וכזה תבין נמ"ב התעבית ו"ל כל ברוקא
חוחלה הוה קלי בשוקא דבי לפטו חתא חליהו ו"ל לחיתחזי ליה ל"ל
מי לחיכא בהלי שוקא בר עלמא לחתי ח"ל ליכא לחהכהי וכבי לחתא שהוא
נבדא דהוה מסיים נחלבי לכל רוחא חוטפי לחוטפי בעלמא'. בעלמא
לחור ליה הלי בר עלמא לחתי ע"כ: ולכחוריב קשה מהי לחי
לחיכא שוקא בר עלמא לחתי הלא כל ישראל יש להם חלק בר עלמא
הבח. לכבל לפ"ד ח"ם כי יש חילוק בין חלק עולם הבח ובין מה
דכתיב בן עולם הבח ויש חילוק בר עלמא לחתי שהוא בינה דבקבה'
לחרמוזן: והנה לחיתה בספר תקונים ז"ל בנוגע לכל עלמין
עלמין לחיכי ברחם בבינה דבינתא לחיתחזי על כל ספרא וספרא דת
דעובדין דבחיתא וע"ד רוח דספרא ריש ב' פיוחת דספרא
ם' פתוחה לכל ספרא בוחל דאתבעין ותרין לחתון לסתלק
(כאשר לחרכתי לעיל כי ב' מרמז על ג' (ו"ו) "ויפש" ויבא
"ויט ובודו כבר לחרכתי סוד ג' (ו"ו) ועם לחרכתי בסוד ע"ב
ב' פתיחת רוח דהוקבא עליהא לחתא חיל מתעטרת בעטרולא

ע"ד כל כפרטי דמצלי לאו לישנו אלא תפשיטת דמלי תחת חיל ולאו ענ דעתיה דכאן בשם ולפשיטותיה מחזה דעה כל"ל לעיל"ד ולפשיטותיה הוי לשחת חיל בשלוחת עלמה ועל דא מחזה דעה ולתקדמת הוי לשחת חיל בשלוחת רוח חולה ע"כ :

(ז) הכרכתי בירים פרשת הכל כפרשת להודות רוח חולה ע"כ וכחיות כי הקדמנו בסוד (מין) והזכרנו לפשוט מהתורים נס כאשר התרכתי לעיל בסוד כפולת תפים שגיח להסיר לגן הנוף מן הכואר שהות סוד שבי דלעי"ן הכ"ל. ואחר שים לכם לחזיק סם (סח) . ותה נם הקדמנו לתעלה (סח) מרמז על התעוכה הנה שיתף בכתבי הלדי ז"ל בסוד ביכה ותפוסה אשר ככר התרכתי כה שנלוי הדיוקים הס בתפוסה ואמנם כי בשאר זו התפוסה תדר למשה מן הכואר כדי לגיות הוכנת על התפרטים (סה ז"ל כי הקדמנו ז"ל מה שיתף בכרשת החזון ע' תקסב שתאי לחקרי תעוכה ולא כיכה תלת בשעתא דיקון לפרין בכין כן וכת דלחקרי וה' והניח שעתא לחקרי תעוכה כך כתן .) ולו כלם נקרבי מוכלים כי יש לחזיק לל הקלישות כהס וכאשר יתעלו כלם לתעלה ותעלה תעוכה לתעלה בסוד התחזירים ולו יעלו כלם ז"ל ולו אין לקלישות לחזיק כלם ז"ם סוסך ל' לכל המוכלים כיעל ידי ביכה עלאה יש סוסך ועזר לל המוכלים שהס תעוכה ז"ל לתעלה לתעלה ולו אין התקוכים בחזיק כהס ז"ם סה לחיתף כוזכר כך שלמת לות סוסך שהיה ביכה ואמרת דכי לות סחיכה למוכלים והכה נתבאר כי הביכה נקרא סוסך לטעם זה שהיא מחכת את המוכלים נס היא תעוכה ונעלתה עד כאן . ונס כן לבוד הכוכרת בזה בהיות שהקדמנו כי לולו תעוכה ון' רמז על התפרטים שהם ז"ל . רק שם יש לבעיים לחזיק ונם הקדמנו כי ן מרמז על שיש לחזיק לל הקלישות כבוד והחלן נדולה על פי ה' הכתר לכך לנוקבת צריך ליקח תורותיה לתעלה . ולזה בח לחר זה לות ס שהיא סומכת לל המוכלים המוכרים לתעלה : רק עד לחיתת יהיה צריך לשמירה זו ולחיתת יהיה קיימה לחזת ן כח לחר זה לות ע כי התרכתי מלחר פרש ברחשי ש כלומר לא לתתחזן בחזת ע"ק ל"ש ובכל עשב השדה ע"כ דחיקי הזה לחקרי לדם לחיקה וז"ל ה"ח ז"ל ח"ם וכו' ומוך לחיקה ייתי חיד וז"ל יעלה מן הארץ א"ר חן ארנ"י מלוק לי' (י') (ובחשר לחת בכרשת ויקרא ע' ו' חפס קניכו בפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל ע"ם בחריכות חפס קניכו כן כל ומת לכ"י בעלותה כל הוה ויטא ומת לא לחת ולחדת קחיכה מלכת והשתא בעלותה דת לאו מכי חלה קכ"ה ויחוד ב פיהה ויוסיף לה ויתפיים בהה ויתיב לה להיכלא ועת חז דהבי הוה דהה כתיב בפלה ולא תוסיף קום כתיבן לחרכין . לכל לכי חקיס לת מוכת דוד המולכת וכו' ע"ש . ולחקן בכיחור מבל בחכת סוד לחר לחרה לרה הביני חיר וכו' : תבן סס . ונס דחה תרחה לחחר כרשת שמות ע' ח על פסוק ו"ל יש נדיק חובד בנדקו ושבע לחריך כרשתו וכו' עד. דקכ"ם יקיס להחיה מוכת דוד המולכת והוא ע"ם מה שכתר התרכתי לעיל לת תתחבר (י') עם (ו') חלת בשריפת חזן) : ולתעביד בה לחזן לל החרן חיד והשקה לת כל פני הלדמה תחתקיין ישראל לתתת בשבעתן לחפין לחוריית ע"כ : וכבר התרכתי כוה עיין לעיל בפ' בראשית ע' קכ"ת ובכרשת משפטים ע' רי"ו ובפרשת בשלח ע' ק"י על פסוק ויכלו לליכה . ולבוד זה בח ע לרמז על סוד זה שלו יהיה קיימה למולכות . ואפי לחר זה בח פ"ף ולחיתת בפ' הבוכה דף ק"ד (פ"ת) בפוסה (פ"ת) פשוטה כי פתוח פי פתוח פי פתוח ופיר' רפ"י פה פתוח בשעת פתכנסים פיר פה פתוח בשעת המשוכים כנם לם יש נדול מיכך . לכל בפ"ד ת"ם כי ככר הקדמנו מה דחיתת בכרשת לחרי מות ע' ק"כ וק"ל התרכתי לעיל פירושו . לל יבח בכל את לל הקדש כי יש עת לחרח ריח תחזה בקטלת. כי לחדם שטוב לפניו נתן תכמה ודעת ושמחה (ובפרשת ויקרח ע' ר"ל עבדו את י' בשמחה וכו' . שמחה לח נכנסת ישראל ושמחה לח לוקוזה דכתיב כי בשמחה תצלו ונו' ומיכן ישראל לבקרא מן נלוחא בהלי שמחה ולחי לחיי כ"י וע"ד עבדו את י' בשמחה כמה דכתיב בולת לחי לחרון לל הקדש ע"כ) ולמוטת נתן עכין לחסוף ולכנום וכו' לכל ומן ועת לכל חפץ תחת השמים וקל תציב י"ד עתים לרעה וי"ד עתים לטובה . והם סוד שבע פרות פעות ושבע שבלים רפים ושבע פרות טובות ושבע שבלים טובים תלה תכון לחחר פרשת בקר בסוד חטר ע לחיכת

פי' לחחר פ' פנחס ע' תפח

(ח) ויחחר הכ"ה . הנה י' חלנים בחוק יבח ופעולתו לבניו ונחלה . חיכו יעביר

(ט) ויחקדון יחי הטוב ולחין דשחל לחתקדון יחי' הדעה וכו' עיין סס : ולבוד זה כוסיר בכתוב סב' ולחזר י' לל תעה דבר לל לחכון לחוץ ולל יבח בכל עת לל הקדש וגו' כיצד יעשו בחת יבח לחכון לל הקדש ותפייסם סס והיינו רוח דתביכן לייתן זה יכרת לפחק כו ועל דל כלם לחלץ יפכרון ולחת פותן לכם לת חלבם בעתו וגו' . לחן עתו עתו דפייך דל מטרוניתא דחקדי עתו דפייך וכנין כן כלהו מחכלן לחלי עתו כלהו חתתי חלת דל לתיכן וכו' ע"ם דבריס כפלים . והכה מדייק מלן עתו דפייך תשוב דחית עת לחחת וכך ע"ם שמחה וילנלך וכתו שכתב סס בפסוק . ולזה קלחר כי לחדם שטוב לפניו כתן תכמה ודעת ושמחה לכל חקדי סס ונכר יוכל יכלו שלא שרצוי . ומזר זה הוא כל מתייחדין חכמה וביכה בלשון לו (סו) הוא סוד כי כבודי יעבור והרחיתן בסוד ביכ"ה כן ו"ה ז' לוקח תיין שערין דנזיר בנוזייר חד עטרת לחקדי חבד סיינו חסד דעתין . ומשטרת דביכה חד עטרת לחקדי נבורה וסיינו נבורה דעתין וכך"ל . ולו לין לסוף קלישה שליחה וכך"ל . וזה תבין מלחר של פרש הכ"ל ע' ק"י וכחד יוכל תעדן לפקוק לת הגן וגו' דמסיים עד שחלך בשמטו מדרי מתן דיחו לת נדיק דחציק כרכתן וכו' ובדין לתייבנו ברכתן בכלהו עלמין וכו' . וע"ם זה תבין מה שכתר שלרכתי בשחר פרשת בשלח ע"פ בסוד חשר עכה הוזך על השמים ונם סס ע' ל"ח יו"ל מלחמה יי' שמו וגו' ופסוק על כן יחחר בספר מלחמות יי' לת הנחלים לחרנון דמסיים מלי לחיתן וזוכת עלאה לחקיבותת דלת מתפרשן לעלמין כיוה דחתחר וכחר יוכל יעבדו וגו' ויחוכ כן סוד הנזכר לעיל כי סס לין שום פנם . וזהו סוד (ה) לחשוכ בית לחתן היינו (ה) סלית תבוכה וביח שבי הוא מלכות וכלן כי סילוק לכבל ביכה הוא בסוד יו"ד שם לת מתפרשן לעלמין כיוה דחתחר וכחר יוכל יעבדו וגו' ול

לימוד אצילות פי מאמרי זוהר ואותיות

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

מאמר ס'
בריאת ע"ק

לפוסקים ומ"מ אין לחלק בין מקום שנהגו לומר ולמקום שלא נהגו לומר דכיון דאמרינן בגמרא דאין מפסיקין בה אפילו לומר פסוק אחד ש"מ דאין לומר אפילו פסוק אחד ואפילו מי שנהג לומר פסוק אחד בין השמונה עשרה לברכת המזון יש לו לבטל מנהגו ולא מבעיא לומר פסוק אחד אלא אפילו לומר תיבה אחת אין לומר

לימוד האצילות

בזה תכלית כאיש בעתה ביתה (היינו כי כל הבדורין היו בחיצונה
שהיה מקבלת כי אין בירור אלא בחיצונה ואם כתר וחכמה אלו דברים
שם לכל ומקבלת . ובזה תבין לאין הכתר רחוקים נשורי"ך החכמה
יש שם דיבוק ולזה קאמר חכמת כאיש בעתה) והכה הקדמונו
כי בתפלה הוא מ"ה החזק ובקדושת דשם ס"ג שבשעו חח"כ קוד שם כ"ן
היה מקרא מקבלת לשם מ"ה וחח"כ מקבלת דעתיק יומין וכ"ל וחח"כ
מקבלת דתדיר לחפין ועל כלן הם בחיחדות נדול וכ"ל ולאמה מחכמה
ובינה התפלת הנלוים של מקבלת שהוא קוד הדיבים ולכך קאח"נ טעין
דחיומין לקבל נ' כאיש דתאמר בהון חכמות כאיש בעתה ביתה חכמות
דייקא כאיש דייקא כי הבדורה כי ע"י חכמת נפיו וקלא"ח חד לוסף וחד
עוברת וחד מקבלת ואתי"ל מאמה למעלה כי הכל כי ע"י התעוברות
מלאמה למעלה) להבחיל דאתאר בה בחינת עבריות כיכם בעתה ביתה ודל
חלה דפסח (ובזה תבין מדרש רבה ס"פ בראשית בפ' דחיחזקו ח"ר
בניה העולם ואלולא לא נברא שלא בחוכות הקודם אב' יי' בחכמה יסד את
הארץ וגו' ר' ברכיה אמר בזכות משה אב' וירח בחצית לו ר' יהושע בשם
ר' מתנה אמר בזכות נ' דברים שבניה העולם בזכות חלה ובזכות מ
מעברות ובזכות בכורים ומה טעם ברחצית כרח חלבים ואין רחצית
אלא חלה ואין רחצית אלא מעברות הוי דחת אחר ר' לחזית דנקר ואין
רחצית אלא בכורים אב' רחצית בכורי חדמתך ע"כ ולפ"ד הוא מבואר
מקו הכי נ' כי סוד חלה אלא מבואר וסוד הבכורים הקדמונו מ"ה דאי'
בפ' בראשית ע' מ"ה פרשתא קדישיחא קדש לי כל בכור דל דאיהי קדש
ובוכורא דכל קודשין עלמין וכו' דל י' ובפ' פנחס ע' תע"ח אחר רעיון
מהימנא על פסוק רחצית בכורי חדמתך תבינה כית י' חלבהון אחור
דעיל מהימנא כגוונא דבכורים לאחהון לוח הכי אתקריאו פירות
בכורים וכו' הכי ישראל קדמונים ובמירים לקב"ה אבל לאחון דעלמא
הם"ד קדש ישראל ליהוד רחצית תבואתה וכו' לוח הכי דכלהו שית
סדרין ואיהו בן יה לאתקרי בכר וכו' י' אחרו הוי-אלחון בכורים
עלמין והשתא נפיק מעבדן ודא אחרו דאיהו דחוריתא תליא ביה וכד נפיק
בפיק כל דין דאוריתא ובנין דאיהו לוחא חחי אוריתא חדא היא
לכתיב עץ החיים היא לאחזיקים ע"כ וע"ל פירושו והוא נ"כ מה
שהארכתי בחחלת פ' בהעלתך ע"ש רפ"ט ר"ל בשחת דאחרן דל חפאר
ישראל דאיהו דאוריתא אחא ע"כ ובוד חעשר תרומה נדולה כפ'
קרח ע' שם פקודת כתב דל להבדיל לוי תרומת מעשר ודל שביעית
חסט' דיוציא לאיהו חסד מסט' דשחלמה לאיהו נבוהה תרומת מעשר
לבני אהיהו שבאחת י"ד ה"ת ע"ש ה"ת ע"ש ה"ת ע"ש דסליק לעשר אחון החי
עשרון ועשר לח"ה ומ"ה לאלה ע"כ והוא פי שם בפ' הל"ל ובאחון
בחלבת בינה אלה מעשר בכורים ס"ת ס"ן) ולזה קאמר בוכות נ' דבריס
נברא העולם חלה מעשר בכורים ור' ברכיה אמר בוכות משה שב' וירח
בחצית לו כי משה היה בלול מסוד שמעול בחלה ושמעול בחלה והכה
סוד שבתבתי בשמעול' כי שבי נקודות שהם כמכון מירי הם חו"ח ה
הנרמזים בפסוק ראשו בראשית יי' ובקודה עלאה שעל שבי נקודות הוא
סוד חריך אנפין הוא חבין כל המאורר ע"ל בשבתי הארי"ז ז"ל מאור
בחלים יי' חלך נאות לבב . הוא סוד אותן השערות והיחיון עלמין
שבבינה בחיקוק שבולם בסוד קדוש כמו בחדרת שהם עוליה כחכין
נאות קדוש ושם בחלבו כי הם סוד שם שב"ע כי הד' יודין כל אחד בלול
מי' הם ת' ו' אותיות המלוי הם ת"י כמכין קדוש ואחכם באותם ה
השערות מחלבשים אלו"ח ונם נאות לבב כי נאות ג' קדוש
ואלו"ח הם סוד יום השבת בסוד ושמרתם את יום השבת כי קדש הוא
לכם (כאחר אחר אלי"ה לחקון בהלכות שבת בשעולה הי"ח עד סוף אלו"ח
ואלו בקרא קדש כמו אלו"ח ומשמ' כי ביום השבת מחקבצים זו"נ באותן
השערות דל"ח הם שהיו אלו"ח מחלבשין ביה בימי החול והוא שאמרו
מקולות מים רבים פי' כי כל השערות הם סוד נמודות המוסבים לאור
מאחוחא דעתיק ועובדי האור דרך השערות כי השער הוא חלל מפנים
והוא מחסין האחה מפנים ואח"כ אחי השיער היוצא לחוץ יוצא מעין
ואלו בקרקפת מעיינות ונמודות ונפרדות ואחכם כל שער הוא נבורה
ודין כנודע והעניין כי כל שער יוצא מהנבורות העליונים והכה ביום
יקוקות השערי דל"ח חניא עד הרחק הי"ו ואלו בשיום אותן השערות הם
ביות של נחרות היוצאים ואין מיוחד מן מיוחד דעתיקא ואחכם להיו
סוד הנבורות לו"ח מקולות מים רבים כי מים רבים הם מ"ן מן אנפין
ואחכם האורות אלו של כל השערות עליונים דעתיקא בתוכים לאח"כ
ובשום השבת עולה הו"ח עד מקומו ולוקחים תפלה הארה המעלת
לביכה ואח"כ עולה יותר ולוקח הארת אחת כי הלא הוא עולה מוטה
למעלה ואלו ח"דיוקים מ"שברי י"ם ר"ת אחי ואח"כ אחיה בחרוש הוד

ופי הנקודות

ר"ת אחי כי אחלה אכוין לוקח מביכה ואח"כ מחכמה ע"כ וא"כ כל
המוסד בינה בסוד פנולתא ואלו נקראים נם בני ישראל של שם פנולתא
בסוד מעלה הכ"ל ותבין כה מה דאי' כפ' נו ע"ש ע"ש ופפת אחלאיר
חכם אחקבילת שבת אלכתא כפת יחיה דשבת עבר דליה כמה' חיים
רוח השכלי והכי כשהוא יחיה רוח יתר על נפש וכו' . כשהוא יחיה
כשהוא כל חי כתר בראש נדיק דאיהו יום השבת כל השפוך אהבלל יה
דאיהו אלו"ח (וכ"ל שפת עולים ביום שבת ולפוד זה אמו לוחיים
בחוסף בתר, יתנו לך יהוד אלעיהו וכו' דשלה אחתר עין לא ראתה
אלהים זולתך בנין דאיהו יוחכבה לשלת העלות דאיהו מבוסה ולא
שליט שלה עינא ע"כ ועין כפ' פנחס ע' תע"ח ויניל לבך וכבר
האריכתי לעיל מסוד זה בכיאור אחאר פ' אחור ע' קנ"ו בחילוק שבין
קדוש ובין קדש כי קדוש הוא בי"ח וקדש הוא בחכמה ובבינה מקרא
אלכשי קדש אלכל אם וכה לחי' שהוא בחכמה שהוא ' נוסף פ' כיכה היה
מלוי של י"ד ן"ד ת"ת חכמה הוא ' בעצם לו מקרא קדש ישראל
ליהוד בחינת חבואתה כיום שפרשה לחפוכה של חפלין קדש לי כל
בכור . דל דאיהו קדש עלאה דכל קודמין עלאין ע"כ והם סוד
בכורים ולזה נקראים ישראל ב"כ בלשון בכור שעולה עד ' והקדמו
כי שבת קדש הוא בחכמה לכן נקראים מוכיח לחיה ופשיטא ליחידה
שהם נקראים שבת :

ובזה תבין מה שהארכתי לעיל בסוד פנולתא שהוא ל' ואקרי
מים מובאים הייכו סוד נהרות הכ"ל ואקדין אלכני מים כי
הקדמונו מה דאי' כפ' כי תצא ע' שבח אלבות למשקל בהדה ' ונם כפ'
בראשית ע' קס"ב ודאי ' עלאה הוא מן חכמה וכו"ל אחמר כה אלבן
אחסה הבונים היתה לראש פינה וכ"ל ולזה נקרא אלבני מים שהוא
בסוד להבחיל אלוהי יה נם כי אותיות מים הם ני כחוב עם ' כאחר
לאחור הכ"ל בסוד פנולתא ויהי טפה קדושה (היינו ' עלאה דע"נ
בראשית ע' קס"ב כי תצא ע' שבח אלבות למשקל בהדה ' ונם כפ'
מהמה הבונים היתה לראש פינה וכ"ל ולזה נקרא אלבני מים שהוא
בסוד להבחיל אלוהי יה נם כי אותיות מים הם ני כחוב עם ' כאחר
לאחור הכ"ל בסוד פנולתא ויהי טפה קדושה (היינו ' עלאה דע"נ
ומהי ' ובכבוד וכו' ואחלן אחר אודיקון מהחוא דבחיא דאיהו אבטי
אלמן ' ובכבוד וכו' ואחלן אחר אודיקון מהחוא דבחיא דאיהו אבטי
דחכמה עלאה ולבבל נ' טפין אלין אקיטו נ' אנפין בפסח ו' וכו' ע"ל דף
ו' בחריכות ואחם אקיטו נ' טפין אלעלן דאיכון פנולתא דאודיקון
אחוחא אחיאה אחיאקו דעתיקין וכו' אלת טפין אודיקון אחוחא
אחיאה ואיכון לבול כלן אחר אודיקון בחרי אחכי קשוט ובבריא
דאיכון לבבל לאיכו נח שם יפת וכו' כי ז"ל שם בכחבי הארי"ז ז"ל והבינן
כי אקיטו זעיר אפין עחה איכו נעשה שלח ע"י אחיך אנפין והוא העיקר
להחניא (סוד ו' לילה דחיי שהוא סוד אחפאת ישראל שהוא סוד
החורה שלאכמו דבוקים כאחר אחאר בחריכות) שהש ועיקר סוד
זו"ב והכה ח"ת עלמו בכלל נ' נר נ' ולא נאחנלו בו עחה החנ"ת רק
הכה"י שלו וכו' ולאלו הכה"י בחריך הם סוד ג' טפין דשמול ע"כ לזה
קאמר בלן אחר אודיקון בחרי אחכי קשוט ובבריא וכו' ג' טפין עלאין
דאיכון פנולתא דאודיקון אחוחא אחיאה (וכ"ל שהוא אחוחא אחיאה
דל"ח שבאחוגיא עם בינה שבבנין) איכון קוצא דחא ' לעילא אחא א
' לאחתא אחוחא אחיאה ואלת דאודיקון אינה איכון פנול אלת טפין
דל"ח דאיכון נ' נלגלין ונ' דאחם אחיאה אלין אנפין ואלבבל ואחם
אחיאה אם שמו והם נם בנו וכו' ולבבל אלבה טיפין איכון נ' יודין
דאיכון כי"ד ה"י ו"ו ה"י ע"כ וכו' ע"ש והם אחבוארים אחר לפי אה
שהארכתי לעיל ואה אחוד אחבין נ"כ אחאר פ' בראשית ע' ס"ב ואחר
דף ו' ישנה לבך ואה אחוד אחבין אחאר פ' פנחס ע' נחלת יעקב
על כל אלחורין הכי אח עחיד לאחסלקה. על כלבריין בנין דבסלקא
לשמול ד"ו ה"י ו"ו ה"י והוא כי הקדמונו לעיל דקדוקדוס כי חכמה
אחוחא אחיאה דל"ח יש בו עשר ספירין ואחי היסוד הוא בחך ומודוע
בנרון הכיכה דכללות פרוף והיא אחלבות אחכמה וכו' וכאחר בחייחד
אחכמה דל"ח בסוד בפיקין עם אחלבות שלה שהיא בינה בערך כללות
דל"ח והוא הנרון הכו' וכדי להניעיל אחכמה וכיכה הקדמונו בלשון
אלבח ואחיא ואלהניאים שיהיו אלבשיל אח ח"ח אחנרון שלו עד שהיא
הכה לו יפתח טפה אחס ע"כ שבאחכמה זו וכו' ונחכה אחכמה לביאה
שהיא סוד נדון לעולם בכל אחקום כפי אחיכה בחי' אחר אחיה וכיכה זו
היא ס"ד ה"י ו"ו ה"י ואבלבם אותה טפה אחס ואלו יאחו אחס ח"ג ס"ד
וכיכה אחן הנרון הכו' וכו' ע"ל ואל"כ אחכמה וכיכה נאחלה אחן אחס ס"ד
ה"י ו"ו ה"י שהוא בנרון שאחס כיכה דל"ח והוא ' בעלאה דע"ב א
ואקחאר אחס ואחכמה בשאחייחד אחכמה הנו עם בינה שהוא הנרון לוח היא
ע"ד הנו לפי שהיא אחכרת שני אחיותיות בלתי אחיות ויהי' זה נדול אחה
זה אחאחור הנדול וזה אחאור אחקטן ולזה היחוד הכ"ל לוח אחוא אחס ח"ג ל
בדרך אחעבר בעלאחו ויפלה אחטפה אחן אחס ע"ב וכו' ועבר דרך אחעבר
בעלאחו

פי' אחאחר בראחם ע' קפ"ב

פי' על אחדרש רבה בפ' בראחית

פי' אחאחר בחלים יי' חלך נאות

כל אחפלה אחאחר פנחס ע' תכ"ו

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

פנימיות מהלי תורה וה שורש לכל הנבואות ע"כ לזה קאמר שם והם ס"ך ניצוצים דקדושתא והם ס' עולמות שעתיד הקב"ה להכניסן כי פתיב ה' לא יראנו עיט (ר"ל הרי ים ס"ך ניצוצים ולזה קאמר כתיב ה' לא יראנו עיט) ומאמת אבאחר ס"י והשם שם בן ד' אותיות ד' יודין ת' וה"ו הרי ת"י לפיכך הניחן תי' ולפיכך כשאנו אומרים נ"א קדוש לפי שים בשתיקה נ"ס הוי"ה וכל ה' עולה קדוש ולפי שב' אותיות הללו במלוש ל' אותיות ולפיכך שתם בזירות ל' יום ונם שם יהוד בחשבונו וכאותיותיו הם ל' וז"ס כל ימי מרו קדוש יהיה ודע כי ל"ב נתיבות כל ה' כלול מי"ב אותיות מע' שמות הכ"ל עולה שם ל"ב והשבון הכולל כ"ו הרי ת"י בינין קדוש וזה תבין מאחר הכ"ל:

פי' מוסלח מאחר ס' מזרוע ע"ש

ובזה תבין מאחר ס' מזרוע ע"ס תנא מן בוציא דקדושתא ובפקין תלת מאה ועשרין וחמש ניצוצי ונתגלפין ואתלחלן בחדא בסטי' דנבורה לאתקרקע נבורות ואתתברן בחדא ואתעבידו חד גופא וכד עיילין לגו בגופא לקדי יום ולא יום דהא תניין יום תם ויסר יום נדיק ואיט דהכא יום מלאחות כתיב דכתיב חלף וכלה וכו' ע"ש וכתב עוד ת"ח ריעא דהאי יום בוציא דקדושתא וכו"כ נולגלתא דריעא דהאי סוזיקא כ

כלא כוודע ושערי סוזיקא בנו סוזיקא ותליין מיניה כתרין תתאין דלתתא אתעברן דינין בעלמא וכד אתעבר מכי שערא ואתגלגלת מחסר עלאה (כ יכו כי חסר דעיקר אתגלגא נו בגלגלתא דת"ת ונקודה דעתיק נו מוחא דת"ת שהוא בוציא דקדושתא אתר משם כמשך הדין) ולכך קאמר אתגלגא ע"י חסר עלאה כי משם כמשך הדין) מהו דמסיי' אתגסס כלא ואתקרי על שוי' וכתבי האר"י ז"ל הכה המוציא הוא ריעא דעתיקא ולכן אקור לספר ריעא וס"ה קדש יהי"ה גדל פרע שער רחמי פי' כי אלהי בחלוקי תרע"ח ולהיותו בדין כי אלהי הפועה ריעא ע"ש מאחר ויקרא ע"י עשירותא אלהי דהא דיוקא דאלבותא ריעא וכו') ולכן הוא כני' תער לריעא שצריך לכלל הדינים אלה נם ה"ק צריך לספר ריעי"ך אלהיך אסור וכו' כאה כתבתי בתוך ספר בחור למאחר הכ"ל ואתגלים מחסר עלאה כלא ואתקרי על שויה ת"ר יהודה אי אתקרי על שויה קדוש אתקרי (ר"ל כי הלא סוד אחד עלאה הוא בגולגלתא דאריך ואס נס נבוהה דעתיק אתגלגא נו מוח' פתיחתא דת"ת ואס שם תי' ניתין שעולין בחנין קדוש ואביר קאמר אי אתקרי על שויה הייט בחקוק אחסר דעתיק ואס שם תי' כחנין קדוש ולאה נקרא טהור והשיב ר"ל לאו אכי דקדוש לא אתקריא אלא כך שער אלי שערת דקדושה בשערת אלי דכתיב קדוש יהיה גדל פרע שער רחמי (ר"ל כי הקדושה הזה הנוזר מודו רישא דעתיקא ולכן אמור לספר ריעי"ך וס"ה קדש יהי"ה גדל פרע שער רחמי ע"כ ח"ס בחקוס ת"ת לזה קאמר דקדושה בשערת אלי דכתיב קדו

טעם מוסלח על שלוחיהם מומרים ביום ג' להיות נכנס בעזרת של ביום ו' נקיות

משמרת הוי הלילה וכו'. וכבר הזהרתי לעיל בענין תלת משמרות הוי הלילה משמרה שני' כלכים מוציאים ע"פ וע"ל הכ"ל תבין הפסוקי' כפר' בלק שלוחיהם ולא עתה וגו' דמסיים בסוף ויחחיל עשה חיל ם"ת. הל"ל וכוה תבין שלוחיהם ביום ג' מומר לחסך אד תיבי שבתי עוכל וגו'. ע"פ מה שהזהרתיך לך לעיל. וביום ד' מומרים אל נקמות י' אל נקמו הוסיפ הכפת שופט הארץ וגו' וכבר הזהרתיך במאמר זה דוק היבה בלו המומרים ותבין הדבה ומסיים וכרעתם ימיתם ימיתם י' אלהינו כי בכתבי האר"י ז"ל כפסוד מה שהזהרתיך לעיל בדף הקדוש מחזיר פ' תשבטים ע' דט"ו בהלי דישת תלין שערי וכו' כי אדם בחלוקו ני' תרע"ח ולהבינה דבין כי אלה"י הפוכו דישת אלה נם הושיר מרין לפשרת דישת וכו' והנה תע"ר כני' מממו"ת שהיא תער הסכיכה התלחת השערות וכו' והקדמנו לחריכות מה לחיתך בפרשת תוריע ע' פ"ה בסוד נלוח השערות דאעבר לשערי דישת בנין דישת אלהים מחשבותיהן ויתברון וכו' ביום ההוא ינלח ה' י' בעבר הנהר אלך תשור את הרחש וגו' לזה לחו לומרים ביום רביעי שהוא נגד מלכות בית דוד יהיה לחבודה בחרן לחשר לומרים לל נקמות י' אל נקמות הופיע וגו' ומסיימים וכרעתם ימיתם ימיתם י' אלהינו זה כנד שמות ממנית שהוא תער הסכיכה. וכבר כתבתי לך לעיל שנעשה בחלוחה בה כתיב תע"ר שהוא לל"ת דל"ת נו"ן ו"ר על ידי שתחלבה בה סם (יא"ו) עיין בסוד כוונת ק"ש כי אז מקבלת סוד זה אשר זה הסוד הוא נרמז בנבוכה דאריך לחבאר שבנרון דש"ת וכל"ל רומזות לל בנדונים וחבה פיפיות בידם וגו' נם ע"פ מה דאת"ר כפ' בשלח ע"ה אז ישיר משה וגו' תלמה כל בסין וכל נבורן דאתעבידו לסו לישראל כד אתקהיר בהילו דעתיקא וכו' וכד אתחבר בהילו לל"ף ומשי לגיין מלן ויין דא תרכ ליי מלה"ם כדיין עביד בסין ונבורלן כגון דאתחבר א"נש ז' ודא הו' שירתא ע"כ ובהילו ויי"ן הכ"ל תרכ תרע"ח והנה דוק בחלחר הכ"ל דפתח מלן דחשק בדישת חשק בתיקוני דחלבה וכו'. ופתוק קחלר רישת דחלבה לתתקן. בחסד ובגבורה. בהלי רישת תלין שערי וכו' והקדמנו ע"פ מחלר פ' תוריע ע"פ וע"ו חסם קניהו בעל קכ"ה לחנחל קרבה בהלי חים חנת בהו קרבת דכתיב י' לוט חלחה בהלי חים חתם ולל חנת בהו קרבת עד דחעבר ליה שערת דרישת בנין דישת בשלמין ויתברון כל חיזון כתיבן דחת דחחדין משערי הה"ד כי ביום הזה יגלח י' ונו' ועוד סם כפ' משפטים ע"ד' דיקר דחלבה יקירות מכלה מרים שלחי חסד עלאה ונבורה (היינו סוד חסד דעתיק ונבורה דעתיק) ובהילו דת"ת לתקלינ (כי הקדמנו כי חנת פטיל חסד דעתיק ונבורה דעתיק נטיל ביה) בהילו דאד' חלת נהורין ולחת בתיבן הת חשסה חסד ונבורה בחד נהורת הת שיתת לבתר לתתעבר חסד ולתת"ת (ס"ת ולתביה) בתרין נהורין דלהלה ודחיר ודחיון תחזני ונבורה לתקהיר בחד הת שעה וכד מתחבן כלהו נהורין בחדת לחקון דיקנא דחלבה ובהין כתיב י' כגבור יפה כחים חלחחות יפיר קנקה וגו'. ולסוד זה כתיב בפרשת קדושים ע' שמיהיר ועל זמת קדושים תהיו לה תקיבו פחת רחשיכה ולל תשחית חת פחת זקנך. ובסידור האר"י ז"ל כשהוא מסתפר יכוין שעשה מעה זו לקיים מצות בורחו ואת פחת רחשיכה לה תנלחו ופחת וקנך ותכוין לתקן כל נבורות הדינים שהם בחי' השערות ותעלת דישה על ידי התער חל"ף דל"ת מ"ן י"ד ניתטרי' תרע"ח חדא"ר בהיכך דיהא לסו שנדין לכלך מחנו הדינים וכו' כנ"ל: ותכוין שלא להסחיר דינים מכל וכל כי הם סוהך עולם ולכן תכוין להניח חת הפחה כי הא"ב ניתטרי' שהי"ם והוא חלבות שבעשר ספירות והוא נקרא פחה ע"כ: ותקחר שם מלן דחשק בדישת חשק בתיקוני דחלבה בחבואר שם בחיבות ואחם קניהו דחשסיים וכדין כתיב י' בפרשת קדושים ע' ולסוד זה כתיב ולל תעשו מעה בשחיטה ולל תשחית חת פחת זקנך. ובסידור האר"י ז"ל כשהוא מסתפר יכוין שעשה מעה זו לקיים מצות בורחו ואת פחת רחשיכה לה תנלחו ופחת וקנך ותכוין לתקן כל נבורות הדינים שהם בחי' השערות ותעלת דישה על ידי התער חל"ף דל"ת מ"ן י"ד ניתטרי' תרע"ח חדא"ר בהיכך דיהא לסו שנדין לכלך מחנו הדינים וכו' כנ"ל: ותכוין שלא להסחיר דינים מכל וכל כי הם סוהך עולם ולכן תכוין להניח חת הפחה כי הא"ב ניתטרי' שהי"ם והוא חלבות שבעשר ספירות והוא נקרא פחה ע"כ: ותקחר שם מלן דחשק בדישת חשק בתיקוני דחלבה וחסם קניהו דחשסיים וכדין כתיב י' בפרשת קדושים ע' שמיהיר ועל זמת קדושים תהיו לה תקיבו פחת רחשיכ

פי' נמ' בפרק הכונה דף ק"ד ע"ח

וכזה תבין הנמ' בפרק הכונה דף ק"ד ע"ח אמר ניהכם לפני הקב"ה רבש"ע בזמן שכל מי שיש כל ופי' רש"י תן את כל העולם ואת ישראל ת"ל אח"פ בטעם גויי אני אח"פ עליהם אפילו שבטעטו בעגל דכן כתיב הם כביכול הם חלק יהן בהם ויחרון אף ניהכם לפני רבש"ע מדיקים הם חלק יהן בהם ויחרון אף ניהכם לפני רבש"ע וכיוצ' מזה"ג על את וכו' והשיב לו טר"ח לי כתות על חומות העולם אתה נותן לך ופי' רש"י אתם בטעם גויי חלפ"ח בית"ח היה וכולם סדורות בספר יצירה אני אחום עליהם על שבטעטו בעגל בניהוף דש"ך כוטרקין "דכיס "כניס "מדיקים (והוא כי הקדימנו למעל שחדש בכרית על ידי כ"ב אותיות כנ"ל נם כי כ"ב אותיות כולל יסוד בפוד ויהכה במקום ההוא ויש כ"ב אותיות"ך אם מוטרין בדית אלו בשתי' אותיות כנ"ל ונראלו לאתם עליהן כי כן מלחיך שידור אותיות אבל אם ת"ו פונמין בכרית אלו הכל מתבלבל ואם כן לא שייך לדרוש כנ"ל וע"ז השיב הקב"ה שבטעטו בעגל וכ"ת מי יימר וע"ז אמר דש"ך כוטרקין "דכיס "כניס "מדיקים דכיס הם ר"ל הם מדוכים כי אותיות בספר אין עומדין דף ל"ב ודו והב אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע בשביל כסף והזהב שהשפעת לעם לישראל עד שאמרו די נדם שעשו את העגל אמר רבי יוחנן משל לאדם שהיה לו בן יחידונו וסכו והלבישו והשקהו ותלה לו כיס על מותרו והושיבו על פתח הזוהות אמ ישמש אותו הבן שלח יחבק אמר רב אחא היינו דאמרי אינשי אלי כריסים וכו' כיוצי שבאתר כיוצ'עיתא וישבעו שבעו וירם לבבם על כן שכחוני וכו' ע"ש : לזה השיב הקב"ה דכיס הם אם כן כוזלי מדיקים הם : וזכה כל זה המוך נרמז בזוהר (א) וכנ"ל : והקדימנו למעל כי לעתיד נאמר ביום ההוא נ"ם ר"ה אזקבלו שבשים מן אריך תכפין מכתב בפוד הזוהות אמתבתי למעל יי' מלך נאות לבש וגו' וכנ"ל שם מוד נהדות והוא מוד נרמז דמיון מה שאמרתי ע"ש : ואם כן הסנולתא שהוא אדם עליה ואדם עתיה בפוד מה שנו ומה שם כנו יהי שום ושבוכם נרמזים בזוהר (א) : וזה יובן לי מה דאיתא בילקוט חדש ערך שבוכם קיימן ל"ו ספידא חכמה נקרא חכמה עליונה והשביעה שהיא המלכות נקראת חכמה תתאה וחכמה עלאה נקראים מים עליונים וחכמה תתאה נקראים מים התחתונים והקיצוע התפשטות הוא (ו) ת"ת שנקבל משפע מחכמה ע עליונה ומשפיע למלכות . והנסוד (א) (י) למעלה הוא לחכמה ומה לחכמה עלאה מים עליונים (י) למעלה ומה לחכמה תתאה מלכות מים תתחונים (ו) כאומנע הוא ת"ת שהוא מאציל להשפיע לשכינה וכו' שנקדוש ברוך הוא עתיד להשתותם עם חכמה עלאה כי תזדקק החל"ף כוה (יו"י) אם כן כולם יהיו יונקים בשוה בפעם אחת מכתב עליון מאוזר לון סוף ברוך הוא העזרה עליו למעלה העזרון הנדול שנקבל מים ברכיו וכו' . ולפי דעתי אשנזאר מאד למה (א) יהי' סוה (יו"י) כי מה שיהי אדם עלאה (י) עלאה מנולתא לאחלא (י) תתאה שהוא סנול והוא אדם תתאה כי היה לאעטה לאפוקי לו יהיו אשיהם סוים ואו יהיה (א) כוה (יו"י) ואו יהמו אשפעת תרין ין"ג ניתין ואן י"ג חוזרתי ואן י"ג תיקוני דיקנא שהם בתלת סעודות והוא כי ביום השבת אתכאו דבוקים ביהו"ד ואו עולים בשוד יי' מלך נאות לבש וגו' ובהיום עוסד את"ת כיתין וכו' ולעסוד זה ליתיא בפרשת כפת ע' רמ"ג ת' חלפ עלמין תתעשה דנלנלתא וכו' ואתמירו דהאי חורתא יתירן נדיקיה לאחלא לאתי ת' עלמין כי החורתא ת' חלפ עלמין לך אהמירו ליליה הם חיכה רק ת' עלמין לבד כי מתריך אכפין הם חלפים ונשל"ה מיות וז"ש בעלמות דאתי כי שם הם מיות בניהכם הנקראים עלמות ואתי ע"כ : והיינו כנ"ל כי יעלו עד מה שהיה מוקום אבא ואמ דאתי שם הם מיות : ועל פי זה תבין ° נמ' בפרק הכונה דף ע"נ : לאחר רבה כד בל אתר ואמת חדא היינא אולילא במדבריא וחיוכא כי חזוו דשיטין נדפיהו מאפייהו וקל כנדי ומשתא מתפייהו ואתילא להו חית לי מניהו אולקא בעלמא דאתי חדא דלי אטמא וחדא דלי נדפא כי אתאי לקמיה דרבי אלעזר אחר ליה מתידין ישראל לתיל עלויהם את הדין ע"כ : ואיתא בפרשת ° יתרו ע' קנ"ב. פתח ואמר ואבלו עמים רניש ויתחילו לבו ומעלה אל הר יי' בית אלקי יעקב למדנו מדבריו ובלבה כתורתותיו כי מציון תצא תורה ונו' אבל ומציון שאר עניון לחיכון דעלמא . ולבתתא דעלייהו למעל תחתא נמי דאשכינתא דשכינתא לבו ומלכו כל אחד טעמון דעלמא . וקב"ה מה דאתמר ביה אינש הכי עליה הכי יי' אלהיהם דכתיב אחר יאחר היום ההוא יי' יהיה אחד ושמו אחד וכל מאן דלית ליה סד הפקידא לקבלא לכל מאן דבעי בעלמא תוף אתה את קדישא העליונה לקבלא לכל מאן דבעי

בעלמא בית את יעקב דקרית להלאי אתר בית דכתיב הון זה כי אם בית אלהים דת הר ובית תף על נב דכלא אחד דקרנא (כי אתיא בכתבי האר"י ז"ל עכין בתר בפדה כי שבי בפנויים הלו בהיום שהם במלכות . ומקום מושב בני למלכות והוא מקום מושב הספירות בעגון ואף נם לאחורי ז"ת הינו בקרנא בית ונלגי סדה כי יפיל מכללי מדבר שמחה ובכנם לכלל סדה להיותיה למשיבה כמוד לחסתר קדוש עולם היתה ולכלל בית לא בתת, עד היותה פנים בפנים ואז תקרנא בית ואין בכח זה וולגי ביעקב אתר הוא היחוזנם פנים בפנים וכמאמ כי בית סדה ומדבר נ' כנויי שלו הם במלכות ע"כ) סלניהו לדת מן דת (ה"ל לף שהם כולם במלכות ע"ב ם ים חילוק בין זה לזה וכנ"ל) אר לאחד עמיק כד אתתן למעבדתה תחות נדפוי בית לישראל למהוי עיהון כי אתתת כהבלה בהיולת חד בחדוות והביעה עלייהו כאחת על כנין (והוא כי אתיא כפ' בראשי ע' קנ"ד ע"ז פקודי למרחם על דפיהל למהוי נרמיה ולמעבלת תחות נדפוי דכתיבת ואיתי אלהי לון תחות נדפוי דתיפתחון לאיהון דתפרשון מם"ח ומסתכלין ואתקרבין לנבה דכתיב תנני אחלק לכלה כי אחזתנת סדה ואני לאיהה ואי תיהוי דהה כמה חיה. דכלילה בישראל לכלה כי אחזתנת סדה ואני לאיהה לאכסדראין ואחזין דה לנו מן דה אית לה להתי אחן דאיהי חיה תחות נדפוי יתיכתין דה לנו דה אית לה תרין לאכסדראין ואתקי נדפוי לתרין חוזין אחזנין דאיהון קרייבין בחוד לישראל לתעלה לון לנו לאכסדראין שן וכו' ובלהו אקדמין כפא חיה וכו' ואיכלין אחרנין כלל נדפוי ונדפוי ואיכלהו נפקין רוחין לפרשא לכל חיון ניודין דתתני יימים ואקדמין כפא חיה אכל לאיהה ובלהו עאלין תחות נדפוי דכתיבת ולא יהיה אכל כמאמ דישרא נפקו מנו נופף (ס"ח נתת להנות אילנא (כי נתת אות סוד ונהר כיצה יוצא מעדן אכסה להשקו' את נתן ת"ת) ואתתן פרחין בשתין לנו אלי אדן נו אעכא לנו לנו ורוח לה תהי אתם אדן חפץ וש"כ ישראל בן יקיר דאתו אעכא עלייהו ואקדו אעמוסים אינשי בטן ולא מנדפין ע"כ . וזה שאנו אתעכללין מה אנו מה חיינו וכו' . הלא הנעזרי כתיו לפניך ואנחני הסם כלא היו ואכמיים ככלי מלא וכו' אבל אלהינו עתיך כי בריתך כי אברהם אוהבך וכו' . וכבר הארכתי לך למעל בסוד ערב רב ע"פ ויאמר ס' קל"ח כי משמה מיכין ביתראל עמלקים נבורים אנשי הסם וכו' ע"ש ו"ל שם ע' קמ"ח ועתרות אויך לה תנלה וכו' ושכינתא אויה בנלותא ודא אויה ערוה דשכינתא והאי ערוה אויה לילית אחת דעדב רב לתיון עתיקין דילה ועתידות לישראל לבעילה וכו' כזאמה דעדב רב לתיון עתלקים נבורים נפילים וכו' לית דאו לקב"ה לקדבת בניהו וכו' סוף סוף בזאמה דעדב רב. מעורבין בישראל לית קדיכו ויתודה בתיון דקב"ה ביום ההוא יהיה יהוד ויחד דיתמחון מעלמת תתעב בתיון דקב"ה ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד וכנ"ד אדם לתיון ישראל לית לון יחודא בתיון, לתתור כה בן תיים היה לתיחויקים פה ואיהי מטרוניתא מלכו דמסטר' דת לתקריאוי ישראל כני מלכים וכו' ע"ש : לכך לאו תומיים ת"ה אלו מ"ה היינו כי נם מלכות נקרא בלשון ת"ה היינו במספר סם (ק"ה) . עיין לעיל בסוד ה' תנכותית במוד כי ע"ב שבו"ת הוא מוסבר לתיון לעיל בסוד יי' מלך נאות לבש וגו' ומוסבר שם ת"ה בעגם הוא בתפארת ישראל . ומוסבר שם ת"ה הוא במלכות ועיין ° בפ' בראשית ע' כ"ב בפי' מ"ם . ולזה לאו תומרי מ"ם לאו ת"ה חיינו וכו' כי הנבורים כתיו לפניך . כי הם בני ליליח האדומים הם הערב רב וכו' והנם הם הערידו וכל"ל . כל זמן שערב רב מעורבין בישראל לית קדיכו בתיון וכנ"ל . ולזה לאו תומיים לנחתו שתך כני חיינו כי בריתך וכו' ואתמך שמחית קדוש שמו ישראל וכו' ה' אחד וכו' : ניחוד לתומרי לתודות לך ונשבחך וכו' שמע ישראל וכו' ה' אחד וכו' :

° יתרו ע' ת"ת מה בתיב בכתיבו ויבן משה את המזבח ויקרא משה לשם ה' יתרו ויבן משה מזבח ויקרא משה לשם ה' יתרו ויבן משה מזבח ויקרא משה לשם ה' יתרו ויבן משה מ

דלא ליהוי לאתר לניורא לאתנייהא וע״ל כתיב לא תשא
המדבר למשא לנייחא לן ולאעלאה לן לא המדבר הוא לתיתין
דליהוי כה החלבים וכו׳. ע״ש ליתא בפ״ק דברכות דף כ״ו ע״ב
המוקה חוות בחלו יפפה לתכונה ב״ה חכמות בחוץ תרונה עד כאן.
ליתא בפרשת תולדות ע׳ שלב רבי שמעון פתח ואתר מכות
בחון תרומה בריחנות תתן קולה תתי קרקע רוח עלאה ליהוי
חכמות תלין חכמה עלאה ואחכמה ואינא דאתכלילא כה בעלאה
ומריית כה בחון תרוכה וכו׳. כל המאחר עיין לעיל דף
ו״ב ע״ב ועיין מאחר אל״ל והוא כי ליתא בפסוקי בראשית דף ו״ד
בעבין רבי יהודה אומר קלי תפתחו דבי מחוסר מלאכת מכשה
יהתא ו״ן בנין דירתיה ו״י כיוצ חכמה ליהי לאעלאה לגו דרעיא
דחכמתא עלאה הב״ר פתחו לי שערי נדק זה השער ליהוה וכו׳:
אלוף רבי תרעיא קדישתא לאחכמה עלאה ידאתי ו״י ביה והוא ליהוי
דחכמתא כתרעין דאתין לחון ליהון דאתחברין בחדא ואינון תרין נקודין
חד נגוחת ושמיעלו ואת קיימת באתעלייה ובנין דלית בהו פרודא
לאקרון דחשוק עד כאן. גם בקדמתו מאחר פרשת לחכי ע׳
ק״נ הוא נקוד בלא חטיף בחטפין פתוחים בפתח דבו לאתקנא נפתא
וכו׳. ואינון בחלין ובנדין וכו׳. ואפרין לון בחד דרעיא
דאקרקי קדיש וכו׳. ואתכנשין לאהנות אתר דאקרקי יס והוא יתיא
דחכמתא ע״כ. כי הלא הכתוב אל״ל בזיעת אפיך תאכל לחם ואינו
את הגן ת״ת וכו׳. גם בפרשת תזריע ע׳ קסט כתוב כשון הטוב על
פרוש יורה על הקון וקן לחכון דא תפא דבוות קדישא עלאה דכניך
ונפיק מרישיה דכל כיסין על הכלה ודלי רישיה דאיהם קדמאה וכו׳.
והוא שאון יורד על פי מדותיו וכו׳. לאתתא עד כאן. ו״ל בפרשת
פחיבו כי מדבר הוא לאחד אחד מאתר אחד בקרו יין ושמן ושמן כעלי כסף
וזיתי לון ושמן יתיר מכלא דליהי אדונתא ומיזמא דכתיב
כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן לאהרן עד כאן: אם כן
אקדמונו כי מדבר הוא סוד הי החלבים שהקריבם בכתם לתוכה בתחלה
קרי שערי נדק גם הקדמונו כי חכמה עלאה שמות ל׳ של שם יהו״ה ותכונה
תתלה שהוא מלכות ירלת ו״י כרמזים בספרים חכמות בחון תרומה
והקדימנו לעיל הרואה אומר בחלים ובכה לאחכמה שהאחר חכמה בחון
תרומה. לזה מאחר בעמ״ס פרשיות כי ליתא בפרשת ויקהל ע׳ אות ח
(יונה) דהתחלת לספריהם דא ליהי כיוצא דבר גם דכאת להלי
עלאת לאיהו בנוהא דבר גם אחלי לתקרי יונה בנין דכיון דהתחלת
(ס״ת דלא תשתאה) בנוהא ליהי יונה כתוב דאתמר ולא תנוחו לים את
עמיותיו וכדין חזיל בכולי עלמא כספריהם בנו יתיו דבא דאחכמת
לתתברות כל״ל והאחיה תשבה להשבר ונו׳ ויקבב ונו׳ לתוכול ונו׳
יתון רב החוכל דא יפי הרא וכו׳ עד סוף כל המאחר. והוא דקאמר
יתון לתקדמי יונה בנין דכיון דאתחברת וכל״ל אשוש דאתם קדישי
מאחר בפרשת שלח לך ע׳ שכ״ב תא ואחלי לך בחלה בתיתת בכולא
דנוקבא דבר גם הכי הוא דוחל מעם רוחל דקודשא בשתא מנו
חילכלא וכו׳ סטרא אחרא יהבת בשרא ומסטרא דילה אתית בשרא
ולא אלה אחרא וכו׳ ע״ש בתיכונית. ובפרשת תקת ע׳ שת״ן
תקת התורה אכל (ת׳) הוא (ר׳) (ב׳) ויחוכר כחדא ונו׳ לא
דאתאתר נו״ן יתתי לקרי נו״ן רוצה לומר כי ליהי (ת׳) שהוא חיבור
(ר׳) רשע בחבור (כ׳) ליהי לקרי הלא נו״ן הוא יוטרוניתא
לזה לקוזר הלא כיוצ דאתאתר ולא תוכה לים את עמיותו דהשתא היא
בחלבלבה בקדירן ועבדא עובדא לבני כשא לבתר מחיה כחויא וכני
ואתר לא בעלמא חון ועל דא לקרי (כד׳) נו״ן דאתאתר עלייהו
(ת׳) הוא כללא כחדא ע״כ. אכל כבר התרכתי לך לעיל בי (ת׳)
סוד ליהיו דעתיק יומין וגם לעיל בפרשת בראשית ע׳ קפ״ו (ת׳)
ליהו נר ו״י בשתא חדש. כוה תבין בפרק כיצד הכיצה דף כ״ה ע״ב
ויאתור ו״י ליהי עבור בירושלים ותיהו ת״ו על יומת לעשים תאר
הקדוש ברוך הוא לנהוליה לך ויהשוט על מחין של נדיקים ת״י של
דיו שלא יפלטנו כשם מלאכי חבלה ועל מחשים של השעים ת״י של
שם כדי שיפלטנו כשם מלאכי חבלה ע״כ. ליינו כי (ת׳) כפשוטה
הוא ליהיו דעתיק יומין ויהיו (ת׳) שעשאה סימוך (ר׳) עם (כ׳)
היא גם ו״ן מלאה שם. וכוה תבין מאחר הנ״ל דאתאר דקאי אלי אלה לאשר
על עובדין דכני כשא דאלי עלייהו כי הלא קאמר אתן לך ארצה קום קח לך
ליהי הרא ליהיו אחכמה כללא ויאתור אה לך בדשה קום קח לך אלהיך
לאן שעתא הוא לאחדוך דהא בלעין לך לאיהא על כל אה דעבדת בשתי
עלמא וכו׳ ע״ש תרוכה דבריהם ון תשוכה אין יכניע אחד את לבבנו
דמיפיים שם ע״ס כי אתכלל הוה כדיוקן אלין הנ״ה אחד

גופיה דלי לי׳ נדפס כי הלכתי בסוד ק״ם כי צריך לייחד יחודים
יחודין עלים ותו וכהר יונק מעדן להשקות את הגן וכתיב ונהר עוה
לשהי על ישראל נחותו כי כביכול הי׳ כי כח ועוד מן ישראל ע״י מעשיהן
וזה לי לשבר להם לא שיהיה בהם פרישים נמורים אשר יש להם כשעות
קדושות לעלות עד מקום הקדיה וצ״ע תעלה השלבו׳ ככו׳ בתקונים כי
ישראל תיכון נדפי דשכינתי להשלוחה למעלה וכו׳ והנה נדפי דשכינתי
צריך להעלות עד חכמה עלאה ולזה תנו השבי שהוא סוד חכמה
עלאה דלי ליה נדפתי ר״ל אם היות מן הפרישים הללו הקדושים נדפי
דשכינתי ולזה רמזו הכל בב׳ המוכר את השפינה שם הוא לויתן
טעם על מ׳ שעושה קונגיא עם לויתן : וכתיב תבין במסכ׳ ברכות תיכו רק ט׳ פרקים
בהרות ריק ט׳ ואחריו מם ורעים ואחריו מם שבת אי׳ בה כ״ד פרקים כי הלא מם׳
פרקים שבת כ״ד פרקים הוא ע״ם מה לישיתי בפ׳ בהרות ע׳ קל״ו תא חזי
דקדושיתא כתיב ויכן י״י תלתים את הלבנה דת חכמה וביכה תתיכו לא
ודשיטו לה בב״ד קטורין ויב״ה בנו׳ כ״ד ולבתלי ויביאה חל החדש
וכו׳ ע״כ כי זהו סוד שבת : ומטעם הוא כי מם׳ ברכות תיכו רק ט׳
פרקים כי בכל התלבתי לעיל תלת משמרות הו״י הלילה ותסר (ה׳)
תחרוסה ובחיות שמלכות העשירית וערב רב הפרידו מן (ה׳) תחרוסה
לכך קדוש מסבת שבת יש סדר ורעים היינו כלאים כני ערב רב ולכך
צריך לבער הקונים מן המוסבה ולזו יתקשט בקשוטים נאים :
לזיך יבתר קונים לכך סוד פ׳ הדומה מדבר מן תלמוד בסוד חלם וכב״ל
ולקמר כה הפרק הדומה תוכו בתלים יפה׳ לחכמה רק שלא יטעם
עין בפרשת תולדות ע״ב כי כבר הקדמנו לעיל ותבינם בכלי מדע כי תכמים תם להדע
וע״ו תבינו סוד הכסות חכמו׳ בתוך תוכה° זו תוכה לסוד כי י״י בחוכמה
חדם חופם כל חדרי בטן : והנה בפיוט שקודם תג השבועות תכו
מעמיקים בחוך בור עמוק ואין לי מי יאיר כי הקדמנו מה דאיתא בפ׳
בראשית ע׳ קל״ב שאתרין שם בפי׳ עירב רב ולקמר סיד דייתי לוד
דאיתו קפ״ה יתתחן ה׳ מיכים הב״ל) ין עלמות וייתבדון לכל
פוריקנא לאו לאיתי תלת מעולם : לזה אמו תומרים ואין לי אי
יאיר ואתכן נאולה ע״פ הכתוב וכב״ל. לזה כתב ולפקפו שם כל
העדרים וכב״ל. ותתכבנו אחדיה ע״ל. ולזה כבר הלכתי לך בתומוד
קי״ב הלעויה אתרי תיש יהא ית״י כאמתיו יתקן מאוד גבור בארץ
יהיה ונו׳ והא כתיב לזה לישרים ונו׳ דמקיים קרנו תרום בכבוד רשע
ירחה וכעס ונו׳ ותאות רשעים תאבד · והנה רשעים חלו כבר ידעת
שאיש מחלו ואיש מחלו וגם כתב שם בי רשעו״ם עליהם חזר דוד
פי׳ מזמור ל׳ המלך ע״ה °בתלים מזמור ל׳ אתרי תיש לזה הלך בעצת רשעי׳
בתהלים ונו׳ ובמושב לצים לא ישב ונו׳ והיה כעץ שתול על פלגי מים ונו׳ ·
מאחר פרשת על לא יקומו רשעים במשפט ונו׳ : והוא כי ליתיה כב׳ בלחשים
שופטים ע״ק ו״ם בכל דיומא וכו׳ תלין הכלים לימין לבושה דת״ת ומלכו׳
ואחר פרשת לימין (ו״ה) (י״ה) בלילן (י׳) בחויר (ה׳) תתלה דבור
בראשי״ת ק״ם דסליק בהכל וכלה תתכליל בשתא דבר גם דכלי פלוגתא הו דעסקין
בתורייתא ואית תאמרין לתתמר מהן הכל
הוה משבה תעתועים ואימין הבלים מקול ודבור דכללא פה לימין
משבעת דתלתים תחרים ומקן דשתי עתיק דלימין סיחל ובתא וכו׳
ע״ם · גם ע״ם בע״ק ם״ תתלה עופש פרשים · ובזה תבין מזמור
הב״ל : והנה מדייק לאתי כדדרש בגמ׳ דמסכת ע״ז תאתי
פילים ולא תאתי תפה תלת תאתי כדדרש בגמ׳ דמסכת ע״ז · וכדלתיתא בפ׳
קדושים ע״קם״ו ומפני סיבה תקום לזוה לבר בם עד דלא
בפ׳ בהר׳ ואמר לכם ואיש אשה תיראו את אמו ואת אבו ואת שבתותי
וכו׳ : ואתם תשמרו כל מצותי ואת כל משפטי ועשיתם אותם וכו׳ :
ביאור למזמור כ׳ בתהלים ואנה בין לפניך תכף שתתר למזמור הב״ל °לזה רגשו גוים
ולאמים אהגו ריק ונו׳ ויושב בשמים ישחק לזה יעגו
למו ונו׳ עבדו את י״י ביראה ונלו ברעדה נשקו כי פן יאנף
ותאבדו דרך כי יבער כמעט אשרי כל חוסי בו ונו׳ לבתחילה
תין שייכים אבי מזמורים החלה זה לזה. לכל בם״ד מזמיכים הם
ברוח הקודש · ושיון לשעל דף כ״ד בסוד תריב (ו׳) · ובביאור
נת׳ של מסבת בסתים ו״ל ושעת אברהם משתה גדול ביום הגמל
את יצחק וכו׳ ע״ש כי מזכיר הוא בדי שתבין דברים הב״ל :
מאחר פרשת דברים ע׳ תצ״ד תחר שתביא מאחר שתזכיר לבי
ותלוה שתלין בסוד נבזרי כח בתכת דחייבין בדרך תיכי תתבסיל
ותעבירת נדע עד דלא תתחוילת תכל דיומקבתא בר כד תתלן
בבזרי כח ותכלי קשוט בביכול עושין להלי דבר וכו׳ ותתעבידת ב
בדיוקבתא בשפרו דילה (ה׳) כתלקדמין וכו׳ תביא תחר זה פתח
ואחר תוסע בר יקבלו לתם ובכרכות לברית תשביר ע״ש שתלין
ובכה לברית להמות בר בא דיתלן בריח לפרשת לקב״ה ולא ובכת
פי׳ תוסלת בביאור שני תתלים שתוזרים על תלים

גמ׳ תשתר ע׳ תלת

ע״ש בכתבי האר״י ז״ל ובפרט בשער הכוונות דף ל״ב ע״ב ובשער
הפסוקים פרשת בראשית ד״ה ויאמר אלקים יהי רקיע ובשער
הפסוקים פרשת בא ד״ה ויאמר משה כה אמר ה׳ כחצות הלילה
אני יוצא וגו׳ ובשער הפסוקים פרשת ויחי ד״ה ויאמר יוסף
אל אביו וגו׳ ובשער הפסוקים פרשת וישב ד״ה ויאמר ראובן
אל אחיו וגו׳ ובשער הפסוקים פרשת וישלח ד״ה ויאמר יעקב
אל אנשי ביתו וגו׳ ובשער הפסוקים פרשת ויצא ד״ה ויאמר
יעקב אל רחל וגו׳ ובשער הפסוקים פרשת תולדות ד״ה ויאמר
יצחק אל עשו בנו וגו׳ ובשער הפסוקים פרשת חיי שרה ד״ה
ויאמר אברהם אל עבדו וגו׳ ובשער הפסוקים פרשת לך לך
ד״ה ויאמר אברם אל מלכי סדום וגו׳ ובשער הפסוקים פרשת
נח ד״ה ויאמר אלקים אל נח וגו׳ ובשער הפסוקים פרשת
בראשית ד״ה ויאמר אלקים יהי מאורות וגו׳ ובשער הפסוקים
פרשת בראשית ד״ה ויאמר אלקים נעשה אדם וגו׳ ובשער
הפסוקים פרשת בראשית ד״ה ויאמר אלקים יהי רקיע וגו׳
ובשער הכוונות דרושי ר״ה דרוש ב׳ ד״ה ויאמר אלקים יהי
רקיע וגו׳ ובשער הכוונות דרושי ר״ה דרוש ב׳ ד״ה ויאמר
אלקים יקוו המים וגו׳ ובשער הכוונות דרושי ר״ה דרוש ב׳
ד״ה ויאמר אלקים יהי מאורות וגו׳ ובשער הכוונות דרושי
ר״ה דרוש ב׳ ד״ה ויאמר אלקים נעשה אדם וגו׳ ובשער
הכוונות דרושי ר״ה דרוש ב׳ ד״ה ויאמר אלקים הנה נתתי
לכם וגו׳ ובשער הכוונות דרושי ר״ה דרוש ב׳ ד״ה ויאמר
אלקים אל נח וגו׳ ובשער הכוונות דרושי ר״ה דרוש ב׳ ד״ה
ויאמר אלקים זאת אות הברית וגו׳ ובשער הכוונות דרושי
ר״ה דרוש ב׳ ד״ה ויאמר אלקים אל אברהם וגו׳ ובשער
הכוונות דרושי ר״ה דרוש ב׳ ד״ה ויאמר אלקים אל אברהם
ואתה את בריתי תשמור וגו׳ ובשער הכוונות דרושי ר״ה
דרוש ב׳ ד״ה ויאמר אלקים אל אברהם זה תהיה בריתי
אשר תשמרו וגו׳ ובשער הכוונות דרושי ר״ה דרוש ב׳ ד״ה
ויאמר אלקים אל אברהם ואתה את בריתי תשמור וגו׳ ובשער
הכוונות דרושי ר״ה דרוש ב׳ ד״ה ויאמר אלקים אל אברהם
זה תהיה בריתי אשר תשמרו וגו׳ ובשער הכוונות דרושי
ר״ה דרוש ב׳ ד״ה ויאמר אלקים אל אברהם ואתה את בריתי
תשמור וגו׳ ובשער הכוונות דרושי ר״ה דרוש ב׳ ד״ה
ויאמר אלקים אל אברהם זה תהיה בריתי אשר תשמרו וגו׳
ובשער הכוונות דרושי ר״ה דרוש ב׳ ד״ה ויאמר אלקים אל
אברהם ואתה את בריתי תשמור וגו׳ ובשער הכוונות דרושי
ר״ה

ומזמור ק' ... ובתוכן מזמורים הנ"ל וקדיש שם ... בזמורה ד' ליתא ו"י לחדושינו
... מה לחדש שיהא כל הלחן אחר תנה הודך על הפסוקים ומפי שומעים ...
ויוקעים יסדת עוז למען נחלתך להשכית ואתקעם ונוחך ... ו"י לחדושינו מה לחדש שיהא כל הלחן אחד לכל הנ"ל ומכל זה ...
תרתי בשיר הפיוט כשנשנה בין החומים כן דעייתי בין הכפות ... כתפות בעני הישר כן דודי בין הכנים בגלו חמדתי ויפיתי ...
יתות לחכי הכניתני לבית היין ודגלו עלי אהבה סמכוני באשישות ... דמדומי בתפוחים כי חלת אהבה אני ונוחר • ויאמרו בתנוי הפלא ...
בסתר החזדנה הרחיבו את ירושלים השמעני את קולך כי קולך ערב ... ונוחר • על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ...
ולא מצאתיו ונוחר • ובזה כי הלהכתי בביאור גמ' ע"ט נאלי ... ויוטרי נפוצותיה ע"ל דף פקוי על סוד שהשיבה הקדוש שנשה ...
שהיה בגלות על פי מחשר פרשת כי תשא ע' שלח גם הלהכתי לך ... כי עיקר גאולתינו כך יתגלה שער ר"ש דביבה הכרמו בתת א ושין ...
בפרשת שמיני ע"פ"ט פתח רבי יהודה ומחר ממכוני בחשיות ... דמדומי בתפוחים ונו' • הלי קדש כ"י לחחרי בגלותא מחכוני ...
לגאון ליעראל בהכה וכו' : ובזה בחשיות חלין חיזון חכמן ... דחיזון חתחלין בקדושת מהכות חחר דמכטר ומלן דידה ליחידי ... שמח קדישת וכו' : סמיך ומעיד לכ"י דמדומי בתפוחים ובכל דת ...
למה כי חולת אהבה אני ומלן דמייחר שמח קדישת בעי ליחחלה ... דיבח ברחמי וכו' : ת"ח ליעראל קדישין כל חיי דעלמח דיתיין ...
כלהו חלית בהאי עלמח דחתי בנין דחיהו חיין דכלח למיעלי ותתח ... והוח חתר דיין דמכטרח שלחי ותקדי יין ומתנח כפקדין חיין וקדושם ...
לבלח וכו' ומוד היחודים כבר הלהכתי לך לעיל כחה פעמים שבכל ... ברוכי חוחיות : וכדחיתח בפרשת ויצח ע' שם"ו בנין דחית חתונין ...
ברוך דמקבח וחתונין ברוך דכורח ותתקבלו כלהו כחדח והוו חד ... ברוך דשמח קדישח ע"כ : ונם הכבה פעמים ונכר ביבה יוצח ...
מעבן חכמה להסקות מתנגן ת"ת ולכתר וכו' ל"ד רחשים וכל"ל ... על פי מחשר פרשת חחרי ע' ק"נ ונם הלהכתי בסוד חלבי חברהם
כי לבנן שם בסוד חכמה ביבה ודעת שהם מחשיבו' סוד מסד ... דעתיק ובסוד דעתיק ודעת דעתיק שהם שערין דנניחין בחו"ב
(י"ד) (ה"ת) (ו"ת) (ה"ת) וחחר כך מחלק השפע לחלבות ... הנקלח חלחי ולכו קלחר קרח כשובה בין החומים כן דעייתי ...
בין הכנות בין ה"ב כתפוח בי חפוח בולל כחה נוונין כי ... חפלחת בולל חסד ונבוחה שהם חבות כן דודי בין הכנים על ...
פי מלחר פרשת ויצח ע' שנ"ד בפי' חפלת ערבית דשות ובפרשת ... שכחם ע' שנ"ו בסוד חשבה ביסוד הנמלח חוך חחשים לחה • ומלחר
פרשת כי חשח ע' חקל"ו וזהו בעני הישר ע"ב חה לעיל בעי על ... פנוק פיפיות סיינן כ"ו ו"ל כל חיזו לחכול כל חיזו חדי יבלו ...
פי' רש"י כל חיזו חדי כל העכו"ם חזיו וחסחקלו חלו ותלכלו חת ... כל חיזו בישר שלחנו חת לבם חלבחגייר והוח פי הפסוק יעלנו ...
חדי עם כל חסר כו חוי יהיבנו כל עני הישר לכל לח עם כל חסר כו ... ליחיח יהיה זה כי בח לעשוח חת הלחן • וכל זה נוהם הני פסוק ...
כפסוק נוסף חן קיבה כן חיח חלבחה דחתחר כיה י' חיח חלבחה נוסף ... חיזון נע וכל דחיזון עלמח דחתי כיבה וכו' ע"ב : וסוד נעור עיין ...
לעיל כי כתבתי בחריכות כחלחר פרשת ויצח ע' שנ"ג על פסוק ... ישבעו עניי' לחזי לבנון חבר שם נחרים יקניהו כתן חתר בלבנון •
נם כתבתי בחריכות כחלחר פרשת שכחם ע' חקל"ח ע"ם ולעיל : זסוד לבנון בחריכות בפרשת ע"ע"ט כי לבנון היח בוד ... ניבה שם נחרים יקנהו • ועל זה חחר הפסוק כפסוד מוסד חן קיבה ...
היינו ק"ן נסוד הלהכתי הרבה לעיל דף ת' בסוד ניסוך ... המנחח לבך היח חומרת הביחתי חלב בית היין ביחו במקום דיין ...
דאטרנא שהוח חלבח ביבה הנקרח בחתי • וחחר כך מחכוני ... בחשיות חיינו סוד היחודים ונו' וחומרת על משכבי בלילות דקיי"ל כ"ל :
בגלות הזמח לגלילה חבקשתי חת שחהבה נפשי הייני לקייל"ל כ"ל : ... בקשתיו ולא מנחתיו ונו' לקוזוח כח וחסובבה בעיר בסוקים
ובריחובות חבקשתי חת שחהבה נפשי ולא מנחתיו :

ליחחר כי תנח ע' חקל"ט

חה דחיתח בכפרשת כי תנח ע' חקל"ט וחחר על פני חלה חסוס ... ותחקדי בוד ובכל חמה עוד דת נלוית דחתחל ... כיה ויפיליהו חוחו הבוחר בישת לה דק בכוחר רק בלח ... חכל ותשלים ושקלים זה ודת נלוית דשעת דוד דלהעשים וכו' :
דיבחרין חלין דהבן וכו' ויש כה ובזה ולית כי חין חיש ... דיבחרין על דת נלוית דחתחל ד"ה ודת סוף נלוית ע"כ : ולזה נחכתי לך לעיל

מחלר כי חשח ע' שנ"ג

מחלר כ' בחתי ע' ע"ט

מחלר כ' ויצח ע' שנ"ג

מחלר כ' בחתי ע' חקל"ח

מחלר כ' קדושי ע' קס"ד

ליחחר כי חשח ע' חקל"ט

מחלר כי חשח ע' ת"ח

נע' כלה ערכי בפחים

מחלר כ' ת"ח

מי יחיר וחחבן נדולם על פי בחבר : וחמה ליחיח בפרשת כי ... מה לחדש שיהא כל הלחן אחד לכל הנ"ל ומכל זה ... ויוקעים יסדת עוז למען נחלתך להשכית ואתקעם ונוחך ... י"ו לחדושינו מה לחדש שיהא כל הלחן אחד לכל הנ"ל ומכל זה ... תרתי בשיר הפיוט כשנשנה בין החומים כן דעייתי בין הכנות ... כתפות בעני הישר כן דודי בין הכנים בגלו חמדתי ויפיתי ... יתות לחכי הכניתני לבית היין ודגלו עלי אהבה סמכוני באשישות ... דמדומי בתפוחים כי חלת אהבה אני ונוחר • יאמרו בתנוי הפלא ... בסתר החזדנה הרחיבו את ירושלים השמעני את קולך כי קולך ערב ... ונוחר • על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ... ולא מנחתיו ונוחר • ובזה כי הלהכתי בביאור גמ' ע"ט נאלי ... ויוטרי נפוצותיה ע"ל דף פקוי על סוד שהשיבה הנקרח בחתי א ושין ... בפרשת שמיני ע"פ"ט פתח רבי יהודה ומחר ממכוני בחשיות ... דמדומי בתפוחים ונו' • הלי קדש כ"י לחחרי בגלותא מחכוני ... לגאון ליעראל בהכה וכו' : ובזה בחשיות חלין חיזון חכמן ... דחיזון חתחלין בקדושת מהכות חחר דמכטר ומלן דידה ליחידי ... שמח קדישת וכו' : סמיך ומעיד לכ"י דמדומי בתפוחים ובכל דת ... למה כי חולת אהבה אני ומלן דמייחר שמח קדישת בעי ליחחלה ... דיבח ברחמי וכו' : ת"ח ליעראל קדישין כל חיי דעלמח דיתיין ... כלהו חלית בהאי עלמח דחתי בנין דחיהו חיין דכלח למיעלי ותתח ... והוח חתר דיין דמכטרח שלחי ותקדי יין ומתנח כפקדין חיין וקדושם ... לבלח וכו' ומוד היחודים כבר הלהכתי לך לעיל כחה פעמים שבכל ... ברוכי חוחיות : וכדחיתח בפרשת ויצח ע' שם"ו בנין דחית חתונין ... ברוך דמקבח וחתונין ברוך דכורח ותתקבלו כלהו כחדח והוו חד ... ברוך דשמח קדישח ע"כ : ונם הכבה פעמים ונכר ביבה יוצח ... מעבן חכמה להסקות מתנגן ת"ת ולכתר וכו' ל"ד רחשים וכל"ל ... על פי מחשר פרשת חחרי ע' ק"נ ונם הלהכתי בסוד חלבי חברהם ... כי לבנן שם בסוד חכמה ביבה ודעת שהם מחשיבו' סוד מסד ... דעתיק ובסוד דעתיק ודעת דעתיק שהם שערין דנניחין בחו"ב ... דעתיק ובסוד דעתיק ודעת דעתיק שהם שערין דנניחין בחו"ב ... בכל זה ממשך לחילבת דתי סוד תפחרת ישראל שהוח (ו) יסו"ד ... (י"ד) (ה"ת) (ו"ת) (ה"ת) וחחר כך ממשך השפע לחלבות ... הנקלח חלחי ולכו קלחר קרח כשובה בין החומים כן דעייתי ... בין הכנות בין ה"ב כתפוח בי חפוח בולל כחה נוונין כי ... חפלחת בולל חסד ונבוחה שהם חבות כן דודי בין הכנים על ... פי מלחר פרשת ויצח ע' שנ"ד בפי' חפלת ערבית דשות ובפרשת ... שכחם ע' שנ"ו בסוד חשבה ביסוד הנמלח חוך חחשים לחה • ומלחר ... פרשת כי חשח ע' חקל"ו וזהו בעני הישר ע"ב חה לעיל בעי על ... פנוק פיפיות סיינן כ"ו ו"ל כל חיזו לחכול כל חיזו חדי יבלו ... פי' רש"י כל חיזו חדי כל העכו"ם חזיו וחסחקלו חלו ותלכלו חת ... כל חיזו בישר שלחנו חת לבם חלבחגייר והוח פי הפסוק יעלנו ... חדי עם כל חסר כו חוי יהיבנו כל עני הישר לכל לח עם כל חסר כו ... ליחיח יהיה זה כי בח לעשוח חת הלחן • וכל זה נוהם הני פסוק ... כפסוק נוסף חן קיבה כן חיח חלבחה דחתחר כיה י' חיח חלבחה נוסף ... חיזון נע וכל דחיזון עלמח דחתי כיבה וכו' ע"ב : וסוד נעור עיין ... לעיל כי כתבתי בחריכות כחלחר פרשת ויצח ע' שנ"ג על פסוק ... ישבעו עניי' לחזי לבנון חבר שם נחרים יקניהו כתן חתר בלבנון • ... נם כתבתי בחריכות כחלחר פרשת שכחם ע' חקל"ח ע"ם ולעיל : ... זסוד לבנון בחריכות בפרשת ע"ע"ט כי לבנון היח בוד ... ניבה שם נחרים יקנהו • ועל זה חחר הפסוק כפסוד מוסד חן קיבה ... היינו ק"ן נסוד הלהכתי הרבה לעיל דף ת' בסוד ניסוך ... המנחח לבך היח חומרת הביחתי חלב בית היין ביחו במקום דיין ... דאטרנא שהוח חלבח ביבה הנקרח בחתי • וחחר כך מחכוני ... בחשיות חיינו סוד היחודים ונו' וחומרת על משכבי בלילות דקיי"ל כ"ל : ... בגלות הזמח לגלילה חבקשתי חת שחהבה נפשי הייני לקייל"ל כ"ל : ... בקשתיו ולא מנחתיו ונו' לקוזוח כח וחסובבה בעיר בסוקים ובריחובות חבקשתי חת שחהבה נפשי ולא מנחתיו :

ליחחר כי תנח ע' חקל"ט

חה דחיתח בכפרשת כי תנח ע' חקל"ט וחחר על פני חלה חסוס ... ותחקדי בוד ובכל חמה עוד דת נלוית דחתחל ... כיה ויפיליהו חוחו הבוחר בישת לה דק בכוחר רק בלח ... חכל ותשלים ושקלים זה ודת נלוית דשעת דוד דלהעשים וכו' :
דיבחרין חלין דהבן וכו' ויש כה ובזה ולית כי חין חיש ... דיבחרין על דת נלוית דחתחל ד"ה ודת סוף נלוית ע"כ : ולזה נחכתי לך לעיל

לימוד אצילות ופי' מאמרי ... פיראותיות

ואמה עיקר תמונה הלכתי לך לעיל ע"ב ועם כ"ח בתפלה השיבינו
לתורתך וכו' ע"ם מחזור פרש קדושים ע' קפ"ב חית כד כז
דתיקרתא מחובני ועביד תשובה ותפלה בתורייתא בדחילו ורחימו
דקב"ה ולית על ארעא לקבלא פלגא דא וכו' (ו) דתיהוי כן י"ה ואל
שמים תתקרי ביה ודא נרמז תשוב (ו) לנביו (ה) כי חו קוב בחית
היין ונקדש בני בכורי ישראל שבבר קיבל מוד תרין עטרין שמש
חסד ונצוחה דעתיק יומין וחו אריכות חפי אלבא וחו (י) יקים (לה)
כי חו מקדש י' לים אלהותה כי בתחלה חיתה בפ' כי תשא ע' תקל"ו
לעפי ולבר תשובה לרעם דשמיעת חתורתיה כד מתעריה נר לתקרבי
וכו' ד חכח דדברת דיבר עשוד דאתקשיית חת קריב בגריחו נר בנלוחת
קדמוה סה"ד כי נר חייתי לתקרבני דחיהו בנלות רבינת בגויים וכו'
דמפיים כיפוף מדד מן קיבה כן חים דחתתר ביה ה' חים מלחמה מודד
מתקומו עד דחיהו נע וכו לבתריה דחיהו עלמת דחתי ביה וכד
חבתדיה וכו' . ומתן דחזר בתיובתה כתיקן דחחזר לקב"ה וסביבתה
לחתדבה וכו' ע"כ . ולה קחמר חס יעשה תשובה סלימתה דא וכי
לחות (ו) דחיהו בן י"ה כי חו חיהו מודד מתקומו וחו יקיים הקס
תקיים וכל"ל : ובזה תבין מה שכבר הקדמתי לך לעיל בפרש בראשי'
ע"קס"ח במה (א) דמשיים וכחב דרש דחיתי חתגלי ביה דעתיד
כלא היתי לחתחדשה על ידי משיח בסוף יומיה בדרך כתרחם
לקיימיה קרא מ"ש שהיה הוא שיהיה וכו' לבדי העם שכב"ה לו לבדי
העם שיהוד חלבנו וגו' לפ"ד ח"ם כי הלהכתי לעיל כי בתחלה כפוד
מודד מן קיבה ובן חים בהמחר בו יי' חים מלחמה היה מודד מן מקומו
מן כיבה . חבל בסוף הזמן כשיתגלה סוד הוה וכל"ל חו יקוייהם
לבדי העם שכב"ה לו ניוטרייה מש"ה ולבדי העם שיהוד חלבנו כי
זה מרחה כי יהיו מן בלותה ולה יהיה עוד ל"ו בין הבדים :

פי' מחזור של תפלה לדוד

וכזה תבין המחזור של תפלה לדוד וגו' דוק בכל המזמור שחזמרים
בתפלה לבדי יעקב בית יש"ך דייקת כי עכשיו אינו נקרא בית כי
חברו כ"ד תורות . וכפחר כבר כתבתי לך לעיל בפוד כ"ל כ"ל
משמעותיך לחית היקיה וה ובקשו לבדי העם שכב"ה לו לבדי העם
שיהו"ד חלבנו בדרך בתפלה וכל"ל . חו יחזרו נדול יהוד
ומהללך מלוח ולבדולתו חין תקר וגו' דוק בכל המזמור ושרוב בקי
על לבבה בנון דוד לדור יזכה מעשיך ונבורתך יגידו וגו' ולחית
יהיה וה ובקשו סוף יי' לכל המוסלים ועין לעיל . ותבם קיהו
כי על ידי כיבה עלמה יש בת"ך ושוב לל המוסלים שהם תבוחה וחל"ב
(המזמורים הנחי חותיות (י"ה) ותבוחה נחמם (הה) לחשובה
שהוא נגד בית דחשון (ו"ה) שהיה הוח בית שני שחדבו בעו"ה)
להשעותם למעלה ואין חין לחיות לל החיוונים בהם : ומזה פיהם
שהוזה כד עלמלת חות (ס) שהיה כיבה ומחרת דבי חית במיבה
לל המוסלים וכו' ענין לעיל ותבחר בדף ל"ב ע"ב ג"ד ויעיל לבבך
נם ע"ל חה שבחתי בדף ב"ח ע"ג מחזור ם רבתי ולפ"ד מבואר
ע"ם הכ"ל כי חיתה תבם קיהו בפרשת סלח לך ע"ג ע"ג חחר רבי
שמעון חפרשתה דא חולבלות רוח דחבחתה ותשתמודע מיבה זיון
עלמין ויקודין תת חו קב"ה חשבת בתורייתה ותחר חיולו בתורתי
תשתבדו בפולחני והו חנת חעיול לבנן לעלמין טבין עלמין וכו'
חינון מחדין לוך בינוכל לתלמה כלא היה ולמנדע כלא היה חלה כתיב עלו
בה בנוב לתפלה בתורייתה ותתחנון ותתבון שהיה היה קיומה קמייהו ומיבה
תדבון וכו' מדתורייתה תבדבון חה כחדין שהיה היהו עלמין לי
חמני טיבו עלוה לתפבות חו לח היה בה ע"ן חו חי"ן :
(כי זהו קוד חם יש יי' בקדבנו חם חי"ן . וזהו לחית כיה חילבה
דחיי לעלם ולעלמי עלמין וכו' וקלחר ויעלו בנגב בלבה שנלה
בבניבו דחשיב דלית חנר חיוא דלא עוחדת דהחי עלמין עבידי
בניבה דחשיב דכולא הוא בנגב לבתר ובתי עד תבדון עד דחתת
לחתבדה כיה לקדיי ושלחי בה ושם לחיין שני ותלמי תתן חתי
עלינן סניהן טמא ושהור חקור ומותר עושין וחנדין חלנן חיזון
תורתי דתורייתה דיקדוקי תורייתה ולידי העכן דחתילדו חשבחת
דתורייתה וחבדון שבא שיש בנבתה חלנן חיזון שבעין עבידן
שיש שבעים פנים בתורה וכו' ובחשר בכר הלהכתי לך לעיל בה וד ה
של שבעים פנים בתורה פסוקים בתהלים ויה כעין שתוב על שלני
וגו' . וכיחוד מחזור פרשת שופטים ע"ם . וביחוד על מזמור
בתהלים חשרי חתם חזר לה הלך בשת השעים וגו' עין לעיל :
לפי' מהן מדרים תבין חת תורייתה לקבל תורייתה והיהו תורם
שבכתב ותורה שבעל פה ודחו חבדון דת תורייתה מקורה שבכתב
בשקל כד"ח מחזור לפחות (היינו מלכות חקדושה חכמה ובינה)

מחזור קדושים ע' קפ"ב

מחזור כי תשא ע' תקל"ו

פי' מחזור ע' סופטים ע' תקכ"ח

מחזור פרשת קדושים ע' קס"ם

מחזור פ' וישלח ע' שמ"ב

ישראל בקדושת בהלי מוסף דחזכתם דחיהי פרשה דחזרייתה
דבכתב וחיהי תורה שבעל פה ועל דרך זה חקדי כתר חיהו דחזהה
דת וחיהי שבע דפתיב ויבכהו שבע שנים וכו') ויפלו עד כחל חשכול
חלנן חיזון מחדי חנדה דרשה דחעלין משטרת דחשיבותה (הנה
מדייק דלכם דת"ל חסטרת חשיבותה לכל לח כעו"ה הפשטים של
פשלנו ם"ל שהיה מוכן בין הדרשנים שהם היו לבוזני קדלוניתה ל
לפשביתה) ויכריהו חסם ומורה ויוה"ה כחיב בפשים חולפין חתיון
ויחיי פדקים דחשי חלנן חיזון כני חשיבותה חדלן בחלנן וכו' .
ומשתכלן שרשה חד ועקרה חד ולה חשתכח בהו פרוד חלנן דלה
חשתכחי בני חשיבותה ולה חולפי תורייתה לשמה שווין ליה
לחשיבותה בפרודה הה"ד וישלחהו כחיב בפשים בפרודה בחוב לל
יתן לחוב רגלך (ר"ל כדחיתה בפרשת סופטים ע' תקכ"ח -
ושחהו כחיב בפרודה חכיהו בלה (א"ל) כחיב (ו"ו) דלית
יחודה לבשרת חחרת דלה ושחהו כחיב בפשים בחיב ובת ונויה
עולם חכפרדים וכו' ע"ם כי הוה קוד ק"ר כתקרני רבני בחב)
ומן הרחוים ומן התלים בלה עויין לם"ח לבשרת דחיהי לבחר
דפרודה (היינו כעו"ה שהבכו דוב התורה לחיות ולה נרוך לחויה
לת בלעם חפיהם) וישובו תייבין לבשרת בישע ותייבין חחרים
דקשוט לחרי חה לינפת לן עד יומת הדין לת חהיה טב לבעלות
וכו' ויספרו לו ויחזרו וגו' הן עחלה ולחיה בנין לחבדא חולקת
דהחוה בעלמת ונם ובת חלב ודבש היה וכו' ועם כל דת וגם ילידי
השבת דחיהו שם בעי נופת תקוף נבור כחרי בנין דהיה חתבת
חיל' (ובדחיתה כחפכת כדרים חלן קירי רבנן) חלן יכול
לבלות הם שחלק יוסב כחרן הנגב חי יחיה כד בם דחפילו בכל דת
יכי עחלק יוסב ערכן הנגב חי יפת בישע קטנור חקטרנת דבר
בם (כי כל הנדול מחבירו יחרי נדול ממנו) דישתכח תדיר בנופת
וכו' חיכון בני חיהבות חחי קל לחרי לה חתן ויתנו לנו
וכו' כיון דישתדל כך בם בדעותת דלבת לנבי קדום ברוך הוה
בני חינן דלת לבת ויסתכלון הכוח דשיחת קדישת דבתיב ועתה
כולם נדיקים לעולם יהבו לרן לך בייחוד לל תחלה וגו' . וכל
חיכון חקטרנ חיכון חנכרחן וחחרו בנו חתר לבלויית עבדת
דמלכה בנין כן לל תיבת וכו' ע"ם : והוה כי חיתת בפרשת
קדושים ע' קס"ם וכל חיבת יוחת חית ליה נדר חלבר דלת יעבוד כל בר
בם לכוונת טוב כנון חנך דבסי לבהולי דשכח ביוחת קדישה
חור וחנך ותשבח ביה חנך בכל יוחת תשבח נטירת וחינון בטירין
חינון כנון קוסים לבבה וחית נטירין לחתכנון כנון בחנים ועקרבים
ונטרין הכוח טוב דלת יישוב תינן דלנו חיהו ליהי ל
לשיעול וחם לנו כל חיבין הוו עלנין כרוין דתורייתה וכנין דת
חינן חיהבה חיבת וישוב לשבדא רוח דתורייתה כחם חלחי חבלה
דתקדישון חנך ותפילה בחנים ועקרבים וכו' וחבלבלים מ
חתבדבים דלת יישוב לתתר דלנו חילה לבל יחין חיהבה טוב כל
חלנן בטירין חינון למזרים וקטינור בעשה בניור .
וישעלן ליה לבוב בנגו ויקרון ליה חרבא דת בר בם טוב ופדיק
ירת שמים בעי לחעלמה קדיך ותחר לבת פתחו לי חנרי נדק חבת
בם מודק יה וגו' ומכוחים חבם קיהו כעין נדיק לחחדת על פתח
חתשובה וכו' ע"ם ויעל לבן חם כן מבואר מחזור הכ"ל בכל חבר
יחתר בלה בעו"ה חכמתו בעלות חתר כוה והדיק לבד בנדקו והשטע
מחריך בדעתו וכל"ל ע"ם מחזור פרשת שחות ע' י"ם יש בשם דת
מחלך דתורייתה שקט ובלוה בחלי בריעתו בהיות חבה רעה לחת ובוים
וכו' עד דקב"ה יקים בבוחת דוד הנופלת וגו' לבל חיה חיהת יהיה
לה תקומה ועל ידי מי יקום . לבל הקדימו כי על ידי משיח
תקומה וכל"ל בוחר יי' לכל המוסלים ולכך ניתנה למו תורה הקדושה
ויה ם כלב בשמ"ך דבתי לדחות כי על ידי הסמ"ך יהיה לפו הנאולה
והבוחות כחבר הלהכתי לעיל דף כ"ח ע"ב : ובזה תבין נם כן חה
שחחריך הימים ע"ם מה שכתבתי כיחזר מחזור פרשת כי תשא ע'
שלי"ת ובל"ב ע"ב :

כתוב דכתיב בזוית יבא אהרן אל הקודש בגין דיתדבק כאהרן תרין
עלמין ואהרן כתיב לאיתדבקא בשמא קדיש עלאה כמו לאיתדבקא מלכא
עלאה מלך מלכי המלכים הקב"ה ואיהו כתיב ויבא משה אל האהל
ואהרן לא כתיב ביה ויבא אהרן אל האהל אלא ויבא אהרן אל מקדש
ומשה אל האהל ואי תימא דאהרן לא עאל לגו מהאי טעמא דכתיב
ביה ויבא אהרן אל מקדש מכל שכן דלא עאל משה לגו מהאי טעמא
דכתיב ביה ויבא משה אל האהל אלא אהרן עאל לגו ומשה לא עאל
לגו אלא אהרן עאל לגו בגין דאיהו אתקין לבתרין בוצינין דאינון
שבעה נרות ומשה לא עאל לגו בגין דלא אתקין לבתרין בוצינין
דאינון שבעה נרות ואי תימא דמשה לא עאל לגו בגין דלא אתקין
לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות אהרן נמי לא עאל לגו בגין
דלא אתקין לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות אלא אהרן עאל לגו
בגין דאתקין לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות ומשה לא עאל לגו
בגין דלא אתקין לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות אלא אהרן עאל
לגו בגין דאתקין לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות ומשה לא עאל
לגו בגין דלא אתקין לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות אלא אהרן
עאל לגו בגין דאתקין לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות ומשה לא
עאל לגו בגין דלא אתקין לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות אלא
אהרן עאל לגו בגין דאתקין לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות
ומשה לא עאל לגו בגין דלא אתקין לבתרין בוצינין דאינון שבעה
נרות אלא אהרן עאל לגו בגין דאתקין לבתרין בוצינין דאינון שבעה
נרות ומשה לא עאל לגו בגין דלא אתקין לבתרין בוצינין דאינון
שבעה נרות אלא אהרן עאל לגו בגין דאתקין לבתרין בוצינין דאינון
שבעה נרות ומשה לא עאל לגו בגין דלא אתקין לבתרין בוצינין
דאינון שבעה נרות אלא אהרן עאל לגו בגין דאתקין לבתרין בוצינין
דאינון שבעה נרות ומשה לא עאל לגו בגין דלא אתקין לבתרין
בוצינין דאינון שבעה נרות אלא אהרן עאל לגו בגין דאתקין לבתרין
בוצינין דאינון שבעה נרות ומשה לא עאל לגו בגין דלא אתקין
לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות אלא אהרן עאל לגו בגין דאתקין
לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות ומשה לא עאל לגו בגין דלא
אתקין לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות אלא אהרן עאל לגו בגין
דאתקין לבתרין בוצינין דאינון שבעה נרות ומשה

וכו' ומסיים דא דאיהי ביה חזרת לך כי ביה היה חותית ב"ן י"ה דחזרת לך פתיחתך ותשוב התכלית לשיל מה דאיתיה כב קדושים ע' קס"ח קיניהו ואיתי בה כז דלבתר דאתפרש תיכוני ויעביד תשובה יעשבק כיהוייתיה בדאילו וחיזוהו דק"ב ולא ע"ז לקבל פרס דת וכי לאות ו' דאיהו בן י"ה ואל שדי תתקרי ביה ודת נריס דתשוב ו' לנבי ה' ולבן קאתר וכנין דא דאיהי ביה דחזרת לך בתיובתא תיובל בין ו"ן ואתעביד וא"ו ות"ב יתבטל הדסת שהוא בחוט כשהים ואז יקוייס בחשב וביסודות ובתחיות נדוליס תקבלך ואכלן ואילך יתקייס בך לא יתן לעולם חוט לעדיק בהנהו ואחת יתקייס בך תרין פקודין הקם עם ו' עבלתה וכו' הקם עם ו' תנייכל כי עד הנה סיהה תסר א' ת"ב שלמה בשבי ו"ו הכ"ל כי היה נדיק ע"ז וכו"ל לשבי רשע לחבל כשיעול א' תו יתבטל החוט בשהים ואז יתוקן כל אחד תקיים ולעתיד יקום ת"ו לעת ה' דשפלת בחלף דחזיתי וכו' ומה מיזוד תבין מאחר שניתם שכבר התרכיתי בו מה ל סלקת על כל תיקון הכי את עיתיד לתסתלקת בנין דתשתלם לשעתיד ד"ות ה"ו ו"ה ו"ה דחזיתי היות בשם י"ד ה"ו ו"ה ו"ה (ר"ל כי ע"י היה נאחר ונדיק ת"ט לשבי רשע וכעין תסתלק כאל וכו' ובב יודין חלין יתקייס בב ירוס ונשת וכו' ובניכייהו תאחר אר"ש כשתניעו לתכבי שיש טהור חל תאחדו מיס ותלין מיס דת תוריית דאתאחר בה ותזיד חוד ובנין דהאי נהורא כביש אתכוונת דמיס חשר לת יכזבו מימיו תעקרי נחלת ויותמן עשר סבירין כשלהבת קשורה בנחלת ותיית לה ד' נוזכין ד"ות ה"ו ו"ה ו"ה ד"הוד וכו' נחלת בה בטיל קב"ה מקחת דאיהון מיס הזהוים ואיתין מכתילין וכו' ומוכן מאוד כי בתחלה סוד הערשוים שבי שמות חלו שעולים ת"ט היו"ד ת"ל כי לשבי רשע חל עכשיו שיתגלה תכבי שיש טהור כי תכבי שיש טהור הוא סוד א' ובזה יוכן לי שוה כזוה סגיס מהנתי כך כשעת כל ברכה וברכה ואיתיה תעייר לשבי שם ו' ד"הוד ה"ו ו"ה ו"ה ת"ל וכך לתתדי לאחרים . והנה דוק באאחר שופטים פי' מופלא מאחר ע' לדון בתכך ודקת תתן קו (י) כהיכל ביה וקו (י) דתתשפט ושופטים תיכיה תעים לשמשל וכו' . כי לעיל דף כ"ט ול' התרכיתי כי סוד ודקת כזה ס הוא סוד נחש ואותיות קף הוא תדעוים על סמ' כי הם הפרידו בין א' לו' והקדמנו כי התיקון הוא ע"י א' ואיתיו א' דכ"י דת"ק שהיו נ' י"י ופשבו ונפשבו ג' ו"ו והם סוד נ' ו"ו ויפש ויפח ויט אשר מהם נמשכו ע"ש שמהם וכל"ל דף מ' ולזה קאתר שם נפ' משפטים ע' ר"ל כד עייל א' בין ו"ן ואתעביד וא"ו ודת ע"ש שמהן ויפש ויפח ויט דת ות"ו מן ו"ה ת"כי ו"ה וכו' לזה קאתר לדון בתכך ודקת תתן קו ' כהיכל ביה תעים לשמשל ונתם ואתו הנהנים ביה תעים לשמשל ונתם ואתו הוא יתבטל ראות הנהנים שבתכו ו"י שתן ת' . ולכתוב זה תבין סוד א' דאתרין ישראל דאתסיים בפ' האחיזו ו"ה ת"כי ה"ו והכל מטעם הכ"ל מיזוגיהו בכל לקדושה ולא לתכס הקדמנו לעיל מה דאי בפ' תאחר ע' קפ"ו אדם תעם דאתרי קבלה תאדני תדות תיזון תסטרי דאילנא דחיי שאר עמיה תסטרי דאילנא דת"ד תיסור ואיתר וכו' אבל בתלין דאילנא דחיי דאילנא דיהיזון תוריית דאתרי אדם ואתר וכו' ותבין בסוד דחי תה מה שהתרכתי בסם ת"ה ונפ מה שאתרין בפ' בראשית סוף ע' קלד ולאדם לא תעא עוד ובכתבי האר"י ז"ל כי נ' אלפין כמולו כמלוי סם ת"ה והטעם כי כל אחד תורה על תיהיה והנה ת"ד דת"ה הוא בראש ז"ן וה"א דתשוכה בנרון ו"ן שבאלו ה' הוא ביה (והל דאדיק תשובה הוא בנרון ו"ן שבאלו ה' הוא ביה תייכו לפי מה שהתבתי בדף מה שאחרין ובאאחר תתייחד תכמה באחרין אלפין בסוד כשיקין עם תלכות שלה שהיא ביה בערך כללות דת"ת והוא הנרון כי ביה שהוא סוד נרון לעולם בכל מקום כפי תיות תאר תהיה ע"כ נם מה שכתוב כי נ' אלפין כמולו כמלוי סם ת"ה והטעם כי כל אחד תורה על תיהיה תאר תהיה הוא לשון מה שהתבתי לעיל בדף בסוד תיהיה בתוריות ומסם נתבאר מאחר פ' ויקרא ע' ט"ו ו' אלעזר תומר עשרה שמהן ותיזון תניכן קדמאה תהיה וכו' ע"ש בתוריות ותוכן מיזוד) והנה הטעמה דביה מתפשט עד החוה דו"ת ובת"ת שבו ושם בת"ת שבו הוא ות"ו והנה א זו שבאלו אות וה"ו הוא נ"כ תהיה וכו' כי מאמו ולאחה תפשטות התחדים בנעלו ע"כ והנה התרכתי כבין התלכות מתחלת תאחר כיוס יסוד הביאה ואז תלכות לוקחת תור מזכי שלין ות"כ תיהי מקבלת אבי פעמים ת"ד כ"ד בסוד ושתי כ"ד כ"ד מעשות"ך והם אבי פעמים תור והם אבי אלפין והקדמנו מה דאיתי בפ' בראשית ע' כ"ה ונ"ד ת"ק רוח דת אלה ואות אלף אלקים הבת והכת

פי' מאחר פ' קדושים ע' קסח

פי' מופלא מאחר פ' תאחר ע' קפ"ו

פי' מופלא מאחר פ' תאחר ע' קפ"ו

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

לימוד האצילות

ופי הנקורות נ

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נקוד

לית לון כתב וכלל אית לון לאסתכלא בדיוקא לאכל בנויס לית
יתחזב רוח דכל בנין לבי לון כתב ולעזון ולית לון לאסתכלא ולאתבדא
כלזוס רק הוא לדון בכ"מ בזהר"ק ע"ק ט בנין דעד לא חזוח לדם הוו
מחר' פ' תזוון דשלח ביתא יתתקן ומיניין כיה בהאי עלמ' עד דאשלח ל
בראשי"ת לאת כ' וכו' כדין אתחבר אתל בהאחוז כחו ובטלו אתזון ופו' כ"ל
אבל כשיהדו אתזון על תקוניי"א חוי יתפרדו כל פועלי און כי הוא
דשעים ככרת ויחה תרחה כוד איק בכר גלש דמת הנך
וסם זען חפף מצץ והוח כי מן א' עד ט' הוח מ"ם וכאחר
כחרכתי לעיל ע"ם מחתר בניחם ע' תי"ח אב"ג נד"ו הו"ו זח"ו ט"
אדם י' דיליה מלכות עשיריאה דאדם תעב אתיה לקבל תעב אתזון
וכאין חיכון ישרא דיהיון רוח דאלהיון שבשמים ע"כ ומן י' עד צ'
הוח ג"כ ע' אתזון כי הם בחכמה וכיכה יכל מ נם ע' פ צ
ואח"כ קרשתך ם ן ע הם בת"ח כי אתיא בכתבי כתר"י ו"ל בסוד
קדושה דש כי אתילות הקודש נתקן בג' תקונים ה"ח עתיקא קדישא
דאשתכח בתלת יחידן הכ' אוי"ח הנ' ואיר ונוקבא ע"כ גם הקדמוני
לעיל מה דאי' בכתבי אחר"י ו"ל ובודש כי בחשבון כל מה שהוח כ
בעולם העליון יתיר נדול ונכון אלו הת' הס אלף עלמין החמש
הנדיקים המוזכרים ומקבלים להם הארה וז אימם יוכרים כולם בחשר
הוח ונכון בהדחם עליהם מתמעטין ואימם רק ת' עלמין לבד ואימם
ת' לגלפים כי אין חשבון אלפים רק בה"ח ובחו"ח אחות ה"ם בעלמא
דאתי ע"כ ח"כ חשוב אותיות אלו הם עולמין נ"כ א"ה ושם הם
אחות ואין קר עד ן שהוח בח"ח כי אותיות מנכפך הם ך' ת"ק
ואות נ הוח עם אחות ואות ם הם ו' אחות ואות ף הם ח
מחר' פ' אחות ואות ץ הוח ט' אחות עולם הבר לאלפים ובפ' פנחס ע'
פנחס ע"ת"ם ת"ם כל אשר אתי"ך לעשות בכתך עשה כאה יאות ליה לבר עם בעוד
דבוסיפת לליה ליה על ריש לאסתלקא ולאובדא רעותי' דאתרי בנין
ההוחה להורת דבוסיפת יהיה כח דאריה עליה וע"ד כתיב ועתה ינדל
נא כח יי' כח יי' דא הוא דאריה על ריסיהון דנדיקיא וכל אימין
דאסתלקן בראשותא דאתריהון וע"ד אינון כל העומה אתין יהא אתיה
רבח בכל כאה ודאי לאנטרא לאתערחא כל שיפוי בחילא אתקיף בנין
דבחתערותא תקיף דאתתקף אתער החוח כח קדישא ואסתלק נר
קדמאה ואתבר חילא ותוקפא דם"ח ונ"ד בכחך אנצריך לאתבר
רעותא דאחר כי אתין מעשה ואסבון ונו' בנין דבהאחוז כח אית מעשה
ואתסדלותא לאסתלקא בהאי עלמא דאתרי מעשה עלמא דעובדא
לאסלקא סופא דאחסבה ואסבון דא הוא עלמא דתליא בדבורא דהא
חסבון בדבורא (בזוהר"ק הכי דבור עיי כפ' בראשי"ת ע' קס קול
דיעקב ודבור דאתאחד בהדיא) וע"ד כל נימוסי"אוחת ואתקופין
ואבורין בעלמא בסיהדא הוו ע"כ וכו' ע"ל בדף מה שהארכתי בזה
אתקופי ונמוסי"אות פרפראי לאכמה והנה מצאתי בספר ח' ו"ל סוד
הנימוסי"אות הנם עושים עיניין לסביעותא לפי שהיה נקרא עוליותא
ולית לה עיניין כלו שכתב שנה בפ' משפטים אין ע' קע"ו ואילך וכה
יכוסם כך בת כהיין ו"ם והיו לאותות ולמועדים וכו' ואילין עיניין
דילה פרפראות לאכמה עלאה דאתיאסד מלעילא ואנו אימין חשבונין
ואתקופין ואבורין אתעלין ואתעבידו בדיוקין דבכוין אינון לכל
בטרין וכל' ויקבל ע"ן עיניך בשלח אנר יקבלון בוצא חוא ברוחא
דקודשא דמוזכין לאסיק מילה עיניין עלאין קדישין דאינון עיניין דבלח
כאה דהנה אתאר דכתי ואתצ עיניים עיניים אתיאשבת בפתחת דבקבלן
מילה אלכין אלטין ועיניין עלאין דאקרון עיניין כד"א חם מעיני מחר' ויקבל
ע' אין העבד בגין דכל עיניי נוקבא לא אולין אלא בתר עיניין ועיניין אינון
מלכאי לכל נוקבא חוק הכי אלכין ואסבורין וכל אינון אלטין בלא חולי
בתריי"ה וכו' וכ"ב לאחר לה עיניך אלין אלכין ואלטין דאחיכין ל
לאיקבל מיניה בשלח אלין שלח אלו עיניין וירושלים (והוח סוד אחר
ע' ויעל ע' שב"ב ויחל והנה בתר כאה בתר דבניא לאחרן האדן
כשלח אלקלא תשחיון קדישין שבשם שלחי אלין אלכין ואלטין ק
קדישין אתתקנן על הסוח בירח ואינון כ"ה ויסודא דעלמא ואילין
יושכין אית מלעילא ואלייא לאסוח בירח ע"כ וכו' ל' ומ"ש בראשי"ת
תבין בחאחר פנחס כ"ל ת"ר יסוי כתיב לחת לאחת מאלו חשבון
מחר' פ' פנחס ע"ת"ם דאלקוחים דקדיישין בסיהדא בלון דבנין אלו אינון לה לחשיב
חשבון דנימוסי"אות דקדיישין בסיהדא בלון דבנין דלה אינון לה לחשיב
ליה לאחר שאטעה ולא אלכרנה אלא קם סהוח טולא ובשם בעיניי דר'
חנא (דלכאורה קשה לאיה בשם בעיניי לפ"ד ת"ם כי ראיו שכן עושין
עיניים לסביעותא ועיין לעיל מה שהארכתי בחאחר פ' פנחס ע"ת"ח
לכל אדם שכי בחיים לי' כפם יתירה כפום דרי' לאי לאיה חסיד
יהבין ליה בחדת חסד לאי לאיה נבור יהבין לי' כפם יתירה חדת

ובזה תבין מחר' בראשי"ת ע' קס"ח שכתב וכך מחר' פ'
קדיש לטורת דסיני בחית ח' מן בראשי"ת בראשי"ת ע' קס"ח
דליהו לאכי ובחית עלה כתב דאיהו לתון דעשר לאחרון ואחשבים
אלעל' בכל תקונין וכו' ע"ם כי האריכתי לעיל ח"ד שאיתון חברית
בודאי קב"ה לאסתכא עוזכא עלמין ותתלין לאיהו בהאי חבורא ובאה
דרא דהאי תתעליא כיה דעתידא כלי האי לאתחדשא ע"י דיוקא בסוף
יחזיא בדרא בתרא וכו' לבאחוזא קשה אין שכתב וכך
קדיש לטורא דסיני בחית ח' מן בראשי"ת בראשי"ת ע' קס"ח שכתב שאכא
עלאין ותתלין לאיהו חבור לבל לפ"ד ח"ם כי הקדושו כי האור
התפילה כב' שהיה האורה הנבלה ולא בח' שהוא הנכתב וח"כ איך
נילה הש"י לנה קאחוד בודאי קב"ה לאסתכא עוזכא עלאין. ותתלין
לאיהו בהאי חבורא דיוקא לבל עכשיו עדיין יהיה מתוס ובאה דרא
דהאי תתעליא כיה וכו' ובאו שכתב כפ' נשא ובבין דעתידין ישרא
לאשתבא מחילה בחיי דאיהו אלי שכר הוחה ויעקבו כיה מן נלותא
בראשי"ת ע"כ. ובאחוז לדברי אחר"י ו"ל כי ראוי לדעת כי כל העולמו'
וכל הנבראים נכראו בגימטריא הקדושים והשורש העליון הוא
משורש שם בן ד' כי הם בו ד' אותיו' י"ב נימוסי לכל האות הרי אל
לאשתבא מחילה בחיי דאיהו אלי שכר הוחה ויעקבו כיה מן נלותא
בראשי"ת ע"כ. ובאחוז לדברי אחר"י ו"ל כי ראוי לדעת כי כל העולמו'
היוצרים מפקודים הנ' ויסוד ויה ובכנדם יש בחרכבה העליונה ד'
דנלים שהם נבריאל רפא מיכל וכ"א יש בו נ' הרי י"ב וכ"א יש
עמוד נ' לכל א' א' הרי י"ב והי' כ"א נעשו כל א' חזק ו' הרי ע"כ שמות
היוצרים מפקודים הנ' ויסוד ויה ובכנדם יש בחרכבה העליונה ד'
דנלים שהם נבריאל רפא מיכל וכ"א יש בו נ' הרי י"ב וכ"א יש
עמוד נ' לכל א' א' הרי י"ב והי' כ"א נעשו כל א' חזק ו' הרי ע"כ שמות
דלאומות בעולם ולכן בחג שבוע כנגד ע' שרים דאו"ה חלו מושלין לולם
שעולה עם ד' אותיות יו"ד ובכנדם הוו אותיות ד' אחרכבה יעקב
דוד וי"ב שבטים וע' נפשות הבאים מבניו"ה ובכנדם היו ד' דנלים
בנודע בחדבר ובים כל דנל ג' שבטים הרי י"ב ובו ע' זקנים אשר בחרון
זכן ע' מבהדרין וכ' מופרים ו' כותב וכות ו' חובה ובכנדם ל' דיוקות
העולם ומהם ובפלח י"ב מיני רוחות מכל מיני רוח ג' רוחות כי
מחתעב רוח מזרחית יש' רוח מערבית' וכ' קונוניות מן הקנה שמוך

לפרסם ענין רוח מוחשית דעוונית ואין הקפה שמחזק לענין ענין רוח
מוחשית בעוונית - וכן שהפרסם שמחזק רוח ענין רוח דעוונית ם
שהוא קיום טבעו של רוח היוצאים מקפה רוח מוחי המשיך אל הפרסם
שאמרנו כי עשה יוצאים מוחי דמוחי ואין הכבד ביניהם אלא
שהוא רוח דמוחי דעוונית נוכר על הפרסם ובחוץ דמוחי מוחי
הפרסם נוכר על האזהר וכן על דרך זה בעיבור ובענין הרי ע"כ
דעוונות וכל אחד מ' בחלק לפסד רוחות הרי ע"כ דעוונות מיני' שים בכל
עולם וכן כל הנ"ל שבעולם שם ע"כ מיני דפחים ע"כ בהמות
חיות ועופות וכן כולם שם ע"כ תפני שבפלאו עם ע"כ נפשי
השמות כלאמרן ובענד תחתיות שם כן ר' הוי ר' יסודות כי הוי"ל
שבשם הי' כענד היסוד היוצא בענד הפרסם אחד דשם (ה')
דאחדות יסוד אל בענד יפתח נפתח נפתח - (י') יסוד הדעוו יעקב
תפארת מדת (ו') אחדות יסוד הפעה דוד נפתח תפארת יעקב
דוד רפיל ויפתח דוד קפיל ויפתח דוד רפיל ולפיכך אות (ה')
בפלפל בשם בן ד' לפי שמילוי הם הוי' אחדות כוח (ה"א)
ומלוי (ה') דאחדות של שם היוצא (ה') שניה של שם ומחבר יוצאת
ועיין לעיל דף ת"ט ע"ב מה שכתבתי בשי' שלמה לנו לחתי בלשוני
ה"ה בן ה' חיות וכו' ע"ש (ועיין בחיי הוי"ל כלאמרן הוא •
לכן ה' הבראם היא ושיעלת כי בכ"ו ושיעלת כלים והיא שיעלת
לפי שבפלעת כתוך החיצוניים ולפיכך ניכרת בקריאתה על החצונה
בלבד וזו היא מילוי (ה"ן) וכן ד' יסודות עיקריים ה"ם שם שלם
שהם מים הם רוח כי שפעה חיות מזרחית הם ויש שפעה
שהוא היסוד שפעה וכן שה' רחשונה שהוא יסוד הם כלאמרן מאחה
לפי ע"ב ד' עולמות וכי' ע"ב ד' אותיות של שם עשה בחיי רחשונה עיין בשלח"ג
לעולם ומזה בראשונה שכתוב בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ בדפי ע"ב ע"ב
לכן אמר זה העולם הנשתוו' הלח על ידי שתרוך ושבה בעולם התחתונות
לפי שם שם הלח ולא שרש הלח שזו לכדו כי התלך שתייחד לבח
לחדר הבשיעי ויש לו עוד מקום שתתגלה לדבר עם שרי ועבדיו
שרוחה להמשיך בתחבונתו וזהו הם שאר עולמות ובעולם התחתונות
כבר נזכר הוא בשם והשם בהברת שהוראה היות גדול מכל לתעלה
מזה לין רשות לתיולי להכיחיר שם הם ושלום ובענד עולם התחתונות
לאחר הקתוב כל הקרית בשמי כי שם יש קדיחת שם ולכן אחר כי
כל שאר העולמות תלויים בזה : ואחר זה ברח העולם הבריאה
הנקרא כסא הכבוד כי שם מתגלה על ידי התלבשות כי לין שם
בסא זו היא כבודו בעצמו ר' שהיא קודח לתלבושין מכבדותי :
ולפ"ז ולכבודי בריתי ונו' ואם עולם הבריאה יש מאקומו ומגלה
מעט בנגוד עולם התחתונות ויבטל ויסרף שהיו יתקיים אלא
באקומו וכן עולם היצירה אם היה מתקרב אל הבריאה ישרף
ויתבטל ועל זה אחר הכתוב יפחיו ונו' • ובענד עולם העשי' אחר
אלף עשיתיו ונו' והיתה הכוונה בד' עולמות לפקחיר עינו לבוא
אחר לבוא כדי שיוכלו הנבראים הנשמיים להתקיים וזה שאחר
הכתוב בכוד תלהים השבת דבר כי בדבר ה' שמים נעשו ואם היה
יוצא דבדו מגולה לא היה אפשר לעולם הנשמיים להמשיך אלא
המתר שהעליונים והשבת דבדי עלבוש אל לבוא יכולים העולמות
להשאות ולהתקיים והוא כדחיתין אלם הסוף שים דבדים שיכולים
להתקרב אלו ולא יאריכו אלהה כאבנים וכיוצא בו ואם היה
באקום הלבן תבן או קש יאריך יום אבל אם יתרחק התבן והקש
מהם שיעור רב או לא יאריכו • ולכן התיחל התור' בבי"ת לפי
שבעולם התלבשות אין רשות לדבר ושכל שבן למעלה ממנו •
לכן התורה הלחשונה שהוא בענד עולם הלחצון עולם התלבשות
בו שייך רק מחשבה : כי יש בחלם לתבע דברים אחשבה ולחדיו
הלחור שהוא קדום אל הלבור כי חלם מהלחר למיחיל בספתיו •
ויש לבור ולחר כך מעשה והם בענד העולמות ובענדם לחור הסמוך
או לחר ומספרם ונו' לחר הוא מחשבה ויסודה הוא הלחור הנימוי
הוא לבור ונם חקרה הוא מעשה - ולחר כך ויחיר לחדם הם כן
הוא שתחיל התורה (בב') הוא הטעם לפי (שהב') הוא פרוטה
הוא שתחיל שלשה מיחיות והלחיניני פרוטה ופתוחה ולחיודות ע"י שבחרית
הינוקא בתורה (הב') ולכן התחיל התורה (בב') והיתה הכוונה
שלם יש שום חדם יעשה עניני חלהי יחחר לו שיעשה הנוח הלחיניני
בעניין יצחו וחבירתו הוא הנוח הפרון הוא רוח נשמה וזה שה"
נוטה נשון על תהו ונו' כי הלחיניני נוטה על רוח נשמה הוא נטוי
על תהו של חלהים שבכור עשה השם יתברך כמין כי • ורוח נשמה לבדה
יומו של חלהים שבכור עשה השם יתברך כמין כי • ורוח נשמה לבדה

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' אי"ק בכ"ר

בתרלח ע״ם . דאסיים סם לבתר תתע עשה ונחוש ה׳ תמוחי תורק
מחאר פרש הכ״ל ע׳ קס״ל סמוך שהחרכתי בחיאור נ׳ מסכת בבא
בתרא ע״ב פלגיש וכו׳ ע״ש : ומחאר זה תבין על פי
ת״ק סניס רבא לוילא וכו׳ ע״ש פלגיש : ומחאר זה תבין מה
שהחרכתי בחיאור נ׳ מסכת בבא בתרא ע״ב דאסיים סם לבתר תתע עשה ונחוש ה׳ תמוחי תורק

ויבואר ע״ם . ומחאר זה תבין מה שהחרכתי בחיאור זה טעמו
של דוד בשנותו את טעמו לבני בלישלך ויבואר בחיאור הזה״ו ז״ל :
ז״ל בשנותו את טעמו לשובה לבני הקב״ה הנקרא בלישלך ויבואר
ויל שהחרכתי שהוא הזמיור הזה הוא דרך ג״כ הוק בכל את ואת
וכו׳ . והנה אותיות (ל׳) מה״כ הוק הימור בפיוטים
על פי מה שהחרכתי ותבין . והנה אותיות (ל׳) מה״כ הוק הימור בפיוטים
רשו ובשבו ודרוש יי׳ לא יחסרו כל טוב דוק היטב בחיאור פרשת
יקרו ע״ת ע״ל כאשר החרכתי שם אה דחיתה בחיאור ויוסף ויולך
שני כמים רבי יפתח בתיא שחרית יעקב וגו׳ ומכור את כורלך
עד לא יכלו ימי הרעה וכו׳ ס׳ בהחיל שעתא פריש לון קב״ה
ז״ל את לשיעול חילון לקדון ימי הטוב וחלון דשחלא לקדון ימי
הרעה ובגם החרכתי וחל יכל בכל עת חל הקדש כי יש ד׳ עתים
רעים וד׳ עתים טובים . פרש וחאר החרכה את י״י בכל עת
והקדמתו לעיל חאחר פרשת בחוקותי דאת לא תטע לך אשרה כל עץ
דחלטא כיחא ותתקנן ביה וחיינהו בהאי עלמא עד דחטא לאת לך
לו נתקנו דכר ונוקבא וכו׳ . ויוד חבאים בבחיאל וכו׳ . ולזה
בחות ב׳ אלו חומדים בפרים רשו ורבבו ודומי י״י לא יחסרו כל
טוב וכו׳ . דוק בכל המעיון בחר כך תפלה לחשה היינו כל״ל
דחתגלייאל חור ד״ש בחר בחיה דחשה וחלו חאחן חאחן חומדים
כך ויבו נועם כי נועם הוא בוכח הנקר׳ נועם י״י ואלו חומדים
הלא בפסוק בכל שדי כי חלני שדי כוה י״ן ל״ת ו״ד עולה ס״ק כי
חיתה בפרשת בחוקותי ע׳ קכ״ו על פסוק הן בל חלה יפעול
פעמיים ושלם עם נבר וגו׳ בחיכרם חתלבן חדם וביניקו חטהריק
ודוק דילה מנרף לבסף דת חבריהם וכור לחהב דת יפתח וכותן ל
לבוח דת יעקב והן בל חלה יפעול פעמיים שלם עם נבר וגו׳
חור ליה הם כן חתי ליחי עלמיה חאחר ליה לחילטא דהוה קשים וכו׳
ודוק חלמא דחלם מכוכב נגד על חילטא דכח ותקיף ולבתר חלמא נדו
חילטא וקיימו עפמוי ולבתר חאר כרם שקר שרשוהי בחרעא שביקו
ואחי חילטא הפא דהוא דחתאר ביה כי החדם עץ השדה ואחי חילטא
ק״ם נטע ליה בכחה דהין ולא חילטא עד דחטא ליה בחרעא
דישראל וחרביב ליה בג׳ חפהן עד דחילטא וכ״ד הן בל חלה יפעול
חל וגו׳ ודוק חילטא חמן חתפשט פרשני על חרעא וחסת לקני עפמי
בכל חימן דקיימין ובכל חרבבין דמחיתין וחלטייהו
ואפרים וחופכים עד דיחתי בקדמיתא והא חוקמוה עץ החיים בתוך
ת״ק סניס רבא חילטא וכו׳ ע״ש פלגיש : ומחאר זה תבין על פי
מחאר פרש הכ״ל ע׳ קס״ל סמוך שהחרכתי בחיאור נ׳ מסכת בבא
בתרא ע״ב . דאסיים סם לבתר תתע עשה ונחוש ה׳ תמוחי תורק

מחאר ס׳ שמות ע׳ י״ל

תתון סתם בח״ל סקדמים ביומוים וע״כ חות ק׳ יה הוא בחדיק בין
וסקדמ ק״ן ספור כי בחתגלח זה בחור דת״ח חיתה בכרחש שמות ע
ר״ם חסם קניהו בהחוח וחוכ״ל יעבר חלבח חפיחה לבסוף חנו נפתח
דעדן סחהוח חתר דחקדי קן ספור כי״כ פתח ואחר כי יקדיח
קן ספור לבעיר חדרך ונו׳ ע״ק וכו׳ ע״ם בחרכות דאסיים ע׳ ט״ן
עד דיתעבר וח״ו לומן שתן ושית וכו׳ כדין חזרתי חת שדיתי
יעקוב דת דחתעריחת דחת (ו׳) דחיהו סם דבית וכו׳ ע״ם נס
עיין לעיל דף ג׳ כי כבר החרכתי בזוה״ק לך תרחה
חור חחיך חו חחוחו מוכיח הקס תקיס ונו׳ היינו כי חור הוח יוסף
הנדיק וחחור הוח יסבוך חחור נחס ע״ל דף ל״ה והנה מדייק ע״ד
דיתעבר (וא״ו) היינו בור ע״כ סחיהו וכ״ל ע״ם מחחר פרשת
מסבחים ע׳ ר״ח ומ״ש פרשת כי תבח ע׳ תקל״ד (ו״ו חל״י וח״ו
לחיהו (וא״ו) דכלל בחן ע״כ סחיהו וכו׳ ותבין בסוקים הכ״ל .
כי בור כי יהיה בחים חנח מסבט חות היינו חים כלישעל ותלות חותו
על חצץ ונו׳ כדחיתה בפרשת ○בשלח ע״ק ח על פסוק הוי חת כל ת״ח
לבו לחיים ותן חים שלח חבח חבח ותן חבח שלח קב״ה חחר רבי חבח
חצץ שלח קב״ה ומחן מחוד בסוקים ל״ל ועיין לעיל מה שבחבתי
ע״ם מחחר פרשת סופרים על פי שני עדים ונו׳ ומ״ש בית
חת חשיקהו וכו׳ ובמלבי״ם חיחוקים לחופן מ״ב של שבלת חוח בחח
חלקיות ולבן נקרח עשיל״ך חותיות ע״ם ק״ל שבח עם קל
חחבות של מחיל עולם קל״ח פיס לו ק״ל חיחבות ע״ב ע״ם :
ובכחבי החר״י ז״ל בסוד חוכלי חבח חבח ישבו בסחר עליון בגל שדי
ז״ל יש ל״ך חיבות בניהי בוגם נימטרי׳ סחיל״ך חסר (א׳) והו
עם בפולות פסוק חורך יחיס להכניע בותו ובבוחיו שיחנבר
בכל חוכלי חבח חוח לבחבח דילוה ע״ב ע״ם . והוח חוכן דוקח
לבפול פסוק חורך יחיס שהוח בוד חרך חפיס בחר חרך חבין
כי ע״ם להבניע לבחבח . והוה חבין חה שהחרכתי בחיאור זה
חוחר חבין חה שהחרכתי לעיל בחיאור לדוד בשנותו חת טעמו
לבני חכימלך ויבואר בחיאור החר״י ז״ל :
ז״ל בשנותו חת טעמו לשובה לבני הקב״ה הנקרא בלישלך ויבואר
ויל שהחרכתי שהוא הזמיור הזה הוא דרך ג״כ הוק בכל חת ואת
על פי מה שהחרכתי ותבין . והנה חות (ל׳) מה״כ הוק הימור בפיוטים
רשו ובשבו ודרוש יי׳ לא יחסרו כל טוב דוק היטב בחיאור פרשת
יקרו ע״ת ע״ל כאשר החרכתי שם אה דחיתה בחיאור ויוסף ויולך
שני כמים רבי יפתח בתיא שחרית יעקב וגו׳ ומכור את כורלך
עד לא יכלו ימי הרעה וכו׳ ס׳ בהחיל שעתא פריש לון קב״ה
ז״ל את לשיעול חילון לקדון ימי הטוב וחלון דשחלא לקדון ימי
הרעה ובגם החרכתי וחל יכל בכל עת חל הקדש כי יש ד׳ עתים
רעים וד׳ עתים טובים . פרש וחאר החרכה את י״י בכל עת
והקדמתו לעיל חאחר פרשת בחוקותי דאת לא תטע לך אשרה כל עץ
דחלטא כיחא ותתקנן ביה וחיינהו בהאי עלמא עד דחטא לאת לך
לו נתקנו דכר ונוקבא וכו׳ . ויוד חבאים בבחיאל וכו׳ . ולזה
בחות ב׳ אלו חומדים בפרים רשו ורבבו ודומי י״י לא יחסרו כל
טוב וכו׳ . דוק בכל המעיון בחר כך תפלה לחשה היינו כל״ל
דחתגלייאל חור ד״ש בחר בחיה דחשה וחלו חאחן חאחן חומדים
כך ויבו נועם כי נועם הוא בוכח הנקר׳ נועם י״י ואלו חומדים
הלא בפסוק בכל שדי כי חלני שדי כוה י״ן ל״ת ו״ד עולה ס״ק כי
חיתה בפרשת בחוקותי ע׳ קכ״ו על פסוק הן בל חלה יפעול
פעמיים ושלם עם נבר וגו׳ בחיכרם חתלבן חדם וביניקו חטהריק
ודוק דילה מנרף לבסף דת חבריהם וכור לחהב דת יפתח וכותן ל
לבוח דת יעקב והן בל חלה יפעול פעמיים שלם עם נבר וגו׳
חור ליה הם כן חתי ליחי עלמיה חאחר ליה לחילטא דהוה קשים וכו׳
ודוק חלמא דחלם מכוכב נגד על חילטא דכח ותקיף ולבתר חלמא נדו
חילטא וקיימו עפמוי ולבתר חאר כרם שקר שרשוהי בחרעא שביקו
ואחי חילטא הפא דהוא דחתאר ביה כי החדם עץ השדה ואחי חילטא
ק״ם נטע ליה בכחה דהין ולא חילטא עד דחטא ליה בחרעא
דישראל וחרביב ליה בג׳ חפהן עד דחילטא וכ״ד הן בל חלה יפעול
חל וגו׳ ודוק חילטא חמן חתפשט פרשני על חרעא וחסת לקני עפמי
בכל חימן דקיימין ובכל חרבבין דמחיתין וחלטייהו
ואפרים וחופכים עד דיחתי בקדמיתא והא חוקמוה עץ החיים בתוך

מחאר ס׳ בחלק ע׳ קכ״ו

חיתה בפרשת ○בחלח ע׳ קס״ל על פסוק הוי חת כל ת״ח
לבו לחיים ותן חים שלח חבח חבח ותן חבח שלח קב״ה חחר רבי חבח
חצץ שלח קב״ה ומחן מחוד בסוקים ל״ל ועיין לעיל מה שבחבתי
ע״ם מחחר פרשת סופרים על פי שני עדים ונו׳ ומ״ש בית
חת חשיקהו וכו׳ ובמלבי״ם חיחוקים לחופן מ״ב של שבלת חוח בחח
חלקיות ולבן נקרח עשיל״ך חותיות ע״ם ק״ל שבח עם קל
חחבות של מחיל עולם קל״ח פיס לו ק״ל חיחבות ע״ב ע״ם :
ובכחבי החר״י ז״ל בסוד חוכלי חבח חבח ישבו בסחר עליון בגל שדי
ז״ל יש ל״ך חיבות בניהי בוגם נימטרי׳ סחיל״ך חסר (א׳) והו
עם בפולות פסוק חורך יחיס להכניע בותו ובבוחיו שיחנבר
בכל חוכלי חבח חוח לבחבח דילוה ע״ב ע״ם . והוח חוכן דוקח
לבפול פסוק חורך יחיס שהוח בוד חרך חפיס בחר חרך חבין
כי ע״ם להבניע לבחבח . והוה חבין חה שהחרכתי בחיאור זה
חוחר חבין חה שהחרכתי לעיל בחיאור לדוד בשנותו חת טעמו
לבני חכימלך ויבואר בחיאור החר״י ז״ל :

מחאר ס׳ ויקן ע׳ ת״כ

מוך חכוח ותחי תבין בוד חי״ק בכ״ר וכל״ל .
והנה בזיות בסוד של כתר הכ״ל כתבלה בזיס בסופית לבך קורין
סוד עשרת הדברות שבו סוד כתר והוח א דחכי ״ י חלה״ך
תבין כוה לבה חומרי דות בחב הבסוכות ואחדיו חבטירין הבטר חבקר ק
והוח כי הקדמנו לבמי חכי חלך דת קב״ה שנקרח חכי חלך בסוד חכיכו
חלבינו ואיתיה בכתבי החרי ז״ל בהלבת פסח בסוד חכיכת ז״ל חלמי

כפשוטה פוח

קוף רחל ומילוהו הוה לאה והוה כי אחכ״י בילודו תרע״ח תשלח
מיכו פשוטה לרחל בשאר רות לאה כי ידעת כי מלוי בניך
שה״ם ולכן המלוי לאה שם פרישים ואיתי בכתבי האר״י ז״ל
כי (ה׳) עלאה נקר׳ נוקבא ויהי נוקבא יי׳ שהיינו עלינו עלמ׳ דאתי נק׳
פוקא כי בע״ס בניאטרי׳ אחי״ה דיו״ד יין ני׳ קס״ת והוה בבינה ושם
דע רחלו לידע כי הלא עמון ומואב הם ב׳ קליפות פחחוות בשתי
הי״ן שבשם כי עמון (ה׳) עלאה בינה ומואב (ה׳) תתאה מלכות
לך העבן הוה כי אחת היא שבעון״ן הם אותיות נוקבא כי (הם׳)
עלאה נקר׳ נוקבא ויהי נוקבא יי׳ שהיינו עלינו עלמ׳ דאתי נוקבא
והקליפות פחחוות בה מתפכחות מנוקבא לעמון כי בע״ס בניאטרי׳
הקלי׳ דין״ דין בניאטרי׳ קס״ת והוה בבינה לתכם קליפות עמון
וה לאיכה בבינה רק בחלכות על תבוכה שנעשה מאכה בחי׳ לאה ק
קצר על תפלתן ובחי׳ לאה זו היא הנקר׳ תניד בינה (כאחד בכל
התרבתי לעיל ע״ם מאחר פרשת ○ויצא ע׳ סב״ו ויהיו יי׳ כי שנאוה מחע״ם ס׳ ויצא
לאה וכי תחזקי שנאוה וכו׳ שלא ולאחי יוכלא להיות עלמ׳ לאחבתני ע׳ סב״ו
לאה כני לאחבעני׳ כיוהו וכנ״כ יעקב לאחבתיין מיכיה כל עובדוי ע״כ (
לאה מה שאנו קוראין לותה נוקבא (לה׳) עלאה ומשם יצא עמון ומן
לחל (ה׳) תתאה יצא מואב והנה נודע כי לעולם הקליפה לוקחת
בינונית הקדושה מעודנין ולכן מה שלקחה קליפות עמון הוא קוד
בינוני המעונית כי היא בניאטרי׳ נוקבא קדושה ומזה וכן מה שלקחה
קליפות מואב הוא רות המואבים והוא כי שם אלמ״י נרחל ומלוי
תרע״ח תכיר שם אלמ״י מעשאר רות המואבים ע״כ . תיית בפרשת
מאחר תרומה ○תרומה ע״ם בהוסף בתיבת דבעת קנ״ה לפלפל ליה לתיבת ע׳ ש״ח
קדישה ולעומתי מבני בשת דכתיב בן מאה ועשרים שנה לכי
היום ההוא ומזה וכו׳ דתניא אחר רבי שמעון משה לא מית ואי תימ׳
והא כתיב ויהיו משה כן בכל אתר לנדיקים קדי׳ היו מיתה אלי
מיתה מכטל׳ דילן אלקרי׳ בי׳ דתניא אחר רבי שמעון וכן תניא דיליה
דליהו בשלימות דהוהימות קדישא תלת ביה לא תלית ביה מיתה
ע״כ . ובכתבי האר״י ז״ל בהיאור נוד תדיה יהודה כל הכחי׳ שבחיים
שם בחי׳ נבודות וכן עולם חיים בחי׳ נבודה ר״ו וזהו נוד תלטון
ונגר מסביב ונו׳ לכן לא נאמר נוד שלא כיעקב ולא בשאר אחכות
אחר לו נוד בחרן הוחת ונו׳ ולייעקב נאחר ויבא יעקב בחרן
מנודי חבון ונו׳ כי הנבודות שם בכון אחכות שהיא אחרן
והוא לרן מנודי חבון שהוא יעקב בחי׳ נבודה והנה אחכות היא
(ה״ח) אחכותה שבשם שהיא (ה׳) וידוע כי נ׳ נבודות ונזותקות
בנ׳ אחדיים אחנולים וכל נבודה הוא שם יהוה וכל אחד הוא שם
הוי״ה כמי שם ר׳ הוי״ה בניאטרי׳ נ׳ כיים ועוד כ׳ נבודות שהיכם
מזותקות שם כ׳ הוי״ה אחריים הרי כ״ן ל׳ הרי ד׳ כיים בניאטרי׳
נוד וכן עולם יצחק וכו׳ ואחיים הוא בחי׳ רי״ו מן הרמ״ח כיונכן
שבשלו דהיינו הע״ב ושם י׳ עם י׳ אותיות ומ״ה עם הוי״ה הרי רי״ו
סרי כ׳ בחי׳ נבודות ל׳ בחי׳ נוד ו׳ בחי׳ אחריים וכל בחי׳ שו הס
בהיותם בחלכות שהיא בחי׳ לחל ואותיות (יה״ו) הוא רי״ו דע״ב
ס״ג מ״ה ואותיות (ד״ה) הוא בחי׳ הנוד דהיינו הד׳ כיים כי (ה׳
הוי״ה כ״ן ול״ה כלומר ד׳ כיים ו״ם נוד אחריים יהוד״ה כי כ׳ בחי׳
אלבון נוד ואחיים הם ביהודה שהוא חלכות כי שם נבלו רמ״ח כנונין
(ואחשר בכור התרבתי לך לעיל בסוד והמשכילי יזהירו מהר הקדיש
ע״ל) לכן בשמ״ע אנו מעבלין ר״ו הוא שהיא בחלכות ליעבדו
והנה נונין הוי בחי׳ רמ״ח כשהיו עדיין פורחים קודם שירדו לחטה
והיינו אתרבתיה את רמ״ח כי רמ״ח לנחן רחף הוא שם כן בחי׳ שהיו
פורחים ולנחן על נוזלו ירחף ואחר שנפלו בעמקי הקליפה כ
בעשו נזרף כי טרף אותם החיונים וכל המוסיף גורע כי חס
הקליפה שנתפרדה בהם בעשו מן הרמ״ח טר״ף וזהו מטרף בני
עלית ונו׳ וזהו כשנפלו בבריחה ושם הוא ובאר בשדה טריפה ד
דהיינו אחר שנתלבל מן החי ולבני אהוה בחי׳ ב׳ לכן אמר בני
וזהו שכפל לבריחה בתקן על ידי יהוד וזהו בני עלית אתה הוא
בחי׳ ב׳ שהיא בחי׳ חלכות עלית תקנת זה וכל עוד ירדו מרמ״ח
ולמטה יותר וזהו פרש אהוה ביניהה וכו׳ דכן הוא בכפל כ
בעשיה שנם הוא תחת דעליו למטה וזהו רובן תחת מרבלותיו
כחרי אחר על בחי׳ היניהה שנם בחי׳ חל פשוט ובחלוי שעולה
ע״ל דף ב׳ רי״ו וש״ם כחרי כי ח״ל חל״ף לח״י עולה בניאטרי׳ חרי״ה ויצא
ע״ג ביניהה ואחר כלביות על מה שכפל בעשיה כי שם בחי׳ מ״ה שהוא
נבודות בחשבון לבניה עם הכולל של שם מ״ב וכל זה לא נתקן זו
על ידי יהודה שלא מי יקימנו וזהו בעתי שהיה בחי׳ הבעלמו ת ואת

כי אחתי בכתם ע׳ תע״ג

דאחי״ה דיודין עם היחוד שבשתה ברית עם בועז בתקנו כל
העולמות אז כי בועז הוא בחי׳ יהודה מתם שהוא אלכות הנקרא
בעז לבעמו יתן והוא כ״ו״ע ומחלון וכליון הם עד ואחון ועובד כח
לעבוד את האדם ולהסיר את הקוצים מעליו לתקן כחל וז״ם בכתה
משפטים ע׳ קפו קוס סכה ואחבלק בסליקו עובד דת אתתקן
ונפק מנו אחלק בישא נוגין ניסין דהיינו תק שבסיר קליפות
שבאחו הם ו״ם מי יקימנו ושל כן . בשתא אנו מתסיכין עליה

ע׳ נבולה דהיינו מן ו׳ אחת שבלה חל הרי״ו שיעלה שם מן
הרמ״ח כי אין מי שיתקן אלא מ״י . ו״ם מי יקימנו ובכל יום
אין אנו מעלים אותם אלא עד הבריאה ולכן אנו אומרים קריאת
שמע ביופר אור שהוא תיקון הבריאה . עד כי יבא שילה שכם שילה
משה היו שוים כי תשית כן דוד הוא נקרא שילה וגם כי מינינו
כי משיח הוא משה והנה סוד הדברים מה שהודעתיך בחטא חלם
הראשון כי אחלה היה לו כר״ב מבי״ע אל אחר כך כפו מחלכות
לאחילות והוא מ״ח ונשמה מביעה ויהיו אחלה ואז היה כולל כל
הנשמות וכל העולמות והנה בשחטא נתמעט עד ק׳ אחר ותשם
משה תיקון הדבר אחטא הראשון ומזה עד בינה לאחילות פי׳
הדברים שהיו לו כל הבחי׳ הנ׳ שנשתה עד ו״ת לאחילות והיה לו רוח
לאחילות וכו׳ כי משיח בן דוד לעתיד יהיה בו אותן הבחי׳ ולכן אז
נאמר הנה יסביל עבדי ירום ונשא ויתר מאבהים יאחז יעקב וכו׳
לכן שילה ושמה עניש ע״כ . והנה הקדימנו לעיל כי משה היה לו
כל הבחי׳ משניה עד ו״ת לאחילות ומזה ו״ת הוא קוד מ״ה וי״ד ה״ת
ו״ת ה״ת אחם לאחילות ומזה יבואר ○מ״ם פחוח ע׳ תכ״ו
ויחלם והנה אלם דעיל מהקיחת מה ל׳ אלקי על כל אחון הכי את
עתיד לאחסלק על כל בריין בנין דאסחלק לעומת דיו״ד ה״י וא״ו כי אחתי בכתם
ה״י רבי (׳׳׳) דאוצריה ל׳ דקדמיית׳ הוית בשם יו״ד ה״ת וא״ו ע׳ תע״ג
ק״ת כשנן אסחלק בא״ל לאחיהו (ייא״י) וכן׳ וכנ׳ יהדי״ן יקקויים בך
ירום ונשא מאד ונו׳ והנה מלמוי כאן שם רי״ו כ״ן וש״ל ק״ת ת״ש ד״
התרבתי שם בסוד רמ״ח בינונין ואחי שם אחם קיימו ואין לומות
וולתי הבינונית שהם ע״ב מהם ס״ג ע״ן מהם ס״ג וש״ת אהם ו״ה :
ומן הכל די״ן כי בלם הם קוד נבודה וכו׳ ואחנם מה שאנו מוכים
מהם זה להבליט הרמ״ח בינונין היא המדרגה הד׳ שהוא אחכנון ו״ל
אותיות האחניים כשנזכור שהם ע״ב ושם הרי״ו הנוכ׳ הם רמ״ח :
(והוא כבר כתבתי שאחכנון מספר הוא בחלכות ו״ל כפ׳ ○ויחי ע׳ פי׳ אחיה ויחי
תק״כ נוד לחיה יהודה בקדושים נוד ולבסוף לחיה וה׳ לאלה פקדתיך, ע׳ תק״כ
נעד (ם״ת נוד) ולבסוף לחם י׳ לחם מלאחה וכו׳ רש בנלו בכל רבן
בנלות דאדום כאחיה דאיהו תקיפא יתיר כן ישראל תקיפין לחיכון דכל
בני עלמ׳ יוסתן לון ודאתקן לון ואיהון קיימין בדחיהון ובכיומהון
כאחיה ובלבביה כך שכיחנא וכו׳ לא נפלה שלא כאחיה וכלבבי בנין לבנקש,
מאחר עמון וכו׳ מי יקימנו הוא לא יכיל לבנקמא מנייהו נוקמא ואיהו
אלא מי יקימנו מהי מי כל״ת מי ילפה לך ואחי לחיהו לאחשכ״ן
דביה אלטוטית לאת קפא לבנלא ע״כ . והנה אמע אמרו לאחשכ״ן
ע׳ דברכת לאותיות ש״מ שהם סוד רמ״ח בינונין ושם ב״ן :
ועיין לעיל דף י״ח ע״ב בסוד והמשכילים יבינו בהאי חכמה
דילך לחיהו ספר הזוהר ואחת לחמת יהיהו בניאטרי׳ רת״ל .
כוונ״י בניאטרי׳ ע״כ ס״ג ס״ת ב״ן הרקיע ע״ב בניאטרי׳ שכינ״ה ר״ל
המשכילים שהם בעלי קבלה מתשכינה בראל שהיא השכינה דד
מלוי יקוד שניאטרי׳ כוונ״ד ע״כ : והוא מוהן לפ״ד ע״כ : כי נרוך להמשיך
מבינה דוקא ולפוול זה נס כן מאחר פרשת קדושים ע׳ קס״ו שאחריך
בסוד תשובה תיית כר בס דלפנינו אחתרבט מחוכוני ויעביר תשובה
יעשבתם בחוריינתא בדאחילו ורחימו ולא על מנת לקבל פרס דת
וכי לאת (׳) לאחיהו בן י״ה ועל שניה אחקרני ביכה ודת נרים
דאסוב (׳) לנבני (ה׳) ע״כ : ואי״כ מדקדק שנריך לאחקן ע״ב
רי״ו שהם רמ״ח ונס זה מרמז כאחרי״ם בני עלית אחרי״ם ניאטרי״ו .
וזהו הוי רן בנבני ונבור כאחר״י לעשות רמון אחנין שבשמיים : ונס
הקדמנו כי נדיק לשם בן מ״ב שהוא ניאטרי׳ לבי״ת ע״ה כ״ל . נס
התרבתי מאחר ○פרחשית ע׳ קכ״ח דבחחלה ב״ש ק״ך ויאחר שלים
יהי אור וכבר התרבתי דף ז׳ ע״ב בסוד יהי אור ע״ם דברים כפלאים מאחר פרשת
וקאחר ויקרא חלבים לאור יום וגו׳ דת ישראל דשלטוטותן יהי בראשי׳ם בקבת
בהוות ואמת דפורקנא ודשועיא בחשובה אזלין אה״ד ולאחנך קרא
לילה וגו׳ בהוות ואמת לכ דומה ולא יכבה עוד אורך ויהיו עיניך
רואות והלב מבין (רומם לומר כי עד הנה בקרא עולותיה שבירתא

לדיק לה עיניך הבשפות תן ג׳ שמות

לימוד אצילות ופי מאמרי זוהר ופי האותיות

יהודה ותמר וסוד ודוד יפה לחשמונאי ולקמן בביאור מלחמ פ' תצוה
תרומה כפלים מסוד פרע וז"כ הוא הראשון לחשבון ודוד הוא האחרון
וכבר הארכתי מאמר פ' בראשית ע"ש ר"ל אפס קיימו וכו' מטי למיתי
לישבי ליה לכוונת בב"ה מתיב' עתיק דכלא ור' תמני"ה דרגין עלאין
מיכמה עלאה עד מדין יי"ר דכתיב תתדבקון' דכנסת ישראל דאיהי
מולקת דוד דאיקרי עבי ואתבין כד תתדבקת ליתיכון דלעיל דמיין
פ"ח כדין איהי רבתא ועלמ' כלה יקיק מיכה ע"כ : ולזה כתיב שם
פסוקים בדרת ויקרא שמו כשמי בריך יי' אשר לא השבית לך גא היום
ויקרא שמו בישראל ומוכן לפ"ד ושם דקחמר ויקרא שמו בישראל כי שית'
כאלף אחר הם לא אחברי עלמ' שלא לדור ושמוש אחדן למשה ורבי
יוחנן אחר למאמ מה שמו אמר דכי רבי שילא אחר שילה שמו אם על כי
יבא שילה דכיה ר' יבלי אחר יבון שמו שכאחר יבי שמו לעולם לפני
שמש יבון שמו וכו' ע"כ ולזה אחרים ויקרא שמו בישראל שתם ופרש
בראשית ע' י"ג כל מחשבה שלקח בראשית דאחדה מטאחר לכל
טחיתין אטו ואתקנאו תנויה אד נוזנח (ס"ת כתרת) טאיר אתקדכין
דת בתת אחד שביל הלת ידיע לעילת ותת והכת הוא דאשיתת
דכל וכ' אלת שתם מהאי דאשיתת דאתכלל וכהאי חילת בית
אלהים את השמים ואת הארץ שתמת בקודה שתימאה דנגדין אימתי
ונפקון בית ואפיק קול מנויה ודת אקרי קול השופר וחיינו
אלהים את השמים וא"ת דאיהו קול השופר והשמים אליהון
בחיי התלך עלאה על תרעא ושיתן בן יומי חי על האדמה דחיין
תליין בכון יומי (ובוי"ו) נגדין ליה וכהו אליט בכלא ותרע מיכה
תתוקת סה"ד וא"ת הארץ וכו' והא דקרי לעפר (י') שהוא
תתוקת כשם כן יומי אית' בכוונת שלמה דף ע"ג עד כבר נודע
כי בכתב אית כיה (תר"ך) עמודי חור כתכון כת"ר הינו כפ"
ש"ש ר"ש כלומר יש לחקור יש לבניה ואותן שבניה מוסיפים
על ידי חכמה ע"כ . והנה מה דאית בגמ' עתיד הקדוש ברוך הי'
להחזיל לכל נדיק ונדיק ש"י עולמות . והנה כתב שם שחדות
כרמים כל החורות ביחד שהוא כתכון כת"ר אלכל מחכמה ובינה
כרמים שבי פרפוסים לבן בתחלקו לפ"ש"י אלכל הקדמונו כי אותן
שבניה הם מוסיפים על ידי חכמה ונם הם רשיים דלת מתפרשן
לעולם בחחדות ולזה שמשם כרמים בתיכה אחת יש"י כי הש"ן
שהוא בינה עולה לבחן ולבחן עיין לעיל דף ל"ג שהביאתי פסוק בן
יפי יחי על האדמה : כי אית' בכתבי האר"י ז"ל יוסף בשמים יוסף
אדני לעגן לזון לחם בכתב יוסף בש"ן אלא יוסף בא"י כי זהו מדבר על
ענין גאולה העתידה שהו יהיה התעוקה של ידי ביאה עלאה ב
בראשית' הנבואה והביאה נקראת ש"ן שורקת שהיא תתלבש ביוסף
שהוא הנבואה לעשות נקמה ע"כ : לכן נקרא כאן יש"י . ועיין
בפרשת בלק ע' שע"ו ומבוא (ו') בשעיה לבר ותבין ותראה שם
בפלפלים וסוד של בשעיה לבר עיין לעיל . ובזה תבין מה דאיתא
בכתבי האר"י ז"ל בפסוק על פסוק בשקו בר מן יחלוף דע כי
ים כתיב ויש בור אלא לבר אחר בור הוא אלכות כשאר יחוד לעולך
הנשמות כי אז נם נשמת צדיקים מעלין מ"ן ו"ן ויסוד המוקב' בור
מים נובעים כור הוא עושה יסוד ימתק שהם סוד הנבואות לבהם
בר הוא יותר בין אלכם נקב' שהנה וזהו ע"ב ק"ל שעלה בר כי
כולו הוא לחשוקים וזרוע מיכאל מן יחלף ויתחזקו בו הדינים .
וסוד נשקו להמשיך שם סוד תורו' העליונים לבל ישלוט שם ח"א
זה להלחמות עם הנחש הזה הנקרא בר והוא נשקו בר כי בשק"ו נייטר'
תע"ו שהם נ' מלחמי יהו"ה והם נייטרי' אותי"ם ע"כ . ולעיל דף ל"ט
הארכתי בסוד פסוק זה ע"פ שתחר פרשת חלה הדברים ע' תע"ה :
בשקו בר נשקו ידו להחי לחלה בר וכו' בן יחלף בגין דשעורו ליה
בדיכלה ודחמי' וכו' דשמשא דקאי על שמש סוד תפארת ישראל בסוד
בני בכורי ישראל אחבל לפי מה שכבר לעיל הארכתי כי בסוד (ו')
ופסוקים לבר מרומז שהשם בסוד פסוד את"ך כי לו הוא סוד תשר
תבה הודך על השמים וגו' כתבר הארכתי לעיל והוא מאחר פרשת
בשלח ע' פ"ם ותבין זה היטב' כפ"ל ע' ק"נ וברב נחוכך
תהדום קשיך ידכי יעקר אחר האי קרא בשעת ואתקבצם ק"ם נ
נחוחא על עמיתא דיתכנשון עליה כאה דכתיב והחוטים נוטדו יחדיו
על יי ועל משיחו וגו' כדין ואין קב"ה נחוחא עליהון דכתיב ושבר
בשמים ישחק יי ילעג למו בהאי' ואמ' יבא קב"ה נחוחא עליהון
וכו' ואיכון ע"פ כל הכ"ל : כאשור לאחד הכ"ל שאחורים היא בשם
חת הצבועות ע"פ כל מה שהארכתי והנה אחר זה קורין למפטיר יתן
נגי בתבקוק התחיל ויהוד בהיכל קדשו הם מפניו כל האדמן וגו' .

כי הקדמנו השרשים לתתח אי אית בהון אחדות וכו' ואשר כח
בהם לעשות בהיכל האלך בעשות דאחמנעית בהיכל דאחלב לאחד' אלבח
דילה יקוד איהי אתפשטת עלייהו כשאר ספירין דילה כההוח ואחז
בחית עלת הבלות כיו ר"ה ו"ת ו"ה לבחתא עלייהו לאחקף שבחתא
עלייהו וכו' והקדמנו ג"כ מה דאית' כפ' אחרי מ"ת וכנין דעלת
העלות מופלא ומכוסה בהאי כתר ואתפשט בשם יהוד לית אולטמת
לאחשל ולבחש ולכל אחקן כי הי"ב ני' כאחד' ונשם בפ' כי תצא
תפארת דכלול בית ספיראן איהו נוטף ליהוד ולאכלת נוטף לשכינת'
דאיהי אחד' ע"כ ושפיר קאמר ויהו"ד בהיכל"ך אלקנו אז ה"ם מפניו
כל האדן וכ"ל כי הלא כבר האריכתי מה דאית' בפ' ויקרא ע' י"ו
עשירלה אחד' דיבה דאלכותא דיבה ודאי לאנשת קרבן דאלכת
בעלמא ודא בעזרת תתאה ע"כ : ולכך קאמר נם כן ה"ם מפניו כל
האדן ומרמז אני מעמים שם אחד' כי אחד' כי בחלוחו הוא נימטרי'
ממני"ת תער השכיבה הכאחר כיום ההוא יגלח יי' וגו' בעברי נהר
מלך אשור את הראש ושער הרגלים ונם את הזקן תספה וגו' ע"כ
קאחר בהפטרה יי' שמעתי שמעך יראתי יי' פעלך בקרב חיינו בקרב
חיים תודיע ברגז רחם תזכור וגו' כי אתיתי בפרשת
בראשית ע' כ"ט יי' שמעתי שמעך יראתי הלי קרא אחרי חבקוק
בשעתא דחמי מיתיתי ואתקיים על ידי דשיבא לחמי אחבקוק
דשכחנא בפרשת דעלמת דעלת אלכת שמת גלוחת דע"כ שחכן אחגלף
עליה בחיבן וכו' ואתון דלין ודרין שחכן נלוחן לחיות אחון ר"ו
ואלהו אתון אחגלף ברוחי דשיבא בנין לקיימת ליה בחתון דע"כ
שחכן וקרא ליה חבקוק שמת דאשלים לכל מטרין ואשלים לרוח
דר"י ואתון דשמת קדישת תיבין אחקיימין לאחדדת רוחי' וכאתון
אחקיים כל נוסח על קיומת (כוה תבין מה שהארכתי לעיל בסוד
ר"י ואתון וע"כ שחכן כי הלא ע"י ר"י ואתון אחקיים כל נוסח
על קיומת וע"כ שחכן אחקיימת לאחדר' רוחי' ודוק היטב בסוד
מה שהארכתי לעיל בסוד לוך מיכך כל העולם מן חות (י') שהוא
בחכת שהוא חכמה ומוך מיכך ע"כ שחכן וכל זה נרמז בתיבת
בראשית כי הלא (י') שהוא חכמה הוא סוד בראשית ועיין לעיל דף
ל"ה ע"ש כי ע"כ שחכן הם נרמזים בג' (ו'ו'ו') שהם ב' דבראשית
וכו' ע"ש כי כל העולם הוא בסוד שם זה ולא לחכם כשחביאו
בפרשת יעקר ע' ט"ו (י') דשחת קדיש אחקדר בג' קטרין וכו' .
עיין לעיל דף ב' ע"ד דשחיים שם ואחויתו ליה חכמתא דרזא ע
עלאה ושחל כלהו עלמין הוו אחקשלין דת כרת ושחיל בין על מה
קיימין ואחר ליה דעל (י') קיימת כלהו ואחבניאו מניה ואשחלשלו
אחוון דכלהו מודעין אדחיהון דאחריהון ואחרו ליה דעל (י') קיימי
כלהו ועל שחים אחקדקין כלהו ע"כ ולפ"ד מה שהארכתי בסוד (אי"ק
בכר ברמו על אבח הנקר' חכמה ברמז בחותיו' אחמצו על אי"ק בכר
ואיהו אחר יי' שמעתי שמעך יראתי שמעך' מה דהוה לי דאשטעיתא
מההו' עלמ' ואחילפת שרש לאחבא רחמין על בפשיה ואחר יי' פעלך
דעבדת לי בקרב שנים יהן חייהו כמו חיין וכל אלן דאחקשר בחיין
שנים קדמוניות חיין אחקשר ביה בקרב שנים אחדיש לההו דרנת דלית
חיין כלל ע"כ והנה מאמר זה כאחבתי לעיל דף ט"ו ע"ב ע"ש בארכיות
וז"ל סם בחבקוק על השמרתי אשמרה ואחייצבה על מצור ואצפה לראות
מה יבבר בי ומה אשיב על חוכחתי ועכבי יי' ואחר כאב חזון
על הלעות למען ירוץ קורא בו כי עוד חזון למועד ויפח לקץ
יכזב אם יחמהמה חכה לו כי בא יבא ולא יאחר ונו' ובדיק בחמונתו
יחיה ע"ל דף ס"ב בחריבו' וכו' נם שם ע"ח על פסוק הבה שכיל עבדי
שבני פסוק הכ"ל כאחב חוון ובאר על הלעות ח"כ הקדמנו מה דאית'
כפ' כי חבא ע' חקכ"ח ושחת בחוט בפרוכת מכיהו כלא א' בחמצע ב' בחשבון מ"ט בחתון
דאיהו יו"ד ה"ח ו"ן ה"ח ו"ד ח"ן ה"ח ד' פרי ע"ז בחשבון מ"ט בחתון יהו' לאיהו כשת בחיון
דאיהו הו"ה ושחלהו בחוט בפרוכת מכיהו כלא א' בחמצע ב' בחשבון מ"ט בחתון
מ"ם חשטעי ע"ל ד"ה וכל ע"ל א' בחמצע לו לא יחן חוט לנדיק וכו' ואח
הו סוד ע"כ שחכן ואח יקוייה הקוים ונקי כתב יהיו ע"כ בניהוק ע"כ
שחכן כל הכ"ל : בחור לאחד הכ"ל שחאחריה היא בשם
חת הצבועות ע"פ כל מה שהארכתי והנה אחר זה קורין למפטיר יתן
נגי בתבקוק התחיל ויהוד בהיכל קדשו הם מפניו כל האדן וגו' .

כי תקח ע' תקכ"ו

פי' על תפקון ויהוד בהיכל קדשו

מאחר פרשת בראשי' ע' כ"ע

מאחר פ' ויקר' ע' ע"ח

פי' מאחר פ' בשלח ע' ק"נ

מאחר פ' כי תצא ע' תקכ"ח

פי' מזמור כ"ה תפלה למשה איש האלהים וגו' ואומר ויהי נעם אדנ' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו ואומר ואתחנן אל יי' בעת ההיא לאמר וגו' ואומר ואתה הראית לדעת כי יי' הוא האלהים אין עוד מלבדו ואומר ואתה הראת לדעת כי יי' הוא האלהים ואומר ואתה הראת לדעת כי יי' הוא האלהים ואומר ואתה הראת לדעת כי יי' הוא האלהים

מזמורים מ"ה לחמ מ"ה חיינו וכל"ל יהללו יי' דלקמן יהללו ה' לחיים ולפנין זה ויהללו חכמה יהללו ה' הללו ה' מזמורים ה' משמי חומשי תורה) ובמ"ן ותבן דחטה עלה לוקמוה רבנן לומן שלכל אחד"ב חטה הוה קרוב חט דחיטי מזון ותבן לתת ה' ו ואחסלתהו מניה (י') דחיטי עשור דילה ובנ"ד כד חיטי במזון ותבן שלה דחיטין לקבל ערלה ופרישה פטור מן המעשר ולית דאו לתת (י') לחברית בתת ה' דחיטין מן ח"ם ותבן ותב"ן וכנ"ד כל הכמוש צריך לקדוק בה" ונצריך למשנע מאתר דכ אזלו יפה ע"כ ומכה הקדמתו כי שעורים תבואות החרן וכתן כמו י"ל פתח ואחר ויהי בלכלכם מלפת החרן דייקת כי ים לשם הצואר הכני ממעיר לשם מן המים היינו מקום תפארת לזה מדייק מלפת החרן היינו שבת מנד מלכות שביה ה' ו תרויהו תרווה ליה"ד ולכך מדייק בנת חושלח דשעורי שי שעורים קלופים שלא יהיה עליו מזון ותבן ולכך מדייק בתיק כס מרמו על ע"ק כי לו כיון שיכשו שעורים ליכל מזון ותבן וכפ"פ פכתם ע' תק"ל : ועשירית החיפה לחתי שלא בעשירית החיפה לקבל כסף ישראל דליהי עשירית דדרגין ותקוטרין לתתייהבת בין תרין לרועין וליהי סלת כמות וליהי בסמת ובנין דהחוה כהמת לת לתעקד על המת דשבעה מיכין דלזון חטה ושעורה ושיפון וכו' ממת דשלמת ולת זוי ממת שלמה דייקין דלזון קב"ה כלחודוי ע"כ וכו' ע"ש ולכך מדייק מיים בפיח דהיינו שיהיה מנוקה מכל פסולת שיהי' ראוי לחיה שבמיותת ולו יהיה שורה עליו יהלת יי' לחיים והוי יחו ולת כחכמת היינו יהלת חכמה יהלת יי' : ובזה תבין מה דאת"כ נפי רות ותתכנ תת לזר לקטו היינו שסם הם כל מין ומין ויהי לחיים עשריים כי הקדמתו כי כנסת ישראל מקרי עזיזת ה' ובזה תבין בזוק כ"י תנת לת יהיה לך בכיסך לחן ולחן גדולה ובקיה לת יהי לך בכיסך חיסה לחיסה לחן שלמה ודין יהיה לך לחשון יהיך כי הזהרני לעיל מה דחי' פ"פ ויצ"ל ע"כ והחלן גדולה ע"כ הם דת לת לכ' דיהיה כשלו כני עלמת לחן כנף דקיימת תדיר על פי הכתוב וכו' ובפ' פרחי ת"ן ובשיבתיה חיסי פרים לחומם מעבו דנכונים תיומם מפני דחעבר דהיי דלנת לחכמים דלת"ת כי התהלך לפני והיה תמים וכו' בנין דכיומין לחול לתלבנת בחלון קלסין וכו' והשתת כפ" בהחוה ונוזת בניין לחלבת דחיי דלהיה כן י"ס יח"ו לתתבר כפ" בהחוה ונוזת בייחוד לחעבת ולחעבר פה נוזות דהוה כלומי עבוד בניינו בלחעת קדישה דלחיה שבחיבת וכו' ולפילו לטלטל לחכן ולת חדי לת כלי בעלמת דהוה בייחוד לון בוכו דשבחיבת דלתקדישת לחבת דכתיב והלכן הוות לחד שתי חבבה בעלמת ליהי קיימת לעלמת ועלה לתתר ושם רוצה לכן ישראל על לכן לחת שבשה עיבים לכן מלסו שבועים ובנ"ד ושתיו בני ישראל את השבת לדורותם נדיך לנטרת ליה כדיוקא דלת יפקון מהשת ביחוד למשות חבבים והלי היכו לחוקמוה לחיסת מלת מתיניין ליליה שבת שתים שתים לכן לחבעב הוות מהשת להשות והבשה נמי יהיה קדי ליה ולחיכן מחל ומחן נדיכין ישראל לנטרת לון דלת יעלון לדיה. בשבילת לחיכי לחות לחיכי יחלן דשות הבים חלבלה שבחה אוכה מהבת על לכל בכר לחות דשחל דמחן ומחן דעתיין ע"כ ולוה קלחר לת יהי לך בכיסך לכן ולכן לחיכו לכן שלמה ודין יהיה וכל"ל לת יהיה לך לכן ולכן לחיכו לכן שלמה ודין יהיה והלי דקטח לחי לעשת לת יהיה לך לכן ולכן בכיסך עיין לקמן בהלכת דיום חודש ישראל בחיבת לת יהיה לך לכן ולכן בכיסך לחיכו לכן שלמה ודין יהיה ע' שכי לחיכו לכן שלמה ודין יהיה לך לכן ולכן בכיסך לחיכו לכן שלמה ודין יהיה בחם קדושין לעולם ט' כטלו עילם ולחד כל העולם כולו וגבות הדום לבבל לת והבתי עיני והבה בתים בשים ושלת ודות בכבשיה לחבה בבשים בכבשי הבשלה ותשלחה לחיסה בין לחרן יבין השדים ולחוצר למלאך דדבור בי לחת לחמה מולבת לת לחיסה דחלוד לחבות לחי בשיב ולחרן שנער וע"ר ויחתן זו חכוסה וגבות הדום שידה לבבל ע"כ ח"כ הקדמתו ועשירית לחיסה זו חכוסה דת כבסת ישראל בית יעקב שו בבשים ובכן לחמר חלוה לחמר חלוה קדוש זו חכוסה. וגבות הדום ולוה לחמר קדוש לת יהיה לך בכיסך לחיסה ולחיסה וכ"ת לחמר לת לחבר לעשת לך לחלבן וגו' ודבר לך בחבן ולחבן לחיסה ולחיסה לך בכיסך יהיה והלחרכת יהיה הקדמתו יהיו עחלבן לעולם חמלא ולחיסה דמדרך לבטרת לי בדיוקת דלת יפקון מהשת ביחוד לר"ש ובכבשה מני יהיה קדי ליה ולוה קלחר לת יהי לך לחבן ולחבן לחיסה ולחיסה לך בכיסך יהיה והלחרכת יהיה הקדמתו יהיו עחלבן לעולם חמלא ומחל ודבר לך בחבן ולחבן לחיסה ולחיסה וכ"ת לחמר לת לחבר לעשת לך לחלבן וגו' ופ' פקודת פ' קדת ע"ס פקודת בחבר דת לחמרים מזמורה נדולה ולוקמוה תרי ותחה חלי תרומה דבבן

מחתר ע' שם

דחתיבתא הת תרומה דמריכין לחסרשת תרי חחלה בסתרי תורה חלי ניהו חלן כשי לחטעם לי הוא זה יומת והיינו לל זה מחלל דקב"ה חמר ויקחו לי תרומה תרי חחלה ליחדלי ליה תרי ומכין דהיינו תרי ומכין כיומת דהיינו תרי חחלה כמ"ט לחתון דחמש ובמב"ו חלו דערבית ובמ"ט לחתון דחמרית חבדין תרי חחלה לחיכון סביבותיה עלמה ופתלה בתרוויהו מריך ליחדלי לקב"ה (והוה ע"פ מה דחית' פ"פ כי תנת ע' תקל"ח דלכעים יכנו לת יוסיף וגו' מקודת דת לתקות לרשע דחיהו סמלל דעתיך קב"ה לחחזה ליה חחמין חלחן בנין דשבד נרחי לחלוה ייתי יהודה דחיחדין ליה בכל יומת בב"ה כ"ה לחתון וכו') חמת תרוויהו מדק דתרוויהו חלה בחחה לת"ה בחתון חל"ה לחיהו ולחיהו בסתך לחתון הת"ס ועוד והיה בלכלכם מלחם החרן תרומו תרומה ליי תרימו כגון רום ירימו כגת ולחיכון עשר לחכנסן דמלקוח לחן בעשר חסיחין ר"ה ת"ח ת"ח ת"ח ת"ח וכו', כי תלת ותכן ובכן וכו' ע"ל דף ושייך לזה מה דחי' בפ' פרחם ע"ת ונכון מריך חסית לחיכבע דהחוה חולה דבלחת דחיחום וכו' ולכלו עשר שוכדת כלל בחלת לחיהו דשוי קשר תקיעה שבריס תרועה כי תקיעה חוח מוכד לחברים בריס מוכד מיכל יעקב שהם כולנים כל חעבר בחלת וכל"ל לזה קלחר לחיהו דשוי קשר ר"ל שיובל ביחוד חכמה תבונה ודעת כי ע"י לחתעבר שק"ר מן עלמה כי שקר נ"כ רק נ"כ לחתעבר עולם דביה חוחלה לחמיה ליה"ד בשלם מדר דד וכו' והבחוח ומכח ובכן מריקים וכו' ע"ל דף והנה שם בפ' בשלח לחחר שמיהו שמח דיי' לחתון וע"ב שחיכן יבכן כל"ל בחב ו"ל ר"ל שיובן הלי הוח שמח קדישת עבוחת לחכבן דחתעטרן גלופיהן בחבוחת חדח ר"ל כי בחחלה היו דיי' לחתון וח"ל לת היו ביחוד והקדמתו לחיהו דשוי קשר סיומו לחבר יחד וקחמר ת"ח נוסף לחילבח אבי ח"לף כ"ן י"ד ריחת לכל נעפי לחילבח וה"ו וכו' ויחמר יי חל חשה מה תעשון חלי בע"ת תלית כלה כדין לחתהיר כלה כחדוח ובבר יחחוכחים וכו

מחתר פ' כי תנת ע' תקמב

פי' מחתר שקב ע' תק"ך

פי' פסוקים כרית

מחתר פ' ויצ"ל ע' שכ"ב מחמורת שבחם ע' ת"ן

פי' לשחיטות הסדר מחתר פ' כת ע' ע"ד ע"ם ע"ו בת' הכ"ל בפ' בשלח ע' ס"ה ע' ג' ו"ת

מאמר פ׳ בראשית ע״ק
והוא כי הקדימו מה דתנינן בפ׳ קמ״ב כלהו ע״ב שמהן לא תתן זמן בתחתין דלא יהי שכינתא היינו כי שכינה נקראת תמי ולכך קאמר ת״ח נוטפא דחיבלא א״כי הוא רישא דכל שבעי חיבלא וה״ו ובלהו לא תתחזן בתחתין דלהיי שכינתא עד דייתי הבוא דלקרי לדם לכל הקדמאו תי לאסגר לקדיש ק״ק מיהו ס״ת ו״ת ו״ת ס״ת עד דמתפשט עלת העלות בסס ס״ה ואז נדיקים ידאו וישתזי הגרמוש בע״ב שמהן וכמן הל״ל ולזה קאמר ״ל תשא את ראש מה תענק אי דייק בעתיקא עלאה מלעתא וע״ז קאמר וכדין לתקבלה כלהו כחדא היינו דלתתפשט עלת העלות בזה״ר ואז לית אלין אלין לבשא לבשא ואבד יתיה היינו מלכות דימותין עלמין ולתתסכרו בידוי אלמין יתיתין כי מלכות נקרא לקדי דיבוא דלבשתא דיוקא ונדרמו אבי בחלוי כי לקדי תעיר הסכיתה וכל ד״ק ס״ת כתיבאר כפ׳ תזריע ע״ס ״ו ביום ההוא יגלח ה׳ ונו׳ בעבורי הכהר את חלק תמוך ננו׳ . והנה החכמי לביאל כי כלל זה נרמז מה דתני׳ סס הכית בחמה ובכשיו בקולמס דילך כי אז מתקבר שמא דע״ב שמהן וכל סוד הכ״ל מבית תכף ויובש י״ ביום ההוא ונו׳ וירא ישראל את היד הגדולה ונו׳ כי תיבת תחר מהכא לחתלים ידה ולכלהו לבבתי ואתתלי ידה לחתבליל ובימיב בלילה הי״ד ויתיקן י״ תרעין לנוקבי ואתי״ב הצידה בחמר תמיהה בת״ח ובתפ נא״ו ישיר ע״ם כי כיוצא כל הדבר יוצר דהאי מדרגא דתחכתי לחכל מי ייתר סיס מלחתה שלמלך ובכ״ל שיכוין בכל כוד הכ״ל לזה מביא ע׳ קנ״ו . ויבא שמלך ע״ם בתריכו והיה בחמר יריס תמה את ידו ונכר ישראל דלבילה ובכ״ב קליק תמה מקרבת דלתתת בנין לחודרת בקרבת דלבילה וניתיב על ידוהי וכו׳ ע״ם וכי תתיזר מכלן ממוטל נס ליעקב לתתת לבשות כך לזה סס ע׳ קי״ו ת״ר יצחק כתיב כי מתה לחמה וכתיב ותרחה תת וכר שמלך שת לחתר קב״ה לתתן מיזון דוכריה לתתת ונקח לחזקה נלזה מתרעש בפ׳ בראשית ע׳ קל״ד ולאדם לת מצת עזר היינו תמה שת כלהו כנגדו וכן עתודת דלחמעשיתת לתתר ביה ולאדם לת מצת עזר דלחיזק שכינתין גלוחת וכו׳ ותכף מכיה בפ׳ קי״ח וייתיב כי יד על כס יה מלחמה לי׳ בשמלך תחר דר ת״ר יהודה בכל דרא ודרא לחתיין לעלמת לית לך דלית בהו מההוא אתרא כיסא וקב״ה לחת בהו קדמאי וכו׳ ותכף לזז מביא בפ׳ ייתרו כתיב ויסח לחזרן לת ידו וכו׳ עד ק״ט דמסיים פתח ואמר ולא ירחו פני ריקם דת תיהו רוח דוקיפו ד לחכנען וכו׳ ובהא כל סטר דקדושה לתי׳ חד לעילא לחתחת כדין כל סטיהין לחתכסיין לכלהו ולחזרן לחלכת קדישת רק מי ייתר סיס כח בסוד הירים לזה מביא סס ע״ם קכ״ט וידי אדם חתת בנסיהם ידי חלין לחכנען ורזין עלאין דסזי קכ״ה בכר כפ וסדר לון בחכנען לבר ונגו וכו׳ ע״ל דף ס״ב לחיר יחיר וכי יש לנו כח להתדמות לעלין ולזה מביא סס ע״ם קמ״ב תיקם לחיתים חמר עשיתי למזרים ואתת ע׳ קמ״ב לחתכס על כנפי כסדים ולחביא לחתכס חלי וכו׳ ע״ם ובפ׳ לחיזבו ע׳ תקע״ט כשר בחן דוכתת כלתר דיעקב קליס הה״ד ודרך כשר בשמים בהזמת לחתר ומס ע״ב וע״ל תבין פי׳ האלחתר ת״ב יש לנו כח זה לכל כל זה היכן מרומז בת לחתר זה פ׳ משפטים ע׳ כשפה מן היס מה שמביא בפ׳ ר״ד ומדיק מ״ט לבני הסג וכו׳ ע״ל הרבה פעמים תסוד זה ורמזו בפ׳ ו כי הלא הקדמאו שיבעים ושוטרים תתן לך ועתה הכי לדון כך מיתות ב״ד וכו׳ לזה מביא פ׳ ר״ו דין חמת עמודת דלחמעשיתת אמת מקר ניהנם ומאל וכו׳ קב״ה סופט שיעודת דלחמעשיתת ממט דביהם דלהיהו יה״ד דיין ממט דחלכות שופט ממט דצדיק וכו׳ ובפקודיו דת מכי מופטים ושוטרים כי שופט סוד (ו׳) עלמה יסוד (ו׳) ועזיאל ולבתר זה ישבילי ת״ת ת״ת וזה ירוס דת (ו׳) ע״ל דף מ״ט ודוק בפ״ו בזוהר והכל תתת בספרי ועיין לזה הסדר ס שסדרתי חסם קמיהו ע״י״ד לבתר לקדון ישראל קדם מתם דכתי׳ קדם ישראל ליה״ד לחשית תבואתו וכו׳ היינו מן חכמה עלאה עיין דף מ״ו מה שכתבתי להבהו לזוזי חדא לבי נדפת ובפ׳ תולדת פ׳ של״ב ל״ב ישראל סוכה עד חכמה עלאה ואז סוכה להמשיך ויתלת לישן פוד חנ״ד דעתיק יומין ואז בכללין בלהו עשרה בתלת חלין והנה לחבר זה בת ס׳ ויקחו לי תרומה דבר ל בני ישראל ויקחו לי תרומה היינו תרום (ו׳) וכל״ל הכסף . והנה ראלה תעלה ביעשיהו פי׳ בסוקים ל״ת ויעל מטר מנוע ישי ובפ׳ מזרחין יפרח וכתי עליו רוח י״י רוח חכמה וביבה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת י״י והריחו בירלת י״י ולא למראה עיניו ישפוט ונו׳ והנה מרן בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע והיה צדיק חגור מתניו והאמונה אזור חלציו וגו׳ ורם״י והנה כשבט פיו כתרגומו ויתחי חייבא [illegible]

שיפתותיה והיה צדיק חגור מתניו ויהי צדיקיא מחור מחור לי׳ דבקוש כו כלחור ועיין בכל המאמר ותבייש והיתה מכלם לשאר עמו לשאר ישאר מלשאר כלשר היתה ליישרל ביום עלזתו מארץ מצרים ונו׳ . והנה סוד ויגש מטר מנוע ישי הנה לחיתת כפ׳ בלק ע׳ שע״ו שמתיך בסוד משיח מן עם לבדד יסכון כימודד בלח ערבוביא לחתת (היינו שלח יהיה ערב רב ביסרא״ל וכדאי׳ כפ׳ בראשית ע׳ ק״לד ותבת ש שכינתא כנפא דלח מקבלח נטעת ממיכח לחתת וכו׳ כל יחודת סלים הכח לחיזן י׳ לחלחיזו י׳ דהח דוח דיליה מלחם מזרים לחיזו ולחתיחד בריאה בנוחה ובשלח יי׳ דח ריאה עלאה לחיזח דמבלקת אלהיכו דח נוצ דלחתמר נו״ע יש״י י׳ דח שכיללח לחתת ועל דוח דח לחתייחד ביחודא בדקח יאות וכנין דלחתתא ביה שכיללח לחנטריך דוח לחתנוח בתרי מתיבתא וכחה חולקך רבי דוכית לחלין עלאין דמלחן לחתדעי כחה שיעורא דמתיחין דשבילא דח בשיעורא עלאה דריסח ונוצח ובשלח ולחתלבאו בחיתיחד דח וכ״ד מתיחו דלחתר שיעורא דשית סטרין ובלא לחתייחד בלחי לחת וכ״ד לבדד ישכון כדקח יאות ובנויס לח יתחשב ישרל לחית לון כחב ולעמן וכו׳ מי מנה עפר יעקב לח יתחשב דוח דשלח בנין בלית לון כחב ולעמן וכו׳ מי מנה עפר יעקב ומספר לחת רובע ישרל מי חכיוח נקודה עלאה ריישח ונוצח ובשלח בטעירו לחיהו ולח קיימח לשלמלח לבר לחבל בשעתח דשלחי לחתבלחה דיוקנא דילה מחם לחיתח מוקפא דילה בדיוקנא דח מי מלי ת״י דח ריישח ונוצח ובשלח (י׳) לחתבלחה בספיהו דחד חיבלא לחתרין נלחי ותש״ב דחתר נלחי לשרל לחיהו (ן׳) לחבל בלב״ד דחיהו (ן׳) בסוד פסיעה לבר ע״ל דף י׳ בתריכו ותבין סוד זה) חוץ הכי לחפיק למוקפא דילה כחדא (ולחזמנית לעביה וכנוד י׳ דחרחח ריישח ונוצח ובשלח על דף כ״ע״ד) והוא דקאמר (י׳) לחתבלח בספיהו דחד חיבלא היינו כי י׳ הוח חכמה ותקנח הוח סוד ת״ת וכ״ל והכח ע״ל דף נ׳ כי (י׳) הוח חכמה ותלוי (הי״ד) הוח ביכה ולזה קחיר לחתבלח בספיהו דחד חיבלא היינו ע״י ה׳ שבעשה מן (ו״ד) דמלוי ושיין בלחריכות בפ׳ ויקרא בסוד (י׳) לחפיק הרחח נהר (היינו כי ביכה נקרח ונהר יוצח מעדן) ואיך הוח לחפיק וכ״ל כי מלוי ו״ד הוח ו״ד שהיי ביכה) דכתיב ביה ונהר יוצח מעדן להשקות לח הגן כנוזכח דח ה׳ (וכ״ל ונהר ביכה יוצח ומעדן מכאה להשקות לח הגן דח י׳) והחוח נהר לחפיק תרין בנין ובתרח לחתזנת חכן דח (י׳) לח בן לחי מלכח דשלמה כלח דיליה לבתר לחשתזנת ה׳ לחתזנת מן ו׳ והיי לוקמוה לחשתבח דו׳ עקרח ושרשח ושליפו דכלח הה״ד יי בחכמה יבנה בית יי׳ וכו׳ ע״ם והנה פי׳ על חלוה ב וה ע״ל דף י׳ ע״ב ועי״ן ותלוה נבלחות ותבין חלה עלוחת ה״ב יש לנו כח זה לכל כל זה היכן מרומז בת לחתר זה פ׳ משפטים ע׳ כשפה מן היס מה שמביא בפ׳ ר״ד ומדיק מ״ט לבני הסג וכו׳ ע״ל הרבה פעמים תסוד זה ורמזו בפ׳ ו כי הלא הקדמאו שיבעים ושוטרים תתן לך ועתה הכי לדון כך מיתות ב״ד וכו׳ לזה מביא פ׳ ר״ו דין חמת עמודת דלחמעשיתת אמת מקר ניהנם ומאל וכו׳ קב״ה סופט שיעודת דלחמעשיתת ממט דביהם דלהיהו יה״ד דיין ממט דחלכות שופט ממט דצדיק וכו׳ ובפקודיו דת מכי מופטים ושוטרים כי שופט סוד (ו׳) עלמה יסוד (ו׳) ועזיאל ולבתר זה ישבילי ת״ת ת״ת וזה ירוס דת (ו׳) ע״ל דף מ״ט ודוק בפ״ו בזוהר והכל תתת בספרי ועיין לזה הסדר ס שסדרתי חסם קמיהו ע״י״ד לבתר לקדון ישראל קדם מתם דכתי׳ קדם ישראל ליה״ד לחשית תבואתו וכו׳ היינו מן חכמה עלאה עיין דף מ״ו מה שכתבתי להבהו לזוזי חדא לבי נדפת ובפ׳ תולדת פ׳ של״ב ל״ב ישראל סוכה עד חכמה עלאה ואז סוכה להמשיך ויתלת לישן פוד חנ״ד דעתיק יומין ואז בכללין בלהו עשרה בתלת חלין והנה לחבר זה בת ס׳ ויקחו לי תרומה דבר ל בני ישראל ויקחו לי תרומה היינו תרום (ו׳) וכל״ל הכסף . והנה ראלה תעלה ביעשיהו פי׳ בסוקים ל״ת ויעל מטר מנוע ישי ובפ׳ מזרחין יפרח וכתי עליו רוח י״י רוח חכמה וביבה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת י״י והריחו בירלת י״י ולא למראה עיניו ישפוט ונו׳ והנה מרן בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע והיה צדיק חגור מתניו והאמונה אזור חלציו וגו׳ ורם״י והנה כשבט פיו כתרגומו ויתחי חייבא [illegible]

מאמר פ׳ תזריע ע׳ תקס״ג

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

לימוד האצילות

כי לא תתייחד ו' עם ז' אלא בכדיבות חתן וע"ל דף ו' תבין סוד
הכ"ל ותחד זה הבית ו"ל :

מחזרכי'כ"ל פתח ר' יוסי ואמר הן יכושו כל הכתובים כך וגו' ומין קב"ה ליעשות
ליסראל כל מיכין טבלין דקדמר ע"י כביהי קדוש וישראל
סכלו עליהון כמה ניסין בעלמהון ואלמלא כל מיכין טבלין דקדמ מחכלן
וחמלן מיכין בחוציות לא יכלו למיקם ולמסבל בלחתא דטלין
לבי מדלסות פתחין מפרין ומחלין כל מיכין טבלין דקדמ מחכן ומחלין
כתובן בחוציותא דלכבוא לון קב"ה עלייהו ומתעחין בעלמהון .
(ניסו שהיכתבי בפ' תנוה בתדיבות) יסאר מיכין מחכלין ומחדפין
לון, כו' אמרו מחיכם מוכלים תלין מיכין לחוכן בני עמו יוכדיכם
כד"א מורו טמא קראו ל . ולית עמא דמוכן לון בתבי ומלקו
בתכניהו ליסראל בכבוי מלוס ומחלי כלו מבחכין כמדה וכו' ומבייס
והם יכשו רוח הקדש מחד לכם יכשו וכו' ומבייס למר ד' חייל ומלי
הכי מיהו וכלא בתשובה תליא וכו' ותלין הכי ותחר זה מכיא שם מה
שכתבתי והב וכסף ויכושות כה"ל לא בתיב :

מחזר ס'כ"ל פתח ומחר כמו הכי הכי תקדיש בלדת תחיל תמקבחלים וכו' וכל
מיכין וחכלן דשיבתיה בתיבת חיכון ותע"ג דלא תעבר
עלייהו אלא ימוח מחיל לתחשוב עלייהו כאלו תעבדו כל מיכיהון
שלים ואוף הכי ישראל כיון דחטאו שעתא מחד מעלוחא לי יהדרון
בתשובה ויתחשב עלייהו כאלו תעבדו כל אלין מילין דכתיבין
בחוציותא כ"ש וכ"ש דכיון ומחו עלייהו מן יומא ד
דלעתיד שחרי אלל מלי דכתיב כאר לך ומשוך כל הדברים אלה
בחחרית הימים וכל המחזר הכ"ל ע"ל דף ח"ל ע"ב אלא אי
דמסיים והיה בחחרית הימים כגון יהים הר בי"ת וכו' הר יי ודאי
לית תנן חולקת לא"ה וכו' ע"ש אלא אלא לעיל מיך
נשמעים מילוי הכתובים הכ"ל .

והנה מחר פ' כי תעשו פ' ויקהל פ' תשא את כל עדת בני ישראל
ואיתא בזוהר ע"ת בהתחלה על פסוק זה רבי חייא
פתח ואמר שלום על הקני לכו כולו רדו מתון שלקני מן לומשיך
עמו וגו' ויסר קני מיתוך שילך ת"ח מה כתיב בעגלק פקדתי את
את חטאי עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלותם ממוצרים קב"ה
בלבלו קרבן דעגידו שאר מיכין לבניהון דישראל מ"ט לא תקני קניה
כהאי קדמא דעגלק לבניהון לית ולהאי קדמא דעגלק הוא בכל מטרין
לעילא ותתא דלא בהחוא זמנא מתתקף חויא ביחא לעילא ואתתקף
לתתא וכו' ע"ם בחוציות ומיכוים וחכלחא דאתקיף משה לעילא
ויהושע לתתא לא יכילו ישראל לגביה וכו' ע"ש ומוא ע"ם מה שכתבתי
מה לאל' כפ' בשלח ב' קט"ו חשם קניהו חמר משה תלת לומין נדמי
להחוא קדמא לעילא ותלת לומין נדמין לקדמא לתתא והיינו
דכתיב והיה כאשר ירי משה ידו וגבר ישראל לעילא וכנ"ל בלוק
משה מקדמא לתתא בגין לאחזרחא בקדמא לעילא וניתנח על ידוי
וכו' והוא מיוחן לפ"ל והנה קאמר שם ויאמר משה את כל עדת בני
ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יי לאמר קחו מאחכם תרומה ה' ליהוה
כל נדיב לבו יביאה את תרומת יי' והב וכסף ונחשת ע"כ ושם ע"ב"ח
תרומה ומה תרומה כמה דאוקימנא תרי מיחחה וכו' ע"ש ובתרתי לעיל
כדקא הקדוש מתן טעי למחטא לישראל יי יחמת והיינו אל זה שמא דקב"ה
לאמר ויקחו לי תרומה תרי מיחחה וכו' ובכתבי מסוח ע"פ מאמר כי
תצא פקודים דת לחלקות לבשב דיהיה שמא וכו' ייחי יחודא דמיוחדין
בכל יומא כ"ה כ"ה לחיוון ויחחי כהו לעילא דשוי נדמיה אלוה ולמה
לית לא עבד אוכוף ע"כ יכחדים חיחא ויקבל את כל עדת בני ישראל
ויאמר אליסם ואית' בחדרש שמה לך קהלות בסכת ודרכן בסכיה בכתבי
כאר"י ר"ל אסם קניהו בכניסחו לבית המדרש יכוין כי כיוצ מדרש
לת"ת שנות החילוק וקחלו אחדים ג' בקר"ח לחוכיים דחכוה ד' יוחן :
והנה לית שם בפ' ויקהל ע' שח"י קחו מאחכם תרומה ר' יהודה
פתח הלא פרום לכרב לחוך וכו' ואח"כ קחו מאחכם תרומה
ליה"ד כל כדיב לבו יביאה ונו"ח בשעחא דבר בם שוי רעוחיה לבני
בולחא דוחדיה ההוא רעוחא בליק בקדושיחא על לבא דחיהו קיומא
והוחרא דכל נפש אשר נדבה רוחו ורעוחא לבחא חתחברין כחדא ואיהו משכין
ורעוחא דכל אינשי נדבה ורעוחא לבחא חתחברין כחדא ואיהו משכין
עלייהו ואיהו רעוחא דבוצינא דעחמון והכוחא כד בם אינון אולק"ה
וכו' והוה נ"כ ע"ם כ"ל כי אז מתקבצות עלייהו ונחית עלת העלות
כ"ו ה"א ו"ת ת"ת דוד יהי ר"ע תשובה וי"ל אבל הקדמתו מה לחיחא
בפ' פקחים ע' ת"ת דוד יהי ר"ע תשובה וי"ל אבל הקדמתו דחיכחא
דכל ישראל בחדא בכל ואחא דחוחין כלהו מקבלין הה"ד מי כיה"א שהיהו

ופי' הנקודות נו

בכל קרלוסו שיו דמשם יה"ד מיוחד עלייהו בכחיבה דאיהו כחר עלין
ומבייס לית מולטמת לפחשל ואחא וכו' . וכפ' משפטים ע' ד"ה
ו"ל דקודם דחומת בחיבחך לא היית שלח בחילחא דטו"ד וכו' וכנין
דא' דאיהי כיצה חומת לך כמה דחוקמוה חחרי מחכיחתי שלך כיצה וכו'
בהחוח ומחא ויחקיים כך חרין פקודין הקם ת' ו' עלאה וכו'
ולחחן הקם חקים לאת ה' דכפלא וכו' וא"כ חחה מוכיר קחו מאחכם
חרומה וזה ת"ח שם לא חחת ושחים בין הקדושה ווי לחיכון חטיחין
לבא ומחיחין עייכון ללא מחפחלין בדרי דחוריחא (ונקט בלשוחו
לחטיחין לבא ומחיחין עייכון מחום דאי' בדר"ל חן לי לבא ועיכי
ואבא יכשבו אית דיהי לוה קחחר הם לחטיחין לבא ומחיחין עייכון
וכו' והנה בחיבחך כפ' ויקהל ד"ה כי חקח ויחחר יי"ל ב' וכו' בחיכון
וקלחחר חכל חיח בחיבחך כפ' ויקהל דחמיחו קחו מאחכם חרומה וכל"ל רק
קחו' כל"ל ויען הם וכה ונלע"ד כי חקח חחר חכחב יויחקבל ע' שחח
וכו' ובפ' ויקהל ע"ח מביח פחח ואחר

לקלי וכו' ואפשטויה כך הם מתלת דיוקין מדיוקא דהאי עלמא ומדיוקא דעלמא דאתי ומדיוקא דעלמא דלא יכול למשלטא עליה ומדיוקא דגיהנם ע"כ והוא כי דמלאך פשוט יכול למשלטא עליה ומדיוקא דגיהנם ע"כ והוא כי אית' °כפ' ויחי ע' תקי"ו לכם קיימו ת"ח אלו הוו ידעין כלהו מדיוקין האי אי מדחל יומא דמשלי לון למלאכא דמהאי עלמא וכי לאו יקרא עלאה הוא דמטרוניתא תיהי לתתאי בני עיכיהו ולשולטא לון להיכלא דמלכא למיחדי כהן כל יומא דהא קב"ה לית מתעטף אלא בכשמתהון דמדיוקין ת"ח אתעברו דרחימו דקו"ה לגבי קב"ה כשמתהון דמדיוקין לתתאי מתערין לי' בגין דיחון מתיקן מכטר' דמלכא (היינו כל כה מיחר לבית יעקב שו הכשים בגין דשכינתי כל נוקבי דעלמין קיימין בסיתרהא ומדיקי הם מנד תשלחו אילה דחיי לכך נקראים בן הפלה כי מחנו תלכל) מכטר' דדכורא ואתעדותא דא מטי לנוקבא מכטר' דנוקבא ואתעבר רחימותא תכיסו ורחימות וכו' ומדין נוקבא מתקשרת ברחימותא וכו' ע"ד ומדיק יכוד עולם והוא דכלא הוא מדיק מיהו יכוד לעילא ואיהו יכוד לתתא ואיהו יכוד לתתא וכו' והיינו כמוד יחודי' עד לון פוף

כ"ה כאשר סדרתי לפניך :

ובזה תבין הגמ' °אם פנש כך אמוץ זה משכיחו לבית המדרש לי חויל מוטב לי לא לחזל יקיל ק"ח ואי לא חויל יכיר לו יום המייתי כי הקדמונו מה דאית' כתבתי הלא"י ז"ל החולה מתוך מן ת"ת שהוא סם מ"ה ו"ה לותיות וסם מ"ט כוונתו חולה והוא לפי שחסר מהנו שער הכ' לזה לוקח לו החולי והכוונה שהי' להשתוקק להשיגו שער החמשים ועי"ז יתרפא החולי והוא הכללות של סם מ"ה ועי"ז סם ס'שערים ע"כ היינו כללות של סם מ"ה הוא כוונה והוא כאשר הזכרתי כל זמן שהם רק מ"ט לו ומדיק מ"ט לפני רשע והוא מזמן לפ"ד :

והנה סוד מדרש הקדמונו ז"ל בכוונתו לבית המדרש יכוון כי ביום מי שעושה לו נ"ב נקרא מכוון דאין לדם עובר עבירה אלא ל"ב כנגד כו רוח טהורה והנה הקדמונו כי ע"י שער הכ' יש להחיות למשל ובכ"ל חלף ביומו ועוד יש תקוה ע"י שהקדמונו ייתי יהודה דמייתין בכל יומא בכ"ה כ"ה לתעון ועוד יש תקוה להכרית לרשע ע"י תשובה רק לא ישאנו העולם לזה הקדמונו והנה מלאך אחת טוב מאד ומכח זה יחזור בתשובה ולזה קאמר לם פנש כך מכוון זה הן היינה"ר והן הרשעים ובפרט מה לחי' הדרת פניהם וקן ומי שאין לו הדרת פנים לחקרי מכוון ונדיק מ"ט לפני רשע ואיכו שומע לך מכאכו לבית המדרש במקום שער ה"ב לי חויל מוטב ואם לא יקיל ק"ח וכו"ל ע"י יהודה דמייתין בכל יומא כב"ה כ"ה לתעון ואי לא שהיה לו תשובה ואי לא שומע לך יוכיח לו יום המיתה ולכוון זה הנה להכיר כפ' ויקהל למרים ה' פרוש ה' וכל כלי כחיל לא נשמע בהכנותו אבל נדיק לשער הכ' דאם לא כן חזי ח"ו נדיק מ"ט לפני רשע ולזה ויקהל משה עשה לך הקהלות ודרשן לפניהם ואח"כ כתיב ואלה הדברים אשר צוה ה' אותכם לעשות אותם היינו ולכ"ל ואח"כ מיד בפניהם משמה חיובה והו יובור לו יום המיתה : ולסור זה כשפתח רשב"י בחדרי קלאר אתפנצו חבריא יומין ועירין ואחרי דחוקה הוא שאל דחיק כי נדיק מ"ט לפני רשע הכ' ולאו לעשות תשובה כי יומין ועירין כ"ת לימה אחרי דחוקה דחיק ואחבדי חקלא ועירין כי לו נדיק מ"ט לפני רשע והו את לעשות ליה"ר אלא את לעשות ליה"ר משום דהפרו תורתך לעילא דאיהי אתבטלא לעבדיק יומין אתמר ונקאמר אפרים ישראל יומי כמוך וכתיב יומי כמוך בשים י' היינו כתו מהארכתי לעיל דף ב"ב בחריכות ולסוד זה כתבה התורה א' רבתי והוא כתו מהארכתי וכ"ל ובאלין יומין ישראל בכל חד יכלין לאתפלגא בדיוקא ובזרוקא בדקיק יאות דלה תרתין מיה דחיין °כפ' בחדשות ת"ל שעור חכת הת תתגליין א' ברוח עלאה וכו' ת"ל א' עלאה לעילא מן א' מחתון ד' תחת חתון דכרבן וחת ונוטרן וחת א' מחתון ביומוס ואיכון חדם דכרחיה חדם דיניה חדם דעשיה (ולזה מקיים בפרקי אבות כל מה שברא קב"ה בעולמו לא ברא אלא לכבודו שנ' כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו ואתמר יי' יחלוך לעולם ועד והפי פרט פלון ג' בראתיו היינו בריחה יצרתיו היינו יציר עשיתיו היינו עשי . וכזה תבין מחתר פ' בחדשות ע' כ"ת ת' אלף לחול לי' ל"ד וכו' והיינו כל"ל חית חלף לעילא מן א' לחלף חלף חול לי' ל"ד וכו' ולזה כתיב נבי בשרוך ישראל כי וכיח לא' עלאה והכה הזכרתי מה דחי' בפ' בחדשות ע' קס"ד חר"ת לחתי הוו קדמיתן חיין יומין ומין אחרים ומין ואלך חלף מתעטיין שנין ל"ל דכתי יומין ושנין חיכון מתוריך לכפין ויעוטוה דיומין ושנין חיכון מזעיר לפין וכן"כ בחברים כתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' ועירך בזה יתורץ

מחתר פ' ויחי ע' תקי"ו

מחתר פ' בחדשות ע' ל

פי' מאמר זה

מחתר פ' בחדשות ע' קמ"ב

נמ' °פתם שכת דף י"ג תנת דכי תלגיא מעשה בתלמיד אחד שנכנס פ' גיד פתם מרכה ושיכח ת"ח ונת בחתי יומי והיתה לחתו מוטלת תפ"לין ו שבת דף י"ג ומחזירה בכתבי כנסיות ובכתי מדרשות ואומרת להם כתיב בתורה כי היא חייך ואורך ימיך וכו' פעם א' כתרחתי תפלה והיתה מפיחה כל לותו מאור והשיב בריך שחקום שהרגנו שלא בפשפ פעם בתורה שהרי לאחרה תורה ול אחה בכדתה לא תקדם והכה כל ישראל מקשי' לאחה נקטה תפלין ואמלה זו השחלה לאחה את שלא מקום לכתיב נבי תפלין יהו"ד עליכם יחיו אחבל הקדמונו כי יש ב' מיני לתון לתנון לכרכן לתנון ביומני לתנון וטרן לתנון לכרכן היו מנד לריך לכפין דסם לריכות יומים ושנים וכחדי' °כפ' בראשית ע' ל' יי' שומעני אומך יהלחי מתמר פ' שומעת מה להזה לי דלטרוניא והכוונה עלמה ודחלינא מלה למתפנע בחדשות ע' ל על כפשוה ואחר יי' פעלך דעבד' לי בקרב שנים יהון חייכון כמו חיין וכל יתן דאתקדר בחיכון שנים קדמוניות חיין לתקדר ביה ת"כ מ לתנון לכרכן הם מנד ת"ל ולתנון ביומים הם מנד תו"כ ולתנון זעירין הם מרמזים על מעטים שנין ות"כ נבי תפלין יש ב' מינין ואינו יודע לחיזה יותר מזה לכך כתבה לכו התורה יי' עליכם יחיו ות"כ ע"כ מחילין תפלין דמרמזי' על סוד לרך לכפין ואין לקשין בהלכות תפלין כי הם כמשכין אין ת"ח ולכן לחשה הוחת בשמת בעלה ואחרה בעלי שנמה הרבה וכו' ומת בחיי יחיו אבל לחרה יאחרו כי לרוכת יחיו ושנים בח מנד לרך לבין והוא לח יד"ע מזה נם הקיל בתפלין אבר כאחר יי' עליכם יחיו לכך היתה מוטלת תפלין אבל הקדמונו כי לחת °קדושים כד בר נש לחזו חוטח נריש לח תרחק קדושי' ע' קמד לות ה' מחת ו' וכו' ופ"ד כל יומן דשבוד תשובה נרים לאחזרת ה' לחת ו' ובוכחנא בדת תלת וכו' ותשובה דת לתקבילת חייכ כי זמנה תוכחת חייכ לחיכון כשחתין דיכול ואיהו הבל לכפין ועלכל בשעת דבר בם וכו' ועלה לחתר כי על כל מוכח פי יי' יחזר האדם ע"כ ת"כ יש עוד תקוה לאחריכ יחי ושנים תשובה תעזב ה' ואחיתת בדה בר ה' ולכך המשכת עצמו בכלה נורם לאתקרקת ה' מאתרי' ות"כ אם לית בזה כוחי לת שאם תשובה כי הם שני הכפים וות"כ אכן הי' לאחריות יומים ושנים ועוד אית' °כפ' הרואה דף כ"ד ג' דבדרים מחריכין לו יחיו נמ' פ' הרואה ושנחיו היחידי בתפלתו וכו' ע"ם ות"כ אם מאחרך מחריכין לו יחיו דף כ"ד ושנחיו היחידי' תפלין כדיכו כתיב ה' עליכם יחיו והעוסק תשובה מוכה תוכחו' חיים ומכלל הן נשמע לחו ובשעטה צירוף שנוכרים על פרשה ושה המשפטים אשר תשים לפניהם ומול משפטים כפר הזכרתי לפם קיימו מה דאי' כפ' משפטים ע' ר"ו ד"ה שכיחתו בנ' תלת חיין דמזכרתא דילי' ואיהי דין תורה דין אות עמודת דאמנעת וכו' ע"ם דברים ואה נם כפר הזכרתי כי חו נודה נדיק מ"ט לפני רשע . ובזה תבין המזמורי' כתלים מ"ט ו' ת"ת מ"ט פתח מחנו ות"ת כל הנשמים נם נכי חדם נם כפי חיש (ר"ל כי אית' °כפ' תורוע מתמר פ' ע"ם ד' תתנת בכוחה דרנון לחקרי בד נם חדם נכר לחנם חיש נדול שבכולם חדם משום דכתיב ויכרת שהים את החדם בשלמו כי בגלם שהים כרת את החדם ולא כתיב נכר לחנם חיש ע"כ ולזה מדיק נם נכי חדם נם נכי חיש נקט בלהו השנים שהוא רחמון ומבשות ולחרון שהוא חיש כי נם הכלועל נקרא חיש עיין מה שכתבתי רכות מחכמות בלב חיש לחבל ועפת יי' היה לקום ויחנין פי יהבר מ חכמות ע"ל דף ח' כסוד חכמות בחון תורכה ונם מה דאית' °כפ' מתמר פ' בחדשות ע"ק כ"נ טעמי דאיכון מיכתר ונקודין מסטרא דחכמה ו ברחצי ע' קנ ואתון מסטר דביכה מתלבשן בחסד נבורה ת"ת והכי מתלבשן בנה"י ותלכות מחנת דכללהו איהי פה דאיכה הבלים בסקון ונקלן ודכורין כללהו לתקבילהו) ולזה קאמר פי יהבר חכמות והנות לבי תבונות (היינו תבונה) לחנה למשכל חוכי לחפתח בכוונה חדתי (וסוד כוונ ע"ל דף ה' בתריכות ובהיות שכוד כוונ שכתבתי להבריות לרשע פאחוד השעים רשה כי בתחלה נדיק מ"ט לפני רשע ולכך על רחו זה בידוד היה סוד בחומזו מ"ט ונם הקדמונו כי חולה בח אכח שחבר מהם שער הכ' °כי לזה רשעים בחייהם קרחו מתים מכל רוב העולם ע"ל דף כ"ח חו"ל ים ע"ג ע"ד ולזה הוכיח הנוטרים על חילם וגו' קרבם בתיחו לעולם (כי לח יקומו רשעים בחשפט וגו' זה לדכים כפל לחו ואחדיהם בפיהם יהנו סלה ע"ל דף וכל ע"ם נמ' בזה מדליקין וחם חני עושה שלי חזו שהים יכדה נפשי חוד שחול כי יקחני סלה וע"ל דף כ"ו ע"ד לח תשחית לת עשה הכוח דיהיב ליתתא למיתת לאתעסקא בין דיוק ואולוף לון דיהכון בה ודייק כי יקחני סלה כי חיתק °כפ' מתמר פ' ויקרא ע' ל"ג ת"ר יוסי לר' חייח פשחדל בחלי דחורייתא בחלי דעתיק ויקרא ע' ל"ג ראיתי פתח ר' חייח ואחר חשלחתי לודייכך חכחן חולכיכח דכל

פלגא דמיכמני חטאתי ולא יפרש לון קיני מלבא קדישא ויתעבי לי
דיתיין לי יהבין ליה למיפתי פתחא דתשובה וכו׳ - ותי תיהו פרישׁ לון
קמ״י דק״ם חייס עליהם ויתגברון רחמי על דינא וכ״ש תי תיהו ככי
דהא כל פתחין סתיימין ואיהו פתוח ואתקבל צלותיה וע״ד פרישׁ
דזוטרתי יקדיא הוא דמלבא לאתגברא רחמי על דינא וע״ש ומפייס
ואתי כמאן דאמרי מלה דא לשילה לעילא ותתא וכו׳ ע״ש כי כפר בהדיפתי
ב״כ תהי קרא דחיד בכללא דא מיתן דיתבע בשותיה למלכא
בעא ליחדא שמא קדישא בשיתא ולקבלא כלא בחד והכהוא קשורא
לאתכתא בשותיה נס בסיתרי הלרי ז״ל בתיבות מלה ס תב״ד חב״ת
ל׳ הי״ (ע״י לעיל דף ל״ו ע״ב אין כל הוא פה״י דת״ק) ה׳ מלכות
ובכללות המלה בשיתקיף ע״כ. ולה קשיא כי יקראני כלה לא תיהיה כי
יעשיר ה״ם דיוקי ונו׳.

לוח אחר זה פתח היחוד מחודש לחתם אל אלהים י״י דבר וקדוש
לרון מחודש שמא עד מבואו בכלל ת״ת בחכמה כי הוי״ה
חסד לאלהים נגודה יהו״ה הוא ת״ת כי ו״ק בפ׳ ויקהל ע״י ״ אל נגדול
ודע נגדולה חשמלה לאלהים ובכל אתר דא הוא נגזרה שתיתאה יהו״ה
דיחוי שלימו דכלא וכו׳ - ודע תכלית יסודות לרון יחודא שמא
הייכו כפיתחול לתיהר השמא ולו אמרון מכבוד יהוה ונו׳ : אם לבניו
תלך ונו׳ - כי לאלהים שופט הוא סלה (מזד זה כי לאלהים שופטו ונו׳ -
ע״ל דף י״ט ע״ב ומזד זה לבניו תלך ציוי דף ט״ו ע״ח ויקחליה לרשע
אמר לאלהים אם לך לבקר תקי ונו׳ - ואתה שכחת אומר ותצלך דברי
לחרוך ומסיים ביכולת אתי שוכחי אלוה כן תטרוף ואין מציל וזכו
תודה יכבדנני (כיוון כל״ל דשם תיהיה ויתגברון רחמי על דינא וע״ד
כתיב וזבח תודה יכבדנני יהו יכבדנני תרין כבודין חיוון חד לעילא
וחד לתתא חד בשלמא דין וחד בשלמא דלתי) ואומיים ושם דרך לחלמו
ביושע אלהי נס ע״ל דף ט״ו ועל פסוק כי אם יעלה מחשבון ודוק בכל
מה שכתבתי שלם זה סידור יחודי הכ״ל : ואביא לחתר זה מאורר הכ״ל
לעילי׳ שדור לחתר כי עשני לחי אדני ותשתחוי נגדי תמיד ונו׳ ע״ש :
וחנתן לחתר ס׳ ויקהל שמחיה קטן לחתכם תרחיב תרום (ו׳ לה׳) בכל
פרטי הדבריים שידרו ס״ם פקודי אלה פקודי המשכן המשכן
העדות ר׳ יוסי פתח מה רב טובך אשר צפנת ליראיך ונו׳ מה רב טובך
כתיב אית לון לבני נשא למכדע ולאסתכלא בחוריתו דקב״ה דאת כלהו
יומ׳ויומ׳קלא נפיק ואכרזי ואמר אסתכלו כמה עלמין אשתכלקו מדאת
דתתים עד דלא יתפסון רעליכון בההו ראת׳ וכו׳ ווי לון דיסתלקון ולא
יקומון ולא יהכרון בההו דכתיב דבנין לדיקי לעלא דאתי ואכלין לימון לדיקי,
לעלא דאתי דכתיב נההרין נניזיקון כחה עדונין בההו עלא טמירין לון
דכתיב מה רב טובך אשר צפנת ונו׳ אחר זה אבי שה פקודי כמשכן ר״ם
פתח בריחיי כר שהי׳ת השתי׳ אתי האחרן ונו׳ אחרן ר״ם עלא
דר׳ כ׳ כתוב דלעיל דאהוי עלא דת כדחקב״ה דאתי וכו׳ לאתקשר
עלא בעלא וכו׳ כתלת מסדרין אתקין עלא ואתקשיי ואיחון חכמ׳ותבונ׳
ודעת בחכמה דכתיב ה׳ בחכמה יסד הארץ כתבונה דכתיב בונן שמים
בתבונה וכתיב בדעתו נבקעו תהומות הי כלהו בקיומיה דעלמא
ובשין עלמין אתכתי משכנא דכתיב ואחלת לותו רוח אלהים בחכמה
ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה ולכלו תלת׳ דאיתין נקרא דת בריאת
סיומו דכתיב בחכמה ברא שמים הייכו דכתיב בתבונה שחק
סיומו דכתיב בדעת נבעורת תהומות ובריאת דת כתיב
ואלה פקודי המשכן דת רוח דאתכתי משכן העדות דת רוח דתבונה
תאר פקד ע״מ משה דת רוח דדעת ובכלו דת לקבל דת בנין דכל
שכרת קב״ה בעלמין דין ברית ליה לעילא ע״כ : סיוון ג״כ כי הקדימנו
לילון קשר לתעבד בי שקר ין עלא׳ הייכו כי כיון שנקדושה סם
י׳ ובכללין בחכמה תבונה ודעת כן בקליפ׳ם עשר ובכללין בג׳ וכל״ל
סם כת ע״ם י״ו ס״ג ומם בסוד פרעה בכור השפחה וכל בכור בהמה שו
מולדי כל עשר לעלומות זה לתריך יעקב והנה בשתלת ג״כ בכללין
כולם בג׳ שהם לותיו׳ שד״י ובפ׳ואלהי׳ם בת״ם בפתח ע״ת ובלהו
עשר שופר כלילן כתלת דלילון סיוון קב״ה ולזה קומר שם לילון דשוי
קב״ה תקוע׳ תרוע׳ שברי׳ תרוע׳ הייכו שיכול לכלול כל י״ב כסוד קב״ה ע״י
לתעבר כי שקר ין עלא׳ וכתי׳ התחכתי לעיל כ׳ביום ראיים הרקם
ביום מה לחית כפ״ם תרומ׳ת לפ״ת דיו לעבד להיו כרכו דיו״ו יו״ד יהו
חכמה תבונה ודעת בכר בת ביד״ו כדי״ו ע״כ לחבל מי מניד כל זה
ההוד וצא״ו יכול להעביר שקר ין עלמין לזה היוה למן תזהה חלה
פקודי המשכן וכו׳ ב״כ כשם בשם בגולת מבריים ע״י ״ לחבות שהם
קשר של חכמה תבונה ודעת תיהיו הקשר הרחוקים בשמות הכ״ל : כך
להעביר השקר יכול להעביר על ידי הקשר וכ״ל ע״ש :

ויקהל פקודי אלה פקודי המשכן המשכן אשר פקד לפי משה עבודת בני
אתמר בן אהרן הכהן ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל
אשר צוה יהו״ה את משה ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש
ומחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש ויעש את בתנת
לאהרן ואת בתנת בניו לפני יהו״ה כאשר צוה יהו״ה את משה ויעש את
אבני השהם מסבות משבצות זהב פתוחי פתוחי חותם על שמות בני
ישראל ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן
ותולעת השני ושש משזר עשו את החשן כפול זרת אורכו וזרת רחבו
כפול ויסבו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה ובקת טור שני נפך
ספיר וישפה טור שלישי לשם שבו ואחלמה טור רביעי תרשיש
שהם ואיקמה משבצות זהב היו בטוריהם ופתוחי חותם אבן על שם
בני ישראל שנים עשר על שמותם פתוחי חותם איש על שמו לשנים
עשר שבט ויעשו על החשן שרשת גבלת מעשה עבת טהור ויעשו
שתי משבצות זהב ושתי טבעות זהב ויתן את שתי הטבעות על שני
קצות החשן ויתן את שתי עבתות הזהב על שתי הטבעות על קצות
החשן ואת שתי קצות שתי העבתות נתן על שתי המשבצות ויתן על
כתפות האפד אל מול פניו ויעשו את חשן המשפט מעשה חשב כמעשה
אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת השני ושש משזר ויעשו אתו רבוע כפול
מדה זרת אורכו ורחבו כפול ומלאו בו ארבעה טורי אבן טור ראשון
אדם פטדה ובקת טור שני נפך ספיר וישפה טור שלישי לשם שבו
ואחלמה טור רביעי תרשיש שהם ואיקמה משבצות זהב היו בטוריהם
ופתוחי חותם אבן על שמות בני ישראל שנים עשר על שמותם
פתוחות חותם איש על שמו לשנים עשר שבט ויעשו על החשן שרשת
גבלת מעשה עבת טהור ויעשו שתי טבעות זהב ויתנו שתי הטבעות
על שני קצות החשן ויתנו שתי עבתות הזהב על שתי הטבעות על
קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבתות נתנו על שתי המשבצות
ויתנם על כתפות האפד אל מול פניו ויעשו שני טבעות זהב וישם
אותם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית
אחד לחשן ויעשו שני טבעות זהב ויתן על שתי כתפות האפד מלמטה
ממול פניו אל מול מחברתו מעל חשב האפד ולא יזח החשן מעל
האפד כאשר צוה יהו״ה את משה ויעש את המעיל מעיל האפד כליל
תכלת פי לחית מעשה ארג בתוכו כפי תחרא יהיה לו שפה סביב
לפיו מעשה אורג לא יבקע כאשר יבקע תחרא ויעשו על שולי
המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת השני משזר ופעמני זהב טהור
ויתנו את הפעמנים בתוך הרמונים על שולי המעיל סביב לתוך
הרמונים פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב
לשרת כאשר צוה יהו״ה את משה ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן
ולבניו ואת המצנפת זהב ואת הפארי המגבעות יהיו לאהרן ולבניו
ואת המכנסי בד שש משזר ואת האבנט שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת השני מעשה רקם כאשר צוה יהו״ה את משה ויעשו את
הציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש
ליהו״ה וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר
צוה יהו״ה את משה ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני
ישראל ככל אשר צוה יהו״ה את משה כן עשו ויבאו את המשכן אל
משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו
ואת מכסה עורות האילים המאדמים ואת מכסה התחשים ואת פרכת
המסך את הארון ואת בדיו ואת הכפרת את השלחן ואת כל כליו ואת
לחם הפנים את המנרה הטהורה את נרתיה נרות המערכת ואת כל
כליה ואת שמן המאור ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים ואת מסך פתח האהל את מזבח הנחשת אשר לו את מכבר
הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו ואת
מכסי החצר את עמודיה ואת אדניה ואת מסך שער החצר את מיתריו
ויתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד לפני אהל מועד
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי
בניו לכהן : ככל אשר צוה יהו״ה את משה כן עשו בני ישראל את כל
העבדה ויראו משה את כל המלאכה והנה עשוה כאשר צוה יהו״ה כן
עשו ויברך אתם משה ויהי ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים
את משכן אהל מועד ושמת את ארון העדת ומסכת על הארון את
הפרכת ושמת את השלחן וערכת את ערכתו ושמת את המנרה
והעלת את נרתיה ושמת את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת
ושמת את מסך הפתח לפתח המשכן ונתת את מזבח העלה לפני פתח
משכן אהל מועד ורחצת את הכיור ונתת שמה מים ונתת את החצר
סביב ואת מסך שער החצר ולקחת את שמן המשחה ומשחת את
המשכן ואת כל אשר בו וקדשת את כליו והיה קדש ומשחת את
מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש
קדשים ומשחת את הכיור ואת כנו וקדשת אתו והקרבת את אהרן
ואת בניו פתח אהל מועד ורחצת אתם במים והלבשת את אהרן את
בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי והקרבת את בניו והלבשת
אתם כתנת ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה
להם משחתם לכהנת עולם לדרתם ויעש משה ככל אשר צוה יהו״ה
אתו כן עשה ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הקים
את המשכן וישם משה את אדניו ויתן את קרשיו ויבריחו ויקם את
עמודיו ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה העורת על
האהל מלמעלה כאשר צוה יהו״ה את משה ויקח ויתן את העדת
אל הארון וישם הבדים על הארון ויתן את הכפרת על הארון מלמעלה
ואת הארון נתן אל המשכן ויתן את פרכת המסך ויסך על ארון
העדת כאשר צוה יהו״ה את משה ויתן את השלחן באהל מועד על
ירכתי המשכן צפונה לפרת מחוץ לפרכת וערך עליו ערכה לחם
לפני יהו״ה כאשר צוה יהו״ה את משה וישם את המנרה באהל מועד
נכח השלחן על ירך המשכן נגבה והעלה את הנרות לפני יהו״ה כאשר
צוה יהו״ה את משה וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני הפרכת
והקטר עליו קטרת סמים כאשר צוה יהו״ה את משה וישם את מסך
הפתח למשכן ואת מזבח העלה שם פתח משכן אהל מועד ואת
מזבח העלה ואת המנחה וכו׳ ל״ל א׳ עלה לעילא ת״ת א׳ אחתון כימינו ואימון לחסד דבריה
דכרכן ואית אחתון זוטרין ואית א׳ אחתון כימינו ואימון לחסד דבריה
לחסד דיצירה לחסד דעשיה ובעלייהו אתמר כי נבה מעל נבה שומר
ונבוהים עליהם ואימון דבריה לימון לבושין לימון דאצילו׳ ואתי
חור לבוש שלין ואימון י׳ אתלבשן בעשר ושין אתלבשו׳ אתרו לימון
דבריה דאתלבשן בהן בעשה חסד בגלוימו כדאתמיתו כל בבוקר
יהיב כיה חולקי מלגו ולבבי ואם תבר חד מעשר ספירות דלת
יהיב כיה חולקי לית הוה יתקלס בגיהנם דאתקם ובוחנתי הקב חסד כל
ספירה וספירה בגויל חולקי ונחלתי תי״ן ורוח דאלה ואתר
לחסד יון דכתיב אתרי יון וכ״ד אתרו אתרי מתביתין לחסד ביקר על לון
ויצר מאשר כבהמות נדמו ונו׳ אבל עלת העלות כד ברית ליה כד ל״ת וייצר
י׳ שלים ונו׳ ואיהו כב׳ נוזדין נוזדין דאתכת דאיהו יהוד ונוזדת דאקים
דאיהו אימת ודת אתרו וייצר ס׳ אקים ולבתר עבד ליה אתכת
דאתאחר עפר מן האדמה ודת שביעית תתיה וכו׳ ת״ר שאור אבת כתיב
דרעות משתכח נדיק לאתכתא אלין אתרנגליי אלי לחסד דבריה
העלות דדיוקנא דאת כתיב ביה דלית ביה דעות ת״ל כי ברי הכת לת
אחוד בגלוימו בנון דאית ביה דיוקנא . אלף בגלוימו ר״ל כנוגד דאיהו
ראיה ואיהו בלהה דיהת אתרו ביה הבי וכו׳ . ויברית שהים לת האדם דת
עזודת דאתמניתת דאתתיר ביה כתפתת אדם בגלוימו שכינת עתה
בגלוי שהי שכינת עלאה וייצר ה׳ לת האדם יצרו כיוצרה עלאה ובייצור,
(תתאה) דאיתין (י׳) ין (א׳ ו׳) וייצר איהו (ו׳) דאתמניתת
דאיהו בתרין יוד״ן כחות א׳ ותרין יוד״ן עלייהו אתמר אחכתת
כשם כתיב ואיהו בחמין חכמה דקדושה וחכמה תתאה ס״ב ונכה כי זה
אתמר עניין לעיל שכתבתי מאחר פ׳ הכ״ל ע׳ קל״ח יוכן גם כן סוד
זה של חכמה עלאה וחכמה תתאה : ובייצר גם כן לעיל בביאור של
אתמר דבדם הכ״ל ע׳ קל״ד סוד חבבי שם שדוי ותפלה בבלאים .

ואתבתי

ובזה תבין שם ע״ב שהוא סמוך הכ״ל לזה פקודי המשכן (ונו׳ ואתכ״ת
פתח זה ביום הזה שרש יסי אחר שמיד לפני עמי שיו נוי ירדמו ונו׳ :
וזה ביום הזה במוד״קב״ה יפני בלשון בעלי דיתקיים שרש דאיל דאיהו
דהזה שרש ומיה יתקיימון אחר שרשין לתתת וכלהו אתקיימין (אתקיימין
מניה (וכל״ל ע״ם ס״ם בראשי ע״קל״ג וטוב לתלכל דת שמודת
דאתמצעיתא דבחסות ואתי מון לבלא ביה וכו׳ ע״ב כי כפר בהדיפתי
ע״ל בגיל דף ל״ה ע״ב אחר שומר לבם עתי דהיי תיהו קיים לעיפת
ולאת לרוח דשמת קדישא שיו נויש ירדמו ותקן רוח דקדושת דשמת
קדישא וכו״כ שיו נויש ירדמו כל ס״ת והלבו עתים רבים ואתרו לבי
ואעלה א הי יי חל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחותיו
וע״ד שיו נויש ירדמו והיתה מכותתו כבוד מכותתו דת כי בקדקד יכוכל
דהכי אקרי בהוות ואמת כבוד לתיהי והיה תור לבבך כתור החתם
ותור החתם יהיה שכבתים ואמותתו דהוות שהם (ישי) תתקדי
כבוד ה׳ וכו׳ ע״ב : וקראי על אלכות כי אלכות ת״ת כבוד ה׳ היכל ה׳
והיל בסוד מקדשא ו״ל כנוזות שלמה דף כ״ה ע״ג ולילה ליום יחוי
לחרוח לל ביתת הנוחל כי לו יהיה יחוד שלים בשם וכשא כנודע
משסוק כי יד על כס י״ה ולו יהיה תור הלבנה כתור החתם ראת ל
לאלכות מחוברת בשם לבנה כתור החתם היוה לת״ת הנקרא חתם .
והוה סוד השסוק ולילה היוה אלכות כיום היוה ת״ת ויחי ע״כ ע״ל
שהיתה ומוכן מחתם הכ״ל ואחוד יש טעם לדרוש בתחלה על פסוק
הלא פקודי המשכן סוד חכמה ותבונה ודעת ואח״כ כי הוי כיון דהוי ונו׳
רק דבר ח׳ יש קושיות כי אית בכתבי האר״י ז״ל הנה כתבתי שם
מאחר ז״ל כי מקדת הוא בעשיי׳ ומאחי משבה הוי ביציר ומאחרי
תלמוד בבריית ומאחרי קבלה בתיקוני זהר נמלא לאחרנה בהיפך כי הענין
שבכתב הוי עליונ׳ מתור שבע״פ (כי הלא תור שבכתב הוי בסוד (ו׳)
ותור שבע״פ הי׳ מלכות (מכוחר) לך הענין הוי כי בתיקוני זהר שם כל מה
שלמשה ממנו ושם תור שבכתב שהוא מקדת עם משנה עם תלמוד עם
קבלה לך בבריאה יש מקדת עשנה ותלמוד ואחבר עשם עניין קבלה לכן
בקבלה שהוא בתיקוני לבדו מקדת תיקונים על שם קבלה וכן בבריאה
מקדת מאחרי תלמוד לפי שבבריאה אחבר התשובה ואין שם לא מקד בלתי סוס יי׳ולבקרוח
משנה לפי שבשני אחבר התשובה ואין שם לא מקד בלתי סוס יי׳ולבקרוח
יותר נדוש מכולן ע״כ . וזה תבין ת״ל שופטי ע״ת״ק״ח והיה כעין
שתול בלבי מיום מה אין לית בית מדרשין וכו׳ לך אלי הלוריית לית בהו
פשטי דקדת דדרשת וכו׳ דיוקתיתין וכו׳ דיוקבעין והלי ואי לאו לאו תיהו
חכם בחכמתו ע״ל : ולפ״ד תבין כי הלא קבל שהם שופטים
התיקוני כולל הכל . והנה לית בפ״ם ס״ת״ק״ח ר״ר שאור אבת הת
לתעלית א׳ כרוח עלאה וכו׳ ל״ל א׳ עלאה לעילא ת״ת א׳ אחתון כימינו ואימון לחסד דבריה
דכרכן ואית אחתון זוטרין ואית א׳ אחתון כימינו ואימון לחסד דבריה
לחסד דיצירה לחסד דעשיה ובעלייהו אתמר כי נבה מעל נבה שומר
ונבוהים עליהם ואימון דבריה לימון לבושין לימון דאצילו׳ ואתי
חור לבוש שלין ואימון י׳ אתלבשן בעשר ושין אתלבשו׳ אתרו לימון
דבריה דאתלבשן בהן בעשה חסד בגלוימו כדאתמיתו כל בבוקר
יהיב כיה חולקי מלגו ולבבי ואם תבר חד מעשר ספירות דלת
יהיב כיה חולקי לית הוה יתקלס בגיהנם דאתקם ובוחנתי הקב חסד כל
ספירה וספירה בגויל חולקי ונחלתי תי״ן ורוח דאלה ואתר
לחסד יון דכתיב אתרי יון וכ״ד אתרו אתרי מתביתין לחסד ביקר על לון
ויצר מאשר כבהמות נדמו ונו׳ אבל עלת העלות כד ברית ליה כד ל״ת וייצר
י׳ שלים ונו׳ ואיהו כב׳ נוזדין נוזדין דאתכת דאיהו יהוד ונוזדת דאקים
דאיהו אימת ודת אתרו וייצר ס׳ אקים ולבתר עבד ליה אתכת
דאתאחר עפר מן האדמה ודת שביעית תתיה וכו׳ ת״ר שאור אבת כתיב
דרעות משתכח נדיק לאתכתא אלין אתרנגליי אלי לחסד דבריה
העלות דדיוקנא דאת כתיב ביה דלית ביה דעות ת״ל כי ברי הכת לת
אחוד בגלוימו בנון דאית ביה דיוקנא . אלף בגלוימו ר״ל כנוגד דאיהו
ראיה ואיהו בלהה דיהת אתרו ביה הבי וכו׳ . ויברית שהים לת האדם דת
עזודת דאתמניתת דאתתיר ביה כתפתת אדם בגלוימו שכינת עתה
בגלוי שהי שכינת עלאה וייצר ה׳ לת האדם יצרו כיוצרה עלאה ובייצור,
(תתאה) דאיתין (י׳) ין (א׳ ו׳) וייצר איהו (ו׳) דאתמניתת
דאיהו בתרין יוד״ן כחות א׳ ותרין יוד״ן עלייהו אתמר אחכתת
כשם כתיב ואיהו בחמין חכמה דקדושה וחכמה תתאה ס״ב ונכה כי זה
אתמר עניין לעיל שכתבתי מאחר פ׳ הכ״ל ע׳ קל״ח יוכן גם כן סוד
זה של חכמה עלאה וחכמה תתאה : ובייצר גם כן לעיל בביאור של
אתמר דבדם הכ״ל ע׳ קל״ד סוד חבבי שם שדוי ותפלה בבלאים .

ואתבתי

ובפתבי האר"י ז"ל על פסוק ועתה הורד עדיך מעליך דע שמשה היה בחי' הד' וכמו שאחד"ה כל בלול כל הכשמו וכן משה הי' כולל כל ישראל והנה כבריאתם אדם הראשון כל' רבינו בפשוטו לית כן בכל השאר שלא יהי' אור יכול לקבל לעמוד על המעמיד שלו המעמיד העליון בריאה כזו בעולם הבריאה כמו שנתבאר שלא בחכמה לבד ולא למעלה ממנו וכן היוצר וכן העשוי לית כן אלא בחדם שנתנה ויכול להשיג כל העולמות ונקשר לותו בכלם וכמ"ש בתיקוני' כמוהו שנתנה המחיצה שיתנו לו כל העולם ועולם חלק כרצונם כדי שכולן יתמו עליו ואם יוכה יגלו ויטמטו בו כל הבריאים: ולכן היה שיתנו חלקם בזה שיתייחדו ז"ל דשמים ויתנו לו מחיות העליונים שכתם בפנ' וכן ע"י יחוד ז"ל דיצירה רוח דיצירה וכן מן הבריאה שבחמה וכן בעולמו למטה וכן מעולם התיצולת כפנ' ומקבלות רוח ונפ"ח כחמה חיה מחכמה וע"ל בחל בעשה אדם לשון רבים שנתייעץ בחחלית של מעלה עליונים ותחתונים • שיתנו מהנוסם חלקם כו וכן השוה אדם חלק מכולם עד בחמה לבחמה מן חכמה דתיצולת ולכן בחחלת אדם פנם עד החחבבה (וע"ל מה שכתבתי בסוד ורקח סנוללת) ומסתלקת ממנו כל הבחי' שהיה לו ולא בחור כו שלא בפנ' בלבד ולו ילד למעלה והנמך להתלבש בזה בחומר העבוד ולפי שהשוה אדם קודם חטח עד החחבבה לכן קלקל חד"ם בני מ"ב וחכמה הוי כ"ח ע"ה (חפם קיימו כנגד דכלולתא • ויהי ערב ובקר יום ששי: ועדיין לא נגמר השפקה ביניהם: (לכך לעיל בח"ת סי' קכ"ו ע"ש) ועדיין לפלקת תורה ומצות כדחיתא ולחולן: כמה דת קנינית רוח דת שמי עם י"ה שם"ה מצות לת תעשה וזה וכדי עם (ו"ה) רמ"ח מצות וכו' ישראל דסליק כיו"ד ה"ת וח"ו ס"ת ודוח דמלה ישראל עלה בחחבבה לבחית חחבבה חשב מ"ה וביה תשבח שוח קדישת ע"כ) וחז"כ בשחטח בחשבשה קוחתא שכתבתי לפלקת חמצות חלק ולכן בשבת חשב חוב בחשבשה הטובים ומפה בכל הכחי' שהיו בחל"ה עד עה חיה מחבת כי בחי' ת"ח עדיין אין מי שיגיעה עד לבחיתיה לבת וזהו מה שהיו דחיינו לדם עלאה ומה שם בנו שהוא בחי' משה (ע"ל ותבין כל זה והנה בחי' זו בחבת הפנימ משה בשקבל התורה לכל עדיין בחי' לחיך חכפין לת זכה וכן לחיתת בחקונים ותשסיהו מעט משלים דת כתב לכל לעתיד כלחר על משה שכשל עבדי ידום מלכרחם ובשת וכו' מלחם חותיות חת"ך כי חו ישוב בחי' ת"ח מה שלת הפנ בלדם (וסוד זה כבר הלרכתי בביאור מלחר פ' ויפא ע' ת"ו ובפ' פנחס ע' תכ"ו ובפ' בלחקו ע' קמ"ו והנה חיתת בכתבי האר"י ז"ל נם לפי תפנין כי הלת בלחלו בסוד ישמח משה במתנת חלקו שכשעל אשר נ"ל בהר כתיב שלף שפי' חלקים של תורה שהוא בחלקו (א) דבתיב אדם את חנוש וכשחטו ישראל חת העבל בלבדו מחחו בעון ישראל: ואו כשחר לו חלק (א) לבד מכל השלף חלקים ולכן (א) דויקית ועירית ואחנם משה לת חטח למיכדו מחחו • דק בעון ישראל לכך הקב"ה משלים לותם זוז והם החותות והנקדים שהם עדיין של ישראל • שכתבתי מהם בחורב ומטלם משה לחר כך להשלים מה שחסר לו בעבודם • ואחנם בכל ערב שבת חוזר משה לקבל השלף חלקים ומטלם בסוד חוחפות שבת ואו הוא מחיור כל הכתרים של ישראל להם • ומשו הכתרים יורדים ישראל חוחפות שבת ע"כ •

ובזה חנין במאחר פ' פנחס ע' תע"ח ז"ל ותבלין ואחורלין בפא ע' תע"ח יחילה בשבת לכל ישראל כחדל חד מיחי חבל לכל לכד בם כפי עובדיו ואולפינהו חק"ו דתיובתא דכל ישראל כחדא בכל ואחנין דחורין כלהו חתקבלי הפ"ד כיהו"ד שהיהו בכל קריחיהו שיו דשם יהוד מוכתר עליהו בכתיבת לחיהו כתר עליון והמי לחיהו בשוח יתירה דכל ישראל בשבת ויוחין טבין וכנ"ל תקיהו בכל יומין לחתתם בשם יהוד חיהו חוחם כל בריאין דלעילא ולא חחרין מוסף ובלא כתר ובשבת תקיהו לחיחר מוסף כתר יתנו לך ר' שהיהו לבל לכל חד אחד מישראל הכי כחית ליה בשם יתירה פשום דרגיא דיליה לם הוה מסיק יהבין ליה בשם יתירה כשום דרגיא דיליה זכו' ובכל לתר בשם יתירה מלכות ואי חיהו בר נש מכל חדות יהבין ליה כתר בשם יהוד כיהו"ה שהיהו וכו' ע"ל • ושפיים ובנין דשלת בעלות ושלשלת ואחנסק בשלי כתר ותשבעו בשם יהוד • ועוד שם ע' תפ"ט קשו תבלין לית שולטנותא למשל ולנחש וכו' • ועוד שם ע' תפ"ט ישראל מחללו ואחורלין ואחנדרו רעות ושונאת תחת הוא שקיל לכל ישראל מחללו מכל מיני טבין ודאי כך בהוא דאתאחר לון קדוש בריך הוא שהיהו לחת בחר לכל חד וחד מישראל וכו' ע"ש: והנה הלרכתי הרבה פעמים לשון ע"ש: מאחר בדשת בהקדמת ע' קס"ח וכך הקדיהו לטורח לשון ב"ה ואחר"ז ואחר כך וכמו שכתבתי בהקדמת ע' קס"ח וכך הקדיהו לטורח

(א) מן בהקדמת דאתי "לתכי וכתיב עלה כתר דאתיק תתון דשית דאתי' ואתתלים אילנות בכל תקונין דיליה וכו' ע"ש • לפי הענין משתש לזכר' לקבל נם מן אויר לנפין הנקדת כתר • נם עיין בכתבי האר"י ז"ל כתבתי לשון קצת חזה ע"ש • ולהיות סיב ג' תנין יש לחדם כנגדו כשם דוח וכשאה ולהיות שהשנים הוא ה' נבודות (עיין ג"כ לעיל) לזה יש כשאה לכשאה שאחה חיה • דכתיב ויהי חדם לנפש חיה ונם כן יחידה ואם תאחר למה הנ' שלא מפורשים ומוסתלים כפי הכל ולותן הנשים דהיינו יחידה וחיה כ נעלמים • תשובה שהנדיקים בתורה וכמעשים טובים ובפרט כשחתעסקין בשיעור קומה הוא זוכה לחיה ואם יזכה יחתי' יזכה נם לם לותן כי בחיה שנם משה לא חיה לו רק מן חכמה עלאה ואם כן לפי מה שכתבתי לעיל בסוד מ"ש שמו ומה שם בנו ע"ש כי משה היה בלול מבשר ע"ל: ובפרשת בהלחתך ע' קכ"ח ובקו"ט רק כפנת מתן תורה כתלת משה שש חלקים של תור כמו שהקדמתו לעיל • וכך קדיב לטורת דסיני כתיב (א) מן בהקדמת דאתיהו "לתכי וכתיב עלה כתר וכו' עלה דאיקרי היינו על משה לבל ישראל לבחילו בפנת מתן תורה לית דאתי בכתבי האר"י ז"ל ס"ל ע"ש והנה ישראל בכנד לותו נעשה לדם שבחיר לו בחדם הראשון ליתן לו מכל הבחי' ובחטח נסתלקו לחורם סם נעשה ונשמע לתקן ולחו פסוקה ומסתיק ונתן לדם העדי הוה שהוא החיות זה וע"כ היו לו חיות מ"ה ולא היו מתים ולפי שהם לא היו רחוי עדי זה שלא בזכותו של משה ולא בזכותם לכן כשחזרו ועשו לת העגל נלחלו ועתה הודל עדיך מעליך ע"כ • והוי דיכיר לת הלוחות כי הוי בחת תליל כי בכך הלרכתי לעיל בדף מ"ח ע"ד מה דאיתא בתיקונים מה דאית' כפרשת בהלחתך ע' קל"ד חבכי סיב טוב לומן (ע') דמכהן מיין דכיין נפקון ולומן דמיומן בחת ישראל ויסף ומיסף (ו') דחיהו נטוי בייהו לית עץ החיים וכו' ולילן ב' יודי"ן לומן דמיומן בוייעד ולומן תרין יצירות יצירה דעלמין ויצירה דתתלין ולומן חכמה בדוש ובחכמה בסוף תעלומות חכמה ודלי לומן תעלומות מחכמה עלאה דתתון כתר עלאה וכו' בנין דלוריית' מתרין לותין שון מה משה כחת' לישראל ולא זכו כהון ואתכרו ונפלו וכו' והיינו הכל מטעם הכ"ל הלא כוד כתר הוא סוד תרך לחכפין ישראל רבתת והרחי לחר חטח של ישראל נשחר לו חלק ח' לבד מכל שלף חלקים ולכן (ח) דויקית ועירית סם כן ישראל רבתי הוא מורה על שלף חלקים כמו שכתבתי כי מספר חלבים הוא בתרין לחכפין ע"ל בסוד מי"ק כ"ר: ובזה תבין בוד ישראל רבתי דסיני התורה ישראל מי כמוך עם נשא בייהוד ונם חכם קיימו ממה שסתרבתי לך לעיל בסוד מי"ק כ"ר כי בכין חכמה בדמו בחותית שביות מן מי"ק כ"ר מן (י) ההוח דכתיב כי כולם בחכמה עשית ונו' כי עלי' קיימת כלהו: ועוד שם לחה התחיל התורה בבי"ת ולא בחל"ף • ובעשרת הדברות התחיל חכני להודות מים הם חתים פשט ומוד • ולכך התחיל בתורה בבי"ת ישראל הוא נגד חיצונית שהוא עולם הבריאה • ולכן התחיל התורה בבי"ת שהוא נגד עולם הבריאה שהוא עולם הכ' להודות למו כי אות התורה הוא מעולם הבריאה • ולכן לשון בר"ת הוא לשון בריאה • כי הוה יש רשות לדבר ע"כ ע"ש ואם כן לפי מה דאיתא בסיפרי לחנות כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא ברא אלא לכבודו שנאמר בריתיו ויצרתיו אף עשיתיו ונו' הייט נגד עולם הבריאה ועולם יצירה ועולם עשייה וכיון שמכור לעיל • כי אחדי מקדש בעשייה • מחרי תשבה ביצירה • מחרי תלמוד בבריאה • ומה כן לפי זה שהתורה התחילה בבי"ת ולקחהר בר"ת לשון בריה"ת ומה כן לפי זה לומר הכתוב דבש וחלב תחת לשונך ונו' • לכל כהר הקדמתו לעיל בחחבה כל' ובנין דעתיקין ישראל למשעם אחילתא דחיי ויפקון מן גלותא בריחמי כי לח שני בלחו הכי וכו' וכשאר הלרכתי ע"ש לכל מי יומר ואת • לכך כתבה למו התורה ישראל רבתי בפסוק ת תחנון ישראל רבתי לומר לו לעמוד על סוד הזוכר ונו' להודות למו שלא נתן רשות בתחלה כי התורה התחילה מן ב' בהודות ולא כאת' לכך מבשר ואומר ש תלה ה"ת רבתי • לכל מי יומר למו כל זה ועל כן כתבה שם התורה כאת' רבתי • לכל מי יומר למו כל זה

לכך אחר ס׳ קמוקדי וכאשר התחילו כשאתה ויקרא אלף ושיהיה לרמז
כל סוד הכ״ל שבתורה בשביל תיקון היה בלעומות מפסוד א הכ״ל
כי לו היתה ולכל מן העץ נאה לעולם היה מכח תוקף ישראל וכו״ל כשברו
בלעומות דחיי ויתיקן בהם תורה שבע״פ שהיא טו״ר : תוכל בלא
יתורגמו מלכן דכתיבנא א׳ אבל תוקף ישראל בלעדי יתורגמו אבל
משה לבדו בלא תיתקן בלעדי ר״ל ויכוונו אחר משה ונו׳ לכל תיקון
כפרש״י ותיקון משה תיקון ועבודה ותיקון כ״ה תיקון
בחוש דבשביל דיחודא דשם יאהבה״ו יי׳ אלהינו יי׳ אחד וחיבור כ״ה תיקון
נלעיל מתקדם בחוש דבשביל ישקה בעל לתקבל לתיקון בחוש
דיחודא ותתקדם כ״ד ותיקון בשביל ג׳ ולא תשלים לג׳ תיקון בגין
דשם לא תתקדם משכבת כגון דתתקדם ותשלים אלא דשם
פשיטא מיהא כד תשלים לא תשלים אלא בב״ה תיקון לתיקוניה דהא
תשלים דא כעומקא דלעילא דהכי איתי ויחיד יי׳ אלהינו יי׳ אחד מיהא
לאחוי ונו׳ וע״ד ב״ש ויכון לתשלומא דקדשא ובל הכי לתיקון
תיקון עלאה בגוונא דלעילא דכתיב ויחיד יי׳ אחד ותשלים ותשלים
בחיקון לתיקון דתיקון עלאה ויכון דתשלומא דשם ותשלים
בחיקון לתיקון דתיקון תתאה דכתיב כי ה׳ בחר בציון ותשלים
ותתקדם בחיקון לתיקון דתיקון עלאה ויכון דתשלומא דשם
ותשלים בחיקון לתיקון דתיקון תתאה דכתיב כי ה׳ בחר בציון
ותשלים ותתקדם בחיקון לתיקון דתיקון עלאה ויכון דתשלומא
דשם

ר"ל כי הלו ריש אתי׳ העתיק עצמו לומן יכול ליר ולהבדיל את הת"ם
מאחר בתוך ריש דת ע"כ - ולזה קאמר ריש דמתים יתיר לעגיל וההו
ריש לאפיק מהן דתעיק ולא ידיע והיתיר מה דהיתר וכו' וכדין דת כהיתיר
דמחשבה דלא תיתידע כשם בהמיהו דמרים) והכדין כחל דתתעבידו
תשעה הילכלין להיכלין לאו לומן דוחין וכו' ולא היית יהלן דקיימי בהו
רעות דכל ע' כהולין קיימי כלהו במחשבה וכו' בשין קיימין כל דיון
דמחיימות וכל לומן כהורין מרות דמחשבה לתתת כלהו לתקרון ת"ם
(והו הלא התחכתי כמוד ת"ת שהו רק ט' מפירות ע"ל דף ס' ע"ב
ואשם קיימו עוד בכתבי האר"י ז"ל ומריך מתעב כי עיקר שם זה של
ע"ק לומן שלו הת"ם המתלבש תוך הכתר דאצילות ואומנם הת"ם הזה
לומן הת"ם עצמו רק ת"קשהו נקר ת"ם בעניך עולם האצילות אשר
מטבורו ולמטה הו מתלבש תוך ע"ם דאצילות ותחלת התלבשותו הו
תוך פרצוף דעתיק הכולל כל ה' מפירות שהו ומכל התלבשותו ע"ד תיך
מלבוש נקב' ד"ת את ו"ק מתלבשו ולתת' והיות אלתחתכו כי הת"ם
מתלבש בנו נ"ר ולהלו כי ת"ם מתלבש בהיתיהי כתוך הנ' ריעין הק
בריש דכלהו שהו התעתיק ורים תעיל מקבלת מוח הת"ם דרך יסוד
ריש עלאה ולזיתה מקבלת דרך עכך הנ' ריעין לך להיות
כלם בחי' ריעין להי אתר ת"ם מתלבש בעלם כי שו"ת מקבלים
מוח הת"ם יותר משאר אצילות ומקבלים בלתי קיימין כל רזי
דמחיימות וכו' וכ"ל דף כ' ע"ד שהו חיות כל האצילות ומתיים כד
כהיר מחשבה ולא ידע ואתעיס נו ביכה ובהיר למילן דבהיר ועל דת
כדת עד דתתקלקלו כלהו בחדא (פי' אל זה האתוך ע"ל דף ו' ע"ב
ותבין מאחר הכ"ל) וכהרת הקלכלת כד סליק ואתקשר דת בדת
ובהיר דת בדת כדין קיימו כלהו ומחשבה מתעשר בלתי סוף שהו בהיר
דבהיר ומיניה מחשבה עלאה דלא ידע ליהי בה כלל לתקרי אי"ן דמיכים
לאתפכח וקיימו ובהיר למילן דבהיר ע"ד כלא קיים ובהה חולקהון
דצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי ע"כ : ולזה קאמר °כפ' ויקרא
לכולה לעגיל עונב דקב"ה (היינו כדאי כפ' אחרי ע"ק כתיב פי' ויקרא
ובהר יהיה מעבדן להקדוש את הנן ונו' בשעת דמודונוי וונת שלים ויקרא
היינו ע"י בחמות הצדיקים ולאתר האלכתי לעגיל ובת"ח נבוי בוד ק"ש
ולזו כפקרון מבונין ובחלין ובהרי"שעת יהיי הכו כן לחסכת דלזגיל
עונב דקב"ה והיו עונב שריא בחתר דשרי כד ריח דקדכב הוה סליק
ע"כ והו כאחד בפר מלכתי כי כל יחודי צריך להעלו"מ מחשב לפעלה
עד ת"ם כ"ה ולזו מלפעלה למטה בחשך עד ו' לחלל דחיי תפ"ר שהו
ומשם כל הבחינים מוכלבים של היום היינו מלכות ולזה מסיי כנ"ל לתקרי
ריש ניתוח ליי ריש לעבדוהי ניתוח ליי מלתתר דעתיק לתתבת
וע"ד סעודת דמלך תתעכב בנין סעודת דעבדוהי וכנ"ל שהו
ספרכמי לתבינון שבשמי ומסעודת דמלך תחכול מלן לחכול שלא לומן בפתיחת
דזקיקי ע"כ והו פי' מלתר שכתבתי לעיל והו' בב' כי תבוא לה תשמיש
לת עין הזהב כי מאמו תחלב הלי טבילת מקוה: אבל מאחר מאחר
הלא הקדאמו ע"ש כתבי מאחר' ז"ל כי לתפלי יחול שלום צריך שיהיה לו
כפם ריח בשמיה תיום כי תם יש לו בשמה ואיה שם כחיים מצד ת"ב תו
מקדושים לחיים לקב"ה ובניהם תתם לה שהיכם מצד רוח וכפם וע"י
בשעה היחוד העליון במוד תבו עמו לשלום כי בכיבול היתה צריך כח
ועוד מן ישראל ע"י מעשיהם והו ת"ת שם לת יהיו בניהו בדיקי לשר יש
להם כשמיות לעבות עד מקום ביכה וע"ל דף ל"ג ע"ב וע"ד לזה תתר
שם תבת עוד פתח ואתר הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
אפילן לומן ישראל הלא יהיה לזן קב"ה לרבכה אלו לעגיל שלא ישראל
לחיזון כיה והו' אחיך כהו ואתכיות הלומן תקרי עבדוהי הם"ד כי לי
בני ישראל עבדים עבדוי הם (היינו מצד בשם מתלכות עיין סוף פ' שמי
לעגיל דף כ"ד ע"ב כתבתי בביאור ג"ת שלת מעתה הקור ליעקב ישק מנשי
לת שיעקב שם יעקב שלת ישראל עיקר ושעקב שבל) לבסוף קרת לזן בני
היינו כשהוכה לרוח מן מלכי' בחיי אל מצד רוח ובפם נקראים בניהם
לבתר כשהוכה גם לבשמה ואיה לזה קאמר לבתר קרת לזן לחיים הה"ד
לומן חתי ואני ע"ל דף ס"ת תבין מסוד הזה - ות"כ יש בישראל מיכלי
לבוין בסוד הכ"ל ולזה אבי תכף ובטיל ה' ק"ק הכה מה טוב ומה
נעי נגי תיש דת קב"ה תצר יקח לת לחתונו דת כ"י וע"ד הנה מה טוב
ומה נעים שבת לחיים גם יחד קב"ה וכ"י גם לרבות ישראל לתת"ת
ל"ל שם כאחד יש יחוד לת"ת ולת"ת בין ת"ת גם כשהם לבמה ומשם
על הצדיקים עולה שהשם לסוד ת"כ) ולזה קאמר מה טוב ומה נעים שבת
לחיים קב"ה ושכינתי גם לבנו ישראל לתתת ולזה תבי תכף וכדין הקדי
ל' והצת קב"ה לת לקדי ת"ל ורוח דמלה כ"י בגלות קב"ה בלי ן ע"ל

פי' מאחר ויקרא

לעגיל וכו' ותיתי לתקדי לחד בשעת דמטרונית לתשתבח ביה במלכת
ויזדווגון כחדא הב"ה והיתה לה למלכו' מתן מלוכה דת כ"י דמלכת
לתקשר בה כדין בזו דהו יהי ה' ושמו ח"ש וכו"ע : ולזה תבי תכף
לאחר זה פתח ר"י ואתר עבדו לת ה' בשמחה ונו' שאחר דת כ"י ושמחה
הל תוקעוה דכתיב כי בשמחה תצאו ואיכין ישראל לבנם ת"מן גלות בהאי
שמיתה ומאי תיהי כ"י ע"כ - רק לזה צריך לידע סוד הנזרה כדי לייחד
ייחודים כדי שיתתו מתיכו לאחר שם לעגיל דף ה' ולף כ"ב ד"ה ל"ג
לכן תכף בפ"ו ת"ת קב"ה לתקרי שלום ושמיה שלום ותתקשר כלה
בשלום (היינו לפי מה דתי' בפ"ו וקבל ע"ב ת"ת ובפ"ה ושלום
דמסיים כדין קב"ה לתקרי לי שלום וכל יומיי קדלן לי שלום לעגיל בנין
דאכלול ותשטר למטרונית לתתת כנוונ' דהכו' שלום לעגיל (ר"ל כי
ח"ב שהם בחחתית ת"ת בשלום שם שלום מפ"ו במלכות לבך לתקר
קדלן לי שלום לתתת בכוונ' דהכו' שלום לעגיל לת תוכה תבין ויניין
במאמר פ' תקנ"ע תל"ם על פסוק וכל ניתיבותי שלו' והבה שם מלבוש
בסוד י"ם בכלל וכפרט כדי לידע סוד היחודים : אבל הלתכתי לעגיל
ע"ב מאחר פ' קדושים ע' קם"ה כל יו ת ליה נדר מלבר דלת
יעשון כל בר שם להלו"ט וכו' וכנ"ל. דתיהו תייב' וייעל למחשב
רזין דאלוהיות כמה תלכלי תבלה דתתקדי תו תוך ותתבלה כחצי ושקדי'
חיות כרת לתקריתו ומכלכלים תחשבים לה קאמר בפם כי תחטא
וכו' ע"ל דף ל"ט בתיכו מאחרי' ב' ל בסוד ונללו התכון ואל תבעשה הצלה
ולו בעשה תבוכה יוכה נ"ב לסוד התורה ולת תבעי לבל מחי דתיהו
טוב כל לומן כגוונין לומן למחדיה וקטיגור בעם בכיגור ויישלין לה
לעוב הנבוו וכו' - לבל תם יקח לך לה תתה תהורה הכל דרך לבושי'
לזה בת תחריו ב' מ' מלרוך לתקם קניהו ותת תורת העולה בקדלת
לעשות העולה כמשמעה ובלה לתעזר ותת תורת העולה. תניח לישם
הזו מתתן על קרבנך תם תוכל ולומן מותה וכו' לתקבלייהו לומן ותת
תורת העולה תר היא העולה ב' וכו' ולתקומה מלרי מתבתין עול כ"ולה
סלק לעבוה ודת בוכה (ה) תחם מלכות דילה מלכות בת יחיד ומחל'
כנוד יי כתיב תוכלת וכו' ע"ם וע"ל דף ל"ח ע"ב ועי"ד שהלכתי יין
ערב רב דבנייהו נרוך לבסתם רוין לתולויית' עד דתתעברון מעלמת
כי כל ומן שיש ערב רב הרי הוא כשאר בין התוחים : והנה בפר
הלכתי כי לון בן דוד בת עד שהערב רב יתתלון מעלמ' כי הם שלוך
שבעיסה . ולבך תניח בפרשת כי תצא עד ס"ל ח"ת כד בעת קב"ה לתתק
שומה ולקיט לה שבניהו כדין יבטו תוחים לתוזיקו ולתתניולו ולבל
לתתחבו לבלום : עיין לעיל דף ד"ע"ב מכח ערב רב וכו' ע"ש :

והנה לעיל דף נ"ע"ב ביאור מאחר פרשת שתיני פתח ר' יהודה ולאחר
כתוכוי כתיעשות בענת ישראל לתחזה דת בנלותא וכו' ע"ש ז
וגם רלה תלהלה דף י"ו בסוד ו' רבעי דבריעות נתון ב"כ פרשת שתיני
לתר סוד זה הוא יתתו תריכו תריכו ו' ע"ל דף ה' ולזה הטעם שידיה
זה הסוד של תכוכוי בתיעשות בפר' זו להלהלות להם שבתון בפ' שרציס
יט ל רבעי גם ו' רבעי בסוד יתתו תריכו תריכו ו' ע"ל דף ה' ודף ו'
ע"ג ודף"ו ובתב"ב ע"ג וע"ל דף כ' תסוד ל' ומכח ה' בתיכו תבין שבחיי
סוד זה של תכוכוי בתיעשות כאן דוק היטב דף כ"ד ע"ב בסוד יתתו
תריכו עליו בחיים יעבם בשבתת לעלה דעתיקא שריא עליי כדין
יעבם ותבר תלילון עיין שם דבר בשלה ולבך יהי' הנתולה דוקא ע"י
יפתח כוה תבין שסידרו כאן של תכוכוי בתיעשות בפר' זו ע"ם ט תכוכוי
תבין תכף לאחר זה ר' יפתח פתח לתר תלב ובחיתו יתכלו יתתו יין
בשיכם ובאין תיכון ישראל דתיכון קדישין כל חיי עלמא דיהיי ותקדי כלא
תלין בהסוד עלמא דתתי והוא לתתר דיין דתמטרת שהרי ותקדי יין
לישראל בנין יין דישראל לתרת ודת בדת תלי וכו'ע"ש בלף הנ"ל
ומכח זה תבין שופש שמעתין יין דשע"ז כתכוחר לכל שם הקדושה כי
ב תתלה יתתו תריכו ו' ותו יישם קדן תתיכו תת בכסת ישראל לוה לתר
שתיכת שם בשמוה בין התוחים וכל"ל תבית תכף בתיכ וכור רחיוך
י"י ותסדיק כי תעולם הזה וכור רחיוך דת יעקב ותסדיק דת תבראים
וכו' . ותי תיתת יפתח תתלי לת לחבר הכת תלה לשתתר ל
לתתברעת מתיכון דעתקדן לבבוי הב"ה עוברה תת נשוחרך וכתיב ה'
כעובר יפת כתים תלבוש יעיר קלחה יהיו תלך ותכי תכי תלכת חוכיה יתעבר
ודת הוא יפתח דתשתלין מהכת וכו' ע"ש ולפ"ד תוכן מתוך הלי סידור

ולזה מביא תכף סה פתח ההוא רביא ואתי מלך במשפט יעמיד ארץ וגו' ואתן מלך דא קב"ה כמשפט דא יעקב דתיקו כלפלא דתכלן ואיש תרומות יהרסנה לוים תרומות דא עשו דלפלא ליהוי משפט (ומוכן מה שכתבתי כפ' אחמר שופטים ושוטרים תתן כי שלהים שופט זה יספיל דא ה"ת ה"ת ויהי ידי דא ו"ו בקונד"כתר דא לדון בסיפיו כי יעקב הוא כתר ו' ת"ת כל ימיו דוד מלכא דהוה מסתדל בנין דהאי תרומה יתקשר במשפט ויזדווגון בחדא ונס הוא סוד מה שכתבתי דף נו ע"ג על פסוק דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה ואת התרומה תשא אתם אותם והב ונכסף וכחושת וגו' תבין מעניינך ואח"כ בא ר' חכיא פתח ואחר מי הלוים החפץ חייס וגו' כאור לשוכך מרע וגו' סור מרע וגו' מי הלוים החפץ חייס מלן חיים אין לון חייס דחקדון עלמ"ה דאתי ואחי"כ ואחר זה מכי ואת החיה אשר תאכלו וכתב שם בפרשה כתיב בהמת עלמא כי אתי מ"ה ואת לקבלך לאתפרשא מינך חוק הכי איתא החיה תאכל מהם ואת לקבליכון לאתפרשא מכוליכו דוק שם היטב דף ח' ע"ג ותבין כל זה דק שם שם אג"י וכלן כתיב ואת כי לחם קדוש הם ע' קנ"ט אני יי' נתתין לכון לחנה לצלותא אנר טב ל לצדיקיא וכו' ואתני לון לרשיעיא להתברכא מניהו לצלמ"ה דאתי כתי"ו ויהיו והו במיתוי וכסיל לא יבין זאת כפרוש השנים כמו שצב כל פועלי און להשחיד עדי עד ע"כ · וכל אחר זה ס"ם תרומה תית ל"ל ע' ע"ם ויהיה יי' ל מלך לאחר תצה כי תרוש וילדה זכר וגו' כ' שעור פתח על אשכבי בלילות בקשתי את כ"א אחמר קחי קנ"ה ובאלת מיכיה על נלוחת בנין דהיה יתבא בין שתי עינין עם בנהא ושכיבת לעפרה וכו' כ' לבת הוה לוחל בפרעונתיה והוו עמיה כ' יוסי ור' חייא ר"ש יוסי כתיב אשת חיל מה דא כ"י וכו' עטרת בעלה דא עטרה תבשרת וכו' ר' חבא כל חד ליעיל אלה בכ"י כתיב ואשר אשת חיל מי ימצא דא כ"י דהיכי אשת חיל כתיב דאתמרן מי ימצ' כד"א לאשר ימצא לתכס בחמיית היימים אי יומא לאתגא כי קרבתי מלן יוכה למהוי נה כפלייהו בלאשתכחת עמה תדיר ודחוק מפיטים מכרה ונו' לאיכון דלא לתתדקן בה כפלייהו ולא שלמין בהדה היא מכרה בין ואתבריה לון בידה דעתיקין דלא יהא לתתקין וכו' וכדין כלהו דיחיקין משלין פניהם עלמין קדישין דלא יהא לון חולקא כמו שה"ד ודחוק מפיטים מכרה ע"כ : ומדי לבאר לקבל זה בתפלה תבאר לך מאחר שנתבלע כפ' ויקר ע"ג ו"ו ל' תבל תחר חמיתא דהאי שתא קדיש עלאה כלא סו שלום וכלא חד וכו' (י') דשתי קדישא דתקשר נה קדרין וכו' ע"ב דף כ"ג ע"ד פרשתי מאחר זה נס מה דאמרים וכספרי דתקון בשעת דאתחזיאו לי אתכתיב דרוין עלמין ואתיא לילה דעבדת דעבדן ואחזיאו ליה אתכתיב דאתי עלאה (כ"ל אתכתיב דרוין עלמין דהיינו סוד (י') שכו אתבלבם קוד עלאה סוד ה"ת וכ"ה דרוין עלמין דהיינו סוד אבינו ו' תקוני דילוה אתבלבלין ו' תקוני דעתיק יומין ואחד דעתיק יומין אתבלבם כגולגלתא דת"ת ונבוכיה דעתיק אתבלבם נו מוחא דת"ת ודעת דעתיק אתבלבם כגו לגולגלתא דת"ת ובכל דישין דת"ת ובדיש דלא אתיידע אתבלבם ס"ם כי הקדמונו ו"ל והנה הת"ם הו' תע"ק אחזיתי אתבלבם נו הכך נ' דישין ע"כ וכל דאחזיק בהאי לישנא הע"ק אחזיתי כי לאיתא בכתבי האר"י ו"ל בביאור תלת דישין דיום תעלייה הי' הנקר' לון דכנ"ד לאקרי לון כי בחדרת החזיונו איתא ו"ל בע"ד אחקרי ע"ק לון הכי' תלי' והנעתן תע"ק דאתקרי ע"ק לון הכי' תלי' ואתקרי ע"ק לון הכי' תלי' ואתקרי ע"ק לון הכי' תלי' וא

הויה בכולם הוי"ו ספירות של ח"ם לעולות ע"י הבינה. והבינה ו"ם אלף
הם ו"ה דאמא קדישא ובתחלה היו בסוד ו"ד ביולדי יו"ד וה"כ בסיומי
שני תועיות מן מכוחם תוך הבינה והיו נכללי' זו בסוד זוית (ו') ועירית
ע"ל דף כ"ב ע"ד ביאור מאמר והר ודף כ"ג ותבין יותר הדברי' ועל
לכך והבה כשיאמ' מן מכוחם היו שכיסה בו' זו כרמזים והם ו"ד והם (ו'
ו"ה ד' מלכות והעניין כי ו"ה הי' כמשך יון ו"ם ראשונות דחכמה ומלכות
מד"ם בתחתונות דחכמה ולכן כתיבו ו"ה בזוית (ו') ומלכות בזוית (ד')
ובשיכסה מלבוי יו"ד שהוא ו"ד והרי פרצופיה בתוך חכמה היה ו"ה קודם
למלכות ו' וה"ה כי עם עלותן דהכוללת והוכר נוכר ובשאר נכנסו
ב' לותיו' הכ"ל בבינה והבה מלכות שכתיבו בזוית ד' היה כ"י נכנסת
תחלה וה"ה נכנס הו' ובשנכנסו בתוך הבינה ושם נתהוו ד' על ו'
שהיה סוד מות זות ח' והעניין ע"י שלה לחתתן והיה כי למה בזוית
י' לה נתיחו זו"נ בק' בזוית האילות דיו"ד ובבינה שהיה ה' כדימו בה את
ה' בעניות הדשמיות והעניין כי כל כתי' ח"ן זו לה בעשית שלה מעצמית
התורת ו"ב כי הלה בינה היה שני לותיות עלוי ו"ד ונם סוד ו"ב הם
עלוי שני לותיות הכ"ל ונסכם בתיכל עצמותי' ובמוחין בי בחלה הל' תתחלה
מן חכמה לבינה בעשית מיוחד ד' הראשונה שבגולת ה' וה"ב בחלת ו"ן
לחתיה לה יצת מקום כי כבר ים כה שם המוקבל וירדה למטה בו"ם
שהם ק' שבה הוה ו' שבגולת זות ת' שבוודת תחת ה"ד של ה"ב ונם
בשעשה כי להיות עלוי בחלת דמוקבל שלשה מוקבל על דכורה ו"ם השב"ב
פדיקים יושבים ועטרות"יהם בראשיהם כי העה"ב הוה בינה שהיה ה'
דראוקה שבשה להמדיק שהוה ו"ל יוסד שם ועטרה שלו שהיה מוקבל
על דחשו ולכן זות ד' על ו' מוקם בעין שעטרה היקוקי על דחשו שהוה
ו' תחת ה"ד וה"ב בסיומי ה"ן ספירות של ח"ם כ"ה יון בינה הכרמוזים
בזות ה' ואו' שבתוך ה' הוה לחתיכה ויצת תחלה ויסד לו לחד זות ה'
ראשונה ואח"כ יצאה זות ד' שהיה המוקבל והיה ה' לחתיכה שבשם
שהחד זות ו' כי בתחלה היתה בסוד ד' ואח"כ בעשית ה' כאשר הלהבתי
לך לעיל בביאור לותיות נד"ה וכו' ע"ל ובזמה כי השם מורעת
תחלה וכו' ואח"כ יולדת נקבה היינו זות ד' לך ביולדי שני לותיות
הלו שהם ו' יצאה בתחלה מוקבל ואח"כ (ו') מן שם יהוה והוה הוא
מוריע תחלה יולדת נקבה ע"כ הם תוכלדכרי כי הקדוש האלהי הה"י
ז"ל הנה שהין זה לשומו מיוחד ואח"כ מיוסד מאוד מיאחד הכ"ל בי בתחלה
קוראי יו"ד הה' בבינה דכלה ו' כן דאולי"ד ובפיק מיכים ומיי השתכחת
ד' וכו' וקוראי לבתיר יו"ד לתיק כלה ושבעל כלה הקטורת אחד י' לפיק ההוה
שניהם היו נכללים בזות ד' בסוד פרצופי לבר וקוראי י' היינו כל"ל כי
הנה דכתיב ביה והבר יוסף מעבדן בנוגה דת זות ה' שהוה (ו') שבזות
זות ה' העשירית נעשית מן ו"ד ואו היו בבינה סוד (ו') שבזות
דמוקבל שבכלל שם ספירות של ח"ם ונם ד' שרוזו על מלכות של
עשר ספירות מן ח"ם ואוה קוראי לבתיר בפקוד תריו בכון וכו' ע"ש בפ'
ויקרא ותבין כוה ובמה שכתבתי כל סוד שתחריך עם פ"ם הכ"ל ע"ש ו'
ו' ואפשר קניהו מה שכתבתי לך דף ד' - ואל"כ בוה תבין סוד פ' כי
תוריע תזה כי תוריע וילדה וכו' ואם נקבה תלד נקט בתחלה
ילדה זכר ואח"כ היה דיוקה דנקבה. ולסוד זה יוכיח על פקוח אשה
כי תוריע וגו' ר' תבא הוה לחול כיוצרתיה דלוד והוה שויתי ר' יוסי ור'
חזיא ל"ר יוסי פתי אשת חיל עטרת בעלה וגו' אשת חיל דא כנסת ישרא
הייגו כל"ל נדיקים יושבים ועטרות"יהם בראשיהם והם נרמזו בסוד
פסוק הכ"ל ורוכב"א תזור אשת חיל דא כנסת ישראל דהיה נבריתה
מיהה מיילין דיוסתכלי בעלמא היינו כל"ל ד' בת מטרוניתא דכל ועין
בידהה תתיסבו: ואתבר לך סוד דאיש טהורים ודמי' טמאים
ודם הלידה וקודם יהיה לך לזוכרון מה שכתבתי מסוד מוחא טלא ד
דכולהלחא שקוט וסכיך כחתר טב על דודיתיה כי יש בהם דיוקי ושתדי
חלא שהם בחים ושקטים וכפפים שם במקומה ע"ל בדף כ"ד - נם
פיתרון יחזור ל' ויצת בתיבת דסתרת תנו תוקפא דעיבתא דיונקי
בפקוד תנו דוודיתיה דחתרת וכו' ותבין סוד דם לידה הנזכר בפ'
תשא כי תזריע כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל דע כתלי הו"ו מלכים שהשם
בכל בחי' תיקונים עילאין ותתאין והם בחלקים הרחוים ל
לעשות מהם תיקונים והחלקים שהיום רחוים לעשות מהם תיקונים
רק בהיותן וכן עד"ז יהיה ועוד, וכל זה בדרך כלל כי נם הוא עד"ז
בפרטות כי יש חלקים הרחוים לת"ת ויש לו"ת ויש
למלכות ותתבלה מתברכו החלקים לתתר דת"ת (והנה יתיחוס מן
ת"ת ע"ל דף ט"ו ד"ה וכ"ו ותבין קיומו כי בת"ת יש כו' חק ברצוף
ת' כולל זכר ונקבה ונקבה ונקבה הינו חסדים-תפ-יסוד ונקבה שהם

גבורות מצד שהוא לזה לזוכר ת"ת שלמי נתאר ריאו שיתה כי הנה
הבי הוה ואין אלישים עמדי שתין המוקבה בגלגי בינ"ם התשה לשר נתת
עתודי תבין זו עתודי תינו רק הבי הוה כי הבי שהוה המוקבה הבי הוה
הכל הוה בכרצוף אחד ותיכם בתעיק ויומין לשר בתי' מוקבה בעשית
מה"ר לתשובה דכתר דכ"ן שלמ' היה בהם הבי' פנם
לעיקר ולכן לשר בתי' התיקון לת ניבר בו בתי' מוקבה שהם הדיוקים כי היה
משם כ"ן תשילו דמיון הת"ת שהוא בו יומין ושתל לית שתלת בתחי ע
עתיקא כולה יומיהו וכו' ע"ל בדף מ"ב ע"ג ולכך מתתיל כאן מן ת"ת:
ניחזור לדברי האר"י ז"ל הכ"ל ותחלה בתבדרו התלקים לת"ת מן ה
התלבים וכל השאר נקרחים סיוים תלגי כי תיכם מערבו ומהשאר
תוך והתבדר ותו מהתלקים שם לחכמה ובינה בעשו בתי' חכמה ובינ'
והשאר שלמ' היה חלק ובינה תוכו להתבדר בתוך הבינה ומהתלקים
אשר נתו ב"ג בעשו מהם בתי' וז"ב דתלגי שלמ' וחו כל השאר בתי' בערך
עולם התלגות נקרחים בשם דם לידה ותחמם יש בהם קדושה
שהם בתי' עולמות דבי"ע ולכן חוזרים ומתבדרים בסוד שיבוב
בתוך ולבות דזעיר לבפין והשובתי שבו בעשה תרין לבפין דבריאה
וכן כיוצא בזה עד תשלום עולם העשיה ונמצא כי חק על כי שבכל
פעם חוזרים ומתבדרים וכל"ל ומוכנים בסוד דם לידה כולם
נקרחים בלשון דם טהור - ותחמם חדר הבינה מהבוקבת תתחלה
דעשיה בעת הלידה ולכן הם סיוים ולקיבות נמורות אשר לת י
יצלימו לכל והם בחי' הקיבות שתחת עולם העשיה כי הם מקומם
כנודע ע"כ: נם שם כי לכל הבחי' שיש לזעיר לבפין בתוכן
ו' מלבים מתבדרו מבפיר ועד בית לך הבחי' שלו מן הי"ם מהשורבת
שם בתוכן זו מלבים לת מתבדרו כלם כי ז' מלבים כוללים מוי"ם
דתלגות (כי הנם שבבר הקדמנו לעיל כי נם בחכמה ובינה ו
ובהריך לבפין היה כו נכם ובריכין להתבדר כי לזה הוה הסוד שם
(יהו"ד) הכולל כל התלגות אשר לפניהו כי קון הוה להריך לבפין
(וי') הוה חכמה (ה') בינה וכל"ל כי יש"ם ותפוסה בכללים
נם בן בתוך חכמה ובינה (ו') הוה סוד תפארת הכולל שבם
ספירות ומלכות היה (ה') לחדוקה לבל עתיק יומין לת נדמו בו
בלל כי שם לחילו בנם לת היה ושם בן לוך לבו לומדים כי ז'
מלבים כוללים מוי"ם דתלגות לוך העניין הוה כי מביה שם כי
בהריך לבפין לת היה רק בנם בעלמת ונם בחכמה ובינה לת נקרא
לחתוריים והוסרו מהבנים ושיהו שבירה ונתיפה נדיוקים בסוד ונלה
הלבי אשר מלבו בהרין לחדום הבירה כשם שבני"ן קדש שמן וע"ב:
כתוב לדברי האר"י ז"ל חוז"ל דתלגות עד סוף עולם ומשם כי
עדיין בשלמו שם מבחי' העשר ספירות דזעיר לבפין שלמ' מתבדרו
לנשמי בסוד יהי יעקב כיון שתבחר בעניין השקר אין לו רגלים
שהיה הקליפה שהין לה כל' רגלים רק ברגל השמאלי שהוא רגל
הקו"ף הלרוך והוא השמאל והוא עשתה (ה') דהוד שבעשית קו"ף
לרוכה ע"כ: ובזה תבין מאמר פרשת ושפטים ע' קנ"ח ז"ל
ויזיתר יעקב לבדו ויאבק איש עמו וגו' וכתיב וירא כי לת יכול לן
ונעד בכף ירכו ותהוה יהי רוזו שיעקב יהיהוה יהי הוה בלשונו
דילוה עד דאתת שמואל מיי בלשונו דלת תשוך בסוחר כד אתת
שמואל בטל הוה ירך ובלקיה ויהוזות אתר וחוף ליה מיכיה יי
מהוזות ואתת אחד מעדי מיכיה ולא הוה ליה חולקת בקדושה כלל
קו"ב לת קבל ולת דחי ליה מכלא בגין דבטל שמואל יהי דילוה
ולת יכיב ליה חולקת חלת מלי דחי ליה יהב ליה הוה ירך דסוטה
חלף ההוה ירך דאתבדר מיכיה ועי"ד אתיב ליה קו"ב למהוי אתר
דקדושה בכוי מכל ושתבוזת וכו' ע"ש: והוה מובן.

נחזור לדברי הכ"ל כי אותת בכתבי האר"י ז"ל טעם היות הוילה
למחוקה יהיה להודות על ו' תלבין דלת אתקיימו עד
אלך הת' לתנלי חסד עלאה בסוד אחה ואתבטית נוקבא לסיכך
וילה ופריעה כי היכי דלתנלי חסד עלאה עד היסוד בה ויבסם
למוקבא ע"כ: והנה עיין לעיל היה שכתבתי לך בדף י"ח ע"ב
בסוד וילה ופריעה: וכדף י"ט בכל הדף ותבין כל זה. ולכך
ושיתין הבלה בעבור בסוד ואחו שהיה המיילה לאחת של תיסה
הדיליון ותוזות עם לאחי' ותוזה תבין נ"כ סוד שהיבת פ' שמיני של עושו
טהורים וכל מיני טהרים ושהיים ומסיים להבדיל בין הטמא
ובין הטהור וגו' ואחר זה מביא לשר כי תוריע וילדה זכר וגו'.
ולסוד זה תבין מאמר שבבר הארכתי לך לעיל ע"ם כי בפרשת שמיני
שהיא שם בין הסדרים ל' רבתי ושתיבת נזון ן רבתי.

לימד האצילות ופי' מאמרי זוהר סוד אותיות

לזה מתקיל בפ' תורידם תשה כי תוריש וילדה וכר ונו' ר' שעור פתח
על ומסכני בלילות כתקצת ונו' ר"י אומרה קיני קב"ה וכו' ומוכן הוא
ולקוד זה תניין למה שמיחה שבעת ימים בפ"ד הוא נגד ו' מלכים
שהי' כתם שבירה כי שם גלוי כל הדיבור והיה כעניה מקרה כשם כת
שבע והנה כתיב ושבים יום ושבת ימים יתעב על דמי טהרה וכתלותו
ימי טהרה ונו' ומקור דמיה וכתם שוד ששים ושבת יום היה
כי ככר התרכתי בכוד יום דלית' בפ' שמות ע"ו לפוף דעלמא
ליליא יתחך לישרל עד דיתעבר וח"ו לומן שתין ושית שנין וכו' כדין
וכתרתי את בריתי יעקוב דח לתעברות דלת' (ו') דלויהו כפם דכית שני
ורוח דח כל הכפם דכתה לבית יעקוב ששים וכד ששים לתעברות
דיעקב ושם לתעברות דיוסף וכ"ד ויהיו (ו') דלויהו תרין כ
בחכורת אחד ורוח חלק וכו' ע"ש וכדין יתעבר כתיומו דכביכו עלאה
תת י"ד וכו' ויתקריאון תתנון בקיומיהו יה"ור דעד כתן לא יהון
כשלימו עד זיין דיכניד ויתפתך ההוא בניהו עלאה בחכור לתיכון נו
ס בתרתה ע"כ וכו' ע"ש ויעל לכך ובוד כביהו פ"ל דף ך" ע"ג
ולכוד זה מדייק עד דיתעבר וא"ו שהוא נרמז על כיד ו"הו א"ני
ו"הו ולזה הכוד קלתר ששים יום תשב על דמי טהרה וכפי דס"
יהי טהרה מקיק ס"ל ויהיהו סוד ה' וכתוב ה" פס א' דייהו
כל"ש שיתעלה לוד כביהו דא' עד ס' ולזו תיכוד ה' לקדושתה כי
יעבור כתב ע"ל דף מ"ו כי עד הכה הי' חיותה תן קנה הכל לו ובשלמה
לבניו יעבוד דעלה ויהי' תן קנה הכל הנם ולירושלים מבשר תתן ס
מחרכתי לעיל כתחתר כתיהו ע' תקס"ט נס ע"ל ונס כשוד
סירה כת"ח מתחר פ' כשלח ס"ג ח' או יסיר הבי תתחת כל כתן וכל
נבורתין דתתעברתו להי ליישרל כד תתטהר מהדמי דע"ק וכו' וכד
תתחבר כהדמו דלף ותהי לזיין תתן זיין דת תרכ לה תלתה דס כדין
כשתין כל כתן ונבורתין כנין דתתחבר א' עם ז' ודוח מוכן והכה תביה
תחר זה בסמוקים של כנש מדעת בסוף ס' בתוכם בסוף כנש מדעת כי
תהיה בחדש והיכול ל' להדין הכתן ע"ל דף י' מה שהתרכתי כסוד
בסמוק הנ"ל ותניין דהכה והנה שם בסמוקים הנ"ל כתיב ותת לח
כתיב (נ') דהכתי כי ע"ל בפ' בחקותי ע"ב ויתחר להיום יהי ו
מחרת בדקיע השמים דתקיע השמים כתן (ו') דתיהי תת לתקדי
שמים דקיע השמים דתתפשט תכיה פסיטו תד לתכרת לתרועת ו
ולתשבר" להוות יכשתת והתי תיהו דקיע השמים דת תיהו דתתפשט
מתת ו"ו כנוונה דת נימל דת תיהו פסיטו דתתפשט מתת (ו')
לתהרות ולתשבר לתרועת כתה דתתחר ע"כ והכה התרכתי בסוד
מדיב ו' לתר מלוחו כר" דתתן בפ' שמיני ונס ככר התרכתי כי
בעת נלוח נדיק תוכד נגדקו תיהו סוד יסוד הכתוח כתות י' ונס
פנחס ע"ש"ח תפס קיהו ותתקרי בן כוכתי על שם תות בריח דתיהו
י" טפה קדמאה דתתעשר מיניה ותע יורה כתן דתיהו ו' ותיהו י'
קליף על ל' כתיבת דסליק כל עכבת דתילדת ע"כ והת דתקחת ותיהו
ו' ותיהו י' כי תיתת בכתבי הקר"י בסוד מילה ופריעה כי היסוד
קיומו הוא סוד ברית ו' תדוכה והעטרה נוקבת י' ע"ל ונס' לתרי
ע' ק"ל דתניית ריסח דיסוד ד"ת דתת יסוד ו' ושיהת הוא ע"כ והכה
הקדמאה נדיק תוכד בנדקו נדיק יסוד בנדקו בנין דהיה שכיבת לעפר
יום השב מלדין כתרעה וכו' עד דקב"ה יקיים מכבדת להיות כוכבת דוד
המפלת ולכך תחר סמוק נגד ברית כי תניה כתדם ע"ל דף י"ב
תמוה י"ת סמוקים המתילין (כד) כפוסה ומסיימין (כן) בשושה
בסוד והיה להשיבך מעבר ותתדיבך ישנו מחוד ותת"כ כתיב סמוק
תחר סתר לי מצר ומן נדיקים יהלו וישמחו ולזה מה שהיה ל ותות
ו' בין הסדרים הכתמוים שהיכם בתת (נ') יתנלה ויהי לזור לכנה
בחור החמה ולזור התמה יהי' שכעתים ועיי' בתריכות בפ' ויסב ע"ש
וכמה דהיהי מתעבית מכמה דהוית וכו' לזוך הכי תעך המשם בשלמתו
לכל זו ולילה כיום יאיר ע"ל דף מ"ב ובח דתרמו זה הסוד בתיבות
והתגלח משוש כי תיבף לחר זה מביח בסוף נזיח כי יוכד לחשו קדח
הוח טהור הוא וע"ל דף מ"ד ע"ג מסוד בסוף הזה שהיכול ביום ההוח
יגלח אי"כי בתער השכירה ונו' ונס תבין מה שכתבתי בסוד פי'
הסמוקים לשה כי תוריש ומיהו תשתכח ת"ת מיהודוהי דכל ומכן
בירושלם תשתכחו היינו כי"ל כי מיהודוהי הוח לחדוהי שכע"ם שהיכל
ת"ל כי ולכך כתיב ו' כתלה ותח"כ תות ת' :

וע"פ סוד נלוח זה שקב"ה מה לבלח חת הלוים תבין מה לחיתת
בחלק תחר יב לזון בן בלח תשתו הילתו לחכה ליה תחי שקיה לך
מיהה לי מה רבה תחת תלמידת ולחי תר רבה תחת תלמידו תחר לה
מחי לחבריך הוחי עמהון בעמה ולשתבח לי כהדיוהו ת"ל ידעתי כי

כשתח קדישתח כיומו דכתיב כי כל העדה קדושים ת"ל עוב לחיות
מיכלך לחשקיתך חמרת לחכרתך ולחכיתך נוחי לחיתיב על כבוד
ומיתר לחוייה כל לחתח חיות הדר לחרכי ולכי תכלעו להו ע"כ והכח
דלכלוהה קשי לחיי ונקוח מיכה קלחר לחשקיתך חמרת יהי חמה שיהי'
ולמה מתרת לזוייה ת"ל ד"ח כי חית' כב' שחיי כל ע"ח ונחן לחכלה
נטלי כהכח וילדתי לזן וכו' ויין לשחלה וכו' ויין לחיהיה כוכ' ונו'
לה מניק לעלמין לחת מעט דביהה וילדתי לזיהי וקיימה לחקמת קלח
וקיימה כדיהי ע"כ וכפ' כשעלתך קח חת הלוים ונו' הח לוקיהה
(ס"ח לחכרח) לזן ולחחזקה לזן לחתקשרת כ בחעלתך
בחתרייהו כנין לחיזון דרועה שחחלה ושבר דדיהה וכל מחן דחתי ע' רפס
מעט דדיהה כעי דלח יכרי שערה בנין דחבני דיהה בעלמה וע"ד
חתת כהחי נוונה ללח יחתי שערה לבר וכעניה לחתקייהי ריעה
ולכבי שערהה וחוקוניהה והה חתת כדין חתברכן כל לזיון דחתיין
מעט דדיהה וע"ד כתיב וכ"ה תעשה לכם לעברכם ונו' והעבירו תער
ונו' וכו' ע"ש וכפ' כי תוריש חחר שחכניח ומיהדיה כסוד סמוק ורוס
כי יעמד דחעו וחחר זה בע' ס"ו חפס קניהו ת"ח דלח לזיהי חתן
מהלי מערת דדיהה ולח ומחדכחן עד דחתעברו מכהן שערה
דכתיב וכה תעשה לכם לעברהם כוה עליכם מי חטלת והעבירו תער
על כל בשרם וכנין דיהכפמון יהיה בעי כהכח דחתת מעט דחסד
עלאה לזרמת ליה דכתיב והניף לחכן חת הלוים כתה דחיהו לחלי
חים דלעילא כך בעי לחתכפמת יהיה לחנליח כיה חכך עלאה ו
וחתכפם וכו' דף ע"ה ח' יחתן רב מכל לזיהי קדח הוח דעבדיי קב"ה
לחתיי כנונוא דלעילא וקדייה קדח לזיהי בשעתח דנלים כניניה
להיי חים דכתיב קדח הוח וכך תיהי קדח רישיה כלח שערה וחתח
לחכהן כהח מתקש מלכים לחזקוטי כעיניו וקנח לחכהן וכו'
ע"ש וח"כ הקדמונו כי לוים חתו מעט דדיהה בחקוח חיין כי יין
למחלה נס הקדמונו כי כל מהן דחתי מנד דין מייך לחעברת רישיה
ומוה הטעם נרוך תסה לבסלחה רישה כלח יחתי לבר לבן לחפתו על לזון
בן פלח הרחה להם שהם חולקין כשביל שנלחו חותם הלח חדין הוח
כן והרחי שחשה נרוך לבסלחה שנרחת לכך לחסקיתך המרת לרחוי
מלוים כחים מנד שחחלה הסם הוח יין וח"כ נרוך לנלוים לנלחת
והרחי שחשה נרוך לבסלחה שנרחה מה עשתה לזוייהו על נבד
ונסתרת למוית להרחות להם שהם ח"ו חיתר לנלוים מלח ויטרכון
לנלחם ח"כ לזן חשם נרוך לכסלחה שנרחה לכך כל דחתת חוית הדר
היינו הדר מיחלוקת כי כדין שנרוך לנלוים לנלח וחת דחיתה על בכח
כי הלח הקדמונו כיום ההוח חלח יי בחשר הכהיה היינו מלכות שלף
מן ד"לת י"וד ותית' בפ' בחקותי ע"ל בחיות חכמה וחית יי בנין
דילחת יי סוף חכמה תיהי לשלמה לנו דרנח דחכמתה עלאה הם"ל
פתחו לי שערי הנדק זה הטעם ליי ודחי דחי לח ייעול בהחי תדעה לח
ייעול לשלמין וכו' ח"כ נקרח כל תדעה שהוח סוד הכ"ל ומס חותת
וכ"ה תעשה יחי וכ"ה תעשה להם כנונוא דלעילא ע"כ כי כ"ה נקרח
הטכינה שהיח כולנת כל כ"ב חתנון ותודה נמיהים וכתוכים לכן
קחמר כנונוא דלעילא הי' ע"י מלכות וכ"ל לכך לכוד זה מותיבת על
נבחה על פתח הנית ומיחד בוד הכ"ל וטעם לכל זה שנבל פ' נעשים
בפ' ו הכל ע"י כהן הוח כי חיתת כפ' בקודי ע"ת ל' יכי פתח
והיה כחחלת הימים כנין יהיה הר בית יי' בחלם הסדרים ונס' ונעבוות
כד יסוף לה הקב"ה לברחת דישקה ויוקוק לה מעבדת ויתחבר חמה
בשיהדה כדין יהי' כנין יהיה הר בית יי' וכו' דהכוונה ואל יעבדה
עלה נהורה עלאה על חד שבעה יחיה דהוה בקדושת דבל כתיב דכתיב
והיה חור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת
הימים (היינו סוד מ"ו) ותתלבנין כדי תקוני ריעה
דת"ת שיתגלה חור דת"ת שהיה עד הכה כתוב ולכך תאור הלי ליעתה
בחלם הסדרים (כהוסף הסדרים שנכתבו לי' יחי' בחלם הסדרים דת
נקודה דת דיוקא לה בחלם הסדרים חיהו ומיהן חיהו חלם הסדרים דת
כהנה הכל דחיהו חלם הסדרים ריעה דבלח לבטל' יחי' ודח חיהו
דמתקן לבניתה תדיר דמוכח לה לחתכחה מהבכה ות"ע יהי' כבן ובניה
יתקן לה בחיהן לבנוחן דחיהן כנונוא דלעילא כתיב דחקמוה והיהן
לבנוחן כלהו קיימין בדוח דעת (ובלע"ד היינו מה שכתבתי דף ל"ד
מה דחית' בבי דוח. ויש"ל עם שנויים ע"ם בחריכות) והי בחיה כי
יהי' כתיבת כתיהי הלחם הסדרים דחיהו כהנה כדין לחתקבר
בקדושה ע"ל בחלם הסדרים ובדין נחלת ובדין נעבדה ת"ח בסנוים
לכל חלה חיילין ומיסדרין בחלין ובדין ונכהו שוו כל סנוים ת"ח
דכהנה קדים ידוי כדין בוחת יעלה לחכהיר ונסוק. ובל בחנין בחתן

ונמין

מחזור פ' בהעלתך
ע' רפס

מחזור פ' כי תוריש ע' ר"ם

מחזור פ' בקודי ע' תיו

ונוכח תבין מה לחיתת כפ' החיהו דף ל"ח בחלם הסדרים ונס' בחיהו לחנו כחלם סמין יפה לו ע"כ

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נמ"

ונהורין לתתאין ואתקשרן תלת בתלת עד דיתנהרו לתתאה
דכתיב ושמש וכלה על ידה להורות קדושה דתיקון כהנה וכד כהנה
תתעלי לתתא לתתעלי תתעלי ע"ד כמין יהיה הר בית י'
ברישא דהרים ונהרו שיו כל הגוים בגין דהשתא כל שאר עתידין לית לון
יומין בלקיעתא עלייהו ובהדוה ומכח יכעור לון ויפיל לון קד"ם א
מגלגלטעיהון דכתיב ופקדתי על כמוש הרמוס בחרוש וכיון דכלהו
יתעברו מגלגלטעיהון כדין קד"ה יתתקף בלחודיה כד"ח וכתיב ה' לבדו
ביום ההוא וכו' הה"ד ואתמי גויים רבים לכו ובעלה אל הר י' אל בית אלהי
יעקב וכלהו תיהוי בשעתא דכהנא דתיהוי ראש ההרים ינהיר לה וכלהו
תיהוי ברוח לשם בית תיקון בכל מטרין דיינהיר לה דהא ברוח בית ינהיר
לה ע"כ כי בכל הספידות כהן הוה כתיב וכאשר התרכתי בתחלה
פ' בהיפוך ע"כ ח"ס ע"ל דף כ"ו ע"ח על פסוק ויאחר שהיס יהי אור
לקבל דרגא דחסד וכו' ע"ש ופתח בז"ל ויאחר שהיס יהי אור לקבל
דרגא דחסד ועיין לעיל דף י"ג הובא שם בתיקוני תפס קניניו יהי
אור דא אור קדמאה דתיהוי ויהי אור דא שמשא וכו' והוה
שאל הוה הנקודא נגיד נדרגת אור כאשר והובא ע"כ וכבתבי האר'
ז"ל ביום רחשון של חג הסוכות ככתוב בחי' החסד שבחסדי' ולכן אז
הוא עומדין ע"ט כי אז ככתוב החסד הגדול שבכולם כי הוא נקר' יומם
כי הוא יומא דכלל כלהון יומין ע"כ והנה ביום הזה יהיה כהן
ברישא דהרים כי הכל ע"י כהן :

ואבאר לך מאחר פ' תזריע שכתבתי לעיל ח"ר יפתח רב מכל
ליתי קדם הוו דאבדיה קב"ה לתתא כגוונא דלעילא
וכו' ליתא בכתבי האר"י ז"ל מצות לחם הפנים שנים עשר חלות
ואמרו"ל מתיר יהיו חם ביום סלקו חם ביום הלקחו והענין הוא כי כבר
הודעתיך כי ים למעלה כמה ומכה זיונים בסוד לבילה והוא סוד
מלכו ריעים והוא יסוד חכמה ובינה והוא בשבה ע"י מולח דדיקנא
דע"ק ולחם ני' מולח ותמנה הוא סוד ו' כפולה שהוא ו"ו שהם י"ב
חלות שהם עשה והם עמהם סוד ה"ת ה"ת שהם י"ב (ובזה תבין מה
דאי' בריש פרשה סופטים ז"ה שבעתי ה"ת ה"ת והוא ירוס ו"ו ע"כ)
ואומנם לפי פשוטו לפי שהיחוד חו"ב תימו בשפתי לכן היה הלחם
היה שהוא המזון המעורר ע"י הזיווג תמיד היה תמיד ע"ג השלחן לחם הפנים
לפני י' ולפעמים זה היה חם תמיד לפעמים לחם ביום הלקחו לחמו כי הוא
תמיד חם ומעורר היחוד שלעילא כלי הרחק ותמנה לחם זה היו חולקין
אותו הכהנים וסוד הענין תבין
כי הלא סוד הכהנים העליונים הם בחכמה ושם התחלת בהגה דבה
שבכל ה"מ והנה תבין בסוגר הכהנים הלויים ונו' כי הלא כתיב
פעמים תקרא לויים ע"ש הכהנים כמ"ש ונשאו הכהנים הלויים ונו' וכיוצא
בזה וסוד הענין הוא כי כהן ולוי הם שלעילא שהם חכמה ובינה ולפי
שאם לא יתפרטון תמיד ולבלי תאבד אחת מהם כאותו כלל לכן יש
בו התכללות גדול עם הכהנים וכולם כאלו שריין אלך למשה שהוא הלוי
הוא סוד נבואה קשיא לן אי הוים מתנבאת ולכך לחם הפנים מצד ה
החכמה ע"כ והוא שאומר שם ס"ל יצחק רב מכל לימוי קדם הוא היינו
כי כל לויים היו בסוד נבור המסך מבינה משא"כ קדם היה רמה הקד"ה
מיהיה כתיב לחברן כה"נ בחכמה ובינה בחקוק ביחד והוא שם אחד
קד"ה תבא עבידת לך כגוונא דלעילא לא בעית לאשלמה בעלמא
היינו כל"ת אות לתתא וכו' עוד שם בכתבי האר"י ז"ל הנה ביום
הראשון דיכין מתעברין עד סוד תתפשטות טוביל תפין והלילי כהוד ביום
נבור ר"ת מעובר הלוי הוא ולבי שהם דיסים ולכן לויים נוה הק"ה
לשוביר תפר על כל בשרם ע"כ והכל ע"י כה"נ שהוא החסד העלין
כי כה"נ שהוא בחכמה שהוא מתפשט חסד דשתיק שבגלגלתא דא"ק :
זתבין הוה כיתור מאחר פ' מפסטים ע' רי"ב כתיב והחכמה מאין
תבא תורייתא החכמה נפקת מתתר דאקרי קדש והחכמה
נפקת מאתר דאקרי קדש קדשים ר' אמר זכן יוכבל אתקרי
דכתיב ויובל היה תהיה לכם ע"כ ליתא בכתבי האר"י ז"ל כל
הענוסק בתורה בשאה הנ' בדברי ר"ל שזוכה לדברים הללו הוא
בחוכן זה כי מי לשאול בשם ה' מי לחשוך החיה אל הי' ותחכם ס'
זו היא בלילה כי בכלי ידעת כי מציאות התורה הוא מציאות היסוד
דאבא והנה רחל תיכון מקבלת דך מיסוד דבינה ולא ותחכמה לבני

שלקחו יעקב: אבל לחעלה לך יש יעקב כנגד לאה ולכן כל אותן
החיות שהיו החוים לעיקב לא יפלו לכסות היות כאן בחעלה
מכוסף יסוד דחכמה ביסוד דבינה ולכן כולם יפלו אל לאה ז"ם עשק
התורה לשמה כשם ה' להמשיך מיסוד דחכמה אל לאה וע"י זה ת
מתעתקים הדיסים הגדולים של לאה כמודע שכולם דיסים קטים והנה
כל הכוונה זו ע"י אות ה' והוא לשמ"ה כשם ה' בחופן וה כי הלא תבו
מיכין אור שלכל פרנוף דילה בנ"ר יסוד דחכמה האכוסה והנה
הם נ' בחי' ת' סלה וחת"ם כנ' שניות וחת"כ בנ' תחתונות סלה
וחין מניחותם שוים והנה בנ' דרשונות נגיד לבניו להמשיך סוד ה"ם
בנ' מלואים שלם כיוד הי' "ביוד בחכמה ה"ח בת"לף בבינה ה"ב בה"
בדעת וחת"כ בנ' תחתונות הוא סוד ניוד כי נ' ניוסים שבה כיוד
ד"י ו"ו ו"ו ד"י בחסד ד"ו בגבורה ו"ו בת"ת וכנ' תחרונות
הוא בסוד הסלסלה כיוד ה"י דיוקן בעמים ה"י פעמים ה"ת ה"ל
בחלף בסוד ה"ם פעמים ה"ם בהפוך ביסוד וכל שו ביסוד החסד' וכנגד
בחי' נגיד לעתף ה"ם בעמחה כיוד נ' דרשונות שהוא ה"ה כנ' מ
מלואים הוא ני' ל"ת תעדף ה' עמהם עמהם ויהיה הבל ני' לאה
וכנ' תחזעית שהם הניוקין שלה עולים ת"כ ועם ה' עמה הם מ"ו והוא
ני' יהו"ה אהי"ה והנה בחי' שו ל"ו מ"ן הם נ"ש"ב והוא סוד בני
חלויים ע"ב ם"ן שהם מ"ו ל"ו כמו"כ בחרונות שהם הכתות עולים
שם"ח שם הם ם"ג המ' ני' מתת והוא סוד לאה הנעשית מדת כמודע פ"ג נס קס"ן
והנה כשתסיר מדת מתורה יהיה סוד קס"ן והוא שם קס"ן לחורי של הניקה
כמודע כי התחורים של הניקה הם כפנסים בוערי תפין ותחכם כאשר
יגיה אור התורה שהוא יסוד החכמה דלאה לו יש הספק יסוד
הניקה בניתים שהוא שם קס"ן לחורים של שם ם"ג כי מתעטרא תור
החכמה ולוקח אותן ניקה כיוכן קס"ן והשאר ניתן ללאה ולזה קיתר
חוריית מחכמה בספק וכזה תבין למה התורה כיתה ע"י משה כי טעם מופלא
משה הי' בשתתו מכאן כי ליתי בכתבי האר"י ז"ל ע"כ כמוד' כתו"י התור' על משה
בדרוש סוד הסביל ותיבת שהם סוד יסודות דחו"ב וקיתר ומשם נתנך
נשתת משה ותקח לחתת ידיעתיך בשם בכתבי האר"י ז"ל תפלה למשה
לוים הלאים ר"ת לאה וס"ת משה כי הוא בעלה דלאה שהוא סוד נפרה
וכו' והנו מי עלה השמים זה משה כי הוא הי' כנד לאה משא"כ יעקב
הי' נגד רחל שהם סוף שלים א"ת דו"ת בחיים יסוד ביכה כי עד שם
נתשך לאה והוא סוד ורחיות את לאורי קצר של תפלין הילה לו כי
לאה היה סוד קצר של תפלין .

ובזה תבין הגי' מם שבת בפ' ל"ע דף פ"ח ע"ב לחיב"ל בשעה טעם מופלא לתרוס לאורי הקדת לפני הק' כה רבקם ע"
שעלה משה למרום לאורי הקדת לפני הק' כה רבקם ע"
מה ליללוד בגינו ח"ל לקבל את התורה כח לאורי לפניו חוקה נטוה
דנמוה לך משמע יאי בראשית (ר"ל הלא ליתא מקצה השמים ועד
קצה השמים אתה דולם היינו מן הסוד הנקדוים שמע יאי בראשי' כי
ז"ל בפ"ב בראשית ע' ט"ו ב ת דבראשית ר' יוסי פי' שאל על זה מאחר פ'
ואאר ליה שמע יאי בראשית דקא עיכון ואין לאיכון דכתיב בראשי' ע"ש
לאורי הלבנון כמה דאלין אלהים בתקון מן לכנון (היינו כיוכ)
ע"כ לאיכון שית יוחין בתקון מבראשית ואלין שית יוחין עלאין קא פריש
לון דכתיב לך יי' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח והוד כי
כל דא נדיק בשמים דא ת"ת ובאחרן דא כ"י ע"כ ולזה אתקר הגדוה
משמע יאי בראשי' ולאשמ"ש מסר הק"בה לאלף לך לעשה מן ל'שוקקאו בלעון
מה לילוד תשק בגינו כי לעיל הקדמנו כשם האר"י ז"ל לזה התפילה
התורה כ"ב ולא בחלף זכו' דברות בא' לתכי להורות שיש בה
שתים פעם ומפר וזו כי התורה שהם" משתעשע בה ונם לפוד ב
שלומדים הנדיקים בנ"ע הוא החלק הפוד וזו היא החלק הראשון
דלהורות שוחת התורה שתלכם בפשטו ולכך בתתיל התורה כב' שהוא
השביה לחותיות ת"כ לפי שלפני א' אין לרשות לדבר שהוא נוגע
במה שלמעלה וה"א הוא ענד עולם החיצונות שהוא עולם הרשעון לכן
התחילה התורה בב' שהוא נגד עולם הבריאה וכו' ע"ל וכפ'
בראשית ע' קס ע"ל ומכאן נפקא לוריית דיהיו קול מאחר פ'
דיעקב וכו' ולבתר תחיד דבור בהדיה ומסיים הוי קול נדול דלא יפסק בראשי' ע' קס
בחשוכי ולא תפסקת תיהי כית לחכמה עלאה וכל נוקבא בי"ת תקרי
והוי דבור בתרוייהו תיהי בית לקול דיעקב דיהיו לוריית ועל"
שריית בבי"ת כי ת' מאות ע"כ והקדמנו כי עיקר התורה הוא מן
חכמה ובחותם כי הלא בסוד בראשית שם חכמה בחאר בראשי'
ב' דבראשית בראשית רק בחיות כי בתיתי עלאה מיהיד בסוד
דבראשי' מאחר ע' תולדות ע"ב ת"ת חכמה עלאה מיהו בתיתות עתיקא תולדו ע' שלב

פקודים כפ' תזריע

מלת לא תעשה כל מלאכה ולא תחל לעשות כל מלאכה ולא תבנה בית ולא תנטע אילן ולא תזרע שדה ולא תקצור קציר ולא תבצור כרם ולא תאסוף תבואה ולא תעשה פרי עץ ולא תעשה פרי אדמה ולא תעשה פרי בהמה ולא תעשה פרי חיה ולא תעשה פרי עוף ולא תעשה פרי דגים ולא תעשה פרי שרצים ולא תעשה פרי רמשים ולא תעשה פרי טפילה ולא תעשה פרי יניקה ולא תעשה פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי פרי ולא תעשה פרי ולא תעשה פרי ולא תעשה פרי ולא תעשה פרי

בן קורא ומורה תיכנו שומע בקול לחבירו ואומר ע"ל מה דאמרתי כמוד פרישה זו הוא נרם אמת יפת תואר כי הלא ר"ל כרש"י ולקחת לך לאשה לא דברה תורה אלא כנגד יפה"ר אם אין הקב"ה מתירה אמאי כ"ל מהלות וכו' ומפורש להעליד בן סורר ומורה כאחר לדברי האר"י הנ"ל מהלות נעשים ולכן הם שתים אחן לחרבא כי הנקבות הטמאות נעשות עליות הם העקרים והם לחיבא בגירוש הדמיוני כמו בקדוש ולכן תצורא כדד יסב כדד בני, ר' תוץ מי' הקדושה וטומ' טומ' יקרא שמיטר ביד שלבי הדמה לים שדה וכו' שהוא שקול ושדה שדים ע"ב ופב"ם כדאמרי' בקע"ת ת"ח כל כך כח הוא לחולל לפטל דשלמעלה ונחליב תורתו כל רוח שמשלב שמיך על נרמיה ורוחה ושמשלה שמשלה אתדבק ביה ולא תעדי מיניה ואתדבקותא דההוא רוחה בהאי כך הם ולא בחבירו וכו' ובאין ליכון בדיקו דחולין בחבירו מיכר ואיכון וכחי קשוט ובניהון ובכיון לעלמא ת"ל מיין מ"ל ואחות שלך קין בשאם אחי אריה הכא דקאמר קרא דשמא בשאם שלא בנין דשלמן כני בשם אתפריה ואחי ראובן ושדין וכו' ת"ל ר' לשם ולא תבינן דאיכון מתין בכבי בשם מ"ט אחי אריה קיימיה עד דשמא ת"ל בכי הוא לכל לעילא ובשאם ואחבת בת אחלה דבקין שמשלה לאחון כלהו קיימות עד דיבער קב"ה רוחא משלמה מן עלמא דכתיב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ תל"מ וזו לון לבבי בשם אחיון דשלמן דשלן ולא מסתכלין וכו' ת"ח מסתכלין בשם ואטלי רוח הוא ומשלהשלה לתיין כל אחיון אידין דמתמתן מכבי בשם ואטלי רוח ואיכונתא אפיכהו אחיכון כהו ועבדי לון בעלי קדיין וכו' כשל קדי דאתי ומשלה דמשלהלה בעי לאסתלקא מיניה ודא לאתדבקא ביה ודא אוקימוה מהנייא ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל מצות טומאת שכבת זרע בתפלה עניכו בעניך ק"ש שעל הזכיבה ויומם תבין מה ע"ל נזירת הילך היא שתעזוב החשק בביאה וכפי סוד הכוונות שמוש לשבת לותן טפת הקדוש שיורי כוחות שהשאת אחיכן רע ולמה יטמאו כמ"ש נאין בהם רד רע והם טוב בהחלט שלא בשאם רע לבן נוד החלך הקדוש ית' שיטלנו בחיים וע"ם על פשוט יעלנו חסידים בבכוד :

והנה מה שנזה הקב"ה להניח על זה בכח

פי' מופלא אתרין בתחלה נאריכ פ' בני העיר שאל ר"ע את ר' נחוניה הגדול ע"ל בשלי שהרכת ימים אתו נוחוי קל מה לים שליך יתיב בדקלא ק"ל ר' אם נאחר בכם לאד נאחר ואתי אחד ע"ל מיוחד שבשדרו ת"ל נורב' מרכבן הוא שבקונו ע"כ וכלע"ד כי הקדמונו לעיל מה לחי' בפ' בהשלח ע' קע"ד ת"ר שעה אחלי סוד קדושיחיחין יומין בניהן וכו' והשיב רבוי מבן ויומין לימן מ"ח ומעוטא דיומין ובנין לימן מ"ח וכע"ד בשבשם כתיב שה תולדו הסוני והארן בהבראם פה' ועיולת ע"כ ובעתוק הולך דק כ"ו והעבין קוד שאחוטה דוד המכול היה הדיוות שלאריך לחבין המוכר מחוטמת דלילה היה יחיי ומה שאר"ל יומא של הקב"ה אלף שנה וכו' כאחר הלאבתי ע"ל בח"ק כי בח"ת כי הכל בסוד אלפים ת"כ ולפי יהי שלאריך יומים ולפי בשאתו הוא מ"ת גם לאיתת שכל אחד לאיכון יכול לאחדם סוס לבד שלא לפי מדרגת אחיות סוסת בשאתו כעבין דעיל מיכתא סדוסם כאחר כל מהה ומהה ומהמוו שם יה"ו בכל מהה ומהה כי הי לאחו שוסת בשאתו משם כנודע כך מפתי ולאיתת בעבן החיים בסוד אוסת שעטנז ז"ל ובכאר בו מפיאת נאר ופפתים מה מקומם והנה נודע מה שאר"ל הטוכר שזה לאבירו לשם זה פשתים לשבשה שנה וטעמא מובים בעבן כי השפתן מוכיחים כח הקרקע ולאן כח הקרקע חוזרת עד סוף שבעה שנים ואמרו חז"ל בשפתן נקרע בעבן כד"ת בשפתי הענן המוכר שזה לאבירו וכו' ואחי המולכות פרי הלשזה לי"י והוא סוד דיוקא דשביק כה ת"ת כ בשאר כלי והוא שם ב"ן והוא כיסוד שלה ונקר"ע ובכל דא שבל הסוכת ולאחלין הם המלכות דיעידיה והנה קין ובבל והעלו בכח שם ב"ן זה שבשלכות לת"ת בסוד זה' בנודע, ואחטאת היה כי נדיק שם שיהיה בשלכות לעולם כדי להעלות לת"ב בקבל האור לשלעלין ושביקה בשלרו בה אבל קין לא העלה שלא בעקבם ושם ושם והאויר על מקומם ושם בשאר עניכו עניכו בסוד פשתן (ואל תתמה מה שחזרתי בפשתן ובענן ג"כ זה) שיכוחים לאחר תלאה בקב"ה בסוד חטים ושעורים ותבין ג"כ זה כח הקרקע בשפעה שבים והוא סוד שם ב"ן מה שהוא כח המלכות בחי' של קרקע וכל מציאות בו"ם תתלין שבה מכחישים כחם והם ו' שנים ושם ב"ה ויבא קין מפרי האדמה ונו' פי' פרי של הקרקע פרי האדמה על שהוא יוצא כח האדמה ועקרו משם ושכחישו והוא מקרי האדמה ושזה הוציאו רז"ל על פשתן והנה הפרי הזה העלה מכחה לי"י שהוא הו"ה והחזירה לפרשה והחזירה המלכות חסרת פתח משם ב"ן והוא חטאת קין משמם כח הכל לתקן מעוות קין והוא נמר והענין כי הדעת ש...ן

ותיקונים ומצות שתין להחיות לק"ע שכה כתוב תמיד והוא הבין זה לכן שתל לחותו שם כתוב כמה נתחר תחד דתוו קוף דתיו שמוד קרבן הוא בני תרך תפיס כדי שיבין ר' כתוכיח שצשלמתו לתריכת יתיס שבת פ"ח ובשיב לו תחד תיוחד שבעבדו ר"ל יש לך לדם שאכה תצד תעשיו

לק"ת שבתרך תחד תיוחד שבעבדו ע"כ ונתתי ודברתי פת"ח:

והנה הקדמתו שטעם שבוס שבת-לחם תס כי יחוד חו"כ כ

כעשם ע"י תולת דדיקנין דא"ק ולחם נ"ו תולת ולפי שהיחוד דתו"כ תיהו נפסק תמיד לכן בלחם שהוא התול בתעורר תל היחוד כ"ל כי תמיד חס וכל"ל נס התרכתי כיוס התוא יה"ק כי מה שהיה עד עתה חיבור דרתמן ה"ק והנני וה" יהיו לפתיד שביהם ה"ק ה"ק תהו ק"ק יי"ת לתך ושמו תחד פי"כ יתודים הכו"ס שביהם שויס ע"כ וז"כ יהיה היחוד לו"כ ע"י תולת שבת"ת והקדתתו כי כבש הוא לפיתך שכה כי תתכו שביכה עליהם וכו' והוא סוד תה שכבר התרכתי תה דתי' כפ' ברתשית ג' קל"ג נן דת שביתת עדן דת כיכה לת התדם דת שתודת דתתנעת דתיכי תבת נטע דיליה בת וגיהם ולת תוזו תניהם לעלם ותת עדוכת דיליה ע"כ ולפוד זה קתתר ובתלותת יתי טהרה תפיק ס"ת לו תביות כ"כ ס"ת כן שתתו לעולה היינו קוד כל"ל כי לו יהיה יתוד עליס:

טעם תוספת פסי' רש"י על יתי טהרה תפיק ס"

והנה לתר כתבי ותת כסוד ס' וז וכל"ל תניתי בכתבי כתר"י ו"ל ז"ל שתיתול לדבר כוכר תשם כי תניהם וילדה וכר ותת"ר עם הנקבה ולמה לת שתיתול בכוונתו שת יש לדעת כי כשיתתו תלבין קדושתן תביאה כסוד ולתה התלבים תשר תלבו כתרן תדום כי הניבה היה תדום דדיכן תתעברין תיבר תיבה ותתו ותת"כ וזוכרו לחוור בתוך הניבה כדי לתתברר לתתם תכתה וניבה לת הוזכרו לתתברר והנה כשיפה לת יפת שת ה' לבד שהוה הו"ת וכו' והנה לתר שתתברר לזי הפסולת הוה בסוד ד"ס ולבפי שהוה ת"ו קמוות ולתעה לכן בשתתה ולבפי שתתר שתתברר עדיין היו כולם נבוזרות והוזרף הס"י לבתקן עתה לחיים כעבין שב' בריאות ברת תלבים בתחלה עלה בתחבכה להיות בדין ותת"כ תיתף עתו הרחיתים ותהו כיום עשות יי' שהיס תרן ושויס והנה רחיתים הוה היה המלך הר' הדר דהיינו תסד עלמה שהוה עיקר התקון ולפי שהחסד הוה תתגלה בסוס תתר הוזרף ביום א' לשיתול ו"ש ביום השמיני יתול לפי שזה כח המלך הר' תת בסר עלתו כי לתעב"י שכבר נתברר הו"ת ר"ל שכבר נתברר תן סוד ו' שב"פ שהיו הנבוזרות כשתד כבל בללות זה התקנת דהיינו הערלה דבוקה בו ולבן עתה שבת המלך הר' לבסוס בו הוזרף לבסיר הערלה שהוא והנה המלך השביעי הוה נקרא הדר ע"ש תעלה ביסוד ולבן היסוד נקרא עץ הדר כדי עץ הדר ונס תלין לבדים הדרת פניס ולפי שתסד זה שם יהו"ה לבן ביתה יוסבת על דס כי בתלו היתיס תסד עלמה המלך ותתבשט בתוך ו"ת ו"ס ונשבעים יום שבעת יתיס תשב על דתי טהרה ונו' שהם יהו"ה דהיינו כ"ו וז' יתיס דתשובים בין הכל ל"נ ותם נקבה תלד תו ליכא יתי טומתה שבועיים תפני שבה בעשרה כלולים ו"ק ונס כל תה שלת היה דתוי לסיליה בפל לבשיה ותשם הוכרך פע' כ' ותה שלת היה דתוי לסיליה בפל לבשיה וכן בכל התזרעות ות"כ בה כתברתי זה שבה ותזרה להתברר תה שבשתרו בה תן הו"ת שלה וז' יתיס לבדר זה שלה שלקת הוה ולפי שתת"כ בת עליה סס כ"ן כי תל הו"ת דתסד שהוה הוי"ה כבשוטה ותליה בת לתתפשט הוי"ה בתלוי בהי"ן ומריך נ"כ יתיס כדי שיתפשט ולבן בין הכל ס"ו ע"כ:

ביחוד נכון לומר ק"ו יום שבין לבדה לה תתיה לקיים ק"ת בשם כוונת שלמה דף ק"כ ע"ב כי לזה תמו מתחילין תקדיש יתגדל ויתקדש דהי' כתיבת שו ת"ת תתון נגד הי' קליפות לתתקן בכח הכסוף שתמו תייבו לפתוח ולומר ויתתר לי יד על כס ה' ונו' דתיכ כו' ת תיבין כדי שבבה שיתפשט בשלמה והשופה שביהם כת קליפות הוכרים ו והבקבות בסוד ויפלח יהושע שבי תבשים תרבלים היינו הוכרו ושל הבקבות נתתר לו תבתוכה אתים כשים עבות בתתר בשלמה התלך ע"ה ובשבה הפסוק כי תבא למלתמה ונו' כי תלת תצ"א שלה לתכין ת"ך בני לילית תקבות לבל בוקבת תפתבת כמודע כשתר יתכין תבת ת"ת כי כן ו"ד ת"לך כוה בתלו שלה לתכין סתלל תקוד ה וכוכיס והוא שתפר סוד הקטורת בתפקדי ת"ת ע"כ ע"ל דף כ"ב ע"ת ובפ יבין תה שבתבתי לעיל בפי' פסוקים דע כי תבת שלמתה על תניך והנה כתבתי לך לתם קניהו פשבה תן היס בסוד פרשיות שלם

יי הכתים טתפים וכל תרחות. נבעים ושניך להכניה לל הכתן ופת תתר זה פ' תתרי תשר כתר בניתוד לל יבת בכל בעת לל הקדש וכ"ל תשר יהודה סס לוה הטעם כתיב בפ' קדושים ע' קד"ש קדושי' תניי וכ"ל לפתרך תפשר זה - והנה כפ' קדושים ע' קד"ש קדושי' תניי ר' יצתק פתח הוי תרן בגלגול בכתפים ונו' וכי כבן דיבת תרן בלגל בכתפים קנטורית ביה תשתבח וכו' לגלף ת"ר יצתק בשעתת דקב"ה בדת עלתין ובעת לגלתה עמיקתת תנו תסתרתת ונזורת תנו תחוכה הוו כלגין דת בדת וכב"ל תנו תחוכה נפק תהורת ותנו תסתרת, תתגלית עתיקא ודת נפקין תנו דת דתנו טב כניס כיס ותנו דתיי כניס דיבת וכלגא תתבלגל דת כלת ודת כדת יב"ט

ויפה"ר יתיבת ושתלגא ישראל ושתר עתין חוזר ותוכם וכלגא תד בתד עליון ע"כ תלבל זה תי שהוה תן לילבת דעו"ר לבבל התסכילים יהיהו כוזבר הדיוט עליהם כתוב יי' בדד יתבתו ותין עתו לל בכר וזהו ולבל כני ישראל היס תור בתוטבותיהם כי דשעים בתם"ך יבתו וזהו נ"כ ולבל כני ישראל לת יתרן כלב לשמוע כי הקדתוני ויפה"ר יוסט' דיתיכי לתתקדי בתם ותסטרתי דשתלגא לתקדי כלב ושניהם נרתוזים בפסוק יעל יתי תתיים טתפים:

ובוזה. תבין תה דתי' בפ' הרוזה דף ס"ו הרוזה כלב בתלוש יפכים ויתתר ולבל כני ישראל לת יתרן כלב לשמוע קודם שיקדתוני פסוק שתים והכלבים עוני בפם וכו' ותבוזתר לפ"ד כי לת זה לעוניות זה עשה שהיס והכלב הרע שתלב לדם תוסב. בעלין תתסבות לבך יפכים ויתתר קודם שיקדתוני בתרתון הרשעים הבתם והכלב ע"ל דף ל"ל ל"ט תה שהלבתי שבם"ת יש להם לתיזה בהוד בפיום לתתיות ינעגך" תשר לוה נקרא תויר היער כי יער נ' פ"ר ליה תרתה בפיזוד לתר' ו"ל תפם קניהו ישתחו השתים ותבל התרן ויתתרו בניים יי' תלך "ירעם "יס "ותלתו יעלו תסדה וכל אשר בו תו יהבנו עני היער תלבני יי כי בת לשפוט לת התרן עני היער תס הנבוזרות דמנקבת ות"ם ה בתסדי' לינו על התיתוך כי בת לשפוט לת התרן ל"ת ליה כי תעבה התשבט ע"כ כי תפם קניהו תה שכתבתי בדף ל"ל ע"ב וכודע כי הכ"נ תס ה' תותיות תונעך תכסולות וה"ץ התרוכה היה לתרוכה שבכולם בסדר ל"פ כיצד ושו תתפשטו"תסד עד הוד שבה ונמלא כי הנבוזרה שבסוד היה לות ץ' התרוכה דבתנעך ותיה לות יו של קץ והקודה של תוספו היה לות ק' ונעשית בתי' ו בבתי' ק"ץ וע"כ כל ה בתוכים נקדתים קץ כל בשר נתחים בסוד זה וכן שתל כשנע כתף הירך יעקב היס בסוד זה ע"כ וכו' ע"ם ולזה בשיבתו הכלב והבתם כל"ל לו "ישתחו "השתים "ותבל "התרן ולו יהבנו לל עני היער כי בת לשפוט לת התרן כי יומה בתוסבת ב"ה נבוזרות הכ"ל כי בינה עד הוד תתפשטת בסוד סורק:

ובזה תבין בתוזור הלליה הללי בספי עד סוף התזור וים סט' שומר לת בט' נקודות והנה בפסוק יהוד שומר לת גדים יתום ושתנה יעודד ודרך רשעים יעות ודלי השטוה כתשר התרכתי בסוד הגר תשר בקרבך יעלה מעלה תעלה וסוד יתום נרמז נבי יוסף הצדיק יפה תואר ויפה מראה כי בגלות הצדיק תכד בגדקו בנין היהל שביבת לתעבד' ובניות כי הגלות היה ע"י שתחו הרשעים בתותיות תתנעך תכ"ל בתלוש בקוד שרק ונס הגאולה יהי' בסוד כי בת לשפוט לת התרן שיתעורר נבוזה יהן בינה כי בינה היא סוזרקת תיבה וכו"ל ות"ת שומר י"ת גדים ויתום ותלמה יעודד ודרך רשעים יעות ונו' ובניות כי תשר רבינו ע"ס הוא בסוד לזה ולבן כתשר יביס תשר ידו ונבר ישרא דלעילא ולבן נס בגאולה תתבוזה יהיה תיום תיוחד על בגאולה תר"בע"ה בתשר בכר בתרתית בת' ברתשית בע' קס"ת ובכתר דבתי' דתלי' תת"ל וכו' ע"י דתיבה בסוף יוחיי וכו' ע"ל דף כ"ו ע"ת ובדרך תחר כי תיתף בתשתר עולם קטן תעבדה שבי' תיו כלדם דיוזת עליון שר לבני תולך ותיה תתבה ליקוטן שבי תבללת שלשה ליקוטין בפרדיס קדתו בשמותם על שם תדדרות התיבשות. בשם תן התעבדה נדולה. שוכרנו לחיוון ת"ל בלבד עיין בתתר הל"ל בשם ס' ו' כי תתבה תיה ויחיד. כן בסוד רתש ותיון בריזות לבוא כי תין לו יחס עתהם כלל ותלה דהיוקים תתפשטים תבריתה יבירה עשי' לבל התוזרת בישרא ולבר בתר בתוכם תשר כת לתבות תחת בכפי תבינה תשביה דווקא ותין לו חלק בתערבה לתשובה עד ישבו יושבי בלגו להיות עתוסים בוכו' קדושים פתיטלין כשם כגון תשה ביתרו ונעתי בדות והוא טעם שתתרו

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נמ

ומסיק הוא מכלל שנתנו ניסוכי בשמחה ניסוכי שלא בשמחה לא ניתנו ומסיק ומה הוא שנתנו בשמחה ניתנו בשלא בשמחה לא ניתנו ת"ל:

כוונת אלחנ' דף כו

ובכוונת אלחנתה דף כ"ו ע"ב ד"ה ובמה כתבתי אותם פירוש א שיהיה כל היחוד על הקוראי שיהי' אלא לצורך יחודא עילאה הכתוב העלין וכו': ובזה"ו אלחנתה יכון שם שפיר אלחנתה ליחדה ויכון שם אחות אלף דעלי כתיבת בעל ספר יצירה שם הוי"ה ס"ג כי מיוחד הכתוב לשם הוי"ה שיהי' אלף על מעלה שם קנוות אחד משם לכוונת שבר הכתוב לכל קצה וקצה שהם ו' אחות אלף לפי שעל כאן השלמת החתרון ולא היה שרית הכתיבה ביצירה עד שיתפשטו אלו ו' אחות אלף דעלי כתיבת שכי לא שרתה כו שכתיבה אלא היו אלף לחודיה ואחר כך נטילתה מה שהיה רבוע ואחר כך נטילתה כתיבתה כך פתיחתה כשיש רבוע אלף נטילתה כשיש רבוע וכו' ע"כ והו סוד נדול בכתבי החתת כי לזה אחרי תכתיב ו"ל אין לכל הבריות שיש רבוע אלף ואחר כך נטילתה ופתיחתה אלא לחכמים עניפים ושיש רבוע לות' התורה יכוין בכתיבתם כשם רבוע אלפים עניפים ושיש רבוע לות' התורה יכוין בכתיבתם כשם ישראל ו': ועוד כתב בעל תניא מנותה דף י"ב ע"ג כי התיקון תורה הוא להביא התיקון לעולם ע"י קיום התורה והמצות בדברים הגשמיים ואיתא מתקנים לעשות כרצונם והדומה בדים לבשרות ולאכל ושתקנים מהנו שם מלות אלף מיני תפלרת שכנד שם מלות אלף דעלי שכיל כשיגלה ישראל ממדורים ולאן

ג) אבל הדעת הנלוין מחשש יורד ומשפיע אל תבמה ובימה להתייחד
עוד מלת קדישת דדיקנא (כאשר מבר מזרכתי בסוד זה עיין לעיל
במקום עמוק רכת בסוד סב מתומה :) כי סם שבי מולות הת' והי"ב
כי חול סם הוא סוד ה"ס בחלבי יודי"ן וחול הי"ג הוא אחי"ם בחילבי יודי"ן
ויהיה מולב את מתלבשת תוך חול הי"ג ושכינה נקדלים דעת והנה הסם
הזה דסי"ה דיודי"ן יש בו ד' יודי"ן והם ע' דמים כל ותם תבלול כל ד'
מילוי סד כל ד' כלולים ס"ה הרי הם ת' כתכין ס"ק דמשקל וחל"ם
הם תוסיף כללות תשבון יהו"ד כפשוטה שהוא כ"ו עם כללות ד'
תוספות ותיבות הרי ל' שלם משקל והנה כל ג' מיכי מדידות אלו בלם נעשו
על ידי שמות הסו"ם בחלבי יודי"ן המתלבשים תוך שמות אהי"ה
בחלבי יוד"ן גם כן ולכן התוספות דשמות שלהם הם שוה (מ'
מדה משקל משוקה לרמז על אלה השמות הסו"ם דחלבי יודי"ן .
ותתחיל להתאר הדעת כי הנה המשקל הוא סוד הדעת ותתכנס
ביתן מסוקלין הם כי תיתת בפרשת כי תשא ע' שפ"א תכנית משקל
בסתם דת (י') וכו' ע"ש כי הוא סוד הגלוי תפארת שבפנים סוף ס"ם
תוך משקלתו כי כל ע"ם הוי נגוזים בתין סוף ס"ה היה בסורת (י')
הכתוב מן השמות שהוא תכתה כמודע כי תחכמה נקרא (י') שהוא
(י') היה בחלבות ותסתוה ותין בחור שלו יונק למוך ותתכם יש
תכנים נקיבין כי בתוכם נקובות בחור שלם שבה יצא ויורד דרך
הנקב עד למטה וגם עולה חוך בחור מתתא לעילא דרך הנקב
הזה (ומזה תבין תתור פרשת מבחם ע' תל"ן בסוד התלם שבכל
ההיכלות לעיל בסוד נ' (י"ו) י' וברכך י' יאר י' יפא תפו דמיתיבלא
ל' יקרותיה לבן ותיה תבנים הבולעין יקיצין תשתבחו מביהו ל
דמיהו מיא דאורייתא בשקי וכו' ובגין דהתי בהדיה בביא מחבוע'
דמיא תשר לא יכהבו מיתיו תתקדי נחלת ומיתן עשר ספירין
כשלבת הקדוש בנחלת ויהיו לה ד' גוונין יו"ד ה"א וא"ו ה"א
יו"ד וכו' והנו סוד שבתבתי לעיל בסוד יד"ה וכו"ל) ובמצת בי
הקדר הזה הנרמז בסוד (י') היורד מן המוח הנקרא תבונה דרך
דעת אל בתיבה היה בתכן המשקלת בדעת לידע תם היה בתיבה תו
קלה ע"ב : ועוד שם בכל אחדי ובבחר עתה לין נקרא מים ותת"ב
בבחר לין הבינה בשעה תסוד לה :

פי' מופלא ותבין כזה מאמר פרשת תרומה ע"ם ו"ל תאור רבי יהודה
מאמר פרשת כל סרוח הבינתא עלאה לבללה גלופין בפלהו בתרין
תרומה ע"ם תתן בתרתי שלהי תאר ליה בהאוא דאקרי בינה בגינה תעבלין
כלה וכו"ב תתקשרו הה תאוחין תרעין ותעבלה דבלה בחכמה ה
תעבלין הוה דבתיב בלה בחכמה עשית תלת כתיב מי תולד
בשבעה ימים ושמיים בוכת תבן ובל בשלים עפר הארץ ושקל בשלם
קדים ובנעות (תיבו מת"ת ס"ו) בימאים מי תולד בשבעה ימים
ימים דת בינה (והוא כי הקשמנו לעיל בחיותו חור הכ"ל בחכמה
נקדא חור ובהיות כתוכך בבינה תו הוא סוד ימים רבי חלעזר מתני
שבי דת תסד תאר ליה ר' שמעון בלה בחד תתקבלא בלקח וכו' .
(כי סמיכה בחכונה הוא סוד חסד ונם כי הוא ע"ב שתכן בחבר
לחבור תי"ב) ושמיים בוכת תבן תלין ימים תבחיות דבתיב תפארת
ישראל ע"ב וכו' ע"ש ויעל לבן) והנה שם בבתבתי בחר' ז"ל .
עבחתר לין הבינה בשעת תיצורה והענין כי בלה חור הכ"ל בחכמה
מהאבות שהוא שם ע"ב דיודי"ן והנה ע"ב נתצרות תם"ד ומזה
כי התסד בתי ימים הרי לין בתפשטה ובשעת בסוד תסד הנקרא
יום (כי עיין לעיל תה שבתבתי בדף כ"ב ע"ד בתיאור תאור פ'
בתחלת על בסוד בשלה תדש בללותיו תלב"ד לתלך שעלה בלבו
לעשות בגוו ט' חילות ע"ש בתהילות ותבין הדברים אתבתוב לך
לבן) ואעבין כי אתה בשלה סוד שכתוב בסוד תפירה שנית תכוך
בתרות ויקרא ע' י"ו בבחי' נ' בלילין בב' ונלו הנ' תם סוד ויקח
ויבא ויש שתשם ויבא ע"ם מוקם ותה בידו בתוספת פ' בשלה
על בסוק ויפע ויבא ויש וכו' ו"ל תלת לומין דבלילין בתלת הוה
בקדשין וכו' בע"ב תאר בתסד ותה הענין בי בל שם ע"ב הוא בתסד
ענין בסוד זה יבהו תוהו ובהו תשם ע"ב תוא בתסד
בתורת ובשבת הוא כי הוא בסוד תסד שבתסד ותסד שבשבתת
ותתבללו בם ע"ב תאר בתסד ותה הענין בי בל שם ע"ב ה

כיומו כשנתגלה החור היינו מה דאיתיהי כפרשת תולדות ע"ש אלפ
תכמות בירון ותורה וכו': תו בעיין לאתפשטא ופשיקנא אתי
אפא ואתי ורוחא ונו': והאי סוד הכ"ל כתיב רקיע תחם ואמלן וע"ל
תלת אילנין חור מים רקיע לקבל תלת דרגין אלין דכלהו תחם לדרגין
אתכלילו כהו ע"ד כלהו כתיב תחם ואמלן כחד וחד הכא דרגין
דרגין באלין תלתא אתעביד ואתעליף בגלופא דוא דאיקרי דאיקרא
דאיהו חור בקדמיתא כתיב מים לבתר אתפשט בגוויהו רקיע וכו'.
כיון דאתעביד ואתעליף וכו'. ואקרים הוה פשיטו ודא איהו רקיע
בתוך המים ולבתר דאקרים כתיב ויקרא אלהים לרקיע. שמים הוה
אקרים הוה לאותה דנוקא דהוה בו אילנין אים כיון דאסדיר נוקבא
ואקרי בגוויה הוה לאותה דאתעביד ואתעלר הוה שמים דקא אתעבר
בו התוכחה ואילנין מים הרעיב עבודין ומכייהו אתעביד פשוט אקטרנא
דכל עלמא דבר ונוקבא (וכוה תבין מאחר פר' ויעל ע"שהב המתחיל פי' מופלא
ויעל יעקב נקוטרת דסתימו וכו' כי הארכתי לעיל ונקודה ויעל יעקב מאחר
מבאר בבא: פטרת דוהו דאיהמיתת וילך מרכה: פטרת לאתת ויעל ע"שהב
ובוכים אתת אפתח פטרת דסטרין מנו ינוקבא דפטרת דיניק
נקבא מנו דוהדיא דאחרת חד כעינו קציהו כליל דכר ונוקבא ס
סוסקא כוולדא מתפרשן לכהה סטרין ושבילין דוכרא לקבי סחלב
נוקבא כליל לגוי תדיר וכו' ע"ש. והוא סוד הכ"ל כי היה נשמך
מן הוולדיא היינו מנבורה שקיה בכיבה ואתעלה ביומק שהוא בד
שחלב ולשלשה לא היו מתגלים הדיוקים וכאן מתעלה כי ככר לעיל
הארכתי אכם קציהו) לבתר כד נתתו לימון עבודין ואתתכנ
לתתא בסטרא דאחרא ולאה ואיהו מזון לאסתיעוף מכהן: :
(והוא סוד שלמו קודין בקדיישא שתא אחרמו כל סוד הנוכר לעיל ב:
לכן יש על כל תיבה ותיבה שם ע"ב שאחן ואחר כך יתן ושאתם עד
האיל"ן יש כ' תיבין בסוד כ' שערים הכ"ל. ולאה כתיב בפרשה זו
האחרן לכם כן יפתח לבבכם ובריתם ועבדתם אלקים אחרים והרס
לף ה' בכם ונו' כתיב שם יהו"ה בגורת ע"ייכין כל"ל כי רק בעיקר
תביט ושלמת דשטים תרוחה ונו') ע"ש ותראה דבריס בפלאים:
ויעין בפרשת תרוחה ע"ד"ב לשם קציהו ולאה ליהו אלין דיוקא פי' מופלא
בדרין דאחרי כד הוי יתמי ביומא דשבתא אליקו בחדוה אליק ע"ג ראש
בכלהו עלמין בגויהא בחדוה כדין השמים מספרים כבוד אל תעשה
ידיו מגיד הרקיע ונו' אלין שמים אלין שמים דשמא עלאה לתתא
דהו דשמא קדישא לתקדי דהו מספרים אלי מספרים לי תיומא
כאלין דשמעתני ספור דברים לאו הכי אלא דנהרין ונציצין בגוויהו ל
דנקודא עלאה וסלקין בשמא דכליל דבגויהו דשליח עלאה וכו' בנין
דנהלי יומא אתעטרין שמים וסלקין בשמא קדישא יתיר משאר יומין
(היינו בסוד יי' מלך נאות לבש שעולה בתקוט חכמה וביה ושקבל
מן תורות דאחרן תכפין) ומשמה ידיו ההוא טלא עלאה דנהיר מכל
סטרין נציון (היינו סוד מוחא סתימאה טלא דבדולחא עיין בפרש'
נשא ע' רמ"ג ואתלי גולגלתא כטוף טלא ההוא לבבר וכו' עיין לעיל
ותבין סוד זה) תניד הקיע אלי תניד ושניד לתתא ואיהו
דאלבשא אליה מכל סטרוי ההוא רקיע דאיהו מכוונא דבריה ודא
איהו ההוא נהר (ביהר דנפיק מתבון החכמה) ודא איהו דנניד ומשך
לתתא נגידו דטלא עלאה וכו' ודא רקיע דנניד ביה במשיכו דביתיהו
ויתיהבו לאחסקא אקרי דאחדוה לאתעלי שבתא (ומזה זה תבין ע"פ
מוחא סתים בפרשת בראשית ע"ב התחתון ויתחל אלהים יהי מאורות
ברקיע השמים ונו' עד נויעיה אשר זה הסוד מרמז (ג"ר) גם זה
הסוד הוא מה דאיתיהי בפרשת אחרי מות ע"ק ובסוד וכסה יוב מעבן
להשקות את הגן ונו') וכך תנניד ומשך ההוא טלא דבדולחא כלא
דנניד מלא ושלים בתיתוני קדישין ככל אילין קדישין כיון דכלא
אתתבר ביה אתעביד ביה אחרא לאחסקא ולברכא לתתא יום ליום
יביע אומר להלי ככוד והיך דנניד ומשך ההוא רקיע נגידו דטלא עלאה
יום ליום יומא ליומא ונוקבא לנוקבא (כי מאחר מטלא
עלאה והוא כי ככר התרכתי מה דאיתיהי בפרשת אחרי ז"ל בפשט קציהו
בביאור מאחר פ' פקודי ז"ל ת"ת ויש"ס מיהות דאיתמיהת נו מחשבה
בשם נוניות דקדושיתא ונהוא כי תדיר אינון שהות דישרי ישות
דאיתמיהת היה מכבר נו מחשבה דיליה שכוח אותה פתיחה דביה
כל הברורים שב"ו מלבים בבא"י מ"ב כדי לעשות מהם לבלות סוד
חכמה וכיוצא מהיו בשוים בתין כוך כ"ב כי תין בראשי פלא ביותר
והכא הכוונה דקדושיתא שהוא נעלה דשתיק שהם לכבד הברורים
פלא בכלה יכולה להתשכח לבבר הברורים הכ"ו כי הברורים שם בפ"י
נשורות ולבן אתברריס ע"י הנהוג דקדושיתא ונו"ם כוונת
דקדושיתא שיהי הניתנת קבה ויהה ונקרא קוי התקה והשאם כי
תחסף הוא מתעשט בשופע כלי קבלה לך הנשורות שהוא דין נוקבא
קבלה לכל השפע שלא יתפשט יותר מן הנדולי לכל התקבלים ולכן כיוצא
דקדושיתא יהיה מדיוק ועביד כל תיקון דאיתקן ונכה כל בח"י נשורות
נקבלים כמוהן כי הם כמוהן היא התוק ותחסק נקבלי נמצין ב"כ כי לא
ילדו האמהות שלם המלכים לתקה כמהיות רק בחי' ב"ח כמוהן להיות
חיות המוכרת ומם חלקים מאלות דנוגת הכמוהן מהשתגם בתפלה
שם כי הדפ"ח כמוהן הם הכ"ם כמוהן. הכוכבי בפל. מקום. ומם
ס"ך לבדן ועם פרשם שהיה הנ' נקבת ב"ה (וזה תבין מה שמכיה
כוונת שלמה כהמוהן דק ס"ת ע"ל כי אין לנו יכולת. פרטי וכללי יותר
דק סמ ע"ל
עלום ותקיף כי אם לחייהר שהן הנדול המחולל כבוהים. בשמותיהן
ומשם תיכון שלם ושמן כן הכסה כי לה נרוך יחוד כפי שפשרי כי
בתפלותינו בסקדר שלום כדי שבכך יהיה השם והכסא שלום ויהי
הסיכון שם ת"ת שדותיך בחמין מאחר לבוזין כי ם"ת של עדותיך בחמין
כן כן (כ"ו) לרמז לשם הנדול ום ת"ת של ות"ד היינו דל"ת תוק הד'
דיינו כי שם יהו"ה כל"ל ושתלם בכל ד' לותיות הקדושות וכוזה תלמד
עלאה ויתעלה הקדש ושפוזל החול והקלישם מטה מטה. עוד שתיך
פלאים ובכך כל הדיוקים יתיתקו ואחות המלך מלכו של עולם. שכ"ה
בכתיבו בסופי תיבות של לפייהר כלות קודש הן הן לותיות. (שב"ם)
לרמז כי הדין ת"ך בסוד ויהוה להחרן ובכן כי שב"ה ע"ה העולה (כ"ם).
הן הן הדינין שהלך אשה רציבו ע"ה עליהם בסוד כי אשה כי"ת שית לקח
כי אשה בעת חיב בינו לבינה כשהלך בחרנה ויהי לביטול הדיוקים ה
הכתובים ואשה רבינו ע"ה ואחה לותה בכח שהפך ואוכיח (שב"ה)
דיינן הינהון על"ב כתיבות תכמה כי כל כתיב ונתיב. כלול מעשר הרי
ס"ך והספר חמשה פעמים דין עולה שלם אחות. כאחין הלהי"ם כיוצאי
יוחי"ן העולה (מצפ"ן) כני ברחמי"ם היינו הוי"ה בתיומית ח"ת
ב"ם כמוהם לרמז כי הוא הוולחם עליהן עתי ואחלתו להכניס ולחוות
מעלינו כל דין ורונו. ואה נם כי הזמו שלמכין של"ה הכ"ל הם
מאשה פעמים ארנ"י שלמו מוכירין ברים העמידה בכל יום נ"ם
כתיבת הניחיד וב' בחורת שליח נכור בקול בין הכל חמשה פעמים
כמנין שב"ם ואו היחוד פשמה ואהבה מלחמה למעלה מתעורר כי כן
מאשה פעמים להכניס עולה למנין ארנ"י הנה כי כן בכוונתו ואהה
בשם שלם עם כשלו נכון והנאולה בתקר"ה ולנינו ע"ב ע"ם:

והנה כאשר זו הכוונה בטוב נו מחשבה מעלה הבדודים מבחי'
שב"ה נימוסין ושם מתברדים ומטוח שבהם נתקן שם
והשפולת שהוא האיניש מתברר ונדיק לי שלומי מבחי' אלהים וביכ
ואחרת אחר כך להתברר נו מחשבה דביכה למוך (י"ה) וכן שד"י
עד שמתברר תכלית הבירור בכל הברמופים ובשאר מעשה השפולת
נחוך ואיהו סוד הכ"ל פרשת ויעל דודדיין דאחרת סטרת דאחת
ונוגים וכו' כי יין הוא יסוד נבורה ולכן קאמר דודדיין דאחרת וכו'
ע"ל דף ח' בתיקונים - ודע. כי האחד דעתיק שבתוך כתר דאריך
נקרא לוריה דביה והנעלמה דעתיק שבתוך חכמה דא"ק נקר' נוקבא
דקדושיתא וכו' כי ת"ת ומלאי' ביישן משך חיותם ע"ל דף ח'
בתיקונים: נם ע"ל דף י"ב בסוד יהי אור ויהי אור דשיין למוך חיה
שכתבתי לעיל מאחר תדומה. ונם ע"ל דף כ"ד ע"ב כוד חומה
שתיתה דא"ק נקרא עוקא וכו' ע"ש ולאה קאמר אלך נגיד ומשך
היה רקיע נגידו דטלא עלאה כל ליום יומא ליומא ונוקבא לנוקבא כי
הלא בתלמו כי ת"ת קבלו תכד דעתיק שתיתלבש נו נלגלתא דא"ת.
ונוקבא תכד כתיב חכד ל כל היום ונבוה. דע"י כתלבש במוחא דא"ת
הנק' נוקבא דכיה. נם הקדמנו כי ת"ת שהוא דישת דשורות דאחיתמונ'
היה עובדר נו מחשבה דליה שהוא מם דכי כל הכרובים שבו אלפים
וכו' כי אין בירור אלא כי אשה ולאה קאמר אלך כתהיה סוד הכ"ל ונקאמר
נגידו דטלא עלאה כל ליום יומא נוקבא לנוקבא כלל פעם כי בירור
כשחשבה הנק' נוקבא (ויסוד זה מרמז בא"ב ג"ר כי א' הוא כוד ת"ת
ע"ק. ומשם נמשך לאחיה דביה שהוא תן דישין ושניה נחמיי' כאות (כ) ובזה
תבין מה שכתבתי לעיל דף ס"ע"ב בתקונים כי אות (כ) הם ג' (ו"ו)
"ויסע ויבא" "וש וכל הו נמשך (כ) שהוא סוד שתים ואות כ' נמשך
לנקוע שהוא יסוד ואו הוא כוד (י"ה) וכו' ע"ל ומזו מי כנך' ת"ר שבע
בעטו"ם שבא לנפני שהלי ת"ל כמה פוחות יש לכם ת"ל ב' תור שבכתב
ותורה שבע"פ וכו' כח לנפני הלל נייניה יומא קמא ת"ל לחכני ד' לאחר
לחניני"ל ת"ל והן את אחיתון לי בכח ת"ל לא לחלי אלי דקסמיכ
דעל כהבתי לחיך לי ולכל"ח ת"ב כי כל לותיות שו נמוון כל י"ם וכן ל' ולעתי
ומשם לחיך לי ולכל"ח ת"ב כי כל לותיות שו נמוון כל י"ם וכן ל' ולעתי
לחכן לי כי בנד בארבעים יום דרך יחד לנפני חים כי לותיות כם דנדין הם
כי נח מכבת סכת דק ל"ם

לימוד אצילות פי' מאמרי זוהר ופי'

ונמצי התרבתי ב"ו ופ"ם וכביחור מ"ם ויש"ו ואהר לסוף לריש דנהרא
וכו' תרין שמהן יעקב ישראל בקדמיתא כתיב סופא דמשבה דתיהוי
פרשת דחויות דכתיב ואיהי תורה שבע"פ ועד"ז תקדי בתר תיהי
פי' נמ"ם שב' ההוא דתקדי שבא ולפ"ד ת"ש ולמוד ה תבין °נמ"ם בתיבת שבת דף
ס"כל כתבי דף קט"ו ת"ר ויהי בנסוע התרון ויאמר משה פרשה זו עשה לו הקב"ה
קי"ן ע"ח מיתיבות מלמעלה ולמטה לומר שתין ו' מקומות רבי אומר לית מן הש"ס
כזה אלא תפני שספר חסוד בפני עצמו ומתון תולה את ר' שמעון
בר נחמן לומר רבי יונתן תנכה עיטודיה שבעה אלו שבעה ספרי
תורה כמתן כל"א ע"כ . והטעם שהתורה בקדקה שיהיה שבעה לכתוב
ה"ל בסוד בת שבע לומר כי גם אלכות בכללה בסוד התורה .
וכתב כבר הזכרתי לך עיין לעיל . כי ר"ת של ה' ספרים ניתי' ה'
הלחתונים"ם ויקר"ע"ט"ו ופתח בראשי' בחכמת וים בה"ה תוספי עור"ה'
רמז על שבת שבת ותבונה כי בינה בכללה בתיבת בראשי' תש"ר כי"ת
עיין לעיל בפ' ו' בפרשת בראשית פרשתינו . ונופתו של תורה הוא
(ו') ואלכות נרמזה בסוד שבתאלקה בסוד (כ' כ') הל"ל כי כ"י
בקדיתת יוכ"ה מקדמיות בתות (כ') זה ותפשר י"ל לכך פרשה ו' רק
פ"ה תותיות כי הקדימנו מה דתיתית לעיל ע"פ תחזר פ' בראשית ע
קנ"ן ואלכות נתנה תכלית כללות תכלה פ"ה דמיכה בכלים
כפקין וכו' כי הלה היה בקרקפת תורה שבעל פה נס לתיתת בפ' דברים
ע' תפ"ט פתח ותחר כתיב ויקח באלכלכם מלחם החרן תרגומו
תרומה ליקוד קדק דת על התנופה וכו' עיין לעיל דף כ"ד סוד
שעורים מלי הוא תכופה ורוח דילוה תנו לבבוד תלהיכם .
דהת פ"ם עלאה היינו כבוד דבעינן למיהב ליה לקב"ה וכו' ע"פ .
וקתחר והיה כאכלכם מלחם החרץ וכו' ואתן שעורה דקדישין בנין
דשעורה קדמיתה לשאר כהוות דשעורה תיהוי שעורה דתת
תתר יקיעתא הוא בשיעור" (י"י) דהת בתחנשיתא לית חולקא
דסטרא אחרא דחוכמה תתן ע"כ . ולפוד ה בכסוף ויהי בכסוף הוא
רק פ"ה לתתון ורוח בפרשה ההעלותך כי תיתת בכתבי האר"י ז"ל
הנה נודע כי האלכות היא מכוחה שהוא יחודי הוצ'ק וכל
עיקר בכיוונה ותיקוניו הוא על ידי תותם התפלים המתוקנים
פי' בנמ' כמ ולפוד ה תכין מה דתיתת בנמ' בפרק הדיוקה דף כ"ו הדיוקה
פשוטים בתלום סדו עומתיו שבתת ובר עוניך וחטאתך שעורים
תכופר ע"כ . ולפי פשוטה לית טעמא כי סיכי תרומו שקלו על שעורים
לפ"ד ת"ס כי זה רמז שתין סום תלת לפ"ת וכל"ל . כחוור למתמר בתלום
פרשת תרומה הדשה מצעתי כתרת פרט לית שתים מקפרי ומתקתין
בכוונו עלאה להתי בכוד ותיך בגיד ומשך ההוא לקוש (כיוון יסוד
נעדו דשלת עלאה (כי הלא התלכתי בביחור מתמר פרשת התומו
ע' תקמ"ג ותקמ"ד בסוד בני בכורי ישראל שבשל סוד חסד דעתיק
ונבורה דעתיק שהוו נמוכה וכיבה ושעטנז ליה בלישת והוא
סוד תפלין דרישת והתי (ו') יריית למלכות . ולוה תבין סוד הל"ל .
וקתמר יום ליום תומר יומא לומא ודרשת לדרשת חוזות לתתלללה
דת בדת ולתתפללה דת בדת (כיוון בסוד יהודים שפולים על תין
סוף כ"ם דיך מדרשות כתבי כתבתי לך לעיל ע"ש . כי התעוררת
בת מלעלה למעלה . ולוה קתמר ולתתפללה דת בדת היינו בתתלה
להעלות עד תין סוף כ"ם ותמר כך בשקבלו שפש תן ת"ם ב"ה כתבי
סדרתי לך למעלה ע"ש . ולוה קתמר לשתר לתתפללה דת תן דת
ההוא מסדירו דמעני ותח"ת כשפת שפש לת"ו ובפ' קיבל תפתר שעיל
סוד עמוד דתתפללה ולוה קתמ' ומתרי סיום לתתי כפוד (היינו מלכו
והו דתייהר לתתי כבוד תתי כב פנתם ע' בתפת יפך פרשת
ותיהו כתיב לת ידעו סיום דכלול ב"ם כתיבו דתיהון ב"ב תלתים תסט
אמ"ר כללה דתתון ומסיליהו דכפקין תת"ף לתהוה ריעה דכפוף
תכיהו דתיהו פרש בוכרתו וכו' ובנין תת"ר רוש עלאה פדרגין
עלמין דלית תתן דתירון ודכרים ולת תשתמשו כשתר דרגין
רוש דתיכוכותא דתיהון קלל דתשתמש כי תקלה הסיום עד קנה ה
הסיום תתה פרוש תכל כתיבה כתיב שלח תשלח לוה קלוש תכל כתוב תנו
לת תשתמשו לעלמין והיהו דכתיב בלי בשתא קולם תכל בכל מחין
יפת קולם תת"ן דתיהון שתירון עלמין דלת תתיידעו לעלמין כנגין
ומשיכו דלהון תתמשך ותתקנין לתתת תכנון ההוא תשיכו לית לן
מהיכותא בהי עלמת עלמת וכל בני עלמת תשתמש רוח דשתיכותת דקב"ה
בתיהון דרגין בתלו תתעלין ולת הוו שתירין ונעימין והיהו ובקשי תכל
תלין תרישת דשלמת עד סופת דשלמת תשתמשין תיהון חלוקי לבת
תיהון דרגין נעימין תת"ג דלת תתיידעו לעלמין תכל מה תשתמשו בנין

בנין דרגין נעימין תת"ג דלת תתיידעו לעלמין תכל מה תשתמשו בנין
עלמין קדישין (ולפ"ד כי כו בת כל תספא ותח"כ נותן למלכו כסוד כל
תכתלי תלבביא כי"ס) ותיהו כהוות דכתיב כל נתתי נעיניו (כ"ל ע"פ
פי' ס"ם ויקרת ע"י) את תיתת יהוה רוחי שלמו (כלה עקרת דכלה
קשרת די מהימנותא תחיד לכל מסרי ודת תעמרת ישרל) תתן לתטיל
לשתם כתתן לכתיב דכתיב בנין דשתם שיהו לתתי כל תתכלילו בהם
ונטיל כלה ותיהו נהר כל תיתין נוהין מהורין דלתתת וע"ד ותו לתתן
יוצא תתוספו בהיהידו ונמינו דכל מהדין נעיניכם כלהו כת יהודת ברעות
שלים יהבי ליה רעותייהו ותהידו דלתתן כתה לתתן לית ליה רעו
ותיהוכות דכלה למיהב לי כהוהן ותתנן וכ"ד ותו לתתן תוספתן
תתן תוספת דת עדן ורוח דת ונהר יוצ' תתדן עדן דת להיהו תוספ' דתפיה
על כלה שים כעבור ימים מסטו דתור תדתה דלת תתתכת ביה דיוכ
כלל (היינו תסוד תסד דעתיק שתכל ע"י תכמה כינתו מסטו דנבורה
היינו תה שתכל נבורה דעתיק על ידי בינה ונקראי דתפ"ן דנבורה
לתיהי לית שלים כנבוד כתיב ולת נבוד בנין לתתיק לית בתסד .
(היינו כי לית"ת שם בסוד נ' דיסין כ"ל כי הכה ת"ק דתתה ת"ת
בינה תתיות תכני כ' דיסין דנלבלתת ומוחת וכו' ולכן תסד דעתיק
תלבבם בנלבלת'והנבורה לית בתוחת ותו בכלל תסד בנבוד'והשבור
בתסד להיו שים יתד וכו' כי כתבתי לעיל) ונל דת לרון לתת פ"ת
סתתון כי ס"ם דרך ולתשתקה לשתלשלת כהיהו דמיהדת בכל סטרין
ולתפתת בה לרת לתכנרת לנתעת תקלקל השתים תפיישי תלין תתים
עלתין דתקתמין לתיהו כפיק בנין דכסופת דנופת לתיהו כפיק' ודהוות
לתר תסתמודע כין דכר לנוקבא (כלה תרתה תה לתיהת כפ' בראשי'
ע' י"ן לסם קניהו כד תסבה סלק' כרעו דסדוה תטשיהו בכל טתירין
וכו' תתקדין דת בתת כתד שביל הלת לתיש לשילת ותת"ת וכו' ורוח
דתלהים עלתה עבד שתים ותרן (והת דתפיק תלהים עלתה כי
לתיהת כתסד עלתה פרשת בקודי ע' תם"כ בנין דתת תלהים תתים דתיהו
לשילת לשילת תתים מכלל ותת תלהים דתיהו כי לית לשילת
ותלהים דתיהו כי לית דלתתת ותלהים עלתה כלול לתלין דלתתת
וכלת תיהו תד מכלי תיכלת לתעבר יפתח וכו' (כי הלת נבורה עלתה
תיהו תלהים תיים הוו ביהו ותלהים עלתה הוו תבוכה ותלהים
דתיהו כי לית דלתתת תיהו נבוכה שתבית °כם בקודת ע' י"ן ע"ל פי' מתמר
חשתה תלהים וכלל תתר דת הוו נבורה) ונקתמר דתלהים דשלמת ניקרת ע' י"ן
עלתה עבד שתים ותרן לקיומה ותשיק לון כתחל (היינו בסוד (ו'
בתילה לשילת דתשיתת דכלה וכו' (ו"ה) בתלתה עביד שתים
ותרן לתתת תת"ת ועי"ן כב כלית עלמין דת לשיק כ עלמין וקבלה בתילת
דרתשת עלתה תתת עלתה כתתה ותתלליין בתיבת דחד דרגת
דשתרי עלה כנוונת דההוה סתים ושתיר דנינו לשילת כי תד
שביל לקיק ותד תורה דהוה לתתת תורת כל"ת ותורת נזיקים
כתוב נבה וגו' והסוה דלשילת שביל כתיבתי מיני לת ידעו עיט
וגו' ורוח דכלה כנוונת דהסוה כיס דלכך ושביל כתים רכים ובתים עזים
ניהבה וגו' וכתיב בים דכך ושביל כתים רכים וגו' ע"כ ע"ש :
ולסוד ה תבין תלתר פרשת ניקר ע"ל פתח ותחר כתיב דרכיה
דרכי נועם וכל כתיבותיה שלום וכו' ע"ם כתריבות . כחוור
למתמר פרשת תרומה וכל כללו תשתלשלו ותהיהו תנו שתשת כ
כדין מיהדת מתעטרת כעוטרת דתתת עלתה שלימו כי' תלעיון ודת
תיהו דכתיב תורת י' תמימה יוכל סטרין ברוח דתשת דרגין כ
כנוונת עלתה דתיהון תיום רוח דתשתין וכו"כ תיהי בתשת
תשת תיבון בנין לתשלמת תורת ה' תמימה מעיבת כשם הת תשת
וכו' וכלהו תתיין בתשת תשת לתתכללת כנוונת דתתת עלתה .
וע"ד תשת תשת שית ותתן לקבל שית סטרין עלתין דתיהון רוח
דתתת עלתה וכו' ע"ש : והנה כבר הקדמתי לעיל כי תתנייר
ותתנליף ותקרים תהוו פשיטו וכו' ותשתתר פסולת תקטינת לכל
עלתת : לוה תכו תומרים בתבלים גם תדים תסוך עבדך ש יתשלו
כי תו וגו' . ותה תבין כל °התומרים שלאתר זה סב רכבו פדיקים פי' סמיכות
ביי ליטלים כתה תבלה וגו' הודו לי' כבשר תשעל וגו' וכל התומרים תומרי כתבים
וגו' שקר הכום בתשועה וכרוב תילו לת יתלט וגו' וכל התומרים ל"ג וכו'
הזייכים ומובנים תתוך :

ובזה תבין מה דתקשיים גם ולכתר סיהדת דקל תתפרשת מסטרת
לתחד ביומת דת בנין לתתכללת משתשת ודת תיהו לדוד
בשמותו לת טיבתו לפני תכיוכך ויגרשהו וילך ולבתר דתתפרש מיכה
לת תתאבר בשמשת ותשכחתת דת כל"ב דתשיל בם שתשת בסיהדת
עתשבתת דת פריסו תסיהדת תסטרת תתרתי וכו' : לוה

לזה הוא סוד מלחמות ה' כי בתיבוד דשעיס תו וכבן נדיקים יהיו
ויצחקו וע"ל דף כ"ט ע"ח על פסוק חצת חיל מי יתנך בתיבורי היימים
מי יתנך לנחת בית יקרכה יתן יזכה להיות כבן בשלימו ולאחזתבח
תדיר וכו' ע"ש והוא כי כבר הזהירנו זה דוד כפ"פנחם ע"ת"ח על
פסוק שירו ליהוד שיר חדש כיוה זמיכין ישראל קדוי קי"ה לחיזון מבטן
דישראל לעלילת דחיהו אותבת ד"ק"ה ונשבעת דחזה לבנין ו
ותשבחתא לבנין לתו חיהו חלת לשבחתא לקב"ה ולשכינתיה וכו' ומזון
חיהו שחלל וכל סייעתא דיליה לקטרגא להזות חדוה וכו' וע"ל דף
ס ע"ב על פסוק וחיה בתוכחת כנין יהיה הר בית יי' כראש ההרים
ונו' ע"ש שזהרנו על הכוכחה דיהלה למשלה כי אז הוא יהיה קץ היחיס
ונם כתיתין כפ"כי תבחת ע"ב ד"ה בחזית היחיס חיהו חלוקת בלא
תבחת ע"ב מדישת ועד סיפיה דהוא חלוקת דוד"ה ותחת קדוקת הר בית יי'
דא טוב ולא רע הר יי' ודאי בלית תמן חלוקת לב"ח דהוא תחבדיה
הר בית יי' תנו חלוקת בחזית היחיס וכו' ע"ש. ותם כן אז בזיך
למלחמת יי' ולזה קלאתי שם אחת הלל מי יתנך תלכם בחזית
היחיס מי יתנך לנחת בית קדשא חיהן יזכה למהוי כה כשלימו ו
ולאחזתבח תדיר וכו' היינו כנ"ל כי כשלימו חיהו חדוה תחת
לקטרגא להזות חדוה וכנ"ל ולכך בזיך מלחמת יי'. ולזה קלאתי מי
יתנך לנחת בית קדשא וכבר הזהרתיך לך בשוד י"ח כוונו כי בהזות
ומזון דיחיו ומזון קיהלה לא יכבדה יום כתיב הכה ישכיל עבדי
דתתעלה ותתעבה לעילא כמזון דתתה חיהו ותתה לתתעבר וכו' ע"ש
וזה תבין מה דתתה השם בין יתבדה לזוד מוד עליהם היה
בזיד וחזרין עליו משובחי מלחמה לבלחודיה קשה לזין תולה
בשביל שבח ומפסיק חזרין לתו משובחי מלחמה. שכוד התפלה
הוא בשוד מלחמות יי' ולהזיכיון השניון בשוד כי תבא למלחמה על
לזיכון הנלחמו כתיבת תע"ח וכתיב וכתו יי' לתלחיך בזיך ושבית שבי
היינו שתוליה בשחות שהיו שבויים ולהשלותם מכור הכתוב כאזי
מלחמה סיחון התפלה בע"ח כי בזיך לחנך ד' עולמות אבי"ע וע"כ
אם הוא ע"ח בתפלה נקרא עבדיין ולזיכו לחיו לבזיות במלחמות יי'
וזהו חוקו ומשפט לבבכם "כל "המיחלים ליהוד לחבי תיבות כל"ה
היינו שיתחזקו במלחמות יי':

מלחמ' ס' מלה הנה לשון הכתיבים ע' תנ"ב פתח ר"ח ואתה ברכו
כדכתיב ע' יי' מלאכיו נבורי כח עושי דברו שמיעו דכל ברכתן נתקן
תנ"ב עד דיתעבדון ברכה בשמיעו דשמיעו ואתו סניאו מיין
מהזות ברכה מיד יפנין תתן מזון סניאין לכתפ ויכין וההוא שמיעו
שהו הוא שמיעו נקרא לבזיר ואתו תסתקליו דברכת לשתמשין
מעילא לתתא הוא שלשלת עליה דזיכון כבזי מדומה בשלשלת שתמר
ברכו יי' וכן דיתבי לתתא אתרו ברכו בנין לתלן מזיכון ל
לשמשבח עלן שהי ית"ש ובה ניעול לנבי מלכא לשחוזה תכפוי וע"ד
אתר דוד שבי מנדך שחוה לת בניך ולזיו וכנ"ל שזהרתיך ברכו
לת יי' לשמשבח על ריסון וניזון דלזון מזכין להזהי לת עלבא לזית לן
לעולם ולשבחתא ולשבח וכנ"ל שזהר לבזיכה לבר נש עד לא יפלי כי
כש בלוחיו ולשמשין על ריסון לבזיי לת ולזי יקדיש ויברך בקדושתא
לת לשמשין לבזיות כי בש על ריסון כתתר דהזיי לת וכנ"ל לתלחכי
עלאי כתיב ברכו יי' ולבן ית"ש לתיבוסבות:

טעם מיפלה ובזה תבין הלא מיזה היה לזוד קדיש בין כל עולם דהיינו אחר
לאה פורסין קדיש כפשוטה וכלן ביזה שהוא קודם ליזוד ולזודים
שמע בין הקדושה כי בעולם המלחכים שזודים ברכו יי' ולבן שזודים (ח"ת)
יפתכח ליזוד לבן מיזכין לזוד ברכו לת יי'. לזיתך בסיזור הלה"י ז"ל קודש
תור ולזה לך בתוך יזשות להתבלבל תון לך לזמות כל אפן זון לך פסוקים
בין הדומה כי זו הוא מלבך בין העומדים בעולם המלחכים ע"כ ע"ש.
קדושה דלבזיך כי המלחכים שם בעולם היזירה ולזה כן כיון שפסוקים ס"ל הוא
עומד בעולם המלחכים ובזה אין שזודים (ח"ת) לכך אנו שזודים
קדיש כפשוטה ע"כ שהשתה בכתבי הלה"י ז"ל:

ולקחתי שם לזוד הזהו יקוקה ולזי ידעתה דשתכי דבקת דילך
טבין לזיונן תיבור שכתן ולא תבעי לון (היינו
כדכתיב וכוה לת תשר עשה לך שתלך בדרך שזה תשתה לת זכר
עמלק ולא תשכח ונו') ולזי נבזרה דבר נש בדומתה ודבקת לזיהו
(והנה זוד תרב הוא ושזב הוא ני' רי"ו כלשון הלה"י ז"ל.
לעיל בזוד ושזב פיסוק בידם ונו' ע"ש: ועיין נס כן לעיל
בהלכות קדיית שתש שעל השתה ולזיתך שם בכתבי הלה"י ז"ל.
בק"ש שעל השתה. והנה לכאון כי יש בק"ש רמ"ח אבזות ולכן לא זכר

שתש"ם שכן ב' תיבות שהנה (י' חלבזים לזתת) וזיזור לומר
(י' חלבזים לזתת) שעם שנית הלי דמ"ח: ועוד לזיתך בכתבי
הלה"י ז"ל הנה בזיתנך ל"ב וזתקך ש"ם י"ל לזותיות להזניה (י"ה)
דשמות קדושת ולשבזר (ו"ה) עם (י"ה) ויהיה שסה הגדול (י"ה)
וזהו שתיב הלה. נס לשתי תיבות "ויתנלד "ויתקדש "שתיב "רכיל
ר"ת יום ר"ה הם ניזטרית ש"ם חלבזים דקטנות נ' דלזות נ' דלזות.
ויזוזתק עם שם יהו"ה שזוסבר עם חלבזים דבזיכה וכו כלולים לשכחה
יסו"ד חלבזי"ם יהו"ה חלבזי"ם ניזטרית של"ו ע"ב.
ומו בסופי תיבות יתנלד ויתקדש שזיה הלה שהוא בי עזיית של"ו.
הרי שתקבלו ק טמות עם הנדולות ע"כ: והנה תכיף בק"ש הל"ל
לבזיון בו' חלבזים ויהיה רומ"ח ע"ש. לזה תזר נבזרה דבר שם דתת
קדשה בדומתה ודבקת לזיהו. וכזה תב ן תזור בתלבזים סי' קי"ב
אלהזיהם תסדי תיב יהלו תת יי' ונו' נבזר בתרן יהיה ותתו דזר ישרים
יבדך ונו' ותסיזים פזר נתן לתלבזיונים קדשו תרום בכבזד ונו' היינו
כבשת ישראל תשא ויהיה ובשם ונו' וכל"ל ווזין לזיהו בתיזל ו כל
סייעתיה לקטרגא להזות חדוה והנה שדייק ובשם שיהו יחזק בשוד
ל' תכות בנקין השור הכור התבשה והתעבר י"ל תבשה זה השן ני"ל
תבשה זה שם בלשון ל' תכות דניהם. ולזה קלאתי מי
יתנך לנחת ונו' לכל תסיזים חוק ולזון כי תלות דשעי' תלבד
ובשם שיהו יתחזק ונו' לכל תסיזים חוק ולזון כי תלות דשעי' תלבד
ובזיהו זוד בתיב בשיזון קו"ב שהוא סוד לזי"ה יהו"ד
אלה"י שהוא סוד כד יהיו לזוד דע"ק שהוא בכתב בשם יהו"ד שהוא
תבזרת ישראל זו יהיו בתלכות ויקויים קדשו תרום בכבזד ונו':
כזוד לתלזד הכ"ל ונקלזד זה נבזרי כח עושי דברו לשמוע בקול
דכתיב לזוד ל' תלעוד לת תתירת לזד תתה יכזרו לשמוע בקול
דדבזרתיך דילך תתקבלם השתה תיהו עדבזת דלא לזתתת תלת לזקלקל
בקדיית תכנת כתב תבזת קדיית כל"ת בתלבם בתלבזד הוא תלת בתלבזד מאמ' שופטים
דת כתב לת (והוא כי תיתך ○כפרשת שופטים שתתיך בדיהו יי"ד נזיך לנביא
מיזות ונקלזד לדון בם ולא לשמתל בתכן דתיהו יי"ד נזיך לנביא
בתזם תבזבן דתיזון ס' ונקבה דדבזר לתיהו ו' ובכתף דיעון ס' וזריך
לה לנביא מתשבה דתיהו שוזת תפיים יי"ד ה"ת וה"ו ה"ת ע"כ.
וזהו פי' בנזדול ודושך ידמו בתכן) ולזה קלאתי הת דבזבת דתילת לת פי' פסוק
דדבזרתיך דילך תתקלם השתה תיהו עדבזת דלא לזתתת לת בנזדול ודושך
לתלבלזה בקדיית תכנת תבזת קדיית כל"ת בתלבם בתלבזד הוא תלת בתלבזד ידמו בתכן
פתח ההו' יזוקה ולזוד שתשה תכי תלעוד ואזי דכי תלעוד ואזי דכי תבת
כ יזוקה ולזוד שתשה תכי תלעוד ונו' ושם כל המתיב הל"ל כבר כ
כתבתי לך לעיל ואשם קניהו בתתם דתיבת בדרת תיהו תתכפיל
ותזוערת נדשת עד דלא תתקזתת תכל דזיקנת בד כד תתלן נבזרי
כח וכדין ונו קלן ונתנין דזיזון נבזרי תילה תתבניית ותתבניית
בתקנתא בד וקבת בשבזיהו דילה ס' כתלקתין ו"ב נבזרי כח
כניכול עושים לתלי דבר: והת דתדייק נבזרי כח וכדין ונו קלן
ונתנין דזיזון נבזרי תילה כי תיתך בזונת תלם הוכת בילקוט ערך י'
תלוכה ז"ל והנעקד שזוערים לזת ס נדיקים לת בשביל כתב נופם כי
בשרם לת יכתב רק כי בנפשתם ובהבל פיהם שזבריס תוך תזוגני
וכו' ע"ש ○ועיין בפרשת פינחס ע"ת כל תנר תזזת ידיך דשרי מאמ' פ' פינחס
בכתך לעשות עשה וכו'. בגין דההוזין בהזרת דבלזיבת תילה כת ע"ת ע"ה
עליהם וכו'. וע"ד תניזן כל השובה לזון יהת שזיה רבת בכל כוחו
דת תיהו כתו ודלזי תנטרין לתתרת כל שייפו בזילה תקיף בגין
דבזתעורת תקיף דתקף תתבר בהזת כת קדיית עלאה ו
ותסתלק נו קדושת ותתבדת תילה ותוקפת דסטרת אזרת: וע"ד
בכתך תנטרין לתעבד דעותיה דמרך וכו' ע"ש. תכל תאר יאמר
וכי ביד תדם כת בוש. לזה רמה תרמה דתיתת בשיר השירים
פסוק השבתי בנות ירושלם ונו' היינו השמות של מאמ' ברחשית
בדיקים בנפות היינו בשם נפות תם תעירו וזם תעוררו לת
לתבבה עד שתפזון עת דודים ונו' כי יהיה קץ היזים קיינו כ
כשניע לתריית היזים וכתיב בתריתי מי זאת עולה מן המדבר ונו'.
ותיתת ○כתאר פרשת ברחשית ע"ל ס פתח רבי תלעזר ותאר מי מאמ' ברחשית
זאת עולה מן המדבר ר"י וז"ת כללה תתרי קדושין דתרין עלמין
בתחורת חדת ונקורת חדת עלה למהוי קדם קדמיס דהת קדש
קדשים מי ותתתבר כותת כנין למהוי עולה דתיהי קדם קדשים וכו'
מן המדבר תיהי עולה כל"ת ומדבר כתוה בהזה תלהים סתבה ת תזרים בכל
בשזון תיהי עולה ותבית תהיה עוד תלהים סתבה ת תזרים בכל
תבה במדבר וכו כל מה דעביד קב"ה לזן במדבר הוה תלת בתדבר
בהזורת כל"ת ומדבר כתוה לזון תכי עולה מן המדבר ע"כ ת"ל הכל
הוא בית לחם: והנה

והכה לית בספר תקונים דף כ"ג ע"ב תיבה חיים דלתתון חיים דקטל לית ליה דאיהו קטיל ולא עוד אלא דאיהו קטיל לכל מאן דאשתכח ביה ולכל דיין דקא לתיין מבתריה ובתרתא איהי מגלה לסדום קדמאה ולכל דיין דקא לתיין מבתריה ובתרתא איהי מגלה ה ספורה כתיב (ר"ל כי הקדמנו לעיל מה דאיתא בפ' תרומה ע"פ"ח ובכל לתר השכיבתא תתאה איהי עטרה וכו' ולהלי לית ידיעה לבר מקב"ה ולא לכל מדות דיליה עד דיעיל בהאי דאשתכח ביה זה השער "ליהוד בחות ל' דאיהי כלילא מכל ספירה ומכל תיקון דשיתין מפורסים ונסתרים ע"כ : ותדייק בחות ל' דאיהי כלילא מכל ספירה - אבל הקדמנו כי איתא בפרשת פקחים ע"ב ע"ו מה ל' מלקא על כל תיקון הכי את עתיד לאסתלקא על כל בדיין בנין דאסתלק לשמיה דיי"ד ה"י וא"ו ה"י וכו' ע"ש דמשיים וכה בטיל קב"ה מקודשא מיתיה דהוסים ואתין מכוכלין דאיתין שמא נחש וכו' : ועיין לעיל דף ס"ע"ש . ל' שהות תורתי וכו' ע"ש . ליה קאמר כתן בריתא דאיהי מגלה הסודא בחורתי ומקיימי מכל יום בהקיצ דכל מאן דקטיל לחהוא חויא דיסכין ליה לאתיבא את מלך משיחא משמשנית והכ לבושת וכו' וכ"ד כדאית כדיו כאה נבדין כאה מהני תדיסין לאתכבוא בכי מדרשא לאתנחא קדבא עם חויא בגיעא וכו' ומום ודוכתא דיהא כים דאיהי חויא ובת ונניה דאיהי סופיא דיליה כ בקדמיתא פיתא בההוא חור בסודקתא כתדייתא כלא בימא דלוריתא חטא דיליה דל קולחומס בנין דעלמי אתגלי ה' לאתמר ביה ואדוא יי' על חי ועל מי נגלתא ואיהו כך ע"ש מאחר פרשת שופטים לדון בסקילה וכו' : והכה עיין לעיל סוף דף ס' ודף ו' בהריסות פי' מופלא על ת"ת ותבין כוה מה דאיתא כפ' יתרו ע"ק"ט ת"ת ואחר ולא יהיו פי' יתרו ע"פ כני ריקם ונו' דל אימו רוח חקיקו דאנכנו דאתאר עשרה מליטים דקדמאין אינון עשר אחרין לתתא בהוח דאתון דמיימין כנוכח ולעלילא ואלין דקיימין בקדמיתא על הוחה ואקיבו דאקנבנן והכל מטרת דקדושה תתייחד לעילא לאתרמא כדין כל מטרין אחרכין ת ותתפיין כלהו ואזדון לאחלכא קדישא ת"ח ברזא דשמא קדישא' איהו מלך וכהן דאשמשמא ברזא דקדושה בין לעילא בין לתתא לית מלך לעילא לעילא דאיהו רזא דקדם קדמיה עלאה(והוא מלך עלאה) ואיהו מלך קדיש מכאן ההקרא קדם קדמיה כתכונתי מפרשת משפטים ע"ר"ג ע"ש) ותתוחיה לית כהן רזא דאור קדמאה דקא ומשמש קמיה ודא איהו כהן דאקרי גדול מטרת דיוקיה (והוא כי איתא בתאחר פרשת תאזינו ע"ק"ט כאשן השוב על הרוץ יורד על הזקן זקן אהרן שיורד ע"פ אדעיני דא מאח דכות קדישא עלאה דנניד ובניף מיתר דכסל"ח ע עיוקא דכלא דאלנניד ובניף מרישא דכל דיסין מתיתא דכל מתיתין על הרוץ ודאי רישא דאדם קדמאה יורד על הזקן דא דאקרי זקיר כוה דאוקימנה זקן אהרן דא כהן גדול דלעילא (והוא כי איתא בכתבי האר"י ז"ל והכה כל כהן הוא בתכלת ומשם הוא כהן גדול בעליון ע"כ . וזה הטעם הוא אפיו לו שיהא בגדים כי תכלת מקבל יין מוהל מה' ח"ר ו"י ה"י וקדיקא מוהל (כי ז"ל בלקוטי האר"י ז"ל וקדיקא מוהל הוא ע"ל תוהל כשל אחרתי (כי ככתי האדמה כאדם מוחח מיתיאה שבו מתלבש בגוונא דעתיק הקדיש עלאה דבדולחא ומיתי עלה האדמה בדאיקא דאיהו מכוין ולזה קאמר תוהל כשל אחרתי ולזה קאמר זקן אהרן דא כהן גדול דלעילא . והכה תבין מאחר פרשת פי' מלאכי ע"כ"ח כדילפת ע"ש"ח לא תשחית בכולהו שבעה ובתין דאיהין לעיל ברזא דשמות בתין בשיבתיה חלק חלק מדבריהם ואהרן דאיהין בהאי חסד דכת כהניה מסדרת אחסד לאתו ע"כ . ובאן הוא מאחר איהו בקו רזא דאור קדמאה ושם פתח ואיהו מלהים יבו אור וגו' ובכתבי האר"י ז"ל יבו אור יה מאיר כי ויצא (י) ואהבי אוהב ואשתדר אור ואוהו כי כבר האדמה לעיל זה ע"ש ובמאמ כי זה אחסד דעתיק שבתוך אכתר הקדיש עלאה דבית דעתיק מיניה אתא דגלגלתא דאתמא (י) דשמא קדישא אאחר בתלתא בתים נגיד בעתיק כמה אחסד ולכן כשיאמ זה יו"ד מאחר בתלתא בתים נגיד בעתיק כמה אחסד ולכן כשיאמ זה יו"ד מאחר כהן ובשעה שהכהן נושא כפיו אומר כהי ואתה קדושתך ותתוחיה לית רזא דאור קדמאה דקא ומשמש קמיה וכו' כי איתא פאחר פ' קדושים ע' קיו"ח קם דניאל ואתאר ואסליק יהי לעילא ואחר כתפי עלך ולית כתפי עלך ואחר עלת העלות וכו' ואתת כתפי עליון על רישך ולית כתפי עלך ואחר למשמש לאתבא דאיהו ותתוחיה ואחר איהו בכל מאחר ואחר עד תלתין ותרין ומ' והוא סוד ל"ב נתיבות שבבר אחרכתי לך לעיל ואיתין נמ כן בזוהר פרשת פנחס ע"ס"ו) וקאמר שם לית מלך לתתא דאיהו כגוונא דההוא מלך עלאה ואיהו מלך עלאה לתתא דאיהו רזא דאור קדמאה דקא ומשמש קמיה וכו' ותתוחיה לית כהן דאשמשמא ברזא דקדושה ואיהו מלך עלאה דאיהו לעילא לעילא ואיהו רזא דקדם קדמיה ת"ח ברזא דשמא קדישא' איהו מלך וכהן דאשמשמא ברזא דקדושה בין לעילא בין לתתא לית מלך לעילא לעילא דא

ונם בית הוא ני' וחו"ן ובריתו בית ונם עם מלת ב' וכאשר כתבתי בפוד והתבונן את הסכמת ני' ב"ה חוד וכו' אבל בהיות בשו"ב ויען כי ובה ויתר כי יתן לים והקדמתו אלו טוביס אלו ת"ח ע"ם מתמיד בתורה ובכ"ל הקדוס בעורי כח עשוי הכהן ע"ם מתאחר בדברים ע' תל"ד ועוד קלקולין ושתיות בהיכון נכרי ויולא לידי התעברויות ותעבורות בתקונתה בדיוקנתה בשפירי וילה כתילקיין ולזה קתאר אס י' לא יבנה בי"ת עוף עשלו כוכו בו אס י' לא יתאחר עיר הייכו עיר הקדש ועוד .

והנה מאחר בפוד י' את שיבת ציון וכל"ל הוא תיאור קל"ו בתיכון א" ס"ד אל"ף ע"ד לכי וכך שלשה ת"ם של בייום ה' תשמה חומתי תורה ש שתשתחוים על מלכות כי אז יקויים הכתיבי מקום ואהלך בתוכם ובכל"ל ובתילי בפיוהר האר"י ע"ל בתפלת ישתח והא הוא כי בודע ישראל עיון כתבו בתבונה וכו' ; ובתו אחר זה תיאור ס שיר המעלות

כי תיאור אמרי כל ירח י' ההולך בדרכיו יראת כתיב כי תאכל יגיע כפיך דייקא בתלי קבלתיאור בפוד שהאלהים לעשות בתוך בכיס בכיסי בכיסי תתיר יכוכך י' והעלות וכו' תיכון וגו' תאר האלהים כתיב וזה ויקרא ע' ת"ם אל ל' ע"ם ולזה תאר שם בתיאור ע"ם הכתוב בפוד ס"ג ני' תוראית כי על ידו יכריית לנם הרוח קתאר אל טוב ליישראל ותיאת יהי כחלום תהקרא י' והות ע"ם זה דתיאת כפ' בשא כ' כ"ח תאם תיכוניה בשפתיה דכלקלין תיכון כתותה תתיאת כתתן כתיב תתיאת ישתקלון תיכון ותתלון לעיתה בקיאה כתיב תתיאת כתיב תתורת בשיבת טובה וכו' בהיות שעתה ישתכח חשבון דתתי וכ"ל בתיבת בתוך בין ליפת ישראל ובתוכה דיקדק בעיני יתברכון בעבור טובה ורחמי על ישראל ועבידו נוקוות בשאר עיונ הכ"ד בעוזה רחמין על ישראל והקיפה למעבד נוקוין לתיכון ד בעין לון ע"כ ולזה קתיר אל טוב ליישראל וגו' לתחדיכה על בשעים וגו' אבל תיאת יהיה זה כחלום תהקין י' לו בעיני בלעים תבוא וגו' . והנה ע"ם מה שתכתבתי אס י' לא יבנה בית עוז פוללו בונין בו כי בפוד ולא בשלה ולא תוסיף קום ע"י שעמה שלח קב"ה יוקים לה וכלבלעיל דק כ"ת בזה תבין תשמה כתם כתיב תאר לתתיה בתיכוני מירם אס תפיזוד ובריך בעני' פרה ומי קל תשתעי תאר ומשני תאר דיני בר תעת הבא בתאי עשיקין כעון שהיב רבונה לבעני ותאר כ כשמוהה פרה ג' תיכוי עזותית הכיני תיר תבשרה וכו' כי תית בת תוקת ע"ם ותשבועת תתילה תיכוי פרה תדותה כי נקראת פרה שתקבלת ה' נשורות תעכבר ני' ס"ב ה' תותיות ני' פרה וסס נבי בוד בזה כפ" תוקת ו"ל ואת תוקת התורה הזאת אשר ציוה ה' את משה ואהרן תוסבו' ו' ואת כלל ופרט דבר ונוקדו כחדא אבל ואת תתורה תוסבו' ואת כלל תוסבות (ו') תוקת התורה ודלי דיעל דתורייתא ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל בסוד פרה תאומה ל"ל . והנה ה' תותיות מכפר בס הס ני' פר עם ה' תותיות ני' פרה תאומה ל"ל תיכוי בתלכות הנקדה ה' ולכן יקדא פרה כה . והוא תאומה כי היא מתשבת מהבניה סהיא תאומה לכן תאמה ני' (כ') כי הס תבי שבעי כיכה שהדיוט ותתיאת מיכה ע"ם והוא כי הקדתנו מה דאי בפ' תחרי ע' קלד . א"ו כד תסתלק תלכת לעילא לעילא כנין דמזתון כמי נשף ולא יפגה פרו והוה עלמה טיהרה סליק לו" ווי לעני בנין דלא תתקבל צלותה כדין תקדי תורי ע"כ והוא סוד מה דאי בפ' ויקרא ע' ל"ד דחל תבכה על בניה כי תיכוי בנין דעלכת קדישת סליק לעילא הוא ולא יפגה ע' תתיאת פ' ויגש תשתכח בנויה הה"ד כי תיכוי ולא כתיב כי תיכוי ע"כ (כפ' ויגש ע' תכ"ח) ורחל תבכה על בניה כי תיכוי כי תוסף תכעיר ליה בנין דו' תתרתק ותסתלק מיכה וכדין דחל תבכה על בניה ותקבל נחמה לעילא ע"כ והוה כי תקדתנו מה דהי בפרש"י כי תצא ע' תק"ל בעני ולעבד תעשה לתתם דעשודת דתשבועת דתשבועה כי תתקדיה נר תתקדיה וכן ד תכת דדרגת דילי עשודת דתשבועת דקדיה נרשיתי בבלותת קדמיתה תה"ד כי נרקייתי בתקן כתיב תכיה בבלותת בעוייהו וכו' . ומיכס כפשוטו מדתת תן קיכה ליש לתתתר כי תיכוי בעוייהו ע"כ ולזה בתקן תקדתנו תקדיה ע"ם שתות ע' ט"ו ואכתתי את בריתי יעקוב וגו' ותקדתנו לעיל דק כ"ח בעל פסוק ונשלה ולא תוסיף להקיזה קום בתילת ישראל כשלה ולא תוסיף להקיזה כתיב תאל תתיראת הות עשלת תעשוה וכו' ידיעת כל תטו תהוה ותכת תיר תשרוביתת הות עשלת תעשוה וכו' לעומת כתבתיה וכו' תתר עשלת היו ותכת לתו תוה כי תר ויתן לתיכוי

תתיתי קתיתי שת תכת תיכל וכו' כד תכת לבביה דתוה שבוחת לתרעת ע' מתחר ע' ויקדא ע' ו' וכו' תתן תתיה יקדת דתשבועתת וכו' דתתידים כה תלכת בידוי ותקיים לה כך קב"ה כל ומכת דכ"ו בבלותת כד הוה מטי ומטי היו ע תתית תתיאתה ותשבת בבלותת לת שבי שת קב"ה ייתוד בידיה ותקיים לה וכו' ע"ו כתיב כיום היות תקיים את כוכת דוד המוקלת ע"כ : ובוה נכת לבתיחור נא' כי פרה תקוי על תלבות והיו דבוה בבלות פי' מופלת על זיוד בדתי נדיק תובד ב:דקו בנין דהיו שביבת לעפרה ובפשוטו תאחר פרה נפלה לת תעוקיד קום דתשתש ח"ו שתין תקוימה ואת נס בתפלן מיכו ו' ובלה לתשבה עד ת"ת ששם סוד נוזרות ולבוד זה לאר תאחר פרה ונס תנא ר"ל הק"ה תוזיד הכיפו מוזרה ר"ל מתחר ד"ו בפתלק לבוד כ מוזרות ת"כ לת יהיה ח"ו תקוימה ופרוך בנא' ת"כ תס שכפתלק ו' הרי היה לו בכוד בתלמיד דומי' ת"כ ביכי תשתעי ו"א מפני כי הלא תקדתנו ויעבד לתפרת תיהי תתפרת

לימד האצילות ופי׳ מאמרי זוהר סור אותיות

ולפלוגתא לבינה דלהיכי א"ק ל"ת אימת יקויים הקם תקים ע"י שבי ו"ע עד כי יבא א' ואתכלי מי יבא א' ע"י דוסה ולזה קשיי לה יקוי שבט מיהודה וכ"ל אימת עד כי יבא שילה דלא משה חשבן דת כדלת והו"א לי"ב כי בתלקן רחמנה לחתומי מורת י' וה"י יש לה ג' עונשין דכי ג' ורימו נודו לילבא וקיומו שבפיהו וכשמעלים אא' לו מקטנת האנושים בין תבין כוה הסוד כי אימת כשם הפלילה כאשר תדקה בשילה לקיום הנוכח בילקט רחובכי בפ' ויעלם עתיד לעשות ממלא ולתחזה עם תפלתת ישראל גדיהל מלעזון נודו לילבא ע"כ ולפ"ד הוא דומן על מוד מופלא הכ"ל ווהו מדרש ונבר ישראל והכה דוק בדבריהם הכ"ל דקאמר עתיד לעשות מלחמות ונבר ישראל כי לו יתגבה א' כ"ל ולכך בפסוק החזרון של התורה כתיב אשריך ישראל מהוא מוד נדיהל חבל חיימת בסיתגלה הא' מהוא סוד עוקף רבת שהם סוד טלת דבדולחת וכל פרטי מודן הכ"ל ולו אשריך ישראל מי כמוך זנו ואתה על במותימו תדרון והכה דוק במאמר תעוה שבתבני פירושו ע"פ ספר תקונים ע"ל בתחיכות והוא ווכון לבוד המלבוש הכשבה תן השעטנז של ח"ם ע"ל היטב בדף ח"ב כי שם קשיר ולהיות שהמלבוש הזה הוא נ' בחי' דסיימו רחם סוף תוך לזה גם הסיומו של הקונדה השלמת שבשבה כו' וכו' כי זאת החקוקה הכ"ל כלול בסוד נקודה וחק"ב כשהשלום לעני שהם ס' מונין הכתובים בפ' ויהי בשמוע וכו' ע"ש ובלן הוא מתחיל רוח קדמאה ק' נקודה קדמאה (היינו נ"ב שבתחלה היה בקוד נקודה וחק"ב כעשית י' קדמאה . והכה שם ז"ל החקוקה הכ"ל כולה בסוד נקודה וחק"ב כשבתחוה בתוכה פ' בשמוע נעשה כמו י' דסיימו הולבוש נמסך כתן ו' וחק"ב כשנגלם הולבוש לבנים שהם ס' מונין והם שכו מכן הכתובי בפ' ויהי בשמוע וכו' ע"ם והכה שם יפרק הלן הבחי' הם חותיות י"ן ושבי (כ"ב) והם שהם חותיות נ"ן ועי"כ פ' תקוח שבתנו ד' נקודות דבריהם בכרלה קודם שבבדה שעולם תודה ותשובה וכו' ושמו של משיח ונקודתי ושמו של משיח דכתיב לפני שהם ינון שמו ע"ם והכה שם כתוב ז"ל בריך אתה לרעות שבולבוש הזה כל הנקודות שיש בהם בפנות עיניהן דסיימו עגולי ז"ל שבשם יה"וד יש ס"ד עגולים ויש לכל ענינו ג' תנין להורות בני בחי' הכ"ל והם כין הכל ע"ב וכו' כך מיום מבואך במאמר הכ"ל דקך כי בתחבתי בו . ובזה תבין מזמור בתלים סי' ע"ב וכו' שהתלהבתי בו לעיל בלשון שהשבשך לחלל תן. ומקתקך לכן חלך ונו' ונקוה יהי שמו לעולם לפני שהם יניון שמו יהוה במזמור ע"ב ותבין מענינן . ובזה תבין כי שם מביה כפ' תעוה דסיימו הסתלקות דהבודה שלמה וכו' לכל ישמיעהו שמח בריס לפורקנה וכו' דק היכי נרמזו שיהיה נאולה ויכי נוחל לכך מביה סוד רוח קדמאה י"ד נקודה קדמאה ומאחרין בסוד ם סתומה הכשבה מן נקוד שהם אשר בו נרמזו שהו של משיח וכו' ותקשו על ידו שבי ע"ל דף ס"ה ובזה תבין מה דחי' כ"כ בספיפה תלי"ם כה בחיבי ל"ד ג' נקרקעו על שמו של הק"בה נדיקים ומשיח ומשלים נדיקים שב' כל הנקודת בשמי ולכבודי בדחתיו יצרתיו אף עשיתיו ושיח דכתיב זוה שמו אשר יקראהו י' נקדקו ע"כ וכבחבי פתר"י ז"ל ה"תחומה סוד בסוד נוקבא (וכזה תבין מחאר ם' מפטני ג' קס"ת שהתירון שם בסוד כל הכולל קשים בדיוקנא בעלמא דבכורא וכל נוקבא קשים בדיוקנא בעלמא דנוקבא ס"ם שהתירון וכתב תחפם קניהו לחלמא יכרעון וישתבלון בעלמ' נערה דחי ליה כד יתעבר מעלמא דבכורא ואיתבד לעלמא דנוקבא ידעתון דהא ליתי נערה בעלמא כהשתא בתרא וכו' ע"ם בתיכות וע"ד לא יתכל קדם תכל תכיל תרוחה דחיהו יתיב לעלמ' הנוקבא ומתו דחיהו בעלמא דנוקבא לא תכיל ליה כלילה דכתיב ובה השתו ושהר קדים ישראל ליה"ד ראשית תבואתם ע"כ ומתון לפי דרכיהו והנקבו' הם כ' שהם לחה ורחל והם ב' הי"ן של הסם וכל ח' כלול מ"י כדי ב' שערי בינה ובעצי' כללת מי' ושום שמוטלת י' משוד דכוחו וז"ם יהי"ה י"ה לשתעה י"ה לחטה וכו' וה"ו שבחוצב כוה נו"ן הוא הי"ן התברים מן העולם ועד העולם ה' ע"כ ותבין זה ע"פ מחאר ם' תלת מחה שהם הכ' מונין שעולים ק' ע"כ ותבין זה ע"פ מחאר ם' קדים ע' שם מקודת בתר דת להברים תרוחה נדולה וכו' והיה בחלבפס לחם החרן תדיחו תרוחה ליה"ד ונו' כי בכר החרתי בזחמר זה וכפ' עקב ע' תקון ויהי בחלבפס מלחם החרן תדיחו תרוחה לי"חד חוך לחתיין לחסתחכח ולחתדבקה בסטרח דחסחכח וכו' וע"ד כתיב ונטחתם כם בלח א' ללח תשתכח חסנות לנעולים וכו' וכבה הקדמכו ותקבר על ידו שבי חלבתקרח י"דו חלח י"וד לחמר זה יעל לחשובה וה"נ י"ב כי בחלק רחשובה לחותיות מורת י' וה"י יש לה ג' עונקין הרי י"ג ורימו נודו לילבא וקיומו שבפיהו וכשמעלים אא' לו מקטנת האנושים בין תבין כוה הסוד כי אימת כשם הפלילה כאשר תדקה בשילה לקיום הנוכח בילקט רחובכי בפ' ויעלם עתיד לעשות ממלא ולתחזה עם תפלתת ישראל גדיהל מלעזון נודו לילבא ע"כ ולפ"ד הוא דומן על מוד מופלא הכ"ל ווהו מדרש ונבר ישראל והכה דוק בדבריהם הכ"ל דקאמר עתיד לעשות מלחמות ונבר ישראל כי לו יתגבה א' כ"ל ולכך בפסוק החזרון של התורה כתיב אשריך ישראל מהוא מוד נדיהל חבל חיימת בסיתגלה הא' מהוא סוד עוקף רבת שהם סוד טלת דבדולחת וכל פרטי מודן הכ"ל ווהו אשריך ישראל מי כמוך זנו ואתה על במותימו תדרון והכה דוק במאמר תעוה שבתבני פירושו ע"פ ספר תקונים ע"ל בתחיכות והוא ווכון לבוד המלבוש הכשבה תן השעטנז של ח"ם ע"ל היטב בדף ח"ב כי שם קשיר ולהיות שהמלבוש הזה הוא נ' בחי' דסיימו רחם סוף תוך לזה גם הסיומו של הקונדה השלמת שבשבה כו' וכו' כי זאת החקוקה הכ"ל כלול בסוד נקודה וחק"ב כשהשלום לעני שהם ס' מונין והם שכו מכן הכתובי בפ' ויהי בשמוע וכו' ע"ם והכה שם יפרק הלן הבחי' הם חותיות י"ן ושבי (כ"ב) והם שהם חותיות נ"ן ועי"כ פ' תקוח שבתנו ד' נקודות דבריהם בכרלה קודם שבבדה שעולם תודה ותשובה וכו' ושמו של משיח ונקודתי ושמו של משיח דכתיב לפני שהם ינון שמו ע"ם והכה שם כתוב ז"ל בריך אתה לרעות שבולבוש הזה כל הנקודות שיש בהם בפנות עיניהן דסיימו עגולי ז"ל שבשם יה"וד יש ס"ד עגולים ויש לכל ענינו ג' תנין להורות בני בחי' הכ"ל והם כין הכל ע"ב וכו' כך מיום מבואך במאמר הכ"ל דקך כי בתחבתי בו . ובזה תבין מזמור בתלים סי' ע"ב וכו' שהתלהבתי בו לעיל בלשון שהשבשך לחלל תן. ומקתקך לכן חלך ונו' ונקוה יהי שמו לעולם לפני שהם יניון שמו יהוה במזמור ע"ב ותבין מענינן . ובזה תבין כי שם מביה כפ' תעוה דסיימו הסתלקות דהבודה שלמה וכו' לכל ישמיעהו שמח בריס לפורקנה וכו' דק היכי נרמזו שיהיה נאולה ויכי נוחל לכך מביה סוד רוח קדמאה י"ד נקודה קדמאה ומאחרין בסוד ם סתומה הכשבה מן נקוד שהם אשר בו נרמזו שהו של משיח וכו' ותקשו על ידו שבי ע"ל דף ס"ה ובזה תבין מה דחי' כ"כ בספיפה תלי"ם כה בחיבי ל"ד ג' נקרקעו על שמו של הק"בה נדיקים ומשיח ומשלים נדיקים שב' כל הנקודת בשמי ולכבודי בדחתיו יצרתיו אף עשיתיו ושיח דכתיב זוה שמו אשר יקראהו י' נקדקו ע"כ וכבחבי פתר"י ז"ל ה"תחומה סוד בסוד נוקבא (וכזה תבין מחאר ם' מפטני ג' קס"ת שהתירון שם בסוד כל הכולל קשים בדיוקנא בעלמא דבכורא וכל נוקבא קשים בדיוקנא בעלמא דנוקבא ס"ם שהתירון וכתב תחפם קניהו לחלמא יכרעון וישתבלון בעלמ' נערה דחי ליה כד יתעבר מעלמא דבכורא ואיתבד לעלמא דנוקבא ידעתון דהא ליתי נערה בעלמא כהשתא בתרא וכו' ע"ם בתיכות וע"ד לא יתכל קדם תכל תכיל תרוחה דחיהו יתיב לעלמ' הנוקבא ומתו דחיהו בעלמא דנוקבא לא תכיל ליה כלילה דכתיב ובה השתו ושהר קדים ישראל ליה"ד ראשית תבואתם ע"כ ומתון לפי דרכיהו והנקבו' הם כ' שהם לחה ורחל והם ב' הי"ן של הסם וכל ח' כלול מ"י כדי ב' שערי בינה ובעצי' כללת מי' ושום שמוטלת י' משוד דכוחו וז"ם יהי"ה י"ה לשתעה י"ה לחטה וכו' וה"ו שבחוצב כוה נו"ן הוא הי"ן התברים מן העולם ועד העולם ה' ע"כ ותבין זה ע"פ מחאר ם' תלת מחה שהם הכ' מונין שעולים ק' ע"כ ותבין זה ע"פ מחאר ם' קדים ע' שם מקודת בתר דת להברים תרוחה נדולה וכו' והיה בחלבפס לחם החרן תדיחו תרוחה ליה"ד ונו' כי בכר החרתי בזחמר זה וכפ' עקב ע' תקון ויהי בחלבפס מלחם החרן תדיחו תרוחה לי"חד חוך לחתיין לחסתחכח ולחתדבקה בסטרח דחסחכח וכו' וע"ד כתיב ונטחתם כם בלח א' ללח תשתכח חסנות לנעולים וכו' וכבה הקדמכו ותקבר על ידו שבי חלבתקרח י"דו חלח י"וד לחמר זה יעל לחשובה וה"נ י"ב כי בחלק רחשובה לחותיות מורת י' וה"י יש לה ג' עונקין

ע"ב ע"ב ע"ב ת"ח כתיב ישראל חמר כך אתמר חי קב"ה מתעתר בהו כיומרא

ואתמר תורוע בתקוה דכתיב והכה תתקוה בבטנה חמר א' ראה תראה כפ' תוריע ע' ע"ב ע"ב ע"ב

פ"ת דכלים ע' תפ"ט

וכו' וכמ"ש בכלים ע' תפ"ט פתח ואחר ופיה בתלבלם מלחם התרן תדעיון תרומת ליט"ד וכו' בתיכות ויסייס לתתן מבריח דלת מאחתן לר' שמעון תמידת לתרין דכשבת ויכי דן לית חולקת בם"ת ולהו הכי דהת כל מה דאתבלי בתרתי בם"ת לית ביה חולק ואחן חולק לית ליה חזן דתדכנו רוח דכתיב לית כן הרשעים כי אם כמוץ תדכנו רוח וכתיב כי רוח עברה בו ואיכנו וכו' ע"כ ניחוד לדבריהו כי ה"ה שם בשוד כ"כ וה"ג הוא שוד מ"ה שהוא בם"ת ומ' בקדש שהוא מתכתש וכל זה מדוחה בתותיות יכ"ן לזה קלתר ומשיא דכתיב וזה שמו לתר יקראהו יכו"ה נדקנו ע"כ ומה שכתבתי בשוד כקודה ב"ל אין היה בתחלה בשוד נקודם ואח"כ נעקודם ונכשפה ואח"כ משך כל שוד הנ"ל וכב"ל ע"פ אתר ויקרא דעל י' קיימו כי כלהו זוה תבין מה דתי' כב' ויקרא ע' כ"ו לתתן כסדרן שהיה בתלם דתיהו כתר על ד' לתתן דתתפשטותא דלבון מתכתש עד המלכו' קדישא בנין דאתכתש תיהי י' ביהה ה' שית מבחילן ו' מלכות ה' בתרתה מ"לם כתר על לתתן ע"כ וכפי' תבין ע"פ מאתר פ' בכתם ע' עמ"ח ע' ת"ף וע"פ דרכיהו תבואר כי בתחלה לה היו רק נקודם שביה תלם ומשך ממנו י' ולבושת שיש לה ב' כתי' והוא עזמו כתי' רביעית לזה שם יהו"ה יש בו ד' לתתין ע"כ והוא תבואר לפ"ד נפ' בתם שכתבתי באתר תמה לתם קיימו ודע תיהו רוח בתת י"ד ואע"ג דתיהו נקודה מדת דיקקת דילה רישת לעילא ונקודת לתתת ושתורת דילה תלת תלת נקודין כגונה דת ֶ וע"ד לתפשטותת לתרגם סעדין תלת תלת לכל סטר וכו' זוה תבין מה דתי' בסידור התרי ב"ל יה"ו יְהוָה יה"ו הַמֶּלֶךְ יה"ו יְמַלוֹךְ לעולם ועד ע"ל דק ו' ע"ב וש יה"ו מֶלֶךְ בת"ת שוה שוד כתר והלה קנול הוא בחסד והוא יהושע כי תתלה דא' לכל לפ"ד כי היה קנול הוא שוד נקודם שכ"ל לן ממשך מיהו שוד בחזוש וכב"ל ונפ תבין שבתלת רישין בכלם שוה בתחלה בתלם ואח"כ בשתר נקודין ולפי מה שכתבתי בשוד לבוש הכ"ל ובסוד ותקשור על ידו שני שתי שבתוך ם נעשית א' ושוד א' זו הוא סם תלתים דסה"ין לקבן כו החזוש כי הוא נמשך מתלת דבחלחת שבו מתלבש נבורה דעתיק וכו' והשם ית' כתבתי אתר"י ב"ל בביאור יותר מפרת דכשיעותת פרקת תנייתה דיקת פיקודת מיהיעותת לת תדבר בנין דתיהי יקידתת דכלת ביקידתת הסיה כתיב לת עבר כה תיש ולת יאב תלם: תלם לבר סוד תלם לת כליל הכת כ"ש בתלישר בשיעין מכוונין תרכם כלחודין תסתכלו תסתכלו תשבות תשקיות לעופת תקנת פתת דאודכין שרי יקידו לתקתקן כחוש בשפירו ברישת דשפון ומלוי רישת לתתי רישת וכו' ע"ש הנה ת' כתבתי אתר"י ב"ל טעם שנקדת בדולתת דש שתלת בדולת עולה כ' וכבר ידעת משורש הנבורה הוא עין שם תלבי שהם ה' תותיות שבוכים ק"ך בתיש מיתת שכל תות יש לו כ"ד בתיש ותלה הכ"ד בתיש שם בגמד כ"ד נדופי שיש בשערות של ת"ק הין מבקשים כל הפנים ותח"כ נסתלקו השערות והלבו אחוריו ותחת הפתיחין מן הפנים (כי ב"ל בוהר ע"ו דבשיטת פליק ופי' סביב תוהר הפנים) ומן התוכי ולמטלה ומכל שאמי שבני נדדי ים כמו תוט לבן המקיף ועולה ת"ב נדדין תחת תבלית שערו הרוש ויורד ומקיף עד תחת בלחייהם ביקירותת הזהו כתיב לת בה עבר תיש ולת יאב שם כה תלם פי' בדקדק מיסאמות'אנ' ולתכלית הי"ג תיקוני של ועיר כמו שבועל הי"ג תיקוני של שבני רחשן והטעם לפי שהי"ג של ועיר שם בשוד מפקן (כי ב"ל בפ' בהרשית ע' נ"ו ויעש אלהים את שני המאורות הגדולי ויפש יכוי ותקונין דכלת בקדק יותת לשמש קדישא שבחזהו הגדולי בקדמית בתחורת תדק רוח לשמש קדישא שלים בחדש יה"ו שהי' תע"ב ולתו ויהי כיחתלי אלת בחדש תתים הגדולי דלתתרציהו (פ"ת לתתרבו) כשמש דת כוח לתתקדי נהו שוה (פ"ת לוח) דכלת מנכן תיכן אתכן שלתן דתלישר ויכילן דתתרי הגדולי תלתן לתתרציהו ובלקין לתעטפת דכלתלת לתתקיית כשון עלינין עלתין תוהר עלאה ובלקין לתעטפת דכלתלת לתתקיית כשון וכו' ע"פ) לפי שפם דיהי וכרישת דלת תתידם תין שוה תחור כלל תלת כולו בשוד פנים ולפי שקדי לזה קדת הפנות לת"ת פנים ת' תיש ושפם אחד תלם לזה תירן ואתר לבר כלאחר מה שקדלתו הכתוב תלם ביהה לתחד שיהא ונעלה תן בביאה (ואו הוא שוד ישראל לתגלות הביאה בשוד י"ה ב"ה ו"ה ב"ה ת"ת ואו ונקדת תלם כי אז תלבו כת נעלה) ביהה בשוד י"ה ב"ה ת"ת ואו ונקדת תלם כי אז תלבו כת נעלה) ובפ' בהרשית ע' קי"ד ובתרין לבעולם עומדת דת שכינת לתיהי עומדת ליה ותיהי דקדישת לזה ולית לבל בה פם שעתה תלת לבעלה ובתב כוהרי תמה דף רי"ט בשם תקונים על שעתה תלת לבעלה

פי' מאתר תדעיון ע"פ"ד

לישב אצילות ופי מאמרי זוהר ופי גמ

פי מחלוקת בדרושי סיבוב

פי מחלוקת ע"ר ר"ל

פי מחלוקת ע"ר ר"ל

פי כרכשתחת ותי עולמים

פי גמ בחלק

פי מחלוקת ערוכה ע"רנב

פי מחלוקת הזוהר

לו"ח בכתוב ח"ח וכו"ל: והיינו שהוא רק לפי שעה ולכך ויחיה ע"כ:
פי' עין משפט סוכה דף ס"ע ב
והנו' בירושלמי סוכה דף ס"ע ב תחת בר יעקב נתיבי בתרין לישנין חד אמר כדרבי שמעון בן יוחי דאמר כל מצוה שאדם עושה בגופו כגון סוכה ולולב וציצית ותפילין נקראת על שמו שנאמר פאר לי אתפאר ואחר אמר אינה נקראת על שמו שנאמר ויאמר אלי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר ומאן דאמר אינה נקראת על שמו הדא דתימר בשעשאה לשם מצוה אבל אם עשאה שלא לשם מצוה נקראת על שמו ומאן דאמר נקראת על שמו הדא דתימר בשעשאה שלא לשם מצוה אבל אם עשאה לשם מצוה אינה נקראת על שמו ומאן דאמר אינה נקראת על שמו הדא דתימר בשעשאה לשם מצוה אבל אם עשאה שלא לשם מצוה נקראת על שמו ומאן דאמר נקראת על שמו הדא דתימר בשעשאה שלא לשם מצוה אבל אם עשאה לשם מצוה אינה נקראת על שמו ומאן דאמר אינה נקראת על שמו הדא דתימר בשעשאה שלא לשם מצוה אבל אם עשאה לשם מצוה אינ

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' מזמורים

ואנה ע"ו דחויר העיר תלוי' והיו למעלה כי חיתיה בפרשת כי תצא
ע' תקע"ה ושפתה כי תריש נפירש'פשוטות'לא הוי שלא כיוצא
בניכם וכרכיני בלעוקות הכסדין אתהדרת לפלטתה בכל יומא ויומא
ובת מלך לקרות בפרכות בבית המקדש בשלוחה דילה ואיהי קיימא
דמחיל כין בכביה ונקי"ב לחומי שם תנביה כנשר ושם כין כנפים שם
קנך משם תורידך נאם י"י יעד כאן: ולזה מרמז ע' שתניפת חויר
מיעד שהיה למעלה מן שאר לחיות שלו תיבת יעד ויהו פי' בפסוק
וכסיל לא יכין את זאת בפרוש רשעים כיון עם"ב ויעמיו כל פועלי זון
היינו שרוצה ע"ש שבתיבת חויר מיעד הוא למעלה משאר לחיות והוא
בפרוש רשעים כיון עם"ב היינו בקדושה הוא ע"ב פי' לבסוף להסדם
מיעד ע"ד והנה לעיל הלהריבי בסוד שעד היכון ים לחיזה לכל הקליפה
ואיתא ז"ל כבר ידעת בעבון ד' תקוני תוורדיה דישיד דל"ת מתניעי'
עד דישיד דו"ת והדי שם סוד ת' שקל כסף ויתפיין על חו"ב וכשאר
יעקב שהוא הו"ת חלק בלעי שעדות כי כבר ניתקן כל התיקונין ולכן
כל זמן העדות ניתקנו למעלה בל"ע ועל זו"נ ונתלבנו לך בקליפה
לתיקון שלא ניתקנו ל"ע ואו"ב דידי' לכן כל זמן העדות הם ליעקב
ברישי דו"ת בקליפה שהוא עצו ו"ם לחזיוני כי העדות אינו שם שם
לחזוני' היכל הקדושה שהוא כתלב חזור ו"ם והנה עצו כח ועמו תרכיב
ניתקן הקליפה גם בחקוק נבוב שהוא ל"ע ואו"ב דילוף היה כחרב
העולם עד כאן: ולזה מרמז ע' לחזיר מיעד שהיא תלויה והיא למעלה
וע"ז ניתקד וכסיל לא יבין את בפרוש רשעים היינו שרוצה ע"ש
תלויים למעלה לכל סופו להסתיידם עדיי עד: וניתקד תלמים נכחות

מתחי פרשת שוב נא כי י"ל ○בפ' וניקרא ע"י ו"ו וע"ד יהוד קדיב בכללא לחיד בכל-
ויקרא ע"י ו"ו סטרוי לזתנין י' תלמיכם להו קריבין לחיזן תפתרת לנבי נבוזה
לזתנין י' נבחות רוח קריבין לחיזן תפתרת לנבי בית דתקדון ל
נבחות ע"כ: ולזה ניתקד כאן תלמים נבחות שהם נבזוי יד שתא
ג"ה שהם נס כן נבזוי על בחוקיהו תדרוך לכך אתי תלמים
נבחות הכא ום"ש מי"ם ו"ם סוד תפתרת ישראל ורזה ניתקד
נתן ואת וגו' (כי תיתי בחתרי פרשת דבריה ע' ת"ל ת
ניקוריא ליתית ונס י"ו ד' תל"ף ניחוריא שחתל והנה שם תפס
קניהו והנה נפן כד תטע לנטה תושטית תלתת סרינין לחיזן תלת ל
דיוקנין דאתקן תתקשטת והו ולית קדושה תלת ליין ולית ל
ברכתא לת ליין בתתר דחזוה שתרי והו' כפורתת כללה דתתקשטת
ובנצן דת ליהי נפן דתתקשטון בקדושה בנין דכשטרא דתתת דליהי
נפן ככרייה ועבנין דילה לת לזתן תלת נצבן תלת ליתידן לבת
נסבין ככללא לזתן עבנין תלתן סרוי בנפן ככרייה תכל נפן דת
כתיב וכנפן ההוא דאתקשטת ליהי בכל קודמין טענו תוולת טבת
תלתת דיקרא יהיב ליה מוך תסד דעתיק יומין דאתקבא
ברישי גולגלתא דתרין תנצין ותעדרה עם גבורה דשתיק שתיקו'
תתיתאי דת"ל ותחר כן כתיבת לבינה ותיתי ○בפרס' שתיקו ע"ס ט
ת"א ישראל קדישין כל תני עלמא דיהיבי כללא דלייא בתלי עלמא ע' ס"ט
דליתי בנין דליהוי תיין כללא לשלמא ותתא והוא תתר דיין ד
דאתקשטת שתרי ותקדי יין ותתנין נתקון תיין וקדושה לכללא : ויין
דישראל בנין יין דישראל לתתת ודת כדת תלייא והנה תניא שם
שהוא יין דמשיך ליה יצ"ק מהיכל וקשיט ליה שהוא יין דקא יין לתתוי
וחוי ושתי והוא ל"ו דכתיב ויבח כ"ו יין ויאת וע"ד לתיהוי תלה
ותיהוי לה כמשיכוו דתרין נטועי דליהי בהמה יין (ומנהו הוא
כל"ע ונקו' ע"כ ט' בני לתכון שתו תתת תני' וקריבו קדיב שהכהן'
תתת ויתיו וכו' והנה בסוד זה נבי ישעיה כתיב ל"ו ותרכב כפולה
לרגלו סוד הכ"ל ונבו בני לתכון כתיב ויקרבו בני לתכון לתר מה
כתיב מלכת כפולה תתת תניות ל"א לרגלו שהם שני הישן יעקב
וכו' ע"ש ותתת דבריהם נפלאים ויעל לבך:

מתחי ע"ק ק"ל זה כתבתי לעיל בפי' ○מתחי פרשת לתחי מות ע' ק"ל
לשמו ומתחי י' לל משה דבר לל לתכון תיוך ונל יבא
בכל את בכל תקדם וגו' שתתרין שים את בקדושה ויש את בסטרת
לתחת ותקבל ק"ב לתתכון לתכון וכו' ללא יהוי לתכון בלבבכם
לבני ללא כשתא דלתתת ותתת ולא יבא בכל את בכל תקדם וגו' כלומר
לבני ללא לתתת ותתת ולא יבא בכל את בכל תקדם וגו' כלומר
ו

נפקו ישראל ממצרים וכו'

וכך ואין אפילו אחד לפוף יוחיא וכל פורקנא דמהאי שופרא תיתא וכו' פרשתא דליתאה רזא דיחודא דשמא ישראל דא (ו') דכליל כלה וכו' פרשתא דביעאה והיה אם שמוע כלילא דתרין סטרין דתיתאה כהו ככתם ישראל גבורה דלעתא (היינו מלכות תדב"ר ז"ל במאמר פרשת ויקרא ע"ו עמיריהה תדב"ר דבא ויבא דיבא דמלכות דיבא ודאי לאחזא קרבן דמלכא בעלמא ודא גבורה תיתא וכו' ע"ש: לזה אמר דוד המלך ע"ה הרוממו לאלהים עמיו ה הריעו לאלהי יעקב שאו זמרה ותנו תף ונו' (היינו להכריע לת"ק מחנות שהיו ליליות התורה וקרא' היכי להכרי' וקרא' ע"י כמו ובכל תקנו בחצי שופר בכסה ליום חגינו ונו' דוק היטב ותבין תחוד ותגיל בפנך:

אבל הקדמונו לעיל שופטים ושוטרים תתן לך ונו' פקודת כתר דת לדון בפרוש וכו' כ"ל עיין לעיל: ונם הקדמונו מה

תחזיר פרשת משפטים ע"ד י"ו

°לחזיר בחמר פרשת משפטים ע"ד י"ו לחנם קריהו נופת דמלכת דתפטותא דתפלת דנוקבין כיה מתחברין דדושין דמלכת בחירו דחסד ונבורה ובנין כך ימין ושמאל תעוי בדעת לתתקן עילי בריאה ולתפטם לנו לנו (היינו כי הלח תסד ונבורה דעתיק ם שהלבשו בלחם דיסין שקבלו חכמה וביכה כסוד אלהי חבריהס

תחזיר פ' תרומה ע' תקנ"ג

אלהי יפתח ואלהי יעקב: ואיתיא זה לשונו בחמר °פרשת תרומה ע' תקנ"ג בסוד כי כבוד ה' ישראל הוי ירותא דלבוני ביכה ירית מלי ירותא דא עטרין דהוו נעיון בגווייהו ולחכימו לבן דא וכו' ולכלו מתעטרין בריאה ולחיד לון וכו' עיין לעיל כי כבר כתבתי לך זחמר זה כמה פעמים: ולזה קחמר עילי בריאה ולתפטם לנו בנו ובנו נופת צופין לתתחדין בתרין סהרין וכו' כלהו תלעין בחיר חד דתיין לתכבס כל רבות וכל מאכת דנופת ולתעין סדיין כל הנוי רבות לחתר דאקדי יסוד עולם יסוד מהחוא חתר דאקדי עולם ואתן לימין כגא והוד ועל כן יהוד נכחות שתו בריך הוא ובריך שמיה לעלם ולעלמי עלמין כל הני תקונין לתעין ל לאתחברא בחד עד דכל רבות קודשא בריך כלא הלי יסוד ותפדי למוקדא ולתברכא מיכה לימתי מתברכא מיכה בשערת דלתתקנו דיתין דלתתא וכל דיתין מתתקנין לחתא מתתקנין לעלמא וכל תקונין דמלכת בחדותא בשלימו דלימין שתא קדישא והוה כלא חד וכדין הוא סתרי בנווייהו דכתיב אלהים נפל בעדת אל ובקרב אלהים ישפוט ונו' וכל דיתין לא מתתקנין לחתא כשיכול הכי ל לעילא וכו' וכל דיתין מתערין ואוחיא תקיפא שלטא כשיכול תקופי מלכא על דיוקא לאתלקו ביון דהאי נוקבא לא אתברכא ודיק לא כטיל ואוחיא תקיפא שלטא וכו' ע"כ ע"ש:

מזמורים בתהלים

ולזה אחר המזמור הנכור לעיל אני אתני לך עצה שלו ואדה ואתנו תוף ונו' וכ"ל אבל ראה תראה לעיל מה שכתבתי על פסוק אלהים נצב בעדת א"ל בקרב אלהים ישפוט ונו' ולקחר עד אתי אשפטנו עול וכני השמים הכ"ל בתשלו חויא תקיפא וכל"ל ודיכין מתערין של הרשעים הכ"ל ועיין לעיל מה שהרכתי לך בסוד יחתו מריב (ו') ולקחר אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט ונו' ולקחר עד אתי אשפטנו עול וכני השמים הכ"ל בתשלו חויא תקיפא וכל"ל ודיכין מתערין של הרשעים הכ"ל ועיין לעיל מה שהרכתי לך בסוד יחתו מריב (ו') ולקחר אלהים נצב בעדת א"ל בקרב אלהים ישפוט ונו' ולקחר

מזמור פ"ה בתהלים

קרא לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ונו':

והנה זה המזמור שהוא לחחר שלו ואדה ואתנו תף כתוב נעים עם כל ונו' כמוכר לעיל שכו נלחר אחה חתחה לת וכל שלמה

מזמור פ"ה הוא מזמור בתהלים שיתן פ"ח שם אותיות פ"ה כי אותיות ה"ף כרוך הוא מכה באותיות (ח"ף) ון עוד יש תקוה כדכתיב וישלח ח"ך יח ונו' לכל כשהקדוש ברוך הוא מכה באותיות (ח"ף) ואי לא כאחר כלל והוה ח"ך טוב לישראל ונו' לכל כתיב שפוך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ונו' תדלוק (בח"ף) ונעמוד אתחת שמי ה' ונו' לכך מזמור המכור לעיל שהוא מרמז לקיים מחה ת אחחה לת זכר עמלק ונו' וכתיב מחה תמחה וכ"ל: כי אחר הקדוש ברוך הוא אני למשלה ואתנו לחתת: לכך נרמז זה הסוד במזמור ע"ח לעומר חרון א"ף על הרשעים הכ"ל: ואחר זה כח מזמור אלהים אל דמי לך ונו' עיין לעיל דף כ"ב ע"ג ואחתא פלאים ויגיל נפשך ודוק בכל המזמור דמסיים יבושו ויבהלו עדי עד ויחפרו ויחבדו וידעו כי אחה ה' לבדך שמך עליון על כל הארץ:

תחזיר פרשת משפטים ע"ד י"ו

ואחר זה כח מזמור ע"ח לרמז על סוד (אחה"ע) עיין לעיל: והוה °אחזיר פרשת משפטים ע"ד י"ו דוק מה היטב ותרחה בפלאים: ואחזיר מה יפיות משכנותיך נפשי ונו' נמי אמר כי ע"ח ודרוך קן לה אחר שאף לפרקים את מזבחותיך ה' צבאות ונו' כי כבר הארכתי לך אחזיר כי אחת ע' תקל"ו עיין לעיל ולחר חעשה קן ונו' ואקחר כנפיה מודדתן ין ע' תקל"ו קי"ה ונו' כן הים לאחתר ביה ני' הים אלחזיר מודד מקומו מ אחתייהי דאיהו עלמא דאתי ביה וכד אתכתיבת וכו' עד דיחויר לאחהרהה וכו' עיין לעיל נבי כיסוי המזבח בחשים אחר: נם הקדמנו לעיל כי בי"ת הוא נייחורייא בב' אור ואור קאחר נם פעור מצח בית סיינו סיהיה בסוד כ"ד כ"ד שמשתוקף ומה שהיה עד הנה בפעור מודדת מקן לוה קאחר ודרוך קן לה ר"ל בינה הנקראת קן פעור עיין לעיל מה דאיתיתא בחאחר פרשת יתרו ע' קס"ו כי יחצא קן פעור על אפרוחיה וכאחר הארכתי לעיל דלכאור זה (ק') של "קן פעור היה דכתיב ודרור שביעה דרור לכל יושביה כי סם מקום החיירות ולזה ודרוך קן לה אחר שחם אפרוחיה היינו אפרוחים שהם ז"ב ולזה קאחר אשרי אדם שהוא לו כך היינו שיתעשק בחורה ונחבלה וקאחר שבועבי בעמק הבכה מעין ישיתוהו עיין °בחם עיירונין אסכ' עירובין דף י"ט ע"ב עובדי בעמק הבכה אלו בכי אדם שעוכרין על המנו של הקדוש ברוך הוא שעמק שחעתיקין להן בגיהנם הבכה שבוכין ומיודדין דמעות מעיין של שיתין נם ברכות שעשה מנחם שחדקין עליהן את הדין וכו': והוה סוד מה שכתבתי לעיל ואחה ה' אלהים את דמעה ונו' כי יוסף מעין חור מובא ומי יוכה לזה וקאחר יבלו מחיל אל חיל ונו' ובדאיתיא בחסכת ברכות בפנחס זה לשונו אחר רבי לוי בר חייח היינח חסכת הכנסת וככנס לבית המדרש ושונה בחורה ונוכח ומקבל פני השכינה שכאחר יבלו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון: ושוד בית הכנסת כבר הארכתי לך לעיל שהיא נקוד מלכות ובית המדרש הוא ביכה ואמרים כי טוב יום בחצריך מאלף בחרתי הסחופף בבית אלהי מדור בחלי רשע כי אחם ואחן ה' אלהים חן וכבוד יחן י' לח יחנע טוב להולכים בחמים י' מסכת ברכות בסופו שבאות אשרי אדם בוטח בך ע"כ: והוה כי כבר הארכתי לעיל °בחחר פרשת ויצא ע"ב ע"ב כי אחם את קב"ה ושכינחה אלו ציבון ר"ב מדרשלחן טפחן ואילון מיכאל וכו' ובחחר פרשת פנחס ע"ב ע"ב ואחחר אשרי אדם כוטח בך ע"כ: והוה כי כבר הארכתי לעיל שבועבי בחמים בחיבה זו (חע"ן) שהם מיכאל בנרחיאל מוחיאל ולזה קאחר כי אחם ואחן"ן יחן י' אלהים ונו' והוה בחמים י' שבועות שבועבי בחמים בחיבה חאר' ז"ל אחר' ר' אלעזר אחם ישראל שאחם נקראים ע"ה לפי שנחחייבו בהר סיני שנאחר (יחזקאל כ"א) אשר אחחם מזמזים לפנד הכ"ל:

מזמור פ"ה בתהלים

וכך לאחר כך מזמור פ"ה שאחו מבקשים רעה ה' לפיכך שבח שבועת יעקב (והקדי שבועת יעקב היינו לם ישראל יכוכו בחשבוכה ואלו ואלו חיים אין שבועת אחיה שבועה כשבועה ואלו (הו') יכוכ לעשות"ב ואלו חומרים בשחת עון עמך ונו' שוכנו אלהי ישעכו ונו' הלעולמים חבאף לזה בשחת עון עמך ונו' שוכנו אלהי ישעכו ונו' הלעולמים חבאף בכו חחשך לפן בכל דור ודור ונו' חסד ואחת בשבועה נחן שאלו היינו סוד בדין בשחר כיפיח כאחו בלבנון ישנת שחוליס בבי"ת ני' וקאחר לעון בשקו (כי אחיתא בכחבי האר' ז"ל נם חפס קניהו בשבועת לעיל אחר שכחב סוד שני יחודים בשני אותיות (כ"ף) וכו"ל יחיד ר"ל והנה חם יחוד ק"ם הוא סוד הבשיקין העליונו' ולפיכך קמוך לבילה חסב חשר חם הבשיקין בריך לייחד ולפיכך ד' אחד נדולה לחמו לה עליונו' כאו ד' קריות ואלו מייחדין אותו בסוד בשיקין עלאין בריך שמיה סוד הבשיקין חשבוני דת"ת ומלכות ולפיכך אין אומרי' בריך שם כ' אחד בכל בשיקין חשבוני דת"ת ומלכות ולפיכך אין אומרי' בריך שם כ' אחד לעיל בשית סטרין דכתיב שוש ישרל ה' אלהיכו ה' אחד בח שית חביכו לקבל שית סטרין אחר לעיחת בשית סטרין הה"ד כשב"ל אלו בח שית סטרין אחרכין בשית חביכו י' אחד לעיל ושמו אחד לעחת ואל"ת בח כתיב אחד בלעילא ולעחת לא כתיב אחד ועד הוא אחד אחד בחלופי חעוון ס"ג וכו' ס"ג נם °שם ע"ב ול"ג ולזה כתב חים שלי שהו' אחר' י' ל' דרוך היוצין לחמשיך לה אחד ולעחתי לבח אחד בלבבה כאור החמ' ואור החמ' הי' למלך על כל החרבוים הה' יחי' י"ג ושמו ס' והבן זה ויוחד הם אם ניקי קדישה שהריחה בח חלך בכלה בלבולה כי הריחה בבשיקין העליונים ורצתה להחייחד בחם רוחא קדושה ביחוד העליון הפנימי כי יחוד העליון הפנימי לא אחרבי אפי' הוא כי הוא לא היה בסוד בבשיקין בסוד פה אל פה אדבר ולא היה דרוך לאומרן כי הוא החייחד ת"ת ומלכות רוחא קדושה בסוד בשיקין והיה מייחד אחכאה ויבינה נופא בנופא בסוד הדעת ויעקב הוא היה החייחד ת"ת ומלכות בסוד נופא בנופא ורצה לייחד כ בסוד בשיקין בשעת מיתתו כי כמו שהחזק עמהו על קיהו הם מייחד

שיהא בסוד כשיקין עליון כך המשך עתיו למיתה עיי"ש ת"ת ומלכות
בסוד כשיקין תתאין ומה נס שיהיה לכך בשביל מיתה ו"ם איתא
נדיקים בשיקוי וכו' . לזה בסוד המוציא קליר סס תסד ותת בפנעו
דק ושלום בשקו שכולל שני יחודים כי"ל כי הקדימנו כי אז יהיה י"י
לחד ושמו לחד כלומר לעתיד לבוא לתת לישראל ע"ל דק כתיבות
עב"ג וכל שיש שהם אלו נדיקים דשפיים וכל עשר השהם טרם יצחק
עד דיוסף נדיק ומיהיה לחיי עולמים ולזה קליר בלותנו פעם נדק
ושלום בשקו לחת עולמים ונדק ויהיו תלכות משיחים תשיחת
ישראל בשקו נס י"י יתן הכאיר ולהבינו תתן יכולה ונו' . ורמזו זה
בסוד כסי"ם כי הלדכתי לעיל דק ה"ע כסוף לעיר עשר ספירות
דמשיחים ומלכות מלכות כלי לא מיכלהו לחיי קם וכו' : ע"ש ובכה
בחיות כי הלדכתי ומיון לחיי מחיל וכל מייעתי דיליה לקטרגא
להטות חזוה וקב"ה מתפללה בעזרת תלכות לחזה לחיי בעולם
וזהו מה דליתא בפרשת שבתא ע' תס"ת בהאזינו ותבא לוקיחדי תכמתא
עלמא אתרי קבלה אתרי רזי תורה דחיקת לן שעתא וכו' . יתכן לן
חיל כיולדה ממש בהחקין דהחקת לן שעת כתיב כשיקין דפ"ר דחזוק
דשעין בכתב דחקין בהאזין ותבא לתפתחת
לחולדא תשיא בנין תלכים ודחקין דכדיקין וכו' . ע"ש לזה אחר
שאתר מזמורים הל"ל בשי ל"ל קאתר הטוב י"י לחובדעבדי חיינו סור
(או"ן) כי אשם כת בתיקון שהם סוד טעמי כתיב וקשה שאתר בשני
כי אחבוד אתי כי אתרי דחין דחיקת לן שעתא כפר הלדכתי שזמור
זה קאי על הגר הוה ולעת הגאולה הקדמתו תרועה ביה ייתי פורקנא
דאחרי דוחקא בתר דוחקא ולית רווחא בין דא לדא דוחקי כיון דאתר
שאין מעכבין בגלותא דוחקא ד
דלהון מקדש לון מוקדשא תוק הכי אחידו דדחיקו דא בתר דא כפיק
כפשיה דכר נס בתר דלית חיובא בין דא לדא קד"ק קד"ק קד"ק לחיי
דמזי קס"ד תקיעה שבריש תרועה לתקשבר ביה שקר מן עלמא וכו' .
ואשם ע"ת ל"ל ואיתא עלה לחיי תקיעה שם"ט דלאברהם שבריש שם"ט
דיצחק תרועה שם"ט דיעקב שביעתא תתלה קאר דמלכא דחיינו ק'
תקיעה ש' שבריש תרועה שם"ט דיעקב וכלהו משלשלין לגבי שביעתא
הש"ך קאמאי לך שלשו דלית קלא יכיל לכפקא לבר חלא מן הכא
לוק הכי לית לחשבחא שביעתא מן קב"ה דאתמר ביה קול י"י חוקב
להכות אם שביעתא תפלה כל פה ואוד זה קוה סוד תסד ותת בפנעו
דק ושלום בשקו לחת עולמים ונדק ואתרין תקיעה דמשיחים כשקף והוה מאד ע"כ
אומן שהם סוד קס"ד כסוד שיח (ש) תלת עבדין דחילנא ואימון ג'
והוה קס"ד כל"ל נשם קאתי כלהו לא אתחזין חיינו שיהיו כיחד כסוד
קס"ד שיהיו ע"כ שאתן כיחד עד דייתי ההוא דאקרי אדם שהם דאיתו
(יו"ד) (ה"ח) (וה"י) (ה"ח) ודאז תיהו וחדה חין לעבוד את
אלהיהם ע"ל דף ס"ו ע"כ והנה מפיים עד דיוסף נדיק ומיהיה לחיי
מלכות וכו' . לזה קאתר שביעתא תתלה קס"ד דכולהו חיינו
סוד וכלן נדיקים יהיו חיינו כל"ל בתיכות דף ה' וקאתר דלית קלא
דכפקא לבר חלא מן הש"ה תוק הכי לית לחשבחא שביעתא תקב"ה וחיינו
כל"ל כלהו לא אתפכחו בתתר דמוקבלא עד דייתי ההוא דאקרי אדם
ולכן סוד זה נרמז הכל בזמור לתודה ש"ה אבל בהיות כי אז לשע יהיה
ובעם שיהיו יחדיון לזה בת מזמור לתודה תפלה לדוד שאתה בפני
ונומר . אלהים חיינו הגידנו בסוד ותקבור על ידו שני ע"ל דף
ס"ו מסוד אלהים זה לנקבו בו פרשיות ולזה בת סוד הכל"ל שבתבתי
מזמור שבמד' ס"ם רק דרך רזו לזה סוד הזה שבמזמור ע"ו שהוא על
סוד אלהים שבאשר תשוקת כסיא נס כן הוא דרך רזו כי חיינו יודע
דק שבת ביום ואם קאתר במזמור הזה אלהים זדים קמו עלי וגו'
ונפשי נס כן במזמור הזה ותפת תדני לחום ואתן לחץ אלים
ולך חסד ותשת פני אלי ואתני תבת עוך לעבדך ונומר .
ע"ל דף ל"ט כי על ידי תקופי דיוקא יש להסברת לפשעים הל"ל לכך
במזמור הזה קרא לתקופי דיוקא והנה שם בפ' נשא ע"ם ב"ח כיוצאתר
הני ת'קופין לבתר לחתר כל נויס שבכוכבי כשם י"י כי אתילפ לחתר הני
עקופין דאתיין מאום הכל נויס שבכוכבי ובתקופי דאת ת'קופין דלתיון שם
יהוד מפעמן מעלמא לבך קאתר נס כי כאן על החוס ואתן ונומר .
וכ"ת למה אתני מזמור לתודה ודיש קאתי עלי ונומר .
לחבל הקדמונו כי ח"ת להסברת לפשע הזה אם לא על ידי סוד בתורה
כי אז לא יתן חוט לפדיק כי אז יתעלם אפיר כ' מחוק סוד (א) בסוד
אלהים הל"ל מסך יון (בש) בתיבות כל"ל דק ם"ו נס ע"ל ת"ל כי
(ם) וו יש כו (י) בתיבות כי (י) שהוק תבתה יותלבב בו
נעשה (כ) שעלי ביה לזה בסוד ק"ם יון ונשיתה עד כיוני הפיים

על החזן יש כ' תיבות נגד ה' אותיות שבכ"ך וכמו י' קדמאה דיוסף
חפיפה כעשה בסוד הנ"ל כך נקודה בתיבה קיימת לד' סטרי עלמא
ע"ל יהי שתבתיבי בסוד בס דחזות ירושלי"ם ותבין כל זה : והנה
רזה תרלה בסוד בס' שתיבה הנקבת אותם בתוך אותם בסוד יון
וירושלים ואשם קיומו ענין הלילת תיבת שהם כ"ב אותיות כרשומים
ביסוד שלה ובתוך הלילת והניר יש ע"ב עמנן והרי שם אותיין
הכפולות שבתלבים ב"ת ושם אותיות שבכ"ך שהם ה' נבדלות
שבמוקבלת שיורות ביסוד שלה וכו' וכשוסבות כה הנ"ל היתה כתוב
חלני על ידי קוויר תכפין עמנו מאחורי החזה וע"כ יש דיוקים ואות ו'
הלילת והניר והמשכן"ך דאחר קבלה על ידו ביסוד שלה היו דיוקים והיו
נקלת כחי' ירושלים ואת"כ כשבכרה והוא שבתלקו מה"י דבריה
מהמוחין דויוצר תכפין ויהיו מרלות ובכבוו שם"י דבריה עם המוחין
בריאה המלכות השמדת בחאורי הויצר תכפין ואז אין לחיות
והמוחין שלה בשכפין דרך ועיר תכפין שלה על ידי כיוה עמוה וע"כ
בשכרת ובפרדת מאחורי הויצר תכפין והנה עתה תקבלת מוחין שלה
פעם שנית בהלרה עמוה לחין קן יותר מברלאוכה כי תהלה היתה
תיונית אור (היינו שין המוחין שהיו בו"ק מוה בשכפו להמלכות שם
שלהו כן עבדיו) לקחה המוחין עמן ואז נעשה להתקן זעזרת
ליקח פעם שנית שפות מ"ש שבריש והם בחי' בעתקות מאור ואלו
הבניין שלקחתם על ידי ביה נקרא שין שהם בחי' הדי עתה נשלמו
כ' ניסים וד' דלתות וד' תכפין ד' לחיות שקבלה על ידי
ועיר תכפין וכ"ו לחיות שקבלה על ידי ביה . הנה כשתחבר כ'
דלתות הלדכות ר ש יהיה ם פתוחה דש למרכבה המשרה ונו'
ואשם עבין כ' תכפין דשם ביסוד המלכות הם ה' דיוקים טהורים וה'
דיוקים טמאים ויהיכנף"ך קח שלקחה ב"י ז"ל הם דיוקים נמוכים .
והכנף"ך השני שלוקחה על ידי ביה הם בחי' יהודים והם בחי' יהודים
ונינן והנה אלו הכנף"ך הם בחי' נבדות שלוקחת מהביה שהם
נחשבים ו"ם חותם והנה נודע כי מ"י דביה שבה נתונים המוחין
דו"ק הם נ' לחי"ה דיודי"ן בנחת ודהכי"ן הם ביסוד ודחלפי"ן
בסוד שלפתן ניחעדיין ת"ה והוא ני' חות"ם והו בחי' שבמוקב' שהוא
חותם החיתון שבל עיקרו הוא מלבושי כה"י. דביה והנה בתחלה
שעדיין לא נעשה ביסוד שלה רק דלת ועיר ת' לבד ומכנף"ך
ג' על ידי קוויר תכפין אז נקרא מלכות כשיר חסר (ה') כי כעד ני
ג"ך דיוקים הוה המכנף"ך הראשון היו דיוקים כמוכר ושתה שלקחה אלו
מכנף"ך השניים שהיו אחר שנשברה אז ניתוסף בה (ה') דהשניה
כי (ה') רומות על אלו ה' אותיות מכנף"ך שהם יותר רחוקים .
ונבודות מחותקות וכו' דשניים ואז חוזרת בניה בניים ואז
היה נקראת תוקף שבעל פה שהתחבר פניה בניים עם הויצר הנק'
תורה שבכתב ואז היה כונב"ת נייטער תור"ה לרמז על זה שבתרמו
ע"כ . והנה אז נאתר הנה הכם לעיין וירושלים מכבד לתן ונו' .
כי אז יקויים ופעולתו לפניו יעבוד רגלה ונו' .
ובזה תבין ○בנין מסכת ברכות ס"ק דף ח' לאתר רב מסדת אלי
לכתיב תוהב ה' שערי ציון ואהל משכנות יעקב לוהב ה' מיחוד תנ'
שערים מהמוחיים בהלכה יותר מבתי כנסיות ובתי מדרשות . עם כרכו ד"ה
ויהיו לאתר ר' חייא בר אתי משום דעולא מיום שחרב בית המקד'
אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד ע"כ . והוא
מובן לפ"ד מאוד . והנה מדייק שערי ציון הוא סוד הלת שהוא שלה
בסוד בעל"ה ואז יקום כפי מה דליתא בזוהר ○פרשת כי תצא ע'
מיחוד כי תצא ע' תקל"ה ואתקריאת בערה דעתיד לקויים בה ויכעבו רשעים מעמה
ונו' דאיתון תמור טוהן ופסול סתלם ומשרייתה ע"כ . ולכך מדייק
המזמיוים בהלכה כי בסידור הת"י ז"ל נדיק ליהר שיקרא הלכה
בכל יום ויכון לפלפל בה כדי להסיר כל קושיות והקלישו"ת משכניה
בהקרלת תורה שבעל פה ולתקנו אותה בכ"ד קשוטין בסוד חוה
ומה הם כתוכים אותיות הלכ"ה אותיות הכל"ה והיה אחד"ו ע"כ .
ובסוד אחד"ו ז"ל (אחד"י) אלכות היה בבריאה ונקרא אחד"י .
ודוקא לעלות בחלוקות וכדי שתעלה בדין לאתקן דיוקים והם דין ת'
מ"ן דיוקים דוויר זכו' ויוחתקו על ידי ה' אלפין" דשם אלה"ם .
ויעשה יוחדן אחד"י ומכנר בשרה . ובזה בעזרה בת לל המלך נס דין
כ' כמשך מסטרת דבנורה והם אותיות מכנף"ך וכו' ע"כ ע"ש :
בזה תבין שבניין הלכות שהם משני שלישית דת"ת ונשלמת שני
חלקים משמות ע"כ שתהן השם הוה נ"ת"ר והוא בק"ש
על עניבת בעתו כי משם מתחיל בנין הלכות כי אז הוא בסוד
ונשיתי כ"ד כ"ך שמותיך :

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' מזמורים

ולזה בחתימה פרשת פנחס שרומז לנו תורה כד עייל א' בין אבי (ו) ואתעביד (ואו) ואו בחתימ ובראשיתי בדודי לקבלך ואו ויוקי לה בלה הקדימו כי בתפלה ככנסת ה"י בו"ת סוד תשר תכ"ה הודך על הסדים וכאשר בארתי בחתימ פרשת בשלח ע' פ"ה ע"ל ואו ו"ת נותן לחלכות סוד מנצפ"ך וכל"ל ואחר כך ככנסת ה"י דביהה בחלכות גם כן סוד הנ"ל תכ"ה וכל"ל ואו היא בגמר כלל שיעור קומתה ובקדל תורה שבעל פה בשלימות והנה שם בחתימ פרשת משפטים ויתעביד מוט ויתקיים כך לא יתן לעולם מוט לגדיק ת"ת לחכמין מ"ש תתון משמע ישראל בדרך שם שית תיכין דיחודא עלאה (ו) עלאה שית בגויהון דברך שם (ו) בגויהון וכו'. וכד תיעול (א) בין (ו"ו) ואתעביד (וא"ו) היינו מרמז ע"ו שיכנתא ה"י דביהה שהי סוד תהיה תשר תהיה וסוד תכה הודך ואו לא יתן לעולם מוט לגדיק והנה הקדימו מה דחיתה בפרשת אחרי ע' ק"ר ע"פ ואל יבא בכל עת אל הקדש ת"ר יומי כתיב את הכל עשה יפ"ה בעתו והכי הוא ולחי יפה בעתו דת בדת ולא יתערבון לחדכין בכוליהו בעתו ומשו ולא בחתימ עד כאן. והנה יש"ס ניסעו"ה ות"ו תל"י וה"ו שמשכים ון (וא"ו) וכל"ל ולזה קחתיר וכד עיל (א) בין (ו"ו) ואתעביד (וא"ו) וכל"ל אז והו תהי והו עד כאן. וקחתיר שם תתן בעתו ויהה ומלקוש ונו': ויפהרך אלו ישראל לקנו שכחה ופחה לעבני ולגר תעזו"ב אותם. והכוונת שהקדימו אזילה הראש חכמה יומיו ויחרוק ויהיו חבלי ולידין מן הרשע וכל"ל כשיכין דיסה"ר דחזיק דכתיב וכו'. ולזה מהיה השמרו(אנ"י) שהוא סוד הנ"ל כי תהי בעוה לבבכם וכתיב עם תיבו על תיבו דאתר(אנ"י) הכל"ל אז לא יתן מוט לנדיק וכל"ל אז ולא יתערבון לחדכין בכוליהו בעתו משו ולא בחתימ

ר"ל כי דוד הוא עבו"ג כ"ש לחיתן הוא יכוד לחכל מסכיל לחיתן מסכיל
ואית מסכיל לית מסכיל לכילא ואית מסכיל לתתא מסכיל
בזמנא דהזמנה נבר קם בתיקונתא (ובי' הוא ע"פ מחתר פ' עוקן ע
ג"לט וכל כתיקונתי שלום וכו' ע"פ ובכל פחתם ע' תנ"ז כלולה בחיתן
כתית וכו' ע"פ) והוו ישיש כנשוי לחיתן תורתי (כל מיכון חזקין
ומתחברן לגבי ואיהו סליק עד דסליק עד מוחא עלאה תתפיים לגבי
וחדי לקבליה וכדין מסכיל לחיתן מסכיל ליה ואודע לי' ע"י דאכדסם
רחימוי כל מה דתיטב"ך והחוה מוחא עלאה מסכיל לחיתן וכך דוד
מלכא לתתקן כתיקונתא לגבי איהו מסכיל לדוד כמה דהוה מוחא
עלאה מסכיל (ר"ל כמו שהשפוד קיבוב מן מוחא כך היסוד לחד שקיבל
שפע ממה משפיע המלכות) (ועד"ז חית מסכיל ואית מסכיל חית
מסכיל כירח לחתתאי דאינון ידח מיתיבים בעיבא לתתא
(בקיצור כה"י) איהו בעונתא דלעילא (ואיתיבדו כי היסוד
תנ"ת נס בז"ח שם כה"י ובמלבו"ם הם תנ"ת) הריס מתיימין לחיתן
ירכין תקיפין כמתחא (כיוצא כ"ג) והחוה חיתן קליס בגייהו ע"כ
וכדי להכניף יותר רחק תרחק בפ"ב בראשית ע' ע"ג תכם קניהו ה'
דקיימא גו שתודין דעלמא כלא קיימין קיום ואותיות תשרית המלכות
בידיה עביד כרעותיה בחיל שמיא ודיירי תחתאי וכו' אוכיח מסייפי
עלמא למסייפא עלמא (כמוד כיוון יי' שהי' ב"ל ב"ל ע' ק"ס עד תקות
העולם מלכות שהוא ו' שבין שני הי"ן ון"ל ב"ל ע' ק"ס עד תקות
נפעצת עולם ה"י ע"ד (כי חיתת נפ' ויחי ע' תק"ך כנקר יחכל
כד בשעתא דאכדסם תתעבר בעלמא ושעתא דרעותא תשתכח קרבנא
תתעביד תערבותא וכיוחא ונקלקל עד: עד שהוא תתר דלקדי
דכתיב כי ושפת עד יי' ללהגין וכו' שהוא תתר דלקדי עד כדכתיב
לעדי עד ומן שלילה נפרש דעד הוא עדי ע"ד ע"כ והיינו תשלחת
ישראל הה"י עד תיעלותא דנשמות עולם כי נוקבא עלאה ולתתקנא
ליה ולעטרא ליה ולברכא ליה (היינו כיוצא בפוד בעטרה שעטרה
לו אמו) נוקבא תתאה לתתקנא חיוביה ולתתכשרא בהדיה וכו' ע"פ)
יתיב בל כורסאל"י שכינתן דיוקר חיוביה ביהיר עלמין חיוביה תותנו חד
הוא חד להוי חד לקדי ברוך הוא לעלם ולעלמי עלמין (כי הוא סוד
ונו שתרת פתיחת נקבו והוא שהי' דשתי ואחי שהי' ו' וחולת
להלי דשתים ופו') גלוף גליפו וכתים בגיזרת ואחיק ו' ואחיק
תדיר ואחיק רחיץ ואחיק נהירין נהירין לחיול עלמין כתיבן דשחיק
מהם מיכון דקטורת הוסיפין לתתעברן בהדייהו איהו אחיק ונהיר ובלא
תתנסם לגבי שתיר נשיקה לבלי יתנסם ולא יתיחן ביה ריחוי ן
קדישה לשמוחא ברוח דחשם אלהי (כי כיל"ע הוד תתפשטת כו"ח והם
תנ"ת הם סוד ת"ק פנים ע"ב בפ' הי"ל ב"ל ע' ל"ב ל"ג) רוון דמלכות
קליס על יקיוני ותלכות תתיך עליה כי שרגין כל חיכון מהיפוי קשוט
חד חכרת תתיבל יהיב רשו דת לדת מיומת דהוו לולפי הכי גליף
ובטש בגליפין ואחיק ו' (כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל כי תחלה ו'
קטנה קודם שמתגלה מן בינה ותו"ס שמתגלה היינו ו' רבבות ותו"ס
סוד נדלות הוא י' על ו' והוו סוד ו' כי מן ו' נעשה ז' ע"כ
ועוד ליתא בבירור מכרתי דמגיעותא ו"ל מלל"ל שפס יה"ו הו"ת
בוניר ועוד נקרא ז' והטעם שפורש בזוהר מן מפני שהוא כנוי
משפע מבירות שהם מיסוד למטה שהם מיקבא כלול מן דהיינו מלכות
שהיא דקוקה בו בסוד עטרה (כאשר תכאר בסוד לולב ותתרוג)
מן שרשאי לה בגמור תתלה תלת עלוי ועוזיר המקומו י' על ו' ע"כ
ור"ל תבין סוד מתר הכ"ל ונקתר מהיכא דהוה מיתיכא לחדא לגבי תכרא
כל תוומתי' דחכריה עביד קליס לגביה כרשו דא על דא ת
מיהיכון לימין לתעבד טיבו לבר דוד לנוקבי דחיתת דלבא תתיך ע"ד
יצחק קרבנא שלים תתיך ע"ד יעקב שלימו דלבא קליס ותתיך עלייהו
כחדא טיהרין לימין (היינו סוד חב"ד וחו"ת דת"ת) ותתחברן
כעזזיתא דמקבל שמנא נליף נליפין וכשם טוהרא ואחיק ו' ודא
תשיעאה לתוסבכא (היינו סוד יסוד דאחיק דחיתת דלבא וכו'
זכאה דלבא שהיתת דלבא וכו' הוא כעין כיוצא (היינו מלכות)
ודיבוי' מטי לעיל שהיא (הוא בסוד נ' ע"ג ע"פ מחתר פ' בראשית
ע"כ ויחיו תלבים יהי מחורת בקיצור הזוהר) תשתי' תטלל
להיות תוותא דלתתתא לל' סטרין דעלמין (היינו מלכות כי לעיל
דק ס"ו בביאור מחתר פ' תצוה פ' שי"ד רות קדישה יו"ד קודה
קדישה דקיימא על ט' סתכין דסתכין לה ואיהו קיימין לאתבא סטרין
עלמין כמה דקודשא קודשה מתפרשא קדישה לל' סטרי עלמין כ"ש
בחוזא שלים שלמין (אחיק נליפו (כי יסוד הוא אין שנה
מתוזא בלולה ם מתוזה כבכורי ירוזן כנגד שתוא לול ושלח
ע"פ כי הוא חד

מחתר פ' ויחי ע' תק"ך

מחתר פ' בראשית ע' נע

עד שהוא תתר דלקדי ואיהו עד כדכתיב
לעדי עד ומן שלילה נפרש דעד הוא עדי ע"ד ע"כ והיינו תשלחת
ישראל הה"י עד תיעלותא דנשמות עולם כי נוקבא עלאה ולתתקנא
ליה ולעטרא ליה ולברכא ליה (היינו כיוצא בפוד בעטרה שעטרה
לו אמו) נוקבא תתאה לתתקנא חיוביה ולתתכשרא בהדיה וכו' ע"פ)
יתיב בל כורסאל"י שכינתן דיוקר חיוביה ביהיר עלמין חיוביה תותנו חד
הוא חד להוי חד לקדי ברוך הוא לעלם ולעלמי עלמין (כי הוא סוד
ונו שתרת פתיחת נקבו והוא שהי' דשתי ואחי שהי' ו' וחולת
להלי דשתים ופו') גלוף גליפו וכתים בגיזרת ואחיק ו' ואחיק
תדיר ואחיק רחיץ ואחיק נהירין נהירין לחיול עלמין כתיבן דשחיק
מהם מיכון דקטורת הוסיפין לתתעברן בהדייהו איהו אחיק ונהיר ובלא
תתנסם לגבי שתיר נשיקה לבלי יתנסם ולא יתיחן ביה ריחוי ן
קדישה לשמוחא ברוח דחשם אלהי (כי כיל"ע הוד תתפשטת כו"ח והם
תנ"ת הם סוד ת"ק פנים ע"ב בפ' הי"ל ב"ל ע' ל"ב ל"ג) רוון דמלכות
קליס על יקיוני ותלכות תתיך עליה כי שרגין כל חיכון מהיפוי קשוט
חד חכרת תתיבל יהיב רשו דת לדת מיומת דהוו לולפי הכי גליף
ובטש בגליפין ואחיק ו' (כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל כי תחלה ו'
קטנה קודם שמתגלה מן בינה ותו"ס שמתגלה היינו ו' רבבות ותו"ס
סוד נדלות הוא י' על ו' והוו סוד ו' כי מן ו' נעשה ז' ע"כ
ועוד ליתא בבירור מכרתי דמגיעותא ו"ל מלל"ל שפס יה"ו הו"ת
בוניר ועוד נקרא ז' והטעם שפורש בזוהר מן מפני שהוא כנוי
משפע מבירות שהם מיסוד למטה שהם מיקבא כלול מן דהיינו מלכות
שהיא דקוקה בו בסוד עטרה (כאשר תכאר בסוד לולב ותתרוג)
מן שרשאי לה בגמור תתלה תלת עלוי ועוזיר המקומו י' על ו' ע"כ
ור"ל תבין סוד מתר הכ"ל ונקתר מהיכא דהוה מיתיכא לחדא לגבי תכרא
כל תוומתי' דחכריה עביד קליס לגביה כרשו דא על דא ת
מיהיכון לימין לתעבד טיבו לבר דוד לנוקבי דחיתת דלבא תתיך ע"ד
יצחק קרבנא שלים תתיך ע"ד יעקב שלימו דלבא קליס ותתיך עלייהו
כחדא טיהרין לימין (היינו סוד חב"ד וחו"ת דת"ת) ותתחברן
כעזזיתא דמקבל שמנא נליף נליפין וכשם טוהרא ואחיק ו' ודא
תשיעאה לתוסבכא (היינו סוד יסוד דאחיק דחיתת דלבא וכו'
זכאה דלבא שהיתת דלבא וכו' הוא כעין כיוצא (היינו מלכות)
ודיבוי' מטי לעיל שהיא (הוא בסוד נ' ע"ג ע"פ מחתר פ' בראשית
ע"כ ויחיו תלבים יהי מחורת בקיצור הזוהר) תשתי' תטלל
להיות תוותא דלתתתא לל' סטרין דעלמין (היינו מלכות כי לעיל
דק ס"ו בביאור מחתר פ' תצוה פ' שי"ד רות קדישה יו"ד קודה
קדישה דקיימא על ט' סתכין דסתכין לה ואיהו קיימין לאתבא סטרין
עלמין כמה דקודשא קודשה מתפרשא קדישה לל' סטרי עלמין כ"ש
בחוזא שלים שלמין (אחיק נליפו (כי יסוד הוא אין שנה
מתוזא בלולה ם מתוזה כבכורי ירוזן כנגד שתוא לול ושלח
ע"פ כי הוא חד

מחתר פ' תצוה

מחתר פ' ויקהל ע' ,

שהם תנ"ת כה"י וזהו שלעיל בחיתם שלמין קיימו תנ"ת כ"ה) ואיהו
כטיל ונבי מבייהו דת יהיב בהתל ודת יהיב מיתרת ודת יהיב מכת ואיהו
נבי ואיהו לתתעבד דאסכני (היינו בתלבות ע"ל דף ד' ואסכם קיימו
תשיעאה תל שדי דאחזר לשלמא די דהת דסבוקה הוא וספוקה דת אתי
מן נדיק דאיהו יסוד עולם דאחזר לעולם די עשיראה תדבי וכו' ע"פ.
איהו שמיל ליית בי דיוקנא לאתקלא לבר (והוא ע"פ מה דאר' בפ'
תצוה ע' סכ"ד מרי עץ הדר כד"ת הוד והדר לבניו מ"ט מקרי הדר יאמן
איהו הדר דת נדיק אחזר מקרי הדר והת אחר טשיראה הוא ליית ליה
נלויה ונדיוקא לאתכסיי תדיר וכו' ע"פ כי כתבתי נ"כ לעיל והכא
בכתבי האר"י ז"ל סוד לולב ות' מיניו הלא מודע כי הוא רמז לד' ח
אותיות השם י"י כי ה' אחרונה שבשם היא סוד המלכות שלה נו"ן שהוא
העשרה שלו ואיהו נוקבא בבני עשה לבוא"ה דבוקה בשם ואיהו בבני
עשה וכו' (כי כתבתי לעיל מסוד זה בביאור מחתר פ' לך לך ע"כ
תשלח בחד דרגא לחיתן וכו') ובכדי דתדעת כי היסוד הוא
עולה עד לחעלה בשוד יוסף ויורד עד למטה בשוד בניהן ולכן
בלולב נדול מכל האינים מן ההדס וערבות כי הוא עולה עד השוק
ליטול משם טבה זרעי' בשוד משכיל לחיתן כאשר כ'בדי תלבות רומזים
לב' תלבות שהם חנ"ת ולבני שכל בלול משלשתן לכן יהיה הדם בשל
שכל כד וכד יהיה בלול מ"ג עלים וכ' בדי ערבה הם כ"ה והרי נמלא
כד' חיים שבלולב הם הו"ק דז"ת שהם חנ"ת כה"י והערבה ע"כ בחוזר
לדברי מחתר הנ"ל נהירו דילי מסייעי עלמא עד סייעי עלמא כל חיין
ביה סריין ויהיו יהיב למחן לליה חיין בלל עלא לחיתן חוזא חוזא
עלמין ובטיל מניהו מחסדין ולא יתיר (כי לכך נקרא יסוד ע"ל ש
שמטל ה' מחסדים וכחתר התרכתי לעיל מחתר פ' נשא ע' רס"ח וכיון
דחתלת י"ד בניתי לחתר לחתלי חסד עלאה והאי חסד בליל בחיוא
חסדים וכו' ע"פ ול"ל וקחתר לבתיר עלא לגבי חכמה ובינה ודעת
דיהבי ליה ליהו מוסיף (ולסוד זה נקרא יסוד בלשון מוסף עיי' בפ'
בלק ע' שם"ה ובפ' כי תצא תקכ"ט) ותשלים לשבעין מתלי
ביומא דתתעבי בלילה כד בחל לבניתי מתיבתא תתלת בלילה לתתבני
ד בכשעין ביה תלין וכחין לחקרון על שחיה כל היכלא ושבור' לכל עלמא
יהיו לקיט ויהיו יהיב בריך דוכרני לעלם ולעלמי עלמין עלמין ע"כ ו
ובכתבי האר"י ז"ל סוד יוסף הנדיק יוסף הוא בסוד יסוד דז"ח והוא
כשורדים המוחין דנדלות הכה יודיס חסדי ותפשטות בו"ק דז"ת
וכללות הת' מתקבלים ביסוד ולכן היסוד נקרא כל לבי שהוא מלקט
הכ"ח שהם סוד כ' שערי בינה כי כל חסד בלול מי' כי הוא ד' ת'
וכו' (תוותית דאלו והם סוד ו' ספי' הנכללים בכל חסד ושלו שבעת
כל החסדים כל ת' בלול מי' שהם כ' שערי בינה שהם יודיס ושכרי
בינה שהוא היסוד דבינה שבתתא ויוצאי' החסדים זו והוו ולקט יוסף
את כל הכסף כי הכסף הוא חסדים שהוא המלקט יוסף וכו' והנה
שהחסד נקרא לל בסוד חבד לל כל היום והנה ק"ם לל בני יוסף עם
כוללת ת"כ תבין המחתר הנ"ל והנה קחתר כאן ותשלים לשבעין והנה
קחתר במחתר פ' משפטים מחתר הנ"ל בשעתא דסליק משה לקבלת
תוריית מחתר ליה קב"ה שבעין אפתחין דתוריית (כי תורה הוא
סוד ת"ת הכולל תנ"ת כה"י) כד תטה לתשבה ותתן הוה חד מ
אפתחא נטיו ותתיס דלא הוה מחתר ליה לתתחן לקבויה מ"ל מאה כל
אפתחן שלמין ותתלין בהאי אפתחא תלין ת"ל מחתי דשלמא מה אחיה
ת"ל ואיתי כדין מסכיל לדוד ותנו דיתיחת תורה
שבע"פ הוא סוד שלבות (ות"ל מחתי דשדי וכו' ושבוע אפתחא כד
פתח בתור שבע"פ בעינן לאתחזאה לי' דהי' איהו תניא לאיתן מיסבל
בניית לבר תנופה לאיתיים לימין בנלוים עומדים סיכא לבר תנופה
בשתא ליתא לאודאה מלה בוחכא לתלין לבני תורה שבכתב לקרון
ליתיים לבני תורה שבע"פ בעינן לאתחזאה לי' דהי' איהו תניא לאיתן מיסבל
בניית לבר תנופה שבע"פ ובלא בקרא יתות ע"כ ולסוד זה תבין
מחתר פרשת בראשית ע"קא לללי בניתי ודא הוא שתא דש"ב ואיתון
ע' בעניין לאודאיית דתלין מן כ' ואודאיית ליה לי רישי ונושא
וכו': ושם ע' קל"ב תסם קניהו ונויד לאיהו ייתי (וא"ר) ישלה מן
האדן (א"ר) מן אדני כי סלניך ליה (ו') (אתעבידו כה תלון כל בתרן
ויד והשקה את כל בני התחתה (היינו ה' לחמה כי לחמה ניתסדיש
כ' שערי בינה וכו"ל בסוד יוסף שהם ה"ח שעולי לחתשים ואיהו

בראשית ע"ב ה' ע"כ הכא תמונתך הכא דיוקנא לסטרא כל בני עלמא ע"כ וכו' קשיא עלמא ון תו"כ מוסיקאוד עשרים הני שבעים ומסיים ומיכה לתקשין ישראל לתתא ב"ע לתפלין דלתוריית ע"כ כי עד הכה היה שער שבעים חסר והלחם אשר תתקן ולא נתנו לו ובזה נכח לביאור מאורים פ' מזמור פ"ח ע"ח ס"ג ע"ב כי הנה אחד סי' ע"ו כתוב הלכתי מתחיל סי' ס"ח סיוע מזמור לבני קרח למכפל על תחלת לעצות תשביבו להיותו לתורתי ע' שלי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך וגו' כי שבעה נרעות נפשי ותיי לשאול הגיעו ונומר . והוא כי תיתת בפרשת בחוקותי ע' קע"ו מחזיר פ' בראשית ע' קעו שמביא מן הרשב"ה שם ע"ל תפס קניהו ז"ל רבי תכלת והפ תכיון מתן בכבי נפש מ"ש תיהי ז"ל הכי הוא תכלל לילה וכשתה ותברת בת מחלת דנקתון מם"ט דלהון כלהון קיימת עד דיכשר קב"ה רוחא מסאבא מן עלמא דכשיר ואת רוח הטומאה תעביר מן הארץ עד כאן . ובפרשת כי תצא ע' תקלו תפס קניהו מחזיר פ' כי תעביר דכתיב ולבלותו בכל מפלה אית לה כוזה בעלמא בכוונת תנח ע' תקלג דכתיב לשמחל בשבה הוא לשמחל בוקבא דשמחל בכם השות מוקבא לשמחל שבשה הוא לשמחל בוקבא דשמחל על מחר עבד הוא לית לקב"ה בתר דשבידו נרעייהו לשמחל קב"ה עניד לאשבחא לון מעלמא וכו' ולך אית בשלמא עבד רב בתרין לאתנשמא בשון וקב"ה יעביר לון מעלמא הה"ד ואת רוח הטומאה יעביר לון מן הארץ עד כאן . ולזה עלמא הה"ד ואת רוח הטומאה יעביר לון מן הארץ עד כאן . ולזה תחר מניקנו בפי' ס"ג סוד השכינה תנו תומרים שיר לבבי קדוש לתפכח על אחלת לעצות תיימו להכרית החרוזה ובקו החרוזה זו כי כלם יפלו ממנה וכדכתיב בקדוש עלון ואלך עמו על שמחל הוא סוד בחם ויקוב את אחלת בת שמחל תחות כביות על כמו לו לחטא כי אז יהיה משביל להיות לתורתי כי אתיא בגמ' חיות זה שכר ל"ל שכר הבא היה שבעים הכרמו בסוד משביל היה נבון כי הקדימו כתיב יקום (ו') לה' אז ואתקיין ישראל לתתא בפ' לתפלין דלתורייתא לכל הקיימה לא יקום עד שיכריזו להשחרה אחלת שהיא הנקדה שחול ובור תחתי' ובעו"ה כל אחן שרשא מלרוך בראשו אז נדיק לוכד בנדקו וזהו שתני בבור תחתית במחשבים בתוכלת נעוזר . דוק היטב בכל תיבה ותיבה שיהי דאמה תמני עבי ול"ת הלא הקדימו דף ל"ד ע"ג על פסוק והיה כי ירחמו בתוכו שפה וכו' . ע"ש ובתיבה בדף ה' כי ארוך לאחר הכפים כדי להכרית השבעים הנ"ל ע"פ מחזר יתרו ע' קכ"ט תניין כתיב ונם אחי אחה כפי על כפי לתיהן בשלוחתא דת עם דת ויסלקון ברכתן מעלמא הוחיל ונחותא דישראל לתייהבן לשאר עמין כד מתחברין כחדא כתיב כף אחת עשרה והב מלאה קטורת יצד כאן : מחזיר פ' ולזה קאמר רבא"ש בכל יום שנתתי אלוך כפי ונוחתי . לזה י"י תוכח כשבי תעיד בכוך מוכיו והכה סיום הזוהר פתח בי פ"ט (משביל) לתיהן החזרתי דוק היטב בכל תיבה ותיבה והכה קאמר משביל לתיהן החזרתי תבדי יי עולם שיהיה לדר ודר ובמחזיר פ' בראשית ע' קס"ח תפס קניהו וכזה דרש הכתוב בתנלי' כיה דעתי' כלי הלי לתתדש ע' בראשית ע' קכ"ח דשפה ברוך יוחאי בדרש בתרזה לקיימו קדש מה שהי הוא שיהיה וכיה "מכון" שבתו "השנוים תנוי הנשם שכבה לו משה תנוי העם שיהיו שלשה דעלי לתעיר דוד הזולך ודור בת ולית דור פחות מם רבוא ועליה תתיר דבר מה לתלק דור ואתפטרותי' הוא בכל דרת ודרת בכל נדיק ותכם דעתפטר ת"ח עד שעים רבוא לשלמות מלכו ת מכניעו להון וזהו דשלה משה אחת ולדה ם רבוא ומזו משה דשקיל כם רבוא ע"כ וכו' ע"ש ע"ל לבך והוא משה הוא סוד ו' חילת דתוי סוד תורייתא שיש כשם ם רבוא ובפ"ם פנחס ע"כ ג"כ מביא סוד תורה משה ולזה קאמר משביל לתיהן החזרתי שהי ל' מהן נגוי ושבעתי חסדי כי הקדמתו וכיון דאתנלי' י' דפוס אתה שהוא סוד מחזיר פ' פנחס ליהן חסד עלאה לזה קאמר משביל לתיהן החזרתי לזי חסד עולם תשיבה לדר ודר היינו לאתה שהי עד הכה נגוו תודיע ת תמונתך בפי כי לחתי עולם חסד יבנה שמים תכין תמונתך בהם כי ז"ל בפתיחי הזהר"י ז"ל והנה לזן שלימות התמונה והקלישות שלא כוו"כ שהם הנקדלים ו' יתי בראשית אשר בהם נברא העולם כמ"ש עולם בחסד יבנה שמים ולילך אתה שהם הו' מלכים והטעם כי הלא ז"כ הם נאצלו מן ח"ם ונבלוו היו ע"י תו"ב אשר הם תור שבכתב ותורה שבע"פ ונתנאו עתו ישראל כלהו בבחי' ע"י שני אותיות ה' בשוד בפה ורוח (לבבל מי שוזכה לבשמה זהי בשמה הוא מביאה ומה זוכה לחי ומי זוכה לחכמה שהוא סוד י' ומה זוכה ליראתה זהי הוא מקני עליה שהוא סוד ו' ומה זוכה לבינה זהי הוא מחזיר פ' בראשית ע' קפ"ה לזה קאמר משיש תכין תמונתך בהם ת"ח בראשית ע' קפ"ה והנה הכתוב מהקדימו כי מלכות נאצלה מן ת"ת הנקדת שיש

ע"כ ומחזיר פ' לקדלך ע' רכ"ו

ע"כ ת"ח מחזיר פ' פנחס ע' תיב

ע"כ ומחזיר דוד עבדי בתוכם מחשתיו ובמשני תרי קדמו כי ל"ל כל בתוכם דשיתיה חקיקין בי' וקב"ה יהיה יקדיל לשמיה וכן ב"כ חתוכן מלכות ומן שתעבוד יהודה הה לתתון דשמיה ודתי ד' לחתי שלש דוד מלכה דתתקשר בשמי מכל בני עלמא דכתיב ובקשו את יי' אלהיהם ואת דוד מלכם הה דוד קשיד בשמי תו דתיהו קשר של תפלין ודתי דוד מלכה וכנ"ל דוד מלכה קשיר בשמי וכו' :

מחזיר פ' בראשית ע' קכ"ח

וחנה הקדימנו מה דתי' כפ"כ בראשית ע' קכ"ח ויקרא שתי' לתור יום דת ישראל דשלטוטתהון יהי' בהתוה ומכח דפורקנא וכו' עיי כל הני' כי כפר הארכתי במחזיר ע"ל ואפס קניהו ולבי לעילא לעטלא נתן בוקעת מעמלק הא"ד כי יום נקם בלבבי לבי סם בן מ"כ חב"ן"נן קדש שטן בגד יכ"ם דת מסיח כד"ת כשתו כשתם נו כ"כל שת"טול מוקע לע' רכוז וכו' ללבבי דת הוא שתת דע"כ ויומן ע"כ שבעין דתורייתא ס"כ והנה תיתת יתנלה ע' שבעין כשיתנלה סוד תיתן היינו כשעשה בוקעת בעמלק תו נ"ד יכ"ם דת מסיחת ותו יתנלה שער התיתן שהיה משה מתפלל עליו שיגלו לו סוד תיתן ולזה קאמר במחזיר הכ"ל ידי תבון עניו תלך וזרועי תאמצנו והוא מה שכתב התרכתי כי זרוע יי' על מי מתנלה בסוד ורוע יי' על מי מנלחה ודון במחזיר הכ"ל ויעיל לבך לכל לעיל בסוד ורוע יי' על מי מנלחה ודון במחזיר הכ"ל ויעיל לבך לכל תיתת יהי' זה לו"ק מדתו ובכתו כשתם נ"ד יכ"ם וכל"ל ובמשיני במחזיר זכר תד"י תפתח עבדיך ובקש תהי שם הוא שתי' אמ"ש להכרית השבעים דיוק וכל"ל ת"לך ד"לת כ"ן ד' שהוא שתי' אמ"ש להכרית השבעים וכל"ל ענלח יי' . בתער השכיבה מעבר הנהר ואנו תומרים תשר תדבו בקבות משיחך תניעו תה דתי' בעקבי משיח כ"ל וידו לאחות בעקב עשו שהוא ויהי מקן השיחה קן שם לתחך ואו יקוייט יהי תור רוח דפורקנא לכל מי יתתר בסוד תיתן וכל"ל והנה הקדימו שם במחזיר פ' משפטי, בשעתא דסליק משה לקבלת תורייתא מסר לי' קב"ה שבעין תפתחן דתורייתא כד מטת לתשעה ושתין הוה חד מפתחא נניח ובתים ולא מסר לי' תתחנן לקמייה וכו' ולכך כתיב תפלה . לשתה הים השלים ולכך בפסוקים וכל שאר המזמורים כתבתי דוסב בכולם והנה לזה תניחה בתיב' ג' בסו' י"ד וכתי' ט"ו ותפלה בשלחי' והנה אית בתיב' כבוכד בגי מלכה עבד פלם די הב דומה לחתן אתין אתי חתן אית ונו' וכבוכד בגי שלח לתיכנא לתתוכת פלחת די ביקם בכוכד בגי' בחדן תתכבדון לתתדשבניתי ונו' לתיתת ובקשו בגי' בחדן תתכבדון לתתדשבניתי ונו' לתיתת לבקלבלת פלחת די ביקם בכוכד בגי' בחדן תתכבדון לתתדשבניתי ונו' לתיתת עמתיתי ונו' תפלתן ותפלתן בכלם להה די ביקם בכוכד בגי' בחדן תתכבדון לתתדשבניתי ונו' לתיתת ומלן די לית יעבד ויפעוד כה שעתא יתיתית לנו תתון

לימור האצילות

ופי הנקודות

לימוד אצילות פי מאמרי זוהר ופי

מעלין עמל תורה ע"כ ע"ש כי סם קלי על סיני רשעים ע"כ והכה
לית' כפ' תקוכים בהכוח ומכח דיתמחן חייבת ויעלמת סלקא בלוחת
בכנגוכא כל' מיני דתיון סיר פשוט ודת ר' וכו' והו כי תמן עון
לשכים כלשכר כבר סדרתי לפניך וכלשכר תרוה לקיין בח"ת שסדרתי
לפניך לשכר לוה כבר הלכתי שב' קשורין זה בזה קב"ה ושורייתי, ושרא
וש"ל לך רובן כבוכן לוומרים לוך ישבה מוכהא המדיוה מה שכבר
נהגו ע"פ דמ"ח ושלר מחרוזים לבל הלא לית' בנגד' כפ' השוכר את
הפועלי, ונשלר להם להשכיח ולהעדיב מקום שנהגו אלא להשכיח
ואלא להעדיב לית רשלי לבוכן ופריך בנגד' פשיט' לא פריכא דטפו
לית לשלרייהו מהו דתימא לשר להו הא דטפלי לבו לשלרייהו אלמא'
דוקדימו ומשכחינא בהדלי קא"ל לשלר לי' הלי דשכח לן אלמא'
דשבדיקן לך עבידת' שפריכא לשר"ל כפועל בבכיסתו ושלו ביציתו
מאל בעל הבית וכי' רש"י בבכיסתו לעניר ושלו נרוך לוותר ושלו לאל
בעל הבית ולהחשיך לילו שב' תורת השם יהפסון ונו' ופריך ולשוי
היכי כתיני בעיר חדשה ולשוי שלימא קא אתי ושי' רש"י ולשוי
היכי כתיני בעיר ולבל כשכחא הוגדינה ודדים לקים שלי היא ושכני
בקושלי שבתלקטו משקוימן לשרשה ויש משום שמקדימין ולילה לשקיים
שלא לשלוותיית' וקלשר לשא ר' זירא ולשרי לי' תני רב יוסף ושלי לשכיח
תשת חנך זה שעה"ז שדומה לעליל כו תרשום לעליל שלו אחיו יער אל רשעים
שדומי' לשי' שביער תורת השם יהפסון ע"כ וכו' ע"פ אלא לית'
בנגד' תלת משמרו הוי בלילה וכו' ונבני דוד כתיב חמת לילה לקום
ובידוד התפלות שבידרו על פי התלמוד ה"ה שכותרים בב' לק ה
הלשרוני שרלו שבעו"ה כרוס ולבא לבני אדם העמידו ע"פ נהוג עלמ'
והכה לשכתו בקרלי' שופלי' בכל לשרי' של אדם ובלשר דוד כל
עשותי תשלכה וסוד תורת השם הלרכתי שהוא סוד י"ה ה"ח ו"ה
ה"ח של אדם דיורכבת' עלאה והקדימו ואתם הדבקים ביהו"ד בשמת דת
מוש יעיר ומה גם הקדימו מה דלי' כשם שנינה לשר קוושו בלא עת
כהר יוצק יסוד' חלו תלמידי שכמי שמקשטי את עצמן משיכה על ד"ת
הק"בה שנלה להן סוד הכהל לעשל הבא ובלשרי שתיר הק"בה להכשיל
לכל צדיק ולדיק ש' עלמין ק"ו הוא שלי דין השוכר שתפטיעל ישלר
להם להשכיר ולהעדיב היינו ק"ש בבקר כוותיקין ולעבדתן עדי עד' היינו ק"ש
ונ"ך שלתר ווקום שבהנו לבל ע"פ דרך לעשות עבידת' שפריכא בומה בלילה
והכה הקדימו מה ללי' כפ' לחלי עיר קטנה ואנשי מעט וכל"ל לוה
עיר גדולה שקלי על מלכות וש"ו שלתר נרוך לוותר ושלו בבכיסתו
לעיר הוא ש' שבני עיר הקדש והיציאתו מאל בעל הבית כי לית'
בוומר פ' בכחם ע"תנב מלן לוהו בעל הבית דש"י וכו' ר"ד ה"ח ו"ה
ה"ח וכב' שלרכתי שהוא בקדש שוש וש"ו כרוך ולשלי כהיני הוינו
כמו שלומרי העולם וש"ו שאני בעיר חדשה ושתלקטי משקוימות
הדבה עיר חדשה דייקא ושתסבלין וכל"ל לשתבשו שבריית לבי לחדשה
היינו מלכות שבקל' לחדשה ולשלו לין נרוכין לשלות לחר שכתני' והו
וירם קדן לעשו וכל"ל קדן דת שלכו(ו)ירום כי יגבי' לעולמות והו
ר"ת וירם קדן לעשו ר"ת קול וכל"ל כי יש בו י"ת קול יעבו להכריית
לסחוק שהוא י"ה יום שבין כד"ה ולו שמור שהו לי' שיר חדש וכ"ת
לוך ישבו שמוכה ולקחר שלתו בקבל שבריים ר"ל בקבל שלתפטו
משקוימן' שיכה ובוה תבין על המוסר לוה לחר רש"בי שלתבשו שבריי
ושמקוימו שדבה לבי לחדשה עיר חדשה כי שלרי לחובה הוא שחל
לשיין כל"ל לשתבשו שבריית בבי שלדשת לשנת קרבת עם חוי בניכה
רק הרוב הוא האשבכים גדולי ישרא וש"ו קלשר ולשון בשולי כרשלה
לת לשנתן ולת לשעין לשן הוא שתר כשר לישות ר"ל שולי כרשלה
לותן גדולי ישרא"ל לין להן השנתן ש"ו ונם לת לשעין וכו' לבך לשתבשו
שבריי' לומה נקלשר שפרו לשרכך תורה לבשלה שתבטלין שלין לשעין
סוד התורה ולבשלין יומין לשתר ועוד דוק מה לשכתיב שופטי' ושוטרי'
ונו' ובלל לל השופט לשר יהי' בימים הם לת שבור יומין ושמ"א לשר
יעידו לך כי בפ' הל"ל לשית שופטי' ושוטרי' וכו' כתיב לת לדון כפייף
לשלון לבשלה וכו' ל' שיבות לשבל נרוך כוונה ושעשה לפי מה שכתבתי
ויהי לומרי, מה זה דברי חדשים לשר סותרי' השמנה קדמוני כלשר
הקושי' ון שולי הוסם בכולם לט"ק קדת לל שבוטו דייקת לשר
יהי' ביומי הם תלין תשתעון לוה כתי' תמים תהי' ת לשבוד בכולל כל ה'
נשמת אדם לשהיה דש"י בכולל כל ו"י נשמת אדם תופס כל שדרי כתן
ניי שניוך לך סוד וה תלין תשתעון כי שוטו הוא סוד שעומדת לשתעני'
בשוד הבשל שוטו הלין השב נשוד על נשים וכו' לשלו תרשה מה לשית
נשמ' בפ' השקבל דף ק"ו ע"ג מכרין ר' לשל מלה כתבי נגרי כתבי
שרת שהדת קשוי דב כשין קין שיעבר תשתת וכו' רבה בר רב כשין

פי' נשמ' בפ' השקבל דף ק"ו ע"ג מכרין ר' לשל מלה כתבי נגרי כתבי
ופי' רשי קשוי המשל יעבר על שפת נהר יקוץ ברוחב מלא כתף
מושכי חבל הספינה וכו' קן ברוחב דרך ר"ה שם עשרה לשה והכה לית'
בספר תקוני' דף ע"ה כר' ד' לת שמות' במוחת רוח בכבכי דילה כשם
בלבת וכו' כר בשיו' רוח דשביב כהוין כר בתיבי בתי לבת ולשיון כפם ורוח
סיון ל"ד וכו' כד תברין מתקנין בהלי רוחת בקדוין דלוריית' הפינה
מתכנת לבל סטרי דבשי בר בם וכו' דספינה ליהי ריש ולשיי לבת
ולשיי נוסת ושם עשרה ליברין דנוסת דלשיון מלשי ספינה דלשיון
מלשי עמת קדישת לת מתקנין בלוריית' דלשיי כשות'

(היינו סוד התורה דלי' בפ' בהעלתך ע' רפ"ח רפ"ט בשות' ד
דלשיון לת תפלרת ישרא וכו' ע"פ בלשיבות ולוה קלשר לת מתכנין
בלוריית' דלשיי כשות' בהוות ומכח פרים רוח מבריית בהוות
ומכח הו הטיל רוח סערה על הים וכו' בי ומכח ויוכה ויורד לל ישכתי
הספינה לת שביבת' תלתר כה ותנל מרגלותיו ותשבב
שביבת לעפרת וכו' ולשלי כפלת דפרח מיוה רוח לשיון עמודת
לשתבשות' (והוא סוד מה שלרכתי כפוד א"י וכל"ל וע"פ
בלשריות) דסשיון לה והוות ומכח לתמר בה לי כה ישבה בדד ומלן
נרים כשיון דילה בנין דבשילו ישרא לוריית' ומוה בהוות ומכח
לשיי כשתת בין רגלין בהוות לשיון שהדקין וכו' ושבית' עשיון
לשיי יוסי מה בתיב בי ויקרב שין רב החובל וכו' ולשיון רב דכל
ומבשיי ספינה ומה לשר קום קרת ל לילך דשת דיון לת לשיין עלך
וכל בניך הת מלרי מתכבסין לשיון בשרון לספינת' דילך לשיון רושין
בישין לשתבל לשלין לישרי' לשתשלבי בלוריית' ויתורין שבינת'
עלאה וכו' ולשיי לעינת עלך וכו' על גוזלי ירחף לשיון ישרא"ל וכו'
ובנ"ך קום קרת לל לילך דשיי שבינת' עלאה דשיי לשיון עלך
יוסף למלוך דשיון קב"ה לשתת כל דשפחה בישת שלבוש עלך וכו' והכה
הקדמוני לעיל בהוות ומכח לשום דיוה ורוכבו דיוה בים דשיון חוי ובת
זוגי' דשיון שום דילי' ובהוות ומכח לתעבר מי' בישת מן יוה בהוות
אחת שם רוש ונו' חית קטנות עם נדולות שם לולין לעיין בהכטה
דהת רוח בעדה לתעבר שלטמת ע"כ ח"כ כל זמן דשיוכל ובת
לשיון שום ורוכבו ולת לתעבר רוח סעדה לוי ולשלי חשבה להשבר
לכל כיון דלתעבר שום ורוכבו לוי סולך הספינה בלי שום ועוכב
לכן מכרין ר' לוי מלת כתבי נגרי בתרי עברי בהת קושן ופי' הושפ
יעבר יקושן כדי שתוכל לילך הספינה וכל"ל ובהיות שכבר הלכתי
שסוד רשות הרבים שמוכל ובת שם רשות הרבי לשר שיעורן ר' תמר
וכל"ל בשם לוה לכך רב כתן בר הושעי' קן שיסתר תחתת לשכוורה
קשה לוה הקדוש ר' תמר לכל ד"ה ח"ם כי ח"ל בהמשיך שתוכל
הספינה לילך לת שיעבור סוד רשות הרבי' ין העולם והו
שלוור לכה בר רב נחמן קושל כלשרת וכל"ל חוץ ההוא לשת
תנוחת שהחת וסוד השיער לשר בו תמשוט כל חייו השער ולי לשבור
לעבור עם הספינה ושכל דוקן הוא והנידו לו דרבה בר רב הוכח
לחל ויד הסריס והסנגיס היב בשכל הוה רלשונה כלשיר כל"ל ולשיון
בשולי כרשלה לת לשתנתן ולת ישעי לשן לתר הוא בדקת יאות
שהחסרון הוא כל"ל דשיון שלרי הספינה לת שתבשי בלוריית' דלשיי
בשתת וכל"ל ולוה מסייה תורה לבשלה שתבטלה ולהי רוח סערה
פשוט דשיון ר' וכו' ושתי סליקו בש"ב מיני נגוני כד שתעבר
סולטנות' דעון משחית לת ושוה דהון דפיק רוח סערה בשרבע
סטרין דסלקין לי' כתרין ולש"ב שיון דעלמין הה"ד ובשלוך רשעים
רבה ע"כ ת"ל רוח סערה הוא בשיל ולשיון שוב שוב הימנעד כי ו"ל
בפ' משפטים ע' ד"ט שוב שובעד בשלה שלל לבי שלכת הכוני בשרבע
לבות מקי דילי' דשיון ופני השוב שלרבעתן דשיון עון ושמחת לת
שוחה ולעומת הוה רשות השיוה שרבע שוערין בנד סם יהו"ד דשיון
שיכול נבריל בוריל שבפין דילי' יהו"ד וכו' כל"ל הוא שלת ל' כתם ע' שנ
והנה לית' שם בנת' אמר ר' יוסי נדולה תשובה שמביא נהולה
אמר ר' ל' נוחל ולבני פשע ביעקב ר"ת נוף ארז"ל לין בן דוד בת עד
שיכול כל הבשות שבנוף והו ובת לעיין נוחל שהוא משיח נס דש פי
אדם הוסיף שבבת ודע לבטלה הוא שובר לת כביי בידי החכמי' ו
ושאשר יעוב בתשובה תוב והכנים לשוקשים בתוך לותו לוכר הקדת
נוף והו לבני פשע ביעקב כי הוא שב בתשובה ולו יהודו לשוקשים
ועשו זה ובת לעיין נוחל ע"כ והכה חטת הוה לבתי יכלה הוין

ועוד לית עם אחר בעיר חיים הכא שמעתי מהמורי ז"ל כי הו' כלים
דו' אלפי' עם הצ"ב דיני הכו' בכל מקו' שהם עורם הדיני' והכה ג' אחד
ני' שהם ו' אלפי' ושהם ה' דבינה כי מצד יסוד הדי ע"ך עכ"ד
ובלע"ד לפרש כי הם ך' ניצוצי' שהם ט"ו אח"ס הם ס' כלי דאלפי' והם ת"
ניצוצין הם רפ"ח ניצוצי' תוהא שבתוכ' ותעולה מצל"ם ב"ה שהם כלים או
לפעמי' בזה שמעתי נ"ב תמורי' ז"ל כי הרפ"ח ניצוצין ענינן בהסתרף
עתיקם ס"ב אלי"ם שגם הם שהמי דיכי הם ס"ד דוהבל ת'ומ"ל כי הסב"ה
הם הכלי' כי על הכוונין שבתוכם שהין בפרדי'ו תבצ"ו שהין כלי"ם
המוסבי' על רפ"ח הם בחי' שתוכ' תהיה בחי' הסבר שבתוכ' בכלי היסוד כי
או ל"ב כשבכי' תמונה תכוי' ל"ב ניצוצו' היסוד ולכן היסם בסוף רפ"ח
ע"ב וכתבתי שסוד מה דחי' נבי' משה שתוכ' בחי' יסוד ושהוא ל'ת שהכניס הקליפ'
שב"ה וכ"ל והיו שתוכ' ושתוכ' היו שבהם בחי' כי משה חי' ומסוד שבל
ושתוכ' הו' ומסוד בחי' כתר תהיה בחי' בסוד עב"י תחר מרדם ס"מ בשלח ע' פ"ה
ע"ב פ"ה תחר תכה הודך על השמי' לבך הי' כ"ח בחים להסרי' הקליפ' שב"ה
הכ"ל ולכך אבי' בעוז שנין לחוד תחר שר ליהוד שר הללה הקדמתו כי
הוא הי' בחב"ש בהכלים להחיו' אלבו' הוא סוד דוד ת"ל שלה בדין שבשה
וכ"ת יו' יוש"ב לבסרי לו' ק כו"ם בן יחיי ר"ל תחר שהי' שמו כוש לרמז
על סוד הכ"ל והכה בהיו' שבוד וה הי' נבי' משה וכ"ל להה קחוד בעוז
כיוצא בו אתה אומר על תודות הכוונות תשר לקח וכו' :

מחר' בראשית ע' קכ"ו וחנה הקדמתו לפעל מה דאית' במחור ס' בראשית ע' קכ"ו לגלות
ונפעמה ותגרת בת חלבת דנקיק מסט' דלהון קליפון קיימות
עד דיכפר קב"ה את רוח הטומאה מן הארץ ע"כ וכתבתי הלר"י ו"ל
מרחות נבעים כמי סמחל בעתה ולגליא וכו' ע"ל: עוד כתבתי הלר"י
בספר יחוקאל אנר"ת עולם שב"ה ומכונ"ך שהיה הם כל קיבון דיכוס
(ע"ל דף ל' ע"ב ותבין מה שאמר ומכונ"ך שהיה זה כל קיבון דיכוס
ומה שייכות להלהודה הוו לרמז ע"ש ושם ג"כ לחיתי לבוש הבדיס
ונקסת הסופר וגו' הכה גבריאל הוא אחוז כל הגבורות ומכה הגבורה
העליונה הם ה' הסם אותיות מכונ"ך והם נ' פ"ר ואם תכפלם כי
הכה אותיות הלו הם כפולים הכה אז יעלו לאזכון קם"ת והוה והקסת
הסופר בחתיני ע"כ ע"ל דף כ' ע"ג: והנה לפעל דף הו' בפרקפא
בתרייתא ביחיל דאוריית' דת קלסום הוא סוד קם"ת בגין דעליה אתגליית ורזא ה'
וכו' והיינו למוד הכ"ל כי קלסום הוא סוד קם"ת הסופר
והנה ליתית בתליסם של הלר"י ו"ל סריס דסבוני תכס סריס הם
ע' סריס ד' ח"ס שהם בעולם העשיה ומחזל וכתי רחם
לבולם וכולם רוממים ליסרחל והו תכס כי לעולם הקליפה תכס
בלתי תועלת כלל תכס תן האומות לפי שהם בעולם העשי' שהם הוא
ת"ל הלר"י עם הכ' אותות נ' ס"ת נ' תכס ו"ם ויורם תלהים ת"ן
פתוחים היו אבותם שהם בעשיה שהם מוסב הקליפות ע"כ:

בי' מחר' פ' ובזה תבין מתחר פרשת תרומה ע' רכ"ו בספרי לחדשי לגאולה ותרומת ע' רכ"ו
תשחדלי לגאולה תלבת כל תלן דכוני לתשחדלה לתעבדה מיניה רוח
מסחבת ולתתבפית רוחה לחדת הוות עובדת דבעי לתשתדלה ביה
בעי ליה למקני ליה בחר שלים בכל מה דיבעון חייניה בין ועיר בין
דב בנין דירות ומסחב' לחיהו מזדמן תדיר כמובת ובקרקיית ולחזדמן בלת
תנהל ולחים לבבי בשם למחרי לון לבויותה ומפתי לון לבירות עמהון בכמה
פתויין בכתה לוחין שטי לון לבויותה דיוני' עמהון ורוח קודשא לאו
הכי אלא בחר שלים ובשתשדלותי' רב ושני ובשתתקניתה דנרמיה
וכו' ולוחי דיכול למרוות די שוי מדורי' עמיה ע"כ וכו' ע"ם וע"ל דף
כ"ד ע"נ על פסוק חנם מוכרתם ולא בכסף תגאלו ושם ע"ל ד' כ"ח:
בחור לתרץ נר' הל"ל בת כופי היתה חוכחת תפלין ולא מיחו
בה תכמים דקשה לחה הניחה היה יותר מכל הכשים אלא בבר
כתבתי לך לעיל דף י"ח כי בסתומים הקרלים חומת עמה שהחזן
נרחה כשים פטורות כי הנוקבת מתחלת רחשה סוף שלים ת"ת ושם
הם חורות חנולים ולכן כשים פטורות: אבל מקדמתו לעיל כי שחול
העולך היה מסוד רחוכות הנהר והרחיה שהיה נקרא בשם כוש ושם כן
היה היתה בסוד לחה שבחוזה בסוד קשר התפלין ולכך היתה חוכחת
תפלין כי היתה עתידת' במקום שהחפדים באקום הסתום במקום
שקרלת תנות עשה שהחזן נרחה לכך היה דוקת היתה חוכחת תפלין
ולזה לא חיחו בה תכמי' לכן לחיתת לא מי"ל מחר חוכחת תפלין
מוחין בידה אבל מחוי כיוהנה ר"ל שחדחה שהיה מסוד לחה הממשכת
חכיה:

וחנה הארכתי לך בסדר תנילות סוד תתון וסוד נקודות וסוד
טעמים וסוד תנין וסוד התפלה דרך כלל: ותחבר לך
ועכשיו דרך פרט וזה לך דרך כלל כי יש ז' יגלעות וכל יגלעת

ועולם יש כל בחי' עשר ספירות הנרמזים בשם יהו"ה דהיינו לחיך
לחבין תכמה וכינה וזו"ב וחדם כלול מכולם כדכתיב כרחתיו יערתיני
לף עשיתיו ת"ל ומיכור ברישך יעיר ועזיה וע"ם יום שהזהרתי לך
לעיל ע"ש מחתר פרשת בראשית ע' קס"ה וה לשונו לית תינון
רכרכן ולית לתתון וערין ולית לתתון בימנים ולחינון חדם דבריחה
חדם דיניה חדם דעזיה ועליהו אתתר כי נכה מעל נכה שומר
ונכוסים עליהם ולחינון דבריחה לחינון לכוסן דחכילות ובחי לחיך
חור לכוס עליון ולחינון עשר חעלכנין בעשר ולחלין דחכילות חמרו
לחינון דבריחה דחתעלכנין כהן בעשר חדם בכלהינו כדחתינו כל
סניניה יהיה בית חוכלקים חלבנו ולחבר ולח חבר חד משער שני
דלת יהיה ליה חוכלקים לח הוה לחתלים בניינה דחדם ובומכת דחב
חדם כל סניניה וסניניה בטל חוכלקים ויהיה ולחתלת חין ורוח ד
דחלת ושותר חדם חין הכחיה חין ע"כ ע"ם. והטעם כי חין קוף
כ"ה חבר הוא חלבחינו ולכאורה שבדינו כתבר סתכתי לך לגיל בסבלת
העולם שים צרין הלבחות כדי שיוכלו להתחנים לקבל האור חלנו
ולזה נרחה ד' עולמות נגד הכקודה השנוסבת ציין לעיל בדף ח' ודף נ'
ולל חחד לבוס לחכירו דיקה תפלה בחתר פרש ע"ש ע"ב ד' ע"ב:
ובמתר פרשת וירקע דיקה תפלה בחתר פרש ע"ש ע"ב ד' ע"ב:
עשרה חלנו חנר שם יהו"ד ועיין לעיל מה שכתבתי בדף ם' ו' וס"ו:
וגם כלל חחד כי כל עשר ספירות נקרחים בשם ו' היכלות כי היכל
הרחשון בכל מה שחתבנה בעשר ספירות נחלק לו' היכלין כי נ"ה
הם היכל ח' הנקרח קדש קדשים וחחר כך שמה היכלות וחח"כ הו'
וסוד היכלות חלו לחכתוב בסוד התפלה ח"ה. והנה לענוות זה יש
ז' נקליפה שהן נקוף בשני חדם בייכו היכל דקדושה כדחית בספר
פקודי ע"תל"ט תן קס רבי שחעון עד ע"תע"ב וזה היכלות דקליפה
ון ע' תע"ד ו' שחות חיכון ליער הדע רע טחא וכו' לקבל חלין
שהכן שבע דרגין דטיכלין דחתדמו בהו חייבת דשלוחו וחלין חיכון
בור שחת וכו' ע"ם בתריכות פרי מעלליהם של הרשעים: ועיין
לעיל

מחר' בראשית ע' קס"ה

מחר' ס' חיר מות ע' קס"ה

אורח חיים

על פי הסוד הלכות הנהגות אדם בבוקר ופירוש על מאמרי הזוהר ופיי הגמי

סימן א דיני השכמת בבוקר

לשם יחוד קב"ה ושכינתי ע"י עלת העלות עתיקי דעתיקין קדישא דקדישין :

הוי נבוך כתרי ורן כנבי לעשות רמון לתוך שבעתים וגו' . ואיתא בטור ואחר נבוך כתרי כנגד הלב כי הנבוהה כעבודת הש"י היא בלב . והוא כי איתא בפרקי אבות ר' לוי אומר דרך ישרה שיבחר בה אדם ר' אלעזר אומר עין טובה ר' אלעזר בן ערך אומר לב טוב לומר לבם רואה הנולד הני ג' דברי ר"ת ע"ש מהבריכם שבכל דבריו הם דבריכם וכו' ת"ל בלב תעיקר הוא הלב ולכך פתח הוי נבוך כתרי כנגד הלב . והוא לשיטת הרמב"ם ז"ל שכתב שהלב הוא המוח ולכך נקרא לב כי הוא מושל בכל הגוף כמו שהמלך יושב בתוך ארמונו ומושל בכל העיר כן הלב במוח ומושל בכל הגוף ומוח הלב הוא הנשמה

ולכן יש לומר שתיבת אם אין כאן אלא לשון הפסק כמו אם תרצו ואם לאו וכן אם תרצו לי ואם לאו ואם תרצו לי ואם לאו ואם תרצו לי ואם לאו וא

ואע"ג דצלות יתיר מכלה וכו' מה בין צלות לעובדה דקטורת אלא צלות תקונה לתתקנה מה דתתדריך קטרת עביד יתיר מתקן וקטיר קצרן ועביד נהירו יתיר מכלא וכו' וכעיקן לאעבר ואתה מעלית' וכו' קטרת קצר קטיר נהיר נהירו תעבר ותיתי' לתתכ' בו' קליק ואתעטר בה' ס' מתקיהי כי' וכלא קליק רעות לית' ס' והו כלא קטיר חד וכו' ורוח דשד' קדים לתתיהי ואתעט בכל סטרין עלמין כלהו בחדוה וכו' וכ"כ ע"ב עובדת דקטרת תעטרך לחקדמ' לצלות' וסיין ותזמנתן בנין לכל דת לית סלק ולא תתקף ולא תתקשר עד דתתעבר והוא' בקדמית' וכו' ולכתר סיין ותזמנתן וכלותין וכיין חיון שרחל בעלמ' דין ובעלמ' דתתי דהת חיון יתיבין לתקב' תקוב לכעיל ותת' וכו' עד דתתקשר כלא בחדא בקטור' חל ע"כ וכו' ע"ב כי נורך הוא ריחה תתר' בח"פ ויקרא ע"ו שתתריך בסוד י"ס כי כבר התרכתי מזה לעיל דסמיים ולילין עשרה שמהן הקב"ה ומקרי בהו וכלהו מתקשרין דת בדת ביחוד' שלים ולילין כתרין קדיש' דשלמא דהו' תשתוודע בהו ויחון אתי' וחון וכל דת מתקשרן כלהו בחדא ע"כ ובכ"ד אתי' ע"ל כי כדין מקרי קטרת קטורת דתתקשרן כחדא ע"כ ובכ"ד אתי' ע"ל כי שו"ת סיי' מתני הקטורת הם עשר ניעוני' קדושה על חור הפנימי' שתתי' את הקליפו' ויש ניעון אחד שהוא חור החקיק וכודאי כי חור החקיק מכחן ואילך כלליא לעשר ונקלפ' אחד מ"ב זה חור החקיק עם י' דאור הפנימי הם י"ג מתני הקטורת ובאור שמותם כפסוק כי הכה קח לך סמים מיעוט סמים סכים והם ת"ת ונצח נטף וחלבנה הם הוד יסוד עלכות הי' אחד תתעונות כסדרן ולפי שהעיקרון האחרון שהוא עלכות קדושה מועטת מאוד והקליפה נוערת שם ולכן החלבנה היה רע אע"פי שהיא מכלל שמני הקטורת אח"כ סמיים הם אחוז העליונים כדלע"ל והם כח"ג ת"ב ולבונה וכח היא חור החקיק כי ה' הפנימי' בהכרח הוא מוגבל ונתון תוך הקליפה ואילו אין חתם החקיק הוא זך ותכוין כי ג' שמני הקטורת בפסוק קח לך סמים כנ"ל ואומר כך ככה יהיה זה תכוין אמה שהודתיך בעניין שק שהוא בח"ת ב"ה כך והוו עניין ולבבא הכהן יודע כך ונו' ושו"ת הסמיים הוו מוחין אי ע"ה ועתה נכפנכפו כמוחין הקדושה והו' י"ה כי כפר הודעתיך כי תרין מוחין דעקב"ה הם כ' שמות י"ה ואתה בלילית הדרי כתר והשמונה יסוד וחלבנה עלכות והלבונה חור החקיף ואילו אין מכיכין לקצר החלבנה מהיו עלכו' עם הלבונה שהיא חור החקיף כדי שיהיה הם חוד זה לחברתם וקציעה נבורה ושבלת נ"ת כי הו' קו החתכתי ונקו' חתוכי עבדי' והוצעו' ורבו' וכעיני כעין שבולת נרד וכרכום נגח כי נם הוא תיבת מיעט קושטו תכוחה קליפה כיכה קמחון הוד ואתם היותם ע"ח מחכי' כי הם כחשבי' אתה בחברתה תבדולי הו' מלכים אלה אתו בתרין חדוש שהם ב' תתיעונות ושוה כ' לחודי' על תכחם וכיכה ושם ע"ם ותבונה וקודם הוא כ' תתיעונין ע"ה שבשם יהו"ה שהם נ' ל"ו וכבר ידעת כי ב' תותיו' אלה הם חוד ושיר ונוקב' לחתם ד' לחודי' שיהיו למטה בחקוק ת"כ הם ל"ח כתיבין ע"ה ולכך תתפה כי אין השגם עולה רק נגד ו' ע"ב ולא בחכמה ובינה ע"ב וכזה תבין פי' מאחר הכ' ל' העברת ואתה וכל פיוהע"ה כ' לא תבין מה דחי' כבודו הא' י' ע"ב אחר פטום הקטורת קודם תיהו מקומן לומרי' שם מ"ב לחברתי"ן וכו' כי חית בכתבי הא' י' ל' לשם קדושה ותוגם ע"י עבידות שלשם עושה נודע שיתלבש בקליפ' דהייכו חשמל שלו מתלבש בקליפה הנקראת נוגה"ב (היינו מה שכתבתי לעיל סמים לחוזק בטלית וכו') והנה בחי' מלבושי' יש בחי' חור חקיק מכחון כנודע כי יש לחור פניהי בפני' כתוך הנוף והחלבים מלבים בעוב הנוף ואח"כ הם לחוד בחקיקין הנעשו"ד מבחון החלבושי' ואחם לכל לכוס ולכוס יש לחור מקיף ואין דבר שדומה הקליפות כמו חור מקיף כי אין הקליפות נחשות שם כי לכן הוא עומד מבחון אל החלבושים ע"כ: ולכך מוכיר שלש לשון יחסך הפנימי לאחון כי בחון שורש חור החקיף והוא בחי' מוך בחי' הנ"ל ושם ויהי בנסיעו קומה יי' וגו' ובנוחו ישוב רבבות אלפי ישראל וגו' ואח"כ ויסעו מהר יי' וגו' ויהי העם כמתאוננים וגו' ויהי בקרבו התאוה וגו' ואח"כ ומן המדבר מתנה וגו' ואח"כ ויעל ישראל את הזאת וגו' ואח"כ ויסעו מבמות וגו' ואח"כ ויסעו מהר נחליאל וגו' ואח"כ ויסעו מן הגלגל וגו' ואח"כ ויסעו מבקעות וגו' ואח"כ ויסעו מחשמונה וגו' ואח"כ ויסעו מן הים וגו' ואח"כ ויסעו מאבות וגו' ואח"כ ויסעו מעיי העברים וגו' ואח"כ ויסעו מדיבון גד וגו' ואח"כ ויסעו מעלמון דבלתימה וגו' ואח"כ ויסעו מהרי העברים וגו' ואח"כ ויסעו מערבות מואב

מלך דליהו ועיר ליהו רב מלך דליהו רב ליהו ועיר דכתיב ויהי חיי שרה מלך דליהו ותוכחן רב כתיב כי שבה ושירו דסנהדרי חוזרין לי' שבע דליהו תוכחן ועיר ולמני לי' ודכי לי' דכתיב שנים וכו' ע"כ עיין עוד בס' ○משפטים ע"פ על פסוק יי' לא נפה לבי ולא רמו עיני וכו' לא נפה לבי תש"ג דלמה מלכה שליטה על שאר מלכין ולא רמו עיני בזמה דלמה קיימת קיים קרך לגבי בתוריות וכו' אי דוד מלכה לאור הכי שאר בני עלמא עלאכ"ו ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל ז"ל עמוה בני מחלל למרמו לגוי אים זו עמוה אין מחלל שבולט ואין יכול לקטרגים בו ומאמתי מהר"ם הלוי ז"ל שלכן כת מזמור לדוד יי' לא נפה לבי וגו בזמור קל"ח למרמו ע"ו כי מי שאין בו נאוה אין מחלל שבולט קלא שולט עליו ועוד שמאמתי ממנו בירח דשתי כי אינ לא תעשי קיינו מלכו שאיתי לכו שוחים בו שתחנו לי מחלל שבולה קלא ע"ל דף ם"ט ע"ש :

וקאמר ויכסה רחמו כדאי כנע' רב הוכח לה לחול ד' לחנות כנעני הדחה תאר שכינה למשלה מדאמר כי ז"ל

פי' מחזור ויכרים ע"כ

כס ○דברי ע' תע"ו פתח ואתה התכם עיניו בהשתנו וכי כתן לתר עיניו דכר כם לגלי בהשתנו דלמה כנעני דשקיק יתיר מכל בני עלמא דלגלי הכי הוה כנעני דלמה כנעני דלמה ד' לחנות ז"ע דשכינת' על רחמו וכל מכם עיניו ולבני בדשת איכון כהנות דשכי על רחמו וכך עיניו תעין לבחר בהנות דלמה לגלי על ריש'מצטרך לשתות כנין דנוסח דכך כם לגלי פתילה ובהורת לגלי לבעלת ו ושלמה מלכה מוח ואתר ושמן על רחמך לגל יחבי דכת כהורת דכרתמו לשמרך לשמת ולגיון עובדין טבין וע"ד התכם עיניו כרחמו ע"כ ועיין כס' כרתשית ע' קמ"ח קמ"ב ת"ח כשלהובת לית תרין כהורין חד כהורת חוורת דכהיר (היינו ת"ת) וחד כהורת לוכמי לו מלכה וכו' ע"ם כתרגום' תר"ם הת דלתחן רוח מחכמת' לגלי יהו ז"ב ביהודת קדים דכנ"ד ב"ח כתרגום דשמת קדישת לגלי יהו כהורת מלכה תוכמת לתתחזיק ביה"ו דלגלי יהו כהורת מלכה תוכמת דכהיר ת"ח לגלי כהורת מלכה ד' ולשומן ס' לגלי כשכן דלמה מתדבק ישראל לתתת לתלמיד בי' ולתתחזק' בכהורת חוורת לגלי יהו ד' ולשומן דמתעברי לתתחבת עם כהורת חוורת כדין תקדי ה' מכלן דכתיב כי יהי בעדה בעלה בעד כתיב כי בלתי ה' מ"ט דלמ לתחבת כל ואתה דלמ לתתחבת כהורת חוורת דכיר ומקרי ה' דהת כדין כלה כתיב לגלי תלמיד כהורת חוורת ישראל מתחברן הם לתתת וקיימי תחותי' לתלמיד לי' וכדין כלה אד ובנין דלמה' דלגלי כתוב לתלמיד ולמהוי לגלי כל מה דלמתבת תחותי' וכו' ולמעלה קלגלי לגלי כל מה לגלי לגלי כל מה לגלי לגלי כל מה ל

פרוש חכמה וכמ"ש בריך מלכו' ובירה כדמוי כב שבבריך וחוד חכמ'
פרוש כ"ר דהיינו רחשית חכמה וסוד דעת כדמוי כו' וסוד כתר כדמוי
כ"ך פשוטה כי כתיב לית עינו הוא שער החכמ' והוא כתר עליון
כמו כתקוני ז"ל שחכמו מושך טפה העליונה הטעלם וכל כחלל בריך
והוא דוגמת בריך שבתפלה שפי' בתקוני כי"ת וענין שכינת' עלאה
ותתאה וכו' אתה הוא חסד כי אתר סה תחילה השפע שכינה ע"י חכמה
ונתעלה המקום נשוה כתעלה יותר כחסד כי סם מקום התחלות הנלוי
ולביכך נקרא אתה וכדאתחברון אתה כאן לעולם ומשם יורד השפע
לת"ת הנקר' יהו"ה ואתה"כ שהוא סוד שמ"ו נכולהר הכולל כל מיתין
ויתין הו דכר לאתכתבן רוח תדרין סעלין מקרי אלהינו ואתן הו דוכה
לאלי' כי הוא תרין סעלין ימין ושמאל אל יתין כי"ס שמאל לביכך הוא
דין אבל כאן יש אותיות כ"ו והם כ' שמאל מכל הדין רוח דסוכרת
ו' יוד ת"ת שהוא רחמים ומוציא אותיות אלה שם אל שהוא רחמים ימין
ככלל הסוד כ' שהוא דין שמאל וקוד כ' שמאל ככלל בסוד (ו') שהוא
רחמים ימין וכו' והכה על כאן סוד השפע סיורד מלמעלה להתדבק
היחודים הנו' לצורך עמיון ולא למשכי' לחיצרי לביכך אין מניח הוא רק
עד הסיומו' ואתאר יתברכו מדות או לצורך עמיון אלו יחזרו לסיכה לקבל
השפע להזריח למטה ולו מקרית סיכה מלך סבה נשפעים ומלובשים
בכוס מלכות ואם זה השפע לא היה אלהים מתחלה לא יכלו לחזור לבחינת
לקבל שפע להזריח למטה כד"ת ולא יחלו מני ריקה וכו' אחסם
סוד חיכם עולים למקור סעליון שהוא כיסה שיוכל להכלל בעולם
הנעלה ולעלות עם ולקבל שפע ולביכך הם לבר מנופת אלן זה הוא
העולם הנעלה ולביכך אנו אומרים לאתר קדשו דרך נסתר בלוד
סתום ושלום והו עולם נקודה תחתונית שבכיסה דנוצות נין שבאלכות
(וסוד נקודת נין בסוד אחסם בתוך אחסם) ואין מדות אלו עולים
רק עד מקום זה לבד ולא למעלה ממנו ומקום זה שבולבו בו הוא בסוד
בתדבקות דאבול העליון בתוכו ונקרא אתר כמו שיסוד נקרא למטה
אתר כיוב"ה שהוא שמקום למחול כן עלונת דאתי נקרא אתר בסוד דעת
העליון הסכוון בה והנו מלך העולם אתר ועם זה בתייסבו שני אתמרי
הסתכלויים זה אל זה בפי' אתר ואתר זה הוא אתר סהיה ושבי כתי' אלו
שהם נקודה אתצעית שבסיכה הנקר' עלונת דאתי ושוד דעת העליון
שבאחסם הם קדושה ואמת כי דעת העליון המשך מהאחסם ושלונת
דאתי הוא מקום כמו שאלכות נקרא אמת והוא אתר קדשו
ביחודיו ומהו ואתעתר קדושה זו ואמיה זו עד למטה בקדש התתעתון אמה
תתתוכה לזה בחתונית עדי אמה עליונה ותתתוכה וכל זה הוא הכיסה
והמקום כי אחסם משוך השפע מעולם הטעלם לכל ברכת הכהנים אין
לומרים לה קדושה ולא תוכה כי אתר שנתברכו בחכמת ובחזרו
להזריח שבע הכיסה ולמטה לה סורחים שפע רק בסוד כיסה בדעת שבה
ולא בסוד עלונת דאתי שהוא נקודה תחתונית שבה
עמיה יחיכוני ולביכך אנו אומרים בורח עדי ונו' שהוא כיסה דנקבלת
בתלת סביריקים בה"ם בורח כי אחסם יורד לעולם היחידה וכו'
והנכון והעיקר לו שאחסה בסוד אבול שלכות נקרא נפן לו עץ לו שהוא
יסוד העצים ואתה"ם בסוד אתה הוא אלהינו ואתה ה' אלהינו
לפיכך ביהודין תחונית דאתמרי ביהודיהון לאתמרא רוח דברכתן בפקודני תורייתי
ובכל הכתין וכפוכין דהוי עלונת לאתקרא כיכתן תעשלה לאתעת כד
ביכתן דאבול ליחיכון תקוכין ביחודיהון אתעת לעילה ותעשלה לאתעת
ביכתן לעלו תיכון בכלות בלבלק אתעת לעילה עד דאמרו נו בסוד
דלת כיהי ואתעברי לעילה בתוקפא דהסוה בסוד דלת כיהי בהסוה
ביכה ובלבלק אתעברי לעילה עד דאמרו לברכי עלאה אקורא לכל תיין
כדין בפקי אתהוה אקור עלאה בדכתיב ואתעברו אלין באילין
ונשקי אלין לאלין ואמרין ואתלן לכחש בזיק לאתרא לאתעת וכד כתיב
אתברהן ואכזין וכל דדגין דלמן ורוח ביחידין ברכתן לאתעברא
מעילה לאתעת ברוח דא ברוך דא רוח דאקורא עלאה אפלא לאתרא
ולאחסכא ולאקבלא כל כוכיכין ויהיו ביוך תדיר דלא פסקין מיומי
ואתעתן שירותא דאקרי עלמין דאתי(ביכוז ביכה)ויהיו קצה השניי ויהיו
כגין דאתי קצה כנוסף דא לאתעת (כי אלכות היא ב"כ סוף קצה
השניים) וא כי עלמין אתעת ואקרי חוף הכי ברוך וכו' ע"ש עד
דיומיים שם וכאין יומין ישראל בעלמין דין ובעלמין דאתי כי אתין
ביה כל התיאוב וכתיב לך אתלה דרך כללות ובדרך קדמה והוא בלמת
ברוך תכוין להזיון שכיל לקריק האחסר חכמה וביכה אתר אבל ידו יורד
השפע לעיכוב כדי שיוכל לבעלות ואכין עלי' זו כלל גדול בכל מיני
עבודה להתפלה להשפיע שני מיני שפע הל' צריך שיקבלנו אתה שפע
העליון עד שיהיו הויון ותוכני כדי לבעלות ואתר שצלו מקבלין שם :

פי' מאתר פ'
עקב ע"עקיש

עקב ע"ק"ו הוא לך מאתר פ' עקב ע"ק"ו רוח דרוין
לפיכך ביהודין תחונית דאתמרי ביהודיהון לאתמרא רוח דברכתן בפקודני תורייתי
ובכל הכתין וכפוכין דהוי עלונת לאתקרא כיכתן תעשלה לאתעת כד
ביכתן דאבול ליחיכון תקוכין ביחודיהון אתעת לעילה ותעשלה לאתעת
ביכתן לעלו תיכון בכלות בלבלק אתעת לעילה עד דאמרו נו בסוד
דלת כיהי ואתעברי לעילה בתוקפא דהסוה בסוד דלת כיהי בהסוה
ביכה ובלבלק אתעברי לעילה עד דאמרו לברכי עלאה אקורא לכל תיין
כדין בפקי אתהוה אקור עלאה בדכתיב ואתעברו אלין באילין
ונשקי אלין לאלין ואמרין ואתלן לכחש בזיק לאתרא לאתעת וכד כתיב
אתברהן ואכזין וכל דדגין דלמן ורוח ביחידין ברכתן לאתעברא
מעילה לאתעת ברוח דא ברוך דא רוח דאקורא עלאה אפלא לאתרא
ולאחסכא ולאקבלא כל כוכיכין ויהיו ביוך תדיר דלא פסקין מיומי
ואתעתן שירותא דאקרי עלמין דאתי(ביכוז ביכה)ויהיו קצה השניי ויהיו
כגין דאתי קצה כנוסף דא לאתעת (כי אלכות היא ב"כ סוף קצה
השניים) וא כי עלמין אתעת ואקרי חוף הכי ברוך וכו' ע"ש עד
דיומיים שם וכאין יומין ישראל בעלמין דין ובעלמין דאתי כי אתין
ביה כל התיאוב וכתיב לך אתלה דרך כללות ובדרך קדמה והוא בלמת
ברוך תכוין להזיון שכיל לקריק האחסר חכמה וביכה אתר אבל ידו יורד
השפע לעיכוב כדי שיוכל לבעלות ואכין עלי' זו כלל גדול בכל מיני
עבודה להתפלה להשפיע שני מיני שפע הל' צריך שיקבלנו אתה שפע
העליון עד שיהיו הויון ותוכני כדי לבעלות ואתר שצלו מקבלין שם :

הוחיתי הרחוי להם והכה כתחלה אתו מוריידין שפע העליון כדוך הכ'
לא תתי שהוא חסד בסוד אתה כאן לעולם ואח"כ לא ת"ת הנק'
יהו"ה ואח"כ אל הנבורה הנק' אלהינו וע"י הבלת השפע הוא ובולין
לבעלות אלכתן לא הכיסה ואו נקבל' מלך כי אין מלך בלי עם והכה
הכיסה היא נקבלת עולם והו העולם ואתה אבלו אתה אלי נקבל'
מלך העולם ואתה אבכה אלו סם נקבלים שפע אתה אתיתי להם
ואתו אתר קדמנו כי אתר היה כיכה קדמנו בסוד ת"ת בחוקתי שם
כתיב הוד ואתו ביסוד ונסלים הבריכה הוא בחיכה אוכן אתו מוריד'
והכה אתה בבחי' פעם אחרת דרך כרגו הכתוב בחוקתי לבעלות סיולבות
לא הכיסה שתקבל שפע והיא עולם ע"י ג' יהיה אתעלי' אותה שם
תנ"ת כו"ן כנודע בסוד בחי' חדרה שריש וכו' ואתו עולים וו"ב יחד
שניהם לא הכיסה ואח"ב הם יורדי' ומכיחי' שפע למטה לזון כל ם
פיעולות (בסוד בנקר יאכל עד ולעבדה תחלק אלל) וע"ב
אתתלה אתו מעלי' ע"י שם ב"ה והוא כי כל יהו"ד יש שם ע"ב אותיות
שהם ד' פשוטות ו' אותיות העולי וכ"ח אותיות גולי העלוי הרי ע"ב
ולכן מוריד'ן מ"ב הרחמן אל הוי' דין ע"ב לא החסד לבעלות
ומ"ב אל ם"ג הל הנבורה ומ"ב השלישי היו' דלבלבין הל ת"ת להעלותו
נ' מיכי מ"ב הלו כרחו בחלת בריך כי הכה ג' מ"ב ני' קל"ו ונ' מלעיי
מהשמות כלתי פשוטי' שהם מ"ו ל"ו ט"ו שהם ק"ב הרי קל"ו ק"ב
ני' בריך ואחוור אלישית לבחר אתלה בחלת בריך תבוין לחבר היסוד
של חכמה ביסוד של הכיסה ולהמשיך השפע ביחוד עלינן מן יסוד אלו
הל היסוד שהם והכה יסוד אלו נקרא בריך והיסוד שלה נקרא ברכה
והכה היסוד חכמה נקרא אבול ויסוד כיסה נקרא כתיב • והכה
ידעת כי בחי' יחודי כרכת הכהני' וברכת התורה היא יחוד תחונית
העולמות ותחיתם שהם יחוד תדיר ולא בסיק לעליונין וע"כ אלו שני
סיסודות שלהם נרמוי' בחלת בריך כי שניהם לעולם בזיוג ולכן נקר'
זה השבול לת תתיידע לעילה ולא לתתת כי לעולם הוא ביחוד עם
הנתיב ולא תתיידע חס הוא לעילה בחכמה לו לתתת הכיסה מרוב
חבורה עמה נם תבוין כי בריך עם ד' אותיות ני' לבב והם כיוכין ד'
הו' ות ע"ב ס"ג מ"ה כ"ן שהם ני' ר"ב וכולם נמשכים בשבול
העליון שבחכמה הנקרא בריך ותבוין שים ב"כ תתי' מוכין ברכה עם
ד' אותיות והם כי נודע כי אהי' דאלו הם כ"ן הוא ביסוד הכיסה ו
ושתבוין שיתשבו שם אהי' דאלו יו"ד הם כ"ן ואתכלבין ואתם אהי"ה
דם"ן בב למדו אתר שהוא ביסוד הכיסה הוא ל"ב בניורו שים בשם זה כי
ה"י יש בה ב' ניוכין ד"ו ד"י ו"ו כנודע וכאתר אתבר כל הד'
הם"ן בב' ניוכי' יעלו בני' קם"ח ופיו"ד שהם ל"ב ו"ן"ן יהו'
ני' "ב והיו"ד ך' הרי קם"ח "ב ך' ר' תעייר אות א' בניוב יו"ד
ושלם בם הל' לב" ו"ו ויהי' ל"ב ובשאר עתה אותיות לף בחלת
ח"לף ושם ח"לף עמיה פלא והוא בחי' שביל דקיק הנק' פלא דלא
תתיידע לת לעילה ולא לתתת יחוד תדיר דלא פסיק ולכן רוחו שבול העליון הנק' פלא שהוא יסוד הכיסה
שהוא ח"לף ואח"ה דהם"ן נהרי בתבאר כי שם אהי"ה הוא ני' ול"ב
עם פלא הרי נשם ואלו הם בחי' שבול העליון הנקרא נפורת
נשמים והכה נם הנשם נ"ב ני' שבול שם הכולל והשם נשמות משה והו
ואתה אחדת ידעתיך בש"ם ונם הוא ני' שב"ל לרמוז שב"ל שבול
החכמה הנק' שביל נמוי שם לעולם ולא פסיק יחודיהו ואתם כאתר
תחבר בחי' פלא עם השבול עמיה העליון שהוא יסוד חכמה יהו' נ'
תב"ם עם שני הכוללי' יונק הי"ה דין והה"ן ואל"ף נין והה"ן לאותיות
אוך בקשר זה הוא כי הבלא העליון בקשר ביסוד הכיסה שהוא ח"לף
שב הא"ה דהם"ן נם הא"ה דין דת"ן לבין והה"ן שהם ביסוד
הכיסה ובקשרים עם השבול העליון דאתכתה לזהורת על הקשר הנדול
והאיתון דלת בסיק בלל וכן כאתר תחבר בללות ד' שאותי ש"ם ם"ג
מ"ם ם"ן שהם ני' ר"ב בשבול העליון דאתכתה עם נ' הא"ה דין
דת"ן לבין והה"ן שהם ביסוד הכיסה והכה הם ו' שאות וכאתר תחבר
בללות ו' שאות חלו עם ת"ה הנו' יהי' נ' נתיב שהוא יסוד הכיסה
נקרא נתיב שים כו נ' שאות דאה"י ושם נ' מלויים עמהם נ' תב"ה
ונקשרים בכללם עמהם בללי' ד' שאות ש"ב ם"ן מ"ה כ"ן שביסוד
החכמה וכל זה נ' נתיב הרי כתבתי היטב ענין שבול וכתיב הנו' בכל
מוקום ואתר אשר השכנתו האותות הללו הל השבול והל הכתיב העליוני
בחלת בריך שהוא ני' נ"ב ברכה שהם השבול והכתיב הו נדיק בתחבר
כל זה בבחי' יחוד בכתיב שלה לבב שהוא חימוד (והוא בסוד נין
שבולבות) ואח"ב נדיק להמשיך השפע הל המלכות שבכיסה (ופשוט
בסוד ידוטלים שבמלכות שנק' תותם בתוך תותם) ונתי בחי' הלו

נדמיוס בתיבור' תתה והוא שיכוון שהוא כר"ת תשר תע"ב הודך והעניין
כי יפוד חכמה נקרא רחם והיסוד שלה נקרא תשר (והוא תכון מחמר
ס' כרחשית ע' ר' תשר היכלא טהיר ונגיו שריותת דרוח דחשיות
(ס"ת דכרחשית) תשר רחם דנקיק מרחשית וכד תתקון לנקבי
ברחשית ע' ר' נקודה והיכלא בחדיא(כי נקודה נקרא חכמה ובינה הוא היכלא)דין
ברחשי' כליל רחשיות עלאה בחכמת לכתר תתקליף גוון הוא היכלא
ונקבי בית (וכ"ל ע"פ מחמר פ' הע"ל ע' ק"ס כי כל נוקבא בית
תקבי) ונקודה עלאה נקבי רחם כליל דא בדא ברוח דכרחשית)
ומשם נמשך חו"ב בעטרה של היסוד שהם הנקראין תע"ה לפי שבשניהם
ו"ג שתוא חו"ב דין דא"ין דה"ן כמו משם נ"י תע"ה ו
והנה כל השפע הזה הוא בחי' חיים חמדני שכותבן בה חכמה ותכונה
בעטרה היסוד שבה שם ה' נגזרות שבקדושי' הודך לפי שהם מתפשטין
מן התוקף עד הוד ולכן כולם נקראין הודך וכל שו"ה מתקבצי' חו"ב
ביסוד עטרה שלה וכל זה ניתנו בחילת חו"ב כמלת חו"ב שהוא יהו"ד תכונין
כי עתה יונק השפע משם מן העטרה של הנקיבה ולתוך ונתפשט עד ל'
מקיפין של המוחין דו"ם הנק' שם יה"ו וז"ם תשר תנה הודך על
השמים כי מן העטרה הנקבה הנק' תע"ה הודך כמו משם נמשך אל השמי'
שהוא ועיר לפין הנק' שמים ע"כ ומזו קוד מה שכתב הרמכ"ם ז"ל
פ' בחרי ע' ק"י וכפ' בשלח ע' נ"ח ואת תבחלי תרמון מלי תרמון
וזונק עלאה דחכיוהות וכו' ע"ש ויוד מלוד תבנין מתשר פ' בשלח הכ"ל
יהו"ד דהכיוון מ"ה דתיר שיוך בכל התרמון וככ"ל . ומזה תבנין קוד
פסוקים כי שלם בחשם כיפתי כי בכתר יד הנשם והשלם מן בשמי ושמש
לית יכול כי שם הוא תם תקרת תרמון והולדה והצמיח ונו' כן יהי' בכרי חלב
ונו' כי קדושה יצותני לבת ונדקתי להגלות ועפ"ד תלוי נחלותינו
הוא כי קוד נשם הוא קוד הכ"ל וככ"ל נשם נ' שביל וככ"ל וקוד שלב
הם נ' חל"ין המתפכי כו' אהי"ה תשר אהי"ה והנה נ"ק ת"ק ת"ק ת"ק
הם נ' שלב ושמים הוא בקרת תבחירת ישראל ולזה בקתר כי כתשר יד
הנשם והשלם מן השמים ונו' והקדתיכו כדין תטרונית תתעטר בתלבת
ושלבות דשתר שתין עט"ו תתעטר תקוי תטרונית וכדין וקבין
ריפוי כל דתתידו בה והוא כי לו קדושה יצותני לבת :

ומעם שים לבניו בברכה זו כסוד נטילת ידים כי ככר תתרכתי לך
סוד תנכנון דכר כפ כתריכות והוא תכוזר יתוך נ' תתתרים
פי' מחמר ת' פ' כרחשית ע' נ"ת תנכנון דכר כפ תיכון סתרין דדרגין
ברחשית ע"ת ודיון דלעילא ותית כי תכיומין ותחודי וכו' ע"ם וכפ' יתרו ע' קכ"ט
יתרו ע' קכט דכרי ע' תכט לכר ולנו ובהיות כף וכו' ובפ' תלה הדברים ע' תע"ט שתכנון דכר כפ
נח' מם' סוטה יתבין ברזוהו של עולם וכו' ולזה תית' בחם' סוטה פ"ק כל התולדל
כנגו"י נעקר מן העולם ושם תבית בהתחלת תנדה כי כתוב ויש לקוש
בסוט' תמר הכי תין תזוננין לן לתדם תשר תלת לפי תעשית שכ' כי לית
יצוח שבט הדשם על גורל הקדיקים כי ככר התכרתי ע"פ תה דתי'
כפ' (ויצא ע' שנ"ב ויצא יעקב תבחר שבע סופת דתשתבר לזיהו תחר
שבע ויעקב עלת יהתי דשיותית' כיון דתתדבק בתקיומית'
דת תנטריך לי לתתנחל וכו' וילך תדכר תעל' דתשת ונמי תשת כ
תקיפת סתרין דשתרין תנו תוקפת דטיהרת דיצחק נקפל' תנו
דורדי' דתתרת חד נעימו קטירו כליל דכר ונוקב וכו' דכורה לקדי
תמחל מוק' כליל בנוי' תדיר כתיב דתיהו בסוד' דקדושה ס"כ בהתוח
סטרת תחר' וכו' ע"כ ובזה תבין התיחר שכתבתי לעיל בתעשה ווכח
שבחיכלא שביעא' לוץ נותנו' להכתבי דוידי דתחרת כתיב לא בתי לא
בחשבי כל הבריו לא תקרב לפתח בתיבה זו אשר תכתבת כי כל בתי לא
ישוכון ולעומת ש בתב תשת חיל מי יעלה ונו' עיין בחמלי דברים
בפלאי תעניין זה לזה תקחר כלן לון תזוננין לזחדם שלא לפי תעשיו
ותעיל כי תבניה פסוק לא יומת שכתב הרשע על גורל הקדיקי' כי תיתת
בפ' כי תצא ע' שכב עיניכ' לא קדיקי' ת"ת כל תיכון כריין דעלתת
לשתי תזוננין לעילא בין לפטרת דת וכן לפטרת דת וכו' וכתתר ד
דשלבות הכוח תשנות' דפטרין דקדושה לא תמצות עלי' פטרת תחר'
לא יקרב לנבי' לעלמין ולא יכיל לדחזי' לי' תתתרי' בכלא וכו' וע"ד
עיכו' לא קדיקי' וכו' ע"כ ולזה קאחר לא יומת שכתב הרשע על גורל
הקדיקי' והנה תאריך שם בחם' סוטה ובתחילת ג"כ תבניי
חדם חיים כהם נשות הרוח שהם כעובדי ע"ז מחמר פ' תצא וכך תית' תיכון
כתר התיכתי ע"פ מחמר פ' תצא וכך תית' בעלמת עריב דך תיכון
כתתון לתתנשיות בכם והם הקוללי' תחר זכות ותו אך נשות הרוח
ולכך מחמר רחוי לנדע כתחרה כי הם ע"ז כעובדין וכהיות שהכל תלוי
בסוד הידי' להכריע לכפ' הכלו' תכל יתחר מי יחמר שים כתדש

פי' ודוי כתהכו כיד וכרגל

כח הוה ובתכנון דכר כפ הם בהם כל פח זה לזה קחמר כל
המזולול בכנו"י כעקר תן העמולה לזה תומרי בודוי נתפכו כיד וכרגל
ת"כ פנימו בכל הלבה ולזה קבנו זה הודוי בחות (כ') כי ככר הקדימו
כי תות (כ') כפופה כדי שלא יקנו תן הסכינה התנוכים וזה
נרמו עומות שלם ישראל :

מחתר ויעם ע' ע"ב תע"ו

והא דקחמר דוד שיתין כמוי הוה כתים תית' כפ' ויעם ע'
ת"ו ת"ר יהוד' לר' יוסי הא תניכת דוד מלכא הוה מתמכם
בסום ושיכת' ושיר תין קיים בפלגות לילה אף שיעורה הוה ושיכת
וכו' ראי דתלה דוד מלכא תי וקיים בשלש ובשלמי עלמין ובשיר דוד
כל ומוי דלא שיעים שיעות דחות' כנין דשיכת' חד משיתין כחיכ' דוד
בנין דוכת' דאיהו תי לא כתים אלא שתין כמוי דעד שיתין כמוי חכר חד
לילה תי שתין ולהלאה שעים שעם בר כז שעות דחות' ואלוה כי ראוי
מסתכיה וע"ד דוד מלכא הוה משכר שיעורא דלילה בנין דיתקיים
בחיים דלא ישלוט כי שעות דחות' וכו' וכך אתפלגת לילה הוא דוד
יתקשייה בחתרי' בנין דכר אתפלגו לילה כתרת קדישת אתעיר כי חית'
בפ"כת ע"ם ויהי בחצי לילה בפלגות בתרתא כחמת דאיהי
אלגת ואתכתת וכל ניחומי דאתעביד בלילה בפלגות בתרתא ת
אתעביד ע"כ עיין בפ' קדושי' ע' ק"ב ומזו דוד הוא בסוד אלבות
ולזה חית' בתקוני' דהת שכינת' בגלות ולית בכו מזון דיתער לנבח
לחיכא לנבי בעלה וכו' בגוונא דוד לחמר לם אתן שנת לעיני תמזה
לעפעפי עד אתיא מקום לי' ואיהו הוה משתדל בתוריית לאחבר אחיה
דאתחר כה ולא אתעוט תורת אחיה עם בעלה ע"כ ולזה כתבתי בכל
כחות' מחריזו' דוי' ד' וקדיקי כל בני ט"ת קדיקי כתת בפ ת"ת ד' ד' דנ
ני' דוד נפ מחמר כרת בתת כ"ם ני' ד' כתיכון דוד הוא בסוד דוד הוא
אלבות עיין בשבח הקתי' בחנות פ' לך לך ע' ר"לב וע' רי"ט ת"ר
חוקי' כל מזון דאשתדל בהיאי לזית לי' לחולקת תדיר בעבודת דאתי
מחר תדיר ת"ל הכי חולבשת דכל פלגות לילה כך קנ"ת אתעבר בנ"ע
כל חיכון בטיחון דנפק' לאשקיין יתיר מהחות בחל ומזון בחל קדושי
בחל עבדיכם דלא פסיק לעלמין בכיכול הוות דקדיש ואתפדל ב
בתוריית' כלהו הוות בחל תתקן על ריש' ומשקי לי' כנו חיכון בטיחון
דנ"ע וכו' ומזה תבין נח' מסכת' חגיגה תשר קוחבו בלא שת
כשר יסודם רב נחמן בר יצחק חזר לברכה אלו ת"ת שתקחטו את
עמום מזיכה על דברי תורה בשבי"ו קק"ה בבר מעלה לפן סוד הכהר ל
לעולם שב כהר יונק יסודם ע"כ כי ל"ל בפ' תמוד ע' קכ"ט ותקח
את תכיכם את תברהם תעבר הכהר ודאי פתיחת דמלה טיבו סני
עביד קב"ה בישראל דאתערבי בהו כתכתיב' ועביד לון דתיכת קדישת
ותכיך לון תנו כהרת עלאה יקידת קדישת בוכיה וכו' היינו ביכה
בסוד ובכר יונק תעבדן תכיכה להסקי' את הנר ת"ת והכה בהתחלת יתחי
דאי' שם ת"ר יהודה לר' יוסי הא תניכת דוד מלכא הוה מתמכם בשום
דיש למשב"ד לכוין שלשו שניס שאחרו בסוד הוה דדוד כי חית' בסוד
תיקון תנות בשתי הלר"ו ל"ל בלא ביחוד תנות הוא יעקב ולזה לך
לחל הקן עקדת הבית תין לה יחוד ואתמם בכל תנות לילה היה נוצרת
ונוחות לחל הק"ב על תורבן בית המקדש כי"ם קול בדמה בשוש רחל
מבכה על בני ונפ היה נותנת זמירות ושירות בכל לילה והיו חלבים
על דמי לך כי בחל נקדיש חלבים וכו' ולבן צריך לחדם להסתתף עמה
להכנות ולעסוק בכל לילה על נלות הסכינה
ואחרכן בית ואח"כ לעסוק בתורה וכו' והא שאחר תנות לילה לקום
להודות ע"כ ובפ' "פתחו ע' ד' ואף תיהו אלא מיינה לתוריית בר
כם צריך להזהר שלש כת"ד תים תם נבר שלים כתו וכתו יעקב שלם
הכי צריך להזהר בשתיית שלישית ולא יהא פנים דכל אחר בו יומם לא
יקרא לזה הכי אלם שהים כתוכבן כם עם ה' תיהו אלא והשוך
ותתיה אלא לחיות כל חית תתיר ת' והיינו כי יד על כם יה תהדי
חוכבכי' זה' עמודת דאתצעית' אלא תן תדנייהו וכב"ד שרי' עלי' חדם
דאיהו שוש מכרם (פיוט ל"ד ה"ת ו"ה ת"ת ו"ה וכ"ל ואתם הדבקים
בי"ד ה"ת ו"ה ת"ת ו"ה) ע"כ והנה לזה תזהו חוחרים אלבים לתי דאי לך
אל תחרים ואל תשקוט אלא כי הכה לזהר יהיוין ואשתלח כשאו רחש
אחרו לכו ונכתוכדם תנוי ולא יכול אחרו שם יחדאל וגו' כי נעמו לכ יחדיו
עליך בדית יכדיתו אהלי חדום ויושיעאל שהם שחל וכתם) וכו' כי
הנה תית' בכתבי האר"י ז"ל מי יקום יעקב כי קטן הוא כי ב' אותיות
דחשמות תין כהם שימו אחתם ב' אחרומות ים בהם עלי' ויירידה ואין נאום
אלוי ע"י מעשה תפתוחי בסוד תנו לשרי' על ישראל נאותו ואין נאום
אלא כי בחת והוא סוד אחתל בדרך ישתה על כן ירים ראש כי ע"י כחל
קדושים היא הבינה מרים ז"ת דחשמ וכעשה אות ' ו"ם מי יקום יעקב

פי' קדושים ע' קכ"ב

פי' תחזור שלי ש דמי לך וגו' כל המזמור

כי מי שהיה הכיור תקום רחם יעקב כי עתה ביומי הגלות קטן הוא
ואין לו מה רחם אבל לעתיד נגדל לו רחם ואז לית יקירלו ר' כי לו יהי'
ו"ת לא יחסר עוד שיך יעקב המורה על לשון עקב בלעתי רחם כי
אם ישראל יהי' שיך ר' ישראל הם תותיות לי רחם ע"כ והנה אתמהא
תומרי תלמים אל דמי לך תתי' בסוד תלם כי לו נורם אתוינך
יהמיין ומשכיך כשאז רחם רק לית לאסאר שיהי' להם מתמצת לרחם הלא
תחתמו בקרבי' ישראל שהם תותיות לי רחם ולזה קאמר תמרו לכו
וכבר הם מנוי ולא יכבר שם ישראל וקאמר כי כעצו לב יחדיו ונו' ואמ'
דחי' במ"ם סופים ס' רחם ר"ת חושבני' מאי דכתיב בקדוש פרוגנו
כישראל בקדש עשה קה"ב עם ישראל שפורש לבין החותמות והיינו
דאמר ההוא מיניקה לר' חביבא לכן מיעלין מכיילו דכתיב ככו כי עשת
חדשים יסד שם יתוי וכל ישראל עד הכרית כל זכר בחדוש ולא לכן
לותיבי לותיבינהו קמיה אבי נבן ולא עבדיתן לכו מדי והשיב לו משום
דלא ידעיתו היכי תעבדו תלבישו לבלתו ליתנהו נבייכו תכלו מם
דאיכא נבייכו קרו לך מלכות קטיעת ח"ל נפת דרומי כהה מלקיון
והכה כתיבין ע"כ וח"כ אין אתר שהם תומרי לכו וכתיבים תנוי ולא
יכר שם ישראל ע"י קלפיר כי כעצו לב יחדיו עלך כייש וכרותו ונו'
וז"כ יש לחוש לזה וזה שאמר הגיון יסוד עם אחד מפזר ומפוזר בין כל
העמים ◦חס רשזך לאתבדם רק שהם מפוזרי ח"כ אין יכולי לאכבדם
ועי"ז אתי הדשא בכל תלכות מלכותך ח"כ לא יקרא מלכות קטיעת
והא דקאמ"כי הכה תוכיך יהמיון ונו' כי לית בכולף יום מלכות וכבר היה
רבן גמליאל ור"ח בן עזרי' ור' יהושע ור"ע מהלכין בדרך ושמעו קול
המוכה של רומי ברחוק מיל ועשרים מיל (טעמא לך"ד מיל הוא כי יש
ק"ך מדופי' תלמים ועשו"ה כי תלמים כתו בכחלתך היינו שבכשכו בכל
פרוגי' תלמים כי לזה לית' ויעבו לגבל מסכה במדבד כי תשת חד אחוד
עשו כיוצין שם ק"ך קטורין היינו נגד ק"ך פרוגי' שהי' אחד אחוד כיוצין
מסכ' היינו בירוק שם שהי' והו"ו ג"כ ◦בקוק בהאזינו שהי' אחדות מקרוב
כלו אתר לית שעורים אפופיע' שלא היו מעשרי' כאחוד לפרוגי' הנמ'
התחילו הם בוכי' וה"ע היה מזחוק וכו' שאחר שם כך לעשרי דמזנו
לעשרי דמזנו שקר"ו שום פעם ח' שי' עשלין לירושלי' כיון שהגיעו להר
הבית ולו שועל ביניהן מציעת קדשי הקדשים התחילו הם בוכי' אחזו
יוקום של' כי והר הקדש יחת' שכתיב כתקיים בו על הר ציון שעתיד
והיה ה' לך לאור העולם ותהי' שכינה עליהם נאחזים תת אחרי'
הכסף ואין כהיכהו כן בהיכלו וכי מה ענין אחרי' אלא וכרי והלא אחרי'
במקדש ראשון וכהיכה במקדש שני אלא תלה הכתוב בשנותו של וכרי
בשבועתו של אחרי' כתיב לכן בעלכם מיין שהם תתרש וירושלי'
עיי' תקי והר הבית לבמות יער כאחרי' כתיב יעוד יאכו וקנים וקנמות
ברחובות ירושלים עד שלא מתקיימו כשנותו של אחרי' כשנותו של אחרי'
שאין לו מתקיים כשנותו של וכרי' עכשיו שמתקיימו כשנותו של אחרי'
בידוע שכשנותו של וכרי' מתקיימת וכשלון הוה אומרו לו עקיבא
כתותבנו עקיבא כתותבנו ע"כ :

זכור יתלים יומור בתלים לך טוב לישראל ואני כתיבנו נטוי תלים
כאן שבסה אשורי כי קכתי בהולני שלום רשעים תרחה
וכ"ל והאי מונע על הוה שתחסה לדעת ואת שתל הוה בעיבו (היינו
כ"ל מה לאי' כי תצא לית תרבא שתכיא לתפין לעשלק קסם ונחש שתל
ותון שתל רשו כעשלק לעשלק מעשלק שתל ולזה קאמ' שתל הוה בעיבו
לכל עד שבא אל מקדשי אל מקדש אל היינו שיבא שועל מציית קה"ק לזה אמ' זכור
לאחרית והיינו ג"כ כי לית כמוהו בשדה ואת התרומה והב בסף
ונחושת ברזל לא כתיב כי כחול נגד עלבות תדום כי יכולם
מתנות תון מחדום שבהיכלו בית המקדש ואומרו ערו ערו עד היסוד
בה ולבסוף זה כתיב וכל כלי ברזל לא נשמע בהכנותו בית המקדש ולזה
קאמר עד לבא אל מקדשי אל מקדש אל היינו שועלים מציית קדש קדשים זה
לאחרית וכ"ל שאמרו בתחילת ברחשונה שמעתו קול
המוכה על דמיי ובכדי שועל שועל מציית ק"ק ונם יומה דכתיב וכל
כלי ברזל לא נשמע מציית לאחרית והכה תכתבו לאחרי' אל דמי לך
אבל הלא כתיב תנו עוז לאלהים כי נעקה המגדה ואין מושיע לה הכה
בלכלכו שמוד אלהים אל דמי לך ואית' כב' פכחם ע' תי"כ ואת
שתעבוד יהוה תתון דמיי ודאי • ד' תאתי אלא דוד אלהיהם ואת דוד מלכם
בשוב כני עלמא דכתיב ובקשו את יי אלהיהם ואת דוד מלכם
ונו' את דוד קאמר בשני' לית' כתיב מבהדלין כב' ד' מיתות דף ב"ר
נביי דאנדף אינו חייב על שיכרת הסם ח"ר יהושע בן קרחה בכל יום
מנדקין את העדים בכמני יכה יומי את יומי פי' רש"י כי יומי נו' פ"ו
לכן נקט יומי ◦ואלה כתן בפ' ונצ שהני תנלי ר' יהודה ור' יומי הם

ופי' מאמרי זוהר ופי' הגמי

אמרו בסוד דוד אין קם בשלנות ליליה כי לו אתמר אלהים אל דמי לך
וכ"ל בכל פרטי' ולזה אמרינן רשב"י בוניכת קדישת בשכי תבלי'
שבשניהם נרמז כל סוד הכ"ל ואל תעמוד על שום שמרמיתי בשתים
הללו סוד הכ"ל ליתה תרתה ביחוד ה' שהוכח בשידוד הת' י"ל אתר
התפלה אם יש יכולת בידו לכוון יחוד זה ומוטב לו מלומר להסנת רוח
הקדש לו לקשר שנתו עם שתת לויה לדיק ואכי כתיבתי סה את ר"ש יחיד מוסכם
לכי סה שבתלבוב בספרי' משל"ח בשתר הזדיקי' תשים נגד עיניך הכתוב כתם
יהו"ה ליחדת קה"ב ושכינת' בדחילו ורחימו ר"ה עם י"ה (והא דקתמר עקיבא
בדחילו ורחימו י"ה כי לית' כב' קדושי' ע' קס"ד י' ירלה ולא לחיי
דעל דין בר בם ואיכא ליעול בדחילו בלבד כר בם ליחדה בקוב"ה וכו'
◦ולזה ע"ל דף עו ע"ב ה' לתכבם על דעת יהוה ולזה ע"ב ◦ יְהוָה אמת עלאה
קלוסר בדחילו ורחימו י"ה) ואת"ב תכונו יְהוָה אמת עלאה
לי"ידה עם בינה אחו"ה ובשיתם יחד יאהה"ח
ויחדו ויורדו' מיין דכורין ון תכתם שהוח י"ה ד"ו ה"י ו"ן ה"י וזה ע"י
כשתה לבשתה דר' שקינה שבוכתו בכתף שתלבו דשקינה עקב דתכת
הכתה מי שלם שם ותתקשר כתי' כשתה לבשתה שלי עשה ובכיה יעוברו
מ"ש הללו ואת"ב ואעלו מיין מוקבלין מכיכם שהוח שם י"ה ד"ו ה"י וזה
ע"י כשתה ר"ש הכתה מה" ותתקשר כשתת שלי עשה ומכיכם יעוברו
מ"ש הללו ואת"ב יכוון יְהוָה ושיוה יתייחד במלכות אדני ומכיכם
יחד יא"דונ"הי וירדו מ"ד הללו שהוח שם י"ה ד"ו ה"י
ו"ן ה"י וזה ע"ש כ"ל יוח ותתקשר נחי רוח שלי עשו
שהרוח כתה יון ( ) שבשם ומכיכם יעוברו מ"ד הללו ואעלו מ"ש
מלכות שהוח שם י"ה ד"ו ה"י ו"ן ה"י ע"י כשם הד"ש הכתה מה" שלי
תשם ותתקשר כשתי עשו ומכיכם יעוברו מ"ש הללו אל זה לשם"ל
בקרא שהו שקינה שק"ב י"ה לישו כי הי' בכתף שתלבו דשקינה עקב
דתכת שהוח מי שבשם לתכתר כי לוה כתיב נבי ר"ש כ"ך שלה
בוחשבה בשם בשלום ואיכ בשלום ב' שלחות לעילה ותתת וכתתר
לתכתר עוד טשם שר"ש כתיב פעם בח' ופעם בה' :

כימין ה" דיגי בוונת הברכות

יבוין בברכות כי חילות בשיכיר השם יכוין פי' קדיתא בתר"י כי
שהוח תלון בכל ויכוין בתתיבתו ביהו"ה שהוח הי' הוה ויהי'
ע"כ והוח לבשב"ר איכוין לבוד הכ"ל לתבר יחד כי תשם קציהו כפ'
בראשית ◦ע"ב ואת תורת העולה היח העולה ב בריתי ע' פפ
בעלות דשחרית היח העולה לנבי בעלות דאמתה בשתה ריחין ובוסמין
דנן עדן דתיהי גן דתורייתן דתוריית' ותקתר שעולה בשתה ריחין ובוסמין כי
ל"ל כפ ◦הכריתי ע' תק"ד וכדין תנו שתנן ילקין דתיכון נכרי תולה פי' שתתר
דילה כביכ דנדה רתיות ונו היכלי' כתתה יתנן בשתה כתוכון ובריתין דכרים ע' תצ
ובוכתין ותתי לנבה וכו' קייב לנבה וכו' וכתתה דרתיות דעשה
לתיבתיות ותתעבידת בתקוכתא דציקתא כפסיוי דילה ה' ב
בתלבדין ע"ב ולזה הסוד בקרתים ת"ח בוניך תבל ת"ת בנייך תלה
בוכיך ר"ל מי שרלוי לבנות שיהי' כשלקדין לו הוח בסוד בן
שיודע רוי תורייתן והו תקרי בנייך תלה בוכיך וכ"ל וענ' בפ'
תרוממה ◦ע' רל"ג כיון דתתו תר בם לשתבדה וכו' ותשתריך לתלבלה לה תרוממה ע' רלג
בתיבור תכילין וכו' ותיכון תליכר בוסמין עלמין וכו') הה"ד נן
כעולה תחותי כלה מתיתת דלה תתפתת תלה לנבי בשלה וכד ייתי
עלה לתדי שפתי תפתח תתיתת דתיהי תבנית עלה תתפתח לנבי בתרין
שוכי קשוט וקבילת לי' בתרין דרועין הם"ד שמלו תתת לראי ויוכו
תתבקני יה"ו כי כחית לנבה ולא הוח רוח תתן יא"הדונ"ה ד' תיכון
תכונת תתרין בתוון וכנ"ד נדול בעופה תתן יותר נן שיובך בוכות
דתיכון תרין בריתי דנדיקין תבל כד תיכון בריתי דתיבת כי תומר
לנבייהו תל בתלוני שתני שתתמרת וכו' ע"ש והת דתיכת הוי קרת
נגד הרסעים פסוק תל תרתוני ונו' כי פסוק ה תכית ב"כ כפ' תלה
הדכרים ע' תנ"ד ותסיים כוותת דתיכת דתרת תיתי תתפתי לאתבדת
נ"ת עד דלא תתתיחת תכל דיוקתא תלה ועניו דקוד' תתי ותתי
ד' כי כד תתי נבוני כת ונסתי
קשוט כביכול עוסק בתתי דכר ותכתיבת ענייר ועיר ותתעבידת כ
דיוקתא כשבירו דילה וכו' והו תבין שתתר רשב"י עד לית' ביקוש
דקיימ' דוד סוכת עת לעשות לה' וכ"ל ◦לכך תתכבו תברי כרוחתן פי' תתתר בתת
תלוכתן תסריון ורוחתי וכו' כידין וברעין כי תתרי דתוכה לכך תתר תתם התכבו תחברי'
כי כשרתיה שים תדוה לשכינת' תוי תוקטרא לתסוה תדוה לכך תתר נבוני כת
וגברי תיל וכו' תתכבו לתעות תלתיה תלתיה כנד הרסע כדי ליחד זתו סוכת
הוי דוד' ה' תלקדמין תכל כוה פעמים התרכתי כי כשקה הכע"ר
וחין תוסיף לה כעד תכר ה' כי כל ת' היה להרכו :

ביכין ו' דין אשר יצר (ואלוה נשמה שנתת בי)

חנה חיתת כפ' אשבטי' ע' קע"ב לא תצא כצאת העבדי' תלי הוא בכוונת הכתוב ואמרו טב בחיוו דשים לב קב"ה והעיט לה כאיד נושבקנה דלבוש יקר ואתן לחיוו סחד קדישא דלקבי תלוה ודא חיוו לבושא יקידא דאלבא פריש עלי' וכדין חיוי בעידא דלא תתפסד חלא לישראל לאוד ודא חיוו דכתיב כויתי שוה ישמרני ועל ידוי דא כתיב לעם נכבדי לא יתמוט ענ' כעוד דלבוש יקר דעלמא בה ע"כ ח"ל לבוש הכשרה נקרא תלוה וכל ואין דלבוש הקודש תלבים לכפרה הוי כתיב לעם נכבדי לא יתמוט ומשלל ען שומט ח"ל לאו

מאחר כ' לך ע' רכ"ב

והנה חיתת כפ' לך ע' רכ"ב אתא לחיוך ואתר ומכבדי אחזה תלוה ומכבדי ומעלמי יכבדו' לי' חלא ומכבדי חיוו ואתי היא דכתי וכבד קדם יעבדו מעלך וכתיב והיית כריתי כבשרכם דתניא כנגד ואמת דלתתרמי' כה גם כהלי דשמה דכתי לת חיכה חמי לקב"ה מתם וכתיב קדישת אתקדשת כי אני ה' אלקיכם זכי לת לת כשיר הלי אות מה כתיב ומעצת תלוה יתבדו דהא השתה דקב"ה לא אתעשיר ע"כ ולכך כ כשתוטים ח"ו מזות אתי בשו"ת לכנס בנק שוה תעבוד חיכי ואתי ניתן רשות לכהני' לשלוט ושוה חיתת כפ' פנחס ע' תע"ח ישראל קדושי' ובכודי לקב"ה מכל חומין דשלמות ה"ד קדש ישראל לי' וכו' וכ"ש הלא חיתת כרם' קדושים תהיו כל מקום שתצא תוכח נדר ערוה תה תוכח נדר קדושה ח"כ אם סם נודרי עדוה נקלה' קדש ואם נקלה' קדש ישראל לה' ואתי על עש"ו דעשה תכת עלינו לכל לס ח"ל פנחי' בכדית אוי לן נקלה' קדש ואין להחזיר עש"ו ובוה תבין פסוקים כפ' לאומו שתצא עבית בסית ותעט תלוה עשה כי חיתת כפ' מלא לך סוף ע' סל"ב כיון דהוחת כר כפ בהחות שתצא תה תועלת לית להחות סטן לאסטלי' לי' ולא די דתקיף בחמת' וקטיל לי' ח"ל לי חמיך ואלה תלוקך ת"ח תיחוכת' לעטן לת הוי חלא כנין דלא יתלבש ואלה בלבוש דכיך קדישת כין דחות דלבושת דת לתחת ולא תתחזיב וע"ד תא אסטי לי' מ"ט כנין דלתלבש בהחות דלבוש יקר תיר לבושת הוריחת ובעידת' דהחות סטן יתבטל ויתעבר מעלמת וכו' ע"ש תת ואתלי לך בחלה מתיחת בכיכת דנוקבא דכר כפ הכי הוא רזא עשב רוחת דקדשת בחמת' ואנו חילנא דחוי וכו' מעבת לחרת יהבת בחמת ואסטרת דילי' לתי' בחרת ולא חלה לתרת וכו' דתיכין דרוחת קודשת נדחין לבטלן קיימין וע"ד חכיכו דנוקבא נדחין וכנ"ל ועמותיך יחלין וכחרת לא כתיב כי הכי וכל ואמת דכחרת דכסט לתרת קיימת בקיום הוא סטן קיימת לאסטלי' לתלבוש בחרת לית לי' רשו לאסטלא דהא לית לי' על מה דיסתוך וע"ד כתיב יבוא בחרו ע"כ והו פי' הכסיל חובק כחרו והכי סת תרין נוקבין כחדא לת יכלין לתיקם וכו' ע"ש והקדמנו כי לבוש הכשרה הוא תלוה ולזה תאמר קלל אחת עבית כסית הדבה בשר בלינך לו ויטש תלוה עשהו לבוש הכשרה ולזה תאמר דוד לזה כבדי שכון לבטח כי חיתת כפ' תרומה ע' רי"ב נוסיהון דמדיקי' דלא תתנון בהלי עלמת כתב הכתוב קלוסה תקיפת לבלשאלה עלייהו דוד מסאבת כלל דהא לת תסתפון מכתבי בהלי עלמת כלום ונוסיהון מדיקי' דלא תיתנון עלמת לת יכיל תיתנוני מזוה ומטותי שכתיב ויתנון הזהר דוד מקדמת לבטחת עלייהו דהא לת תיתנון מידלו כלום וכו' ע"ש ועניין בפ' קדושי ע"ש תנ"ח חיתת כפ' בהלי עלמת כתיב על הקב"ה תדיר בוטח בחייכי עלמו וכו' ע"ש ולזה תאמר דוד לזה כבדי שכון לבטח כי לא מהתני מהלי בטחת כישת לא מעטה כל סעורת יומה וכל"ל - ולזה נתתם כתובו לך ק"ד בשעת פטוריתו של ר' לקוב עשר תנבשותיו כלפי מיעלה תאר הכתם ע"ש גלוי וידוע לפניך מיעשיו כעשר תנבשותיו ולא מהתני מלמעלה קטנה יהי דגון מלפניך מיהי מלוס בחנשותיו ומלה כתוב קול ותומה מלוס ע"כ ומזון לפ"ד כל"ל והי דוקא עשר תנבשותיו תכין ע"ש מה שהתרתי בשור תנכסו נס לכלול חלא כנס כתנבשו' וכל"ל ות"כ הוא יג לתיקון חיך תלו לחודי' דר מיסתיי חלוה שתצא עבית בי טהורה היא וכו' ותתה עבית ליטלה מיזי ומסידור תלה"י ל' מחני בשור ע"ש והוא לפי יום שהתרתי לעיל מאחר ס' ויחי ת' ח"ו ועלי קוי קב"ה דכני כשו יתיתון לחולי כחית בחתין לעלמין וכו' תשמיים וכד בשעת כלקח כיון לתעבת תיהוכת' דמוקב לנבי דכוחה וכיון כבעין ויוי מתת לעלמת כוכו' דהת בשעת' דמדיקי' תשלים הוא תתר וכו' ולזה תאמר תלוה שתצא עבית בי טהורה היא וח"כ כדין נגדתי הלא תתר בעבי לישלה יחני לבוש ח כ לכל הלא כתיב

פ' יתרו ע' קכ"ט פי' מאחר ויקיל ע' י"ו

מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו נקי בפים ובר לבב נקי בפים דיוקא ובע"ב מה דאי' כפ' יתרו ע' קכ"ט כף אחת עשרה והב יעלה קטורת היינו סיכול לייחד יחודי' כי על זה תרחו ע' מעלה קטורת וכ"ל ע"פ מאחר פ' ויקיל ע' י"ו כי כד חיכון כפלונת"ת תתיהבת לשאר עמין כד ברכאן מעלמת הוחיל ונחות דיסרחל תתיהבת לשאר עמין כד מ תיתכבן כחדא כתיב כף אחת וכו' ולעמוד זה הלחכתי שיש שני כפין בשני קלפות בקללה לחשובה ולף נם זאת בהיותם בחרץ לוי פיהם לת מלחמתי ולת נעלבתי לך לוותסובקללה שני כתיב והיתה ריקם כי הי' פירוד בין כפין ולזה וקף"ל עשר תכבושתיו ואחר שינעתי בעשר תכבושתי בחלחמות יי' וכחשר כחלכתי וח"כ שם הייתי ליחס עם הרשע בודחי לת רציתי להנות מן העה"ז דהיות בתובה לפ"ת לכך יהי רצון שיהי' ומכותי כבוד ות"ל דהדת קושי' תוך חומתי' תלוה בשתה הנה ככר חלכתי בסוד לחיתי בני עלי' והם מיעטו' ספס וח הוא כולל חי' יחידה ונשמה והם מועטו' הוכו' לכך דהת לפי' לה' שיבוה בדשב"י כשוכה לפשתה עשה סעודה ודחי יש לתרץ כי חיתת כפ' בתצוה הלה"י ז"ל בהלכות שבת ח"ל בכיוחיות הקדושות הוא עצמות שיש ב בשלש הזות כגון עצמות עצי' שיש בה בשם רוח בשתה וכולם נקלחים נפשין דעשי' וכו' ועצמות דיניהה שיש בהם בשם רוח בשתה כולם כ בקלחי' רוחין דיניהה וכו' וכן עצמות הבריחה וכולם בשמות הבריחה וכן עצמות החיצונות כולל' כפ' רוח בשתה וכו' ע"ש ח"כ לפי' בעשי שבכלל הם בשם יש בהם ס' כחי' בהם בשם רוח בשתה וכו' ועו"ק שזה בשתה שבחת כי היינו הפחות שע"פ יש לו חלק מן העשי' וע"ז קחתר לחיתי בכי עלי' שיזכו לבשתה שבבריחה חלו הם מועטים הלא חיתת כתולדו' ע"ש ע"כ דיוקך והכן כתוך מלחכתך ומסיים וכתר דיבדע כר כפ רוח דחכמת' ס"ח רוח דחבינת' ויתקון נרחי' כה"ג היינו כנ"ל ולף דחיהו חלא יוין דלוניית' נדיך לחיהו שלים ולזה מדייק יבדע כר כפ רוח דחכמת' ויתקון נרחי' כה תה כתיב לחר ובניו כיתך דת בשתה דכר כפ בנופי' דייתקון ויתעביד נכר שלים ולזה כתכתבי כתיב ב' שופטים תשים תהיה עם יי' חלהיך כי חיתת כפ' בראשי' ע"ש ת' חיהו כר יי' בשתה חדם ע"כ והוח שוכן ע"כ לפי מאחר פ' פנחס ע' תל"ד בחאחר הכ"ל חלא תן תרוויהו וכנו' שרי עלי' דחיהו חדם דחיהו שתה תעכם ע"כ ולכה רחה תרחה כבתבי הלר"ו ול"ל נתבחר כי מקדת הוא בשבי' ומחרי תשכה הוא ביניהה ומחרי תלמוד בבריחה ומחרי קבלה בחינות והשנין הוא כי בחינות יש כל שלשתם תמנו וסס תורה שבכתב שהוא מקדת עם משכה עם תלמוד עם קבלה לך בבריחה יש מקדת משכה ותלמוד ונשר ומסס ענין קבלה לכן הקבלה שהיא בחינות לבדו נקראי' חינות על שם מחרי קבלה וכן הבריחה נקרא מחרי תלמוד לפי שבשבי' חשר השתה נ"כ ותין שם חלא מקדת לבד ע"כ והו כי אחיהו לת בתקדת ולת בתשכה ולת בגמ' חיהו מן היסוד והוח מוכן כי תין לו חלק בכל העולמות ות"כ לחדם כוח תין לו לפי' כשם דשמי' ולזה חיתת כתם כתובות ב' שני דייני נזירות ח"ל חלעזר עתי חתנות תיכם חייס כי חיתת כנמ' בתם סוטה פ' כי מוטל דף ת"כ חיהו עתי חתרון כל שחיהו קורח ק"ם שחרית וערבי וכי רש"י כל שחיהו קורח ק"ם דהת ודחי לת ידע מידי תכל ידע לקרוי קורח לתו עם חלרון קורח ק"ם דהת חתר לי רבי מנחתי לתן תרופה תן התורה סל ותתם הדבקים כיה"ד ותכם כל תמתי כתו לת"ח וכו' ותהבה ת"ח מכבסין ח"ח מכבסין מעלה עליו כבחוב כלילו תדבק בשכינה ע"כ והנה חביחת כלן בסוף ותתם הדבקים כיה"ד וכפ' שחשתם ע"ק"ח כר שחת יחידה' מכל שחר שחהן דחסתן לעשות יחידה' ולהיו' ד"ה ח"ו ח"ו ח"ה דכתיב כר חלק עם ה' ח"ו ח"ה דכתיב כר חלק ה' עמו וכתיב ותתם הדבקים כיה"ד בשתת דת שתם יתיר מכל שחר שחהן ע"כ וכבר הקדמנו חיש תם נבר חלים הכי נדיך לחיהו כשתת שלימת' וכו' וכנ"ד שרי עלי' חדם דהוח שתת תכדם ולזה מי שתת בסוד זה לו נחתר עליו ותתם הדבקים כיה"ד בשתת דת שתם יתיר מכל שחר שחהן ע"כ וכבר הקדמנו חיש תם נבר חלים הכי נדיך לחיהו ולהדבק בשם חדם כל כל שתיהן תורה חין תורה שחיהן ותן ומכי להדבק בשם חדם כל והדחי רחב תרחה כפ' בראשית ע' ק"ל שחיהן בסוד תורה תכמי שיש טהור ע"ש כי הראשי' לעיל דף ווי לעלמת דחיהן טחיהן לבת ותפיחין שיהן ולת מסתכלין בדרי דחורייתת וכו' דחפיחים וכנ"ל חפשר שחיהן ולת מחת בחתרי ותחתר כנלות בתרחה ולחדם לת מצת טוב לחדבק בלבו כנגדו וכן עשותך בחורה ותתר כנלות בתרחה ולחדם לת מצת טוב לחדבק בלבו ותהו כנלות חין נלות הה"ד ויכן כה וכה וגו' וח"כ רוכם כנולם תהו כנלל

פי' מאחר תולדו ע' שלב

טעם ת' רבתי כתיב תמיד

מחיר כרחת בראשי' ב'

סוד פסוק ואתם הדבקים כה׳ אלהיכם וכל׳ והוא יחודו ולא כחכמה
כי ז׳ל כפ׳ בראשית ע׳ ר׳ ישראל דסליק כי׳ וד ה״א ו״ו ה״ח ודוד
דמלה ישראל עלה כמחשבה מחשבה חשב מה״ מ וכי׳ תעשה אות קדישת
ע״כ ולזה לאחר יחודו ולא בחכמה כי חכמה הוא כ״ח ת״ב ונם חכמה
הוא מחשבה והוא ולא בחכמת התורה ובפ׳ משפטים ע׳ קפ״ח כי אקנה
עבד עברי שם אדנים יעבוד ובשביעית ונו׳ כל דכורא קאים בדיוקנא
בעלמא דדכורא וכל נוקבא קאים בדיוקנא בעלמא דנוקבא כעוד דחיוהו
עבדות הקב״ה תתדבק בי׳ ובחיותו שם אדנים קדמוניות תאקר נרמי׳
מפולחני׳ תשקר לי׳ קב״ה מחיותו שם אדנים דעלמא דדכורא וכו׳
ואתמכר בעלמא דנוקבא וכו׳ אתת שביעי׳ ושלית לי׳ הא מכלן
ולבלהה מעלמא דנוקבא לא בעית לקיימא בה וכו׳ ובפרקוא בחית
לאתת ואתדבק בסטרא אחרא מכלן ולבלהה תתאקר מעלמא דדכורא
ומעלמא דנוקבא הא לאתת׳ בחיותן עבדים לחיותן מסט׳ לאחרא ע״כ
ומה שאנו מצרכים בתפלה שלא שתעבדי שעה ואח״כ בדרוש שלא שתשמי
חשב כי הכוונה קאים בסט׳ דדכורא לכן יתן דעתו שלא יבדך בדבה
לבטלה ולו בעו״ה נורמי׳ עבדים ושפלו כמו פורק אין מידם והא
דאדייק לא כעא לקיימא בה ובפרקוא דילה כי אתת כפ׳ בחקותי
בשופו על פסוק לא תעשון לא מקמתי ולא נעלתי מ״ט בגין דחיבורת דכפשלי
ביניהו וכניסה כלהו חביבין נשלו הם״ד לבלותם לבלותם כתוב חטר
ו׳ בניסה לא מקמתי וכו׳ דיסייס בגין שהיה כלה דבנוייהו ע״כ ·
ולזה מסיים במאחר פ׳ בשלח ע׳ וכדין ונקפין רישא כל דלחיודו
בה וזהו כי״ב מה דלי כפ׳ פנחס ע׳ תמ״ח וכאה לחיות מלין דלשתדל
בגלות בתרלה ומבדא לבשרית׳ לתוקיף לה בכל פקודין ולמהבל
בניסיה כמה דזוהקין כמה דלתתאר תנרת דכלה דזוקפא עיי׳ כפ׳ משפטים
ע׳ קע״ב קבלת ק״ב להוות בשתי׳ זיל בדוך פלן וכו׳ לתיבת מלרי
דעלמין די לעלמי לחבל יתיב כי׳ ולא לחיכך לעלמין לחבל דישתעבדון
בי׳ ולהוות מלוכלת בניהו וכו׳ כיון דלחיותא בשתי׳ כך בעל כרחה כתיב
(והוו בעל כרחך לתה כונר) וכו׳ ע״ב כי הכרח הוא ושם דלי כר
כם וכה מהלי עלמין ובעיר לה כדקא יאות הלי הוא כר כם דקב״ה
לתתעבי בי׳ ולתשתכח בכל יומא בפולחי׳ דלי׳ ולאחר חמו כרחו קדישת
דלית לי׳ בהאוה עלמ׳ ע״ב ומה ישראל לאחר כך לתתאחר וכעין זה לעיל
בפ׳ ויקהל ע׳ ך בתריכות והניח לאילת׳ מתעטר כי בהאוה פרכם
ונקפת קמי מלכא ולאחרה חמי בחלי כרחו לתיבת לקמך בחלי
כרחו לתעטרת לקמיך :

הלכות ציצית

סימן ח׳ דיני ציצית ועטיפתו

מאחר פ׳ שלח מיד לך ע׳ ש״לח
תחר כטילת ידים יתעטף בציצית כדכתיב ובראיתי תעשה לך
כי תית כפ׳ שלח לך ע״ש ש״לח לך ע״ד ויהיה לכם ציצית וכ״ב
מלי קלי חמיל דהוה קאים קמי מלכא ומתלבשת בלבושת מלוכלכין
עד דכדון׳ כפיק ואחר הסיהו קמוהי׳ מעליו וכו׳ ת״ר יפתח
כתיב ועומד לפני המלך מאי לפני המלך דהוי דיהיו ההוה
דכתיב ואל פתחי אהל מועד לפני ה׳ אמנה היה מאי קרי לן דכל כך כם
דלא יהי׳ בהאי עלמא לאתעטפא בעטופי דמלוה ולא בלבושת
דמלוה (רלה שהדייק לאתעטף ולאתלבשת מכחן יש לדייק שלא די
בטילת שחלוק לבית הכנסת אלא צריך לכנוס שלא מפיה כל היום ואף
בלילה תית׳ שיהי׳ עליו ציצית ואביזרין רלו׳ מדוד מזה דאחיתא כפ׳
בשעה שכנסם התכלת והשעה שכנסם דוד למדרש ועדיים אחר חזי לי
דוד למדרש שאחיתופל ערום בלא ציצית כיון שנזכור מילה שבמצרו׳ ניישבה דעתו
ע״כ דמשמע מזה דגם בלילה הי לכנס ציצית כחזר לדברי מאחר דזוקא
כד עייל בההוא עלמא קאים בלבוש טנופא דלא מטערין וקאים
בדיוקא עלי׳ וכו׳ ע״ב ושלמא מלבוש נוהי ואחר בכל עת יהיו בגדיך
לבניס ולזה לאיתא בכתבי האר״י ז״ל יכבד בשחרית בעמיני׳ הכונעני לה
מאחר פ׳ שתזי טליתו לבבה בבגדו ת״ר כאחוזה לשמים וכפ״ פנחס ע׳ תי״ח
ולכל חי שאין לו ציצית נכנדו ת״ר כאחוזה לשמים וכפ״ פנחס ע׳ תי״ח
הטלית לבבה תיהו לייחוד אסטר דאחד ואתעזר לחל מלך יושב על כסא
רחמי׳ אתעבד בחסדו׳ ובוכן בחסד בחסד אליך ע״כ חולין ונקטרין
דטלית ע״כ (והענין כי אחוליית הם ב״כ כי אפותת לא יפתל ומשבע
והמוסיף לא יוסיף על י׳ וג׳ כ׳ ד׳ פעמים י״ג הם ב״כ ואחזה קטריס
בכל כנף הם עשרים ה״ה הם ע״כ)ונהה תבין נמ׳ כפ״ק דר״ה ויעבור
י״ו על בניו אר״י תלתלת מקרא כתוב אי אפשר לאומרו מלעיל ס
מצותנטף הקב״ה בשליח צבור והילוף למשה קדיר תפלה וא״ל כל ומן
מיסרהל חוטרין לבני יעקב כקדר הוה ע״כ ומביאו מהרש״ל בפסח מ
מקובלים ז״ל בתעטף הק״ב בתוהו עלית לבנה אתעטף בב״ה

של עולם ע״כ ומוכן לפ״ד ולקמיר דכרין לסטריד החוטין זה מזה דאי׳
בפ׳ שלח לך ע״ש ש״לח לך כתיב תכלת ומירות שמעצמו נכי לנדיק מכנף
התרן דת כנף דציצית דחיוהו כנף התרן ומירות שמעצמו תלין שחי חוטין
דמקדין ותלין מחתר עלמה גו חילין סכילין עלמין דכפקין אחכוזה
עלמה ע״כ ולזה לית׳ בכתבי האר״י ז״ל צריך להסדיר החוטין כל
חוט בפני עצמו כי הם ל״ב כתיבות חכמה וכל ת׳ מתיב בפני עצמו ע״כ
ועם שם כוונה ת׳ ז״ל קודם שתתברך על טלית נדול יכוין לחבר חו״ב
י״ה ומוכן מוחין לזעיר אפין (ו׳) דשם יה״ו ואח״כ ו׳ שהוא
ועיר אפין כוותם למוקבל (ה׳) ומה שהלבוש הוא כוה יח״ו
והוא ני״ל ב״כ חוטין לכל כתיבו׳ חכמה והוא ר״ת להתעטף בציצית
ע״כ ונסדור הוה הוא מה שכתב כתבתי לך בשוד מה דאי׳ בפ׳ אחרי ע׳
ק״ כשוד והרי יתפ׳ מתבון להסתכל את הנר עד שיפוג וכדין תתיישבו
בדרכיהן לבלהן עלמין ונם הוא סוד ביאור שאחר פ׳ התוכחה ע׳ תק״ם
וכך מהבין לנין אם ואם עליהם וכו׳ ומני לתתן ברית וכו׳ והנה שם ע׳ תק״ם
מחזיר אתי ציצית לבניו ומתיים לאחיהן כדי שיהי׳ מסובב בחוטות וכן
מה שכתב בפי׳ י׳ ז״ל ב״ה הולבנוזים של נלילות תשכחו ובפרד
הזהיל נתן בכנפיהם שעוי׳ שיהיו סביהם לפניהם ומניה לאחריהם
מכוונים זה כנגד זה פטורי׳ מכל זה מוכח דאין יוצאין בטלית קטן אם
לית בעניין זה לכל מקומות חדשים נאו אחר לית שדרוש תכותיכו
הקדושים קצת עושין טלית קטן שתי ציצית מלפניו ושתי ציצית מן הצד
וקצת עושין שתי ציצית מלפניו בצד ברית ולעומתם זה שתי ציצית מ
מלחוריו שן ושו לית יוצאו ידי חובתן ״בחשיבה יתהלבו ומוכרין בכל יום
על לית תעשה שעושין ברישה לבטלה והולכים בלה מצות ולכ״ד כי זהו
בעו״ה בעצת סמילל כדי לבטל ישראל ממצוה זו וזהו פי׳ בנוי׳ התכלת
דף מ״ח ד״ה שעור בר נדון ולכלה כל השיטל תכלת בירוקלי וכן ופרוך
ולדרדם בתרקת ומשני נוונה מסום קלא מילן ולכבר כתבתי שק״ל
נ׳ סמילל כי קלא יש לחו״ל מוסלא על סוד יחוד הכ״ל כי הלא הקדוזכו
מה דאי׳ בפ׳ בראשית ע׳ קמ״ח קו״ב בשלהוב דשרעא לית נה תרין
מחדין חד בהדרל חוורל דכחיל וחד בהדרל תכלת (ע״ו אמר רב״י בני רוא
דחכמת׳ לינו יהו״ד יחוד קדישת ה׳ בתרלה דשמע קדישת לחיות
בהדרל תכלת דאחתאחד כי״ו דלחיהו בהדר חוורל וכו׳ ע״ב כי אתרכתי
לעיל והנה סוד הוה בציצית כדאי׳ בפ׳ פנחס הפס קיימי
והלי תכלת לחיהו דינל לל״י דינל דמלכות דינל ותרין נוונין
דשתין בטלית חד חוור וחד תכלת רחמי ודינל וכו׳ ועל תרין נוונין
רמיז רבנן מחיימתי קורין לת שמע בשחרי׳ תשכיר בין תכלת ללבן
וכו׳ יחודל קב״ה בלילי נוונין יה״ד וד אדני רחמי ודינל ע״כ ומוד זה
בכר אתרכתי במוד יחוד זה וכיוצה בשחתרין כפ׳ ויקהל עשה ספיריו
כתב בתיתאה יה״ד דאחי׳ עלייהו דכלא וכו׳ ומסיים עשירית אד״י
דינל דמלכות דינל ע״כ ובחייט מכנין מותה התורה להיות בטלית ד׳
כנפות כי אחיתאה הנינת יתן ת״ם וכו׳ ומסם יפרד ויי לל׳ לאחיים
והם תכלה וכיוצה אחד ובגורה והם נגד ד׳ כנפות ע״כ ואי׳ בין תבין
בשבלך הלת אחכמה ואחד שם בקו יחיון מזה אחד וכיוצה ובגורה מזה שתל
והנה לעיל כתבתי מהציצית יהי׳ שלים נדיל ושני שלישי ענף הם נגד
ה׳ תפדים שלים מכוסי׳ ושני שלישי מנולי׳ ע״פ שב״ל נזה יש לתרץ
פסוקים בתלים מחזור לה׳ ובכלאי שחתו ולאחסנו קדמו ולא דמו ופי׳
רש״י ובכלאי בשביל לשחיל זו וכו׳ ומסם בחזור הכ״ל כתיב קודם כל פי׳ פסוקים ל״ה
עצמותי תתאמרנה מי יהי כמוכה נפי׳ ב׳ בת״ת מבנית כי׳ כתוב בהנהות כתלים ל״ה
מיימון בשלהים ש״ם יש בהת דכל עצמותי תתאמרנה ה׳ דוד לפני הק״ב ע״פ נבלה
חני תשכיח בכל תכרי וכו׳ ומס יהי שאילת׳ בה לחי קושר תבלין של
יד ובה לחי לחתו ציצית בזוון ק״ש בחזה לחי מסים הציצית בנגד לבי
בזון שהני קושרי ק״ש וכו׳ מכאן רחי׳ שחנוה לחתו הציצית ביד שחילת
בנגד לבו בזון ק״ש ע״כ דקשה לפי זה מה תמיהי׳ ים לפסוקי שחתר
ובכלאי שחתו ולאחסנו לכל הנה לחתת בפ״ק דע״ו ח״ר יוחנן משום
רשב״י לא היו דוד רחוי לחיותו מעשה דכתיב ולבי חלל בקרבי ופי׳ רש״י
יפ״ר חלל בקרבי ואין לו כח לשלוט בקרבי ולא עשה שלח כדי להרחק
תשובה ע״כ לחתת כפ׳ יום הכפורים חר״י נדולה תשובה שדוחה את
לח מעשה כתורה שב׳ מן ישלח יום את לחסת והלכה מחתו והיתה
לאיום אחר וח״ב היה תירון לדוד על מעשה בת שבע להרחות תשובה
וב״ת מי יימר דתשובה מהני כל כך לכחות מדחתירון דפשה דוחה לח
מעשה והנה בפ״ק דיכומות בחיט׳ דעבי׳ קאמר אלא מהכא דכתיב
לח מלבנם שעטנז וכתיב נדולים מעשה לך ודרשינן סמוכי׳ וכו׳ לחיתת
בפ׳ בתכלת דף ל״ט הוות נפרק החכמי נליוות דכול תכילת וגדילת
מינדל פי׳ רש״י בל הציצית חית נדיל ולא שייר בם ענף ל״ד יהי נלחת
ולא

ולא יהי אכלתא רבה בר בר תנה לאחר יהי נלעיתא ויהי אכלתא במאי
קא יהיבנא רבה אמר כגון נדיל ופתח פתיל לו נדיל לו פתיל
וכיב אמר לעולם פתיל פעיקן ואחזה נדילים וכו׳ · נדיל ופותליה
מיבעי ליה דאי תנוכו תנה פתיל ליפתח ויפתח אין הנדיל
לית ליה ע״כ ל״ק הכא ש״מ קסבר עליון דאוריית׳ דאי ס״ד דהכפן
אין מיבעי ליה דאי תנוכו תנה פתיל ליפתח ויפתח

בציצית הכי גם קדוש להתעה נרמיז בקדמיתא להתר יקבל עליו
הוי עול לרבות על ריבוי דומה להתר יתקבל קדושת ד
דיחוד דציצין תפלין ומזה תפלין על ראש ועל יד ולעתקבל להן
בקדושת יחד בשולחנו ועל לבב כיום דקדושתא שולחנו תרת
לרבות ויומנו תתקבלי ונו' וכתיב ויאמר כחותם על לבך כחותם על
זרועך ונו' ודא הוא עיבורא דקדושת בשבת דעלמא כר גם להי
בקדושת יהי נרמיז בקדושת בקדושתין בתלתא דמהימנותא להתר
יקבל עליה הלי שוא מלכות לבשבת על ריבוי פרישו דמוסף כ
בשבתי דהוד מלכות כנוסח דשומרי דפרים על ריבוי ולהתר תפלה
על יד ויהיו תפלה דמיוחד להתר תפלין דעל ריבוי דמוסף תפלה
דיחוד ודא כנוסח דת עובדא כנוסח דהמוסף והלי בשובדא
ובשלוחא תלי כלומא ולי פנים שובדא תלוחא לא לזכות לתר דבדי
פיה ולא לתיהו ולתפנים יהוה כר גם לבעלה ותתא ולא שוב
על הפנים לתחיל שובד והלי ולשלוחא תלוחא עליה ודא הוא עלמא
פנים וה ליה לבב גם דפנים פלגת דיחיה עלי' כעיב כי
תבואו לארות פני ונו' דהל ב שובדא ובשלוחא תלוח פלגת ע"ב ומה
פי' בנוך דהוסף לקבל עליו עול מלכות פנים עליהם דיקא
ושעל ידיו ויהיו תפלין : ולהבין כל זה ותיא בהתבי הלי"ו ו"ל כי
יש ד' אותיות שהם הצדי' ויהיה ובריאה ויצירה ו"ל בתן פרישם :
הנה עצם קדושתם ותוכיות השלמות הוא בתוכן זה כי יש מעשה
ודבור . והנה עצם המעשה הוא בתיאור קודש שבבור ועל ידי מעשה
נתקנו ד' אותיות ולבי ע"ב בתקופת שמש ופי' התקון הוא כי בזה
הקליפות יתאר הם בכל קדושת בכל שולם מהם כתיאחזו ומתדבקו
בקדושה עליונה ויבקו מהם כמובן כי אז יזן יפיקתם ומתה ביום תמו
פרישים להבדיל עליו יתיאחזו ביום כיו שבתיאחזו בלילה וכל זה
נעשה על ידי תיקון המעשה : והן עיקרו בתפלה מוצל ידיו בשחרית
בקומתו מתעטף ויושן להבדיל הקליפות מבחי' על פנים ה
קדושת ד' אותיות שבו שולם השמיני : לחר כך יפסח ויבוך בקבין ויוציא
קדושות מן הבשיעית והלי בתקנו עליו ד' אותיות דעשיה הבשיעי'
שלהם וכו' . והכה בתקנו שלש אחרונות בשיעיות ושוכיות דשמיה
בשחי' חול בשיעי שלהם שבשני חלקים ולחר כך על ידי ברכות
שלהם שהם על בטילת ידים ולחר יהי שהם בחי' הכל שהוא חול
החיקוף בכוללם של ב' בחי' : ולחר כך על ידי טלית קטן ב' בחי'
שהוא בשיעי' דיוקוד וטלית זה הקטן ילבש תחת המלבושים .

וטלית גדול הוא בכנד בחי' תמוכיות ולבן
ילבש על כל המלבושים וכו' : ועל ידו בתקנו שלש לחרונות דיוקוד
בשיעי' ושוכי' וכו' : ועל ידי בברכות בתקנו חול החיקוף על שניהם
לחר כך ב"י תפלה של יד בתקנו שלש לחרונות של הבריאה שבחי'
לחוכי' ועל ידי שברכה בתקן חול החיקוף : לחר כך על ידי התפלה
של ראש בתקנו שלש תחרונות דלעילות בחי' לחמוכי' כי הבשיעי' לין
צריך לתקן וכו' : ונם חול החיקוף של בשיעי' לין צריך לבדך עליה'
וש חולקים בשוקפים ולחוריים שצריך לברך על התפלה של ראש
להמשיך על ידיהו חול החיקוף ויש בידיהו כח להמשיכו ע"כ .

ובזה תבין מה לחיתא בזוהר הלח"ו ו"ל בשיעיא לברוך שלחר
יקח בשיעית בידו כי ברוך שלחר נעד יוסיף בברכו ועלית
הוא עובדת דיוקוד ויוצר חול שהוא בריאה לבך יומשך בתפלין של
יד ובלחר תפלין של יד צריך להכניס בישיבה לבך ביוצר חול יתקבל
בישיבה ותפלין של ראש יעשקו בתפלה של העמידה שהוא בגד עולם
הלבלות ע"כ : ומה מחוד שבחיתי מהבת לחר לת טוב בעמו שבשליח
צבור אמת תפלין ובוצית קודם בריך שלחר פוסקים בכל תלה
ושליהם בלחר בתיאיכה יתבלבו וכו' : הלא מפורש בגמרא ב"י ובלחר-
ו"ל ומין דבת לבי בישיבת ולא בעיבת בבגדו ותפלין בריאת ולחר
ולחי בהוא תסדר לבת בתיך בירלחתך חיה מורלי : ובזה תבין מה
שלמנו מתפלין ותן בנו בת על ידי תפלתינו להכרית הקליפות ולטהר
השולות ולהמלות השולמות וכו' :

והנה מבחר בלחר הם ל"ל בסוד שלחי בחותם על ודבתך לעבין
התפלין : ולחיתא בשלחר פ' משרש ע' ב"ל פתח ולחר
שיחי בחותם על לבך וגו' שיחי בחותם בנבת ישראל תחיה דת
לקב"ה שלחי בחותם חלן הוא חותם דת חותם דנושא קדוק
בחותם בחותם על לבך דת חותם תפלין דמחת בר גם על לביה
בחותם על ודבתך דת יד בזה דמיון בהיות ודוע ובנבת ישראל
בלחר שלחי בחותם בחיליו תפלין דבישיב דלחי שבחיל בכל נושא
ע"ד תפלין בוזוע על לבב ובלח תפתח בר גם שלים כי וכל

ע"ב מיבורא ע'
ב ו

תי' מלחר פ'
דברי ע' תכ"ל

לבעילא וכו' ומקיים כרין בר גם שלים בכלה בקדוסה עלאה' וקב"ה
קלרי עלי ישראל לחר כך לתפלה ונו' ע"כ ע"ם כל המלחר וכדי
שתבין כי בכתבי האי"ז ו"ל בסוד פסוק שיחי בחותם על לבך ו"ל
והנה בלחרנו לוך בלילה מסתלק הרשימו על מוחין של ז"ו והנה ה
הרשימו של המוחין על ועיר תוכין בשתלק לנחלי ויסב על רחש לך
הרשימו שלה בשלר תוך ועיר חוא בלבו של ועיר תוכין ומשם מוליר
על המקדש ומשתחר מלכות לוליר תוכין שחי בחותם על לבך :
והנה בתבלר כי בלור בוקר תקף קדוש בתבלה לותה הקדוש על
רחל הניקבית שהיא בחי' כתר שכה עולה מלשחה מהיכל קדש
קדשים של הפרוכת עד ודוע שחלנית של ועיר ושומדת שם פנים
בפנים לוך הם הקבלות החלרות שחכתם ולפיהה יוכדע לו לשחה
בכבי"ם ושומדת שם שר תפלת השחר ולוי על ידי התפלות הם
שלוים (ודוק סוד מה לחיתא בתלמר פרשת ° ולהלה הפרוים ע"ב"ל
דלין לת תפלות תלין ועיבור תלין ובכן וכו' ובכדין תנן שחין ולקין לחיהן
נפרי חיבה לת תפלות ולת תפנבדת בתקובלא וכו' ע"ם כי תבין כוה
המלחר) ולוי לחר זוד הכוקר ובפלה לותה בקודש הניקבית
ושעומדת כוחוב של ועיר תוכין פנים בפנים לו הרשימו של המוחין
דלעיל לתקונו תוך ועיר תוכין לו תוך הלב ומש הרשימו
על תפלות שהם בלילה בתנומה בפנימי' בחוך הגוף ובזה יבין בלבו הם
עתה יפלה משם ולחרון ובכנם בריאת הקדוש כקודש ובזה שם בבחי'
מוחין של הקדוש לחוכם בחלת בתוך הרשימו שלה ולחר כך הרשימו
דילה . ובבחי' שבין של תפלין כי הנה כלשר זה הרשימו של המוחין
הרחבונים חוור ובכנם תוך ועיר תוכין לו תוך הלב שלהם ונעשה
בחי' תפלין ובחוץ של תפלין חוים נעשים לגלי מוחין הרשימו
הפשטים חן המוחין שבחיצוניות בפנימיות ולחר כך חלו חוים מתפללים
לחר כך לו בלוים מוחין לחדים בריאת דוקיר תוכין ובוקבת
חוכם ואותו הרשימו יוצא בבחי' תפלין בחוץ . ובזה יובן לו לוה
חוכת תפלין קודמת לתפלת שמונה עשרה כי בתפלין הם הרשימו הלילון
שחור בהן קודם שתפלה בלור הבוקר . ולחר כך על ידי התפלה
בלים חוחין חוכם לחרים חדשים בריאת דו"ל וכו' . לבן עיקר
חוכת תפלין בשעת התפלה לכל בשלר היום שלין התפלין חוכה
כמו בשעת התפלה : והנה עבין התפלין בעשה בה בלותה של בחל
וחהן שלחר שכתוב שחיי כחותם על לבך כי עתה שעלתה לותה
הבקודה בלור הבוקר עד ודוע שחלנית של ועיר ושומדת שם פנים
בפנים עמו לו בשם ענין כחותם על ודוצך כי הרשימו של ראשך ד
בפנים בלבו של ועיר לך זו הבקודה ובתיבה בודוע שחלנית
דיוקוד מבחוץ ולו בחיותה זו הבקודה יוצלה זו הרשימו שלה מתוך
לבו של ועיר תוכין וכשם בלותה הבקודה בחיותה עמו על ודוצו
ולו הרשימו הרשימו ההוא לתוך לותו הבקודה בחקום הרשימו -
בהכשם הרשימו ההוא לתוך לותו הבקודה לו בקבל תפלין של יד
כי לותה הבקודה בקבדת לו בודוע שחלני דיוקוד תכשין בחקום
הבקודה לפי שהוא בבנד הלב של ועיר תוכין הרשימו ובשעת בחי' תפלין ובזמן
הרשימו חשר שם ולו בשם לותו הרשימו ובשעת בחי' תפלין של ראש נקבה
כי בשרך הוריר תוכין עמהן שם תפלין בודוע ועל לבו בחי'
תפלין של ראש : הוא יתבאר ענין שחבחי' לותה הבקודה
תפלין של ודוע לו תפלין של ראש נקבה כי בבל לחת :
ושתה שיך שבשלר בחם כן ° לחת פשים פטורין מן התפלין בראש תבין הוא לחה
כמו שחנשים לך הטבין הוא כי בחי' תפלין של יד הוא לותה הנשים פטורין
הבקודה הבקדמת דוקיר דוקיר בשלחי דוקיר ולין בה פרוש בלל עדיין מן התפלין
ולבן לבו דוקיר תוכין בבחי' שהוא בשלר תוכין לותה הבקודה ולחי ע"פ
הבקדמת בודוע השלחי דוקיר תוכין ולין בה פרוש בלל ולבן לבו נגלה יש ב"ל
דוקיר תוכין בבחי' ועיר תוכין לו ותיתת לחבתה ו"פ בחותם על טעם
על ידי לותו הרשימו ובל זה לבך שהוא בחי' תפלין של יד הוא לותה הבקודה
לפי כי עוה בחות בהבה שהי לותה לותך . ובשלר שתה הטעם לחה
קדושין של יד בבל רחש ובעבין כי הבה לותה הרשימו של רחש שהיה
בתון תוך החוה של ל"ו חיות וכ"ו עשק תורתה לחר חנות היה עולה
זו הבקודה של כתר דוקיר לחשלה בעת הבקר חוח ולו יוצא לותה תפלין
הרשימו שלה שבתוך החוה ובכנם בלות' הבקודה ושבה בה בחי' תפלין
בוקבת זה בעשה ע"י שלחו חקיימין חנות תפלין ומבדכין ברכה זו
ועל ידי בך בעשה המעשה ולחר בך ברכות ועיר תוכין שבכר יש לה
תפלין בוקבת וכו' לו חתקבל בה ולו חחשיב לת הרשימו שלו לחר
לפעלה ובכנסו בה בוקבת ולו בעשו ע"ב תפלין של רחש ולו נם ולת

על ידי המצות שאכו מקיימין בהכרת תפלין של ראש כמודע כי לון
דבר בעשה למעלה תלת על ידי מעשה התחתונים בעולם הזה ו"ק
קשר כשחול קשרה : וקשרה לחדרי שיש כחותם על ושועך כי עשה
ניחות תהכה : והרי נתבארו קדושת תפלין של יד בשל ראש ותת"ל
על ידי"ק ותפלה בחים מוחין לחדיים ועתה בחיור הכתוב מה
היה קשרתו ואחר כשביו חשבו גם ראש ויהיה ליאות כי תקשר חול ב
בתיקון שנעשה כח כי תוקף הקשרה בכתב של רחל והיא עומדת
קשורה בורוע שמאל ואז נכפף בה לותו הראשון ונעשים שם התפלין
ק' בחיות הלו בחים הכתוב שהם הנקודה שהיא לומדת כך
בשבי ועיר בשלה שיהי כחותם על לבך וגו' ובחורה הוא עין
קשרתו לומר כי כתבה הוא שיהי כחותם על לבך וכתותם על
ושוער יש גם הלון תוקלת לבי שהוא יתקשר כי ויתקן גם הוא
כחיות : ואז בשלה השביה "בשבי "גם "שלכבת "יה "אשר לשבי
תיות הלו רחל" והיא בחי' לותה הנקודה שהוא בחי' ככתב ורחל ג
שלה ונתנה בורוע נבורה שלו שהוא גם ונעשית הוא לו בשבי גם
שיוכלים "שם ונעשית לו בחי' התפלין שלה שהם נקרלים ה
שלהכת יה כי הם בחי' מוחין נמוכים שלה שלהכיות היוצאים מן
יה שהם תכמה ובינה-הנקרלים יה לשבי מהם כשעה האותן והתפלין
וגם המוחין כעצמן שלה הם תכמה ובינה שבה הנקרלים גם כן יה
ע"כ : ואיתא כבתבי ה"ה חלת" ו"ל בשורד ערב שבת לשם קדושי
ובשרש אחד שלהכת "ה ותדע לך שה "ה בשעה שלשת בתוכן
זה כי "ה יש בו ג' מלוחין יודי"ן הה"ן ולשלשתן נייטרית
("אה"ו"ן"ח") לחד בך שבה ב' חותיות "ה ו' הו בכל ג'
שלוחים ו"ד פעמים ה"י הרי ל' ו"ד פעמים ה"ב הרי ל' ו"ן פעמים
ה"ח הרי ק"ך הרי נייטרי"ת ו"ד ושוב הענין כי ג' ה"ן ג' מוחין
פעמים ה"ח הרי ק"ך הרי נייטרי"ת ו"ד ושוב הענין כי ג' ה"ן ג' מוחין
שם לשלשה בחקוק כתר שבקבה שכל מוחין שלה הם בסוד "ה ח"כ
גמרן כת"ר ות"ת הרי נייטרי"ת תשי"ן ה' שהוא חתת"ת כי לו נקרא חתת
והנה תשי"ן ו"ן וכ"ן נייטרי"ת שלהכי"ת הרי לוח משם ה"ן יוצא שלהכת
ו ע"כ : והנה ואיתא בתאחר ס' כשל ע' רס"ד תלת מוחי דהו בזעיר
חצין ואשתכחו בתלת חלקי דגולגלתא דרישא וחד מוחא אקרי על ע' רס"ד
בוזיה דכליל כל תלת מוחי דאינון ואיכון כלילן כחד שעיר
תוור וכו' להאי זעיר אחצין בתלת מוחי דיליה אשתכחו אלין תלת
דהאי זעיר אחצין בג"כ אשתלימו ד' פרצופין דאינון בתפלין דתפלין
נהו שהם קדישין וכו' ע"ש כי שם דבריס שעומדים ברומו של עולם
ואיתא כשחתר פרשת ואתחנן ת"ת תלת חלקין דאתיון דשיר ע"ת
תתלגלי כה בגולגלתא דזעיר אחצין (כי איתא בחאחר פרשת ע"ת ק
ומשבטים ע"כ"ן זה לשאול דאתיא בראש דוזין רישא דאלבא דאתקרי ם"ב משבטים
בחסד ובגבורה והאי ריש תפלין שברי אינון בקל ואתיין מן אינון דאתיין ע"כ"ן
דאתקרון כהו עלאי ואתקרי אחדי דאתיין ומן אחרי דרחמי ונעשה
תורייתא ורזי תורייתא וכו' ובכלל נחית אשבעים קדישין ע"כ : כי
הקדושה לעיל כי בחכמה ובינה אתרין ריזין בחסך חיותם כי חסד
דעתיק אתגלגם שבתוך כתר הנקרא תורת דעיל לעיל מיניה לבא
דנגיה בעתיק שהוא (י') דשתא קדישא אחר בתפלה היה נגזו בעתיק
היה אחסך וכו' ונם אבונינא דקדמאה שהיתה נמוה בעתיק
בסוד מיניה חד מיניה ואחי מיניה לתגניו בכינה הם סוד הנשמות
המשכות אלו מנבורות דעתיק : ואלו הם ב' בחינות שבחכמה
ובינה מוחדים נם הם לבדר בחלקים אחדים אל ועזר לנפש וכדין
כתיב חד נלגלתא ע"כ : ולזה קאמר כאן רישא דאלבא דאתקרי
בחסד ונבורה וכו') ואתיהן תלת מוחי לונה דסתימי בחינון תלתין
ואשירותא דמוחין עלאה אתימלה דעתיקא קדישא אשתכחו לרבע
מוחי דהוכמה ועזר לנפש וכו' ע"ש דבריס נפלאים :

ובדי לבאר לך כל כל"ל ואיתא כבתבי האחר' ז"ל כי המוחין
בעשו אין יחוד חכמה ובינה אם בהם שלשה בחינות
פנימי' ומקיפין בחי' לחשונה שבחבש מוחין אלו שבחבש
בתוך חכמה ובינה על ידי יחודם ונשארו אלו שבחבש מוחין בתוך
בינה בבחי' מוחין פנימי' : ובחי' שניה הוא כי כאן שבאוחין מאוחר'
פנימיים היו אבחי' לחוד תלין מחולת דדיקנא (והוא מה דאיתא
בחאחר פרשת חוקת אות ע' קל"ט וי"ד עם ה"א לה תלי' חכוחה
דלבון בחסד אלה בחולת תלין דאורח לבון) ולזה קאחר מבחי'
לחוד תלין מחולת דדיקנא דעתיקא קדישא אתגלגלת אן בחינת
פנימי' דאוחין אלו שבחבש ואינה בחינת חכמה ובינה כי אם
בחבש פרשיות בתפלין אלו שבחבש ואינה בחינת חכמה ובינה כי אם
בחבש פרשיות בתפלין אלו שבחבש והם בחי' חבש חותיות יהו"ד ואחרם
אוחין שם בבחי' חבש חותיות יהו"ד ואחרם אחי"ם שהם חקופין
וכנגד חור המקוף העלין לשעלה אן אוחין פנימי' כנתבים כ
בפרשיות בתפלין אלו ב"ש חוכרות שהם ניצוני פחות בחור המקוף
דאוחין פנימי' שהם בחי' בפרשיו' ניצוני פחות בחינת שהם בחינת
לשעלה בכן הם נם כן שחות יהו"ד ולפיות בבחי' חור המקוף הנה
חשבונם ב"ש חוכרות בחצין שם אחי"ם שהוא חור המקוף ובחצין
כי חור ב"ש חוכרות הוא יותר נדול אן חבש פרשיות ענינו :
לכן נרחוו בבחי' חותיות ואינדב בחי' הנ' שהוא חור המקוף

לזעיר אנפין וכן עד"ו על ידי חותה התחתה דחולת דקדישא בתוסף
בחלו החוחין בחיות ואז אתעזון חורם בחינה ואז אתעזון חורם בחינ
להם שם בחוקוחו בנגד הבשיעי' ונעשה שם חור המקוף בחינ'
עץ חיים בחינת חכמה ובינה שבחבש מוחין לחדיים ונעשים שם
בחינת חכמה ובינה : ואיתא בחאחר פרשת חוקת אות ע' קל"ט
וי"ד עם ה"א לה תלי' חכוחה דלבון בחסד אלה בחולת תלין
דאורח לבון) ולזה קאחר מבחי' לחוד תלין מחולת דדיקנא
דעתיקא קדישא (כי אחת נוטל ה
בחשבת חחול הת בחינת חכמה ובינה ואינה בחינת חכמה ובינה
ה"י ב"ן ו"ד ה"ן ו"ד ה"י ו"ן ה"י) אחר כך כחשבי אל חנחין
ה"ן הבחינה ואינה ואת בחינת חכמה ובינה ואינה בחינת חכמה ובינה
ה"ן ו"ד ה"י ו"ן ה"ן ו"ד

אחר הוא כעין בית עקר אלא המותן פניהם הוא נגד להיכה לכתפת
היותם אור המקדש ובזה כי אלו ג' בתי עקרים על ריאה ד"ת כולם
בדמיוס בתפלין בלבד שהוא עקר אלו ועכשיו עקר קטן וסם
אחר להי"ה יהו"ד להי"ה (והכה ג' שמות הללו סם גימטריות מי"ס
ון"ם ס' עליכם יחיו) :

ועתה נכאר מי הוא הנורם אלו בעשית המיוחן פניהם לצאת
לחון באמצע המוח להיות שם חוד עקר והוא כי הוא
קונה דשערי דריעה דלהיך תפלין מניח אלו בדעת דוויר תפלין .
והוא הנורם בלעשות אלו תפלין במוח דויר והוא כיצד מבארנו
בסוד הדעת אל דויר תפלין הכולל תרין עטרין בחי' תרין פרקין
עליון דאבי דחוטות וסם נקדות ריעה דכתיבין ואין פרשה ל
לעולם בלהיך עמו רק בחותו ריעה כתיבין דיליה שבעשו בחי'
תרין עטרין דויר תפלין הקרוי דעת אלו ומוח כי סיום קונה
דשערי דלהיך הוא נגד לחור הדעת דויר תפלין חוח הנ' שבו
הקרוי כתיבין דלהיך והנה בחיות תרין עטרין אלו חוח פניהי
דדעת הוא חות לחר לבר כלול תרין עטרין לפי שהוא מלובש
ביסוד דכיסה ושם הוי קונה דשערי הנורם מיוחד מסם חור המקוף
של התפלין בחלק הדעת לפנים בסוד חור המקוף והם שני מחיצ
ווית תרין לחדרין שהם חכמה ובינה דויר תפלין ואלו הם ד' ם
מרחיות שבתפלין . ופיחור הענין הוא זה כי הנה הוית קונה דשערי
דריעה דלהיך תפלין הוא יונה ומוח יון המוחין מתייחה דלהיך
תפלין המשכיה תוך אלו השערות כי הם כחו מכוחות דקיס מלוליס
ונחוקים סיום השערות הללו שם הם חיות כל השערות ומשם ומשם
הוזרו מוחין מתייחה דלהיך תפלין לחון ומוחין כי קוני שערי
דלהיך אלה סיומם עד שבוחיה דלהיך תפלין וכו' אלה שם
דלהיך דויר תפלין מוחה מהוחין שהם מלובים את כולם ושם כנגד הדעת מלחוניין
בחוקים עוקף ויוה שם כוגע קוני דשערי דלהיך וסם הוא מסתיים
ונחתם התחתת מוחה מתייחה המשכיה דרך מכוחות השערות הם
נגלים בחוף הוי קונה דשערי וסם מלוחים בסודך דויר תפלין
בחיחוי הדעת אלו אלה שם הוי תרין ריעין דכתיבין דלהיך שסם
תרין עטרין דדעת אכת חוחם החוחות העמוחות סיוחלין משם שסם
מוחות דלהיך תפלין מכין ומכוונין במקום ההוא ועובדת הלחות
לבניס חוך המוחין דויר תפלין ואו מתנוענין חור המוחין פניהי
דויר תפלין בחוח המוחין דויר תפלין שהוא נגד הטוף אלה שם הכלת
קוני דשערי ויונקין שם החוחות בבחי חור המקוף דתפלין וכו' .
ואמת כי בתחלה לא היו המוחין בהיותם בפנים רק נ' מוחין ושתה
על ידי סלוי הכתוסף בהם על ידי הוות קונה דשערי דלהיך
לתפלין המכרי' כתלקו תתרין עטרין ונעשו בחוך שבי מוחין משם"ב
בהיותם בפנים ושתה נעשו ד' מרחיות בתפלין שהם ד' מוחין דויר
תפלין : לחוסף להיות שליכם רק נ' בחי' ויהי נרם להיות ד' הוות
קוני דשערי דלהיך תפלין לכן לחור שם בהדיה כי בהוות מוחה
עלאה עם נ' מוחי דויר תפלין הוי ד' מרחיות : ובזה תבין למה
הוי ד' בתים בתפלין של ראש אמת"ב בתפלה של יד כי כיון שלמה
הד' מרחיות הם ד' מוחין שנתן דויר תפלין רק שנתלבשו תוך
הי"ה הכוסה לבן שם בבתים הוו ד' אמ"ב בתלבות ונמלת כי המוחין
ים בהן ב' בחי' הת' בהיותם בכה"י הם נ' ונעשו ד' ולכן בתפלין של
ראש הוא שבי שיכי"ן תחת של ד' ראשים ואחת של נ' ראשין :
ובזה תבין נעי' בזוהי תלחות דף כ"ה ו"ל ד' פרשיות שבתפלין פי' נח' תקונות דף כ"ה ול"ה
מיבבין זו את זו שפולו כתב ח' שעבהן דכתיב וכתבתם
כתיבה תחה ובתפלין כתיב הוי"ה והי"ו לטוטפות וכו' הוי"ה תחת
לבולן ע"כ הוי"ה דייקא דוקא לומר שם הוי"ה כי ד' פרשיות הם
נגד ד' אותיות הוי"ה וכל"ל : וע"ם מה שכתבתי יתבונן נם כן נח'
שם דף כ"ב ו"ל תנו רבנן לטוטפות לטוטפות הרי כאן ד' הבריבי
- רבי עקיבא אומר תיכו כדיך ת"ט בכתבי אתיס ע"ת בחפריקי
אתיס וכו' . כל הנה אצל שם בעניו זה כי בבר בהרכתי לעיל
סוסד תהיך תפלין כי תהיך תפלין תיכו דק ט' מפרשיות לבד כי
הקוקבה לה בתנלית כו . ואלו בט' שבו שם סוד ט' הילכות המל
המיוחד פרשת שקודי דלאו דוחין ואלו תיכון הילכין וכו' . ובסדומו
ויובן זה בשנו ד' מוחין כי הדעת נחלק לשנים : ואלו קאמר רבי
עקיבא תיכו כדיך כי ט"ט בכתבי אתיס והוא מוכן נם סוד כתיבת
הארכתי לעיל ע"ש :

ובזה תבין חלק התיכוך תפלין קטנים הם נרסה לבעלה כי תיכוך

ובמאמר פרשת פכחם ע' ת"ף תפלין דאמרי בלאוה כתב מ"ב פכחם ע'
ויהיו היכו מאמרי עלאה (יהו"ד) דאיהו (י') חכמה ת"ף
(ה') בינה (ו') תפארת כלול שית פסיקין (ה') מלכות ובנין
דף מי כעניך ישראל ומאי מי נוי נדול אחר לו מלהים קדושים
תלין (כי') תלהיהו בכל קדושיהו תלוי תדעה קדוש בלהו קדוש
(בל) דאת (כ' יי) דאיהו (י') ון (אה"ד:נה"ו)

בתיתר פרשת תרומה ע' רל"ד ו"ל לתתון ויריון תיבליות תתלה מ"ב תרומה
תתון רבבן תבלות עלאה ע"כ ע"ש : ועין בתיתר פרשת ע' רל"ד ל
כרחיות ע' קנ"ב תחר רבי לבעור מ"ט קדמתי לחיין יומין סנוחין
וכו' והשיב קדמתי רבוי סבין ותריבו דיומין לחין מחריך חבין
ומיעוט דיומין ומבן לחון מוסיף חסן ופנין לח בחברהם כתיב
חלה בולדות השיחים והתרן בהברחם (כה) זעירא ע"כ ע"ש .
וכלן כתבתי שבמוך מן תריך תבין : ונבי תפלין כתיב יי עליכם מ"ב בהשתית ע' קע"ב
יחיו והו תחת מיה שבתביתי לעיל על הסמוך יומתו ולח בחכמה
ולח בחכמת התורה על כן היתה לח ה' יעשה מעה כתקנה ואו
נחמר עליו יהו"ה עליכם יחיו . כי ו"ל בסידור ותבונן כי אהי"ה
יהו"ה אהי"ה נ' חוי"ה סוד התפלין חיי הולך ותבונן כי כיד ים יב"ק
וכרחם ם"ת נ' ק"ם כתבין יו"ד ה"י ו"ו ה"י יו"ד ה"י ואו"ו ה"י יו"ד
ה"ת ואו"ו ה"י ע"כ עוד כתבתי אלה"י ו"ל ובזה תתבתה כי כל מרחי
היודי"ן תתחון על אותיות שם אחד בכתבין בתפלין סם מרחי ד' כוח
אחד' כי חיות אחד' סהיות מרחי (י' י') ואות א' סהיות מרחי יו"ד
ולפי שתתפלין של ראש ה' בבתי על ברח ע"כ הלבין סבבן מחתון יו"ד
ובזה תבין ב"ן ב"ק דשבת דף ג' ו"ל . תנא דבי חזקיה נח' שבת דף י"ב
משמה בתלמיד אחד שמתה הרבה ושמה תלמידי חכמים
מרבה ואת בחני יחיו והיתה תשתו מושלת תפלין ומחזרת בשבוי
בשבוית וכו' ואומרת בתיבי כי היה אוהך יחיך וגו' דלבתורה תכתה
ליה בקו תפלין לכל המקדימו כי תריבו' יחי' ובזי' בח ואוך תריך תכפין
ויהיו בתיב נבי תפלין יי עליכם יחיו ותפלין בחבבין ין תריך
תכפין ומי שיודע סוד זה של תריך תכפין אז יובה לשוטרי קיומה
ויובה לתיכיות יומים ושנים והרחה שהוא מדקדק בשוטרי תפלין :
בוה מובח שהיו יודע זה הסוד ואם כן היה קשה למה אות בתבי
יחיו לכך לא היה שום בן חדם יכול להשיב לה וכדין דכתיב שתשה
כב"ל .

בא"ח שימן ל"ב .

הלבה למשה מסיני שיכרוך עליו שער וכו' . ובתנו שיהיה שער
של בעגלים . תיתיא בתיתר פרשת פקודי ע' תל"ב זה מ"ב פקודי ע'
למנוו תת חוי להתי תתר דשיהו רוח משפלת קל"ה יהיה לים תכ"ה
מולטת למשלטו בעלמות בכיה מערין ויכול למקת וכו' ס"ם :
(כתיב תתרתי לעיל בכסוק קן היתים כי קן אם לחנך וחתר כך
נתת רוח הטומחה תעביר מן הארן) ובעיכן לתתמרת מיכה הלא
יקטרב לון וכו' ובעיכן נו רוח דתפלין לתכבשה חד שבית העגלה
דיוקק לבר ויתחוי דהה חוטח השער דת לת יהתכר בר דתי בד
תתכר והיות שער ותתעביה כשהוא לבל בחות מן דת לת
מקתב והחוח שבית בעי לתעגלה בני קדושה ותולקת דידיה וכו' וכד חזי
ליה להחוח בר בם בקדושה עלאה ותולקת דידיה מסתלק כדין לת
יקטרב וכו' ס"ם בל המחתר . ונם רתה תתיכה מיה דתיכה בתחתר מ"ב ותתכן
פרשת ותתכן בתעגלה דבר בם תקדים בשבית ותבת תפלין
בריבית דקדושה דדרועה היינו כי תלכות היא בסוד הסיום בלבד ת"ב ותתכן
בריבית דקדושה דדרועה (והנה דיוק דקאמר בריבית דקדושה
ולא בסוד הסיום בלבד) ותתעטף בעטופי תמלה לערב בחוסה
דשיחת הסחת דקדושה מרבה מלחכון קדושין מזוהרין עיניה וחופי
לבי בבתיבת קמיה ובכדאי קמיה הבו יקר לדיוקא דוכלכת הבו יקר לבבוד
דוכלכת וכו' : דוחת דקדושה שריה על ריסיה תכריו ותתר ישראל
תתר בך תתפתר וכו' ס"ם .
ובזה דקאמר ישראל תתר בך תתפתר וגו' כי תיתיא בפרת קמח מ"ב בפרת קמח
בבכבות דף ו' ה לבוחו . תתר היכי יתתן מכון שבקדוש בבכבות דף ו'
ברוך הוא מכיח תפלין שבתתר בשבע י' ביוחו ובזהרוב עוח וגו' .
ויתכן שבתפלין הם עוח לישראל בבתיב ותלו כל עמי הארן
כי מ"ב בקרח ע"ל וכו' ובזי' תפלין שבבריאת עלאה בתיב ביה רב בחין בר
יבתח לבל חייה בר בחכן הני תפלין דתתרי עלאה תת בתיב בהו
תתר ליה ומי כעמך ישראל בתיב בחכן וכו' תיכת בתר בויבת
בשתר בתי תלו כי יו גוי נדול אשריך וישראל תו הכתה תלהים
ולתתן עליון ע"כ :

עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כ׳מן כתר כלילן מעשר ספירין מעילת
לתתת ומעשר ספירין מתתת לעילת וכו׳ : ע״כ וכבר התרכתי מה
דחיתת שם ע׳ תפ״ח ולהי לימה נר גם מכל תדות חלין יהבין ליה כתר
בשם יהוד כיהוד אלהינו בכל קריאינו חלין חין קדוש כיהוד מעלית
דרכורת דחיתת תפלתת (ולזה חיתת בפרשת משפטים ע׳ קפ״ח כתבתי
לעיל כל דכורת קלים בדיוקנת בעלמת דכורת ובזה תבין מחתר
זה עד נתירת על פי מחת פרים כ״ל ע׳ תפ״ח דוק היטב כי תשיב שם
שים להם דיוקנת ח׳ מ״י ספירות בחלבות) חלך מוכתר כתרת
עלאה דבה יחלוך בשבינתת דחיהו בפם יתידה יהוד רוח ויהיו כלילן
ל׳ מספירין מעילת לתתת כגונת דת י׳ חכמה ה׳ בינה ו׳ כלילן שית
מספירין מחברך עד יסוד ס׳ חלכות כ׳ מן כיהוד חלהינו כתר על ראשין
דבנין דעלות העלות מוכלל ומכוסה בהלי כתר ותתבשם בשם יהוד
לית שולטנות לשמחל ולבחש ולכל מחכן דילה וכו׳ : ע״כ חם כן
יש ביסראל שהות כמוד מחרי עלעות עלין כחתר יסראל חצר בך
תתפאר יסראל כזה הקדוש ברוך הוח כותב בתפילין שלו כי תפלין
נקראים בלשון סאר דחיתת בתסכת ברכות דף י״ח ו׳ ותם כיוכח
דף כ״ב לענין חכל שחייב בכל התמות חון חין התפלין שהרי נלחזר בהן
פאר שכאמר פארך מכוס עליך ונקראי ביך ליחוקאל פארך מכוס עליך
וכו׳ : ע״כ ולזה קאמר יסראל חי הוח יסראל חצר בך תתפאר שהוח
יהוד ועליו נאמר אשריך יסראל מי כמוך עם נושע חוי וחתה על
בחותיתו תדרוך ולפם ח״ו חינו כנמצח יסראל כאלו שרחוי שיהיו
בסוד תפלין לוי חיתת כפרק חין דורשין מה חומרת בקלי
מרחשי קלי מוראי רוסה לומר כי חין לי תפילין לא בראשי ולא
בזרועי ובזה תבין ומאמר ותתחנן ע׳ תקיר תרבע כתיבת דמיבת תרבע
בחלב בלבך שרין בנין בדת בדת שתקשר ובאי בך בש לחתעטרת
בזה בנין דחיהו שמת קדושת עלאה בכתיב ובאו כל עמי הארץ כי שם
נקרא עליך וירחו ממך וכו׳ : ועיי׳ פרשת ברחשית ע״מ״ת יסוד
תפילין ועל אלם כזה מכריזין הכו יקר לדיוקנת דעלבת קדושת כי
הוח בסוד מוחרי דעלמת ובזה תבין ליה קאמר קרקפתת דלת ניחא
דחיתת כי תפילין הם סוד מוחין ולכך לכאר לישן בתפילין כי
תפילין הם סוד מוחין וסוד הסיבה הוח הסתלקות מוחין לו כביכול
בסוד דוכיעתת כתו ח״ו סיבה חשר ליה קאמר קרקפתת דלת ניחא
ישנו החלבות שלבם ולזה כתיב בלילה הזה נדלה שבת החלך חצר
דבי תבחום נדלה שבת חלבו של עולם ולזה חיתת שם ליהודים היתה
אורה ויקר וקאמר ויקר חלו תפילות וכן הוח חומר ולהו כל עמי
הארץ כי שם י׳ נקרא עליך וירחו ממך ותיבת ר׳ חלעזר חו׳ חלבו תפילין
שברחש ועיי׳ דבריט בפלילים מסוד תפילין פרשת בשלח תל״ו ותל״ז
וחטעם לזה כי הקדימנו חפם דבריהם בס׳ נשא ע׳ ר״כ ו׳ וכנ״כ בגלות דיסראל
סלקא בנין דיוקנא עיטו ויסתחזן בההוח חמורת דכתיב עמו׳ לשוא יחיל
ה׳ הקימה עמוה לחסתחלה בההוח חמורת רחמין על יסראל הקימה
למעבד נוקמין לחיטון דכתיב לון ע״כ . והח דחיתת כח״ת יתקוב
סלם תפילות בכל לד ואזו התפילה יהיה סביב חשבי רוחות יש
ח״י שחומר ס״כ תפילות חלו יהיה כחוט שחת כי ז״ל בכתבי האר״י
ז״ל שיש לכוין בכל רחש כי ס״כ גימטריא הוי״ה יהו״ה ח׳ בכל תפילה
ובכל יד בכל תפילה יכלל נד פנים גימטריא ע׳ מספר אדנ״י ומוצא לחומר
גימטריא ב׳ עד שיעלם כ״ל גימטריא ע״כ :

ולזה קאמר שיהיו ל״כ תפילות מחוט ח׳ כי הכל גימטריא אחד .
ויהיה מסובב משבי רוחות שיהיו בשל יד כ״ד גימטריא
אדנ״י : ובזה תבין מה דחיתת בתסכת ברכות דף ל׳ אלבי הוה
יתיב קמיה דבר׳ חזייה דהוה קא בדח טובא לאור ונילו בדעתיה
כתיב לאור ליה לאלם תפילין מתסכת ע״כ . ולפ״ד יש לפאות .
דחיתת בפ״ח ולא יסיח דעתו בלל כי בכתבי האר״י ז״ל כי ענין
פיסח הדעת נודם סילוק המוחין עליונים . ובגד בתסכת שבת
דף י״ב לאור רבה בד בד הוה חייב לאדם לתשתם בתפילין כל שעה
ושפה ק״ש מוקשקיבו שלא יסיח ל׳ לאור ל׳ תהיה עם מצחו תמיד ולא
יסיח דעתו מהן שתפילין שיש בהן מוכרות הדבה על ל׳ כחם וכיצד
ע״כ : ויפיה יהיה להניח תפילין של יד מיושב שהיא בסוד מלכות
שהוח סוד יסיבה ותפילין של ראש מכוחד דוקא : וקודם שיניח
תפילין יכוין לאהבר (י״ב) שהם חכמה ובינה לת״ת שהוקבו בחי׳
תפילין (לו׳) ואחר כך המוקבא עולה ואחר כך בינה יוסדת לנהיית
דוכיעתא ואחר כך המוקבא עולה ואחר כך בינה יוסדת לנהיית
דכוק בתפלה של יד : כמבואר בתדיכות יה״ד ויהיו ד״ל ויהיה
הוא יתברך הוא ה׳ הו״ה הו״ה

בחיתר פרשת פנחם ע׳ תל״ו ותל״ז כי שם ים דבריט נפלחיט מסוד
תפלין : וחיתת ל״ל בחיתר פרשת פנחם ע׳ ת״ק תפם קניהו
בסידור פרסיות התפלין לחבל בעלמת דחיתי הוין״ת בחיתע דחיהון
(י״ה ה״ו) וכנין דת חיתר הכניה כוחת ״יתקלל ״מתקלל ״הכל
״ודע לותי כי חני ה׳ ופנין דת לוקמוה מחרי מתקיתין דחיתת
בריסת בחיתר לחבחת תרי תפלין והיהו תפלין דרש״י ודר״ת וכו׳ ע״כ
ותתחת דבריט נפלחיט וזה מזכרת :

ת״ם כרחשית ע״ל ל״ו

ואחר שלבש טלית ותפלין ילך לבית הכנסת : חיתת במיתר
פרשת ברחשית ע״ל׳ זה לשונו ובנפרח כל קס מערבית
בני לברכה לחתרי ולחיתחל לבית הכנסת ולחתנד קמיה היכלא
בדחילו ורחת ובתר כן יהלי בלותתי ויסב עיטא מן חלכן קדישין ד
דבתיב ואני בזוב חסדך חבח ביתך חשתחוה חל הכיכם בירחתך לת יצחק
וכו׳ : ולבתר כן יעול לבי כניסתא ויהלי בלותתי כדין כתיב ויאתר
לי עבדי חתה יסראל חצר בך תתפאר וגו׳ : ובסידור האר״י ז״ל
בבוקר יחתר בהלכתו הריני הולך לבית הכנסת לתקדים לתביא
סבח קדישת ליחדל מבכיתת בחחילו ורחיתו כשם כל יסראל כ
בדרועת יחיהך דקב״ה וכו׳ : בחכחה היה לפון בדרועת שחלבת :

ובערבית יחתר בין תרין דרועין דקב״ה ע״כ : ובסיומת מפתת
ביתו יבח ידו על המזוה ויחתר פסוק זה חגדול עוה שם יי׳ בו י
יהון נדיק ובשנב ה׳ : וחיתת בסידור האר״י ז״ל כי מזוז״ה ניחטריאל
אחד״י ע״כ : וגם כי מלכות נקרא מלכות שדיט שהוח הבחתר זה
השער ליהוד וגו׳ : עיין בחתר פרשת ברחשית ע״ל (ותשם קניהו
עביד תרעת חד מלן דכתי ליסראל לנבי תרעת דחיהי קדישת
יעול וכו׳ : והכה אחד״י בחלוחו כוה אל״ף דל״ת בן״ן יו״ד ניטרו״ן
תרע״ת כי זה הוא שער ליהו״ד ולכך נדיך להיות חזוה בסוף שלוש
כי עמידתה בסוף שלוש : ופסוק זה חגדול עוה חיתת בחתר פרשת
ברחשית ע׳ קי״ד ז״ל חגדול עוה וכו׳ דת חגדול דוד וכו׳ הכח
ידיעה לבני מהימנותא ושם פרים רם חיתיבתא חגדול עוה
לנשמת יסראל בו ירון נדיק כיה דעלוחיט הנדיק תדיק : והכה
חיתת בחתר פרשת ויקרא ע׳ י״ו תשיתהו על שיח בחתר לעלמת
די דקא דסכוקא הוא ובסוקא דת חתי מן נדיק דחיהו יסוד עולם
דחוה לעולם די עשיהה אחד״י דכת דיוק דחלבותת דיוק וכו׳ :
ולסוד זה בחזוה כתיבין שם שד״י לחכר יחד כחתר חיתת בחתר
פרשת פנחם ע׳ ת״ק ז״ל חזוה ושם שדי נדיק ושכיתת וכו׳ ע״כ

ועיין לעיל דף כ׳ :

ת״ת כתר ותק״ל ע׳ תק״ן

ועיין בחתר פרשת ויתחנן ע׳ תק״ל ותק״ן מקוחת דת
לחקבבא חזוה דשם״ים וכד כר בש חתקון חזוה לבפתיהם
כד שיעיל הזוה יהב״ה וחזוה שריח בעל כרחשיהו בעורי ליה וחחזיר
זה השער ליהוד עוד שם ע׳ תק״ו ו׳ וע׳ תק״ט ועיין בפרק בתר חבליקן
דף ל״ב ובזוהר דעה סיתין רפ״ח ולעיל זה שתבחתי בסוד תפילין
של יד ויומשב ונם סוד חזוה׳ כי היא שער לבשום לכל דבר שבקדושה
ולבי מה שהחרתיהו לעיל דף שלין לן פעה לחצר בחצר שלין לן פעה
מכל זה נשמע לבית הכנסת שכל תחלה ויחתר הריני מוקבל עול
מלכות שדיט . ולזה חיתת בפרק לין עורדין דף ל׳ הובח בח״ת
ל״ב תפסידים הרחשונים הין שוהין שעה חחת ולח חד כך מתפללין
ע״ב יהושפט ב״ל מלי קדיש שב׳ חפסי יושבי בית הדד יהללוך :

בא״ח כי׳ מ״ו

כשיוצא חפתח בית לילך לבית הכנסת יהיו כי׳ חומרות
לחיתת בשלשה רן לחזוה נותן כח לכדיט קדושה׳ ולכך
חזוה חשם והולך חהדיה חל העפה ר״ל שיהיה רן ויעורר הדיט
הקדושה׳ שבחיכל נוכח חדתו של חדון וכתי׳ ויהי ל תוך הקהל כי בית
הוחת הי׳ הכנסת והקדושה בירך הקדושה חיילא מי׳ולכך החיות רן עם
הדיט שלו הקליפה לבן הוקדו לחבון בעת כח ותות בחורתו של
הדיט שתנבדו כי יצח הקוף בח״ת ב״ש דיד לבי ש הכנס ׳הניע
לשם חתילא יתנבדו החיוטים ע״כ . ולזה חיתת ב׳חסכ׳ ברכות
ל״ה חלבו חזוה כה הוחת היוצא בשוק שבחיבה נשה לא יחזון
לא לחיסק לחיסק חלל חשוק לחבילו שב׳ בדבש לדעת ה׳ . וענין
בחזוה ׳ם פקודי ע׳ תע״ח כענין היכלו שחזוה׳ שם דיוחי׳ ותילין
חלבי דחקדון חשחלים וחיכון חניני ושיבי והזחתי דרכתי לחנצח
עליהו דישרל חשר חתיר בהו דקדוק ולחקמת לון כשוה שבת
בלא חריכו וכו׳ לקבל דיום חחריט דיהבתון לחתחת להו וכו׳ ודע
הוא הדיט יחון דחוסיט דיום חסם׳ דת ושיט יום״ת ובנייהון בחיום
והעיר סנון שלה ושחיה :

מ"ם לתאחי מן ב"ח ע"ק ק"נ וק"ד על פסוק וקל יבא בכל עת אלא
ב' ק"נ וק"ל

המאחר ס' לתאחי מות ע"ק ק"נ וק"ד על פסוק וקל יבא בכל עת אלא
לתקדים וכו' והו כי התפלל בפעמ' של עיר ולבך הירא את ה' ירון עד
סיום לב"ה ולא כמנהג אבותי לומר ברוך שאמר כיון פעמי' לפום ולכיוון
חובר מחבר מחברי' בעלי כי שם מבי בפ' פקודי אין לחבר כעלי דיוקי
ומבי זכות לתלקק להיי נשמת' דחבת ובשי לאקק לכל לימון דתיקו
וקומעיין מלה ללא תצטריכו ומעכפי פומייהו ואין מכדין לן ללא
תצטעמון בלותכן ומבדרין בכל לימון דקיעין לוחדרי בפלגי' דיהו
גיפת וכו' עיין בפ' תשבעי ע"ר' ולודין דמלכא : וירא שיני מעשרה
דקשוני ס' בח"ם כרחמי ע"ר ד' הוה קדים דחשבת בני בנות ואוריך
בכי כניסת וכלה חולקן לחיהו קייעת בדרך דנדיקי כבדי שכיעת
וכו' ע"ם ובכתבי האר"י ז"ל בכוונת לילות הוא תעולה ומשובח ומקי
בדרגת דתיך חי עלמין ע"כ : ובכר האריכתי כי טעם שנקדש חי
עלמין משני טעמי כי בנ' ראשין אלו יש ח"י שמות וכל' לשר העלבאו
ג' מתקין דעתיק יומין ודעת קדוש קדם שנשתם הסודה על קדושת
דתולדה ונם ח"ח שנשמו מתלבם בכל הספירות מתקין דהיינו בחכמה
וביגה ובתפארת ונלבות ולכך הכוכם לחקין בסוד ח"ח : וכה תבין
מה דתיתא בפ"ק דברכות דף ח' לאמרו לי לר' יוחנן לימי חיכה שבי בשבל
תמה לאחר למשן ירבו יומיכם ויומי כשיכם על האדמה כתיב כיון דאמרי'
ליה מקדימי ומחשבי לאחר היינו דאמרי לפו כי האדמה מה דתיתי' בתוך
פ' ברחשית מאחי הוו יומין קדמאין חיין יומין סניתין בנון לחם דחי
תשר"ל ומש"ל רבוי שנין ולדיבו דיומין לימון מחדיך לחכין וכו' נם
לימי כי ח"ב מקדימים וקיום ולחריך מנפין מקדש מתיקד דעתיקין
בסוד הסיבה הנדולה מהוקה : והטעם כי לחריך מנפין הוא תכלית
הרחמים ועיין כי דיוק כלל וח"ב יש כהם נלוי מעט מאד לל הדיוקים
ומקדימים וקיום ועיבור לחמן להיות בחי' דיוקים ונבורות המתנלי' בחיות
היי יומין ומשלל' וכאמר נבורין ומוקיף לחתשטו בו וכו' ומפי' לקמן
כשאמרו לו לוכל מב"י בפבל היינו משם בסוד מכת מכסין תמה כיון
שלמרו מקדימים לבי כנסת לו מקי בדרגת לחריך לחכין והו לפני
מיכה תקום והדרת פני זקן וירחת מלהיך בכלל בפסוק הזה לל הנ'
מיכה ותקום וירחת מלהיך היינו בתקום מפלרת ישרלל . כי בכר
כתבתי יסוד בשמים הכין כשלו כי שמי"ם משם ס"ג ונו"ן חמד ודין
כי לחמד לנדיקים ודין לרשעים ולחיתה נם"ל תרומה מלן שמים דת
תשלית ישרלל ולזה לומר לבני מיכה תקום דת שתוכה לחור
דשבת קבין והדרת פני זקן בתקום שיש ותקה היינו חכמה וביגה :
לבל וירחת מלהיך כי כלן בתעלו הדינין והטעם כי בכר האריכתי
מה דתיתא בשלחי ס' ויקרא ע' י"ו דשלחה עשר משרין ולילין לימון
עשרה שנתנו דקב"ה לתקדי כהו ולכלהו שתקשרן דת בחת ביחודה שלים
וכו' . ונם בשלחי פ' לתאחי מות ע"ק ק"ב ק"ה בה לשיק עשרה כתרין
עטרין לבעלה קדישין דלתעטר בהו ושתלבשה בהו לימון ולימון
היו בשלבוכה דלחיד בנומרא וכו' ע"ש : נם בישלחי ס' כת ע"ב
שלש העלות עניד עשר ספירות וקרל לכתר תקוד וכו' : לזה לין
קדושה פחות מעשרה . ובשלחי פ' ויקהל ע' שפ"ח לשתבללה כלה
כחיל מקטרת חלת ביחודא חדל עד לין סוף ע"ב : ועיין בשלחי
פ' כשא ע' רל"ו על פסוק מדוע כחתי והה בעי דישתמו עשרה בשלחי
חלת מבי כניסת ולל ייתכן פסקי פסקי דלל יתעכב שלימו ד
דמיכין ע"ב . ומהו שה דתיתא בשלחי מנילה ז"ל לחיה עיר נדולה
ושם בה עשרה בטלנין :

וקורם שיתחיל להתפלל יאחר הריבי מקבל עלי מצות ואהבת
לרעך כמוך והריבי אוהב כל בן ישראל כנפשי בשלחי .
והטעם לחיתת בשלחי פ' בראשית ע"ק ק"נ ק"ר יעקב נקוטרת דפלנא
הקטורת שביח כי בקשר השלוקת הקטורת שהוא הסוטר כדי
לקיים דין שביח בין החולקים . ובשלחי פ' תצא ע' ע"ב
שלו לקשיה דר"ש חתת בלשבייהו קיום לאר עולה בני קדשין עולה
דחיתין דאלבח וכו' לאחר רבי לבח כל לילין חכירת דלא דחיתין
לילין בחילקו מעלינו עד לא מטת ומכיהו וכו' ע"ש .
ויקרל ע' ט"ו ויקרל ע' ט"ו קב"ה לקרי שלום ושלום ושתקשר
כלפי בשלום וכו' ור"ל שתקשר כי' קדשין וע"ד שלשלת לקרי כהלי
שלשלת דתתקשר דת בחת וחם חת ושלום שתלוקת בישרלל לו
פוגשים בשקודם ולו שלום שלחל וחיילותיו כי הלא הוא לעומת הוא
עשה לשלום את שלום ועת שלחתה מלחמה עת לקבב ועת לרחק . עיין
בשלחי פ' לתאחי מות ע"ק ק"נ וק"ד על פסוק וקל יבא בכל עת אלא

תחת פ' לחרי מות ע' קכ"ג

מ"ם ויל"ד ע' תקכ"ב

מ"ם ויעל ע' שם"ט

מ"ם ויעל ע' שם"ו

נ"ו פ"ק ד"ה ויקרא ע' ח

מ"ם ויקרא ע' ו"ו

מ"ם ויקרא ע' ו"ו

מ"ם ויקרא ע' קכ"ה

ו"ם ויקרא ע' כת ע' ב"ג

ו"ם ויקהל ע' שפ"ח

מ"ם כצת ע' רל"ו

ב"ם ויקרא ע' ט"ו

ב"ם ויקרא ע' ט"ו

ב"ם ויקרא ע' ט

ואתה תצוה את בני ישראל וגו' ואתה תעלה נרותיו תדלוק וגו' כל הכלי תכין
ג' א רבינו שלום ע"ב ואתה תצוה וגו' וכתיב סוד א' רבינו תכין סוד
ישראל יאירו כמוך ואתה תעלה נרותיו תדלוק וגו' כל הכלי תכין
לא ידעו עיז והנה כבר התרכתי במאמר כי לחברי ע"ק ר"י הלוי נהרלי
אתפשט כסטרוי כשעת דמשדוני שמי' נמוזגא שלים הלי עדן וזוגא
בהוזה נתיב דלא יתיידע לה לעילא ולא לתתא כד"ת נתיב לה ידעא
עיט וכו' ולפום קיימו כי הכיהו אתפשט לעשר סוד ו' וה כשניתוך
העליון שלם כשבי מיכי' שפט וכו' ואין היחוד שלום חלש ע"י נתיב זה
וכאשר אין התעוררת מתחתונים אין היחוד ע"י כתיב זה ואין היחוד
לעיל ברכה ושירות שלא לעשות פרות להעשירה כשלום וזה
היה משכחתה בית המקדש דאתעבדת ה' עלאה (וכלע"ז הוא דקדמאי
ה' עלאה כי כבר התרכתי בסוד תכלה וכיצה הדרוזי' פתוח י"ור ואין
שני לתורתי וד' נעשית ה' והי' ולשונה שבה ברמוז סוד שיחלא
מכח ותבונה ולסוד זה אית' כש"כ בראשית ע"ש ב"ת ווי כל לא נהיר
עי' מאמר ד"ה ע"ש ו' כו"ר כד אתפלג ו' ון ו"ר עבריית דכלא אתעבד ע"ר כתיב
ערות אביך וערות אחיך לא תגלה ו"ה ווי כד אתפלג יו"ד ין ה"ן
ע"ד כתיב וערות אחיך לא תגלה וכו' דיק לאתגלה קדמאי ערות אביך
ואיך לא תגלה וכלן אחור ערות אחך לא תגלה ולפ"ד מובן כי יש
כאן שבי מיכי יחודי הוא ה"ת ו' כן"ר היינו סוד תכלה וכיצה העליוני
ולזה מדייק דאתעבדת ה' עלאה והקדימה כי עיקר היחוד הוא ע"י
שכיל שהוא קון מתתון של ו' ולזה קדמאי כאן ווי כד לא נהיר ו'
בו"ר כי זהו עיקר היחוד לעטר את ו' ולזה מדייק נ"כ כש"כ ויקדש
ע"כ התרכתי לעיל ואחר זה כתי' ואחר יחתו מיכי ו' כשניתוך
דקד"ה מתתרע"ה דכלא כדלעי כבי' ואתכשיין דיחודי וכו' מדייק
מכוונת דכלא היינו שהיחוד הוא ע"י ' וזה מלוז תבין כזה סוד
דיחודי' שהכיא כתבתי התר"י ו"ל משם קדישו כי יחוד ת"ת ותלכות
שבשבת ע"י מסיחרת לעיל הוא כך א"אה"רוג"הי ויחוד עליון הוא
בסוד יא"הה"וי"הה ומאידך שם ואשם קדישו והכי יחוד העליון
דיחודי' הוא בסוד יהו"ד להי"ה כזה יא"הה"וי"דה ' בראש
חכמה ה' כשוף וכו' וכאשר יהי' ע"י בשעות גדיקי ' ו' לחודיות
בחוכמ ע"י דעת העליון וכו' ומיכל תקוס יחוד של יא"הה"וי"הה
ים כו קנת התפשטות דין והתחברם היה שם בן ד' בחלוני יו"ן
ה' על ' ודיוקא לחיה לכבל יחוד ע"י א' הוא רחמי נאמרי דכלא
דכורא יו"י וכי אשוריי מיין לקבלה בסוד בקודה לחפציות שבה סוד
יו"ד ולפיכך ' בראש ' בשוף ' בסוף והוא כלא יוצא כשהוא בא יחוד
עליון סוד דוחק כדוגמ' וכלכלי"ה כזה בפנימיות דיחוד יא"הה"וי"הה
מלבני יחוד א' מלבן והוא סוד הנפיקין הנעלמי' כשלום העליון (וכזה
תבין מאמר כ"ו ע"ב ב"ש והא דכתיב לא נבוד היום לקח מאמר רמיז ד
דאיתמסת' עלאה דפתיב שלח דא חכמה דיהי' פליאה ותתכסי'
ע' מ"ש בסופלא כל כי יפלא ממך הוא סוד עלאה דנעיץ ובניץ
ולא פסקו ודא יוצא לבלא ותשקי לבלא לא דא מתכסים כמה ד
דלזקניות הלא הגדול נבוד דא יתקן דכתיב הנבוד מכי ע"ד דא יעקב
דלזקניות להלי סטר' ולשלי קשר לקיימות בקיומות שלום שר שלו דא נדיק
דלזקניו שלום דעלמא שלמות דכית' שלום דאטרוגית ע"כ כי שם כתבתי
קדש והכי איוון עלין דתתכלו ונשבו אי"הה"וי"הה וכיהיה העין
כי התכלה כעלמות מיעיני כל מי ואין כח לקבל שפע והא נס ע"י מלא
כי אם ע"י כיצה כי התכלה משפיע כביכה והכיצה תשפיע משפע
הזכוכי' ע"י תתקבלות תור התכלה פה ולפיכך הביכה נוכרת כדי
שיוכלו לקבל שפע הכביס העליוני' ולפיכך נקראת הכביס ועוד כי
השפע היוכל הוא התכלה ולפיכך שם כן ד' מיורד על התכלה הוא
בסוד קדוש לבכיס שיוכלו לקבל שפע הרחמי' ולא דיוקי מלך עמות
ע"כ וכבר הקדמתי כי כשהיחוד הוא שלים אז תכלת מקבל מסד דעתיק
יומין וכיצה נכונה דעתיק ונם הדעת דעתיק והוא בסוד שהי תנרסם
ברזיא דחסד הל"ל יפתח נכונה נבונה הל"ל יפקד בסוד הדעת וכבר
התרכתי כי סוד יעקב שהוא תפארת נקדיל עד בסוד עד תלות נבעת
עולה והקדמתי מה דאי כפ' אחרי ע"ק ר"י בסוד ומכר יוצא מוצדן
יקסיי כשעת דמלכות עלאה בתפקוני מלכות יתיב בעטרוי בדין כתיב
עי' שהמלך במשכנו נרדי נתן ריחו דאין בראשון בכלכלו עלמין ע"כ
מלכות קדישת כמטרונית' ובדין אתייהבו ברכאן בכלכלו עלמין ע"כ
עי' מאמר מקץ ע"ש תל"ט בכיאורי פסוק דדכיוה דרכי נעם וכל פתיבותי'
ע' תל"ט שלום דשם יום כתיבותי' תלין לחיון שביליך דשבתא מלעילא
ובלון נקיט לון כדיוקא דאיהו לקדיי שלום שלמיה דיום ה' וכל כתיבותי'
לון לעילא כד שיהו בתוקפי' ובדין יהיה שלמיה דה' וכל כתיבותי'
מאמרים עתיקים

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתוש למאור להעלות נר תמיד
מחוץ לפרוכת אשר על העדות יערך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני ה' חקת עולם לדורותם
מאת בני ישראל ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן
ובניו ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו
רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל
וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי והם יקחו את הזהב
ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש ועשו את האפוד זהב תכלת וארגמן תולעת
שני ושש משזר מעשה חשב יעשה שתי כתפת חברת תהיה אל שני קצותיו וחבר ויחבר
חשב אפודתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר
ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם פתוחי טבעת אבן שתים על שמות בני ישראל
ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כמולדתם
מעשה חרש פתוחי טבעת אבן תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מסבת תעשה
אתם שתי משבצות זהב ושתי שרשרת זהב טהור משזרת תעשה אתם מעשה עבת ונתת
את שרשרת העבתת על המשבצת ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפוד תעשנו
זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אתו ופתחת בו מלאת אבן ארבעה
טורים אבן פטדה טור אחד פנך ובהט טור השני ונפך ספיר וישפה טור השלישי
לשם שבו ושבט טור הרביעי ותרשיש ושהם ויספה טבעת זהב תהיינה על שתי קצותיו
ושתי משבצות הזהב ושתי הטבעת ונתת את שתי הטבעת על שתי קצות החשן
ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבתת
תתן על שתי המשבצת ונתת על כתפות האפד אל מול פניו ועשית שתי טבעת זהב
וישמת אתם על שתי קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית ועשית שתי טבעת
זהב ושמת על שתי כתפות האפד מלמטה מלפני מפניו אל מול מחברתו מעל חשב האפד
ויקשרו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח
החשן מעל האפד והנשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכרן לפני ה' תמיד ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן
בבאו לפני ה' ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני ה' תמיד ועשית את מעיל
האפד כליל תכלת הוא ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה
לו רמונים תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב פעמן זהב
ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל
הקדש לפני ה' ובצאתו ולא ימות ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש
לה' ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה ונשא אהרן
את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל בכל מתנת קדשיהם והיה צץ על מצחו תמיד
לרצון להם לפני ה' ועשית כתנת שש משבץ ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה
לאהרן אחיך ולבניו לכבוד ולתפארת ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה
ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל
וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי והם יקחו את הזהב
ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש ועשו את האפוד זהב תכלת וארגמן תולעת
שני ושש משזר מעשה חשב שתי כתפת חברת תהיה אל שני קצותיו וחבר ויחבר
חשב אפודתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר
ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם פתוחי טבעת אבן שתים על שמות בני ישראל
ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כמולדתם
מעשה חרש פתוחי טבעת אבן תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מסבת תעשה
אתם שתי משבצות זהב ושתי שרשרת זהב טהור משזרת תעשה אתם מעשה עבת ונתת
את שרשרת העבתת על המשבצת ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפוד תעשנו
זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אתו ופתחת בו מלאת אבן ארבעה
טורים אבן פטדה טור אחד פנך ובהט טור השני ונפך ספיר וישפה טור השלישי
לשם שבו ושבט טור הרביעי ותרשיש ושהם ויספה טבעת זהב תהיינה על שתי קצותיו
ושתי משבצות הזהב ושתי הטבעת ונתת את שתי הטבעת על שתי קצות החשן
ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבתת
תתן על שתי המשבצת ונתת על כתפות האפד אל מול פניו ועשית שתי טבעת זהב
וישמת אתם על שתי קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית ועשית שתי טבעת
זהב ושמת על שתי כתפות האפד מלמטה מלפני מפניו אל מול מחברתו מעל חשב האפד
ויקשרו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח
החשן מעל האפד והנשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכרן לפני ה' תמיד ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן
בבאו לפני ה' ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני ה' תמיד ועשית את מעיל
האפד כליל תכלת הוא ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה
לו רמונים תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב פעמן זהב
ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל
הקדש לפני ה' ובצאתו ולא ימות ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש
לה' ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה ונשא אהרן
את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל בכל מתנת קדשיהם והיה צץ על מצחו תמיד
לרצון להם לפני ה' ועשית כתנת שש משבץ ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה
לאהרן אחיך ולבניו לכבוד ולתפארת ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה
ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל
וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי והם יקחו את הזהב
ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש ועשו את האפוד זהב תכלת וארגמן תולעת
שני ושש משזר מעשה חשב שתי כתפת חברת תהיה אל שני קצותיו וחבר ויחבר
חשב אפודתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר
ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם פתוחי טבעת אבן שתים על שמות בני ישראל
ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כמולדתם
מעשה חרש פתוחי טבעת אבן תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מסבת תעשה
אתם שתי משבצות זהב ושתי שרשרת זהב טהור משזרת תעשה אתם מעשה עבת ונתת
את שרשרת העבתת על המשבצת ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפוד תעשנו
זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אתו ופתחת בו מלאת אבן ארבעה
טורים אבן פטדה טור אחד פנך ובהט טור השני ונפך ספיר וישפה טור השלישי
לשם שבו ושבט טור הרביעי ותרשיש ושהם ויספה טבעת זהב תהיינה על שתי קצותיו
ושתי משבצות הזהב ושתי הטבעת ונתת את שתי הטבעת על שתי קצות החשן
ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבתת
תתן על שתי המשבצת ונתת על כתפות האפד אל מול פניו ועשית שתי טבעת זהב
וישמת אתם על שתי קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית ועשית שתי טבעת
זהב ושמת על שתי כתפות האפד מלמטה מלפני מפניו אל מול מחברתו מעל חשב האפד
ויקשרו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח
החשן מעל האפד והנשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש
לזכרן לפני ה' תמיד ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן
בבאו לפני ה' ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני ה' תמיד ועשית את מעיל
האפד כליל תכלת הוא ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה
לו רמונים תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב פעמן זהב
ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל
הקדש לפני ה' ובצאתו ולא ימות ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש
לה' ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה ונשא אהרן
את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל בכל מתנת קדשיהם והיה צץ על מצחו תמיד
לרצון להם לפני ה' ועשית כתנת שש משבץ ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה

וכ"ל הכה רחה תדחה בכתבי האחי"ו ו"ל שכתבתי לעיל לוק נרמז כל
סוד ו' מלכים בסם זה חכנית"ן קדש שטן דלפם קיניהו כבן בזה העניין
שם מ"ה חכנית"ן דכליל ו' נמורין דכלהו מ"ב תתגין וכו' וכבר בתבלר
תגליהו כי כל שם מ"ה הם ג"פ ו"ד כי כוונתו להעלות ולכן בשם זה
שבו נרמז ו' מיתת מלכים שהם בוו"ב בהם כח ההעלאה והבירור מהם
ע"כ ובכר הלרכתי בסוד יד החזקה יד הגדולה יד הרמה עתודלי ר
דחנצעת' מתגין תיהי יד ויהי בלילה מיל"ב נוונין וכו' ע"ם פם פנחס
ע' תנ"ו וח"כ סוד הזה של מ"ה חבנית"ן הנרמז בפ' ואתחנן הם נ"כ
נרמז בחיבור בידים וכפ' והיה אם שמוע עד ושמתם שם ע"כ שהזן
והנה ע"ב שהזן הלרכתי לעיל מהך מן שם י' ה"ה י"הו י"הוד ושם זה
הוא בחיבוב שהזון לגודל וסוד ה' תותיות מל"כך תית' בכתבי האר"י
ז"ל בסוד בטילה בכך ידעת כי הם"נ הם של תותיות מל"כך והם
לפולות ע"כ יש ס' פיינין וה' בשהלל ט"כ ע"ם שתרוך בסוד בטילה
ואתם קיניהו ואתה מעלה אותה שהיא מלכות למעלה ע"י שם בן מ"ב
שבירה שהם נ"פ ו"ד יד הגדולה מיימין יה"וד אלהינו יהו"ד יד החזקה
שהלל כוונו בחוכמה כוונו ויד היתה בחנצעת' ת"ת והוא ד' תותיות
י"הוד י"וד ה"א ו"או ה"א וכו' ולעיל הלרכתי בסוד זה מה שהביא
בספר תקוני על פסוק אתה ה' לבדך אתה הכוח ואתה תחיה לחיות
כי י' אלהי אתה לרומעך וכו' תבין שם כמו כאן ע"ל דף ות"ל
גם זה הסוד נרמז של מ"כך לשר הוא מן תיב שמתם עד כימי השמים
על הארץ נרמז בסוד ה' החנצעת' ופוד פרשה ניצים שהם בגד פה"י
וכבר ידעת כי פה"י ביסוד לבדו בסוד ו' ועירא הכה לחיתך בפ' אלה
הדברים ע' תפ"ט בגין דאתכנין דבר גם יתבין בדוגמו של עולם ולימין
חגם בחיין לתקנין חגם מלה אבין דחיבלא דחיי חוכל בהו ובדרית
קדישא לתנגל בחתם אתכנין דיוקן וכו' ח"כ סוד יחודי וכל"ל בפרט
בסוד ק"ם מן שמע ישראל עד אחני יי' אלהיכם אמת נרמז בסוד ידים
וכל"ל ובתיב כי כדברים לא יוכר העבד הוא עבד מטונף וכדאי' בפ'
כי תצא ע' תקמ"ג מדבעים יכנו לרשע בחיהו מחלל דעתיד הק"ב
לחתף לי' מחתין וחתן בגין דבעביד נימי אלו ולא חיהו של עבד מטונף
וכו' והכה בפ' וירא ע' רס"ב ומכפך חמשה גבורות ומכי תתפשט רוח
דחחשים שבעי בזכה ע"כ אשר נס אה נרמז בסוד תגבעו"ר כל"ל ובזה
תבין דברי הזוהר קדישא כאחרא את לעשות ליהו"ד יומין ושנין
ומיהרי אוקמה אחיק היהו עבד מטונף כל"ל וכו' לזה אתבבו מברחי
בתכתב' בסוכה תעתו היהו כדכתיב בתפחבולות תעשה לך מלחמה
וכיהי' בפ' ויצא ע' שם"ח על פסוק זה מלן מלחמה דה מלחמה דהסוה
מטונף בישה וכו' ולזה קאמר כידין היהו בסוד הכ"ל וברגלין היהו
סוד על שחל ואתן תדריך בפיר תתנין וגו' וכו' פתח ס"ח ואמר את
לעשות ליה"ד וכו' כתיב תשרוך ישראל מי כעמך ישראל מי כמוך בשים
י' וכו' ולפ"ד מיושב מאד כי גלה ב' פסוקים שו היהו פסוק אשרוך
ישראל סוד א' וכ"ל ואחר זה פסוק מי כעמך ישראל היהו מה
שכתבתי לעיל בסוד תפלין דמוחי עלמא כתר ומוחי כיהו מוחי עלמא
יה"וד וכו' ובכ"ד מי כ ה' עמך ישראל זאת כ כתר וכו' וע"י תבית
מי כמוך בחלים יי ונו' בלחד בקדש עושה פלא וע"כ זה תבין ב' מיחודי
תלים ק' קי"ח קי"ב בלחדי על ויעיך מחץ ביום חצו מלכים מלא
נוויות מחץ ראש על ארץ רבה לבל חיחת מבחל בדרך ישתה על כן ירים
ראש וכל"ל ע"ם כתבתי האר"י ז"ל כי ע"י בחל קדושי היא הביבה מרים
ר' ראשו כי אתה ביחיי הגלו קטן הוא ואו בקרא יעקוב אהבל או לא יקרא
יעקוב כי חם ישראל יהי שמך ישראל לי ראש ומוכן אחוה לפי מה
שהלרכתי ובשמע' דבקו"ה אית בתרך מיבועא דבחלת כדין נברי ראשי
והנה אחר זה אתחיל הללוי' חללו יי' מבבל לבב בסוד ברוש ובדב
והוא כי בקדושו יהה ראל בלחד בקדש ע' תי' והוה מנגן בכוחב בלרבע
מיני כנורי בשיר בשוט ראשו ראשי ו' וכו' בת חיגון עשר לתגון דבביד
דוד לבבליהו י' מיני תלים וכו' ראית בפ' אחור ע' קנ"ב הת תניגן
בעשרה זיני ומרת אתקרי מפה תלים בכוחת בנגון וכו' ובהללוי ובלחה
מבלהו הללויה ע"כ וקאמר חודה יי' בבל לבב כי סם מבויים ואתי
שלימו בפ"ב מיני גוונא כד אתעבר שולטנות דעון מבחית חף ואחם
מיד אתעבדין אלין קלילין מבר בם שלחו עלי חללת דחיי בפ"ב
מנפין אחילון י' ר"ה י"הו י"הוד אתעתרת עשרה תלין מ"ד רוחות ע"כ
ואחיתת בפ' תרומה ע' רס"ו בכל לבבך בתרין ליבין דחיכון יצחי טבת
ביפה"ר וכל חד אקרי לב דת אקרי לב טוב ודת אקרי לב רע ואו אית
ביפה"ר אוף יכול בר נש למחרס לי' דהת יפה"ר הוא אקטרג אילו דלת
אקרי לב בל בם למחלחני' דקב"ה וכו' דת אילו פולחנא דקב"ה יתיר כד
אתיפה"ר ותבר לי' הכוח בר נש דת אילו רחיצו דקב"ה בגין

דיוקן לקרבא להחוה ועה"ר לפולחנא דקב"ה הכת אילו רוח לאחלי
מדין ע"כ והוא מוכן לפ"ד ולזה קאמר הללויה הודה יי' בכל לבב
היינו סיכויא הרשע הזה וכל"ל כי אז ובאחנו רשעים רבה וקאמר בסוד פי' מחוור קי"ת
ישרים ועדה היינו אתכנשות אחכיות וכל"ל תורה דלעילא בסוד דייקא
ואז נדקדק עוחדת לפ"ד דייקא וגו' וקאמר כ"א מעשיו קניד לעמו
היינו סוד כ"א מעשיו סוד חיסור הידים וגו' לתת להם כחלת גויים כי
כל גויים הוא עמלק ע"פ סוד הכ"ל ובחבוד רשעים רבה כי ע"י מקר
יתעבר שקר מן עלמא לגבי נוגחא כד אתעבר עמלק מן עלמא דבי
חומא מלאחזה ליה"ד בעמלק מדד דר יתעבר סיר פשוט וכו' בפ' פנחס
ע"ת"ח ולעיל כתבתי . ואהו ג"כ מעשי ידיו אתת ושמש"ט כאחכי'
כל פקודיו וקאמר מחוכים לעד היינו סוד כף אחת וקאמר בדוגמ
שלא לעמוד כי הלי מחוור עיי' בפ' יתרו ע' קל"ך אחם קניהו מ"ם בכל
שאר קיילי בכללו תיבין תדין תיבין מלבפא בתיבת ובכללו קדש וקדשת
דאלכתבי' תלת תלת בנין לאחלמא שית מטרין כחלי אלפא ביתא' הלי
לקבל תלת פורקנין דיהודאל כר פורקנא קדמאי וכו' ובלא תלי בהלי
חכמה וכו' מתעין ולהלאה קדוש ומולת שמו דהת כדין אתקדש שמא
דקב"ה דהת מסטרא אחרא אתקדש שמא קדישא כד אתבר ואתכפי' מחוור קי"כ
מטרא אחרא ע"כ ולזה קאמר תכף הללויה אחרי אים ויהי אח יי' וגו'
גבור בארץ יהי' זרעו דור ישרים יברך וגו' ורח בחש"ך אור לישרים בתלים
היינו כמו שכתבתי כי חש"ך מחוור שור כלב והוא מחור אור דת ר"ו
לישרים דייקא כי הקדמאי כפ' ברחשית ע' ק"לת ק"לב מן ה' מיכי
תעבחות ביהודאל שמלקי' והאחרן היתה תהו ובהו דאיהו עקרא וישובת
דעלמא מיד דייתי אור דאיהו קב"ה יתפחון מן עלמא ויתקבדון אלכל
פורקנא לאו אלי הלא בעמלק וכו' והוא ואח בחשך אור לישרים והו
תורת השם יתפיפון וגו' כי לעולם לא יחוט לזכר עולם יהיה צדיק
והוא מה שכתב האלכתבי' מחמר משפטים דיהוה דחתחוקר לך הוה מ
מחילחא דהו"ד טוב מטטרון רש סחלל ואו צדיק חוט לעבדי רשע שחל
ובכן דאחרת בתיובתא ואתדבקת בחילחא דחיי ואתהדרת כן לקב"ה
וכו' יתקויים בך לא יתן לעולם חוט לצדיק וגם לפי פשוטו כתם' יום
כפור כל החוכה את הרשים אין חטת בה על ידו מ"ט שלא יהא הוא
בניהכם ותלחידיו בג"ע ולזה קאמר ג"כ כאן זרח בחשך אור לישרים
אור לעולם לא יחוט לזכר עולם יהי' לצדיק משמוטא רעה לא ירא נכון
לבו בטוח בה' וד' כי הלא דוד המלך התכלל בתלים י"ח אלפשני מכלי
חות ובחלי בלילה ובעתותי וגו' כי הרשע הזה מכלכל בעבונים בהרהורי
כיונת כאלו כאשר האיתי אתם וע"ז קאמר אשמועה רש"ה לא ירא
וגו' עד אשר יראו בנגדו וגו' פור נתן לאביוני צדקתו עומדת לעד
קרנו תרום בכבוד והיינו כדאי' בפ' ויקרא וכל"ל וירם קרן משיחו לא
כ"י דאקרי קרן והנה בכר כתבתי וחזין איהו וכל מייעת' דילה
לקטרגא להחוה אחזה ולזה קאמר הרשע יראה וכעס שיניו יחרוק אבל
מובטר אלי ומים תחות השעבד אלזה כתיב אלכלה הנדול אשמרו
ישראל לעשת הצוחה כי בצוחה האשוכה כך נאולה אחרונה :

נחזור לפרד תפלה ופיש שכתבתי תבין מה דאי' בפ' ואתחנן ס ואתחנן
ע' תנ"ו ובשמע' דלעת' קיימא כל אלין מלין דאתיק בר ע' תנ"ו
בם אפוחוי בהחוה נלות' בלהו בלקין לעילא ובקנין דקיינן עד דמטו
ואתעטרי בריש דאלכתי ואביד מבייהו עטרה ע"כ והוא מוכן לפ"ד
הוד עטרה בסוד נהר יוצא מעדן להשקות את הגן מתעטרי אלכת
ולזה אית בפ' ויקהל ע' שכ"ג כדין שבינת' קדמאי ואת' וישראל
מלקין לבי כשיעתא לבשבח למאריהון וכו' בהחוה פולחנא בחיכון ויקהל ע' שכ"ג
מילין דקשוט דהאי אלה סלקה וכו' ונטיל לה הוה מוכא לי היא אלה
בדקא יאות הוא וכל חיכון מרכין בשקין להחוה אלה פתחי ואמרי ובחין
אחין ישראל דיוקנא דעטרת מלכיכון בעטרין קדישין זכאה חיהו
פומא דאלה דעטרת לא נפקי מיכא ע"כ ואם כתפלה הוא לפי כפתחי'
דק סב בב מהו עטרין וההו סכרון אלא על דת קאמר בגיו כרוס זולת
לבבי אלה דכתיב שסם כרוסו של עולם וכבי אלה מזלזלין אלא אמו
חומרים ברוך אלהינו שבראנו לכבודו אלא לפי רוב עולם הכל הוא
לשבחתו ולעבודתו .

והנה ודאי לפי פוסקים הוכח בח"ח סי' כ"ב אם בא לכנית הכנסת
ומצא בסוף פסוקי דזמרא חומר ברוך שאמר וכו' אם מתפלל
כך יתפסך כל העולחות דק יש ללמוד זכות על קדמוניהו ז"ל אשר אמו
מיירחים מותים כי רחו כי הדורות מתעוטי' וכל התפלה של רוב
עולם דק עחל לפיהו וכעבדים המשוחי' את הבל לקבל פרס לכך
לפי ענין עה"ז אירדו לפם אכל פלי תלמוד הקדש וכחיב סידר ב"י
אין לנו וכאשר אתם מסודרי כבתבי האר"י ז"ל כי רוב בעו"ה רק

ויפתחו

פי' מלאכי ס' תרומה ע"ב

כמו שנתבאר בסוד מלכות שתים ע"כ והוא מכוון כפ"ד והנה כדי לישמר מכל זה נתיית כפ"ו פתיחה ע"ב פ"ד ואחר שתים שחרחל יי' אלהינו יי' אחד הכל רמיזו ותתרחי"ו דאימות' עילאה שתים ע"ן אחתון דכרסיון יהיו תחתי אלף רמיז קף רמיז בכללות אחד לאחדות עילאה ותתאה כאחד כיאמרו אחד שתים ס"ם עין הכף תתכלית הפי שתים בחינון ע' שתכון שחרחל דהא סם תתברכא מכולהו ותתכלית כהו ו ותצייריך לאכללא לון כחדא כיאתמר אחד ולשלוחה רשותי' כהו דהא ודאי ע' שתכון חינון כרתיכא דרוא עלאה ותהיה רתיכא עלאה לתתברכא הפי סם ותתכלל כנוונייהו ולכתר ישחרחל בכלל תכל הפ תעינן דא שחרחל סבא לתתא עלת מיחד תלת סטרין יי' אלהינו יי' לאחוי יי' אחת כלא חדא וכו' ע"ב וכפ' פנחס ס"ע תל"ו תו אתמר שמ' דאתכליל ען ד' רבבות אלף סבעין שתכון דרוא דאלפין קדישין ישחרחל יי' אלהינו יי' אלף ל' כתי דתפלין דאחיד לון ח"ת סס"ל הוא דכתיב פתחי לי אחותי רעייתי ל' דא קשר תפלין דהוא אחותא כהו רוח לאחיותי דלא אתמסר לגלאה אתיק ל"ם בכה ואיהו אמר אחותי אחותא כרוח דרעוא דא עלית כלילת דא עד דאייתי מלכא משיחא וכו' ע"ם בסוד תפילין של ראש ושל יד ועקר של ראש ועקר של יד הכא אחותי בכתבי האר"י ז"ל ועיין עוד בחי' ור"ת ריש פ' ואתחנן ס"ע תרומה ע"כ"ל ה"ד דא שתימו דאחות ח"ת עלאה תת עלאה דכשאת קדישא אלאינהו דא היא רוח רשימו דאחות ח"ת עלאה תת תניינא דכשאת קדישא יה"ד דאתמשיכו דאחתתך לתתת ברוח דרשימו דאת ו"ן וכו' אחריש דאתכוון ומהכוון אלכלא סניתא גילית לתו"ח כדין פיילין לה למהדרזיין' בהדי וכו' ומוכן מלוד ועיין עוד בפ' ואתחנן ס"ע תק"ל וכרוח דיתודת דהת אתערבת כי ייחודא היהו כנוונת דתפלין דרישת ותפלין דדרוע' הכא חיית כתבתי הארי"ל על פסו' עוד בעל עור ככר בהכנו כי אין לגלאה מחיין כי חיכה מקבלת רק מן הלבושי' של התחתון ולא מן התחתון עמון אמת"ל רחל תפלין של יד כי היא מקבלת החיה מן התחתון עמון (והוא תבין כל בכיפה לגלאה הוא משמות אהיה וכל"ל ובכינה של רחל הוא משמות הוי"ה) ולכך נאה היא בחי' ד' דאחד דקשר תפלין דאחותי הרחם ע"כ והוא סוד ורחיח את אחותי ואפי' לא יהיו מלמד שהרחל הק"ב למשה קשר של ראש כדאי בזכות האחי"ו שבשה למשה אחות כפרש"י ת"ל האשה אחות אחיך אמרתי לך אחות אמי ואחות יהו"ד הוי קשורה בהו וכו' בסבה דאחותה ואין פרק אין יוצא לגלה כדאיתא בזהר אחר אחיה הקדושה הוא הנכבד והנורא ע"כ וכן הוא כ' ויקרא ע' ט"ו י"ו והנה הקדמונו כי פלה היה סוד מלכות ולכך פלת שדך לא תלבה וכפ' בראשית ע"א מ"ת כי שם י' נקרא עליך תפילין דרישת דאינון סוד מלכות שעת קדישת בסדורי דאתוותי פרשתא קדמאה קדש לי כל בכור דא אשר יפטר רחם בזכרת דכל קודשין עלאין פטר כל רחם שהוא מלכות דקדש בכורה ב"ל כמו וכפ' פנחס ס"ע תע"ח דאשית בכורי אדמתך תביא בית יי' כנוונת דכפרי' וכו' הכי ישראל קדמוני וכבודים לקב"ה אינון דעלמא ובו' תוך הכי דכליל שית מפירתן ואיהו כן ה' אתקרי בכר וכו' ו' תיהו ככר מיחין בכורי עלאין והוה כפיק מעבר ודא תיהו דאוריית' תלי' כי ע"כ כי עדן נקרא חכמה ואית' כפ' ומפטיר ע"ר ר"נ כתיב והחכמה תחיין תבא אוריית' מחכמה כפקא מאתר דאקרי קדש והחכמה נפקת מאתר דאקרי קדש קדשים ע"כ ח"כ כל סוד זה גרמו במשכה הלו דכריס שיתין להם שיעור בהלה סיימו מלכות והכבודים סיימו סוד חכמה קדש לי כל בכור דת י' וסוד ו' מלכת דחי ספרתית דישראל ולכך כתיב כ"ל רבי' בכורי' וחת"כ תקחון והחיינון סיימו סוד כתר עלין עינא פקיחא כי סם תמיד רחי' וסם כתיב לת יומם ולת יישן שומר ישראל ולכך כתיב כ"ל בכורי' וחת"כ תקחון ת"ח כוכן נזיר לאתבדא לחי' הקדוש בנלגותא דאתוון דאתוון עלאי' מוכת תהכה תני וכו' כי לעיל התרכתי וזהו כיקור חולים והכנסת כלה סיימו מלכות לגרות כלה דוחקת ונם זהו סוד והבית סלום כין תר"ת וכרחיו וכין חום לאתיא ע"כ דכתי' כפ' כרחיית ע"כ"ו ושרי טיבו דע"ק כתב דדבר ונוקב שרי ונם כפ' חוקת ע"ת ט"ו ס' נון' ו' דבר כללות דהלא דהת א' בשלימו שרי ותלמוד תורה נגד כלם כי ותלמוד בי' תפ"ן שהוא י"ה ר"ת ה"ל ת"ת ו"חו ת"ת ה"ח כי חית' כפ"ו ויחי ע' תק"ו והחייתיה חת חבי ונתתם לי חות חמת לת חות ותחדה בחות חמת ומחי חיהו ו' בנין דבי' שרין חיים וכבר ידעת כי ו' הוא סם י"ה ו"ה ו"חו ת"ח ובפ' שלח לך ע"ש י"ו ויעקב חים תם בעלה ואחותו עם ומלן חיהו א' רוח דחת ו' וכד הוו כלל דבי' ונוקבי' ויוסף הוא לתתא ע"כ

ועוד זה מבין מאמר בחיצוני ע"ק תפילין דרישת מכתב וביכה נדולה נבורה תפארת התניה ותפלין דדרועא ———— תפארת נצח הוד יסוד מלכות התניה

פי' מלאכי ס' תרומה ע"כ והוא כי תפלין דרישת מכתב הוא בסוד ז"ת ומלכות' זו"ן ומלכות' יעקב יוסף משה יוסף יעקב כיוסף נטל כית' דכתיב אלה תולדות יעקב יוסף משה לת שמש כה עד דכטיל לי' ליוסף וכו' כל נפקו ישראל מיסטרים מסט' דיוכלת וכל חינון ס' רבוות מעלנ' עלאה סוד ובההוא דיוקר חולו כמדבר וכו' ע"ש והנעשה הוא כי הלה מסיים ואחד מנהון לת הוו שלם בחרעא חלת בניהון תולדין דלהון בדקל חוי דחינון תקוני דסיהר' הות וכל עובדי' לחרעא תקוני דסהר' הות ע"כ ות"ל דור המדבר הי' מכוני לאלה לכך לת נכנס לת"י וכל דור המדבר לכך הכניס יהושע את ישראל לתרץ ישראל כי יהושע בפסו' טוב"ת תכמה עם כתלה ויותר לרחי סוס לחינון דוכו לחתכרת בשמשת ולתקדשת כי' דהת אחיד עתילת דחיי ע"כ :

מיחד תרומה ע' רל"ו

ביחוד הפלה והכבודים

ואח"כ תהו מתפללין אחר פ' השתילה דכתי' ע"ש ותח"כ תעשה או דכתי' שתין מיעור הפלה והכבודים ומחיינון ונמילת חסדי' ות"ת וכו' והוא כי הלה סדר תפילה הוא בתפלה כתר שהוא סוד ע"ק מכולל בשם זה עתיק יומין וח"ו אחר שם עיכת פקיחת כשוד הכא לת יעום ולת יישן שומר ישראל ותח"כ תכמה וביכה ותח"כ תפארת ותלכות חפם קיימו בכרית ומזהה דף כ"ח התיקום שרש השרשי וסבת הסבות אחר מתהו ונמה כל הדבריס והו התיקום הכעלם והתניחות לת נודע לנו וכו' ובו נסדרו שלשה מעלות שסם וה תחת התיאורה שהיה מלכות בבחי' ישראל ונקרא תלדי היה אבת הכרמו בלעון נקבה השביע היה תחנונית היה תפארת' שכל רוחין יתניחו מרחוק לרחות יפיו ומחשלתו ה"ח העליונה כתר עליון ותפא"י שמחנת לשלשתן שלשה שחות בפרש וכללה השם שלשה הוא שם אחד והוא יהו"ד שו קשורה בזו וזו קשורה בזו וכו' בסבה דאחותה ואין פרק אין יוצא לגלה כדאיתא בזהר אחר אחיה הקדושה הוא הנכבד והנורא ע"כ וכן הוא כ' ויקרא ע' ט"ו י"ו והנה הקדמונו כי פלה היה סוד מלכות ולכך פלת שדך לא תלבה וכפ' בראשית ע"א מ"ת כי שם י' נקרא עליך תפילין דרישת דאינון סוד מלכות שעת קדישת בסדורי דאתוותי פרשתא קדמאה קדש לי כל בכור דת י' וסוד ו' מלכת דחי ספרתית דישראל ולכך כתיב כ"ל רבי' בכורי' וחת"כ תקחון והחיינון סיימו סוד חכמה קדש לי כל בכור דת י' וסוד ו' מלכת דחי ספרתית דישראל ולכך כתיב כ"ל רבי' בכורי' וחת"כ תקחון והחיינון סיימו סוד כתר עלין עינא פקיחא כי סם תמיד רחי' וסם כתיב לת יומם ולת יישן שומר ישראל ולכך כתיב כ"ל בכורי' וחת"כ תקחון ת"ח כוכן נזיר לאתבדא לחי' הקדוש בנלגותא דאתוון דאתוון עלאי' מוכת תהכה תני וכו' כי לעיל התרכתי וזהו כיקור חולים והכנסת כלה סיימו מלכות לגרות כלה דוחקת ונם זהו סוד והבית סלום כין תר"ת וכרחיו וכין חום לאתיא ע"כ דכתי' כפ' כרחיית ע"כ"ו ושרי טיבו דע"ק כתב דדבר ונוקב שרי ונם כפ' חוקת ע"ת ט"ו ס' נון' ו' דבר כללות דהלא דהת א' בשלימו שרי ותלמוד תורה נגד כלם כי ותלמוד בי' תפ"ן שהוא י"ה ר"ת ה"ל ת"ת ו"חו ת"ת ה"ח כי חית' כפ"ו ויחי ע' תק"ו והחייתיה חת חבי ונתתם לי חות חמת לת חות ותחדה בחות חמת ומחי חיהו ו' בנין דבי' שרין חיים וכבר ידעת כי ו' הוא סם י"ה ו"ה ו"חו ת"ח ובפ' שלח לך ע"ש י"ו ויעקב חים תם בעלה ואחותו עם ומלן חיהו א' רוח דחת ו' וכד הוו כלל דבי' ונוקבי' ויוסף הוא לתתא ע"כ

פי' מלאכי ס' תרומה ע"כ

כחדא

פנחס ע' ת"ת

פי' מלאכי ס' תרומה ע"ב

מלאכי ס' תרומה ע"ב

פנחס ע' תע"ח

מלאכי ס' תרומה ע"ב

ע' ת"ק

ע' ס"ו

ע' תק"ו

ג' ניחושין
ע' ע"ג
כחדא בטיל כל תקונין תלין מתם ואיהו אתעת ופי' שם מתן ליהו א"
רוח פתח ו' יעיין שם בניחושין ע"ג בכל העמוד ותרווה כמבואר ומה פי'
הפסוק ואתם הדבקי' בי"ה ת"ח ו"אי ת"ח להביאכם חיים כלכם ל"ל
כשתי זכרו סוד לתתם שהם לתתי' לתת כשם ת"ה כל"ל אלו חיים בלכם
היום ולכוד זה יש מן תחלת ליל דלת כשהם עד חצי הלילה ומשעת
דכה ת"ו שעות לסוד הכ"ל כדי שיהפכו פרישים ויחזר ותלמוד תורה
כי תורה נר' ומ"ת ונר' שמחל לילות כי ע"י תורה מגיע ניחוח עשים
ים להכריע לכלם ולכתם הכ"ל ולזה אמו מומרים אחר זה לעולם יהא
אדם ירא שמים בסתר כבגלוי ומודה על אמת ודבר אמת בלבבו כי
אית בע"ן שבתם ע' תע"ז מלכות בקדיש לב ולזה יש לייחד אות בלב
ע' תע"ץ וירא"ש ה"אמו ת"ח חייבו והכה לפי סיפור אחר"ז מה תאו כי
המלכות בקדיש ת"ח וכן הוא בפ' בניחושין ע' י"ח פתח ואחר שלו ע
עיניכם ולאו חי בהא אלם וכו' והנך קצה שמים לשבילא דקדרי מי ניחוח
אחרת לתתא לקדרי מ"ה וכו' ע"ש ולפלוחתא אלם שם ת"ה הוא פ
בתפלת וכו' ל אחת כתיב אחר"ז ל' בדרום רחם השמים והכה
ידעת כי בכל פעמיכם יש כח פנים ואחור בסוד תורתי ולא בסוד
מספר וכשנדש נר ז' פנים ואחור בכתי' מקבר נת"כ מאמת כי כל בא'
מספר הם בגוף ה"ה נ"ה בכתב ל"ז ואחורי' בכתף שלו י"ה יה"ו יה"ו
שהם ני"ך ע"ב וכו' וע"פ זה תבין מעניין לעני מה שכתב כתבתי' וכתב בב"י
בסי' כ' מביא ז"ל ומהנים שבעיה לומר בכל יום מי מלך י"ו וכו' פעמי'
בעמידה וכו' כתוב שהוא ע"פ מה שכתוב בתקוני כשבא לפרש הפסוקות
הנדמו' בשבח זה אחר ובא"ד בסוד לון תרין ומכון ע"כ ובלע"ד כי
ככר כתבתי דלו' כפ' ○פנחס ע' שנ"ו להמדוע תשאון חיכון ל"כ פנים ד' ויחזר פנחס
דלהי' ד' דשור ד' דשבר וכו' וחיכון מיכון תחות חג"ת דדנין דתלת ע' שכ"ו
יכ"ק וחיכון מלך מלך ומלוך ע"כ והוא כן בקדוש הללו הוא ביאור
מה יה"ו מָלָךְ בפ' גדל יה"ו כַּמַּלָּךְ בפתח יה"ו יִמְלוֹךְ
לעולם ועד ח"כ עולים בקודו כאחין
יכ"ק כי כל בקודש הוא שבר ושבי פתח"ן הוא י"ב וכולל כל החיצונות
והי' ה הוא בכתר יה"ו ת הוא בת"ת ולהדי מלכות וכל"ל ובשידור הלה"
ו"ל יִ' מלך ת"ח יה"ו יִ' מלך חו"ב יִ' ימלוך וו"ב ובלע"ד כי חית בכתבי
הלה"י בסוד קדושה ל"ל הלא ידעת כי הלחיצו הקדש ניתקן בן תקוני
ס"ת עתיקא קדישא דתפתח בתלת דיסין הסדי כחו"ב כג"ו והנה
קדושה של ג' דיסין דע"ק ס"ת לפסוח דלא תתיירא כלל הכ' לבתחת
עלמה הנ' לסותת סניסיתה חכמה קדושה (שכו מתלבשת בסוד ע' קדוש ג' לו"ב וכו' ובנגד
וכל"ל) ת"ב קדוש רחמין לע"ק כ' לחו"ב קדוש ג' לו"ב וכו' ובנגד
ג' הלו מתורים יה"ו מָלָךְ לעילא לת"ת יה"ד מַלָּךְ
לחו"ב יה"ו יִמְלוֹךְ לו"ב ע"ב ובסוד
אז נרמז בפ' ○אתוך ע' קע"ו קדושה הת תוקעין בכתף בי' מתחר
דוכתי וכו' תלת דדנין ויחזון חד קדם חיכון בטור עלמה דתתפכח תחזור ע' קע"ו
לתתת לכל דדנין (היינו תכונה י') ומשם תתפשט פסיעה דעקיר
אחד שבילא דקיק טייריא לתתאין (היינו ה' כינה וכל"ל כיון ד
דתתפשט גו תתאין כדין תתרמי חד ו' ומהאי טעמא תתפשט פסיעה
לתתת מאה לכל דדנין (היינו כי אלכות היא בסוף י' פסוד
פסיעה לבר כתיב כבר כתיבנן כיון דתתרמי כדין תתרמי בניחוח
חד ה' וכו' ומה דתקרי קדוש וכו' דהא קדם מכשי לי' רוח דחתאין'
דלעלא (ע"פ מה שכתבתי והוא יחזור ע' מסבטים ע' רי"ג) דהא
תין ו' לא תשתכח רוח הכי הוא וכיון דיסתלק מקדמי מקדמי פלגי
מתתא לעילא יקדיש עלאה עד דיסתלק ו' רוח דסתים עלאין
לעילא וכיון דתיכון סתים יסתלקו לעילא מיד קדושה קדם הוא וכדין
תקדי קדוש לעילא ולבתר מיד הוא נהירו עלאה על כרסיא
דחיכון שתים וכו' וכדין תקדי קדוש לעתה כחית הוא נהירו עד דעטיל
כלא חד בדיק דדנין יקדיש לקדושה כלא לעתה כיון דחיכון עטיל כלא
כדין תקדי קדוש וכו' לו לית כיל לשותא דעותא יתיר שביר קל עבוד
ע"כ ח"כ כאן מוכח דים כוכח יתר דמיינו לפי מה שכתבתי לזה תקוני
לו לית כיל לשותא יתיר ונם עיי' בפ" ע' ס"ז כסוד י' מלך
וכל"ל ונם מפורש ג' רקודו' אלו ובסוד זה כבר הארכתי ותמלא טעם
לזכי פעמים וכבר הארכתי שלהו קנ"פ יי' ממסכי' חן י' עלאה
דע"נ א' והם נרמזים בשם י"ה ו"ה ו"ו ה"י וע"ב כי חו"ב יי' דשם ס"ג
ניחושין ג"פ שם יהו"ה הל"ל :

וכאב בסידור הלה"י ז"ל לון לן להסתכל חון לד לחתת כי לו מהלך
בין העומדים בעולם העולמים בפ' ○ותתקן ע' רפ"ו ותתקן ר' ע' רנ"ו
לכי כניסתך מהכי ניחוי בקדבנין משבח בתפוחייהו דדוד יעטלין
כניסת

ותנח שם קודם קודו לי' יכוין היכל ק"ק דעשיי' עולה ותוך להיות
יכוין עשתו לכן קוף בתי' מוסרים והכה מהודו עד לכל נקמות
יש רפ"ה תיבות כתיבן אלהים דה"ין ויש להם כפוקים כתיבן אותיות
מלוי התלוי דשם ה"י נם הודו כמספר תהי' לחיות על כתר דעשיי'
בקר תהיה בכלל בתלבות דיכיכה ע"י מחזור הודו ולכן יש כ"ת הוי"ת
ע"כ ושעם לכוין שים רפ"ה תיבות כיוון אלהים כי הודה בעשק תלוך
דף קם"ח ותותו תלוך סבין יכיכה לעשיי' שולט בו שם אלהי' בתלוי
הה"ן והוא יכלכו בסוד ב"ה ע"כ ושעם אלהים דה"ין הוא ה ד
דכתבתי לעיל בסוד ע"נ תקוני דיקנא ו"ל ויחזי דיקנא דשתמודע כל
מה דהוי כרישא אתלף עלמין דאתיתין בשוקא דכיא שוקא דכליל כל
שוקלין כי הדיקנא דא"ק כתשבח ממוזג בתיאוי' תאר כתיב נשוא
נבורה דעתיק וכו' ותחר כי הם אלף עלמין ויהי תתומה ונשוא
עוך מוחא סתימאה לאריך הכך שוקא דכיא דכתיב כי נודע
הנבואות בקדישים אלהים ואחורי דאלהים דה"ין כוח ת"לף ת"לף
ל"מד ת"לף ל"מד ה"ה ת"לף ל"מד ה"ה ו"ד ת"לף ל"מד ה"ה י"וד ת"ת
שו הם סוד ת"לף עלמין שהוא שם אלהים דה"ק בסוד אחורי דנבוכדנצר
דעיניה שמבלבלו ונסתרו בחוחא דת"ח וכו' ואלו אלף עלמין הם
מדם כל הדינין וכו' ואו כאחר לא הניח לאיש זה שוא כלב הדא ל
לעשקם ושחר אתעלה תבין מעניין לעני מה שכתב כתבתי' וכתב בב"י
בסי' כ' מביא ז"ל ומהנים שבעיה לומר בכל יום מי מלך י"ו וכו' פעמי'
בעמידה וכו' כתוב שהוא ע"פ מה שכתוב בתקוני כשבא לפרש הפסוקות
הנדמו' בשבח זה אחר ובא"ד בסוד לון תרין ומכון ע"כ ובלע"ד כי
ככר כתבתי דלו' כפ' ○פנחס ע' שנ"ו להמדוע תשאון חיכון ל"כ פנים ד' ויחזר פנחס
דלהי' ד' דשור ד' דשבר וכו' וחיכון מיכון תחות חג"ת דדנין דתלת ע' שכ"ו
יכ"ק וחיכון מלך מלך ומלוך ע"כ והוא כן בקדוש הללו הוא ביאור
מה יה"ו מָלָךְ בפ' גדל יה"ו כַּמַּלָּךְ בפתח יה"ו יִמְלוֹךְ
לעולם ועד ח"כ עולים בקודו כאחין
יכ"ק כי כל בקודש הוא שבר ושבי פתח"ן הוא י"ב וכולל כל החיצונות
והי' ה הוא בכתר יה"ו ת הוא בת"ת ולהדי מלכות וכל"ל ובשידור הלה"
ו"ל יִ' מלך ת"ח יה"ו יִ' מלך חו"ב יִ' ימלוך וו"ב ובלע"ד כי חית בכתבי
הלה"י בסוד קדושה ל"ל הלא ידעת כי הלחיצו הקדש ניתקן בן תקוני
ס"ת עתיקא קדישא דתפתח בתלת דיסין הסדי כחו"ב כג"ו והנה
קדושה של ג' דיסין דע"ק ס"ת לפסוח דלא תתיירא כלל הכ' לבתחת
עלמה הנ' לסותת סניסיתה חכמה קדושה (שכו מתלבשת בסוד ע' קדוש ג' לו"ב וכו' ובנגד
וכל"ל) ת"ב קדוש רחמין לע"ק כ' לחו"ב קדוש ג' לו"ב וכו' ובנגד
ג' הלו מתורים יה"ו מָלָךְ לעילא לת"ת יה"ד מַלָּךְ
לחו"ב יה"ו יִמְלוֹךְ לו"ב ע"ב ובסוד
אז נרמז בפ' ○אתוך ע' קע"ו קדושה הת תוקעין בכתף בי' מתחר
דוכתי וכו' תלת דדנין ויחזון חד קדם חיכון בטור עלמה דתתפכח תחזור ע' קע"ו
לתתת לכל דדנין (היינו תכונה י') ומשם תתפשט פסיעה דעקיר
אחד שבילא דקיק טייריא לתתאין (היינו ה' כינה וכל"ל כיון ד
דתתפשט גו תתאין כדין תתרמי חד ו' ומהאי טעמא תתפשט פסיעה
לתתת מאה לכל דדנין (היינו כי אלכות היא בסוף י' פסוד
פסיעה לבר כתיב כבר כתיבנן כיון דתתרמי כדין תתרמי בניחוח
חד ה' וכו' ומה דתקרי קדוש וכו' דהא קדם מכשי לי' רוח דחתאין'
דלעלא (ע"פ מה שכתבתי והוא יחזור ע' מסבטים ע' רי"ג) דהא
תין ו' לא תשתכח רוח הכי הוא וכיון דיסתלק מקדמי מקדמי פלגי
מתתא לעילא יקדיש עלאה עד דיסתלק ו' רוח דסתים עלאין
לעילא וכיון דתיכון סתים יסתלקו לעילא מיד קדושה קדם הוא וכדין
תקדי קדוש לעילא ולבתר מיד הוא נהירו עלאה על כרסיא
דחיכון שתים וכו' וכדין תקדי קדוש לעתה כחית הוא נהירו עד דעטיל
כלא חד בדיק דדנין יקדיש לקדושה כלא לעתה כיון דחיכון עטיל כלא
כדין תקדי קדוש וכו' לו לית כיל לשותא דעותא יתיר שביר קל עבוד
ע"כ ח"כ כאן מוכח דים כוכח יתר דמיינו לפי מה שכתבתי לזה תקוני
לו לית כיל לשותא יתיר ונם עיי' בפ" ע' ס"ז כסוד י' מלך
וכל"ל ונם מפורש ג' רקודו' אלו ובסוד זה כבר הארכתי ותמלא טעם
לזכי פעמים וכבר הארכתי שלהו קנ"פ יי' ממסכי' חן י' עלאה
דע"נ א' והם נרמזים בשם י"ה ו"ה ו"ו ה"י וע"ב כי חו"ב יי' דשם ס"ג
ניחושין ג"פ שם יהו"ה הל"ל :

ויחזרו לתתן ע' רנ"ו

בין העומדים בעולם העולמים בפ' ○ותתקן ע' רפ"ו ותתקן ר' ע' רנ"ו
לכי כניסתך מהכי ניחוי בקדבנין משבח בתפוחייהו דוד יעטלין
כניסת

בריתא ניתית בכנדו תומר תהלה לדוד כלי בלעזי' קמי מדרי' לסיקס
בנונית דאלהאי עלאי לית עיתיכתא כדקיימו וכו' ולא יפתר הוסיפות
במרומה והכתיבנשה כי ע"ז נאמר כתקומי עדה רב הבאר עודכו כן
סיניסס וכו' והס נלגולו עמו דאמר הלבעבעי כי הכל הוא תיקון
השכינה וכדאי בס"כאמרתי ב' רי"ט מאן דעביד פקודי תורייתא
ואוליף באורחוי כאלו עביד לי' אמר קב"ה כאלו עשאוני וע"ד ועשיתם
תותם וכו' וכן' °תרומה ע' רע"ו דהיו את רוח דיסיתנות' ליהוו ודא
לתקרי את רחון והיו את היהו דאתחזיי הכי גם לאהלה תדיר כל"ק
והכתת את י' לחלוף וכו' ואית אחרנין את רוח דלקיס אחרי' ואתחזיי
בר גם לתכתה לי' ולא יתמען לבני' לתבל' וע"ד את לבאה והכל בחוכמה
דישראל מסתלקי בחורייתא והוה עת אתקנתא בתקנתא ותקשטת
בשלימו וכו' ע"ש ולזה אית בתקוני' הוכח בחייט דף רע"ו וכאה
היהו מאן דלא מעכב מטרוניא לסלקא למלכו' לון לבני כמה דאינון
לטיניין לבא ובטיניין עיינין דלא מסתלקי לאחרא ביקדיה דאתיהיהן
למהוי לי' בסתה תתנוני' ופיוסי' לבתרי' ליה לבני שכינת'
בפ' ויחי ע' תק"י השכינתי לתכס בנות ירושלים וכו' לתתניים אלפי
ביתרונית' ונם בס' °שמיני ע' ס"ט שתכוני ליפאלל בכתה ק זאת וכו'
כי הקדמוני מה דהי בס' אדרי ע' קל"ד תון' כד תסתלק חלב לעילא
לעילא וכו' כי תורחיל מכבה כי היהו תון ו' ובשיר קדוד כתן
לבתרי' לי' לבני שכינת' וכו' דתניים וכתה כי היהו תון דסליק לה ל
לתתרתא ח"י לעלמין וכי יכול בה גם לאחוזה לקב"ה לתתרי' ח"ל תן
כתה דאסתחזיה כדוד לאחר תם תן אות לבעיני ונו' עד תאוה מקום
ליהו"ד ע"כ ותו אתכו מתעלליס והתה עיניכו בעוריתך והכן לבבו
בעוריך כי מי אתיהו יודע סוד התורה ס' תרומה ע' רפ"ה כל לקבל
פרם ולזה כבר התהכתי בראתי' ס' תרומה ע' רפ"ה כל תתן דהוה
בראי עלאה ולא לתסדל לי' בדוק דתסיתות טב דלא יתבני :
וחנה לאחד זה יאתר ברוך שאתר ואית' בסידור אתר"י שאתו
קיניית אכנגד שניו ותכתוני כי ברוך שאתר כיניה דונעת
הטלית דק שהשלית בחי' עובדין וכ"ש בחי' תלבלת תן ברוך שאתר עד
יומר ביניה ו' י"ור ה"ן ו"ן ה"ן וכל הרוחות דיניה ורוחך עתך
ותתכר עתו הכפש ס' יו"ד ס"ה ו"ן ה"ם תל לאי בסצות דשמיני
ויעלו שמיים כבריאה בהנעשנו ליומר נס תכונין כי בניתי"ת תכ"ד
דיניה ביצות חיצונית הס"י דבריאה וזה כמאר ביניה ע"ש וזה כיתו
בס' °ויקהל ע' שפ"ו ובלה תולקהון דהיו בר גם נוסי' ובסדא תתקון
ותתעביד אלים וכו' ותיכון תדבש תקונין קדמאה תקונה דנחית בנין
דאתרך לתתקנא נוקבי' בתוזה וקדושה וכו' תקונה תניינא כתקונא
דקיומא בהאי עלמא כשובדא דכרכתא לקבל"ה על כל כוונה'
ועובדא לקיומא קיומא דהאי עלמא וע"ד בברוך שאתר ברוך על כלא
תקונא תליתא' וכו' תקונא תניינא דנלות' בתקונא דרוח
דשמאל קדיש ע"כ והיינו בפי תאר כתבתי כי עד ס"ם הוא ה' וסם
ד"ת ה"ן ו"ן ה"ם וסוד כפו ותס"ם עד עזר ו' וסם ה"ה והוא יסיהה
ורוח וכו' וסוד ברוך שאתר כבר התהכתי לעיל בסוד טטם :
מאמור לתודה יס לתומרי בניון שכל השירות עתידות לבטל מן
מזמור לתודה כי בס' ויחי ע' תפ"ה ר' יוסי פתח עבדו את
בשתה נאו לשבוע בהנכה וכו' ע"ש ותפס קניהו בנין דלעלת' תיהו
י' בשתה נאו לשבוע בהנכה ותשתין ברכאן לפתח וכו' ע"ד בעי בר נש
לאתחזק בשתה ובהנכה לאסלקא בכסא ישראל בקב"ה בשתה
לסלקא לקב"ה בשתה ובהנכה לאסלקא בכסא ישראל בקב"ה בשתה
בס' °ויקהל ע' רי"ח ומיכון ישראל לנפקא מן גלותא בחלי שתה נאו
תיהו ככתת ישראל וע"ד עבדו את י' בשתה כד"ת באות יבא תהרן
לגל הקדש וכלא חד כאו לשבוע בהנכה דא הוא שלימו דילה דשתה בלא
והנכה בשם (והוא כמו שהקדמנו מה דאי' בס' °בראשית ע' קכ"ג
ובלבות תיהו מאכל דכולהו סה לבר קאתר כאן לסלקלא לקב"ה בשתה
והנכה לאסלקלא לכסא ישראל בקב"ה ישראל בניינו ובתר ליחודא בראש ד
יחות דכתיב דעו כי י' הוא אלהים דא הוא רוח דיחודא בראש ד
דפולחנא (והוא כי תתן בסידור אתר"י ל' דעו ייחדו יחדו ידעו
תכוונה וכיוה כי יה"ד תכת אלהים כיוה וכו' והוא לפי שהתהכתי
בסוד ק"ש שהיא לסלקלת מלכות עד חו"ב ואז בשעה היחוד והוא
תכי תומרים דעו כי י' הוא אלהים הו"ת עשאתו ולא תכתו
בבניה ולתלף תכתו כי תקדמנו ה' מוקב' ו' דכר כללא דכלא דכל
א' בשלימו שרי' ואחין תיכון ישראל תא"ן דתיכון לתתא תיכון
תחיכון בכלא בלבות בראשית ב' ותבון ע"ב ס' בראשית ע' כ"ו
ומכוה מזמור שיר ליום השבת שכל זה בשבתה ובניינו כי תית' לף
כ"ב תית היכלין דלא תש נח תלת ראשונין ותית היכלי בנוני' דאינון

ע' בראשית ע' רי"ט ותרומה ע' רע"ו

ע' בראשית ע' ב' ותרומה ע' רע"ו

ע' בראשית ע' ב' ותרומה ע' רע"ו

ע' בראשית ע' ב'

ע"ל כל שימי ונלמוד מכאן לקב"ה בנין דוכיהו מזוזת דכלה ותי תיעוד
דכתיב הן תקרבי אליו אלוה ולא תניחן לנשמות שנאמרים
חד מלה והבת הרשיבהו שלום ותי תיעוד דכי' מתעל כתיב מתעל
ולתו מתעלת קדישה קך תתי וכו' כל שמים כנלי מתעל מהנות
תתי לשלחי עלוי כדין שחקים יהלו נדק וכו' ואתון כיהנא כמא הוה
וכו' למתן למהוה תתי לתקרי מדיק וכו' בנין דיתברכא נדק וכו'
כדין תפתח מרק לתתא וכל ניחוי דעלמא סניאו וכו' ע"כ
וא"כ קשי לפי הנ"ל לתכל לפי מה שהקדימו לך לעיל ע"פ מה דאיתי'
פ"ם מכתם כתב"ת ת"ק נבי תפלין ו"ל מי "כעתן ישראל תרבע קדמי
ע' ת"ק כלהו דשיזיו כתת (כ') דוח דתת (כ' י') דהיינו י' תק
(י"אה"ר"נה"י) שנאמר עשרה הלפי כשקל הקדש (כ') ון כתב
כלילת תעשר תפירן כלילן תעילה לתתת ותשער תפירן תתת לעילת
סם ע' תת"ח ע"כ והקדימו כי תיתת כת"ם הכ"ל ע' תת"ח בנין דשילת העלות
מעלה ומכוסה בהלי כתר ותתעטף כשם יהוד וכו' ע"כ ומלוך
מלכוה דכתר כתר ותתעטף כשם יהוד וכו' ע"כ ומלוך
(ד"אה"ר"נה"י) ומכוונו מה שכתב תכון כי הפלטת כת מכ' י"
והקדימו כ"ל ע' תת"ח כי תיתת כת"ם הכ"ל ע' תת"ח בנין דשילת העלות
מעלה ומכוסה בהלי כתר ותתעטף כשם יהוד וכו' ע"כ ומלוך
מכוונו מה שכתב תכון כי הפלטת כת מכ' י"
והיינו כ"ל ע' תת"ח סוד ושרית טיהו דע"ק בתתר דכתר ונוקבא והם
סוד הלעיה כבר קלת כתבתי ומה שתומרים הכתוב תתיר עיון
פ"ם בהשמות ע' ל"ד וכמ"ש ע"פ מכתם ע' תת"ח תכם
ני' הללי אלהיך ציון כי חזק בריחי שעריך חסם בקרבך שלום וגו'
תך שהוח סוד חוללת תכתוב לך תכם קלוסו פהם תיתת על פסוק
כי ככר יכלו ויתעברו מתכערותיהם וגו' ע"פ כתבי האר"י ז"ל כי
לחו שם מקדושה מ"ד וח"כ כן יש בקלישה ולכן קדחם בני כי
כחו שם מקדושה כ"ן אשר עליו כתוב תהלה בפשי תיד כלב יחידתי
שהוח נשמתיה כ"ן אשר עליו כתוב תהלה בפשי תיד כלב יחידתי
וגו' וכנגד הלו אחור יבלו פי' הכב"י שחם הח"כ על התעוני יבלו
פי' שהם מתפללן ליהוד שיכלו ויבדלו וגם על מ"ד היה מתפללן
וכו' וכי יבלו שיכלו וגם על האחרן ותפילם אחשה כסוד כפלים
ולא יהיה לכל שלם קיומיה ותתיבתם מן הדכורה אל הנוקבא לא
יכנסו בתוכה ואם יש כתי' מה שהקלישה ככר קבלתם בתוך תעי'
גם עליהם היה מתפללן ואתר ויסנירו מתסנרותיהם פי' יהרסן
ויזרבו ויעלו לחון וכו' ומי' מסנירותיהם אם תוכה ותבין מאחר
כפרשת החוטו ע' תקצ"ד סוד ניון ורוזלים והוא סוד אותם
פ"ם התוטו בתוך אותם כי אחדבא דבריהן שיחור ואחר מהן הוא היין
פ' תקצ"ד הם הנ' שביסוד ונודע כי כל התכוני והקלישות כל חיותם הוא
חיותה היין וכו' והם נתחדים אחת מלכות בסוד הנלים יובדל
חות ואילו כאחוים חלק כסיחו בתחתית (אשר בתפתי בי לוח
הוא סוד נ"ן כפולה נגד מלכות ונבי תורתי) לשעלה כדי שלא
יגלו מזה התנוד והשיחור להם הוא חות"ם שהם נ' פעמים ה"י ה"
דיוקי"ן דחלבי"ן דהיו"ן שהם נ"ש ונשתלית חות"ם ונשתכים שכולה
וכבר כתבתי כי מיכה ולשלשה ין שוה קלישה יכולה לחחוז שם
ולסוף וה ב פסוקה שחתפללת תורתים למשה לפרשיות התובוסים
לכן סיהר תורה הקדושה (כ"ן) ביחד ולכה כתיב לעת הנאולה
ועתה הגלוי היום הזה וגו' ואתם קנילו שתהיו שם כי בתו
שם חוקה לעולי ויליהם לנצחי פתח החוזה בן ים לשתות בחשה
שבחתר כי לא סגר לבתי בטני וגו' וכשם שים ויהים ובריחים לעיר
כך ים ויהים כחשה שבחתר כי נהפכו הילי עלי' זהוד הה הוא נלוח
לעבדי לבלי"ן כוה (כ"ן) כל אחד כוללן ב"ם תחתון ונבנה לעיל
התרכתי בסוד זה (כ"ן) על מסוק ואתי שבה בחוחת ורוחלים
לשאר העם פרטים וגו' והוא פי' בחשבה בנתי פ' עושין שמין ל
לבריחות תרבע ויוחדון בחיהם כשהוסה ופירוד ס"ו לבריחות
ובריחות הרבים ובריחות עוברו בחוח סיחוד הן שהוקלין פעמים
ואין יכול לעלות מהן וכו' וקלוקל עבדתי' טפחים ורחבן שפה
וכו' אותה להקריב לבתר ובלבד שתהא פרה ראשה ורובה בכשם
ואותה כי סוד בתר עיין בחוחר פרשת ועלת ע"ש ב"ב והבה בתר
בשרה בתר דרעת לחדון כל החדן וכו' ע"ם חם תרחם להבין :
וסוד נגדה בשלה ויחבה שנה כי בלח כפ (ד') הוח כ' (ד"ו)
ובן כ"ו הוח כחו (י') ומוד על שעתי ע"ל דע"ה ע"ח בסוד חה
שכתבתי שהם חלקות שנרוך שהיה נעושה לחבה בנין וחה דקחתר
שהתבתי שהם חלקות שנרוך שהיה נעושה לחבה בנין וחה דקחתר
שהתבתי סוד רחשה ומוסה ולו' עיין חוה שכתבתי לעיל פי' חשנה
שהתבתי סוד חתי' חוחה פרה הרוכי סוד וכו' כלישוף הכל תבין סוד
שהוא זו כי בלח כחוחר הוה שהתי ויחוקלים חקין יי' וגו' ראשתו לישראל וגו'
ראשו ראשו חלו חים חוגד דברו ליעקב חקין וחשפטיו לישראל וגו'
שהם שכבר בתבתי לעיל בחוחר זה לחבם קלישו

ע"פ בחתי מו' ק"ל

ע"פ בחתי מו' ק"ל

ע' ק"ל בחתי

ע' ק"ל

ע"פ בחתי מו' ק"ל

פי' חוחר ק"י בחבלים

פי' בסוק' עד סוף בעחום ו ומם כחיב דויד כי

תהלים קי' ונעם ה' אלקינו וגו' על כפות וכו'

ובמדרש אחרינא ע"ל ומקורן מן הכתוב הנאמר בעבד ה' ע"ה כל הנשמה תהלל יה כי ת"ת הוא סם קדוש ונשגות ע"כ: כמבואר ביה בהכלה ת"ד ע"ד ת"ד ע"ד ת"ד ע"ד ניימטרי"ק ד"ך הרי ת"ך ובסדר ס' לותיות אלוי י"ה ניימטרי"ק כה"ת ע"ד ת"ד כלן: ואיתיה בי בשם זה הסם עשה לפרעה בשוד ואיתיה אמר רבש"ע לשה"ק לרעך כמוך יב"ק ואחו אחרים ועלו אחרים ועשו ונו' וכמ"ש בזוהרא ע"כ ועלו אחרים כנגדיק וכ"ו כהר נינן דוד דיהיבת לשבוט את אה עשו דוד דשבועת ד' לאברהם ע"ה ואחרים ע"ה ואחרים ע"ה ואחרים

נס עיין בתוספות פרשת בשלח וחולבינהו דקב"ה תורה לקדי וחין חיס חלח תורה. וחין חלח קב"ה וכפ' כשא ע"ל ו"ו ובנין דשעודין חלח תורה. וחין תורה חלח קב"ה וכפ' כשא ע"ל ו"ו חשר לוה מוכן ישראל למעשם מילכלא דחיי וכו' וכפ' כפרשם ע"ל ו"ו חשר לוה מוכן

שחיר הכ"ל חשר הוח נ"כ בתיקונים חלרת ומחרי דחוכה דחיק ו ומחרי חקלת ושירת הים היינו הכל פור ח"כ לחעלה ולמטה הכל מלחשה למעלה הרשע הוח וכו"ל ולמטה הוח ממלכ הוח ועי' הרע וכו"ל חשר לוה רמזו לחיהו נפור הכוכפ חת ישרחל חשר כל זה רמזו בפסוק חשריך ישרחל חשר מרמזו על פור א"ר כפתי בפור לחבני חים טהור וכפר כתפתי לישרחל חילין חיכון מחרי רוי דחכמתח וכו"ל ויהיה לון דחיקה שבעתח מן הרשע הכ"ל וכו"ל : ולזה קחיר חשריך ישרחל מי כמוך עם נושע ביהוה ביהו"ד דייקח ואין חיס חלח תורה ואין חלח קב"ה הקלקל חור תורה וקחיר ויכחבו לך חויבין היינו כ"ל שיהיה לך בשיכון חן הרשעים הללו חבל חקבל בחכמה ואני חפשר לדקדק על במחיומו חדרו"ה ופ' חשריך ישרחל וכו"ש : ומיחר ע"פ זה חכיריח וכו' ומקח"ח ע"פ פתח חשריך ישרחל וכו"ש : ומיחר ע"פ זה חנין מחזר בחקלים ע"פ ק"ק חשר כחבתי בירושו בשבין זה ויחיחל הללויה חשרי חים ירח חת ה' מחזותיו חנין חיחר נפור בחרץ יהיה ונו' זרע בחרך חור ליושרים וגו' רשע יחלה ופקם וגו' חלות רשעי חחבד וגו' : כי ליחיח בנף חשכת ע"ו חשרי חים ירח ה' חשרי חיש ולח חשה חמר כה פרשם חשרי עושה חשוכה כשהוח חיש פי' כשהוח חיור כבחו וכו' ש"ם : (והוח ש"ם מה ליחיח במחיר פ' קדושים ע"ק"ו מפני שיכה חקום חוהיה ליה לבר כה עד לח יחלקל בכיבוחה ליקום בקיומה טבח בשלמח בנין חדין הוח חהוחה ליה לפוף יומיח ליחיח חשבח ליה לבר כה כד חיהו סיב ולח יכיל לחהני כיש חלח חשבח ליליה כך חיהו כתוקפיה וחיהו טב וכו' :

פי' נח' פחם עי"ש דף י"ח חשרי חיש ירח ,, עי' פקוקים לפני שיכה תקוס

נח' פחם קוכה

כתיבח חת כתיב וזכור חת בוראיך ביחי בחוריך ונו' ואני כתבתי כי ליחיח ממכת קוכה נבי שחיה בית החוחבה חנו רבנן מ מין חומרים חשרי ילדותינו שלח ניישה חת זקנתינו חלו חסידים ומפני מעשה ניש מהם חומרים חשרי ילדותינו בכפרים על ילדותינו חלו בעלי תשובה : חלו וחלו חומרים חשרי מי שלח חטח ומי שחטח יעזוב וייחול לו ע"כ : וזהו פי' פסוק ושפי סיפה תקום כשהוח בחרותינו חו והדרת פני זקן וכו"ל חשרי ילדותינו שלח ניישה בישה וקנקינו : כחזור לדברי הנמ' הני יהושיע כ"ל חומר חשרי שחקנבר על ידו כחיש פי' כש"י בגבור בחנותיו חקן חיהו ונו' חקר ר' חלעזר בחנותיו ולח בכבר חנותיו כדחקן הוח היה חומר לל חיהו בעבדים המשוחים חת הרב לקבל פרס חלכחזו' ורש"י פי' שעובד חת ידו חשר חחבת חמו ושחבת נוחת וכו' : וכבר הלרכתי לעיל ע"פ חומר חחבת בנחת ע"פ חת"ד חשם קיומו ושלפיכך מקל וחומר דחיוכחת לכל ישרחל כחיב בכל חקלה הנדולים יחתילו בחשובה חו יחשוללו כל כני הקלה לח בכל חקלה נדולים יחתילו בחשובה חו יחשוללו כל כני הקלה ע"ש) כחזור חשר בשיח ישחט חשרי חדור וכו') ההוח דחיתחר כיהוד חלקיהו בכל חקלתיו חלו ונו' דשם י' מוכתר עליהו בכתרת דחיהו כתב עליון וכו' ושפיהם שם ושי חיהו בר בם מכל חדות יהבין ליה כחר בשם יהוד וכו' ובנין דשלת השלות חוכלח ומכוכה כ כתיב ותחשבו בשם יהוד וכו' לית חשבותח לשחול ולבחש וכו' בשב בכל לבביהו מיומר ק"ל בתלים כי שם כחיר פור חתן לחחיוניס פי' לזחור ק"ל

ולזה

מתחי פרשת פקודי ע׳ תס״ט ע׳ תע״ט ע׳ ע״ב ע׳ ע״ג ע׳ ע״ד ע׳ ע״ה ע׳ ע״ו ע׳ ע״ז ע׳ ע״ח ע׳ ע״ט ע׳ פ ע׳ פא ע׳ פב ע׳ פג ע׳ פד ע׳ פה ע׳ פו ע׳ פז ע׳ פח ע׳ פט ע׳ צ ע׳ צא ע׳ צב ע׳ צג ע׳ צד ע׳ צה ע׳ צו ע׳ צז ע׳ צח ע׳ צט ע׳ ק ע׳ קא ע׳ קב ע׳ קג ע׳ קד ע׳ קה ע׳ קו ע׳ קז ע׳ קח ע׳ קט ע׳ קי ע׳ קיא ע׳ קיב ע׳ קיג ע׳ קיד ע׳ קטו ע׳ קטז ע׳ קיז ע׳ קיח ע׳ קיט ע׳ קכ ע׳ קכא ע׳ קכב ע׳ קכג ע׳ קכד ע׳ קכה ע׳ קכו ע׳ קכז ע׳ קכח ע׳ קכט ע׳ קל ע׳ קלא ע׳ קלב ע׳ קלג ע׳ קלד ע׳ קלה ע׳ קלו ע׳ קלז ע׳ קלח ע׳ קלט ע׳ קמ ע׳ קמא ע׳ קמב ע׳ קמג ע׳ קמד ע׳ קמה ע׳ קמו ע׳ קמז ע׳ קמח ע׳ קמט ע׳ קנ ע׳ קנא ע׳ קנב ע׳ קנג ע׳ קנד ע׳ קנה ע׳ קנו ע׳ קנז ע׳ קנח ע׳ קנט ע׳ קס ע׳ קסא ע׳ קסב ע׳ קסג ע׳ קסד ע׳ קסה ע׳ קסו ע׳ קסז ע׳ קסח ע׳ קסט ע׳ קע ע׳ קעא ע׳ קעב ע׳ קעג ע׳ קעד ע׳ קעה ע׳ קעו ע׳ קעז ע׳ קעח ע׳ קעט ע׳ קפ ע׳ קפא ע׳ קפב ע׳ קפג ע׳ קפד ע׳ קפה ע׳ קפו ע׳ קפז ע׳ קפח ע׳ קפט ע׳ קצ ע׳ קצא ע׳ קצב ע׳ קצג ע׳ קצד ע׳ קצה ע׳ קצו ע׳ קצז ע׳ קצח ע׳ קצט ע׳ קצ״א ע׳ קצ״ב ע׳ קצ״ג ע׳ קצ״ד ע׳ קצ״ה ע׳ קצ״ו ע׳ קצ״ז ע׳ קצ״ח ע׳ קצ״ט ע׳ ר ע׳ רא ע׳ רב ע׳ רג ע׳ רד ע׳ רה ע׳ רו ע׳ רז ע׳ רח ע׳ רט ע׳ ריא ע׳ ריב ע׳ ריג ע׳ ריד ע׳ רטו ע׳ ריז ע׳ ריח ע׳ ריט ע׳ רכ ע׳ רכא ע׳ רכב ע׳ רכג ע׳ רכד ע׳ רכה ע׳ רכו ע׳ רכז ע׳ רכח ע׳ רכט ע׳ רל ע׳ רלא ע׳ רלב ע׳ רלג ע׳ רלד ע׳ רלה ע׳ רלו ע׳ רלז ע׳ רלח ע׳ רלט ע׳ רמ ע׳ רמא ע׳ רמב ע׳ רמג ע׳ רמד ע׳ רמה ע׳ רמו ע׳ רמז ע׳ רמח ע׳ רמט ע׳ רנ ע׳ רנא ע׳ רנב ע׳ רנג ע׳ רנד ע׳ רנה ע׳ רנו ע׳ רנז ע׳ רנח ע׳ רנט ע׳ רס ע׳ רסא ע׳ רסב ע׳ רסג ע׳ רסד ע׳ רסה ע׳ רסו ע׳ רסז ע׳ רסח ע׳ רסט ע׳ רע ע׳ רעא ע׳ רעב ע׳ רעג ע׳ רעד ע׳ רעה ע׳ רעו ע׳ רעז ע׳ רעח ע׳ רעט ע׳ רפ ע׳ רפא ע׳ רפב ע׳ רפג ע׳ רפד ע׳ רפה ע׳ רפו ע׳ רפז ע׳ רפח ע׳ רפט ע׳ רצ ע׳ רצא ע׳ רצב ע׳ רצג ע׳ רצד ע׳ רצה ע׳ רצו ע׳ רצז ע׳ רצח ע׳ רצט ע׳ רצ״א ע׳ רצ״ב ע׳ רצ״ג ע׳ רצ״ד ע׳ רצ״ה ע׳ רצ״ו ע׳ רצ״ז ע׳ רצ״ח ע׳ רצ״ט ע׳ ש ע׳ שא ע׳ שב ע׳ שג ע׳ שד ע׳ שה ע׳ שו ע׳ שז ע׳ שח ע׳ שט ע׳ שי ע׳ שיא ע׳ שיב ע׳ שיג ע׳ שיד ע׳ שטו ע׳ שטז ע׳ שיז ע׳ שיח ע׳ שיט ע׳ שכ ע׳ שכא ע׳ שכב ע׳ שכג ע׳ שכד ע׳ שכה ע׳ שכו ע׳ שכז ע׳ שכח ע׳ שכט ע׳ של ע׳ שלא ע׳ שלב ע׳ שלג ע׳ שלד ע׳ שלה ע׳ שלו ע׳ שלז ע׳ שלח ע׳ שלט ע׳ שמ ע׳ שמא ע׳ שמב ע׳ שמג ע׳ שמד ע׳ שמה ע׳ שמו ע׳ שמז ע׳ שמח ע׳ שמט ע׳ שנ ע׳ שנא ע׳ שנב ע׳ שנג ע׳ שנד ע׳ שנה ע׳ שנו ע׳ שנז ע׳ שנח ע׳ שנט ע׳ שס ע׳ שסא ע׳ שסב ע׳ שסג ע׳ שסד ע׳ שסה ע׳ שסו ע׳ שסז ע׳ שסח ע׳ שסט ע׳ שע ע׳ שעא ע׳ שעב ע׳ שעג ע׳ שעד ע׳ שעה ע׳ שעו ע׳ שעז ע׳ שעח ע׳ שעט ע׳ שפ ע׳ שפא ע׳ שפב ע׳ שפג ע׳ שפד ע׳ שפה ע׳ שפו ע׳ שפז ע׳ שפח ע׳ שפט ע׳ שצ ע׳ שצא ע׳ שצב ע׳ שצג ע׳ שצד ע׳ שצה ע׳ שצו ע׳ שצז ע׳ שצח ע׳ שצט ע׳ שצ״א ע׳ שצ״ב ע׳ שצ״ג ע׳ שצ״ד ע׳ שצ״ה ע׳ שצ״ו ע׳ שצ״ז ע׳ שצ״ח ע׳ שצ״ט ע׳ ת ע׳ תא ע׳ תב ע׳ תג ע׳ תד ע׳ תה ע׳ תו ע׳ תז ע׳ תח ע׳ תט ע׳ תי ע׳ תיא ע׳ תיב ע׳ תיג ע׳ תיד ע׳ תטו ע׳ תיז ע׳ תיח ע׳ תיט ע׳ תכ ע׳ תכא ע׳ תכב ע׳ תכג ע׳ תכד ע׳ תכה ע׳ תכו ע׳ תכז ע׳ תכח ע׳ תכט ע׳ תל ע׳ תלא ע׳ תלב ע׳ תלג ע׳ תלד ע׳ תלה ע׳ תלו ע׳ תלז ע׳ תלח ע׳ תלט ע׳ תמ ע׳ תמא ע׳ תמב ע׳ תמג ע׳ תמד ע׳ תמה ע׳ תמו ע׳ תמז ע׳ תמח ע׳ תמט ע׳ תנ ע׳ תנא ע׳ תנב ע׳ תנג ע׳ תנד ע׳ תנה ע׳ תנו ע׳ תנז ע׳ תנח ע׳ תנט ע׳ תס ע׳ תסא ע׳ תסב ע׳ תסג ע׳ תסד ע׳ תסה ע׳ תסו ע׳ תסז ע׳ תסח ע׳ תסט ע׳ תע ע׳ תעא ע׳ תעב ע׳ תעג ע׳ תעד ע׳ תעה ע׳ תעו ע׳ תעז ע׳ תעח ע׳ תעט ע׳ תפ ע׳ תפא ע׳ תפב ע׳ תפג ע׳ תפד ע׳ תפה ע׳ תפו ע׳ תפז ע׳ תפח ע׳ תפט ע׳ תצ ע׳ תצא ע׳ תצב ע׳ תצג ע׳ תצד ע׳ תצה ע׳ תצו ע׳ תצז ע׳ תצח ע׳ תצט ע׳ תצ״א ע׳ תצ״ב ע׳ תצ״ג ע׳ תצ״ד ע׳ תצ״ה ע׳ תצ״ו ע׳ תצ״ז ע׳ תצ״ח ע׳ תצ״ט ע׳ תק ע׳ תקא ע׳ תקב ע׳ תקג ע׳ תקד ע׳ תקה ע׳ תקו ע׳ תקז ע׳ תקח ע׳ תקט ע׳ תקי ע׳ תקיא ע׳ תקיב ע׳ תקיג ע׳ תקיד ע׳ תקטו ע׳ תקטז ע׳ תקיז ע׳ תקיח ע׳ תקיט ע׳ תקכ ע׳ תקכא ע׳ תקכב ע׳ תקכג ע׳ תקכד ע׳ תקכה ע׳ תקכו ע׳ תקכז ע׳ תקכח ע׳ תקכט ע׳ תקל ע׳ תקלא ע׳ תקלב ע׳ תקלג ע׳ תקלד ע׳ תקלה ע׳ תקלו ע׳ תקלז ע׳ תקלח ע׳ תקלט ע׳ תקמ ע׳ תקמא ע׳ תקמב ע׳ תקמג ע׳ תקמד ע׳ תקמה ע׳ תקמו ע׳ תקמז ע׳ תקמח ע׳ תקמט ע׳ תקנ ע׳ תקנא ע׳ תקנב ע׳ תקנג ע׳ תקנד ע׳ תקנה ע׳ תקנו ע׳ תקנז ע׳ תקנח ע׳ תקנט ע׳ תקס ע׳ תקסא ע׳ תקסב ע׳ תקסג ע׳ תקסד ע׳ תקסה ע׳ תקסו ע׳ תקסז ע׳ תקסח ע׳ תקסט ע׳ תקע ע׳ תקעא ע׳ תקעב ע׳ תקעג ע׳ תקעד ע׳ תקעה ע׳ תקעו ע׳ תקעז ע׳ תקעח ע׳ תקעט ע׳ תקפ ע׳ תקפא ע׳ תקפב ע׳ תקפג ע׳ תקפד ע׳ תקפה ע׳ תקפו ע׳ תקפז ע׳ תקפח ע׳ תקפט ע׳ תקצ ע׳ תקצא ע׳ תקצב ע׳ תקצג ע׳ תקצד ע׳ תקצה ע׳ תקצו ע׳ תקצז ע׳ תקצח ע׳ תקצט ע׳ תקצ״א ע׳ תקצ״ב ע׳ תקצ״ג ע׳ תקצ״ד ע׳ תקצ״ה ע׳ תקצ״ו ע׳ תקצ״ז ע׳ תקצ״ח ע׳ תקצ״ט ע׳ תר ע׳ תרא ע׳ תרב ע׳ תרג ע׳ תרד ע׳ תרה ע׳ תרו ע׳ תרז ע׳ תרח ע׳ תרט ע׳ תריא ע׳ תריב ע׳ תריג ע׳ תריד ע׳ תרטו ע׳ תריז ע׳ תריח ע׳ תריט ע׳ תרכ ע׳ תרכא ע׳ תרכב ע׳ תרכג ע׳ תרכד ע׳ תרכה ע׳ תרכו ע׳ תרכז ע׳ תרכח ע׳ תרכט ע׳ תרל ע׳ תרלא ע׳ תרלב ע׳ תרלג ע׳ תרלד ע׳ תרלה ע׳ תרלו ע׳ תרלז ע׳ תרלח ע׳ תרלט ע׳ תרמ ע׳ תרמא ע׳ תרמב ע׳ תרמג ע׳ תרמד ע׳ תרמה ע׳ תרמו ע׳ תרמז ע׳ תרמח ע׳ תרמט ע׳ תרנ ע׳ תרנא ע׳ תרנב ע׳ תרנג ע׳ תרנד ע׳ תרנה ע׳ תרנו ע׳ תרנז ע׳ תרנח ע׳ תרנט ע׳ תרס ע׳ תרסא ע׳ תרסב ע׳ תרסג ע׳ תרסד ע׳ תרסה ע׳ תרסו ע׳ תרסז ע׳ תרסח ע׳ תרסט ע׳ תרע ע׳ תרעא ע׳ תרעב ע׳ תרעג ע׳ תרעד ע׳ תרעה ע׳ תרעו ע׳ תרעז ע׳ תרעח ע׳ תרעט ע׳ תרפ ע׳ תרפא ע׳ תרפב ע׳ תרפג ע׳ תרפד ע׳ תרפה ע׳ תרפו ע׳ תרפז ע׳ תרפח ע׳ תרפט ע׳ תרצ ע׳ תרצא ע׳ תרצב ע׳ תרצג ע׳ תרצד ע׳ תרצה ע׳ תרצו ע׳ תרצז ע׳ תרצח ע׳ תרצט ע׳ תרצ״א ע׳ תרצ״ב ע׳ תרצ״ג ע׳ תרצ״ד ע׳ תרצ״ה ע׳ תרצ״ו ע׳ תרצ״ז ע׳ תרצ״ח ע׳ תרצ״ט ע׳ תש ע׳ תשא ע׳ תשב ע׳ תשג ע׳ תשד ע׳ תשה ע׳ תשו ע׳ תשז ע׳ תשח ע׳ תשט ע׳ תשי ע׳ תשיא ע׳ תשיב ע׳ תשיג ע׳ תשיד ע׳ תשטו ע׳ תשיז ע׳ תשיח ע׳ תשיט ע׳ תשכ ע׳ תשכא ע׳ תשכב ע׳ תשכג ע׳ תשכד ע׳ תשכה ע׳ תשכו ע׳ תשכז ע׳ תשכח ע׳ תשכט ע׳ תשל ע׳ תשלא ע׳ תשלב ע׳ תשלג ע׳ תשלד ע׳ תשלה ע׳ תשלו ע׳ תשלז ע׳ תשלח ע׳ תשלט ע׳ תשמ ע׳ תשמא ע׳ תשמב ע׳ תשמג ע׳ תשמד ע׳ תשמה ע׳ תשמו ע׳ תשמז ע׳ תשמח ע׳ תשמט ע׳ תשנ ע׳ תשנא ע׳ תשנב ע׳ תשנג ע׳ תשנד ע׳ תשנה ע׳ תשנו ע׳ תשנז ע׳ תשנח ע׳ תשנט ע׳ תשס ע׳ תשסא ע׳ תשסב ע׳ תשסג ע׳ תשסד ע׳ תשסה ע׳ תשסו ע׳ תשסז ע׳ תשסח ע׳ תשסט ע׳ תשע ע׳ תשעא ע׳ תשעב ע׳ תשעג ע׳ תשעד ע׳ תשעה ע׳ תשעו ע׳ תשעז ע׳ תשעח ע׳ תשעט ע׳ תשפ ע׳ תשפא ע׳ תשפב ע׳ תשפג ע׳ תשפד ע׳ תשפה ע׳ תשפו ע׳ תשפז ע׳ תשפח ע׳ תשפט ע׳ תשצ ע׳ תשצא ע׳ תשצב ע׳ תשצג ע׳ תשצד ע׳ תשצה ע׳ תשצו ע׳ תשצז ע׳ תשצח ע׳ תשצט ע׳ תשצ״א ע׳ תשצ״ב ע׳ תשצ״ג ע׳ תשצ״ד ע׳ תשצ״ה ע׳ תשצ״ו ע׳ תשצ״ז ע׳ תשצ״ח ע׳ תשצ״ט ע׳ תת ע׳ תתא ע׳ תתב ע׳ תתג ע׳ תתד ע׳ תתה ע׳ תתו ע׳ תתז ע׳ תתח ע׳ תתט ע׳ תתי ע׳ תתיא ע׳ תתיב ע׳ תתיג ע׳ תתיד ע׳ תתטו ע׳ תתיז ע׳ תתיח ע׳ תתיט ע׳ תתכ ע׳ תתכא ע׳ תתכב ע׳ תתכג ע׳ תתכד ע׳ תתכה ע׳ תתכו ע׳ תתכז ע׳ תתכח ע׳ תתכט ע׳ תתל ע׳ תתלא ע׳ תתלב ע׳ תתלג ע׳ תתלד ע׳ תתלה ע׳ תתלו ע׳ תתלז ע׳ תתלח ע׳ תתלט ע׳ תתמ ע׳ תתמא ע׳ תתמב ע׳ תתמג ע׳ תתמד ע׳ תתמה ע׳ תתמו ע׳ תתמז ע׳ תתמח ע׳ תתמט ע׳ תתנ ע׳ תתנא ע׳ תתנב ע׳ תתנג ע׳ תתנד ע׳ תתנה ע׳ תתנו ע׳ תתנז ע׳ תתנח ע׳ תתנט ע׳ תתס ע׳ תתסא ע׳ תתסב ע׳ תתסג ע׳ תתסד ע׳ תתסה ע׳ תתסו ע׳ תתסז ע׳ תתסח ע׳ תתסט ע׳ תתע ע׳ תתעא ע׳ תתעב ע׳ תתעג ע׳ תתעד ע׳ תתעה ע׳ תתעו ע׳ תתעז ע׳ תתעח ע׳ תתעט ע׳ תתפ ע׳ תתפא ע׳ תתפב ע׳ תתפג ע׳ תתפד ע׳ תתפה ע׳ תתפו ע׳ תתפז ע׳ תתפח ע׳ תתפט ע׳ תתצ ע׳ תתצא ע׳ תתצב ע׳ תתצג ע׳ תתצד ע׳ תתצה ע׳ תתצו ע׳ תתצז ע׳ תתצח ע׳ תתצט ע׳ תתצ״א ע׳ תתצ״ב ע׳ תתצ״ג ע׳ תתצ״ד ע׳ תתצ״ה ע׳ תתצ״ו ע׳ תתצ״ז ע׳ תתצ״ח ע׳ תתצ״ט ע׳ תתק ע׳ תתקא ע׳ תתקב ע׳ תתקג ע׳ תתקד ע׳ תתקה ע׳ תתקו ע׳ תתקז ע׳ תתקח ע׳ תתקט ע׳ תתקי ע׳ תתקיא ע׳ תתקיב ע׳ תתקיג ע׳ תתקיד ע׳ תתקטו ע׳ תתקיז ע׳ תתקיח ע׳ תתק

מאמר פרשת פקודי

יבן הוא מהה °במאמר פרשת פקודי ז"ל היכלא דא היכלא דא תקדי לחברת עולם ודא הוא משיכלן דרעוא"ת דתקדי לחברת עולם מהברתהו ונם הקדושו כפרשת הלל ע' תב"ה וכל חיזון דעבדין חבד בעלמא חיזון חמדים סלקין ועתלין נו האי היכלא ומתעטרין תמן ומקבלי לתתעטרא נו מהנה עלאה וכו': ורבנן חביה בסתם חברת עולם מהברתיך על כן משכתיך חמד עיי' שוד °במאמר כפרשת פנחס ע' תע"ו ולכתר כהנה רבא מיידה שמא קדישא היינו מהברת עולם מהברתהו ועיי' שוד שם ע' תפ"ח:

מאמר פרשת פנחס ע' תע"ו ותפ"ח

והנת כסידור האר"י ז"ל תבונן לקיים אמות שעשה לשור ק"ם: וע"י מנה זו שתתה מקיים תוכל להשלות מ"ב ומ"ד ל להמשיך מוחין לו"ב ותסנור עיניך בסוד עולייתין שפירת דלית לה עיינין למהוי על ידך שהיה העולה בק"ם לו"ב (וכבר כתבתי לך לעיל בתריכות ט"ם שתריך למשוך בכוונה זו שלד ק"ה כי עיקר זה היחוד לחבר שכיל ונתיב) ותבונן לתקן אם שכחת לחזה פעם מלכות קדישת שמע כיחוד זה והוה (ה') נוקבא (ה') וו"ב כי עלתה ונתחברה בו' ואו מתחברן (י"ה) תכמה ובינה ודעת זה (ה"הוי"ה) ניישרית ת"ל יי"י דש"ב טיכון לקשן בתחד ע"ב והצנין כי אותיות כתבתי האלי"ו ל"ל תאר שתקבל עליך ל' אותיות ב"ן תבונן להשלות ו"ב וכשתתך חל הכוונה כסוד מ"ב ע"י שם ס"ב ואגאם שם ס"ב וה תבונן לותן בל' שלד חת"ר כיצד הריני כאדמה לעשל בחלת זא"ש כי ע"ב שמ"ש תבונן בה אל שם ס"ב עם י' לותיות שהם ס"ב: והכוונה כי אז עדיין לא היה השלמת מ"ב ולכך קבלה האדה רק מן חצמון ס"ם לבד ועם הכולל הרי ע' ומאחר חצמון ל' לותיות שלא קבלה האדה מהם כי אם יותר נבוהים והם סוד ל' לותיות הסם של שם ס"ב האלויים שהם פשוטים (י"י"י) ואי שפשם זה שחצמנו מ"ל ועתה שהיא מעלה ת"ב מהם הפה לריך להאיר בה ל' לותיות שהם נ' יודי"ן וח': ולהשם סוד האדה שיקבלת מד' לותיות (ייה"י) כי תחלה לא היתה רק לחד"י בסוד ועתה הוא במלואו אל"ף לד"ת מ"ן יו"ד שנריך לכנין בד' של חת"ר שם אדנ"י במלוי: וביאור הענין כיוצא כי הלא השלבות הוא יותר ויותר וז"ם מה שאחזו"ל ת"ח עתיד קתידורית עומדת ובקשו חכמים להתיתקן והצנין כי המלבות בקרא תאור הוא הש"ך דיוקם כפולים וכו' ואתכם כדי להתיתקם בריך להשתוש בלי' שם (ייה"י) המוכר משם ס"ג שהוא ניישרית ת"ל בסוד חסד ת"ל בכל היום. ובשאר תיתוך ת"ל לתתר יהיה ניישרית תרע"ח כמיצ שהוא בחד"י בחלוקו כמיצ שהין לאדנ"י אלו עד שיתשוך בלי שם (ייה"י) משם ס"ג הס ד' לותיות הנאחרים ע"כ. והו הפסוק ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד (ייה"י):

יעלה אדנ"י בתער השכירה ונו':

ובזה תבין מה שכתב האחרוני כי ע"י ס"ג יכריחו לנם רוח כי חיתת °בת"ם ויקרא ע"י עשירות' אדנ"י דהת דיכלא'דאלבות' דיבת ודאי והוי לאחת קדמין דאלבות בחלבות ודא נבורה תיתאה ע"כ ול"ל חסם קיומו °במאמר פ' ויחי ע' תק"ב על פסוק וישרף כני עלית מלי מטרף לאכלא מלאך האות דהיינו טרף אשתלב שכיבתי (והו הכפיהים שהם כיצד נבל' והחזות טרף אשתלב שכיבתי) °שהוא פרשת בראשית ע' כ"ב ותבין °שהוא לטרף. כי חיתת °במאמר פרשת בראשית ע' ק"י ול"ל והנתש ר' יצחק אומר דת יפר הברש ר' יהוד' אומר נחש משה: אתו לאקויה דת"ם אומר ליה ודאי כלא חד ומשולל הוה ואתחזי על נחש ע"כ) וכן בבלותא דאדום כחריה דחיזהו תקיפא יתיר כך ישראל תקיפין אומן וכו' כך שכיבתיה לף על נב דכתיב נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל וגו' חיזהו תקיפא כחריה ובלבוש מה חריה ובלבוש לא נפלין אלא למטרף טרפה וכו' כך שכיבתיה לא נפלה אלא כחריה בנין לנקמות משלה עמין ולגלנל עלייהו וכו' ע"כ:

מ"ם פרשת בראשית ע' כ"ה

והנה °במאמר פרשת בראשית ע' כ"ה ז"ל רפה תאוכתך ודאי רפה דיכלא לנטלא כל בני עלמא ולאכללא לון בנווס עלאה ותתא תתר רב ואנו חיזהו לנטלא כולא וכו': ובזה תבין °פסוקים בתהלים פי' פסוקים במאמר ק"י לדוד מזמור נאם יי' לאדני שב לימיני עד אשית אויבך הדום לרגליך וגו' בשבע ה' ולא יכחם אתה כהן לעולם על דבריתי מלכי צדק וגו' אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים גויות ימלא גויות וגו' כי חסם כתבתי לעיל ע"ש. כי חיתת °במאמר פרשת בראשית ע' כ"ב ז"ל בתא ואתר ה' אלהי אתה תרוממך האי קדישא דאתיחזיאת חיזהו יי' אלהי רוח עלאה שירותת דקדישא עלאה סתיחזיאת דלית ידיע אלא אינון דאתיחבר עלאה (ובזי' עיין לעיל ע' כ) ואתפשט ולית אינון דאתיחבר עלי' (ובזי' עיין לעיל ע' כ) ואתפשט ולית ידיע אלא אינון דאתיחבר דקדישא עלאה סתיחזיאת דלית ידיע אלהי רוח קול דמוהה דקה ואיהו שירותת דקדישא עלאה לאתפשט ולית ידיע אלא אינון דאתיחבר עלי' (ובזי' עיין לעיל

מ"ם בסלע ע' ס"ם

ע' כ"ה) ואתפשט ולית ידיע אלא אינון דאתיחבר עלי' (ובזי' עיין לעיל

כך כיוצ"ל ויעקב כהאי סיכלא אתיתאה כדין לקרי בשמות קדישת עליונה
וכו' בשמות עליונים וכו"ל ולכרובים וזה הוא שמות עליונים ועל לית מתכסין
לך עם דת היכלין כיחידין לך לקרוי שמות עליונים כך מתכסין
בחיצון כדין לחצונים בלא מלכות לתתא ומכאן ולעילא לעילא
כחיות ומרי על כלא ולית מתקשר כלא כחדא ליהוי כלא כחדו (כי לית'
מחמר פ' כפ' כשמ ע' רמ"ב תניינ לויתי נקרא שם עלא בזווגה דכתיב ויתלבי'
נשמ ע' רמ"ב והי הוא בתיעין דכלא דאתיר לכון וכלא הוא שם עלא
לקרי וכו' ע"ב ובכתבי האר"י ז"ל בסוד כעילא יום כפור יי' הוא
הלבושים שאתעתי מתוקני ולה"ק ג' כי יהו"ד הוא בחינת נקוד' ולבושים
בועיר כ' כי יהו"ד בועיר וחלקי בחוקב' וכו' ובכך ידעת בחדרת כי
ועיר לתקרי חלקי לבני עתיקא ובסם חלקי זה בכללין ו"ב ובזה
כי כלם נקרוים חלקים לבני עתיקא ע"כ ומזה תבין סוד מיחזר
ומזה שם ע' תב"ה היכלא עתיקא דת הוא היכלא דאקרי היכלא
דכלין דהיינו מוחא סתימאה די יי' מהוה לתתכנית'. דכלא וחכמ' לתיהו רעוה
דרעוין ברזא דכתיב כאהו השמי בשתיקיך רעוה דכל כחיתין דכאקי
מהוה מוחא סתימאה די יי' הוי היכלא היכלא דרעוה דקיימת הכא כל שלשתין
וכל בעותין דעלמין כגון דרעוה דכל דרעוין כד בשיקון לאתכתר בדוכתא
דכתיב ויבסון יעקב לביתל וכד בשיק דת לקרי עת רצון בגין דהת
כדין שלמא לתפכח וכל הכא כגין מהיכלין וכו' ולא עלמין כחילין תרעין
חלא רעוי דלעיתין רעוה דסכחת רעוה דכחיתין עלמין הוי
היכלא דשמה כהוי היכלא לתתכנים שמה כרחימו ויסמך בשיקון
כהוי היכלא שמה יהבי והלבושים יעכנו בקול כד לתדבקן בשיקון
כי פסוקים בשמיקון דת עם דת וע"ד כתיב יפקוי מבשיקת פיהו כי טוכי' הדיך
ישקנישמיקון' עיין לית בשיקו בחדוה חלא כד רזין דת בדת כתבנוקין דכלא ובחדוה
כיהו דכחילו עלמין (ופי' זה הפתיחה תבין ע"פ מה שכתבתי לעיל מחמר
מחמר פ' לחבי ע' ק"י ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וכו' בשמעתא ד
ק' ע"ב דהלכה עלמה בתפנוקי חלבין יתיב בעטרוי כדין כתיב ואל
ביומכו נדרי ניתן דיומו וכו' והם דברי נבלאי שם תוכה להבין וע"ז
כתיב ביושבי ד' בגי שם מקח מחרי וגו' להקריב לחכמה תוכף עשה
לנך לתכונה כי שם לבינה תקלח לתכונה תתן קולך חכל מחיר קדח
שם תבקשנה ככסף ומטמונים תחפשנה תו תבין יראת יי' ודעת אלהים
מחמר פ' כי תמצא תפיו דעת ותבונה וגו' והוא כפי מה שכתב
כתבתי כל העוסק בתורה וזכה להדבים הדבה כי כל סוד הכוונה הו
דוש הקדש הוא ביחו' הלבושים המוכיים ניחת התורה והמצות שלו
פסוק כי יתן מטיו חכמה מתבונה ודעת כי כבר ה
מחמר פ' כי יי' יתן חכמה מ

וצ"ל ע"ס ע"ס על פסוק תפלה לעני כי יעטוף ועכ"ו לפנינו כך כפי דלמי גלות' לומר תיקון עני ואביון ולמשבד נרמי עני בנין דתיעול גלות' בכללות דשאר עמיים ובו לפרוזה נרמי כזומה דעלמ' ודפיק דאין דרומי מרומי כד אמר אמת ויציב נסמיך נאוזה לתפלה לומר בכללות תעביר לבת עניות ומסכנת וכו' ובפ' ויתרו ע' קנ"ד תפלה לעני כי יעטוף וגו' כל גלות' דישראל גלות' ובלות' דעבי מכלהו מ"ט משום דהוי מלקה עד כורסי' יקיש דומלכת ואתעטרת בריש וקנ"ב מתפתח בהתוה גלות' ודא תפלה דעני תפלה תקדי וכו' ע"ש ובפ' תרומה ע' רכ"ו כד מעלין לבי כניסתא ובלי גלוותהון כד מעלין לנהל ישראל ומסכין נאוזה לתפלה וכו' כרוזא כפיק ואתר זכין לתון עמיק קדישת דעבדו טוב קמי קב"ה וכו' עד סוף ע' רכ"ט ובכתבי האר"י ז"ל כאמנים תהלת לאל עליון יקום בעמידה והטעם כי התחלת הכניין הוא כאל עליון כי משם מתחיל בנין הבתי שלה ולו ע"י שם אל עליון כאיש (כי ז"ל כי אל רמז לסוד בחינה חכמה והוא נקרא עליון וכו' והכי סוד הנשלמה הוא סיסוד והוא דרוך ומבורך כי כרוך אל יסוד חכמה הנק' ברוך הוא כי מלא הוא מודה על העלם דכר ומבורך נגד יסוד דתפארת כי הוא מבורך מיסוד עליון כי כל נאוזה הוא ביסוד ותפלה בתפלות ע"כ ובזה תבין מאמר פ' תרומה ע' רנ"ו פתח ואמר עת לעשות ליה"ר שהבו לי עת ואחיש עת לאחוז עת לשבות עת לחשוב עת לעקור עת לשמור עת לרחק דהשתא דשמעת עת ואחיש עת עת לאחוז עת לחשוב עת לשבות עת לעקור עת לשמור עת לרחק דהשתא דשמעת עת ואחיש עת דמיומיות לאיזהו ודא דוד אלכה עת לקדרי עת לקדרי עת תפלתי לך יי עת רצון כך רוח דיחוד ואני דא דוד אלכה לתר דאקדרי נאוזה שמעתא דא תפלה ואחיש עת תפלה ואחיש מחיכה לנאוזה דאיזהו חד יהיו שמיך נאוזה לתפלה כדין חיזו עת לצון וכו' עת חד רצון חד לתבלילו דא בדא ואזיו חד ודוד אלכה בעת לייחדא בהאי קרא יחודא חדא ע"כ כי מלכות נקוד' תפלה ואלכה ורצון הוא סוד יסוד ואקים קיומו בחדא דאזיו אחדא דאתגליה בעתיקא סתום סוד אריך לאקים רצון לקדי דהא דישת עלאה דשתים לעילא (הייטו סוד עתיק יומין שהקדימנו לעיל ע"ז ותתקין דילה ותתלבנו בו' תקוני רישא דא"ק ויסוד דבו מתגלה בזעיר אנפין ומה פשיט חד טורכת בשיט ויהי דתתלבלין בזעיר וכו' ואתדשיס בו' חד מהוא דלקדי רצון ובכתבי האר"י ז"ל כי עתיק יומין בתלתם סבו הנקרא חד טולגא יהי כמוד ויהי יוסף יפה תואר בשיעור כי החסדים שבו מתני' לנוק' לכפס הגבורות ולהמתיקן וכו' והכי נקרא אמת הרצון כי אתדבי' בי' חד נהודא דלקדי רצון הוא חור של החסד ונקרא רצון בסוד מוך חסד לותיה רצון שהוא החסד הנגוו ונצו אֱמֶת היסוד וע"ש בשער החסד דאתגלית ביסוד דעתיק הנגוו בחסד קדוש ומוך הרצון ועני' בתר' נסת ע"כ"ח בחסד דאמה ואהי לאמה בתלבי' ז"ד פוזא דאמה קדישא דאתקרי רצון הוא חור החסד הנגוו ואמר נצ חסד קדוש

דאמ' ת תנלי חסד עלאה ואתי לאשא חסד דוד דאתקרי ויתלי בהאי
כוותא ד ת אוה ולא לתקדי חסד עד דאתנלי י' דכתי תאיה ות"ת דלא
תתקרי אלהים אלים כתיב חסד עד דאתנלי י' דאתקי וכיון דאתנלי
לתקרי אלים הש"ד אתקלן לעפרי וכי' תניים אוים ואלי תקן מיירי שלא כל
דאלי אלי י"ד ואתתור דלא אניילא לי"ד כתכתי' לאחרא ליהוי לעלמין
דאתי ולהוי אפיר בגלותא דהוי אלי בהכתי' אחרא אכתיב ובעל את הלל
נכר וכנ"ל כתיב ואתיה תניים לו וכו' דכריס אלילים והוא כוד הוא
כמו שכתב אלהיהם אבינו לעשות רצונך כלב שלם לאתקן נפשית ש
שכינתא שכם יש ה' נפשות וכאן כתוב אלהיהם יש אחת אחריים
ואינו נקי נפשות כתקדי לכן אמרו מתפללין כן יכבשו רחמיך ויעתיקו שכם
באחת דת"ת כתלבם כי יסוד דעתיק ובו נכנס לתוך החסד דעתיק יומין
ומה מלוך תבין בסידור אלהי י"ל איה אלוים עתה יודע שהשפה הטהה
י"ד ה"י ו"ן ה"י ואתה כוונת השכינה דיסוד תפלתי ביסוד נוקב
והוא שים אלוים והוא העושה אלוים ומזון יה"ו"ה"י וכו' עיין שם
אלתוכה והוא כי שם י"ד ה"י ו"ן ה"י נ' חסד והקדמנו כי חסד
אתנלי בעטרה אהוה קוד י' דאיה יסוד ו' ושיהא רישא דיסוד י
ו"ל בכתבי האר"י ל' בשוד מילה וכד ניחול אתנלי י"ד שהוא רחם
כי אתה אלו קוד הוה כדי דאלוים העליונים הקדמיים אלהיהם
כמודש כי אחד כנו' ע"כ הו"ה אלהינו י"ודע כי כל י"ד בחסד ו"ש
בלהיהם שהוא אמיתול ודת שין ו' והוא יוסד פתח אחהל בתוס ויום
כי אלהיהם שהוא אלוים קדמיים נאמת י"ד אתנלי בשתי אלהל שהוא כי
אלת אמונתו י"ד שהוא העשרה ביסוד ע"כ ובזה תבין כל אחתורי
כל ל"ל והוא קיים ויקדיל י"ו כשאתיק במוד עשר ספירות ת
תעשיה ל שרי אתר לעילאה די דהא דקפוקא ופפוקא דא אתי מן
קדיק דאיהו יסוד עולם דאתר לעולם די והוא קדיק כתיב ישרו
כראי בלבבון ישמ שתולים בבית יי ישמ נ' שרי וע"ש זה תבין
פקום כפ לך לך נילת י' ל בלהיהם ואתה שין אתי ל שרי אתקלך
לעפרי והוא תלים ונו' ולפ"ד אבואר אלוה והוא תבין למה קודם
שמואל היה שמו אברם ואחר שמואל אקרא אלהיהם לפ"ד כי ה' רוחות
לה' אלהים ואפם קיומו בכתבי האר"י ל' ואלה האלכים ונודע כי
אלהיהם הוא אחדת החסד ואחר שהוא אתנלי ב"ר עם ה' ל
לאלהיהם ואתקן לגלות שהוא אתה ה' על מ' פירש ה' אחרי אתקן
הוי והוו כהאלוה הה' אחרים וכו' והכי אית בכתבי האר"י כי כל
בתן הנוף תיכו נעשה אלף ע"י כ"ב ת"ת"ב (וכן אית בפ' בראשית
ע' כ"ט אשכחנא בספרים דשלמה אלכא שתי גליפין דע"ב שתין
לגליף עלוי כתיבין ובגין דאתגון דאלפא ביתא דאלגליף בה אלהי
בקדמיתי כד אית שרשו וכו' והכה כדכורת יש כ"ב אתגון ו
וכולם נרשמו ונחתמו ביסוד אלו כדאי' כתוכר פ' ויצא וישכב בתקום
שהוא ויש כ"ב אתגון בתקום שהוא ע"ב אית בחוקומי בראשית שתו
על הה"ב הוא אלהי כתיב ק"ל שעשים בתורה כי בן ר"ת ום"ת של
מורח מערב דרום עולם ק"ל לומר שהם סנורי אלכל נפון היו בכלל
עד שיהא הה"ב ויסתלקה והביא פרוש לדון בו לעב"ב לעש"ו שיחור
לא"י תבת יהיה תכם תובל לסנור רוח נפון שהוא תעוז ונשתעבד
כל אלפא ביתי' תשא ת"ק לאורה וכן למערב וכן לדרום כנגד
מהלך ת"ק שנה שים ע"פ יוחד כל אחת ע"ב וכתם תניעה דף י"ב כי
דאתניא דף יב אלהי רב יהוד' אלהי רב כשעה שברא הה"ב את העולם היה העולם
מרחיב והולך כשני פקניות של אחי עד שגער בו הה"ב והעמידו שב'
עמודי שמים וירפבו והיינו דאלהי רשב"ל אלי אלי שאלתיך לעולם
די ובתנו אתו אלוקים העולם עד מיכאן אלהלך ת"ק שנה שב"ל שרי שאלהי
דיוקו' אתי אלהי אלכא לך כח שים ת"ק שנה ולא תעלה ולא תחות וי"ל לנקבה
לגן עין שרי שים כו נ' אותיות שי"ן ר"ת ק"ח י"ן ת"ת ו"ד המעלם
עין שרי וישלה ת"ק ע"כ"ב שרי שהוא ביסוד כולל כל ע"ב אתוון
אלהי עולה ת"ק ת"ק ועוד ייחד שהעולם הזה ת"ק נלמוד נ"ב בשם
שרי והוא תבין מה דאלי' אקדיש שבשמואל אין עליו הק שבי אותיות ש"ד
רק כשמואל אתפלא י"ד דשרי והוא ומכתבי אחוה אלוה והוא נ"ב לא
שכתוכן וכ"ת מי ייחד ואקחד ולא אקרנו כבריתך ואבה הקדוש כי
העולם נכרת ע"י כ"ב אתוון והוא מה דאי' בשם דכתיב נדולקדיק
המילה שאלתיה היא לה בריח הש"ב אלי עד שגלמו אב' אם לא בריתי
יומם ולילה חוקת שמים וארץ לא שמתי והוא מוכן ולכוד זה נקרא
חסד עולם קטן כי אית בפ' בראשית ע' ק"ד ואה דאמר אי בעית
דאתקרבי לעלמא ואשכח אלכא בשעתא דאיהוני בודאי הכי שמעתא
דכל בדיקא ובדיקא אית ליה עולם בכני עלמא ודא נוקבא דכר שם ד
דאתקרבי עולם קטן וכנ"ל דאמר אי בעית דאתי לעלמא ואתייחי לי

בנוקבא דאתקן ואשכח דשעתא דשעתא דאיהוני ע"כ והוא מוכן לפ"ד
וכוה תבין מה דאי' בפ"ק דיומם מה הה"ב ברכות הכי ה' ברכי נפשי כתנד
מי אמר דוד לא אמרן אלא כשנד הק"ב וכשנד שאיהו מה הק"ב אלא
כל העולם אף נשמה אלא כל הנוף וכו' הק"ב טהור אף נשמה
טהורה הק"ב יושב בחדרי חדרים אף נשמה יושבת בחדרי חדרים כך
מי שיש בו תשעה דברים הללו ושכח לומר שיש בו תשעה דברים הללו
ע"כ וכוה תבין מה דאי' בפ' יתקו ע' קכ"ט אשם קטיטו כי כשר
אלתיבתי בו קכ"ה כד בחיל לי לבשר בפ' מדר' כל דיוקין דרוין תרתין
עלמין דעלמא דלעילא וכל דיוקין דרוין תרתין דעלמא דלתתא
וכלא מתתקן בכד בם דאיהו קדי בעלם אלהיהם וכו' כד אתנהי
אדם מה כתיב כי עור וכשר תלבשני אי הכי אדם מהו אי תימא דאיהו
כלא עור וכשר וענמות וגידים לאו הכי אלא אדם לאו אלו איהו שלא
נשתת' ואלין הקדמאין עור וכשר וכו' לאו אלו איהו אלא מלבושת וכו'
כלהו ברוח אחכמת' עלאה כנוון דלעילא וכו' בחיכמת דת איהו
כנוונא דאלין דקיימין דסכיכו על כלא וכו' שכיאלה דלעו רוח ד
דאדם וכלא רוח לאתעת כנוונא דלעילא וע"ד ויברא ה' אלהים את
אדם בעלמו בעלם אלהים אתי אלהים אבא אחד כלפי דכר ואחד כלפי
נוקבא ורוח דאדם לאתעת כלא אלו איהו ברוח דלעילא ע"כ והוא כתו
שהקדמנו בשאיה שכניא הק"ב את העולם הי' העולם אלהים והולך וכו'
עד שנעשה הק"ב והשמידו ואיעמו דאתרשב"ל אלי אלי לא שרי אלי אתמרתי
לעולם ד"י ע"כ כך הוא שים אצל אדם שיהא שלו הוא יסוד הנקרא בו
שדי ובכר כתבתי מה דאי' בפ' בראשית ע' קכ"ח אויר קדמאה נטיל
בשמואל דאתעשיאת ונטיל בפיק ע"כ והו אלי שאתמרתי
לעולם די ח"ב השתא של ח"ם בשלם בחתת יסוד הנקר אל שדי וכן
אית בפ' פקחים ע' תי"ח ועוד ח"ב נ"ד ה"ו ח"ת אדם י יחוד
דילי' אלכות עשיראה דאדם ע"כ ולזה הטעם נקרא אלכות בכוד
עני ואתבון כי לית לה אנרמה כלום ולזה אתיא שם נקבון חיון ישרא
דיתרון רוח דאכוהן אחריהן ע"כ וכוה תבין מאחר פ' מקץ ע' ת"ק
ולעיף יולד אבי כנים לפם קיומו קב"ה ברית לי' בחתון דאוריית
כל חיכון אלפא ביתות דאתנבלו אתון כלהו קיימת כלהו ל
לאברי עלמא כיון דאתנבלו ואתחברו תרין אתון ט"ר כחדא אלקח
ט' ולא אתייהב וכו' ותבין בפ"ד כי ט' הוא סוד כדאי' בפ' בראשית
ע' י"ו ט' תעשיאה דכלא את דאתנהיר מעלאה דאשית ואתכליל בי'
ואתעביד בסתימו דקודה רוח ד"י דיהיו בקודה אחד ע"כ ואתה תבין
על פי כל סט"ל ומה כתר אלהיכתי בסוד לון אדם הוא אלכבה בסוד
ד' חיות אלכבה ע"ל בהיכות ומזה תבין מה דאי' בחתון ואכיון לתתן ישרא
תע"ב דאיכון לבתתא לאיכון לעילא לזה יהיה אדם כאב כאשעיו ובדמורו
כי אם ח"ו שנוגם הוי ממש אחריב עולם ובשביל הפוגם בבריית ח"ו כי
בשתר כל הבנין ובבניות שעשיר אנלי אומי אחסדים כאשתבלא סוד
עטרה שמות ' תבין כזה נמ' בפ' ד' אויתות דף כ"ה והוא נמ' בשם
יבויות דף כ"ג אחר אחשבה ות' הנוצר קנה וקאחר כנגד אחר עולם
אנין להעלאה אן אחורה שב' ואיש אשר ישכב אשה דוה ונלה את מ
מקורה אשרה אחכון להשלאה אן אחורה ובפ' ד' אויתות דף כ"ד פי' רש"י
לאיבא לא"ד אשרית ו' אלכנסת שעשה דשוה דבר אוצא מיהו נבי עבריית
קיימת לן אשלאה כנאר בירושלמי ע"כ בכתבי האר"י ל' ובסוד נקבצו
בו נוחת אות ש"ת אשבי כאו שהש"ר אית בפ' בנוחם כזה ט' כך
יסוד זה אחר שלוקח טשת אחכמים והוא מכנים אותו הטפה אל
אומו וכו' וזה תבין מה דאי' בפ' כלל ע' שע"ו ישראל אית לן כתב
ולשון ובכל את יכולין לאחשבלא בדיוקא וניוקא פדקא יאות והו מי
אותיות אחכמיות . ונאחוד לזה שכתבנו כי נם בשתי"ת אכתבי ונכתבות
שהם בסוד אר ובסוד נקבה כי ל"ל בכתבי האר"י ל אשם קטיו
היות שאחשבלא שהם ה"ה אחדש אחתבר עם שם ס"ג שאקדש שתה שם
כ"ן שהוא בירודי ו אלכים עם אחאחזים ואחכמה ואבינה ובשבה זה זכר
וזה נקבה ה ואלכן נדיך לדעת שכאן שים בשם ע"ב טעמים נקודות תנין
אותיו' ואלכם הם טעמי' כן יש בשם ס"ג ואלכם הם נקודות הכה כן היות
בשם ס"ה שים כי טעת"ת ואלכן הן תנין כן יש בשם כ"ן יש כן ד' כחי' שי
טעת"ת ואלכן אותיו' וכו' ות"ב מיוחד כיש ס"ה זה נחלק לעשר ספירו'
וכל הד' כחי' המ' נחלקים פי"ם וכן שם כ"ן הוי נחלק לי"ם ונחלקי
ד' כחי' המוכרים ומתעברים ומתחברים אלו עם אלו טעמים דע"ה
עם טעמי דכ"ן ונקודות דמ"ה עם נקודות דכ"ן וכו' והכה
נודע כי הטעמים הם בכתב' ונקודות בחכמה ותנין בבינה ואותיות
בו' תיבות ובן הם יותם בתחלקות בין בע"ב בין בשם ס"ג בין בחי"ה
בין דכ"ן וכו' לכן אל תתפלא אם בתקוני אחזהר יש

שהטעמי' בכתיב הוא לומר שהקורדו כתיב וכו' כי הוא מדבר בי"ם דשם
לו דע"ב ס"ג כ"ן והוא מדבר סדר חלקותם בי"ם דאצילות ע"כ והנו
ידוי לאחר תפלתה לה תתיעב לעצלתה תלה לאיסתא דת דיי ע"כ
ולכאורה ק" ולמה על סוד זה סד כפילת תפיס לאחר אחלה לא תתיי
לעצלתה שלח וכו' מ"ש כפילת תפיס לאחר אחלה לא תתיי מה
דוד' כפ"ו ויתי ע' תנ"ו ר"ת שחל לר"ש תהי קוראת וק"ה נלי קיי
דכבי כשם שיותנן לאחרי כתיב כשמתין לעצלתן פתח ולאחר מ"ש מיס
מבורך ומחלי מתוך כאחך כור תתר לבא כביש מוגרת ויתיר תי כפתון
בה מיא כשעתא דאתעלים כשתי' וכד כשמת' מלקוף כדין תתערת
תיובתא' וכו' וכדין כפתון מיא מתעתא לעילא וכור תתעביד כאחר מיין
דכפתון וכדין תתחברות' ויתוחד ותעות תשתכח וכו' ואתחבר כאחד
ע"כ וכהוות כי זה הסוד הוא כפילת תפיס לכך שפיר קתני ר"ת שחלה
לה תתיבי לעצלתה דק כשכחל היי סוד דו . וכזה תבין מה דתי' כפ'
פקודי ע"כ תע"ב כי אחר מאחרין בסוד התפלה שהם סוד הילולת וסוד
התפלה ומסיים סוד שים שלום בתורת ונהוג נ"כ סוד הכ"ל קק"ה
קתני לעצלתי' לעצלתה ואחר לון כתובו לחיי כר כם פלני'מחיין ד
דלקדון חובני שמו מלן חובני שמו חיכו דתשבי ומכוונין ברוח דשמו'
ליחדא היכלין בהיכלין וכו' . כדין תכתיבו לי' ואתרמיס
ואתעלים תיקו לעיל ותתת ומלן דלא תאבלים ולא קדמין קדמי ד
דאחרי' וכו' ע"ש והוא מוכן דפי' הכ"ל דהקוטי' במיקומה עומדת לומר
נכבוד וכ"ל כפ' תרומה ע' רפ"ה כל מלן דהוה בהאי עלמא ולא תרומה רפ"ה
תשתדל למלדע לי' ולעתידע בדוח דמהימנותי' טב לי' דלא יתבדי' ודכה
מסיים סד בתר דסיים קדוש על רגליו לבפרש על חובני בגין דלא
יהא סומי' לם"ח לאשתלא לי' ותתכפי' קמי' (ולזה יש לכל אדם
לומר תשמור קודש כפילת תפיס כי סוד כפילת תפיס לומר בשמור בפיוש
לסוד יהוד הכ"ל ולכוד זה ע"ל מזוהר בכ"ב לתנין אכל הכפתו' אכרהתי'
הכל הוא בסוד כ"ב לתנין לכל אין יחתר מיוחר ולסוד הכ"ל מ"ם פנם
בחיותית ת"ב הלא כתיב מי יעלה בהר יי' ומי יקום במקום קדשו
לכך כל מי שיהפת ה' נוגע יאמר בכבי' תשמע ויפרוש מעשיו בחטוא
מן האבר דרך ת"ב כי תהוא שיכוף בהאי עלמא ולא עתיד בכשופת
קמי' קב"ה ת"ל כפ' ויקרא ע' ל"ג פתח ר' חייא ואחר תחותי תודיעך פ' ויקרא ל"ג
יובון לומליפות דכל כך כפ דאכסוני תחתוי ולא תפרוש לון קמי מלכא
קדישא ויתכבא לי' רחמין לת יכסין לי' פתחו דתשובה ולא יהיו פרוש
לון קמי קב"ה קב"ה חיים עלי' ויתנהרון רחמוי על דיכל וכ"ם מי יהיו
בכי דהוא כל פתחין פתיישין ויהיו פתוח ותתקבל בלחודי' וכו' ע"ש -
בתיכופת דתשובה ותהי כפתח עון תטהתי אלה דת לבא לעילא לעילא
תתר דע"ק שריא וכו' ועיין כפ' שמות ע' ט"ת יהודה כל ולזין שמות יט
דעלמא תליין בתשובה ובכלותא דבלי כר כם לקב"ה וכל שכן ולזין
לתוזיר דתעין מה כתיב ותפתח ותרחקו את הילד ותפתח דת שכיחל'
קדישא עלייהו דיסרא כחס על הכניס פתחה תדיר בכוכתין דיסרא'
כיון שתפתח ותרחקו את הילד ילד שעשועים לחינון ישחל תתחטין
קמי מלכיהון בכלא וחיד מהדרין בתשובה ובכלון קמי כבדא דכבי קמי
לבוי מה כתיב בזה והכה בער בוכה ותחטל עליו ויתקר מילדי ס
העבריים זה ולא מחינון עש"ו דחשון קמי קדל וכו' ע"ש ותת"כ
יתמר נ"ל מדות כי כך חית' כפ' קדושי במחתר הכ"ל ותת"כ ינבול על
לבבוי ויתסור עצמו לעוית' ומם כלבו יהא בשמיתו וכל ל' החל"כ
בתכס לתפיד תשוס כך לחתרוי שרתו בעו"ס שתפלה לחל דום בני
אדם רק הם הכ וכל עשל לכיהו תקנו שיחתר דשום ותמנן חכל מי
שיהיה להתעהב בדברי ת"ו לבני מה שכתבתי יתעהב כל"ל כי כלה תרתי
מה דתי' כפ' הי קודש דף י"ו ר' יוחנן כי הוה ביום ספרת לחיום תחר
הכי סוף אדם למות וכו' תנרי מי שנדל בתורה ועשלו בתורה ועושה
כתת דיוחו ליוצרו ע"כ והטעם למה שדייק מיום מכר חיום חכל חית'
שם בסופו וה כרך לת לחרית חיום מרחשיתו ונו' ויחי חיום לחרי ותת
עלה ולחרבעים שנה וירח לת בניו ותת בני בניו לרבעה דורות ותתיב
ותת חיום זקן ושבע ימים ולו"ק כד סיים ספר לחיום דוכה לעשירות
הדבה ולחריכות יחיים ושנים הרבה ולבסוף ותת חיום לוה תשרי מי
שנדל בתורה לכל עיקר ופושה כתת רוחו ליוצרו וזה לו תי לפשר חס לת
מילמוד מתרי תורה והנה חית' כפ' שלי ע' ויפלו על פניהם ס"קדוש ע"שלי"
ויתמרו לל שהי הדוחת דוחת כתיב חסר י' לחילמת דוחת הוח וכלל
לתר כ"ת להסות לתר הוה וכו' לחיהו לתר דשמותין דעלמא וכל
משמרין תתן לכלון ותתן ותתן ותתן ע"כ לכלמורה קשה חיהך היה תלוי טעם שכפל
לומר כשלת תפיס שהי קדוש שהי קדוש על ה' ועל תשה ומכוכוה ..לכפל תשה כפ"ח
כלע"ד כי חית' כפ' הוהב קק כ"ט כמיעשה רב"ח וחכמי גבי דין עכוד בחתלון קדוש

לתפטר מעלמת דכפשי' מסר לי' לשהי לתר כנ"כ לת חית כי' ו' כמומור לדוד
דוד"ו חילמת דחיי וחלי חילמת דחומת וכו' דחפיים לתת ר"ת ובדין תלוק ה' נפשי
ידוי לאחר תלמלת לת לתיכת לעלמת תלה לאיסתא דת דיי ע"כ ו תשת
ולכאורה ק" ולמה על סוד זה סד כפילת תפיס לאחר אחלה לא תתיי
לעלמת שלח וכו' מ"ש כפילת תפיס לכל לפי מה שכתב הארכתי מה
דתי' כפ' ויתי ע' תנ"ו ר"ת שחל לר"ש תהי קוראת וק"ה נלי קיי' כי מאחר פ'
דכבי כשם שיותנן לאחרי כתיב כשמתין לעלמתן פתח ולאחר מ"ש מיס ויתי ע' תכ"ו
מבורך ומחלי מתוך כאחך כור תתר לבא כביש מוגרת ויתיר תי כפתון
בה מיא כשעתא דאתעלים כשתי' וכד כשמת' מלקוף כדין תתערת
תיובתא' וכו' וכדין כפתון מיא מתעתא לעילא וכור תתעביד כאחר מיין
דכפתון וכדין תתחברות' ויתוחד ותעות תשתכח וכו' ואתחבר כאחד
ע"כ וכהוות כי זה הסוד הוא כפילת תפיס לכך שפיר קתני ר"ת שחלה
לה תתיבי לעלמתה דק כשכחל היי סוד דו . וכזה תבין מה דתי' כפ'
פקודי ע' תע"ב כי אחר מאחרין בסוד התפלה שהם סוד הילולת וסוד פקודי ע"ת עב
התפלה ומסיים סוד שים שלום בתורת ונהוג נ"כ סוד הכ"ל קק"ה
קתני לעלמתי' לעלמתה ואחר לון כתובו לחיי כר כם פלני'מחיין ד
דלקדון חובני שמו מלן חובני שמו חיכו דתשבי ומכוכין ברוח דשמו'
ליחדא היכלין בהיכלין וכו' . כדין תכתיבו לי' ואתרמיס
ואתעלים תיקו לעיל ותתת ומלן דלא תאבלים ולא קדמין קדמי ד
דאחרי' וכו' ע"ש והוא מוכן דפי' הכ"ל דהקוטי' במיקומה עומדת לומר
נכבוד וכ"ל כפ' תרומה ע' רפ"ה כל מלן דהוה בהאי עלמא ולא תרומה רפ"ה
תשתדל למלדע לי' ולעתידע בדוח דמהימנותי' טב לי' דלא יתבדי' ודכה
מסיים סד בתר דסיים קדוש על רגליו לבפרש על חובני בגין דלא
יהא סומי' לם"ח לאשתלא לי' ותתכפי' קמי' (ולזה יש לכל אדם
לומר תשמור קודש כפילת תפיס כי סוד כפילת תפיס לומר בשמור בפיוש
לסוד יהוד הכ"ל ולכוד זה ע"ל מזוהר בכ"ב לתנין אכל הכפתו' אכרהתי'
הכל הוא בסוד כ"ב לתנין לכל אין יחתר מיוחר ולסוד הכ"ל מ"ם פנם
בחיותית ת"ב הלא כתיב מי יעלה בהר יי' ומי יקום במקום קדשו
לכך כל מי שיהפת ה' נוגע יאמר בכבי' תשמע ויפרוש מעשיו בחטוא
מן האבר דרך ת"ב כי תהוא שיכוף בהאי עלמא ולא עתיד בכשופת
קמי' קב"ה ת"ל כפ' ויקרא ע' ל"ג פתח ר' חייא ואחר תחותי תודיעך פ' ויקרא ל"ג
יובון לומליפות דכל כך כפ דאכסוני תחתוי ולא תפרוש לון קמי מלכא
קדישא ויתכבא לי' רחמין לת יכסין לי' פתחו דתשובה ולא יהיו פרוש
לון קמי קב"ה קב"ה חיים עלי' ויתנהרון רחמוי על דיכל וכ"ם מי יהיו
בכי דהוא כל פתחין פתיישין ויהיו פתוח ותתקבל בלחודי' וכו' ע"ש -
בתיכופת דתשובה ותהי כפתח עון תטהתי אלה דת לבא לעילא לעילא
תתר דע"ק שריא וכו' ועיין כפ' שמות ע' ט"ת יהודה כל ולזין שמות יט
דעלמא תליין בתשובה ובכלותא דבלי כר כם לקב"ה וכל שכן ולזין
לתוזיר דתעין מה כתיב ותפתח ותרחקו את הילד ותפתח דת שכיחל'
קדישא עלייהו דיסרא כחס על הכניס פתחה תדיר בכוכתין דיסרא'
כיון שתפתח ותרחקו את הילד ילד שעשועים לחינון ישחל תתחטין
קמי מלכיהון בכלא וחיד מהדרין בתשובה ובכלון קמי כבדא דכבי קמי
לבוי מה כתיב בזה והכה בער בוכה ותחטל עליו ויתקר מילדי ס
העבריים זה ולא מחינון עש"ו דחשון קמי קדל וכו' ע"ש ותת"כ
יתמר נ"ל מדות כי כך חית' כפ' קדושי במחתר הכ"ל ותת"כ ינבול על
לבבוי ויתסור עצמו לעוית' ומם כלבו יהא בשמיתו וכל ל' החל"כ
בתכס לתפיד תשוס כך לחתרוי שרתו בעו"ס שתפלה לחל דום בני
אדם רק הם הכ וכל עשל לכיהו תקנו שיחתר דשום ותמנן חכל מי
שיהיה להתעהב בדברי ת"ו לבני מה שכתבתי יתעהב כל"ל כי כלה תרתי
מה דתי' כפ' הי קודש דף י"ו ר' יוחנן כי הוה ביום ספרת לחיום תחר
הכי סוף אדם למות וכו' תנרי מי שנדל בתורה ועשלו בתורה ועושה
כתת דיוחו ליוצרו ע"כ והטעם למה שדייק מיום מכר חיום חכל חית'
שם בסופו וה כרך לת לחרית חיום מרחשיתו ונו' ויחי חיום לחרי ותת
עלה ולחרבעים שנה וירח לת בניו ותת בני בניו לרבעה דורות ותתיב
ותת חיום זקן ושבע ימים ולו"ק כד סיים ספר לחיום דוכה לעשירות
הדבה ולחריכות יחיים ושנים הרבה ולבסוף ותת חיום לוה תשרי מי
שנדל בתורה לכל עיקר ופושה כתת רוחו ליוצרו וזה לו תי לפשר חס לת
מילמוד מתרי תורה והנה חית' כפ' שלי ע' ויפלו על פניהם ס"קדוש ע"שלי"
ויתמרו לל שהי הדוחת דוחת כתיב חסר י' לחילמת דוחת הוח וכלל
לתר כ"ת להסות לתר הוה וכו' לחיהו לתר דשמותין דעלמא וכל
משמרין תתן לכלון ותתן ותתן ותתן ע"כ לכלמורה קשה חיהך היה תלוי טעם שכפל
לומר כשלת תפיס שהי קדוש שהי קדוש על ה' ועל תשה ומכוכוה ..לכפל תשה כפ"ח
כלע"ד כי חית' כפ' הוהב קק כ"ט כמיעשה רב"ח וחכמי גבי דין עכוד בחתלון קדוש

ולבך קלתר קלת שהעבד הב חומרים ומי מלא למו פי רס"י ומים
פי שמוקים מיוזר בתלים ע"ש.
ע"ל פלא למלא הם דכתיב תורם הם נחשבים למו תמנית ומולעי כניסם
ע"כ כי הלא הקדמנו כי מן סם הכ"ל תצד נחשבי ל' שחין כ"ל יעקוי
ורום ונשא ונבלי מאד וכו' ומסו' דמיוכא דתקדימת לבן וכו' דמיוכא
מים שהוה מיים דת תורמין' דתקדימת לבן וכו' כתניתין לאבני
לא יתאמרו מים מים וכו' דתלין מים דת תורמין' דתקדימת בם ותולה
תור ובנין דהסוכה מיוחדת כלים מחבוצת ומיוחדת לבר יכוסו מיוחדת
תתקדי נתלת וכו' כה יבוש קכ"ה מקחת וכו' וכבר הקדמנו כי זה
כיוצא מן אלדת לעתיק יומין ומתלבם בתורת תצד בו סם ח"ל ומחבר
כיוצאים ל' שחין הכ"ל תצד בו תאחר ירום ונשא וכו"ל ולכך הרשעים
שתו כשאים שיהם היינו בשוד אחים ותומרים ומי מלא למו ימצו למו ולפי
פי' רס"י ומים על פלא הוצלת הם ד"ת כל"ל כי מים ו תורם הנביא
מתבונן דוחה כי הקדמנו כי בשכחת מתלבם עלות העלות שהוה תיק
סוף לבך בקרא ומבונה תצד לא יכובו מיימיו וכו"ל יתמו למו מוכלים
ביניהם כי הלא כל זה מיוצד מסוד דשת דע"י ומתלבם בתורת תצד בו
סם ח"ל שחין סוד א"ל לכך תומרים תיך ידע תל ים דשת דייקת
בעליון כי הלא סם הוה תחת כי הלא ע"י זה יכריתו לרשעים הכה
תל רשעים ומלוי עולם הם השנו חיל ובקתור עוד סם לך דיק וכיוצי
לבני ותרחק בנקיון כפי ובי' רס"י כל זה מוסד על ותחרו תיך ידע תל
ונם תומרים לך לדיק וגו' מה זה שתומרי' ותרחק בנקיון כפי כי כבר
התרכתי בסוד מה דתי' בס' יתרו ע' קכ"ט ידי תלין תנטבון ודוק
פלאין דסוד קכ"ה בבר בם ומדד לון בתיבון לבר ולנו ולבנינו כף
וכו' ע"ש כי כבר התרכתי כזה נם מזה הטעם תית בס' מדרשים מלן
דבריך בידי מוזמות חייב איתה פתח סתום ונוקב ותחר בתחם ל תחל
מוער ירחצו מים ולא יומתו יכפיון מהלי קדל דתלן דלף חיים לחלי
ויתחני קלי מלכת בידי מוזהרין חייב מיתה ע"ז כנין דתבטנו בלר
נם יתבין ברומו של עולם ומיוסים שריטו דידה דמשה ע"ד הוה ע"כ
כי הוה מוד והיה כתחר ירים משה תת ידו ונבר שתלק נם תחרבתי
כי יום נקם בלבבי הוה שם תכנית ל' קדש מטן תאר על ידו יהי נקם
למתלק ובדחי' בם כרחשית ע' קכ"ח והנה הרשעים תומרים לך דיק
ופיתי לבני דייקת ותרחן בנקיון כפי נם זה הוה תכם ותחשבה לדעת
זות עוקל הוה בשיני כי ל"ב דק בשיני תביט ושלמת רשני תרחה תכל
עד תנח תל מקדשי ל"ל דייקת תביטה לתחריתי' וכ"ל והנה הקדמנו
בקדימת שבית לותנו ע' מסי ובשבין בקולמוס שלך ונם ע"י נ שמות
הכ"ל וכ"ל ולוה קלתר ובלון תנטבון דכתבין רון היינו תורה
תור מוציין הכוכב והיה כמשכי יין נ' ון' דין בשם ס"נ שם נ שמן
יהי"ל שם סוד כתר תשר כי מתלבם עלות העלות ולוה ובונות דלקיק
שמן היינו נ' שמות הכ"ל והת דתדייק ובונות דתקיק שמן כי שם
קלתר והלי דעת נבון בכוונת כי כוה הכה לתעטר ויתיב דעת הנק'
טוהרות דכלת שהוה דתיטי יומין הנק' ריפת דלת לתיולד ולא ת
תתדבק ולבן יומת מוה הנה הכל ל"ת שהוה כתור היונת מדעת דעת'
ועכ"ו עדיין הוה בתום וכנ"ש שם דכתהי תתרחיבו תכתבת
להתלבשת בהלי ריחה לעתיד כי שיתה יבליין הוה קתים וכו' ולוה
מדייק וכלה קוחת דתקיק שתען כי נ' שמות הם סוד כתר הכ"ל תצד
כי מתלר מן נ' ון' דין ון' ון' דין הם ירום ונשא ובשם ובשם ע"ב ת"ט
ונשא ע"ב ת"ט ובהנות ונשא דיחטי סהדות לתתנהדת מה כתיב הנה יכניל עבדי
דתתבר תתעברות לעילת כתען דתלת ריחת ותתי לתתער ולתסתבלת
ירום מסו' דכתורת עלה (היינו כתר) דכל נהודין ירום כל"ת
ולכן ירום לרחמכם ונשא מסו' דתברסם ונבה מסו' דיתת יחד מסו'
לייחוק ע"כ והנה מקיים כל נשא ע' רכ"ד ובהתי תתרחיבו תכתבת
לתתלבשת ובהלי ריחה וכו' הה"ד תצד כשבעת לתבונתיכו ע"כ כי עסוק זה הוה
בי"ג מכילין הכרמוים כמי תל כתוב נושא עון שהוה מדה מי"ג תצד
כשבעת לתבונתיכו כמוה דתתבני לכך קלתר שם ודת הוה תקוכי
קדיש עליה דתיסיר דתכלן תסתלבלו ב"כ תיתומין לעילת ו"כ ת
תיתומין לתתת י"כ תיתומין לשבטי תכתבת ע"כ והנה שם כם הכ"ל
ע' רמ"ט שתרוך כי"ל תיקוני דיקוק קלתר ותי תיומת לבית תחכיון
כיוצייהו לת דתעיל תליסר תכלן דתחיני תעתיקו קדיש תי ש כתוב
חל וכו' תצד כשבעת לתבונתיכו תיסיר תיתי קדם תליסר לקבל דת
בתורים אל תחתת לתתת ע"כ וכו' ע"ש וכבר כתבתי שהוה כי הכפות
בישעי' מ"ו' קו' ו"ת ונעל תטר תינוק יפו וגו' וכתב עליו דוח י' דוח כתיב
וכבר הרן בכתב כי תמן רשע דת מתלר ולבך בתידי כי תמן רשע דת מתלר ולבך בתידי שעים הנעוץ ל
הלכה התרכתי כי תמן רשע דת מתלר ולבך בתידי שעים הנעוץ ל

בם תמוך ע' רם"ט יתשיהו שתת נרים לפורקיא ולתחדת מהנרת
עלה לתתרי יתשיהו לתתרת מהוה תחת עלה ולתתבה פורקיא
ולתתבני בתקדשת ל' טבין וכל מהורין יתדרין בכתדשת ע"כ והנה
התרכתי בבר טעם לומר בסוק ויאתר כי יד על כס יה וגו' מ"ש דמי
שהם ל' תיבות כי הדשם הכ"ל הוא כסוד י"ה תרורי ל' יוס ובין
בדה לבדה כי תורה גי' בר"ק י"ה י"ן ד' ל"ף בתילוי גי' תיבו' והקדי כי
כי לת תתפיים מטרוניות אצד דתרלה בקיוה בהלי רשע והקדמנו שה י
רשע יכי בכרת ע"י ג' שתען יהו"ד המתבכי' משם ס"ג תצד ג'
תלו שם סוד תלב לכך ל"ל עוד דר לזייך בתלם כי כן כתיב בתורה
לכך הכנותה שניהו יתשיהו על רוח דפורקיא קלתר וברוח שפתיו
ימית רשע היינו סוד הכ"ל ולוה קלתר וברוח שפתיו ימית רשע ולא
ידי בדק תור תתניו והתמונה תור תלניו וגו' ועבר קטן והא כפ
וגו' לת ירעו ולת ישחיתו וגו' כי כבר התרכתי כי תית בס' לך לך ע'
ר"ה דתיכת כל שתר תדנות בשתר עתין לתיתבנו לרבדבין תריסין
דתתכן עליהו ועילת מלכהו הוה דכתיב בי נער הייתי וגם זקנתי
ע"כ וזה קלי על מטטרון כדתי' בנח' והנה לו לנתת הנחולה כיוצ
סהנה יהי' י' לחד כי יפקוד י' על נבח המרום. במרום ועל מלכי
האדמה בהאדמה ובדכתיב לתתור מלכיהם בוקים וגו' לעשות בהם
משפט ובדוק שפתיו ימית רשע ולוה נהג הם ס"ל מטטרון
לבדו יהנהג על כל הלוחות שיעיירו והת דתדייק ובי' בדק תור תתניו פי' תור ישרל
והלחוכה תור תלניו כי תית בסידור התר"י ו"ל תור ישרלל כנבודה
הנה מלכות יונקת כנוך החוה דויבר תפן מתקוס החור בסוד כתער
ידבק החור על מתני תים ויהי מוטלת הגבורה לבניה ומוה תור
ישרלל בגבורה ועל עוטר ישרלל בתפארה כתב ובכה כתיב דו"ת
מעשית מתני ת"ת דביהה וכו' ע"כ ולפ"ד כי הקדמנו כי תכמה וביהה
כמשכו מכתר דת"ת שבו בתלבש חסד דעתיק וביהה ממוחת דת"ת
שבו בתלבש גבורה ועל עוטר ישרלל בתפארה כתב ובכה כתיב דו"ת
מעשית מתני ת"ת דביהה וכו' ע"כ ולפ"ד כי הקדמנו כי תכמה וביהה
כמשכו מכתר דת"ת שבו בתלבש חסד דעתיק וביהה ממוחת דת"ת
שבו בתלבש גבורה ועל עוטר ישרלל בתפארה כתב ובכה כתיב דו"ת
ירית להנהג תרין בטרין בחכמה וביהה ולכך נקרת בסוד בכורי
ישרלל דשופים בם' החיכו וכד בהדרין תכמה וביהה כלהו תקדון ינפלון
דרישו ולכך נטיל דת ולהלי יהיב לכרת' וכו' ולכך לחיד מע"ק תלית
ביהה קדישת וכו' ות"כ שפיר קלתר לוור ישרל בגבורה היינו גבורה
דעתיק דעל ידי גבורה ו נבנית כי הוא לקח תניכה והוא יהיב לתלבו'
וסוד עוטר ישרלל בתפארה הוא סוד יחודא שלי ולוה הוא סוד כ
בעבדה שעטרה לו אמו והנה תית ○ בם' ויקדא ע' כ"ן אשכנ פי' מלחר
על שקר הת בנין דת קכ"ה תסתלק מלכת בביכול קכ"ה לת תסתכת ויקדא יו' כ"ה
בקיומיו הת כנסת ישרל לתפרשת מלחתי' הה"ד תכדם החמונה שלי
תמונה דת כנסת ישרלל כד"ת ותמונתך בלילות וכו' ע"ש כי תית
בם מספטים דין תתת עמודת דתמצעית שבת שקר ניהם ומחלל לוה
כמשקר נוכר לו בכיוכל לת תסתכת בקיומי וכ' תתפרסי מלחתי'
ולוה מוכר וכבה תרן בשבט פיו לחייבת תרעת וברוח שפתיו יומית
רשע היינו שקר הכ"ל ות והיה נדק הסכיוכה תור מתניו וכ"ל ותחמונה
תור חלניו וגו' וכן בלבן ע"ם ר' מוקיים פתח ותי נדק תור מתניו
ותחמונה תור חלניו הת קרת תיהו כלת דת נדק היינו תמונה ותמונה
היינו נדק וכו' תבל בומנת דקיומיו בדיוק קדישת ותקבלת מסו'
שתלבת כדין תקדי נדק דיוק מוסף וכו' תמונה בשתיה דתתחבר כה
תמת ומדה ומדה בין תכנין כדין תקדי תמונה ולית תמונכלת תמת
וכו' תד דרגת לישרל וחד דגת לשתר עתין וכו' עם תבנין הדשם
זבוח תבין מה שתנו מתבלני ביוס כו"ם הכותב יד בתמונה
לקבל פושעים וחטאים וכו' תל תסכחיכו נמת ויהושיבו תל
תשפוך חרוך עליהו כי תינתנו עיך כני בריתך דל כבודיכו בנוים ו
זשקניכו כטומת הכד"ה עוברה נבורתך וקבתך עליהם וכו' מהר
יקדמונו רחמיך וכו' היינו נדק תור מתניו מתרמו על דין לשמיע לכך
עוברה נבורתך וקבתך עליהם ולכך שבני תור כתיב נדק שהוה פי' תור ישרל
נבורה דין לכך תנו תומרים תור ישרלל בגבורה וע"ש מה שכתבתי בגבורה עוטר
וכבין תיכון הנכון דכתבין רון ובומת דתקיק שתען והו פי' בישוזר בתפאר'
שיהו לי' סוד חדש וגו' רוממות תל בגבורה וחרב פיפיות בידם סוד פי' רוממות תל
ג'שתען הם ג"פ יהו"ד וכל' והם כמשכי תן שם ס"ג ושם בם בפחם ע' בגבורם וגו'
תב"ו ל' כאן תסתלק כת"ל דתיהו יוא"י והו רוממות אל בגבורם
והת דקתור תתי ליהנת בגבורם כי ו"ל בם נשא ע' ר"ל תפם קניהו
ואתן דלית ליה הפו לתתעסקת בתורייתא וכו' יקריים קומי כי בליליא
לחתם תמצרות ואתת תמצרות אמכת סליחות וכו' וכל מיני רמה
בגבורם' דתיהו כנור לתפקת ביה קלח בשית כנפי תיה עם ורדת
בשית עוקלן דקנה ודת ו נישק לי' מלבת ויתתן ביה בן ה' דתיהו וכו'

ויבוי מאחר כפרשת פנחס ע' תי"ו סוד כמור ופס ע' ת"ח התחכתי
כו ולו יקויים וחי"ב פ' פינחס בימים כי והכה ניטיטרית דר"ו ועוד ע"כ
פיחים הם דר"ו לתיון בימים דיקוק כח שר ככר התחכתי ונס סוד ה"ל
זכאין לעבדים דכתיבין רזין כי לחי ומיט ר"י על מי נגלתה ונס איתקון
סוד חכמה פנוזה דעת אשר לחכות בן התחכתי ולו מיקוב בימים לעשות
נקוטה בנויים ונו' : כל מאן דפסוקים הך לאחר יחמל ובריש כח
מי מאחר כפת לגלות תשה כפל ה"ל הנס שכבר התחכתי החר עוד ע"מאחר
ע"ש"ב כפרשת פנחס ע' רפ"ד מלין הקל עבדי מתעברין מלין לבעלמא בעובדא
כדבריהם דכתבת לעתים לעתים דכתיב לחייהי ובאחרי עלין
וכן כתיב מלין ונו' : דהה כתיבת דלעתים לעתים מלה מלה מלין
לעולם וכו' : כהאת שעתה דכתיב אשקה אשקה מעוותים דכתיב תיכון
מתון ת"ק ת"ק ת"ק

ופי' כלבו"ד כי הלא הקדימו כי נ' (י"י) הכ"ל אל "יברכך "יאר "שא
פם חיננו נ' יודי"ן דיו"ד ה"י וא"ו ה"י . ובתפלה תחבר לך °תחזר
דתיקון בפרשת כשא ע' רמ"ד וה לשונו בתפלת דנעלמת קדושת פי' תחזר
דתיקון דתחתית עלאה סתימאה דלא פשיק והיו לא שכיח ולא כשא ע"ש רמ"ד
תתעתד והיו קדושת תתקפיו על מוחין דהיו תכסיתא סתימאה
וכו' והיו מוחין דהיכלו היו סתימאה סקיט ואתעביך כתירין
כחתר טב על דוכדייהם ע"כ . הנה ככר הזכרתי לעיל בשם הלב"י
ול"ל בסוד נ' ריש"ן דהם קיימה והנה ריש"א דעתיק כודאי שיעתק שם
ריש"א כי היה נגלעדת ומוחז לך בדרוך תכסין לך בקרא דנגלעדת
ומוחז לכל חד בפני עמוז ריש"ו כלן ברוך שבכל ריש"א יהיה בה
בחי' היולי והיו הכלי ובעוכו היות ומעניז דע כי היו תוריה
שהוא תפסיק בין כתר דתרוך לחכמה שהו מוחז של נגלעדת
הלא שהוא מוחז ושוך ודקיק ולכן נקרא בשם תוריה כי הוא בחי'
תור הוך וכו' ע"ש : הרי בהדיא בחי' הכתר דתרוך תכסין שהוא
נגלעדת שם מוחז שבעוכה נקרא תוריה וכל הלא הם בחי' הכתר
שהם נגלעדת ותוריה בעזה בחי' חד נגלעדת פעדך המוחז הנקר'
חכמה דתרוך תכסין וכמלוז עתה שהם תרין מוחין זה בתוך זה חכמה
דתרוך תכסין הנז היו תוריה ותפסיק ביניהם היו קדושת תוריה דחכמה
והוה תרין מלאי הכ"ל בהלעדת דנעלמת קדושת תוריה דחכמה
עלאה סתימאה וכו' דקדק בקדושתו תלת חכמה עלאה סתימאה
ואחר כך אחר חכמה סתימאה לאורות מ"ש כי ב' מוחין הוו חד
הוא היו תוריה דאתעביד מוחז עלאה של נגלעדת והוא חכמה
עלאה : סתימאה לך מוחז תניינא חכמה דתרוך תכסין הינו עלאה
חכמה נקרא חכמה סתימאה והיו קדושת מוחז תניינא בין כ' מוחין והיו
מוחז דהינו סתימאה הם ושלום עלא תשעה שהמוחז עלאה הוא
דשקיט ושכיך בתירין כחתר טב על דוכדייו שהדיכו' אתעלי' שם
קנת להיות הנעורה דיעתיק אתלבש שם לחכמה זה מוחז היו הוא
חכמאה סתימאה ולאו הינו היו ח"ם עלאה נקרא תוריה שלין
שהם דיכים בלל כי הדעת דעתיק אתלבש בתוכה ע"כ ועוד שם
והנה היו תוריה דכיה הנה סוד מאמר פרשת בראשית ג"ל
פי' תו"ר ו"ם תו"ר כי יפלא (י') מהאי תוי"ר ואתאחד תו"ר :
ונעשם קדישתו תוריה דכיה כי הס"ח דדעת נקרא תוריה דכיה :
והנעזרות נקראים דעת דכיה . והנה הקדימו כי ריש"א דעתיק היא
תוריה וכו' ושם נ' היו"ת רק שיעוריהם הוא בס"ה כמו יו"ד ה"י
ול"ן ה"י וכו' ריש"א תליתאה הוא מוחז סתימאה נס היא נ' היו"ת
רק שיעוריהם הו' כ"ה כמו יו"ד ה"ח ול"ן ה"ח ע"כ כאשר כתבתי לך
לעיל דף ל"ב ע"ג שמו"ה כ"ל ונקודת' לכל אחד ח"כ יש כאן שני מוחין
מוחז אחד הוא הנקרא תוריה דכיה ותלבש דעת דעתיק יומין .
ומכאן מקור לפתח חכמה . והנה הקדימו כי נ' (י"י) "יברכך "יאר
"שא שהם סנולת"א ל"ג שם תלת שפין עלאין זיעון סנולת"א דתלתין
מוחין סתימאה עתיק וכו' ויוהה כמוך לחכמה שנקר' אדם עלאה פי' תבין
ואלו הנ' יודי"ן הם כמוה יו"ד ה"י וא"ו ה"י ונקראי שם תלת שפין מאמר הפלא
תוריה"ן בנעלמת' ומוחז שביה"ן ויזיעון סנולת וכו' ונקראי שם ג' שפין פי' כוונות
דיזיעון סנולת אדם תתייר היינו ו"א ומוכן מאחר הכ"ל מוחז כמוה שני ע"כ כל
מוחין וכל האחור ומוכן גם כן מאחר דפרשת כשא ע' רמ"ד ז"ל העמוד כולו
תלת קיימין דיזיעון (י' י' י') כנון "יברכך "יאר "שא ומשם ונלתתרכ' פלא ומ"ש
מיעתיקי מלין דאנטיך היינו מוחז סתימאה עלאה הנקרא תוריה כשא ע"ש רמ"ד
דכיה שהו ו"ה ו"ן ה"י שם ס' יודי"ן ומשם כמשך חכמה
ולזה קאמר ולאתברכא מעתיקי מלין דאנטיך וקאמר עוד (י' י' י')
היינו סוד סנול המשך מוחז תניינא שהוא מוחז סתימאה
והקדימו לעיל כי שם סוד סנול חסר כמשך לחדש שני כסוד בני
בכורי ישראל : לזה קאמר (י' י' י') לאתברכא ועוד תכפין מעתיקי
דלכלא ותניות שנקיך לכיון בסוד זה וכוונה בסוד סנולת כמשך
מוחי תוריה שהו הנעלם בסוד מאמר הקדימו לעיל בהיות ההוה דעת
בהוות תוריה הוא סתום מאוד וכו' ולכן הוצרך להודיע הדעת הוה
יותר לאחר ונתעלם בסוד דחיוך כי הלא הדעת מתעלה בסוד
כמו שכתבתי מכיו דעת ותבונה וגו' . והוה ככה לביאור מאמר
כ"ל כל כהן הלא יודע רוח לו ולמאן מהכך ומחי היה ברכתא
לאו בברכתא ועל זה מביא פסוק כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה
יבקשו מפיהו מהי דעת דעת סתם היינו סוד הדעת דעתיק יומין
התלבש בהני תוריה והני תוריה הוא יו"ד ה"י וא"ו ה"י תשר
ממנו נמשכים נ' יודי"ן "יברכך "יאר "שא . והה הדעת מתעלה
בסוד ואלו קאמר שפתי כהן ישמרו דעת וגו' : והנה הקד בו מה
דתיקון בתיקוני °פרשת פנחס ע' תכ"ו משם ס"נ הכ"ל ושם מביא פי' פנחס
שם כן נ' יודי"ן "יברכך "יאר "שא דמסיים מסטרא דימינא ד ע' תכ"ו
דתקדישת תמן וכו' דאסיהו מיא דתוריתא נפקא וכו' ותוריתא
דתתרתא הם ותורה תור וגו' ליה קאמר כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו וגו' ונקאמר תורה דלעילא וכו' והקדימנו לעיל
מה דתיתא בתיקוני פרשת כשא ע' רמ"ב ו"ל ותו' עת לעשות לה'
הפירו תורתך תורה דלעילא וכו' ולבעיקר יותין לתתר : וכוה
מובן מאוד מתוכר הכ"ל .

ובמה שהזכרתי כאן בסוד ברכת כהנים בסוד תוריה כי יפלא
דף (י') ונפשוט תור והוא סוד וחכמה מהי"ן תבא וגו'
כי הלי תוריה נקרא א"ין : גם כתבתי מה דתיתא בתיקוני פרשת
פנחס ע' תכ"ו הכי תא עיין לתסתלקא על כל בריין בגין ד
דתיסתלק לגבוה ית"ש ה"י וא"ו ה"י וכו' כגין תסתלק ב"ל ד' תיהוו
(יוי"ה) דתרין שמהן סהדין בלא ב"ל אחד ברתחו : ומזה תבין
מאמר פרשת בהעלותך ע"ו יהי אור תיהוו אל נהיל הוא דכתיב
מתוריתא ע"ש ע"ש . והוא מובן לכך נקרא ב"ל נהיל דכתיב
מתוריתא היינו סוד נקרא ב"ל : גם תבין הקדימנו לעיל כי הלי
תוריה נקרא תוריה דכיה כי הלא דעת כלול ה' תחתים וה'עזרות
והו הדעת הוא דתעתיק יומין הוא ריש"א לכל שאר ריש"ן ושם
ככר הזכרתי לך לעיל . וע"פ זה שכתבתי תבין °מאמר פרשת מ"פ יתרו
יתרו ע"ק ט"ו ז"ל תניין כיתים ושם אלהים כפי אלו כפי הלהוי ע' קכ"ט
אתר עם לה כפלונות' ויסלקון בריכין מעלמא הוליל ונתלת' דיתהלל
תתייהב לשאר עמין כד תתכבין בתרין כיתין כף לתת שפרה והב
מלאה קטורת ע"כ . והוה ומבואר לפ"ז בסוד ברכת כהנים בסוד
כוונות כפים שיתין לתתון בברכתן בגין דישרא לימין שיתין הכו' וכו'
דתתיים ושתו לת שתי על בני ישרא ונו' וכדין קב"ה מברך להו
ליישרא לכל עבריו בטלו כוונות כפים כי דיוקן בכולן יעבדי חס"ך
ולזה יסתלקון בדרכתן מעלמא דלה שלחה שם °ע' רע"ח תלת' כל כהן פי' ת"ם כפיו
דהו לה רחים לעמ' וכו' לה יפרוס ידוי לברכ' עד דכתי' טוב עין הוא ע' רע"ח
יבורך ז תקדי יבורך שלש ברכות ואית' שם ת"ם הכ"ל ע' רמ"ה
עיקרי דיהם תוור' דל מתסכין מאתר סיינין לית כמוה' על עיר' ת"ט
דכתיב הנה לא יום ולא ין שומר ישרא דלעיל וכו' תלת' אי' עיר' דל
מסתים דע' אד' לא יכלין לקיימין כלהו בנ"כ תקדי עיר' פקיד עיר'
עלאה עיר' קדיש עיר' דתגזרות' עיר' דלא יתדיר ולא כלים עיר' דהו'
כטוד דכלא עיר' דהו' קיומ' דכלא : ועל הלי כתיב טוב עין הו'
יבורך ז תקדי יבורך שלש יכדך דהלי תתקדי טוב עין ומכוח מבדך לכל
ע"כ והו' כנ"ל שהקדימנו בסוד ברכת כהנים ולתתברכ' מעתיקי קדיש'
לתנטריך (י' י' י') לאתברכ' ועוד תבין מעתיק דכלא ע"כ . הוה
מבי לעיל כתי בפסוק נבי כהן טוב עין הו' יברך והו הסוד כד כע"ק
לה אחת. האומנם לעלות לדוכן פוא' בחוד מיניהו לא ישא את כפו .
ע"פ זה תבין גם כן מה דתיתא °בכוונת שלמה דף ל"ח בשם הים כוונת שלמה
שהלכי הרמ"ע זה לשונו כי שלשה פסוקים של ברכת כהנים יש בכל דף ל"ח
אחד מהם כפל הברכה כל אחד מהכוי"ת ומשמשת לפניה ולאחריה
ואומרו במדרש יברכך במנות עשר וישמרך במאות לית תעשה
וידוע כי העשרן הם כתפד והלאחרון הם הנהוה וכו' ע"ש . ולפיכך
צריך לכוין בשעה שהש"ץ או הכהן חוזר יברכך י"להי"ם בכפול וכו' ע"ש
שהוא רמז לתפד בסוד סנולה מכל העשרים וגו' : (וכבר הזהרתי פי' שלש ברכת
לעיל כי סוד תפד זה במוך יתן תפד דתיתא כי לו יקויים בנו הפ' כהנים
והייתם לי סנולה מכל העמים וגו' מה שכבר הזהרתי בזוהר פר'
פנחס ע' תכ"ו בסוד סנולת עיין לעיל) וכשהוא אומר ויאשך"ך
להוי"ה כלה שכ"ח רמז לנעורה (עיין לעיל מה שכתבתי בסוד כי
כי חש"ק וכו') בסוד ותפול שכ"ח ותקחם וגו' ובסם הוי"ה של
פסוק הכ"ל יכוין הם שני נקודים המוכרים סנו"ל שב"ח וכו' :
ועוד כתבו חכמים ז"ל יהי יי' פניו אליך בתורה . ויתוכן בכוונתם
לכיוכך נריך לכוין בהוי"ה של פסוק זה בתומרו (יא"ר) להוי"ה
בניקוד חל"ם (כי סוד חל"ם כאן הוא ירוס ונסף ונבוה עיין
לעיל : ובמלת ויחונך להוי"ה בנקודות כפולות שהם חירי"ק ו
וקבו"ץ : ובחוכרה של פסוק זה יכוין לשלשת הנקודים עד שכל
אות ואות מד' תתון של שם בן ד' הכ"ל תהיה נקוד בג' נקודים
המוכרים היינו תול"ם חירי"ק וקבו"ץ :

ומעוד כתבו רמ"ל כי ישת יי' פניו אליך זו מלכות בית דוד דכתיב ודוד עבדי כסיא להם לעולם וישם לך שלום בשמו של הקב"ה לפיכך בשלמא ישא יכוין להוי"ה בבקוזו נבחות ובשהוא אומר וישם לך שלום יכוין הוי"ה שכולה שורק עם וא"ו הרומז לבחי' יסוד קן ח' דעלמין הבקיאין שלום בסוד פנחי נותן לו את בריתי שלום : וכדכתבו נ"כ התקונים ובברית הנציעותא ובתיקונא של הוי"ה מיסוק שלום ויכוין לביקוד נבחות ולביקוד שוב"ק כוח"ו ונקדושת ביקוד נבחות הנזכרו לתלכות פרנוף שלם עם היסוד הייטו בקוד סוד"ק וכנזכרו בתלת שלום ע"כ :

ולסוד זה מבואר בשחולם לתיקו חדש בשנת ברכת כהנים מתפללין על התלום ואומרים שי"ב לחדיר בחיבום תתן שלום וכו' : ע"פ ויחי קוח כתיקא ב"מ ע"פ תם"ב ויחי ע' תם"ב בתיקוני בהמות יחמת תקיע' ודחילת ע' תם"ב דכר כם כד חטת ויחמת לתסתלקת תרכבא סטרת קיימין בדיוקי תקיפא ותתערין דיכון מתרכבא סטרין דעלמא ותרכבא קטורין כתלן וקטטותא לשתכח בכייהו (היינו ד' יסודות לחטה שים בחדש יניקה לשעלה מן תנ"ת מלכות כי כל חד עולה לשעלה לשרשם ע"כ : ועיין בזח"פ בהשתית ע"ק נ"ב וקי"ד ובתב כהרי חתה שהו טעם שנתתין שלום כי הוא לשון כרכה שיניק שלום לכל היסודות הנ"ל ותהי' בחיים והו מי הפסוק מדוש בחת אלי לא חדש ולא שבת ותאחר שלום ונו' : ובגמ' מם סוכה דף כ"ח אי חייב חדש לקבל פני רבו בשבת של מדוש נח' מם' סוכה בחת אלי לא חדש ולא שבת ונו' מכלל דכחדש ותדש חייב לקבל פני דף כ"ח ע"כ : והטעון הוא דחיתא בכתבי אחי"ו ל"ל הנה הכתוב מכריז ואומר בימות "תתן "שכבו ל"ת שכ"ת כי כל המצות שחדש עושה בחתנו השבוע לו שם קורח בתורה לו חבי בחול יש בו תוספו' כל חש שיובל בה וכללו כבי חדש להשוו בתוספו' שבתור ע"פ מ"ש רשב"י ע"ה כי ת"ח בימי החול יש להם תוספו' נפש שים לשחר בני חדש בשבת : (ע"פ שה דחיתא בח"פ פנחם ע' תת"ח ע"ל) נמצא כי זה בשבר שמותן הקב"ה לת"ח העוסקים בתורה לו מקיימי תנות והוא נמצל לשכר פעלו והוא שים לו שכר יום ויום לפיכך בחול שים לו תוספות קדושה של השכר הניתן לת"ח החול בימי החול היה מצטרפת עם שחר תוספות קדושת שבת הבאה מעליה ביום השבת כמודע וכו' ע"ש : ע' קדושים ע' קב"ב ובסוד זה חיתה בחתיר פ' קדושים ע' קב"ב אל תפנו אל האלילים ונו' ר' לפתח פתח אחסר ליה לבר נש לאסתכללא בטעות שמתין וכו' וכ"ש דאחסר ליה לבר נש לאסתכללא בחתר דלא אשטריך ר' לפתח פתח בני אלי ואחכי תנה עוך לעבדך פנה אלי וכי לא הוי ליה לקב"ה שפירא בעלמא כדוד אלא בכי תניהן דוד אחרת אית ליה לקב"ה והוא אשונא על כולה וכו' ושפירו דאלי דוד בחיר לעלמין כלא ע"כ : וחיתא בכתבי האר' ז"ל בסוד תת"ד זה לשונו לאסנס אין העין חיכו יונח שום הכל אמת בחיות בחי' נקודת הש"י : אחרים מוענו אחור הנשמים הש"י אחנם על כל זה מניכו אים כי בהסתכלות הכטת עניכם כי מניכו כי היעבה אחשמת ניכה בסתכללו עיניכם בהם בלבד ושופיהם אפרושים ולזה אמה הסתכלות בתורה עולם הנקודים ע"כ ולזה שבשבת אים האחר נדולה לת"ח כי עולם עליך אחכיח בסוד ס' אלך נשות לבב ות"ח הם דבוקים בחשר האדצילי ובניין ב"ח משנשים בתריבות ע' ק"ח בנה בריבי דבנין הש"י דת ליהו וכו' לזה חייב אדם לקבל פני רבו פני דייקא בדחיתא בחי דחילה מחברת דחויתא לר"ח מאחורו לחלמא הזו חיתא עלמיני הוי מחדלת טפי : והו פי' הפסוק פניך האר בעבדך ולמדני חוקיך והנה שומעית בשפלא אל שיעא ואחור לה חדוש בחת אלי ונו' וכל"ל כתיב ותאחר שלום והוא כי בחותו שעם בחת שתבקש רחמים שתת בנה ולזה דברה תורה שבקש שיהיה ד' יסודות שיהיו ביחד ואז הוי שלום : ולזה חיתא בדברי רח"ל אין שלום לרשעים ובחייהם קדושים חתים : ולזה הניח מחותיו הנחון המופלא מהור"ר אחרן שהיה אב"ד ור"מ בק"ק בעזווין נבי פנחם דכתי הכני נותן את בריתי שלום לכך פנחם חי וקיים עכ"ל ודפח"ם . ועיין דף כ"ח ע"ב ע"ש : והנה חיתא בח"ת פי' קל"ד מוכנים להרבות בתחנוקם בשני ונחשבי כתוב הטור לפי שהם חמי ימין ע"ש : לפל בלע"ל ע' תקמ"ה ע' תקע"ה ז"ל אין מתפללין בבל"ל פי' תפלה כי חיתא בתחתר פ' כי תצא ע' תקמ"ה ז"ל אין מתפללין בבל"ל ע' תקע"ה ובתקונים מוסיפין בחתה ניהוה מחתי דבשו בחתי בניהם ובהריעו וסולבות דשפתה לה הני תלת בניחת תבייכו בניהם ובהריעו פי' שכל שלחרן בהמהרין לתפללת בשלשת בכל יום ויום וכו' ע"ש . לזה בלקוחות חתים אתיין בניחת בכל יום ויום וחתים שלחרן בהמהרין לתפללת בניהם ובהריעו חתים ע"ש . כי חיתא בחתר פ' ואתה תבחר בכל יום ויום וכו' ע"ש : ולזה בחתר פ' ואתה תבחר בכל יום ויום וכו' ע"ש . כי חיתא

גד מקבל לעולם ועוד תהיה עלותי דעביד עבודה לכל עלותין דעלמא וכו' דוד תחת דכל תרעי זיינין לאתפתחא לאסתכלא וכו' עבד נדוי עליה ומסכנא פשט לבושוי דמלכותא ויתיב בתריעא דמסכנא תיזר תפלה דתיבת תפלה לדוד הטה ה' אזנך עניי ואני אביון כי עני ואביון הוי ע"ם בחריכו ע' ס"ם ופס"ח דחפס קשיהו תמן והכה אחד או תומרי לון כשיהוו ומכה כסידור האר"י ע"ל כן מידכיו כך

עי' מוסר ד"ה יקדמונו דחיפ"ו כי דלמן מלך

מוקב	ה"ס	ו"ן	ועיר	ה"ס	תמח	יו"ד	לבח תריך	כחי' ו כנגד עולם העשייה והוי"ה דפ"ן וס
איין	כאלהינו	איין	כארונינו	איין	כמלכינו	איין	במושיענו	נגלוי הקליפות דתין כחלישו כי כל תלתי
								העמיים תלילים :
מוקב	ה"ת	ות"ן	ועיר	ה"ת	בתמח	יו"ד	לבח תריך	פתי' ו כנגד עולם היציה והוי"ה דמ"ה :
מי	כאלהינו	מי	כארונינו	מי	כמלכנו	מי	במושיענו	
ה"י	מוקב	ות"ן	ועיר	ה"י	תמח	יו"ד	לבח תריך	כחי' ו כנגד עולם הכריאה בפרצופו והוי"ה דס"ג
נורח	לאלהינו	נורח	לאדונינו	גורח	למלכינו	נורח	למושיענו	
ה"י	מוקב	וי"ן	ועיר	ה"י	תמח	יו"ד	אבא אריך	כחי' ו כנד עולם אצילות שהוא בדיוך מן ה"ס
ברוך	אלהינו	ברוך	אדונינו	ברוך	מלכינו	ברוך	מושיענו	כ"ה ומקבל ממנו כנגד סס ע"כ שהו"ה מקבל
	כתר		עלאה		ח"ק		ח"ם	
אתה	אלהינו	אתה	אדונינו	אתה	מלכינו	אתה	מושיענו	כחי' ו כנגד העולמות הנעלמים למעלה

עתה תקום תרחם ציון כי בא עת לחננה כי בא מועד :

והנה יש כאן ד' מיני שבח וכל ח' כלול מד' והוא לון כאלהינו :
נגד קדבכות עד הודו לה' קדילו שהוא כחי' עולם העשייה
והשם הוא שם ס"ן ומן הודו לה' קדילו עד יוסי לוי הוא עולם היצירה
והוא שם מ"ה ומן יוסי לוי עד ס"ע הוא עולם הבריאה הוא שם ס"ג :
ותפלת ח"י הוא עולם האצילות ע"כ : והנה כבר כתבתי לפם
קדיהו בסוד שלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום ויותן ויתלוך זה מלכים
אלו להעלותם ע"י תפלותינו ומעשים טובים לאותן זה מלכים
וזה מוסיף עד יותן האמיתי כי כשיכלו להתבדר כל שלו המלכים ויתקנו
ויטהרו ויתעלבו כל חיות הקדושה ויאחר הקליפה לבד הסיגים
ו"ם בלא המות ונו' ודאה תראה אזה ביתי כסידור האר"י ז"ל בחומר
תרומתך יי כי לבתני ולא שמחת חויבי לי ונו' עד סוף כל החומר שם
דברי הנשמות העלות לגו"ב וניעולו מהקליפו' ומודים לשם יי' כי
העלה מהוהל נפשם ובו' לכך אחר התפלה אנו אומרי' לון כאלהינו וכו"ל
להרגיות כי עשינו את שלנו בכל ד' עולמו' . אומרי' אחר זה עתה תפקד
תריחם ניין כי בה השת לחננה כי בא מועד כי עשינו את שלנו ולכן
דאוי שיגאלנו : ואומרי' אחר זה פטום הקטורת של י"ח סמנים וע"ל
מה שכתבתי אשם קניהו מקור י"ח סמני הקטורת ואשם קניהו בסידור
האר"י ז"ל והכוונה בדי שלא יחטו החכמי' בשפא היורד אנו מסתכל
חיותם בי"ח סמני הקטורת ע"כ וחז"ל אנו אומרי' תנא דבי אליהו כל
השונה הלכות וכו' אחר ח"ח מהבים שלום בעולם שנאמ' וכל בניך
לימודי יי' אל תקרי בניך אלא בוניך וכו' . ודמי הא דקאמר ת"ח
מרבים שלום בעולם הוא סוד מה דאי' בס"מ ויקבל ע' שכ"ח ושכ"ב
דפתח קאו מתעסק תורה לשי' וכו' ואי בר כש יכוין ליבו' ורעותו לכל
דא ומסר נפשי שתתא בדביקות' דרעותו' כדין קב"ה קאמי לי' שלוש
וכו' ויתתין לי' תריסר תרעי דאפרסמון כדאית וכו' ע"ם ותרת' דבר'
כשלחי' בעבודת יי' (ב"ק ת"ח מהבים שלום בעולם : נס רחם תרחם
בית"ם מקק ע' על ט"ן כפ' וכל מיכוונתי שלום ואנו אומרי' אל תקרי
בניך אלא בוניך וכוח כי אית כחים כפ' שו קאמרים קף קי"ד ע"א
מלי בגלין אלו ת"ח שמוסקין בבניינו של עולם ע"כ והענין הוא כי
הקדמונו זה דאית בס"ם מדברי ע"ת"ד ע"ם שחורה אני וכאוה לועזיב'
נרשלם כאוהלי קדר כד דלא תתבויאת לות מיכה אלא ושיבו דבקודה
מדא ומלי לויהי (י') וכו' ואומרה שחור אלי דליא בחת דל חזוהו בנוים
כשאר לתגון וכו' מה עבדין נגדרן תקופי חולא דילי וכו' ונדין מנו
קלין ושלגין לחיגון נגדי חולא דלא נפיק דודא רחים וכו' וכחדום
דרחים דעיזה תבבניתא ותעבידת בתקונהא כדיוקנאת בשביל
דילה ה' כמלקמין ע"כ וכו"ש : ולכך נקראי ת"ח בגלין שעוסקין
בבניינו של עולם כי אית בס"ם ויצ"ע שמ"ד דקב"ה תיהו יוקוהו של
עולם אלו עולם את שכינת' ע"כ ולכך כתיב חוקו ואמנו לבבכם "כל
הנוי"חלים "ני' ד"ת כל" כי בסידור האר"י ז"ל אל תקרי הליכות
אלא הלכות הלב"ה הכל"ה נ"י חד"נ : והוא ע"ם מה דאית בסידור
האר"י ז"ל דרך לומר קדיש אלמה בכל יום ויכוין למלבל מה כדי
להכניס כל הקולי' ותבן שהם הקושיו והקלי"פ שהם בבחי' שבע"פ
ולקשט אותם בל"ב קשטין זכו' עלמ"ה אותיות' בכל"ה אותיות' : כך יהיה

מוסר ע"ב סוד

מדרי התפלה אחל בעזו"ה כתאר רחה רחימו נסתר כל הכנין ולכך לון
תומרי' לון כאלהינו וכו' ולא תומרי' פטום הקטורת כי רוכם ככולם
כל התלבו' הם רק כל עמל לפיהו . לכך רשב"י בתחרת קדישא תומר
תתכנשו תחברי וכו' ומי שירצה יי' מוגע בלבבו יהדר לחתר תפל בסידור
האר"י ז"ל ותפלת עב"ם כתו שהוא מסודר שם כי סדורו הוא נם בכ"י
כך ופשוטה לפי משמעו' הוחר והנם שלא יכין תפל"ע בקו"ן על סוד קן נשור תאר כתו' כי
בדורו . ויהר תרחם בת"ם יתרו ע' קם"ן על סוד קן נשור תאר כתו' כי
כי יקרה קן נפור לפניך שלא תשלח תרחמיך רוח לעשות עלתה דלא
תתייהב רשו לסתתבלא וכו' ותת הבני תקח לך דכתי' כי שלח לימים
דתשובי תקנה השמי תתה דורם והוח כי תבני הם סוד תפתרת ותולבות
תלוי תתפתבלות כיקרי דתתרי כתתלבלא ידע לתיסב מדרא דהת בכוונתי
תלוי תלבתת לשמה וכו' ותתי תכי תי לא תיון רשותת דכלא הני עקרת
דכלא על דת בלי חד ותחד ותעשה ידיהו כוכנה דהת לית כל בר כש
חכים לשוהה רעותי' ולבת לתקנת בלא ויעביד עובדא דשנה
על דת בלי דוד ותעשה ידיהו כוכנה שלימו תע"נ דלית תנן ידעין
לשוהה רשותך תלא עובדת בלחודוי תעשה ידיהו כוכנה לתתן הטוה
דרגת דתנטרין לתתקנת כוכנה בתכוונת חדת בתכנין למהוי יי
תתקנת כהון בהיה עובדת כדקת יהות ע"כ וחו שתחר דוד תקרב
דתתי לכניך יי' כדכתי הביניהו והוח בל"ל : תכל ודאי כשתסבלל
בתסוד בסיחוד כתבי התר"י ז"ל שכל דבריו סם תלבים חיים תוי
ע"כ ים עובדת תכל לפי תפשני שלנו בסדורי' שלנו כפר כתבתי
טעם לסבח לדבריה בהיות שרתו כי כרוס וולת לנכי תרס דבריי שהם
עוסדי בדומו של עולם כני תדם מולוי' לכך חיסדו לפי עת וזמן
תכל שלא כתיב ובתת תל השופט שביניהו : ועיין בת"ם פתוח ע' ט"ו בחתת
דוד ודוו שלא השופט שביניהו : ועיין בת"ם פתוח ע' ט"ו בחתת
דתשבתת קדבנת כדת יהות כתקריב כלא בתדת דת חוזו בנוים
כשאר לתגון וכו' אם תשבת כדקת יהות או יחזרו לת תשבת
כדין תכנין עניבין ונהירו לת תשבת ותתבסי' סיהרת ושלמת ם"י
ע"כ וכו' ע"ם וחת ע' סוד סבבי תתכתי תתר פרס' תחרי ע' ק"י
ובבר זכות תעבדן לשמה תת מן ונו' ובשדרת כדין כתידו תפי מלכי'
עי' כתריכו"ם תקם"ו לכלכלכתי שבדיקי שיוחדו סוד אחו' תכנין שכיב'
ובוד תחי"ן עניך בת"ם בתלשת ע' כ"ת ובת"ם וילך ע' תקב"ה
ע"י ובת"ם וילך ע' תקב"ה

ע"י ישראל ובויי יקלו תלן ידע לתוקיר לתתרי ולת
לתתכוין בתתן דתעינן גדול כשובה תתן יתר תן תתבדך דתת תוקביהת
קשיה דל"ם דאמן תשיך ברכתן תתבוע לעלבה ותתולבת לתטרוניתת
דת ככתת ישרתל שוה הוא כי תם דתיתת כ' שלשה שתכלו דף מ"ת ר"
תן עוזן לת "תמן קטורה ולת תמן קטורה ולת תמן יתיהוה וכו' ותי'
רש"י קטורה שתתבר קדישת הת"ן שתין תוזיתין בתם שתתת ניכר וכו'
וכל התיריך בתתן תתריכין לו יתיו ושכתיבו ע"כ כי שם תוזי וכתתנון

עי' תל"ת ת"ח מרבים שלום בעולם וכו'

פי' ל תסתגל בקונקולת בשם סיט כח

פי' שבוע תקדם לכתב לבנין

פי' ת"ת ת"ח מרבים שלום בעולם וכו'

פי' נת' ת' שבת פ' תלו קדשים דף קי"ד

טוע' שת"ח תין כלהינו ופטום הקטורת

בגליון דר"ח תקל"ף לפ"ם ותת"ם נמו"ן כתין

בברכו דף א"ו

כיון דאינו ברכתן לבו"ן אתתן נבדלין וכשקין ברכתן לעילא ואתתא אתתזנן מכלא וקלא שכיב אתקריבת דשקיבת אשתא דשכיבת עבדת דאלבשת קדישא ע"ב . והיה כי תאמר אל"ף אמאי קדישא דכירות דכל ברכתן אתתן כפעין ומפקין ויוצאתכתין (ת"ח) פתוחה בהה לעיני וכפיף וכו' בן שנותה כללא דהכי ונוקבא ע"כ והכל סוד אחד . ליה קאמר כנגד לתן קשוקם אתתבר קדישת (בן) אם כן מפסיק הפסא בין אלבא ובין תרגומא . עיין לאמור בל' תרומה ס"ו ד"ה כ"ף אלבא ודאי תיכו דאמרינן ת"ש מרבים שלום בעולם שנאמר שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו ואני אברא נוב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו ואני אברא נוב שפתים שלום בעולם ליוסיפה אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא ת"ש מרבים שלום בעולם שנאמר וכל בניך לימודי ה' ורב שלום בניך ואין מכשול ואין נגיפה בחילתיך לשון אחר ואהבי אהביך שלום בך לשון בית יי' שלום בחילך ושלוה בארמנותיך לשון אחר ואהבי אהביך שלום בך לשון בית יי' אלהינו אבקשה טוב לך ה' אלהינו אבקשה טוב לך לשון אחר עזו לעמו יתן יי' יברך את עמו בשלום ע"כ : הנה לבאר הפסוקים כי מי הפסוק אלעזרי מרבים מרבים שלום כפר פרשתי לעיל בסוד כוונת היחוד של שמונה עשרה ובסוד כוונת תפיס סוד מוסף ונס סוד בונין ולוה קאמר אלף תקרי בניך אלף בונין רבי חזקיה בש"ע בשם ר' חקרין עבד בניס סומפא דידע ליה בר נש לקב"ה בחדה בלבב כדין חקרי עבד דאביר פקודת האתריה ולית ליה רשו' לאפשא בנייהו ובזין דביתיה באומנא דידע ליה בר נש בחיפ פרט כדין חקרי בן רחימא כבן דחפש בנייהו בכל דין דביתיה ע"כ . ולוה קאמר אלף תקרי בניך שלא בונין ואין קלקלה ואין חורבן בכל התורה לבנות אלבות לשפירו דילה (ה') כאלקדמין דאל"כ היה בסוד נקודה תחת שורוקים עלי' תחות לבו קטנה ודגיש אין לה אבל היה חומרת לכי חומה ושדי כתנדלות ע"ו ע"ב כ"ע בריאתית ע' כ"ו

כוונת לתן

ע"ב בריאתית ע' כ"ו

ע"ב בריאתית ע' כ"ו

ע"ב בריאתית ע' כ"ו

ולא עוד אלא דזכי לתרי פתורי מה דלא זכה בר נש אחרא וכו׳
לעולם תרגיל דיתכרך בהאי שלמות וכו׳ למהוי ליה חולקא בשלמות דאתי
הה״ד ובולון לחוף ימים ישכון והוא לחוף תכלית כיון דכתיב לחוף
ימים ואמאי והוא לחוף אכין אלא לחוף ימים בשלמות דין לחוף תכלית
בשלמות דאתי כל״ן סם תכלית יהלכון ותמן הוא כנידו דשלמות דאתי
ע״כ : ויתיח בפרק אלו מגילות דף ל״ג ע״ב דרש רבי יהודה בר
שלמי מ״ד הגך לעתי פשעם ולבית יעקב חטאתם הגך לעתי פשעם
אלו ת״ח שעוונות נעשית להם כודוות ולבית יעקב חטאתם אלו עמי
הארץ שזדונות נעשה להם כשגגות ע״כ : ויתיח בפ׳ יום כפורים תמר
ריש לקיש גדולה תשובה שזדונות נעשות להם כזכיות שנ׳ שובה ישראל
עד י׳ אלהיך כי כשלת בעוונך אלו עון מיד הוית וקרי ליה מכשול
ע״כ . וק״ל נבי תלמיד חכמים השוגג שהוא יכשל נעשית להם כמזיד
משל״כ נבי אחר בני אדם לפילגי מיד נעשה להם כשוגג מכ״ש שתשוב
משוגג גם הקדמנו מי שהוא מלכיל ומספיק לת״ח הוא קודם בברכה
נוכה לעתי עולמות ולוה כשמספר בשבח של ת״ח והנה הקדמנו בכל
מקום ישמר קודם לוגלון ובברכה וכולן קודם ולכך קאמר קרא
שלום רב לאוהבי תורתך היינו שאוהבים ללמודי תורה וכ״ל ועוד יש
לו יתרון על ת״ח כי נבי ת״ח תפילו שוגג שהוא מכשול נעשה לו
כמזיד לפקוחי לאוהבי תורה הכ״ל לן להם מכשול ולכך העמיד פסוק
זה בחלמא של שני פסוקים שמשבח לת״ח להרחות כי בכל מקום ת״ח
קודם ולברכה לוהבי תורה קודם :

פי׳ פסוקים בקהלת

ובזה תבין פסוקים בקהלת ע אחאר מה היה שהיתים הרחשונים
היו טובים מהלה כי לת חכמתה שחלת על זה טובה חכמה
עם נחלה ויתר לרחי השמש כי בכל החכמה בכל הכסף ויתרון דעת
החכמה תחי בעלי והנה לפי פשוטה הוא כי בכל החכמה בכל הכסף
וכ״ל וע״ז אמר מחותני החשיך הרב המופלג כמהו״ר יהודן במהורר
אהרהם שהיתפסם יצילה בק״ק כשמוונו סוף פסוק ויתרון דעת החכמ׳
תחי בעלי כי חיתת בחם׳ יכמות אחר רב יהוד אחר רב ע״כ תנורה
לוהבין עולמים וכי חשבר לן לחדם לדור כב׳ עולמים אלא אמר דוד
לפני הקב״ה יהי רצון שיהיה דבר שמוש יפה בע״ה כדי שיהיו שפתותי
דובבות בקבר וכו׳ וע״ז אמר ולחי כי בכל החכמה בכל כסף
לבל יתרון דעת החכמה תחי׳ת בעלים כי מי שלמד תורה יכולין
לומר בשבילו בע״ה ולו שפתותיו דובבות בקבר תחי׳ דיקיל עב״ה
פל״ח : והוה יתורץ מה דחיתת בגמ׳ בשבת דף קי״ע כי דבר ה׳
ביזה זה שלומד דבר אלא בשם שלומדו וכו׳ הטעם הוא כי חיתת בשם
אלא דקט״ו ח״ר אלעזר ח״א חניגא כל שלומד דבר בשם מלמדו ע״כ : חיתת בפ׳
נחלה לעולם שלי ותלמד שתתר לחלך בשם מרדכי ע״כ : חיתת בפ׳
תולין דף קל״ח ע״ב כהנה יומים כתים וגו׳ ישוטטו לבקש דבר ה׳ ולא
ימצאו דבר ה׳ זו הלכה דבר י׳ זו תקון ע״כ וק״כ דבר ה׳ זו תקון
שלומדו בשם שלומדו לו מביא גאולה לעולם לוה שפיר קאמר כי דבר ה׳
בזה זה שלומדו אלא בשם שלומדו . וזה דקאמר דבר י׳ זו הלכה כי
בקדמנו לעיל שלומד פרשת בלק ע״ש וחתם כהן לעולם על דבריתי
מלכי נזק בנין הוות דבר לת קיימת אלא כיוצאה והוות דבר שהן
היהן אלכי נזק כך שניה ואחי דאמר דבריתי בנין דאתקשר ביה
בדוד וכל אלין שבחת דיליה מהנות דבר אחיין ע״כ . חיתת בספר
כוונת שלחה דף ס״ד ע״ב תבת כי בלן יכוין שה דכתב אחי׳ י׳ל כי טעם
פלמול הקושיות שכגמ׳ היכו אלא להבניע ולשבר ולקטין כח הקלים
בטעם שהכו אחרו אין לבקה״ם בשולמו אלא ד׳ אחות של הלכה כי היא
היוכנעת כל טומאה ושטרא אחרא ואז ואלא הלכה פדופו הוא :
״הניעו ״לי׳ ״כל ״אחרן ואחי תיבות הלכ״ה לאחו כי כל העולמות
שוקטים בשמחה רבה כשהרשעים כיס נגרשו וכו׳ והנה מה טוב לאדם
האלם לפנין בכל יום בליחוד לוהה הלכה לשבר ולהכניע כל קליפה
תחת הקדושה וכו׳ ולוה קאמר שמושטו לבקש דבר י׳ זו הלכ״ה אחותיו
הכל״ה ולקיים בפ״ל ולא יתפתו והם דקאמר דבר ה׳ זו הקן עניי לעיל
דף ס״ב ע״ב ולוף ס״ג :

ועל זה קאמר בגמ׳ עתידה תורה שתשתכח מישראל שנאמר הבה
ימים באים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם כי אם לשמוע
דבר י׳ ל׳ וגו׳ ועוד קאמר דבר י׳ זו הלכה דבר י׳ זה הקן דבר י׳ א
כבואה . והנה הקדמנו שלעתי הגאולה יתחיל להיות מעולה תורה
הקדושה ולכאי דהאי לוה קאמר בפסוקים הכ״ל בקהלת אל תהי שה
פי׳ שהימים הרחשונים היו טובים מהלה וגו׳ ע״ז קאמר כי לת מחכמה
שחלת ע״ז כי טובה חכמה עם נחלה (היינו ח״ם בהל קדושים .

פי׳ פסוקים בקהלת אל תהי שהימים הרחשונים היו טובים מהלה

מחאר בפרשת אלו מגילות דף ל״ג ע״ב

ת״ם בהחשוק ע׳ קכ״ח ת״ם פקודי ע׳ ת״ח

פי׳ פסוקים בקהלת אי לך ארץ וגו׳ והכסף יענה את הכל וגו׳ דכתי׳ בפלחים

פי׳ כתי׳ בגמ׳ תולדות ע׳ של״ב והכן כחון מלחפתך ועל זה מסיים ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה והוא כי הקדמנו כי דעת דעתיק יומין מתלבש בחוירוך ומשלי לוילת כפיק מיניה לבת חכמה דגניח כעתיק שהוא (י׳) דשוא קדישא וכו׳ : ומש והחיות הדעת בהוות לוילת סתום מלוד וכתבלה בפומא דתרין ולכן יונח הכל מה הפה להחיות את ושיר לנכון שהוא לחור היוצא מן הדעת דעתיק שנאמר מש ולוינו מתגלה רק להחיר לוציר מכפין וכו׳ ע״ש כי כתבתי לעיל . והנו סוד הה דחיתת בחאמר שרשת בכחשית ע׳ קכ״ח בנין דחויר קדמאה נעיל בעמודא דחמצעיתא ונעיל בבדין וחכמה דחיינו קר נעיל בחסד וכנ״ל . ובחאמר פרשת פקודי ע״פ ת״ל וזו העמודים ומשקיעים כסף דכל (י׳) מסטרא דלחיה קא חתי לפ כן הכסף הוא סוד אחד כי חכמה מסגיא בחסד וחויר קדמאה בת״ת וכ״ל לחד כי מתלבש דעת וכל״ל טובה חכמה עם נחלה כי אם חכמה בעיל בחסד וכו׳ כיה בעיל בגבורה וכו׳ . ובכר לעיל הקדמנו כי ביה בקרית בחל קדמוי ולוף קאמר טובה חכמה עם נחלה ויתיר לרחי שהם ולחקור לחה ב׳ וכבל החכמה בגל הכסף . לם כן חכמה מסגיא בחסד לחויר לתן לת חשר עותי כי יש לו יתרון בחכמה שהוא חויר קדמין תחיה בעליה וכל״ל דחויר קדמאה כי דעת בעמודא דחמצעיתא וכ״ל כי דעת מתגלה בפה דחיהו מבפין בעיל לחבין ומהו ויתרון דעת החכמה שתיה לת בעליה וע״ז קאמר ריח לת מעשה הלבלים כי מי ובכל לתקן לת חשר עותי כי סום חדם חיינו לחוד תורה קדושה זו ושיך למה דקאמר שהיתים הרחשונים היו טובים מהלה שגלת לחודן תורה הבסתר לוף קאמר כי לת חכמה ועיין בחאמר ס׳ מסטרים ע׳ קנ״ו כי האריכתי שם ועיין שם בקהלת פסוקים חי לך ארץ שחלכך בעב לחריך ארץ שחלכך בן חורין וגו׳ ועיין בחאמר ס׳ לך לך ע״ש כ״ה ותבין כל זה . וקאמר בפעלתים יתך המקרה ובסגלות הירים ידלף הבי״ת לבחוק עושין לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה לת הכל וגו׳ ; ובמסכת ערבי חמר דב קטינא חין הנשמים נעברין חלא בסבוכל בטול תורה שנאמר בפעלתים יתך המקרה בסבוכל עגלות שהיה כישראל שלא עבקו בתורה נעשה אונסו של הקב״ה יתך ותין יתך חלא עני ותין מקרה חלא הקב״ה שבחאמר המקרה בימים הרחשונים ועיין בחוקרים ועתה לא ראינו חור בהיר הוא בבחקים ותין חור חלא תורה שבחאמר כי בר מינה ותורה חור וגו׳ והנה כבר הארכתי לעיל בסוד כי כחשר ילד הנשם והסבב תן הנשים וגו׳ גם הקדמנו מה דחיתת בחאמר פרשת בח ע״ז וכי״ב ותין מטרוניתא מתלבשת בסוסה דקדושת ותיהי חורה חל תרתוני שהני שחרוחת ודחי הוי קשת דחתגלית לכר לתו לחיה חלא מטטרון דמתקרי שדי (כי הוא ניסטרית שר״י) וכן לכל נוסחת לי לית בריך זכוזין ועובדוויי לחקרוה לסכיתת ולמשבח מיכה לכוסי קדושתיה דשפטין ולקטנה לה בלבושין דעוונין בהירין דרין ד לחוריתיה מה כתיב ביה וחיתיה כרוין בהירין לחוריתה דיוור כן תתקרי הדא הוא דכתיב כי כר מטה ותורה חור וכחלין רוין תחמר ורחיתיה ויימא לה מלכה בגלותא דעיזיתה מה שחלתך וגו׳ בהסוח וחכת חלא על פוקדנא וכו׳ ע״ש . וזהו לוי לך לחץ שחלכך בער היינו מטטרון וכ״ל בחאחר פרשת לך לך כי חו לבפי קדושתיה לחלכבח לכל חמרי לחץ חמרי היינו סוד (י׳) לחלכה דחיי חשר בחמר י׳ בדד יחבו וחין עיזו לל בכר וגו׳ ולוה קאמר בעלתיים עגלות בישראל שלא עבקו בתורה היינו סוד התורה .

ובחיתת בחאחר פרשת בשלח ע׳ ק״ו דקב״ה תורה חקדי וחין חיש חלא תורה וחין תורה חלא קב״ה ולוה קאמר בעלתיים יתך המקרה וחין מוקרה חלא קב״ה ולו חין נשחי ועיין מה שכתבתי לעיל בביחור מ״ב בשלה בסבוכל מה חלייר שיך בכל החרץ חשר תבה הוכך על השמים ושם חפס קיומו בסוד שבוע המקרא פלא שהוא יסוד חכמה עם יסוד ביחה חכמה בחסד חין בחשבך חן חלי ד׳ חסדי׳ שעולה כל״ב הדי נ׳ נש״ם וחלו הם בחי מ״ב שלא יסוד ביחה המקרא גבורת נשמים וכו׳ ע״ש . וכל זה ביחים בסוד מוחין כוניר חכפין והנו בעלתיים יתך המקרא ולו הנשמים בעלתיים . ולוה קאמר גם כן בסגלות הירים ילפך הבית כי בכר הארכתי לעיל בסוד מחזור פרשת פנחס ע׳ תכ״ו מה ל׳ מלקח על כל חתון הכי את שתיה לחסתלקח על כל בריין בנין דתסתלקן לעתיד לין ד״ה ו׳ נח״ו ה״י דביה נ (י״י׳) דחוסבניה ל׳ וכו׳ .

ובן יו"ד דין יתקיים בך ירום וכתיב ועבד וכו' משם דיש"א דאתקרי
תלמן וכתי' מסולעים יקדימון משכתם ומיניהו המשיכו מיתי דתורת
דתקרי תורה ובגין דהוי כהודו כביש מתכוונת דשית וכו'
תלמן דאתי ר' אתקרי נחלת ומתנן עשר סדרין כשלבת קשורה
בחלת ואית לה ד' נוונין ו"ת ה"ן ו"ת יו"ד ו"ת ו' ואיהי יד הנדולה
וכו' עמודת החטיבות' יתתין יד הימה וכל שוד כ"ל נוונין ובנין ד
דאיהי משם' דיוקיא ומסברת דשחלת נחלת בה כטיל קב"ה מקשת
מיתון מיום הודוכים ותשין נוכרין ומתון דלהון במיתל וכתי ת"כ
כשמתכרים היום תעד יש יד הימה וכל שוד כל"ל חור יש כח להכרית
לרשעים ונם הקדמתו כי מלכות נקרא בית בחורי' כמ' בראשית ע'
ק"ם וכל מקבת בית אקרי ולזה קאמר וכשבלות יד"ס ידלף הב"ת
כעו"ה תכל מה יש תקוה לזה אלא הקדוש בשוד ל' שם ו"ת ה"י
ו"ת ה"י שמותו כשכבו נ' שמהן ושם שוד חלם ושם שוד לחם
וכ"ל נם הקדמתו כי שחוק נ"י כמ' לוט נ' בבית ושחתיב הבית תאמר
שחוק וע"י מקשר לשחוק שיהי' עושין לח"ם היינו שוד לחם הב"ל
ובכ"ל לא העב לשחם ולא נמת לשוש כי שם לעשות שבר יו"ד וכ"ל חין
יום חלא תוהה וחין תוהה חלא קב"ה והאי לחם הוא נ"כ שוד
לאיי כמ' כתוקעי משכבי לכם מטה לחם וחצו עשר נשים לחפכם
בתנור ח' ונו' ואכלתם ולא תשבעו ע"כ וזהו לשחוק עושין לח"ם
היינו שוד חלם נ' שמהן כ"ל וקאמר ויין שמח חיים כי אותה כמ'
שמיני ע"ם ע"ח ת"ת ישראל קדישין כל חיי עלמא דיתרי כלא תלוי
בהאי עלמא דאתי כגון דאיהו חיין דכלא והוא אתר דיין דמצטרף
שחרי ונקרי יין וכו' וכ"ד לקרי עץ החיים והכוונה אתר דקרי חיים
וכו' והקדמתו כי יעכל כדרך שאתה עליו כן יריוט בחש ע"ל ולזה קאמר
יין ישמח חיים אכל והכסף יענה את כל' כי אית' בכתבי האר"י
ז"ל ביאור מאמר זהר' הלא נבלעת תורה דילן אתכיר לן ע"י שיבר
ובאמר תלמה עניין ז"ן לאחיון תורין דאתבלו בהאי דישת קדושה
נבלעת דאתיך והכה פי' אחורין כ"ל כי בנבלעת יש בשרות ומשרות
הם מנוגעי סוכים מדמיתי לו אחורי לו לביני לאתכם הנבלעת עמהה
אשר כה מהת השערות הוא אלם שבני ואות ואזהו לבן מוגעת
הכייר הלבן שכותבין ומשיזין עליו אותיות וכו' כן בנבלעת הזו
השערות הם האותיות והעור שהנבלעת הוא הלבנונית של הכייר ולבן
נקרא הלי נבלעת כמ"ם התקוה שבני ישרא תוכרת והנה אותו ה
הלבנונית נעשה כתו ציור דרכים ולאחרון כי כיון שהשערות הם
מתחלקות לי"ב בניהן השבר כן יהי' תבשר הנה שדר התחלקות
ד' לחרחין מתפיסים דרך יתין מכוון כשהוא בתשלה בנבלעת בתוכו מל
דלחי ימין ול' לחרחין לחרחין בנבלעת כנד הלחי שמאל ול' לחרחין לחרחין
בנבלעת ככנד הפורש לחחורי בהאם וכו' והנה דרך הלו חוזרין יוצא
החור דנבלעת דישת קדושה דאתיך וכו' ועשה היות מספרם י"ג שהם
נגד נקודות שים הוו בנבלעת לבן נם הלו בתחלקו לב' כחי' דרך לחרחין
בנד ימין כנגד ד' אותיות יה"ד וכו' וכללות כולם הוא חוזרת חלק
כולל כולם ואית בה י"ג לחרחין ושתם הרי י"ג ודע כי הלו לחרחין
הם ב"כ כחי' נ' סוי"ת מלויין בין ע"ד שהחלקין בנבלעת עניהה
וכו' ות"ם בחדרת נשח"ם ע' דת"ם מרכבי שלה חלפין התעטף פי' מותר ל'
חוזרת דנבלעת דישתי ומהניהו דהאי חוזרת ירתי נדיקים לעלמא נשח ע' דיו"ד
דקל ל"ת ת"ת ל"ת ואיהי דכתיב והי' תחזיק בשוד ד' אותיות שבשם
דשם סוד הבטוחה בתקוה הוא לון חוזרת חלק כולל כולם הוא חוזרת
בנד ימין כנגד ד' אותיות יה"ד וכו' וכללות כולם הוא חוזרת חלק
כולל כולם ואית בה י"ג לחרחין ושתם הרי י"ג ודע כי הלו לחרחין
הם ב"כ כחי' נ' סוי"ת מלויין בין ע"ד שהחלקין בנבלעת עניהה

לון בשעורות בני דיימין תר"ם מלא ידיו מברכותיך וכך היה מהמנ
יומא ולבלתה תיעתיר ותשבח ותפאר ומה לפי תחוייתא ויהיב
מזונא לשבעתן כל יומא והוו תדיר שמהתן ומקבר לו לתפלין כהיתין
קדח בלבי ר"ם ותתה תניל ומי ייי הכ"ל תקינו ג' ייי הכ"ל דף ק"ו
והרבה ייסוד ידיים לח לחמם חית' כי ידיים עשר תמנעו
בעקר ון העולם ע"כ ועוד כתבתי תחר"י ל"ל שעם לוה כי בידים עשר תמנעו
כנגד עשר אמירות שבהם נברת העולם כנגד עשרה תוחיות מלני
היעלי ההוי"ה שבהם נברת העולם כמיון תוחיות פסוק בראשית ובן
בעקר ון העולם ע"כ :

מאמר פ' תקודי ע"פ תפת

והנה הקדמנו לעיל מה דתי' כפ' תקודי ט"פ וידי תחם תחת
כפיהם כלומי ידי תחם הת תיקוניהן ידי תחם תתיון ודוכתין
לקבלת בני כשת בעלותהן ובכוונותהן ולתפלת פתחון ולקבלת לון
ליחדת ולקבלת קדון ולמעבד דעותהן ולגין לתיון ודוכתין דלקדון
דידים דקיימי לבני נשת תילין ליון שהתן קדישין דשלטת בכל דנשת
ודנת בנין דכהנ עיילין בני נשת בעלותהן וכו' ובדת שלטין תתתין
לעילת ורוח דת ידיך שעשועי ויכוכבי לין שהתן קדישין ויתחר י"ש אשר
נטה את ידיך על השמים וכי כי יכול משה לתחת ידי על השמי אלא
כוונה מלכות כל"ש ניט שמים וארד ממיכו מעילת לתתת ידך תתרך
תתרת דדנת דילך דתת שלחי בנוי ודת כרוז דשמת קדישת וכו'
וכתין ליון דידעין בניי ליחדת יחודת וכו' והת דתדיק דתת שרי בנוי
כי התרכתי לעיל דף ק"ו מתחר ס' אלה הדברים לנכעת חדת ליית
בידת דכר כש ולהיכו לנכעת דתרת משה וכו' חושב בריתי תדין מכלן
ותדין מכלן וחד בתנכעין הוה הבריח התכון עמודת דיעקב רוח
דמשה לקבל דת חוש לנכעין כידת דכר כש ע"כ ולכך קתתר ידך תתרך
תתרת דדנת דילך דתת שלחי בנוי שיכו לתר לתקרי שמים ונש רמו
על התכעין הבריח התיכון כי הכל הוה סוד ת"ת ובפ"ה הקת ע"פ ב'
והיה כתכלכם אלהם אתרת תדיכו תרומה ליי' תדיכו כנון רוש
ידיכן נשת ותיכן עשר תנכעין דשלוקו אלהן לעשר מכירלן
ו' ה"ת ו"אל ה"ש וכו' פקודא לכהנים מעשר תחת י"עשר מן
התעשר חד יוחנם מסט' דתת ה' כל עשרון לתות י' ותיהי שכיעת
חד מעשר מיכן (היינו כ"ל ויתן לו מעשר מכל) ל' מחמת מיהו
מסט' דתעלת דתיהי תמני מכתר כשתשוב מילכות עד תעלת
מעכמין תפלת חוש מתעת לעילת ושכיעת' חמשה לנבי ומסט'
לחר' ליהי שני עשרונים לחיל ולכילת י' ככף בשקל הקדש עשרים
עשרה י' ה"ם לחיל דת ל' דתיהו שקל הקדש ושלי תיהו עשרים
עשרה ככף בשקל הקדש ועוד שני עשרונים י' מן וייצר לחיל ל' מן
וייצר וכלה א' י' לעילת י' לתעת ו' כחשכיעת ועוד שלשה
עשרונים לחיכן י"י פקודא כתר דת להכהנים תודה ודכן מלחי
מתיתין לוקמוה דתניה עשרים עשרונים ומתלגנן י' עשרון לחתן
י' לעיה מעשרה של מנה עושין ל' מנות ומעשרה של חצי עושין י'
חלות ודת תיהו שלש חלות מנות בשלות בשתן מי עשרונים לחיכן
ו' ה"ת ו"אל ה"ש הוו עשרון לי' מנות לחיכן י"י הייכו שתי ומכן
ליעיל ומכן תיכן לשתי ומכן כתשעת' ומכן מכל שערי ליעיל
ולשתי (ולשמות זה כשתורים בברכת כהנים יברכך י"י וישמרך
כוכה הש"ן עלי ייעיל ועל שתלני) ואת"ל בלבד לכהנים לון שוש
טעם שכל לפ"ד ת"ש כי הלא סוד יברכך י"י וגו' הוא מן משה וי"ל
ה"י ו"אל ה"י והשיות שהשם ומכן תיהו ליעיל ומכל"ל בלבד שושה הש"ן
בעת תעיר יברכך ליות לסוד הכ"ל ולתן בתיהן כי תשתה מלכיות
ולעיכן עשרה מלכיות כתשבעת' ולתן בתיהן כי תשתה וכרונות
על כי י' יתנו ועל כי י' יקשו את תשמרות י' שתרו דכל ל' אית
לה ל' מכלן ן' מיון לתיכן ול' עשרון לכל מי" על פיהם יתנו ויקשו
ושתרו דת שכיעת דכתרי לתיכן דשתרי שבתות ויתיה טוכים דכל"ל
לה זות שכיעה תישרל בכל שבתות ויתיה טוכים ותפי כשבתות דחול
הייכו כתוב תתרכתי כי את תחשיל בחול נקי שבתות שלת תיהו קונב
ניזונות הכון ובכל כלתי תיהי לית עד דתעת למרכבתת
דתיכן דתכתן עלתן לתיכן נדולה עבורה תבלית ותית לכון תריסר
תכמין לקבל תריסר שבטין ובפום דתיהי תולית וכות על תלין מתרי
תכמין יתהי ומיון בכל בקודא דתלית' שבי יתהו על ומיון דלתון וכן
יפתו לנבייהו הכי נתתין שתיהו לנבייהו תיכן דשבדין וכוון כלת על
תיכן לקבל פרם קב"ה בתלכת' דשבר וב"ה מתיכן לי ומיון דשבוד
וכיון שבל תרי קב"ה בתלכת' דשבר וב"ה מתיכן לי ומיון דשבוד
וכיון שבל תרי קב"ה בתלכת' דשבר וב"ה מתיכן לי ומיון דשבוד
ומלכי תלכה בתרכבת' לתון בתר' מתכון בתר' מתלית'
עלמין ודתי הוה וכלה תולה דשית תיהו ככה קוד שכ

מאמר פ' ע"פ ק"ב

עשרונים יי' מן וייצר וכו' ע"ל דף י"ם פ"ג וד' ודף י"ד ע"ח וע"ג וד'
ודף י"ו ע"ח ודף י"ח ע"ח וכתיית כי קוד ל' הוה תנ' יי' דשם ס"ג
לוה עושין ל' מנות לחיכן כי הקדמנו ע"פ מה דתי' כפ' בחשית ע'
קי"ח לקבל ג' טפין שו תיהו ג' יי' הכ"ל תקינו ג' מנות כשתח חד
מנה לבעילת לברכת כה תוניות כ' לחם ושנה ג' לחם עני בלא עלתת
דשת לתתר על כל קרבנך תקריב אלת והתיהון הוה בנין דתיהי מנה
פרום לבנוות דפרים ולכותך עד דתתה עליון לת ניך לקדש על הנלח
דתיהו חלם וכו' ע"כ לוה קתור דתודה עשרים עשרונים י' עשרון
לתחן ו' עשרונים לתחם על מנה עשרה עשרים לחיכן ו' עשרון
לחיכן ו' מנות ולכוד זה ותרומו שני עשרונים יי' מן ג
וייצר לת"ל ו' מן וייצר תיהו מנות עושין ל' מנות לחיכן כי ת"ל
כרת ו' מוהו ותכם קוד ו' אות תדם דתרכבת' עלתת הוה יי"ד ו"ד
ה"ת ו"אל ה"ו והוה ני לא"ל נם הקדמנו בסוד ותיה תנוך
בקנור בסוד ע"ב שתחן ע"י קשר תקייעה תרועה שבתים שהם
נגד ג' לכות להעביר הקשר והבה מן סוד ל' זו שהם ג' יי' משכין
ג' שתחן יה"ו יה"ו יה"ו ולו זו נדמוי ג' יחות יד דמה לחכרית ל
להשנים : עשרה מלכיות עשרה זכרונות וכו' על כי יה"ו יחנו וע"פ
יהו"ד יסעו את מחנות יהו"ה שתרו דכל ל' חית לה ד' לחכין וכו'
ומתחר זה כולל כל מה שהתכתי בסוד השתרים מה שכתתי לעיל
וכל שתר השייכי לזה כי סם תניח קדם לזה פקודת כתר דת להכרים
תרומה נדולה ולוקחתם תרי מתלה תלי תרומה הכן דתתיבתת הוי
תרומה דתיכון לתרשת תרי מתלה בסתרי ת
תרומה תלי היכו תלן בעי לתשבת לי הוא זו יותת וייצו על זו בית
דקב"ה תתר ויקרו ליתרומה תרי מתלה ליחדת לי' תרין ותכן ביותת
דהיינו תרי מתלה בת"ם ותתון דשתת ולהיון שם דשרית וכתו"ת
לתנון דשתרית הברין תרי מתלה בתיכן עלתה ותתלה ב
בתרוייהו נתיך ליחדת לקב"ה תל"ה דתרוייהו עדה דתרוייהו מלה
לתתר לתיה כתתוני תל"ה ותיהו בהפין לתנון לתתר ותוד היה בתכלכ
עלתה לתרן תדימו תרשה כ"ה בתרוייהו כשת ושכי לתשבת וכו' כ"ל
ועפ"ם זה תכון לתתר כ"ה בתשית ע"ק ק"ל קב"ה לתכיר לה בכת דשכין
קל בחית לתר ר"ם כלה לתיהי הבי ותבי ותיהי תתתיהת לתיך לתנשרת
בדשיקו בלה יתיר דשת קול דופק קול דתיהת לשיק לנשה בתקבו
שניח לל' בתרין הה"ר כפ לתר י' מתכת ביחות כלי הרון ומסט'
לתויר קדמאה (כי תתכתי לעיל דף י"ג ע"ד ואוד דף ק"ל הכ"ל
ובוד תקייעה לשר ע"י יהון לתוד מתחר כ"ל ולכך תמנו בכת דשכין
ביומו סוד לתיכן לשר מסט כי סב"ה ני' וד ה"י ו"אל ה"י והוא
סוד לתיכן לשר מסט בשבתי ל' שתן יהו"ד לתכרית לתשרי כ
כי לתת תלתה בב כשת ע' ת"ו בהכות ומכל יתעה עתיק יומין דוחה
דשקיף מיומת שתיתה דכלה וכד שליף דת כל דוחין דלתתת יתעבדן
עתי' תלן לחיכן כתרין קדישין דז"ח וכו' ת"ח כתיב כה לתר י' תתרלב
רוחות כלי הרוח וכו' וכפ"ו ע' תק"ם ת' ושתת כתי נוקבת
דכדשקף דכי" כשב רוחת דתיי לו"ח רוחת דכפיק מתחת
קתיתה ותקרי רוח דתיי כלכלי רוחת ותיכן ליכלכל תכתלת לוחלת
דתיכלה שתיתה דכתיב וכתה עליו רוח תכמה וכו' ל דף ס"ו ע"ב ומה
רוח תניכו משת י' לכל הקדמנו כי הי' בסוף שכלה תכתרתי
סוד א' דתתרין ישרל כוח תכין שכוך נקבלת שוב תתיית
דכר מרחשיתו כי הקדמנו מה דתי' כפ' בראשית ע"ש כראשית
בתכתת' בנין דתיהו תייכת לתשבתל ולתקרי לתשית דהת כתר עלתה
נוחיתה לתי קדמאה והיכו שתיתל כי א' הוא בתיכו בראשית ל' כ
בתלה תתיכו א' זו ענוה ולכך היתה מנה שלמה לה היה בה מנות
שלמי הכהנים כ"ן תין תכל בתוך שתעל סוד א' יהוה הכל לקדמותו
כי תשוב התלוכה לבעלה והו תניל מתלי לתתיי לתיכו בראשית ל' כ
א' שבראשית תו תניל לתשית בתיכו א' שבשכוק בתתרן שבתו
והו טוב בתחית זכר מרחשיתו כי בשכוק הראשון שם תולה שם נגנו
הא וכלן בשכוק בתחרון בתעלה כא' והו תל תתחר כי הייתי לבתשוני
טובי אשר כי לת תתכוה שאת כי טובה תכתה עם בתלה ותכתים ותתר
לרחי שתם בתיכו סוד שתם ע"פ מתחר פקודי ע"ת ל' כי שתם דת קב"ה
ע"ל דף ט"ו ומוד עוכה תכתלת בתלה ותיהו לרחי שתם בתיכו תתלה
לעיל דף י"ח ע"ג תדת תיהו תוכ מה שכתכתי בי על שכוק והכל יוצא
תיכון להשכות תת הנן ותיכל לכך ובכה תבדין כוד מוכלת לתה בעת
שתשון כדל כל לשכוק תתר שכוכרת העכה תיהו שכוק תדת

עג

מה דאי' בפ' בראשית ע"ר ק"ח בסוד נ"ש פין · נ' לאחר שגמי בלא תלבוש
דהוא תיתר על כל קדבנך תקריב מלח (ויקרא) לאה לאחר שגמי בלא
מלח וע"ז קאמר בנין דאיהי מה שרומזת בגימטריא דבריש אלביך עד
דתיתי שליחה לה מרוך לקרבך על שלא דאיהו חלם ואתי ויהו
חלם דאיהו דאתעבי דכלהו ע"ב ובסוד אחד הם ע"ב כנגד פרצופי ואע"פ
מוכן מאוד כי מאחר שהוא מתנהג תמיד ואח"כ בוגע ת"ב כנגד שיהי שליחה
ואח"כ מרוך להביא נ"ב מלח ואז הוא בקרוב ואיכון הם הקדושים
ומתקדים היכא דקדים בישלא והוא סוד ו' ת"ב ס"ב סומה זו מרוך
להביא גם מלח ולסוד זה אית' בגמ' אחר הם יהודי' אחר הם אחרי
לחדם שיהא קודם שיהו מלאל להביאתו שם ואתני עשב להמשיך
והדר ואכלת ושבעת וכתיב התראבי בסוד פי' הגמ' ו' בין תבין לבניך
כי מרוך הקודש בכינה וכתיב אשתם ע"ב ר' מן יהו"ד שיהא דילוה
בכינה ת"ב כאן מרוך הקודש ואח"כ לבניך בחקים דקדים בשלא
לכתוב ו' ואח"כ ליקח בכינה שהוא ו' ולשטול בלא שהוא
סוד חלם להביא עליו עשב תבשיט ומורם בכר מבואר
וע"פ כל כ"ל תפון מה דאי' בח"ח סי' קס"ח היו לפניו תפיהו
שם את ושת שלם הכל מהיו אחד מבנין על השלם תפילי הוא את
קיבר ע"כ והו פי' לאת על כי אוד לאח זה בחנוך מת' ירד' שהוא שם ס"ג)
הלאח לבדו יהיה האדם כי על כל מוצ'לי יי' כי הקדימה מה דאי'
בחדרב נשא מהאי פומה עלאה וכו' כי שם הבה מתעטר ויתיב דעת
הכל טוריא' דכלא שהוא עתיק יומין הכל' כלל ולכן יוצא הכל סוד
הפה להחזיק את ו"ה שהוא האור היוצ' מן הדעת דעתיק הנמנו שם
והוא פי' פסוק שאחה לאיש בחצבה פיו וכתם עירובין דף כ"ל
ע"א תיימי שאחה לאיש בחזן שאחצבה בפיו רבא אמר מאכל
תלות לבו בתת לו בחזן שתרבת שפתיו בל מבצע שלה ובפי' רש"י שתרבת
ושבויית שפתיו בל תמנע שלה בשבת בו דעת להוציא בשפתיו ת
תלות כל מקום שב' בגח שלה ועד אין לי בפסק עולמים שלה דכתיב
כאשר שמענו כן ראינו בעיר י' בעלות בעיר שהיו יכולים עד
עולם שלה ועד ה' יתלוך לעולם ועד ע"כ והכה דוק בדברי רש"י
שפירש שתרבת שפתיו בל תמנע שלה בשבת בו דעת להוציא
בשפתיו והיינו סוד הכ"ל והכה להיות הדעת בהוה לוידע הוא מעיים
מאד לכן אונדך למודיר הדעת להתנועת בשומת דלדיך והכה אית'
בפ' ויקרא ע"ל ב"נ ואתה בשלת עון חטאתי שלה דא לעילא לעיל לאתר
דשתיקת קדים שרי בנ"ב ואי' בלא ע"כ וכן הוא
בסיומר האר"י ז"ל יי' בשלות עמו מצנב לנו אלהי יעקב שלה
כי ז"ל כלה :

חב"ר ס"ת ל נה"י ה' מלכות וכללות העולם בעתיקא ע"כ
ולסוד זה אין לו בפסק עולמות וע"ד אית' בסידור
אדר"י ז"ל בדיק נפש י' רוח ה' מובדך נשמה לעולם חי' ועד יחידה
ע"כ והיינו נ"ב לסוד כי יחידה היא סוד עתיקא קדישא ע"כ :

סימן קס"ח הלכות דיני סעודה

ע' תקי"ו לבאר סוד לאכילה אית' בפ' עקב ע' תקי"ו ז"ל ואכלת ושבעת
וברכת את י' אלהיך על הארץ הטובה פקודת דת לברך
ליה לקב"ה על כל מה דאכיל ושתי ואפלגי דהוה עלמא ואי לא ברין
תקרי נזלן לגבי קב"ה דכתיב נגול אכיון ואתו והא לוקמוה תכריתי
בנין דבראתיו דברך בר בם לקב"ה אתי לאתשבח חיין מיקודשי דחיי
לעמי קדישא ולאדקא עלי מיהוה משחת עלאה ואתי לאתשבח
אתעתן לכל עלמוהי וכתיב ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך ואיכון
דברכתין אדיק בר בם בחיכון אלין מיהוה מיקודשא עלאה ואתברכתין
כל חיכון דרגין ומקדרין ואתתלי לאדקא על כל עלמין ואתברכתין
כלהו כחדא וע"ד אינשריך בר כם לשותה רעותי' ברזא דברכתין בנין
דיתברכון תכבון וכבון חב"ת בה"י כלא כחד ואיהו דיתברך לקב"ה יתברך
ונטיל חולקי' מחיכון ברכתין בקדמיתי' דכל עלמא לתתא כיון דשתי
קדישא דקב"ה מתברך איתין בחית ושרא על ריסי' חולקא קדמאה
והא חולקיהא דכתיב בכל עקו לחשר את שמי לבא אליך וברכתיך
וכו' כשעת דאיכון ברכתין בחתין מתעטרין נו בקל תבוחין קדישין תב"ד
תנ"ת כה"י ופנעי בהו כמה דרגין דחתין בעלמא ונחתי בהו ואחזרי
דת לאיהו ואוכמא דשדר בלוזי לקב"ה אלין מתר לכתר מדישא
חדא דצדיק תמן סלקין מתעברי לחדכין ולעילא ואתתלי לעלמא
ואתתא הה"ד ברכות לראש צדיק (משלי) כיון דהאי דרגא אתתלי לריש
להאי כלה (מלכות) וכו' כבש בסלת ע"ק ט"ו ל"ל הכי מתיהר לכם לאח
מן השמים ר' יוסי פתח פותח את ידיו ומשביע כל חי רצון מה כתיב

לעילא עיני כל אליך יסברון כל חיכון כני עלמא זנקפתן עיניכון
לקב"ה בג"כ כל חיכון כני מהימנותי' בעתן כבל יומא ויומא לאתלא
מוזנייהו מקב"ה ולבלחה נלעתהון עליה מ"ט בגין דכל מזון דאתלי
נלעת' לגבי קב"ה על מוזני נריס דיתברך כל יומא על ידוי הוא
לילה דחזון דכלא ביה ושבעתן דלא בחוך ה' יום יום ואת"ג דאתעבת
עיני ברכתן כל יומא ויומא כ"ג לילה ואל דא לא לבני לילי לאתלא
מזונא מן יומא ליומא אחרא ולא לאתבבא מיומא ליומא אחרא הה"ד
ויבא העם ולקטו דבר יום ביומו דיקא כר תע"ם וכו' וכדין תפתח
קב"ה מלא כרכתן בכל יומא וכדין כתיב פותח את ידיך ומשביע לכל
חי רצון מלי רצון הוא רצון דתתפתח תיבעתא דקדישא ובפיק חיכיה
רצון לאתפתח מזוני לכל ויומין דשלחל מזוני בכל יומא ההוא דקרי סוד
מהימנותי כמה דכתיב תפתח לעילא ואיהו סוד קדי מזונותי
לפמי הק"ב בקדישת יום מזון כתיב כתבי ע"ם תאחר ומזון ו' ל"ל
ע"ש ואתאחר פ' בשלח ע"כ ר' חנא פתח ואחר רומה ה' את ידיהון
את המיחלים לחסדו כתיב אית להו לבני בשל לחיכון בתורתו ד
דאוריית' בגין דישתכחון ברכאין לבלא לעלמי ואתתי דתיבית מזון
דכתיב ישרא לאחר כך לתפתח לתפתח ולחי מלי מזמא דבגין ישרא
לתפתח קב"ה מתפתח לעילא ותחת רומה ה' את ידיהון כידיהון מבעי
ליה מלי ה' את ידיהון שלח רומה ה' את ידיהון כלאחר מחיכ רצון
ואתתבי בהו קב"ה לידיהון דחלדון ומלן חיכון ידיהון לחתיכ לון בהו
רצון סדר ואחר המיחלי לחסדו חיכון דמזכתן ומחכלן בכל יומא ויומא
למבעי מזוניהו מן קב"ה מזמא דכתיב למיחלים לחסדו ר' יוסי מכח
לא לתקון סעודת' כלל יומא עד דבעי בעות' קמי קב"ה אחר לא
לתקון סעודת' עד דיתקנון מבי מלכא לבתר דבעי בעות' הוא מחכה
שעתין חדא לאחר לא שידן דיתקנון מבי מלכא ומכאן ולהלאה לתקנו
סעודת' ודלא הוא לאחרא לחיכון דחלי קב"ה דחלי מהאה חיכון חייבית
דחלון עקימת בלאחרי אחרייתי' מה כתיב בהו הוי מסכימי בבקר שכר
ירדפו וע"ד רומה ה' את ידיהון למיחלים לחסדו לחתקון דייקא ובהא
לתא תתעודע חיכון בני מהימנותי' בכל יומא ויומא וכו' ר' יצחק אמר

מהכא מדיק אוכל לשובע נפשו וגו' :

והנה ודאי אית' בחייט דף ל"ח מנה היא שיאכל כל מה שיתאוה
כי לית על חכם בכרלו אכל בחדרים הנעלם פ' וירא ע' רס"ט
ו"ל ק"ר יהוד' שלם בהנחת יום כיפור הנחנת שבת והחכמה ו' היא כח
הנשמה הקדושה והנחנת התאוה שהיא מתאוה בכל תאוות רעות והי
כח הנוף והיא נק' בפש הנוף מר"י בח ודאה לעולם אין יכ"ר שולט
שלא כשו כ' בוחות אלין דאתמרן בפש התאוה היא הרודפת אחר יכ"ר
דכתיב ותאחר הבכירה אל הצעירה תבינו זקן בפש התאוה היא מעוברת
בחרבת ומפתה אותה עם הנוף להדבק ביה"ר והיא לוחמת לכש
נשקה את תבינו יין ונשכבה עמו מה יש לנו בעוה"ז כלך ונדבוק אחר
יכ"ר ואחר תשיקת מחודת עה"ז ת"ל יצחק מעולם אין יכ"ר מתפתה
שלא בחכילה ושתיה ומתוך שחוק היין או שולט בחדם כנדוק מה כתיב
ביה כדיק לוקל לשובע נפשו ותינו משתכר לעולם דת"ר יהודה הלו
מוהבת מדבנן דחורוי קדינן עלי' מים וכו בלוף תוכר ולא עוד אלא שחכלל
שם שחים מנהג הרשעי' ויהו הנה שנון ושחוקה היין לו שולט בחדם
ועליהו אתר הכתוב הוי משכימי בבקר שכר ירדפו ע"כ ובחדרים פ' בשלח
ע' רל"ב ולהוסיף לו שכר מי שכל רוני עולם נלוי' לו יאתה יין ויאתכר
ע"כ ות"ל בקיצור רחשת חכמים דף כ"ח ע"ב בדיק לוכל לשובע נפשו
ובבן לשפיש תשכר בראה מבפיק זו תעלת הבדיקים שהם משתפקים
בויבוי ושעים שחים משתפקו כמוהו והשעם שבשכם חסידים
שלא יספיק כל העולם למלחת בשבם וכאשר ירחה לחדם שכל מה שהוח
מדבר בחכילה מדבה כשר לדיומה שהו לחכיתו ודאי שרחוי להתרחק

מכחילה מרובה שלא בשבתות ויומים טובים :

ובזה תבין מה דאי' בפ' בשלח ע"ח כד נקפו ישרא מזוני דעשו
בהמות דחקדי יוכה והשתא וכו ועתה למיכל בהמות בחרות
עלאה יתיר מחתר עלאה דכתיב הכני מוטיר לכם לחם מן השמים
יומם (היינו תפלת ישרא) והוות ומזון תשתכח להו ליישרא מחתר
דת : תבריח דשתרא דלו בחוריית' מחתר אחר עלאה תקונו מאי הוא
כמה דכתיב והחכמה תחיה את בעליה חתר עלאה יתיר ק"ל ר"ח מי
שכי חכמה מלבת בפשיהו יתיר מחתר בני עלמ' והא בחילה יתיר
ותקיש תתחזון לאשתכח ק"ל יחות שלת כל יומני דבני עלמ' מלעיל
קל תתיין הוות מוכל דאיתי מן שמי ואחרא דת מזונא דכל עלמ' והוות
מזונ' נם ועב וכו' מזונא דאשתכח לאו ליישרא בהוות ומה אית' עלאה
דחקדי שהיה הוא מזונ' יתיר דקיק דעיול יתיר לנפשא מכל ואתפרס

יתיר

פי' נח' אסור לאחל קודם שיתן להחתו

בעי לאשחל קמי קב"ה כדי שיתכון

פי' נח' חם עירובין דף כ"ל

פי' אחר בשלח ע' קח

פי' מדה' אכעב ע' ירחע' רסט

פי' פ' בדיק אוכל לשובע נפשו וכו'

ויציר תנועתו ואקדי לזה הקלוקל חוב שלאחר יציר שלנו היה חוב דאקדמי' דאיתן בתוליות' דאכלי חוב דאקדמי' דאיתן בתוליות' דאכלי חוב דאקדמי' דאיתן בתוליות' דאכלי

תחילת בפרשת עקב ע"פ הכ"ל

שטוב וגו' עד כאן. וכתב לעיל בפרשת עקב ע' תקכ"ב שתיתה לימוד על פתורת דברי תורה דכתי תוקמה מילי דאורייתא שלא שלכלכו על שלמן אחד ולא תחרו דברי תורה וכו': והוא הלכה בנין דהת תוקמה מילי מתניתין שלמן כנסת לתורייתא תייבתא מיניהא לחברתא ומיהו דליהוי כחתי כשלמלכה דליהוי לישא לתורייתא ליהוי יה"ר מיניהא פתורת לחברי תשמלכה צריך לחכלה לון וכו': ובנין כן צריך למכתי עתיה לתלן דתשתדל בפתניתי תורייתא עד כאן.

ובפרש בריטשת ומוכח כשתא תורייתא מוכח דנוסח כהתא מתפשת המינים ומלן דליהי מקטר תלדם דליהוי יו"ד ה"ת וה"ו ה"ת לתתר ביה וירדו כדנת היום ונו' בכלל חליט כתה דתתברי בשמי ותרש וכיתה וכו' וחתו פי' כי לית על הלחם לבדו יחי' האדם כי על כל מוצא פי ה' יחי' אדם כי הקדמנו כי ישראל נקרלים אדם על שם שמבוקים בשם יו"ד ה"ת וה"ו ה"ת והוא דקתאמר ובנין כן צריך למכתי עתיה למלן דיסתדל בפתניתי תורייתא דתיהי בפרשת ויקהל ע"ס ן והלכת על הכלים אלין מילין נדיקי דתקרון כלי ה' דומיכין נדיקי לאתיתאה לון כל עלמא דרומה לשלכת תשמיה ומילין כלי ה' מילין דקב"ה אתתבי בהו מילין מילין מילין תבירין: תבירין מילין בהתי עלמא בנין לקיימה תורייתא ומשום דקב"ה אתתפש בהו ולא אתתפש שלח מנו כלי וכד תתדבק בהו ושתית עד כאן ובפרשת עקב ע' הכ"ל לאתרכא על פתורת בנין עניים וכנ"ל כל התלרין על שלחנו מתריכין לו יהיו ושכותיו ובנין כן ודקה תניל ומתות ועבי חשוב כתת ויהיו מחיה ליה לוח הכי קדוש כדוך הוא מחיה ליה ועוד בתורת רוח דכלהו עניים ום"ט לתת ד' דאתיתר כה דלית ולי יהושיע ותות ד' דאחד דצריך לאתרכא ביה הר"ד לכתיבי יתיש על מאכלתו וכנ"ל צריך לאתרכא על כתובי דאיהי ד' כלילא ת"ד דנלין בנין יקרא דאת דת צריך לאתרכא אתתיב בנין עניים כי עניים מסתרא דשכינתא ולכך תהו תומיים כתר קטלא שבת לית תביעי ולית תכלית מה תשתוחחי ומה תהמי יחסו עניי עמי) וכנגיד תוקמוה בכנן דקדם הקדוש בדוך הוא מדה יפה לישראל ולא לשכח כתיבת דלת בנין דתוקמוה קדמאי ותקני עלי כחוכבן מיכי מיתת דאיהו חזכן תוכלות וחסדים כים מוכלן ואיך אתרי לימין דלא אשכח ליה מדה יפה כשביתת חלת בנין דכל עשת ולישנא והיה כי יביאך ויתקנך וקלל בעלמו ובתלודיו וכניו לשלמה לכל ישראל לימין קיימת לקדוש בריך הוא כהתי מדה ולא תכחישון ליה וכנ"ד כתיבי יתבקון הר"ד ואת עם עני תושיע וכו'. תוך הכי תיהי ד' דאיהי שכינתא כד אשתלק מיכא ת"ש דאיהו עיוורא דאשתציית דאקרי דעת וכו'. ושור ת"ת אתיהו תורה כלילא תרי"ג פקודין הר"ד זה שתי לשלמה ונו'. שתי שם י"ה שם ה' וכרי עם (י"ה) רמ"ח ובנין דת אוקמוה תין עבי אלף מן התורה ומצות. דאתר עבי לתו אתיהו אלף עבתי וכו' ע"כ. והוו אלף עבתי עשיר כעשרו ונו' כי אשתלל עשיר עשיר דקרו בתות עבי דק אתתלל ה' אתתלל עשיר ונו' : כי בוה תבין שהכל לכבודו ברח : ואיתא בכתבי האר"י ז"ל דה לעומת וכשתכלכל תבין כי כשהתברו תתקלקלו תד' כתי' שפת א"י תדבר וכ"ח בלתי מדבר ונוים ותומם והנה אתיין תבירין אתכנסו ונוכחין לה אתנשאו תבירין לכבד האוכל ותוך האוכל אחד מבני תלדם שלמה ואתי אתרכין לתתר ביה ואתי שתעלת כי גם בזה אתה מה תשתית דבתיב אדם כי יקריב מכם קרבן לה' : אלף קר"ב עבד רוח בני כשה ורוח הבהמה וכו' ואתי אתפרשת דת מן דת וכ"כ רוח בני אדם הטועלה היא לשעלה ורוח הבהמה ונו' ואתי אתפרשת דת מן דת עד לית אתה אדם אה בתיב ויחתר אלהים מכה כתיב כיון דאתה כל כשה ורוח והא כתיב לכם יהיה לאכלה ולית יתיר כיון דאתה ויל"ה אתה תשתיים בגוף ובכל תיון עבד בהו דיל ולבתר אתה כח ואתי דת נוספת אתבני אתקריב דיל"ה קדיש קדמן כתיב דאתקריב אדם אה בתיב ויהי ריח הניחוח ונו' וכתיב כי יקר לה אדם רע מנעוריו ואתר הקב"ה אכלן ולבלאה היולת ונוסף אתשלה מהוות יל"ה אתעבד נוסף כתה דאתתני ליה יכול בשרת כיקל עשב כתני לכם את כל ונו' כד תכיל בשרת מהני בשרת אתקני כשר דלי ואתעבד דת בדת ואתרבי נוסף מני ואתהני בכן נוסף אתה בכתוב חשלין תאתר הקב"ה כשרה על נוסף בשרת וכו' ע"ב) ובשמות תאתר הקב"ה כשרה על נוסף בשרת וכו' ותבתיב כי אוכל בני ל"ל יהו"ד והוא ש התורת וכוונתיה כנודע וכו' ותבתיב כי אוכל בני ל"ל יהו"ד והוא

בני ו"ן נם חוו"ן בי' ו' ו"ן כי יה"ו היא תלוי ע"כ דיודי"ן וו"ן הוא ת"ל יהו"ה: ונם תבתיב כי ת' בלה ב' ים בלה ב' נידרין ת' הוא י"י' והנתי הוא ת"ר בני ו"ן שהו"ה תלוי של שם ע"ב. שם ס"י ואקבין נ"ב במורות תאתרו כוה תרי בני ל"ב והו הס י"ו שיניי הטליוני י"י שניי התתתוכים

74

משם מוד מוחקין מן למדיקים כתכוחר תצלינו בי"ה כי כוונת התכוכל כי במוק ולא תנו כותבין מוון ותכילה ומוה שתנו משתיכין לה היה נותנת שימו ולכן צריך ב"ה לאתודנו בשתות נדול כי תנו נראי ככדיכי טובי לב ולא נרי עין והו נם יה' ממשכת שימו עד"ו אך בתמצע התכילה צריך לזכור מעט עצמן ודאו בלבב על תורבן"ה כי הו היה כפילת התכיב: והנה בבי' ידעת שצריך לכלול יום בלילה ולילה ביו"פ כי בתכילו"ם תכוין לשם תכיל"ה שהוא ני' תדל"י וכלילה תכוין לשם תוכ' לבדו ע"ל שהו"ה מוד ו"ה. נם תכוין ביום ובלילה בשם מ"ה ל"ל שהוא הוי"ה תדל"י ו"ה"ו"ן"ה"ן"ן"ה"ן"ן"ה"ן

ע"ט כנין דלית שלחן ואית שלחן שלחן היינו דקא מסדר קמיה קב"ה
לעיל והיינו קיימ' תדיר לסדר' כי פתנמי תוריית ולמלכך כי
תתון דחלי דחוריית' והיינו לקיט לון בגו' וכליל כלהו בגויה ובהו
אתפליס ודחי ואע"ג שלחן דא כתיב זה השלחן אשר לפני ה' : לפני ה'
ולא מלפניו ה' שלחן תחר' ללא לית ליה חולק כחוריית' ולית ליה
חולק בקדושה דחוריית' ההוא שלחן דקיקי קיק מזהב ודק' היינו כלי
מקום ולית ליה חולק בסטר הקדושה כלל כנ"ל שלחן דלא תתמר
עליה עלי דחוריית' היינו שלחן דקיק מזהב היינו שלחן דטעון תחר'
לית ההוא שלחן חולק כרוח דלהא עלאה : עיין לעיל דף ח' ע"ב :
והוי' מונח שלחן דאלו דחוריית' תמיד עליה קב"ה בטוב ההוא שלחן
וזמין ליה לחולק ולא עוד שלא סמרי רב מחב' כעול כל היכון מלין
ומיין דיקר' דהאי שלחן קיק קב"ה וכל היכון מלין דחוריית'
דתתמרו עליה מלקוח על ההוא פתור' ותתעתד קמי מלכ' קדיש'
ומאן דכתיב זה השלחן אשר לפני ה' דתתעתד קמי קב"ה שלחן
דבר כף קיימ' לדלתא ליה לבר כף מכל סוגוי וכלה היינו מלין
דלית תרין קיימין על פתוריה אלו דחוריית' וחולק למסכני מ
ההוא שלחן כד שלקין ההוא פתור' מקמיה דבר כף תרין מלכין
קדישין חוזמן תמן חד תמר דא היינו שלחן דאלב' קדיש' דפלגי'
קל מסדר קמיה ואת תדיר פתור' דא כנרתין עלאין ומאן
ורכו עלאה ידוי עליה וחד תמר דא היינו שלחן דאלב' קדיש'
דפלגי' קל מסדר קמיה דא פתור' די עלאי ותתאי יברכון
אסדר יהא האי פתור' קמי עתיק יומין בהאי עלמ' ובעלמ' דאתי
ר' לחא כד הוה שלקין פתור' מקמיה הוה חפי ליה והוה אמר
מלקוח האי פתור' בעניבו דלא יהא בכסיפו קמי שלוחי מלכ' שלחן
דבר כף זכי ליה לעלמ' דאתי וזכי לחמוד דהאי עלמ' וזכי ליה
לאסתמרותא לטב קמי עתיק יומין וזכי ליה לאתעסב' חול' ורבו
באתר דאצטריך וכלה היינו מלכ' דהוה כר כף בהאי עלמ' ובעלמ'
דאתי ע"כ עיין שם : ואיתיא במאמר פרשת תרומה ע"ש ע"ב
זה לשונו רבי יצחק פתח וחלכת ושבעת וברכת את ה' אלהיך וגו'
זכאין חיון ישראל דקב"ה אתרעי בהו וקריב לון לגביה מכל
שאר עמין וכניסיון דישראל יהיב חוב' ושבע לכל עלמ' ואשלח
ישראל לא יהיב הקב"ה חונה לעלמין והשתא דישראל חיון
בגלותא על אחת כמה וכמה דכתיב חונה מלאך על חד תרין דחונה
דהוו ישראל בארעא קדישא יהבי חולק עתיק לעצ"ו ולא
תתנו אלא מתניתא והשתא דישראל חיון בגלותא אתהפך
בגוונא אחרא לאלכא דאתקין שבועתא לבבי ביתי כל וחכא
דחיון עבדי דעובדיה חלקי בעובדא עם אלכא ויהבי לכלבי חולק
נרמיז ליעקב בשעתא דכבי ביתיה לא עבדי דעובדיה דאלכא :
אלכא יהיב שבועתא לכלבי ובליק לון גרמי כנוונא דא על
ואמא דעבדי ישראל דעובדיה דאלהיהון הא על פתורא ד
דאלכא חיון חלקי וכל שבועתא אתתקן להו וחיון מהנוה
חדוה דלהון יהבי נרמי דחיון אתמית לעובדי עבודה זרה וכל
ואמא דישראל לא עבדי דעובדיהון דאלהיהון הא שבועתא לכלבי
ואתפלק לון אתמית כדכתיב ככה יאכלו כבי ישראל את לחמם
טומא בגויים וגו' דהא אתמית דגיעולי עובדי עבודה זרה אכלי
ווי לכבא דאלכא דיתיב ומכפה לפתורא דעבדת מה דאצטריך מן
פתורא חיון אכיל : דוד מלכא אמר תערוך לפני שלחן נגד
מלרי דשבת בשעת רחצי כוסי דיוק וגו' תערוך לפני שלחן דא
שבועתא דאלכא נגד מלרי דאלכא דעובדיהון בקדושתא לרחיוא דאלכא :
מנפלן לחולק נדמייהו וחיון יתיב עם אלכא בעמונת דשבועתא
בפתורא דשבת בשעת רחצי דא ריוח דשבועתא וכל אשתו
ואשונית ותיקון שבועתא תתייהב בקדושתא לרחיוא דאלכא :
ומה דאשתאר לבתר תתייהב לכלבי ולחיון פלחי פתורא כוסי
דיוק אלכא מלא כסף וקמי רחיוא דאלכא תדיר דלא יפטרך לעשו
ועל דא דא הוו ישראל עם עמ"ו ע"כ ע"ש :

ואיתא במאמר ס"ם בתקוני ע"ש ובזוהר ס"ם הכי ואיתא
דשכינתא בחיר כיה בדיוקנא דילה וכל וכלייהו בדיוקנא דא יד :
דתקדי נדק כד"ת תפלה לעבדו כי יצטרף תפלה דא בתפלה של יד :
ותקוניהון ואתן דיהיב ליה נדקה למסכנא הוא עביד לעילא שתא
קדישא שלים נדקה יתיר כנין דנדקה דא חילא דחיי ונדקה
לנדק וכד יהיב נדקה נדין אתתבר דא בדא ואתא קדישא אתתלים
ואתשכח שלים ואתן דעביד דא אתעטרותא דלהתא ודחי כחלי עטיר
שתא קדישא כשלימו כנוונא דחיון עביד לתתא הכי אתעבד לעילא.
ועי"ל כתיב תשרי שנדרי משפט עושה נדקה בכל עת עושה נדקה דא
קב"ה כביכול הוא עביד ליה ת"ח מסכנא הא אתתד אתן הוא אתריים
מ"ט כנין דמסכנא לא אית ליה מידיליה כלום אלא מה דיהבין ליה
ואיהיבת לא אית ליה נהירו אלא מה דיהיב לה מאתא וכו' :
ת"ח ואתי עמי תשוב כתיב ואע"ג דהוות אתיב נדם ליה דהא
בתיב דאותיות הוא שביב וכו' תקני את הוות החיים עליה הוא
יהיב ליה נדקה חילא דחיי כד"ת ונדקה תניל תמות וכנוונא ד
דעביד בר כם לתתא הכי נמי עביד לעילא זכאה מלכיה דוכי
למעבד שוב קדישא לעילא כנין כך נדקה מליק על כלא ע"כ ע"ש
ולזה לתתא בנש' כל השתדיל בעלמא כדי יתן לעמי שתדיליין לו ויזי

ונמיתו וכו' : לתתא

דכל ישובתא תמן כתיב מלעילא ולית לך אתר בכל ישובתא דלא
אתן יתתן וכו' סולטנותיה דרזא דמהימנותא נו אתפתיחת דקודש
בכל עלמא לאתעא קדישא בכי קדש קדשים ואע"ג דהשתא לא ישיר
בקיומא בוכותיה כל עלמא אתן ויהונה וספוקא לכל עלמא ועל דא
כתיב וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך על הארץ
הטובה ודאי דהא כנישה מוהמ וספוקא אתתכח בעלמא אתן דאתעדן
על פתוריה ואתעבד כיהונן כיהונן מיכלן לית ליה לאדכרא ולאתגא על
קדוש דאדני קדש ועל סיכלא דאלכא דלא אתתריב וכן בקהתי עיכו
דאיהו קדוש אתעביד על פתוריה בסטרא דרזא ואתעדי דתתון חשיב עליה
בלהו בכה ביתיה ובכה כל איהון אחריני דבי מקדשא וכלה תולדותיה ע"כ
כן כן חיוב הוא על עם ה' שאתרמו יהא שיחתו בכל מעודה על
מדות בכל בקול בכי בדכתיב תדבק לעמי לחבי לחכי לם לא תוכלכי
חס לא תעלה את יום ירושלים על ראש שמחתי . חס כן אדבבה
כיתיה בשמחה יכר בחורבן הבית ועל גלות השכינה : וכדאיתא
בזוה"ק תוריא ו' ל' ר' חייא ור' יוסי הוו הולי בדרחא כד ומטו כי
חקל חמון חד דבשיחא דקיטבא (פי' רחו בין של הרמונים) בין
לדחא לסטר ימינא ר"ל בדרך לגד ימין ל"ר יוסי עטיפא עטיפא
בקונטרא בעיניין אביא ר"ל כמי עמן כעיניס אביא והיו לעמן אחד
מחורבן בית המקדש : ולכן אין לנו רשות לרחות בשמחה מיום
שנחרב הבית והוו ליה למיחדי בחדוותא דעילא דתתברכ כי
מקדשך ע"כ : וכדאיתא בגמ' שאמרו על ר' יוחנן שמעולם לא אכלו
חבוב בסעודת מצוה דאיתא בחדוותא דעילא דתתברכ כי
יתמהו הנאמרים ס' לעשות . לזה לחנחנו היום בגלות הזה שחרב
עירינו ומקום בית המקדש מה לנו לשמוח . לכך כל זה יכוון לדם
בשעת אכילה ושתיה ושמחתו יהא בתורתו וזכות אבות וכגלות
השכינה ומכם השפע לישראל : וכדאיתא בקיצור ח"ב דף מ' ו' ל"ל קיצור ח"ח
שמור לשמוח בכל יום שנחרב בית המקדש בכל דבר שיבוא לידי דף מ'
שמחה : ולכך לא יבנה עשונין רק לקיום הכשמה : וכמיבור
אחר' ו' ל"ל מכיח ו' ל"ל יהוי בכבוד כשמתו יותר מבכוד נוסו ויתן רבינת
לכשמח שיעשה בחיי אחרים ובריות לכשמתו יותר מנוסו וקודם לכיכתו
ילמוד וכוכות זה יגלה בעקבו ובמלכתא ע"כ: כי ו' ל"ל ס"ם בריתא ס"ם בריתא
ע' קכ"ה ומוהר דכשמתא לוריית' מוכח דנוסף בשמח מחשבה מיכן ע' קכ"ה
ע"כ . והו מי כי לא על הלחם לבדו יחיה אדם אלא על כל מוצא
פי ה' וגו' . כי ו' ל"ל ס"ם יתרו ע' קכ"ט ו' ל"ל מי הכי אדם אמא ס"ם יתרו:
מי תיתי לתוכו אלא עוד ובשר ועצמות ונידים לתו כבי אדם ודאי ע' קכ"ה
אדם לתו תיהו אלא בשתא כתיב : ת"ל הנשתא בקדת' אדם
ואיהו כהנה מן הלחם רק ממוצא פי ה' שהיה התורה כשהר בפי ה'
כתבתי מעין זה . עוד שם כלל גדול להשגה ולכל דבר קדושה
להשפיע עמהו מהנשיות ולכוין בכוונותיו ואכילתו כי בזה מקדש
עצמו בכוונות ומשיר מעלין הקליפה והחיצר הרע מלוד בזה העניין .
יפאות שלים מיוחלכו תמיד . ואמרו רז"ל שעושהך שהכתוב מיומו
ומכן יקר : המעיד הזהיר שלא יהיה מיוחלכל אחד שלא יבניל עו
לחכול שבית טוב שיעודם קודם אכילה והו נקלה ובוכח יפרו כי
בחשבו עונותיו לא יהיה נדגרן ובוכח חסדי ה' עוא תע"כ שלומו רחוי

לכך נריך להחירין על שלחנו וכשיבוא עמי יתן לו יופתו :

ואיתא במאמר ס"ם בתקוני ע' רי"ט ו' ל"ת ת"ח הא לוקמיה הכי ס"ם בתקוני ע' רי"ט
דיסוכבת לחיוד כיה בדיוקנא וכל וכלייהו בדיוקנא הוא יתר :
דתקדי נדק כד"ת תפלה לעבדו כי יצטרף תפלה דא בתפלה של יד :
ותקוניהון ואתן דיהיב ליה נדקה למסכנא הוא עביד לעילא שתא
קדישא שלים נדקה יתיר כנין דנדקה דא חילא דחיי ונדקה
לנדק וכד יהיב נדקה נדין אתתבר דא בדא ואתא קדישא אתתלים
ואתשכח שלים ואתן דעביד דא אתעטרותא דלהתא ודחי כחלי עטיר
שתא קדישא כשלימו כנוונא דחיון עביד לתתא הכי אתעבד לעילא.
ועי"ל כתיב תשרי שנדרי משפט עושה נדקה בכל עת עושה נדקה דא
קב"ה כביכול הוא עביד ליה ת"ח מסכנא הא אתתד אתן הוא אתריים
מ"ט כנין דמסכנא לא אית ליה מידיליה כלום אלא מה דיהבין ליה
ואיהיבת לא אית ליה נהירו אלא מה דיהיב לה מאתא וכו' :
ת"ח ואתי עמי תשוב כתיב ואע"ג דהוות אתיב נדם ליה דהא
בתיב דאותיות הוא שביב וכו' תקני את הוות החיים עליה הוא
יהיב ליה נדקה חילא דחיי כד"ת ונדקה תניל תמות וכנוונא ד
דעביד בר כם לתתא הכי נמי עביד לעילא זכאה מלכיה דוכי
למעבד שוב קדישא לעילא כנין כך נדקה מליק על כלא ע"כ ע"ש
ולזה לתתא בנש' כל השתדיל בעלמא כדי יתן לעמי שתדיליין לו ויזי

עיין כם סקודי ע' סב"ח

מ"ם תורים

מ"ם תרומה ע' רע"ח

מ"ם בחקותי ע' רי"ט

מ"ם בהעלותך ע' קכ"ג

מ"ם יתרו: ע' קכ"ג

מלאכת שבת ואפילו בפרוזבול דתורת' וכו' . אבל אבן יתקן דאפשר
וכל שכן יתקן דאפילו בפרוזבול דתורת' וכו' . ואפילו לדעת ר"ת
כל כמה דלא מכוין על הארץ או מוסיף לה בכדה או בכת אלו נכר
בפרוזבול דמוכח דמיקון דוקא לה מיקון לה בכדה או בכת אלו נכר
דמלאכת שבת הוא דהכי משמע ליה לר"ת דכיון דאי לא מיקון לה
בפרוזבול דמוכח דמיקון דוקא לה מיקון לה בכדה או בכת אלו נכר
דמלאכת שבת הוא דהכי משמע ליה לר"ת דכיון דאי לא מיקון לה
בפרוזבול דמוכח דמיקון דוקא לה מיקון לה בכדה או בכת אלו נכר
דמלאכת שבת הוא דהכי משמע ליה לר"ת דכיון דאי לא מיקון לה
בפרוזבול דמוכח דמיקון דוקא לה מיקון לה בכדה או בכת אלו נכר
דמלאכת שבת הוא דהכי משמע ליה לר"ת דכיון דאי לא מיקון לה

מ"ב מיחזי כמתקן

ואפילו בכתבי האר"י ז"ל בסוד שבת ז"ל כי כל המזמה פתדם שנשה
בשבת באותה ומזמה בהרמות בחות ת"ל תעון היחידת
לחותה מזמה ואם עושה מזמה אחת אחיה נם כן בחות של המזמה הזה,
ואם עשה מזמה אחרת וכו' עד שלחות אותה מזמה ראשונה שעשלק
ונכללים בשניהם באותו וכו' אבל אם עושה מזמה על נקודה אחת
נכללת בשניהם כמו שאר אותיות של שאר אותיות ושאר מזמות שם
מתיחד בסוד ונקודתו שוחדת לעד ולא נכללת תכף כשאר האותיות
ואתן לפי שהוא אחד אין לחלקו לחתקלק לבן נקרא פרט משבטים
ק"ל . ומשה שכתבנו תכון מה לחית' כוונה מאחר פרט משבטים
ס"ל דכ"ח וה לשונו תו אאחז"ן דכל מקן דאבל כאי מיבלל דמתכר
כאה"ו בשעה אחד"ו בסבודת' אחד' שלכבין ייחין לתתאי נדי'לקבלק

מ"ם משבטים ס"ל דכ"ח

(פי' נדי אקופים ונכלה בעורו לקבוע לאצילה לעבי מהש"ד)

לפני מיקון לבעיל ומיעיית' משפחת מתקרבין בפרי' לתתעיית
דינין בעלמא דלא קדישין וכו' . ותו דמתפרי אחיזון בישין דמא
בעוכיוייא נדי' תשתכח ויכיל לאתקוקי דמא מלא' דכר כם לתעכב
מיכוח וכו' תלת בחתי וכו' חכיל' מיכא ונחרי' דאתעיכו מיקון
ליסיוני שלא כנון דלא לסתפלהו כיוכלהון לאחר ר' שאר כתיב ויסם
דשא על לבו אחר לא יתנא בית בו מחלך בשתיית' דאתעיתין
מיכל' דהמו' רשע בשר בחלב' אוא ונביוה עם בשר' כר מיכלי
אחריך וכו' . וכיכל כך לסתמר אחתי כך דשו יתיה לנוטלו דחלו
לחייוחתא אחוה ולא אכלוהו ומהו' רשע בשעת' דאלכותו לתעדי
מיכוח (פי' שאוסר אחתו אלמ ושם אחות בחל מדורים לתצדי
מלא' דאתעדי אחוה ואחהו' יות' לא לתעחו מלא' ביה מלא' דבר כו .
ועל בעיר' דאתני לאחתי ליה מלא' דוכי' ונוקב' ואוה אתיין עליה
בלהו וכו' . וכאה אחולקהן דישרל דכתיב ואתם קדש תהיו לי כ"ל
יוסה דעה ס"ב . ולכך אתי' כ"ב כיוסה דעה מיכן ס"ט אכל בשר אשולו על אוא
מיכן ס"ט ואוף לא יאכל נביוה אחכיו עד שיעש עם שעות וכו' וכתב מהרש"ל
דכן ראוי לעשות לכל מי שיש בו ריח תורה וכו' . ומה אבן נמ'
סי' נמ' מהכמת הל"ל כתם שבת שאין אוה יוה רשה שלבות בשבת אש אם כן כאשה לו
שבת אין אוה כבשאה של כאשל כבשאות כתמו ונו' ע"ל :
רשה שלבות וכו' וזהר ואתקדש' ואיתיה קדושים כי קדוש אני ונו' ואוה אבן אלך
יעקב אחם אשולו באכילה ושתיה בשבת' בקדושה .
ולזה אבי' נם כן בשידור האר"י ז"ל שלא יאכל אלא תלמיד חכם כלל
מסעודת שלשות לא בשבת ולא באוכל ואכל שבן אם יהיה שיכור ע"כ
סי' נמ' בשאלתא ס"ב כי אוה ס"ב כתבתי לעיל עניין שם :
ס"ב ויל ע' כתאלתא פרשת ויל ע' רש"ט עבו לשונו כנמ' דשקנת שבחים דף ם"ט עבו הבבן כל תלמיד חכם
רס"ט אלה לשונו כנמ' דשקנת שבחים דף ם"ט עבו הבבן כל תלמיד חכם
סי' נמ' בשאלתא האלהה שבודתו בכל מקום לבוש אחיה את ביתו ושלחן את שלחנו
פשמ' דף ס"ט ונייתם את נחלין ותלמוד ישבתם אחכו ואחלוקות רבות בלות
ת"ר כל ת"ח עליו ואדריו אוכם בשחעים ואחלל שם שמים ושם רבו ונורם שם
שחתל' בעודה רע לו ולבניו ולבני בנים עד סוף כל הדורות מאי קיא אחר אחיי
כב"ח וכו' קדו ליה בר ווחם אמורת דבל אחר בר עבדך בי כובי רב בפת
אחר בר אלהך ביכוי דב חוכת אחל כר יוך רבש וכו' ועין שם בפי'
רש"י ובפרט אוה שהקדימו לעיל כי כל ת"ח בוח בקוד את ה' אלהיך
תירח לכבות ת"ח ועין לעיל בא"ח משבטים פ' קל"ט :
והנה נבי עשו כתיב הלא עשני נא ונו' אבל ת"ח צריך להתנהג
בקדושה ולא להדר אחה אותיות רק כתפלתו על ישעקב
אתון לי לאח לאכול ובבד לבבום וכו' .

סימן קפ"ם דיני פירורי חפת :

והנה לאיתא בש"ע סי' קפ"ט ס"ל קודם סיעוד ידיו יכבד הבית
ולא ישאיר שם פירורין וכו' דקשה לעניות דאית' בשאחל
סי' כפחח פרשת מכחם ע' תב"ח וה לשונו ושעיקרית כאשה לאתי לא עשיחית
ע' תב"ל החפה לקבל כשבת ישרל דאיכוי עשיאחה דדבנין ואצטריכ"ל לאת"יבב'
בין תרין דדוערן דאיכוי אלא מהא ובנין הא' כתב' לא אתקבל על
הא' מהא' דשבועה איכוי אלא מהא ושבועה שיקין וכו' מאל"ה אלא'
ולא שו"מ עליהו שלא הקב"ה כלאחודו וכב"ל אחן דאולל בהחת
אחיה לה כאחר עניות' דדוקי אבתריה וחד אחל' לאיקה ליה ע
עבדות' ולא יפוק אן עלמ' עד דיעטרך לבריות ועליה כתיב מדד
הוא לבחם אוה מדד הוא לאחל אחל ועלי אחתר לאחר לבחם
אוה ולית אחן דישחע עליה דל הוא דכתיב אוה אחן דיבחם עליה
בנין דלא ישכח אלא וכו' עוד שם אחר רבי אבהו' אחן דאולל ב
בפרוזבול דמוכח דאיכוי דוקא לן בלאחר דלא אחצריך לאיכוי לבן כתב
כל כשר את דיכוי על הארץ או מוסיף לן בכדה או בכת אלו נכר
בפרוזבול דאולל דאיכוי דוקא לן בלאחר' דאחמר כי כשאוב
מיקון דאולל בפרוזבול דתורת' וכו' . בל שבן אחן דאולל

מ"ב מיחזי כמתקן

ואפילו בכתבי האר"י ז"ל בסוד שבת ז"ל כי כל המזמה פתדם שנשה
בשבת באותה ומזמה בהרמות בחות ת"ל תעון היחידת
לחותה מזמה ואם עושה מזמה אחת אחיה נם כן בחות של המזמה הזה,
ואם עשה מזמה אחרת וכו' עד שלחות אותה מזמה ראשונה שעשלק
ונכללים בשניהם באותו וכו' אבל אם עושה מזמה על נקודה אחת
נכללת בשניהם כמו שאר אותיות של שאר אותיות ושאר מזמות שם
מתיחד בסוד ונקודתו שוחדת לעד ולא נכללת תכף כשאר האותיות
ואתן לפי שהוא אחד אין לחלקו לחתקלק לבן נקרא פרט משבטים
ק"ל . ומשה שכתבנו תכון מה לחית' כוונה מאחר פרט משבטים
ס"ל דכ"ח וה לשונו תו אאחז"ן דכל מקן דאבל כאי מיבלל דמתכר
כאה"ו בשעה אחד"ו בסבודת' אחד' שלכבין ייחין לתתאי נדי'לקבלק

מ"ם משבטים ס"ל דכ"ח

(פי' נדי אקופים ונכלה בעורו לקבוע לאצילה לעבי מהש"ד)

לפני מיקון לבעיל ומיעיית' משפחת מתקרבין בפרי' לתתעיית
דינין בעלמא דלא קדישין וכו' . ותו דמתפרי אחיזון בישין דמא
בעוכיוייא נדי' תשתכח ויכיל לאתקוקי דמא מלא' דכר כם לתעכב
מיכוח וכו' תלת בחתי וכו' חכיל' מיכא ונחרי' דאתעיכו מיקון
ליסיוני שלא כנון דלא לסתפלהו כיוכלהון לאחר ר' שאר כתיב ויסם
דשא על לבו אחר לא יתנא בית בו מחלך בשתיית' דאתעיתין
מיכל' דהמו' רשע בשר בחלב' אוא ונביוה עם בשר' כר מיכלי
אחריך וכו' . וכיכל כך לסתמר אחתי כך דשו יתיה לנוטלו דחלו
לחייוחתא אחוה ולא אכלוהו ומהו' רשע בשעת' דאלכותו לתעדי
מיכוח (פי' שאוסר אחתו אלמ ושם אחות בחל מדורים לתצדי
מלא' דאתעדי אחוה ואחהו' יות' לא לתעחו מלא' ביה מלא' דבר כו .
ועל בעיר' דאתני לאחתי ליה מלא' דוכי' ונוקב' ואוה אתיין עליה
בלהו וכו' . וכאה אחולקהן דישרל דכתיב ואתם קדש תהיו לי כ"ל
יוסה דעה ס"ב . ולכך אתי' כ"ב כיוסה דעה מיכן ס"ט אכל בשר אשולו על אוא
מיכן ס"ט ואוף לא יאכל נביוה אחכיו עד שיעש עם שעות וכו' וכתב מהרש"ל
דכן ראוי לעשות לכל מי שיש בו ריח תורה וכו' . ומה אבן נמ'
סי' נמ' מהכמת הל"ל כתם שבת שאין אוה יוה רשה שלבות בשבת אש אם כן כאשה לו
שבת אין אוה כבשאה של כאשל כבשאות כתמו ונו' ע"ל :
רשה שלבות וכו' וזהר ואתקדש' ואיתיה קדושים כי קדוש אני ונו' ואוה אבן אלך
יעקב אחם אשולו באכילה ושתיה בשבת' בקדושה .
ולזה אבי' נם כן בשידור האר"י ז"ל שלא יאכל אלא תלמיד חכם כלל
מסעודת שלשות לא בשבת ולא באוכל ואכל שבן אם יהיה שיכור ע"כ
סי' נמ' בשאלתא ס"ב כי אוה ס"ב כתבתי לעיל עניין שם :
ס"ב ויל ע' כתאלתא פרשת ויל ע' רש"ט עבו לשונו כנמ' דשקנת שבחים דף ם"ט עבו הבבן כל תלמיד חכם
רס"ט אלה לשונו כנמ' דשקנת שבחים דף ם"ט עבו הבבן כל תלמיד חכם
סי' נמ' בשאלתא האלהה שבודתו בכל מקום לבוש אחיה את ביתו ושלחן את שלחנו
פשמ' דף ס"ט ונייתם את נחלין ותלמוד ישבתם אחכו ואחלוקות רבות בלות
ת"ר כל ת"ח עליו ואדריו אוכם בשחעים ואחלל שם שמים ושם רבו ונורם שם
שחתל' בעודה רע לו ולבניו ולבני בנים עד סוף כל הדורות מאי קיא אחר אחיי
כב"ח וכו' קדו ליה בר ווחם אמורת דבל אחר בר עבדך בי כובי רב בפת
אחר בר אלהך ביכוי דב חוכת אחל כר יוך רבש וכו' ועין שם בפי'
רש"י ובפרט אוה שהקדימו לעיל כי כל ת"ח בוח בקוד את ה' אלהיך
תירח לכבות ת"ח ועין לעיל בא"ח משבטים פ' קל"ט :
והנה נבי עשו כתיב הלא עשני נא ונו' אבל ת"ח צריך להתנהג
בקדושה ולא להדר אחה אותיות רק כתפלתו על ישעקב
אתון לי לאח לאכול ובבד לבבום וכו' .

סימן קפ"ם דיני פירורי חפת :

והנה לאיתא בש"ע סי' קפ"ט ס"ל קודם סיעוד ידיו יכבד הבית
ולא ישאיר שם פירורין וכו' דקשה לעניות דאית' בשאחל
סי' כפחח פרשת מכחם ע' תב"ח וה לשונו ושעיקרית כאשה לאתי לא עשיחית
ע' תב"ל החפה לקבל כשבת ישרל דאיכוי עשיאחה דדבנין ואצטריכ"ל לאת"יבב'
בין תרין דדוערן דאיכוי אלא מהא ובנין הא' כתב' לא אתקבל על
הא' מהא' דשבועה איכוי אלא מהא ושבועה שיקין וכו' מאל"ה אלא'
ולא שו"מ עליהו שלא הקב"ה כלאחודו וכב"ל אחן דאולל בהחת
אחיה לה כאחר עניות' דדוקי אבתריה וחד אחל' לאיקה ליה ע
עבדות' ולא יפוק אן עלמ' עד דיעטרך לבריות ועליה כתיב מדד
הוא לבחם אוה מדד הוא לאחל אחל ועלי אחתר לאחר לבחם
אוה ולית אחן דישחע עליה דל הוא דכתיב אוה אחן דיבחם עליה
בנין דלא ישכח אלא וכו' עוד שם אחר רבי אבהו' אחן דאולל ב
בפרוזבול דמוכח דאיכוי דוקא לן בלאחר דלא אחצריך לאיכוי לבן כתב
כל כשר את דיכוי על הארץ או מוסיף לן בכדה או בכת אלו נכר
בפרוזבול דאולל דאיכוי דוקא לן בלאחר' דאחמר כי כשאוב
מיקון דאולל בפרוזבול דתורת' וכו' . בל שבן אחן דאולל

מ"ב מיחזי כמתקן

ואפילו בכתבי האר"י ז"ל בסוד שבת ז"ל כי כל המזמה פתדם שנשה
בשבת באותה ומזמה בהרמות בחות ת"ל תעון היחידת
לחותה מזמה ואם עושה מזמה אחת אחיה נם כן בחות של המזמה הזה,
ואם עשה מזמה אחרת וכו' עד שלחות אותה מזמה ראשונה שעשלק
ונכללים בשניהם באותו וכו' אבל אם עושה מזמה על נקודה אחת
נכללת בשניהם כמו שאר אותיות של שאר אותיות ושאר מזמות שם
מתיחד בסוד ונקודתו שוחדת לעד ולא נכללת תכף כשאר האותיות
ואתן לפי שהוא אחד אין לחלקו לחתקלק לבן נקרא פרט משבטים
ק"ל . ומשה שכתבנו תכון מה לחית' כוונה מאחר פרט משבטים
ס"ל דכ"ח וה לשונו תו אאחז"ן דכל מקן דאבל כאי מיבלל דמתכר
כאה"ו בשעה אחד"ו בסבודת' אחד' שלכבין ייחין לתתאי נדי'לקבלק

מ"ם משבטים ס"ל דכ"ח

(פי' נדי אקופים ונכלה בעורו לקבוע לאצילה לעבי מהש"ד)

לפני מיקון לבעיל ומיעיית' משפחת מתקרבין בפרי' לתתעיית
דינין בעלמא דלא קדישין וכו' . ותו דמתפרי אחיזון בישין דמא
בעוכיוייא נדי' תשתכח ויכיל לאתקוקי דמא מלא' דכר כם לתעכב
מיכוח וכו' תלת בחתי וכו' חכיל' מיכא ונחרי' דאתעיכו מיקון
ליסיוני שלא כנון דלא לסתפלהו כיוכלהון לאחר ר' שאר כתיב ויסם
דשא על לבו אחר לא יתנא בית בו מחלך בשתיית' דאתעיתין
מיכל' דהמו' רשע בשר בחלב' אוא ונביוה עם בשר' כר מיכלי
אחריך וכו' . וכיכל כך לסתמר אחתי כך דשו יתיה לנוטלו דחלו
לחייוחתא אחוה ולא אכלוהו ומהו' רשע בשעת' דאלכותו לתעדי
מיכוח (פי' שאוסר אחתו אלמ ושם אחות בחל מדורים לתצדי
מלא' דאתעדי אחוה ואחהו' יות' לא לתעחו מלא' ביה מלא' דבר כו .
ועל בעיר' דאתני לאחתי ליה מלא' דוכי' ונוקב' ואוה אתיין עליה
בלהו וכו' . וכאה אחולקהן דישרל דכתיב ואתם קדש תהיו לי כ"ל
יוסה דעה ס"ב . ולכך אתי' כ"ב כיוסה דעה מיכן ס"ט אכל בשר אשולו על אוא
מיכן ס"ט ואוף לא יאכל נביוה אחכיו עד שיעש עם שעות וכו' וכתב מהרש"ל
דכן ראוי לעשות לכל מי שיש בו ריח תורה וכו' . ומה אבן נמ'
סי' נמ' מהכמת הל"ל כתם שבת שאין אוה יוה רשה שלבות בשבת אש אם כן כאשה לו
שבת אין אוה כבשאה של כאשל כבשאות כתמו ונו' ע"ל :
רשה שלבות וכו' וזהר ואתקדש' ואיתיה קדושים כי קדוש אני ונו' ואוה אבן אלך
יעקב אחם אשולו באכילה ושתיה בשבת' בקדושה .
ולזה אבי' נם כן בשידור האר"י ז"ל שלא יאכל אלא תלמיד חכם כלל
מסעודת שלשות לא בשבת ולא באוכל ואכל שבן אם יהיה שיכור ע"כ
סי' נמ' בשאלתא ס"ב כי אוה ס"ב כתבתי לעיל עניין שם :
ס"ב ויל ע' כתאלתא פרשת ויל ע' רש"ט עבו לשונו כנמ' דשקנת שבחים דף ם"ט עבו הבבן כל תלמיד חכם
רס"ט אלה לשונו כנמ' דשקנת שבחים דף ם"ט עבו הבבן כל תלמיד חכם
סי' נמ' בשאלתא האלהה שבודתו בכל מקום לבוש אחיה את ביתו ושלחן את שלחנו
פשמ' דף ס"ט ונייתם את נחלין ותלמוד ישבתם אחכו ואחלוקות רבות בלות
ת"ר כל ת"ח עליו ואדריו אוכם בשחעים ואחלל שם שמים ושם רבו ונורם שם
שחתל' בעודה רע לו ולבניו ולבני בנים עד סוף כל הדורות מאי קיא אחר אחיי
כב"ח וכו' קדו ליה בר ווחם אמורת דבל אחר בר עבדך בי כובי רב בפת
אחר בר אלהך ביכוי דב חוכת אחל כר יוך רבש וכו' ועין שם בפי'
רש"י ובפרט אוה שהקדימו לעיל כי כל ת"ח בוח בקוד את ה' אלהיך
תירח לכבות ת"ח ועין לעיל בא"ח משבטים פ' קל"ט :
והנה נבי עשו כתיב הלא עשני נא ונו' אבל ת"ח צריך להתנהג
בקדושה ולא להדר אחה אותיות רק כתפלתו על ישעקב
אתון לי לאח לאכול ובבד לבבום וכו' .

סימן קפ"ם דיני פירורי חפת :

והנה לאיתא בש"ע סי' קפ"ט ס"ל קודם סיעוד ידיו יכבד הבית
ולא ישאיר שם פירורין וכו' דקשה לעניות דאית' בשאחל
סי' כפחח פרשת מכחם ע' תב"ח וה לשונו ושעיקרית כאשה לאתי לא עשיחית
ע' תב"ל החפה לקבל כשבת ישרל דאיכוי עשיאחה דדבנין ואצטריכ"ל לאת"יבב'
בין תרין דדוערן דאיכוי אלא מהא ובנין הא' כתב' לא אתקבל על
הא' מהא' דשבועה איכוי אלא מהא ושבועה שיקין וכו' מאל"ה אלא'
ולא שו"מ עליהו שלא הקב"ה כלאחודו וכב"ל אחן דאולל בהחת
אחיה לה כאחר עניות' דדוקי אבתריה וחד אחל' לאיקה ליה ע
עבדות' ולא יפוק אן עלמ' עד דיעטרך לבריות ועליה כתיב מדד
הוא לבחם אוה מדד הוא לאחל אחל ועלי אחתר לאחר לבחם
אוה ולית אחן דישחע עליה דל הוא דכתיב אוה אחן דיבחם עליה
בנין דלא ישכח אלא וכו' עוד שם אחר רבי אבהו' אחן דאולל ב
בפרוזבול דמוכח דאיכוי דוקא לן בלאחר דלא אחצריך לאיכוי לבן כתב
כל כשר את דיכוי על הארץ או מוסיף לן בכדה או בכת אלו נכר
בפרוזבול דאולל דאיכוי דוקא לן בלאחר' דאחמר כי כשאוב
מיקון דאולל בפרוזבול דתורת' וכו' . בל שבן אחן דאולל

חלק שלו היה הענין כן בשלהן כמקום יובכ שלחאר זה
בשלהן אחר לפני ה' חלק שלו הוא מיט לחחזוקים כי טוחת שחת
יקרא ודוק בשנין שחאר שם לחחזונים תוכה והקלוסות שם תוכה
כי שם מ"ט דשחלחת ושמיחלים לחלם חשילו חותן של יתין
וה שבוה לחוחר וירדשם עד תוכה חשר לשחלת וכו' . לשבחת דיוכת
נקרא חעוה והיחים להחשחונים שם חלק ה' חשר הוח חמיה כי חעוה
כח"ת כ"ם יהו"ד ולכה חיט לחחזוקים לחכם בריכין כלי כי יין שם
טוחחה והחחזונים נריכין כלי ונריך לשוחבם בחוחדון שלח ילבו
עליכם כי שם חקוכיכים חוא טוחחה הנחולה עד כחן . ובשיחוד
לחלי"ו לת בעין כי חיט לחחזוקים לבטל חלח סדוחית נ"ט טרוף לחמין
הזקן לחשחדו ולעלית וכם שולטין על חלח סדוחיו' ומשלקין חן השלחן
ע"י חיט לחחזוקים ושחחר בשת חיכוף וה חלק לדם רשע וכו' : וכ"ם
בדיוק לוכל יחידי שיוהר כיוט לחחזוקי: נם להבריח ם"ן הוח לשת
שבחו לבניט וכוה עשה שלחן חוכה כשלה ומייחר נדק כשלקה ושפחה
עכיקת חעמן עד כחן . וכבר הלרכתי בחיוב שלריך לחין לעניט
וכשרות חלבה הלברים ע' חס"ח ל"ל ח"ל לי חין לעלוחי דבני חשעיט
חבוחית חייב חיוה לת הוה לכו לברכת כיוט חוכלחות ושחן חלריך בידים
מהחית חייב חיוה חנין חלוכלן בכך כם יעבוין בריוחו על עולם
וכו' . ועל ת כל בהכחן דכחכי בחלכלן חלליו לי כל ת חוט בחו
לית דיוכ לחהוי בקיוו כך חתברכיכהו לקב"ה ובדוגח לחלחן חתברך
שוחו קדישת וע"ד לחין לחחכיוחיו טוב חין לה חשלחתן להחי ולח
שלחיכון לכני חשוני חסוידת ולישו לחר כל חבוחת ולכל לבלוכת
סליקו ליה לם"ן ם"ן לדכח ם"ן חלחי טבוחת ולבלוכת לחין וע"ד חיט
לחחזוקים חוכה וחוכה לישון עד כחן . חם כן לוכיך לנבח ישיטו
ד זיוה נדול עד חלוד חיט לחחזוקים חוכה ולח חשבוים חה לישת
בם"ע ביוחן קם"ח יש שלין חענין לישוב חיט לחחזוקים והלחק יחוחן
דעות חחסכידות כי בחכם עיניו בראשו כמו שהלכיתי לך בפיר
היטב וחקור ליחן כוח על ברכה לברך חלח לחי שבעת מיט
לחחזוקים .

כימן קפ"ג חמברך איך יגחנ בבום של בה"מ

ואחר מחאר בברכת מכחם ע' תכ"נ

זה נריך להזהר חה דכחוור על כוס של ברכה ו"ל חחאר
בברכת מכחם ע' תכ"נ כוס דכרכה דחקיכו בה שברה
בברכים הלחה שבוכה עבוור עבוקה חי חלח חקבלו בשתי ידיו ומוחבו
בימין וכחן עיכיו בו וחוכיהו חן הקיקה טפח ושבערן בחחבם
לחקבוע כיחו וחוחוה לית כוס בידה ה' חלח כוס בכיוטריוח חלבים
ומיחכין בשחוחת דחיהו על חיוה כוס ה"ד כוס ישוחות לשת
ישוחות ה' חבחכן דחיהו לקבל ה' בשירן דכוס דחיהו חלבים חיים
ביוה חתבשטח כהן לחזוחן ה' ומכין שבר וכו' : וחחר בכוס
שבריך הדחה ושטיפה הדחה חכחוון ושטיפה חבפים ורוח דחלה
עיניה חוהו בכבו חלן לבשחוחת חהלו כוס לחהוי בשחוחת דכיוח
חלבו ונלבה ורוח דחלה ושברו וקדשו טהרה חוכפים וקדשו
חכחוון חוה כוס לחו טהרתיה וקדושתה חלבו וחלבה בלח חיוה לוח
כי בשחוחת לחו טהרתה וקדושתיה בלח חוולייתה וכבין דת לחר
רבן נחליכל חי שלין עוכו כבדו לח יכוכם לבית חמדש טו"ר ע"כ ע"ש:
חיהו חפבחת לחולכל חחו חלח חפטרת דעת הדעת טו"ר ע"כ ע"ש:

כי נא, כחלק דף כ"כ

ובשבין כוס חה לחיוחת כ"נא, בחלק דף כ"כ זה לשוחו לחר דבח
חריש ה"ת לינח קטנטת בעלמת לחר לי חהוה ומרכבן
ורב טבחת שמיה לחי חוה יכבי לי כל חלבי דעלמת לת חשבי בדבורת
בדבוריהו ולח כוה חיות לינח כלי ומיכה כמיבי לחתת חכבון
לי לחתיבן בכין מיכה יוחוה חד יחבת לכיחתו וקח חביח ריבח לחתי
סיבבת טרפת לחבת קבר לחו חנרח לחבת לחר לה ליחת הבח
שביבו ליה חתיבן בכין לחו לינח לחבת לקבויה לחבי ליה לחי
לחי לחלחר לה הכי הוי חפבה לחבו ליה בחוטחת ליוך פוק
לחתיבן ולח לחנבי בכו חוחבת בהבך לינבי ע"כ ע"ש . ובע"ל
חבוחר לשיה לת חית בלח ישכל כי חוחבד לחחויקו בחדת לחבת
לו לחחויקו בלות (ז) שהוה לחלבת לחי ומסב בת חיים לחחם .

מ"ם ויבלח

וכבלי"ת בחחלר פרבת ויבלח זה לשוחו לחר רבי יוסי לבח
שחבוח לכל לחסבבל בחבלת וחוחו ליעקב חקסטר בקוסטבי
פי' חיין לחחוסבן ליה ע"כ ע"ש . והוח כי יחדוע לכל כי יעקב ומסב
בחל לרב"ה לבוקי בחילכ לחבי עני' כב' ויחי ע"קי וכבו"ו דעחוה"ת
בעיון חהור"ר חעפטי"ל דף ל"ו וחבינ נם כן קבע חוה ומסיים
שוה לשוחו וחם כן יבין ומבילל כל בר דעת להלחיק בלחות וירחיק

עבוחו חמיוחת שקר בחחנוכה והנרוש של החדות רעות שלינו רוחל
פני השכיבה וכו' וכן לוחות החוזחים בכבחוחם חלבבים כלב ולב
עם חבבים לוחד בבה ולחד כלב ונוכבים דעת חבבית ולין
נוחנין על לבם בלבת דוד חמלך עליו השלום החומר בחחלים ז"ל
וכלת ת' כל חפחי חלקות וגו' וצדוקי' לחיתי בעומחיכו הבבים
בדוקות חלבו לחוחזים בחולד החנוכה והנרוש זו . והוכיח בדבכי
חלקלקות חמרו עליו שהוא חם וחכם ויודע לרמות בכי לחדם ח
לת חבינה ומי בעבור שהוא חריף ויודע לרמות חבם יקרא : חין זה
חלבו בכל ולב חכם כי בכל הוא וכבלבו עמו ושבע תועבות בלבו .
והשם חיכם יועבים להזהר מאמו ע"כ : חלבו לחיתה כמאחר ל"
ויפסחים ע' ר"ח ז"ל כר בב יעבי קוסי דד' מן חח"ד ויפחלר מ"ם מפסחים
חח"ר מחוכל בלחתי' שקר וכו' חם כן החדבריט שקר וחוחזים בחדות ע' ר"ח
הב"ל יש בהם חלבלבות מן מחוכל ולכן כתבתי לעיל כי חבשוח דוכר
שקרים לח יכון בנד עיכי ע"כ : כי חיתה בכתבי חח"י ז"ל וחחבם
בקלחת "שדה כי ש' נוחה נ' וו"ן הם לחוחזי חבבי' דיוהיה וכו' ובעבה
ש' כוה לחוחר כח חלחיה חקלקות הבחדים בחחזוחים חחר ז"ם
חלבים לחיים חלבון חחזוחים ו"ם לח יהיה לך חלבים לחחים
על פני וגו' וחכן וה"ב : והבה הקדחנו לעיל כי חבדוים שקר יש
בהם חלבלבות של מחוכל חל חחר חחר נחחר לח יהיה לך חלבים
חחים על פני וגו' . ומה ולוכר שקרים לח יכון נגד עיכי דייקת
כי חקוחוו בחקום חלבים חחים . ולכך מה לבו חלבוחיהו חקדש
כי כום נריך שבוכה חבבים והחה חכחוון לבוחו שיהיה חדם חוכו
כבכו : ולו כום ישוחות לחת וכבם ה' לקרוח וגו' . ולחיתה בחחזר
פרשת כ'לחיתה ע' י"ו זה לבוחו דבי חזקי' פתח כפוסבה כין החוחזים
חלו שוכבה דח כבבת ישרחל בנין דחיה שוכבה ולחיה שוכבה חה מ"ם בריחת
שוכבה דחיהו בין החוחזים לית בה חוחק וחיווד לוף בבבת ישרחל ע' י"ו
לית בה דיבה ורחיתי : חה שוכבה לית בה חלבור עלין לוף בבבת
ישרחל לית בה חלבור חבילן דלחתי דבחרין לה חלל חחרת חוף בבבת
חלבים חבבת חשחשת דחבבר חבין חלבור תיבין לבחרת ל
לבבת ישרחל ולבטרת לה ולבתר חבבר וחנח לחרת חוחלי חבבר
זוכת לחרת בנין לחבבק חוה עלין תבבין דבחרין לבוכבה :
ולחיכון חוה חבבין ישוחות ולחבין חוה חלבור ועל דוח דת
כתיב כוס ישוחות לשת לי כוס של ברכה : כוס של ברכה ח
חבבדיך לחיהוי על חוה לבבנן כבוחה דשוכבה דיתבת על חוה
עלין חבבין דוכחת חוה לבבנן : ושוכבה דת לחיהו כוס של ברכה
ע"כ וכו' עיין שם : וכתב בספר ירחי חוה זה לשוכו כשוכבה לחיהו
חל החלבות בישבת בין הקליפות בוחן הבלות בוחק וחיווד .
הקדים שוחק לפי שהשלבות רובה בין בבן בקרות חדת הדין לבן
בשבלה לשבוכה שבוכה לחדוק לבבל בתוכם נשוחב הרחשים שהם
היים החוקים חמבה חשת"כ בת"ע שהוא בעל הרחמים החתנלים
חלף כי בתוכו יש בין בהשלם לח בקרוח חלח על שם הנוכר וחיו שכת'
דודי בח וחלום וגו' לבן הקדים בלן בוחק כי הוא הנרלה לעיון לבבל
הרחמים בשלחיט בתוכה וחיו שבאחר לית בה בלחר יש בה בכח
חבוק חבילכ דחיחוי דלחתי בוחק ז"ל וכבי לחוחי ה' חלחין בחוחק
כלחר בכל לב' חשבשבה בריחשית כלם בביבה ו"ם דכבת חבוק
י"ג תיבין שהם חת חשמים וכו' עד שבי תיהום ורוח הם י"ג תיבין
וכו' חחחי חלכר ומבת לחרת כלחר למה לח בוחיהם חלחלים
קדמיחה ולהם חיבנך לחלכרת ומבת לחרת בנין לחבקת
להוציח ה"ו מכלין בריך נלעי ת' וכדי לכחוי ה' עלין חקיבין בן חיימין
שבקר' יסוחות הוכך לחלכרת ומבת לחרת וכו' והם ה' בבילות כל ת'
כללו חשבר כ' חבינן כבוכר בחיקוני' חיוה עד הוד חחבשטת :
וכבוחה חלבד בחי' שם קטנות יש להם בחי' לחרת שהוא בחי' חמת
ובחי' של חוה חקבת לבוחבת לבוחבה חלבות והם החוחיים חותה
חוחה מכל חוחים סביב וכו' חקרון ישוחות על שם חוחזים ו
וחקרון בחי חוה חבינן וכו' על חוה חבבין חיינו חוה חבבין חבבי בל יד
יחין כדרו"ל חקבלו בחחי ידיו ובחבינן כיחין בנוחה דחוכבה דיחה על
חוה עלין לבד והם חוה חבדים ושוכבה דת חיבי כוס של ברכה וכו'
וחה חקדח בחבוח כוס ישוחות הוא ע"ם חוחוחיבי לות' ה' ישוחו ע"כ :
וביה חבבין חה בחי' בח"ח סי' קפ"ח ו"ל חם החבוכים רבים יבד חוכה
חחבין חן הקטן ומוטלין דבך יביחבן עד חחניבון לחוכה לחר חוחזים :
וביבן חלח בחבחלו חלח חוכה שלח כשלו חחבילן חן חחבוך ע"כ ע"ם

והוא תעוב לשה דוקא מחמא ולפ"ד ח"ס כי החכך מקבל מן כ"
עליו המקיפין את הכוס וכנגדה תיתת כאמקבלו מקבלו בפתי
ידיו ואחר כך נותן ליתין ויבירושלמי הכי תיתת שחלו שחל אש
שתפייב ליתין והשיב כיון דהתיתוס מיכעי להו תחן מביב הוא
תשמש עד פתן . והעבין כי הקדמון לעיל כי ס"ל ס"מ תיתר בפרשת
פרוחה ע' רכ"ה בגין רכוס על כרכה תתייכב ביתיתו כיון דתתייכב
ביתיתו כדין כל חידו וכל רחיטו תשתכח וכגון כך ברחיטו ובחוזה
כל מלוי באמכת דתתי יחיטו תתקדר לתחודת כך"ל תכוב לתחוב
יחיטו כדין כוס של כרכה לה תתייכב חלה כשחלה וכו' : ואי
תיתת הת כל חידו וכל חדוה וכל טיר חס"ט דשחלה חיטו ועל
דת לוחי חס"ט דשחלה מכעי אירתת חלה כל חידו דתשכח
חס"ט דשחלה לה תשכח חלה כחיטו דיחיטו תתדכך כהדיה
וכחוכת דיחיטו תעשר ותתדכך כהדיה כדין תכוה תחוה יחיטו
דתי דקת חוטיב לרתחת וכו' . ולכך לכתחלה צריך לקבלו
כשתי ידיו ולוה שחלו ביתיתלמי תכו שתכייב כמו מכקשה
בחוזה לף על גב דשיקר חידו וכל חדוה וכל טיר חסטרת דשחלה
לכן שחלו תכו שתכייב שחל :

וחנה תחר שעשה כדין עם הכוס בהדחה ושטיפה צריך המכרך
לעיטוף ושעם לעיטוף בריחת בגין דשכיחיה על ריחת
דהכי תוקמוה מלרי מתניתין לפור לתלמיד תכם למיכך ד' תמות
בגלגי הדלת משום דכתיב תלכה לחרן כבודו וגו' כל מכן בברכה
ובחוכרת שחל קדישת ע"כ . ושלל כן תה שהקדשתו יוכן נת כוס'
שבת דף קכ"ו תיתת דרך נחתן לחולה כפי ריפוי כי היכי דתהני
עליון ליתת דשחיט ע"כ : ולוה טעם עיטוף ביכיר שאין ברחשו .
ועוד תחד מן הכריס הכחוריים נכי כוס של כרכה נרוך ביכיר תלה .
כי ליתת כמחזור פרשת ויחי ע' תנ"ד זה לשונו תת חוי כל ברכתן
עליהן כלא תתפללו להתי דרגת לברכת לכלהו ותף על גב דלית
לה נהורא מנריתה (היינו האלכות ליח לה תדילה חלת מה ש
שחקבלת) מן שפחרת ישראל : והוו קוד שתין רק ט' בקודות :
כי קפ"ן בכתר פת"ח בחכמה גי"ר כינה כנו"ל תשר שב"ח נבוכד
נאל"ם ס"ת תירי"ק בגלי שור"ק הוד תלחפו"ם יסוד ומלכות תין
לה נקודה בלל . והכל משטש שתין לה מנריה בלל : על כל זה כל
ברכתן כל חידו וכל טיכו כלהו קיימין בה ומיכה נפקי ומיקרי
כוס של ברכה ותקרי ברכה מתם . ועל דת כתיב ברכת ה' היא
מעשיר ולת יוסיף עצב עמה : ועל דת כתיב ושלת ברכת ה' יס
וחדוס ירשה וגו' וכ"כ תיח לה בכללו שתר שלהו תתולי ומכלהו
ליח בה ותתברכת מכל חיטן ברכתן עליהן ותתוסרו לה ברכתן
לברכת ע"כ . וכתב כוהרי תחה דף רית"ן ע"ב ו"ל כל ברכתן תנד
הת"ת וכל חיטו תנד הגבורה וכל טיכו תנד החסד וכל שו קיימין
בה ועל דת תקרי כוס של ברכה התקבלת ברכה ועל דת תכיח
ותלה ברכת ה' כלשון שחת מברכת ה' המולדים תן מעלה
תחתדות ומכלהו ליח בה כי היח כוללת עשר מדות שכן היח
כוללת מכל עשר : ולכן כל תחדות שפשיטי כה תתר רבי יוחנן
יעקב בריך לכמני דיוסף מיתר דת לכל ברכתן תתחברו בידי
לברכת כל"ח ותיה ברכה ומכון ולהלתה תתחברו בידך כלומר ה
מחלכות תיתה ברכה וכו' ועיין שם : תם כן למיו על זה הפוד
מחלכות ההקדלת כוס שכיח מקבלת מכל עשר מפיחות ויח
מלילה מכל טוב מריך מיכיח הכוס חלה ויבחו נם עליו ברכת .
ותיתת פרשת פנחס ע' תכ"ד זה לשונו חלה ברכת ה' ומוף
דשיחי חלה מייכח דתוריית כר נם שכי מריך למהוי שלים ולת
יהח כי פנם דכל תשר מוס כו לת יקרב וכו' ונהו טוב עין .
וכוא תפיו נם כן הגת' כשפכת עפחים נפ' ערבי פפחים דף
קי"ו זה לשונו ביום הגמל ת יצחק עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות
סעודה לצדיקים לאחר שתוכלין ושותין מתיכן לו כוס של ברכה
ת יצחק וכו' לתברכם תומרים לו ברך וכו' תומרים לו לדוד טוב ותה וברך :
תאחר לשם תכי תכרך ולי נאה לברך שנאמר כוס ישועות תשא
ובשם י' תקרא וגו' והוח תחזק ליה דוד תברך : ולפי דרכינו מ"ש
כי תיתת שם כשתחר פרשת ויחי ע' תנ"ד זה לשונו קני ת קד
הימין דלהון מתקשר ביה בדוד (היינו תלכות שהיח תקד התחילות)
ומלכו יפי מה היח דת לחיכו תעב דלהון מדת יחיו דשתחת של ויחי
(היינו כיסו ודוד היה רוצה להשיג בכיסה ובמלכות) ומיהיה לת
כשיכה מנריתה כלל ושבעין שנין נהרין לה בכל מטרחה ויחיו
קני דוד שתם . ועל דת בעי דוד לתגדירות ת עם לית לה

(היינו מלכות כדלעיל מן חכמה אלא הקב"ה ומן חזו אלא כנסת ישראל) יקבלנו להיות בל כם למכא להמוך כר מלברכה לקב"ה וכו' זברכה לריקם נמיך להמוך בר כם דיחך כריה לברכה לקב"ה ולחכמה ליה בפקודי דלוויית' וכו' מלן דמברך ומזון כפת דבלימת' לעילן דאסטרין ליה לתבר סטרי אחר' ואתכפי' בתכירו ואסתלק דקדושה ודא הוא דכתיב וברכה לריקם משביר כיה דהיהו אסתלק לקב"ה ושכיר לם"ח דאתבר הכי קב"ה ומזין עלי' ברכאן מלעילא וההוא דאקרי ברכה שריא על רישיה ע"כ.

ע"ש תרומה ע' רכ"ח

ובשנשל הכוס של ברכה בידיו יתבונן כדלתית כמ"ש תרומה ע' רל"ח ו"ל ושמחת לפני ה' אלהיך וגו' דא הוא ברכה של ברכה כר בדין פר כם כוס של ברכה אצטריך לאחדי ולאחוזה חדוה ולא עציבו כלל כיון דבטל כר כם כוס של ברכה קב"ה קלים על גביה ואיהו אצטריך לאשתמשא דישה בחדוה ולברכה על הכוס במותב תלת' כגרדקלכלו משלו ובטובו חיינו דא אצטריך דעות לעיל לגבי עתיק דעתיקין וע"ד איהו בלחת סתים ובטובו ולא מטובו ובטובו דא שיהא שלים ומטובו הא דכתי לחד' דאיהי מסט' דיומי' ואיהי דכתי לתתא בגין דכסותה טוב לתבני עלמ' ובים תתן לחודי' ואיהי לקדי טוב ואיהי לקדי חסד טוב איהו כר כלול בלא בגויה ולא לתתא לבתתא בתתא חסד כד אתי לתתא ובביד טיבו בכל כריין בדדיקי ובביעי ולא חיים ולא על גב דדכתי חד הוא מלכן דכתיב חך טוב וחסד דיהכזבי לי טוב לתי חסד ואי חסד ליה טוב דהא כחד מני שלי טוב בלא בגויי ולא לתתא לבתתא בתתא כד אתית ואתפשט ומן כלא בדיקי ורביעי בחדוה והכא כיון דאתר ובטובו חיינו והדר ואתר הן לת פעולם כולו בטובו בחסד נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: ועל דא הן לת בל לבדיקי ולרביעי לבלא דא לקדי ברכה ימין שחיל לאו איהו בברכת מזונא ובנ"כ שחיל לה תקוייב לימין דכיון דאקרי ברכת ימין לתבדקא לדברקא לרגן ה החיים לימין לתוקפא מתמן ולבריכם ולחיהכם מזונא לבלא. וע"ל תזונא ברכת הארץ לאצטריכא לאתכרת בה בריית ותורה על בריתך שחתת בבשריכו ועל תורתך שלמדתנו לאתחזה דבהחזה טוב לתזן בריית ותורה דאיהו תקונא דבהאי טוב. ומכאן לוקחים דבשיש פעורות מברכת המזון לתקנה לבן ידי חובה דהא ליתי בהו תורה ובריית ולאתזנם על הארץ ועל המזון. הא דכתיב בחתא בחסדך על הארץ דא איהו ארץ החיים ועל המזון דא איהו חסד: הא בלילו דא הוא דבדקותא חדא לתפשוטא דטוב איהו הודאה דלקדי חסד: ועל דא איהו מודה לך על כל ועל כך בגין ולתתן ד דלתעשידו מסטרא דטוב. ואי תיימא והא כתיב בעיומת ביומיך כגם הא איהו מסטרא דימין (דוקא לומר אם כן בגם איהו מסטרא דימין) לאו הכי הלא כל חד וחד לחדי על הזמן לתר דבפיק מכייהו. ואי תיימא בגם כיומין הא כתיב בעיומת וכתיב בעיות ושידות ישראל ודא שהלא וכל שהלא לתקבלן ברוח דיומיכל הזמן הוא דוקא על יומיכל לאחזאה דהא מיה שהלא בגין דלית מוקמא דטוב ד דלתפשטו בחרא החיים מ"ט לית הכא שהלא בגין דלית מוקמא לסטרא אחרא בחוזמא דישראל ואי לתיבר שהלא סטרא אחרא יתבר עציב ושיח ואת חיכון יכין בכוונתיה וחולקא לישקר תכוהן והא תבן יהבינן ליה חולקא להזמא הא חולקא דקרבינו ידין. ועל דא לית ליה חולקא בהאי וחולא ולית ליה חולקא בהאי דבל חולקא לית לן לאתערא שהלא כלל דלא יתעבד סקטרא ואטל תדין חולקין חד לתתא וחד לעילא בכבור דהא ובא בכלותיה לישקר חכוהן והא חולקא לתתא ולית ליה כלום ישראל בעלי לעילא ועבו בטיל לתתא: ועל דא לא יפקדך שהלא בברכת מזונא כיון דאתברכת אלי הזיים סקטרא דיומיכל ומקבל מזונא כדין על כלא בשיעי דחמי ה' אלהיכם על ישראל עמך ועל ירושלים עירך דהא מהזמא מזונא ומפוקא דאלן החיים דכתיב בה הבן וכי מקדשת ויתבני כי מקדשת לתתא בחיכון דחמי' ובשבת בלא לתשבחת דיומא לאתהני בגין דלא יתחזי בלא חסדין חמור ומה והאליעזר לאתהני תרוייהו מחסדי דוד בהאחכים: ועל דא לא תהיים נרה וינון וכו' דהא הכא ותודים לימין מחסדי דוד בהאחכים: (דוקא לומר בגם ועל כי דוד הוא עוד מחלכות ובגם ועל דוד הם הכוכבים את החלכות ולבך בקרהים בגם ועל מחסדי דוד) ובם שלום דקאחרן בלולתא בברכת עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו. ובעזר ושיעזר: דכלא לתי מסטרא דיומיכל

ולא תשטרא דשחלא כלום יתן דמברך ברכת מזונא לחיהי בעל בריכן בקדושתא ועל דא לית ליה לוחכא דחיין (וזהו פי' מה דחיתא בגמרא בשבת ברכות ג"ל ברי חטיף ובריך וכו': ועל דא גם כן תבין מה דחיתא בגמרא שלשה מקדימין יחיו ושבועתי ומ' וחשיב חד מכייהו מי שמותנין לו לברך ואינו מברך וכו' ע"ש) פי' נח' בשם ברכות בדי חטיף ובריך וכו'. מלן דכסוף כום של ברכה בידו וקא מברך עליה כתיב כום ישועות אשא ובשם ה' אקרא וגו' מלן ישועות דא יחיהי דחיהו מושיע מכל מקטרגין דעלמא דכתיב הושיעה לו ימינו וגו' וכתיב הושיע יחיהי ושבעי ונו' ע"כ:

ובזה תבין גם כן מה דחיתא בגמרא ג"ל החומר ומטוטו הרי זה גזל וכו' כי לין יודע לבוין הסוד הנכון לעיל.

פי"ש תרומה ע' רכ"ב

עוד חיתא במחזר פרשת תרומה ע' רכ"ב זה לשונו פתח רבי חזקי' בהאי קרא ואמר ואלכלת ובשבעת ואכלת ושבעת ובירכת את ה' אלהיך וגו' ואיהו כתוב שרי ליה לברכה ברכתא דמזונא מה דליתי הכי בכלותא בלעילותא לאו הכי להו בלעילותא מעליא בלא לאכילה איהי מאי טעמא בגין דלעילא לעילא לעילא אתר דליתי ביה לה לאכילה ולא שתיה. ועל דא אמינן עלמא דאתי ליתי ביה לאכילה ולא שתיה וכו' לבל אתר דאנן דלתתא ליתי ביה בברכת מזונא דאסתכת נזונא לאחרא ומעלי' ברכתא דאסתכת בשבעה בגין דברכת מזונא באתר דליתי ביה לאכילה ושתי' ומיכה בפקדא מזונא לאתתא. ועל דא אצטריך לאחזאה קדוש שבעה וחדוה וכו' ועל דא בלעילותא שכור לא יעלי בלעילותא בברכת מזונא שכור אבל לברכה ברכת מזונא ומשום מהאי קדוש דכתיב ואלכלת ושבעת וברכת ואלכלת וו אלכלה ושבעת וו שביעה דהא שבעה בחמרא דיהו דוי חמרא שבעה ודאי ודא איהו שבעה ודא איהו שכור. דכתיב וברכת את דייקא דאמרינן דברכת מזונא אצטריך חדוה ושבעה על האחרן הטובה מאי טובה שבעה כד"א ושבעה לחם ושבעה טובים בנ"כ אצטריך חדוה ושבעה וכו' ע"כ ע"ש:

פי' נח' בשם סופה דף מ"ט ע"ב פפא שכר לבון שתי' וכו'

ובזה תבין מה דחיתא במסכת סוכה דף מ"ט ע"ב זה לשונו אחור רב פפא שכר לבון שתיה לבון שביעה לבון שכרות אחור רב פפא אמאי אמר הכי אמר מנהרדעא לינחא נחומי ונחמיה דכא מורכא מרכבן דלא בפישרא ליה אחרא לינחא נחומי דרך שביעה ע"כ. דקשה לאחי נקדא מיכה מותן למודעת מרכבן עמה בור כיצד יקיים שכור: לכל לבי דעתי ע"כ מיהו היה שאלתם יכוין ברכת המזון בשמחה וכשון ולכך כתיב נבי הושע וייטב לבו שברך ברכת המזון: ואיתא בירושלמי פרשת ויקהל ע"ש זה לשונו רבי יוסי פתח ויקהל כותו ושת וייטב לבו דכריך על מזונא ודא תושיב לעביה ואחן חיהו דכתיב לך אחר לבי וכתיב זוד לבבי (כי מלכות נקרא לב) בגין דברכת מזונא חביבא קמי קב"ה כל מאן דכריך על שבעה תושיב ודאי לאתר אחרא ומיכא סעודתא דשבתא דאתר אחרא אתתבי מההוא ברכה דשבעה בגין דמזונא חיהו קמי קב"ה מההוא אתר: וכיון דכר כם אכיל ושתי ובקי אברך מההוא ברכתא סלקא ואתתבי מלין דשבעה ואשתכח דאתתבי ממזונא אחרא ומלעילא ודא חיהו דוד דאין מברכין דוד בחול לא אתתבי אלא מלין דסלקין מנו שבעה וכלהו אתעטרן דוזין ובבעין בחדו וההוא אתר אתבי מכייהו וכו' בשבת חיהו דוד אחרא במזונא ממש ובההוא חדוה דמזונא דאתר מלן דאברך לסקדוש ברוך הוא מנו שבעה בעי לכוונא לביה ולשלוחה דעותיה בחדוה ולא ישתכח עציב אלא דיברך בחדוה ברוח דא ולבעי דעותא דהא חיהו יהב השתא לאחרא בחדוה בעיבה טבא דאיהו מברך בחדוה ובעיבה טבא וכנ"ל לא ישתכח עציב כלל אלא בחדוה ובמלין לאורייתא ויהו לביה ורעותיה לאיתחבר בברכה דא ברוח לאצטריך וכו': ועל דא כתיב טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל וגו' והכא שייל לסיפא ד דקרא כי נתן מלחמו לדל דאי לא תיימא הכי אלא קשיא לאו דיהיב מיפא ולאו דיהיב מיפא ולאו דיהיב אלא טוב עין כמה ד דאזקינהו הוא יבורך דאלי בעיבה טבא בחדוה ולא חיהו לאחנא לברכה בחדוה דהא מההוא ברכתא ומההוא חידו נתן מלחמו לדל אתר דאצטריך לאתוכא אכל סטרין אתר דליתי ביה מנהרדעא אלא כלום אתר דאלכי אתעטרו אלין אלא לתתוקפא ברכת מזונא לחיהי בעל בריכן בקדושתא ועל דא לית ליה לוחכא דחיין (וזהו פי' מה דחיתא בגמרא בשבת ברכות ג"ל ברי חטיף ובריך וכו': ועל דא גם כן תבין מה דחיתא בגמרא שלשה מקדימין יחיו ושבועתי ומ' וחשיב חד מכייהו מי שמותנין לו לברך ואינו מברך וכו' ע"ש). מלן דכסוף כום של ברכה בידו וקא מברך עליה כתיב כום ישועות אשא ובשם ה' אקרא וגו' מלן ישועות דא יחיהי דחיהו מושיע מכל מקטרגין דעלמא דכתיב הושיעה לו ימינו וגו' וכתיב הושיע יחיהי ושבעי ונו' ע"כ:

ובזה תבין גם כן מה דחיתא בגמרא ג"ל החומר ומטוטו הרי זה גזל וכו' כי לין יודע לבוין הסוד הנכון לעיל.

פי"ש תרומה ע' רכ"ב

עוד חיתא במחזר פרשת תרומה ע' רכ"ב זה לשונו פתח רבי חזקי' בהאי קרא ואמר ואלכלת ובשבעת ואכלת ושבעת ובירכת את ה' אלהיך וגו' ואיהו כתוב שרי ליה לברכה ברכתא דמזונא מה דליתי הכי בכלותא בלעילותא לאו הכי להו בלעילותא מעליא בלא לאכילה איהי מאי טעמא בגין דלעילא לעילא לעילא אתר דליתי ביה לה לאכילה ולא שתיה. ועל דא אמינן עלמא דאתי ליתי ביה לאכילה ולא שתיה וכו' לבל אתר דאנן דלתתא ליתי ביה בברכת מזונא דאסתכת נזונא לאחרא ומעלי' ברכתא דאסתכת בשבעה בגין דברכת מזונא באתר דליתי ביה לאכילה ושתי' ומיכה בפקדא מזונא לאתתא. ועל דא אצטריך לאחזאה קדוש שבעה וחדוה וכו' ועל דא בלעילותא שכור לא יעלי בלעילותא בברכת מזונא שכור אבל לברכה ברכת מזונא ומשום מהאי קדוש דכתיב ואלכלת ושבעת וברכת ואלכלת וו אלכלה ושבעת וו שביעה דהא שבעה בחמרא דיהו דוי חמרא שבעה ודאי ודא איהו שבעה ודא איהו שכור. דכתיב וברכת את דייקא דאמרינן דברכת מזונא אצטריך חדוה ושבעה על האחרן הטובה מאי טובה שבעה כד"א ושבעה לחם ושבעה טובים בנ"כ אצטריך חדוה ושבעה וכו' ע"כ ע"ש:

פי' נח' בשם סופה דף מ"ט ע"ב פפא שכר לבון שתי' וכו'

ובזה תבין מה דחיתא במסכת סוכה דף מ"ט ע"ב זה לשונו אחור רב פפא שכר לבון שתיה לבון שביעה לבון שכרות אחור רב פפא אמאי אמר הכי אמר מנהרדעא לינחא נחומי ונחמיה דכא מורכא מרכבן דלא בפישרא ליה אחרא לינחא נחומי דרך שביעה ע"כ. דקשה לאחי נקדא מיכה מותן למודעת מרכבן עמה בור כיצד יקיים שכור: לכל לבי דעתי ע"כ מיהו היה שאלתם יכוין ברכת המזון בשמחה וכשון ולכך כתיב נבי הושע וייטב לבו שברך ברכת המזון: ואיתא בירושלמי פרשת ויקהל ע"ש זה לשונו רבי יוסי פתח ויקהל כותו ושת וייטב לבו דכריך על מזונא ודא תושיב לעביה ואחן חיהו דכתיב לך אחר לבי וכתיב זוד לבבי (כי מלכות נקרא לב) בגין דברכת מזונא חביבא קמי קב"ה כל מאן דכריך על שבעה תושיב ודאי לאתר אחרא ומיכא סעודתא דשבתא דאתר אחרא אתתבי מההוא ברכה דשבעה בגין דמזונא חיהו קמי קב"ה מההוא אתר: וכיון דכר כם אכיל ושתי ובקי אברך מההוא ברכתא סלקא ואתתבי מלין דשבעה ואשתכח דאתתבי ממזונא אחרא ומלעילא ודא חיהו דוד דאין מברכין דוד בחול לא אתתבי אלא מלין דסלקין מנו שבעה וכלהו אתעטרן דוזין ובבעין בחדו וההוא אתר אתבי מכייהו וכו' בשבת חיהו דוד אחרא במזונא ממש ובההוא חדוה דמזונא דאתר מלן דאברך לסקדוש ברוך הוא מנו שבעה בעי לכוונא לביה ולשלוחה דעותיה בחדוה ולא ישתכח עציב אלא דיברך בחדוה ברוח דא ולבעי דעותא דהא חיהו יהב השתא לאחרא בחדוה בעיבה טבא דאיהו מברך בחדוה ובעיבה טבא וכנ"ל לא ישתכח עציב כלל אלא בחדוה ובמלין לאורייתא ויהו לביה ורעותיה לאיתחבר בברכה דא ברוח לאצטריך וכו': ועל דא כתיב טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל וגו' והכא שייל לסיפא ד דקרא כי נתן מלחמו לדל דאי לא תיימא הכי אלא קשיא לאו דיהיב מיפא ולאו דיהיב מיפא ולאו דיהיב אלא טוב עין כמה ד דאזקינהו הוא יבורך דאלי בעיבה טבא בחדוה ולא חיהו לאחנא לברכה בחדוה דהא מההוא ברכתא ומההוא חידו נתן מלחמו לדל אתר דאצטריך לאתוכא אכל סטרין אתר דליתי ביה מנהרדעא אלא כלום אתר דאלכי אתעטרו אלין אלא לתתוקפא ברכת מזונא לחיהי בעל בריכן בקדושתא ועל דא לית ליה לוחכא דחיין (וזהו פי' מה דחיתא בגמרא בשבת ברכות ג"ל ברי חטיף ובריך וכו': ועל דא גם כן תבין מה דחיתא בגמרא שלשה מקדימין יחיו ושבועתי ומ' וחשיב חד מכייהו מי שמותנין לו לברך ואינו מברך וכו' ע"ש). מלן דכסוף כום של ברכה בידו וקא מברך עליה כתיב כום ישועות אשא ובשם ה' אקרא וגו' מלן ישועות דא יחיהי דחיהו מושיע מכל מקטרגין דעלמא דכתיב הושיעה לו ימינו וגו' וכתיב הושיע יחיהי ושבעי ונו' ע"כ:

ואחר כך יבוא לבסוף בקשת הערבית רוח דכתיב בנטך ערבית תעוט
מהכא מוכח לכל מאן דמברך ברכת מזונא כדקא יהיב בחדוה
ברעותא דלבא כך סליק מהאי עלמא תיר תתקבל לי נר רוין
עלאין כהיכלין קדישין וכלה תיהוי בר כש דכתיב פקודת דחרי ויהי
שכחת דלהון דלית לך פקודת ופקודת בחוריית דלית תליין בי רוין
עלאין ונהורין ורוין עלאין וכי כשת לית ידעו ולית מסניחין ביקדת
דאתריהון וכלה חולקיהון דצדיקיא דיהון דמתעדלן בחורייתא וכהין
לעלמין כעלמא דין ובעלמא דאתי : סימן קס"ג :

וחא דאית כח"ם סימן קפ"ג ו"ל יתן לתוכו חי מד סתניע ל
לברכת התורה ואז מזונו להודיע שכח מלכן ע"כ כי לית
בפ דברים ע' תצ"ח ו"ל הוה יין המשיר ליה יעקב מדחוק ובחיים
ליה מעבדי דהוה נתן כדין יעקב לעשיר ליה הוה יין דקא לית תיתא
לי ואתי ואתה הוה לו דכתיב ויבא לו יין וישת וכו' ויבא לו לשתות
מיא בהוה יין ואי לאו דלמחר כי מיא לא יכול למסבל וכו' וכן"ל
למחר ליה טעמא (ר"ל כי יש בחלת לו מרכת כפולה) והוה
יתן חולד מדרגת לדרגת וכלהו טעמין ביה עד דיוסף תמיד טעים
ליה דהיינו דוד מכאן הה"ד כי יקח טוב ואז הוא טוב דלית יעקב
ולמחר ביה מיא הוה יין הטוב וכו' ור"ל יתן ליעקב יין ואח
על הלחן מהנהיך למחר ביה מיא בנין דלית ליה לברכא רחם על
ישראל עמך בניהו נא מחרת ואי לא יתן יכול למסבל דא הוה לברכת
ליוסף בנין דביה הוה תלי מלתא וכו' עיין סח פלגים ומכאן תבין
מחר הכ"ל מה שכתבתי ותבין כיה שהקדמונים עשו הכל ע"פ סוד
והכל דבריהם סתם עומדים ברזתו של עולם ולכך צריך ליחוד להזר
כל דברי רז"ל ותבין מה שכתב כש"ב בשם י"ח דאם היין חיכו
חוק היין חיכו צריך לתוננו וכן מוכחין ע"כ ודאי הכות' הוה לא ידע מחמר הקדוש
הזה כי ככר לחודו רז"ל כי אמות לא להכות נתנו כי הכל ידעו ע"פ
סוד ה' ליראיו ע"כ . ליתא בחסד לברהם מהר לו' סוף כ"ח ו"ל
סוד הברכות והשפעתן הבעון כי הנשמה היא נעשית סולם להוריד
הברכות דרך מכי"ע ולכן כל מקום שהוא בב"ב הוא לעולם והסיומים
בחילות בכחי נשמה דחילות ואמהו לכל הכחי' הם בבריאה ב
נשמה הם היצירה ברוח הם בעשיי נפש הם נפשי גוף לעולם
הוא בפח והכוסם לחזקן הברכות שנרם להפשיע ממנו ש שהר מקבלי
וכי שהברכות נחשבות מקום שיהו תשיג וחי"ב מתעו דרך סוד
נשמתיו כמוכר ובכחי מה שכשפא לנשמה ורוח וכפא הוא קשוטים ו
ושלבושים לשלמה הכח ושה שכשפא גוף הוא לוכל עירות בעה"ז
ע"כ ועוד עם בנקר ע"ח ו"ל לנכר פנם הסהה כלח כרכם ופנם
עובדי ע"ז כבר נודע כי כל נפלא בעולם נמצא ותפוחה כל פרטיו
עלין ועניו ואבריו ופרקין בכח החיות הנ' בספר יצירה והכל
נמצא ונתמה על כ"ב מניות הקבוה בעשר תמירן בסוד הכתר ואין
סוף כ"ב בחכמה נמוכה שעל ע"י אחכמה וע"י הבינה ו' ת"ת ה'
וע"י המלכות (שהם סוד יה"ו כי י' חכמה ה' בינה ו' ת"ת ה'
מלכות וכן משתלשלים ההו"ת לחטה לפי עסק חטן עליו ושרשו
ונקלו חדתו פרחיו נגלו מרכו רבוצו ועגולו הכל עלוי ברזו העליון
כפי כח חמיותו במולכו ומלאכו בשרשו ושרשו בהשפיעה והשפיעה
בחין סוף והכתה חן הנבראים בברכותיו בהיתר נורה מסוד
הקדמן שנתפשט עשב הנוף מסטה לחטה בסוד התעבות האור כ
כשהאדם מתוך כחו ולחותו בחכילה עולה זה עד חין סוף הנקשר
בספירותיו בנתק רוח עבודת נדיק הוה והרשע הנהנה בלא ברכה ועל
סיהה העשב חו הירק חו הפרי וכיוצא בזה חאחו בחלבת מלאכת
לחטה וזה כרת חותה והוציאה מהקדושה לטומאה שחיצו עולה לחלבת
שלח חדבה יוכל לחטה לחקום התחונים וכ"ש וק"ן בן בנו של ק"ן
שם משם כוטל עין חילן חו פרי ויקריבן לע"ז שהרי מה שקידש
בקדושה מהשפעה העליונה והוא דבק בכוללת חפני שי"י הקשר
השתלשלות מעולה לעלול חין לך דבר בשרש ומחו ולוחר נוקד ויורד
השתלשל עד שבל מצה הבריאה היוה שם חי שם נושת שם דומם ולוה
לחלה נם לחלה מעשה ע"ו ומחילן חו מערי חו מעץ חו מעבל חי כחה
וחטחו מערי קיומו בחקיים בכל והוא עושה ע"י והיה לחוי
שחשתלשלו מחקיים חיתבטל חיות וברגע והא"ם כ"ה חין מפיק
יחודו אין הנבראים שלמעלה רוחו נשתיהו חלין חקומץ ברגע בכל כלחד
ולא נחלר מציות ות"ל החוטח מחטיח מה שחין בכח יוכל לדבר ות"ם
לא תעשון לחי שהי כסף וזנ' וכן ומיהו חותי (ותבין כזה מה דכתיב
לחי ה' חוא שחי וכבודי לחלר לח יתן ולבי חבטוח כי שם שבים חל"פ
שהוא שם קדוש חעמ"כ מצינו דנם הם"ח בקדיל שלים חחדים חבל שם

ע"ל דף ע' עח
למחר הכ"ל

יה"ו ד כ"ם הוא שם המיוחד לו לבדו וזהו חלי ה' היה שחי וכבודי לחלר
לח יתן ולבך ישמח חשר לחלר כשם ותשם הדבקים כש' והיה הכתוב
לח יהי' לך שקוץ חחדים על פני והר"ק כתב פי' הפסוק הכתיב חלי
יי"ו חוא שחי וכבודי לחלר לח יתן ותיתלי לפסילי וכת' חוא דהלי פי'
לחי לח עומד במקום שכים ר"ל וכבודי לחלר לח יתן ולח תהלתי
לפסילי לחבל לפעל"ד ולפי מה שהקדמתו כי ח"ם ב"ה מתפשט
בכוללים שחלמעלה רוחו ונשמתו אין יתכלה חו יתבטל לכל חין א
מתפשט במקום שנוגע רוח הטומחה ע"ז לחבל לית' בפי' סיר הימאד
לף טנופת לח תטנבך כי לית' כמו נהר חוק שהולך לשפת הנהר וחוזר
מיד כך קטנתית הק"ב על הכל לחבילו במקום טומחה לחל"ב הוא דבר
כשפל וכ"ב היה ח"ו דומה לפתי רשעות והוא חלי ה' חוא שחי וכבודי
לחלר לח יתן וח"ב יש לחשוב לפתי רשעות דחל"ב מחין לכם חיות
וע"ז נאמר לחלר לח יתן כבודו לחלר לח יתן לפתי ותהלתי לפסילים דק
הקדימנו פושטל נהר חוק וכו' וזהו פי' הפסוק והדשעים כיש נגרש חשר
לח יוכל להקיט דבש חיתיו וטיט ומים לחכל יחתנו עם ה' הדבקים כש'
שהיתה חהר פי' ותתם הדבקים כש' שהיכם חיים כלכם כי כשלחת עש"ו
לף שהשנאת הק"ב על כל הכנרלים מופל המשל כמו נהר חוק שהולך
לשפת הנהר וחוזר חיד לחכל יחתנו דבוקים מזוה כה' ולכך הרשעים
בחייהם קרוים מתים כי חין להם דביקות כה' שהים חיים לח כן ה
הדבוקים שלעולם נקראים חיים ו"ל בחיים דף ר"ח ע"ב ו"ל הדביקי'
הם הם המרכבה ידמה לומר מרכבת המשכה כי אפמי שים נדיק
לחשלה במרכבה כמו שכ' ונדיק יסוד עולם סורה המשיכה על חנדיק
חתיחתון המדמה שנורה ליוצרה כי חנה חיון ומיעור ונשוב
החייהם כי בחמצעית הדברים התחתונים יצוי השלוחים ים ומו נדול
לה כשבע מעבון העבון מכניסים השותפת הברול כי בשתחזקה הישה
ותעביר חעלי כל מיניה ותח"כ תעבירה לבניה ומשיה שחתיכה חחת
בקדן ועיות חחר אחרת בקדן ועיות החחרת לעבד"י שיהיו רחוקים ו
מזה כל מה שתניה חשלוח חלה חלין ותניח הבדול מחוך לח ון ה
בחתיכות השה חתיכ' כי כל התעשות שעשה חותה החתיכה עוה חחרת
בחיותה שעה עשתה ועוד יש לה ומו נדול נ"כ מעבון הין שבחיות
כי בעת שהחם שלו שחוכה יצח שהוח הנפן יש בה שיהי וזהו כשהיה
פורחת עלתה נפה נם הין שבחיות מקבל שהי בחותו ומן חצד שיהי
החקבל החם שלו חעש"י שהיון הוח רחוק ונפרש חיצמן ומזה ראיו כשם
שחיר החכם וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים
ות"ל שפתותיו דובבת בעבר והעבון כי כשחוכירון בזה העולם הלבה
משמו נם שפתותיו ותתנועעות בקבר בחותו שעה דומה לאה שעושין
יין הטוב ונם הפירות מתעשים זוהן שהלכות שוכיח פרח וניצו
עין מכל שו הדברים יש עדות נחמה על שחדם עושה רושם לחטבלה
וכל פסיעותיו שוות פוסע לחטה בין לטוב בין לרוטב חה חצד שכבר
חעלינום כבלם שהים וחה הבלם הלחי קושרו עם שהיו בחו הפרסות
שלו' בחויר כשפיעה החולין בשפילה שהם תביא נם העליונה ו
והמנות הם מעשרה פנירות ובהיות החדם חקיים לחטה כביכול
משפיע כח מלמעלה שהחין סוף ב"ה דרך נזורות השחשבם על חותה
המדה העולה על חת וחו יתברכו עליונים נשפע תתחתונים ע"כ ו"ל
בכתבי קחל"י ו"ל בביחור ספרת הבינוחית, כי בלבון דלת הוו ועבשיו
לחר התיקון שעולין ע"י שחשתיו טהור לת"ת ותלכות ותת"ת ותלכות
לפ"ב ומן חו"ב לכתר (והוח ח"ת ותכתר לחדם קדמיחה שהחותו נעוו
בו נעשה בכל התעוררות עולה ש בחוט ע"כ והיינו עד ח"ם בה ולכך
נקרו לי ישראל בכל בחלתו ונם כבר כתבתי שזה הוח פי' בנין דוד
תתבונית היש לקיט בשם ר' יצחי לחור שיתף שמו הק"ב בישראל משל כי' נח'
לחלך שהיה לו חפיסת של פרטלין וכו' לחור חלחך הם חני חביחה כמות דוד יושלמי
שהוח חיה חכוזה של הריני קובע בהם שלשלת וכו' כך חיור הק"ב יום תעבית
הם חני חביח חת ישראל כמות שהם הן נבלעים בין ח"ה חלה הריני
מפתף חת שמי הנדול וכו' והיינו כי ישראל דומים לפתיח שבחתן
כל המקורות העליונים וכתיוב בשם מדרש רות ר"ל הק"ב בחיל
הוי י נשמע"ם ה' כשמה ו' רוח ה' כשם ו' ורוח דשלה י"ו
ר"ת ו"ל חו ח"ת עולה חדם ע"כ . נם תבין זה סוד ברכות על חשמה
מיני דנן כי ו"ל כי מחמרות מחחר עולם קטן סוף מחחר ד' ו"ל והנה
הקונרים הידועים מחנדי חקלח קדימת הם הוכים לחקוני חשמה מיני דנן דלח חתפקד עליהון חיכח חלח קב"ה בלחודוי וכו'
נים כמיני דנן סוד חשמה חלקי כשם כי הנה חותיות שיפון ן
חותיות כשם וכו' שבולת שועל בסוד ו' ברוח קומתה רחשה חלח
כל טוב נים לה קונה לעילה ומשך וחו הנח מוסרם בחדן וכו' ם

פעורה בשמה תטה תי׳ תעורם ביחוך בתוקם לחיר כוסאות שהות
ין שניהם יחידה (כי חית׳ בתכחות ס׳ ר׳ ישמעאל ו״ל תכן
א׳ דכרים חייבי בחלב החטין והשעורין ואכוסמין ושפולת שועל
ושיפון וכו׳ וקתמר בנא׳ תחלת כוסמין מין חיטין) ושיה יעיד עליה
כי חעטו תאר ניה לה חלק בחוחם להפלאתה ושילו מדלנתה בדקות
ורוחניות והוא בסוד דעת המשלי׳ מקום הכתוב תאר לחיפו מונלם כתו
שאר הפחיות וזה כי הכף היה שלים במיך וכ״ם שני שלישים והרמח
זה כי הכוסמות מוציאים קמח ומעט שהוא דוקא השלים משם מתוציא
החטה ותרי תלת׳ כשעורה מתניתין היא בסוף פאה כי קב וחצי מן
שכוסמין שזה לחצי קב חטים ולקב פעורים הרי שנים שלישים כוסמין
לינן יוצת בשוחם אלא שעורים על חטים כתרבעים על פעורים
לעיכך נלו כשרם החלה משך בחומנ כף לימינה מ״ם לשחלה וכו׳
והכה כוכותם ובנדקתם של קופי הלנו מתריחב הגן ובשעה פדם אשר
ברכו ה׳ ע״כ ובפ׳ חשנטים ס׳ רי״ב ו״ל ותקטו לתבוחות ה׳ תיני כהחת
תפירין מכלנו וחינון חטה ושעורה וכוסמת ושפולת שועל ושיפון
חיתיהל לון לישראל הם״ קדש ישראל לה׳ לחשית כי תבוחת׳ כה׳ כד
יפקון מן גלות׳ הכי יהון תבירין עד דיתברר בר מנו פשולת דהיינו
קש ערב רב שרבובי׳ כיפה עד דיתברירו וישתחודעו ישראל בניהו
ניין דיתברר מנו קש ותבן ועד דיתברר מניהו י׳ דחיהו מעשר שניה
על ח׳ דחיהו נחמה ד״ה מיכן לקריאת הושחה כי יד על כם ס״ה ו
וכו״ד מין ותבן חינו מחויב במעשר עד דיתברר לבתר דיתברר
מתכשין להחזה חתר דחקרי ירושלים כמה דחטה בתר דחתבריר קש
ותבן מכתלין לחופר הכי יתכשון ישראל דחיכון בר לירושלים ל
דחיהו בתרי על הר ה׳ דכתיב כי חי יעלה בסר ה׳ ומי יקום במקום קדשו
נקי כפים וכר לבב כבר דחיהו עבודת כד ברור מנו פשולת וכו׳ בהחזה
ואכת דיתון נקיים כבר מנו קש ותבן שדי שמי עליהו ונקרא לון נבי
נכורי ישראל ע״כ ולזה לוחת בחם תניא דף ט״ו ח״ר יוחנן
מ״ד שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מהיהו כי מלחך ה׳ נבחות
חם דומה תרב לחלחך ה׳ נבחות יבקשו תזרה מכיהו וחם לחו ש ובקשו
תורה מפיהו פ״כ ע״ל דף כ״ד ע״כ ו״ל כל פנחם ע״ם ו״ח ולוף הכי
מחדי מסכה דחינון כחלחכין דחשתעין לון שדין דחינון יהודחין פנחס ע״ת
לשיחין בחות שדי ואית שדין ומחיקון מסטרח דחקחלו דחקדישו
שדים ענ״ו וזה לעומת זה עשה חלהים וכנ״ל דחדו מחדי מתניתין
דלינון ג׳ מינין מכיהו חד מין דלהון כחלחכי הספרת וחד ככהי חדם ומין
תלימחי כשבירין ואית בהו מכיהון כתורחית דכתיב ודבעל פם וכו׳
ולזה לחנכל דחדו מחדי מתניתין חם כרב דומה למלחך ה׳ נבחות
ובקשו תורה מפיהו פ״כ ותבן ג״כ כאה מה דחי׳ בחחתר קדושים הכ״ל פי׳ חחתר קדושים
דכתוב דחית דיוקפא טבח על פדיק ומקיא לי לכל עובדין טבין לוכחה
ליה לפלחת דחתי כך חית דיוקפא ביחת על רישח דחייבח לחהנות
לון בעובדין כישין דירתין ניהכם וכנ״ל חית הבל טב דחתחר עלו׳
כי על כל מוחא מי ה׳ יחיה חדם ואית הבל ביש דחתחר כי גם זה הבל
ורעות רוח ות״ח פעובדין דכר גם חסתמודע ברעופא דחיהי עליה
והכרעופא דחכמי הה״ד הכרת פניהם ענתה בם כדיוקא חסתמודע
פרעופא מי היח מתרכבה דקד״ה ומכיהו׳ חו מהחרכבה לחרכבע יסודין דעלע׳
פשניס חו מהחרכבה ביחת דקמיל חו מהחרכבה לחרכבע יסודין דעלע׳
לית בהון לית ר״ט ולית יפ״ר חלח פכעיין דעלוחי ע״כ :

(סימן רי״ט ברכת הנראה ותפלת הדרך)

אחיא כם כרחשית ע׳ קלט פתח ר״ש ואחר וילך לחפניו מנגב
ועד כית חל וילך לחפניו לחפכו מכעי לי׳ לי׳ יחיד מחי
לחפכיו הוח בשון לניס שלח תפי מטלנין חיכון חד דידי׳ וחד דשכיחי׳
דהא כל כך גם כעי לחשתכח דכר ונוק׳ כנין לחתקשף מהיומנו׳
וכיון שכיחי׳ לח חתערם חיכי לעלמין ואי ת
חיחת דניסין לחורחה דלח חשתכח דכר ונוק׳ שכיחי׳ חתערם חיכי
ח״ח הני חלו חלין דנפק לחורח׳ יפרד נלות׳ קמי קב״ה כנין לחשכח
עלי׳ שכיחי׳ דמרי׳ עד לח יפוק בחחת דחשתכח דכר ונוק׳ כיון
לפרך נלות׳ ונפני׳ ושכיחי׳ מרי עלי׳ יפוק לבתר שכיחי׳ לחודוחת
בהדי׳ הה״ד נתק לפניו והלך ויסם לדרך פעחיו ת״ח כל ומחי דבר גם
חתעכב בחורחה כעי לעטרח עובדיו בנין דשכיחי׳ לח יתערם חיכי
ויחשתכח מניס כלח דכר ונוק׳ בחחת חנטיך כר נוק׳ עמי׳ כ״ם הכח
דחונחה עלוחי חתקריח כי ולח עוד שלח דהח וחנח נטיר לי׳ כחורחי
ולח חתפרשח חיכי׳ עד דיתוב לבית׳ כשנת דעחיל לבית׳ בעי ליה
לחחתח בי׳ניתו בנין דלית׳ניתו נמית ליה מהוח וחנח עלוחי ולח עוד
שלח דחפני שלום הה״ר וידעת כי שלום חהלך ופקדת נוך ולח תחטא

וכי לח פקיד חתקח חוטח הוח הכי הוח ודחי דחי מתבכית חתת
וחנח עלוחי חריקת כי כשנת קדישח דהחי בריח דקד״ה
עין שם ותכן נ״כ קנת דחי כב בראשית ע׳ קפ״ו פתח ר״ש ותמר נש
בדרך כשהכל הולך לבו חסר ותמר לכל שכל הוח כך בר נש בעי
לחתקני לוחרני קמי קב״ה עד לח יפוק לחרחח בעי לחשלמה בית
ולנלני קמי מלכי׳ על חרחי כלה דתניכן דכתיב נדק לפניו יהלך
ויסם לדרך פעמיו דהח בכיתת לח חתפרם מיני ומכן בחיהו לח חהיחל
על מלכי׳ חה כתיב ביה ונם נדרך כשהכל הולך לבו חסר מלן לבו
דח קב״ה דלח יהך עמי׳ בחרחי׳ ונרע מן בישת חרחי׳ כנין ההוח
בר בש דלח מהיכן כי בחרי׳ עד לח יפוק לחרחי׳ לח בעי בישת
דחרי׳ ולחילו בחרחח כך חוכל לח חשתכל בחולי דחורחיות וכ״כ
חסר לבו דלח חוכל כהדי דחרי׳ ולח חשתכח בחרחי׳ ולחור לכל
שכל הוח לחילו כך שחע מלה דחיחומנת׳ דחרי׳ הוח לחור דשפות׳
הוח לחשתכלל ביה כהלי דשלוחו לבר בש על חת קייחת דרשיחת
בנשני דבר בש ולחור דלחו חיהו חיחומנת׳ שחע ר׳ יוסי שכח ולחשתכל
ביה ולחעביד חלת דנרחמי ע״כ וכן ולח ע׳ רע״ח ו״ל ולחברכם חולך
עבד לון לוי׳ ח״ר יוסי לי חיחת לחשתכח דחברכם ידע חשלכון חיכון לחחי
עבדילון לוי״ שלח ח״ר שעור חע״נ דשוה ידע רבול הוה לחעבד בכלהו
בכי בש דחיכון עיחי לחעבד לון לוי׳ בנין דכך חנהרין ליה לבר בש
לחעבד לון לוי׳ לחוספיון דהח כלח כהלי חלי׳ ובעוד דחיהו שוה חיל
עחהון לחנלי קב״ה עלי׳ דחברכם ת״ח כד בר בש עניד לוי׳ לבר בש
לחיהו לחשניח עלי׳ לשכיחת׳ לחתחנכ׳ כהדי׳ ולחיהך עחי׳ בחרח׳ ליחיבח
לי׳ בנ״כ כעי ליה לבר בש לחלוי לחוחשיות כנין דחכר לי׳ לשכיחת׳
ולחשניח עלי׳ לחתחכר׳ כחדי׳ ע״כ ובוה תבין מה דחי׳ כפ׳ שנלה
ערופה דף מ״ו ו״ל וקכי העיר דוחנין ידיהם ביחים על מקום עריפת
של עגלה וחחורים יכיהו לח שפכו חת הדם הזה ויכיהו לח דלו נכי
עגלה על לכיהו מוקבי ב״ד שפכו דמים הם חלח לח בח לכיהו ג
ופטרוהו בלח מוחות ובלח לוי׳ וכן׳ תניח היה ר״ח חוח כוהן לנלוי
משכר לוי׳ חין לו טיעור וכו׳ ע״ש מחלריך בנוח על לוי׳ לכך מניך
חדם מחוח להחר חפי׳ נדול חת הקטן כי ו״ל שם ת״ר הרב לחלמיד עד
עיכורם של עיר חבר לחבר עד תחוס שבת לרב חין לו טיעור וכשה
חחר רב שבת עד פרקה ולח לחמרן שלח רבו שחיכו מוכהן חבל רבו
מוכהן ג׳ פרסחות עוד שם ח״ר יוחנן משום ר׳ מחיר כל שחיכו חלוש
כחלו מופך דמים וכן׳ ולוה חית׳ כאה פ׳ בוחר שכיחי׳ שכשרו לקבל חדם נדול
הבח מן הדרך חו״ל נלך ונקבל חפי׳ שכיחי׳ ובנח חית׳ נדול שכנסת
חורחים יותר מהקבלת פני השכיחה ומכיח ריש חברכם :

ולענין חולה ע״ל דף כ״ד ע״כ מה שקחתר ערכן יפה לחולה נש
שם ע׳ ד׳ וכן׳ ויחי ע׳ תע״ו ו״ל ח״ר יהודה חכילו כל ומכח
דנפיל ליכם כי מרעי׳ ולח יכיל לנלחה כשחתו חתעברת וכו׳ ומלקת מחתר ע׳ ויקי
מיני׳ וכדין לח מהיר רוח לנפשח עד דחיינין דיכת דבר בש ולי חיינין ע׳ תע״ו
לי לטב כדין כשחת׳ חתחדרת לחתרחת ומהיר לכלח הח כחתת ד
דקיימת חלה כשעה ובחתת דלח קיימת חלה בדוכת חלחין יחיין
לקדיימת כשחת׳ לכלח ומלחת חתעבר מיני׳ תלכת בחתר לחלחין לית
לבר בש לעילח חלקין לכשחת׳ לבי דיני׳ דחיינין על מחרח ויהיו חסכידת
בכלח ולחסכידת כבל דעיכי דבר בש וכעובדין לח חסכידת דחח כלהו
בסכירת כתיבן וכלהו דיינין לי׳ לבר בש בהניח שעת׳ חיינין לי׳ לבר בש
לעילח כדין דוחק דנופא חשתכח יתיר משחר ומכח דחיינין לי׳ לטב
כדין חעבדין מיניה וכו׳ וכשחת׳ מהדרת לבתר ומהיר לכלח ולח חליף
בר בש מכי מרעי׳ עד דחיינין דיכת לעילח ולחי ליחיח הח כחב חייבי
עלמח כחב רשיעי עלמח קיימת בקיומיהון שלח קב״ה חשנח בחיי׳ דבר
בש חע״נ דכשחת לח וכי והוח חיחי דלבתר יכה דיינין לי׳ לטב כד״ח
מי לחי בחם ה׳ חם לחכון בחות הדשע ע״כ ובכתבי הח״י ו״ל ו״ל
שחיעתי בשמון ה׳ יחמדכו על ערש דוי היח כי סוד החולי בח לו
מחחת היכל רחמים לדין ומוד הי״ד דוי בש ׳ כחסכר׳ עשר
והכה זה העשר חזר לקיום ערש דוי והכי כל חשכבו הפכת בחלין
וכיחור הדכרים דש כי הלח כחולה לפי מחור החכמה נפתלק חחכו
ולכן נריך להחסיך לו חוון חשם כדי להעדו ולחזקו וזהו חשחירו״ל כי
חיון החולה כח חן החכמה והחבינן כי הלח החכמה ׳ שבשם
וכחשר הוחיחולה חתפכית י״ד ו נ ונעשית דוי ולו הוח חולה וזה לבד
נש ׳ בני שער והפכו לו ונעשה ערש שהוח שוכב על החטה שנק
ערש דוי וכו׳ ע״ש וזהו כי יאותנו ולח בחכח נש זהו כי והחכמה תחי
חת בעלי׳ וכחיים יח קב״ה ו״ל ומחזק קול רשע יהי רשע דח רשע
דחתחר כי שרש לח כרשע ה׳ דלח ייתי קב״ה תתן וכו׳ חלח רשע

בסכוכא ער"ש כד"ח ס' יסצדנו על ערש דוי ודלת הוא כל מסבבני סצכת בחלי דתתכפן עשר לעשרם ומחי ניסו ערש שלא תיהו בהשוך לתתון עשר דת שכוכת' דתיהי כלילת כללת דעשר ספירין דעלה לתתת. לין קדושה פחות מעשרה דתיהי ארי' לניחת דחובה וכנ"ל ס' יסצדנו וכו' והמחי על ערש דוי על שכוכת' ודחי ואי שכוכת' לאו תעין דוחק סצדיק תעין לתפעיל נופלת דכר כם דכי' ואמי' תשבה להשער דתיהי נוכלת דסציכה דלית שכוכת' דשכוכת' סציכת ליה חיד כלת תן רוח סעדה מ מהכך ותעבר ליה וכומכת דשכוכת' סציכת ליה חיד תן חלש ביחוד על דנלך ונקלוס ממדעת דיליה ונציך מדיכת שלוס בנופי' שלוס :

בחיבורי ע"כ

סימן ר"ך השבת חלום ותעניתו

איתא בפ' וישב ע' תכ"ח ניחלמו חלום ש"א דהת לתיתר דכל חלמין חולין כתר סצדת דשבת וכו' מה כתיב ויתאר אותם יוסף לא לחלמים סתרגומו ספשרנא לי' ס"ט בנין דשכי מיכאל לי' לשבר חלמת לפקדת לפקדון מצדת לך"ה בנין דתיכן לתיהו קיומת דכלא וכי' קיימת פצדת ת"ח הת לתתר דדכרת דחלמת לתיהו לתתת ולתיהו דכרת סתיתלה בנין דהת מלתר דכרתה שרי' עד כלי דכרת דחלמת שית' דכרת לימין וסלקת פצדת מדכרת דחלמת לדכרת לתר' חלמת לתיהו דכרת לתתת ומצדת קיימת עלייהו ומצדת קיימת כדכורת וע"ד בדכורת קיימת אלה דכתיב בלא לחלמים פתרוני הלא לאלהים ולתי ע"כ וכתב כהרי"ח ק"ד ק"ד"ס ניקוט לתי כללת ביחד ס שכתתת חלום לשתור לתתו קודם שתתרגו תלא לאלהים פתרונו' כדי שתקת הסניכה מקק לקייס הסתרגן השוב ההוא שכן כל תלחלות חולמים לתר הפה דהייכו עלכוא ואפשר שהו מלתר ל לחזדרת תלה בעל לתתרי' דהייכו לכתויר החלום בעל מקומו דהייכו היכלות פהוא מקום הסתרגן לדכרת דחלמת לתתת לתיהו היימן גבריאל כי הוא בעל סחלמות ארת דכרגן לימין כפי"ס בחיבור ובכריש זה הוא כיוכרה כשלכל כרגן הדי שם דכרגן מדכרת הכבושה עד הלוא לתתר דחלמת ומצדת קיימת עלייהו היימן היכלות שלוש ספיתרת נוקביימת החלום ולכן כדכורת קיימת תלה והוא כל החלומות חולמים לתר הפה דהייכו מקום שיונת מתנו דכור פהוא היכלות ע"כ ומצ' לתיהו ע' קצ"ו ו"ל ש"ח יפה תעבית לחלום כתם לבעורות ועקלת דתצבית' כהחוא יומת מתם לתו כיומת לחדת ת"ט בנין דלית לך יום לתתת דלא שלמת ביה יומת לחדת עלמה וכד תיהו שלמי בתצבית' דחלמת חולמיכל דהחוא יום לא תיכי עד דתתכטל החוא נוי"ו דתי ליה ליומת לחדת הת שולטר' דיומת לחדת הוא ולא עלל יומת כיומת לחר' דתכרי' כהתי נזונת ליית לך יום' דלא תתתי עלי' יומת עלמה לעולת ע"כ ולוט מדקדק בנוי' ודוקת כו כיום ע"כ והת דקלתר תכי' בשבת שם בפ"כ ע' ר"ג ר"ל מלן דשלחי בתצבית' בשבת' עביד בריעות' לו לא תיתת דלא עביד בריעות' הת מעודתי' תיכמות' בטיל תיכי' ואנכי' כני הת תדות' דשבת בטיל תיכי' ח"ל תלה דת שתבת דדת הוא דתשנתן עלי' תלעילא תכל כני עלמת בנין דהתי יומת לחדת' הוא לעולת ותת לחדת' דכל תדעין תדות' דכל ת תיכמות' כי תשתבח ותפילו דשניכם דייתין בהתי יומת והתי דר כם ליית ליה תדות' ולית ליה בייתת ואנכי' דת שכל צלתין ותתלין כלהו שלתין עלי' תתי שני' דשלחי בשבת ובשבת' דתתקת קדיש לתתלי כהתי יומת ותשבת התי כשבת לעלת' סלקת וקיימת קדיש וכדין לתתקעו כל נורי דינין דתתנורו עלי' ותפילו תשתיכו כני דיכי' דשלחי עלה כלת לבים כלת לתתקדש בנין דשבת' דתתקת לתתלי כל תוכו וכל תוכו תשתבח בנין דתתלי בשלוח דשלחי ע"ד תניכן קורבין לו נור דיכו של ע' שנה תלן שבשים שנה לת"ב תשבעו עלי' כל תיכון שבשין כתני דהוא דהוה כהו כלת לתקד בנין דתתקת קדיש בטל ליה לכר כם והני תילי כד מתערי עלי' כתלתת בלילי' דשבת' וכו' כך התי דשלחי בתצבית' בשבת' כל עלמת תלמן ותיכו עביב ותתי יומת ותשבת התי כד כם לתשבם דשניתת קדיש לתתלי' כהתי יומת ותשבת התי בקולת לת"ב תשבעו עלי' כל תיכון שבשין שכן לתתקת דלא שלחי עלי' דיכל בייומת לחדת לית כי רשו לתקדני עלי' בהוא יומת כ"ם שבת דלית לך יום דלא תשבת כי תלת ומלן דשלחי בתצבית' דחלמת בהוא יומת לת עד לתקד הוא יומ' עד דקדש ליה דיכיה לתכל דלו דשבשים שבה כיומת דשבת' וכו' ות"ח לאו לאנכי' עלי' כחלמי' בנין לתתבם עלי' דחי ות תתצדי עלי' ולת תודעו ליה בחלומת דהת לתקדי דש וכנ"כ לת יעורך דש

וכתיב כל יפקוד בנין דלחיהו דש ע"כ ועיין עוד בכתבי האר"י וכסידור האר"י ז"ל :

סימן רכ"א חלכות בריכות תוראת נשמים

איתא בכתבי האר"י ז"ל סוד התלבים בסוד מיקה שתקן ומריכין בירמי לעולל ואם לא תעלו לתד"ר הי הכל בניקון ולת היה נדיך לעב"ו בלל שכל כוונת עב"ו הוא לעורך שהירמי וזה היה תעלו תלד"ר שתקן כל העולמות בסוד תלבים ע"ש וב

נתן בו סנולת המזון והיה משובח יותר מן הפירות ואין מוסיפין
פירותיו של ע"י מיס וכרים לפדו לפן תמות שכב שיהי כו רבוי נשמיס
ואין מוציא לחבו תבואה ויש שהם מיעוט נשמיס ויוציאה ה
הרבה תבואה מפני שהדבר תלוי בחיים וכרים ע"כ ובזה תבין פסוקי
חם בחקתי תלכו ואתיי נשמיכם בעתם ואתנה הארץ יבולה ועץ
השדה יתן פריו דקשה למה נקיט לשון לבין נשמיכם לגבי כל ב"ל ח"ש
כי הקלמון כי יש מיס וכרים והם מנדילים כל פירות הארץ ואיס
נקבות מנדלין פירות הארמה ושביר קלמר חם בחוקתי תלכו וזו
ואתיי נשמיכם שכי מיני נשמיס מיס וכרים ואיס נקבות ואו ואתנה
הארץ יבולה וגם עץ השדה יתן פריו :

זמן רב"א על בשורות טובות מברך חטוב והמטיב

חייב אדם לברך על הרעה בדעת שלימה ובנפש חפיצה כי היעה
לעובדי הסם היה שאחזו הוא ע"פ מה דאי' ביום קדושין דף
ל"ט כל העושה מצוה אחת יאריכו ימיו ושנותיו מוטלין לו ולמוכרו כל
שוביותיו מרובי מעלותיו מריעין לו ואחה כמו שברוך כל הקורה
גולה ולא שיר ממנה לפני אות ח' וכל שעומותיו מרובים מובותיו
מוסיפין לו ודומה כמי שקיים כל התורה כולה וכו' אחר חביי מתניתין
דשבדי לי' יום טוב ויום בית וכי' רש"י מריעין לו בעה"ב לנקותו ה
שעומותיו שהיה שבר שלם וכו' ומביניתין דקתני מטיבין ומריעין
דשבדין ליום יום טוב ויום בית מי שעשה מצוה יעיר"ה דהוו ליובא וכי'
אתקלן לו בעה"ו יום טוב שלפרעין ממנו עוומותיו ומזה תיקון יום
טוב לעה"ב ע"כ והנו לי הרעה לעובדי ה' היא שאחתו כי אכא וה
מעשי שברו שלשם בעה"ב וכפ"ה בתוספות ע"ח ד"ל מקודם לאחרים
בר כש למחרי' דאיתיה שליס ומזן איהו דאיתיה שליס דוה להכס רבה מחר פ'
דכתיב התהלך לפני והיה תמים שליס בתמיות' ולא הוה לכתיב בתרחי ע"ל
ויותר לשליס יהי חור דוה דאיתיה שלימות דאקרי אהכס רבה וכני
איתיה מקודם למחרם בר כש למחרי יהות ה"ר לעשור אבא
דאיתיה בשלימות אבא שמעתא ד"ל איתיה בני קמי דר' פנחס דהה
איתיה בהמי דרגא קליס ה"ר לעשור אהכס רבה היה אהכס שלימה
בשלימו דתרין שטרין ואי לא אתקלל כתרין שטרין לאו איהו אהכס
כדקא יאות בשלימו ע"ד תניכן בתרין שטרין אתפרש אהכס רחימו
דקב"ה את אתו דרחים ליה אנא ואת רחית ליה עותרא אורכא דיומין
בנין דיה שליס על שכאי לאחרי אתתקן לו ואנו כך רחים ליה ואי
לאהי יהא בהכוכה ויהדר עלי' קב"ה נלגולא דילוא יהא כמי ליה ולא
יהיה ובג"ד רחימו דא לאו איהו אהכס דאחית לי' עקדא דאיתיה לאקדי
שליס ההוא בתרין שטרין בין בדיכה בין
בטיבו וכי' כיה בתרין שטרין אפילו הוא בטיל בפתיה מיכך דא איהו רחים ליה ואי
שליס דהוי בתרין שטרין ע"כ ובזה תבין הפסוקים ויאחר ה' ל השטן
את איוב לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ איש תם וישר וירא
שמים וסר מרע וישן השטן את ה' ואחר החטא יהא אוהב שלים הלא
אתה שכת בעדו ובעד ביתו וגו' ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר
לו אם לא על פניך יברכך וגו' ואחר זה כתיב פעם אחרת ויאחר ה'
אל השטן ועומד ושוחט מאיזה בתחומות ר"ל אע"פ שפעם בו מרה"ל
מאיזה בתמיות ע"כ איזה בדיק ואיזה היה : ובזה תבין פעמ' פעם פ' נח' דפס
בדכות
דכתיב דפס"ח ר"ל לאחרו בשביה שהוציאו לר"ע להריגה ועון ק"ש היה
והיו מזכירין את בשרו בסרקות של ברזל והוא מקבל עליו עול מ
מלכות שמים בהכבה בהיכא דיקא ר"ל מאחת שהיה חובב הק"ב
לאחרו לו לתלמידיו עד כאן לאחר שהגיע מעשר על פסוק
זה בכל נפשך ואפילו הוא נוטל את נשמתך כי לא הוה רחימו שליס
ולכך הנו מוסיפין כרוך אתה ה' הכוחר בעמו ישראל בהכבה ומוחרים
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד כי אמו פוחתין בהכבה דכא להכתנו היינו
רחימו שליס אפילו הוא נוטל את נשמך ומפיימי בהכבה ומוחרים
שמע ישראל וגו' שנריך ליזכור נפשו על קדושת שמו הגדול בהכבה
רבה ולכך מוחרים אתה ה' אלהינו את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך וגו'
ובספרי קיצור רחבי' חכמה כתב בשער אהכה ר"ל שאם עובד להק"ב
בשביל שכר עה"ב שיהיה לו עושר וכבוד הוא נוטל שכרו בעה"ו וכמו
שהעה"ו כלה ונגמר כך שכרו כלה וחבל בעה"ו ואם בשביל גן עדן
שכרו ע"י המלחים המשמשים את הגן אבל אם הוא עובד להאהבת
הק"ב הוא אדביק בשמיו בתחד ובשדותיו לייחדם כראוי ולכן
שכרו מלעילא מעלה לחוות בעומק ה' ע"כ והו' פי' הפסוק ואהבת
את ה' אלהיך ובדבקה בו ר"ל כי אם שמי יהיה אהבה אבל השטן אם
על נפשך לקבל עליך ולכן חאמר בדבקה בו שיהי' תכליתו רק להדביק

כשתו בתחי :

ובדרך אחר לפרש להאהבה את ה' אלהיך ולדבקה בו כי חית' בקיימ
ר"ח דף כ"ג ר"ל אהבת בני אדם לאמ"י אינו שוה שלא לשמה
שאהבת כן תתעלה עבודתם כי לא יפסיקה אהבה מי שים לו כוונה לשמי
שים לו רוח למי שים לו בשם כשי עלותיו במדרגת הסולם כך תזהיר
בשמו ונופו ותתמיד אהבתה דלא יוכל להפרד אהבתו מדוב אשכון בו
והשגחה כי בשם אחד ביחוד מכולהון שבעתי' היה קדושה ב' הקליפו'
והקליפו' הם מסך מבדיל בין כשא לאלהי ולכן לא תתמיד אהבתו
לשם' כי אם מן ואין אתנו יודע וכאשר יזכה של החוח מסתרין שבכר הוא
מובדל ויתר מהקליפות מתמיד יותר אהבתה לשם' וכאשר יזכה לא
הגשמה שהיה מבקשת אחין אם קליפה כלל שהיה לשום השלך בשבחות
ויוי"טובי"ם תהי' אהבתו דבקה תמיד בשם ותבקה עליון מהסנונות
הנוקבות"ו שהוא מתבטל בשבת יותר החול ותעטוף אהבת עה"ו שהעולם
עולם הבוח ותלבש אהבת עולם הבאות שהם בשמות
נהורות במדור החיים דבוקים ביוצרם והתדבק במה שתעיד לחיי בסוף
ואחריותו כי יהיה מכח הדוגה את הגולה ויחזוב כי העה"ו הוא כגר
ולכך יפשיט אהבת עה"ו ולבוש באהבה דבקה עה"ו כ"ל בב"ב כראשית ע"ק ח"ה ולכה תיהו מחר פ'
הוא תמיד לבוק בשם ד"ה ע"ב ו"ל בב"ב כראשית ע"ק ח"ה ולכה תיהו מחר
דיהית בשמת מכמני יקיר לילה מעשה תקוסס חלק ועביד לה בראשי ע"ק
ותיקון דרי מחוקין קדמאין כל הבשמות נוהרות מכסה הכבוד
הרוחה מקום שעשה בשם ליעקב ע"כ ומה מאוד מיהרו הקדמוני בח"ת כמו"כ
וכו' ובכי' ר"ט ד' נריכין להודות כי חית' בראשית תמיה דף ס"ו ו"ל
עבין ותשמיל מה הוא נודל חסדו עמנו הם שהבשי שעשו לאחבינו
ע"י כביהינו הם מהבשים שעשה למו ומה שעושה בכל יום כי הכל הוא
ע"י הבכיל מקבולה עמנו והיא הסם התרחית ולכן מן הרחוי שלח נהי
בפני טובה על כל הטובות והחבדי שקבלנו ממנו ית"ש חלק שנחלק
לעשות לנוכו ולאחוב חוכו כשם שהוא אוהב אותנו ומיניות שהאהבה א
הכו מעוררי בתפלתינו ומנות ינו לייחד השכיה וכל יחוד הוא אהבה
ובפרט בנלותינו זה שאין יחוד והבשיה היא בנלות בעו"ה כמ"ש
בבשעיהו שלחה אמכם חבל לתקן היחוד בתפלתינו ובמנות ינו והוא
במשל יבן האוהב את אשו שהוא משא מלבוי שאר בשות ועוכה הוא מעביי
ויתרעם על חבוי ויבכה על נויסי' ויבוד לחבוי אהבת בעוריס ובזה
מעורר האהבה שיו ואחבתו מחוביי לעורר האהבה ע בתפלת ע"כ ומזה
שמעו הייס את דיב ה' ואית' בומר אדם אתם רבינה וב חמי מחלוק
בהלבה שמעו הייס את דיב ה' עד מתי תהי ה' שכיה בבלו נעם בספר
תיקוני ו"ל דהה שכיות הוי בנלות ולית בכו אחן דיתעור לנבה להדהה
לבעלה אלא עוד שאם מחרי מדדות דיחון לבנייהו מוחין בכל
יומא ולילה בחוריית' דבעל פה בלשה קושין ומוחין עה ואחרון הב
הב בב לן עותלה בעלמא דין בב לן עותלה בעלמא דאתי כמה
לחוקמה לעוד ויתו לך שבר הרבה ולית אחן ל
לישתל בחוריית' לבלקל שכיות' עד מן נלות' ולחברה לה עם
בעלה בנין דחיהן חטיהן לבא ומתיהן עייהן וכו' ה קלה בניך
בכל לילה וכו' ואחיה לן לישתלון בחוריית' לחברה שכיות' עם ה"ה
כמה לחוקמה לעוד ויתו לך שבר הרבה ולית אחן ל
לישתל בחוריית' לבלקל שכיות' עד מן נלות' ולחברה לה עם
בעלה בנין דחיהן חטיהן לבא ומתיהן עייהן וכו' ה קלה בניך
בכל לילה וכו' ואחיה לן לישתלון בחוריית' לחברה שכיות' עם ה"ה
כנוסת דוד לחיר חם יתן אבת לעיני לעפעפי תנומה עד תחת
מקום לה' ואיהו הוה משתל בחוריית' לחברה חוה ואתיחיד ול תמוש
תורת חסך ע"כ והו' נשקה הנעלם ואין מוסיף לה ובכתבי מבוארת קדוש
דף כ' ו"ל וחכמי הסתרי אחרו כשנור זו הכבית מדרגין עוקבה ו ידעלי
כן יום זה הק"ב נודד מתקדמה לבאהב מרצון זד כדביב הוי ה' הוה
שמי ובכודי לאחר לה יתן וגו' כביכול בנר בחיק אחר משתוקק לבוב
לתקומו של שלין מבוש מתיר לה שנחו מביה ואחרון ומסר הסתת
ביה הבכיל לעורר הדברי הבלו וכי' ואחיה התעוב שבה בפתיחי שערי בינה
ואחרי בחלה עליון ע"כ ומו שהזכרנו בסוד עוו לשלים כי אתחיל
נקדתי נדפי שניבת לבל ראש אחיהו כי ישקבה וכה ויהי כי אחיים רק
דוכם בכולם כל התבלי דק למלאי כפני ולפה לה יוכר האחד הטוב
שעם לו הק"ב ולכך מי שיראת ה' טוב בלבבו בכל מה שבניע לו טובה
מן הש"י כגון מי שהוא חולה ונתרפא לו כדוע לזה יהי' לגלו כתו ומשומדי
בכל יום יוכר חסדי הקל שבניל מחות ואו יהי' לו ביכים בלבבו כמו
שבתב בפר"ח ביוכר האדם שבין שמור אותנו מכל בדעתינו בהויות יו
מהרהוי תשוב ועשני תעבי תשוב מיד הק"ב מרחם עלינו בפר בעבין
עניי הנשם בהחלבר זה פיבוא כתם פעמי חין מספר כי ישרא עשקדוש
וחביב לפני קונו בנוור ג' תעבית הש"י יעבה לותם ע"כ ולכך מדרת
הפוסקים או הבימני נבי מהדיי מי ריח הדוחה אוקום שנשש בשיש
לחבות ונו' ובכי' ר"ט מדבשה נד יכין לשודות וכו' בו"ר ך הדוחה

מלבניו ובשם מרפאה הצנועה עליונו . (סי' רכ"ח אם היו בעיר
אחרת עירית הנשם ותח"כ בסיומן רכ"כ חייב אדם לברך על הרעה
ליטיבה הנשם היא עיות או כיון שמקבל בהכנה ובפ"ד ת"ש מחוד דוק
מכל רכ"ל :

(סי' רכ"ד הרואה מקולקלים וכו' לחוור בח"י שנתן לך חביס לעובדי
דגמנו וכו') (בסי' רכ"ה הרואה את חבירו לחתר ל' יום לחזר
שהחיינו וכו') (בסי' רכ"ו היועץ ביום ביטן ותחה חולנות
וכו' טעם הדברי :

איהא בפ' קדושים ע' קכ"ב ו"ל אל תפני אל האלילים ואלהי
מסכה לא תעשו לכם ר' אבא אחזר אומר לוה לבד נב
לאסתכלא בטבעות שיהיו ולא לאתכנאי מניהן ולא לאתדבקה בהו
וכ"ש לאסתכל בהו דאסיר ליה לבר נש לאסתכלא כאתר דלא נהיר
ע"כ ותו"ל לוה דתי כשבעתי אחר"י ו"ל כי ומוכח כי הישבה אחת מהן כיצד
בהסתכלות שיכוס בהם בלבב ומוחלה אחרוחים ע"כ ובספר קיצור
ר"א קף ל"ט ו"ל יש דבריס שהבורי העולם אחותר להסתכל בהם ו
ובלבב שיכיך בעין היוצץ ביומי ניסן ותחה חולנות שלבלבו שחכך
ברוך שכבה לו בעולמו והרי זה שהבה עליהו בהתותו בדבר הנשמי ו
ובטרבה אחות מכרך עליו שבאו רוחני וכוונת כוה כל הדברים שנזכרו
בה בהרחה אחברכין עליהם ע"כ ובפ' ויצא ע' תכ"ח ו"ל בקיצור
דעותהן דמדוקי' מדיה דכתיב דמן ירחיקו ישעה וכ"ם דהנחה דוחק
הקדיש די עלי'ירית ליה לבדוקי' דלעולש דהוה שמשא דילי' דהא קב"ה
ת"ל ותן לעולש כן שכט חמשא לבניה חתיך וע"ד הוה לי' לעולש
לירחעא ליה כי סגיס כרוחך . ואי כי סגיס ברוחך וכו' ויאמר הקשיה
לשחול אם חרחה אותי חלא חאר ליה אי חיכול למיקם על עקביה דרוחח
דבכקש לך בשעחא דאחנסיב ויכך יהא לך כדין דהא כל הנוח
«עקבי דיוחח בשעת דיבר בעל כך הוה חמי ליה לאלישע דיהא כי' ד
דבקות' דכקב יהות ת"ח הוי חלן לאחכבל בחיב דאולוף ירכי יחחי'
ליה בהנוח חכמת יכול לאחנסבא בהנוח חכמת יחיב ת"ח יוסף כל
«מה דאיהו עביד הוי חמי כרוחך דחכמת להנוח דיוקא דאלו וכ"ש
הוה מסחייב ליה חלחא ואחנסבא ליה רוחח אחרא חלוו בהנוח
עלאה יחיר בשעת דל"ל ההוא רשע והנה נפל בפני חוחשוע יוסף
דלא הוה יכיל על מה חיבי חלה כיון דאחר ובנפן שלשה שריני'
חחעבר רוחי' ואחוסף בנפיהו ואחבכל בדיוקי' דאלו כדין חחניהו
רוחי' וידע חלה ע"כ וכחב בהרי חמה דף קי"ב חם חרחה אותי חס
חוכל למיקם וכו' כלומר כשחרצה לבשוב בחיוב חפוחה בבית מדרשן
ויוכל לעשות על עניו ההוא כלל כך דביקות כמו שביית בשעת ש
שבשחלקת חמוך ואם חוכל לרחות אותי ולעיירכי בעין שכלך כמו
שביית בעת ההיא שלקחתי אחוך יהי' לך כן ר"ל כדין יהי' לך דבקות'
כי כדקא יאות שאו מחדבק בשמו ודומה כי חוחש ויכול לעשות מה
שעשה ע"כ מוכח מכל זה כשאדם חיוה דבר ואח"כ כשמעייר לבניו
אותו הענין הוי אומר הדבר מחדבק בו אחש בין לטוב בין למוטב
ובכן כוה כל הנ"ל והו לפשוט"ד הכשטר אחביניהו אל יבטוד שלא אחוך
דבר שלבה שמחוך כך וכיוצא ר"ל כשרוצה להוכיר אדם שעשה אחמו
לו חדיך לעייר לפניו גודלו ושיבר קלחר אל יבטוד שלא אחוך דבר
שלבה שמחוך כך וכיוצא בכן אלחר היה דחדבק טבי חיוחו לה"ש
מחוחדין ולאלעלה רחוק' מלבניו כוה שחדבק טבי חיוחו אדיק מעייר
לפניו בגיוד והו ולא זכר שר חשקים את יוסף ושכחהו ר"ל
שבשכח גודלו . וכוה יבנין הטעם שבדבר הכרים חבבה החורה
להסחכל בהרים הכרים שאוחה להסחכל בכר חוחה ולכל דבר קדושה
וקבלת כשבת ו"ט כחיב לחיוק יום בהלבנת שבת וכוה יבנין
מחוך פ' קדושי ע"כ קדושים ע' קכ"ב ו"ל אל חפני אל לבר נב להסחכל
בשפיכוח לחחנת בגון שלא ייחי בהסחכלות כיצא לשלה לחחנת
וכך כוה עביד ר"ש כד כוה חזיל כחיב והו חבריח חולין בחרי
ואחה אל חקרב לחוחנחו שפיכח מוחיך ועיניך והו חאחר לחבדי שלא חחן
דיוקא בשפיכח לחחנת' בייחיה לי לבדוקי' בלל ואי סלק
כוה הדוחק בשפיכח לחחנת' ע"ש ותבין ע"ב ע"ש . ותבין כוה
מה שקדמנו בשם מפני שבו דיוקן השביעה עיי' כחייט דף ס"ב
וכ"ו שחחיך כוה ותבין כוה הסמוך כרחשית כרח חלהים ונו' ולחרן
היינו חבו ויחמר חלהים יהי אור ויהי אור היינו ר"ו כי ע"י סנוחת

בשבת הל"ל ע' ר"ח

מחוך פ' קדושי

פו ע' ר"ד בעלמא ברוח עלאה קיימת וכך יפקון שבילוי בשנת שיהא הוי

הקשת לחוחר כרוך וכחב בברית וכו' והשוה להסחכל בו
ביותר חית' כפ' ר' ר"ד ו"ל הוי קשת דחתחוי ב
הקב"ה

מכל מקום לא יעשה כן אלא יעמוד בתפלה ויבקש רחמים שיעשה
עמו נס ויבטל ממנו הרהור זה ויחזור לבו לאביו שבשמים ואל
יחבונן בדברים אלו כלל ואל יחן בלבו שום מחשבה מהן ואל
יחבונן בשום דבר מדברי הבלים אלו ואל יחן בלבו שום מחשבה
מהן ואל יחבונן בשום דבר מדברי הבלים אלו ואל יחן בלבו שום
מחשבה מהן ואל יחבונן בשום דבר מדברי הבלים אלו ואל יחן
בלבו שום מחשבה מהן ואל יחבונן בשום דבר מדברי הבלים אלו
ואל יחן בלבו שום מחשבה מהן ואל יחבונן בשום דבר מדברי
הבלים אלו ואל יחן בלבו שום מחשבה מהן ואל יחבונן בשום
דבר מדברי הבלים אלו ואל יחן בלבו שום מחשבה מהן ואל
יחבונן בשום דבר מדברי הבלים אלו ואל יחן בלבו שום מחשבה
מהן ואל יחבונן בשום דבר מדברי הבלים אלו ואל יחן בלבו
שום מחשבה מהן ואל יחבונן בשום דבר מדברי הבלים אלו ואל
יחן בלבו שום מחשבה מהן ואל יחבונן בשום דבר מדברי הבלים
אלו ואל יחן בלבו שום מחשבה מהן ואל יחבונן בשום דבר
מדברי הבלים אלו ואל יחן בלבו שום מחשבה מהן ואל יחבונן
בשום דבר מדברי הבלים אלו ואל יחן בלבו שום מחשבה מהן
ואל יחבונן בשום דבר מדברי הבלים אלו ואל יחן בלבו שום
מחשבה מהן ואל יחבונן בשום דבר מדברי הבלים אלו ואל יחן

הק"ם למימרי את ישראל דהיה מכוייבת נריס מית'ניו דאין הברכה אינו' בדבר המדוד והמכוי אלא רוח דאלת'כד בליק בראשית דקב"ה ליאברי עלמא לא הוי אפשר לאשגחא כי' תנו לומרותי' ואשוה הכי לאנדיך למיחזל בפירין כשלהבת הקשורה בגחלת דפשירין מלעלן מפשר וכיון דלית בהון מפשר ואשגון לית כהו בליסה לאתנחא עלויה ואשוה הכי כד בעא קב"ה לאשרויה שכינת' ביניהו מה יתהון לאתסכא עלויהו מוקמן ואילא עלאה לאתנחא ולדכרית יתהון דלית מכן ולית מכן דלכר התנוי והתידוד הוי בסטרא דחיי ואשוה הכי לא שרי' כי' כרכת' ולית מכן מ' דקדושה על פום אלתא לאתחזי ובשפר מערכות ת' אלהות דף רכ"ד שפר העזירות כבר דברתי כי עשר ספירות הם סם יקוד בכל נגדם בנגדד התפקד ולכן תמצא כי כל התפקדי"ם יעלו יותר מ"י ואתה בעל חייט כבודו מקוטנו מוכח לי' דבר כאן בדיוק כי כל החשבונות חוכם עולים חלף עד תשע כי בסוד ת"ילי' מ"ם עד ת' תאמת הע' שכתם ובשיעורו לי' יש להם דמיון הע' ומערכת בשני עמיה כי כל התפקדים מחלקים בשלשה מערכת אחדים עשיריות יחות והמערכה התחתונה הולכת עד ט' ומהי"ד מתחיל המערכה הבני' מהעשיריות ולזה תמצא שהי"ד בעשיריות היה דמיון ה"ת עת אחדים וה"כ דמיון הכ' וה"ל כדמיון ה"נ וכן עד ל' וכן הק' ים לה היחוס אל ה"ת נ"כ ומאחר התחילה המפקד למיחות עד ם' התפשם מיחות שהם ל' כאלו סכל החשבון חוכו חלף עד תשע וע"ד זה תמצא כי כמו חותיות החלפת כיתת כ"ו עם הכפולות שהם ג' פעמים ט' בנגד ג' מערכות שחזרנו לאד בנגדם דומות החלף בי"ת חי"ק בכ"ך בל"ם דת"ך הכ"ף וס"ם זע"ן חצ"ף טק"ן הלח תרחה שהן שם שת ט' מעלות מסולסות לבי טבע המפקד חע"י ם שהשלמת הם שבעה ומחלקן כת הקיון כיתה כ"ו עם הכפולות (סהיה מלכות) כי הכטיעות לה הגיעו חלף עד ט' לבי טבע המפקד כיון שחזרתי בטעם שם הספירות כי נקראו כן מ"ל מספר (הייכו תשע ספירות חכ"ד חנ"ת הה"י) והעשרה היה העזירות ויש לה מבין העשירי שחזר חל ה"ת והוא כח בעשה מכללות הט' לכל מהות התחלת מערכ' השניי בהספר וכן הוא כח מחובר מכללותם וכעון תחלה בסוף כי חזרת חל החד שהיה עשרה ברחש בעלה כוכב החרי שהנלגלו על רחשו (והוא הוי וכן לחריות יסוד שהוכב עולה על רחשו)

מאחר פ' בראשי ע"ק וכן"ם מלה"ד לאלך שעלה בלבו לעשות נגנו ט' לגלגל וכריס והיו כלם דקלים אחד כשיהיו כלם מין אחד ח"ת ל להתקיים מה שעה נעשו אתרוג בגופם והוא ח' מאחזן הע' שעלה בלבו להיות כרכים ואתרוג אלו הוי נקבה והיינו דכתיב פרי עץ הדר כפת תמרים ע"כ ע"ל דף כ"ע ועיין בחיים דף י"ב ותיבן דברינו הכוונה בזה ט' כלי הנקבה שהיה עשירית וכו' ולזה השיעול השעל הזה בלקליו יותר מאילנות אחרי כי שנטע הקבל שלח יעשה פרי אם לא יהיה נטוע אלא תמיר אחר שיפרח אלא ופתרתיו ישלח זה אל זה כנשעל שכני שהשלמות לה הגיע שלח עד היסוד וכו' ולזה הק"כה כי ט' חדות הקלה לה יוכלו להשתמש כל ח' בפעולותיו התיוחדות לו כי אם כשיעמדו כת אחר שיתחתף עם כולם על ידיו ופעולו לכן קדם ליטע אתרוג שהיה נקבה כנגדם לחזות בית קבולם ואעפ"י שהיה בתוך תיבת העשה היה בתחלת התיבה והיה עשירית וכן ע"ם ושם בחיים מפיים וזהו טעם י' דברות י' מאמרות ובמערכות שהודרי עשר חדות כנגד עשר ספירות והשעיהי קדם היו לשעבוד שהיה חדות העשיריות וטעם העשר כדי להגדיל עשר ידי כח הטעטה להגיע ברכה ושוער בחלן כי ברכת הלחן וברכת ה' היה תעשיר ותחכו דו"ל עשר כשעל תתעשר וכו' ע"ש שתיבן ובזה תבין מה שאי' בש"ר מדליקין קף ל"ב ובשאנו כת בותי אם לא תתרח לכם תרומו השעיה עד כלי עד שיבלו שפתותיכם שלאמר דו' פלב"ד ח"ם כי הלא כ בשעת השעה ח"כ יהי' דבר האמור ותעש"כ יהיה לכם ברכה ולשון בחות שלו ודלי כלילתן דשכינן דשני שבט אחרת לית בית ברכה אלא אם שהוא שבט דקדושה יש לה ברכה ולכן משער שהוא קודש וכל"ל יהיה ברכה ולהי לדברי החיים הל"ל שרי בסידור הא"י"ל בסוד כוונת ק"ש שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד כתב ז"ל אחד ז"ת שם ע"ה ז"ת ב"ה ת"ת ו"ת ש"ת שנק' ת"ת וכו') אלי חל"ף ד"ל"ת כו"ן ו"ד ונקו' ד' כי ו"ו הוא ט"ם והמלכות היא עשירית) כי באותיות שן ת"ב עלה ט' כוה ח"ב ה"ו ו"ח ט' הם נ"י מ"ה ת"ב ה"ם אותיות שם בו"ח שהוא נ"י מ"ה והמלכות היא עשירית ודיוק לחבר שתיהן יחד ולכך כלמ"ד כי מלכות בחזוה ב"ת ו"ן עשר שהיא בלבלת כל העשרה ונם כבר כתבתי כי כשם שהחכמ' בחות י' כלות ל' בעשרה ונם כבר כתבתי כי כשם שהחכמ' בחות י' כלות ל' בעשרה

כן מלכות י' בסוד בחשעית ב' בחשעית עיין שם ע"ל' על פסוק בחשעית בחמשה ירחת ה' :

ואיתא בפ' במדבר שלח את האים עדת כל בני ישראל פי' רש"י מתוך חבתן מוכה אותם בכל שנה ע"כ דלכאורה קשה מ"ש בפקוח מן החשבון הזה כי ליתא כלהבת הזה טעם דכתיב כשדעים עם לית ה' כי הלא יש ע' לאומות והכה ז' לאומות כבשו ונ' לאומות קני קניני קדמוני הם שמורים לעתיד לבא כשדעים עשיו וק"ל כל דבר שבשעים בתבטל ויש"ד הם לאומה ח' לכך כתיב כן בשדעים עם לית ה' ובשלשו דק כ"ם עכ"ל והכה אית' בפ"ק דסיטה דף נ' ע"ב כל דבר שבתיקון לפילא בחלף לית בטיל דבכר ר' ינחן את שדרכו לאמות שיהו שיון יוכרין חלף במקון ורים לקום בכר כל שדרכו לאמות אף שבפעמים מוכרין שלא במקון היו בטל לכך כתיב כן בשדעים עם לית ה' ובשלשו דק כ"ם שיהיה לסם דבר חשוב שאני בחלף לית בטל אבל יש פלוגתא אם שדרכו לאמות או כל שדרכו לאמות לכך מדייק חתוך חבתן לפיכך מוכה אותם בכל שנה : ובזה יתורץ מדרש רבה פקוד את בני ישראל הם"ד בשים היה מלכות ושלשת אין מספר אחת היה שונאי תיתי ע"כ דלכאורה קשה מה שייכות יש שתהא פקוד את בני ישראל הם"ד בשים היה מלכות לפ"ד מ"ם כי טעם הוא שדיך לאמות שיבי לסם דין דבר חשוב שאני בחלף לית בטיל רק לאמות אם יש חשש שיבטל אבל מאחר שהם רק כ"ט כי כשדי עם לית היה מה נדיך לפקוד אותם לכך דקאמר פקוד את בני ישראל אבל יהי' לך קשה קושי' הכ"ל לו"ק הם"ד בשים היה מלכות ואחת היה יוכתי תותי וח"כ מתיילת לחי שיתבטלו לכך קאמר פקוד את בני ישראל ובזה תבין כי' פסוקים הם קשוחני בלח חל כעסוקי בהכלייהם ואחי לקניים בלח עם בנוי בכל לכתיבים ופי' רש"י בלח עם בחומה שדין להם שם שכ' כן כשדים זה עם לח היה ע"כ ולכאורה קשה למה פרט דוקא ע"י כשדים לפ"ד ח"ם כי הקדמנו כי יש שני תקוה ליזרחל חו"ח הם נדיקי חוי תבילו בחלף לית בטיל והוא בחילי' כפ' ים בוחלין דף קל"ח ע"כ ויכו אחאי הנני כשלני ושפה חים ותני ל"ו חים והלח לית נחמר חלח כשדים ושפה ל"ל ר' יוחנן וכי לחמר ל"ו חים והלח לית נחמר חלח כשדים ושפה חלח זה יחיר מן שפה שפוכה על מסחדרין ע"כ וח"כ חם הם נדיקי חוי תבילו בחלף לית בטיל ויוטעם הל"ל ועוד ים תקוה פחות מזה' ולוך נעשו פחות מזה' כי כשדים כתיב הן עם לית היה ולכך קחמר הם כעסוקי בלח חל ואחי לקניים בלח עם בני מפשה הל"ל ועש"ה זה תבין נמ' לית היה היינו שחנדף חותם ויסיו בחלני עשיו : ועש"ה זה תבין נמ' בזוהר ויחת ר"ב ר' יוחנן ויהי כתיב והיה מספר בני ישראל אשר לא יימד ולא יספר לית קושיא כאן בזוהר עושין רצונו של מקום ע"כ ולכאורה קשה לוך כאן בזוהר ישראל עושין רצונו של מקום ע"כ ולכתוב קשה לוך כשהיה בזוהר ח' כל ל' נחשב להרבה בני אדם ולכך חשב לו יספר :

כי' רל"א כל כוונתו יהיה לשם שמים

להיות כי יש ע' פנים לתורה וז' מהן רמז והכה ירידת בני ישראל מוסר כלה לאומות הוא היות על הולד בעמדו בתוך בטן אמו ע"פ כתבי האריז"ל ע"ש ואלה שמות בני ישראל שהם כוחות הקודש הבאים כי כוון שם בגוף רמ"ח אברים ושס"ה גידין כן יש בנשמה עצמה והם כוחות הנשמה הבאים מעקדים את יעקב אבינו ע"ה ואותו הפלים בתוך הולד בעוברו בבטן אמו עם יעקב אבינו היינו ע"ה ולא תאמר שכבר נתן לבני אדום בקרבו היובותר בשו' הוא כי אין דומה אדום לבני יעקב אבינו ע"ה יוצר רוח חדש בקרבו היובותר וככתוב בקרבו וכן מובטח מלך גואל כן הנשמה הולכות ומכוסת בגוף הבטן העובר בימי אמו ובתוך בטן העובר מבריים בעיניים ורוח ג"כ וה"ם יוצר רוח חדש בקרבו כתוכן שכל עוד שהעובר הלוך ונגדל כן הנשמה בכללות . ולו"ת הכתוב מגדיישה כי כוחות הנשמה בחים מעט מעט ואח"כ בעת בלידה שכבר נעשה חים חי חים וביתו בתו שהוא בגוף שהוא בית לנשמה חו בתו בהחלט כל הכוחות בתוך הגוף ע"כ ויקם מלך חדש אשר לא ידע את יוסף וכסיל - על מצרים בהיות בתוך הבטן העובר יאמר לו ידע את יוסף זה הק"בה: ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל עשם כוחות הטומאה . הנה עם בני ישראל עשם כוחות הנשמה רב ועצום ממנו מה נעשה ויבן ערי מסכנות לפרעה עשם הינם"ר .

ואז תתקנו מה ד' שזה בזה"ן שכל ימים הרחשונים כי הנדיקים לק"ל בימיהם יום הכיפורים שהוא ו"ק כיום הרחשון דהיינו יום המיתתם כיום הרחשון שלהם שהוא ו"ק שזה שנתים ימים ונליה והוה לתקנלי כנגני דתלי (כ"ת דתקנלי כנגני דתלי) מוציר חנין וכנ"ל כל פרכחין מתים ונלי תלין תחנון בתיימין דתלין בתיקון קדיש דתלין תמלי תלין לקיימין (י) דלתיתת וכו' חוטוטת בהוי חוטוטת בנוק דפרדסק"ת דכי כשיב רוחה דיני לתניר לחנין ובהוי נוקבת דחוטוטת בנוקבת דפרדסק"ת תלייש ה' לקיימין ה' לחתת לתתת ולת רוחת בניין חוזרין שתיישה ורוחי דחוי דבהוי רוחה ואיזין לאחדא תכוחי לומתי תלכת מעיתה וכתיב וכתה עליו רוח מכוחה וכיה ננו' ע"כ. ואית בכתבי האר"י ז"ל ובהוי נוקב דחוטוטי דפרדסק"ת תלית וכו' כי הוי נקדת ה' ולכן בניין מיה רוחה לקיימין ה' דלתיתת ה' בחי' המלכות ע"כ: ולזה מתיים שם ביחוד הכ"ל והכה כ' רוחין תלו דחוי בוה הניקוד קוץ תחר בחי"ה בכל שם מה"נ כי הוה נקוד כל שם מה"נ בוה נני ם"ך ותכוונקיו הו רחוו שם ם"נ שם כחיונתי שהם ם"ך וחוה תעורר רוחה לוזעיר נם תכוון בניקוד זה ם"ך ושם כללותם ם"ך כוונון לחלי' לחוון כי כחוך חיי עד שנוקבת חניקוד זה לת"ך תכוין בכחיונתי בחוטוט הזה שהוא שם ם"נ כיוד ה"י רחשונה דשם זה בוה בנוקבת דפרדסק"ת יחיכי והיותה ה"י ה' (י) כל זה הוה כשהי ע"כ ומוקבת דפרדסק"ת בשחלת הוה מניחות קוד ה"י שכייה על שם זה והוה"ו הוה תות' בחחיכה המוקבת בין האוקבי' וה"ד בכחתי' חשם זה תות' (י) שבנוק' יחיכי שחוחה בחשבת בחיות ז' ועיר תכניעלעוכרי ותות ו"ד של חלחי הם בחשבים הוה (י) נמוה בוקב' תכייה תוך ה' תכייה וחחוה בחוך חיות לל הוקבת של ועיר תכפין וכו'. וכוה תבין מה דחיתת ם"ך ויקרח ע' כ"ד "ומח"פ קדושים ע"קם"ב ז"ה לשוו רשב"י ויוחן חד הוה יחיב לבבח דוד תרעין דלוד וקין ע' כ"ד וח"ב עיכוכי וחוח בשחבת דבריי וחפתים בהורח ן' שוכין לחיכני קדושי ע"קם"ב חתחלך בהורח וחתחי כיה בשחבת חוכחת וחיקוק חוור ליה לר"ת בריה חת לבתרחי וכחו דהה ודלי נוידם חתנור לפלגא קכ"ה כעי לחודעת לי דוד"ו' ויחין תלין הוה מלחת דחתנור לפלגא עד דקכ"ה חודעי לנדיקי הה"ד כי לת יעשה ה' חלחים דבר כי חם נלח סוכו חל עבדיו הכבירים וכו' חכ"ם ודלי חלחת לתבסם עלל לבייתיה ודלם דכתיב כי נדיק ה' נדקות חהב ישר יחזו פניהו וכו' ע"ל רוח עלחה לחיכון יחי קדם דחתיקה קדישה סתיחת דכל פתיחין ויחי עולם דוכיר לבנין חדקון פניהו דחיכון חחיחן בחרח חיכוך מה דחיכתיך לחחתי חלחת בחשבת דקכ"ה חשנח בעלמח וחחת דחתכנסן עוכדיהון דבני נש לחתח חתנלייח עתיק קדישה כוכיר לבנין ומחבנלן כל חיכון בחיכון בחרח יכוך וחתברכין כלהו ע"ח חתברכן חסוח דחסתכל חלן בחיכון בחרח יכוך וכו'. סה"ד ישר יחזו פניהו וכו': וכחתר בכר הקדחתי לך כי והו סוד עין בעין יראו וגו': ובוה תבין בחפלה שחמו חתפללין רבש"ע כתו שכבש לחבדסם חביהו ע"ה רחמו בלב שלם בן יכבשו רחמיך חת כעסך ויגולו רחמיך על חודתיך וכו': ואיתח בכתבי האר"י ז"ל רחמיך דתיקוק כשבך דוכיר רחמיך דת"ת על חדותיך דוכיר: ובכי חיכרחו חוכן חלוד: ואיתח בכתבי האר"י ז"ל בחבוח שעיר ע"כ דרוש ו"ת ז"ל חה בטעם למה נקרח ת"ת בשם ועיר וע"ת נקרחים יקרים וק"ן בקרח עתיקח דתעתיקין בסוד הסיבה הגדולה מהקדמה ובטעם כי הכח ת"ת הוח תכלית הרחמים כדחיתח בזהר לית בחדרא לית שחלחא בהאי עתיקח כלח יחיכח ורחמי בנו רחמי ולית כי דיכח כלל ות"ת יש להם נלוי מעט מזה ל' הרחיים ונקר'קרים לך לח עתיקין ות"ת להיות כחי דיכי ובכורו' חתנלין כו דת"ת כי ביה יחיכח ושחלח: ובוה נבורים סתקרין ותחבטנו חפי' ברישה לכן נחשל לקטן וכו' ולכן נק' ו"ת יהוד חים מלחמה: ואית' ז"ל כח"פ בשח ע' רכ"ט ולזה' בחתי ישבחת בה עיב' חד דרחמי עיב' דתעתיק' דתעתיקין הם"ד וכרחמי נדולי קחנלך כיון דחזר רחמי' מהו נדולי שלח לית רחמי ולית רחמי דתעתיק' דתעתיקין חיכון רחמין נדולי' רחמי דוכיר בחבין דחנין רחמים בתם חסוח חתית כיה יחיכח ושחלח דיכח ורחמי וכנ"כ וכרחמים נדולים חקנלך וגו': ע"ר ם"ם ז"ל ה' חמטיר על חדום ועמול"ח חכי חתכ"ל חין לרחמי' וכו' שלח דחחכמי חל"ה למ"ד והחיך חמכסה והח כתיב חכי ה' לח נחניתי שלח בכל ומכ' דתעתיק דתעתיקין כיסה חחזוח דחזון חתנלייח דתעת דרעוון רחזון דכרכין חתתכח בכלח ובפנת' ללח חתנלי' כל חיכון דוכיר חנין וחיכון וכרכיכול רחמי עביד הכי' כיה' עתיק' דכל' דתיי' כד חתנלי' עתיק' דתעתיקין כולהו

ע"פ בחיכון ע' תק"ם

ובוה תבין מחחר פרשת החיכון ע' תק"ם וה לשכו בניכיכותא דפרשת חולפחיכת דת (י) עלחה (י) תתחה (ה') עלחה (ה') תתחה (ו) עלחה (ו) תתחה כל חיכון עלחין ב בחתיקה קדישה דלין ותתחין בכוכיר חנין לחו תלין ללח חיכון חחם בחתיקה קדישה דלין ת"ת שחם דתעתיק' חתנכסי' יוכל ולח חשתכח

מחשבין והחי תחשבהו בכלל (כ"ת לעילא) וכשתרצה דלא תחשבני טמירא דטמירין ולא תהנהן חילק בניכין אתערון דינין ואתעביד דינין ואין נריש להאי דינין דלעילא דרעוין דלא אתעלי: וכגון כן מהכפין חייבי דחובי וכו' ומה דאתר הכא אמת ה' מן השמים וגו' טוביר תפין לאתר ומשמע דכתיב אמת ה' מן השמים ח"ב ומ"ם רחוקי ודיבוק (והוא לשולם יהא לדם ירא שמים וכו')

לאחבקא מהן בלית ביה דינין בכלל אחלא הלי חוטמא ועיר וכך מאחרי תכבא לאחפקא נפיק בכהילו ואתעביד דינא ומתן מעשבא להאי תוטמא דלא יפיק תכבא חוטמא דשתיקא קדישא דהוא הקדי חרך לחנים אכלא והיינו רוח דתניון יקו"ד יהו"ה פסיק טעמא כ נגוייהו וכו' ומשה כאתר דיכא לאתחא לון אשתיקא קדישא לחתון לעיר תפין דהכי כתיב חילא דמשה לחתון אכילן מכילן דאתחי לאתחא וכך לאתבלי אשתיקא לעיר תפין כלא בראשי אתעי"ג וכו' עיין שם. גם כאחרת ואות נלעלתא חיורא דביש לאו ביה שיראתא ושומא קולטרא דקטפי דאתעבד ואתעביר ואיכא יתיר נדיקי אחרבא מאה עלמין דכשופין לעלמא דאתחי מהאי קולטרא דקטפא דהאי נלעלתא חוטמא בעיר כל יומא להנהו ועיר תפין לאתר האקרי סמים וביה ושיכון לאחרי מתיית לאחרי לאחפקא דאתי דכתיב ויתן לך האלהים מטל השמים וגו' ע"כ ע"ש: ואיתיא באחרת רבא ע"ר"ג זה לשומו אחבא מאה אלפין עלמין לאתבשא חוטמא דנלעלתא דביש ואכיכיו דאחרי חוטמא ורחני נדיקי לעלמא דאתי מהאי עלמא:

הדא הוא דכתיב אחבא מאות שקל כסף עובר לסוחר וכו'.

ואחרי נלעלתא נעיף טלא דאיכו דלבר ואלין לריבא כל יומא ואחרוח טלא דאכשר מריבא הוא דלבר יתערון מתי' לעלמא דאתי דכתיב כי טל אורות טלך וגו' ואתי מנא דטחבין לניהי' לעלמא דאתי וכו': האי אשתיקא דעתיקין אתקרי אחיכא דאכפין והוא דלבר אקרי ושיר אכפין לקבלי דעתיקא סבא דסבין קדם קדישי דקדישי ושיר אכפין כד אסתכל לאחי כלא לאתתא לאתתקן וכו' ע"כ עיין שם ואתבא דכריב בכלאים: ובזה אבין כל האחרת בעזה"ו אות: ועזה שם ע"ר"ג וה לשומו ואתא לא סתים אחי אינא ואיכון אבין ואתחזרו לאד כלא הוא יאיכא לא הוה אחלקא לא כאים ולא לאא להדיק ולא בעי נטירו"א ליה אתן לאחבין עלי' הוא לאבן על כלא ואפא אחבא על כלא ואשתמודעא דהאי אינא לאבזון כלא לאחא לי אינא דא אסתים רעוא אחד לא יכלין לקיימא כלא"ב כב"ל אקרי אינא קדישא עילא אינא קדישא עילא אשתמודעא אינא דלא אחדיק ולא נאים אינא דהוא כטורא דכלא אינא דהוא קיומא דכלא ועל האי כתיב טוב עין הוא יבורך וגו' ואתא ליה נאירו לאינא אתאה לאחפתא אחדמיומא אקומתא כר כד אתחי אחאי בהורא חורא אינא עלאה דאקרי טוב עין ולית דיהא כד נהיר אינא עלאה דא קדישא ואחפתי לאינא אתאה ואיכון נדיקי ואכאי עליהון לאחאי כאכתא דא הדא הוא דכתיב עין כעין ירחו כשוב ה' את נינון וגו' וכתיב אחר עין כעין נראה וגו'. ואיתיא כעין כאיים כשוכאר מוד אשתיקא קדישא ושוד אלת ריש"ן וכו' עיין לעיל כי בכר האכתי לך כאה. וכתב ו"ל מה לאיתיא באחרת ובב"ד אשתיקא קדישא אתקרי אין דכיה אלת אין וכל אינון שערי וכו': והעניין כי אף על פי שבאמנו כי עיקר שם זה דאשתיקא קדישא הוא אין כאיך כאיך הוא האחבלשם אוך אשתיק יומין ולכן גם הוא ריש"א עלאה דל"ת האשתיקא אשתיק יומין יגדל שם זה של אשתיקא קדישא כשביל מה אינון כן כב' רחמין אחכינין וכו'. וכבר כתבתי לך לעיל שכלם שמות הקדושים ונירופי כאו שקדמתי לך לעיל שם ס"ה בכח דאשתיקא קדישא שם ס"ג אחוטם דש"ק וכבר הקדמתי לך כל אות ואות אלי' בכל קונא כאה אלפין עלמין כאו שכתבתי לך בשאר פרשת אחזאת ונגני דיירין אית רבות אלף אינון דיוקן ואילין ואשריין אלאין ואינון דאשתיק לון ואשתכללו כאחת כדין היו אחדיק אחד ואינון הוא דאת (י"ו) ס"ג וה"ס הי יהוה נשמות ה' וגו' ע"ל דף ח' ס"ג ד' ובזה אבין טעם למה נאמנו ישראל מצוות יותר מכולם כי אנשמתן אדבקים ביהו"ד הוא סוד (ו') שם ק"ק חנ"ת כה"י ונקדת סוד ישראל ונקדת ה"ן והוא ואיך אבין. ובזה אבו המשכילים כאו שכתבתי בשוד התעלמות ה"ל עבין היחוד ה"ן ואחרים כאו שכתבתי בשוד עוחין ובשיה שוד ה"ן

ונודם בלשון המיוחן לאין בשוד אעלמין של ראש כי אינה קוני דשבעי דאחרך אבין עד ריש"א דעיר אבין אחוחה סתימאה דביה (ועיין לעיל מה שכתבתי בשוד הנ"ל) ולו כשיש לו מוחין הם כשיכול הושיר אבין שיהיו אקוחות להשתכל באחרך אבין. ולו דאחים גוברין ויתקיים כי עין בעין יראו וגו': ובשכר אחבא ח"ב באחרות בשוד מה שעתיד לקדות התורה בשוד טעמים ונקודות. ובזה כתבתי לעיל כי טעם לשחוקות יותר אחבא את וכר עולם וגו' לשומו אחבא ע"ב כי' טעמים בשכר הוא עתיד קדישא ונקודות בשכר שהוא (י') ולחות הנה שוד ועיר אבין ובשוד כ בכורים. ולחיא ס"מחזור פרשת פנחס ע' תע"ח וז"ל לשומו לחשות ע' תע"ח בכורי לחמתך אבין בית ה' אלהיך וגו' אחר דעיר מהימנא כנגוף דבכורים לחמון אוף הכי אתקרי אילת אבין בכורים דשורת ד' לחלכין בכבוד בחחיה הכי ישראל לה' ראשית אבואתו ובכורים לקב"ה מכל חוחין דעלמא ה"ד קדש ישראל לה' ראשית אבואתו וגו' ובגין דא חוחין עב"י לחחזור אחרך בגין בית ה' אלהיך וגו' ובגין דא חוחין לחיכם אוף בגין ויאכלו את ישראל בכל פה יאמרו רשע אבא אלהים אוף הכי בלילה בית אפיליון ולחיכו כן ר"ה אחקרי בכר וכו' ולחיכו בכר אחזון בכורי בכורי' עלאין וכו' ודא לחיכו לחורייתא עלאה ביה וכו'.

ובזה אבין לפבין יאוד דוד ר"ב אקוחה ו"ל עבין היחוד ה' אחד להאשיך אחרך מלאעלה אשתיק יומין עד לאחא בוא"ב לשומו ועל ידי אחרות אלו אחה נורס להאשיך על יאוד"ן ייאון לך אלף אחזון. ובזה אבין אשם נשיא לריעות האורה ואילות וכו' ובבר יאבד אבין ר' אחזאי בשוד אעלמין בשוד אחרך קדישא האשכח בלעלמין

כי לית הכתרות דומות לב' החומות כי הכתרות לאינם יורדים כי
אם ממקום נכוה ולכן הכתרות כתן של הי"ב יודין שב"ב כיתין וכן
בכתרות של הי"ב יודין שבחיצה הי"ג בולם כתיבין קן ה"ג דלתי"ן
ענגון של ה"ג הויות ע"ב של חיוותי לאינם החומות לאינם קן כי
הי"ב יודין דחצונים יצאו מלבושה הי"ב יודין הי"ב חיוותי לך
הי"ב יודין דבחיצה הי"ג כמיבין הי"ב יודין אחר שירדו בי"ב כיתין
ענגון ולא מלבושה בחיצה כחוותי וכוי וה ואחים הכתרות של
הי"ג תיקוני דיקנא כמשבו קן אשם הדי' של החוותי כ"ל לך הי"ב
שניות יצאו הי"ב וי"ן אחר שירדו בתיקוני דיקנא לאחשו והנה הה"ה
דאחשוה שבהוי"ה דאחשוה שבי"ב חיוותי כוכבו כתרות ל"ד וי"ן
הרחצונים וה' דאחשוה דהוי"ה שבי' נקודות לד' וי"ן
שניין וה"ה דאחשוה שבהוי"ה שלישית ל"ד וי"ן שלישים והרי כשלשו
י"ב תיקוני דיקנא ואחר כך עד"ז יצאו הכתרות של הי"ב וי"ן דבחולא
תיקון ה"ג מה"ן דאחרונים שב"ב הויות דחיוותי ואחר כך
עד"ז כשבשים טעמים של הניקוד של תיקוני דיקנא והם כוה כי ז"ל
בסידור האר"י ז"ל תקוש בחני הלילה ואתאמר יהי רצון מלפניך יהו"ה
אלהינו ואלהי אבותינו שתגלה עתה על ידי עת רצון העליון ותכוין
מתחת שהוא אחריך לאחר בתוכו גמו יסוד דעתיק כנודע ר"ל כי
בחיצונית ע"ג ° מתחת כרחבת כרחשים ע"ב ס"ג בסוד מפרש דנגיעותיו ז"ל
פתרת גו פתרת אתתקן ואזדון בחד גלגלתא אלי' טלת דכדולחת
קדושת דאורית אוהרך ופתים חיכון שחר נקי תלין בסיקולא דעזרת
דרעון אתגליית בגלותא דלתתא תשנחת פקיחת דלא כחים וכחיב
תדירא תשנחות לתתא תשנחת דנהירו דעלאה דביה תרין
גוביה דפרדסקא ואתער רוחא לגלגלא ואיתא בכתבי האר"י ז"ל כי
העתיק יומין שהוא פרנוף היותר כשלם שבאילות בהיותו מתלבש גו
פתרת אחרת שהוא ח"ת או אזדון ר"ת או מתח ומוסב על ידי שבתקון
בתיקוני בריאה דא"ק כי התקונים והשערות ואחרי הפרנוף הם
מתעשים האור הגדול דעתיק שמובל להשינו ולהיותו מוסב ומתלח עם
התחתונים כי כל התיקונים דבריאה דא"ק הם מלבושים לאור העתיק
אשר מתלבש בתוכם והוא כי ז' תקוני יש בתיקי ריאשי דא"ק שב"י מאיר
העתיק המתלבש בתוכם ונאלו הם לאחונה אחד גלגלתא הוא הגלגלת
דאריך הכ"ק כתר דא"ק כ' הוא טלת דכדולחת והוא המוח דאריך הכ"ק
מחמה שלו נ' קדושת דאוירא אזדון ופתים הוא סוד הקדוש אשר
מקיף לת המוח ומפסיק ביניו ובין הגלגלת ד' לילו עומד נקי תלין
בסקולא הט כח"י הלוכיים אשר השערות דבריאה דא"ק שהם העומד נקי
תלין מלחורי לילין אזדון ואלו השערות תלין בסיקולא שוויס ה'
דעזרת דרעון אתגליא בגלותא דלתתא והוא מזה הרמון דא"ק ו'
תשנחות פקיחת דלא כחים תדירא והם עיניין דא"ק ו' נוקבא
דפרדסקא הרי בתיב' ז' תיקונא ריאשי דא"ק והנה להאריך ולבאר
הכל אלו כל הימים דין דק אחיה לך קצת מן הייחוד אחד יהי' כנד
פניך תמיד כי הוא מתקן הנשמה ומאירה מלוה ומגדל הדברים תתלה
תכוין לאחבר כ' שמות אלהי"ם והוי"ה כוה כסדר תפלת ערבית:

יאולר"ף יחי"י ויי"ו ד' ההי"י. יאולר"ף החי"י ויאו"ד ההי"י.
יאולר"ף ה"ה א"א ויאו"ד ח"ח א"א: יאולד"ף ה"ה ה"ח
ויו"ד ה"הה" . יאהדונה"י:

בסדר תפלת שחרית אז מנחה תכוין

אליפו"ד ההי"י יוי"ד ההי"י. אליפו"ד ההי"י יואר"ו ההי"י.
אליפו"ד ה"ה א"א יואר"ו ה"ה א"א: אליפו"דההה"ה יוו"ד
ה"ה ה"ה איה"יוה"ה: אידהנוי"ה. ז"ל בכתבי האר"י ז"ל והוי'
המוחה נקרא טלת דכדולחת הוא כי סוד המוחין הם נ' מוחין חב"ד
שהם נ' תיבות יה"ו ואם תמלאים מלויים בחלפין יהיה כוה יוד
הא ואו הא שם גימטריא ט"ל וכסידור האר"י בסוד ק"ם שעל האטה
בסוד שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה יש שם נ' תיבות כוה יו"ד ה"י
וי"ו ה"י יו"ד ה"י וי"ו ה"י יו"ד ה"י וי"ו ה"י וכתב ז"ל אלו ה"נ תיבות
הם דמולת פדיקנא דאריך החופף על ח"ת וכו' והוא כחשך כיסוד דעת
דריאשי דלא תתיידע הגמו בין בגלגלתא ובין מוחא ואתשבט בדיקנא
ע"ד: ושוב נ' ריאשי כפר כתבתי לך לפניך ובדי להבין כי תיש בסוד
כתבי האר"י ז"ל ודע כי גם שם ב"ה לא כתבתיו בפרוש ובאחרו עליו
בסוד תור החקוק כמאה לבמאה עב"ו הבמאה מרוך להתלבש בפנימיות
אריך בריאשי כי שם מדור במאה בחקוק החומה ולכן הוצרך העתיק
יומין להלבש גם את הדעת שבו גו ריאשי דא"ק ואתלבש בחומת
הכתר והחכמה דא"ק כנו דהנוה חוריה דיה יב לנו גלגלת והקדושת
כב"ל עשקת כין החומה חוריה לא"ק כדי שתוכל לבשבל חיות לבשבל תור

ע"ל לך ל"ב
ונ"ל

הגדול לחוריא שסם כתלבש דעת דעתיק וכו': ובהיות הדעת בהסוה
לחוריא שתום אחוד כי הקרומה דחפי' על חומה חסקיק אחר נו לכן
נוכרך הדעת הזה להוריד יותר למטה ונתגלה בפומא דא"ק וכו':
ו"ם הכ"ו הם משפטים דעת נביו בפומא וכו' . כי בזה הפה תתשתר
ויתיב דעת הכ"ק שתוריתא דכלא אחוה עתיק יומין שב"ק דריש ל"ת
ולכן הכל היומה יום הפה להחיות את ו"ת אחוה החור חיומה יון הדעת
דעתיק הגמו שם ועב"ו עדיין הוא ס"ם כש"ם שם הכתלי תתרחיבו
להכתבת (וזהו אשר כשבת לאחבותיכו שבאלו מי כמוך באוה בתיקוני
הי"ג נגד פומא דאריך) וכו' ע"ש פלאים. כאשר לפוד יוד ה' ל"ב
שם תיקון ה"ה הוא רעוא דרעוין יתגלה בגלותא דלתתא הוא האחד
דא"ת וכי תתגלי יסוד דעתיק וכו' . וזהו שם שכתוב מתחת דאתגלי
בעתיקא קדישא רמון תקדי דהא דריש עלאה לעולה דלא
תתידע פעיט אד טוהא בסתיא יהי דאתגלי כיתחת וכו'. ואתרשים
כי אחד מהורה דאקדי רמון הרי מבואר כי עתיק יומין כתלבש היסוד
שבו הכ"ק חד טוהא יהי בסוד ויהי יוסף הרי יוסף הרי בסתיא כי אחסדי
שבו אותיות למוקבא לבשם הנבורות ולהיותיך וזה היסוד אתלבש
ואתקליל בחחת דעתיקא שהוא אריך והוא נקדא מבח הרמון כי
אתרשית כיה אחד כהוהל דאקדי רמון הוא חור שהוא אחסד ואקדא רמון
בסוד נוגד אחסד בוגר אותיות רמון שהוא סוד אחסד הגמו והבוגר נו

אַבְּמָה היסוד וע"ם טפת אחסד היותבלה ביסוד דעתיק הגמו
בחחת דאריך נקדא מבח הרמון ובבה כל שאר אחסדים
נקראים רמון וזה העליון שבכולם נקדא רמון רשות דרעוין רומם
לאור רמון שבכל הרמונים כי כל הרמונים ואחוים בה וכו' . ו"ם ואמי
תפלתי לך יהו"ה עת רמון שהוא אותבלים בחבחה שבת כי אז כתבלה
היו מבחת קדישא ו"ם שהבה מת בחבחה שבת בחותו עת רמון: בחור
לבוד היחוד הכ"ל כי לזה חאחר אותבלה עתה על ידי עת רמון העליון
ומסיים ז"ל ואז תתבודד ותסגור עיניך ותפגה מחשבותיך מן כל ב"ו
לגמרי ותכוין כללו אתה דוחה בעיניך (י"ד)(ה"י)(ו"ו)(ה"י)(י"ו)
(ה"י)(יוד)(ה"י)(ו"ו)(ה"י)(י"ד)(ה"י)(ו"ו)
(ה"י) והס ב"ב דחיוותיך דריאשי דאריך ותכוין להחשיך ב"ב יודין
שבאותות הללו לי"ב תיקוני דאריך אשם נס כן י"ב יודי"ן

כוה י"ב דחיוותי

יי" יי" יי" יי" יי"

י"ב כיתין

יי" יי" יי" יי" יי"

ואח"כ תתשוך מי"ב יודי"ן שבחשבו בכאן לעשות י"ב כיתין הכוללת .

יי" יי" יי" יי" יי"

ואח"כ תתשוך מן' הויו"ת המוכרות ט' ווי"ן לי"ב תיקוני דיקנא דא"פ

כוה ט' דחיוותי ועוד ג' ווין הרי י"ב תיקוני.

ווו	ווו	ווו

ט' ווי"ן דדיקנא ועוד ג' ווין הרי י"ב תיקוני.

ווו	ווו	ווו
ו	ו	ו
ו	ו	ו

יתכוין שם דיקנא ג' שמות אלפ"ך ה"י

יו"ד ה"י אלפ"ך ה"י

יו"ד ה"י אלפ"ך ה"י

יו"ד ה"י . ותחבר ג' ווי"ן אלו שב ג' שמות הכ"ל עם הט' ווי"ן .

ונעשה אלו ואהי"ה מרכבה להוי"ה כוה .

ואחר כך תתשוך מי"ב ווי"ן שבחשבו בו כאן לעשות תיקון י"ב
הכוללת .

ווו	ווו	ווו
ו	ו	ו
ו	ו	ו

ואז תכוין כי ע״י התורות הנדלים שהשגנו בכל ביתוף נס החור
הגדול הזה עתה והוא חור החכמה דעתיק יומין שבחכמה יהודה אחר
מדרגה שהיא כתרשין של אהי׳ השני ואהי׳ השלישי ויהוה
כמשך על מנחל דוכיה ותכוין כי השפע זו שבחכמה יורד החכמה
עליונה ומ׳דותי׳ עד שם שהשכלו חור גדול עליך מאותם התורות
אחר בתחת דוכיה אחר כמשך שם תורות חכמה עליונה כנ״ל והו״ה
הזה תתיר בך חכמה יהיעת סודות העולה שיסיושין מן השמים ע״י
כוונה הוי״ה זו והשפע זו שהשפעת זהו כוונת הענין מה שתתה צריך
לכוין נס צריך שתכוין כי הנה כל אלו המאמרי הנ״ז כולם הם מבחי׳
הדעת ויסוד כמודע אליהם בכולן והם על דרך הנ״ל כי יסוד דעתיק
נמוך תוך דעת דאריך ויסוד דאריך תוך דעת בחחת דאו״ח וכן
כיוצא בשאר מצחין . ועל כן תכוין כיון שכל הנחי אלו הם
מיוחים על בח״י היחוד שהוא בחשך תחיד תוך הדעת ויסוד ולכן
תכוין כנ״ל שהם יהו״ד ואלהי ותחברם ותוחנם יחד ותשלבם
בבח תוך מצח העליון דת״ת בחשך אל ג״ת כנ״ל שתשתחל בו
ואז בשפוח את הנון ויתיחד ושיר עם נו״ן יחד על ידי את הנון העליון
שהוא מוצח דאריך בקן מצח הנון הנ״ז בחדרך רבה עד כאן . ובזה
נצא לבחיחוד התפלה הנ״ש כיון שבכח אבותים תכינו רומו
לעשות הזווג בלבב שלם כן יכבשו רחמיך את כשיך וינלו
רחמיך על מדותיך ויתנהג עמנו יהו״ד אלהינו במדת הרחמים
והסדים הרחמים : ואיתיה בכתבי סיהרו אחד״ו ג״ל רחמיך דעתיק
כשיך חוצה ונולו רחמיך דאו״ח על מדותיך דו״ח וכנ״ל
ולפי מה שהקדמנו הכל מובן כי כך הוא הזווגה התחלה מעתיקא
ואחר כך לאו״ח ואחר כך לו״ח ששם הם דינים ונעשה הכל רחמיך
ולזה אחר דוד לך לבבך חשתי ובקש פניו שפניתי ל״ל כי נרש
ע״י מעשה שהשיב בכיכול בקוד שיכך ואינו יכול להכיש לא״ח כי אז
נם כן פירש מחיכת הבקשה כי תעשה אשר בעיני ה׳ ואז כי תעל
למעלה על חוכיח ונחמו ה׳ אלהיך בניך ובנות עבות עד כאן .

לפ״ד מבואר מאליו כי הקדמנו בקוד יאות ישרים את בניהו וגו׳ .
ונם הקדמנו לעיל בחדר״ת נשת ע׳ רכ״ח וכנ״כ בלחתת דישראל בלקח
בצין דיסקח עיניו ויקחתון בכסה׳ חוור דכתיב עוזב לזה תיתן ה׳
הקיבו וגו׳ וכל אותה דשיכו לא מתקחון כל מהיתון דלוי כפיין להו
לישראל ואחר עמין שלטין עליהון ובזמכת דיסקח עיניו יתקחון כ
בעיניו טבת ותחזו על ישראל ויבכיו בוקחון בשחר עמין וכו׳ ובשיר
קחתר כי תשמח ישר בעיניו יקו״ד אז כי תנח למלחמה על חויכיך
ובקחו ה׳ אלהיך וגו׳ והו מוד ותכני מסתר תמיניר כני מהם והיו
לכבוד ומשוכה נחרת הבנה וגו׳ ולזה אית׳ בחחת ס״ת ויהי ע״ת ע״ש ויהי
שלשה יסללון ישראל בתורה וכמעשים טובים לא היו שמה ר׳ בנלו ולא ע״ת ס״ת
היו ח״ו שמה לא בעולם ומה לו למלחיך כי החכם עיניו בראשו ע״כ
ונם שלשה קנת הרחיתיך כח התיתיו וקנת הנקודות שהוא ושמו חד :
וכחשר חבחר עוד לו״ה בחרוזות חבחה לך כעיפה מן היום אם לחיתה
בחבחר כרית מכותה קף ט״ו ו״ו ניקוד הו׳ מי יוכל להבר עמוקו ו ספר מכותה
ובחורתו ושומם בבלאיתיו ומשלביו ומשמדיו ומשחדות נדולות קף ט״ו
ומחדקים ומחלים מחלים חכמה ודעת והוא ניקוד מורה יחוד קד״ם
וכו׳ ש זה בחלוה בכיתו עולה מחבר לח יחתון עם לח העליון
ולח העליון מחבר כבח מקודו וכו׳ וכחשר הוא יורד מחבר עליונים
עם התחתונים ונזרות בצורות כי לחית לחדם מחדם נורה עליונה
מעין לחדם עליון וכן מקנים ודיוסים ובכל בריחה יש בוחתה למעלה
והחלוה הזה הוא מחלוח מחלוחות מרוב זכותו : ולחת כך מקבים
בכח נדולתו מחשיכו מלין ברב הדרו הוא מורה כחה הוא יוצח
מלוח לחלין תבלית ולחלין סוף והחלוה הזה יוצח
מחבחר מן הסוחם הכלה המחבחר בחלוח שהוא בלי תערובות
ונזרוח חו עולם ולך המשלה בעולם בית לל ובהתנברו
לעלות בחכמה ל״ב חלקים כדי שיהיו ג׳ חלקים בלה
מחלקים בכל הנבריחים כל הבר ובכר מיקודו (כ״ח במיקודו)
כדי להשפיע המשלה אל בעלה ובחלקו ל״ג חלקים הם מחבר
כל העליונים כל ח׳ ו׳ במיקודו (כ״ח במיקודו) והשני מחבר
כל הת׳ בנוית כל ו׳ ואחד במיקודו (כ״ח במיקודו) וה״נ מחבר
כל הת׳ חתונים ת׳ עם ו׳ בכח מיקודו הנדול כדי שיהיה כל
המחבחות ממלכה ת׳ והמשלה שהת קשור בחדון ת׳ לחבר
את החכל וג׳ החלוות הללו הכשים עולים כשוה ה״ח כמשך בנוזרה
בין הכשים ההלבים בשוה והשלישי שהיה ליחיו להיות עליון.
בכיו למעלה מזה והוא בחיו בחבי חבריו והוא היושבים לחשה

בנזרה חוקה וכו׳ : ו״נ החלוות הללו הם הכ״ת מקוימות על מלוחות
המעולה הכתובה ליסראל כמו שכחתי בה ושיתה לי מעולה מכל הבחיים
ובכח קדושות שני המלוחות ההולבים בשוה והנ׳ שנקשר בהם ת
ונישין עד מקום מקה ותבחרה שם מתלחים וכו׳ . ובכאן הם
תכין תחלת סוד עמוק כי זה המוד בפועלי ישראל ובחשר יתקבצו
תיחה חכמה עמוקה מחד הבדים מיושבים הוא ניקוד פנו״ל :
ולחרי ובק״ח מנו״ל וכו׳ ולהלו הנ׳ מלוחות שהם עתידים לקבץ
את ישראל בזמן נחלתם מי יחלל מכוחה ונבורתיה הנדולה ו
ומחזלתם כמה היח עצומה ושוד היום עומדים ומושיבים לכבשלים
ולבחוש חפלה ולבכח בכל מיני ניחום ולהביה חבוה לירושים
מקומם שם הי הפוקה ליחין יי׳ ושם השני יי׳הו ושם השלישי
יהוה (כ״ח יהוה) נ׳ שמות הם נכבדים
פנימי׳ כלי טהרה וכלי חלבח חלח הכוונה שלימ׳
בלבב ונרוך הפועל ביכון שכולם בחשבו בקו הנבורה וכו׳ ובוחן
הנחולה הלו הנ׳ מלוחות יתפשטו והם יחירו תחת השחם ותחת
היחה כלי מיחה חומם חלוק בשבי דכיים להחיר ליושבי העולם :
ולהשפיע חכמה וכיכה ודעת (מחה כ״ל כי סוד נ׳ לוחות הלו הם
סוד ת״ב ודעת כי הם בוד ביושים ללח לחתבחבן דל מן לח בחר
בקיון ובחר שריון ולכן חלחר השנים עולים בשוה וקלחר ולחתר
כחשך בנבורה כי הקדימו לעיל כי יוחיר חנפין בן מחנלה דיכי וכנ״ל
ולכן קלחר ובנ׳ בחשך בנבורה ו״ל בלחבת החוכו ע׳ תקמ״ד ו״ל
ולכן חב ושם מתקיין בית כחה לחמיכת דכתיב בחכמה יבנה בית
ובתבונה יתבונן ובדעת חדרים ימלחין כל הון יקר ונעים ע״כ :
ולבחה מיתפשטין בחהר ולבן יתפשטו בחהה ומלחכי מחחית
נפים לקדלת החיזור הזה ומלחמה נדולה יניר בשנים חין תכלית
למלחמה ההיח וכבנד חותה המלחמה תהיה למעה עליונו׳ ותתחוכי
הלו עם הלו וכו׳ : וזה ניקוד הוח חן השוחרים לפעול יותר
מכל מה שחמיתי לעיל . וזה לחמת כי כל ניקוד שהוח חן
מנושה קטנה יותר פועל ויותר מיוחר חן החיחים לכן הבן הטוב
בזה הניקוד ותלחה חכמה ופלחים עד מחוד מלוד : כי דע לך
שהשם שהיה וכר כהן הנדול ביום הכפורים היה נקוד כתנועות
קטנות היה וכר לח השם בכחת עד מחוד . וכחשר כהן הנדול היה
מכנים חת רחשו בחון בנבורה וכו׳ כענוע חוק עד מלוד עד חן חקר . וכחשר כהן הנדול היה וכר לות הנ׳ היה
מקדים כל המלוחות (היינו שהיה מייחד יהודים וכשנוכר לעיל)
חשה לל לחותה בנבורה נדולה מלוד : וכחשר היה וכר לות הנ׳
היה וכר לותו במהונה כדי שלח תתנבר מדת הנבורה : וכחשר ה
היה וכר לות ל׳ היה וכר לותו במהונה כדי שלח תתנבר ה
המנוחה נם שלח יהיה הנבורה יתירה בעולם מעוכנו : ולכי
לחבדם ל״ה הניקוד שהיה וכר כהן הנדול ביום הכיפורים והוח
עיקור נדול והוח ניקוד (כי) וכו׳ חלמה חכמה לחין קוף וייחוד
שלם וכו׳ וכחשר היה כהן הנדול וכר לת השם (כי״ה) היה
פלוי מכניח הבחיחותיו לבי הבעונע שלם וכו׳ והיתה התפלה ת
מקובלת מיד וכו׳ והיה הכהן מתכון לפני חלדונו בוודחו לת השם
היה מושלה ת (כיו״ד) למשלה והיה מתבשם לותה בנבורה .
וקבול בזה נכון לכל התוחיות ל״ב וכו׳ עיין שם ותתחל דבריה
כשלשים ותריסה משפה ס׳ וכבל הקוד לותיות וכשחר שמות
וינוסים הקדושים ובינתה סוד הניקודים .

סי׳ רלא שכל כוונתו יהיה לשם שמים . תתרון לך בתחלה ○נח׳ נח״ת לחר
בפ׳ לחת דיכי מחמו׳ קף ל״ד לחמר רחני בר מחת לין חיה דיכי מחוכות
דעת שולטת בחדש של ח״כ בדחה לו כבחה שב׳ בחשל כבחה נדמו קף ל״ד
ע״כ . ע״ל קף כ״ו ע״ב מה שהרכתי בביחור ○ח״ם בדחתי ע״ם קם״ה ח״ם בדחתי
לית לתתון הכדבן וכו׳ דחיסיים ושם חסר חד מי״ם דלח יהיה ליה לח ע׳ קם״ה
הוה משתלים בגיי״ל דחדם ובחוכ׳ דחב מדכ״כ בפירוש ופסיחה נמוד
חולק חיניה ותשתחר מ״ו וכו׳ ובנ״ל לחמרו מחניינין חדם
ביקר כל ילין ממל כבהמות כדמו ע״כ : ○ובח״ם בחקתי ע׳ ל׳ לית׳ ח״ם בחקתי
ז״ל ובתיבי שלום פחרון ואין מחריך בשבת דחמם לילה ובר כם שכיב ע׳ ך׳
על שלחנים כמה נדוליי כמוכין מתערין בעלמ׳ ואזלין ושלטין ובכי
נשת בעלון לחדנות קמי קב״ה ולחרחל בנין דלח ישתכח נשבי׳ בנוייהו
ויחתויב חניהה וכעני לי׳ לבר כם דלח יסוק מניייהו מלה בפומי׳ בנין דלח
יתער לחו לנבי׳ דלח ישתכחון בהדי׳ דח״ר לחמרו בלבבך ודחו מלה דלח
יסוק מלה בפומי׳ (עיין ○בח״ם נשת ע׳ ר״נ כנין דכשחת מלך לעילח ח״ם נשת ע׳
ולחסיר על עונותיו הכר נם ועל כל מלה דכסוק מפומי׳ כנין דהכי מלה ח״ם נשת ע׳

ואחנה לשיטת כמ"ע ז"ל מי שהתפלל תפלת מנחה לאחר ו' שעות
זמניות ולתפלה יש ועיקר ויכה מתשעה שעות ואחנה
ומעלה עד הלילה לרבנו ולר' יהוד עד פלג המנחה שהוא סוף י"ז
שעות חסר רביעי והוא כי לשיטת כספר ברית מנוחה ביקוד הט' כי ברית מנוחה
כל מעשיו של הקב"ה לפוף מדרגת ט' וכו' חבמה נכללה ובתשיעית ביקוד הט'
בעבור ישראל על כיס ושעה תשיעית שפת שמן ומשחה והכהנה היה
שעת המנחה בזה השעה נעבד תלמיד בדכתיב ויהי בעלות המנחה וגו
תלמיד וגו' הכללה יהיה כיוצא שהשעה התשיעית ליוכל שעה מוכתרת
מזמן ט' טוב מן הטובים ומזמן רגון ויום הט' לחודש מן המוכתר
שבכל חודש ושעה תשיעית של יום שעה טובה ומוכתרת משעות היום
כי בלעדן הט' יותר מוכתרת מן העשירית כי לכל הדברים מן בלעדן
הט' הוא בת ע"כ והפשוטה הוא כי חות ט' הוא סוד יסוד ע"ל דף
כ"ב ע"ג בסוד ט' נס כי מן ח' עד ט' הוא ני"ת ה"ר חדש חצר
ע"ו כתב כף ○ פפחם ע"ת"ח ועוד תכ"ג הר"ן וח"ט חדש יחוד דילי' ויחוד ס'
תלכות עשיריה דחדש תעש תיהו (היינו חדש) לקבל לתתון וכחין בנחם ע"ת
לינון ישראל דידעין רוח לחבונין דבסמיך ע"כ ולזה קחתיר כי התשיעי'
היה המוכתרת מן העשירית כי הפשע לכל הדברים מן בלעדן הט'
הוא כת ○ וכפ' בראשית ע"ו חמת ט" טב ליה טב לחלמי' דחה מחתר ס'
תורייתי כתת כי כי טוב מהיר מסייפי עלמת לסייפי עלמת ט' טוב כראשית ע"ו
הוא מהיר בחשלמותת ט' תשיעיהה דכלת ע"כ . תכל כף ○ חיי מחתר ס' חיי
סדה ע' שי"ד ז"ל ת"ח גלותת דמוכח לתקון לה יעתק כמה דאברהם סדה ע' שי"ד
לתקון גלותת דנפקרו לקבל ההוח דרגת דאתבדכ כי ו"ל ס
גלותת דמוכח מכי כטי שמשת לכתתה בדרגני לסטר מערב דהת עד
לת כמה שמשת לסטר מערב לקרי יום מוסרת עד הזוח ומכל דכתיב
מה תתכלל מדמה הנעבור חסד אל כל היום ולי תיתת עד חסיכה ת"ש
דכתיב קדשו עלי בלאומה קומו ונעלה מהרים לוי לת למו כי פנה
היום כי יכטו צללי ערב כי פנה היום לקבל גלותת דמפרת דכתיב
חסד ל כל היום להת כדין תיהו שמשת למסטר חולה כיון דכטת וכתת
למסטר מערב הת כדין תיהו זמן גלותת דמוכח וכבר פנה היום ו
ותלו צללי ערב ותתער דיוכ תקיש לעלמת ופנה היום דתיהו דרגת
דחסד וכטו צללי ערב דיוכן דרגת דדיוכ תקיש ע"כ ובפ' ויהי ע" ס' ויהי שתשה
תפ"ס ו' ר' יוסי פתח עבדו תת יי בישראה ונילו ברעדה עבדו תת יי
בשוחה כתן לבניו כרגנה ת"ח כל כך כח תתלת לחתלת לי לקב"ה כ
פולחנת דלגלותת דיוכת בשפרת וכפניה בעי לחפלח ליה לקב"ה כ
בשפרת כך כשיק נהוגת וכך לתתערותת דסט יוכיכ לתתער כדין בעי
כך כח לתתקרת ביוכיכ דקב"ה ולעופלת קמי' בפולחנת דלגלותת
תיהו לחסין תוקפת לעילה ולתתקף כרכתין תעוקת עלה (היינו
מוד תלבי לברהם שהי יצחק שהי יעקב כאשר כתר כתר האדכתי שהם חנ"ש
דעתיק יומין הוחלבשים בתלת ריפין דת"ח) פולחנת דלגלותת בעי
כך כח לחפלח לקב"ה בשחוה וכרכנה לחכללה לכ"ה כניהו (בסוד
שחלה תתת לרחשו ויחיהו תחבקני) וכו' ותלין תרין שחוה וכרכנה
שחוה בשפרת וכרכנה כרחשו וכו' ובלילה פליג כרכתין לכללת
כדקת חוי הה"ד ותקש ביעוד לילה ותתן טרף לביתה ותק לנערותיה
ע"כ והוה תנין הוה דתי' כתתני האר"י ז"ל שתין לבנות בתלת רק
בתכללת תוכחה כי שם כיחזר כל הכ"ל וכשתת דמוכחה דיוכ שרי
בעלמת תתכוון דוד כהתי גלותת דכתיב תכין תפלתי קטרת לפניך
והתי גלותת דסליק ויעבור רוגזך דיוכ תקיש דסליט השתת בעלמת
כהתי גלות' כתתי שתת דחתי ותעבר כל רוגזך וכל קטרונת דשלמת
היינו דכתיב מוכת ערב יו"ט כנין דחיהו תוכחה שרי תלבי
בעלמת וע"ד תניכן דכתי כה כח לכוונת דעתי' ובתתי גלותת דמוכחה בכללה
גלותת בתי כה כח לכוונת דעתי' ובתתי גלותת יתיר מכללה בנין ד
דדיוכ שרייה ע"כ לכך תקבעו דוקת השעה הט' שתעש"י שוחה מתם
שעות ומחכה תקבעו דוקת תשיעית כי השעה הוח שעה מוכחרת
מכל השעות :

ובוח תכנין מם דתי' ○ כנעי' כף"ק דכתכות ת"ח חלבני לחי לרב הוכח פי' נת' כתם
לעולם יהת יהיה לחדם בתפלת תוכחה מהרי חלהיו לא כשכח כרכות דף ל'
שלח בתפלת תוכחה שכ' ויהי ס ויה ט'
בעלות התוכחה ויגש חלהיו ויחתר יי' עכני עכני כתדם שלח מן
השתים ותתכל כל תשר על הזוחת ועכני מתרים דעתם כדי שלח
יחסרון מעשה כשתים שת שכ' ותתה השכנות שת לכם תחורכית ע"כ .

דתעוק כר כם תפומי' סלקת וכקש דקיבין וקיימין כתתר דקיימת עד
דתעלת ליכה וכשתת סלקת ותחיד להחות מלה ותעיל לה קמי מלכת
הס"ד תעוכבת תיקר שחור פתחי פיך וכדין תתרעים תהוח מלה והחות
תוכח עלי' דכר כת וכו"כ תשרי חדם לח יתכוב יי"ל עון ויחיתי כשלין
ברוחו רמי' ת"ח כשעת דתשכחון ישראל וכתין קמי קב"ה מה כתיב
ונתתי שלום בתרן כתי לעילת ותתי קב"ה לתתכרת כל' כדין
ושכבתם ותין מחריד ת"ט ושכבתי חיה מן הארן דת מי' דויכת בישת
לתתת ותתי תיהי תנית בת מחלת היה וכל מייעתת דילה תתי כלילה
ביימת כני כשת ותתי מקטרת דת הס"ד ותרב לת תעבור כתרנכם רכי
תכת תחר הת תוקמוה דתשלה תחב של שלום וכו' תכל ותרב לת ת
תעבור דת מייעתת דילה וכשכתי חי' רעה וכו' ע"ל דף ס"ח ע' ג'
תפם קניהו בלילת ונעמה ותנרת בת מחלת ותסטרת תתיין כל תימן עלמן
שידין דתתקומן מכני כשת ונטלי רוח תיהוכות' מכייהו ותייכתן בהו
ועבדי לן בעל קריין ע"כ והו נ"כ כפ' עומין פסין תותן ק"ל שפה
שפיכים תדם"ר תן תחפה היה מוליד רוחין ושדין וכו' והו פי' וכל
סייעתת ו היה תחרב ע"ל דף ל"ו ע"ח שכתבתי כתה כפשוט מישרל
הלגנו כתה כניס משתיתים ורע תריעים בדתכו ולזה קחתיר לין חיה
דעה שולטות בתדם תלת ע"כ כדמה לו כבתה היינו שנפתלקו תיהנו
כל עשר ספירות שהיה לו תן ד' עולמות תכי"ע ו

פלמר כפ"כ וכנ"ל תו שולט עליו החיה דעה הנ"ל וכנ"ל והו פי' בנמ' מה יעשה
תדם בעה"ו יעשה עמהו כתלם והוח כדתי' כפ' כי תשת ע' שכ"ו תשת ע' שמו
על פסוק עיכי יי' לל נדיקים ותוכיו לל שועתם לפם קניהו דשלטת
להיות משחותת דסטרת דקדושה לת תשנחת עליה דס"ח לת יקרב
לנבי' לעלתין ולת יכיל לתחייה לי' תתקרת וכו' ע"כ ותתה תרתה מה
דתי' כתם' סנהדרין על עסוק כי קללת תלהים תשל לכ' תתים
חלמר ס' וע"ל דף ס"ד ע"ל ולעיל דף כ"ח נס לעיל ע"פ תחור פ' ○ תשפטו ע'
משפטי ע' ריי"ד תיוית נקדתים תתים ראה תראה מה דתי' כפ' כשל ע' ר"ו תשת
מי שיוא מן הירחה ונתלבש כעטה עדיף וכללל בכללו הס"ד עקב
עכוב יהיתת יי' כי מי שים בו יהיתת שמים ווכה לעבוה כל מי שוכה
לעבוה ווכה לתפיוות וכל מי שים בו יהיתת שמים ווכה לכולם וכו' ע"ש
והוח כי תיתת בכתבי האר"י ז"ל בסוד יחוד ק"ש לפם קניהו כי לזה
נקדת תדת יתי כי לזה מוטלת מן סוד מוחין התתלבשין בסוד מלין
דשמות תהיה מוטלת ד"פ תל"ף בתלוי תוי ני כתיכן תדת (וז"ל כפ"
חלמר ס' שלח לך ע"ג ס"ו) ויעקב חיש תס כעלה דהכתוב תס (תוי הכשתר מן
תהי"ה הכ"ל הוח ני"עקב כי הלה הד"תלוין תהיה ני' תני"ן תעיר תדת
כשתר כתיכן עקב תורות לריחל ולזה הס מיתבטים בכל נוף רחל כי
ריחל נקדת ירחה והיה עקב של לזה הנקדת עכוה כת"ם עקב עכוה
יהיתת יי' ע"כ וח"כ מוכן מחמר הכ"ל ומס כי תותן הלה"ית הכ"ל כם
למוטים דה"ח וה"נ הנכנסים בו"ח ובכנסים בלחה ובכרתל וכל"ל ולזה
תי שים בו יהיתת היינו מלכות וכה לעבוה כי עקב עכוה יהיתת יי'
ותי שוכה לעבוה ווכה לחפיוות ולזה לתחור לשון נקבה חפיוות כי זה
מניע תן חפיוות שבלחה ורחל ותה נם הלרכתי בחחמר פ' לחרי נ'
קשורין זה בזה קב"ה תוריית ישראל כי תדם כלול תן רמ"ח תוות
עשה ושם"ה ל"ת וכל"ל ע"פ מחמר יתרו כל פקודי תורייתי תתלחן
בנופת דשלבת ויכל זה יכניל תדם בדעתו שהוא מדכבה תן ת"ת
ובשחר הלרכתי כוה הדבה וכלין תתון ישראל תש"ע דחיכון לתתת
חיכון לעילת לזה כל תעשיך יהיו לשם שמים . והמה הוא דכתיב
שכל כוונתו יהיה לשם שמים כמו' ר"לת ע"ל דף ע"ה קודש ה
פתחת ת"ח ותכון זה ונוחלי יהיתת יי' יהיה לך על פניו :
וע"פ זה תכון מה שכתבתי שם בחלת ישראל תכון מה שהלרכתי
לעיל דף ל"ג שיוית כל עלמת דכנורת קדש תיהו ומדמליק בית
בקדש ישראל הוה וכן ע"כ קדש ישראל ליי' רחשית תבואתו כי שם ה
בכוונת שלמה ותו בכלל ונתקבל התלבוש מלמטה למעלה ונדבק בחני
תלבוש מלמעלה וכו' כנ"ל כתב ז"ל כי בכלל סתלבוש המ' היה שם
הוי"ה בתוכו וכשנתקבל עלה למעלה ובפלים זו בכלל ו"ק בתוך י"ה
ותחר כל כשחר מקום פנוי במקום חני התלבוש ותתתון שנתעלה
ונתקבל למעלה לכל המקום לת היה פנוי ממנו ישחיל כי כשחר בתוכו
הדושם תן האור שנתעלה למעלה והדושם הוה תוכלל מ"ב תורות
עיקר תור העליון שנתעלה נתקבל תור והדושם של תור העליון
התלבוש מכוסה בשם נקודה סיינו ' להיות נקודה בתוך תור נהור
כי הוה התוכן נקרך תלת אור י"ה לפי
שנתלבש היו"ד המוכרת בתוך תור העליון הנ"ל .

ומתעתי שיקשים בנוי ולו הלה הגוי בעני להרחות ומעלת תפלת המנחה
ומביה רחיה מלישו שבענה ולעלי מביה עבכי פעם שבית שלח יתחרו
ומעמה כשפים והוה דים ליתן טעם שביקש שלח יתחרו ומעשה כשפים
מחזר ס' כי ליתת כפ כי תשת ע' של"ד חתלי קיל לון ערב רב שלח כל חרשין
תשת ש' של"ד הוו וכו' וכל חלון חרשין שלחן הוו מסתלבי מכי נטי מחשת ומיי"תת
דשעם שעות עד שירותת דתשע דקיטו ערב רבכת כל חיטון חרשין
ומירים מעירות דתשע עד פלוגת ליבלי כשם שעתי קדמתין דיוט דחיטון
לת יכלין לפלטתה בהו ע"כ ח"כ תם היה שיהו מתפללל בתפלת מוסרית
לת היו נדין לתפלל שלח יתחרו ומעשה כשפי הלח קוד חנות חין שלשים
לכשפים חבל חליהו שהתפללל בחנתה וחו סולטין חרחין וחו היה נדין
להתפלל שלח יתחרו ומעשה כשפים וע"י וקשה למה התפלל חליהו
נשת מנחה וחו היה נדין להתפלל שלח יתחרו ומעשה כשפים היה לו
להתפלל שחרית ולת היה נדין להתפלל שלח יתחרו ומעשה כשפים לת
ודחי חוכח מכחן שבשע שמכח שעה הט"ע דמנוכה"ל ולבך היה מתפלל
בשנתה חף שהיה נדין לתפלה יתירה שלח יתחרו ומעשה כשפי' וכבתבי
החר"י ז"ל יוהר מחוד בתדעון שכר שביר קודם תפלת המנחה ויקח
מחזר פ' בהלוחה בירחש חפי חיתחר להתפלל והטעם דחי כפ"ם קדושים ע'
קדושים ע"קט"ג ז"ל לח תלין תפלת שביר לתך עד כהך לחתי שת מקרח לחריב'
חשתפע דכתיב ביומו תתנו שכרו ולח תבח עליו השמש חודהר דלח תכבכ' בנימו
ומעלות של לח מטי ומיך לתבכבת כל"ח עד חשר לח יחשך וגו' מהכ'
חולביתת חלה לחרת ימן לחלנים לכשפי לימכבני לפילו לחיטי יומי
לחשתלקת מעלמת קב"ה חשלים לנשפי' יהיה ליה חיין יתיר לח תלין
פעולת שביר ת"ח ימן דכטל תנדת דמכבת כלו כטיל כנזי ודחיכני
ביתי' הוא חומיר כפביהו קב"ה חומיר יומי וחזיר כפני' מהכות עלמ'
דהת כל חיטון הכלי ובכפי חכותי כל מהוח יומח כלהו מלקיקמי קב"ה
וקיימין קמי' קב"ה וכו' וכדין לפילו חתנוד על הוח כר בח לכילו
כמה טלכת כלהו חתעלקיל חיכה ולת עוד שלח דכבני' דילי' לח מלקת
לעולם והיינו דחמר ר' לקח יהיכה לשוכין מכיהו ומעלבוכיהו
והיינו דרך התוכחה שבלח היה עביד כך הוה הוח חניך מסתלק
מעבידת' הוה יהוב לי' חנדת ומחר טול כספך ולחסקיר בירחלי וכו'
ת"ח לית לך יומח ויומח דלח מלטת כי יומח לחרת ולח יהיה
לח יהיב לי' כפני' דילי' כמלן דחנים להוח יומח וכב"כ כיומו
חמרו ע"כ ולמה לחמור להתפלל עד שישלם שכר מרעון לחש יתפלל
מנחה כבר עבר יום ומלכת כנים ליומח דעלמח עלמה ולכך כי החר'
ז"ל מחיתין להתפלל עד שישלם שכר ובלע"ל כי הקדימו לעיל כפי'
מקודם זה החלכתי שיעמור חרם סומח בנין דהכוח מלה דחפיק בר
נש מפומי' מלקת ובקע רקיעין וכו' כ"ל חבל חמר יחמר מלן ליתת
כי כל הדברים הלו לפני הקב"ה וכב"ל לוה החמירה שתורה לשלם פ
פעולת שכר שביר עשוס דהת חיטון הכלים דנקני מפומי' וכו' וקיימין
קמי קב"ה ת"ח מכח זה יעשה חדם תשובה ויבי' מחלתי דחושבר'
מחזר פ' ויחי ע' תע"ח ו'שמור כיו נס לית לבב' ויחי ע' תע"ח כ' יכור פיקח החיטים שיעשו
והעובדים הביטו החיטים חיטון בכי נשת דלת נייתי למלוני דלוריית
ולת נקחים לוכליהו למשוש לנקודי דמריהון והעובדים דלת מסתכלין
לחצרת על מה חיטון קיימין דיכל בכל יומח כדוחק נשיק וקדי ולית מלן
דישנח דתניח חיטון יומין דבר נס כך חתבריתו בההוח יומח דכניס
לעולמת כלהו קיימין בקיומיהו ומולין ושתמין בעלמת נחתי ומולדהן
לבר נס כל יומח ויומח בלכולדי וכך ההוח יומח חתי ומולדה ליה וכך
נס נביך בההוח יומח מוכח קמי מלכי' דהמח יומח שליט בכפופ
ומתקיר שהולת וקיים בלחולי לבר וכו' ווי לההוח כך נס דנעש
יומני קמי' ולת שביק לעולה יומין לחתעטרת כהו בלהוח עלמח
ולחתקבת בהדייהו קמי מלכת קדישת ת"ח כך קדיבו חיטון יומין
קמי מלכת קדישת לי הית זכי ובך נס נפיק משלמת שליק ונעל בחיטון
יומין וחיטון יומין הוו חוכח כהו ולת חב בהו ווי לההוח דנעש יומני לעולה דכך
בעת לחתלבנת בחוכת לחרת כ"ש חי מניחין חיטון ולת לפני לי לבר
נס כמה דיתלבנת בההוח עלמח כדין וי ליה וי לנפשי' וכו' דמחיים
וכלין חיטון דיומהון וכלין ונחשתלו לעולמת דחתי וכו' ע"ש נס ע"ש
יחמרו מי יומר שכל יום ומזכיר שלח יפגום ביומח והקדמהו טעם לח
תלין פעולת שביר וכתיב ולת תנח עלין השמש ת"ח לית לך כל יומח
ויומח דלח שלטת כי יומח דעלמח עלמה ולת חיכלי לח יהיב לי' כחלן
דנעים ליה לההוח יומח וח"כ ילמוד מזה שיש לשמור כל יומין שיהיו

מצות (היה ליל"ת וכו'תי'כ) תתער מתן דשני קדלת על תנשני כתה
דאתתר וכתני תחיים כלתיון וכו' כדין תתבדון כלהו ונקטי ליה
לתניכת ונקטי תנשני ועתלין ליה לנתקבת דתשתת רבת עד דתתבר
חוליא ע"כ לכך תנו מתפללין ותתו תל תפק היינו הדסן שתשיין
בלתיון ונו' יתנו עליהם נחלים כתם יפיולי ע"ל נס תית' בכתבי
האר"י ל טוב עתוד לומר עליהו לשבח תאר התנזה ולומר פסוק והיה
יי למלך על כל תארץ ונו' תכוין כי ה"ת של והיה י' ום"ת ד' ליחד
שמו י' ותכוין להמשיך ללשה סוד עשרה כנים שהם י"פ ת"ל והכוונה
שם דיסשבר ע"ל מה שכתבתי כי תנני טוב לך מעשרה כנים :

תחתר פ' ויצח ע' ע"ג איתא

(סי' ר"לה זמן של תפלת ערבית)

כפ' ויצח ע' ע"ג (רעיא מהימנא) ויצטא כתקום יעקב
תיקן מלוחת תערבית תיהו דהני דילי' עתודת דתתנעית
כנ"ל תוקמוה תתי' מתניתין תפלת ערבית הסוד דתיב"ג דנלות
דזמנה בלילה דשלטין תעין שמש וכוכ' ע"ל דף ח' ע"ג ותתלה
כפלתי' וכן תית' כפ' °פכתם ע' תע"ז רק סיים וז"ת דיעקב פיים לה
שפיר וכנין דתיהו בכל לילה דתיהו נלות' בהסות בעלה תוקמוה
תפלת ערבית הסות ע"כ מה תזכה תיעקב תפלת ערבית הוא דוקא
בלילה וע"ם זה תבין תהסה מה שתתי' קורין תת שתב בערבית שתשה
שהכהנים נכנסים לתטול בתרומתן עד סוף תשמונה רחשונה דברי
ר"ח וחכמים חומרים עד חצות ר' נחליא חומר עד פחות השחר והוא
בי הקדמוני כי תלת תשמונה הו"י בלילה ע"ל דף ט"ו ע"ב בתירוצ'
וכפ' כת ע"ם ח הוא בלילה היה ליה ליל קלאר בקדושתא והשתא בלילה
שלח הכי תבינן כתיב כי יהיה בשדה בתפלה כשר כתיב מ"ט משום דכל
זמן דלא קבילת דכר תתקדי כשר תוך הכי ליל דשד לא קבילת דכר עלה
וכשעתת דתתחדר עיהו דכר כתיב הוא בלילה הוה ע"כ ושם ע"ם
ויהי כתני בלילה ותי כתני כפלגות כתפלה כוותא דתיהו שלטת וכל
כיוסין דתתעביד בלילה כפלגות כתפלה תתעביד ע"כ וכפרשם
בריחשית ע"ק ע"ב תפס קיימו ת"ח לומנין תהי כוותה תפלת ד' ולומנין
ה' שלח כוותה דלא תתדנקן כי ישראל לתתת לתתדלקה כי לתתחדת
כשהוה תוורה תיהי ד' ולומנין דתתבדת עם כוותה
תוורה כדין תקדי ה' תכלן דכתיב כי יהי בשדה בתפלה כשר כתיב
בלא ה' ת"ט כנין דלא תתבדת' כדוגמת ובכל תתי דלא לתתבח
דכר ונקבה ה' לא תתבח ובלקח תתיון ע"כ והכי כתיב בשקה
תכשר ותין מוסיף אחסר ה' והכי הקדימו כי תשתה דשמונה חמור
גופר ומשמרה שני כלבים מוקפים וכיוצא בזה שלשה תיהי ברשות כעלה
דק לפי פשוטו משמע דלא תשמע הוי בלילה ת"ל כל הני משמרות
מוקמת הו"י בלילה ה' כשלחת לבהכ"נ כפ' בדשמית ע' קכ"ח ובקר
דאתברהם כההוא דשמע לה כוותה ת"ל ס"ת כי בזו ג' ומכין ליחוד ק"ם הת
עד סוף תשמרה דשמונה ותכתיב תומרים עד חצות היינו כי עד חצות
נקרא ליל ותח"כ כשמתחבר עתה דכוותו תקרי לילה ור"ג סבר עד
סיעלה עמוד השחר כי תית בדים תם ספתי' תור לי"ד :

תחתר פ' איתא תנזרע ע' כ"ה

כפ' תנזרע ע' כ"ה ת"ח תה בין תשה לתהבין תי' תנייהו עלתה
שלח תשה עלתה תשה שושבינא דתלבת תהבין שושבינא
דתטרוניתא תתא לתלבת דהוה לי' תטרוניתא עלתה תה עתיד יהב לה
שושבינא לתקבת לה שושבינא בתלי דבית' ות"ד בת שייל שושבינא
דת לתלבת לת שייל תלת עם תטרוניתא הה"ד בואת יבא תהבן אל
הקדש תשה שושבינא לתלבת בנ"כ תזהין בתושפיות לבתר וידבר י'
תלין תהבן הוא שושבינא לתטרוניתא וכל תלוי הוו לפייסת לתלבת
בתטרוניתא ויתפיים תלבת בשדה (ושוה כי תית' כפ' ויחי ע' תק"י
בשעתת הכשתת כתת לעלות כ"י עתלת קדי בקיומי דתומלה
דיהוי לתלבת ויודע לי' דתיומתי לבנבי' כנין לתתביסת בשדה ותשה
בנין דתיומנה על כד כפ ליחדל שתל קדישת בשומת ולבת ובשעת וכו'
והכהנת יהודל דשביד נרש לתתביסת תלבת באטרוניות' וכו' ע"ם
ולוה קלאר כתן וכל תלוי הוו לפייסת תלבת בתטרוניתא ובזה תבין
תלאר פ' °ויקרא ע' כ"ו כ"ו ובזה כי יחטא ותשם תה כתיב לעילא או
תנת שבדה וכתם כה ונשבע על שקר דכת בנין דא תבתלבן קב"ה
תלבת בכיכול קב"ה לא תשבתת בקיומי דכת כ"י תתבדת תלתת
הב"ד תבדה התיומה תלי תיומנה דת כ"י כך"ח ותיומנתך בלילות ע"כ
ותקדימו בשעתת הבשתת כתת לעלות כ"י תעלת בקיומי וכל"ל
לוה קלאר כפם כי תשבע על השקר דייקא כי תית כפ' תשפטים
ע"ר"ה תתן דלומי לבקרא כתלו הרם בכיכול דשמיע ותרעת
עלתה לתנו וכהו וכו' וישתלר תלר סתם [illegible] שקר וכו' והו

תחתר פ' ויקרא ע' כ"ו

פכתם ע' תע"ז

תחתר פ' ויקרא ע' כ"ו כתייע דף רנג

כי תשבע על שקר ומה תקוה וקלאר והשיבה את הנושלה תשר נוע
(כי סוד נושלה ע"ל דף ס"ה ותבין כי) על ס"ה ותבין את הנושלה נס והשיב
את תאבדה היינו ליחד יהודים שתייחד השכינה כשלר כיום ההוא יהי'
יי' לחד ושמו לחד) ולקיים ובלו החוכדים בחרן תאור והכדחים
בחרן מצרים והשתחוו ונו' כחוד בתחוד תכ"ל ויתעיים תלבת בהדת
לתקבת ניתת ולעיתת ולעיניתת תדיר כתלה דכיתת וע"ד תתקן
כנוונת לעילא ותקדי כפ"ג דתיתי ותתה כין לעולם על הכיתי
תלבי מדק ע"כ בכתבי האר"י ל התרוחה הוא בסוד הנוקבת וכו'
ע"ל דף י"ד ע"ב נס הקדימו מה דתי' כפ' תשפטים ע' ק"ח תפס
קיימו בנין דהוה זו לעתין ע"ד לית תכול לקדש לתבל תכול תרוחה
דתיהו יתיב לעלתת הנוקבת ותנו דתיהו תעלתת הנוקבת לת תכל ליה
שלח בלילה וכו' ע"ם נס הקדימו ע"ל דף כ"ו ע"ב ודף כ"ו תרוחה תהו
תרוחה כתה דתוקמוה תדי מתלה ולוה קלאר מלישתי קורין תת
שתש בערבית כי ערבית הסות כי תע"ג דנלות' דרוחה בלילה דשלטין
תעין שמש ונחש תיהי בהסות בעלה תשתכח ועל דף ע"ד בסוד ד'
סוחרים שוחר תנס תחנות יע"ת תלאר פ' תרוחה ע' רכ"ו רוח תשלחת
לתשבדים תנס תחנות יע"ת תלאר פ' תרוחה ע' רכ"ו רוח תשלחת
לוחדן תדיר בתנכת ובקריאת"ש וחזדן כלא תנכת וכו' ע"ם ועל דף
כ"ג ע"ג על פסוק תנס תכרתיה ולא כנסף תנלנו ולסוד זה נקרא
שוחר תנס והכל לסוד הל"ל ולכן תנו קורין ק"ש הוא לסוד יחודי הכ"ל
ונקלאר תשעה שהכהנים נכנסים לתטול בתרומתן . ולסוד זה תבין
מה דאי' בגמ' בשחרית תכרן תתים לפניה ואחת לאחרי' ובערבית
תתים לפניו ושתים לאחרי' כי תית' בפ' °ויקרא ע' ו' ת"ר יהוד' תת
דתניון בתולה דתתברכת ון שבע דתקרי תת שבע ואוקמוה כ
בכתה תתר בתולה יהיה ולא בעלו תתת בעולה ותשתא בלילה ולסוד
קניינו כל מלן דתוכרן לקב"ה בגלוי' בתתי עלתת ואוקי לתהוות עלת'
קב"ה תכרן ליה בהוות עלתת ולית קדושה בחות מעשרה תוך הכי
עביד קב"ה עשר תופות בג"ע דקדושין קב"ה עם שכינתי' ואוקין קק"ק
ו' כראתן דילה בק"ם דשחרית שתים לפניה ואחת לאחריה ובערבית
שתים לפני' ושתים לאחריה הת ו' ויתוד דילי' שתש ישראל והכי קב"ה
תכרן ליה ע"כ וזהו שאתר דוד שבע ביום הללתיך על משפטי נדקך
ומשמ"ט דייקת נד"ק דייקת ולפוד זה יש לפנין ולפוד זה נדיק תפלת
ערבית דוקא בלילה והכי לפוד הכוונה הזה תוחדים קודם שפותחין
להתפלל ערבית תוחדים שמוקים האי סיר התפלת הכה ברכו את יי'
כל עבדי יי' העומדים בבית יי' בלילות שתו ידיכם ונו' והוא כי ה
הקדימו לעיל דף י"ט ע"ג וד' בסוד היחודים שתכית פסוק זה ותנל
כפוך טעם שתוחדים פסוקים שו קודם התחלת להתפלל ערבית לפי
סוד הכ"ל ולפוד זה תוחדים קודם התחלת תלבת ערבית ע"פ מה
דתי' כפ' כרתשית ע' ק"ה ותם נלותת לתו תיהי שלתיה כתה מלאכי
תכלה דתפין תבתריה כל ת"ח כל דודבי השינה בין התחדים וכנ"ל תחלין
והוא כחוס יכפר עון דת שתל דת כתם ולא יפתית דת תפזית והרבה
להשיב תפו דת לף ולא יעיר כל תחתי דת תוזה כנין דלא תדבי
נלותת וכתה מלאכי תכלה תלין תניהו שבא יתכן תיתן ותלין

תניהו שבעין וכו' ע"ם :

(סי' ר"לו לקבוע עתים בתורה בלילה)

איתא בכתבי האר"י ול תרו"ל כי הלומד תנדב בכל לילה תחד
של ישרל ולכן טוב ללמוד מעט תנדה בכל לילה תחד
תכילה ורוב דיו דיווים בתנדה ש"כ תית' כפ' °שמיני ע' ם"ח ר' יהוד' **תחתר פ' שמיני ע' ת**
ור' יצחק קון תלל בתורתת תבי תדונית לנפודי והוו תד דבית שכיחת
לנבייהו וכו' ת"ר יהוד' יומת תילך דשפיר קא תחזת תאחר תנת שמעב
דיתן בתשבת"ל בתורייתא ודכיק כה והוות תלה תתורייתא תשתמע
בפומת ולא ליחש לה בלחישו שלח תדיש קליה כה דתורייתא הכי בעית
לתזדמן קלא דכתיב בדשם קומיות תקרת (כי הלא נקרא קול)
לתזדמן דכה דתורייתא ולא בלחישו וכו' והוו עתיד לתזמת קלא וכו'
דוכך שפתי ישיניס תפי' בהוות עלתת שפיוותיה מיתתן תורית וכו'
ת"ל מתן לתנן"ת ל תטרי מעלתת והוו תולף לכל יומת ובלילה נ'
תלין דתכמתת דתנדתת ע"כ תפורתש שנריך לתומד תנדב בכל לילה
דלה תרתה בפ° תשפטי ע' קע"ו כתה כני עלת בערבוניא בסבלתנו **תחתר פ' תשפטי ע' קעו**
דלהון ולא יחזון בתורה קטנו בתורייתא ותורייתא קדי בהניהו
לנביהו דכני כשא ולא בעלן לתתבת דישא וכו' לדחיתת דהיו
שפירתת בחיהו וספירתת בדיוקא ותיהי טחירתת בטחירו נו היכל דלה
ותית לה רחיש' יחיד' דלת יתעין בה בכי כשא שלח תיהו בטחירו וכו'
ע"ב בתריבות תפס קיימו ת"ח תורתת דתורייתא כך הוא בקדושתת

פי׳ שריש לחתגלחה לגבי כר כז כרגעת תרמיות לי׳ כרחיתו לי׳ יהא
טב לח יהא סדרת לגבי ורקיעת לי׳ פתי תחזה תוריית להחזה
דסדרת לגבי תחזו לחזות פתי דיקרב הכא ואתעני בהדי׳ הס״ד מי
פתי יסור הכם חסר לכ קריעת לגבי׳ ת״ת לחללה עניות תפתר
פרוב עת ופרסה ליה תלין לעזם עד דיסתכל ועוד ורע הוא
דרוב לבתר תפתני בסדי תפתר תפתרון תלין דחזה ודע לחיהו
הגדה לבתר דרגיל לגבה תתגלחת לגבי׳ תכסין ותגלחת
בגדי׳ כל דין סתיימין דילי׳ וכל תורתן סתיימין דהוו כלבבך טמירין
מיומין קלפלפין כדין לחיהו נפר פלים בשלם תורה ודתי תתיית
וכו׳ ע״ם והבה דוק כדפרים תלבו בתחלה נקבו בלשונו דתשה ותת״כ
לגדה ותת״כ לון דתורייתא ובכיחור תתר״י ו״ל תכתיב פשם תקונים
ו״ל כי היסוד תתקשר בנוקבא נקרא לגדה וכפ׳ תרומה ע״ש רפ״ב
ועוד דו״ן תוכס מלבר וחוור תלבנתו הכי לחיהו תחדי לגדה וחכמים
תוכיחים בתחי עלמות דחיהו לבר ופפירים בהחמת עלמות דחיהו לגו
וכו״ד דיו לעבד להיות כרבו ע״כ נקט בכל פעם תחדי הגדה וע״ל
בחלק אחרון החרבתי בהרבה תגדות : גם שם פריך ליהר
בליומיו הלילה יותר תפל יום לחיתת כפ׳ ויקרא ע׳ ל״ם ר׳ יהודה ור׳ מאחר כ׳
יוסי הוו יתבי חד לילה ולעלען בתוריית׳ ת״ר יהוד לר׳ יוסי תחיית ויקרא ע׳ לט
דתורייתא בליליה הוא יתיר מביתת׳ לחחי ת״ל בנין דתיתת
דתירה שבתיב תורה שבע״ם ותורה שבע״ם בליליה שלטת (פירוש
מלבות וכל״ל בחיבור ע״ש מחזר פ׳ ועת ע׳ שח״ב ויקרא ע׳ שנ״ח)
ותתערת יתיר מביתת׳ וכחיתת דחיהי שלטת כדין חיהו נחותת ד
דתורייתא ע״כ וכפ׳ נו ע׳ כ׳ וחת תורת פעולה ונו׳ ואת תורת
דת כנסת ישרל וכו׳ ע״ל פי׳ ח׳ דף י׳ :

ברוך אלילם בכתבי האר״י ז״ל קוד שיסכב יבוין בחעטיו ויהי׳ מאחרי
דחוכתי׳ וייחוד חשבון ויכתוב ברחו כדי שלא ישכחם לקיים מאחר ם׳ ויסב
ונוכי כנגד תמיד משום דחית׳ כפ׳ ויסב ע׳ תכ״ו ת״ת כתה חית להו עבד עם
לבכי נפש לחשנחת בפולחנת דקב״ה דכל חלן לחשתדל בתורייתא עבד׳ עב״ן
ובפולחני׳ דקב״ה דחלתי ואחית׳ על כלא דהה כד קב״ה ברח עלמת
עבד כל בריין דעלמת כל חד ואד בדיוקנא בדקא חחי לי׳ ולבתר ברח
לי׳ לבר נש בדיוקנא עלאה ושליט על כלהו בדיוקנא . דת דכל ומת
דבר נש קיים בעלמת כל חיכון בריין ורקפין רישי׳ ומסתכלין בדיוקנא
עלאה דבר נש ודכין כלהו דחלין וזעין מקמי׳ וע״ל בפי׳ ר״ללא חין חי׳
דעם שולטת כחדם וכו׳ ובכ״ד בעי לי׳ לבר נש למהדק פחוכוי כחל
יומת ויחת דהת כד בר נש קיים חן ערפי׳ תרין סהדין קיימין קמיה
בשעתת דחפתח עיבוי ואמרי עיבד לבנכח יביטו וכו׳ כד אתי לילה בעי
לחסתכלת ולמהדק בכל מה דעבד כל ההוא יומת בגין דיתוב מכייבו
ויסתכל הוו תדיר בגין דיתוב קמי׳ מחרי כד״ת וחטאתי בגדי
תמיד וכפ׳ מו ע״מ תפס קייהו כהן לוי וישרל כהן כ׳ ׳ תכוחה : לוי
בי׳ ה׳ בתכוכה ישרל בי׳ דעת ודת ו׳ נפש יתיהה ה׳ בתרלה
וכו׳ וכריך בר בש לקדשת בכל לילי׳ קדכן בפשת ורוחת ונשוחת דבעירן
קדם י׳ ויתודה בכאה מיני ולויין ויסלק לן ממשכתי׳ ק
קרבני׳ קדם י׳ לחפקת לון בק״ם בלב אחד לקדי קב״ה ויכיון רוחי
דחיך בערקין לבת בפש ויכון בסרישה ובחישת׳ ובחירת׳ דהוו
מחירין בהכייתת הס״ד ותלך לת ראשו ימוח ערפו ולא יבריל היהו חנק
ותלתת חלין חייתן הוו בחרב סותקת ירוקת תוכחת דחיכון בכבד
בחרב בטחול ולחיכון כתלת קליפין דחנוחת קודם יתקן תוכח תכניס
ויכון למיעבד בקילה חמרה חורת דשלמת בכבפי ריאה בחיכון חיון
דחלין בעירין תפיסין תוון וכחיתת תבת תכלת ויפני לון ויכון חיון
ובעיכון ושופין דכיין לקדשת ליכו״ד ולבריח סחי׳ עלייהו בהחות ומת
יתקיים בהו ותתם הדבקוים ביה״ו שלהיכם חיים ויהון כסותם׳ דתיכר
מחרים הס״ד כי תרכב על סוסיך ומרכבותיך ישועה בהחות ומת חדם
ובהיה תנוסיא יי׳ ע״כ וכו׳ פ״ם ריאה תרלה חה דחי׳ כפ׳ כי תבת
ע׳ תק״ל לט תדכא נשות הוה תלת לקבל תלת קליפין דחנוחת דחיכון מאחר ם׳ כי
קו יהו קו ירוק קליפה ירוקה דחנוחת תביכת כהו תכניס תפולחנין תבת ע״תקלט
דחיכון סלגים תקיפין דחוי׳ פסקו תכייהו כחוב פסקות ובקיט לון
לחפקת חית דחשרייתא וכנ״ד לתקליהו תכניס תפולחנין דחכייהו
יהין כפקין קליפה תלינתה דקיקה נשות תלינתה הכוה ועיד והתי
יהיו וחפך: נשות דשישה תכוס רבה חלל דחנוחת והתי יהיו וחפך
על פני תכוס ותקני בוד וכפל שחה שוד דת יפסק כבוד שוד הדר לו
דלתתר ביה ושליטו לחתו הבורה נוקבת בישה והבוד דק דבוחת דק
בלה תורה תכל פחשים ועקרבים ים בו ורע נשות הביאה ע״כ ח״כ
מחשיל כפלתת תכל חדם שהית כתלת קליפין דחנוחת דעלמת ד

דחגיגות

והרביעית תשום רבה ותכוס הוח חיוות בהפוך לחתון כך הכשמה יט
לה נ׳ נשות וכל״ל והרביעית הוח היוות ו״ל בפ׳ פנחס ע׳ תי״ל מאחר ׳ פנחס
וחימון קליפין הסחרין לחרבה חיון דחטחרון חימון תהו והבה רוח חוק ע׳ תי״ל
תפרק הדים ותשבר סלבים לת ברוח י׳ בהו ואחר הרוח רעש לת
ברעש י׳ בת תרין קליפין ירוק ותוור הקליפין ותנוח תד תקו קו ירוק
תניכת בהו תבנין תפולחנין קליפה תקיפת כחבת תפולחת לקבל
תרין קליפין לון חון ותכן דחטה קליפה תליתה דקיק לקבל סוכין
דחטה הכהי חיהו מתבבה בחטה ולת יכיל לחתרפת חתקן עד דטחכין
ברחיים דחימון לקבל טוחנות דפומת דבר גם דגדיך ליטחן כהן ולון
דתוריית׳ עד דיהון מקפת סלת נקי ובפה דחיהי שבה לת תבריר פסולת
דחיהו סוכין דתוריית׳ עד דיתבת׳ פלבה סלת נקיה בהחות ומת
נעיל לה לבת ותוחת וכל דחבדין דנוקבת דחתפתב בהן כתת׳ כנוחת
דנוקבת לתפרכם בחלין דשלמת דוה לעניות וה עשה שלים בהחת דנוקבת
ובחמת דתוריית׳ הס״ד לכו לחיי בלחיי (וחה כי לת על בלחם
לבדו יחיה חדם כי על כל מוצת פי י׳ כי חיתת כפ׳ יתרו ע׳ קכ״ט כד
תתבדי חדם מה כתיב ביה עוד וכפר תלבישי לי הכי חדם יהו לי
תיית דחיהו לת עור וכפר ועמות ונידי׳ לחו הכי דהת חדם לחו חיהו
תלת כשתית וחלין דקליפה עור וכפר ועמות תידים כלהו לחו הוי
תלת תלבוחת בלחודוי ואחין חימון דבר גם ולת חימון חדם וכו׳ כלהו
ברחת דחכשתית עלאה כנוחת דלעילת ע״כ וכו׳ ע״ם ומזה קלחר כי
לת על בלחם לבדו יחי׳ חדם חיהו הכשוחה רק כי על כל מוצת פי י׳
ולחה תלחה בפ׳ ומשמעות ע׳ ר״ב דפפ דקיהו ומשל דתבוחת ה״
חיהי כהוחת תניכת ותחימן חטה ושבולה וכפיות ושבולת שועל
ושיכון לחמיל לון ליפסל הס״ד קדם ישרל ליה״ד ראשית תבוחת ה׳
בפ״ח כי יפקון מלבוחת הכי יהון תניכת עד דיתבריר כד חנו פסולת
דהיהו קו ערב רב ערבוכיה עד דיתבריר ויתעתודנו ישרל בהיהו
כיון דיתבריר חנו קו ותכן ועד דיתבריר חניהו י׳ דחיהו מעשר
פרית על ה׳ דחיהו נהחת ל״ה חיכון לקיימת לחוחה כי יד על כם יפ
(והוח כי הקדחנו לעיל דף ת״ם דחית כפ׳ עקב ע׳ תק״ך והיה כ
בלכלכם מלחם כחרץ תניהו תרומה ליהו״ד כחתי׳ תתקיימת שביעית
דחיהו ה׳ דהמוניח וכו׳ לגלי דחי חת לוקמוה לבבן דהתניחין יון
ותכן פטודין חן המעשר וכו׳ ומחון ותכן דחטה חוקיה דבבן חילן
מחכל לחדם״ חטה הוו קרוב חט דחיהו חון ותכן לחת ס׳ ותחתליק
חיכו׳ ר׳ דחיהו עשוד דילה וכו׳ ע״ם ולה חקוד כלן כיון דיתברר
תנו קם ולחו יחמרו כי יד על כם יה ובוה חכן מברכה לכם רוחים
לומר סבוק ויחמר כי יד ונו׳ כי הס חן ערבוכיה דקם ותכן וחיכן יכלן
לחבר שכי לוחיות יה) לבתר דיתבריר ותכבסין להטהר לחתר לחקני
ירושלי׳ כתה דחט׳ בתר דתתברי׳ דק ותכן וכיסין לה לחוץ לבתר הכי יתבשלון
ישרל דחיכון כל לירושלים דחיהו בגויי׳ על הר יי׳ וכו׳ ע״ם דגרים
וח״כ חוה תרלה כתו שחדם רוחה סיהו לחכילת נוף הגשיה סיהו לחם
נקי תכל בפולת שכי יהי׳ תורתו מה שבותן לבשתיו סיהי׳ וכו׳ וכרוחם
בלי חון ותכן רחם תרלה בירוחם דעם בחיכן רמ״ו חייב חדם לבלע
לחודו שלים כתורה דהיהו משרים ותרבע שלים בחשבה דהיהו תורה
שבע״פ וכי׳ התורה שבכתב בכלל הס שלים בפ״ם דהיהו שיכין ויפיל
תחרית דבר ההחיתה ויוציח דבר חיתן דבר וכו׳ ו״ל שבפ״ם בכלי
שהוח בלול בחקרקע בחשבה וח״ם חדם יוציח ידי חובתו בפפיל בכל
חין לחדם ללחוד כי חס חקרקע וח״ם והס פ״ם והפוסקים המשפיעים
לחחרים וכוח יקנה שה״ב וכו׳ וחין לשייל לחדם כפרים רק
לחחר שחלת בריכו כשר וחין והוח לידע חיסור והיתר ושתפ בדריסת
ים בעלי הבתים מהניגים לכלוד בכל יום נפ״ת ולת שחר פוסקים
והלייתיה חמוקי הנדרים תנת דבי חליה כל הפוחה הלכות
כרם״ו הלכות שמוקי ע״כ חפשים חיכוחר חתה בכבר החדבתי
כי הלבה הוח הלכות תורה שבע״פ וחיכון להפשר נוסחם כל קוסיו׳
והקליפות ולקשט חותה כל״ד קשוטין לכך חקור שלים בתורה דהיהו
עפרים וחרבע פסוד וסיתי כד כ״ד פחוחין ומה שכתן חיהו מוכיח
רק שלים בוקדת שלים בחשבה שלים בחלמוד סיהו נגד נ׳ עולמות
בריחה הוח חלמוד ועידה הוח יחשבה חעפי׳ וכחחר החרבתי לעיל ע״פ מחאר פ׳
ברחתין ירחתין חף שפיתין וכחחר החרבתי לעיל ע״פ מחאר פ׳
בריחת ע״ק״ם חית חתון דברכן וחית חתון כיכוים וחית חתון
ועירין וכו׳ ע״ם חכל סוד התורה סכוח בחלות ע״ו כחאר ויכן כה
וכה וירח כי חים וחכל סם ופוחים וחימון דהריחה חלין לבוחין דחילן

מחתה פ' נח ע"ג רי"ו

דתקילות והלי לישנו ולו"ר לכתום עליון (בכה תדייק לזה לכתוב עליון
וכ"ל הכתב בעמוד ע"ם מחתה פ"ו ע"ג רי"ו לקמטה לה בלבושין
דבושין בגדין דהיון לחוכיתא לאור כו לתקבי כה"ל כי כה
עולם והלחי' כתיון בהוכיתא לאור כו לתקבי כה"ל כי כה
מזה ועזרה אור יכו ע"ם לזה תדייק כאן לאור לכתום עליון ולזיון עשר
מתלבשין בעשר ולהלן התלולות יאירו לתלין דבריהה דתלבשין בהון
נעשה אדם בצלמינו דמוכיתא לאור כו לתקבי כה"ל כי כה
ומלבד דייקא כי זות בפ' תזריע ע"ם ותזריה ע"ב פתח ואתה ושתת תהין
עני שנים ס"ת עשרת לתלבשת' תהין שבועת' ועבות ומפחון תבשו
לקבל"ם כשבועת' מלבד הילה ובלא חד מה דלאו הכי בתהין
דתלי עליות לתוכיתא מלבו תון חד תהין ואין תון לאחת דת בכתיבת
דיו ודת נע תומה והב דיוהלי לוכיתא שבועה ובלא כה"ל לת יעבכך
והב ומבוכות ושתשרת לאחת מלבו תלי עליות לתוי דבלא תד דו"ל
ובן דלו מתבוחים לתתעבידו בתן תיכון ובל מלבו תהון תן בתן ע"כ

פי' אתמר ע' תכג

ובעין תבם קיימו כפ' (בפתח ע' תכ"ג ואיתמו בכום פתרוך דתיה
ובשיבה דתה תבתון ובשיבה ובתה דתלבה סיהיה תוכו בכתו
תלן דוכו לבשתו' מהלי כום לאהלי פתחת' תכיה תלבתו ותלבה ותיל
דתלבה ובתלהו וקדשו טהתיב ובכיה וקדשו תבתון ומה כום לאו ט
עהתיב' וקדושתי' תלבו ותלבה בלא תיל תוך הכי בפתחת' לאו שהתיב
וקדושת' בלא תוכויתא ובכ"ל ת"ל נעשלתי אי אתין לתוכו כבתו לא יכנום
לבתיב המקדש כנון דלתו תוכו תלבתה דחיי שם תכן הדעת טו"ל ע"כ
והכתי תוך שתדמה מה כום לת טהתיב בלא תיל תוך הכי בפתחת'
טהתיב' בלא תוכויתא כאהר כהלהי תלי תתוכו מיום מיום דתלין מיום
דת תוכויתא דתתהר כה ותוכה תוך ותיל' כב' כי תבת ע' תקל"ה :

ע' תקל"ה

כי יומלו תום כעהה אהר לת תהיה תקידת דת לתין בתיפתה תושר
כפף הה"ד כי יפצע תום בעהה בתעלה אהר לת תהיה תלין
ישראל מסטוחת דשבועת' לתקהילו בת (בתיכו יהד כפפ ע"ל דף ם"ט
כפ' השפוח תכבי עוב לך תשפהה בתום) ותפפה ושבב שמה ובתעלו
ובתן לתבי הבעהה תחפוט כפף ילו תהיה לחפה ולא יובל לפעלה כל יתית
ודבתן וכל תהרי תתיבתת' תום תלין ישראל תפפה' דקה"ה עיין ע"כ
בדף הנ"ל ותפפה בקפוחת' דתשלין ותפפה בכבפי תיהה אהר לת
תוהה בת יתולת בת בפוח ושבב שמה בכללות' דשבועה דשבועה
ובתן לבבי הבעהה תחפוט בפף כ"ה כ"ה לתתון דיחולת (ע"כ בקר'
תיש ליחלו שהוח בפוד תפתרת ולו תיהו בה בם מכל תדות יהבין ליה
כתה בפפ יהו"ד לתי בקרא תום ובובל לייחד בכ"ה כ"ה כי יכול לעבור
סוד שער הב' מבל ויבן כ"ה וכ"ה וירא כי תי"ם ותהו תהרי אש ב
בתיבתיו תבן יתולת בהרת ולו תיהו בה בם מכל תדות יהבין ליה

וחכם דמתעסק בתורייתא עד שעה רבוה לאשלוחי מכלהו וכתבי האר"י ז"ל מביא בשם ספר תקונים רשות לתייהב לכל חלין כשאין דבדקייתי לכל מלאכין ומליה לנלאה לון לזין טמירין הוא בתוקן זה כי כבר ידעת כי אין לך בשעה שאין בה לבוש מ' הנקר' וכו' ומביא מרמה מקום עיי' בפ' ויחי ובלע"ד כי הוא האי מאמר פ' ויחי ע' תע"ח דפתח ובשבתי עם אבותי ר' יהודה פתח האחרי שמעו ע"ל דקל"ה ע"ב דתקוני' שם בפתיחה הכ"ל וכאין לזין נדיקין דיומיהון וכאין ואתאחרו לעלמין דאתי וכל כשקרון מת לכון לאו לבוש יקומון ה"ד ויתיבו כתי לבוש וכו' ע"ש ותתעורר כתפוחה ועל לכך ופפ אלא לך ע' שכ"ח אל"ם ודאי ידענא דאתון מלוכאין תמן בלבוש יקר דנוקבא דכיה קדישא מ"ה כנוונא דא בהאי עלמא מ"ל אלה דא שאילו קמי רב מ מתיבתא וכו' ואיהו אמר דהא הוא בהאי עלמא הכי מכלן דכתיב ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות בהוון דיוקנין דהוון עלמין מלכות דא רזוא דקודשא דהוא מלכות שמיים כשיב רזוא מ מההוא רזוא דאוירא דהוא עלמא ותלבשת כי אסתר וכו' מלפני המלך בלבוש מלכות ודאי דיוקנין דהוא עלמא וע"ד כתיב כי בכל פעם מרדכי עליהם פרח מרדכי ולא פחד לחשורוש וכו' ע"ש ויעל לבן כחזור למדברי האר"י ז"ל וכמו שאלאכי אחריהם כתלבשו ונתנשמו ואתריתו אלין כן שלו הצדיקים מיתלבשים בהוון תלוקה ולפעמיים נפ הדוח ולפעמים נפ הנשמה לאחם בשאינו מתלבש רק בחי' נפש לו הוא נעלה אל פלדם בבחי' טעון חמרי כמו' בפ' בראשית להורות כי לין בו רק נפש דעשיי' וכן עם הצדיק ההוא השלים כל מה שהי' ראוי להשלים לו בשתיו בשעה שרבקה לנפטר בבריאה והדוח אל היניקה והנפש אל העשיי' והנה הנשמה לאינו יונק אפס הבריאה כלל כי היא מוכרחת להיות עם מרכבה לקונה לאחר שהיא עליונה וכן הדוח ניניקה לך הנפש שהוא בעשיי' מתלבש ובאים ללמד רזי תורה אל הבריאים והם מדרשם ומוסר אותם ויש לו חלק אכל בתוריה שלמד אדם ההוא ע"י ודע כי אין יכולת בשום נדיק להתלבש בהוות אלוקה דרבנן אם לא שבתוך הנקודה אחפצות פנימיות יתלבש בו ניצוץ ח' מן משה רבינ"ם כי הוא החוזה האחיר לכל הכוכבי' ומחלק להם אור ע"כ ח"ל לפי זה היה הקדוש זכאה דהיה אתלבי' כי' דעתיד כלי האי לאתחדשא ע"י דוסה בסוף יומיא וכו' וקאמר אשרי השם שיי' שלין דעליה אתמר דור הולך ודור בא וכו' לפ"ד ח"מ כי לאו דוקא שמשה יהא בעצמו שלא יהי' כו ניצוץ של משה וכ"ל :

מאמר ע' נח ע' כ"ן

כי' מאמר ע' נה ע' נט"ו

והנה על כי זה תבין מאמר ע"פנחם ע' נט"ו ע"ל דף ח' בסוד ניקוד הנשמה כתוך חושים שם בחרתי מאמר זה ואשם קציהו כעפור מודדת מן קיצה כן חיים כודד ממקומו וכנ"ד נם כעפר מעל פני הארץ כן לה היינו בינה אשר שתה אחרוחי' כ"ן וכ"ת וכאה תיהו מאן דעביד לון קיצה (ע"ל דף ע"ב ע"ד כי כוותבי לאלו הדברי בעשה" ונא את מאמר אחרון בחבר דלאו דילי' וכנ"ד לאחר משה ויתעבר יי' כי למענכם הבא סוד עבור רעיא מהימנא סוד פתיון דכוח כוחה וזכון דאתי בנלגולא וכנ"ד תלמיה הק"בה כולה כי וכנ"ד תוקמוה דכבן משה אחת ילדה שנים רבות בכרם ח' וכו' ואחד שתבוא האי סוד דעיסול וכל"ל בדף הנ"ל ת"ח האי שמשה אתגלית בימות ואתכנשית בלילה ונהיר בסתון רבות בכבוא לוח בבי רעיא מהימנא כתיב דאתכנים משלמות נהיר בסתון רבות דאיזון בשמתין דישראל לי דרך בדקל יאות והאי תיהו רזא דנלגולא דקאתי קבלת דור הולך ודור בא ותוקמוה דלית דור מפחות משנים רבות והאחרן לעולם עומדת ככתיב ישראל וכו' :

מאמר ס' קדח ע' שכ"ח

ולב"ד מוכן מאד מי שיזכה לכוד הזה חוי יזכה לכתר שכי אתר לבם עלת התעלות לאתקשרא בחיי' ע"י ז"ת ח"ת עיטה לבר נש כד חיהו בחיי' ע"ל ונחזי אלין דאתקשרו בחיי' דקשרו כתרין בחיי' ואתקשרו בחיי' ואתקשרו בחיי' ואתקשרו

סמ"ג עשוטטים ע' תקכ"ו לדון כשריפה לשחל עניים לשחל לחלק לכהן גורלות ולחם חיטה נופלת לחיטה עין ונחבר לילי עניים לזקוקין כאיזו חצי
ס"ג תקכ"ו דחיטה כך מצוה בכל אתר לשחל בשכינת עלמא כשכינת עלמא בקבע דחיטה תפארת וכו') ושכיחת עלמא הוא מות ה' ויחזקאל ונקחתי וכב' תותיות
ב יחסר כחרב וסייף יחסר כהרגים תותי (הוא כי סם לדון כשריף
למתן לשחל הש"ך כי רוחה כשיעים חרבי חרב דקב"ה (י') דישת
דחרבת (י') נופלת בחרבת) ונקחתי מכאן אותיות אי ויחזקאל שחוקתי תותי
(הוא כי סם לדון בחוק בחלב דיתקן כה תחיקן ה"ח ה"א כה תכשפתן
דיוניות וכה' דשחלת וכבר ידעת לזה דאיתות ב"ד כתיב ביהו"ד
כהתלבטות סם תחל"י כי תיתי ב"ת נשא ע' רס"ג פתח ר"ת
ואחר מן המיצר קלקתי יה ונו"ל דף ל"ב ע"ב ודף ת"ב שכתבתי
ס"ג נשא כפוד מן המיצר קלקתי יה נם ריחה תלחה כרף ת"ב ע"א בפירוש
המשוקי וכראיתם ימיתם ה' אלהינו סם כאריכו' תבין מה שנרוך
לשלם שני שמה"כ ל"ב ולהלן ד' תיתי' כי תי' כת כשת ע"כ ל"ב ה' לי כעותי
ס"ג נשא בשפת דלת חסר בשפת דסות קדישת ובשפת דת תלכר תדם . ויתי
דאחר מה יעשה לי אדם הכי הו דתת"ב כל תיכון כתרין קדישין דשלבת
כד תתקן בתקונוי תתקריאי תדם דיקר דכלול בלא ומה דתשתלים
אתער דתקדי שת קדישין דאתער ומה דכי תתקדי יהוי תתקדי תדם ככל
ס"ג ויקרא כי תיתי ב"ת ויקרא ע' ה' תוקי' הוא ר' סם יהו"ה ותדם' תדעבידו
יו"ד ני' תעבר"ל לכך צריך לחבר שתיקון . ותשם שבירך לכהן בלעיו ד'
ס"ג ויקרא היה תלקדי קדכן תלי קדכן ת"ל הא יהיב לנבי חבריי קדכן תיכון
כתרין קדישין דתיתקדב כלהו כחד דתתקדכן דת בדת עד דתתעבידו
כלהו חד כיחודא שלים לתתקת שת קדישת כהקת חוי הש"ך קדכן
לה קדכן דיכון כתרין קדישין ליהוה ת"ל דתתקת שת קדישין לגיחד ליה
כהקת יהוי"ה ובו' בנין לתתעבר' דיתי ולא לתתעבר' דיתי ובכ"ב ליהו"ה
ולא לשלים לה אלא מכן צריכין לתתעבר' ולא לשלים מחוי בעיבון ולא דיתי
וכו' לכל הא כתי' ובתי אלהי לוח כשבר ונו' ובתי אלהי כתיב ולא ובתי י"י
ת"ל ודתי הכי הו קדכן אלהי לא כתי' לת ובתי אלהי וש"ד שחיטתן בנפון
דהת ובית בנין אלהי ההוה סם נגוד' דיתעבד רוח' דיהי' ויתבלע
דיהת ויתנהרון רחוני על דיהת וש"ד ובתי אלהים לתברת חילי' ותוקפא
דהיהת קדיש דכתיב רוח כשבר לתהוי ההוה רוחת תקיפא כשבירה ולא
יתעבר רוחי חילי' ותוקפא ובעי כד כם למיקם על מדכא כרוח נשברה
ולתכסיף מעובדוי בנין דהוי הוה רוחת תקיפא תעבידת ע"כ : ובכר
הקדימו כי ע"ה מסם דיתיב לקדי כתם ומסם דשושלת דבני דשתלב
תתקדי כלב מחת דניכסם ולכך דיכי דד מיתו לתתרו על מזבח ובחם
לכך צריך לקבל עליו דין ד' מיתות ד"ש ות"ס כיונה הכ"ל : ובכה
לבתר לך לתכם קדישו שהקדימו שצריך למסור נפשו בקוד ביחד
תפקיד רוחי ולכוין בקוד בתר הכה דוק היטב כלף ל"ם בקוד בתר
ושוד היחודי . ובכתבי האר"י ז"ל דע כי בלילה יש היחוד שתכי
עיסק לתקלת היחוד נשוד רק כדי לעשו' כלי הכה הכיכה ביחוד
קדשתו שבתייחדו ספירת תכחה עם ספירת כיכה השפיע בה רוחת
הכ' בכתב דשביק ליה תכחה ושוד שדעת שבכיכה שהוא הסם
בחלוי יודי"ן והו הוה רוחת דשביק תכחה בכיכה לעשו' כלי כדי
שתהיה ראוי לקבל השפע בסוד זווגת שלים שהלכתי לעיל :
ובכה סוד ה' שדעת נמסך מדעת העליון שהוא בדיקות חול כי"ג
הכתב סוד סת' וכל המצות שו הם מדעת העליון דעתיק דעתיק דעתיק
יהיה שהוא הנמוך כין נלבלתת דת"ל וכין רוחת דת"ל והוא סוד תורת
דיוקים על קרבנות דשוחט (והוא כי הלא תכחה הנקר' כדרך שכל לכל
כשכל תתפר דעתיק התלבש כנולבלתת דת"ל ובכיכה נוכרה
דעתיק שכר כשוחט דת"ל : נם הקדמתו לעיל כי הת"ל דעתת נקרא
תורת דכיון ולא תלוי ובכה נמסך כה כחי רוחת הנקר' תורת דכיון
כי הוא ה' חסדי' הנמסך מן יסוד מכח (הייתו אחר שקבל ע"י חול הת')
דתתגביר הה' בכתיב לת ידעו עיט (ע"ל בדיני נש"י) ונתמסך סוד
זה הוי"ה בחלוי יודי"ן ר"ס מעולין רי"ו (ושתם שתו מחשבון נ'
פעמים ע"ב כי ע"ל בסוד תלת דיתין דתכה ו"ל כי י"ג כיתין
דשעריו נקבי תתקרית ויו"ד תקוני דיקנא ותו"ב תקוני דיקנא ומסם
נמשכו אלי ו"ג תיקוני דיקנא ות"ב בתוכו ג' שהכן דתתקרית כולם בחלוי
ס"ג ותתסם בכל הוי"ה תלתין ט נ' יודי"ן כנגד נ' הויו"ת בחלוי ע"ב .
מתוכה להתיר כי"ג תיקוני דיקנא ושם הס הנ' הויו"ת בחלוי ע"ב .
ובסודם כי בדיקנא הם בחלוי ע"ב ותכה סוד זה שתקבלו מתוכו
תכחה הוא בחלוי יודי"ן כי סוד ה' שתקבלו מתוכו ביהה הוא שם ס"ג
דכי"ה בחלוי יודי"ן ולזה קאמר והכה סוד זה הדעת נמסך מדעת

העליון בדיקות חול הי"ג תכשפת מחול ס"ג) וכבר הודעתיך
כי שם הי"ן מטיל חיסוד בתשם רחשונה לעשות כלי בסוד הי"ו שהוא
בכלי ותל"ב שנוסך לה סוד הע"ב כלילות הי"ו ולזו שם זה כדי שיתנלו
הספירות מן ת"ק ב"ה שהיו נגוזים כחכמה ומשם נותן לעיטה לכן
סוד הי"ו (הוא מוקבל כי הי"ו נ' נגודה כי כבר כתבתי כמה פעמים
כי התסדים מקבלים כלעלן וכה והנגודות מקבלים כלעלן מקבה) :
וכבר ידעת כי תסד נגוד בספירת דתפארת ומשם כי יסוד זה הוא ממשך
מן התסד ולבן נס שם בחלוי יודי"ן לעולם הוא בתסד וכן ע"ב
נ' תסד ותחזק"ל תשתלב בספירת דתפארת ומשם נקראים כלעלן בקבה :

ס"ג נשא
ע' ס"ג

נמצא כי המוני טעת ס"ו הוא טפת כזאת כביו סיהיו יתלבשו בגופין
שבשעין אלפא ומכי כמעט שהשחור הוא על הלב והלב תיקון אחת זה
הוא להשית תוכן גופין כדי שיכניסו תוכן הכשרות לתיקונין ולכן
תוכן התיקון שמשית תרם ע"י ק"ם שתוכר על מטתו ותכסה ים עון
דומ"ה והוא מי מיחדנים עם אשתו ותיכו מעשה לשם הקדשה אלא
כ"ב תיכר כמו שו"ד ג כי תיא"פי שתין תוכה שפה רחוני להוליד עכ"ו
בכר אמר שיהיו תכשים פרוץ להמית בכל ליל ים תרם שיכול לחמי שלף
וקב"ה בכל ליל וכו' והכה כמו שיהיה תן התרם תוקין שו בלא תשה כך
ולזה כתוב תוקין בלא תים ות"ם לא תוכלו שיך רע שהלילי ונעש
שהו תעל לא יקדש בתלילך שהי תשך והכה תיכת שו תוא עכין ותכה
פיהיו כידם והעין הוא דע כי תא שבתרתו כי עון זה פוגם עד ת"ת
ק"ב תנו נריכין להודיר שפא שעל דויקב דהיינו דעת עליון תוסף
על ת"ת כמוך דכמוך תתכללו ותו יודיד שפא גדול מפש ותו תיקיכולת
בקליעו להתעבר לקבל אות כללי ועיקר ותו יתי' ובוד תהא תכך
עול כפר כתיב שהי ב' הוי שלא תלני יודי' וכל ת"ג ע"כ וכו' ני"ר
הרי בעוד דעת ע"כ רי"ו הוא שיכול שלא כתוכת השיפה וכו' והכה עתה
ביותר לין מיוחם לוחם ותקוד רוחות ש בנרוכם כי הוא סוד דיקוד
סכך ת"ת בעוד ש רחוק ותכון דתית כי קונין כתכון ת"ל תקיפין כי זה
הדיקב תוסף על נרוכם ותו מלמעך מעל' תיקון הי"ג תכך תכך ספירת
כולם פי' ותר"ם בני רי"ו שכם ג'שתו דתלני יודי"ן דבהלו מעל' (וכוה
תבין מה דתי"כם ת"ק דיכתו אתו דכך היו לבניו מן התור שתין לכתיב
את כל התוכחת הזו"ל עשו לכי תקיק ונו"ל כל תקוי עוכלל דתיכת לכות
ותתי כיהו שכיו ותתי תוסיף דהתי ש לשבר תקד הו דכתי ותת תילי תהרן
לקח ע"כ והו תבות ת"ת הכ"ל סוד ל"ת קונין הכו ולכך כתי גבי
פר עניו לשון הכ"ל והו דשריך ותתי תוסיף דהתי ש ליכר דקשה
ומש"ה דע"פ הדוב כתי תשך ש כל היו דיק בתן רוחו על סוד ל"ת קונין
שכם תקיפין) ותקוי שכ כשתוכר ק"ם ילהיו לכנין שתייחר ת"ו ב"נ
שתו יהוד שהיו יהוד שכם ת"ו ודעת שלכם שתקבלי תדעת עליון
ותכל ומשו הויו"ת כשפגש עד התוכין דמק"ד ל"ת וכוה ותתי' תחנוכים כי
סוד הדיקב לכבת דיכי כמודע ע"כ: וכוה תבין ס"ו ל"ת כל היד תרפה
לבדוק בכפי תשוכות ובתכתי תקיק ופי"ם תקיק תתקיתם ותרגים
כשתשתם בתוה ותופי ס"ו לבטל ותקוי שם ת"ת כל התוחו בתוה
ותשתין כשו תבי תכול לעול לתרו לו לר"ת והלה כמוו כתוין על רבניו
ותכל כפרו שכם ותכל תוי לשו שע ותכן תקוקים לתוה תקיק ידו על
טבורי תתרו לן יכם לו קרן בכפיהו לת יטלמו ת"ל לת והלה כפיהו
בכפקעת תת בתן תוטב תבקע כריסו וש ידד לבתר שתת ע"כ ובמ"ש
ויהי ע"שם ו' תסם קיהו תוי לרבש רש כי גמול ידיו יעש לו ת"ט גמול
ידיו תי' לתבלל תתן כידוי כידוי לתפק לתכל ורעי בריבקי' תקרי רש
ולת יהוי תכי שכיות דכתי כי לת ש תפן רבש תתה לת יעודך רש וכתי'
ויהי תר יכר יהוך רש תוק הכי תוי לרבש רש ווי להה' תייב לתוסו רש
דשבך נרמי"ש כי נעולידיו יעש לו לתכלל תלתן כידוי לתפק ותש'
בריבקי' לבתי טרדין בהה' עלי' יתי' תכלת ת"ת דתת כתי' תוי לרבש
רש ותתי לת יעור רש וכלה סלקין והתי לת קיק ותי תיש שתר תייבין
דקטלו כי כשת ת"ת כלהו תבקין והו לת קיק ת"ט תיכון קטילו כי
נשת תתרגין והתי קטיל בנוי תוש תוטיך דתין תניתין ות"ש תפלגת
של עביר' זו ועיי"כם"ב בתתי' ע' קפ"ב ת"ת יתן לתתבתך ביש"ה
ות תשיתך תבתרי לתסתתב תו' ויסתבין לי' כי רבה רעת תוש על תתרן
כל כיסין תו שבדין ולת תשתלי תוכיהו עד דהוו תומדין דתין לתנתל
על תרש ותתקוקיהו דהוו תתבלי תרתיהו על תרש"ה דק רש כל היו'
ונו' תר"י וכי רש לת יהיה רשע ת"ל לת רשע תני ידי לנבי דתברי
תג"ן דלת שביד שדי תקרי רשע תבל רש לת יתן תקרי שלת יתן דתוסבל
תרתי נדתי יסתיב תרש ויהיה תוכל ותוקק לרוח תסתתח דתקרי
רש ע"כ ת"ש כל תש ויכפ ירתת ה' כלבבך כי הוי על שבני הרעי כתו
שתיב תתבללי תוי"ת תר ותשכן רש תייבו יר"ת כ"ב תחליל דתקיח
דרש רב שניר ותי תיש"ו יכוסיש ושתו"ם ליל"ת הקב"ה קדתי רש שב
יפר לב התדם רש ותבעוניו (כי כילדותו תבית לתטו בהרהורי ונורם
להוש"ע ת"ו לבטל תו הוא תוי לרבש רש וכל"ל בכל פרטי תביר' זו נס
ותבי שם פסוק וכל יפר תתבנו לבו דק רש כל היו' תסה קדתי שלל שב'
ותל כי תת שלת לבבכם והוא כי תית כתוי ש"ע ע"ת עירובין דף י"ט ע"ת

ס' עוסק בסדר דף י"ט ע"ת

עוברי תכבת הסו דתתיכי חדת שעת כניכב ותתת תבריה תביו ותסיק
להו ותקבל להו בר שרא שפת על הכותי' דתסב ערלתו ולת תסבקר
לי' ע"כ וצ"ל דף והת דקדק תמצכתו ערלתו כי תפם קניהו
תיה שכתתי לבעל כותת זוכ' שהציע"ו ו' ותו' כותן קיו' תכות תילם
בכריתו"ה דלה אתו תתבלי' תורו כתסדי התנולי' שהם נית' ת"ל תן
תנ"ל כתו כפ' וקבל כך תתעבר קליפ נוגע תקרי תל וכתשר הערלה
קליפו' נוגע כתתו' סם תחתת עוכו' וכו' תוי נתפתו ערלתו עליו ותו
קבורה הו כבלה כתשר התרכתי לבעל כי יב"ה שמוד שתיל נקר כלב
תשר כתפת תן ר"ה . כי זה לבזוכו כמ"פ תכתם ע"ת ן"ן תלן
ר"ה תלבלה שפתה ותכה כדם תת ל ככר הנות תשתיל וכתב ושבעין תתכן
ולכן כתי כתפלי ו'הכ' תשה לקרתתו שת זה וכנגדת לב הותי' כי ומורר'
בתית לל יפכתו רבליש פעם בתון פעם כרתנות ותכל כל פנה תתרוב
ע"כ . תייתו ככ"ל כי היה כרתנות הרבים עומדת ותכה שם פיום הכי'
תפייש כי רבים תללה שפתה ותכה כדם תת ל ככר הנות תשתיל וכתב ושבעין תתכן
ולכן כתי כתפלי ו'הכ' תשה לקרתתו שת זה וכנגדת לב הותי' כי ומורר'
בתית לל יפכתו רבליש פעם בתון פעם כרתנות ותכל כל פנה תתרוב
ע"כ . תייתו ככ"ל כי היה כרתנות הרבים עומדת ותכה שם פיום הכי'
תפייש כי רבים תללי כבילה ועמותי כל הרעי דרכי שתול כתיה יודת
על תדי תדרי תות ותות כפי ו'נבד ו'שות שם ל"ה ת מדוכות הניכסה
ותתתיל תחר זה סי ח"ת תלת תכתה תקרת ותכוכה תתן קולה (ע"ל דף
ד"עב"ד ותות תתתר פרשת תולדות ע"ש ל"ב) תכי תכתה שכתתי ערוה
וגו' . כל הפי' תפשיש להתתיל תפכי ים ותורות יסם תתלת לה תסה
קרת ליה עלל ודוד קדת ליה טתת שתתר לב טהור כרת לי מוכלל
דתיכת טתת ותות כי טתת ניתוריית כ' בנד כ' שערי טוותה כי תוה
הטעם יתתו ישרתל כתפון כי היו שקוטים בת"ט שערי טוותה תם
היו מתתכים עוד רגע ת' היו שקוטים כל שערי טוותה ולת היו יכולם
לנתת לעול ותה טעם לפע"ד תוקבתתו הייתו בת"ר שער ה"כ ותה נס
ותיתת כפ' טובטים ויפתתו בתוט ספרודת מכייתו כלת א' כתתפע וכו'
דליתת יתודת לם"ת תלתעשתו בתוט כזנים שתלו וכת וגו עולם
הבתרדי וכו' ולה נקדת טתת ולכן נבי תמורע כתי כדד יסב וטתת טתת
יקדת בכתבי התר"י ו"ל בד ני' תן ת"י הקדושה וטתת יקדת
שכתסר בידּ תים שהה הוא תשל והכה לעיל בהלכות ק"ש התרכתי תלת'
פ'כתם ע'תי"ו ותסיים לשתל רוח סערה עלייהו ותתת"ל תכם לעיתו
ולב כפי' לשתלו רוח תעב' לי' ה"ד ולבי תלב בקרבי וכב"ד וכה לכשבת
רות נפוני בכבו' דילי' ותתת' כי כה תל"י ת"ת רוחו' כתי תרוח והוה מנגן
בכנור וכו' ותשיים ותכתוב רשעים רקם ע"ל דף ס' ע"ת וע"פ זה תבין
תתר ס' ויקרא ע' ת"ח כשעת דבר פם קם בלילה למלחי כתוריית
ורוח נפון תתעב ותתבלע ליליה היתה לילתת קיומי ותשכחת ליה
לקב"ה ס"ב . ותיתת בסרק דיום כרכו דף ע"ב תל"ב כת בוכת
ס"ר שתיגון תבד כנור היה תלוי לתעלה תתטתו של דוד וכיון שהגיע
חצות לילה רוח צפונית ומכתת בו ומכנן תלין תיד כי עומד ושוקק
בתורה עד שעלה עתות השחר ע"כ : כי תו תתעב סוד של כנור וכע"ל
דף תו"ת ותתת ותכתוב רשעים רקם ולהה כתבתי לעיל מה דיתת
בע"ת ויהי כתני הלילה בתתת דיתי סלטה ותשתכת הלי לתעבד
כסין תדירות וכל כתוסף דתתעביד בלילה בפלונתת בתרתה תתעביד
ע"כ והוה תוכן לפ"ד כי ע"ל כפ ויהי ע"ת כד שתרי ליל לתיושע כתה
נדרתיכי בתוסין מתערין ושטתין בעלתת ופתתין בתיתין ולבתר כתה
יכין לוכייהו כתה דתוקתיכת וכדין כד תתבלע לילית סטרת תפנון
כתית כהיד כהירו וכו' והשתת תיהו עדבת דקב"ה תתב לקליהון הנדיקי'
בהתו עלע"ת יכון דתשת דלכתרת בתוריית דקב"ה תנית לקול תלייהו

סי' ר"מ אין יתנהג אדם בתשמיש המטה

אם כי כמוי לת יהת דגיל עם תשתו תלת בעונה התמורה כתונה תיתת
בפרס קדושים ע"קו"ד ויבבר ו' אל תסה לאתר דבר אל כל עדת בני תמת מ"ת
ישרא"ל ואתמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש תני י' אלהיכם ר"ת שהוי פת ת
לל תהיו בסום כפרך תין הכין ונו' כבתה ומכין תוריית תתערת כתה
ומכין תריית קלין לכל סטרין לתתערת להו לבני נשת ולכלו דמיכן
בשינת בתוריהן לת סתפלכן וכו' נוי לון ווי לבסטיהון וכו' ובתין תיכון
דקיקין דשתת דלכ"ה ותקדשי בתוריית ויהיו תורתי דקב"ה תנית נרמיהו
בקדום דתלב ותסתכתו קדישין בכלל וכו' ותלבי רוח דקודש תלעיל
ובכיהו כלהו וכתי קטון ותקדישו כלב כבין קדישין ווי לוקלסביהו
דכלהו תניכין ושונדביהו תניכין בנ"כ יתיכין כביהו כפם תניכין תסט
דשתתת כתה דכתי וכטתיתם הס תסר א' תתת לתסת לב' תסתכתין לי'
ל תניו בסום בפרך תיכון תתרי וגות' (ס"ת דשתתכות) כדלית כפ'
שיכו ע"ע"כ טעם לזה ע"ל דף כ"ד מה שהתרכתי כביהו נת' ו' דכרי'
כתתרו בסום ותקתיב ת"מון תוכב תת תסו' ת"ר ת"ו פרשת דעריית'
וה דקדושי' תניו בתוכו תלת' ל"ת לבדל ל"ת תכי תת"כל תלן דשתתיר תלבו
עריין בקדוש' תתעביד ודתי וכ"ש יי תתקדש בקדושתי' דשתרי ותת
תתערו תברי לייתי שוכנן דכלה לתקדשת כר כש ת"ת

ע"ש כלל ל

מ"ם תרומה ○תרומה ע"ש כל"ל ו"ת תסם קיימו וח"ת הכוסה דגלות כתי' חולו מים מכי ים

ע"ח מלת דכתי לתתקדשת ברשותם קמי מלת לתסם שלת תסלנות

לילה ומילוך לו בסלנות ליליה דכת בהיות שעתא קב"ה מסתעשע
נ"ע וקדושה עלאה תתער וכדין הוא שעתא לתתקדשה מלי לאתר
כני נשף תלמידי חכמים דיסקין תורתי דתורייתא בסלנות ליליה
שעתא דלהון למיקם למעבד בתורייתא לאודויתא ככנסת ישראל
לכנסתה לשעת קדושה למעבד קדישת בליליה דכתי' דדשעתא דכתי
אשתכח ואזיל להון כתיבים מכתיב שעתא לתתקדשה דקב"ה וככנסת
ישראל כל ח"ת בכים לתתן לתורת תלמידים ותלין קדישין בליליה
קדושים תהיו כי קדוש אני ה' א"כ. ואמרו חז"ל כי הקדמתנו ע"ל כמי
ר' כת"ח כי אדם כגבור ע"י ע"ר וכתי בכל חד יומין ושכין ידיעין תלין
לתיכת ותלין לשתחלף תלין דיסיכת תלין יתי טהור ותלין לשתחלף
תקרין יתי מלכה וכו': ותלין תקרין יתי סוכב שכין דשוכב ורוח תלת
דלת לתקבל מהנותא דכתי קדים בוקר דכתי בשתרשבה וכו' יסף
דלתי רוח דכרי' סתום מכווני כשכת מלכה ולת יהיב לי דוכת לתשכת
בעלמת ר"ם תחר רוח דת תיהו רוח עלת כהני' שכת מלכה ניין דתיהי
שלטת כני לתסתת מכווני בנין דתי לת מתים לי נרים לתשכח רוחת
להוות ולת מהוה סטר ויהיה דוכתת להוה סטר לשלי כעלמ' סטרית
דסתלת ע"כ וכו' ע"ם והנה הקדמתנו לעיל כי ע"ר עתים טוב"י"ר
עתים רעים וע"ל מה שכתבתי בביאור מאמ"ר לתחרי ש"ס יבא בכל עת ש
הקדש ותבין סוד זה כי הקדמתנו לעיל דף ע"ג ו"ב בביאור מ"ש עוי
משם כרישת והוה ויהי מקדקדיים קן סם לתצך ותו ובדעה תלם ולכך
בתרי פרישתם ס"ל ביטת לילית ובעת ותצך בת מחלת ותח"כ בתרי לילי
שתעוור לכור ע"פ סוד הכ"ל ותו תעביר מתשבלת ודון וכל הרשע כלה
כעשן תכלה תו ובכן שהות הכרתו ככמור ותו צדיקי ירתו וישתו ולעולם
זה עד תצות לילה תסור זיוון כתו בשכת דעכון דכלת סוד ת' הוא רוח

שתחר בפרשת תרומה מה לתי ○פם כרתיות ס"ק ט"ו תסם קיימו ותלדם ידע תת
בתרתי ע"ש תקט תצתנו וכו': מיותת דתתרת כי תקדשת קב"ה לת תתייחי בשכינת וכו':
ע"ל דף י"ו ע"ב ותרומה בפלתי כוה הענין ושם מפרש כי' שהוא יהיה
פירש תופלת י"י תחר ושתו תחר וכוה תכין ○מחת פ' תחרי ע"ק ט"ו דשתת עני עורת
עוזאר פ' תחרי תצוך כמה דתיתנליי (ל"ל ע"פ פשוטו) בשתיתת כתי כי ישרים
ע"ק ט"ו וק"ם דרכי ונדיקי י"י יבלו כם וכת' תולקין דנדיקי דידעי תורתי דקב"ה
ותולין בה ותשתודעין בבייהו וכת' תולקין תלת תעברת ה' שלתה
בייחודין ותכוונת ללת מתברש מיכ"ל ע"ל בעלמין וכו' כל תתחזי ע"ל
דף נח ותסם קיימו דתני תל"ם לת תיעול תשרוגית בתחוק כהיכלי עד
דיתן תלבות וכו' דתסיים כיום תאיר יהי' ת' ושתו ת'. תנא פתח
ערות תחות תצוך תלת תגלה תתת ר' יהוד' דת ישרל לתתת ותחות
תצוך דת ירושלי' לתת דנתנין אין יעלון ישרל כיכי פתחין
ויתעדיב ירושלי' לתתת ע"ל תנינן דתיתות דקב"ה דקדת ליחדל תחין
סל' לתתן תחי ודעי תרכתה כת אלו כך ת"ר יהוד' תי תחי למה דעי ותי
דעי למה תחי תלת תלת תתעדי לעלמין תקדי ויהי כך ת"ל
ויעך ויהי תצוך ל תעזוב והלי תחת דתלה ר"ם לתיתת עלתה
דעיל תקדי בנין דלת תעדי דתיתות דתכת מיכה לעלמין) ולסוד זה
בנין ○למה תסרכם"ה יסם דעיל תהיתה כי כשיתו ת' משם בתקו לת
פעדי דתיתות לעלמין ע"ל בסוד נט' ומשם בשתת משה ותתו תחת
ידעתיך בשם שתות סוד שכיל ומוד נשם) ותיתת בתת כלה תקדי תחות
כתה דתוקפיי לתחות לנו קטנה והייתו פתים ותבינתיי דיליך דכתי' הכת
ערות תחוקך בת תצוך תו בת תצך כיון דתחר בת תצוך תחי תו בת
תצוך ת"ל תי תסטר דתכת תשבכת תכוה תקדי ותי תסטר דתיתת כיכה
תקדי וכו' (וכדי שתבין מתחר וה ותיתתי נקדי דשכל תיים ותיתתי
פקדת"ל כיוצ"ל ע"ל דף ע"ג ע"ב ○משפטי ע"ל ע"ב ○ת"ש ודי"ד ויניל לבך.
ר' תכת תחר בתכוה יכה כית דתיכתי כתכת הוי תית דת נהר דנפיק
מעדן כ"ב תולדת כית תו תולדת תון כה נפקת תן(י) כדכתיב עשם
מעצתי וכשר תכשרי וגו' (ותבין הכל ע"פ ○מ"ם תמו ע"קע"ו וע"ל ד"י
ע"ג וע"ל ח"ר יקוד' ישרל תתן תקרין לקב"ה דלת תעדי דתיתות
דלמין לעלמין ירושלי' לתת תתך תתקרי כוה דכתי' ירושלי' הבנוי
כעיר שתובר יגו תם שתובר לה יחדיו גניו דיתיתות כה תלב תסיי סטרין
כעיר שתובר לה יחדיו כל סטר מלב' דדכר וכל כתרי מלב' כלילן כי ויהיו שתובר לה יחדיו
(וסודו ע"ל דף ל"ח בביאור מאמ"ר ויהי יוסף תעבדן וכו' ע"ל דף
כביאור נת' בעי מיכי מרכ תכוה כלה בתת תכיכו שלת מדעתי צריך
להעלות לו שכר כי יש כ' מיכי ומני כתר סדי החלמו תם ומני' שכחה
ס"ה קיים והו זיוון נשוב כשעה ע"י ת"ת ויסוד תדי ויין תם ומני' תדי ויין ת"ת
זיוון כתן תגלו שעשה ע"י יסוד לכל שלת מדעתי וכו' ע"ל ועיין בפ
ע"ש כלל ל

מ"ם תרומה ○תרומה ע"ש כל"ל ו"ת תסם קיימו וח"ת הכוסה דגלות כתי' חולו מים מכי ים

ע"ח מלת דכתי לתתקדשת ברשותם קמי מלת לתסם שלת תסלנות

לילה ומילוך לו בסלנות ליליה דכת בהיות שעתא קב"ה מסתעשע
נ"ע וקדושה עלאה תתער וכדין הוא שעתא לתתקדשה מלי לאתר
כני נשף תלמידי חכמים דיסקין תורתי דתורייתא בסלנות ליליה
שעתא דלהון למיקם למעבד בתורייתא לאודויתא ככנסת ישראל
לכנסתה לשעת קדושה למעבד קדישת בליליה דכתי' דדשעתא דכתי
אשתכח ואזיל להון כתיבים מכתיב שעתא לתתקדשה דקב"ה וככנסת
ישראל כל ח"ת בכים לתתן לתורת תלמידים ותלין קדישין בליליה
קדושים תהיו כי קדוש אני ה' א"כ. ואמרו חז"ל כי הקדמתנו ע"ל כמי
ר' כת"ח כי אדם כגבור ע"י ע"ר וכתי בכל חד יומין ושכין ידיעין
תלין לתיכת ותלין לשתחלף תלין דיסיכת תלין יתי טהור ותלין
לשתחלף תקרין יתי מלכה וכו': ותלין תקרין יתי סוכב שכין דשוכב ורוח תלת
דלת לתקבל מהנותא דכתי קדים בוקר דכתי בשתרשבה וכ"כ יסף
דלתי רוח דכרי' סתום מכווני כשכת מלכה ולת יהיב לי דוכת לתשכת
בעלמת ר"ם תחר רוח דת תיהו רוח עלת כהני' שכת מלכה ניין דתיהי
שלטת כני לתסתת מכווני בנין דתי לת מתים לי נרים לתשכח רוחת
להוות ולת מהוה סטר ויהיה דוכתת להוה סטר לשלי כעלמ' סטרית
דסתלת ע"כ וכ"ם והנה הקדמתנו לעיל כי ע"ר עתים טוב"י"ר
עתים רעים וע"ל מה שכתבתי בביאור מאמ"ר לתחרי ש"ס יבא בכל עת ש
הקדש ותבין סוד זה כי הקדמתנו לעיל דף ע"ג ו"ב בביאור מ"ש עוי
משם כרישת והוה ויהי מקדקדיים קן סם לתצך ותו ובדעה תלם ולכך
בתרי פרישתם ס"ל ביטת לילית ובעת ותצך בת מחלת ותח"כ בתרי לילי
שתעוור לכור ע"פ סוד הכ"ל ותו תעביר מתשבלת ודון וכל הרשע כלה
כעשן תכלה תו ובכן שהות הכרתו ככמור ותו צדיקי ירתו וישתו ולעולם
זה עד תצות לילה תסור זיוון כתו בשכת דעכון דכלת סוד ת' הוא רוח

שתחר בפרשת תרומה מה לתי ○פם כרתיות ס"ק ט"ו תסם קיימו ותלדם ידע תת
בתרתי ע"ש תקט תצתנו וכו': מיותת דתתרת כי תקדשת קב"ה לת תתייחי בשכינת וכ':
ע"ל דף י"ו ע"ב ותרומה בפלתי כוה הענין ושם מפרש כי' שהוא יהיה
פירש תופלת י"י תחר ושתו תחר וכוה תכין ○מחת פ' תחרי ע"ק ט"ו דשתת עני עורת
עוזאר פ' תחרי תצוך כמה דתיתנליי (ל"ל ע"פ פשוטו) בשתיתת כתי כי ישרים
ע"ק ט"ו וק"ם דרכי ונדיקי י"י יבלו כם וכת' תולקין דנדיקי דידעי תורתי דקב"ה
ותולין בה ותשתודעין בבייהו וכת' תולקין תלת תעברת ה' שלתה
בייחודין ותכוונת ללת מתברש מיכ"ל ע"ל בעלמין וכו' כל תתחזי ע"ל
דף נח ותסם קיימו דתני תל"ם לת תיעול תשרוגית בתחוק כהיכלי עד
דיתן תלבות וכו' דתסיים כיום תאיר יהי' ת' ושתו ת'. תנא פתח
ערות תחות תצוך תלת תגלה תתת ר' יהוד' דת ישרל לתתת ותחות
תחת דת ירושלי' לתת דנתנין אין יעלון ישרל כיכי עתיתין
ויתעדיב ירושלי' לתתת ע"ל תנינן דתיתות דקב"ה דקדת ליחדל תחין
סל' לתתן תחי ודעי תרכתה כת אלו כך ת"ר יהוד' תי תחי למה דעי ותי
דעי למה תחי תלת תלת תתעדי לעלמין תקדי ויהי כך ת"ל
ויעך ויהי תצוך ל תעזוב והלי תחת דתלה ר"ם לתיתת עלתה
דעיל תקדי בנין דלת תעדי דתיתות דתכת מיכה לעלמין) ולסוד זה
בנין ○למה תסרכם"ה יסם דעיל תהיתה כי כשיתו ת' משם בתקו לת
פעדי דתיתות לעלמין ע"ל בסוד נט' ומשם בשתת משה ותתו תחת
ידעתיך בשם שתות סוד שכיל ומוד נשם) ותיתת בתת כלה תקדי תחות
כתה דתוקפיי לתחות לנו קטנה והייתו פתים ותבינתיי דיליך דכתי' הכת
ערות תחוקך בת תצוך תו בת תצך כיון דתחר בת תצוך תחי תו בת
תצוך ת"ל תי תסטר דתכת תשבכת תכוה תקדי ותי תסטר דתיתת כיכה
תקדי וכו' (וכדי שתבין מתחר וה ותיתתי נקדי דשכל תיים ותיתתי
פקדת"ל כיוצ"ל ע"ל דף ע"ג ע"ב ○משפטי ע"ל ע"ב ○ת"ש ודי"ד ויניל לבך.
ר' תכת תחר בתכוה יכה כית דתיכתי כתכת הוי תית דת נהר דנפיק
מעדן כ"ב תולדת כית תו תולדת תון כה נפקת תן(י) כדכתיב עשם
מעצתי וכשר תכשרי וגו' (ותבין הכל ע"פ ○מ"ם תמו ע"ק ע"ו וע"ל ד"י
ע"ג וע"ל ח"ר יקוד' ישרל תתן תקרין לקב"ה דלת תעדי דתיתות
דלמין לעלמין ירושלי' לתת תתך תתקרי כוה דכתי' ירושלי' הבנוי
כעיר שתובר יגו תם שתובר לה יחדיו גניו דיתיתות כה תלב תסיי סטרין
כעיר שתובר לה יחדיו כל סטר מלב' דדכר וכל כתרי מלב' כלילן כי ויהיו שתובר לה יחדיו
(וסודו ע"ל דף ל"ח בביאור מאמ"ר ויהי יוסף תעבדן וכו' ע"ל דף
כביאור נת' בעי מיכי מרכ תכוה כלה בתת תכיכו שלת מדעתי צריך
להעלות לו שכר כי יש כ' מיכי ומני כתר סדי החלמו תם ומני' תדי ויין
סכ"ה קיים והו זיוון נשוב כשעה ע"י ת"ת ויסוד תדי ויין ת"ת
זיוון כתן תגלו שעשה ע"י יסוד לכל שלת מדעתי וכו' ע"ל ועיין בפ

מ"ם בפרשת ע"ש שת"ו

ע"ש כלל ל

ופסחים חסר לחלחלים שעורין כ' והר כ"ו כתב סוד תענוך מון וכן יל
ורגל ונסוד סמיכים שמסר יעקב לריחל דע כי יש נ' שרי מסט' דשמשה
והם המשוררי"ת בית הלחם לדרוך לחר תחת הגוף נוסכיו ח' שמכמו על
תענוך מון היחיד וכו' הנ דוד (וכוה עבדין "נת' כתם כתובו רף ה' תפת דבי
ר' ישמעאל מפני מה מון כולו קשה והלי שלה הכה שתם ישתע לחדם דבר
שיהיו הגוף יכוף שלו לתוכו ופי' רש"י שלי בשר שבסוף חוכי ע"כ לפ"ד ה"ש
בתוכות דף ה' בחשר שהקדימו שער ח' ויוסב מון ופי' רש"י בחומת הוא הסתם
החיצוני שבתוך כתון וכדי להסכיר לחדם שישחוד עצמו מן שער הכ"ל
המסתה לחר תחת הגופיני לכך יכנים הלי לתוכו) והבימוי על כן
ידו הימיני (והנה רש"י פי' כאן הנ הנודל ובפרק החיצוני: תפשר שלה
פי' נת' פרק הנעשם מה דתי' כפ' הדוחה דף כ"ה פתח לידך ולחר היי מחן דסליק
קרוחה דף כ"ה בחתת ודחיל מינית בית ויקבץ ויקבץ דידת יחיב כידה דשחל ויקבץ
דשחל דיד דיחיב ופי' רש"י ויקבץ גודל ע"כ ולפ"ד כי שם יוסב שר הסבי
הדוקף לחר תחת הנופיני) ומקטן על כן רבלי הימיני (תפשר שה
פי' נת' חולין דף ק"ל מכריזין עליו מלמעלה שכל מה שנעשה נבר כוכבו וחדם
דכתו וגו' ח"י שעור דם ניקוף מדכא כדם עולה לחר רבא בגודל
ימין ע"כ ולפ"ד כי שם משכן הסר הנ' החיצוני לידי תחת הנופיני)
ולכך הי' כתיבו כהכן יודם החשם על נ' מקומין כלומר לו מסתלקי מעליו
הזדי הכוכ' וכן הענין בסוד תשמים כשהעבודת בח מנד מזכר לותו
תשמים ויהו לשם שמים כי חם לשם תענוג ולפי שע"ח להיות התלה
התשמים שלח יהי לשוה תענוג כי מנד זה גולד לעלה לכל הנוכ לשם
כשיר שכל תשמים ותשמים כח ע"י התעוררתה וע"י שלחוה בתיקון
בשכל הימיני וכהן יהיו הימיני והכן רבלי הימיני בשעה שמחזק כאו הנ
הימיני שיסתלקו מעליו שהי לחתי תעוררי התלוה שלח לשם שמי וכו' ושו
הן הימיני שאשר יעקב לריחל ולחתם נחיב לחתחיל ומכהן רבלו שהוא
סו' התחתון ולח"כ מכהן יד שהוא החיצוני ולח"כ בתיקון בשלה שהוא
העליון וכדרך זה מסר יעקב לריחל ע"כ ולפפ שהוא פי' בנת' לחפה עוב
עגון ולהיות יודעי היינו שתתחיל המיומנים מלחטה לשעלה:

מ"פ ויקרא ע' ל"ח

ויהי הלחמון יפת מהר חתי "בפ' ויקרא ע' ל"ח ו' ל"ל תמונתו לחפי
בהסי שעת דלחודות בר כפ בחתי יכוין לבני לקדושה דשלחי ולית' הכי
עשיפא בקטפא אזדמנת שארי שארי לא תיעול ולא תינפוק
לא דיירך ולא בערבך תוכ יחיל חרגיש נלגלגי לין קלקן
בחולקא קדישא לחיזבא בקודשא דשלכא תשלטנא ולחפיל ריפא
ולימתי עד שעת שחל וכן בכל ומכל עד ג' יומין לקלטה כל הרכבה
דיומן הלא קולטת לב יומין תוכ בית קולטת · ובספרא לחית
שחמרי לשלמה מלכא חמי תלתין יומין ולחר לבסוף לימרי מיילילין
מומרי לערבי ונטורת הכלא לבתר מלן דיבקת לרבי לא תדוון
לבר כפ שלא בשעת דדבי כחים ולבתר לא תניק לי עד שעת שחל וכו'
ובדא לא מסתפי מינה לשלמון וכלין לימן ניקיק דקב"ה מולין לוולדין
עיניקין לשלילא ותתא ובלא בנין חוריית דהא חוריית מלן דשתדל
בה מתעטרי בעטר דשתי קדים ומלן דיסתדל בה לתתרי ולתעטר
בשתי קדים וכדין ידע מלחמן ורוחין עמיקין לשלול ותתא ולא מסתפי
לשלמון ·· ונחני לך מ"פ לך לך ע"כ ר' ולפפ קניטו מסוד הוונו
ושנו ליכרי חדם ז"ל פתח לידך ולחר ולחמר דוד הלחיי לותו ולח
נוהו מלי והרחני וכו' שלא הכי תלינן בשעת דלחי עלי' שנפ' דוד
הוה ידע שלו מה בלא כשיר לחי בידי כדקחי ולח"ש לחתעכם בהלי הכל
כחד לחידוד ובלא לחרחיק בהלי לחי בידי בליק הוה כבי כעות
ולחר והלחי לותו מלי לותו לח לות קיימת בלא לחי בידי בליק הוה כבי כעות
מלחי מ"ם לחדיין שין מלבו לידבלבי בהלי לחידוד וכו"כ בכעות
ולחר ומלבי לחוק שלוה וכו' ל"ל דף כ': ·· ובמ"פ תרומה ע' ר"ח
ליכי שילו לח שיר השירים וכי לחוק ולפ שיר השירים ולחי הכי הוה
חמרן לימן תריפן זמתלן בחלכה דשלחה דלילי ולימן
חמם מלה שכן לילה לחיי לחמרן שכן דיוכלא (כי ביכה עד הוה
לחתמת שם ר"ם חת"ת כ"ה וכפ חמם מלה שכן כי ו"ל בח"פ בכחשי
מ"ע כ"ב לים מדם כלא חד לים מלה וכו' לחיכו לוכרי שמייפא עלמא
חל"ה כבי הוה ולחי תיתי" לח כתיב חמם בלחה מכיפי עלת"ע בלה
עלמי הוה (ועי' כי ו"ל עומדת מקנה בשמים היינו בינה ועד קני
בשמי היינו חלבו לעיבה עד הוד ומסתעת לוה נק' כל' חמם לחו"ת כפ
חמם מלו"ת פוד כ' שערי בינה וסוד חמם מלה שכן)
לחיכו לחת תתן לחמרי יודע כל לחיכו לבני לחמם לחיכי לבני
כלה (ר"ל כי בלה שם ה' לחבדי לחתעסקו ביסוד מתקבני ביסוד לכך
נק' יסוד בל שעולה בגימ' ע"ל דף יומא דקב"ה חלף

ויפי על מאמרי הזוהר וגמ

שכין לחיכו ודע לחיכו כהר דגניד ובפיק מעדניוסף וכהה לקדי מל
שמי וכו' ולחי תיש לחשי לחמרי לח לחדבר הכל ודלחי הכי לשון טעות ה' הוה
וטיהירת עד דלחתחבדת שמסק בסיפרה וכו' ע"כ פלחים · ובזה תבין
מחמר פרשת מקן ע"כ"ל לחמר ההוח יודלי ודלחי שמעבח דיוסף לחיכו
בפלחת דבדורה וכלהו שבטין בפלחת דבוקבח וכו' · מה כתיב כלמו
בכי חים ח"מחו לבקחתו מכבי ליה לחמרי חסר ח' חלח כנין דיוד דכרית
לח לחתבת שמהן לחתליק מתמן ח' דבת ח' דבורה לחיכו וע"ד כ'
לחיכו מוקבח א' דבורה וכו' ד לחתליק ח' מתמן ולחתלחו לחיכן בוקבח
לגבי שכיבתה ולבתר מחרו כניס לבקחתו לתוסק ח' לחמרי ולח לחיכו
מלחי בנין דיוסף לחתבת תמן ולחליהו מלה ולחוזו לבקחתו עד
כאן: וכבתבתי הלר"י ז"ל כתבתי לפיל דף כ"ב בסוד ל' שם הסם בסוד
כ"י ע"ש בתיכות ולחם קניהו ולוה ברחש הל' יש נוחש י' שמחמ
יפת ל"ל זו ולוה מספר ל' שלשים מפני שסרשה נ' יודין "ופרשת פנחס מחמר בפרשת
ע' תצ"ח ו"ל לחם קניהו חדם לחיהו ט' לחסכון ועיר לחיהו (לחיהו כלשר פנחס ע' ת"ע
בחספר קנן הוח ט') לחיהו בר נש לפצע יהחן דעובדת"ת (לחיהו כלשר
לחדבתי לך בדף כ"ב ע"ב ולחרלה כפלחים לחם כל החספרים הם
בסוד ט' ולפפוד זה עיבור של כל חדם הוח ט' נס לפיל בדף כ"ב ריח
תרלה בסוד ט') דלחיהו עפילרלה (וכך ל"ע "מחמר פרשת פנחס ע'
ת"ו ועוד חב"ד"ה ופט חדם י' יחוד דילוי חלכות עפילרלה החדם פנחס ע' ת"ו
בשם חיש לקבל ט' לחתון לימן ולחין לימן לשרחל דיוסף רוח דחכוחן)
ובדא כלין כלהן ולחתקרי כן בוכחל על שם לות הכבית דלחיהו ל"שפה
קדושלה (היינו ע"ל בתחלת ספר כי פחלת הכל ה"י רק קוף ה' ע"ל
דף ס"ו ע"ד דבריס כפלחים מסוד י' שהוח קוף רחשוכ ובפיות
שהקדימו מה דלחיית "בפרשת ויצ"ו ע"ש "ובהסה הכבה פעמים כי מחמר בפרשת
ח"ם הגלוי היה אן קול יעקב היינו סוד בני בכורי ישרחל כי אן ל"ת הוו ויצ"ו ע"ש
ד' לחתון יהו"ד לזה קלחר בלחי שריח יהו"ד וכן' סוד לחלה חלח תנשם
בשוש דבר כי הסה לק נ"ל דפוקים על ל' (רחה נ"כ בדף כ"ב)
בלחיבת דפליס על עיבוח דלחילכת ע"כ · "ובפרשת ויקהל ע' שפ"ו י' מחמר בפרשת
לימן רוח דבריח קדישה והלי לימן לילכת לחתר נביח דבוח רוח ויקהל ע' שפ"ו
דבריח קדישה לימן י' לחע"ב דלחיהו ו' תניינה לכל י' רוח דיליס ליחדל
לון כחדל ע"כ · וע"ל דף כ"ב בסוד ל' דנלנלתם דבתיב נבי שבט
מעמון (ובבתבי הלר"י ז"ל בסוד מילה ופריעה ל"ל כי על ידי הפריעה
בתבלו י' לחורות ח' חסדים ח' גבורות ושניהם בטלוירו ביסוד עטמן
כי לימוד עטמו קוף גורת (ו') לחרוכה והעטרת גורת (י') ולחו
בעטרת (י') על (ו') ע"כ: ח"כ הקדמתיך לך שבחתו בסוד כריח
לחותיות אל"וה: עוד לחיתה בסידור הלר"י ז"ל זה לשונו ויכון שהוח
עשוי בכלם לחלהים כי ב"ה בנלנלתם ל"ל ג' מוחותיו ה' הס ה'
לחבריס ב' ורוחותיו וגוף ושכי הרגלים יו"ד ביסוד ס"ה הס מוחותיו (ו')
זה מיכוחותיו · גם עשוי בכלם יהו"ד כי י"ה הס מוחותיו (ו')
גופו (ה') עטרה שבו זה סניניותיו ולחו נקרח מחח פלים (והו
ויברח יהוד חלהים לת החדם בכלמו וגו') · ולחיתה "במחמר פרשת מ"פ בפח ב
ר"ח ע' רית"ב זה לשונו תניכן לחיתמי לחיקרי סם חלה כמחה דכתיב רנ"כ
י' חלהים דהלי הוח סם חלה דחתיק לכלה דוחיר מפן חנפין דכלה הוח
סם חלה ובל זה מסיים פתח ר"ם שמחר ולחתם הדבקים כני מלמעלה
בעשה מרכבה לבסף בבניהה והרחה חל ביניהה והנפש חל העשיה
דהנה פנשמה לימן יוצח מסם שהבריחה כי מוכרחת להיות עם
מרכבה וכו' עיין לפיל שהתרכתי הרבה מסוד היחודים ותחבח
דבריס נפלחים:

נחזור לסוד המכר לפיל כי ר"ה הס מוחותיו (ו') נופו (ה')
עטרה שבו · וכן לחיתה בסוד בלכר: והנה נודע כי
(ה') לחלהינו שבסם היה סוד חלכות חל הזעיר שהיה העטרה
שלו ולחיכה המוקבל חמיה כי לכן (הה') דבוקה בסם ולחיכה בפרדת
בבני עשמה וכו' עיין לפיל דף : ולחם כן בהיות שנם כן
הקדימנו לפיל כי נרמזו בסוד הבריח כל ר' מוחותיו חל סם ח
ח"ל"ו"ר"ה ושפיר קחמר חיוב ומבנדי חוקה חלקי"ה ונו' וכ"ל:

וכנה

פרשת ויקהל

בשלשה דרכי נקוטה את עצמה בשתי דברי נקטי בכסף וכו׳ ש״מ בדיוק
ובאזה דיוק וביה הלל לחורים בפרוזה ובשוה פרוזה ובשוה פרוזה
ש׳ משונה כחיוש׳ פחטלקי הכה הטעם דתיקם מ׳ בקדש דוקא בכסף הכה
רלה תרלה מה דתיקם ◦כפ״ש ע׳ קע״ח כי תקנה עבד עברי שש מ״ש תשבטים
שנים יעבוד ובשביעית יצא ונו׳: קרל דל מוכח על כל מה דלתתמר כל ע׳קע״ח
דכוותה קלים בדיוקה בעלמא דהכותי וכל נוקבא קלים בדיוקה
בעלמא דנוקבא ועל כן כתיב בהו ביעבד ואתם הדבקים בי״י אלהיכם
וכתיב כניס לתתם ליהו״ד אלהיכם כניס אתם ומתם דכתיב כני בכורי
ישראל וכתיב ישראל תאר בך לתפאר ע״כ. ◦וכפ״שהיו ע׳ ס״ט ת״ח מ״ש
ישראל קדישין כל חיי עלמא דיתי בלהך תליגן בהדוה עלמין דאתי
והוה אתר תאר מיכהרא ויין דישראל בנין יין דישראל אחרת והוה בדל
תליית דהוה ישראל לעלמא היה פטיל חוץ וכו׳. ויין דישראל לתתת
כהני נוגה ע״כ: ועיי ◦כפ״ל תמוה ע״ד על עסוק מי כעיף שראל
גוי אחד בארץ ואין לארץ אחד כמוך לעיל מאחד זה גם שם אחר שתוכיח
בסוד ישראל אביה שם וכאה מלקחון דישראל דהה נכנסת ישראל לת
שקדת במלכה קדישה לעלמין כנסת ישראל תוחות לאר תשבה תשב
תחת אישה בנ״כ דיכל דהוי אתתא אתהדה קח תתייה ויתן הוא
לתתהה הוה דכתיב כה תאמר חיל מי יוצא ורחוק ויפכיהו מכרה תאת
חיל עשרת בעלה ע״כ. ונם ◦בפרשת ויחי ע׳ תפ״נ תפם קיימו ושבה
מוקיהו פניו אל הקיר קיר דל תיהו לדון כל החרן ודל תהי שכיחתא
מי תכפוי לתקנה לנבי שכיחת דהה לנבי תתר לה חב בנין דשכיחתא
כל מוקבי דעלמא קיימין בסתרהה יתן דחית ליה מוקבא שרי יחיי
לעביה ומתן לליה ליה מוקבא לא שריה לעביה ע״כ: ע״ל דף ל״ב והנה
ההרהין כמה פעמים שלא תעשה לתעלה ח״ו כשים דבר כי לדוד תאר
יעשה ח״ו נור רק ח״ם ס״ה אשר תתנו עבדיו והוה שהיו כדי להודיע
לחדותו הלבים בעשר שפי כתב׳ התרכתי נלוי תחר נלוי כי כסוד כתר
הכל דתיהו כמו ע״י שסם כולו דתיהו כל השנה והמרוקי תאר סם כמו סם
שהי סם הן ◦מכם ך נ׳ שהי מלוי יודי״ן והנה מכבה חמדי כל״ן ונבוהות
סהם שתן תמרתי על נבור דין נקרתי כל מוקב ולוקב במקו עתיק יומין
נתח סם כי שתל בהתי עתיק כי שתל הו לוק השתו לתאר סם הם ת״ל הכל
פניהם הייתו השתו סהם דתתי נדולי הם תנד פני ושתר שתו שתרתי כל
מוק דק בהיו כי סם הכל דקאי לוי חותיו הנוקבי פירוף שלהן הו תנד
לחוריו ובת פירוף שתו דלחוריו כיחד עם פירוף השתו הכך כל דכוותה
תנד פני ע״י וב״ל ויתר תעט עלוי הדיכי וכירו שתו שתרתי על דתתי
גדולי הם תנד יתין ושתרתי על קנת שתיכם דתתי נשתרי הם כנד שתל
ושו נקבתי כל מוק דק בהיו שתין כתן נלוי פרנוף של פירוף שתות ס״ע
נקבו כל תכי תני הו וחין שהי עתדי כי כסוף זה כתו על ת״ל כי זכור
הכך תו״ן ונוקבות הכך תכ״י הכל ת׳ תכ״י בתי מוק נלוי כלל ותכ״י
בחכמה וכיהה יש נלוי לל הדיוים לכך נירוף שתות שיו בהם דין הם
בשרוף בכני עתמו דק תע״פ שתתנלנל הדיוים בפני עתמו עכ״ע
ביהה נקרא סי״ן שורקת שורקת דיוקה לחוץ ון״ל ◦כתפ״ש ויקר׳ע״ו
קדמיתה י״ה תקרי תניהיה יהו״ה דתקרי אהי׳ה בנין דהשתה כהר דשתי
ובנין דדינין מתעברין אינה כתיב דתתי ונקוד כיהוד כשהי׳ה שהי׳:
ופ״ל ◦בתתר פרשת תרומה ע״ג ע״ל מחלוקת דתתקדקנונוג
דלעיל ובלקוץ ולא כתת ותתקרי כתרת תיסוד מתלוקו ◦דשתי והלל
נקד״ה תברים ביניהו ותמכים לון ודת הוה מחלוקת לשם שתים:
ושניהם תברים ויחלוקת ע״כ: כי בית הלל הוה מנד תמד תברים.
ובית שתי הוה מנד הנבורות. ולפוה זה טיה בית שתי רוכו. כי
ליתיה בכתיבי התר״י ו״ל זה לשוכו נכי ד׳ לתבות נוקו שהם בנד תבות
לתנהם יתק יעקב דוד ו״ל. והנה תעני תשוב רמז לנבורה ונבורה
סניתין כתו״ת מי יתלל נבורות ה׳ ונו׳ וכללים סוד הנבורות סוד
תלבות שתלהו תשכוו כל הנבודות ע״כ ע״ם. ולפוה זה היו בית
שתי רוב. וכתיב ונו׳ תשה כלבי תמד. ותם כן תכין כוה שבית שתי תאר
בכתף דיוקה ובשוה דיוק׳ו) תעה כתף היה תקדקק על מיתוק חסדי,

ת״ם ויקרא ע׳ ט״ו

ת״ם תשבטים ע׳קע״ח

ת״ם שתיכי ע׳ ם״ט

ת״ם ויחי ע׳ ל״ד

ת״ם ויחי ע׳ תפ״נ

ת״ם ויחי ע׳ תקט״ו

ת״ם ויקרא ע׳ ט״ו

ת״ם תשבטים ע׳ ל״ד

ת״ם בראשית ע׳ כ״ח טעם מובלת על פלונתא כ״ב וכ״ש

ת״ם בראשית ע׳ קכ״ג

פי׳ מה שכיון בסוד עכ״י מחבר שהוה לתתו

ת״ם בראשית ע׳ קכ״ח טעם שהוה בסוד אחד

ובפ"ק דיומא ובכורות כי אית' בסמיכה אלא ג"ל ובתבתי הרמב"ן ז"ל ובתבתי פרשת פעמים לשעל בסוד נדבה ז"ל ובתבתי כי פרשה זה אותיות פרט וה' לחכר וה' ולברך ע"י כן בחי' רפ"ח נמצין ע"כ כלאחר החלכתי בסוד כוונת ק"ש וע"ל דף י"ח ע"ב הרבה בחלכות כי והו סוד בנמ"ל ין כן דוד עד שיכלו כל הנשמות שבנוף שיהיו כדברי הקבוצים ולפוד זה אית' בנמ"ל כפ"ל כל היד דף י"ג ע"ב ת"ר החשחקים בתבוקות מעבירין את היושיה וקרוחר מלי היה ומאני הכסיבי קטנות דלאו בנות חולודי נינהו דח"ר אלי אין כן דוד עד שיכלו כל הנשמות שבנוף שנ"כ רוח ילבני יעבוף ונשמות אני עשיתים ופי' רש"י הרוחות שלבני שנוצרני להיות מולדים קודם יעבוף מעבר את הנפולה דקרא בנפולה כתיב כי לא לעולם אדוני ולא לנצח לקוטף ע"כ והנה בהיות אית' פס"ז ל"ל אחר ז' אלכים שנתהוו אלהים אחרי רפ"ח נמצין שנרוך לברך הוא ע"י מלך המשיחי ע"ל דף י"ט כי הנה אתלו הרפ"ח נימוץ דאלכים שירדו בעולם הבריאה הנה בכח תיקון של מלך המשיח דח"ר וכו' לכן לא נוכר אלא אלכים כי אם כוח ושם לאשת מפיטחאל וכו' והנה אית' כפ' משפטים ע"ק נ"ל לא תצה כאשת עבריך אשתת הבקשה מן טיקלא רשום לך קב"ה ותיתים לה בחר נופפקת וכו' והנה אותיות טיקלא הם אותיות לאטלקי הנה כל זה הסוד המופלא נילה בית בלל כי תכלית ליקח אשה לברך רפ"ח נימוץ אחר שם רמוזים בסוד פרוטה פרט וה" לכן קלוור בכרוט"ה ובסוד פרוטה ובהיות שנרוך להיות ע"י מלך המ' כי הנ"ל ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד ע"כ דף ט"ו להורות על ו' הלכות דלית אתקיימו עד שלך ה' ואז יובוש הנשמה שהוא מסוד רפ"ח נימוץ מן טילקא להי קלחר וכמה אית פרוטה ל' משמונה בחיבר החטלקי . והנה תבין נמ"ם יבוחות דף ס"ב אחר שהביא שהוא מסוד דוד עד שיכלו כל הנשמות שבנוף אב כי הוא מלכפי יעבוף קלחר תכף תבין ר' יהושע אומר כשת אדם הראשון בילדותו יפת אשה בוקטוניא היו לו בניס בילדותו היו לו בניס בוקטוניא וכו' והוא כי הקדמונו כי תכלית כדי לברך רפ"ח נימוץ וכפ"ל דף י"ט בחיבות ושם אחיבם להיות כי התקון הוה חינו שו מ' אלכים לבד כי כל מי נקודין נפנחו עם אחין בחי' אחדונים שזה ולכן כל הנקודין נהיבין בירוד וכולם נהיבין לעשות להעלה וכו' ע"ש והנה הקדמונו לעיל כי ועיר אפין נקדת בשם ועיר כי שם נלוי הדיבין וכאלו' כפ' כשת ע"ל ס"ב ויה לאחד אילת יי" מן השמיס בו"ל אתאר ומשמיע הכתיב מן השמיס לא ויוס רחני ויהיה) ולכן נקדת בשם דעת וחו"ב בנקלחים וקניס ות"ל נקדת בתיקת דעתיקין וכו' ולית כי דיוקא בכלל ות"ל כי לפי ושמעו' דו' אלכים בחיוב בשני אותיות וה' בסוד ברית ות"ל כשאחד בילדותו יפת אשה בסוד ת"ת ומלכות ונהיב לאחוק הנבוהו ע"י שכל כלן הנבוהו כנגלי לכל בוקטוניא ובשעיר בשנוניא למהרת שיבא כי אית' בשבחי תכות האתקיל כי אחתיות בנדת היבולם ונקחתי שם בן שנים לוקה הם נקדים תו"ב ע"ל דף ל"ב ע"ל אפס קניהו כי אחת נקדת י' ומכה בו' רחשונות שו דכיבה ובשנה י"פ י' שם סתומה היינו נקו' וכשוכה לסוד ו'אתיות דע"י דמלכפי' ס כו' תקוני דיוקא דח"ר אי הוה בסוד שיבה שכולה רחניס והנה הקדמונו כי אלי הוה ואין שניס בחדי אחד נתנה עמדי אין זו עמדי ות"ל לפי זה בשבת בלכל שיבה יותר שנשיס ועל בחדרנה זו אין לן לנקח אשה כי שם אין שייך אל אחל כלאחית הקדמונו שהכל פרנוף ת' שנה לכולת בנקדת יומן ועל שחלנה הוה נקדת בוקה ות"ל לית בוקה בפרוטות כחו שחו"ב חו"ל לוה לח להשחיעכו זה הסוד היו לו בניס בילדותו יפת אשה בוקטוניא והקדמונו נ"ל כי בכל יו"ד נקודי כפנחו הנה אלה היו חוני ות"ל בכולם נהיב בירוד לוה קלחר היו לו בניס בילדותו אחת סוד בירוד רפ"ח נימוץ יהיה לו בני נם בוקטוניא וכאחר כתיבתי שהנו פי' אשה בחוץ הבניס יש לפס בוירות כי הלא כל חיר הוה מעד ת"ל ות"ל לפי זה שאחר דכאחר נבי ת"ל אין שניס בעולי ת"ל לא שייך שם בוירות בחחת אקדמונו שיש נם שם בוקה' דוק היינו בפרוטות לוה קל שהנו לן הבניס לם לפס בוירות . והנה פי' כנגד מס' תבין נמ"ם שבת דף ק"כ ועיר בחבוהה זו אחדה דב כאשת אנת דף קי"ב בפיהר מדרש קחי' דרב' כי אשה קדת בניר ואתיבת אחר ת"ח כשל כי תמדה דרב פי' רש"י על ועיר בחבוהה בתבוהה אחדת ת תבניס ע"כ ולבאוחה קשה וכי דבריס כאלו יכיתו לבו תורתינו הקדושה ונם לאחר רב כי' אתנגד אפי' לקלי דעת אינו דבר שבת אבל ל"ל ת"ל כי כוונתו היה לסוד זה . והנה תבין כי שם בדף נא' ל"ל דבריס עשה יעשה מדעתו והקבים הקב"ה עינו ואזניו פי' יש

ופשים לחה ויו ב"ם רוכו

פי' נר' פ' כל ויד דף ת עב

נפפר נמ' בחים יחוחת דף סב

פי' כנגד מס' שבת דף ק"כ

פי' נמ' אלף דף ק"ל

ויחלין ויקרא ע' ו'

נפתלקה עטרה מראש כל אדם ופי' רש"י כלילה היו עומדין עטרות לאחיעם יש על כתפו ויש על ראשו והב נזמות וכו' ויש על יד של אדם :

הגה אית דכתבי התה"י ז"ל הכה מן המיוחן שכתו בתוך ז"ל המסכים מן מכתה יוצא התרתם לחון בתוכתי דז"ל בכתי' תור מקף למיוחן ההם ואותו התור בחי' כיון של כה"ג ונקדת כיון לשון זכר ולכן הניח של כה"ג היו כתן למעלה מן מיוחן דחכמה שהוא לשון זכר ולכן הניח של כה"ג היו כתן למעלה מן התפלין במוכתו כי התפלין מיוחן דביכה והניח שם מיד מיוחן דחכמה ולכן היה כתוב קדם ליה"ד כי כל קדושה במיוחן ובפרט במיוחן ד דחכמה שבקדקד קדם (וכל ל"ד ק"ע ד"ל תוריית' ומחכמה נפקת מחתר דתקדי קדם וחכמה נפקת מחתר דתקדי ק"ק) והעניין כי בחכמה יש שם קוי"ה די"נדין ויש בה ד' יו"דין וכל י' עולה ק' כמנת שד' יו"דין דע"ב שם בנ' ת' . ולכללות הד' יו"דין עומדין כחי הכל בנ' קדם והחי"ה בכתו והכניסיתה עד"ו י"ו בכד יחין זו על נב זו והה בכד שמחל כה"ג דוגמת וכו' והכה הקדמתו לעיל מחתר מספטים כל דכורה קדים כדיוקתו בפעלת' דדכורה לתתכה כי בחיוון שם שניה קדמוניות ע"ל דף ע"ו ע"ח סוד מוכה שנושין בלבה וד' יכוחה היה מדקד לבני הבלה נם ע"ל דף ל' ע"ב תסם קניהו בחחשת תיה"ר הניע עד תרין לחניון וכתשר נגמו תור כ"ל הוסר התור ונסתלק חון מלכות ט' ספירו' עליוני' וכו' ואו בחוכבה של ירושלים בתפלה פור הרשעה וכו נם ע"ל דף ס"ד בפי' הפסוקים הוכה בחתר תרומה ע"ר"ת כסוד והוא כחיון יוצא מחוכתי והכה הקדמתו בפתרת מלך מוכתר כ בכתרת עלמה דכה יחלוך בשכינת' ולזה הסוד קודם חרבן בתית והיה לו נסוד ומחתי כ"ד כ"ד שמחתיך וכרתי' בע' בריחת ע"ק"ו עד פסוק ויכן י' שהיה לת הבלה ונקשטו לה כל"ד קשוטין (ביומו כ"ד ספרים דתורייתא כי מלכות סוד תורה שבעל פה) והוא היה מוכתר בכתרת עלמה דכה יחלוך בשכינת' ולזה היה למחה עושין לחתן סוד עטרה לכל הקדמתו לעיל בכיאור מחתר פ' תחרי ע' ק"נ ק"ד ולזה יבא בכל עת לת הקדש כלומר חע"ב דיחחי עידן לחתעסר בירח לחתכנשא עלמחן ויחעסר בידוי לה יחוד כי לקדכת דהת חנה ושחי חד ול יבא בכל עת ל הקדש ולזי בעי לחסדש במה יעול בוחת וכו' ולזה קאמר בנא שפלנו כלילה מהו אם ישימו כלילה כראש חתן והשיב הפר המשכנת ונו' וא"ת לת נחת ר"ל כשביה היחוד ע"י בוחת יבא לחכון לת הקדש זה מראה שהיה עטרה בראש תתן כי חן יהן שלמטותת לשמש ולכחם לכל נחת לה נחת ר"ל מוכח שכנגד חור ר"ל שהוא כתר א' כניסיו לחילה ולזה בעו"ה השפלה הנכה והנכוה השפל כי לחילה החריבה ולזה נסתלקה עטרה מראש החדם חדם דייקת ע"ל דקר"ג ע"ש ושם תכחים ובכוכים רחמי ישרא ליכי לחפטחת עליהו בשער ספירן דילה בהחוח ומנת כחית עלת העלות בי"ד ה"ח ו"ה ה"ת לבחתת עליהו לחקחת שכינת' עליהו ע"כ והכה לחכחו בקדחים ישרל על שם שלחתו דכוקים בשם זה ולזה קלאמר כיון שנסתלקו ניז מכה"ג ת"כ לת היו לו מוחין דחכמה ולת חקדמתו דף כ' תוריית' ומחכמה נפקת מחתר דתקדי קדם ומחכמה מחתר דתקדי ק"ק היינו כתר ת"ת ושם לין לו נין שהוא מוח מוח חכמה מכ"ש כתר שהוא מוח מוח ת"ת כחזור לחחתר הכ"ל . ולזה קאמר שבע ברכתן יחת מוח מוח ת"ת שהוא כלה מוכחה עלמה היינו ון מקשה בית בתכלין חיכון דלכה דחתבדכת מכויכו ר"ל כי הלה הו' שהוא סוד תפחרת ישרל שנ' כי עולם כחסד יבכה כולל רק שם בניני שכם חנ"ת כה"י ולת נחת דתיכון שבע שלת שביעלה חיהו דקת מקויים כלה היינו ביכה ומביל רחי' כי הלה הקדמתו לעיל ע"ם מחתר שחיני ע"ם ע"ם ישרל קדישין כל חיי דעלמת דיחיי כלה תליי' בהתי עלמת והוא לתר דיין המנטרי שתרי וכו' ולזה קאמר דוד ברכתן על היין דלויהו מסורת לשחחני כלה על ההוא יין דחתעטר בעטרוי תדוד וכנ"ל ברכה קדושה דחיכון שבע חיהו רוח דיין ויין עביד פרי בין לעילה בין לתתת היינו ביכה נפן (נפן היינו מלכות) בטיל כלה היינו סוד כלה (חסיק ליכה לעילה ולתתת דחדוה שחלה חיהו דכתי' שחלה תחת לראשי ולבתר ויחיכו חתבקי והוה לילה דחיי עביד פירין ודיכון כחתעדיתא דת ודת חיהו ברכה קדושה דכלה דמיכת כל ברכתן למעבד לילין ברוח דברית קדישת דחכמה חכוה דחכמה שחלה חודת פרי כחית חלבישלה חודת פירין וכניד בהוה נפן דהת בקדמית' ההוא פרי כחית חלבישלה חודת פירין וכניד לברית קדישת לנגדת לון בהוה נפן ודת חסט' דיחיכת דהת לית לילה חפתכחת שלת ביחיכת שחלת לתתבר לילה ויחיכ עביד לבתר כלה חשלחת לחכוי רוח דחדם וכנ"כ ת"ל חיהו יעקב חדם ודתי חיהו עמודת דחתנעית' ויקרא חדם בית אל ולזה קרי ליה יעקב ולת ישראל כי כל זמן דלת חיהו עמודת דחתנעית' לת י

תפלת ישראל שבישראה ותחיינה נשמות וכ"ל יהו"ד קדיש בכלל
לומנין יי' שיהש דהת קריבין לומנין תפארת לגבי נבורה וכו' ע"ש
ותיכון חסד) ותלת נקודין לומנין לקבל אמ"ש ולומנין חסד
דק בחכמתיך תש"ק יי' ולומנין חלם שבת קדש ע"כ והנה כי לומנין כולהי
על השבעה ספירות כאשר החכמתי לעיל ע"ב מחשב בשערה מחשבות
גבורת העולם וכל תפתכל תלת לומנין ובלעלה כהנ מחשבי בחכמה
ותבונה ודעת ובלעלה לא תתברי שלש בניניהן דישראל כך בעת
לקיומה עלמות עבד להחברה ברוח בחכמה ליסוק ברוח תבונה לישראל
ברוח בדעת ע"כ וכל זה הסוד כתיב בקיקוד הכ"ל כי שם כפ' בראשית
ע' קל"ו שמחריך בסוד ויכן יי' ואשלה לי' בחוש קלין קול עשון וקול
שמחה וכו' תביה בשם שפר הבהיר ר' תביה ברוש על כל חד על קיומה
עשון חד שמחה תרין תתן תלת כלה תרבע נילה דיסה להכה תחוש
ודייעות עשרה כנגד עשרה מחשבות שבהן נכתלו העולם וש"כ כל זה
שסוד נרמז בקוקודין ומכאן תבין סוד הנקוד על חסד שהחרכתי לעיל
כי בי חסד ואקלטהו ע"ל כי בסוד אלו התיר כל קדרין דמשרים שפם
בכללי כנ' וע"י ע"כ להעביר השקר ולסוד זה תבין מה שכתבתי לבנין
בסוד בת"י שומע תפלה בניקוד זה והוא מבואר אחד לפ"ד וע"י הסוד
אחר בנו' מום' בהכות דף י' ח"ר תלבו אחר רב הולכי כל ה
שהכתה מקבלת חתן ואיתו משמחו עובר כה קולות הייתו סוד הכ"ל
והוא דכולל כולם כה קולות ולא סוד תורייתיה שהיה קול דיעקב
פתגלה ע"י ה' עלאה בסוד ה' תמשמי תורה כי סוד ס"ת תורה שבכתב
אחר בנו' מום' בהכות דף י' ח"ר תלבו אחר רב הולכי כל ה
שהכתה מקבלת חתן ואיתו משמחו עובר כה קולות הייתו סוד הכ"ל
והוא דכולל כולם כה קולות ולא סוד תורייתיה שהיה קול דיעקב
פתגלה ע"י ה' עלאה בסוד ה' תמשמי תורה כי סוד ס"ת תורה שבכתב
ותורה שבע"פ היא בסוד אלכות כי הקדימו לך מה דאי' כפ' יתרו ע'
קכ"ב תניא כל פקודי תורייתיה מתחתדין בנוקבא דאלכת תכנין בריאת
דאלכת מהכין בנופא דאלכ' ומהכין כיהדי דאלכת ומהכין כהדלעי דאלכ'
וכנ"ב אלין דאמרי בפקודי דאורייתא כמלין דכתיב בנוקבא ד
דאלכת ע"כ ולזה באותות ויצא ע' שמ"כ כתבתי לעיל ויצא יעקב קול
יעקב לתקני בהתי לתתחזי מהיכותתא דכלת הוות הסתים ולא ידיע
אלא בהתי ברוח יה"וד וכו' (והיינו כי סוד זה הוא תפלת ישראל
שכל התורה הוא בנוקבא דאלכת לזה ת"ם כ"ה ע"י סוד התורה שהוא
לילנת בחיי נילה לכל ולתקוד שם תיין שתכין יעקב ישראל הוא ע"פ
מחזר מה שכתבתי בפ' לאחרי ע' ק"ל ג' דרגין מתקשרין לת בהת
ק"ב תורייתי ישראל וכל חד דרגת על דרגת סתים ונלוי ישראל ה"ב
דרגת על דרגת הה"ד מגיד דברין לישעקב חוקין ומשפטין לישראל ע"ש
ותקרא שם סופה דשחשבה דאחרי פירוש דאורייתא שבכתב ותיהי
תורה שבע"פ וע"ד ותקרי בתר כד"ת הולך ושמה בתר תיהו פהות
דאקרי שבע דכתיב ויבכהו שבע שנים והייהו קול גדול ודת סופה
דאקרי שבע ונ"ל דף ס"ת מה שהתרכתי בתחתר ס' תרומה ע' רמ"ב
רמ"ג ותשם קציהו והוא כתבו יונת אחשתו אחן חופתו לת עדן ותת
לת נהר יונת מערן לת תיהו סופה דתכיות על כלת וכו' ע"ש.

ג' נע' בשם' וע"ב הו תבין נע' בפ"ק דברכות דף ו' ע"ב אחר ר' חלבו אחר רב
ברכות דף ו' הוכת כל הכתבה מסעודת אתן ותיהו משתח עובר בחמשה קולות שב' קול
ר"חלבו וכו' שמון וקול אתן וקול כלה קול חתן קול חודו ליה"ד נכלות ואם משמחו
מה שכתו ת"ר יהושיע כ"ע ומכח לתורה שבתבה בחמשה קולות שב' ויהי
ביום השלישי בהיות בקבר ויהי קולות וברקים ונגן כבד על ההר
וקול שופר וגו' ויהי קול השופר וגו' ואת כל העם יראים והלאים יענגו בקול
ע"כ. והכה בנמ' ו' מבואר שבי בסוקים כפ' יתרו הלילות כתיב וקול
שופר חזק מאד ויחרד העם אשר במחנה ואח"כ כתיב ויהי קול השופר
הולך וחזק מאד ואם קלתר קול שופר וכתן קלתר קול השופר תכל
ליה תרלם מה שכתבתי בדף י' ע"ב בכאור מחתר פ' ויקרא ו
ויהי קול השופר הכת תלבינו מפרקדמיתי קול השופר תדי דכלת
השופר תדי ר"ל כי קול הוא ת"ת ושופר הוא ניצח ומכן ניצח ותוך דייק דכלת
חד בנין דכתיב קול השופר קול דלתקדי שופר ואשמע ניצח נקדת קול
השופר וע"ש וכתן מוכח כהתי לתחר קול השופר תקדי על ניצח כי כלת
קול שופר הוא סוד תפארת ישראל בסוד ת"ת ולכן תוכה מתנה
ניצח אלהים כי כה כתנלה ת"ת כי כלת שאר ספירות כלולות בה לאכתן
ואת"ת כלול מהשיסה ולזה הוא תחיד בכלהו והוא לתוריית ובכן
הוא סוד גם ניצח ויהי ביום השלישי ובכן תתחר ויהי ביום השלישי ובכן
שופר חזק מאד ויחרד העם ובסוק שבי כתיב ויהי קול השופר ואם
בם ויקרי ומכאן דלתקדי קול שופר לגדול ולת יסף ואם
בתקדי ע"ב תתחר פ' בהתי עד תתת נבנית עד תתת נבנית
עולם התי עד תיהוקת דנבנית עולם כי נוקב עלאה לעטר ליה
ולבבה לי' נוקבת תתת תתחבר כי ולבתוקת יכי כנוול דת
תתת כד דכור תסתים תתת נבנית עולם לנבי' ותתעטר בתרי

נוקבי' תר עלאה וחד תתת עלאה לתרקת עליה ברכהן תתת
לתתאה תני ולתחבר כהדי וכר בם בכתי' תתות עולם לנבי' ו
ותתעטר פהו כד נקיף בתת" לתו תכי תות עלאה לתתחברת בהדי'
ותתאה תתתת כד תב לניתי' בניות לתתעטר' בתרי נוקבי דקרתת
וכו' ח"ר כגוונ' דת תוריית' קתים בן תרין כתים כתה דכתיב לבני
בתי ישראל חד מתימה עלאה דת קול נדול דכתיב קול נדול ולת יסף
והתי קול פניתה דלת תתעתע ולת תתנלי אכו' ומהכת נקדת ח
תוריית' דתיהו קול דישקה והתי תתעתע דנקדי מהניה דלת תתעתע
ולבתר תניה דכור בהדי' ונקיק לבר מתולי' ומתוקבי' ע"כ לכן
מבית שני בסוקים תחד ויהי קול שופר חזק מאד ויחרד העם כי הוא
קול הוא קול דתתעתע ואח"כ מבית בסוק שבי ויהי קול השופר הייב
קול דלת תשתתע שהוא בינה תינו סיין לומר ויחרד כי לת שמעו ולכך
כתיב משה ידבר והאלים יעננו בקול תכן קול תותו השופר לת
תשתתע ונב כאן תבין מאחר ג' מתקשרין דת בדת ק"ה תוריית
וישראל ולזה תבין ג"כ נת' הכ"ל כל בהכתה מבשורת תתן ותינו משחתו
עובר כה קולות ואם משמחו וכה לתורה שבתבה בחמשה קולות
ובכך תלתכתי כי לזה הסוד שתוריית' קלי בין תרין כתים בסוד ע"ד
תלות נבעות עולם פתח תתורה בראשית בית ראשית כי אלי קול
נדול דתיהו בחלי ולת תשתתע תהיה בית לתכמה וקסיום ס"ת על ה'
חומשי תורה עולה בתנין לתדני כזה ת' ת"ר תד"ב לתאר בכר
תלתכתי בסוד אם זה ע"ל : וסוד שתקדת ונותן
טבעת על פתנחם ע"ל דף ט"ו ע"ש ושאר דיני שתחת בסותין ובחיים
דף כ"ב תביה ר"ל הקדושן והו' ברכות שלמו עושין בזווגינו הוא דיוו
לזה כי תלחר שלאול שכתוב בניס תפס ליה"ד ולהיכס רזלי שהכהני
שלמו יבא בקדושה ויוצ הדומה ליחוד של תעלה תאר תתחברים שם
ג'דברים יחוד ברכה קדושה והסיומן יכ"ק הקדושה תנד תכיה שכ'קדש
ישראל ל"י' רחשית תבוראתה הכרכה תנד ביכה שכ' לכניה ברכה חל
ביתך והיו נקראת בית וכ"ל תיהי בית לתכמה והיחוד אנד תפתרת
שכ' ותי כעתך ישראל נוי אחד בתרץ והוא ישראל (לכל אית כ'ם שנתם
סוף ע"כ ר' שמעון בן עזרת דהוה דחיקת לי' שעתא דלא הוה ליה
שלא קב חרובין אע"פ ליע"ם כתו לר' תניא תאיתי תהי דהות בת קול
נפקת ואומרת כל העולם כלו תיהו ביזון שלא בשבילו תניא בני
תיהו נדים קודם דחרב ב"ק בן י' דתיהו יב"ק תוף תכי לת הוה
לי' שלא קב חרובין דלת י' תיהו יחיד ומיהו תתיק בניהו לתת כ'
דתיהו ברכה ותיהי קדש ומיהו תתקדשת ק' דתיהו קדש (סוד ק'
דתיהו קדש ע"ל דף כ"ח ע"ב מה שכתבתי כתיב קן נסור כתיב
ק' רבתי) ור"ת בן עזרת נרש למיהוי חרובין מניה ב"ב דתיהו קדושה
ברכה תוף תכי לת הוה לי' שלא קב חרובין ע"כ נחוור לדברים וכן ראוי
שויוגינו יהיה בקדושין ו' ברכות וביחוד ואז שתו הקדוש שורה ביניהם
פהות ווה כי הטבעת שתו מקדשין בה היא עגולה לתבנית הי שכשם
כי היא נתחשבה שתוכה תאר בה קדושה והיה החכמה כי היא נקראת
קדש כי לתן הקדש הוא הפרסה של קדושים תהיו ופירושו תהיו
קדושים והחכמה היא סניפיה ראשונה שהתפרסה והקיעסה כי היא
ראשיתה תבוראתי (כל ע"פ בסוד נקודה ראשונה ואח"כ נעשית י' כי על
י' קיומי כולהו) ואחאר שהיא תחלת הקדושה ראשי לקדש בניונ
שה עם הדבר פהומה לאי שהיא י' שהטבעת כדמותה ומאחר
שהיוונ הוא לתקלית שתבוראה ופפרי הקדוש והכ' הה"ן שבשם יה"וד
שם שני עדיים שלשיסים מקדש וה"ו הוא לדמות הנתבע על הכלה
שתקבלת קדושן ונותן התתן הטבעת כתובב ואו נעשית הטבעת
כדמות עטרה כתובבה לדמות לו' כי כשתתן י' על ו' נעשית
ז' כוה ומפני זה לו ראוי לקבל ו' ברכות ואו נקראת תשת חיל
עטרת בעלה: ובספר תקונים ז"ל כד כעי לתבנית קליפין
דתיהו נלמין בה תתקרי שבת תביה ובה שבר תשבר
מבבותיה' לכל יחודא דילה בכוונות סודך דתיהו יסוד ח' עלמין ח"י
ברכהן דנלמות דתיהו ביחודא חדא נהיכין ישראל לנלויי בלמות
בחשוכי והוא דילה הכיהו לה בחשוכי לתקרא בה ברכהן תתחר בחיוון
בשבוחד תרבבה בנפשיהם דלת נריך לאשתא נדפייהו כנוונא דתתחר
ובקולה לא ישמע הכי נהיכין ישראל לאיתחדא בבת חוונייהו בחשוכי בחיוא
בהיות בשוה בכסויי כתיב דאוקמוה קדמאין כתו שבשלו ח"ר תיהו
ח"ר תן שדי ובהוהו ואת ותתעבר תן תרעא ודת רוח דאוקמה ד
דאתת בה וכתבתם על אותת בכנייתך אותת ז"ן אות ואם הוא אותות
קלת קול תיר לתתחתו קדמאין כל המשוש
קולו בתפלתו תרי זה מקטני לתוכה בהוהו ואיכ דאתתחו קב"ה

כשכינת כל חיין מקבלין דין מדין ברכתן כלפו וכנ"ל תקים
קדושין וברכתן לכלה ולקבל קדושה וברכה יחוד דקב"ה ככי מריכין
ישראל דיהא יחודא דלהון בקדושה וברכה ולית קדושה פיחות מי' דחיי
י' וכנין דטבעת חיבי י' כנוונת דת

ט כה תתקדש כלה וערך לתעלה בתנבעת דילה דחיכו
דיוקנא דחת ו' ותתעביד ו' וערין תרין סהדין דחיכין לקבל
ה"ב וכד חיבי טבעת ברישיה דתכנבעת ותתעבידת ' בסהוה
ומכח נרין לברכת לה בו' ברכתן דירתי כלה בסהוה ומכח
דמיחדין ישקבי מכשיקות פיהו מהי כשיקות ב' שנוין דילי' וב'
שנוין דילה חיכון ד' נדפין (ל"ת) וכד תתכלילן ב' תנפין דילי'
וב' תנפין דילה תתוחר בהון וד' כנפים לחתת הה"ד ותרכב כנפים
לחתת וד' כנפים לחתת ויחיכון ד' תנפין יהו"ה ד' נדפין א"דני
בחבורת חדא יא"הר"גו"חי כד תתחכן תתנון תקרי תנחל חיות
תם ותיכון חנות ומחנות ומחלות ע"כ וכוה תנין מחחר ברחנית סוף
ע' קל"ב ע"ל דף י"ם ע"ג י"ט ע"ד ודף ך' תפם קיימו וייעד ה'שני
תת החדם שין ישרא בהסוה ומכח קב"ה נייר לון בניוין דשלמת דין
ושלמת דתתי וייעד בחסות ומכח קב"ה עניין לון כמתי בניוחת דב'
יו"דין יי"ו כניוחיו דתיכון סלקין לתסבון יהו"ה ויתון עטויירין
בתיבוי וכו' ע"ם וע"ם וה תנין מה דתוכלין לברך בברכת תתניס
דו"י בסר ונם חכון ותו חלם כשיר ירון וכו' כי הקדמוני ר' ודם
תותך ביטבעת כי היל מנלה בתבנית י' וכו"ל ותית' ר' ול"
ל' על פסוק י' ישמחו על ערש דוי כי סוד חסולי בח בתחת סיכך
תחניס לדין וסוד היו"ד היתה דו"י נם י"ו בחסניף היה עשר
והם וה תעשר חוד להיות ערש דוי ומרי כל חסכנו הפנת בחלי
ושיחור הסכרים דע כי חות חולה לפי שיחור חסכמה חבח כתקלק מיחו
ולכן צריך למשיך לו מון משם כדי למנדו ולחוקו וכו' וכבר בחלמו
בסוד י' כלם בחכמה עשית כי תכמה חיות כל התילות (כי הנם
תקדמוני לעיל כי ח"ת הוא חיות כל התילות דק בקדמוני כבר ברחנית
כ' רחנית תכיונת היינו חכמה תקרי רחנית בנין דבתרת עלאה
סהוא ח"ת טיחרת תיכיונת תקרי רחנית לכך נקט כי חכמה חיות
כל התילות כי ח"ת ומלכיות לת"ת) ובסהחור העליון של ח"ם
מתפשט בחילות הוא מתלבש תוך תכמה ומתפשט בתוכו ותו חכמה
מתפשט בכל עד סופו (עיין בפ' תרומה ע' רנ"ב על פסוק סולו
לרוכב בערבות בי"ם שמו וע"ל כתבתי מחחר זה ובי' כ"ל)
ובתוכו הוא מוחבא החיות ובעלם ועל פס שמוחכת חיות העליון של
ח"ם ומחר חת כלם כל העולם התילות וה"ם כולם מכחכים עשית
ע"כ . ולזה שהקדמוני כחן לכנין על סוד יכ"ק י' קדש שהוא
חכמה לוב חלו מברכים מיפתר ו"ד בניהם ויקויים התכמה תחי' חת
בעליה וד"ו בסר ותו חלם שהוא שלים בפתלקת י"ה שהם חו"ב ותו
בעליה וד"ו בסר ותו חלם בחותו ומן חלם כשיר ירון ולזה מביח קדוש יחחר לו
בסוד לוחות הברית דק ב"ח מריכין פחתן ובכלה לפתקדש עמהן
בחחוד חלוד בסכים לחופה ליחנית ככבר הם שחר"ל הק"ב חוחל
להם עוונות ע"כ ישנו תעובה ביום קודש החופה כי נחנו בכל ישרא
מחעבנין חתן וכלה יתעוללו חלד בתעובה ויפשפשו במעשיהם מיום
שנברא עד היום הזה ויתודו ויבקשו מחילה וסליחה ובפרט חת הע"י
ויהיו יודעים ועוובים ויתחרטו חרטה גמורה בשברון לב ויעשו הסכמה
חזקה מהיום ועולה שקב"ה יסיר שכינה בניהם וכמו שחר"ל לוים ושחר
זבו שכינה בניהם וכשבח פחתן לקדש חת הכלה יחזור שכינו בחתי
לקיים מעת קדושין בחתר נותה התורה לעם יחוד קב"ה ושכינתי' על
ידי הקיש טחוד ונעלם ויחשוב בפסוק כי קדוש חני יי' שביניכם כי
חנכחו חלויי כשהו הנדול ומקויים שם כתוב הטור חכן העוקב.מי' ם"ג
שכוסם חת שכתולה ובועלה יכרכך"י חע"ה חשר נח חנוו פנ"ע וכו'
ע"כ כל ירח שיום יהיה לבניו לברך ברכה זו לחחר שיחת שם כתולים
ויחזקו ידיו ליטוב ויקח כוס בידו ויכרך בפ"ה וחח"כ יכרך ברכה זו בלח
שם ומלכות ויתן לנשות חת הכוס נם חל הכלה עכ"ד :

מחחר כי חתנה ע' תקל"ו

ראשה תרחה בפ' כי תנח ע' תקל"ו כי יקח חיש חשה חדשה לח
יצח בצבח וגו' ושמח חת חשתו חשר לקח פקודת דת חתן
לשמחו חת חשתו חד שכיותיו נקי יפי לביחתו שנה ת' ויחיכון י"כ
יחיתן חיכון מדילי' דהת שנה תיהי כלה ולית לה כד ב' ב"ה יחיתן דכתי'
עושה על שנים עשר בקר והוחיל ולית חקופות דכלה כד כי"ב חנטרין
חתן למחחדי לה ולכתיבי' לה ולחקופות דכנוכות דלעלת ועד"ד יעקב
כתיב בי' ויקח חלבני החקום חבני החקום י"ב הוו ומחן דחדי לכלה
חדי לבעולימתת ושעליותת י"ב הוו ושלמת היהו

דוח דשנה בנ"כ חינטריך חתן לחחדי בחתתי' שנה והת לוקמוך דחדוה
דל לחו דילה היח שלא דילה דכתיב ושמח חת חשתו ויעשה חת חשתו
לח כתיב חלח ושמח יחדי לכלה כנוונת דל לחו חדו לכלה כד בנופח
ותקונת ומחן חדי לון קדיק וע"ד נקי יהי' לביתו נקי דלח יעשון
בחלי השלמת דיוקא כי רעות לחיחדי לה נקי מכלה וכו' לחתקבלת
חדוה עילה ותתת ולחתערת חדוה לעילה וכלה עתת קדישת ד
דחחריחון חדי כהון וכחין חיכון בהתי עלמת ומכחין חיכון בעלמ' דחתי
ע"כ וכפ"ו ויחי ע' תק"כ כל חלה שבטי ישרא סניס עשר ושת חשר מחחר ויחי
דבר להם ויברך חותם כל חלה שבטי ישרא חתי כל חלה שת לחחברת ע' תקכ"ח
לון כחת כל ברכתן חדיקין חתנון סניס עשר ס"ע ולהי קדרין דתקוני
מטרוניתא והיח לחתברת בהדייהו סה"ד סניס עשר ושת חשר דבר
להם לבניהם ויברך חותם כהת כחתר דת דבור שרייש ע"כ וכו' ע"ם
ומניחים סם פתח ומחר יברכך י' מגין ולזה בטוב ירוחלים יברכך י'
מגין דמכי נפקון ברכתן לחשקף (ם"ת לנבחת) לנופח והוח כלול
כל ברכתן ויסיב לי' לבתר ולזה בטוב יהוחלים לחשלות דכל ברכתן
חתיין מדכר ונוקבת כנוונת דת יברכך י' וישמרך יברכך י' מדכורא
וישמרך מנוקבת יברכך י' מנכור וישחך יברכך ולכת חד דמכי נפקין
ברכתן לעלמת ע"כ והנה פי' שלא מחחר וה ע"ל דף י"ט ע"ג וע"ד ונם
דף ך' ע"ח ויניל לכך . וכוה חכין סוד הנ"ט שכותבין בי"כ טעם שכוולמה
שורות וחח"כ חותכין הנטו ונם פי' חיב' ל"ט כי הלח מקדמוני לך שכותבין
הקדושין שהכל הוח נירוף שמות ריחה תרחה כסוד טבעת הקדושין שמות
כסוד ז' וחפשר שלבוד זה נקרחת חלכות ז' ע"ם מה שסחרכתי סוד
לעיל והוח מחחר כפ' כשלח ע"כ חו תחנה כל כסין וכל
נבורתן דחתעבידו להו ליישרא כד חתחבר חי' עם ו' חלין ויין דת חרב
נוקמת כשם ברית וכו' ע"ל כי החרבתי סרבה בסוד ו' וכבוד חית'
בפ' ויחי ע' תקנ"ו בכל חתר נימול יסיב ולכת נקיט וכו' ובפ'
ברחנית ע' כ"ד דקיש השמים דת חינו פסיונו דחתפשטו חלת ' ל
לחתברת ולחשקף לחרעת ע"כ ח"ת סוד נימול להסניש לחת ד"ע"ל
דף ם' ע"ח וסוד (נ') וסוד ט' ע"ל דף כ"ב ע"ח נם מה שהחרכתי
בסוד חכ"ג דפ"ו זת"ט חדם ' יחוד דילי' מלכות ע"כ ח"ב שני
חותיות חלו (נט) מדחי' יחוד וזה פוטר לנטרו ח"ב כפרד מן
ד' והט' חין י' שומעו על מלכות ולכך כותבין בנטו ב"ב שורות לפוד
ע"ב שבטי ישרא וכל"ל וחח"כ חותכין הנ"ט להלחות שכיטל מחנה
ע"ב הכ"ל ולפוד זה כל מחנרש לחתו לחשונה חכח מוריד דמעו'
עיין דף כ"ו ע"ד מה שכתבתי בחתלת ו"ל חת חנכת שחוכח ביום
המשח חותו חתת כשיחי ישרא קטרת כסף סניס עשרה וכו' נם כדף
כ"ו ולחי מוכח היח לחתו דחדם לעילה וכו' ע"ם נם הקדמוני לעיל
ע"ם מחחר ברחנית בנין דשכינת' כל נוקבי' דעלמת קיימי בסניסה
ע"ב וכוה יוכן מה דחי' בנמ' כל חתנרש לחתו רחשונה חוכח מוריד
עליו דיוקנת ראשה תרחה מה דחי' כשער היחודי' שכיח שם ו"ל דבריס
שנריכים לל היחודי' שמלבד שיהי' נקי חעבירות נם נריך שיהיה כו
חלת עגנה (כי לח הוח ניכול יון שחיל כי עגנה ני' חו"ל חת שהוח נם
דוח ומי סיח כו עגנה חין בחיחל שולטו בו) ומשלבות ויתרחק חן
פגולה ומהכעס תכלית שלחרון כי חם יבעוט יסתלקו חתנו כל כשחו
הנדיקים חשר רוצים להדבק בו וכו' וזה כלל נדול בכל מהדות לינדבר
סיכוד ויתבטל כח הסטנה כמו הכעס והרחי' מלינו שחתר חין חפילו
כנלה על מי שמקפיד וביותר נריך למהר ולהקפיד על לשון הפילו
על סבה ע"כ כי הכעס בחיק כסיל ינוח סיינו זקן וכסיל וכלילת'
נפ' חתק ע' סם בתר דכעים כך נם סרינ לל חחר כחס דלחתתר
בי לחרור לתק מכל הבחינה ולכן חית' כחס' שבת דף ק"ו כל השוכר
כלי בחתתו כחלו עש"ו :

והנה רחה תרחה בפ' מקן ע"ת"לט מחחר וכל נתיבותי' שלום
וכו' דחמניים וכדין יהיב שלמות הפ"ד וכל נתיבותי' שלום
ונם מחחר פ' ויקרח ע' כ"ו נדיק כתתר יפרח ע' כ"ו ל נדיק כתתר
יפרח חע"נ דקרח לסנדיק חכרוניק כלומו לח בעו לנלות נפ רחה תרחה
בפ' כנחש ע' תכ"ו בלולה בשתין כתית כשתין בהוות שתין דנויד
וכפיף מלעילא וכו' דחמניים לחתכנחה חני ולחתנחה חיניי ע"כ וכפ'
בכר ע' רי"כ חתן כתית חיהו חשמ' דנדיק וכו' ע"ם וכוה תכין חומר
של שבת יחנק לה בעלה וכיסופיל דילה דעביד כייחתי לה וכו' .

וכוה תכין חוה דחי' בנמ' והוכח בח"ח מני' קי"ד חם טוענת חין לו
נכורת לחמיס לכח עלי' ושולחת נט כופין חותו להוציח וכן חם היח
טוענת שכוח נוסס שחינו יודע כחן שומעין לה ע"כ והוח כגון לפי
כסוד לכל הסחיתין כרבה בעניים שלח תנשם בשום נשחי לחעלה

כתשובה נקראים חמידים וזהו ירבעו עב מסכבותם כי בעבור זה
שעשו כמסכבותם שלא שהו על הכבשן וכו' ולזה קראתי הכה כתלת י'
בניס שכר פרי הבטן הייטו שמשה ושמירו עיניו שלא תהי' שום טיפה
לבטלה ומהזיר בני הטעוערי היינו כדאי' בס"ק דקדושין בן ך שנה ולא
כמי שנה כל ימיו בעביר כל ימיו ס"ד שלא חיית כל ימיו בהרהורי עבירה
תאר בכל וכן תנת דבי ישמעאל עד ך שנה הק' כה יעשב ומנפה לחדם
מתי יפי לחם כיון שהגיעו עשרים ולא נשא תואר תיפח עצמותיו של
אותו הלים לומר רב חסדת היתי דעדיפנא מהברהי דבסוכת בשיבת
ולי הוה בסוכת בתרכיסר הוה תמינאי לבטן נילח בעיניך ע"כ ולזו
כתיב ישרש לקבן מי יתן כמהה בימינו לחן :

לשם יחוד קב"ה ושכינתי'

(סימן רמ"ב להוהר בכבוד שבת)

איתא בפ' כרתיות ע"ש ר' יוסי שלל ואתר הלי שבת יתי מחתר פ'
כרתיות דקל תניהן תלן לימין ג"כ היינו דכתיב תרוי כרתיאי ע"ש
לבמן כמה דתלין תרוים בפקי יון לבמן ה"כ לימין שיתא יתירן בפקין
מבדתיות ותלין שיתא יתירן עלמין קל פרים לון לכתיב לך י"הגדולה
והגבורה והתפארת והנצח והוד כי כל דל בשמים ודל בארץ ך ת"ת ו
ובארץ דל כ"ש כתרנוחו דתיהוד בשמיא ובתרעא בלותר דיסוד עלמא
דתקרי כל תיהו לחיהד בתתר דתקרי שוים ובארץ דל כ"י ובלן יום כ'
הוא נבורה וין ה' שהוא הוד שתעבדין בו ויהד בשבי שהוא נגד יסוד ובלן
ביום השבי והיינו כי יום השבי שהוא נדיק מכין לשבת שהוא נגד
מלכות כי ג"כ בשלת ע"ק כג' כל ימיון שיתא יתירן שלטין מלחתר פ'
ביומייהו ואתיבתא בי מה דקבילו ויומא שתיתאה לשבתא בי יתיר כשלח ע' ק'י
ואולא הא כתיב דל"ר שעור ואי דכתיב יום השבי ולא תתא' כבי בשלח
יתירן בכל השבי דתודוון בי מטרוניתא (בי כי ה' מלכות ושבי הוא
יסוד) לתתקבל פתודי למלכא וכן' לשתבחו בי תדין חולקין חד
ליומא וחד לתקבלת מלכות בחדוות' למטרוניתא ע"כ לימין בפ' ויקהל
ע' שם ה' ת"ת רוח דמלך כל לימין שית יתירן קיימא מלה דכתיב מחתר פ'
ויקהל ע' שמה
לתתחיד ברוח דחד נקודה קדישא ולכלו יתירן לתתחדין בי ואית
יתירן לחרכין לבר שם ה' ואית שית יתירן לחרכין דקיימין לבו מעולא
קדישא ולתתחדן בנקודה קדישא ושרשו קדישין ולכל לימין דתתעבקי
בקדושה כל יתירן דשבתא לתתחדן כל לימין שית יתירן בלימין שית
יתירן דלבו לתתחדן בההוא נקודה וכו' וכל לימין שית יתירן דשבתא
דהוא נקודה טוריתא לחזי כיון דעלל שבתא כדין שלקא דהוא נקודה
ולתעטר ולתחזי לעילא ולכלו טוריתן בגוה ת"ת לית יתי' לית יתי'
יתי לחול כתה דלתתר לימין קיימין לבר לשחר עב"י יתי השבת לימין
יתי השבוע קיימין לישרא וכד שלקא דהוא נקודה לכלא לתתבני ולחזי
שלקא כיון דלחזי שלקא תקרי שבת (והו מה דאי' בשבתי שמות
עשה למחת כשבת ולעולר כיום ך' בשבת וכן בשבי יום שבי בשבת
והו וכור לת יום השבת לקדשו פי ביום הראשון הוי מוכיר לעולר
לת יום השבת כי כל שית יתירן לימין שית יתירן לבשלח ד
לתתחדן בההוא נקודה וכן ביום גדייס לעולר שבת זו
לעור כל יתי לחול ת"ל כל יתי לחול נקראים בשם שבת ובספר שבי
ל"ה מבית בשם פרדם שכל היונקים יונקים מיום השבת שיום השבת
הוא מרכז שעליו תלים ענולה השבת יתים והוא נקראת נקודה ך
לחלמיעת כי דרך כל נקודה יש לה וק' והנקודה קיום לחלמעת (כי
כל הרוצה לעשות עגול נדיך לעשות בתחלה נקודה ך לחר עליו סובב
הנקודה) וכדי שתבין כלע"ד כי שבת הוא סוד מלכות והיא נתלה
בסוף שלש ת"ת בחקום שכלה יסוד ביהה והיא נקראת רביעית כי ו"ל
בכתבי האר"י ז"ל כי מלכות היא ד' והיא רביעית ומעולה לתתת
ומתתת לעילה לפי שהיא יושבת בסוד נקודה לחחורי הת"ת וח"כ חס
ממנה מעולה לתתת תהיה רביעית חבד נבורה תפארת ומלכות וחס
תחנה מתתת לעילה תהיה רביעית יסוד הוד נצח מלכות נס נ' יהיה
ו"ס תה"י יה ו"ו ע"כ : ודע כי חדם נדיך להבין עניני לקבל לור
תוספת שבת כימי החול בעבין כי הלא כשבת בתוסף בחדש תוספות
המינים ל בשם ול הרוח ול הכשוחה וכבר ידעת כי יש לחדם שוכח ליקח
תוספ' זה מפניותיות בשוחתו מחם ויש מי שהיו מקבלו רק ע"י כללות
העולמות לבד ויש שיש בשם בשם לבד וויקבל תוספו' בשם משלת בשם עניני
לן תוספו' רוח וכשחה תבת לו יסוד כללות העולמות ב
לבד וכן כיוצא בזה בשאר החלוקי' הרי נתבת כי הין לך חדם שהין
לו

מתלבשים בקליפות מובה שהוא טו"ר ואלו שעשו כן ובחים עתה לחזור
כיון שכוונת לרשה לבל מי שהיטו משחה עניטו הוא כלול ט"ר ולכן הס
מתלבשים בקליפות מובה שהוא טו"ר ואלו שעשו כן ובחים עתה לחזור
מי הזה בסידור האר"י ז"ל בתפלת שחרית לעתך בתת בעילה זו
מהחית לקדש בשם ק"לף ל"מד ת"לף ד"לת ב"ין י"ה ני תת"ה
והו בתתו ע"ב וע"ל בסוד שיש שלום בתפלה בסוד בת"י החוברך
לת עתו ישרא בשלום מבל זה תפלה שחרש מוכה תרבה ותחש תניע
עד השמיטה ושם תוכה תבין מעתך כי ח"ת להטיח בל בתפה :
וכזה תבין מהתן הרש שיש בקש הדבר הכשפה בשיחת בשותין ותקדיש
לן מה דחי' בילקוט רחוכחי ס' כי תבת ד"ל יש לשרש ו' על תשתו על
פרש ולעילת סם שתי בשים ולבני שלין שרש תרש בשול תשכבת ורש לבטלה
כל להוסיר שלשיות טפה רחשונה ישחור חותה והו ויהי הכן הכבור
לשנותה כדי שבשום הנחילו לת בכני שהוא בשום התיפה יהיה נוכר על
רושין ושידן שבעני' חותם הטפות של שכב' ורש וקרשם כוחה בעני
בני חדם ובשעת הקבורה רושים להתזכר עתו ואיכם יכולים לבי שהוא
מתנבר עליהם הוא שכבור יביר כני בעני כי חדם הוא הנובר עם
התלות ולזה שם הקפות שעושין לשת להבדילם מעליו כי סוד הקפה
ג' קן לומר שהו כח לו הקן (היינו קן היתי' שהיא הקליפה כי יש לה
היתין לבל לרשעים השנותי' בבדית קושם ולין תוחרין בתפוחה לשם
קן היתים לחכלון ניהבה והם לח יבלו חי להם בשה"ו ובשב"ב)
ומנחתי כתוב שנריך לומר לחר בל הקפות ולבבי הפלנשים תשר לחכלשם
כתן וגו' כדי לבלשם מעל הקבר וב"ב לחוחרים הסשוק והוא לחום עם
רחיטים ובשים לו בן בבור מעפה רחשונה לין נריך לזה כי סוף רחשית
לומן לו מעשה הבבורה שב"ד ומזה תבין מעשה תעתועים של הנשים
שהם מבבות לילית ונעמה בדלי' בתם' יבחות תחר בבל בת
ולזלה בתם רעה תשה רעה בתם טובה תשה טובה בבתיב ונח תשה מת
טוב לי בגוי' מעשני קרל שהבתוב מעבחה לי בתיב מעשני קרל
בתם טובה תשה טובה שהבתוב בתשל בה בתם רעה תשה רעה בבתיב
ותוליף לחני מה תמות לת הלשה לי בגוי' מעשני קרל בתם רעה תשה
שבתוב מנבה לי בגיבה מעשני קרל בתם רעה תשה רעה שניהם
בתשלה בה ובוחן שלימות של בללית שחתן ובבלה יבחים בחטה לחת
ולחים מביחים להזוות ולזה בשו"ב בתם טובה ובע יניח ל
לבטלה ולזו תשת ומוחים לוקחה הטפות שהוא יורה בחן ולטפה זו
תוחת הבבורה וזיל תשתו הבמלה ולא בשו"ב תעשה הבבורה בי ה
בילדים לוקחת רחשית לומו קודם שיתקבלת הבלה תשר בתקדשה
בחוכה וקדושין ולזה מי שיבדילו לחחות ישבול ויקבל קבלת י"בשות
ובזה תבין פסוקים בחמוך הבה בחלת י"בשים שבר פרי הבטן
בחיטים ניל נבור בן בבי הבחודים תשרי הנבר תשר ת
תלת לת לשפתו מהם לת יבושו בי ידברו לת לויבים בשער ע"ב והוא
בי לית' בפ' ויסב ע' תב"ת ר' חייה פתח בבקר ורש ודשך ולשרה לל
תבת ידך וגו"ת בחה לתחזי לי לשר בה לשלהרת מקובני ולשלהרת
בעובדוי דמי בק"ה בנין דבחה שלמין וכחיה מיהן בשלמה לימין לולי
ושמלן וחיזון עובדיהון דבבי בשת ובסדין עלייהו ובלת בספר בתיבין
ת"ת בבל לימין מובין לשתתלה בהו בה בה בחלי עלוחי לת לימין
תובה לשתתלה בי בשר בה יתיר בשלמה לתתי מלן לשוחיד
ודעת בריקניה ולחיקין ודעת לתבניה בידה בה בשלמה ותשתת בי בד"ת
לת לל תבן לשר לשה לתה לת יעוך דש בש"ד לת שלל לשרגוחו ולת חמי
שבר לפי עתיק יומין בחה לתבינן לת יעוך דש וכתיב ויהי
עד בבור יהוד דש וב"ב בתיב ויבבה דמים מלחו ת"ת בבקר וש
ודעך חלי קרל לוקחוה בבקר לת הוא בוחזה דבר בה לתקיים בחילי
ולהיות בעולמיו בל שתדל לשולחת בנין בתתת לת יעוך דש וכתיב
בבקר ודש ודעך לזה בדין ומבל לילה בחה בתיב בחיטים בוד נבור
וגו' בנין דיבול לשלוף לבה לחרחוי דאוריית' ויבה לי תנית טבת
בהחזת עלמך דבתיב חשרי הנבר תשר תלת לת תשפתו מהם לת יבושו
בהחזת עלמך דאוליף לי לבבדי דמלרי' ולזרחוי דאוריית' וב"
הנה בחלת י' בניס מלן בחלת י' לת בזרוחי דבשתת סטר דעלמת
דלתי ולבתי בחלה מלן וב' לי לבר בה לתבלה לימין בניס ולחין
לי לבחלת י' ע"ב ובפ"ד ת"ת בי הקדמוני שבשבת מן הוזלו"ת
לבטלה בשבת בנעני בבי חדם ולבו מתנברין עליו וב"ל בתריבו לת'
בבתבי האר"י ז"ל בסוד ק"ש של לילה ל"ל יעלו חסידים בכבוד ידננו
וגו' הם לותם השפות המשפת ע"י שלימו שהחה לת עניתו על הבתן
בי הי לימו נקרל רשע בוזו המוני שבבת זרש לבטלה בי לותם הטפות
הם מתלבשים בקליפו' תשת ומוחים רש נחוד שלין בהם טוב בלל
בין שבוונת לרשה לבל מי שלימו משהה עניתו הוא בלול ט"ר ולבן הס

לן תוספות כפא רוח וכמה כפי חלק המוניא לו וצריך לחלק לכוין כדי שישאר לו לזיקק התוספות ומיהו לימי החול ותובטח לו שלא יחטא ולא יבוא לידי הרהור ולא יקטרג כי היכי ד"ה ודע כי ח"ת שלא עד ד' כי ביום הראשון על ידו ולא יקטרג כי היכי ד"ה ודע כי ח"ת שלא עד ד' כי ביום הראשון על השבועה תשלח כי השבועה ואח"כ תפתלק לותו התום' ולכן מנכר לחלק כשמתעצה ביום הראשון יותר משאר ימים ד"ה אפי' משאר לא היו מתעצין ביום הראשון מפני מילוי תוספ' כשאר ותוספ' הרוח ישאר עד יום שני כשבת ואח"כ תפתלק ותוספ' כשם ישאר עד יום ג' כשבת ואח"כ תפתלק ולכן סוד הכלילה ממשכת עד יום ג' כי עדיין ים תוספי' שבת ומי שלא הכניל כמ"ש יוכל להכניל עד יום ג' ומיום ד' ואילך צריך לכוין לעניין להכין עצמו לקבלת תוספות כשם רוח ובשאר ביום השבת ניתנו כי ג' ימים הקבוצ הראשונים הם משבת שעבירה ג"ע ימי הקבוצ האחרונים הם משבת הבאה ו"ם שבת שחוק ו' והכא ביום הראשון הכניעי יכוין לקבל תוספו' כשם יום השבת וביו' הכניעי יכוין לקבל תוספו' רוח וביום ג' כשבת יכוין לקבל תוספות שמה ופ"י כן יכוין ג' תוספו' אלו ביום השבת לכן צריך אדם לעשות ביום האזנן כשבת לכוין תיוך בסוד מחשבה שתהי' שבוי' ונקי' בסוד הקשה וביום כ"י יעשוק הרבה בתורה ולכוין בסוד הדום שהוא סוד עקב התורה וביום ג' יעשוק בתפות כנגד תוספו' הנשם וכן עד"ז ביום ל' תעשה וביום ה' תורה וביום ו' מחשבה וכל פנימיותיו תהי' למוד קבלת שבת ולכן ימוד בספרי אתפות עשה לזכור את יום השבת שתיך ליתר יום לחזון יום שני בשבת ותחשם סוד המחשבה הוא שיכוין בכל הדעת אותו היום כשם ס"ג י"ד ה"י ו"ה ו"ה וכשם ה"ה תשר שבועה ה"ה יה"ו כי הלה הם הכריחה שחשם כמה (כי כשוד כרוך ס' זהר שבועה כל השלומות ושם ו"ל בח"ת רומז למלכות ד הכריחה ולחיך ולחיך הכריחה מסובבים כל נשמות ויסרחל ע"כ • וע"ם ל' תבין מחשר הכ"ל פ' ויקהל וסוד הקודש הנ"ל ונם תבין מ"ש פ' בראשית ע' ב"ט ובשבת ישראל דמיוחי כיום רביעאי בראש דאתפרש מוכח דכיעאי מלכותא דדוד וכו' ע"ל ולפ"ד ח"ם כי היא רביעאי' וכ"ל ולכוון זה תית' בגמ' בתולה נשאת ליום הרביעי תשר תה"ה יה"ו כי הלה הם הכריחה שחשם ס"ג י"ד ה"י ו"ה ו"ה וכשם ה"ה תשר שבועה כל השלומות ושם ו"ל בח"ת רומז למלכות ד הכריחה ולחיך ולחיך הכריחה מסובבים כל נשמות ויסרחל ע"כ • וע"ם ל' תבין מחשר הכ"ל פ' ויקהל וסוד הקודש הנ"ל ונם תבין מ"ש פ' בראשית ע' ב"ט ובשבת ישראל דמיוחי כיום רביעאי בראש דאתפרש מוכח דכיעאי מלכותא דדוד וכו' ע"ל ולפ"ד ח"ם כי היא רביעאי' וכ"ל ולכוון זה תית' בגמ' בתולה נשאת ליום הרביעי

לבחר מאמר תשוב כל יסיו על דוד היה מצער על חשש בת שבע מאמר פ' בראשית ע' לח

תשר תה"ה יה"ו כי הלה הם הכריחה שחשם ס"ג י"ד ה"י ו"ה ו"ה וכשם ה"ה תשר שבועה כל השלומות ושם ו"ל בח"ת רומז למלכות ד הכריחה ולחיך ולחיך הכריחה מסובבים כל נשמות ויסרחל ע"כ • וע"ם ל' תבין מחשר הכ"ל פ' ויקהל וסוד הקודש הנ"ל ונם תבין מ"ש פ' בראשית ע' ב"ט ובשבת ישראל דמיוחי כיום רביעאי בראש דאתפרש מוכח דכיעאי מלכותא דדוד וכו' ע"ל ולפ"ד ח"ם כי היא רביעאי' וכ"ל ולכוון זה תית' בגמ' בתולה נשאת ליום הרביעי

אמתר ע"ל ויקהל ע' ר"ל ד"ה ויקהל ד"ה ויקהל ד"ה ויקה

לחכמה וביבה (הכנסים בשני לתוניות י"ב) ותחזיק בהוה (כי
ישראל לילה אחד הנקדה דמלכא דמלכא יהיה
לחכמה ומיבה לחכמה בשני לתוניות י"ב) ותחזיק בהוה (כי
לעילא ותתקדשון כולהו כיה תתקדשון ותעטרון כולהו
לתתקדשון קשיא חד בקדשה דמלכא דמלכא יהיה

אפי בתרתי לשעל כי אינה בינה בקדושה אינה קדש היינו בשוכה
בשאר שבת אבינה אבל בשוכה שר תבינה עלאה דקדושה או
בקדש קדש ואינה קדש אלא בשוכה ואינה קדש לגבי
כלל אין ח"ש בקדש קדש אלא קדש ולכן מדייק בתי כי קדש
העליון אינו אלא בשבת כו בשאר אין מדייק קדש העליון(ולכן אין ח"ש
ר"ל אלא גם בשוכה נקרא קדש לה מדייק קדש העליון)ולכן אין ח"ש
נקרא קדש. ואחר כך על ידי תבלה שוכה ואינה קדש אלא קדש נאמר אך
את הקדש שהוא תבונה שוכתם ואינו מקרי קדש ולא קדש נאמר אך
בשבת שיקר הזהרות הם מחבונה ע"כ: ובכוונת שבת אינה ר"ל
בכתבי האר"י ז"ל בכל נחול בהרבי קבלה ואינו כי מקום שיעור
ח"ש הכה הוא ראשון כל כאן ח"ש מתפשט בראשון כל הראשה שיכל
להיות עד סוף העולם והוא שתלה כל הראשה הוא נקרא מקום כמו
וכן מקומה תכונה ושיכה לו ושיר תבנין ואינה ואם כן בשבת בעולות
ושיר תבנין בראשון אי אפשר לו לעלות שם אם לא שתלה בשבת
למעלה. ועם כל תבונה ואחר כי שבלה ומשתלק לגמרי כי אין ו
נקרא מעלה אלא כו רק מעלת המקום לבד. ואפי הפעולה תוסר
ושתרים את השבת כי קדש הוא אי ז"ל אחר לפניה כאן ראשון
עמהו ואם אינו לוקח רק מקום של אחת לבד אם כן אינו קדש נאמר
כי אינו אחת אחת עמהו הקבלת קדש רק יש לו מקום אחת לה שוב הענין
דע כי הלה יש בפעולות העליונות כאי שמות וכלים. ואחת
העשיות יש בהם כאי אינה ואינה ואחלקים הם כאי אינה
העולמות גם פנימיות העולמות בהם שוב הנשמות הכה כל זה היה
בסוד הכלים לבד אבל עשיות אבי אינו ו אחקונין. ובזה נבין שוב
שבת. והנה בתיקון אחבונה ובינה כי הלה בינה השבת הוא נאחר מו
ושאל עם השבת כי קדש הוא ולו אינה הלבי נוסף לאחריך לנפין
למעלה אחקונין והנשמות בשאר בחקונין ולו עולים הכלים על אחבונה
ובינה למעלה. ואלבושי את עשיות אחרין שבת ואו מקום שם ח"ש
ח"ש אחם ובשאר עשיות ח"ש ובמקומם עולה ו"ש. הכלים שלהם
ואלבושי את עשיות אחבונה ובינה הם בסוד אחבונה ובינה: ו"ש
ושתרים את השבת כי קדש הוא אינה. אחר כך עולה עולם הבריאה
בחקום אחילות בסוד הכלי, ובשאר עשיות הבריאה בחקונין וכן עד
סוף ע"כ דבכי קדש הלבי. ואם כן אבינו לו ואלו אינה ישר על
בשבת כי הלה ישראל דבוקים בשם יו"ד ה"ח ואו"ו ה"ח הדומה על
ושיר אבינן וכ"ל שהשם בעשיות כי לזה נקראים ישראל אחד בגין
דכל הקדושה דעלמי ותתאי אחקרי ישראל בשבת ישראל
ג' כ"ב בג"ת בהי"ם והוא ת"ת בקדושה דעלמא ות"ת בק"ב כ"י ונו'
והנה כתבתי לך לעיל בשם האר"י ז"ל כי הקליפות דחיצוניות לא
נתקנו רק בגד ו"ל דחיצוניות בחיא אחין קליפה בגד אחילות רק בגד
ע"כ אבל אינה ואחלבה אחין אחיחה לקליפות כלל: והה לפנינו
במאחר פרשת תוקת ע' אות ג' בשם רשית אחיחה: ואפילו אחלה
ע"פ אחקת תורה אחר אחין כה אוש אחסרת דעשות דחיצוניות
ע' אות ג' אחר לא עלה עליה עול אחסרת דשבת(היינו כיון דחיצוני
חידו בחתר דחיצוני אחצוה והוא הקדש ליה רשו לסטר אחרת דניהם ע"כ.
לא אחן ולא אשחית ולא אחלוך היות דחיצון אחסרת דניהם ע"כ.
ולבך נוי אבת אחיה אי אחין בשם אחלק בחקום קדש
חיצוני בגוף אחצוני אחיה אי אחין בשם אחלק בחקום קדש
אחיה ואינו ישראל אחרי אבת אבתות בשלבתן שהיו ואינו
בחקום קדש עליון אחיד היו בגלגלין כי לו היו אחבי עליה שבחקום ח"ש
שם אין אחיה לשום שר: והשם בעלי התלמוד שהיו יושבין סוד
התורה אחחירו עד אחוד אבל בשעסקו בשם תורה הקדושה ואינו
רק השבוחה והה נרש לעולם בשבת. כי והו שהו אחבלין בשבת
עיניהו בתורתך ודבק לבבו בחורתך כשהדם אחד סוד התורה חוי
הן אחתו יאחר אחיו שהוא בשבת

ופסקלקו מני מ׳שדיין קדישין ולא אמרינן כיון דלא אזלינן בתרי׳ בתרא
דמחייב לון לטופרין מדמו דוחתא דחתא וכו׳ לא ליכתבי ליה
לבר מן דלהלה אזלינן טופרין דוחתא דחתא כמה דאמרינן ה׳ מ׳ מצני
עלוי דקטלוה וידעינן בכל יומא ובעי למכתב לון ולא ידעי לון
ולא יכתוב קלבא כמסי׳ אלא דיכיל מהוה בד בא לתוקפיה ולבא בנוחתא
עלמא ע״כ ע״ש . ולהה מכיתי אלא ר״ל דה לזמנו יהוה
לקון כפרוטין בכל ערב שבת ומולי ר״ל היה נותנ לאחכם בשבד ולא
היה מקדיש לע״ש אבודרה״ם : גם אינה כשם הגיד יהוה שלא
יחזוק נפשי היד והרגל ביום אחד משום לא תעשים שור כדישו :
אלך יחזוק נפשי פנליו ביום ר׳ ונאל היד ביום ר׳ : יהוה בכ״ו אחד
הבטלה כי קשה לשכחה מאוד : ויהוה לעזרכם כי להכה בלהם
רשעים : ולמה נילה רשב״י ס״ב בשבת בה דף ר״ו ע״ב לחיבה חשבה
הדברים שהעושה אותן מתחייב בנפשו ודמו כתיב׳ יהוה שוב קלוף
וכו׳ והמוטל בספוניו ומקן לרשות הרבים והכה נפי שוב קלוף אינה
בגמ׳ אומה מתוקף מיושבין בלולי (עיין לעיל דף ל״ח ע״ב)
ומקומה המוטל בספוניו ומקן לרשות הרבים מבני אחד מיבשרת
עוברת עליהן ואפלת אלא לאחרן אלא דשקיל בקיבשבי׳ (כי׳ א
משברים ולא אמרן אלא דשקיל דיוקא ודכרבי׳ (כיומו מה שוכרנו
בשם המגיד שלא יחתוך בספרי היד ובדרלים ביום אחד משום לא
תעשים ת״ר ג׳ דברים נאמרו בבהמים שוהין חמיד (כיומו משום
להכה בלהלה רשעים : ואיתיא בתוספתא פרשת אחרי מות ע״ק״ם מ״פ אחרי
ע׳ קק״ב זה לזמנו בלולה אלא בהיכא לצית ביום ואין בהמה מהכעה
ועשדין ומי שמלכתה לטל חוות בשוקל כי לת לצבר שיש בחושבן
ועשדין ואפרעה ואין (ס״ת דיכן) מתעדין לעלה :
ועשדין ואפרעה לכתה לת ועשדין בכל ושופרין בעלה ודין דיכן
מתעדין בכלה ואלא כי בכל לתלה לצית בלבלה בעית לפעמה
ההוא שבדי דדבי ביומא דלהי מבשלת ולפעמה שופרה ובל ההוא
ואמרן זה כהן דלהלה כדרי מבשלת ואמרן דשופרין יתעב ואמרן
אחמה ובל״ב בעית נעית ואלן דאמרה לן לנאדי (כיומו בל״ל
בשורפן זה בחמר) כלאו לתעב חמר בעלמה (לפן מדייק נמחמה
השורפן חמיר (כי זה לזמנו בשבת פרשת כי תצא ע׳ תקמ״ל מ״פ כי תצא
דבל לון חמיר בלה מתמהב עם קונו) דתניא לת ליכתבי ליה ע׳ תקמ״ל
לליכם למהב דוכתא לליכן כיתן דתניין בלה ואחבא מלות ואחב
ויכן כיתן מתלחון בהמה דאמרן אויב בלה ובלהו מתערבן ב
בהמה ואמרן דשופרין ואלו אלן דבבי ליעבד מהו מיתן מעוש
ליכן דתניין כהו ואלן דאמרה לן בלאו אמרי מעלה ודיכן
ביתן לת מתבחרן ויבבה האיל ואמרן ושופרה וכו׳ : דתניא אלן
דדיק בהבלי אלו מתמהב עלייהו יכיל לאתוקה ע״כ וכו׳ ע״ש :
והכה זה הסוד נילה שם רשב״י על דיכי מבה בקלים במכלבותיה
ע״ש בתריכות : לזה הסוד מיכוד בלאמר הקדש את דבבי רשב״י
בפרק בל זה לזמנו לאחר רשב״י מחשה דברים ואחת מהן דין
נפרעים וקיצור בגמ׳ שלשה דברים נאמרו בנפרעים שוהין חמיד :
קונכן נדיק ואלן רשע וכן בלאחר שם וכן״כ בעית נעיה היינו
שבקדש לו דיק וכ״ל . לחרי כך ילך לשבוע זה לזמנו
בכתבי האר״י ז״ל בע״ש יטבול חדם לבקר תוספתא בשבת ובריך שבי
טבילות לחד לפשוט בגדי חול מעליו ורחל להתיחד עליו תוספות
שבת ואם הוא בעל קרי בריך לטבול ג׳ טבילות בלבד תוספות
טומאה כ׳ להעביר בגדי חול ג׳ לבקל תוספות שבת ושוב טבילה
יכוין כי הלא המקוה הוא הכלי המקבל מים שהו ובבן שם הרי״ם
דהיי״ן ניימטריה יקו״ה והוא מלבים ע״ש מ״ב ס״ן ויש בשם ע׳
והענין כי הרי״ם יש בו ד׳ מלויים ע״ש מ״ב ס״ן ויש בשם ע׳
יודי״ן בתיבין הוי״ם שבתוך המקוה : ולפי שבל ד׳ מלויים הלו שהם
מוד היוה כולם בחשבים חשם ע״ש הילחלן והוא שורש כולם כי
כולם בחכמה עשית . גם עיקר היוה בחשד שהוא ניימטריה ע״ב .
ולבן שיעור היוה לרבעים מלה כנגד ד׳ יודי״ן דשם ס״ב ע״ב וע״ל
דף י״ע ע״ב פרשתי שם מאחר פרשת ויקהל דבתיב שם ויהי קול השופר
וכו׳ ומוסיים בל המלחים הולבים חל היום וחוק מאוד כיוה לתיכון
בלי מחוין לרבעים מלה . גם שם בע״ש בריך לקרות שיר השירים
בשבת שבת מן המנחה לומלעלה בבנדי שבת לשיהר שלבה בין
דודים לשעלה ולבל הפחות בשבת בבלל שבת יאחר שלבה פ
פשוקים קול דודי הנה זה בת מדלג על ההרים מקבל על הנבואת
עבד דודי ואחר לי קומי לך רעייתי יפתי ולבי לך יפקבי מעשיקת
עיהו כי טוביס לי דודך מיין . ואחר כך יאחר בתי בלה ע״ב :

ע״י חול עלה מיחכרס : כח ב 2 ℣ והכה

והיה לאלקיהו בביאה א"ל ייא"י דיו"ד ה"י וא"ו ה"י והיינו דאלהיהו"
נ' כ"ו ס"ה והו"ד יו"ד ה"א וא"ו ה"א (כי חית"ש פ"פ פנחס ע' תכ"ב
יו"ד ה"א וא"ו ה"א מדם דמכבשתא עלאה דאלקין דיליה יהו"ד) :
ותכוין נ"ב לפעמים כתר לו"א מת"ת דביאה והיינו ס"ג כ"ו ס"ה כי
הס"ג קודש"ת דביאה אך כ"ו ס"ה הס בו"ה (וכנ"ל) (והנ') על
ואלה"י עם (י') דאלה"י ניתוטריק"ן יו"ד ה"א וא"ו ה"א סוד מילא כי
ו"ב"ן ניתוטריק"ן ל"ן עם (י') הרי ס"ג ע"ה והוא סוד המחבר ביום
שבקדה אלהיהו"ן עם תכונה אלה"י גי' (ו"ד י' י"ן י') מלוי ע"ב ע"ב כ
וכוה תבין יתיר כיצד מעובדות דכלה שהוא סוד העליון וכו' כנ"ל :
והוא סוד ס"ג ל"ת ע"ב ד' דף כ"ח ע"ב ג' ד' והפס קניהו בסוד ק"ש ע"פ
כתבי האר"י ז"ל ותוכחם הוא שורש שם ב"ן אשר שם
בתיקונים על ביכה ויון שם ההוא אל שם ב"ן הוא מקבלת עתיק כדי
שתיזיה להם כח להעלות ש"ב תח"כ ותוכחם כבר הודעתיך בפסוק
ותרבע היהוה תהיה לכם וכו' כי הלא הם ה' יהוה וכולם רומזים בשם
ב"ן ו"ם מיעוך בתיבת שהיו מעשיהם הרשעיונים את הכתובים ותוכחם
סוד היה ה' מנבעות שהם ה' תוועיות מעמ"ך וכל ח' כלולה מ"ה הרי
ה"פ ה' שהוא השלמה ש"ב כי כשתעייר שם ב"ן בעיור יודי"ן יהי"ה כך
ביאור יו"ד כשלוחה שים בה תוועיות י"ד הרי יד"ת (כשתר כו תוועיות (י')
תחת תח"כ תתקח כ' הרי"ן בשלוחה הם ד' הפי"ן וכל ח' נורא ד"י כי
הלא רעל ה"ה קטן מורתו (ו') קטנה שהיא (י') גדולה הרי ד'
הרי"ן שהם ל"פ י"ד הרי הם ה' יהודו שכתר שם ב"ן בעיור יודי"ן יהי"ה כך
(ו') ת' האלוי יו"ד ושבו וו"ן לתרים הרי הם נ' וו"ן ותוכחם ה' יהודו
הם ניתוטריק"ן ע' ווו"ן הכתרים עם שם ב"ן עמהו שהוא נ"ו כ"ן בלתי ניזל
הוא ע' פעם שני - וסוד זה רמזו בפסוק ובנייהו כן יהוידע כ"ן חיים
ו"י - כי הלא ככר בתרמו לעיל שם נדיק עליון ושם נדיק תתאון -
יוסף שהוא בסוד מ"ד ונדיק ו"ב ונקוחאם נ"ב נדיק כי
שרשם מן דכורא כי הלא הוא סוד ההוח רוחא דיהיב כה בעלה בביאה
ראשונה ולכן נם הוא נקרא נדיק תתאון והוא בביאה"ן כי ב"ן יהי"ן
וכו' ע"ל דף כ"ח ותבין ח' לח"ל ח' : נחזור לדברי האר"י ז"ל ולפיכך
תמר ותפתח מיניה - וכנגד ב' בחי' תלת קביה כ' פסוקים כנגד
בחי' וכרות כתיב ונסר יוסף מעבדן כדפי' וכנגד בחי' נקבות כתי' ונסר
עלניו שהוא מ"ב דילה ונקי להשוה נסר עלניו כי ישם תפקדנו יום
העליונים כמה"ש ויהי מבדיל בין יום למים ויום"ב תלו נמשכים מ"ב
לעולמות (ע"ל דף י"ב מה שכתבתי בסוד פסוק זה) וזהו ישמח עיר
תלהים ולפיכך נקרא עתיקא קדישא ג"כ שהוא נמשכין מ"ב לבחי
תחתון ותקום זה נקרא זעזועים קרתיך י' שהוא ב' עתיקי עתיקא
דבירתא ועתיקא דכלא עתיקא דעתיקין נוקבא ועתיקא דכלא וכך הוא
שהוא שם ודת לקרי מזעזועים עתיקא דכלא עתיקא דבירתא ע"כ -
וכוה תבין סוד כריך לתת הכו בכרכת עכ"ו ע"ל דף ע"ה ע"ד ודף
ע"ו ע"ח נם מה שכתב כתבתי בסוד שביל וכתיב - נחזור לדברי
המאחר הכ"ל ה"ר חזקי כד עתיק' סתימא' דכל סתימין בעיא למיפתח
ביכהין לעלמין דאתי כלא ולאכלל כלא בהאי עתיק עלאה ואתכ' שאיב
ואתעביד ביה דאהלין ומבוצרן תקנהו מיכי ומשתקעין מיניה ומתן
דלהי נלעין כעי לכוונה לבא ורעות לאתמשכא בהכהן מההוא עתיק דכלא
בנין דיתקבל נלעין ויתעביד רעותי' ה"י יהוד' כלל יוחד ויוחד ה
מתברך עלוה ומהוחה יוחד עלאה דהה כל שיתא יומין מתברכין
מהוחה שביעאה וכל יומא יהיב מההוא ברכה דקביל מההוא יומא דהיב
וז"ש ואחר משה הים הלל יומר מיכו עד בקר ה"ט בנין דלה יהיב ולה
יוסיף יומא דא לאחריה בנ"כ כל אילין שיתא יומין עלייהו כיומוייהו
ואתעבד ביה מה דקבילו ויומא שביעאה אתעבד בי' יתיר ואחזא לה בהא
דח"ת אחי דכתיב יו"ד השמי ולא אתמ' הכי כשאר יומין שלה הא מוקמוה
לכל הנהי דאתייחד כי מטרונית לאתקנא פתוח לאלבב וכנ"ב אתעבד
בי' תרין חולקין חד ליומא וחד לתקונא דאלבב בחדוותא דמטרונית'
והוחה לילית יחודא דמטרונית' במלכא ואתברכאן כל שיתא יומין כל
חד וחד בלאחודוי בנ"כ בעי בר נש לקדשא פתוחיה בליליא דשבתא :
(היינו אחר קעודת ליל) בנין דשארי עלי' ברכאן וברכאתא לא
אתעבד אלא פתוחא דקרייתא והוחה ליל חדוחא דמטרונית' באלבב
וחוחא דלהון בנ"כ ת"ח דיהבין רוח לה חוחא דלהון ועי"ש בפ"ח
ע"ב : ונראה פלוגא ב"מ ונראה ע"ב רע"ב ו"ל דב יוסף כי הוא
חשוך - אחר לון לא אסתפי חלון מיכה הרא אחר ליה לא
מקונדישון ביכה קלקיתא מקדושא דקדישא לתתונה לאחר ר' יהודה

אחר רב נחיך חדם לקדש עמהו בשעת תפוחים ופקדי מיניה בכי
מעלי' דלא יסתפינו מיניה מרע שלחוך והתקדשתם והייתם קדושים
רבי לכל אחר מאר ע"ד ואת שבתותי קדשו ולא ומן דת"ח לתפוחים
האמה ומשבת לשבת : ומהכדו להו ואחילו לתפוחים האמה דאמרו הוא
קדישו עמיניכם בשבתותי בההוא תפוחים דאמרו ע"כ : הנם שחיתא
בכתבי האר"י ז"ל בשמו תבין מן התקונים כי כל אהבות דו"ל
על ווונו מיבחר שבת לעבוד שבת הוא בשמחת לבם הרעין כי נחיך
לבבים ונחיך לחיות לו בוונו כדי שיהיה שורה בהיות עשה בשמח
קדושה עליונים מיחוד עליון . אחמה הם יחשבו כבר מיבוארת לו
ויניקה אין לחוש על כך ע"כ . אבל לפי"ז שכתבתי לפעיל ע"פ
מאחר כרשת כרחשית ע' קו"ע בסוד ואדם יהיה לנח כלה ע"ל דף ו"ח
שהקדישים ו"ה כסוד הדודים ומלכות נקדח בשם כלה ע"ל דף י"ח
ודף י"ט ודף ך' לע"ד אין חילוק . וזה לשונו כמאחר פרש ויקהל
ע"שם ה' אלי בקודש בלקח (היינו מלכות) ואחחוויח ואתקשט
כדין כל חדוה לאחכח לפעילא ואחח ובעלמין כלהו בחדוה והכהיה
ליכה אלי בקודש אחשמח בהדוח ובריש נדשוי על עלמא וכל מלטוכין
אחכנין אחעברן ונטירו לאחכח (ואהם קניהו ע"ל דף י"ב ע"ב והוא מאחר
כפנחס ע"אח"ח שם בחבתי בחריכו) ונהכהיה בשמחא יחיי בשיקול
מ"ם בפנחס ע' ת"ח
ענוכח ואחיות ולא לאחכח כר חדוה לעילא ואחא הדוח רוחח דכהיה
ואחשוקף כר כחיה לאכחי בבוקחין דנפחא דעדן ונחיה ושרח על
עמיה קדישא (כאחר אחיה לי פעם אחת בשבת בבוקר כשכחתי
לביה הכנסת והרחתי כל מיני בשמים ושלחתי אותן שהיו יושבין
אללי אם יש להם חיוה בשמים ולא שמעו ולא הרימו) בההוא שעחא
דההוא רוחח נחיח נחתן לנו נפחא דעדן אחין בחיכין אחעטרין ל
לביה בטרין וכד אחי לגן עדן כדין כל חיכון רוחין ונשחיין דגן
עדן כלהו אחעדי לההוא רוחח פחחי ואחלי וכהין אחגן ישראל
עמה קדישא דרעותא דאחכיכון אחער לנבייהו רוח לידעי חבמחא
וכהין חיכון דהוא רוחח חיכו לאחער הלי רוחא חיכו לאחשטוחא דההיא
נקודה ונסקא מיכה והוא הוי רוח בשבת דשרח לאחא ועל דח כחיב
ביה אמירה ושמרו בני ישראל את השבת ונו' והא לוקמוה שבת לא
כחיב אלא את השבת לאסנלה ההוא רוחא דשרח על כולא וכהגטרך
לנטרה ליה בהוא וקיימוה עמיה דכר כם ועל דח כחיב שבת אחללה
בהאי רוח אית רוח לאחרא הלי רוחא חיכו לאחבני בהאי יומא והכהוא
ולמיהב ליה עטרא כיולא וכמשרשי אלא עתיק וזכה חולקי אחין
דלהכני ליה ואעבד ליה בהאי יומא הלי רוחא אחבני כל שית יומא
מרוחא עלמא דעתיקא דכל עתיקין וביומא דשבתא כיון דנחית
לאסתאי בנן עדן בלילה לאחעבני מעבוני דנוסף בשבועתא ד
דמיהימנותא ואחעטר הלי רוחא מיכלא ואחא ואחרני בכל סטרין
בעטרא דלעילא ואחא והוחלו וקיימוה עמיה דכר כם לאחטרף לנטרה
ליה הלי רוחא לאחבשטוחא דההוא נקודה וכו' ע"כ ע"ש : (ועל
פי זה חבין נמ' במסכת שבת דף קי"ט ע"א ו"ל דבה בר רב הונא פי' נר' במסכת
ליקלע לבי רבה בר נחמן קריב ליה חלת סלוו שחיו אחר ליה מי שבת דף קי"ט
ידיעתון דאחיבא אחרו ליה מי שנידעה לן מיכה כלום אחא אשנה
לנו מן השבת לבבוד שבת שבכנוסו ולא היו יודעים שחבת ע"כ :
ולבאורה קשה מה הלאה יש לשנוכה : ולפ"ד ח"ש ונם חבין בזה
מאחר פרשת בראשית ע' קל"ט זה לשונו אח חוי כל ח"ש ופי' פרשתנו
נם אחעכב בראחא עובדוי בנין דוונא עלאה לא בראשית ע' קל"ט
יחברש מיכיה ושחבח פנים בלח דבר ונוקבא בחחא אחעשיך כל
נוקבא עמיה כל שכן הכח דוונא עלאה אחקשרש ביה ולא עוד
אלא דהה וונא נטיר ליה בחורחוי ולא אחפרש מיכיה עד דיחוב
לביחיה בשבחא דעלמא למיחיה בעי ליה לאחדחא דביחהו בנין
דביחהו נחיות ליה קהוא וונא עלאה בנין דאחא לנבה
בעי לאחדחא לה בנין חרי נוכוי חד בנין חדוחא דההוא וונא
דאחדוחא דאוכה חדוחא דאביאחא חיכו : ולא עוד אלא
דאחכני שלום שחם (ס"ח לחחא) הדא הוא דכחיב וידעת
כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא חחטא ונו' : וכי חי לא מקיד
לאחיחיא חוטח חיכו : הכי הוא ודאי בנין דנרש יקר וונא
עלאה דאחוזונת ביה ובניהו נרחת ליה . ואחד דאי
מחעברין אחחיא וונא עלאה לחיקת ביה כשנחא קדישא דאחי
ברית לקרי ברית דקב"ה : וע"ד

ויקהל ע' הכ"ל וה לפנינו וזה תולדות דיזבחיכם ויכפר
ותוקדש ו"י פס"ד דתכלית ויכפר תיהו תכלה ולי תכי ווי נוסף ו
תשתחוו למחר דמיהו תכלית ויכפר ככה לכל רוח דתלה בכפר פס תיה
כפס לעשות ומיהו כתי לגבוה לגבוה רוחו מעכב שבת והקוה
רוחו שריל בעוה דהיינו דכפס ודיירת פה כל יומא דשבתא כדין
ההיא נפש יתירה כרעוה ותיעלתא יתיר תמה דהוה . ועל זה
תניגן כל נפשאן דיזדהל מתעטרין ביומא דשבתא ואמרת דלהון
דשריל תלי רוחו בגוויהו כיון דקיק שבתא ווי כפס דתכלית מה
דכתיב (והוה כי תיתי) במתתי פרשת שבתא ע' תת"ו ו"ל בהוה
תכא יתעבר רוח יהידה תוקפות על יזדהל הכ"ד דתפיק את רוחי
על כל בשר ויהוי בייתא לישראל מיתיון דעשרין וב מתיכיסים
כנוונא דשבתא דתתוסף בכר פס כפס יהידה כשבת ואית לון בייתא
אי בשבת יתידה אית לון בייתא דתיהי בוקדא כל שבן כתוספת לתיהי
דכורת ותניגן ותתיון נפש יהידה כשבת לכל ישראל כחד
תיהי לכל לכל כר כס כפוס עובדוי ותולביות ותיהי והוה בתיעוב
דכל ישראל כחדא כלל ועיל דתיהון כלהו מתקבלי הכ"ד כיי
תלהיהו כלל קדישין תלת דשם י' מוכתר עלייהו בשבתא דתיבו
כתר עלין והלי תיהו בשתה יהידה דכל ישראל בשבת ויתיב טוביש
(שם כן עוד מלכות לבד תו בתוספ לו רק כפס יהידה היהו מכס
לחל"י לכל שם וזכה דשם יה"ד מוכתר עלייהו בכתבי' דתיהו כתי
עלין דת תיהו בשתה יתידה ולה קתתר שם ובשבת תקהו לעתיד
בתוספ כתר יתנו לך י' תלהיהו וכו' ע"ש ויו שוכה לה כתי' ו כפס
• לכל לה תיהו זוכה כי שם שתופלם בכל שבר בשבילה בשבילה
בתלכות שבקדת כפס יהידה כיהלא שם קדישר לכל לחד מישראל בחיי
עלי כפס יהידה כפוס דניבי דיהלי תי תיהו חסיד יהבין ליה כפס יהידה
כפוס דכניה דיליה וכו' ע"ל דף י"ב ותבין כל זה : ולזה מסייס כתן
כיון דשלי רוחה שריל עלי כל דיזדין כישין זכל מקבלין כישין ל
לשתלקו מעלמא (והיינו כשבועה שם תי וכה לשלי רוח לו מיתעטר
בכתר דבי עלית בעלית תי לית סולטנות לשתחל ולכתם ולכל מיתן
דיהלי ולה קתתר שם ולא כשיכן לעלות על כשיכה כנין דישראל יתין
נשורין בהוה רוחה ומוכת שלום פריכת נדכיה עלייהו (והוה לפס
קיהו מה יהי כשבתי כיה"ר ע"ל ופרוס עליהו סוכת שלומיך כי שלום
הוה קוד היסוד שלו כיה כי לעולם בעל מקום היסוד נקוד שלום .
ואלו לומדים סידרום מיוחס השלום שהוא יסוד כיה ויעשה כתין כיכה
פרוסה ע"כ . וקתתר ותי תיתת ותת תניגן דלא יכוך תי כס יהידה
לא בלילה כשיעה דשבתא דשבתא ולא בלילה דשבת ובבי כר כס לתפלה
ולא לתתין דכלילת שבתא ולא כשיכן כי אם מקטרגי דעלמא
בשיכן לכלילה על כשורה בלילה ותיהי ליליה כשיעה דשבתא מהר"ת כתוב
בשיכן לתפתחת דשבת ובשי דיכטרון לי' להה' עטר' קדיש דאתעטרו כהו
לתתין לבר כס יהידה דתתון תקדש יהלי ותקדש לי' לבר כס ל
לתתעטרו בשבת קדישה ולכטרון ליה קוף קוף נטורו דשתכח
כהה' לילי בשבת' קדיש הוהל וסוכת שלו פריסת עלי עתת דהת תניגן
כלל תתר דסכת שלום דשתכח ס"ת לית דשתכח תניגן ובדתית כת"ס
כי תשת ע' שכ"ו על כסוף עיני יי' ל מדיקי וכו' ע"ל . כי כתיב דכלט
היינו דתנאת דשם (דקדושה לית דשתכח עלי ס"ת ויתת דשבת לחדוה
להיהו לכלה וכלה דתכטרון עילה ותתת ויקהל משה להלה
לשבילה בשבילו דעטרון דשבת ותתיר יתיר . ובשבת דכל כתן תתעטר
כדין כי פלוק נהורה עיתי קדישת תקדשי לכי כניסת כתיב דשבת
בשבטרון קדישת דשבילה בלכושי יקר ומסכתין כשיכון ותוכתכון בהה
דקייתי לתת דשבת ובלקטון ותוכתכון לשבילי ועלמין תתין בלהו כתיב דתתעטר
כלהו כתב' דתתי עלאי ותתרי וכתין תיהו עיתי קדיש בתיב דתתעטרון
דתתעטר עלייהו וכל תיילין קדישין מתעטרין בניהון דהוה יתיב
דשבתין תיהו ולא יתיב דנוס בנין דשבטרון דשבת ותתקדש ותקדישון
עלין ותתקדש בלהו בוונן תב' ותיהו יתיר עלין קדיש ע"כ : ותקדשתו
כי נקוד תתת דתיהו כיהלא כל כשבי דשבתי דעטרון דשבת ותתקדש
מיקדיי יתיר כל כסין עתיק דשבת ותתקדש ע"ק כי ח"ת נקר כל
דתיהו כשבתי דעטרון דשבת ותתקדש ע"ק כי ח"ת נקר כל

ויקהל ע' הכ"ל וה לפנינו וזה תולדות דיזבחיכם ויכפר
ותוקדש ו"י פס"ד דתכלית ויכפר תיהו תכלה ולי תכי ווי נוסף ו
תשתחוו למחר דמיהו תכלית ויכפר ככה לכל רוח דתלה בכפר פס תיה
כפס לעשות ומיהו כתי לגבוה לגבוה רוחו מעכב שבת והקוה
רוחו שריל בעוה דהיינו דכפס ודיירת פה כל יומא דשבתא כדין
ההיא נפש יתירה כרעוה ותיעלתא יתיר תמה דהוה . ועל זה
תניגן כל נפשאן דיזדהל מתעטרין ביומא דשבתא ואמרת דלהון
דשריל תלי רוחו בגוויהו כיון דקיק שבתא ווי כפס דתכלית מה
דכתיב (והוה כי תיתי) במתתי פרשת שבתא ע' תת"ו ו"ל בהוה
תכא יתעבר רוח יהידה תוקפות על יזדהל הכ"ד דתפיק את רוחי
על כל בשר ויהוי בייתא לישראל מיתיון דעשרין וב מתיכיסים
כנוונא דשבתא דתתוסף בכר פס כפס יהידה כשבת ואית לון בייתא
אי בשבת יתידה אית לון בייתא דתיהי בוקדא כל שבן כתוספת לתיהי
דכורת ותניגן ותתיון נפש יהידה כשבת לכל ישראל כחד
תיהי לכל לכל כר כס כפוס עובדוי ותולביות ותיהי והוה בתיעוב
דכל ישראל כחדא כלל ועיל דתיהון כלהו מתקבלי הכ"ד כיי
תלהיהו כלל קדישין תלת דשם י' מוכתר עלייהו בשבתא דתיבו
כתר עלין והלי תיהו בשתה יהידה דכל ישראל בשבת ויתיב טוביש
(שם כן עוד מלכות לבד תו בתוספ לו רק כפס יהידה היהו מכס
לחל"י לכל שם וזכה דשם יה"ד מוכתר עלייהו בכתבי' דתיהו כתי
עלין דת תיהו בשתה יתידה ולה קתתר שם ובשבת תקהו לעתיד
בתוספ כתר יתנו לך י' תלהיהו וכו' ע"ש ויו שוכה לה כתי' ו כפס
• לכל לה תיהו זוכה כי שם שתופלם בכל שבר בשבילה בשבילו
בתלכות שבקדת כפס יהידה כיהלא שם קדישר לכל לחד מישראל בחיי
עלי כפס יהידה כפוס דניבי דיהלי תי תיהו חסיד יהבין ליה כפס יהידה
כפוס דכניה דיליה וכו' ע"ל דף י"ב ותבין כל זה : ולזה מסייס כתן
כיון דשלי רוחה שריל עלי כל דיזדין כישין זכל מקבלין כישין ל
לשתלקו מעלמא (והיינו כשבועה שם תי וכה לשלי רוח לו מיתעטר
בכתר דבי עלית בעלית תי לית סולטנות לשתחל ולכתם ולכל מיתן
דיהלי ולה קתתר שם ולא כשיכן לעלות על כשיכה כנין דישראל יתין
נשורין בהוה רוחה ומוכת שלום פריכת נדכיה עלייהו (והוה לפס
קיהו מה יהי כשבתי כיה"ר ע"ל ופרוס עליהו סוכת שלומיך כי שלום
הוה קוד היסוד שלו כיה כי לעולם בעל מקום היסוד נקוד שלום .
ואלו לומדים סידרום מיוחס השלום שהוא יסוד כיה ויעשה כתין כיכה
פרוסה ע"כ . וקתתר ותי תיתת ותת תניגן דלא יכוך תי כס יהידה
לא בלילה כשיעה דשבתא דשבתא ולא בלילה דשבת ובבי כר כס לתפלה
ולא לתתין דכלילת שבתא ולא כשיכן כי אם מקטרגי דעלמא
בשיכן לכלילה על כשורה בלילה ותיהי ליליה כשיעה דשבתא מהר"ת כתוב
בשיכן לתפתחת דשבת ובשי דיכטרון לי' להה' עטר' קדיש דאתעטרו כהו
לתתין לבר כס יהידה דתתון תקדש יהלי ותקדש לי' לבר כס ל
לתתעטרו בשבת קדישה ולכטרון ליה קוף קוף נטורו דשתכח
כהה' לילי בשבת' קדיש הוהל וסוכת שלו פריסת עלי עתת דהת תניגן
כלל תתר דסכת שלום דשתכח ס"ת לית דשתכח תניגן ובדתית כת"ס
כי תשת ע' שכ"ו על כסוף עיני יי' ל מדיקי וכו' ע"ל . כי כתיב דכלט
היינו דתנאת דשם (דקדושה לית דשתכח עלי ס"ת ויתת דשבת לחדוה
להיהו לכלה וכלה דתכטרון עילה ותתת ויקהל משה להלה
לשבילה בשבילו דעטרון דשבת ותתיר יתיר . ובשבת דכל כתן תתעטר
כדין כי פלוק נהורה עיתי קדישת תקדשי לכי כניסת כתיב דשבת
בשבטרון קדישת דשבילה בלכושי יקר ומסכתין כשיכון ותוכתכון בהה
דקייתי לתת דשבת ובלקטון ותוכתכון לשבילי ועלמין תתין בלהו כתיב דתתעטר
כלהו כתב' דתתי עלאי ותתרי וכתין תיהו עיתי קדיש בתיב דתתעטרון
דתתעטר עלייהו וכל תיילין קדישין מתעטרין בניהון דהוה יתיב
דשבתין תיהו ולא יתיב דנוס בנין דשבטרון דשבת ותתקדש ותקדישון
עלין ותתקדש בלהו בוונן תב' ותיהו יתיר עלין קדיש ע"כ : ותקדשתו
כי נקוד תתת דתיהו כיהלא כל כשבי דשבתי דעטרון דשבת ותתקדש
מיקדיי יתיר כל כסין עתיק דשבת ותתקדש ע"ק כי ח"ת נקר כל

ע' תת"ח פכתם ת"ס

ע"פ ויקהל ע' הכ"ל

ע' תפ"ג ת"ס ייתי

ת"ס משפטים ע' ר"ו

נח"כוף מסכת תענית

ע' תת"ו

ע' תת"ח הדברי כ"ת ד"ה

כי כוחי של שבת שומרין כלילו שבת

בחילוק שבין תיבת מכאן לשבת קדישא ושוד"ת וש"ק הם סוד כפשוטה עלה . גם הקדמונו לעיל מה דתיבת כאחד בשבת מפשטים ע"כ ר"ל וה לשונו כי זמנה הקדמה קדם ונקבת תיבת דתיבי קדם קדושים ולזה אנו אומרים בתוך של שבת ועטורין שבשבך לא ומבשה לשלשה דיעטרוה כלה בקדש קדישין גם הם בשבתי לון בתרין כיולין יקדין כשבשין עטורין דשל נבי מתנין : והנה בפשוטה הוא כי בזמה היא בסוד ס' שערי ובוד שבת דשבין מתפש ידיתין עטרין הם לשלשה כי בשבתין תשוד ר' תתלין . ל דעתיק יומין המתלבשין בו' תקוני דיוקא דתיבין כי הם שהם קדמוניא . ולזה אנו אומרים בשבת לון בתרין דיוקא דיינו עכד מבת דשבין שהוא סוד כתר ונם מצד אחר תיבת הקדש נם כן בתר כי הלא הם סוד תלת דישון ודיוקא שלשה דלה תתידע שהוא בג"ר ד"ק ד"ת ל"ת תיבת דתיבי ס"ת דקודוא סוד כתר הוא י עיין לעיל דף ס"ג ע"ב : והנה אתלבשה לון סוף כתרך הוא י עיין לעיל דף ס"ג ע"ב : ועל זה אנו אומרים בשבת לון כתרין בשבשין עטורין דשל נבי מתנין שהוא לון כיוה . ועיין לעיל בפי' בשבשין עטורין על נבי המתנין וכו' ועיין לעיל דף י"ג ע"ג ודף י"ו ע"ב :

וא"ב אם כך הוא כי תיאמרו דבוקים במלכא שלמה ואם כן גם תאמרו וכיום בכל יעטרון הכ"ל בכל פרטי הדברים לזה יראה, שלמה יהיה אם ושלום שום אמין ודאיי הו שלמה והא ח"ו קון ממאיר . ויהיה לך אות ולבוש עצמו בנדים כלים לבושים בכל מה דלשמה לה ויהיה את עצמו ויטבול וכו"ל . ואיתא בסידור שלחי ז"ל זה לשונו יתקן עצמו בהודו ובשאנו בכל מיני נשבחות ובקשות ובכוונה שצריך כאו שיוכן לעבוד מלך ומלכי . ויזהר לשמוח בכל קודי לעבוד עבודת בוראו כדי לעבוד הקליפה שנקרא קשיות היום . ואיתא בשלחי בדרש שבת שבה"ש יה"ו ואיתא בתקונים בדרוש ובדיך הקבה כאיש דתוקונוהי הסה ע' שבבך למלן ובשבת בכל יולאי בדיך לאתיישבא ביחוד ש' שבדש בין בחולאי ביושבתא בוקבלבוסיו ובין בשיושבתא בדיך להקביל לי'שכינה שפירש בשמה כריש ובשמה בשבתות שבת תיכף בתיב ליה שבית שבתון ד' דתקון תנוה לכלה דשבת שלמי מלכתא ושלמי כלה ובנין דא הוא בשבי שלמי מתקיימין ע"ש לקדושתא לאתרא ובו יתמי בשי כלה ומזדיכין לאתיישרא שרה וחדוה לשתורא לשבה ולא עוד אלא שאית דוח אחרא בנוסא דבדיך לקבלא נשיתא' בכמה מהורין דשבנין בשבת ובכמה שבנין ולמהוין שתידין ואיתא שתקני בכמה מיני דתקונא בהסיבה ישב לכל אחד ואחד ומכלי חמוס ותקונין נדיתין דאשתארת שפיר בוש בחנוכת בדיבנון בכבי ובשפר בלבושין תוכמין כאשר מלכא שלמה זו תיבה (ומזה זה אתמיתי עיין לעיל) כי כל זה נרם שזה מצד דאיך תבנין הזה ובשתלם מנוקבא וזה נרם שנתישבה ובית בשוד בקודש . ולזה קאמר במאמר הכ"ל ובקודש תתלת בדית מלכא בשלמה בשמיהו דשטרון וכו' ובשל שכין לתתערו ובייתו כל"ל . כי בדיך תכנין בקדיש עתיקא בסוד מיבה הנדולה שיונקבה כי וקבים בקדישים תבמה ובוסה ובשיבים בקדישים קדם בסוד"ם בדיך תכנין שנת קדישא בקרא קדם קדשים כי לו הוא כל"ל שבשין שבדון בשל נבי תתנין או חוזה שיושלמת . בשעד בשבירות דילה ובייתו תתקשת בכל אחד בשום דבניה דילה ולזה סוד נבוני חול בוכים לה לבשיבו דילה היינו שתהיה שעד מבירן דילה במלואו . ולזו הקדמונו שה דתיבת במאמר בדשת כי בעה זה לשונו ויהי תתפשטת עלייהו בשעד מבירן דילה שהוא ומלא בחיי העולמים כיי"ד ה"ת ו"ן ה"ת לבחתא עלייהו לתקוני שבשיבו ובו ובעטרין שבשין לה והשעם .

ובמלואו דיתעטר בלה בקדש קדישין היינו כי עלות בשלמות בחיי המלכא שלמה . ולזה קאמר שם במאמר כשיבת שיבה זה לשונו ויש"ו שטרוניתא דקדישא מלכות שבת שלין מחוקקין בשבת שהן בחוקקין בשבת דבחיי בשבה ובשבה חיילין ומחנין ומלכי בחיי לקבלה בשבה ובשבין ומחוניתא יש"ה שבחת בישא בחיי אלהא בלה בשלה וכו' .

ועוד אלו בו' שמות סידרן הוא כך

א יְהֹוָה ה יְהֹוָה י מצפין ה יה ארני
; אֵל ה אלהים ו מצפין

וזה לשונו בשבתי התל"י ז"ל בסוד השמות כי אותיות הצבי שמות

כי ו' שמות אלו מצפין הן שני שמות (אהי"ה) (יה"ו) : של שבת שהם אהי"ה יה"ו ונוספים מהם ו' שמות והנלעלין הנה סה ו' קמות . והנה הל' שמות דאהי"ה הם בינוני תע"ל הם ב' שמו' שהם יְהֹוָה יְהֹוָה מצפ"ץ ה"י ארנ"י ניתעדיית תע"ל . והנ' שמות : יה"ו שהם א"ל אלהי"ם מצפ"ץ נ"י ו"ת ע"כ :

ולפך אית"ת בשמידור התה"י ז"ל שים לבון כו' שמות אלו הן בק"ס הן בשבלה . ועל פי זה נהגתי ומבוארי לפלילין שבשבה גדות לבבוד השבוכה הרי לקבל ו' תוזות אלו . ולפך היו ז' קני שמורה כי היא בסוד ת"ת שבש . וכן מצאתי לאחר כך בספר לה' דף קל"ט וה לשונו דאיתי מהדקדקין ע"ש סוד להלילין שבשה בחות ולכון הוא כי אל מול בני העזורה ולירו שבשה גדות ש"ה . והנו פי' בנוי' שבת דף כ"ג ע"ב : ובמ"ש יתבו ע' קס"ד לחיתא דת לשהוי דכיר יום שבת כל"ת וכור ת יום השבת לקדשו וכו' תרין אדנלון לימין וחד שיכתא בהדייהו בנוייהו דקלים בין אלי ובין אלי אדנלון שלשה לית בית נון לית בית תיו אתוון בתרגלייתא אלי אדנלון כד שהי לאתנלייה בהרין ו' אתוון נלילין בלבון ובנין ובקשין בקשין וכו' ואילון ו' אתוון לימין תרין שתון מתקדקין בהתוה אדנלון ובוזמה דשבת בנין ובהרין ובפתין ובכוי שבלבטי ולימון אהי"ה יה"ו מתנגי אתוון ובכוייהו דלבון עלנין דת בדת ובהירין דת בדת : ואיתא בספר עטרת המלך דף קס"ח דף קס"ח זה לשונו תרי אדנלון וחד שיכתא פי' שני אדנלוית ט טוביים הם שני שמות אהי"ה יה"ו ושיכתא היינו יעד שתקוב בו בפיוכת והוא שם לחדי' דשלבות לחילות ובשני שם לחד משולם על לחד עשר לותיות להבניש הלחד עשר קלשון וכו' עיין שם :

ועיין נם כן בזוה שבתבתי לעיל כי סוד ופרום סוכת שלומיך קלי על בוכה וכו"ל . כין תבין שם בשבתת דישראל מבבכין ומשכין להלי מבת שלום לושבות קדישת ולחרי הפורם סבת שלום ל בדין קדושתת בחתת ופרוסת נדפכת עלייהו דישרל ומבבי לון בחוק על בנין וחיבי ישרל תחות קדושתת דוחדיהון ובדין דת סוכת שלום יהיב בשתיין הדתין לבבהת ולי טעות כנין דבה בשתיין סרוין ולוכה כפלין (כי לחיתא במאמר פרשת ויצא ע"ב ת"ש וה לשונו שתין שתקן לימין לבשתת כנוסת דרוח שלחה בשם רוח חיים : כשם הת לוקוחה ולחיי תתחה מכלא . רוח חיים קיומין דסלטת על כשם ולחיי דרגת שלחה וכו' . כשהה חיים קיומין על כלא ושלטת על כלא דבת קדישת עלחה שלם כלהו וכו' ע"ש . והוא כ"ל כשם מחלכות רוח בן יהו"ד ת"ת בשהה חביבה . ולזה קאמר הסוחם סבת שלום ולחיה סוכת שלום וקאמר דבה בשתיין סרוין ובין דסרוין ופרוסת נדפכת . על בכתה לחיקת בשתיין לכל חד ואחד תו קאמר ס"ם על דת תיבוקבת דוגת' דעלמ' דאתי וכו' ובהוה תוספות ורוח דדכור' קל לחיתא על הוי סוכת שלום דבשלם ולחיי תוספות ואחי תוספות שבת יהיבת לעוזת קדישת ובהוה תוספות חדתן ולחבי חבייהו כל חלין לחול כל דחילו ולכל בעדין וכל עלחין כד"ת כיום הניח יי' לך ומעבדן וגו' (היינו כמו שמוכר לעיל כי בחוון שבבת ושם בן שבן כלו חדו) בלילות דשבת בשי בה בם לאחשוות חלכת בנין לאחוזה דבת סוכת שלום מלכא שלום ולחיי תוספות (דוקא לומר כי סוד ופרום עלייהו שלומיך וכו' הת לחי על בוכה . ובת קאמר והוה דבה בשתיין דחילו דכורא קל לחיתא על הוי סוכת שלום דבשלם ולחיי תוספות ומחי תוספות שבת יהיבת לעוזת קדישת ולחבי חבייהו כל חלין לחול כל דחילו ולכל בעדין וכל עלחין כד"ת כיום הניח יי' לך ומעבדן וגו' (היינו כמו שמוכר לעיל כי בחוון שבבת ושם בן שבן כלו חדו) בלילות דשבת בשי בה בם לאחשוות חלכת בנין לאחוזה דבת סוכת שלום מלכא שלום ולחיי תוספות .

(דוקא לומר כי סוד ופרום עלייהו שלומיך וכו' הת לחי על בוכה . ובת קאמר והוה דבה בשתיין דחילו דכורא קל לחיתא על הוי סוכת שלום דבשלם ולחיי תוספות

שפר לה' דף קל"ט פי' נע' מם' שב' דף כ"ג ע"ב ע"פ יתבו ע' קס"ד

עטרת המלך דף קס"ח

ע"פ ויצא ע' קיח

ע"פ ותצא ע' ת"ש

נע' מם' שבת דף כ"ג ע"ב

רב חיבי בר חנין ורב חייא בר חנין וכו' עיין שם) .

מלאכי כ׳ בראשית ע״ב

כ״ב ע״ב דק

נמ׳ כב׳ במה מדליקין

ספר בראשית

ספר שמות

ספר ויקרא

ספר במדבר

ספר דברים

ספר יהושע

ספר שופטים

ספר שמואל

ספר מלכים

ספר ישעיה

ספר תהלים

ספר משלי

ספר איוב

ספר חמש מגילות

ספר שיר השירים

ספר דניאל

ספר עזרא

ספר נחמיה

ספר דברי הימים

ונעשל כ״ל ה׳ היה בכך׳ ה׳ וזה הכ״ל שלה שהוא הכתיב שלה ע״כ
ולו ונעשל והל דמכווני׳ קוד זה דוקא בשבוע׳ כי הוא יום מקודש הוא
שבו נתנה תורה שבכתב ותורה שבעל פה כאחד התחיבי ט״ל ע״פ
מאחר כ׳ בהשמיט ע״ק ס״ם ופ׳ ויצא ע׳ שת״כ והקדמתי ויבן י׳ תלויים
את הכלב החכמה ויבינה תקדמנו לה וקשיטנו לה כל״ל תקדמון ולהתיר
ויבוא ל׳ החדש וזה מעשה היום השבועי׳ לזה יש לכוין בליל שבועות
ולזה נם בערב שבת שחכמינים שבירת לייחדת וכל״ל לזה תקשיטון שלה
הם כ״ל פרקים דחם׳ שבת בקוד ש״בת ובמוד הד״ם ע״ל קף ט״ן
ובבוקת שלמה ○קף פ״ו ע״ב . יום לימים יביע תומר ולילה
לליליה יחוה דעת כי בפסוק זה נקשר היחוד שתורה שבכתב ושבע״פ
היינו מצות לעלך ודאי בכוונה בקוד זמן קף״ט בני רנ״ו לייחדם
שחתה (כי ו״ל בפ׳ ויקרא ע׳ ו״א שחתה דת כ״י) הדומה לשלמות כוונת שלמה
תורה שבעל פה הבאנית ברבון בכוונה לבעלי התרי תורה לייחד עם ע״פ ע״ן ע״ב
פ״ת היינו בחי׳ יעקב שלבר (והיינו כ״ל ע״פ מאחר כ׳ ויצא
ע׳ שת״כ) ובאן נלמוד היחוד הזה העליון מאדני ב״מ ת״ת בהתאמת
מיחדתי תורה שבכתב ותורה שבע״פ (כי ו״ל בפ׳ כי תצא ע׳ תקמ״ג
לכתב תפלת הכלול שית שעיתין היהו נוחה ליה ודו ומלכות נוסף
לבסיבתה דהיהי לה״י ע״כ והו פי׳ ובדברת ב״מ והנה לבי הכ״ל
חומיק בלה חות התחדין דכל היחוד הזה ל וכדאתי׳ בפ׳ פתחם ע׳
מ״ו חית לב חקור לבב לעשות דבריהם דכרחשית (כ׳) חן בהתחת ל׳
חן לעיני כל ישראל וכו׳ והנה התורה שבע״פ חות התשון הזה מ׳
מיחדתי ומקיים בתיבו שלוב כל אותה שדברי חנוכה והנה חיבור
שני תיבות של תורה שבכתב חות ליתון חות תחדתם ל״ב דשעור
דכרחשית ושני לותיו׳ של תורה שהם מ״ם הם נ׳ הרי״ם יהו״ד
שלי׳ והנה תורה בחיחו כלות ו׳ ובחיחו בסית תיבון שתא ישראל ונו׳
ושור תורה שבע״פ ושית שדרי חנוכה הם שור שית תיבון דהשכח״ל .
והנה שור שבי ו״ו הם שור מה שבער התכתבי מאחר כ׳ מפשטים
ע״ה״ד שהם מ״ט לחנוכן דאוריית׳ והם מ״ט וכו׳ ע״ל דף ו׳ ע״ב ע״ג
תבון כל שור הכ״ל נס ע״ל דף ו׳ מוף ע״ב ועי״ב וכו׳ שור תורה וזקוד
יעקב ישראל כי קב״ה בגלה וכפתר ○ יעקב בגלה ישראל בפתר והנה דוק (לחורית בגלה
בכוונת שלמה כי נקשר הייחוד מתורה שבכתב ושבע״פ לייחדה עם ונפתר)
ת״ת היינו בחי׳ יעקב שלבר ע״ב כי לעיל בדף ו׳ הכ״ל ומביא מאחר
תרומה שמור ו׳ דמסיים וכיון דאתקין לון ואתכללו כחדא כדין
יהיו חכורת חדא ויהיון רוח דחת ו׳ וכו׳ כדין יהיו בחיב כתיב כי יעקב
בחר לי יה כך כפיף ו׳ ואתעבידו אנו י״ב כדין ישראל לבנלתו
ומסיים שם בשאחר הכ״ל שאר כני עלמא לא תתייהיב לון רשו ל
לאתקלקא הכי שלא לבנלתו לתר דכתוב וכיום כלה ודת מלהו דרע׳ לתתת
ואנו דת כטלין לעילא בסתיומו דרעו לאכל לא באתנלי׳ כמה דכתיב
יעקב הם״ד ויקחו לי תרומה ע״ב ח״כ כאן מפורש יעקב לא באתנלי׳
ולכך נקט הרי לאתחד ליחדא עם ת״ת היינו בחי׳ יעקב שלבר והקדמתי
כי אז הוא בוד מ״ט ובזיהו מ״ט לבני ישרש כי חסר א׳ מ״שעתי ביום
ולזה כתיב בסוף התורה תחרוץ ישראל וכל״ל בדף הכ״ל ואז ישתלם
שם ע״ב שהוא ובזה תבין מה שבער התרבתי במאחר כ׳ בראשית ע׳
קכ״ח לבלבי נליתי מאי לבלבי שלא לתוריית׳ דבכתב דאתקריית לבי
ותוריית דבע״פ ע״כ והיינו כל״ל כי טעם שתתקרי׳ תורה שבכתב לבי
ב׳ חן בראשית ל חן לעיני ישראל ותוריית דבע״פ דאות רשון
הוא מחיחתי ואות אחרון הוא ם שלום ושית שדרי מנחה הרי
מ״ם אות אחרון חן ע״ב שיהן והנה שאחרתי מה דאי׳ בפ׳ ו
ע׳ ו׳ אבל קיהו כי שאחרתי לעיל בפי׳ מאחר דף ל״ו ול״ח ו״ל
וכך לבת תהת שלמית לתתר בך פה אל פה אדבר ומראה ולא בחידות
דאתפשטת מלכושתא ואתייחדת עם בעלה בקדוב בשר ברית״ח ת
חיבורים דילה ולא בפיתת אחר חד מינה וכו׳ ע״ל ותבין מה דאי׳תת
בנוי בפרק בערה שבתפתתה דף ע״ח אחר רב הונא שאחר לי לפסוק
שלא יהי בנגדך ויהי בבנגדך יניח ויתן פתובה (ואלין לקרון
מנחיכת דאתלת ואתטרוניתא :
ובהיות שהקדמתי כי סוד סוד כ״ד נרועי׳ אחד״י להבחית לישעים
כי אל״י הוא דיהא דאלבות דיהא שהם תבין מה דאי׳ בפ׳ מאחר תורייט ע׳ ע״ט ר׳ חייא פתח ואחר בטח בה לב בעלה ובלבה לא יחסר ע׳ ע״ט
בטח בה לב בעלה דת קב״ה דקב״ה מני לה שלא לאתדברא עלמ׳ כל זמנין דלזה לאקדוח בדיה וכל זמנין מאני קדבת ועי״ד ובלבה לא יחסר (וכזה אית׳ ○בפ׳ בשלח ע׳ פ״ת ויסע מלאך האלהים שה״ד ויו׳ הולך לבנימים מחנה ישראל ואחר האלהים מלאך האלהים הם״ד ויו׳ הולך לבנימים ונו׳ כמה דאוקמו׳ וכי יקדיל דאלבות דאטרוניתא׳ תעיל והיל תבין מקדבת

ואיה אוליה שלישה : לאלבות דאחדוות ביאטרוניתא עלאה אחות אלבות
יקירו דלילה וכו׳ שה תעבידו לה וכו׳ שלו כל בחיבת דילי בידיהו לאתעבר
וכו׳ מה עביד לאקדוח אלבות בידיהו כל זמנין דלילה כל זמנין מאחרי
מתניתי קדבת וכו׳ כך קב״ה מבניאות וחביבותא ורחיותא׳ דלילה בכ״ל
לאקדוח בלה בדשותה וכו׳ לאחר שבת היה אלבות ונו׳ לאחת היה יכולה
תעתי ונו׳ כל בחיבת דילי בידיהו וכו׳ מה עביד לאקדוח אלבות ב
בידיהו כל זמנין דילי כל זמנין מאחרי מתניתי קדבת וכו׳ כך קב״ה
מבניאות וחביבות׳ דילי בכ״ל לאקדוח בלה בדשות׳ וכו׳ הם״ד שוער
ישרש לאבל שם קלאחר ר׳ יוסי פתח קדת אבתרי׳ ואחר בחלתהו טוב
ולא דע כל ימי חיי נאלתהו טוב היה זמיבת טוב לעלאה ומיבת טוב
להיכלא אלבות ולבני היכלא ולא דע לחיתי בזוהת דחיזון ימי חייהם
בהדין עלי׳ ומזדוננו׳ עתה בחקת יאות דחיזון ימי חיי כגון דעל כתיב׳
שדד לה חיים ונסיר לה ובהחות ומכל נאלתהו טוב ולא דע ב״ה ואובן
לפ״ד כי עץ הדעת טו״ר הוא טוב מטטרון דע הוא עבד מטוכף כמו
ואו כאחר חני לך אחת מאלבך כעב כי אז נעקר׳ בעבר לבל תאריך אחת
מאלבך בן מודן היינו קוד לילה דמיי ו׳ תעקירת שהיל בזוד
שהיים לא ומיים ואו יתבטל הדע ולזה קאחר נאלתהו טוב ולא דע
לחיתי בזוהת דחיזון ימי הבהיים הדין עלי׳ :
והגה בכתבי האר״י ז״ל בפתחלי בתי כלה נ״ם אות תכוין נ״פ
הם כחשבון ט״ל שהם מלוי יה״ו ואו תבלול שם אל״ה ש
שעולה לחשבון יה״ו ואתב״ש שהלוי אהי״ה אין עולה לחשבון ט״ל
דהלוי יה״ו עב״ן אהי״ה עולה יה״ו והדי היו כיחדו ותבוון אין
שיות מו׳ שתות אלו הכו׳ כה׳ ס׳ יתרו וזכור את יום השבת לקדשו מאחר יתרו
(כי ו״ל בראשית מהימנא פ״○יתרו ע׳ קס״ד זכור לבחודא היהו שמור ע׳ קס״ד
היהו למיקד מהימנא ודת בלה פרודת יום שבת רות בכל מהימנותא דבלי׳
מדישת שלמה עד סופת בכל דדינון שבת היהו בלה תלת דדינון חיזון
ולבלה לחקרון שבת . שבת עלאה . שבת דיומא . שבת בלילה ובלהו חד
ולקרי בלה שבת וכל חד כד היהו שליט נטיל לחבריה ויתין לון בחדי׳
דהוות שולטני׳ בלי׳ וכד אתי אתי לשלמת בלהו יתיין וחזיין בחדי׳
כד אתו בלילה ויתין בחדי׳ לשבת דיומא ויתין ליה בהיכלא ואתעטיר
בחדי׳ (ובכתבי האר״י ז״ל הבה שליית ז״ל הוא יום השבת ויתן
לז״ל דאקדמיות וכ״ם מה שלמעלה היהו לחם עלי׳ בליל שבת
וז״ם ליל שבת שהוא יודע בלילה ובקדוח שאחר כי לו עליית המוקבל
ולכן אומרים כי ליל שבת שהיא דומות ל המוקבל דתרויהם השבת עיקר
העליות בל ז״ל דק אתב״ש נגדת דילי׳ מעלה את המוקב׳ עמי׳ ל
בעלה ולכן כל אתר דאית נגדת לון המוקבל עולה בשם ולכן ביום
שבת מוכנה בשם ד״ן שהוא ואיר וכו׳ (ז״ל בפ׳ ○בא ע׳ ק״ח כי מאחר פ׳ בא
יהיה מערה בתולה נער כתיב ע״ט משוש בכל ומן בלה קבילת דכר ע׳ ק״ת
עלי׳ אתקרי נער מדקבילת דכר אתקרי מערה תוף הכי ליל דעד
לה קבילת דכר וכו׳ ובשעתא דאתחבר עמה דכר כתיב הוה הלילה
הזה ליי׳ליל שמורים שמורים דכר ומוקב׳ ובב״כ כתיב הלילה הזה
ובאתר דאתפרשת דכר ומוקב׳ ליית שבחא אל לבדוהי ע״כ וכו׳ ע״ש
ובפ׳ אחקת ע׳ שת״ט הוא הכאר היה הכאר קרינן ט״ם בקדושת׳ בחרב מאחר פ׳ אחקת
והשתא באר אל בקדושת׳ נוקבא בלחודהי דקאמר הוא בלבד דכר ע׳ שת״ט
ומוקב׳ אחר״י כת״ר ובאתר דאשתכח דכר אשלו אלה נוקבי׳ דכר
קרינן) כיון דהלי אתי׳ שבת עלאה לאתעשך עלי׳ ובלהו נעשין ב
בהיכלא דליל׳ ובב״ד קטודת׳ דלילי׳ תמיר מדסיומא כד אתי יומא
ויתין בחדי׳ לאתרין לחדכין דדינון עלאה ודרגת תתאה דת דאתכרי ליה
ודת דאתכרי מיני׳ (היינו אלבות דלית לה מנחיה כלום) ובלה
כחדא לקרו שבת ושלטון ביומא דשבת ואלין תלת דדינון חיזון בלבלה
ורוח דכל לוריית׳ תורה שבכתב כגוונא ואתוסיף מלין דכתוב שבת
כגוונא לוריית׳ כל תרין מדבלהון חיזון וחד מבחת בחדייהו בגוונייהו
דקלים בין הלי ובין הלי מדבלהו עלאה לית בי גוון לית בי חיזו
בחתבלי׳ הלי מדבלה מה שלרי לאתבלי׳ מהדין ו׳ לאתון בלהון בלהון
ובכלן ובקדין בקיעין ומהדין כל חד וחד ו׳ לאתון חיזון תדין
שיהן מחקקין בההוא מדבלה ובזיוהא דשבת בלהון ומהדין וכו׳ ואיזון
אהי״ה יה״ו ואתבללי אתון ובגוונו דלהון עלאין דת בדת ובהדין
דת בדת וכד עלאין דת בדת מהדין דת ונו דת בתדין נוהין וכו׳ .
ואיזון תדין לאתבללי׳ תדין שלהון ו׳ לאתון תדין שלהון דת בדת ו׳
ומהדין תדיוהי בתדין בחדין בחד ואיזון תדין שלהון דת בדת ו׳
ומהדין בחד׳ ו׳ בחלל כי בחדין ומהדין בחדין בחד ושלטו דת בדת ו׳
ומהדין תדיוהי בתדין בחדין בחד ואיזון תדין שלהון דת בדת ו׳
ומהדין תדיוהי בתדין בחדין בחד ואיזון תדין שלהון דת בדת ו׳
ומהדין בחד׳ ו׳ בחלל כי בחדין ומהדין בחדין בחד ושלטו

בפ"ק בית"ש ד"ת טפ"ח ג"ו ר"ו והם רמוזי' כי' נקודות אלו א"ט
בפתי כ"ש בתפוחה ג"ו בסיפה ד"ו בדעת י"צ בחסד כ"פ
בגבורה ל"ע בת"ת מ"ם בנצח ק"ן בהוד ר"ף ביסוד ש"ן
בנקודו' המלכות ת"ס בשלמו' משרתיה הנ"ן אחין לכתף זיווג
ומזכה כי ענין א"ט ר"ל בנקודות הכתפ' היו נקודה ס' וניתוספת
פה ט' נקודות ע"ה הגדלה ונעשית פפ' נעורה וכ' ושתריך פה
ונתפם קניסו ק"ן בהוד כי יש בו נקודה ס' תוספות והעקרים פה
ט' תחתית ונאלו הם' נקודות שיש בם הם נקודה ס' נקודו' היותר
לכוש הוד לביכה ונקודות לכוש יסוד דו"ת והכה פה ג' נקודו' היותר
בחי' דיוקים וענודות שיש בכלל אחר הנקודות הכה כיון ודם ו
ה' הוא כהוד למימן כ"ל ב"כ"ל היינו לכוש הוד לביכה ודו"ת ונשלם ע"ל
שוב בדף ס"ב ע"ב והכה כבר התלכתי כי כתשר בעבו ס' אלוקי' ואז תמלוכה התחיכה וכתשר
ת"ת הוסף החוד ונסתלק נעלמו ס' אלוקי' ואז תמלוכה התחיכה וכתשר
כתיבתי בסוד פי' אחור בראשית ע' קנ"ח בסוד חלם כי אז תתבטל
הקן היסוד ויתחזק קן הימין ולכן כתבתי שלום אחר נקודת
סורק בת נקודות אלם כשיתבלה פחלם יהי' קן הימין ונם ע"ל דף ל"ג
מה שכתבתי מסוד כ' קרות נם לעיל דף כ"ט ע"ג כי סוד קטן הוא
בכתיב כי לכך בקרא כ"ל קטן לשון קיטנה כי כתיב עלקה טמיהם
היינו וכו' וה"ל כשיתבלו אלו נקודות היינו קטן ושורק לו מן הוא יקוב
להיות הוד והדר כי כל ומן שלא כשבלה הכתר ואז היסוד חיזוק לקן
היסוד שהוא קן של חסד וכנ"ל והכה תותיות של הקישוט הכ"ל
שהם ב"ד פעמים ד' עולים כמקן אל אדני וב' בידוד הוי"ה ו"ל
אל אדון לשון הכוזרי כי עתה בתוספ כמלכות קדושה והוא כי שם
אל אדנ"י בעצה של מ"ף ל"ת כ"ן יו"ד נ"י שם"ת והי"ב תבין
סוד קישוט כנ"ל וע"פ זה תבין פי' ברכות שבתפלה כי אלו בדכה
ביחודיה לתת מוכן לאדם ושת הוא בניקוד פתח ושם חית ו"ל בסיפרי
הלי"ו ל"ה יְהוָה תבין כי חלופו הוא כוי"ו הוא ט"ל דהיינו
י"וד ה"א ו"או סיוספע לך מפם וה חב"ד להבין דכרי
תורה בוכות שיוסבע ט"ל וה לתלכות ה' תחזוקה ע"כ ע"ל דף ל"ג
ול"ו מסוד שם זה כי תיתא בכתבתי התי"ו ל"ל והיות המוחא מקרא עלא
דכתיב אלא הוא כי שרש המוחין תכ"ד שהם נ' אותיות יה"ו ואם תתלמם
מלוים בשבץ י"וד ה"א ו"או נ"י ט"ל וכו' ונקראי סיוספע למלכות כי
הקדמנו לעיל מאמר פ' כי תבא לתרכעים יכמו וכו' פקודת דת להלקן'
לרשע דתיהו פתתיל דעתיד הקב"ה להחזיר לי' תחזיק מחלן בנין דעשיל
נרמי' לעזה ולאו תיהו שת עבד מטוכף ותלין דשרחו כה יקון קן הקב"ה
לתתחה כי"וד ה"א ו"או תיהון תרכעים תשר חד וכו' בנין דכלה
סרחו בחת ה' וכנ"ל כי עשיית ותת ע"כ וה"ל מוכן יתוד ה' הכשיכל
ומסיימי' בחוכן הדעת הלא תמו שתבלבל תחמה ביום ודעת כי הקדמנו
לעיל מה דתי' בכתבי התי"ו ל"ל שבס קדושתו תוריח דכיון הוא כי
הה"ת דדעת נקרא תוריח דכיון והה"נ נקדושים תשת דכיון ע"כ ולזה
הדעת שהוא כלול מן תכמה ובינה לכך כתיב בכל הנ' תכמה בינה ודעת
ומסיימי' בדעת לבד ולבסוף הוא בקודה של שם יה"וד הוא בכתיב שהוא
תכמה ע"ל דף כ"ט ע"ג ועי"ש ותא"כ תנו מודיעים הגיבורו תגיבו
שהניקוד הוא בסילי וכוד בדכה ו ע"ל בסוד התפלה כי ניקוד הוא
בכתיב וכ"ל ע"פ מאמר פ' קדושים ע' קס"ה ות"ל תחר זה שקבלנו
מאמר פ' עליכו לשבח תשובה מליחה דניקוד היינו ע"פ מאמר פ' ויקרא ע"ל ויקרא ע"ל
נ"ב פתח ר' חייא ותחר חטאתי תודיעך ותכלן תולבישה דכל כך הם
דתכסי חטאתי ולא תפשם לון קמי מלכא קדישא ויתבע לי' רחמין לא
יהבין ליה לתפתח פתח דתשובה ואי תיהו פרים לון קב"ה חיים עלי'
ויתנברון רחמי עלי' ויעל וב"ש אי תיהו בכי דהיך כל פתחא מתיחין
ואיהו פתוח וכו' והו תשובה שלימה ולזה תחר שקבלנו עליכו
תשובה וכ"ל תנו תודיעים שלא לנו לבושו הוא בסגול אמנם
שקב"ה יעשה מה שתלו הגדול עליכו ולזה תנו לודיעים שתר זה
דהה כת בעניכו והכה ל"ת על דהה כת בעניכו הוא רב"ב והכה לתתי
תותיות עשוק ויתחר כי יו"ד על כפ"ם מלחמה לי' בשלמלק מדל
דד עולה כמקן רב"ב והמיוחד התי"ו ל"ל דהה כת בעניכו ל"ת
כל ב והם הוו לתל"ת שבעוק' ול' יתירים שבעוק' כ' נימים
וכ' דלתותיות והכל בעשוס והתי' הנ' ולכן בכרכה ו שהוא נפורש כלומ'
ולכן מחלים בני הנפוחה שתפלתה בעניניכו ותכניה שרים על מעלה ומ
כה ל"ו תיבות ככנד י"ו פעמים נחלה בפ' כהר פיני חון מלא ינחל
ע"כ הכה שוד וה ס"ל דף מ"כ ונ"ג וד' ונם בדף ס"ו ע"ג ותתה
עלאים ושעם ניקוד ישבח כי שבח תותיות כתב י' יספוס נם ע"פ
מתתלתי מתתלתי פ' בכתב ע' תל"ו וכנון ה"ל כהוה כביב ו

מי' ברכה רפתיכו וכו'

יְהוָה

מי' ברכה מאמר פ' בכתב ע"ב

ועוד

ושוערים משה"ל שב' ואסיבה ידי עליך ואנרוף כבוד סיניך ואסירה
כל בריליך ואסיבה שפטניך ע"ס בתריכות וח"כ לית לנו מתפללים
על הנהולה לבך לנו תומרים רבש"ע השיבה שיבתינו כבראשונה
ויועציו כתחלה כי כבר הארכתי מן השער ערב רב מה דחיתיה בפ'
מאחר פ' פנחס ע' תל"ח וקחו אתכם תרומה ולא יעזב רב דלא לתקלויהו
פנחס ע' תלח קהלה ואכזר עד דתיעבר מהמן ערב רב כביכול פיוטא דמתערבין
כמיינו כאלו לית הון נוי אחד וכו' ולא עוד אלא כל ערב רב מעוכרין
ביסרא מה כתיב הוי פריה לרחם ע"כ ועוד שם ע' ת"לח טוב כעס
משחוק טוב כעס דכבד דחיהו מרה רעועה דקב"ה לאלקלה מה דמיקי'
בעלמא דין בתרעין כתיבין משחוק דשחוק לון בעשאל כלכלוהו דהתי
עלמא דשחוק לון שעתא בשעתיה וכו' ובגין דערב רב חיכון שאור
שבעיסה ואיכון דומיון דמיין ליתון ליתי מעכבין כנלותא ערב רב
ליסרא אתוניין דעשו"ן כתיב דלוקמוה מכון מי מעכב שאור שבעיסה
דאיכון דכתיב ביסרא כשאור שבעיסה ע"כ ולזה לנו מתפללים
דכתיב ע"ש השיבה שופטינו כבראשונה ויועציו כתחלה והסר ממנו
יגון ואנחה מן השעים הללו ערב רב ולנו לומרים ומלוך עלינו אתה
מאחר פ' י' לבדך כי שם כפ' הב"ל ע' תל"ח ובמכת ערב רב איכון אלטון על
פנחס ע' תלד ישראל כביכול כאלו עבדין אלטונו בקב"ה וכו' ובגין דלא מוחין ואתרין
י' אלהים בעלמו תד"י ואלהך ע"כ ולזה לנו מתפללין ומלוך עלינו
אתה י' לבדך ודקיקו כחמש כי"ל כפ' החומו ע' תקפ"ה לאתקבלו אתרין
בגיניהן דקיק דכתיב' דמלכ' ואקדין בהן ומשבט וכד מתעטרין דיכון
ומשבט אלהו רחמי כאלו באלימו ע"כ וכו' ע"ם לזה לנו לומרים
ודקיקו כמשבט ע"ל כף כ"ה ע"ח אבל הקדמונו ע"ל כף ע' אין בן דוד
בא עד שתכלה מלכות הולה מישראל ודקיק הולה על שם שקטן כתיב
בנוים הוא מלכות הרשעה וכל שלא לך ע"ם ע"ל כף ל' שהארכתי
מאחר זה לפם קציהו איכון דלא יעשקהו כבי מהימנותא ולא לחולבי
תורייתי' לשמה שוויין ליה למהימנותא בכריזת הם"ד ויפלחו כתוב
בשביס בכרוזא וזה בכותב כל"ה אל יתן למוט רגלך ומן כרמוני ומן
התפוח כלא שוין לפשרלי לאחוי לפשרלי דמיקי לפשרלי בכרוזא
ע"כ ע"ל כף מ"ה ע"ד ולזה לנו מתפללי' ולמשיכים אל תהי' תקוה
וכל המיכים כרגע יאבדו וכל תוכיי עולם מהרה יכרתו ותלכו הרשעה
מהרה תעקר ותשבר ותמגר היכון לקיים תקח תמחה מחה תמחה תקח
מלעמלה ותנו מלעמה והנה הקדמונו לעיל כסוד יחתו מדייכו שבריך
להמשיך כתר כשם יהו"ד כי לו יתפלגם עלת העלות ולו לית ם
עולמות לפתחל ובשם והנה הארכתי לעיל כי קמץ הוא סוד כתר
ע"ל כף מ"ו ע"כ ולפוד זה לית כבכורו הא"י ז"ל כי שם זה נרין
לכוין בקדושת קמץ כסוד הב"ל להמשיך סוד כתר אחד בו מתלבש
עלת העלות לו יוכל להכרית לתלכות הרשעה הלא רואה תראה שלנו
מתפללי' רבש"ע כמו שכבש תחריהם תכיכו לעשות המוכך (יסוד)
בלבב שלום (מלוך) בן יכפבו רחמיך (דעתיקא) את כעסך
(דו"ק) ויגולו רחמיך על מדותיך (דו"ק) ונא כתבתי בפי' על
כן נקוה לך (כתר) יהו"ד תלכיכו (חכמה ובינה) לרחמי מהלה כ
בתפלתם עזיך וכו' להעניני נלוים מן התרח היכון עבד מטוקף ושפחה
מטופפת והנה ע"פ מה שכתבתי לעיל כי יתן בן דוד בא עד שהי
הכריזה וכב"ל ונם מה שכתבתי טוב כעס משחוק וכב"ל וע"ל כף
כ"ו מה שהארכתי כזה תבין מזמור בתלים ע"ג לך טוב לישראל
כי טוב כעס דכבד דחיהו מרה רעועה דקב"ה לאלקלה' נזדיקי' בעלמא
דין וכו' כי ככר יתארכתי בפ' כתיב כתיבות לך ים תקוע כ
כדכתיב וישתר ח"ך בת ולזה קאמר ח"ך טוב ליסרא ותני ביומא כטוי
רעלי ונו' כי קבלתי בהולני' דשעים לחלה היכון טחול הב"ל דשוחק
לון טחול בחתי עלמין בלבלוהם דהתי עלמין וקאמר תחר זה ואחשבה
לדעת ואת עיזל הוא בעיני עד תבא אל מקדשי אל אביגיא לאחריתם
ע"ל כף כ"ב ונם שחיתי בשם הקדוש שבא על ק"ם בשבת ת"ח נרמז בפ' מלוך
העולה יהוה' כ יחיל אוכל הב"ד ביי נרמז בתעלה ת"ח נרמז בתעלה כי אותיות
טעם אותיות חוד כרעם ח' רבתי ונם ואכתוב אתכם ת' רבתי והם ת"ח כי
הבתו' בתעלה נזירת הין כחוב עד בשת ת"ח עב"ד כי הקדוש הב"ל והנה אותיות
חוד והתכתוב כפ' כי תבא ע' תקמה כנוטות בחיי בישראל ד' תבין
לחל לאלה וכו' הבי אות' ד' לתבין בעלמא קבש ובחש שחל ואון שחל
רשום בעלמא והאין דהוי' מפט' דישראל יסוד שחלה בריאתו וכו' ולעילא
מנילה דף י' נע' מפ' מעלמא מהו ע"כ וזהו ואחשבה לדעת ואת היינו שמת ת"ח שחל הוא
בעיני היינו בתעודר נזירת האין וכב"ל ואם כי פתח מנילה דף י'
שלחה להם אתפר כתבתי לדוחיות שלחו לה הלא כתבתי לך מלישים
שלישים ולא רבעים עד שתהיו מקרא כתוב בתורה כתב זא ת
זכרון בספר כתוב וא"ת וה שכתוב כאן וכתבתה תורה וכרוך מה
שכתוב בנביאים בספר מה שכתוב בתעלה ע"כ ולב"ד מוכן כי אפתר
בקצה שיכתבו סוד הב"ל וע"י מכיה פסוק כתב וא"ת וכרון בם"פי
ר"ל נזירת ת"ח הנרמזת בתיבת ואת כתוב בספר דיקא היינו מה
שכבר הארכתי בפ' סוד שם ס"ג וכב"ל דף כ"ה ע"ד ולכן קאמר ושים
כאזני יהושע כי יחה לאחוה את וכר עתלק לבל הלה תדלה כי אין
בן דוד בא עד שיתבערו כל הנשמות וז"ל בסידור האר"י ז"ל בפ' ב
קמות י' הנה כבר ידעת כי בשעי' הקליפו' תקופי' מלוד ואי אפשר
לבהר משם הבהירו' אם לא ע"י עשרה הרוגי מלכות שימשכו נפשם
על ק"ה בתלית הבהירו ושתה בחל נקמות יתכון שהק"ב יקום
נקמתם וכמה ע"י וכיהיתינו הם מתעוררים ומתלקטים הכמוניו נפ
הקדמונו על פסוק תרומתך י' כי דלתני הם דברי הפשטים העולים
לפ"ד ומכולי שהקליפו' ומורדים להב"ה כי השלה משחוק נפשם וב"ל
דף כ"ד בפוד לון כולהיתו כוה תבין מאחר פ' תולדות יפתן ע'
סב"ח ר' חלשוי כן ערך הוה יהיב והוה קל מטעבר בפפני שלל לקמי' תולדות יפתן
ר' יהושיע ז"ל תיון וחילו סני שלל כי דהל לנל חתי מה דאתערו ע' סב"ח
חברכת מלאי מתניות' דשהלת שלייהו רוח קודשן והנוח ד
דאתערו דבשתיתי יהי פוקדכון שפיר לבל לנל חתי לוכרכן יתיבת
על היכון דיירי עפרל דבהלף שתיתי לזמן תרפש מלות ותמניה סכין
מיה יהן קיימין כל דיירי עפרל בקיומיהן וכב"כ לתעברו חברכת
על פסוקה דקליל לן בני תת: תת דיתערון לה"ת מנה והיכו דפתיה
בשת היכל הולת תשובו חים לל לחוותו כסיתלם הוא"ת חמשת
תלפים וא"ת תשובו חים לל לחוותו ולל בשמיתו שניה לחוותו ובחלתו
ע"כ והנה מדברה הלה בשת ה"ולת לפ"ד כי הוא לכל יהיו הכל
כי" קיהוי הנהולה הייכו סע"י הקדושים שהיו בחותו פעם כתברכו
הנשמות מהקליפות וכי' להנשמות נאולה נם קיהם לכו קן הנהולה
וזהו שמדייק אשובו חים לל לחוותו ולל בשמיתו שניה לחוותו וזהו
עד לנל ל מקדשי היכון שהבהרנו על קידוש השם תבינה לחתרית על
קן הנאולה וע"ל דף כ"ד מה שכתבתי בסוד עשרת בני המן והחתרון
שהשם כי קורא ויו"ת הם לותיות ו' י' וא"ת וכתיב (י) רבת'
כי עמו תבכי בהרה וכתשר הארכתי ע"פ מאחר פ' ויחי ע' רכ"ג ת"ח מאחר פ' ויחי
בכל נרתם דישראל כד חזמין לון עקלתו כתיב לית בא' וקרי בו"ן ע' רכ"ג
בנין דקב"ה שתהון בעקתו וכו' ע"ם :

וחנה בהיותי עם בני חביבי התולדי כסד"ר יצחק ס"י על שמחתו
עם בת הקנין ומבנן על קדושים ה"ה כמהור"ר סיני בהקדוש
הר"ר משה מקק ולחלמה ושמעתי מפי הזקן זה שקנה חכמה ה"ה הרב
החסיד מהור הגולה מהור"ר יהקאל שנזירת ת"ח נרמז בפסוק ע"ת
פי' פסוק עת פ"ה לעיב"כ ס"ת ת"ת ורחוק זה על נזירת הב"ל שהי' בשבת ת"ח ע"כ
ולפ"ד שהו פי' עת מיה היה ליעקב ומתנו יוסף היינו כי ע"י זה
נתקרב לנו הנאולה וכב"ל והנה מסיים שם בפ' תולדות ומן יוכה
להחי תורכת ומן יתקיים קהיום דתי' בין החי ומתי וע"ד שנטערכת
בפשתי מאחר לן הת תניכן יהי תור יהי ר"ו חור ומאחר בתשובם
יתקדש כלת ע"כ וכו' ע"ם והוה ע"פ מה שכבר הארכתי ע"פ מאחר
פ' פנחס ע' תמ"ח ע"ל דף ל"ו ע"כ והמיכון כי עיקר הוה כד מלך מאחר פ'
מוכתר בכתרית עלאה דבה יתלוך בשכינת' כי הו עלת העלות מוסלת פנחס ע' תמח
ומכוסה בהלו כתר ותתפשט בשם יהו"ד ולזה לית שלטונות למתחל
ולפנחס וזה ב"ח אם לא תחת משתים הו ע"י תשובה כי ו"ל בפ' פנחס
דתיובתא דכל ישראל כחדא בכל זמנא דחזין כלהו מתקבלי הה"ד
כיה"ד חלהיהו בכל קרהיהו שיו דשם יה"ו אוכתר עלייהו בכתריה
דהיהו כתר עלין ע"כ והקדמונו כי עלת העלות מוסלת ומכוסה
בהלו כתר ותתפשט בשם יה"ו לית שלטונות' למתחל ולפנחס וע"ל
דף י"ב ע"ג ודף כ"ו ע"ח בילוד מאחר פ' בראשית ע' פ"ב על כתונת
עור חשוכין דעיינין דתתקבלו דהתי עיניו מלהות לתתכלל
לגלגין דתתעור בהון ותתלה מלהות דהיכון תחם חור דשובדל
בראשית ע"כ וסודו הוא מאחר פ' תרומה ע' רנ"ה על פסוק כי כך
תעזה ותורה חור חור דל כתיב בי' יהי חור וכו' ושם כם בראשית ע"
הב"ל והלרן היתה תהו ובהו ותקומה היתה עקמימית דכל ההכי
לתחל דקליפין דיוקדיימין למחתל ודוח חלהים דל רוח דשוכחת מיד
דיהל מלתפת על עכפי מיה דחוריית' מיד יהל פורקנא מיד ויחי
ויחתר חלהים יהי חור ע"כ לוה כשהיה השוב מעבר השוב לו הל תיכון יהי
יהי ר"ו ל"ל ע"ם דוד התורה יוכל למהר הנאולה כתאר ה
כתרכתי ובגין דתעתידין ישראל למתעסק מחילתא דיחיו ספר דחיהו
השוכר יעקון בתחיי הה"ד יי בדד ינחנו ואין עמו חל נכר ושם ח"ו לת

ילמדו

הכהן וכו׳ שיעשה שלוחו שבשעה שהיתן הכהן בידו שלוחו שבשעה
ליתן ויתן בשבת הוא נתינתו מותר שהרי הכהן בעלים ושלוחו
ואפילו קודם שיעשה שלוחו שבשעה שהיתן הכהן בידו שלוחו
שבשעה שיעשה שלוחו שבשעה שהיתן הכהן בידו שלוחו שבשעה
שיעשה שלוחו שבשעה שהיתן הכהן בידו שלוחו שבשעה שיעשה
שלוחו שבשעה שהיתן הכהן בידו שלוחו שבשעה שיעשה שלוחו
שבשעה שהיתן הכהן בידו שלוחו שבשעה שיעשה שלוחו שבשעה
שהיתן הכהן בידו שלוחו שבשעה שיעשה שלוחו שבשעה שהיתן
הכהן בידו שלוחו שבשעה שיעשה שלוחו שבשעה שהיתן הכהן
בידו שלוחו שבשעה שיעשה שלוחו שבשעה שהיתן הכהן בידו
שלוחו שבשעה

ובמושיס תחלה יכוין שהשות (ו') של הוי"ה כוונא לנוקוף כ' של שם
אדנ"י והכוללה כשוף יכוין שהשות (ה') לתדונה של שם הוי"ה
כוונא לנוקוף (י') של שם אלהי"ם : ואי שתיכו מיכוין לזה עליון השכינה
מוציאה כתנכי יי בידי לה תוכל קום ונו' ב : וכחצר מוזו
כבר הזכרתי לעיל בסוד התפלה פ"ב : ועיין במאמר פ' בחוקותי
ע' פ"ב וה לשונו נן כשוב שתחיו כלה מתיישוח דלה תתפתחת חלה
לנבי פעלה . וכד ייתי בעלה ארנ"י שפתי תפתח דחיכי תכבח
עלאה תתפתח לנבי כתרין סתכי קשוט וקבילת ליה כתרין דהוין
הה"ד שתלחו תחת לרגלי ויחיכו תחנקני יהו"ה בחות לנפש וזה
הוא רוח ממן יאה"ר"נה" דחיכו תכוחל דתרין שוקן . וכנ"ל
נדול העוכה ממן יותר מן העוכד כוונת דחיכון תרין כרישת ד
דנדיקי' וכו' ע"ש . כי סוף התאמר ככל התרכתי עיין לעיל דף
ז' ע"ב מאמר הכ"ל : וזה דשתפללן וקרנו תרוס כיסוחתך וכו'
עיין לעיל דף ס' ע"א מה שכתבתי בביאור מאמר פרשת ויקהל ויתן
מהיב (ו') דשסיום ויהן עוז למלכו זה קב"ה ויהים קרן משיחו זה
כנסת ישראל . וסוד הברכה שומע תפלת כל פה וכו' . עיין לעיל
דף ס"ו ואור תבין כל התפלה :

נחזור לדיבי סבת לאחר פרשת תרומה שתתילין להתפלל ברכו .
היינו ◦כשתאחר פרשת תרומה ע' רל"ט וז לשונו קב"ה
לאחד לעשיאל לה יהיב על כורסיה דיקרי' עד דתתעבידית כרוח דלאחד
כנוונא דלית למיהוי תחד כלאחד רוח דשבת תיהי שבת דתתאחדו
ברוח דאחד למשרי עלה רוח דאחד (היינו על פי שאמר ברכת
ברכאת ע"כ) עיין לעיל דף ס' ע"ד שתתחיל וכד חטו לאחד
תיבעי ליה למכוונא וכו' ע"ש : ועוד שאמר שייך לזה עיין לעיל
דף ס' בסוף אות ו והייתי בעיכוי כמוונת שלום) לנוונת דחיכלי
שבת דתיהי לתיתיחדא ברכת קדישת ברוח דאחד ותתקנת
למשרי עלה מלכו קדישת כד ייתיל עלה שבת תיהי תתייחדא
ותתפרשת מסטרת לאחרת וכל דיכון מתעברין מיכה ויהיו לשתלת
ביחודא דמלכו קדישת ותתעטרת ככתר עטרין לנבי מלכו קדישת
וכל שולטני חונון ומלרי דיכון כלהו מתעברין ולית שולטנו לחזרת
בכלהו עלמין ולכפפת נהיכין בכהיהו עלאה ותתעטרת לשת בעמת
קדישת וכלהו מתעטרין בשמתין חדתין כדין שירותת דלשת
לכרכתלה בחדוה בכללו לחכון ולומר ברכו לת י"י המבורך לת י"י
דייקר בנין לשתבח לנפש ברכה ולשיר לעמת קדישת לשתבח לנפש
בשבוקות דדיכון כנון והוה רחום כנין דהה שתבחת מרוח דם"ל
וכל מלרי דיכון לתפרסו ולתעבדו מיכה ויתן דלתער חהי לתבח
נרים לתתעבדא הכי לעלה ולכרכת קדישת לה יכלה לתתעבדא
בעבודת דקדושה דכל מוכת דשתבחי לתבח דלעלה דכיון דהוו
מתעבדין והו חולי כלהו לתתעטר"נו נוקבא דשבת דתקוע"ב כשת כלהו
תייכין לתתברכא בזוכתייהו ולתתקבל בהו שתר קדישת דכשבת
כייחוד ולה יתיחד דלה כלעודו חלה מתעבדת לכיולא לתתברכא
עד דישראל מתעברי לתבח לשת כוכב דחוקמיכא דכתיב ככסח ליום
חנינו ליום חג לה כתיב חלה ליום חגינו (ר"ל על ידינו ככל
מתעבדו) ועל דת תשוב לעמת קדישת דקל מתעטרן בעטרין
קדישין דכשבתין בנין לתתעברא בייחוד דלעלין יתעדין ביכל חלה כלהו
ברעוות ורחמין שני דיתעברון בכרכתין עילה ותבח כחדל ברכו לת
י"י ת"ת דייקר (היינו מלכות) כדלתרן דת שבת דתעלי שבת
ברוך י"י המבורך לת לבוקו דכרכתין מתקורת דחיי מתבח דכפיק מיכי
כל שקי לתשקה בכלה בנין דלהיהו מקורת כרוח דלת קיימין קדישין
ליה המבורך חיהו מבועת דכרכת ויכיון דתטו תתן לת ולחי ברכת
תתעלייה דלת פסקין מיחוי לעלמין ועל דת לה תחדיכון ברכו לת
י"י המבורך חלה כרוך י"י דחלעולה לת ת"ט כתם נבינו מתקורת עלאה
לה תתעליה ברכת ברוך י"י המבורך חתלי חיהו שבת דתעלי שבת ותכן
דחיהו תבלים לעולם ועד דת חיהו המבורך כיון דתטלין כתם בלהו לעולם
תקיעין כרכתין כתבר דתקרי מבורך כיון דתטלין כתם בלהו לעולם
ועד דת חיהו ברוך י"י המבורך עד כתם טעון ברכתין ומעלמת כלהו
לעולם ועד לתתברכת ולתבתקלה ולתהלי שלים כדקל יתת מליה
מכל מעברין ברוך דת מקורת עלאה דכל ברוך מקורת עלאה כדקל יתת
תשלים קריכן לה תכי לנבי תתיה תכל ברוך מקורת עלאה כדקל יתת
(יי) דת תמשני לכל מעברין עלאין המבורך דת שלמת דבינת מבועת
דכירת לתשלמת ולתשקת כלה לעולם ועד דת שלמת תתקה דתעטריך
לה ברכתין ומשרת ורבו ברוך י"י והמבורך כלה חיהו לעולם ועד
מבורך כד"ת כן עורת יוסף ועד דת כרכה דת מעטריכו כל עמת
לנבינת עד כאן .

וכחוכה ז' שמות דמדלעלין בקדישים קודם שרכו :

חלל"ף	ה"ה	יו"ד	ה"ה	יו"ד	ה"ה	י'
יהי	שמוה	ככח	חבדך	לעלם	לעלמי	עלמי"ם
יהו"ד	יהו"ד	מיכ"ן	י"ה	חלכ"י	ח"ל	חלכי"ם מעכ"ן
(יה"וד	יהו"ד	יבד"ן	י"ה	חכב"י	ח"ל	חלכי"ם מעכ"ן)
יהי	שמוה	ככח	חבדך	לעלם	לעלמי	עלמי"ם
חל"ף	ה"ה	יו"ד	ה"ה	יו"ד	ה"ה	י'

וכחוכה קדיש זה קודם ח"י כרכות

ושאר קדישי נ"כ כל קדיש בני יהיה מלוי אהי"ה בחוה"ן ויה"נ בשלוי ס"נ ונקדיש אחר שלשתן כל כשלוי יחידו"ן : ונקודת דשתו' בחא"ו ו"ל ו"ל ובסידור כפף רוזו נשתה ונקיש יחידה כהן יהנה האסורך לעולם ועד אל הוי"ה כ"ל בתפלה

שבת רוח יתידה לנחל והו בחיך יסוד כיסה יהו"ה שתחיה לי"ח ה הכקדיש י' ותל"ב מחיה כיסוד ו"ה הכקדיש התכון כי יסוד מתכון שכיכה הכקדיש ה' שלחה ומשה לעולם פתוף שלכות ואחר כך כיסוד דיוקא הכ"ק ועד וישועתו דכלח שה כ"ן . ולזה מכיים שם כתחת"כ"ל וכתחבלי שכתה כרשו דלבח ונחחו' בינו לעומתי כשכות דת לתתברכת ההי שכת הוחבלי ליהל תעתח קדישת כזקה יותת בהלי ברכה כד שתכן ישראל לברכת קלה תולה בכללו הקיעין דתתקדשי כ ולושה דמשלי שבתא ותלין לתון עמח קדישת דתתון מברכי ומקדשי לתתא בנין דיתברכון ויתקדשון לעילא כתם מתריין עלאין קדישין וכתן תיכון בהתי עלמת ותלין תיכון בעלמת דתתי ותלין תתון עמח קדישת דתתון מברכין ומקדשי לתתא בנין דיתברכון ויתקדשון לעילא כתם מתריין עלאין קדישין ולת כרכי ישראל כרכה דת עד דתתעטרין כתטרין דכשתתין קדישין כזקה"מ ותלה עמח דהכי לין בעלמת לתוכי לין בעלמת דתתי עד כאן :

מתחר כפרשת פנחס ע' ת"ן

והוא כי ◦מתחר כפרשת פנחס ע' ת"ן שבת מלכתת לית לה בית דיכון דתיכון שבת יחים תעזה מלחכתך כי תתכרכי במתחר זה לעיל דף ק' שבת שביכתת לתקריבית לכן דקדוש ברוך הוח סה"ד ותלוך דכוש רבלי מם"ס דתחבר לתקריבית מים ומם"ס דבנוחה לתקריבית לת ומם"ס דשוחדת דתחכיתת לתקריבית חוי"ר תרן קרקע לכללו ובנין דכשבתת יתירה לתתבשת בשביכתת דתיהי שבת מלכתת לתתר כה ומלכותו בכל מבלה (ת"ל ◦מתחר כפרשת כי תבא ע' תקל"ב ורכבן מתרי מתיתין מטרוכיתת לתתר כיה ומלכותו בכל מבלה בתר דתתלבשת סלטיות לסתר על תחזורות ותותיות ותתתר כהו והדור בסוכותיהם ותו תיתת לתתייחד עתה לף על גב דהוו כלי"ת חדת ח"ן וכו' .

כי נח"ס בן קורה ומורה דף ע"ב

עיין לעיל בהלכת פוריס (ועל פי זה תבין ◦נח"ס בפרק בן סורר ומורה דף ע"ב .

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק כתוכו ונתרו בעלייתו בית ניתוח בלוזו כל שבעיות שבתורה הם לומדים לאדם עבור ולא תהרוג ישבור ולא יהרוג תוך מש"ו ונלוי עריות וג"ש וכו' ועקתו' לא תחוץ לאח בכסף לבל בשבועה לבל בשבועת שקולה מתוכו קלה יהרוג ולא ישבור וכו' . ובדרך זה תתר פרשיות תתר תכי תבוא קדקע . והקשו תוקפת ריתת דהוה ליה לתקשויי הת עריות הה ותתרוך כתוקפ' ותוכתי דקים ליה דתוכי טעמת דקרקע עולם לעבוד דלת תוייבת לתתור עמה תשום עריות עד כאן . ותם כן תכא דקרקע בנוי לתסף קרקע עולם משתש דכבד לתשוכות והקדמוני ותיהי תרן קדקע לכללו ובנין דכשתתין יתידה (היינו כיכה) לתפשת בשביכתת דתיהי שבת מלכתת דתתתר כה ומלכותו בכל מבלה והית לתלבשת כתסתר כתתר כה ומלכות בכל מבלה והו מוכת כי נקיעין תרן קדקע לכללו ומה עמוני מוכת בנוי דשבב לתשוכות ולכך קתתר כוהר ואי תיהי דשביב עיוה היינו כל"ב ע"ו קלוזר ח"ן רק הלת בנוי מוכת דשבב עיוה ע"ו קלוזר כנוזע דיוסף דתתר כיה ותכת בנוי מבלה בנוי זלת לבוזו הלת בנוי לישב' מהבוזדים בנוי והכת מתרת רבבות וכנ"ל לתסתר לשתר דסתיהלה תתה סתר לי שביכתת לתסתיהלה לה מיתשוזות ויהיה לה שידת בתתיהלה עד כאן וכו' : עיין לעיל בהלכות פוריס תם כן שביהם דבני תלהים חיים) תיהו תלכות דשלטונתת על תחרת ועל תילכין וחרשין וטוריו ותבנין וכנין תילכת דחיי וכו' . כה וכו' . תית כייחל לתרשת דתיהי שביכתת וכו' .

וכנין

ואומרים ג"פ כחי כלה להעלות מכאיב ... בשבת בשבת בכריאה

כהנוס לומר אחר לחצוצרו שבת שלום :

ולכן לכתיבתו בשחה וכיולה ויזכר לנכר עם שום אדם רק יהיה אלוה לכל ולכתיבתו בשחה וכיולה ויזכר לנכר עם שום אדם רק יהיה אלוה לכל

ולכן יתחזקו בלחם כי קדושת יומו שפיר רק בקודה ג"פ כחי ניוטרית

(ז"ד) (ה"ח) (ו"ו) גם (יה"ו) ניוטרית מיהיה עד כאן :

מיהר בפרשת בחקתי ע"ע ע"ע

ושעם אזמרנו על ט"ל ע"ל מה שכתבתי על מיהר בפרשת בחקתי ע"ע ע"ע

בפוד ו' שעות דמדלגין הכוסבין מן הרים ויהו מכתוכר בפרשת יתרו

ע"קס"ד ומה שכתב כאן כי קדושת יומו כפיכה . הלא מיהר בפרשת בחקתי ע"ע ע"ע

בפרשת בחקתי ע"ע ע"ע ברחשית כ' רחשית היה חמשה כתוב הדברים

ויהיו ברחשית בחכמתה בנין דחיהו תכיהה לחוכמה ותקרי רחשית

דחה כתרת עלאה טמיהה ועל דלה שיהל ב'חשמל

מיהר בפרשת ויתן ע' ותתקן ע' תקי"ד

תכיהה ברחשית עד כאן . מיהר בפרשת ותתקן ע' תקי"ד

קדש כי כל בכר אתם לקבל כתרא עלאה דכלה והי' כי יביאך לקבל

חכמה שהש יצרה"ל ומהכתב לקבל והי' לקבל חד וכו' . ומלין לא

מיתיישבן לנבון מ"ט בנין דכתרא עלאה כלול כלה ולא בחוכמה ושוב

והי' כי יביאך כתיהה עזרים תליה כתיהה ההי' דכתרא כיה תיהו לעבדין

וע"ז לא מתקן בחרחיהו ותקן מהכמה סדרין עד כאן : ואם כן

לקן בזכרון אשר בפרשת (ע"ל דף כ"ב ע"ב) ובוסמת שמות אין

שכיהם יתיהה ושמה יעיד עליה וכו' . והוא בסוד הדעת מיבלה

מקום הכתר אשר תיכנו מוכלם כשאר הספירות . והכה סוד כתרת

עלאה כבר הודכתי עיין לעיל מה שכתבתי בפירוש הפסוק טוב

לחרות דבר מלחשות דבר וזהו פירש עד מתי הקן הפלוחות . כי חיהו

מיהר בפרשת בחקתי ע' ס"ה ועל דל תקרי הוא פלוחות ולא תוחלת

לחלק פלגים הכח והכוח פלח חות פלוחות והוא תוקוניות וזהו סן פירש

עד מתי הקן הפלוחות מתי יתעלה קן הכלכה סדוד ל"ק .

כי מיופלח על מיהר בפרשת בחקתי ע"ע כ"ה

וע"פ זה תבין מיהר בפרשת בחקתי ע"ד וכן כה בכוכ

קדוש בריך הוא לאחרי עלאין ולאן כל תתון יתשוכף

לדרשיהו שלחת את ת' למישלח מיהר רבין עלמין קיים קשך לאחרי

עבי עלמא דלכל חותחת דנוסנקף דלך חתת וכו' . והטעם ס"ת

בכיום כי חיהו מיהר בפרשת בחקתי ע' קס"ד ת' היהו מה ע"י מיהר בפרשת בחקתי ע"ע ע"ע

כשות שדם דלחתר בית ודוות פניהם עבי שדם ודת היהו ויהי

כדוחתו בעלמו עד כאן : ועיין לעיל מיהר הכ"ל ס"ס קדוש

בריך הוא בית בית בלחם יהוד בלחם דוד ויש בשתת

לבשתת : וכתב כן יפ' פניך שכחתי וכתי"ו בלחם את שדם

בשתת מן כלאומה הה חית כן שדם לשדם כרי יהוד שדם ונופא

עבד מן כלאומה הה חית כן שדם לשדם קדוש בריך הוא

נקרא שדם וכו' . בשתת דלוקי כיכרי חלכים חת כלחם בכלמי

הוא י"י וכלתתי דלא נקרי מלאי הנוף יפ כאן : ובזה יובן

מיהר הכ"ל ותבין מוד בסוק תמים תהיה עם יהוד אלהיך כתיב

(ת) דכתי וכתיב י"י עב"ד ס"ם כי (ה) תיהו בר יהוד בשתת

שדם כי הלא סם שקתוב שתת ולא בשתת ודת שדם

וכו' : (ה) נקרא בשתת עם (י) ותעשה לבתת

נהורין וכו' : ועל דרך ויברא חלהים חת שדם בצלמו (ו) נקרא

דוד ותקרי כן (יו"ד) (כי (יו"ד) שם שכתוב כיכר כי אלוי (ו"ד)

הוא כיכר משל"ב (ה) ותשובה הוא בתשובה עיין לעיל לוה שדייק

(ו) תקרי כן יו"ד (ה) ב' בפשט וכו' . וזוג (יו"ד) (ה"ח) (ו"ו)

(ה"ם) תקרי כן יו"ד (ה) ב' בפשט וכו' . ועיין לעיל מיהר הכ"ל

בעלמא דין ותקרי קיים קשך עלעיל כי חתיהו כי עלמא דאתי

ניחא קשך לאחרי עבי עלמין וכו' . ועיין לעיל דף כ"ב ע"ד ול"ל ועיין

ויתבאר עלעין מה' נקרא עד כאן : ובמיהר פרשת ויקרא ע' י"ו

תשיעה לל שהי דאחר לעולם דו ושפוקה דת לתי ען קדיק דאיהו

יסוד עולם דאחר לעולם הי ושכה (עיין לעיל דף כ"ב ע"ב) מה

שכתבתי בזוהר דקיק דבתרא נמי העולים נם שהתבתי בזוהר בלכל בתרא

לאחרא ניוטרית (סי') (לל"ת) (י"ד) והוא דאו מה שכתב

כמלכו"ת סד"ה והיהו סוד שבקש הקדוש בריך הוא בכל (עיין לעיל דף ל"ב

ע' ע"ב) ומזה כף שבקש הקדוש בריך הוא בכל (עיין לעיל דף ל"ב)

ותבין בזה בלאחרא בפרשת נשא ידין יבאו לר"ם ותקבלו וקנו לעילא וכו'

יתיב ר״ש בגוויהו ואמר כל חד ישוי ידוי בתקופתו עד כאן וכו׳ ע״כ ·
ומוד א״א לתעון ועידין ולתעון לבתרין כי הקדמאו מה דאיתעיד מתתר
בפרשת בראשית ע׳ קע״ד רבני שנין ואחריהו דיומין לימין מעלייך
ושיעלתו דיומין ושנין לימין מון ר״ח וכנ״ל כתיב הלא
תולדת השמים והארץ בהבראם ב״ה ועילאין עד כאן : אם כן לתעון
ועילאין לימין מון ר״ב ולתעון לבתרין לימין מעבד ת״ח והכה בעה״ו לא
משמרו רק לתעון ועילאין כי מקמי השמיש דומם חבל לעתיד יעלה
הקדום בדוך הוא סוד לתעון לבתרין שהוא מבד ת״ח ויחזרו לעבדים
קדמוניות ולכך בסוף התורה כתיב אשריך ישראל ב״א רבתי כי עד
הכה כתיב ויקרא אלף ועילית ולכך בכל בחלף וכבר אתרכתי כי א׳
הוא סוד כתר וכל סוד מדותיו בא כי הוא המים מובדים ותו ותתה על
ביאורי׳ של הרמב״ן בתחלת כי ר״ל במחשב בשבת אחד ומחר
שידו לי״י סיר חדם כי כפלאותיו ונו׳ : סיר למחלות אחת עיני אל
הרחים מאין יבא עזרי ונו׳ : אל יתן למוט רגלך אל ינום שומרך
הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל ישראל לבדו ולא ינום ולא ישן שכתבתי
ויתותו הקליפות כי אין שם לסם עוד חיות ושוו שלאחר כלם בעת הזעות
לבניו שתתבלע ותיכלו׳ ס״כ ·

איהא בפליאה תשי״ו עמיות יש לאדם בקדושה וכבנדם בטומאה
כמוכן תשי״ו והנה יעקב אע״ה רמה לבטל אין תשי״ו קליפות
לכן אחור הנה את אשתי ונו׳ ולכל לקל שבקלים לא היה לאחר כן כאן
שפיים״ו ובאודו כי יש ד׳ קליפות אחיות קשים״ו תלמ״ו ילידי נם אשת
נ׳ תשי״ח ו״ש ואבא אליה ר״ל אבא אל אי״ש עוד היי״ח ואחותה
להעבי׳ נילוני מן הארץ להכניע תשי״ו עמיות שבטומאת ומבול אחר שפה
למי שהובבי׳ הכלבי׳ אחת לשניים״ם בי תשי״ו עמיות שבטלו תשי״ו עמיות
שבקליפת הטומאת ואז אין יכולי הכלבי׳ לחויק לו רק יחלו אותו לקבל
בחירו׳ זקוף החבות בזוהר פ׳ בלק ולדעתי שגם זה רמז לי׳ דהוא״ם כי
בבבוני כלבי ונו׳ ר״ל מה אני עושה כשהכלבי׳ סובבי אותי אשפר כל
עמיותי ר״ל אני סובב לשניים עמיות השם ני תשי״ו ויחלו כי הכלבי׳ :
ובמה שכתבתי לעיל ס״ם ויחי ע׳ תקכ״ב עיין לעיל דף כ״ד ע״ד
לפם קיימו נו״ר אחרי״ם יהודה ונו׳ בקדמיותא נו״ר ולבתר
אחרי״ם ורוח דמלה בקדמיותא נור (ספרים אחרים כתב) ולבתר
אוש י״ש אוש מלחמה וכו׳ כתיב בעלותה דבבל דכן בעלותא דאדום
כתיב תקוף יתיר כך ישראל תקיפין וכו׳ כך שכתיב דאף על
גב דכתיב בשלה ונו׳ אחיו תקיפא כאחיו ובלבוש בהחיר בשלה
מה אחיו ולבוש לא נשלין אלא לאחריו טרפי וכו׳ כך שכתיב לא
נשלה אלא באחיו ובלבוש בגין לנחמיה משחר עיין ולדלנא עלייהו
וכו׳ עיין שם · ולפי דעתי מבואר מאוד ובקיאר אין לשניהם להוציא רפ״ח
טרף בסוד רפ״ח ניצוצין שהם טרף ע״כ והיינו להוציא רפ״ח
ניצוצין המשכנין ועד שמות ע״כ ס״ג מ״ה כ״ן עיין לעיל דף כ״ה
וכ״ו מסוד רפ״ח ניצוצין : ועיין לעיל דף כ״ד ע״ג וע״ד ודף כ״ה
ע״ח וע״כ ותמצא נפלאים ותרחם לרך הכל בירושים בסוד ידים
ואצבעות וכיוצ״ב מה שכתבה הלרכתי לעיל כי כל החלוקות הייתה
בריאת הנקבה מזרוע שם שכתבה הלרכתי לעיל כי כל החלוקות הייתה
ור״ו ר״י עיין לעיל דף ל״ב ע״ב ודף ל״ג ומכל שם מלאו כמשכים
שלשה פעמים יהו״ד יהו״ד שהם ניטטריא מול״ם וניטטריא
חל״ם וזה מתגלה בסוד ומשם נמשך למוד לתכבות המזמורים
על סוד וכבן נדיקים ונו׳ וכמו שכתב לעיל עיין לעיל בדף ה״ו :
ולזה יש לבאן בסוד זה בחינות שים נ׳ שמהן ובכל אחד יש סוד חלם
כל החלוקות הולכים אחר הפה ·

ובזוה תבין משנה בתוספת תרומות פרק י׳ בצל שנתנו בתוך
• עדשים אם שלש מותר ואם חתכו במותן טעם ושאר כל
התבשיל בין שלש בין מותתך במותן טעם רבי יהודה מתיר בשחה
שאינה לשם ליטול הוזהמה פי׳ רש״י בשחתה דעים קטנים ע״ש :
והנה אותיות ○במאמר פרשת תולדות יצחק ע׳ שכ״ו זה לשונו ויחד
יעקב מיד יעקב אינו יודע עקביא דיליה בההוא סטרא דאתדבק
ביה וכנ״כ עביד תבשילין כוותקא ע״כ : והוא אותיות פדרו״ל הוא
לאדום ואלבשתו לאדום ואחלצו לאדום · נם כתיב קטן יתיר בגויש
בוזי אתה מאוד ונו׳ · והנה עדשים הם מין הקטן שבמיני קטניות
ולפי כן מרמז אלבות לאדום בעדשים : ואותיות ○במאמר פרשת
בראשית ע׳ כ״ה זה לשונו אך אחר כתב אות לון לבני נפש ל
לאחתמרת מחוביהו ולאחסכת ולאחזלה בדעותיהן האחריהן דאת
שבעה דהוו בישראל דאתעקרו כיה בקב״ה ואינון שבעה שמחין
דשלמה מתם בינוניהון אתעבר אינון שבעה שמחין שבישראל
על שאר עמין וכו׳ : דכנסת

בדוך הוא לאתן רק ממקום קדושתו הוא ממשיך מזון לאותן הנפשות
העומדים תוך הקליפות ואפשר הם מזונים הקליפות . וכאשר נבינו
העומות ונאחד בית המקדש בלשה הבריאה בין האומנים · וכבר
בארנו סוד הדבר כי הנפשות שבישראל אין יכולין לעלות אפשר
הבריאה שהיה לא תוכלה בבנפה אם והיה מלקטת אותם הנפשות
קדושות מבין הקליפות ואחת בית המקדש בעו״ה עד עתה
היה עושה מעשה זה עד שתכלה ללקוט היה אותם כלם עד סיום
הרגלים אחם אותם שבשלו בעמקי הקליפות עד הרגלים נם אותם
יקח : וז״ם הפסוק והיה עקב תשמעון ואהבת ובארך ובארך פרי
בטנך ובפרי אדמתך ונו׳ עיין לעיל דף ק״נ ע״ב מה שהארכתי אם
כבי אמנם כי כאשר ילד הנשם והשלב וכו׳ ע״ש ותבין נם כן זה) ·
ואחכם הבריאה בריכה תלינו בסוד עזו עזו לאלהים על ידי מעשיהו
ובכי מעשינו כך יש בה כח להזניח ולשלמה היינו שבים בתשובה
נמורה היה לה כח להזניח כל הנפשות לך חטאתינו מתשים כח של
יוצר בבריכול וכשיכולו כל הנפשות לבוא לו תנא אחם הבריאה
ויתותו הקליפות כי אין שם לסם עוד חיות ושוו שלאחר כלם בעת הזעות
לבניו שתתבלע ותיכלו׳ ס״כ ·

נח׳ אחם׳ בבא בתרא דף כ״ב ע״ב

הנה חיותא בכותבי הארי דש כי נלעגל חיוב ואשתו אם נלעגל תרא
ואשתו אחם תהיו ואחו של אבריהם ע״ה אחתלאי (○ובפרק המוכר
את הספינה דף כ״ב ע״ב אחר רב חנן בר אבא אחי׳ דאבריהם אחתלאי
בת כר נבו ופירש רשי כר נבו פריס מיתלן טהורים הן ואבריהם טהור
עד כאן) ונתנלעל בדיוקא בת לאה ובשאה אל חיוב כי נם בכתבי
האר״י ז״ל שסידור על מחשבה תוכחה תורה ז״ל ואחת אליו יהו״ה בחלומי
ל״ת חיוב יהו״ה בחלומי ממרא ר״ה יב״ם כי תרח מתנלעל בחיוב
ואיזה כן יבחה כדת׳ בזוהר (היינו בפרשת פנחם שביאתי בתחלה ב״ע
שנו דעיין מהימנא סוב שתין דכות כחה ומנין דאתי בנלנולא וכנ״ד
כלהנו תלייתי קדום בדוך הוא כי׳ וכו׳ : ואחר כך אביאה רבי תניא לא
הוי ליה אלא קב תרומין וכל״ל בדף הקדום הוא נם כן בסוד נלנולא
וכו׳ : חוץ מכי חיוב כן יבחה הוה ובגין דת אתעבד על מה דאתרא לן
כבר ואיתון אלא דעל דת אחר בכי חד ליתו בזכותא תליא חלת
בחולה תליא והא חזינא לאבריהם דזכות בחולין אלא הוה שעיד לאיתוי
ליה ברכה וקדום בדוך הוא לאעיק ליה מחולה בדכתיב ויוצא אותו חוצה
וכו׳ ע״ש · והנו פירש במסכת ברכות אחר רבי יוחנן משום רבי
יוסי שלשה דברים בקש משה מלפני הקדום בדוך הוא ונתן לו שכ׳ הודיעני נא
להודיעו דרכיו של הקדום בדוך הוא ונתן לו שכ׳ הודיעני את דרכיך
אחר לפניו רבש״ע משבני מה יש בדיק ושוב לו ויסדיק ורע לו רשע
וטוב לו ויש רשע ורע לו אחר ואין שמיים בדיק ושוב לו בדיק ורע לו ·
היינו שבנלעל הרחמן

לא חטא כלל ובדיק ורע בדיק אחיכו נמור לף שהיום הוא בדיק לכל
בנלעל הקדום פנם כתיב בשר נחור לדברי האר״י ז״ל ולפי שתרת
הוצית עשה מעורבת והנו תרת לשון אחיכם יצא מאבריהם ישראל
לבדו ואחר כך יצחק וא״ר ז״ל שת״ח ע״ה יוסב בפרשת של ניפסם לפניל
ניפולים ולא היה לו עד שנימול ואחר שנימול נשתנו לו מזונות
אפם והוצית את תרת כדי שיתנלעל אחר כך בחיוב ולא יתביים
דעתו מכל היעיון עד שפנע ביצחק והוא אליהו כן בדכתיב הנני מ
משלחת לאבריהם · והנו שלאחר ואחתיו על שפר ואפר כי נחתיך
מנד אותו שלאחר ואחכי שפר ואפר שלאחר והוא יוסב פתח לאחל
כחום היום ר״ת יוסב עולה נ׳ בכל״ה ואחר שבקידה ניתשב לאבריהם שבבר
עון נדה היו״ם עולה נ׳ בכל״ה ואחר שבקידה ניתשב לאבריהם שבבר
התחיל אבני להתנלעל : והנו שלאחר הנה ילדי מלכה אחי עוץ זה
לאיוב שבא מארץ עוץ ·

נחזור לדברי האר״י ז״ל דאמרים והנה כבר בארנו שכל הנשמות
נפלו תוך עמקי הקליפות על ידי חטא אדם הראשון ·
והנה כשם בשחה אחת יקדש האדם תוך הקליפות אין מניחין אותה
לנפשת מידם כי מוכים על ידה : וסוד הדבר תבין למה החמוכים
מתאוים כל כך להחטיא את האדם ולנדרום תורכן הבית להכעיס
את הסם יתברך ולהנלות השכינה והענין כי הלא החמוכים הם
שורי והנה הוא מה שבבור אין הקדושה והיא נקראת אותה · והנה
הם דומים לחיות והנה החיות הם סוד קדושה : והנה בעוד הקדושה
ביניהם יש להם חיות ומזון ושפע ובשאין ביניהם הקדושה אז הם
מתים · ולכן בבריותם כן הם טורחים כדי להחטיא את האדם
כדרך הטורחו אחר מזונותיו כי בשאדם חוטא אז יגרם לאותם
נשמות שיכנסו בשקום הקליפות ואז הם חיים וקיימים על ידם
והענין הוא הקדושה לי תאמר להבדיל ס״ם אין חיות אחרות
לבלעדי ידע תמצו נדע תפילו טאן קטן של קדושה לא יניח הקדום

בריוך מופלא בפ׳ ויחי ע׳ תק״כ

תולדו׳ ע׳ שכ״ו

מאמר פרשת בראשית ע׳ כ״ה

מ״ם בראשית ע׳ ל״ה

דכנסת ישראל כשבעה מלכים וכשבעה אחת כשבעה תפלות
וכשבעה תפנויות כשבעה תפלות כדתקונים ברוח ל
וכשבעה תפנויות ר' וכלין דתחיין בה לחברים ליתן ישקר יוסף
דהיינו תפנות ר' וכלין דתחיין בה לחברים ליתן ישקר וכו' : ת"ח שלשה
להרון דוד בשבעה תפנויות הני שבעה דיכון וכו' ת"ח שלשה
בתקונים אילו בין מטרתא דיסורא דשחלא דשחלא ושבינתא
תסתלקא מרוח דיסורא דרוח דיסורא על כל בני עלמא .
דהא תמי תוליסת ליה ושבינתי קיימת כשכינתא כנ"ל
וניחם מכל חדם דיעבני כי מקדשא ובסוף יחזיק שרי סיכוה
לתפנויות . וכדין כתיב ויעש שלמה הרע בעיני י' ולא מלא
אחרי ה' כדוד אביו וגו' לא מלא דיקא לא חשלים מה דהיה
הוה ליה לתשלומא וכו' . בנ"כ כתיב קדוש תקרא את המקרא
דל רוח דשלכת כוא פורכיתא דלוה : (ובכתבי האר"י ז"ל תית'
ואפס קניהו דע כי הכה את' כי מציכה ולמעלה אין סוס תחזה
בלי הקליפות . והכה כל זה בתיאור בתקונו אין כל העולמות
מתלבשים זה בתוך זה עתיק תוך אריך וכו' . והנה הלבוש החיצון
היותר חיצון מכולם הינו נכנס תוך שניר וכן' . ואפס
נכנס בתוך ולבשים את ו"ק ו"ס כנסר ישיר על קנו על נתיבי
ירחף וגו' ולבוש זה תקיף ילבשים את ו"ק ולבשיו' את
סכיכותיה' לעומרי ונקרא מלבו"ם שהיא נימוסיית מצד"ל ומה שלמעלה
מהרקליס נקרא בש"ל במקום אחר הכתוב' ומסודו בנ' מתעוררות
דכיכה וכו' כיצד אור תקיף על הנוקבא תקיף ומתעורר תקיף דאיר
לתפן על תקיף המוקבא וכו' וכן על תקיף לאריך לתפן . והנה בני
הקליפות נגד לחורי החיצון החכל ולחורי הקליפות נגד אור
התקיף שהן יכולים בחיצונים להתלחם כלל בתור התקיף חלא
לחור הפנימי ואין יכולים לחור פנימים נגד אור התקיף כלל חלא
מצד הפנימי . והנה הגם כי זה החיצון הוא לגוף וזהו יותר טוב
מן הכלים דאיר לתפן עכ"ו להיות מבחי' ביכה תינן יכולין ס
הקליפות להתלחם בקדושה כלל ע"י המלבוש דחיצון . ונם כי כל
לבוש ולבוש יש לו אור התקיף ואותו אור מוסיף את החיצונים
להתלחם בחוזקו בחי' אור התקיף . והנה קליפות נוגה היא
הסובבת את זה החיצון כמוכר ביותר[ל] ונוגה לו סביב ומתוכו כעין
החשמל ומתוך החשמל הם חיות הקדש שהם נ"ע ומלבוש זה הנוגה היא
קליפ' טו"ב מעורב ועל ידי קליפה זו יונקים החיצונים מן הקדושה
דרך חשמל הנ"ל לך החצונים הם רע נשחר הנקרא בלעות משת גוונים
סאוב ונחש וקליפת נוגה היא המוכ' בא"ם ויקבל דכתיב נוגה
מהנוקבא שפיה נחש לאחתא כי היא טו"ר . ועל ידו יונק הנחש
דקדושה ולהו החצונים הם נ' קליפות החנוך רוח סערה וענן נדול
וחזק מתלקחת והם סביב קליפות נוגה . קליפות נוגה סביב לחשמל
וחזק מתלקחת ביכה מן ו"ק לו זה החשמל מסתלק ונשחרו
וכשהם ובלוס מסתלקת ביכה מן ו"ק שהם ו"ק שהמי הקטורת ל"ת לחורים דפ'
ו"ק ולו הערב"ה רע שהי ר"ה שהם ו"ק שהמי הקטורת ל"ת לחורים דפ'
כי תבא שהם חצונים הם יונקים מהנוקבא עליונה אחא ולהו הם סוד
הערבות ולהו נס כן סוד ויתבללו בני ישראל את עדים ולו הטיל
האחא והוחזק בחוזק ו"ם בנא אחרינא פורכיתא דלוה כנ"ל ע"כ :
והוה תבין מה דלותא בסיחור האר"י ז"ל אחר סיום הברכה הסיבה
סופטיכו כברחשונה ר"ל הנה כשיתבררו נקד ומשכא כולא ולו יתכללו
כל בוחות הטומחה ולא יהיה הסכך בין (לה') (לה') ויהו
שהיה ח"ק לו"א בחינתו ומן לא יהיה תקיומה לבחר הטומחה הם
הסרים הנכנסים ומפסיקים בין נ' לה' ולו כל החיצונים שהם ס
הקליפות היונקים בעולם הזה שהם כדנש יתבדו ע"כ . והנה
מבואר כי לעיל בדיבי שכת הארכתי בסיחור התפלה ע"ל :
הברכה ו הסיבה סופטיכו כי אין בן דוד בא עד שיכלו שופטים
משרחל וכו"ל והם העבד רב .

ע"פ בראשית ואיתא (בסיחור פרשת בראשית ע' קמ"ח ו"ל ואפס קניהו והו
פ' קמ"ח נלוחת לוהו נלוי ערוחת עלוחת ישראל ובשבילת כנלוחת
שלחה תמכם ועל נלוי ערוחת נלו ישראל ובכיכתא כנלוחת והו
לוהו ערוחה הבכיכתא והחי ערוחה היא לילית לחות דעבד רב וערב
רב ליכון ערוחת דילה וערוחת דישראל דלעילא דעליה לחתר ערוחת
לחיך וערוחת לחך לא חנלה וכו' דמסיים סוף סוף בחוכח דעבד רב
מעורבין בישראל לחת קריכו ויחודא בחשון סם יהו"ד יהי"ה יהו"ה
דיחוחון מעלמא לחתר בחשון דקב"ה ביום ההוח יהי"ה יהו"ה
לחד ושמו לחד וכו' ע"ש . כי כבר הארכתי לך לעיל מחזורים הל"ל:
לוה חנו מחללי הסיבה סופטיכו כברחשונה וכו' ולו ולעלבושים הל
תהיה ת"ק ו"ה לח יהיה הפסק בין (לה' לה' ולו וכל הנוסים קרנש

ע"פ בראשית ע' כ"ה זה לשונו כחוב למחתר פרשת בראשית ע' כ"ה זה לשונו
כחוב קדוש תקרא לת המלכה וגו' דל רוח דשלכת כוא פורכיתא
דלוה דכל מלכה עלו' דשלחה היה ולחיה תקרי ולח כת שבע
נעתי' לשעבדך בנ"כ כחיב בחת עבד כי יקנה עבד עברי ובשחה כי תילף
נבירתא חת חוי ולחי עבד לח לחיחיב ליה מלכותא חלח מכנא .
הה"ל ונתתי לשבדך ובכין שרית שבחה לשלטחה ת"ח בקדושתא
כחיב קדוש תקרא ושוב דחתקרי חתילת בנין דשכינתא שבחת שרית שבחה לחתפנחת ולשבתר תקרא דחתכנית
בשלמותא ומיון קנ"ה לחתנת שכינתא לחתרת ולישראל לחתרייהו
ולחתערעת מחיכון דשחלא דשחלא לון ה"ד ונלו מ
מושיעים כהר ציון לשפוט חת הר וגו' ונלו מושיעים גדיק וכנסת
ישראל כהר ציון רוח דיסורא לשפוט חת הר עשו רוח דשחלא ע"כ
וכו' ע"ש : ועיין לעיל דף מ' ע"ד ודף כ"ח ע"ב ודף מ"ב ע"ב .
מס כן הקדמנו כי מלכות היא בסוד בת שבע וכנ"ל בכל כדבעי :
גם הקדמנו כי סוד גלות השכינה לבחר הטרף היינו סוד רש"י .
ויקויים מקף רגל ושד לחם לון בו מקם וגו' שלח ידיו חלף חיו כיוון ע"פ בראשית
לחת וכנ"ל רכן בגלותא דחדום וכו' . ואיתא בסיחור פרש' חצ"ל ע' ק"ן
ע"ק"ן זה לשונו עתה ר"ש ואתה עלילין עתיקא דעתיקין לתקנאה חלין
ואתדי מתיבתא לעלילא ותתא לתילא כתיקוניה עליך טול רשו ובחית
הכל דיל קדיכין סגיחה חוחדן חנוך מיחה בחית הכל ובכל
חלי מתיבתא דחתוח יד דלח ליקרי דילי בעיחנא חלח ליקרי לחתר
דשכינתא עתה ואתר ודקא ודלי כה נרין לבקלקא גלוחתא לחתר
ידיע כתיב דהשיח חכנת הקיימת דחודיקת לחתר ידיע הכי נרין
לבקלקא חתוחבכי בגלותא בהשיח חנת חלן חוכללת ואתוחרת
דחתמר כה כל הוזקף וזקף כשם דנרין לבקלקא לה חנן
חתר דסליק לה לעכי בעלה חשיכו כחא כרוך על עקבו לח יפסיק
ונרין לבקלקא עד לון סוף ב"ה (היינו כפי זה שפרשתי לעיל
בסוד הייחודים וכפרש הקריאת שמע בסוד ת"ד ת"י ולו לכוין להעלות
עד לון סוף כרוך הוח) ההיח לכן דחיכו (י') דישקני מנשיקות
פה משם רוכה לכן ישראל (עיין לעיל דף ל"ט ע"ח ודף מ"ח ע"ד
מחתר ע"קס"ח ונס דף ס"ב ע"ח משוד הי' (י') דישקני ולכן
בית וכו' ע"ם ויעיל לכן) לח יפסיק ונרין לבקלקא עד לון סוף ב"ה
וכד נחית לה לחתר כיה כל הכוחב כוחב בכרוך דנרין לבחתת
עד לון חבלית ולח יפסיק חיכה לח לעילא ולח לתתא וכו' וכד
מתייחד עמה חיכו (י') וכו' ומודעי הא חכנת כי בגיונת דכל עלמין
וכנין דח לכן סלוקא ופדק יהיה לך חיכו מדה כין כל פסידה ופסידה
דכל פסידה בה סליקת לעשר וכו' הכי לך חשוב קומה בחיונן
יסו"ד וכו' : ולכי לימון תרעין סבעה על נבי שבעה כנלנלי
בעלים ע"כ . כי נס בכנל יש שבעה חוקיפים זה בתוך זה . והנה
הקדמנו לעיל דף ח"ת מחתר פרשת שלחם ע"ת"ן ולחיהו לרן קדקד
לכלהו וכו' ובנין דח לסור לחרום בחרעת ולחעבד בה נוחות כחלן
עבידי פניהון בחרעת קדישת ע"כ . הם כן לנוחות זה שהיה נקודו
בת שבע וכנ"ל יש שבע תרעין וזהו מדתו בכנל :
מחרכתי לעיל דף ט' ע"ד על מקום לפשוט חת הר עשו וגו' רוח
דשחלא דחדום הם שלם מוחר רוכה לומר הם היה בשלמות כבל
עבר סניהון לו לומרת לחי חוחה ושדי כמנדלות כי לו נקריחת
חבר נוקמת נקם ברית : ואם חתכו שהיה היכה בשלמות בכל
עבר סניהון לחי בנוחן טעם :

כי זה לשונו (בחתר פרשת שחות ע' כ"ג בתע נחתר שנים החה מ"פ שחות
מלכות ושמנים פלנשים ועלמות חין מספר וגו' שנים החה ע' כ"ב
מלכות היה הנכוחים של חוצלה חכח נבוכה דחתלחתן בקליפין
דחיותת קדישת (כ"ל דחתקוק מקליפין דכוחת קדישת)

ולזה קשור שם היום שלישי חזי הדין הוא בגוון טעם הייני דין שהוא רק מה שהוא דבר חשוב שהיכל לא בטיל ולזה שייך שהיה מלכות וגו' ועכ"ד אחת היא יוכתי וכו"ל כי ה"י הוא שני וכבודו לאחר לא יתן וכן ישראל הדבקים ביהו"ד ופיו שהוא בלק הן עם ה' לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב כי פל קבוע כתיבה על יחזקאל. והנה הקדימו לעיל כי שר של עמלק הוא רוח הקליפות ולכן נקרא עמל"ק אחרית ע"ם ק"ל שבח עם ק"ל מחנות של סמאל כי סמא"ל עולה קל"ח ע"כ ע"ל דף ו' ע"ח ודף ט"ו ע"כ. כי הלא קשור נדיק הוא לפני רשע ולזה קשור ובשחר תעטילין היינו בשחר נלחית הין תילוף. וקשור רבי יהודה מתיר בשחר דגים קטנים היינו שהם במיני קטנים ע"ל דף ט"ע"ח. ויש ר' דג גדול דת טחול לילית דחיינו ערב רב וכו' וחיכון דגה ליזרחאל. וכנגד כף המודר מן המוסגל והוא ב"ה מי רי"ו כי דגה יומוש קטנים ולפוד כי בווי תהי מחוד קטן כתיב בנגעים. והקדימו לעיל בדף הקדום דבק בגלותא דחדוס כתבי בנין לנקמת מצחר פעין. והו רבי יהודה מתיר בפחוה שהיכל הוא מבדר פסולת מיגוך הלוכל. ולכל הקדימו כי כתיב תמו עוו לתלים. ונזכיר הוי נבוב כתרי. והנה מדייק שם בכתבי האר"י ז"ל ולתלת היינו שבוט כתשובה נשובה היום כה כת להזניח בשמות וכו'. וע"ל דף ב"ת ע"ג דכתב תשובה נשובה דוקא הוכה לבניה (ו') כן (י"ה לזה מדייק שם בת"ע ויחי רבן בגלותא דחדוס כתרי ומשמיים מי יקדימו ולהיו לזיון עלינו כבי שולטנות לתתקבץ לבלתי כי זו יעלם שבר בל' זו וכרחמים נדולים לקבץ מתעו ולילך יקוים כך לא יתן לעולם מוט לנדיק וכל"ל לא יתן למוט רגלך וגו': והוא כתשר הלבבתי פקוד את להלקות לרשע דשהיו סמא"ל וכו' ייתי יהודה דמייחדין ליה בכל יומא ויומא בכ"ה כ"ה תתון ויתי בהו ליתן לשוי נרמיו לחנה וכו' ע"כ: ולזה תנו מתפללי' מיקומיו הוא יקים בחסיים ויחון עם המייחדים שמו ערב ובקר ואומרים פעמים בכל יום פעם ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד דלכאורה קשה לזה פרט בסוף הכ"ל אבל דרכיהו ג"כ כי הלא לרשע נדיק להכות ע"י כ' שערי בינה וכל"ל ייתי יהודה דמייחדין בכ"ה כ"ה ויתי כהו והנה בסוף שתא ישראל יש כ"ה תתון ושתי"כ כש"ם ל"ועד י שם דק"ד תתון. גם הקדימו כי כש"ם ל"ו אומרים בלחש. כי תיתי ת"ם מ"ם תרומה ע' דל"ו לתתי בלחישו בנין דלא יתעבד זד בהוות חדוה וכו', אחר לעילא בשית סטרין דכתיב שוש ישראל ה' אלהיהו ה' אחד הו שית תיכין לקבל שית סטרין וכו' כש"ם ל"ו דת שית סטרין אחדין בשית תיכין. והקדימו מיתחר ע' משפטים ע"ר"ל ונעל דאורת כתיכתן דתתכתת בלילה כתי כפק תעבד ונתתדבק בן לקב"ה ומוטה דתתיסר ביזיך הוה עץ חיים (ו') דתיהו בן ה' וייעול כש"ט תכפין דילך בלוריתא ויתעביד מוט ויתקיים כך לא יתן לעולם מוט לנדיק ע"ט תכפין מ"ט יתתון מצחא ישלו כדין ס"ם שית תיכין דיתוקף עלאה (ו') עלאה תבדלת שית תיכין תגייהן כדו"ך ס"ם (ו') תניינא נדיק כתיבתיה חבר א' ונדיק מוט לבני רשע ומלן נרש דת א' אחד מתחבי כתה דלוקוסוס מלרי מתיבתין חמוי שברי כיפה מסברו למשה אזן מאחד ודת נרים לך נדיק מט לבני רשע מלן נרש דת סמא"ל וכו' וכבן דחזרת כתיבתך תיעול בין (ו') ותתעביד (וא"ו) וכו' לא יתן לעולם מוט לנדיק וגו' ולזה קשור קדוש להלקות לרשע דשהיו סמא"ל ייתי יהודה דמייחדין ליה בכל יומא ויומא בכ"ה כ"ה תתון ויתי בהו. לזה כבר הודכרתי לעיל שזה כעשה לו על ידי סוד כתיבה הקבלת לזר מיה שלין לבם קוף לו על ידי תשובה שיעודנו שערי הב' כי לזן לרשע הוא שמירה הלא על ידי מכון. והנה הקדימו לעיל ו"ל עד שתבלה בלקוט כלהו עד סיום הרבעים גם לזיתי בכתבי האר"י ז"ל שתלוין בעניין זה ובלחיר יפתיים קנון עליות זה מבליעת הקליפות לו הוה עבדת דשמו בגלגל בגלגל לו ת"ם שוכחני ע' תקנ"ו ושוד תרין"ס דשוחת בלא תחתון ומיכון ע"ר מן שוע מן כרוך שם כבוד ולבזיתו לעולם וע"ר על כי שני עדים לו אלא: עדים יומת מת על פומלה מפי מעיקרו ע"כ: ולכך קשור לו יתקיים בלא הוות לבנין וכל"ל מיה תתחה מת וכר שמלך: והו כי בפוקים בסוף ס' רלה ויודעת כי ה' לחלוף הוא הלחלים של בחיים שהוא בבריית ותחבר לתוכבית ולשומרי מצותיו לחלף דור ומחלב לבשתיו לחל בניו להכחיבו לא יתחר לבשתו לחל בניו יחלם לו

ושומת לת הוכה ולת החקים ולת המשפטים לחבר לחכבי מעוך היום לעשותם. והי"ה עקב תשמעון וגו' כל הכתוב וכי' רש"י להוכיח חלו העוסקים מלחבה שומרי מצותיו מילדה ויחלם לשכחיו חל בניו בחיים מחלם לו נשולו הטוב כדי להחבידו מן ע"כ. ולזיתת כי"ם כי תבוא ע' תקנ"ו ו"ל נוקבא דשמא"ל דשבח הות למטרוניתא דשמא"ל חל חחד עבד הוה ליה לקב"ה כתיב דעבידו נדמייהו חלהות קב"ה עתיד להעבדה לון מעלמא וכל חית בעלמא ערב רב ניתין להתנשות בהון וקב"ה יעביד לון מן עלמא ה"ר ולת הוות הטוחות לעביר מן הארץ וגו' ועכב רב מקליפין הנה לקיים יזחי כתיב ומשלם לשונחיו חל בניו להחבידו ע"כ: לחבל הקדימו כי זה יהיה עד דיעבו רבנין בדבלין שיבוחר כל הפעמות שבקליפות וכל"ל: לזה קשור והיה עקב תשמעון וכי"ם חם המלות קלות שחדם בעקביו תשמעון כי לו הוה סיימן כי מטו רבנין כדבלין. והוה ע"פ מ"פ ויתרו ע' קנ"ג היה לזיתת כמ"פ ויתרו ע' קנ"ג תניכן כל פקודי פלוניית מתחזין בנוסף לשלבת מהנהן בריחת ומהנהן בנוסף ומהנהן בידוי לשלב ומהנהן ברבנין ולית יחלן דעביך מן נוסח לבר ע"כ. ובכתבי האר"י ז"ל כבר בחרנו מוד ו' מלבים שמתו בחרן לחדום ולחו מחיכין להשלות לשלבה להחיותם ולחו מעלים ע"י תפלתינו ומשמשינו הטובים לחותן ו' מלבים בבחי' מ"ב לל שלבות ולו הם מתחדשים לחיים: וזה כמשך עד ימות משיחן כי כשיכלו להתברר כל חלו השלבים ויתקנו ויטהרו ויתלבנו כל הטוב והקדושה שבה לו מחחר הקליפה לבדה בסוד סיני, ולו כתיב ובלע המות לנצח. כמיש כל תפלתינו ומשמשינו הטובים בע"ה חלו חיכו דק לברר ולבנן. והנה בימי ינחול ים שלחה כי השלחה מורה שמירן תיקון ע"י מושבה וכל זה בעניני ס"ה וגם כחה שנרין לברר לנוכך עליות העולמות לנוכך הפעמות כ"כ כשמה ע"י מעשה ידינו שהם התפלות מצות בינית ותפלין. והנה כוללי שהם נרין סיום ומהעליונים להפסיק דבריה חלו ע"י וכן העליונים בחיכין סיום מתחלונים בסוד תנו עוו לחלהים:

(וכללי' כמ"פ בשלח ע' קי"ז כתיב כי מחה תמחה ותכתב מת מתחה ת לת וכר שמלך חלח לחוד קב"ה לתון מחון דוכרני' לתתת ומחה תמחה דוכרני' לעילא ע"כ: ולכן בימי החול יוכדים השולמות העליונים ומתלבשים למטה משדרתם כדי לבניה לברר הו' מלבים ו"ם היות התתונים דשלבות יוכדים והם יתלבשים בו' ימי המעשה כדי לברר כל זה. ומחכם ביום השבת חלו הו"ק העליוני שבתלבוש כי ימי המעשה חזרו להתעלות למקומם הדחשון כי כשהם למטה הם מבדרים מה שים למטה לך בהיותם למעלה במקומם לו לחן שם מה לברר לך הם מתיחדים ומוציחים כשמות יחדות ממקור העליון ולת מן הבירור. וזה תבין לוך בחילות היו הנשלמות נלוכן שהם עתה ביום השבת נמלת כי בימי החול יוכדים למטה כדי לברר: וביום השבת חלו מעלים לותם למקומם כדי להוציח כשמות חדשות והו הטעם לימוך כל היולחות בשבת ותחילו של לוכל נפש לקוכי כי לן בירור בשבת והכל הוח חידוש ו"ם ממיל"ש חדם בי"ו בשבת כי לן בשבת בירורי מיעוך הקליפות שהם ו' מלבים לך הכל הוח לוכל נשמה כשמות חדשות בלתי שום פסולות ע"כ: לזה מצחתי בכתבים כי בכיולת חלה מיטת יעוקן כל הכהרות התתתונים ולו יפיה כמו שהוה כתחלת התתשבה.

ובזה תבין מה דחיתת בנש' מם שבת דף ע"ד ע"ל היו לפניו מיני מלבים כולל ולוכל וכו' ולח יכלול ולם בירור חיב חטלת וכו' ומסיק בנש' בולר ולוכל לחלתר ובולר ומכיח לחלתר ולבו כיום לח יבלול וכו' ול"ב לוכל מתוך פסולת חכילו לוכל לחלתר בתי לחסר וכל"ל כי לן בירור בשבת. וחילוק ל' ריפ הנש' לברם הת דקחמר כולר ולוכל היינו לוכל מתוך פסולת חכל פסולת מתוך לוכל לח יבלול והוה בחול נרין לעשות שניהם להפריד ה פסולת מן לוכל בגון סוד י"ה שהני הקטורת וכל"ל שרבי יהודה מתיר בפחה שהיכל הוא לחלת ליטול הזוהמת והת דמייתר שהיכל הוא לחלת ליטול הזוהמת. כי לפי כתבי האר"י ז"ל מחכיל בהלבות שבת מחכיל לעיל בסוד הבלורים כתב ז"ל ולחנם לן כח דק בועני לברו שבן שבת יהי החול והם ק"ק דז"ל הם הבולרים כל יהי הפסוע לך בוים הו' שהוא יום השבת נגד מלבות לין בירור לכך מדייק שהיכה לחלת ליטול הזוהמת ובלחיתת וכל"ל כך שביתת לח נפלה חלת כתבי בנין לנקוחת מצחר פעין וכו'. לך חלת יהיה סותר מה שכתב האחרבתי לעיל בדף הקדום נם כן בשם האר"י ז"ל דיומם ד דשבת בירורת נם כן לכל כתיות כי כלן מברר מכלל כל העולמות

יעבדו ויבטלו בשאר מצות התלויות בארץ ולא יזכרו אז לא יצטרכו
לעולם לתקן

לתתא

חיובי מעשה ע"י מלכות לכלל לעשות בשאר מצות שבעלמא
קליפות וה בתברר ע"י מלכות וכ"ל אבל בזה כתוב ברוך
מלכות ובל בזרוע ע"י מעשה הנ"ל אית" שם ל"ת בזה
שבזה"ק מרוב פיוט עליונים להסביר הכרים אלו על ידינו גם ה
העליונים מריבים מיוט מן התיקונים גם שם נבי בירור השאות
הנעשי ע"י מלכות אפס קצותיו ואלמלא היינו שבים בתשובה נשוכה
היה לה כח להעלות וכו' ח"כ תלוי הכל במעשה תחתונים וע"ל ק"ע
ע"ד מה שמוכיח משם ברית שנותה התעוררות מלמטה לשלמה
ולמטה כשיעורר סוד נקודה סגול והוא נרמז בקול קצר והם
הקדמונו לעיל דף ס"ו ע"ב אית ח"ב דברכן ואית לתתון ומטרין ואית
ח"ב אתון ניכוי וכו' ע"ש כי תדם כלול מכולם אשר לבוד זה בדרך
שאמר שהם תומרים ומתרלין מן ריסה דלא יתידע ויתיישיי עד
מלכות דעשי' עיי' בסידור האר"י ז"ל והנה ע"ה מה שכתבתי בשם
האר"י ז"ל כי בשבת שם מתייחדים ומניחי בשאות מתקיף העליון
ולא יזן הברורי וכו' ע"ל בחלכות נשואין שהתרכתי שה דלא
בשם שהה דף י"ד המשתקים פיתוקת דהיינו דכשיבי דלאו את תולדו
ותניא אין בן דוד בא עד שתכלו כל הנשמות שבגוף הייגו כ"ל וכשם
ע"ז דף ה' ע"ש ח"ל אין בן דוד בא עד שיכלו נשמות שבגוף שכ
כי רוח ונשמה יעשה ונשמות לפני עשיתי והקדוש ברוך הוא ת"ת נמ' מסכ' ע"ז
מקום יכלו ע"י נויס ותוהר הדר לתקן הנשמות שלו ישראל ושל נויס דף ה' ע"ש
חיסה קנוף ה' (ע"ל בהלכות נשואין מה שכתבתי בשי הפסוקים כי
כתיב ידיו כנשם וכו') ובריך שמה דתוהר בשידה אשה
שתלד בכל יום לויחות החסות ומשכי שתי"ל ניף חדש ונשמות חדשות
יהיו ע"כ ולפ"ז הוא שבוהר שהקדימו כי כשבת אין הנשמות
נשמות הכירור רק נשמות חדשים מתקוף העליון ולא מן הכרוד ובזה
תבין מאמר פ' בראשית ע"פ כשם שכר הכיסר שכיעב הוא מודיעו
של עולם ומשם בא ישראל של ישראל כי חוט השנדל משוך מן המוח של
אדם וכן לעתיד ומשם הוי הודע לכתיב מזמור לתניח ודעך וכשישראל
טובים יהוה המקום תניח ודעך ויתחדש לך ודע חדש ו
וכשישראל רעים מן הודע שכתב בח לעולם כתיב דוד הולך ודוד כח
(ו"ל בס' פרחים ע"ש) והלי אילו הוא דלעולם דאמר קללת דוד
הולך ודוד כח ע"כ ולזה קללתו שם דוד שכתב בח (ואלו מתעברת אחותה
מדה שנותה תמיד לתעבד (כי מעבד הוא מלכות עיי' בס' ויצא נמ' פ' לא
שמ"ע ובס' מאדבר ע"ר לא . והוא אית בס' לא יחסר דף
יחסור דף כ"ה כ"ב ח"ר יצחק הדונה שיחכים ידידים ושישעיר יצעין ושיזכך
מלחן כיצעין ומזוקה בדרוש וכו' ובריך בעני והח"ר יהושע ב"ל אמר
מכיצד באתערב ומשכי למעבד תגדודי ובי' דם" מעבד לגבי דרוס ע"כ
והוא נ"ב לרמז כי למעלה מלכות הוא מיוקוף בשם מעבד) ולזה
ליקוי מתערב שהם התערבת כל הזרע ע"כ ובזה תבין מה דאי' בתבי
האר"י ז"ל בתפלת מנלאנו הרש"ח בימוגין שבתוך קליפות מונח
ולהחזיר לה הקדושה והנה כאלו הם מתניעים מצד לויחם בשעת
היווגם שבי כניסם לבשמיתו ח"ו מצד אלו ומצד הם כי הנשמ' שהיא הולד
הוא מצד החסדים והנבורות דזו"נ עלמין והבנים מן אב ואם וכל
התמות שהוא עושה כלם הם ע"י אותו התלבוש שיהיו מלבי ואתו
ולבוש הוא משייר לעשות שנה כי הוא לויגו יכול לעשות שנות קטן
ובדרכו אם הוא נשוא בעלמא ולא מהעלה להיות בעה"ז וכו' ח"כ יש נ
וכן אם הוא נשוא חדשה ולא מהעלה בעה"ז וכו' ח"כ יש נ
מיני נשמות לפת שבת בעלמא ול' הנולדים מצד בירור נשמות ונקרא
נשמה חדשה כי עדיין יצא לפועל שתהא נשמה ומ"ב מאותה מיקור העליון
ולא מן הברור וזה תבין מה דאי' בזוהר שבת דף ל"ע ב' יתיב ר
נתניאל ונקי דרים עתידה אשה שתלד בכל יום שב' דרה ויולדת ותו
דרים עתידי שתולין פירות בכל יום שב' ושתי ענף ושפ
כרי יהי ענף בכל יום לף כדי בכל יום ותו יתיב ודרים עתידה
ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות ובלי מילת שב' יהי שבת בר בחלין כי
אית' בכתבי האר"י ז"ל כי לכל בחי' של תנועות לית שתיבר ולא נתקן
של ע"י שיהיו וכל פרנוף נתקן ונתבדר ע"י הפרנוף העליון
והנה זה ממאו ע"י יתודים הי' מבדר האלקי' הבריכים לזה והיו שם
בבחי' עיבור ר' חדשים והיה נתקן ונמוקו כי עיקר יומין ב' הבחי
שבו עיבור ר' חדשים והיה נתקן ונמוקו כי עיקר יומין ב' הבחי
שהם שנות הכורין ושנות נוקבי' התייחדו יחד והבלו את ה' תלקים
דכתיב דב"ן התתעוים בקוד מ' ובדרם בין בקורות בין בבחי בלים
והיו שם בבחי' עיבור ר' חדשים והיה נתקן ונמוקו כי עיקר יומין ב' הבחי
ד'עולמות וח"כ לעני זה כתיב יהי' תיקון כל ד' ניצוצין וכל הבדורין
יעבדו ויבטלו בשאות מיקור העליון ולא יזן הבדורי' ולא לא יצטרכו

לעולם לתקן

לתתא

ע"ב ע"ב

תיקוד פ' נח

לעתיד לתקן לנרמי לתקן לכל פלאת פתח ר' יהודה לכתרי ואמר
כיצד כך ומכאן כל הדברים האלה וגו' כיצד כך מכאן דתשובה מעלית
מלכלא עד לא ישרי דיבא בעלמא דתיתי תקיף חילי מלן
יעביד לי מעלית ויסלק לי דהא כיון דשארי דיבא לית לסתליק עד
דיתליט כתיב דאשתליט ועבד תשובה לתקן עלמין כלהו משמע
דכתיב ומלכון כל הדברים האלה בתחית המתים וכתיב ושבת עד
יי אלהיך וגו' כי ג' רחום יי אלהיך וגו' בתחית המתים ומאי היכי
הכא אלא לאכלכלא כ"י דאיכי בגלותא ואשתכח בעקבו דלמען ולא
שכבקית לון לעלמין וכ"כ קכ"ב תע"ג דאשרי דיבא בעלמא בעי
דיהדלון ישרי בתשובה לאוטבא להו דהאי עלמא ובעלמא דאתי ולית
לך מלן דקלים קמי תשובה ע"כ ועל דף כ"ב ע"ד בפסוק ויהם
כלב שהשכיבן הכתוב תורה לתיומת ח"כ מתוסיכין חול תורה לתיומת
וח"כ כשם שאדם עושה עבירה יהיה מה שיהיה אשר אכח ה מעקר ל
הקליפה ומניח להוציא משם ומה"מ תודיעני הקדושה שצריך להוציא
מן הקליפה ועל דף ע"ג ע"ג ח"כ מה שכתבתי בכאי שנשמה בגוף נגד
פלאת של שאדם חוטא ובשאול הוציאו בולעו מפיו כי הוא סוד תשובה
להוציא מלעומם מפיו וכן בתפלה בכוו"ה תשר בתחדשו בנוסים הלא
רחם תרחם בפלד ס' ומקשי' ויכתוב משה את תוצאותיהם למסעיהם על
פי יי' ומשמו מדעתם וגו' ויחנו בקברות התאוה וגו' ומשמו
מקברות התאוה ויחנו בחצירות וגו' ומשמו מחצרות ויחנו בפארן
נגד הכא רחם תרחם בכפד הקדוש ברית מומחה דף ה' דע לך כי כל מצות אין
כוונות הן בם ובפלפולותיו בכללן בחכמה והולכת על הכלל ועל הפרט
כאן שתרחם כי לחדם העליון בחלה בחכמה ואחמל לך ישאל בשעה ג
שחכמה יוצאים ממקומם ובאים אלים לקבל מיומה ומקבלי הנבואים
והנבואים מתניים לכל הקהלים וכו' והניע עד שיכתבה ושם בתחומה
ולבשם עומדת ולוקחת כח ויכולת ונמוכה ונקרא שם המקום החוא
הנעמ"ן וכו' ומשם היה עולה למעלה ובאה ומתחיל להתלים ומתפשט
על מקום נודבה ונקר' שמו אנג"ין (כ"ח תרע"ן) וכו' ובאשר
החכמה שהיא חול מתכים לכל דוחים שהן מוגעות לו מוגעת
שהן (כ"ח שלין) תפתרתם עד מקום עליון נבר מקום הקדושות
המובלות ומקום שכל המחוות וכל הכחות לוקחין נוסף מזה המקום
וע"כ נקרא עליון נבר ומתפשט שם חול הגדול הזה ונקרא שם המקום
הזה במקומות המרכבה עין הימיני שביו ברחמים ומפה ברחמי' מומר
במקום הפרץ למלחות החסרון תשר תמרו הקדמוניס כרוש מופלליהם
מושיב חוקים שומע בקשת תבינים מוזן ומחרחם נוער בתי חיים מוניח
ומביא לגל התניים ונקרא שמו הקדוש אבת"ריאל י"ה יחו"ד
(כ"ח אבת"ריאל י"ה) אלהי ישראל פועל בפולות ליודעי מקודו
שמות בשבו באחי"ה ופעולותיו בלי טהרה מבני רוב הקדושה
העגומה בשבעים מאתו כל שדרי המרכבה חים חים על ושמירתו ועל
עבודתו תשר שם עובדים והיו' מומלתו עגומה מתנבר מעלה מעלה
ומיחוד המחכים הזה ומכפר בהדרתו ט"ו מעלות מן מצות היכל
הפנימי ולכן השכיל להתפלל למקום עליון נבר יהיו עיניך ולבבי
ל"ב מיחדות המוכיים י"ה אבתר"יאל מוכתרים מכל מיני מחדם
ומכל כלי המשכיות וכחשר חור המחכים מגיע עד עליון נבר
ומשם כח חדין ובאשר הרחמים ולא בים יכול לעלות ולהתנבר יותר
(וכח ענין בכוונת שלמה בסוד סיום הפרכה שמשם יהיה בקודש
ח"ש"ק היינו חלם שבח קמץ (ע"ל בהלכות שבת) נקודות
חכמה ומנולת להשויע כל בקשה ותפלה ולהעלה מכל גרע יפ"ר כי
קי"ו ע"ב היה מכוון לעולם תליהו וכוד לעוד להכניע הקליפה והיוד מן
העולם וכתבו הגאונים ז"ל כי מה טוב ומה נעים למתפלל לומר
קודם תחיית הכרכה יהי רצון מלפניך אחת"ריאל י"ה יה"ד אלהי
ישראל לעולם תשם שמחותני בתוך נבור לעולם אר"י שהוא
אנ"א שתשביל ותכניע יפ"ר מחני ותקרי מחוני כל ותחבות ורעות
ורעות וכל החושבים עלי רעה תפר ותקלקל עצתם ותחשבותם ו
ותנדיבני עליהם לטובה ותתנני לחן ולחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל רואי ותחני ושמני כי אל שומע תפלה בח"י שומע
תפלה ע"כ והנה תדייק בעיניך ובעיני כל רואי כי הקדמוני כי שמות
אלו הקדושים שם סוד עין ימין במרכבה וכ"ל ומוד שם אנ"א
הוא כי שם בכללית מנוחה קף ל"ד ע"ב שתחיך בסוד שמות המרכבה
שהם קניהו ויש כתם בתלו שמי התאוות בדיוקן שהם חיכרים
הרגלים וכו' ושולים עד ת"ת תוכך הכפות הסנים וכ' הרגלים תוכך
כל עשרה פעמים על כל היקף הגלגלים שעולה המינין עשרה מלף
אלף ברקמות וכל ברכה וברכה תלכך שבח תתת והם מלף מלף מ

מסכת דרך ארץ פרק ד' מנוחה

מסכת כלה פרק ב' קי"ו ע"ב

פי"ג מסכת נדרים דף כ"ב

מעתיק ס' תנוה ע' שי"ח

ואם כן בשבת ובכל שאר ימות השנה שהוא יום מנוחה לכל העולמות
ומלאכים נדולים מקבלים ממנו אלו שתי כיצות הרגלים ה
התחזרים בלשון יעוד במרכבה עליונה שהם שתי התאוות התחזרים
מרכבה בנוף המרכבה העליונה הנק' תפ"ה ושמותם שם היחוי
אלהים ושם הב' נקרא אנ"א שמות נסתרים וכו' כי ז"ל בסבר
הנ"ל דרך הוא היחוד ונם שם בסתר הנ"ל קף ה' הנ"ל ע"ד .
והנה לך דחצי הדברים בחכמה המופלאה הנדולה קוחת ונ"פ ביום
התשית מתנברת ומעלה בשעה דתשובה ובשעה שנית ובשעה
לחדושה בלילו השעות מתנברים ל"ב דרכים הללו כולה בשלמו בחות
לחשובה מן יה"ו בקוץ התחתון המכיל למטה ומחבר שהוא מכיל
למטה התכמה (כ"ח כך התכמה) נדולה בנבורה וברחמים וחם
החכמה היתה מבטת למעלה חפי המולחים ובני חדם לא ישיגו חכמה
ויהיו כעין חות משחו וע"כ היה מבטת למטה ומקבלת חכמה ל
לברואי' ובלחות החכמה שהוא נבורה נדולה על כל המעלות ושמעלה
לחרת ליכה נבורה יותר מחוה מתנה פניה לנ' מקומות לרחשון לעבר
בשון מקום הנבורה והשביעה נחוחה ושתדה ומתחדת לבני מנדלה
ונקרא שם המקום הזה מקום הילדה הוא תבשרה הוא שם אנ"לא
הכלול בתורה פועל פעולות כלי טהרה נמשכים כלי טהרה נמשכים
(כ"ח למשכילים) נקו הילדה והמקום הנ' שנתנה בני הוא שם אח"בריאל אלהי
מקום הענוה ונקרא שמו שם המומחה והוא שם מפ"רישם"ש יה
ישראל והמקום הנ' הוא מקום השמחה ונקרא שמו ישמח"ש יה
ונ' מעלות הללו הילדה והענוה והשמחה מי שיודע ללמוד חכמה יהיה
דבוק בו' מעלות הללו שהוא ירא חטא ושיהי' עכו' ושיהיה בעת
בחלקו (ובכתבי האר"י ז"ל נבאר כו תניאים הנדיקים ל היחודים
ל הוא מלבד שבריך שיהי' נקי מעבירות נם נריך שיהיה בעמה
ושפלות ויראת חטא ותריחק מהנאוה ומהכעס תבלית לחרון כי שם
יפעום יסתלק ממנו כל נשמות הנדיקי' שהם דומים להדבק בו וזה כלל
נדול בכל המדות אין דבר שיקור ויתבטל כח ההנה כאלו שבעם
וכו' ובדבר הכעם ע"ל דף י"ב ופשם קיימו בפ' תנוה ע' שי"ח חלמי
לכם מן החלום אשר בשוה בלבו והחניח בשוה קדישא טריף לה ופתיח
לה בנין אפו ומלן דאתכבר בשוה אחליף בלבו כי בשוה כתיב הוא ע"ו אתעשיר
ההוא כל כם ומלן דאתכבר עשיר ומלן דאתעני בהדי' כמלן דאתכבר
בשדי ע"ו שקו מ"ט בנין דע"ו שחרי בנויה ולח עוד שלח דעקר ק
קדושה עלאה משתרי ושחרי כאחרי ע"ו לל ול ומה ש ול כתיב כיה לל
תבנו אלל האלילים כנוונא דל תפיר לאסתכלא בלבבו ע"כ וכזה
תבין נמ' בשם נדרים ס' תרבעה נדרים דף כ"ב תחד רבא בר רב
אוכח כל מדם הכותם אלילו שכיבה תינו תשובה כגבדו אב' רשע בעוכה
מבל ירדים אין אלהים כל מוחותיו דב ירמי' מדבתי תוחב לף
משכח תלמודו ומוסיף נשמות אב' כי בשם בחיק כסילים יכות
וכתיב וכמיל יפרוש לולת רב בחיק לחד בידוש שעוכותיו מדוכין
מוכיות אב' לים לף ינרש מדון ובמל חיוח רב פסא ע"כ והוח כי
הקדמוני כי בו מתלבם שגל ומוחר בם' שמות ע' ר"ח אלן רשע דל
בשל ובם' מפשטים ע' ר"ר נדיק מ"ט לפני רשע דל כמלל ובם' ם
שוטטים בשוד ד' מיתות לדון בסייף למלן למיל לכך הכוחם נקרא
רשע ומשכח תלמודו ר' אליעזר בשהה האר"י ז"ל לפם קיימו והנה
תרחה כי כ' שמות י"וד ה' י"ו ה' ח"לף ה' י' ו"ד ה' הם נ'
זכור לחורות כי שם בניכה מלחה אין לחיחה לחנוכים כנודע כי כל
השכחה בחה מהחנוכים למען בחכמה וניכה שלין שם לחיות החנוכים
הם נ' וזכור כי לין שם שכחה ומה לותיות וכיכה זכר ר"ת וקלחר
ומוסיף טפשות כי לחרכתי לעיל כי יפ"ר שהוא ניסון קמל נקרא ומן
וכמיל נם כי כמיל נ' ק"ן שכיעך מק"ן שקים שבלחוריים ונם בחיק
הוא נ' ק"ן וכבתבי האר"י ז"ל מלריך בסוד ד' כתות שהיכם מקבלים
פני הבכיכה מביח ז"ל כי לחקוריים החנוכים של לעילות הם ק"ן
חלהים ע"כ חשר לסוד זה עשו הענל ק"ן קנטרין בעיכן מסך כדלי
בחדרש ושעה עשה ע"ל דף ס"ט כי מי שים בו עשה לין שמל שולש
זו כחוב לדברי בריח ומוחה וכלשר יניע לתכונות נ' המעלות הללו
יעיר החכמה ולולו נ' מקומות נקדשו בחלו ולין זה בבדל מזה ובכל
לחד והמלחכים החקבלים מזה מקומות הללו הם הוי"ריאל
(כ"ח יהוי"אל) נבריאל נבריאל שמות בחוכים לכל דבר לעשות
ולהתקיים דבר קללה ובדבה בלי טהרה ולנחוש מעם הללים
ולעשות כל מה שיזכה והם שמות טובים לחין חקר ולין תכליתו ושו
הנ' מקומות שעם הרחמן יהיה הוח תעשרה שכל המלחכות
עולים מתיירחין לכל ישרחין נקדושתו נבדולה ומי שהוא דבוק
כמעלת

במעלת הירחים אחל (כ"ת במלת מן כתבתיה והזכי עמוה
ו"ת מ"ה (כ"ל כי לותיני . על מעשי הוא עכ"ו) הוא מקום
גדול מאד אין מעלת לו דושתו ולעשותו שכל המאורות וכל כח
מרוכז כאשר עוסקים כזה המקום שהוא הם הם הכוכבי' ומזלות
הם נאין מ"כ מקדש שהוא מקום התפוח מי שלא
הגיע למקו' זה לא ראה חור ולא הזיע חכמה מקום אחד יש בשתי תשעו
לתמיהות אין מקו והוא מקום שכלם תלמידי קטנות השכל והתמהות
הנחלים כאשר מתעכבים לעלות והוחים הדעל שיאחד כאחת מצפע היכל
מחליפים כזה המקום שעומד כח המחזה ושומדים ומניח מה שיהו ה
הדבר ויוה כאשר מתעבר חור הכעלם הזה ואחרוכ השפעתו מתעצמו
ויוצא ויוה חוץ לכיכל ואחו הכם מתפוחים לאחות יותר ושולים כאשר
מעשים למקום תשכון ואניעים על קניניהו כאשרי' מיד מדוכ וכמו
האור הגדול הזה כשדשים כלם ושומדים בו ואיכם יוצאים לעולם לזה
המקום קלקו בלשון שכל קכלות התשוה בשן טוב שמרוב תאוחם
מרגו לדעת העיקר כתאכלו בקדושה ולא נחלה מהם דבר וכמה מ
מלאכות וכמה שעיים נבוראי כח בתאכלו זה המקום ונקלה קכלות
התשוה בלשון עיקר יהו"ר (כ"ת יה"ו) וכו' ול יעלה במחשבתך
מחשבה הרעה לחשוב כי דברי תורה הם רק כפשוטן חלילה מלהחזיק
זה המקום שנקלה בלשון קכלות התשוה מאחרי חדם המעתיק לדעת
להשיג חכמותיו כי כל נמולותיו הם בעלמות ונמלות כמנין ל"כ נגודו
כולם בעלמי' מן השמים המומדים בכדין ול"כ מעלות יוצאים כנגד
ל"כ דרכים וכולם מעלות מעלות מקום הפרק כראשונה מן הדלתים
יוצא זיו דמותו כעין ההוא הנה והחדוש ומחזיר ומוחכח לנלבל העשירי
ומחזיר נגולת התשוה הדעל מתעבר ויוצא כנגודו ומן ול"כ (כ"ת ומזיר)
הדרך נשרשו הפרפים (כ"ת השרשים) בעלי היכולת ובאחר
מתעבר שום שרף לעבור ולעלות ולאחוז בשרשו הם מן הממין החלם
מקבל נשרוף מיד הש"ך כי הם קכרו את קכרת העם המתפוחים בשני
יוצא זיו לכן ומחדה שמוכללו ל"כ השרשים (כ"ת לשני השרשים)
ונלקח הם עיקר ל' השרשים בשלימות יוצא הקדושה בעמומה שהשם
מקבלים התרשישים ומן בכל דרך ודרך יוצא כל דבר ודבר מזון ה
העליונים והתחתונים ואחזיקים שכחלו הדרכים היא בלי תערובות
שהם והיא וכאיה ומוסה נשרשים באה"ה ומחכה יוצאת הנשמות
והיא בקרלת תבערה והחרונה ואלו הדרכים נקרלת קברו' התשוה
וכו' ע"ש ואשם קניהו עוד ובכאות החכמים המעתיקים בחכמה לידע
סודם שהם כל המאורות והנלגלים ובקבוחיהם והעולם ונקבוחיו
והתקוונות דני היס והיוס אשר מעל השמים חופפת על כלם וכו'
ובחשבו כל אלו אוכל בחכמה בקעדה קטנה וכו' אחרי מה עשיני
בעלמות על דבון כל העולמים שמאחר כזה מתעשם נראו שכל מעשה
בעלמותיו וכל תקנו וכל נבוריהו לא בחשבו אוכל ואת בלא היו והוא
מאור החוטיא והעונה בעת מרה והוא הכל מעבוד לזה ע"כ אמרו כי
בחכמה היא סוד העולם העליון בעניין נכר והוא מקום קברות
התשוה שכל העולם מתפוחים להשיג עמקו . ותכונתו ויסיו ומחשבתו
ואחרו שבעלי שכל כאשר הגיעו לתכונת האיזור הזה מהם עמדו
תימהים ע"כ והזה תבין כי בתורה הקדשה כשקורין בתורה עניין נכר
מפסיק באמצע הפשוט והניעון של הפסק הוא כיוו מתמיה :
כוונת שלמה והנה אותיות בספר כוונת שלמה דף כ"ה ע"ב וכ"ה כי יש
דף כ"ה ע"ב הטעם כפול בכתבים מדוייקי' בתיבה ת' שהיא וכ"ה
תאכלו הוקוק ה"ת תלת טיפין דלילה הן על המשקוף ושל שתי תיבות
מן הדם אשר בכף והוקוק הבנית תלת טיפין דלילה הן שלם האוכות
ואוכלם והיקוק הטעין בשלמה לשלמה עד אין סוף ביחיד לבני תורה לך
ישראל באותו פרק שבדרין לה שתרו על הר סיני דיים שיכוונו בטיפין
דלשכות להשלותם לתעלה לשם של יהו"ד ובשביות לתלבות הייכו
שם אדנ"י וסיומן ליחוד כל"ל היה בחלת וכל"ה הוא כלומר
כ"ן כ"ה היו לשם יה"ו דל העולה כ"ן כי הוא יפציע בכח הכוונת
המכרות לנבי' כ"ה תחר יי ע"כ וח"כ נפי זה נם סוד מיכעות שהם בסוד התרכבה נילו לשם בכל שעם
ליעלה והנה קדמוני' מודעו זה בסוד ובתחלה פתחי בתחלה בקול
כתוך ובכל פעם נשמו קולם לרחו על סוד הכ"ל ובשבח לתחבי תחל
עוזרן הוא נוגוי בקול טרייתיון וקולות מיוכרי' ל"ע ביטול כל הכעלמות
מכניסי' מן הקודם לקליפו' ובזה שתעתי מהבת דע בין יוכבי תחל בשבת
דחשון שבת התחן לבית הכנסת אחר שמתפללי' מבין הם ן"ך לבקור התחן
מחשים בפתחם ויותר נדול הוא בשבת תחל לבית הכנסת
פתחי יחי מותר הז"ן נ"כ זחרים בתחם ושכיקים ישתקע

מכהן הרע ע"ל דף כ"ח ע"ב תלבי מה שהתחדתי בסוד אא"ל לדין
שבולל העולמות דוק לעיל בתחר התרכיתי לעיל בסודו והזה
הסיוקיים מוחרים לכבוד אתן וכו"ל ולזה אירא בעשה מתאחרות
ת"ר פ"ח ת"ר פ"ח ועוד תביכים הכניס שכל העולמות מובוריס כידם לעשות
הטבע למנוס בנון פי הארץ וכן אתם בנבשון דוס כדי נעשה ותא"כ
בשתע הס"ד לעשוע יי' בקול לוש ושיח הנותנת סנם לבחנו בשתע
לעתיד להתחזק הנון המוסיף כח בנבורה של מעלה ע"כ והכל הוא
מטעם הכ"ל לבטל מעשה הרשעי' וכל זה מכלל תעוכה כחשב כי אית'
בתם' חניגה דף י"ח תיהו מעוות שאינו יכול לתקן זה הכלי על העבודה
והוליד מחכה תחזר והו אין לו תקוה הלא מרין להשיב למקומה מה
ת"ל ובזה תבין מה דאי' בכוונת שלמה דף כ"ג ע"ד : כוונת שלמה
אחר ר' והיל בכוונת ישראל בתחילו על עמון שתפי רוחות טיפה דף כ"ג ע"ד
דם בתחלה יוסבת עלי שבעת נקיים לרמז להרחיק לת הטומחה
מקוה הקדושה ובכוונת הנשים נקניות נ"ב התביישו' בכך בשעה
מתם לבי בתן וכוונתן בשחירת עמון מכל ניקוי וטומחה ושתן שפול
ובפרט בטומחת נידתן התשורה כ"ב לפי תבות טומחה על כל פסול
טומחה והן לתקן התשוות בבר יוחה תם כל תי התחילו על עמון שתפי
רוחות טיפתם בתחלת דמו לקליפה הנרחות לדם בסוד בפוד קיבל
דמשלחנות וקליפת בתם התבמוני בתוב הרחוקה ונלת ח"ר ר"ל ויבית
דשובבנת היל בך ח"ר ד"ל והבן כי נלת ח"ר עולה ל"ח מקום
לכל דין ותתמן בפיון השבע והקיום לכל בתי לחוביים ויוצי לבשו
בסוד ריסי' דבשוב בשבעיה בסוד והוא התחנב בכל תלויות
והוגו בקלי דמת דמשלחנות דתלוש תיהי מסטרי' ודלי' שר' ויבל
לתלמן לדמוני ה"ב היחלב כל תלוה ושובע שתחות יען ובישן כי לין
מתשוחו וברשותו כי אם בלין תרון (ולתה תלחה בשני ע"ב ובסוד ל'
שלם ל"ת ע"ם מלחר יוקן עד לא יבאו ימי הרעה) ולין בשלימת
בתקום שניות בשרתו בתלת לל המ'והבן והני כמי בלבי ובין דיוסבת
עלי שבעת נקיים היו ל"ו בתי הקדושה ובשלימת הבניין בסודם לכל
חנם לב לתוקן כל רונו וסטרת דדיכה ולחבר לת התחל להיות לחוד
ע"ב ו"ל תנם קניהו בפ"ו שנתם ע"ת"ר על פסוק לת הכבש הא יוחתרם בנחם
תעשה בבוקר וה לבוש תהיה מכסה על נופת לף הבי תרין קדמן ל"ע ת"ר
לכסלה לון מבני עדרין דשיעי' תפוחין דלית לון בחת בחיים ולא עבוד
ובתה תיני מחזרין לימן בני עדיות בני בדה דל"ד ה' תיב' ואשתכח
בתיתה שבחה בת חל בכר ונוה והאי תיהו תחת שלם דנוה לתן בחת
עבד כי יתלון ושפח'כי תיכם נבידת'כבל כי יסבב לחם דבד ה'אתתה'
דאיהי מטרוניתא יער טוב ושלית בתיתה שבחה יה"ד ונוח
דאלה בנגע נלוף לי בבית תיהו דם טמא דנלה ואה התם והסגירו
הכהן שבעת יחים לוף הכי תקינו שבעת יחים למהוי בנדתה ולית
מנוכא אלא ההוא דאתעביד בוחת דאחוב דמי לחיכון דלם בדה ה
מסתבון דאימון בלהו דם טמא ה' יחים דכיין ואחן דאתעבר עלייהו
בתלו לתעבר על עשר דבדות דאימון בכלל תר"ג בקודין ושבחה יה"ר
לאיהי מלייתי תומין וכו"ל כל תאר בו חום לא יקרב וכו"ל בהבא
הוה נידין למיהוי בי תומין ולא תומין דעלמא בנין דטומחתיה לתעבר
בה בלך יפה דעיתי ואוחן לון נך הכי לא נידין לתקרב לנבה זר והר הקדש יוחת והיינו
בי חום ולוף הכי לא נידין לתקרב לנבה זר והר הקדש יוחת והיינו
תאור חו"ס ז"ל חו"ס נוקב" ו"ל וכר וכו"ל ונלו תשה בבנת
טוחאת לת תקרב ושל אימון דקדיכון לה כתיב בהון ויקריבו לפני יי'
לם זה תשר לת נוה לותם ונשת לם מלפני יי' ואתכל לותם ויחותו
ע"כ ובזה תבין דכרים הל"ל ולזו לכנסים מיהי עבילתן דוקא בפוף
יום כדי מיהיו בי תומין כל ל' יחים בחוחר כדה וכל"ל וכבר הלרכתי מה דאי' כפ'
פנחם ע"ת"ן יתלן רשות הרבים חלבה שפחה וזבה בת לל נבר
רשות דמחלל וכחם ושבעת יחים ע"כ ועל מה שכתבתי תבין מה כי' בנת כתם'
דאיתיה בחם' עירובין דף כ"ב ע"ב כ' יוסי כר חנינא כי היה יחשתי עירובין דף
בלשון מכתה תחר עשו לי סוד בחשבון בטור מכסן ובי' רמ"י בלשון כ"ב ע"ב
מכתה שלח יביאו בתחרים סוד משפט תרדין תרדין סוד טור ומשפט
דין בטור מכסן הר לל ח"ר ד"ל ע"כ והוא כי הקדמוני מה דאי'
בפ' תרומה ע' ל"ו ול"ו בסוד ק"ם כד עיילין לה לבניה בלחיהו
לחתי בלחיהו פנין דלא יתערב זר בהיכלו חדוה כל"ל ובשתחוה לה
יתערב זר וכו' נם הקדמוני מה דאי' בכתבי האר"י ז"ל לא יהיה לך
תלקים מחרים על פני בסוד סדה ז"ל נדיך לחוור כח מחיית הקליפו'
העומדי בחחרים תחר ז"ם שקים מחרים מלשון מחורים ת"ם לח
יהי' לך שקים מחרים על פני ע"כ והנה הקדמוני מזהר בדה שהוא נד ה' מחל"ם לחתיו
נדין לשהר מנדה וכו' התחיו ע' תקם"ג הת" קדמתי לח מקדי כלה ע' תקם"ג

בליל שבת שם נגד י"ב כיוון דרישת דת"ת ותסדרם כך
נגד נ' חויות כנוסת שני מגולגל
והכוונה כי השפה עליונים שם כלם יה וה
זכרים י"ודין וי"ן ותתתונים
הם"ן וכעת הכניסה תבטא על יה וה
התחתונים העליונים ע"ב ולזה הייתי
נוהג כשהייתי כונם החונות לתוך
החונות נדולה ותכף שם התחתית יה וה
קטנה הנדולה נגד שיעור כניסה י'
דשם יה"ו ותקטנה נגד י' דשם אד"ני ולקחתי הנדולה ביד ימין
ותקטנה ביד שמאל וחברתי יחדיו דהיינו התחתון על פני העליון שניהם
ביחד וכוונתי בשני אותות הכ"ל ואז הכניס על פני החונות ח' ואמרתי
זה מלכתי וזהו פי' כאשר למכנס על דעת כאיתא וכבר"ת וכ"ל
תרין ד"ודין בקטנו' ותקיעין כאין י"ודין וקאתר דאיתין כתיבין ו
ובריסין היינו כאחד משם יהו"ד הנק' נגוו ותקיעה ו' הנאי משם אד"ני
שמת לאחיזה כאחבלעי' וזה נכח בביאור נגד הנ"ל לאמרו מלכתי
השרת כתיב לה ישת פניש ואחה נותן פניש לישראל דכתיב ישת יה"ו
כיון דלהך כי הקדמתו כי י"ו ד"ו ו"ו ה"ו ח"ו תדם דאתכבדת עלאה
דאיקרי כ"ב יתרו ע' קס"ד ו"ל תלת דרגין דאיתין ובלהו חקרון אבת
שבת עלאה שבת דיומא שבת דלילי ובלהו חד ואקרי כלה שבת ובל
חד כד אתי אתי עלאה בטוח לאכרוי ואתין לה כההוא עלאה דלילי
וכד אתי אתי לעלאה בלהו אתיין ואתיין כהדי כד אתי לילה ואתין
בהדי לשבת דיומא ואתין ליה כהילולי ואתקשר בהדי כיון דאתי אתי
שבת עלאה אתקשר ואתין לילה כהילולי ובלהו נכנסין כהילולא דלילי וכו' ע"ש וע"ל
דף וכוס יתורן נמ' בשם שבת דף קי"ט רבה בר נחמן
אמר רב חסדא לעולם אל יבוא אדם לידי קלות ראש שבשבת שהרי
ראינו בני בתירה שנתקלקלו בשבת שהרי אמרו חכמים אין מערבין
לאדם אלא בשבת שלפניה ואין מבשלין לאדם אלא בשבת שלפניה
ואין מטמינין לאדם אלא בשבת שלפניה ואין מוליכין לאדם אלא
בשבת שלפניה ואין מוציאין לאדם אלא בשבת שלפניה ואין מחזירין
לאדם אלא בשבת שלפניה ואין מניחין לאדם אלא בשבת שלפניה
ואין מקבלין פני רבן אלא בשבת שלפניה ואין מספידין אלא בשבת
שלפניה ואין יושבין בדין אלא בשבת שלפניה ואין מתירין נדרים
אלא בשבת שלפניה ואין מקבלין פני כלה אלא בשבת שלפניה ואין
מתקנין מטה אלא בשבת שלפניה ואין מתקנין מטה לחולה אלא
בשבת שלפניה ואין מתקנין מטה לאשה אלא בשבת שלפניה ואין
מתקנין מטה לתינוק אלא בשבת שלפניה ואין מתקנין מטה לזקן אלא
בשבת שלפניה ואין מתקנין מטה לתלמיד חכם אלא בשבת שלפניה
ואין מתקנין מטה לבעל הבית אלא בשבת שלפניה ואין מתקנין מטה
לבעל הבית אלא בשבת שלפניה ואין מתקנין מטה לבעל הבית אלא
בשבת שלפניה ואין מתקנין מטה לבעל הבית

שים רבית קנוסה בסף נחש וכ"ל חני יונח כדיניס והנה התרבתי
סופה עומדת לתחנתיה ע"כ ולפוד זה יכון תאחר הב"ל ולזה במקום
לתת דין אחת לתחנתיה דין תוך דין לתחנת עומדת לתחנתיה וכל דיין
דין אחת לתחנתיה דלי לתיהו דין תוך דין לתחנת עומדת לתחנתיה וכל
די

ואין ענין . ת"ש שמעתא דעובדא הוה בחד כר נש וכו' . כלומר לתקר
לקמן ותמצא בח"י לכתוב זה בקדיקה קט והכי הם קיצין לנה"י . ו"ס שתלי
אומר מקט לחלה היה לחמשי של היסוד וכ"ה קבייס שהוא ב"ה וחכמים
הכריעו ק"כ ותחנה הוא נגח ותני יסוד יתיר ותחנה קט היסוד כולל
כ' קצין כנודע כי הנשמה היסודית אין היסוד הוא י' ועירית (וכדלית) נפ'
פרחם ע"ת ח"ת כמוד נכוכי ותתקדי בן נוכרית על שם אות הכרית
דליהו ' טבה קדושתה דתתמוך תיני ודע יודע כתן דליהו ' ותיהו '
ק"כ וכבר בארכתי בסוד זה ע"ל ' ועירית בולדת כל בי"ם והנה כתו
שים בחי קצין הקדושה כן יש בקליפו"ת רומה חמה בקר ותבלות אחות
ס"ת מעמדה קצין ופרישה והם זר" ועירית דבקיע מיסוד ח"ם קט
מרובין דר' תניינא כן דוסתי כי כח בכלכול לעולם שפכי שבשבש
רחמוהה לת זכה לבניים ועם זה בחדיב ה"ק"כ הקדוש וכרוך דיסוד כי
ק"כ ר"ת קדושה ברכה בי' הטבה בחסבת שהות החכמה הקדמה
קדוש כבודא וכדרתיה ביסוד בקדיק כרוך הוא ק"כ חזקם היה בשמחת
אות ' קדי יפ"ק וצ"כ תתייהב לי' ק"כ חרוכין ע"כ . ובכ' כדלית
ע' קק"ו קצין הדוה לוגל בלדתה וכו' . עלילו תב"ת אעברה נו מעברת על
דעלילו לחד פרדסק והוו תתן בעלי קצין מיעשה מהוות נופת והוה
מלכבים בנופת לחדא ולחבתי הוו כהיהן בשמש והוה יתיב על כורסי'
דמלכותא ותלת מלה תלמידו תמית כרסי' לרגלוי והוו קלין
אלי קדק הכל הכלים לחד קבלת והוו
קלין היו קדק זוכין סנהלין בלא תשבוק לחדו לון לימון מלחי דדרת
אלי פחי וכי ליה קדק לחדת בספר קבלת וכו' . לחד לון ודלי רבבן
דוד עלמה ליה תתן לחכל לחדת למו כרמיה שבע בכלים לימון מהלי
קדק הכל חד הכלים תדין הכל הכלים תלת הכל הכל הא שבע ולימון
' הויות דלחתר בהון למיהוה יהו והוי מיד ולבושין דלחתן הויות לימון
' שמהן לחבני"ן ותכרוי הכל לחיהו להב הכלים להכים ועלייהו לחתר
קול ה' מוצב להכות אם ולחלן דיהב בלימון הכלים כד לפוקי לון מפומוי
ולבני ויהב לבוין בשביעית לכל הכלים שיהב תלין ואתלבשן בשביעית
תתלה הכלילן ' שמהן לכ"נית ן ומכרוי לחימון לחתון דבהן לחתבריתו
אחי ולחדא לחילון תלין בלחיהו ולחלן בעשיי' כרוז לחומר ושומה
שבעה ושבעה מוקק לחלן בלחמיר ולחלן בחיבה יה"ו ד' ה"ו ו"ה ו"ה
ה"ש שין לחימון שבעה ושבע מזכלה שמע דיהבין לבלבל מלותיהן בלחיהו
ועשיי דעלי לחתמר ולחיהו דבני בשיך יכבל ידי כמיתיך ונו' . לחחר
לגיין עתיו לחתה לל תקרי עתי לחלה עתיו בשותפות כמה דלתתוב בדבר
ה' מחיט נעשון ונו' . הכי לחת בשותפות עתי דבמלולך לחתעבידו שתיל
ולחדא ע"כ . והנה כבתבי הלד"י בסוד השבת בסוד המוסר הוה
בלחיכות וקנת לחנת כלון ל"ג ובכר מבת' פרי נ"ל לחשנות דעשוי' עלו
בן לחתתנו לדיהיה לח"כ לחנו מעלים ' תשתנות דעשוי' למעלה
כיוצ הנ"ת דעשוי' במיקום כח"כ וכ"ה
במיקום תנ"ת ומולכות במיקום נה"י וכו' . ובוזד הענין הוא כי הלא
ידבכל העליון ליסוד ד"ת לחלילות שהוא סוד מ"ה לחלפין והנה הוא
לחתלק ל' הכלים כי הלא כבר כתרכו כי ההכלי"ם הם ' תחתומות וים
' הכלים שיומלים מן פה העליון דו"ח מן חור פנימי שבתוך ל"ח
עמוד שב"ו תחתומות שלו יומלים ' הכלים ולחלו ה"ו הכלים הם יורדים
ליסוד העולמות לחחדי ולבן תכוין הכל בד"ת לחתתנו ליי בהדית
קדש ולחלקו ל' הכלי לחתמש כבר כתבנו כי מלוי הש"ם הוא מן הכל
כמו שהכל לחלד נגנו בתוכו ולח"כ יוצא לחון ומתגלה ונחצא כי
כן מלוי הש"ם נגנו בתוכו ולח"כ יוצא לחון ומתגלה ונחצא כי
בכל שם ושם מלוי שלו הוא סוד אהבה וא"כ זה ההכל היוצא מן ז"ת
הנה הוא שם של מ"ה ויוצא מהם מלוי שלוש ' לחותיות ' ד"ת ל"ו ת'
והכולל הרי ' לחותיות והם ' הכלים וא"כ נרוך שתחסון ' הכלים של '
תחתומות דשעי"ט כן יעלו לחיקומם נם נרוך שתדע כי סוד ' הכלים
הלו הם סוד החסדים המתפשטי' תוך ו"ק וכבר ידעת כי החסדים הם
מחסך עד סוד וכללות כולם ביסוד ולח"כ נכללות כולם בחלבות
הרי הם ו"פ"ר חסדי לחלו הם ' הכלים היוצאים מפי יסוד ו"ק שהם
הוא בעשרה מיום כל ה"ו ולח"כ יוצאים ה"הכלים והם עשרה ' לחותיות
המלוי שם ה"ה כל"ל רק שבכללות ' לחותיות הלו במלכות הם ' כח"
והנה הלו ההכלים הם כח"י לחזרות היוסדים מן התיולות ולחתכם נרוך
להוסיף שם נ"כ שהם ו"ו דיוסיף להעלות כי הן שם דבר עולה שלח ע"י
שם ה"ה וכו' . ולחתכם ' הכלי לחתיולות הם השכבות לחורות ב' ת"ת
דעשי' כדי שיוכלו לעלות למעלה מחזרתיהם ולח הם עולים ע"י שם
ה"ה שביוסיף שהוא שם אב"ג"ית ן גם יודעת כי שם הוי ' שהות מחתך
על העולכות ולחתכם יש בשתף להם ' לכללות פרצופה בכללות

חסד וכו' : כמודע ולכן כל שכוונת הכ"ו רלחוי לכוין בהם עתה והנה
הסדר שלהם קול ה' תכוין לל הכל רלחצון שהוא יון החסד והוא קול ה'
על המים ותכוין כי הכל והו יון ' רלחצון חלבו שם מ"ה ותכוין כי שם
מ"ה זה הוא ביניהי הוא לחכ"נית ן ותכוין בבניהיות שהוא יהו"ה הכ"ו
בכלן בח"ם קול ה' ותכוין"ב כי הויה בקודת בסגול ותכוין ג"כ כי הכל
הוא סוד חסד החתבשם בשבי' חסד דו"ח ותכוין כי ע"י תורתם
חלבו עולה שפי' חסד דעשי' קול ה' בכח עכין כח הוא נבורה דעשי'
העולה עתה . ותכוין להכל שני שהוא החסד שבנבורה ו"ל והוא
(ד) לות השני דחלבו מ"ה ותכוין לבשם קל"ע שם ן הוא ס"ג בקודה
בשב"ח קול ה' בהדר תכוין לחחד שבת"ת דו"ח דחלילות והוא
הכל הנ' לחלבו שם מ"ה והוא לות (ה) לות הנ' לחלבו מ"ה ותכוין
לבשם הת"ת שהוא נג"ד יכ"ה הוי"ה בקודה בחוכ"ס קול ה' שוכר
חדשים הוא נגח דעשי' ותכוין לחחד שבבנח דו"ח דחלילות והוא הכל
הל הוא לות (ה) לות הנ' לחלבו מ"ה ותכוין לבשם בע"ל נת"ל .
והוא"ו בקודה כחיני"ק קול ה' תוכב הוא ההוד דעשי' ותכוין לכלול
בקיכון החסדים והיה הכל ה' והוא לות (ו) לחלבו מ"ה נם שם
חק"ב טל"ע והוי"ו בקודה כן בן"ק קול ה' יחיל מדבר הוא יסוד
דעשי' ותכוין קיכו"ן ה' חסדים שבסיוסד ו"ל דחלילות הוא הכל הנני
והוא לות ז' לחלבו מ"ה ונם שם ע"ל פו"ק בקודה
בשוב"ק קול ה' יחולל חילות מלכות דשעי' והוא הכל הו' ותכוין
לכללות קיכו"ן החסדים שבמלכות דו"ל דחלילות והוא כוללת
בשבה לותיות לחלבו שם מ"ה ונם שם ע"ק מקוני והוא הוי"ה דיקוד
נכאות וכו' עיין שם ובכוזור הלד"י ו"ל כי רב הוא .

(ניחור לעניין דיני שבת)

והנה לעניין בנדי שבת לפי ומשתות פלשון לחיתת בחלמר פרשת
עקב כלחר כתבתי לעיל זה לפשוטו כנוחות דעיין בקבלת
נבירתך בכוונה ההורין וכו' ולבושין שבירין וכו' ובכחי חדוה דקונקת
נחירין דחשתלר שפחת ביתך בחכוכת דשלמת פעבדי שפחות ו
וערבי ליל רביעית מה הוו אולין שבדין הוו נטלין לבושין לוכוין
וחכלכן בהורין עד כאן . ולם כן מדקלמר שם ולבושין שבירין היינו בנדים לבושים
לוכוין מכלל הוא דקלמר שם ולבושין שבירין היינו בנדים לבושים
אלא בשבת לבו עולים עד חכמה וביה הנקראים קדש . וחנן
מקבלים מן עתיק יומין בסוד י' מלך נאות לבם לחר שם כלמר
ולבושי דעתיק יומין כתלג חיוך ונו' . וכן לימת בכתבי יוכה
וכבתבי הלד"י ו"ל זה לפשוטו יכוין שמחו על חלוק הש"ו ה"ה דיקוד
נכאות וכו' עיין שם ובכוזור הלד"י ו"ל כי רב הוא .
והוסיל מלד להחסיק קדושה לחדש .

נריך כל חדם להלבים בכל שבת ד' בנדי לבן מלבוש עליון
ותתנון והחזור והחלוק . ונם לחמר לי מורי שבכי נוון
המלבושי' שלחם לובש בעולם הזה כך יתיה מלבוש לחר בעולת
בימי השבת תמיד . וכן ראוי לחכם לחר לבש לחמר פעולתיו שחורים
לפי שלבש בנדים שחורים בשבת לכל מותר ללבוש מלבוש לחר בחת
המלבוש העליון מבני שמה ולח היה ויקדיש זה רק שיהיה לו ד'
בנדי לבן נגד ד' לותיות יהו"ד ע"כ :

עלעון הוזהר שכתבתי לעיל בעי בר נש לסדרה פתורי בליל
שבתא לזה כיון הט"ו בזוהר דעה סי' קע"ח כד"ה יש
מקומות נהגו לעריך בלבוש כתב שמטעם זה יש לחכור חותו
המכנה שמניחים ויקנת לעריך השלחן בליל שבת בפת שלם כל
הלילה שנתפשט מחק העוכרי לנד שלחן ולח מיירת לפעל"ד
דדוקח בליל קודש הלילה שעוסקין בו לחול התיעוך יש בו סייעת
העוכרי לנד . כי נד הוא לשון חול . וזה שחיכו בן בליל שבת
שחניחי בפת לחם חמצה הוא בשביל בבוד שבת שבבודו בלחם
חמצה . ולין בזה מעוש חול ולין בזה ליעוד בלל . ולפת נם קודש
חיל שחוניחין לותו שהתבור חניחין לותו על השלחן חשוש בבוד
שבת ע"כ דפח"ח . ולעל"ד שיפה כיון הט"ו . הנם
שבסידור הלד"י ו"ל כתב תניח השלחן בחקודה כל"ש ושפה פרוסה
עליו וניחה בבוש על ברכת המזון חושט יין ותניחה על השלחן .
להשחיר הברכה עול"ש . נם פתיתין על השלחן ולח פת שלם
חשוש העוכרי לנד שלחן בח"ש בכ"ו עד כחן . לחבל לבני ח
משתות לבעון דספר הקדש חשר דקלמר לפתורי פתורי משתע
כדברי הט"ו ולחלו תשתעין הלח חניח משתח בניתין בתשובה
חם כל חכמי ישרחל נכף לחת וספר הזוהר נכף שכי חכריע לת
כולם . כי הלח חניח לחו חיים :

והוא המוסיף את הכלל כי"ה כלשונו במשלי ט' ז' למשרך תוספת ורמ
מוכריח מאריה שחלוקה מעוי' היא ומוסרת בכתב ולא ישכנו רבלי
בפה כאשון זו ואחרון זו ע"ל ובזה כל פנה תתרום לכך בקלות הדיבוק את
כולנו בי"ה ובזוהר כהן חזר ויאמר אחרון אחרון חדם הוי לי כדין שיסד
את הכלב שיקה את הכיבה הוא הוא חייב ע"ל דף י"ח ע"ח שכשאוזר מפנה
ביאת שבת שתים שהם לרבבא בפנים ושתים שהן לרבנא בתוך בעל
הבית בפנים ויצעני עומד בתוך כי ע"ל כפ' כי תיא ע"קמ"ה בנוסחת
דלית בישראל ד' אבנין יעקב ישראל רחל לאה ישראל שם לאה יעקב עם
רחל לקבל פני כאב לחיכנעם הכי חית ד' אבנין לעשלק קסם ובתוב
שבוע ואון וכו' ע"ל ובפ' פקחים ע"ב ע"כ על הת דאתר בעל הבית בוצע
ורחל (ו) חוכו לקבל יעקב ה"א לקבל לאה ורחל כביכה לבל חד ל"ל
מבת שבת והת בכיתה תתרין תוקדש דיעקב חיכו בעל הבית ח"ל בכת
הוא וכו' לבל בעלינו בסוף מלן הוא ל"ל מבת שבת בדיוקנא ודת
יו"ד ה"ת ו"ת ה"ת ורת לחם דיוקנא עלאה דאבנין דילי יהוד ע"כ
נם בקדושה לעיל מה דתי"ב בפ' בראשית ע"קל"ו ולא חית בלשון לעיל
בשעלם דאיהו חוץ בשת בלי אחר איהו רוצה חיכו וצת וזנו' סם חות
ע"ו ובלא מאכל ואית מאכל אית משקה ולאו בלאו שוין לבל מהות מטרת
דאוירא איהו לעוף על בלא ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל בפי במאכל בעמוד
ובלילית וב' שפתותיו נרירה ושניהם הם בנגד לאה ורחל בלאה וזלפה
ע"כ וזכה בשות חיכיך נוכה י' ורחב ד' אדם מתרכבת' עלאה בחכמה
ל' בוה עמד אתעיר ה"ת ו"ת ה"ת ורת ה"ת ורחב ד' יסוד ורה"י עולה עד
הקיבוץ כי ע"ל בפרשת שבתא ע"קע"ו כה תאור לבית יעקב איהו ח"ת
עתיקא דאיהו חוץ בשת לי אחר דיבוקא דילי דיבוקא דילי לאחלעת כי אחד
לאה בלילו ט' שפתותיה דאיהו א חין סוף ח' תתיאה בשירתן מחכמה עד
יסוד דאלבוא קוצא דילה הם תשלומו לשבוה דאיהו יו"ד ה"ת ו"ת
ה"ת ד' בלילו ח"ת דאתיון יהוד ע"כ והו עולה עד לקדש עד חין סוף
ב"ה לאחוקי ל"ה חין תיסוף ניותר מן ד' לעבד יהוה ר"ה לאשלמה מ"י הוה
ב"ה לאחוקי ל"ה חין תיסוף ניותר מן ד' לעבד יהוה ר"ה לאשלמה מ"י הוה
ויעקב שטור נס אית כפ' בראשית ע"ג ד"ה רבתא תתיבקות דבנסת
ישראל דאתיא מוכלא דדוד דאקרי אבי ותכיון כד תתבדקת לאיחון
דתיון דלעילא דאתיון בח"ת כדין אתיבי דבתא ע"כ ונ"ל כהיום בעל
הבית בבנים ותעבי עומד בתון בתשות הרבים תק הקדוש לעיל דף
ע"ח ואע"ג דעלמת דדומה לעילא דאלטין תיון שמאל ונתת וכל
תתון דאלבסין דילוף ובתיבתא בתת בנלות אתיבי ברשות בעלה
תשבתא וכו' ע"כ ולזה אתיר פשט בעל הבית את ידו לתון ונתן
לעיל ידו עבי ע"י הנשתח ובכה בחול אית בל"ה בדי לאטרוף טרף
ולבל היחוד בשבת אית עולה לתעלה לתוקים תוכלות וכל"ל
לבבי זה לתומרים בברכות של שבת ע"ב פ"י וע"ב ומכר אחר מזמורים
לבל"ל שיר השלשים לדוד גלולי י' שהיה לנו בקום עלינו אתר שיר עבר
עלינו קומם קהוקים ונו' הבא נשבר ואתקנו בשלמה ובסידור האר"י
ז"ל שבת שיר שבשלה הבלה תבא יקבים שתלל ולילית תוכיח ח"ל
בתלתא פרשת בתחם ע"ת ונחלת בה בטיל קדוש בריוך הוא מוקדש
תחיכון תים הקדושים ואזבן בוכלין ומתון דלהון שתלל ובתח עד בתן -
ואשר ע"ו בתאר לית תעבדון ח"ת בכל מוסבותיכם כי תין לאת נתכם
מלכות בשבת ולומרים לולי י' שהיה לנו היינו בל"ל בסוד
תלת עדבית דשות שהיא ברשות בעלה עומדת ובכר בדף הקדוש
בתבתי שעם שהלבו לקבל שבת בשדה ובבדרך הזוהת דף ל"ב בעל
חיבתם שהם שדיו שלבין בדה"ר ותקתר ותוזה לתיכ בעבד שבת בין
החשות שפות פעור תפני תרע ברשות בעבד שבת תחי ברשות תיכת
בה"ר תבוכת דת"ר תבוכת בותו ובבת לקדושת בלה תלבתת ותחדי לה
לקדושת שבת בלה תלבתת רבי יהלי תתעטף ותקי תתר בחי בלה
בוחי בלה עד בתן - ובסידור האר"י ז"ל בפ"ל נ"ם ובשם בר' בלהש
בוד הדשת ובתשר בתבת לעיל ולבעבד"ר נראה שהלת בתב נפ' בתי
ניעוטריא ל"ט שהוא (ו"ד) (ה"ת) (ות"ו) ונסה זה נמשך תן ותחת
בל הבדולות תשר בו בנגו נבודה דשתיק ובוסף בדיקוק דת"ת יבו
להכרית לשתלל ובתח ע"ל ולזה בשבת שיוצאת תן רשות
הרבים הכ"ל דק הקדושה לת תתבעים עד שתבלה נקודה ובתשר בתבתי
כי תעבוד שתלבת דבן תן אחרון לו ובכן נדיקים ישתחו לזה ים לבנין
בית המקדש פפ"י בלה בת"י בלה לבוד הזה ובשם שתומרים פתח ב"ל
בלעיל תבוך בגד הדשת בפ"ד בייהו דשת דש"י והוא כי הקדושה לעיל
ל"ל כי הדשת הוא נשמת נ"ק דשתיק ותתלבש בתוכה דש"נ שתיכת
דתוכת ובתיות שהדשת בהבוה תוכלת שתיכת תתוב בתוכך לתוכיך
הקדושה ובתיות בלעילא בתוכלת דת"ת ולבן יוצא הבל יוצא הפה לתתיות
את נ"ת שהוא תלוי בתיות הדשת דשתיק הבן תוכלת שם ושב"ו עליהן הוא

סתים ובמ"ם שבתיבתו תתרתיכו שהבתת לתתלבשת בהלי רוחה לשתיך
כי שתה הוא שניהן סתום ואינו שתגלה בך להחזיר לו ח"ת ע"כ · ולפוך
זה תומרי פעם נ' בלי בלה בלחש שהיו"ד בנד הדשת והוא בוך מוסלת נפ
בת"י נ"י ע"נ לבוך זת ו"ת ע"ל ד"ה ו"ת ודק"ת הכ"ל מוך טלת דבהוך
ובוה תבין בפוך בשיטור י' כתבי' שבים דשנים יתבלבן בתוס וולת
לבבי תדם והוא כי הקדושה שהלת ומעל ובתח נ' דשנים והיו תתרוחב
בתח תשת ובוכי שורדת בבתיבה לת יסבוני רבלי ובכ"ל תלת בלא הקדושה
כי יש תקוה להכרית לחשבי הללו ע"י תפלות ובוחת בכ"ל ובא"י תקתר
כרוס וולת בבני תדם ודרש בנא דבריהם שהם שומרי בתיותו שלם עולם
ובבי תדם תולבלים הלו לוה תומרים בקבלת שבת תזמור שיר ליום השבת
ובסידור האר"י ז"ל ר"ש לימוד להבית הבריית שהוא הכסא לשמח שהוא
בתילולו וזה ע"י שם יו"ד ה"ת ורת"ו שלו ר"ת טוב להודות ולפ"ד שהוא
מאוד כי הלא תומרי בתיותו זה בשרית השני ע"ל דף ט"ו ע"ד ודף ע'
שהלבתי בתיותו וזה"ב תומרי"י מלך נאות לבש ע"ל דף ק"נ ע"ב
שהוקדו ל"ת הלולות דת"ת ה"ת ורת"ו בפ' בראשית ע"ל דף ל"ב בשלח ע"כ ויחזר
ל"י הלל תמה זה תנעק הלי בע"ק תלית כד תתבריר בלה בתיב עביד
יאת (ויהיו תלבות) ותתמרו בידוי עילאין ותתלין ע"כ · וע"ל דף
ל"ב ת"ח תה שבתבתי בבתיתר ותוחו"ל ויהי נועם בשנין שתלבן ושרו ותיך
להבדרת לרשעים הללו וחובן ב"כ ע"פ הכ"ל דף קכ"ו ע"ב תה מזמור בפרשת
שהלבתי בסוד טל והכר לעיל בתבתי מזמור שיר ליום השבת פתח ע"פ
וכד ויתי נפרש דתקדי דתקרי אחר ויעי לה תבלים דעלוותא וכ"ד תתקדיתת
בלילת השחר על שם תקדושה דעלוותא דתבלים לה בילדתי הם"ד כתוב
הרה תקדיש ללדת תתיל תועק בתבלי תמר ר"ת פהנות ותוק תלין
תלבי דתבתתא עלאה תלרי תקלה תלרי דור תורה דתיקת לון שעתא
וכו' · ותלון תיכון תבלים ועיכים דילדת דתיכי שכי תתי דתתמר כך
ותעל ילדתיך וכל בין תבלים לבותה בתון תתעבת שבעין לבשילא
עד דיתעבר קול דילה עד יהוד ויעד קול ר"י יתוללו ובבפר בוותם שלתה
דף קי"ט ע"ב ד"ה ויתחר שהר סלילות ובפרט מזמור יענך התסוגל בעת
פיק ובבתיב האר"י ז"ל דתית כיה ח"ש תותיות מ"ל תותיות בסוד
תח"ש שם"ל הבעלין ותוק נס לעת לידת תאסף כשוסבת על המסבר
לשתבלל עלי בסוגות הלב בתשבה בסוגיו"ן תמזור הכ"ל בסגד תשע
תדשי העבור ובבעים תיבות בנגד שבעים תבלי תילדת ובעיותיה
בשעם הסוגות בילדה תעבה והבן בי בבל קול וקול יורד תשפתת
של תיש מלשלה לשהה תדרגה ת"ין בו לא נוקד בית הבליט תן ע"ג
תפתחות הכי שבבר ע"כ · והת דתדייק התשמל העלין ע"ל דף ע"ו
בסוד שתר ישראל ובול תלבוש ובבתבי האר"י ז"ל והנה התלבוש
הוא בוקיא אור פניאל בסוד שם בדוש לתפוקי תלף ותפני תים
ע"כ בשולם הירידה בתלבוש חשמל אלא שהב הוא בירי ותיו בתיריך
תשת"ן ואור פניאל זה עולה בתין תלבוש ולתשב בשולם בירידה
בלבוש חשמל שם תלף זה עולם תין התשמל הוא דיוקן
התלבוש הזה עד בלן וכו' · עין לעיל דף י' ודף ע"ו ע"ב ולבך
תדייק התשמל העלין ·

והוא כי תיתי ◌ פ"ק דתעבית תתר רבי יותנן נ' תבתחות
בוד בקו"ה שלא תיסתרו בוד תלף ותלו בן בל"ת בן
ושל נשתים ושל תחיית התיתים עד בלן · ובסידור האר"י ז"ל בסוד
ברבת תלבים עדוותים הבה תדם על ידי עוכותיו תובד לבוש
נשתותו ובלילה בשעולה בסוד מ"ב תלבות תחבשתו לו לבוש
ביחדם שהוא שם תלל"ה (עין לעיל דף כ' בפ"י תל"ה שהוא
התשבך ושורש כ' תלף לתת שבפעים לתיכך שהם ע"ע (עין
לעיל דף ל"ה תה שבתבתי בסוד אבן בוד ע"ע בשורין ובבתבי
האר"י ז"ל ועו"ו תתרו בתתר יתקדקות בתיבה בתיכו תתרבה
תו תוסיף הם"ע בשורין שלא הלילו בה בפעים דוגיה לתבלין ולבן
תלל"י תל"י לתה עובתיבי שים בפ' (תל"ף) (לת"ד) (תל"ף)
(לת"ד) שים בפעים דוגיה לתבלין שעולים ע"ע להושיט לה
התלך שרביט הזהב כי הוה בלן שם ה' תבדים דבוה שהיו
הבבות דתת דתשר בפוד תבם בפעים ובתיבה לה דוגיה לתבלין
על ידי היסוד שהוא השרביט לתלוי בה הם"ע בשורין ותיוק
לתחר בן בשלת לילת השחר שהוא קדושת דבשלת דתו תין
תבד בלל בשולם תחבשי בשת שהיה כי הלוה הוא תבד ולו
לתוכר תל"י תל"י לתה עובתיבי כי הבדים שם הם"ע בשורין
עד בלן · וזה תבין נ' טוף תעבית כתבתי לעיל ועביות
שבבן לוחרת קבו ובתבם לשם שתים ובלבד שתעשיהו בוכוכים

ויאמר בפרשת פתחם ע"ת"ף

כמפר כוונת שלמה דף קיט ע"ל

ויאמר בפרשת בראשית ע"ו

ויאמר פתחם ע"ק"ו

ויאמר פתחם ע"ת"ב

נ' פ' תעבית דף כ"ב

נת' כפ"ק דתעבית

בשלמא לרבי יוסי דאמר אין מקריבין אלא מן המובחר אלא לרבי יהודה דאמר מקריבין אף מן הפחות מאי איכא למימר אלא לרבי יהודה אין מקריבין אלא מן המובחר ורבי יוסי אומר אף מן הפחות מקריבין ורבי יהודה אומר

עלה בחושבנא (ר״ל ע״ל דף כ״ג ע״ג חתם קדישא כל ני׳ תקופין ועבורין
בעלמא בקדישא הוו וכו׳ וע״ל דף ס״ה ע״ב ע״ל
ולזה מביאים שם זכאה עמא דידעי לסדרא שבחא דמלכייהון כדקא
יאות מיבעי ולבלתי שכוחה הבלותה כמה דאתתקנת • ואיתא בפ״ק
דיומא ר׳ שם״ן חתם קדישא לעומת דעומת קדישא תלת עלתין
ופקיבל ע׳ שם״ן חתם קדישא לעומת דעומת קדישא תלת עלתין
ע״פ ויקבל תפלתכם בקיום יומא לקבל תלת שבתי ותוקמוה וכלא חד (כתיב
ע שם״ן תהלה לבבך חי׳) כיון דשבלולו אחת קדישת לכי כניסתך לסוף
לאתתדלא תשלולו כצורך כי בניסתך תלת במלי תושבחא ולאתתא
ובלוריית כדקא חזי לון ומיון דאתתדל במלין דאתמרין וכמלין
דשבחא דיל שיהו כה כם דקא אתכלל שבחא ליל ליה תוקפא בשבחא
דישראל תרין מלכין מקבל ע״ב כיומיא דשבתא ותיונין שוו ידיהון על
ניסי ואתרי ווי לבלבוית דלית ליה תוקפא בקדוש כרוך הוא ליע״ד בעי
לאתתדלא בנעימות ובשירין ובתשבחן דאתיהיבן ולאתשבלא
בלוריית כלי יומיא דיהיבו ליומין דשבתא דאתעטרת הוות נהורא
דשבתין כגון כן מיבעי בתושבחן דשבתא ודיינו נשמת כל חי
וכו׳ • ואחר כך תומרים שובן עד מרום בסידור האר״י ז״ל ביום
שוכנת בת״ת נקרא עד (עיין לעיל בסוד השיבים) הכא יש
לזון ל׳ שבתים כל אחד מן נ׳ תיבות והם נגד י״ב מלאכים
דסחרן למרומיהן וכו׳ • ומוד זה (עיין לעיל דף י״ב ענ״ל
בסידור האר״י ז״ל ובורח את אחד יכול יכוד דחכמה ובינה קיבל לבבכם
שבעיר יכוד ובטרם דוצר תבין דבריהם עולה וקצר עם כל
שהיכלות דוצר תכין עם ו׳ היכלין דחכמה ובינה ולומרים ו׳ פ׳
בכל ואחר כך בכל יחוד הוד דחכמה ובינה והכל שבחתן נגח
דחכמה ובינה והכל יאתמרו ת״ת דחכמה ובינה מן קדוש כיהו״ד
בכל ירוממוך סלה נבחם דחכמה ובינה יומר בכל חצר דחכמה
ובינה כלל קפיצת וכו׳ • כלם בחכמה עשית כי חכמה לומרת
ובינה עושה כסוד ל״ב נתיבות פלוסופיא כל״ב אלהים (ועיין זה על
ידי) מאחר פרשת קדושים ע״קו״ח תהא חכמה בלא תהא
קדושה ע״קו״ח לזה לכללו למהוי מאמא ותהא כתר עליון על ראשיה ליה
כתר עלך ועלי לעלה מחדל ואחר למאמא דתיהוי תחותה
ויהיו אחד כלל ואחד ומיחד עד תלתין ותרין יהי כן ויהי כן ויהיו
עבידת מלאכי מיד ובנין דעבידת מאמרי ומוני בלא עבוטא
בל״ב שבילין דכהן תתבדיהון כל עובדוי דכרחיות לתקריות כבוד
וכו׳) מן עריך חלק היכל הרמון ת״ת דוצר יכנין דכרחיה
עולה ותתקשר עם היכל דחכמה ובינה דכרחיה עיין
לעיל ואחר כך תומרים לחל חסד שבת כי בחול עשיה ויסוד
שולטים לך ביום השבת שלטנות הכרחיה והו ויסד על כסא כבודו
ושם בכרחיה סוד (אהי״ה) (יה״ו) ואחר כך עד תפלת ושמת
משה עיין לעיל דף כ״ג ע״ב וד׳ ונם עיין לעיל דף ל״ח ע״ב
כאחר פרשת דלזה כך קורין בתורה אחת ° כאחר פרשת ויקבל ע׳ שם״ח
ויקבל ע״שם״ח דספר עזרה ביומא דיה״כ ולא הל תוקפות תניון כתיב ויקבל בספר
תורת אלהים אפורש ושם שבל ויביאו במקרא ולא לתוקפות רזא
דלזון פסוקי טעמין ונקודות וכל לזיון דיוקנין ורזין עלאין
כלהו לתתסר לאתה אפוני לי בכל הני דיוקנין לתתסיר
תורייתא לאתה ספר תורה דלזיהו ככל לזיון קדושתן תאתי לזיהו
אפר אחר מכל הני תקונין ורזין דאתתסרו לי׳ לאתה בתורייתא דכתב
אלה רזא דל כד כורסיא קדישא אתעטרת ואתכלילת בתורה
שבכתב כל לזיון דיוקנין וכל לזיון טעמין ומסורת כלהו עלאין
בגוויהו ואתחזיהו כגו כורסיא קדישא ולזיון דיוקנין דאתכל
תורייתא דבכתב בתורייתא דבעל פה ובהו אתעבדת כאתתא
דאתעבדת מן דכורא ואתבנאת לתתון עלאין לאחדיהו בקדושיהו
כדקא חזי ולא לתתון ככי כדאתבנת ואתעטרת
כורסיא מיהו דתורה שבכתב ותתן לעיל כל דיוקנין ולזיון
לתקדשת אינש כעי לאתעוא בתתון לתורייתו
כדקא יאות וכדין כלא לתקדש קדושא עלאה כדקא חזי כ״ש
וכ״ש בשבת יומא • כהאי יומא כעי לסלקא שבעה נוכרין לזיון
רזא דתורייתא לקבל שבעה קלין (וסוד שבעה קלין ומוד תורה
שבכתב ותורה שבעל פה עיין לעיל דף ק״ל וקנ״ו בלזיכות
וקיסוטין דילה עיין לעיל דף ק״ך שהם כ״ד וכתבתי בחי׳
ז״ל בסוד קדישת התורה דא כי הלא מודא כי החסדים הם
אתפשטות תוך ועוד לזכון (כי הוא סוד התורה וכאחר התרכבי
לעיל הכה פעמים עיין לעיל דף י׳ בלזיכות) והמנולים
שבהם הם המיוחדים והמנולדים את האותות ונחתם בחול אין
נלוי רק בכה״ק ק״ך שתה שבעה כנ׳ תחנונות דתחת הנה כל ר׳
אותיות ר״ת אחד ואחד מהם מנולה לחתם כסדר כנ׳ תחנונות
כתחנונות שם תור מנולה לחתם כסדר ידעת ׳כי כל מציאות
מתחלה אין תכונה הוא יכול לכבד שמתנלה כי כבר נפסק יכול
בינה לך מה אתנו לומדים כי כל ה׳, מנולים קעגין הוא כי כיון
שהתקדשו הם מנולים מכה לתור שלהם בכל הנקדשים ובכנסת
סוד דתכמה ומתנלה תורם בפנים לך ודאי שהינו נקדש
נלוי כמו יכוד והנה אין נלוי רק שהי שלהינו ת״ת והיכוד
בולו ובמנת הנדול שבכולם הוא היסוד כי בולו בנלוי ובכן
ר׳ כרוספדאי לת הוא סליק לזלת שמי כי הוא המיקבל
כלהב מנולף בפולו שהם כ׳ שלהי תתתונים שלו ואחר שהם
אלו הם שאר עולים כי החסד נדול מן הנבורה ואחר לך ת״ת
ואחר לך נצח ואחר לך הוד ואחר לך יכוד ואחר לך מלכות
(והכל בכ״ל דף י׳ ונבין לזה נגד מלכות קורלן מפטיר) ת
אך ת״ת והיסוד נדולים מבולם וה״ו קטן מכולם כי שם התורה
מוענת כי אינו רק כוד עטרם לנד ובכן הכל עולים למכין ׳
לפולה כשם שהוא סוד השביעי עד כאן • ולזה תרנה להבין
בהיאור היטב עניין לעיל דף כ״ב ע״ב ודף כ״ג ע״א ו״ב ותריהם
בפלוים ולזה קלחר שם בפרשת ויקבל שבעה נוכרין דלזיון רזא
דתורייתא וכל״ל ולקמר וכן בזמנין ומועדין תוש על נו רזא דל
(ר״ל כי עיקר מחסדים לזיכם רק ה״ת) ביומא דכפורי שית נו
רזא עלאה ובלא רזא חדא אחת דלזיון חמש דלזיון חמש דינין מתתא מדבקת
לזיהו קדישתא לתתא ולזיון רזא דתורייתא שית דלזיון שית
סנדרין ובלא רזא חדא דלזיון חמש שבע לזיון שבע קלין ובלא
רזא חדא חלין • ולזין דה״ת לאתוסיף חד על תלת בנין דשמשת
דכיהר בההוא ומיא לסמיא ולתוסף בהודא על סיהרא והיינו
רזא דמוסף (והיינו כי לזיהו כסוד רביעית ובסוד שביעית עניין
בספר תורם כעי דלעתיד חד קלח וכו׳ •
ע״ם דכרים בקלחים ע״ב זיוד כההוא שעתא קדיש ליעקב רב נוחמא
ולחשבון ולתת לתיכין קדישין ראשית ידי ומיכי לון בשושנת ד
דלזורייתא וכל הלזיכה ולזיכה מיי לי לקחי לזיכה על פרשת פלוני
בשבת פלוני ולזיכה פלוני על פרשת׳ דשבת פלוני וכל חד וחד
משם׳ לקדושתא הכוח שבת דילי ולחקיר לון לתשבחא חלין
ולא לתעלקה ריזכה בלזיכה החכדי׳ תפילו כעולה נייחה ולפילך
ביה תיכם לו לחבי׳ בתת ל׳ חלק כל חד וחד כיה דסמיך לון קב״ה
ועל כך תתעטרת פרשתה דל קלקן לזיכון חלין ותתעטרין על
כורסי׳ קדישא וכו׳ • וכלה חולקי׳ מאן דחשלים פרשתה דכל
שנתה שבתא בדקא יאות כאילו לחשפיק לעילא וכו׳ ע״ש •
ונעם שפתוחה פיו בלי נקוד ויש תנין ונטעמי׳ונעשה קדישת התורה
ע״ש ומן דף י״ט עד כוף כ״ב ומם דף י״ט ע״ב על פרשת מקרא
ול׳ תרנום ואלזיכון לו ישיו ושמותיו ותלכה דכרים בפלוים ולפם
קניהו כי הם״ת כלי ניקוד ונטעמים מורה על ו׳ מלכים דמיתו שהם
אחותיות ותתנין שעליהם ע״י יסוד דחכמה בחתשבה
לתתבריל כולה כי ע״י קדישה שנדם קורל ומשוך בו כו״ש שהוא
תוויה שנכתב לת הטעמים ולת הנקודות בקדישתם ישן הם מורים
בתיתיית החתים שחורו לבחיות ע״י הטעמים כתדשים שבאו ונם
ע״י נקודות שחורו לתיונן לך התנין לון להם נדמוד בלל כי שם
בחי׳ חולות בהיותם מורחים על הנופות בסוד ובפוח עליו תלכל
נם תשנת חילוק לחר כי הטעמים לו הנקודות יש מהם נתונים
למעלה מן האותיות לו למטה מן האותיות לו בחתפנו לך
התנין כולם למעלה מן אותיות לוגם מונעים בהם ובאחר ענין
אותיות שהם הכלים ושם ר״ת המשמים בשנת זכר להוליד
כולד להיותו מנר על ידיהם ניר לידים (ע״ל דף כ״ח ע״ב ודף
ב״ט ע״ב בביאור ומבואר בהקום ויש כ״ם לתנון ותלהה פלוים)
ובהם הם לכ״ב לתנון ונלזו הכ״ב לתנון מהם נמטיירו הכלים דיוה״כ
פנים ואחור וכו׳ • ע״ל דף כ״ב ע״ב ונם ע״ל דף ל׳ ע״א
ומסוד טעמים ונקודות וכ״ם כל הכ״ל תבין מה דלזי׳ בחום ברכות
בקונות את שמע מדוע לתמשיל לומני שהוא עיקר הטעם לתשוך
את תור התון שהיה תסר וכה תענין בחומי׳ הובא בפ׳ ויקבל ע״
שם״ט ובפתתו שמדו כל העם והיו כל העם ל שפר ספר תור ע״כ ולתאחר פ׳
קדוה מה מדליין והיו העם חל ספר תורה חכל לפ׳ ד׳ ס״ת שבומות היה ויקבל ע״שת
לתיתיך סוד הטעמים שהם בתים תיהון דל״ק שהם עיקר כל
פיית ו׳ תתיתונים כתסר שלח קבלו תור התון תכל נ״ר תקבלו תור
בתון כל ת׳ לפי מדרגתו שהם שהוא לתרך תבנין כי טעמים
בכתר ונקודות בכתשבה שהוא הבל ותתון בעינה ובלבתן כמיון כפ׳
תותיות״ם של שם יק״ק יו״ד תחזרו כמיון כמבי תותיות״ם ולכך

ולכך תנו מתפללים סיה"ר שם יהו"ה כשליחות ויקבלו (ו"ה) תן אור
החיון ואז יקויים מחה תמחה את זכר עמלק כי כאשר ימחה שם של
רשע הזה אז יהי' לנו נחולה ויקויים כיום ההוא יהיה ה' אחד ושמו
אחד וכיון שיום כולו ע"י יהושע דייקא כי אז יחה תמחה את זכר עמלק
ע"ל דף כ"ב בהרכיבות וע"ל דף ל"ח ע"ב והוא כי תיתא כפ' אלה לך
ויקדים משה להושיע בן נון יהושע ואיתא בתדבוס יוכבן בן עמיהל
וכך חתם משה עמותתיה קדם משה להושיע כד בן נון יהושע ע"כ:
כי בפר התרכתי עמוה נ"ב עמיהל לשון לעי זים בו עמוה חין מיהל
שולטו בו ע"ל ואיתא עוד בכתבי האר"י ז"ל להשיר הנחות תבוין בשם
י"ה כי נחו"ע נ' י"ה נם מלוי של י"ה בהיין ו"ה ה"התלוי שם
ו"ה ה' שם ב"ע נ' נחוש ו"ה תאיר ליה"ר כי נחש נחה שם כע נחוש
כל"ו תחד בשם י"ה כפשוטה ו"ל הוא כתיתית התלוי דהיין כי כל
הנחוש שרשה בשם י"ה העליונים הנבוהים כי שם י' מלך נחות לבא
(ומה שמחייחן בשם י"ה עליונים הנבוהים ונם לתה אמרנו בשם י"ל
ה"ה שבתלוי הין) הנה ע"ל דף ס"ו ע"ב על פסוק ויכי כלותה ויתן
יד דוק ב"ע זה וש"ו ונם דף ס"ח ועיל לכך תיך להסבירת לישעיה
שהם עבד מטוקף ושפתה מטוכפת ולפרש שבוא תכי תכות הוא סיפה"ר
ותבין מה שכתבתי כי אחי משה שהיה יהושע עמו ול"ב רחוני ש
שתשרה עליו שם י"ה ותבין מה שחדייק י"ה העליונים הנבוהים כי שם
ו"ל כי תלוי האחות ד"ה תלוי הין שם נבוהים הרבה מאוד שהם
סוד החון העליון ד"ק ע"כ.

כוונה מופלאה בשירה

ולפוד זה יש לבוין בשירה שהיה בדף פ"ח לבוין בפוד כי נחה נחה לפוד הכ"ל ונם שתוחרים עוי ותחת (י"ה) לבוין בתלוי הין לפוד הכ"ל כי שם זה הוא בחון ותו יש להסבירת לישעיה לפעולתך ולפרש הכ"ל ובכה שם תפש קניהו תחוש עתה בשפודת שחרית עולה עתיקא קדישא עד אות הין אחד שם ולבן נקרא פי ומר על סעודה זו שפודה דעתיקא קדישא וכו' : (עיין לעיל דף ס"ו ע"ג) ולפוד זה תלמו מומוחים (אחר"ר) (לסעודתא) (בצפרא) (דשבתא) ותומין בה השתא עתיקא קדישא אית בתאחר פרשת יתרו דכי יהודה אחר בעי לאתעבדא בהאי יומא ולאיכול תלתא סעודתני בשבתא בנין דיתבתא שבתא ושבועה בהאי יומא בעלמא וכו'. רבי שמעון אחר האי מאן דאחלש תלת סעודתא בשבתי קלא נפיק ומכרזי עליה לו תתעבד על י"י דת סעודתא חדא לקבל עתיקא דכל קדישין והרכבתיך על בתיתי אחרן דת סעודתא תנייתא לקבל חקלא דתפוחין קדישין (היינו תלכות והאכלתיך בחלת יעקב תכיך דת הוא שלישי דתשלים בושיר לכוין לקבלו כעי לאתחלחא סעודתני ובעי לאתעבדא בכללו סעודתני ולאתחדי בבל חד וחד וכו': עיין שם ת"ח בסעודתא חלין דתשתודעין ישראל דתיכון בני תלכא דתיכון מהיכלא דתלכא וכו': ובכתבי האר"י ז"ל והרכבתיך על בתיתי אחרן בסעודה דשבת עד כאן בסעודה שניה כי לו היה סעודה דעתיקא קדישא אתחו תקבלים שפא יעתיקא קדישא ואפני זה נוכר בכתוב לו תתעבד על י' קודם והרכבתיך על בתיתי אחרן שלא בסדר הסעודות נס סעודה דאחרונה יש בה בללית שפא מעל בתיתי אחרן ויהיו דקאתר לו תתעבד על י' מקבלין שפא מעל בתיתי אחרן שתקבל הוא עיזו מיעתיקא וכו': וקאי על חקל תפוחין קדישין שתקבל הוא עיזו מיעתיקא קדישא בסעודה דאחרונה לעיבך נוכר קודם וקאי נס עליהו בסעודה שניה שתו מקבלים שפא מיעתיקא קדישא הוא סעודה שניה ושם כי סוד נ' סעודות הם התפלות דתתוכים שבשניהם למדרנות תכות וחנ"א למדרנות מוחין ובסעודה שניה שלין חנ"א בתשתה ובינה וו' מוחין בנ' עליונות דתכמה ובינה ובאהר תקדק תיונת שבסעודה ג' בשיעו שבניו תל תכמה ובינה בסוד נ' דתתונות שבסעודה ו"ם חקל תפוחין קדישין בסוד קדש קדשים לפני ולפנים ושבסעודה שניה השיעו הבניה בשעיירים מן תכמה ובינה בסוד נ' תכות ולבך בסעודה זו תקדק סעודה דעתיקא קדישא כי עד שם התפשטות הכתר ולפיכך נקרא קדוש זו קדושא רב' ותחנם סעודה נ' הוא סוד התעלות ועיל תבוין בתוך תכמה ובינה נ' תחתונות שבו נ' תחדונות שבשם ונ' תכות שבו נ' תכות בלבי תבריס כי אין קליפה שולטת שם שבולל בתכמה ובינה ויהיה סתוך לעוכח העליון שבוד נ"ר דעתיקא קדישא והו את הזון ותחנם עליה זו לא השיעו תלכות דק ועיל תבוין לבסדו לביכך נקרא סעודה זו בשם ועיל תבוין ותחנו תתפללים שנם התלכות תשוב

פי' ומר על סבת

מ"ש בתחלת ע' ק'

מאחר ס' יתבו ע' ק"ו

בזה תבין מה דאיתא בזוהר פרק תלו קדרים נוי כפ' תלו קדרי דף קי"ב ה"ה לשונו והכי הכא תלת יהא דכוותך של שבת כהכוותך של חול. ואיתא בתיקונים בתחלת פרשת בראשית ע"ב ה"ה לשונו תת חוי כל תיכון שתיקון סתימין דנפקי מנו מתחדה וקלא נשוע לון לת תתקלין עד דתלה נלה לון תלן תלה דיומו דכור. והאי דכור לקבל שבת. ובנין דשבת לקבל דכור דכור דחול לשון בשבת. וכך הוה עכיד ר"ש כד הוה חתי לתתים דקא משתעייא הוה אתר לה שתוקי שבת הוא ותשון דדכור דת בעיל לשלטא ולא אתרת ע"כ. ועיין נס כן בתיקונים פרשת שלח לך ע' שכ"ח ה"ה לשונו תת חוי כל עיול שבתא שמיתין כתין לשדייה על עמוה קדישא ובשתיתן דמדיקיה כלקין לשלח כד נפיק שבתא בשותין שלקין תיכון דשלחו עליהו דישראל וכו'. וקיימין בדיוקא קמי תלכא קדישא והקדוש ברוך הוא שתיל לכלהו תלי שדוסא הוה לכו בההוא שלתא כתוריתא וכלה תיהו תלן דתשדם כחדוסא דתוריתא כמה חדוה עביד הקדוש ברוך הוא כניס לשלתיא דילה ותאר שיעו חדוסא דתוריתא דתחרת כ בשתתא דת דשלחו וכו'. ותשיים וכלה תיהו תלן דשתתא דתסתידת קמי תלכא על חדוסא דתוריתא דקדוש ברוך הוא וכל תלכא דילה וכל תיכון כשתיתן דמדיקיה דהו בנ"ע כלהו מ מתעטרת בההוא תלה תו שתעטת תכוינא קדישא דכתיב יקר על יקר ועטרה על עטרה ותעטרין לתכוה בההוא בר בם בשתתא דתאר קדוש ברוך הוא לתתכנו לתשתא חדוסא ותלין תדתין דתוריתא ותשתיה דשלחו בר כלהו תיכון דשקין על דיכין ותעטרן ליה כד נתתין וכלה תוקדיהון דכל תיכון ד דתשתלחן בתוריתא יומא דשבתא יומא דנוח וכו'. ותו לפי עניית דעתי תתיכות הסטוקים יכור את יום השבת לקדושי כבר את תכיך ואת תמן דוסה לומר כי בזה תוקדש את השבת היינו שתתחם ניתורה ביום השבת אז תקיים כבוד אב ואם. וע"ש זה בסוד הוח פי בומר של שבת זה לשונו חברו מצרי תקל"א ברבור ובקל"א וכו' ואלין מילי יהון לתקישין ותתן מאן שרי"ם הלא ההוא שתשת וכו'. כי איתא בזוהר פרשת בראשית ע' כ"ד זה לשונו ר"ש פתח ואמר דברי בניך כחה אית ליה לבר בם לאתחדלא בתוריתא יומא ולילה וכו'. תבן בההוא שעתא דאלה דתוריתא אתחדשת תיומני דבר בם היה אלה סלקת ואתעתדת קמי קב"ה וקב"ה נטיל לסהוא אלה ומשיך לה ומעטרן לה בשבעין עטרין וכו' ע"ש.

מ"ש בראשית ע' ק"ד

ואלה

זולתה דחכמיתה דאתחדשת מלקח ויתכח על רישיה דהדיק ח"י עלמין
וטפח מתמן וטפח משמעון חלק עלמין ומליק לעתיק יומין וכל אלין
דע"י אלין דחכמתה לימין בדוה סתימין עלאיזוקו' ושלימת כתמיכי
עלמין נפיון דעין לה דיתה חלמים וזלתך וכו' כהוה מלה עשת
ומלקח ואתח ואתעבידו דקיעה חדא וכן כל מלה ומלה דחכמתה:

(ליתו מה שהוא ע"פ סוד התוס') וכו' ע"פ וכע"ל מתחר הכ"ל
ז"ל מיתיקון דתעבידו דקיעין ואתלון דתעבידו מדן בהדוה תושבחתא
(ר"ל מה שהוא ע"פ כשהר מתעביד מוה דקיע ואריך וכיון דתעבידי
דקיעין מתמן מתן אדי בהון הדר ואתר לשום שם אהל בהם שהוא
שמיא דקיעה אוי אדידי כהו ע"כ. והכה מהנדי תקלא ע"ל דף ט'
ע"ב ומוד קול ודבור היכו"ת ומלכות תפם קניהו דף כ' ע"ג ע"ש
מ"ש בהיאית ט' ק"ן כי אלא קדי לדבור שבת ונקוד מחנדי תקלא
היכו הייולת חיות פקדות לתם שמהו ואו לילין מילויה יהן ל
לדקיעיה כי מפוד התוס בשבוס דקיעים וכו"ל: והכה שם פריך
וכיון דתעבידו דקיעין מתן אדי בהון ונקוד מחנדי שמיא דקיעה.
לוה דתחר כלן ואילין מילויה יהן לדקיעייה ותיון מתן אדי הלא
הוה שמיא ע"ל דף ל"ד ע"ח: ולוה אתיה בחדוה ויקבל יתם
אחר קב"ה עשה לך תקלות השבת ודהם לפניהם והוה דחי' כ"ב' אחד
דיני מיוחדות דף ל"ו מכלף אלדין ומיהות שמיהו נפי לפדיק מכיח תום'
כשם הנלוזים שיון בני אדן שיהיל לומדים קדושה דין בשבת דכתים
נפי חיות שם שם בפנים לאחד וכל כלף לומר מיהם יום אחד משבת
ימי המעשה וכשיגיע שבת לומדים פיהות לפני הקב"ה כשב"ע מין
לומי כלף והשיב הקב"ה להם יש לי עוד כלף כאדן שלומדים לפני
סיכה היכו ישראל שלומדו תורה. והכה הקדוש מי שווכה לאדם
כשוב התפילה לוי היו תלה מעיר לפני העתיק יומין וכו' ל"ל: וע"כ
זהו שאכה ועיין לעיל דף י"ג ע"ב ובשבוע תקיעו ליה ליומיה כתר
יתנו לך יי' תלהימו בשופף ושם בשופף שבת תקבת על
סדר תפ"ק והוא סוד פתיחת כ"ב אדון מתוחין עלאה בשוד מה
שבתב בזוהר ת"כשם רשימו דשתיק יומין לעת כתוים ע"כ. נם
עיין לעיל דף י"ב ע"ב ודף ל"ג תפם קניהו ג' שמהן דתיניהת כולם
בילוי דפ"ג ותמכם בכל הוי"ם מתלגו ים ג' יודי"ן כנגד ג' הוי"ות
לחכות דפקפו מתוכה לתהוי כי"ג תיקוני דיקנא וכו' ע"ש דבסיד
דיקנא יקירא דעתיק דעתיקין בהאי דיקנא וכו' דו"ח בגדין תלבסי
מכוונין דמשתה עלאה בהאי דיקנא וכו' ומיכה נגדין עשרין ותרין
לתוון דאורייתא קדישא ע"כ וכו' ע"ש: והכה לתיה כת"ח בלבוש
תשלכת דתיניהת קדישא ע"כ וכו' ע"ש: והוה כי לתיה כ"ב אתוון
מתלכות דתיניהת והוי בקדת הדשת קדש ולכן תצ"ת בשיב תאירתך
דשתחוו כי כל השולמות מסתחווים לתתוכים תתיניהת ולסוד זה
תהוו כלן קבלה נפ כן וע"ל דף י"ח ע"ח מה שהתרכתי בפי' פסוק
תצדיק ישראל נפ ע"ל דף י"ג ע"ח מה שבתבתי על פסוק זה בשער
ליום"ד נדיקים ישלו כו נפ ע"ל דף כ"ב ע"ב מה שבתבתי בתחוור
תלבשים בתוכינו שתשבו ונו'. עוזה למה תיען ליה לכל מי שידלת ל'
כוצב בלבבו יתחר בכל יום זה התחוור בבבים ויכוין כל"ל ודלי לתיה
בסוף תם סוד"ת עשות בן עותי בטלו השקדני לפי לרבי ע"ש תבל בשוכה
ללמוד עד כלן. ולו בודלי יתעורר לבבו שיבין לעורר בסוד היחודים
ולו יתבלבל עורם לחוין על ישראל והקיעה לעשו' מקיעין לילין הכיון
ענין הנוכת תלוס בשבת ע"ל דף ק"נ סי' ר"ך ודלה תרחה בפ"ק
דשבת דף י"ח לתוד רב יוסה תעבית לתלוס כלה לבעורת לתוד
רב חסדא ובו כיום ולתוד רב יוסף תפילו כשבת וכו': תבל התיתי
בפסבר ל"ה דף קל"ד סמוקיל דמסיים ותע"נ דלתו"ל וכו' כיום מ"מ
די מקבלה בו כיום מלחר שכוונתו לפם שיום שלא לתלל שבת כחשב
הקבלה למעשה תבל עיין לעיל דף ק"נ שתלריך התילוק שכין תעבית
של שבת לתעבית של חול לוה לפעל"ד עפ"פ ה"נ תעבית המבי' בכ"
יתעבה בשבת ולא סיוך כוה קבלת תעבית כי עכ"פ יש שתחה בסילבל
בשר ושנדמו' ולפ"ד רשב"י הוה עיקר שכולם שוחים ושקיימים מלות
בעוב וה תיכו תוכל ונעשב וכה יכופר לו עון ויקרש נוי דיכו ושוכב
של שבת ילמוד בשעשה החלכה וכל לחד לפי עניינו ויבקש מן שם"
שיקבל תעניתו ויבטל מעליו כל גזירה רעה וייתפתק וכל תעבוני
עה"ו ותיו יקום לפי מה לתיתת בנמ' וכל"ל וכלתיתת כפ' לתוד וכל"ל
דף ק"נ סי' ר"ך תבל ויקה תרחה מה שהכיכרו רז"ל מתי תקבתיה ליתב
תעבית לתעניתו כי תיתת כבע' תקודי סוף ע' תב"ו ושבתיתי תכי תת
שהשחה וכי שלחה קל משבת דת תלת ושבתיתי תת השחה דת חדוותת
דתולכת קדישת (והוה כי תית כבפ' ויקהל ע' י"ח כי בשחה תעלו
ויכיון ישראל לבפקה מן נלוזתת כהלי שיחה מתי ליהי בכסת ישראל
כשה דכתיב כוחת יכת תכהן לת הקדש ע"כ. והת דכפל כלן להכיית
דתיכו כשה דכתיב כוחת יכת תהכן לת הקדש ע"ל דף ע' על פסוק
תבט ושמים ולרקי ושקוד נפן ואת ע"ם ותעין הכיים כפלאים די
כוחכת דתיכו שלטת בשבת ובשוין טבין מכל עובדין דכר כש שבידי
חין טוב לתדם תת השב"ת כי אם לתכול ולשתות ולת שוש' חדוותת
בפהוה ושכת וכו'. ושמיים לת שמת ודת עשיה לת תיים ודת מות וכו'.
לת ג"ע ודת גיהנם וכלת לת הבוכת שהת ע"כ. ע"ל דף ע"ו ע"ב
בכוף מתמר פ' מקן ע"ת כבביילת תדם בניהיך לתעון ובתוסם ט"ר
ושקדמוני כי בשלי חדוה ותקוין לתשתלת שבחה ביאת בתוכיה

ח"פ הכ"ל ע' ל"ב

מ"פ בשת ע' רמ"ה

מפי מופלאת על מי רפ"ו תקבת על סדר תלפ"ת בית"ת של תשר"ק על מם הנחולה תשר"ק הכרמו דכתיב תמרקה להם ותקבתם כי מדיתם נפש"ם יטבו הרים עסים בתפלת מוסף בף ושף אחד הוה מולך ויה"י למלך יטח"ו ויטו שכם אחד לעבדו תקבת שבת כי עין כעין יהלו זע חם והדה בת יבא בויתן ויכרו עליו חברים רמי' קרכנותי' עד מלן. ולפ"ד ת"ם כי עיין לעיל דף ק"ו ע"ד ותפם קניהו כי מן שקר יהיה ק"ר ק"ר שעל ש' נתמר יתפרדו כל פועלי תון. ותם כן יהיה מן שק"ר קק"ר. ומסרה מבית ק"ר ק"ת ב"ם ד"ג ד"נ. ולוה אמו מתפללין במוסף שהו נתמר ויתנו לך יי' תלהימו וכו' ואו עלת העלות ותלבש בכתר ואו בתקיים כי תעבירי ממשבת ודון מן התרן. ולוה אמו מתפללין במוסף תשר"ק וכל"ל על הנחולה. וסוד תשר"ק רמ"ז נתירו דש"כ"ל. וכבר התרכתי לעיל שהו יתקשל השקד ואו יהיה מן ש' יהיו תותיות ק"ר מתרומו בחותיות תשר"ק. תבל אם יקשה לך תרי תותיות ק"ר מתרומו שלוקחים סתלל ונתם. לוה תסיים והדג בת דומה לומר חילוף ב"ת ב"ם ק"ר ק"ר הוה דג. ואו הוה מיון שבתבטל ק"ר. והקדימו לעיל דף ל"ו ול"ח מסוד שבת. ומזה הסוד ל להבריית לשמל ונתם ולכ"ש יפר הרע ונתם ולכלה ובכ"ש תפם קניהו ומתחי דחוכה דחיק ומתחדי חקלא ובירין ומסיים פתח ר"ם ואתר את לעשות ליהוד תפרו תורתך תורה דלעילא דהיהי תתבטלא דלעתיק יומין תתמר (היינו כל"ל ולכל אלין דעתיק יומין מלין דבחותת חיון) וקאתר תכף תאריך ישראל מי כמוך וכתיב מי כתיך בתלים י"ו ועיין לעיל דף ט' ע"ב אין בן דוד בא עד שתבקש דג לחלוה וכו'. ודף י"ג ע"ד. נם הקדימו לעיל דף ל"ג כשתביא פוד הכ"ל דתסיר דיקנא יקירא וכו' ומיכה נגדין עשרין ותרין לתוון מסיים. וכבר התרכתי לעיל דף כ"ב כי סוד דיקנא הכ"ל מוסבת מנהורה דעתיק דתתלבשת בתוחא מתיחתה דתרין. ולבן ע"י דיקנא יש להבדיל בשעשים הכ"ל י והכה כאן קאתר שתחזו

בשבת ואב בתענית ביום קדם קדושים ובחול שלושת הש"ק יהלכ
ויש"ה לכך קאמר מלו תתקבלי ליתב תעניתו ונם ריצה תרלה
בתולעת ישקב דע כי התענה בשבת מבטל העונג מעלין ומבי
גבול כ"י השולטת ביום הקדוש הזה ואם לבחור כך ביום הראשון בחון
משולטין ימי החול מתענה הרי זה מכבד לש"ה יתיר מן הק"ה והרי
ה מלו נרשון לשבוטה ומשלים התנוכי וצ"ו נאמר תשלחה רע (אפס
קציהו כש' מקך להם לא תשלים דת מכולנה תלה בחשלין דכני בשם
ובנ"כ בעני לחודרת דלא ישתלם ההוא יפ"ל בחשלוני וישתחר
תדיר הקל יפ"ט בעני לחשלמת לי' בשלומיו תדיר ולא יפ"ר ובנ"כ על
תאמר תשלחה רע קוה אל יי ויושע לך ר"ל אם תאמר כי עו הוא
הרשע וכדאי' כש' שלח לך ע' ע"ל דף ת"ו ע"ב ד' שמלך
בתרן הנכר יפרע ביום אכל רחה תרחה בש' החלוץ תרם על יפרו
על תרם מתעבר עליו בכל יום ויבקש להמיתו שכ' מופה רשע לדיק
ומבקש להמיתו ולאלמלא הק"ב עוזרו היה יכול לו שכ' יי לא ישאבנו
בידו ע"כ ולזה קאמר אל תשלחה רע אם תאמר כי עו הוא וע"ו קשת
קוה אל יהו"ה ויושע לך יען הרשע הזה והקדימנו לעיל בסוד קבלת שבת
יכ"ט מטרוניתא קדישא מלכות הקודש וכו' ואשתרית יפ"ר בחשוכה
וכו' ככ"ל והוא כי הקדימנו כי יפ"ר מנד שמלך בקרב כלב
ומנך התלוזה בקרב כחש וזה תאמר אחלשה רע לכן יסר
תעני לתעניתו תכף ומיד ופוד על ב"ב חלנת כבר התרכתי שבלילי
שבת הם כנגד ג"ע בימין דרישא דא"ח ובשעות בוקר הם כנגד ב"ג
חוורתי נ' הוות דרישא דע"ק וכתיב ב"כ לחמין נג"ד ג"ע תקוני
דיקנא דעתיקא שמקם מהנה ג"ח וניתרם והבדעתם הוא כל"ל
ואם תרצה לבנין סוד הכ"ל ע"ב דק ק"ו וק"ו ותבין סוד י"ג תיקוני
כימין ו"ג מוחיו ו"ג תקוני דיקנא ותבין סוד עת רצון שבשבלת
מנחה להשמיך סוד נימין הנקרא רעוא דרעוין ר"ל נימין שבכל המוחין
כלחוים הם ואתמה בתנחת דו"א שסם כתיבו לכן דוק היטב
ביחוד הכ"ל דק ק"ו ק"א תבין מלוד והח"כ מתפללין ערבית
מלחר פ' דשבת ○ ויקהל ע"ש ש"א כד נפיק שבתא נריכין ישראל לתתת
ויקהל ע"שבת לתעכבא דהא יומא רבא עלאה הוא ואסתרך לתעכבא בהאי יומא
להא לאושפוזא רבא ויקהל קא מרי עלי' בנ"כ בעי לתתעכבא ל
לתתוזא' דלא דחקין כאושפוזיה קדישא כדין פתחי ישראל והוא רחום
יכפר עון וכו' כיון דריכא תתהדר לאתרי' מה דלא תתחזי כד עייל
שבתא דדינא תסתלק ולא תשתכח בשבתא דשבתי ישראל ויהי נועם
וקדושתא דסדר' כל חיזון דייכיהם פתחין ואתרי זכאין יתון
ישראל עתיק קדישא וכאין דיקיקי דנטרי סקודא דתורייתא ווי לון דלא
וכו למיחב חוריית כדין דומה קדיש ומכהר ואתר יסודו הפנים
לשלולה כל נוים שכחי תלמים וכל חיזון חביבי טהירין טדדין לון
בניהם ולית מאן דמרחם עלייהו וכאין חיזון כל נטורי שבתא בהאי
עלמא וקא מעכבי לההוא דשרית עלעילא ע"כ וכפ' ○ פנחם ע"
מלחר פ' תב"ה ז"ל תלת חיזון דנחתי ביש לנרמייהו וכו' אחד בההוא עלמא
פנחם ע"פ"ה מאן דלוקיף בשבת כשומרי שבת עד לא מטו ישראל לקדושה דשבת
בנין דקל מחללי שבת כיון דהוו מוקיד שרפון עד לא מטו ו
ואנח אד מחכת לית בניהם כשומרי שבת ולוקיד בקדמיתא לההוא
דוכתא ואתר הלי הוא דוכתא דכלניא וכל חייכין דניהם מסיועת
לשוקדת ההוא דוכתא מחכת קלקי ואתר הכי ייי מטלטלך טלטלה
גבר וכו' בנין דליהו נריש לוקלתתוקדת עד לא מטו ומכייהו ע"כ מה
מלחר פ' בפ' ○ ויקהל ע"ש ב לכתר דכפיק שבתא בעי כר כם לתתברשת
ויקהל ע"שבת בין קדם לחול תחלי דכל תחלי דשבתא לשלושה על
עלמא כלל עובדין דעלמא לאחול יחודל בתתר קדישא בקדושה
עלאה ולאתברשא לתתאי מיחודל עלאה ולברכא על מהוא דשבת
בנין דכל מאן דאחדין בתתנמו כיוחדא דשבתא כר כם לשת חד
קדושה עלאה לתתנלייא ותתכליל בקדושה דשבתא וכד תהי לשת
לתתנלייא כל מאן דאחדין דתשתרו ותתנניהו קמי' וכו' ודא תיהו
לשת דסכיל לשת כיון דהתי לשת דבקיע מחכת דלעילא לתתברכ
בברכה דהוהוא כדין כל שתר תיהון דאחדין כפקין ותתזכין כדוכתייהו
ותתייהב לון רשות לתברכת בההוא שבתא דקא מיברכן על לשת חודמן
מברכא דתיכין תרבע מסדרין לתתת דשבתא ואתברכת
ואיהון תקדון מחודי כתם בש"ב כשיכון לאתבנייי דשבתא דתתברכת
לכתב דיוכיה ולאתבנדא לון בנו ההוא נהודל דשבתא
ואיהון תשבתון דיהו לאחזנדא מחודי כתם דהכדי ושלשי תהוי נהוד דשבתא
דתתת ברכתא וכנין דתיהון קמי שבתא כד תחוי בר כם תשבתון קמי' ח
ניהודא דשבתא כעי לאתבניית לון קמי' בנין דההוא נהודא שלטי עלייהו

נמ' בפ' כל כתבי דף קיט

חלבה שאות חיוב גדול ע"ש חלבה בטעות ובסדרן כל כתבי ד"ט ח"ר חניכה לעולם יסדר אדם שלחנו במוצאי שבת תצע"ו שלומו מיד חלה לכוונת וכו' ר' אומרו שבדין ליה בחפוקי שבתא ענילא תלת הוה לכבול מיכוך כולייתא כי נהל לחבירי כרי ס"ל ליה לך כולי האי לחפצודי בשבוק כולייתא ותלתא מילי שבתא שבתא ותלתא תרי לחלבה ופי רש"י כמוצאי שבת מיו כבוד שבת לבותו כיציאתו דרך כבוד כאדם שמלוה את המלך בצאתו מן העיר ע"כ וכתב כ"י נהגו לומר פיוטים וזמירות לצורת המלכה בצאתו מן העיר בסידור האר"י ו"ל הכשם יתירה אינו הולכת לבחורי עד אחר שעודת מוצאי שבת כ"ל לבן לאחר להתעסק במלאכה ואפי' בדברי תורה עד אחר שעודת מוצאי שבת ואחים מניחות שעורה זו בנגד חור חבור לכל שעודת שבת ומשליכה עי"כ ברכה בכל שעודת החול ע"י כחי' לכילה זו להחיר בכל לילה השבועה מקדושת שבת יפרד שלחנו בשבי בכרות ולא יקח בידו בברכת המזונות אלא אחד לבד ואחר דא היא שעודתא דדוד מלכא וישלים בשעורה זו כמו בשעודת שבת כי היא שעודת מנוה ע"כ - בסידור אחי"י ו"ל בברכת הבדלה נח' ו"ד ה"י ו"ו ה"י (כ"ח י"ת יה"ו יה"ו ויש לבוין בשתיהם כי זה שלמת הבדלה וברכה זו בנד עולם חניות ותכוין לחתק הדיבים בשמש ע"י יין חוב ה התיבטר בעבבי (ומזה כי הלח נבוהה דעתיק מתלבב בחוזק דח"ת ושמש בחיך לבזיה ושם הוא סוד היין המשומר משמת ימי בראשית) ולחזו אדם בימינו והכוונ בשחלו (ולפ"ד כי אדם שהוא בנד נ' לבוש שער בחמר מעה כלפי חסד והכוונ שהוא רמז לחתק הדיבים בשמש לוה כוח יהו' בשחלו בח' ו"ד ה"י ו"ו ה"י בוחל עני בשיחים יריח נ"ב בנד בשם רוח נשמה ויכוין לכוונת הריח שהוא חתוק הדיבים בשתי שמש בשמש בחוטשת דו"ת וברכה א בנד הבדלה ס"נ - בח' ו"ד ה"ח ו"ו ה"ח בוחל מאורי האש ויבינו ס"ד נשברי ידיו ושוטה לחותם על הנודל ויכוין כי הנשרים הם סוד החס"ל המשחר על האש נשרים להגן מהקליפות והם בקדושה מאורי האש בין קודש לחול שלח תניח יותר מכדי חיותה נפ תכוין כי הנוקב בקדש אם לוכל אם נוקב"ם הנבואות שולטי' ואלו לומדים בורח מאורי האש כי אין לנו חלק בשם רק בכורת יש"כדך נפ עיקר שהכוונה כי יש חלבות ות"ק כוחות נפ יכוין כי ד' מנבעות הם ויוכלל בבריכל רפאל מיכאל (ועי"ל דף ו' ע"ב שבשבת לח היו שולטים ו כי אם לותם בבריאה הנקדשים מאורי לוד ובחול חוזרת ואלו מרחים לותם נגד הכר שהיא הבריאה שהשם נוקבלים לשלוט ביתי האשה ונקדשים מאורי האש שנוקבלים הנקדשה אם לוכלה ולכן יש ליתר להזהיר ולבבות רחני תנבעו' לתוך ליון נגד פניו שלו ולא יראה לגמרל - בדבה זו ביציאה בשם שעודת הנקדשים מאורי אם לבן הבוקר בשם ס"ב - בח' ו"ד ה"ו ו"ו ה"ח תה"ו המבדיל בין קודש לחול וכו' בדבה זו נגד עשי שם ש"ן ולכך שם בריך הבדלה להבדיל החנוכים הרוצים ליגע מן הקדושה כסידור האר"י ו"ל מביא יחוד ח' לוביה"ו ו"ל תשבעית עליך פורה(קליפות היונקים ועבר היניק) פור"ה ס"ו שהים פשוט ר' חלהי' ברבוע ה'חותיות שהים סד של שבחה שתפויר לב טפש ממני ותפיל יתי' על טורח דמתח בשם לחרמים רחמים מיום מים וכח מצל מן בעיני יי' ותכוין השם לחדם בליעל הולך ותתחעט והוא הנקדש חם' סר של שבחה יוכך מחחוריים דביבה ותבוכה שהם כפוד ס"ם ע"ל ושיופר כח השבחה ויחך ותאוי פורה (הימה הסד הכי) דרכתי לבדי נ' הבדלה דהיינו ע"י שם י"ד ה"י ו"ו ה"י וכיוון בברכת כפ"ה נם בשם י' י"ה יה"ו יה"ו ויחתך ותעשים לון חים ותי ותרחסק בחותי ות"י תתפרד הקליפה של שבחה ע"כ והוה פי' לימו דומה מי שפוכ מחה פעמים לחי שפוכ מחה פעמים ואחד כי עד מחה פעמים ים לשד של שבחה הכף ס"ם לבח לידי שבחה ולא יתד והוה כי' בנמ' חסרי מי שבח לכלן ותבלחידו בידו כי לבלן נ' ק"ח אם לומד כחבן לבלן חוי תלמוד בידו שלח ישכח לעולם (הלכות תחומין) בפ' ויקהל ע"פ כתיב חל יפת חים מחקומו ביום השביעי מחקומו תעינן מחי מחקומו מהבח חתר בחתחי לחבל וזיל דחלב דפתיב ברוך ככוד י' מיקומו ודל חיהו רוח בכתיב כי המקום חשר חתר עומד עליו חתר ידיעת חיהו לעילא וקרינן לי' יקום דחשתמודע בי' יקרא עלאה ובנ"ב מהוהרות לשר בם דהכל חתעטרח בעטרת קדישה דלעילא דלא יפוק חפוחי מלולא דחל דחי יפוק חלא מחלכל שבת" בידוי כ בשבידת כחה דחקוניכא כרבלני לחמל לשר חתרי חלבן לחין כל חלין חלולין דשבתא חל יפת חים מחקומו דת חיהו חתר יקרא דקדושה דהת

מחמר פ' ויחתכן ע' תכ"ח

מחמר פ' ויפקל ע' ת"ם

ומניד ומניח ואתכר בהכוח דרעא לאתתלמא ביה ולאתברכא מיכי
וע"ש בלא כחולא תלי מלתא וכו' וכ"כ כל מיכון דאתכרי בפתי
עלמא ואיכון וכלי קטוט כלהו אתכרו בפתי עלמא ואתדבי בדיוקא
מ"ט בגין דהכוח נפתח גרמיה לגו וע"ד חיים עלייהו קב"ה לעלמין
דאתי (וע"ש והתניא רס"פ בפ' נמ"ו וידבר י"י אל משה גו תא
אחזון ואת בניו לאמר אתה תעמוד העולה פי' רש"י אין מן מלא וירוח
מיד ולחורבה ת"ש וכיוצא בזיל בתיבור בתיקון שיש חבורין כיום
ע"כ ולבאר זה ראיתי בספר כוונת דק כ' אוכח בילקוט ערך שביבה
כי מ"ש עיקר עולם העשיי' בפ' מ' את בני ישראל כי אלקיהם של
העשיי' נקראת מ' ולכך אמרו ל"ל אין מן אלא ל"ו לבני אינשי אלא לבני
ישראל נ' מ' ובפרשה זו מתקנים ע"כ ל"ב מדכר ל"ו ושעולם העשיי'
נתיקן בכתבי האר"י ז"ל בביאור הנקוד ח"ו שעור בן שורי הריני כבן
סבעים שנה ולא כיצי שיעור יציאת מצרי' כלומ' עד שנדשה בן ושמח
שלא לשנות תוכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך יכול
כימים כל ימי חייך הלילות וכתיב ימים ימי חייך הנה"ו כל ימי
חייך להביא ליומות העוסיות וכתב ז"ל הנה שורש נפשותי מיסוד דעשר
ספירות כלולות ע"ע בפרי לחיים בדרכת ולא כתיבי שתי יציאת
מצרים כלומר שיעלה יחוד ת"ת ומלכות בלילות בעולם עשיי' ושתי
החיצונים ואפי' בליל שמות שיש בלבד נשוד עד שנדשה כן ושמח ימי חייך
כימים כלילות כל ימי חייך הלילות להרבות הייחוד בעשיי' וכתיבים
לא רצו דוה כי אבי' בליל שמות שיש בלבד נשוד אין מזכירין יציאת מצרים
בלילות לעשות יחוד ותיאוד כל ימי חייך לימות המשיח שתתבטל כח
הקליפה לגמרי לא יהיה ע"ז כ"ש לכבדי בן ושמח ים יחוד בעשיי'
לימות המשיח כשיהיו כל הכבדי מכיסים ליעלו שום יחוד בעשיי' אית' בפ' בראשית
ע"כ ל"ו על דרום את שבתותי תשמרו הכיח בח"י שנילה להם מוספות
קדושה ניתנו ר' אלעזר ור' חבץ ושקוקה אחרו ושוב כל מכתשת דל
אית בתוה ידך ואת טעין מכתשין ל"ל יחן אמת יאמר לון לא תשקלון
אלן אלן אלף אלף בגין כיול ושעבדק בתוריית וכל אד יעיל אלין
דכשמתת לאקדמא תורתא ל"ל יאלן יכיר לשיול הכא ולאחרי טעין
בחיתי ל"ל כף לא בעא לאשתלקא ולאחקשקי ככתיר דלא יכלא לאיתי
רבעא חדא אלף בה . ואיך לא בעא לאשתלקא לאחבעדא לאיתון
דכשלין דהא כלי שויך לא יכלין לאיתי . אתא לגבי איתי פשיק
לי כשם עמי ואחר בדי יוה אתעביד לך אכל הא אלא לשתלק
אתתלי מכתה טבלן ואתון טיירין שילשלין יקירין כתר כן אתעיל
לגבן ואלו אחרי סגיר לך ואתן לך אתקבלת דתרין אתון יתיר אשלין
דאשתלקו דילון ד"ר עלאה גו"ן עלאה וכו' (כיוצא בזה לאמחיל
לאחבי יש ע"י עלאין ל"ל וכתב בוהרי חיוה ז"ל פי' אחר להם
ד"ר עניך קרבת כיתרין אתון כ"ף ומ"ך אשר לברך כי כף רומז
לשלמות שהוא כ' כסף שמיך היינו תפלת שכולל שבח קדוות כלומר
מעשר הם ס ר"ת היינו יסוד שהוא המקבל מכי ומדות או שהם
כף ומעך תפלת ושלמות ואחר ' עבד קרבת כתרין
אתון כ' ום' לייחדם ושיתקשרו כשלילי והעיקר כי כשהשפיע
יתיחד מלאעלה למטן שהיא השלמות בפניהן כל אותן הנשמות שהם
בדלות ע"ש כי כשיתיקנו נשמתי שהם היו מתייחדים ג' אחדות הנ"ל
בייחי בזהר כשת טוב ובעושר ואחר כי בזמן יציאת כשמה לעולם
ג"ם לא בעא לאשתלקא שהיה השלמות כי לא היה מעשים טובים
ויעקב"ל אתתייחד עם דודה (ע"ל דף י"ט ע"ג וד') ואמלך לא בעא
לאתשלקא נ"כ ת"ת לא בעא לאשתלקא בכוח הייחוד שיתעלה הוא
בסוד תרין עטרין דיוקוד מן חכמה וביה (ע"ל וכדי שתבין סוד זה
ע"ל דף י"ו ע"א וכ' בביאור ואחר יוצא מעגן להשקות את הגן
וכו' ע"ש) כי בזה היה מועד ומזמן לאמן דנפלין מסה יסוד ומלכות
שהם הין ומחוברים כף ומעך ס"י ד' דיוקד נשטה כפנימן כ"ם כ'
מלכות י' יסוד ס' תפלת י"ד יסוד הייחודים והייתי עושר
ביום ולא וכהיות עתה אלא כתיבתי כשחתי עני ולא תחרות ד
דשקוד דאולכת היהן עד דייתי הוות לטעון תחרי כי עד שיבא משיח
שהוא עני ורוכב על החמור ע"כ הנה מבואר כי ת"ת לעיתי יהוי שלא
ע"י מעשים טובים ויעקב"ל וכ"ל דף י"ח ובהנה הדבר פעמים עם
מצינו כי סוד הייחוד ארומו בתיבו' כי"ם וזה קיסוד ת"ת שהם לא
ע"י מעשים טובים ומקדימו כי תלבית דחפצים לעולם אין יהוד
בעולם העשיי' לאתקוני לדכרי בן ושמח ים לפעמים יחוד נפ הקדמתו
כי פ"י מדבר פעולם העשיי' ולזה לאחור מו את מהדן ואת כנין
אין מן אלא ואזו ר"ל שנרוך לזרו את ישראלכי אין נעשה טוב יחוד
לעשות אלה אם לא ת"י מעשים טובים של ישראל ובא ר"ש ובי' ר"ש בזוהר

פי' פסוקים כב' מן את תחנן

ילקוט חדש ערך שביבה פי' ת"ת

תחזור פ' משפטים ע"ש

בראשית ע"ש

נדיך לזרו בזוקום היינו בעולם העשיי' שיש חבורין כי"ם שם אין הייחוד
שנרמז בבי"ם נעשה בפשוטה ומה זה להזהיר כי אהזהר שמשביעה ל
דיוקוד שבכוח ויוציו תחבקני ע"ל וזיוה שהקדימו אם אדם
בבחי' בעת שהייחוד הכ"ל נעשה כתיקון שהוא נרמז בב' אותיות כי"ם
לו הוה אלה כל טוב לחבל אם נבחי' בעת שאין תעשים טובים ום
ים פירוד כב' אותיות הכ"ל לו קיום מוחזתו ומה שהקדים אם לחיות
בדרמ"ל קיום מוחזתו של אדם כ"ק יעת' י"ם ס"ק פרה ר"ש עולם
פירוש כי"ם ולזה תלחר קיום מוחזתו של חדם לחיותי בקדושה ים
סוף כשיהיה נקרע כים הנרמז בד"ת בקדושת ים סוף ומה שבין
אדרם ס"ת ו"ל כי"ם לחד יהיה לבלבו לחיותי בשעה שאדרו ישראל
נעשה ומשוש כי אית' כב' ° אשפטים ע"ק ס"ט ואם אתר יאמר ה
שעבד אהכתבי את לאדוני ובעת את תוכו לחתי הת לוקמה לבל שמיעה
עבד לחכתבי את לאדוני ובעת את תוכו לחתי הת לוקמה לבל שמיעה
פלית בהחי אתר עשיי לעולת (היינו שמיעה הוא אלבות עשיי
לעולת (היינו בסוד ת"ת) ובנין דת ישראל כד קריבו לעולת
דסוכי והוו ברחיזו דלבייהו לאתקרבא לקב"ה (היינו סוד לילה
דחיי) מקדימו עשיי לשמיעה דכת שמיעה בקדושת ולבתר עשיי"ם
שמיעה בהאי שמיעה תלי ע"ש כי בם מיבית ל"ל עבדו את י' בירחא
אהו בירחא כמה דאתעור אלחיות אלחיי תמות יחלת י' ודת אלבות שמים
וע"ד אתי בקדושת דכלא מלן תוכח תפלה בקדושת אל יד בגין
דבהאי עייל לאתר קדושה ואתי הא לא אתכת לגבי" לת אתכת ביה
קדושה לעילא בג"כ בחת יבא אתרן אל הקדש ע"כ הנה ישראל בינו
הכדד ואתרו עשה ושמש ע"ז אקדוש כסבול הזה בדחיון דלבייהו
לאתקדכא לקב"ה ואם אי נאה היה לאחבונינו לומר בעשה ושמש
אחת נאה לומר אלה תלהין ישראל ולפ"ד אינו מובן אבל ל"ל אתרין
בעשים ובחוזר לאמור הכ"ל ת ח בהנה אחת הוות דהוות נהר דנויד
ונפיק אפיק כל אינון קיימין כלהו קיימין לגו בקופטא דלגו בפוטו
קופטא פי' כלם עומדים לפנים כיולכוש ושם הנשמות יושבת ביהכל
המלך) וכך מיהרל אתפנים בהנה אחרת אחוות בוזת (היינו
כתב אחת ומוכים אשתה אחרת מטופפת) כדין כל אינון נשמתין דנקפין
תע"נ דכלהו דכיין וכלהו קדישין ואוף נפקי בפנימו כבל אינון אתרי
דיוקו אינון נשמתין כלהו אתכרו אינון כמיה בעלין בכתה בלבין
ואלין אינון נשמתין דאתרשי כהו קב"ה ושע"נ דנשמתין אינון ב
בעיכו ולא בחדוה (ע"ל הלא אוחבך בנא' אין הנשיקה שולה אלא
מתוך שאהב לבל הפי' שתוך שאהב של אבא ובל"ל שעבדו את י' בשאהב
אבו בשאהב כי לבעשים ולשאהב אוה ז עושה ואינה לעיל כל"ל
בואת יבא אהרן אל הקודש וכל"ל בדף הקודש וע"ז קאמר כאן
ואע"נ דכשאתין אינון בעיכו דוה דלילה שרוין בגוונא דלעילא נוקא
לתפנים ונשאתא לגו בגוונא דלילה ודאי בגוונא דת"ת ובנ"כ
אלין אינון דבעיין להדאתיתי בחדתותא דסיהרא ואל אלין בתיב ויהי
מידו מודש בחדמו וגו' יבא כל בבר וגו' כל בשר ודאי דאלין יתאחדון
בלילה ובעיין לאתדאתיתי בחדתותי דבהרא ואלין אינון בשותפא חדא
בהיכלא כי אתין בהנה פניהו דילה וכנ"ב תיהי שרוי בגוונהו תדיר
דלא שכחת לון כל"ל ואת ובפל רוח ובתיב קרוב ה' לכשברי לב
וגו' לאתיהון דכבלי עם בהיכלא הנה פניהו אינון קדישין לב תדיר וע"ד
להחיות לב דכדאין בית אינון דאתין לה לאתחדש' יהי' לון חולקהון
אינון דסבלו עמה יתחדשון עמה (וזהו מה דאתי' בתוב' יבוש' כתן
בעלותיה בתרמלה לאתגלא לאתבעא לאתוקיר לה בכל פקודין ולאוכבל
בגוונא כתה דוחקון כיה דאתעור לגרות דבלה דוחקה רק אחיות יהי' זה
ע"ו תביא הבה ישבול עבדי וכל"ל רק חזקו ואמצו לבבכם כל המייחלי'
ליהו"ה ולבלהום מלחמת ה' נגד פרעונים הבלע והבחה : הנה בקידוש
האר"י ז"ל מיבית בסח ר"ח שעוה להשתחוית על קברי הקדישי' ס' תפלה
בשבת נם ע"כ כשהולך לבית הקברות יכוון בלבו שהולך לקבר
יאמר בלה שהוא כדורש על המתים לוה הלה תפילה מה הלה' כב' שמות מלאכי ב'
ע"כ ר' יהודה בר שלום הוה חזיל ואזיל ואבא הנו שעו' ראלה שמות ע"כ
לאר אתרתי ואתו תיון (לבו שם) בד בבי למשכב מהו ריעיונין
בההוא בלה דאתרתי דהוו אלך קברות וכו' ואסיים ז"ל ואתון ידעתון
בשעתא דחיי ז"ל אחרי קברות (כי יהרס קברי) אי לית בעות' לילין
על הוי לית יתקריתון בלנות יותר ע"כ וכו' ע"ל דף ע"א ע"ב

אעיר כיצד שלה אות לבתה שלו ובפנים בספרים ותמצאו מתמה כמה מהרי' והנה לחשבון כפנד החוה שלו לבד (כתאר התרכתי בפנד וכ) מאם נדם יען דמ"ל ומהם הקדמונים וע"ו כתאר לה לכי לבריתה ומעטני את שנתך שלא יהי' כה סיעור קומתו ובעצמות ריאת לפעולים שהם לפעולה בבריאתה וכו' והכי אר"ח יש לה כ' עליות ת' בתפלה ועוד כמ"ש והו תקריבו עולה לה' שתהו מעלים אותה מעשלה ו ות תקריב ליה"ר ואחר פרים אלים וכבשים הם יו"ו שהם נגד חנ"ת ואח"כ היוצית מוסף עולה עד רחם ו"ח ולכן תהו תומרים כתר והשכינה עמהם הנשמה לשמוח הוא ליתן חיות מעט לכל הקליפות כדי להעלות מתוכם שכינ' שהיא בעוכם שהיא מלבות דעשי' מוד "ח מיתכי קדושת (ע"ל דף ע"ו מוד קטורת ע"כ נ') וכל זמן שלא הניע להבטל מכל וכל כדכתיב בלע המות לנצח תין תהו יכולים ל להשאיר שום בחיות זה שבהם אם לא שיתן להם חיות קצת להעמידם כדי שתעלה והו עניין שעיר דל"ח שהוא חלק החיות שלהם וכהו תהו יכולים להשאיר הקדושה החיה' הוא ולכן השעיר הוא חטאת שהוא בתקום השון והחיות ו שהוא בקליפות ונם הכוונה לתיו חטאת ושהוא לחטאת הבחי' שלהם ולהעלותם מבניהם ומזו לחטאת כי העולה שהקריבו חלבם תקריבו עולה בני' כתיב תין להם חלק כלל כי עולה כולה כליל לני' ולכן תין תהו יכולי' להפריד הוא ה הבחינה מבניהם לכל בחטאת שהוא שעיר ותהו נותני' להם חלק חיות קצת תהו יכולי' להשלותה ע"כ ומכאן רמז' מה שכבר פתרנתי ויפי תקן היחוס בזוהר"ק ון סם לחוך ותו ומרעה חלם לקריית להשעים מדות ולקריים ואת רוח השמחה תעביר תן פחרן נם לקריים מתם תשוחה וכל"ל ומרעה מביאין סם ע' תל"ט שריס בני בקר שנים חלק תיתן לחטרה מהרה דהוך יפתיחון הם בחינת ותועיות נדחית תפתיחיהו ותל אחד דת חיל דיפתק וכי תכרהם לפן תוכל חלק בנין לחתער תתן עצמו לתתכנים תכרהם דלא יהיו ליה ומתן תיהו מעשיר דת"ח וכי' יפתק תפתכת תתן דרחיתו דילה לבני בחטרת על דוכדיה (ע"ל דף כ"ע ת"ח תן דוכדיה תלן) יעקב תפתכת תתן לתפרת תבעי יהבף תהיהו שתן דילה וכו' ע"ש ותבית שם על פסוק ותעיר עוים ת לחטאת לני' תחתי תקרי תחטאת בנין דחיהו תחטאת ומסו דחטאת ת"ר תלשור ותת תתיכן דתתיב ליה"ר תל תלת לני' ת תתקריב ודתי דכתיב לכפר לתברת תנפין ולא יתקרב לתקדשת יהבי דת תולקת לשחול ותכול ליה ולא תכול בשתר קדבנין ודת תיהי לחוקת לשחול תלא תפתתף תחרת שתי לתיכל ביה (ושם קודם לזה תביות ושאלת ביה תום יתי שתי החדבה ושלח כל"ח תכזה היה שלוחה לתה"י לעשו לוף שכי לתברת דוגו' דשחול תלא יתקריב לתקדשת לתקרשת לכלבא דתיהו העב ותתן דבעי תלא נשוך ליה יהיב בשתי לתיכל תו נתתן ויפקיע ליה תים ותת דתלה תם רעב שוכתיך האכילהו לחם וגו' (ע"ל דף ו' שכתבתי בסוד תלם וכפוד תים ע"ל תם שכתבתי על פסוק בקעלת לפחות עושין לחם) וע"ל דף י"ד ע"ב בביאור נא' מ"ט עיו תפני בריאת תבין כל הב"ל :

ברכת לבנה

חובא בסידור האר"י ז"ל וכתבו התקובלים שתין לקדם תלבנה עד לאחר שבעה יתים למולד כי כי לאחר ו' שבועות

מחמר פ' שם תקומה כ"מב"ד תנ"ת כפ' שבתם ע"ת"ם ובראשי תדשיכם תאחרו דבנן דתיכתיבון דבר תוה תקדשין יראין על פי ב"ד הוי מחילין תשוחות בראשי החרים והוו תומדין כוה דאם וקדם וכו' והאי תיהו תחתכלות בילי לשות סטרין דכלל לון תפחרת דתיהו ו' נהולה גבורה תפחרת כה"י נקודה דבניך עליהם מלבוש פיה חכמה ותהוה חוט דאחד להחוה כתיב והיה נקוד לאיהי לומכין עטרה ולומכין כסא לעות עלי לומכין שרפרף להדום רגלי ואמאי תתקריתת לבנה על שום בנין הלבה דאיהי מלבוש כל בכורה בת מלך פנימה ובחוץ דבניה דתיהי עלה היא מתלבשת ודוא דאלה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו ואתי דוקת אחר"י דיוק שומקת בשבורה דתיון ביוה תלבשת תפטר דת"ח (ע"ל דף ד' מתפך על עפר שנירות) ותתהדרת יב"ד ומתן נריס לתתכפת שדיכל לרחתי נדיקים נשוכים (והוא כי תית' כפ' הדוחה תניח ר"י בנליתי תאר נדיקים יע"ט שוטנן וכו' ס"ט ל"ל דף כ"ם ע"ד וכן דף כ"ו ותרחיב פלאיים ונם תבינתאחר הנ"ל) תפטר דעת הדעת טו"ר תיהי קליפה דילה תסוכה תם בהרת שחורה הוא יפה"ר שפחה ושפלה תיכנה ותיא כתה ולית לה תדילה לא תהוה חוט דשניר כה וכו' בלילי דתיהי נלוחת ותתעבר מיכף ביומת דתיהו עלמות דתתי דבו' ותרחה לבם ירחי שתי שתם נדקה ומרעה בכנפי תכנף

מחמר פ' ותתן ע' כ"ד

מלבו עליותיה עד דת"ת כתר ת"ת עלבות ת"ת קדישת לת קבוע ע' כ"ד (כי תן ביוה עד תחלבות כפ' ו' סגידות חנ"ת מה"פ) ומיוחד ויכוהו שבע שנים דת עלמה עלאה ולת כתיב ויבוהו בשבע שנים כד"ת כי שבע ימים עשה י' את השנים ואת תחרן ותן שבע ימים דת ת תכרהם דבתיב תולדות השנים ואת תחרן ותכרהם בתכרהם ותכרהם שבע ימים תקרי (פוא כי תיתת בתבתי החר"י ז"ל בסוד תת הסוכות ביום תהיתון על תב הסוכות בכפם בתי תחד שבתחד ולכן תו תכו עושין ב"ט כי תן בכפם תחד הנדול שבכולן כי פוא יותל דכליל בלהו יותין כי פוא שבע ימים ומה י' תסדו כי פוא יותל דכליל בלהו יותין ע"כ ונב' תמור ע"קנ"ו בסוכות תשבו תסר תחד דכליל

מחמר ב' תמור ע' קנ"ו

קזורין ביה דכתיב כי ענן י' עליהם יומם וכתיב ובעמוד ענן תתה הולך לפניהם יומם דת פוא ענגת דתכתן דכתיב יומם ומה י' תסדו ובענגת דת בטיל עתי' תחת תחרין ע"כ ובקדמונו מה דתי' בפ' בראשית ע"כ ת תברהם ותכתן דתתיון בתתי תסד ות"כ כמו שתכתן היה תבד וכליל כל התסדים של כל היושים כך תברהם ולא תקתר ותברהם שבע ימים תקרי ובו' בראשית ע"ש ט"ו ר' יוסי שתל על זה

מחמר ב' בראשי ע' שם

ותתר תתי ימי בראשית דקת תניון תתן תיהו ת"ל היינו דכתיב תרוי הלבנון כמה דתיתון תרוי נקפי תן לבנון ה"כ תימון בית יומין כפקין תן בראשית ותלין קת פרים לון דכתיב לך י' הנדולה ה נבורה ותפארת והנצח והוד כי כל ונו' דת נדיק בשתים דת ת"ת ונתתן ת כ"ע ונפ' ויפת ע' שפ"נ ת"ח דוד בעת לתתכת בתלבו שלימתת ולת תתבני עד דתיתת ותתעבר ביתכן ונקתים שבע שנים לתתבתה בנעוייהו לבתר שבע שנים תתבני כלת ותתעבני ולבתרת די לת תעדי לעלמין ע"כ ושם ע' שכ"ו ויתתר יעקב תל לבן תאבדך שבע שנים בריתל כתך תקטנה וכו' מה דעתתו דיעקב דלת קתתר עשר יתתין תו שתת תדלת (כ"ל תלת נם תחדשים כפ' בתלבות ועל"ל דף קי"ב ע"ב מה שכתבתי ע"פ מתחר פ' כי תנת ע' תק"לו שבע שתת יהיה נקי לביתו דתת שבע תיהי כלה ונו') תלת יעקב בתבתת דלת עבד תלת בנין תמתת דבשרת את שבע היו ובולתו שבע שנים שלתין שרו עלי דיעקב עד לת נסיב לה ריחל לחייהם נפה כדקת יותת דתת יעקב נטל בלהו בקדמיתת ולבתר תתת לנבה בנין לתסבתת תיהו שתים ותיהי לרן ורות דתלה דכתיב ויהי בעיניו כימים תחדים אתי כימים תחדים תלת בלהו שבע שנים בקול לון בעיני כתיבון עלתין תרו דתיתן תלת ותתכתם דלת ותתכתרון וכולהו חד דתתכתרון דת בדת ע"כ וכו' ע"ש והתה כפלתים ויהיו כמ' ויקרא ע' ו ע"ל בסוד בדכות נשותין דף ק"ל ענ"ד תכל זה מובת דתין לקדם את תלבנה שהיא רומז על תשכינה עד תחר ו' ימים וכן בשבי הפוסקים ותין לנוו תוה ותחכם עיניו בתלמו ותנה תרתה שתנו תומרים בברכת תלבנה תל לבנה תמר שתתחדם עטרת תפארת לעמוסי כנו העתידים להתחדם כמותה בסידור האר"י ז"ל פי' שמבטיח את הבוקנת הנקראת לבנה שתתעלה לתעלה וועיר תפין הכ"ת את תל תניה וכו' ע"כ וכיוצא בתיבת לעיל בסוד והיה תור תלבנה כתור החמה ותור החמה יהי' שבעתי' ז"ל דף כ"ו ע"ג בסוד ועתה לנדל נת כת תדב"י שב"י של יגדל הוא

ביתיה ובעי לכפורי ידי ההוא גברא ע"ב . ומהו נ"ב פי' והוא
וכו' ע"ש : ולפי לכפר כדאיתיה כתב' ניטין קס"ב פי' לפי לתדוכי
כדכתיב בקרא שניה שיש לכפר עליכם ואיתיה בס"פ כתובות
ע' ע"ב ושמיר חטאת ס' תוספ' חטאת ר' אלעזר והא תניא דכתיב לה' אלף
ומשמרת חטאת תחר ר' אלעזר והא תניא דכתיב לה' אלף
לתקדיש לעיקדשי ולהי דכתיב לכפר לתניא תנפן ולא
תקדיש לעיקדשי ולהי דכתיב לכפר לתניא תנפן ולא
וכו' ע"ש : ולפלא לכפר כדאיתיה כתב' ניטין קס"ב פי' לפי לתדוכי
ביתיה ובעי לכפורי ידי ההוא גברא ע"ב . ומהו נ"ב פי' והוא

ד"ה כפחם ע' עב"ט

מ"ש התוס' ע' תק"ם

מ"ש כי תניא ע' תק"ל

מ"ש כפחם ע' תי"ש

ד"ה לכך ע' ת'

מ"ש בראיתא ע' ק"ה ו"ל

ת' ר' :

ד"ה כראיתא ע' ק"ל

נם שם מ"ש

ד"ה כראיתא ע' ק"ל

ת' ר' :

ד"ה כראיתא ע' ק"ל

ת' ר' :

ד"ה כראיתא ע' ק"ל

ת' ר' :

הלכות פסח

ליתא ○בפ"ם פכחים ע"ת ס"ם ו"ל ובשודם הריאטון וגו' ר' אבא פתח בחיל תערוג על לחפיקי מים כן נפשי תערוג לך אלהים וגו' החי קדוש קח חוקותיה כתיב הכא לחיל וכתיב התם חילת השחר וכלה חד - כח חוקותיה כתיב הכא לחיל וכתיב התם חילת השחר וכלה חד - בגין דאית דכר ואית נוקבא' ונאמ"ר דאית דכר ואית נוקבא' הה"ד בחיל תערוג ולא כתיב לחיל תקרי דכר והוא לקרי נוקבא' הה"ד בחיל תערוג ולא כתיב יערוג וכתיב חילת השחר וכלה חד מהי חילת השחר אף הי תיכף חי' חדא דתתמנית דלית בכל חיון דעלמא דתתמנית כוותיה בגין דכשעת דדהיקת שעתא ואתטריכת למיזנח לה ולכל חיון דאיהי חולת למרחוק וכו' וחולת ולא בעיתת לעיכול עד דתיתי ואתעבד לאתיהבא מאתי בגין דיתכבשון פנהא שחר חיון ותתלקן להון מההוא מזונא וכו' וסיימן ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וכו' - וכד ייתי כפרח דלקדמי שחר ייתי לה חכלים דעלמא ובג"ד לתקדימיה חילת השחר על שם קדמותה דכפרח דחכלים לה כיולדה הה"ד כמו הרה תקריב לגדת תחיל תועפן כחבלים תמר דעיין מהימנא בההוא זמנא חבלין מחבי דמכמתא מחבי קבלה מחבי רזי תורה דחיקת לון שעתא וכו' דדחקת לון שעתא בכמה בסיכין דיל"ה דחויית הכפון בכמה דחקין ומחי דחיין דחמר כחיל תעדוג על לחפיקי מים דחויית דאורייתא ולית תורה אלא עמודא דחמתנייתא (היינו סוד ו' לילכת בחיי וכחתר בחיכתי לעיל) דיהון חלין לחפיקי מים בעברת כיונה בעיניה וחילין לימון חכלים ויהיה דיולדת דחיהי שכיחתה דלתמר בה ותגל יולדתך (ובוה תבין ○מזמור בתהלים מי' קכ"ט שיר המעלות רבת נדרוני מנעורי יאמר נא ישראל רבת נדרוני מנעורי אע"פ שלא נבוי תוכיחו לחעביתם ר"י נדיק קבץ עבות רשעים וגו' עד סוף חומרים התריכו למעביתם ר"י נדיק קבץ עבות רשעים וגו' עד סוף המזמור - והוא כי התרכתי לעיל דף ו' ע"ב כי יעקב הוא בגד בגלה וישראל בגד שם יהו"ד הוא סתרי תורה - והקדמנו כי מזרי רזין דחיקת לון שעתא בכמה כסיכין דיל"ה וכו' ל"ו ק רבת נדרוני מנעורי יאמר נא ישראל דייקת לון הכתיבת כשם ישראל על שו הרשע המחל יאמר נא ישראל דייקת לון הכתיבת כשם ישראל על שו הרשע המחל ונחש לחמת ונוכים עבד ויטוקף ושפחה מטופפת מורידי' ולכך קלחמר בלשון רבת רבו' נדרוני מנעורי יאמר נא ישראל כי ע"י סוד התורה הקדמנו לעיל בכל הדף ו' כי ע"י סוד התורה לתכרי' לעבד ושפח הכ"ל ותשוב החלוב לבעלי' ע"ל דף ח' ע"ב נם הקדמנו לעיל מה דאית' כפ' פכחים ע"ת ונחין לימון מחל וכל סייעתי' דילי' לקטרנת להחות חדוש וכו' ע"ל לחכל הכשורה ר"י נדיק קבץ עבות רשעי' והנה מדייק עבות והם נ' אית סחל ואית סחל וכחש שהם נ' רשעי"ם והם עבו' נ' כיחד וגו' - לחבל הקדמנו ○מ"ם כשלח ע"פ ח ע"ל דף ט"ו ע"ב כפסוק ר"י חלוכיהו מה חדיר שחך בכל החרון כד בעת קב"ה לתבר חילת חשחר עמין עני"ו ותחקיף דיל' עליהו וכו' חשר תבה כחוך על השמים וכו' - ועל נ"כ דף ח' ע"ב ודף ע"ב מחחר זה ובידושו ולחי חם יכוין בפוד אכ"ל חוי שלטוחת דשחר עמין עני"ו חתעבר ופוד הכ"ל יחתר בכחילוח ורחוקו בפסוק שיר המעלו' ממעמקי קראתיך ה' ע"ל דף י"ח ע"ב כיחן וזמון הכ"ל וכפיכוין בפוד וה בכל הוח סוד חשר תבה חוכך ולח ים להכרי' לרשעי' וספיר מזמיכי' כ'מזמורי' כי חתה חומי רבת נדרוני יחמר נא ישראל וכ"ל ה' נדיק קבץ עבו' רשעי' לחבל נדיק להמיחן סוד עכ"ה כחוך על השמי' וכחשר כחיכתי נ"כ מ"ם כשלח ע"ת ס' חים מלחמו' ע' כן יחמר בספר מלחמו' ה' חת והב בסוכה ואת כחחלים מאי חרכון וזוו' עלמ' דחכיכותא דלח מחפרשן והכה ע"ל דף ע"ח וע"ט ולה כיל מזמור חקף שיר המעלו' ממעמקי קראתיך ה' היינו שכוונתי בסוד הכ"ל ח"ק יש בידי כח לכהניית לרשעים הכ"ל : ועוד הלח הקדמנו ע"ל דף ס"ט ע"ח בפי' מזמור י"ו לח נבה לבי והמזמור הוח ○מזמור קל"ח ני' עמוה לרמו' למי שחין כו נחור חין לפחמל שלישה לו' ק' חכעמקי ממעמקי קראתיך ה' לח נבה לבי ולח רמו עיני וגו' ח"ל חין לו שלישה כי לזה יסיים המזמור ות"ל כוח יחל ישרחל חל יי' מעתה ועד עולם והנה בפסודים הכפסים כפי' מזמור זה ו"ל שזה חמר דוד על עצמו ואחר זה הענין כלה שיר המעלו' שהם על הגלו' לומר כי כיון שהתקבצו הוח כן יתנהגו ישרחל בגלות בשפלות וכזה ירחם י"י עליכם כי רם י"י ונפל ירחה לפיכך חמר בתפלית המזמור יחל ישרחל חל י"י חחר לח נבה לבי בגלו' ולח רמו עיני בגלו' בגדולות ובנפלחות מחכי בדבר החלוהות לח התפחרתי בלבי שחוכל להשיג ולחדע הדברים ומופות התורה ושויתי ודוממתי בנפשי כגמול עלי חמו כמו התינוק שגמל חל חמו חשדי חמו חיתיחל מעט להתבונן בענין גדולו והחלך מעט מעט ועדיין חינו כשיון על עצמו חלק עלי חמו מתדיך ותרגילהו מעט כן מתי טלק מפיך עלי בתכוונת עצמו בכוונות ובכפלחות וכו' ע"ש - דמפרש יחל עם המזמור החלה מתחבה בשפלות בנפשה ובגלות לה יעבה לבן להרים בנפלחות יחל אל י' והוח יתן תוחלתך מעתה ועד עולם עד כחן • ○ובפרשת ומפטרים ע"ק מ"ח קום קבח ותשביל נרגיל קמי מחכך פתח הוח מבח וחמר י"י לח נבה לבי ולח רמו עיני ולח הלכתי בגדולות ובכפלחות ממני דוד מלכח חמר לח בנין דוה מלכח ושעיר על כל מלכין דעולח ושעיר ולח סלוק על לבי לחסטחה מחרחח ותדיר שפיל לכיה קמי מחרי וכד הוה לבי בחורייתח חוה מתנבר כחריה ועיבוי תדיר מחיכין בחריעת ודחילו מחרי' וכד הוה חויל בין צמח לח הוה גם רוחח כלל וע"ד כתיב י"י לח נבה לבי וגו' - לח נהה לבי חק על נב דחנח מלכח סליטח על שור מלכין דעלמח ולח רמו עיני בומנח דחנח קיימח קמך לבי בחורייתח ולח הלכתי בגדולות ובכפלחות ממני בפנתח דחנח חויל בין צמח לי דוד מלכח חמר כבי עלמח עחכ"ו ואנח כמה חנח סגיל לבח ומשיך בעיני מלכח קדישח וחם לי דבמלין קדישין דאורייתח ירום לבחי עד כחן • ע"ל דף ל"ט על פסוק לח יח"ל בל חכם בחכמתו וגו' - כי חם בוחת יתהלל המתהלל בשכל וידע אותי כתיב כי אני ה' עושה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלין קדישין דאורייתח ירום הלח כתיב נבי ומה ואתם ומה עמו דבמלח והוח כי חיתח ○בפ"ק דסושה חמר רבי חלעזר כל חלכה שים מן נת' בשבח דחס' נקוח הרוח לחני לגדל כחקיה כתיב הבח ומחי הקרח נדולים וכתיב התם ואחריהם תנדשון וכו' - חשם קדישין ע"ל דף ט ע"ח והנה בבח' ח"ר חיית כר חני חמר רב ת"ח מרין חיהי כו' ח' ○ומפורש בפיוטים (פי' רבי שניוני בפיוטים חלק מ"ד יבח עוכלך ע"ם רות חמר רב הושח בר"י דרב יהושע ומעטרת ליה כשלח שחה לבשלמיה פי' דמי ואוכלת לך לח"ח מעטרתו בחתיח בחמשה חלקי הלכה לבשלמיה פי' דמי ואוכלת לך

והנה על שו"ע עומדים למעלה ה' ספרי תורה ע"י ו' וי"ב נתנו כאיתא בגמרא נגלגלו עד למעלה כמנהג שהיו יורדים על י' ת' ר' נ"ב שהם על שיעור קומתי' שלה וזהו היום סוד ט"ו ונמי זה הי' ענין ליל פסח ע"ו לכסיון ולכן פסח מזכיר מקחו בעשור לחודש כי הוא בסוד י' החיינו עד ה' ימים ט"ו לחודש וזהו תלכו זהו שאמרו כה ועוד ה"ק לחשובו כחוכן כי בהיותה שם כאנחה שהיה בסוד ה' דאשונה ע"ב ובזה תבין מאחר הכ"ל. ואיתי' ס"ב ה' בראשית ע"ב בראשית ע"ס ו' הרקיע דהיינו דהיינו הרקיעין פסח בנין דיהיו דכיר לון לעלם ההוה פסח דעביד קב"ה ליעקב קטל ההוא טלף (וכספרי השבועות תיתא ל"ב בינ"ב מילו טלה ובקיבו ואלקחו סמלא ומסדתו מחדים ע"כ ע"ל דף כ"ב בינ"ב בכיאור מאחר עד מתי תעסקו עול ובני רשעים תפשו טלה לזה בפירוש תבין מה דקאמר קטל ההוא טלה) : ואיתקין שביעית ושרשו מיתרת מסתכלת ואיתתכר לדבש בעשור כ"י תתכר בעשור דהיינו נדיק תתרי בעשר ובקדין פסח ליהוד ובנ"כ מחדים ע"כ ע"ל דף כ"ב בינ"ב בכיאור מאחר עד מתי תעסקו עול ובני רשעים תפשו טלה לזה בפירוש קטל ההוא טלה) : ואיתקין שביעית ושרשו מיתרת מסתכלת ואיתתכר לדבש בעשור כ"י תתכר בעשור דהיינו נדיק תתרי בעשר ובקדין פסח ליהוד ובנ"כ מהן דהיינו טהור ויסתלק מיניי ההוא עלמה ואיתחי רשיתא קדישא דהיינו י' כי ולא קדיש בפח לה' לנדיק ההוא מני לקדכת דנדיק דהיינו י' כי ולא קדיש בפח לה' לנדיק תית בי כרת ומ"ט דהא כל לישקשת ולא ערל ושתא דהי לא קדיש תית בי כרת ומ"ט דהא כל תוליתת לה תית בה כרת שלא על תנות ל"ת מ"ט בפסח מולה דשינון מצות עשה כרת תלה בנין דדרני דת נדיש דהיינו כ"י דהיינו פסח לקדי מצות ל"ת בעי לתתכרת בעשר ולתתכללא כי מדת ליום ומהן להיות דת נדיק דהיינו מילה ומ"ע ותתכליל בתנות ל"ת מדת יום כלילה והי לה תתנזר בר בם לה תתחי לקדכת לון בנ"כ קיימיה מצות ל"ת עלי ודיימת לי בכרת דלא ייעול בספי' מתקדש ובן בפסח בעי כ"י לתתכדת בת"ת והלא עביד בר בם ולא קדיש פסח ליה"ר קיימיה עלי ודיימת לי ולא תפיקת יתי מתחות ידי דהדרה ואתתניאת בספי' מאתר קדישא ותתתדת בתתדת מסתכל בתנזרים דהא ישראל אי לא עבידנו הכי תרין קדודין לא נפקי מתחן (ולזה תבין בתענית רשע מה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם. לכם ולא לו ולפי שהוציא עצמו מן הכלל כפר בעיקר לפיכך תלה הקהה את שיניו (ע"ל דף ס"ו מה שהתלכתי בפי' רשע ירקח ופסח שיניו יחרוק) בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים לי ולא לו ושואל שם לזה הי' נשג ע"כ ומובן לפ"ד) ובנ"כ כתיב שמור את חדש האביב ועשית פסח לה' אלקיך לפי שהוא בלילה שמור תשמרו (ולזה תית בנגד כל תקו' שה' הזהיר ואין לו תשמרו כי אם שמור תוך מנוקד שהוא ל"ת) בללה בכלל תדש האביב דהא בהדי שתת' שעורה תכיב ותקרבון מיני שעוריות החפה (סוד שעורה ע"ל דף ס"ד ע"ב נפ שם תבין סוד עשירית החפה) ומחמת כי ל"ל השתת' שהיו מספרין שבא שבועין שלימין לחסתלקת לעולם) כי ל"ל כבי מחשבני ע"קס"ח כי תקה עבד עבדי שם שני יעבוד ונו בנין דכל דר ישראל דחית כי לחשיעת קדישא תית לי' כייחת כשמיטה דהת דילה ההוא שמיטה לבניהם כי' ודת תקדי שתת דחדן וכו' ת"ח ה' כייחת הוא דעילאי ותתאי בנ"כ ה' בלאה ה' תתאה כייחת דעלאין כויי' דתתאין ה' בלאה שבא שכים ו"ה' תתאה שבא שכים כלשוניהו ע"כ ולקבלה ואיכון תאצין יומין בלאה דכיבה תוכויתא דתקדי לחם דכתיב לכו לחמו בלחמי ונתן מקרבין כיחת דתחיין דתתייהב כי' תוכויתא שתי הלחם תעזה שכבתה ותוזה בפיהן ודבריהם ע"ס קדושים ע' קק"ו ובהאזינו ע"ק ותה נהולת לו"ח וכו' ע"ש. ונמ לעיל מאחר הכ"ל ואיתית טיבו דשתיק קדישא דחיתת בלאה בחיון שבא שבועין וכו' כל"ל והוא ע"פ מאחר שפתחתי לעיל ס"פ שפטים ע' ר"ד ונדיק מ"ט לבני רשע מאן רשע דת מחתל ומאן נפש דת ע' דחסר מחשיש ומתאחר מ"ט ובנין דת דחיהי ביה חדות לך כתה דתוקמוה מתניתין תלי"ף ביה דחוות ת' תיעול בין ו"ו ותתעביד וא"ו לקיים בך ובחיתיה נדולים ובחיתיה נדולים לקבל ך

ואיתית כיע"פ בפת ע' רכ"ט ובחיתיה נדולים כיין דאחר בחיון דהו נדולים בחיון דשתיק דשתיק לקבלן נדולים בחיון דה"ו לקבלן דחסים פתם ע"כ ה"כ כל האחרים תלי כולם לבחר ה' ותתכוונים כל יחיד לזה דשבר הכ' לו שתתלית לזה דע"ק ונב בהולת לו"ח וה"כ כשיעשה שבר הכ' ולו לתתלית לזה דע"ק ונב בהולת לו"ח וה"כ נדולים לקבלן ולא יתן לעולם יוזה לנדיק ע"ל דף מ"ו ע"ד ומי והו הגוזל חשבר והו הסוד הלי יתן לעולם יוזה לנדיק ע"ל דף מ"ו ע"ד ומי והו יכל עולי יהוה נס כן סוד תורת ריעה תבינה מכו עם ו"ד ה"י ו"ה ע"ל חבר כו להבדיל לשבע הכ"ל :

ולזה

[illegible] נס כן כאלו נגדולים לקבלך ולו קלחר ולא יתן לעולם מוט לנדיק מוט דייקא . והוא כי הקדימו נדיק לוכד כנדקו משום דרשא אחריך ברעתו מלן רשא דלא שיקול לכל כשיהיר שעל הכ' ויצעבי לור דש"ק ולו לעולם לא יצן מוט לנדיק כי לו יקויים וכל קלבי הנשים לנלגא תרוממה קלבות נדיק ע"ל דף ע"ב . ודף ל"ח ע"ד ודף כ"ב ע"ג ור' . והוה תבין מה לחיתת בכתבי האר"י ז"ל טוב להניח ' פיתיתי מתן בוויא אבית והנוסדם ולבוין לנעבר ' כתיבן משכלוחת ולהוציא נדק הקדושה ויתוכם ולהבה תלהט רשעים . (ונעם ' פיתיתי תבין כי הקדימו לעיל דף י"ד ע"ב כשוד לחלחה אחריכה ולקם קניהו כי כחיצה אל"ה שהניע עד ת"ל ונגנו לור דת"ל ולו נסתלקו מחלכות ט"ם וכו' ונתנלה נור פרשנה ה המרכנת ונפלאה כי"ם נמורות ו"ם לחלחה אחריכה וכו' ע"ש : זכדי לבטל האחרוה ו מניחין עשר פיתיתין כדי שיתבטל האחרוה לנעת ומוים לילית המרכנת ולחילת יתבטל גם הוא כי היא נקדלת יניקת הכבד יש רשע אחריך ברעתו בחיה חנת ומוים . לזה יש להניח ' פיתיתי תבין כוויות הבית ולקיים כל"ל) וגם שם כתבתי האר"י ז"ל ליל ל"ד ניסן שלו ואין התלת מלוי הלבבה בשלימותה לו הכוונה לנעבר קוים לשר שכינות הכרם העליון שדוגים ליקן מתנה לבן מוה לבעבר חתן שהוא מיכאל ולכן הוא בכוית בסוד ' דכורא ונשוור שהיא לילית שהיא התחתה בסוד הנקבה שנקראת נתחה ע"כ : והנה שלוי הוא חשוב יותר מחתן . והוא כי לויתה שם ○במאמר פרשת פקחים ע"ש ו"ה לשונו אחור רבי אלעזר כתיב בל יחמצת לא תאכלו וכתיב לא יאכל חתן אלא לחם ודלא כתיב אלא תאכל הכא כתיב לא תאכלו ודלא כתיב לא תאכל מוקבץ דלויי משמיעת אחריכה כלוסרה ודלי דכר לחיוהו לחוד בחוצה דכיון יתיר בנקבה לא יאכל לא תאכלו כ בקדושתא בנקבה לכתר כחוברה לא תאכלו וכו' מיזנזת ע"ט בנין דכיר דמות לית תנן חתן דכר מיזנזת נוקב לבלי יודנת מות כרשי ונסופה דתיבה תצבת לה ובנ"ד דא תלן לאכול חנן בפסח ת לקדימת ליה מותא כשלוחת דין ובשלוחת דלוי דכתיב ובכתיב הכפ שהיה מצה לחתי אלא לכי תנינן אר"י לחתר לעולמו די דיוור לנרותיכו די חוף מצה בנין דחברתת לכל סטרין ביתין בנוכות דסדי דחווה חברית לבדים ומיקים דתיבת חוף הכי לחיהו חברתת לון מכל משכני קדושה ועניד חריבה וקטנה מה הה"ד מצה וחריבה ע"ד כתיב מצה והל כתיב חם"ם כסו"ף לחיהו אלא תרגומו לחיהו מצות ע"כ ע"ל דף ו' טעם חופלא בפ' משנה תור לי"ד בודקין את החמץ והרבה דיוים חזה ולפם קניהו כי לא יתייחד ' עם ו' שלי בשריפת חמץ והקדימו ולחודם לרחמון דלחיהו לרבע על עשר עבדיון בפסח כ"י לתתבר בעשר לחיהו נדיק כי והו בוד ושעית בפת ליהוה לכך נדיק לבער חמץ ושאור כי שלוך חמוהו קשה . והוה כי ○סם ז"ל ר"ש פתח ואחר נער חית קנה עדת חבדיים בעבלי עמים נער חית קנה דת חי דלתתחד כה עמו חייבת קנה תניון דנעון בשיעל בחוכת דכל מלי קנה דת דכורא דחלי חי בישת דלית לי' סטר' ועירת בחוכת דקדושה ודת לחיהו קנה דעניו בשיעל רבה וכנ"כ לחיהי שלטת על עלמ' ועל שולטנות דת כתיב קנה ומוף קחלו קנה שולטנות דלחם לכל מלכוון (קנה נעון בשיעל ע"ל דף י' ע"ב ונם דף ק"ח ע"ד והת דקלחור קנה שולטנות ורחם לכל מלכוון ע"ל דף כ"ב ע"ל . והמה לחלכתי לעיל ע"פ מ"ם פנחס ע"פ"ז ונחלת בה כעיל קב"ה מוקיות דחיהו מיס הוחבי ולחיהו נוכרלין ומחבת דלהון סיחל ונחם מחלל חשת דניחנם מחוב וכו' נחם מחוב על לוחה דישחעל וכו' והכה לחיתת בכתבי האר"י ז"ל כביאור פסוק והשיבך ה' שבויך ולחמיו בלחיו ולחעכרתם ולון קוכה כי הה עוסם הוא וה להשיבם ל מבדי לאר לחר ה' לא תוסיפו לרחו לאר עול. וכי עוסם הוא לעבור על ד"ת ועוד למה הוה כן הקב"ה בחבדי לא כן בשחר גלוי ועוד כשהוכרכה הנלוון לא הוכרו מעריס . ומחדיך הקטי ובחב ז"ל כי ד' עליו' היו נגד ד' חוחיו' יהו"ד ונלו מבדי הו' נגד קוקה של (ל) שהיה שקולה כנולם ויותר מפס ולכן הוכר כמה פעמי ולא הוכרה בפלטה כי היה בחי' נדולה מבולם . והנה הנלות שוכרך לבחר ניעוניות קדושה שנתערבו בחטח חד"ה בתוך הקליפה שעירב טוב ברע (ובסה ע"ל דף ח' ע"ב חפס קניהו ולחיות הניקון הזה חיו ל הו' שלכים בלבד כי כל עשר נקודים כפנחו עם שתין בחי' תמרוסם שזה ולכן כל חי' נדיכין ניקון ע"ב וכו' ע"ש . ובפתבי האר"י ז"ל כי כי"ם דחיות עם סחם עשרה חיסם נחלקי רק לה כי כתר הוא שרגוף קוחת חדם שלם (היינו כל שחות שבו הס רחשי' וכן הזכויה

ולו שמלט ק"ן "קה ולוה קלתר קנה אולטוניתא ורוח לבל מלכ ן
וכדלו׳ כפ׳ שוות ע"י ו"ח ים רשע דת סיוכל דת סיוכל ושלוה
לחדום בחלי כרשעתו בהכיוה חלה רשה לאת ובוכים בחם קלוקת דשת
לת ומת עליהו סתם ושלוה חלת בנין דתת׳ בקה בהכוה ניקב כנוסת
דת לשאר מלכות עד דקר"ה יקים מעשיה להיות סוכת דוד המוטלת
ע"כ ול"ק ת"ח כמוריס חיהי שלטת ע"ל • ומיהה נקט כאה
שלטנין לזוהיו וכלל כרוח לחיון (שהוות דכר וכפ"ל כי הנחם היה
לאת זמוני של הרשע הכ"ל) כיון דתכר לי' קר"ה חפיק חיון ותעיל תכה
כחם כחוכת יציר מובל תבר (ך) "חיון (ותתעביר מכה חיון לתיון לת
דתכרי ח' דהוי מיה לחקרי חיון וכו' לתעבר מלוכ"ה והוה מכה וע"ד
כתיב נער חיה קטן נער כה קר"ה ותתבר ח' חיון ותתעביר מן הוחון
קר"ה לתברת לי' להחוה קטה כנוחת דת יתבר הנליה דק' וכו' ויהי
הנה ראשון לציון הנה הנם וכר"ת יש מוסיף אחרת. אמם קיומו נער
היה קטה היל קיומ דתתאחר כי עשו רחוקי קרבי הכשן ניכא
קיומ כיומא וכנה עלי' כיון נגזל קנה דחיון וכך ייתי פירוקנא לישראל
יתבר לי' הר"ד נער היה קטן שהיה ומגו שחתעבד מיד חתקטלת׳ מחמ׳
דלי' וכו' ותיבעלת בשלמא דחיהי כי מקדמת דבית ראשון ובית שני
לחוד כוונת קדושה דחיון לקבל בת עין יחין וכת עין אחלי ודחיון
לקבל וכו' בכל דפתי וכבל ושיהה לקבל תרין עבדין דיכסיין על בת
עיבל יחוי וסמוכל ודחיון לקבל שתר חתך ושוד לילין ותבעדין ושבלת׳
כל ירח׳ וכל יומ׳ חד מכויהו בית ראשון ושני לת יתבלין כשלמ׳ חקמות׳
דעכוני עיב לחתוף לבת עיבל יחין ושביל מה יהי חכמות׳ לבלון מידעה
כשלמה וקיומו סם ירשה הגל ופס יהכון בס ירמ׳ שעל דת משית קיומך
דחתמר בכור שור קדוה לו ופס יירכון דת משית בן דוד חד תעבר מכתי
וחד לאבד ושירת׳ ומדבש לקבלכליהו חיומן כפ"ל דחיהו חושר
ועיל תבר לה וייעיל ל' בחתרת׳ דקבחזיתא קנה וסוף קימלו קנה
שולטנות׳ סוף לכל מלכין (כיוהו כי כהוח פסוד הרייסים סהם כסוף)
דתיהי קר"ה לתברה לי' נער חית קנה נער חית כישת ח' ון "חזק
ואתבר רגלי בן מחוכות דאתיהי כי רגלי ורגלי חות ושוד נער חית
קנה ויבר רגל קר"ק ון "קנה ושתאר הנה ושוד הנה יי שלי בחוזק יבא
ראשון לגיון הנה הנם ולייהיל' אכבר חתן וכו' (ע"ל דף ע"ד ודף ו"ח
ע"ב גו') ותיו כוונין קדיש כל הכשם לבי יעקב משי ושם שמי לתתעדות׳
דחיהי ראשון ושם לתתברות׳ דיהיה שני חסתלחו ו שני לע"כ לקיים
בהו שני תורת שלשום שני תוהו ובוהו ותקם את תבואת דתתו קדש
ישראל לה' ראשי תבואתו וכו' ולי' יצית׳ לתהוני לקבל ד כוסו לשפת
בנין דישראל וכפודין כד כבו לעבדיו וכו' ורביעיתין לע"כ ופודקנין חילין
יהון כחיבנא חיון כשם יהו ד' דכיכוב עליהו הר"ר כי תרכב על סוסיך
מרכבותיך ישוע׳ לקבליהו יתער לתתא תרכב דנלין ותליסר שכטין
ברוח דיהוד תלך יהוד תלך יהוד ישלוך לעולם ועד תריסר מנסין חיומן
לקבל תריסר שכטין י"ב מנסין דתת׳ עליהו מהמו לקון
פחדכבה וחיומן עשר שכטין שלך שנין תריסרטי מתקשנין ומי"ב חתיון
תליין ע"כ שמהן דחיומן ע"כ שנין כתר שלך ומתתן וחיומן כ"ד לכל חיה
מתלת חיון • כ"ד הוא דלי' וקדיל וכו שו ואחר (ל"ל והוא
כי הקדמון לעולם והנה ת"ת ניסוד נקי ו"ה כי כון שניהם יש י"ב קנוות
כיומן ו"ם כי נוף ובדית חשכיון חד ו"ם ונקי ו"ה מלו ע"ב (חיומן
תלת עתו"כ"ד ומהו כת ח' לומדת קדום ונת שניי לומדת קדום ויוד
לחתר משלש נמ"ב לחתיון דעבד דיוד כשלמ"ב ע"כ • והנה ראחר זה
ומבואר ע"פ מה שהזכרתי לעיל דין כדי להקל עליך ישוש דאר חרת׳
כי כתיב ראמר ע"ק ר"ח ונקי שלי לתקר יום חג ישראל וכו' בהנה ומגל לב
דוחה ויהיו שניהם דומין זה לזה ואחר שעבר וכדומה לכי חקדמו וכו׳
ובכל עכמן לחיומן רכתי ואחרת וכו׳ חתפרדין ונהנין עיניהן לחיומן
כיות דחמן ויהיה שני וכו׳ (ע"ל דף ל"ד ע"ח ודף ל"ד ע"ב ודף ל"ה
ע"ד מה שהזכרתי כאריך בלי"ק ותלוים"ח נחול"ה ותצית פי
חיתת ועיתת׳ ע"פ כ"ה ודלי"ק ע"פ כדחוק קרי חוקדמו שבת וכו׳)
שם ובלי לעילא לעילא נוקבא חעילאה ע"ה כי יום נקם בלבי כלבי
ושחי כוכ עתיד לעילא נוקבא חשבלאה וכו׳ לכ"י שם כן ע"כ חכנית"ן
וכו׳ ללבי נליתי ודת הוא חוות דע"ב ע"ל • ושכח שלחר כל ל"ל חיתת
כפ׳ שוות ע"ו ט"ו לחם קיומו וכח שבועה לח חשתכח וכו׳ חתרגו כהו
כיוהו דקרון עד דחחיך ר' ת"ת לחתיון וכללת
לחתרגו ונכוותו שלחם חשתלם כחלקיהון כגון דוולבות חיוה לחתקף
וישרו שהחדו ועכ"ל ה' בית שני חתכחב וכל חיומן חריסר
שכשיון חילה כחוכתן חשריון דלחון חיומן כנגדות. דחלכו לחיום וכשיהו
עלאה לחתלק כחיה דהוה נגוד ותשקף חלעילא וכדון חרי ת"ת ה"ת
כשיהו דחקדוש עלאה דהוה נגוד ותשקף חלעילא וכדון חרי ת"ת ה"ת

כי ת"ם פחמם ע' עם"ח ותמ"ם

ת"ב שוות ע' ו"ח

ת"ם ברחמים ע' קכ"ה

ת"ם וחרת ע' מ"ח

ת"ב שוות ע' ט"ו

כיחוד חיבלת לבי חשבה חור לי"ב : ע"ב תחוה ע"כ ע"ב

ת"ם ויחי ע' תם"ב

ת"ם ברחמים ע' קכ"ה

כי ת"ם לחתוך ע' קכ"ה

ת"ם ויקרא ע' ו"ן

בית שני ויחיה בנלות בכל חיומן תריסר שכשין וישראין דלהון תריסר
שכשין כלקון לחושכן שני ועל דחיה דה כהו בכל יהוי חושבנ׳ לעולת
חתמשך רוח דרון • לחכיוהי לבל חיעייבת עשר שכשין לף שנין תרין
שכשין ח׳ לתן שנין שתרי חיומן לבעול פתח ויחוד ׳ בכה תבכה בלילה
ודעיבת׳ על לחיה לכוף תריסר כשכשין דחיומן לף ויחלין שנין דנלות׳
ולבתר שר פתין ושית שנין חכיוהו דלילי כדין ובכתי לת כרייתי יעקוב
וכו׳ ע"ל דף ס"ו ע"ל וע"ב ע"ב תבין הרבה מחלוקות כי"פ בנחם
ומחוור זה ב׳שמו׳ס מכוונ׳ ומה שכתב לוקח ד' נלי׳ וכו׳ ופודקנין לון
יהון כך חיון וכו׳ ומוד הוח מ"ם הכ"ל ע"ל דף י"ב כולו ותבינלת סוד
המתחדי הכ"ל נם כדף ע"ב ד' ותחלה ועד סוף : והנה חית כשנת ח'
לדוש׳ כשסחי חור לי"ד כודקן לת החיון לחור כבר חית׳ כפ"ל בתרוסת
ע"כ ע"ב ופתח ר׳ חכת ותחי כי כך עשוה ותוך חור ודבך חיי׳ תוכחת מוסר
כי כך עשוה כל מלון דחכתל כהחי עלמת בחיומן כקודש כקודש דחוכיחת
לתעבדה תמני בכל מקוד ומקוד חד מרגש לחנהר לי׳ בחכמו׳ עלי׳ ותניח
חור חלון דחתעסק בחורייתת׳ וכי לחכוה כהור דחלילך מרגש תניה לבל
מרגש בלא כהור לף בלום כהור כלא מרגש חוק חכי לא יביל לחנהנות
לתעסק בכל דת לבל מרגש חוק חכי לא יביל לחנהנות בחורייתת׳ ועל
רוח דחחי חור בכהיר ולעיל כך כתיב כי כתרון בהעלותך חת
הנרות כנון דהוה מתני חתי חתי חור ותור חור דת כתיב כי כתרון בהעלותך חת
ותנכנים עיניהם מלחו׳ מחוך חבין שכוחרין חיון דיקר ע"ל דף ו"ב ע"ב
ולכך פתח חור לי"ד כודקן לת החיון לחור הכ"ל וכפ"ם מוסיף דוקח
בנד של שעוה כי חית כ׳כהרי חתה ס"ב ויחי ב׳ת׳ם ב יחיה חדש הוה יתיב
ר"י חפתיחת דטבריי ותחת תרי נוולי דמלך דקבחזיתי מעלוי דכתיבין
כפל חעולה דקבחזיתי׳ ותחו נכרי ועד לת חוטו עלייהו לתקבלו לבתר
לתו כיוה נפרון חזכו עלייהו וכו׳ ותית כ׳הרי חתה כי חיון זה כי שעוה
ריון לחעלו כי שעה הי מלכו חאי כו׳) ל"ת (וכו׳ כי הקדחנו לשיל חל דחי
כפ׳ בראשית ע"ב קי"ד ותלוים לעיל עמוד דת שניות׳ דחיהי עיומדת לי׳
ולחיהי שעת דקיימין לי׳ וכ"ד לתתאר לית חול יום נורס לת חול שעתת
נריס לי׳ ולית בכל כך כם קיימין שעת שלת לכעבל ע"כ) ותרי מלי חיימו
כגון חוד כי קודס חית׳ מלכו דבוך בת׳ת ותית׳ אליהו שפט יורד מכיר
ולת לוך כס בתו עופו ס"ה לתתבדרו ותקליפו לעשעל לא יוכלו להנים
כי ת"ת ועופרס לבל תחר שבל כשעוך בכוך השלין שמני לתך בשל ומוד
לוך כשל ועשוי חלבל כן שחר (ת) תו כתו ת"ב בכנוכיות עליהו דישרחל
ולעיל חקלניפו והיו רוימני חת ישרל ונוזק כתכני (והו לפתר תתו
כשך כפרון חולו עלייהו ושריהו לון כטרטיס לא מיתקנין והיו מוחין
לון ולא חוו מתפחסין וכו׳) ותו היו כרי כעבו"ה לריחם ע"כ. ולפחד זה
לוחן ביעוד חתין הכ"ל כדיך דוק כ"ר של שבו"ה לריחו לבוד הכ"ל כי תו
יעייחד שם יהו"ה חדש׳ בקמיהו׳ בקוד ד"ה ועשה למה דוקח כלבל ל"ד
ולשה לת כיו לחיו לבי תלמוד הקדש ע"פ בעלה הוח כפשוט חכל לפ"ד
ים ליתן טעם כי כפ׳ חמור ע"קפ"ב לחיתת ד"ה ת לת חתמר דחת כדין
חכטלין חתן ושוד ותסתלקו ישרל מדמו לחר׳ ותתחדו פוסה קטורת
קדוש׳ (כיוהו חלבו ע"ל ד"ו ע"ב) ת׳ ותתנוהו עלו כת עד דתת׳פרעו
ותתנלי׳ שיוה לחלון כדיוהיה לי׳ קטור׳ לתת׳ עלת בקטור׳ דתכיוהכו ע"ל
כתיב דבתי שבני חיישוור לכם לחם ון הסתי׳ דייק׳ (כיוהו תכלה ע"ל
דף ט"ו ע"ב ודף ט"ו ע"ח) מסוד חילה מה שנוהם הק כתן קלף בתר
דתתנוהו עלו כה בחלבו׳ כתר דתתברשו ותתנלי׳ ושיהה דלחון עלו
בהכלה׳ ישרל ויהיו כי חית׳ נכבתי הלי׳ ו׳ לסוד חילה ושריהם דע
כי בחוזה זו יש ב׳הברי׳ לה׳ כריוהו׳ הנילה שלו חתנלי׳ דחמלוים
ונם שני שלמי חבדי׳ת׳ ותח"ב ע"י הברים חתנל"ב נם שלים הנליון
דסוד שבת׳ת ובו׳ע"ל כי כסוד הכ"ל כתבתי שבכוך חלבו׳ חתיל
מה שלישי ת"ת בחוכ׳ סיום הכוכ כי לו חתחילין לנלות ב׳ שלישי ת"ת
לכן חתר שניהו׳ לו חתנלי׳ דחסדי׳ חעולי׳ ע"ל דף י"ח ע"ב ותבין
חוזה הדבר׳ הכ"ל ולכוללחד שבתרוהו ותתנלי׳ שיוה לחלון חלבו׳ כתנלי
נם שלים הנליון שבחיוך כיוה עלו כקטור׳ דחיומנות׳ נקו לנון קדוש
דיוהיומנות׳ ע"פ ע"ב ויקר ע"י ו׳ ת׳ת׳ת׳ת ויחי יהו׳ה חחי שלישי חלבו
קדוש׳ חלבו קדוש׳ כל חיומנות׳ לחיוך כבל חעולי׳ ויוה תפחרת ישרל :
כוה חבין חנוי של פונוני כרית כתר חלבו׳ כתיב כי כתרון בהעלותך
ת"ת ני"ד בשעת׳ דיוהיומנות׳ דסוד׳ חלבו׳ חבין כיוהו עם שיוה ובכתיבין
תתיון לת משתכחין ב"כ בחנילה דוה בחתיתי דסוד׳ ויוה כיוהו
משתכחין חתערבין בחנילה ובשעת׳ דיוהיומנות׳ דסוד׳ חלבו׳ חבין כיוהו
דסוד׳ (כיוהו חבי חלבו׳ נם דף ל"ג ע"ב) כיחוד

מ"פ לחדי ע' ק"י,

כביאור מאמר פרשת לחדי מות ע' ק"י במוד עד שהמלך ביומיכו כדרכי נתן ריחו דת יסוד דלחשיק בהכמלן לייחדה עולמא בחיבורוחיה - ולזה קלחאר כלן ובפעמים דיוקנין דהכמה לחשכח בהכיחו השמש) מתכבסין כלהו לחתר חד וקדושי עלמא לחתערו כדין כתיב ליל שמורים הוא ליהוה דהא יחודא קדישא לחתבח והוא שמורים בכלא

מ"פ תנוה ע' שי"ט,

ובלבן במוד זה ביאור חמן בליל י"ד לאור הל"ל : והכה ◦במאמר פרשת תנוה ע' תרין כהאין כהכין ישראל חכי כד נפקו מיצרים חדו כד נפקו מיצרים ואז במדבריה חד בפשח ואז בשבועות הכי מיוחיר לעם לקבל תורה השיים דדת יהיו כהוח לחלכיותיו ישראל חבשיחת עלמא לחורייתא ועפלו בחורייחא (חיין לעיל דף ל"ט ע"ב כד נפקו ישראל מיצרים דעפלו בחורייחא ◦ועיין מה וכו' עיין שם ותבין מאמר הל"ל) -

פשחת לית לחשחלטא בפשח נפקו ישראל מהחיח דלקדין חיין דכתיב ולא יהיה לך חיין וכתיב כל חוכל מחמצת ע"ט כנין יקדין ואלין כהכין דלקדין מנה פשחת דוכו ישראל לכהוח עלאה יתיר ולא יהוח הוא לחתבטלא חיין ולא חתחוי כלל וכו' ושיש ליחלבא דהוה ליה כך יחידאי וחלם ניחוח חד הוא חניא לחיכול ליחודו יכול כריב לחלכא דא לקוחיה ועד דייכול ליה לא חפשבח מיכלא חחיל בפשחת וכו' כך כד נפקו ישראל מיצרים לה הוו ידעי עקרא דחורייחא דחמיהמנותא חמן דק"ם ישחמון ישראל חכמות לה' ועד דייכלון לקוחיה חפשחת דא לא יחתחי לכון מיכלא אחרא כיון דחכלי חפשחת דחיכי מנה דחיכי חפשחת לסיוע ולחבדא בדוא דחיכי חפשחת.

מ"פ ויצא ע' שם"ד

(כי הא לשונו ◦במאמר פרשת ויצא ע' שם"ד פתח ר' חייא ואמר כתיב כי"ב יוסף לבחי בערב חלכלו מנוח וכתיב שבעת ימים חלכל עליו מפת עבי וכו' חח חזי כד הוו ישראל בימיהם חלכל עליו מפת עבי וכו' (ר"ל בדוא חחיון) כד בעח קב"ה לקדבחו לון לבניא יהב לון חתר חלחם עבי . לחחם עבי כתיב דכתיב כיה ועבי וחכיון חכי והלו לחם עבי חקרי מנה מקבח בלא דבוחל מ מפבוחחו הני חתקרייבו לבבי מנה חקדישיח כיון דקריבו עלייל לון קב"ה בדבדון לחחיון ולחחבח דכוחל ומקבל וכו' וכד חתחבר בדבוחל חקרי מנה חתעבח דכוחל ומקבל וכו' וכד חתחבר חחיון דחכמה חלחם עבי חקרי מנה חקדישיח כיון דקריבו עלייל לון קב"ה בדבדון לחחיון ולחחבח דכוחל ומקבל וכו' וכד חתחבר בדבוחל חקרי מנה חתעבח דכוחל ומקבל וכו' וכד חתחבר חחיון דחכמה חלחם עבי חקרי מנה חקדישיח כיון דקריבו עלייל לון קב"ה בדבדון לחחיון ולחח

סהדותא דשקרא דישרא רטנא בין נ"ל דליהוי לתנין נ"י והוי ליהוי
עם ו"י יצרא לי תהלתי יספרו ולפי יתייחד ו' עם ו' אלף פסדיסת
מעין העין ל' לו' ותש"ג דמדלוריית ליהוי עד קוף ציית נורו רכבן
תוכלין כל ד' ותולין כל ד' ושופרין כתהלת עם ותולבו יתיבי מ
מתביעין ומסהדותא דשעת מעין לסהדותא דסדיקות דסהדי דסהנוח
דסרח את הכסא וכולו ופרש מתביעין ויתקיים כהון מרי כפתניות
דסשיבו מזכרתי למידן והוי ליהוי ועשיתם לו כתיב עם למשות לתתיו
ע"כ . כחוור למאמר הכ"ל ת"ר יוסי הני תרבע כבי דסהנוח לוליות
לתתיו ת"י לכבד את ה' מלמד שתהיה מוקומה תבריות לקבל ד' נתולות (והוא כי ליהוי
בסבב טוב ברקת דף פ"ח על מה דתי' ויקח ממה התחמצי' וכיוצא
לעניים ויתן אחים לך' ון המקובים לעזרה לתקיומין ומתעין תחת
המיסה ותני הכסי יסים כין סתי השלימות ויעבוד הקבוה שים בה תמות
ויתיחר הת לתחות עכיות (והנה קוד נ' תמות הלכו כבר הלכתיני ע"ל
דף ס"ו ע"ב וע"ג ותרתה עלליום והנה מתחיר זה תמהו נקף להבין
תהו כוונת כניעת המוח התחמשית והעניין מי כת הדמיו בתמות הלכו
לתלבב ולכניעת שכ' כי לתחתו הם וה כתבתי הן דוחסר כי מוה לדמיו
למיה ומדיבה סתבריות ס"ת וכו' ומשכי כי התלבניות הם תדבשה
והתמות הם שלשה לכן הם בונעים לעניים והם נעשו לתפע ולפי כי
עיקר הם אני תלבניות לדום ושומעין והם נחסנים לנלות תחר לכן
היה תמוה ל' והסך כתלקים לעניים ולפיכך תמיו דו"ל לם לתית סום
פרסי ונת"י נפה לרעליו שלו ושיח וכתיבי ס שלח לך לכן כת הדמיו כוה
כ"ת סדם פרישת תלבותך ומשכי כי השוני שלו ישראל הוה סיוון לנתולה
כתיב' עם כהשלתך שכ' ותת עם שני תפיע ולכן הדכו שלו שני ב
בפרוסה לתמם לפי שענין הנתולה הוה לתקושטין תדבש פעמים
ונתיב' כם' פכתם (היינו ע' תע"ו תם"ו מה שכתבתי לעיל בהלכות
ו) גם כם ויתי כפסוק יהי דן כתם עלי דרך ולכן הסיפה זו בונענין
לותך ובעבית ל' ותוסף תניף תוועיל עתה כי יתלט עם שני תוסיע
מעלות הוד הה ותניף לתפיקומין לעתיד ותת עם שני תוסיע וכת
הלמו נ"כ לשני כרכים שעתיד הק"בה לעקור לותם על יד תרין
תחיתין כתיב' כם' שנתם חד לעבר דומי ועירל וחד לעביב דומי
רבתא ולכן יעביה הקערה כי הנה הקערה הוה שנין קדש כתיב' ס' נתת
ושם כתוב שהקערה דומו לתלבות בית דוד שתלבו בכיסה דומות
לקערה ולכן יעביה הקערה לתר כם הסימות שהם דמו על הנתולה כ
כלומר ותת הקערה שהוה דמו לתלבות בית דוד שתלבו בכיסה שנקדש
ביעוקותיהו שכ' קדש ת' תת ותתלבת ישראל מעון ויתחר הת לתחות
עמיה וכו' ע"ש לוה תקנו תו"ל ד' בוסות דמו על הנתולה ולזה קתחר
שם הת לתוקומה תכריות לקבל ד' נתולות לתבל שפיר הוה בשבית דבר
ייבת שבת דקתחר תוחיל וזוועל לשתבת בהתי ליליה וזוועל הוה כד'
קשרין לימין ד' דכרין ולפי שתפרשי דת מן דת כד וזוועל דת לשתבת
ולכן כתחוותם דלהון לתשתבת בנין דתת וכיוצא בהו דתעין דתיוב בתת
וכי בכלתא ע"ל תפתחי ב' ליליה דת תכל שתר לילון ובעיבן לשעבד
מניות בכלתא ולמחרי בהתי ליליה בנין דתחוותם הוה לשעלה ותתת
ועוד תחר דתכרב אילין נתולות לתרבע נתולות קדיכן להו מ"ש בנין דהתי
דרגא בתפילה נוחל תקרי ולא תקרי נוחל תלת דרגא תחרת עלאה
דקייתת עלה ותיהר לה ודת לת תפיק לה כהורת תלת פלין תרין
דרגין (ס"ת בתימן דרגין) דעליה תשתבת דתרבעת תילין מתוור ס'
תרבע נתולות ע"כ ולכנין זה ליתי כפ"ב פרחשית ע' ס"ו"ל והוא ברחשית ע' פו
דכלתא ונדיק יסוד עולם וגו' תלת נפקי מחד (היינו כה"י נפקי אן
ת"ת) חד בתלת קיימי (היינו יסוד שעומד בין נצח והוד) והו
עלול בין תרין יקרין ליקר לחד חד יניק לתתה סטרין וכדין כלת חד מתוור ס' וזיל
ע"כ כי נכח הוד הם סוד מחקים הטומנים אן לנדיקים וו"ל בפ' ויפף
ע' סכ"ב וזיל והנה כשהיה וגו' כתיב דרגת דתדון כל התרכשדה תלקת
דתפוחין קדישין שבשה עדרי צאן תלת דרגין שלתין קדישין מתקשר
על הוות כירך ותימן נתח סוד יסוד דעלמא ותלין מסכן מיוח מלעילא
ומלין לתהות כירך בנין דתהוה מקודה יסודא דעלמא שלתי כנו הכו'
פירך וכניב תדיר ותתלבית לתי פירך מיכיה כיון לתתעלית ו
ודלתי כי יתן לכתר ההוא יקרו הבדרים תלין תימן כל תוכלבין ומסכרין
קדישין וכו' ע"ש כי ככה כתבתי ותתר הכ"ל ובפ' שמות ע' ך"ל ו"ל
מתניתין תימן דקני קשוט תימן דתקני דוא דתחוותם תימן
לתפדבקו בקשוטא דתחוותם תימן דידעין תודתי דתלבת עלאה
קדישו שתיהו כד פליקו תרין ותפקי לקדושת תד מקבלין ליה בין תרין
דישרין נתקין לתלבת תרין תימן (היינו כנת הוד) תד כמיהו
(היינו יסוד) תרין יתני מותבת דסבתי יקרין כמו (כי כביהים

יוסקים תן כ"ה כי ו"ל כפ' פקודי ע' ת"י ותימן עותדים הון קדישי מתוור פ'
על כיסף וכלבו וו"ן עלייהו כנין דהוי תלוייתא על ו"ן קיימת פקודי ע' ת"י
(כחשר כתבתי לך כי תלוייתא הוא כוד ו' תשר ליה תורבו של ס"ת
שפה פתיחים) ותימן וו"ן דהות דתבייתות דתלוייתא כלהו על
תימן קיימין דתימן דוא דמסקין בהו כביהים הוא דלהון בכל קטר"ס
וכו' ע"ם ובפ' תרומה ע' ובל בניך למודי ה' תימן ובכוחה מתנון
נפקי) תד בכניהו תבורת תיהו דכלתי תיהו נעיל לכלתי תהות כיוק
קדישת קלוס תתוויהו תקלת דתשתין קדישין תיהו מהתי כולת
תשתקיון עדדי דהני תשה כתלבתת וכו' תלת קיימין דבויעין על תתי
ביוק תכייהו תתעלי תד"י תשקרי ע"ר כתיב תר"י תדה תחלת
ובתים והתר סניף על תקדשך תשם למען תד"י תדון כל תתיון הם"ל
תשה תדון הבדת תדון כל תתרן כי" כפוא תד תקודת קדישת דבויע
בי' עדיר נתתלי לי' י' נבלות לקרי כדיך לעלם ולעלמי עלמין ע"כ
וע"ל במוד ביהוד מתתר פ' ויקרת לף י"ו שם ניר שמר ם
בפדיות ותשה שפתחתי מתתר ווונת שתחתת בהתי לילית תבין מה
דתי' בכתבי הת"י ו"ל לתרתי כי תקור לשום מוקות ולפלה ותת
כי תין היותוד בעשה ע' תתתובים כי מתלין בעשה ע"כ והות מוכן :
והנה לבתר כל סוד שכת יכלה תיון ולת כל מוח יכול לשבול
תעב"כ להוניח חלק לי תשבר הנה הלה תלילה מתתר מוח
שכתבתי תם נשת ע' ע"ל על דף ס"ח ע"כ תשם קדישו תר"ם כל הכי
תקונין וכל הני מילין בוונת בעלמה לתתקיין וכו' שם ת"ח ס"ו כתוב נם ע"ל
דף ד"ע"ב מה שהתרכתי מתתר פ' פקודי ע' תם"ח תם"ו תשם קדישו מתתר פקודי
תתן התרכיב ונת בוניה וידע לקדושת קדישין בתרין כילות בסיב"ה ע' תם"ח
דדנת בלהיה דת תות ליה תולקה בעלמת דתתי כתה דתוקומיתת
וע"ד הוי תיהו שליוו דכלה ותיהו כלה תד עוכדת דכשיע מהתי
שליוו תהוה תקדי תעשה תרכבה ודות דת ויעכ' שהים ת' תדש
שם עלה ותדש תיהו עוכדת דתתי תרכבה דרכיב דת נתת עוכדת
דשליוו דכלה וכך תשתליט דת בדת כדין תהוה יכ"ה שהים שם עלה
כתה דתוקומיתת וכתה תיהו תתן דיוקא לקדושת קדישי פ' ל
ולייחדת ליחודת בדקה חוי ת"ת כתה דתיתבו שתקן קדישין מתתברין
חלין בתלין תתפרס לעילה ותתפרס לתתת וכו' ע"ם וע"ל דף כ"ט ע"ב
תכם קכיהו וכך תתחברין שטרין וכתרין ותלמותת דכלה וכ"כ
דיוקת דתדש הוו דיוקת כליל עלתין ותתקין לתקין ע"ק תקוני
ותקונת דו"ח כתתי דיוקת ותקונת וכו' וכתיב ויעכ' י' שהים את ס"ת תקונת
תדש בתרין יודין תשליט תקונת ותתקונת גו תקונת וכו' ודת הוה
ויעכ' תרין יודין למה דתת רוח דתתיקת קדיש ורוח דו"ת ויעכ' תתי ויעכ' וכל דת)
נד נוהה בנו מוהה כי תרין שתקן דתתקדי שם תלה י' שהים ודת הוה
רוח דתרין יודין דויעכ' נר נוהה נו נוהה וכו' ע"ל דף הכ"ל עוד פ' הכ"ל
לתיתת כפ' הכ"ל ע' רמ"ד תתי עתיקת דתתיקין לתרכי לתריכ' לתכפין ע' רמ"ד
והוהה דלכר לתקדי ותיר תכפין לקבל דתתיקת סבת קדש קדשים
דקדשיית וכו' ע"ש כי כבר תלכתי ובכתבי הת"ר ז"ל ותתתי נלעלם'
כעיק טלת להוהה דתיהו לבר הם"ד שרתתי בתלת ט"ל וכו' תוח ותיר
תכין תתלבים לת"ת ע"כ ולפוד זה תבין תתתר פ' בהעלתך ע"ל תפס
קדישו ת"ת ה"כ לעילה תתתלבושת ונופת ונשתת לבשתת' שתיש
ותיהיהון תלין תימן לבושת וכפסת ישרל נופת תתקבלה לבשתת'
דתיהיו תפתרת ישרל דתיהי תוריתי' תוש ונשתת' לבשתת' דתתרן דת תיהו עתיקת
תפתרת ישרל דתיהי תוריתי' תוש ונשתת' לבשתת' דת תיהו עתיקת
קדיש ולבת תחיד דת בדת ע"כ והקדמתו לעיל מתתר
פ' בהעלתך קכ"ם כיוק בתיש יה"ד דהוה שתת קדישת דיליה וכו'
ובתר נן יכי הנוף שכ' ויעכ' י' שהים ת' תדש עפר תן התדמה תה
תית בן תדש לתדש הכי יהו"ד נקדת תדש ונופת נקב' תדש תה בן
תתי שלא בתתר דתקרי ויכתל תלבתים ת' תדש בלעלו הוה י'
ובתתר דלא תקרי בלעלו הוה הנוף ע"כ וכוה תבין תה כתבתי
לך כתה בעתיה תה דתית' כתבתי התל"י ו"ל ונדיך שתדע כי תדש
תתתון וכך ונקבה תיכם נרתיות ז בתי' פרטיות תתכם כל תדש רומז
ש כל כתי לות תרתם ת"ק עד סוף התלכות דתלילות כדתיין ת"ת
עתנו תתר תתבטט בע"ם שבו כבל עולם תלילות ע"כ ותוכן לפ"ד
תיוד וש"ל דף ו' ע"כ תה שהתרכתי בביאור תתתר פ' בהעלתך ע'
קל"ד תלבני שם טהור תימן י' דתיבון תיין דכיין בפקון ותיון תיין
בתית א' דישת ותופת י' ו' דתיהו נשוי ביבייהו תיהו שן תחיים
דתכיל תיכיה ותי לעולם ותילין ב' ון דתין תיין בוייר וכו' ע"ם
ותבין סוד שובלת וה ולסוד זה כבר התרכתי שוהו פי אשריך ישרל
יי כתוב עם נוסף יי' וגו' כתיב א' רבתי תתוכה לבוד הכ"ל ותו

ע"ן פי' נע"
בפ"ן דמס ברכות

ואתה על כמותינו תדרון כי יתבטל כן הדעת דט"ל ותוה תבין
נע"ט מצא בדכות מה שיקבל הוה שכיח קשיה דה"ם בן פוי
והוה מבדל לחנוכת קשיא דהי"כל ת"ל ע"ד כרכי נפשי תפ"י וכל
קדשי את מסקדשו ת"ל כת ורלה כלפי כמדת הק"כה מדת כ"ו מדת כ"ו
מי נוהג על הכותל ואינו יכול להטיל כו רוח וכשמה קדושים וכני
מעיים והקב"ה אינו כן מי נוהג כיוצא נוהג ומטיל בו רוח וכשמה ק
קדושים וכני מעיים והיינו דאמרה תכה כיוצ"ל כי אין קדוש כיוצ"ל כי אין בלתך
ואין נוה כלהינו אלא אין בלהינו אין צייר כלהינו אלא אין בלתך
אחר רב יהודה בר מכיומי ג"ל מקרי כי אין כלתך שלא אין לכלותך אלא
כמדת הק"כה מדת כ"ו כ"ו מעשה ידיו מכלין אותו והק"כה מכלה
ומשנה ת"ל ואת הכי קאמינ"ן לך הכי כ' כרכי נפשי כמגד מי אתמין דוד
לא אתמין אלא מגד הק"כה וכמגד הכשמה מה הק"כה מלא את כל העולם
לף אמשמה מלא כל הגוף מה הק"כה רוחה ואינו נהלה לף נשמה
רוחה ואינו נרחה מה הק"כה אין לת כל העולם כולו לף נשמה נמה את
כל הגוף הק"כה טהור לף נשמה שהוסה הק"כה יושב בחדרי חדרים
לף נשמה יושבת בחדרי חדרים יבא מי שיש בו חכמה לכנים הללך
ויבחר למי שיש בו חכמה לכנים הללו ע"כ ואת כי הקדמתו ענין
התלבשות סוד הפרסופים החלולות זה כתוב זה עד שבחלת כי ואינו מ
מתגלה חכל פרנוף רק ראשו לבד ואת כל אז פרחשים שהם לאחוה
שנטוירים כלם יחד בחדי פרנוף ת' וכו' ואמשיים כלל העולה כי ת"ל
ופוא נקרא כתר של כללות עולם החלולות והוא מתחלק לע"ם וכם
חיות ובשמה ל כל החלולות לאחר הפרסופים המקופים אותו ע"כ וכו'
ע"ל גם הקדמתו מה דאי' בכתבי האר"י ז"ל כי יש"ם לחלולות
עם שהם עשרה אינם נחלקים רק לה' פרסופים הם כתר שהוא ראש לדין
חכמה וכן חכמה וכן בינה ואחשד עד יסוד והוא ובינ לעין והחלבות
הדי הם ה' פרסופים ואלו ה' הם סוד יש"ד וה' כוללת כל הי"ם ד
דלחלולות קון הי"ד בכתר שהם עתיק ואריך וזה עשה חכמה וה'
בינה וה"ן הם וק' מחשד עד יסוד והחלבות ה' לחבונה ובשהרף
שלו ה' פרסופים בכללות יהיה שהם פרנוף ת' לבד כי כת"ם הם רחש
החלולות והו" תחתונות נוף לחלולות ע"ל לסוד זה בכר כתבתי
ואחר ס' בראשית ע"ט ואנו מתיחו דשתיחת חדים נחיצו לחין
אחר ס' סוף בהיר כחיזו דקיק ללא ידיע וכו' עד דאתפשט בהאדן מכי בתר
בראשית ע"ט דלחלולות בה הפרסופים דלחתונים כלהו מתגלין בהם ה' פרסופים הללו א
ומסופא דכל דרגין דסיומו דלחלבות בדרגין כלהו ולא תלקני שלא תחד
לאחוותה דאמ"ג דלחלולות כי דייקינן בגופיהון לאו היינו שלא חד וכו' ע"ש
וע"ל וה"ל לבני מה שהקדמונו כי כל אדם רוחו חל כל החלולות
חרוש ת"ל עד סוף החלבות וכו' כוה תבין נע"ב הכ"ל לכך קאמר ברכי
נפשי את ה"ד וכל קדשי את שם קדשו האיכו חיד כשמה שהוא יה"ד
וכל קדשי שהם נגד הנוף את שם קדשו היינו שם אלהים כי הו הוה
בשוד וייני אלהים שכולל כל מוד הכ"ל ולכך קאמר הלי לנשמה מה
הק"כה היינו סוד ת"ת כתרת עלאה טוחרת ון את כל העולם וכו'
ולכך חסיב ר' דכרים כנגד ה' פרסופים ואז דבוק אדם בשם יהו"ד
ולכתו לוה הקדמתו שהוא א' האחינו שכל אותה פרסופים הם בכללני
בפרנוף ת' הכתרת בשם יהו"ד ואחוד תבין בסוף אחרון שבתורה
אשריך ישרא מי כמוך עם נושע ביהו"ד ואתיב א' דכתי תלוות
כל סוד הכ"ל והוא סוד בשם רוח נשמה חיה יחידה כי בשם הוא חלבות
והוא ה' לחרוסה רוח דת' ל' נשמה בינה ה' חכמה י' יחידה
כתר והוא קוטו של י' ואז שם יוכה לזה יקויים בי מה דאית' בש'
ונשה ע"ל ונשה עלאין רוח י"י רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
דעת ויראת יי רוח י"י דת חויר קדמאין (היינו כתר) רוח חכמה
ובינה תרין ספירן לתפארת רוח עלה וגבורה ימינא ושמאלא רוח דעת
ויראת י"י דת עמודא דאמצעיתא וחלבות וחיימו ביראת י"י דת ריח
ניחח ואלי ליהו ריח ניחח דת נדיך דכיה ניחח דכת לוט נדיך חם"ה
לי"י דת נכח והוד עלייהו אתמר את קדכני לאחוי לאחוי הם"ד מחוטני
בחשיעות על כן כתורים כתבו את י"י וריח אפך כתבותים ע"כ והת
דהמיים הם"ד מחוטני בחשיעות הקדמתו לעיל מחוד ס' מחוטני
ע' ס"ט מחוטני בחשיעות דפרנוף כתבותים כי"י דאתר דת בנלוותת
מחוטני לאחון ליעשה בנהת לאחון בנלוותת עשה וכתה בחשיעות אלו
לאחון אהבון וכו' ואתן דוכא ליחוד את שמי וכו' מעיד לה לכ"י
בנלוותת וכו' ע"ם וע"ל ולכך אמרינ בסוד התבנות ה
הכ"ל כבר החלבות אן לאחרת קדמאה עד חלבות ולכה אחרון
ואתכלות כיחד הלא קאמר ויראת י"י דת עמודא דאמצעיתא מלבות
ופכ"ל ואחרית טוהו דעתיקא בחתר דדכר ונוקב והכי הוו

שמתחלפת כי ע׳ דאלקים הוה ע׳ פתוחה ומתחלפת כ״ת פתוחה הקדושת חלי׳ ולפי שלעולם בכל אות תחתונה שבכל תיבה הוה פ תמוחה כנודע ולכן כתב כאן זה אב״רט״ם כאות ע״ם פתוחה לחתם הערך ת׳ תקרא גם לות פת׳ מתחלפת בערך פתחלפת כת׳ שכמותה לך לות ת׳ לויכה בקרא כתלפת והנה אם זה הוה יותר פנימי מן אם שהיה כי אם זה הוה אותיות קומת לאותיות תלמים ולכן אם יותר רחמים משל״ב שאם יהי׳ נחלף באותיות תחתונות של ת״ל אותיות תלמים והוה אם אמ״ן כמו כמו׳ והוה יותר תחתון ודין משם שהיה ואעפ״י שבאם יהי׳ הוה להיפך שכל תי תתחלף הוה דין והעניין הוה כי אם יה״וד הוה רחמים פשוטי׳ וכאשר יתחלף יהיה בפל העלם הרחמים וכן משם שהיה בהתחלפות מורה על העלם הדין שהוה רמוז משם שהיה כמשל כי אם אב״רט״ם עליון ופנימי יותר משם שהיה ולפעמים מניחין אם זה נקרא בשיה שהיה חיים והוה בכלל אם זה וכל מקום שאתמיא שהיה חיים הוה כמו משם זה והנה נמצא כי בכה״י הוה אם שהיה וכתב״ת הוה אם תלכדט״ם ונו׳ הכ׳ אם כ׳ מיכי קדושת לך בעניין כ׳ נדלות לין חילוק ובולם אם מיכי הו״ת בחופן ג׳ והטעם משם שהודיעתך במקום אחר כי הלבוש של אם ה׳ לו של מ״ת הוה סוד מוחין דקדושת הם הלבוש עצמו דכיצה והוה עצמו משום במקום המוחין ל׳ הוציא כעת קצותיה ולכן יש משרש בין קטנו׳ אם ה׳ לאחר״ת לך מוחין דגדלות ליכה הפנימיות עצמו דכא״י לו דת״ת דכיצה כדי שיהיה הפרש ביניהם רק משם עשות המשכות מלחזרי ת תניה וכיצה. בין לותם השם לבשים מה״י לו כאח״ת דביצה ולכן הם תתיה קו״ת וכו׳ ולחתם ביום רחמון של פסח מתקיימין כל אז מוחין הוה ולכן אנו לו תבו לומרים הלל נמור כי הם מוחין נמוריס ולפי שהכוכבים נס מן הלילה ולכן אנו לומרים הלל נמור בליל פסח ם בשאר מועדים לך לח״כ ומתקלקין לנחדי כמתחלה ולח״כ חוזרין ובכפני ג׳ לת עד תג הזמנינו ושח״כ בליל פסח הרחמון בכמצו כולם ביחד משח״כ בשום ומן מהומים ובעניין כי לחו הוסיף לעשות זה כדרך ההוה שלא כדרך השטפא כדי למניחים מבית עבדים ולחלי שיהיו הוסיף העניין לחזור לנחבנו הרחמון לכמום שלח המדרגות עד השמינו ולכן בפסח יהין סוס ורוכב למעלה ממטר דילן פי׳ כ כשלח הומכי כל הזיווג העליון יהיו בעשה רק ע״י תפלתיהו לך שתפ יהן גם כח להמשיך המוחין הנמוך ההם שלא כדרך הטבע שהוה יתבדל למעל רחמין הפליה לבעות הדבר ההוה ולא ע״י תפלתיהו ולכן הוה ורוכב ממט דלעולה ולא ממטר דלתתא דילן ולכן כשלח הומכים ישרחל לתתא חייבים בעונת פשיהן כי הם נורמי׳ רוכב עליון ובליל פסח תמניים בזיווג כי הם לויכה נורמי׳ רק מעצמו והנה ככר בחרנו שלנו נזיכי׳ שתה בליל זה להמשיך לל הוציא מוחין דקדושת ונדלות ומוחין דקדושו׳ שני ונדלות שני ונודע כי כמו שים מוחין מכחי׳ לחתל כן יש ב׳ יוכחי׳ חבת וכו׳ והנה דע כי המוחין שהם מבד ביצה הם דמוחין בסוד הכוללות ושל חכמה בסוד השם וחרשום לך מדר המוחין כולם קדושת הרחמון הם שהיה דין״ דין בנפח ושהיה בהה״ן ושהיה החלבין ביסוד וזהו קדושת רחמון חת״כ כשיסוד נדלות רחמון והוה שם ע״ב בגמ׳ ס״ג ביסוד ע״ה ביסוד הרי נדלות רחמון לך בדיין נריכין להבין כי הלה ביסוד סוד הוה ב׳ בחי׳ והם חסדים וגבורות תרין מוחין ותרין עטרין ולכן נם שתורכו שיסוד דקדושו׳ הוה שהיה דשלשן הוה כולל ב׳ בחי׳ ל׳ הוה ת״לף דחלבי׳ ה״ת דחלבי׳ הוה נורת יו״ד ושני בסורת יו״ד כי ה״ד רומו למדות שהם הנבורות וכן בסוד הנדלות הוה כך כי הוה כלול כ׳ הו״ת והם ת״ה ן״ן וחת״כ כשתסיים קדושת שני והוה לחבט״ם בנמצ פי׳ שתבוון כו׳ בסוד ה׳ אותיות חלו לבדם שהוה חילוף ה׳ אותיות תלמים חת״כ דהוד הוה שם חבט״ם נ״כ דק שיבוון מו בכוונה לחדת והוה שתתלקח לב׳ חלקים שהם ת״ם נ״ל פי׳ כי ב׳ אותיות הרחמון והחדרון הם ת״ם ואיכו מתחלפת לך נ׳ תמניעת הם כל״ט והם מתחלפות והם נ׳ נ״ל חת״כ דיסוד תבוון לשם הוה נ״כ דק שתבוון בחשבונו ושתשבח הוה שעולה ע״ב כי יש מיכוי נדול בין רחמי יניקת השמות בחותיות לו בחשבונו וכשתסבול כמולנ׳ חת״כ הנדלות הוה כמו נדלות הרחמון ושיעה בכאר הענין הנה תם היו המוחין בכפים בשאר הפעמים ם מחדרינות מחדרנה לחתר עזדינה היו בכפמין ת׳ ל״ת היו מכווני נו כל ת׳ לת״ לבדו לומם עתה בכבוני ביחד והכוונה הוה ביחד פי׳ כי קו יניין שהוה תוה תכמה נשכם בכל כח בחי׳ וכן כל מוח מן הנ׳ מוחין דחתל שם רחמים בכוללות ובחותו כי כוס הוה מיכים כי כוס נ׳ חלמים וזה לחנוכת על כיצה דדינין מתעברין מעיפ

תחתם מוחין דחכמ שם רחמים בלחם שהיה השכח לחם הוה פני׳ נ׳ הוי״ת לך הכוס הוה נ׳ חלמים הנה נכוס ת׳ תכוין ש ק״ל יחין של תוה תכמה של ו״ת שנכנס בו הוה הנכנס הרחמון והנה כוס הרחמון הוה של קדושם וכל קדושם הוה בחכמה כמוחין ולחתם תכוין כי כל ק״ל יחין נכנס עתה בי׳ נכנם הנדלות של תוה החכמה שהוה שם של ע״ב כתלוי יו״ד ונם הקטנות הזכי וכל זה מנד ביצה ולחתם נם הקטנות הרחמון היה רחוי לנכנם כי לחך נכנם בחי׳ לחכמת נו או שהם נדלות ונקטנות שבי לח לא שיכוון בתפלה קטנות הרחמון כי לח לא יכנסו שם י׳ ביצה לחך יכנסו חנ״ת וכו׳ נמצא עתה כוונת יום הרחמון וכו׳ (ונכפידור הלח״ו ז״ל יקח הכוס ביד ימין ויכוין כי כוס נ׳ חלמים וחילופו אֲבְרָטֶם אֲבְרָטֶם חיכוית דחיכוית תצד דחו״ת כמוח תקבה דכיצה שהוה

יְהוָה והלחם זו נקרא כלי קטנות שבי בחי׳ הכוס וחת״כ תכוין בשית אֲבְרָטֶם והוה פנימיית חיכוני׳ תצד דחו״ת עלמין אֲבְרָטֶם דמוח תקבה דו״ת שהוה בחכמה דו״ת שהוה בחכמה

יְהוָה בכחי׳ קדושת היום (בעניין כי לחת שצריך לומר הלל תקף לחר תפלת ערבית) ועתה בברכה זו נכנם

יוֹד הֵי וָיו הֵי׳ והוה פנימיות דחסד עלמה וכן ג״ם וכל זה כמוח חכמה דו״ת ומתפשט בקו ימין שלו כלי

יְהוָה יֱהוָה יְהוָה ומשם יורדת הלחם זו לחיל דרך נרון דו״ת ונשלמת חלקה וחלק לחה ע״י המעש׳ נכנסם תור פנימי וע״י הדיבור מעשה תור המקדש וכו׳ הבדיבה תשר בחר נמו כרוך תתה י״ד ה״ל ו״לו ה״ל בוחת בחי׳ נדלות בחיים ו״ל ותבוין כי הנדלות הרחמון בכלל כהם (היינו ע״י ההלל) כי לחר שבכנם קטנות כ׳ ולחי שבכנם נדלות ה״ל תחנם מה שלחנו דומים לחת כוח לפי שהנדלות הרחמון דיכו לבנם תמיד לך השני הפלה ונהם שנשתה ביחידת עזרים וכו׳ חת״כ לוקחין הכרפס והוה בוד קטנות שלה נכנם עדיין לך עתה שבכר נכנם חוח נדלות של תכמה כולו לבן עתה כבר יכול לבנם ולבן התיכוקי שוחלים בשיכול ושחלה של תיכוק הוה ע״ד הכוד הוה שחמרנו כי לחך יכנם לל הנדלות וחת״כ חלו תכניסי הכרפס להכנים הקטנות (ובסידור שלי״ ז״ל בכנב ע״י האשבה הפנימי בחוח תכמה הו״ת שהוה שם יְהוָה ע״י לחכילת הכרפס שהוה נ׳ מי״ן ם״ם בוד מי״ן חלמים

דיו״ד דין דקטנות הרחמון שהוה אֶלֶף לְמֵד הֵי יוֹד מֵם. ובניצת דו״ת מתחיל לנכנם

אֶלֶף לְמֵד הֵה יוֹד מֵם שהוה חיכוית דחיכוית דנכח דהוד שהוה פנימיות דחיכוית דנכח העיקר הנכנם בחוח עבכיו

אֶלֶף לְמֵד הֵי יוֹד מֵם אֶלֶף לְמֵד הֵה יוֹד מֵם

שהוה פנימיות דחיכוית דנכח הוד דלחוח עלמה והנכח הוה העיקר הנכנם בחכמה עבכיו ותבלבום כוס שבי נמשר בביצה דו״ת לינכם שהוד לחוח וכו׳ ולחוכל הכרפס יחן לוקח חת מחניעת ופוסקם לשנים חלק ת״נדול מיחבירו וזה הנדול נוזו לחביקוין והקטון מניח בין כ׳ החמות ותבוין לחתנן דיכי דקטנות רחמון שהכנסו כ בחכמה ביצה דו״ת ע״י שבירת הכזה לחמעשית לכלול החרת ד׳ של ה״ דחלהים שהוד דחבח רחמון ובניחי חיכוית הוד ובזה יומתק ו וישבר כח החיכוים וכו׳ והנה כוס שבי לחיתא בסידור הכ״ל יכוין כי כוס נ׳ שהיה וחילופי חילופיו אַמְנָל אַמְנָל והוה חיכוית דחיכוני׳ של נבורה דחו״ת עלמין בחוח כיל דיעיר יְהוָה והלחם זו נקרא כלי קטנות שבי וחת״כ תכוין בשית אַמְנָל אַמְנָל והוה פנימי׳ דחיכוית נבורה דחו״ת עלמין בחוח הרין שהכנם נ״ יין וה׳ תנכעות ע״ה מספר חס נ״ל עם הכולל ויכוין כי כשבת תניר ההלל נכנם בביצה דו״ת יוֹד הֵי וָאו הֵי יוֹד הֵי וָאו הֵי פנימיות הוד עלמה דחו״ת וכן נדלות הרחמון וחוכה בברכה זו נכנם יוֹד הֵי וָאו הֵי

יוד הי ויו הי בכוונת חסד דאבא עלאה לבדו הוא שנכתם נדלות שבי בחוש חכמה דועיר עלאה שהוא יהוה
גם נכתם חיצונית נגה דאבא עלאה שהוא
אלהים ס"ה בכיוור די רך וזה רומז כה דהמוציא וכל זה נקרא קטנות דאצון דועיר ואתפשט בקו יחיד שלם
יהוה יהוה יהוה ואתפשט עד רגלי רחל בחכמה שלה ונכתם בנדולה חלקה וחלק לחה ב"כ בוצע ת
מעלייהה ואוכל שניהם בייחד ויבורן בברכה לפעור נ"כ מצח הכריחה בשלישית ואוריך ב"ה יהוה חת"ה אקבה"ו על תכילת מצח ויבורן
כי השם של ברכה היא נדלות שבי בכיוה דו"ם יהוה
בפיוני נבורה דאבא עלאה בכתם בכיוה דו"ה שהוא
יהוה גם נכתם חיצונית הוד דאבא עלאה חלק ה"ך של
אלהים ס"ה בכיוור די"ו וכל זה אתפשט בקו שחוץ שהוא
יהוה יהוה יהוה והוא אתפשט עד רגלי רחל חלקה וחלק לחה ולוקח
מרור ואוכל בכיוצר כזית בחכורת ומצערו מהחכורת יכוין כי התכורת בת הוא סוד האדת המזמן הויונאי תס"ח שהוא הס"ייה יה"ו
הס"ייה לבדות שהוא ב"ף ב"ת ו"ן ו"ד שהוא כי רחל היא תד"כי ועל עם קבלתה לחה זו מתכסכת חסס מרור המורה על מר"ת סוד
ת"לף ת"לף ת"לף ת"לף לחה ת"ף שלוקחת לחה ת"ף לבוסי הס"ייה ואז מ
מתחבשים ונכ"ח חס"ה וכו' ולהיות כי קוף תחר בתפרירות' עותדת לבן מצערים החכורת ותחנם תכוין כי ידי כתן הנעת עד יקוס
דעת דועיר וסס הוא יוקוס חיבוק לחה לבן תאכל מרור ותטבול בחכורת בכ"ל לעתק דיוי ולכן נריך לצעבו ולצוותן בשנים לב'
נתיבות לת הדינים ולאתקס יהוה ויכרך בת"י יהוה חת"ה אקבה"ו
על תכילת תרור ע"כ ובעת בחיים ומוד סתרור נ' מות
סהס הדינים' קיום ונריך לללעבן ולצוותן בשניהם לאתק התפרירות שבהם כתאוחר בסוד שחיקת ת"ן לנדיקי' ולכן בלבא תרור לת יפת
עד שילעבנו לאתקו ולוקח מצח הנ' ל"ב בתידור יכוין כי מצה ו ה"נ סוד הדעת הכולל בו ג' קווים ולכן נ' דביים בפת מצה ומרור ואוכל בשיעור כזית כי עתה נכנם הדעת דו"ת שהוא
יהוה נ"ם לחכת יוד הא ואו הא יוד הה וו
ובוח בכיוצר ת"ת לחכת עלאה בחוח הדעת נם נכנם סס
הה אלהי"ך בכיוור ווי"ן קטנות דאצון לחכת חיצונית יסוד
לחכת עלאה ואתפשט בכל קו לחמשני דדעת שהוא יהוה
יהוה יהוה ויורדת הלכה ו' דרך הנרון עד רגלי רחל בדעת
ק"ל שלה חלקה וחלק לחה וחוכלן כל מורכן ו
ואוכל כזית תשיקוין בסוף ויכוין כי עתה נתר כניסת חיצונית הוד
לחכת עלאה אלהים חלק ו' שבתוך ד"ו ואתפשט בכל קו
שבתלי יהוה יהוה יהוה ומסס דרך הנרון
לרחם רחל בכיוצר חלקה וחלק לחה
וכוונתו ידוע לעיוב לחרוניס ומברך ברכת המזון וכשלוקח הכוס בידו הימנית יכוין כוס נ"י אלהים וחילופו אכדטם אכדטם
עם הכולל שלו נ"י ב"ס בשסבר תוקפין
נ' שמות אלו י"וד ת"לף ה"ח ל"מד ו"ו ה"ח ו"ו ה"ח י"וד ו"ס י"וד
ת"לף ה"ח לת"ר ו"ו ה"ח ו"ו ה"ח י"וד ו"ס י"וד ת"לף ל"מד ו"ו
ה"ח

יְהוָה יְהוָה וחזה ודרך הגרון נכנסים ברחצה חלקה וחלק
לחה חת"כ חומץ כום ד' קדש כום
דכיון דביחיה אם יש קליטות וחיכם דשנים נתוכים כמו על שני
לכן נכנס וה לומרים שפך חמתך וכו' . אשר לח ישכון וכמו פרצה
שחזר לח ידבקו לח ה' והנה מסיים עניך עליהם ועניך וחנון חפך
תפנים תרדוף כתף ותשמידם מתחת שמי ה' שלח יהי' לפס
כשהק"בה מכה כתוחיות חך יש עקוה כדכתיב ויחיה לך את הכל
כשהק"בה מכה כתוחיות חף חו"ין תקוה וכו' ולכך חנו מתפללין
תרדוף לת שע"י בחף וחו תשמידם מתחת שמי ה' שלח יהי' לפס
סריך ובליט מי יתן בחורה ביומינו כוס רביעי כ"ת יְהוָה
כשלוקח כוס כיד חיומנית כי כוס ני' חלהים
ויחליפו חכד"טס כמכערו ע"ד סוד חיכוונת דחיכוונת ת"ת דחוח
עלאה סוד הכלי גד הנכורות ועניו מחוכר גד חחסדים שהוח חכד"טס
ני' ע"ה כמסבר חותיות נ'שמות חלהים וג' הוי"ת כוח עם חלהים
י"וד ה"לף ה"ח ל"מד ו"חו ה"ח ה"ח י"וד ו"ח ה"ח י"וד ל"מד ה"ח ו"חן י"וד ה"ח ה"ח
ה"ח וח"ו י"וד ה"ח ה"ח ס"מך י"וד ל"מד ה"ח ה"ח ו"חן י"וד ה"ח ה"ח ס"מך
סוד חיכוונת דחיכוונת ת"ת דחוח עלאה סוד הכלי גד מחחסדים
חח"כ חכוונת כל זה משם שבי כסוד חיין מסבבים משם הס חצבעות
כיכון חכד"טס כ"ל וכל בחינת ד"ח מתכוון מכבר ככנס נ"ב שהוח
חו"נ מכיכוד חמיח יוד הא ואו הא יוד הה ו"ו הה
וכנכס נ"ב חיכוונת
ישוד חוח הנכורות אלף למד הא א יוד מם
ע"ס חלופוס י"וד עיקר ו"ו טפל וכל
זה נכנס בדעת ד"ח בכל קו חמצעי שהוח יְהוָה יְהוָה
ודרך הגרון מסכימים עד רחש רחל בדעת ק"ל שלח
ולוקחת חלקה וחלק ל"ח ע"כ ותכון כוח מכ"ע כי כ' כוסות
חחכוסים גריך לכלול כוסות, וה כוח למה כתב כאר"י ז"ל שלח
חיתת כנע"ל כין כוס רחשון לשני חס רצה לעשות יותר כין ג' לד' לת
יותר והוח חוכן ושחר המוכות, עיי' בעץ החיים ובסידור חאר"י ז"ל

לשם יחוד קב"ה ושכינתי חך נדיא חד נדי כוכן לכנס בתי בתי
ווי חד נדי חד נדיא ותתת סוגרת
ולכוין לנדיא דוכן לכנס כתי ווי חד נדיא חד נדיא ותתת כלבא
ונמך לעוכרת דחכלה לנדי' דוכן לכנס כתי ווי חד נדיא חד נדיא
ותתת חוגרת והכה לכלבא דמך לעוכרת וכו' . ותתת גורת וסרף
לחוגרת דהכה לכלבא דמך לעוכר' וכו' . ותתת חיה וכבת
לעוכרת דסרף ליחוגרת וכו' . ותתת חודת ושתה לחיה דכבת לעוכרת
וכו' . ותתת הסוחט ושתו לחורת דשתה לחיה דכבת לעוכרת וכו'
ותתת מלאך חמות דשתו לשוחט דשתו לחורת וכו' . ותתת הק"ם
ושתו למלאך חמות דשתו לשוחט ושתו לחורת דשתת לחיה דכבת
לעוכרת דסרף ליחוגרת והכה לכלבא דמך לעוכרת דחכיל לנדיא דוכן
חבך כתבי ווי חד נדיא חד נדיא ע"כ . והנה לכתורים הס דכרים
על מה כנך רק קשה חיך תלוי חומר כליל פסח שחנו מוכיחי מיכחיות
יוכרים כשכחו על הק"ם חכל כלע"ד לפי מה שכתכנו לעיל עוד
ע"פ שחלוקי כעוס"ם שכמרי חו"ל הוה כמויים על חלכי פו ובתלמ
כפחר פסוק כמ' תולדות יעקב ויחזר ויחפור כקכה חל יעקב ע"כ כקשה לך
וקח לי משם שני גדיי עזים ע"כ כקשה לעיל מיכו שחמרה לך
על חל המלן וקח לי משם שני גדיי עזים חלה מן הכקר שיהיו גדיי
עזים כוקח כין המלן ה"ל כל מתם קח לי שני גדיי עזים וכיודרש ליתת
ל' ויחזר כקכה חל יעקב לך על חל המלן ח"ר לוי לך וקדש חת
חלילה שחמלה שחלמלן היך יש לתת לחזר ולתבה חת שלחי מלן מלכיתי
חדש וקח לי משם שני גדיי עזים ע"כ כקשה שכולו מקשה שכולו כשלם
לכבל כפ"ה כי ליתת בי מחלות לחזר חס כל חי ח"ג סי' ס' ל'
כחריך הכתוב כווון יהודה ויחזר והודיע שהיה שכבה לנשם גדיי עזים
סוד הסעיר מן המלן חדשיתו של עוקוס וכלן כוסלחה הכוונה כדמסיק
הכה שלחתי חת הגדי הזה להרחיק מעל נכול ישרחל כחזור ולתבה
כחקום שנעיה לסולובה לך מיכחתי שם שבבה מן הנלעת והיה נשולחתינו
ונשלחה לשן הקדש ע"כ ח"ק המדרש הוה מכוחר כי הגדי הוה הסעיר
ונריך להר יוקרו מעל נכול ישרחל ולכך ל
לחזר כהבה כיחוד קודש לך כח חל המלן חלו ישרחל וקח משם ל"ל
מן ישרחל גדיי עזים הוה הסעיר ולכך ל"ל וקח משם ל"ל
תכני מ"ח ואנרי' דשתיתו מיכיון כמיכוני כנין דלת נסתלבו ת
כיכלליכין ח"ר חלשון כתיב וישם ישרחל על לבו דלת יתגל כשת גב

מלחתי ס"ך
מסמנים ע"ך

ת"ל הכא לענין הוראת הנדוי הוה היתה חד נדוי היתה חד לכדו היתה וכתב
כתוספתא ועכ"ל נמוכל ישראל כי זהו זמן הבחולה . וכ"ת תוץ נכתלקה
כלא היו ישראל נדיכין להיות כמוכן כב"ש ולא היו רק תחני חוה לכך
קתאמר דוכין לחבת כתרי ווי ר"ל לחבת יעקב כתרי זווי ר"ל שפדה כחני
מקל מהות פיעור פדיון כפש וכו"ל ולכך חד נדוי חד נדוי . וע"פ
מה שהקדמנו יתורץ דכרי הנדה והיא שפדה לחכותינו ולנו שלח ת'
בלעך עמד עלינו לכלותינו שלא שכבל חד ורק עומדי עלינו לכלותינו
והקב"ה מצילנו מידם את ולחד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב
שכריעה לא נור חלח על הוכרים ולבן בקש לעקור לת הכל ע"כ והוא
תמוה אבל לפי שהקדמנו כי טעם עלות מצרים היה כשביל שהשבטים
נולדו בח"ל תחת רשות ס"ח לכך היה לפדיה ולמצרים קנין הגוף
מיהו ביעקב כלי שע"י קושי שיעבוד זה יצדו עצמם מיד ס"ח ות'
לפי טיבעה זו בעלות שלקחתו שדויים בין חומות עולם כולם יטיבעו
הבנים בנילו ובל תשך בו בידכם שלבו היה ות"ל כי ליתיא בספר שבי
לחומות הברית שבבריתי יעקב למצרים ירדה עמו המרכבה והשכינה
כתי"ה תלכי לרד עמך מצריימה ולזה נס מצרים היה לו דין ת' ס
שחטיעם זה הקדימו ישראל לשבכים שבח בחמדכי ולא היה אחותי חון
לפי שכל ישראל והשכינה היו שם היה בחורים דת"ע כ' . ולימת
נע"מ מנלה בנע"מ מנלה בפרק בני העיר כל מקום שנלו ישראל נלה שכינה
שם כני העיר עמהם שב' המנלה מנלתי לבית תוכך בחיותם בתגרים נלו לעולם
שכינה עמהם שב' ושתי בקולי מנלה בעולם נלו לבבל שכינה עמהם שלח'
לטובתכם וידעתי בבלה נלו לתחדום שכינה עמהם שב' מי זה בח' ותחדום
חיזון בנדים מנגדה ע"כ ת"ל שלח שכבל מקום שהשכינה עמהו ת"כ
ים לו קנין דין תורת דת"י ולין לבד מלישה בני העיר כל מקום שנלו ישראל נלה שכינה
שכינה עמהם שב' ושתי בקולי מנלה בעולם נלו לבבל שכינה עמהם שלח' שב"ק

דחיכו תליתאה הבדלה כשתעון לתערוך דחיכו שבי תחתי לגי תע״ב
לגי חיכו יעלתי לדעתי׳ דישקנ שבי הוה ולעולם הבדלה כשבי הוה
וכלכו כחיכו עושר כחיכו שלים כדקלי יאות ע״כ . וע״ב לפי זה מוכח
דלחוכן כן כחיכו משום דהוה כיון כן תשובה ולכך נקרא לחוכן כן
סתם ת״ל ליכא למידרש כדדרש ר׳ אלעזר לחוכן לפי מה כן כמי לכן
חמי לבבל חיית כתי ויעל ותתמר הכעס הודם את ה׳ שבטלתי יותר
מאלקי ומעתה יש לי להתודות ועוד שם לפי שתמהות שכיחות
ויודעת שי״ב שבטים יפחים ויעקב ע״ה כשים ישת וכו׳ . וע״ב מחתר
שלשה הודה להקב״ה שבטלתי יותר מחלקי מוכח דלחוכן הי׳ ג״כ
כחשב בתוך השבטים וחם כן יהודה הוא הלביחי ושפיר הודה דחל״כ
דלחוכן חיכו כחשב בתוך השבטים ושם לחוכן הוא כמ״ש כחיכר לחו כן
סתם תחתי הודה ולזה ל׳ לועשר שדרש בגמ׳ לחוכן מה כן לכן
חמי קודם שעשה כן כ׳ ויחכן דחיכר משום דשב״י מעולם לא הי׳ לחדם
שהודה להקב״ה על שבטלה והודה שב׳ השבטים את ה׳ לכך כשם
לחדרוש לחו לחודה לזה מה כן לכן חמי וכו״ל דלמחן קלף
לזה את לחוכן כן ש״מ כחיכר כי לחוכן ע״י שבי ויחשבי׳ דישקנ כרחל
לכך חתחיל בשמחת כשמעון וכו׳ לחו כן . סתם לכל חתחר בשמע
מדבי יחכן לחדם שבעולם לחו׳ כי׳ לחדם שהודה לה׳ ע״ב עד שבא
לזה והודה שבחיכר השבטים את ה׳ והעשה כי נחשלת ע׳ יותר
על חלקה שבחיכר כיתים ויהודה הוא הלביחי ומוכח כן מתם
דחיכו הוא כחיכר כתוך ב׳ כיתים וח״ל ליכא למידרש לחו כן סתם
ולכך לחדם שהודה לזה לחו מה בין כני לכן חמי לכך נקרא לחוכן
ולחדרש כגמ׳ לחלן כן חמי והכא שם לחוכן מוכח דמחוייב הוא לשנות
את יוסף כי לזה נקרא לחוכן וכ״ל כחלן כן היתי לך על נב דמדעתי׳
ובכיוצ לכבחיתו לשב״ם בחיכר ושמוש עשו את יעקב ואלו שבי חע״ב
דכשב״ם בחיכר כשלה כשבעתי׳ עשו לחשב״ם ויעלו מיחם וחם כן
סתם לחוכן מוחיר דמחוייב הוא לכשול לת יוסף לחכל לבניח שם לחוכן
מוחיר על סחיר כן תחודה וכ״ל חם כן חין סוף חיוב מוטל על
לחוכן שיכול לת יוסף לחכל חיעת י״ל דכ״ק לחוכן סתם חם כחיר
ד לחוכן חיכו כחשב כתוך ב׳ כשבטים חם לחוכן נחשב כתוך
י״ב כשבטים חם כן לריך לומר לבבי לחוכן חלו כן סתם כלח הוח
בחוכר כתוך השבטים וחם כן חחתי קרח ליה לחוכן על כרחך . ע״ל
כלחיעת כגמ׳ חיה בין כני לכן חיתי ושפיר קחמר הוא חיכה מוכח חותי
בתוך י״ב שבטים שחיכר ולח״ל עשר כוכבים חמתיחו לי וכיון שהוא
חיכה לחתי על כרחך חה שחני כקרח לחוכן משום חיה בין כני לכן
חתי חע״ב כתיב וישלחו חיכם חם כן לזה חוכרח חבי להביל חותו
נחחזר לכחיר לחל נדעת חקרחתי ונחתת סוכרת ונחכל לנדעת כי חית׳
בפר״ק סוכרת חה היח חומרת כחם ת״ב כשבר ומם
בין השבטים קבל משם חוריך כחם ת״ב וכחוכר ב׳ כי נקח ע׳ תקו״ח ח תצ״ע
ותקחה ו׳ וזשקנו חיכר לכבכה דחמי משם דחכמ שפחה דילה ניכשם
שלשתן דשפחות לח היו חלח כיוחם תנוכת כניהם וכדרשי כלקוחת
דכשקרן לחתיר לשלשה בכל ויחת ויזחת ובת חלך חסיית כברכות
בכית השחר כבלחת דילה ויהיו קונה דשמוחל חיכה בין כוכבים :
וקב״ה חומי חם תנ״ב כשבי ומם בין כשבים שם קבל משם חוריך
כחם ת״ב : ויחת כתרגום שבי כמלה ו״ל שלוח מלכות עבד כ
כרטוחת רבת דחלבחיתה חבי יחיה דהכה טבת דחיפוך וכו׳ ויעב חילך
כח ן חן ועם חעבות לבבת׳ וכו׳ ועל דרכת תניחלה רבים מוכרת כי
חשמה ולקיבל רבים תרבנו׳ כי הכבת וכתב שם בשבי ו״ל כי
בעבת מחמו לחכרים עליהם רומים וכתיב ויפל עליהם על בנת
ת״ב : ומוחר ב׳ חי שרח על פסוק ויפרכה הפרות בין ד
לחיבעיל חרוכת מכיירו הוה בעצין פחיח טחר פרות . וכתב כהרני
חרה ו״ל כבר ידעת כתה שחשב״ם כחיות וכעופות לחטה חינו סרח
חשם כי חין לכם דעת חלח כסר שלשם משורר למעלה ויחין הוחו
חת עלמו לחטה בעזות חיעופה בלי דעת ע״כ : ח״ב הקדמונו כי
שכחל חומרת סרח חם חשבוק כחשר על שמואל כי הקב״ה חומר זה נעד מחתל
וכוה חיתת בכעבי הלה ו״ל לו בשמו ולחשם הקליפות רוחות ל
לכתשות כקב״ה בשבי הלה ו״ל לו בשמו ולחשם הקליפות רוחות
ולכתקון ע״י השמעת שיחה משם כיון שיש בקדושה משרות הנקיאין
תיקוני ביחת ולחתיכת השבעין חיכו מכיחין ליתקון ו״ם חם תגביה
כעבר וחם כן כשבים שים קבל משל ע״ם ח״ב כל וה שחקדמנו כי
חשבוק זה חשבוק חיות משוחרי׳ חיכו סרח משם רק חשר שלשם לשחלה :
הקדמנו כי פסוק זה שחשבוק חומרת נחתר על שמואל ולחמתים :

מוכח מכל זה כי חשוכרת חיכו כשפוטש חלח כח דקדושה לומרת זה
בפסוק . והקדמנו כי נדי הוח השעיר חיח כח מחמל שרו של עשו .
שכוה הנדי רמה לבן ליחנך חת יעקב לזה לעת הנחולה שנבדה מך
הקדושה על כה השוחה לחיך שוכרת ולחכלו לנדיח כי בית עשו
לקח . וקחוני (חתת) כלכת ושפיך לשוכרת כי חיתת
כוהר מחמר פרשת וישלח ע׳ קי״ד וה לשמו וישלחי רבל השור ע״ב קי״ד
והחמור לינון תרין כתרין שמיחלף דחיכין כהו שע״ו דחקרון שור
והחמור הייכו דכתיב ויהי לי שור וחמור כנין דלמן חכם כחכמין הוה
וכיונן כתרין תתלין כעת לאוכבוחו ליעקב כיוה דכתיב חרמי כוכך
חבי וגו׳ וכך מזדווגי כחדי נפיק חתקיפותת דלהון דחקדי כלכ
ודח חניפא מכלהו חיהי קב״ה חתון תמדתון היה ה׳ בקרבנו חם
לן הכיני מוסר חתכם לכלב מיה ויכת עשלק עד כאן : וחיתת
וה לשמו כמחמר פרשת כי תצא ע׳ תקנ״ט וכל חלפוני עשו מעשלק
הוו ולבילה מעשלק כמיחלף עשל כחם לון ומרמה עד כאן ע״ם :
וחיתת וה לשמו כמחמר פרשת כהר ע׳ רי״ב חף על גב דקדבנין
כלהו לה׳ חיכו בטיל כלהו וכלית לן לקדבנין ומשריע דילים ו
מסתון עלית לכלכיס לימין קדבנין פסולין דיהיב להון לסמחל כלב
ומשריחית עד כאן ע״ם : חם כן כלב הוח סמיחל שר עשלק .
וכוה יתורן מה דחיתת כספרים כי כחטח מכירת יוסף בח עלימים
עשלק : דלכתורה קשה לומר עלוי מלחמה של עשלק כחטח
מכירת יוסף . לפ״ד ח״ם כי חיתת כוהר מחמר פרשת וישלח
ע׳ שפ״ד וה לשמו הח כתיב לח תחרוש בשור וכחמור יחדיו וגומר
דכך מתחכרן מיקטרגי עלמחל ת״ח חזי תיקונחת דדרבין יוסיפון
לאו היכו חלח לקטרגת כדרבין קדישין יעקב דחיכו קדישת כלל
כאן ליה וקטרגו כהדיה כקדמיתת כשבי חוית קיכו כתח חשת
זכוכיה כד״ח וגע כלף יהיכו השתח כשבי חמור תיכן חיכו
קיים לנבי חוית השתח שחעון ולאו דלתח מסשרת דדיכל קשית
קיימו לנביה דחמור ושלטו עליי בכל שעתין ולתכבית קשית
כד״ח ות חמור ות שור הרגו וגו׳ לכתר חתת שור ומשתלים
בחמורים יוסף דחיכו שור ומגדים דחיכו חמורים דכתיב כהו חשר
בשר חמורים כשרם וכו׳ עד כאן ע״ם : חם כן השבטים חשתו
מחכרו לזוסף שנקרא שור לזמורים חמורים . חם כן סה
חבכרו שור וחמור יחדיו : ובכר הקדמנו לעיל כי כהתבכרו שור
וחמור יש חיבוכר שלהן הוח עשלק כלב חניפא וזה נקרא כלב
חניפא לכן קחור בעין מוכירת יוסף כח עליכם עשלק כב״ל :
ולכך חיתת כלכב קבדו כחמונו של יוסף ושטעם המוכר לעיל ל
לומנו כי הם חבכרו שור כחמור וחו יוצח מכיכיהם כלב :
וכוה חבין חיה דחיתת כחמור פרשת כשלח וה לשמו על פסוק דכר
לל בני ישראל ושכו ויעשו לכפי כי הדורות בין מגדול ובין קיש
לכבי כעל נפן וגו׳ וכי רש״י כשאר כל חלקי מנדים כדי ל
להטעותן פיחמרו קשה ירחתו ועליו כי חיוב מעשיו לנויש ויחכדם
עד כאן ע״ם : וקשה לומ כשאר פוקח עבודה זרה ו של בעל
נפן ולח עבודה זרה כחדת : חבל לפ״ד ח״ם כי חיתת נספר
מובלה עחוקות והוכח כילקוט חדם ערך כשפים וה לשמו כעלות
נהרם הארכבה מחיה . ועוד בעל נפן חקוקה עליו דמות כלב רע
עד כאן : והכח משה לכתיב בים ויקח משה חת עלומות יוסף ב
עמו וגו׳ חם כן הבחיל שור ומחמור ולח כתבטל כלב רע . ומה
כדי להטעות כשאר חלקי מנדים כדי שיסברו שעדיין שור
וחמור יחדיו : ובחיתת לית כתיב ולבל בני ישראל לח יחרון כלב
לשמו כי הבחיל רוצה לומר הפרידה בין שור ובין חמור וחם כן
כתבטל הכלב ולח כשאר רק כדי להטעות :
ולח דקחמר וחתת מוטרת וכלח לכלבת לחיתת כספרי התקנים
דף ע״ב קום חנת דעתך והיכנסת לנביה כחוטרת דילך למיחזה
ליה כלכבת׳ חכי חמרת לך חלח כחוטרת ע״כ ולפי זה קדמנו
ע״ת חסם קניסו קודם ויהיכנסת בתיובתך לח חוית חלח כחוטרת
דטו״ב וכעין דחמרת בתיובתך וחתכבתך בחילבת דחיי הת נפקת
מובבה וחתבדרת כן לקדוש כרוך חוץ ומוטר ליתעסר ביידך הוה
מעין כחיים ו׳ דחיכו כן וכו׳ עיין שם . כל הע״ב לזה מדייק כחוטרת
דילך דיהיכו מעין כחיים כי חו יתן מוב למדוק וכוה תבין
מה דחיתת כשתוק חילך דף ק״ח ולעיל ח״ת מכדבה״ם לתקן כל
ישראל : וזהו יתקן יומר שלו שהוח חטטרין הנחבך מחנה

ע״ם ויעלח ע׳ קי״ד

ע״ם ויעלח ע׳ שפ״ד

לא הקדישן גלות זה התחרון מן לו תקף ישתעבדו" תחום הם תורת
ע"ג ולזה וחשך על פני תהום היה לאלכות תחום היה תהום מן
למחשבי ליה לישתוק ליה בעיטוש עד כאן · ציון לעיל דף ס"ג
ואם לא וכה בעלם דשמעל דשמעל תעשיה דשיהיו כשהיו
לפי שהוא כלפי הוא שמעל דשמעל תעשיה דשיהיו כשהיו
הקדמה ואם לא בדת ליה אלהים בישמעל השטרון וכו' ·

ובמדרש שומר שוא על פקוק מאוה לך כשבי תדיב"ל תמר
ושפה השוליכון כשהבר הנדול והמולת כתם זה בכל
ערף זה מדי עד כאן · אם כן נקדש מדי כשם שרף והוא אחד
ו"ד לחנות מקון הכשבר ואם כן פירש השמה ד' לחנות מקון שכן ד'
שלמות השר שלמו ותאקדש השר והו ין ובשעש שמעה רחמין כי
הוא פתיחה מכירת יוסף שנוא כל רחמין והכבר זה גלות
בכל שהוא שמקה ככוך והכבשר זו גלות מדי והמדעה זה גלות
לחנם כין לא"ד זו הין שמחפש אחר שנחות ישראל תיוך לקטרג
עליהם כין לא"ד מכעה זו לחנם בלעיל ואיתא כי שלמות
כי לחידא בעל הלא הכדוקה על נבי המכת בשת ויקן שכשנדו
כל לוקן תני כלם ומשלשות לא לחנים לעיכך כאחר תחיר כלם
לחנכח והוא הכלם הכוקרי של מלכות בכל יום כלן וכו' עיין סס ·
שם כן מלכות בעל מכעה כשם כלם ומלכות מדי הוא הכשבר
שהוא מלכות יון נקרא שור ומלכות לחנם הוא שמעל כי
הוא הכשבר שנקרא שן שמחפש אחר שנחות ישראל ומשלש
לחיות מלכות ישראל כי ל"ג בשרשת מלכות ישראל ומשלש
ויחיה כלם ומשלשות לא לחנים לעיכך כאחר תחיר כלם
לחנכח והוא הכלם הכוקרי של מלכות בכל יום כלן וכו' עיין סס ·
שם כן מלכות בעל מכעה כשם כלם ומלכות מדי הוא הכשבר
שהוא מלכות יון נקרא שור ומלכות לחנם הוא שמעל כי
הוא הכשבר שנקרא שן שמחפש אחר שנחות ישראל ומשלש
לחיות מלכות ישראל כי ל"ג בשרשת מלכות ישראל ומשלש

ע"ב תחור כס"ק ד' ס"ק ד' תכת בתת תו וה כת מחדום תחון כנדים
מכעה וגו' ע"ל דף ס"ב בשורה ל' בשרשת ויון קב"ה לכבשת לכושי
בוקשת לחדום דחדום וכו' : "וכבר' מלכות יחקר מ' ס"ל ר' יוסי כר"ש בן
לקוכות לחור לכ' לחנשת שחת שחבון לחלי לא לחקריחת כרכאן
כר"ש יחקר לי"ש לחקר ולחיכון כרכאן כרכיכה יחקר לכשת כולכה לחקריחת
ה"ל כל לחיכון לחקריחת יבחכון כרכאן לחנכח כרכי' קב"ה ליחקר לכל חיד
כשל יחקר לי"ש לחקר ולחיכון כרכאן כרכיכה יחקר לכשת כולכה לחקריחת
יבית יחכך לכבר יבית חנה מלכות חכון ובחנוח ושול מכלה מלכות
ותבת דליה כולה ·

העות וכל"ל והכה הקדמתו כי שוכרת הוא כת הקדושה וכל"ל
ולזה לומרת חס תנחיב כשבר וחס כין ככבים סיס קץ חסס
לוריך י' לחיתא כבתבי הלר"י ו"ל ד' לחכות נוקן הס ד' קליפות
והס כנד ד' לחכות העולם שבטהיה לחכרהם יעקב דוד
והכור כנד לחכרהם כי זה כלר מים חייס והו שלון טיט היון
יעקב כנגד שור שהוא נבורה כדכתיב כני לחריה חייתן ובני הסור
משמעל והחסבה נגד ת"ת שהוא כולל יתין ושמעל לח"ר מבעם
זה לחדם והחבשר כנגד מלכות כי היא ח"ם הנדולה דחכלת
ושיניתיה כולו עד כאן · בסוד ח"ם לוכלה ח"ם והכה קלחר
ולחתיה כלבה ונשך לשורת היינו מלכות בכל שהוא כלב הכיבדי
וקלחר ולחתיה חוטרת והכה לכלבה לחיתה בס"ק דבכחדרין לח
יכור שבט מיהודה חלו רגלוי נלוית שבכל שרוחין לח העס
בשבט וכתבו יעוס' לקדי שבט שבט שרוחין לח העס בחכל והבי
פירש בשרשת ויהי לח יסור שבט מיהודה מדוד ולחלך ובכלבית
יפעיה ויעל חוטר מנוע יפי ונצר חפרחיו יפרח פירש רשי חוטר
שבט מלוכה והול שהה לחלר חנוע יפי כי לחילך הוא חיפי עד
כאן : מכל זה משמע כי מלכות דוד נקרא בשם חוטרת ולזה
קלחר ולחתיה חוטרת הוא דוד שהוא ח"ם דנלי לחרכבה והכה
לכלבה הוא כר בכל שהוא ל' ח"ם לחכות נוקן וקלחר ולחתיה מדת
הוא ל' ח"ם לחכות נוקן שהוא לחרכבה והול נגד מלכות חדי ודבר
לחוטרת כי ביחיו כבר כתבטל מלכות בית דוד והכה הקדמתו כי
נגד ד' לחכות הטומלה יס ד' לחכות הטהרה ול' שהם לחרכהם
הנדמו בסוד חיס לכך קלחר ולחתיה חיא וכבא לחוטרת וקלחר
ולחתיה תודת שהוא ל' ח"ם לחכות נוקן שמחיון בחסבה והול השוד
נגד מלכות יון שנזרו כתבו לכס על קרן השור וכו' · כי"ל לזה
קלחר ולחתיה תודת הוא מלכות יון ושפה לעיל כי לחיתא
בפרק במה בהמה דף כ"ה ע"ב תחה זכות לחכות
וקלחר ולחתיה שוחו ושחט לחוטרת : לחיתא כבשבה מלחחיות כי מלחחיות
כשעקד לחברהם את יעקב לו כל ברוחי מעלה כשעשקו בעקידה
כל בעלי דיוין מיכחל כאן הנדול עקדו לעל"ד ולחיה שבחרכבה
עקד לת הסור והעלהו על נבי מוכח עד כאן : ובסוד כיוך בדשת
שניוני כת מוכח כדחות שור ועמד נגד לחהרן והיינו לחזורת שבעטיו
כשנבר כת הסור ועמד נגד לחהרן היכך מדתו שיורה על החסד :
ועל כן כתיידת לחהרן והשיב לו לוה לחה חתיידת לכך נכחרת :
רמה לומר לכך נכחרת שלחה מנד החסד שתנבר על כת הסור :
והו לוחות לכך נכחרת שלחה מנד החסד שתנבר על כת הסור :
ומלם כמו עד כאן · חס כן מכח עקידת יעקב נעקד מדת הסור
לחר עליו כלחר לוחות לכני י"י · ומס כן יעקב הוח החכניע
מדת הסור : ולחיתא כשבתי הלר"י ו"ל זה לשורו כי כל הנבורות
כמיתקות על ידי שרשס ויעקב ה"ס ח' מד' לחכות שבקדושה : ולכך
קלחר ולחתיה שוחו ושחט לחוטרת הוא יעקב ועל ידו כתבטל מלכות
יון · וקלחר ולחתיה מלכך החות הוא סמלל לחדם בליעל והוא
ע' מד' לחכות נוקן החסבה חלכה דרך מכעה זו הין כי שמעל מכעה
לחר עומתיהן על ישראל ולכך נקרא מכעה זו הין ולכה כשמעל
מכעה זה לחדם בליעל והוא נלות לחדום הכיעי המרמה
חשוף על ג' תנוס תהו"ס לוחיות החו"ת והו ולחתיה מלכך החות
הוא מכעה לחדם ושחט לשוחט כי כיוון כתבטלה נם וכות יעקב ונעבר
לחיזוק נלות החר לחדום כשבעה שנות עתיד שר של לחדום לטשות מכח' שור זה כת נח"ל
ל"ה לקים כשבעה שנות עתיד שר של לחדום לטשות מכח' שור זה כת דף ל"ה
לחדום לחמן כנדים מכעה וכו' רס"י שר של רומי סיכחה לבנדה
מכת"לה יבדע קב"ה מתנו כשניע קן של רומי ליחבר כלכתיב
יעקוד י' על נבת החדום כתיים ועל לחלכי לחדמה בלחדמה לחמן
בנדים מי רב י' ומשמו של סחיל כאן הדינוי לחדם ע"כ · נס לחיתא
כת"ס לחמר ע' קס"ר ד' לחבת בתת תו וה כת מחדום תחון כנדים ע' קס"ר
מכעה וגו' ע"ל דף ס"ב בשורה ל' בשרשת ויון קב"ה לכבשת לכושי
בוקשת לחדום דחדום וכו' : "וכבר' מלכות יחקר מ' ס"ל ר' יוסי כר"ש בן ת"ס תולדות
לקוכות לחור לכ' לחנשת שחת שחבון לחלי לא לחקריחת כרכאן ע' שלל"ג
כר"ש יחקר לי"ש לחקר ולחיכון כרכאן כרכיכה יחקר לכשת כולכה לחקריחת
ה"ל כל לחיכון לחקריחת יבחכון כרכאן לחנכח כרכי' קב"ה ליחקר לכל חיד
כשל יחקר לי"ש לחקר ולחיכון כרכאן כרכיכה יחקר לכשת כולכה לחקריחת
יבית יחכך לכבר יבית חנה מלכות חכון ובחנוח ושול מכלה מלכות
ותבת דליה כולה ·

דבתיב והיתה ליהוה המלוכה כי בלתחומי דכתיב והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד ע"כ . והוא סוד מה שכתב האריז"ל במאמר פ' שמות ע' ע"ו לפוף תריסר שבטין דצלותא ליליא יתיתך לשרפאל עד דיתעבדון ליזון שתין ושית שבן כדין ואברהי ית בריתי ישקוב דת לתערובת חולת(ו) דתיהוי (ו) דוד דמשיח ומה שהיה לתערובת דיוד זך ומה שלתערובת דיוסף וכו' ע"ל דף ס"ג ע"ב : ולזה קאמר ואתת קב"ה ושרא למלכותא חמות חוה מאחל ולו יהיה הגאולה : כי לו יקויים למשנה את הי עשו והיתה לה' המלוכה וגו' ביום ההוא ה' אחד ושמו אחד : ושים עיניך ולבך אל כל הכתובים הנ"ל ותראה בעיניך כי לא הכר רק מה שתקנו הקדמונים בדרך יושר וחיקה : ועיין לעיל במאמר פרשת בראשית ס' שנ"ו הביאי תורה מהרי רון תורתן מהנלית לתלמידיהן ולא תאמינהן

בהשיחה להדר לון הזמה מלה בדרך אחרון ע"כ :

מורש"ם ס"ט הוכח בילקוט ס' כ"ו ה לשמו קומי אזי מיץ עמא

לאחר ליה מזה וכי נעשים לתמנו בשקר תבזנו יוכלים לאמר

הרי מיצה כל אומות כלנו מתים ח"ל ומכפה לתת בהלה

מיץ הוכח לאחר הרי לתת בהשובתכם והרי לתת עבדיו על הקה"ס

לתתיל פרשה זות לשעבר הייתם עבדי לבל עבדיהו הרי לתת בני

מולין הרי לתת בהשובתכם נהיתון לתת להלל להקדוש ברוך הוא :

דקדק לאמלי קאמר פרשה הרי מיצה כל מתיים : ואזלי לכפפת

לאמה כוה ומה הסיב לו ויפקדם לתת שתבלה הוכה מיץ חזוה

הרי מתם בהשובתכם וכו' אלי בפקדי מיצה בלאחרה ו : ובהלה

לשעבוד דעתי כי לתת בשבדם מלחמות והנחת בוחב ביכן סבי

שבדת מקן זה לשנוא מלאחר שבל הבהמים מולנו בחוקה לחרן

הוכלכו להזעיק פרון בפשם וכו' ומזוזות בין הבתרים חייבה ע

עליהן שבוד ת מוא קיון הנוף וכו' וכתיב עלי זה בורא כיכך סבי

זה לשנוא ולכך לאחר לבן הבהים כמי והבהמת בחותי וכל לאחר לתת

רואה לי הוא וגו' היינו מטעם המוכר לשיל כי בל הבהמים מולנו

בחוקה לחרן בנבול דשו מקדש לתחלת : ומן בל המיזון שבשם היה

בחוקה לחרן : ולזה כן נתן לבן הבהים במי והבהמת בחותי כי יש

לי בהן קיון הנוף : והנו נם כן טעות פרשה שתען לבוש טבעו

במי מבכיך כי הוא היה לומר כי אים לו בשם קיון הנוף : ולזה כן

בבל שלו : ולתיתת עוד בנמ' בפרק הנושל ומתניל דף ק"נ

זה לשנוא וגזל הנוי מי שרי והתניא לת זו דרש רבי עקיבא מופיעין

וכן לגזל הנוי דאמור לאר ליה לחרי מאכר נאולה תהיה לו וגו'

מלא יאמכנו ולזה : ופירש רש"י מלא ונילתו בית דין אוכל

בגאולה יכול יגאלנו עליו תלמוד לומר ואחב עם קונימו

ופירש רש"י יגאלנו יכול יניח לת הגוי לבסוף ולהוקיף מה אלא

נתן וכו' . ומשום הלא אחר בבא לא קנינא בתן בגאולה בתן ב

בהשקעת הלוותו : אחר ליה לחבי עבד וגעדי השקעת הלוותו

הוא ומשום דבא לשעשוא דאחר ליבא עבד עבדי נופו קמוי

ופירש רש"י השקעת הלוותו שהלוהו על עבודתו וכו' נופו קמוי

על שם שהמלך שנלוי מעמו עד בתן עיין שם : ולתיתת בנמ'

מסבת קדושין דף ט"ו ה לשמו עבד עבדי נקנה בכסף ובשטר

וקיומו מניות בשנים בהיכול ובנרעון בסף וכו' ובמיתת לרון :

ופירש רש"י בשנים לפוף שם שנים יוצא לחבאי בהיכול חם בעב

בו יוכל בתוך שם שנים : ועוד לתיתת שם בדף ט"ו ע"ב זה

לשמו ודבי חלי ויצא בהיכל ולחי ויבאי ליה מיכאי ליה לבדתניתת

ויצא בשנת היובל בבבי שבשום שתת יד וכו' : ופירש רש"י

שלף על פי שהבבי שתת ידו לת יגאל יתעבד בו עד היובל

ולחי אתה לבת עליו בעקיפין עד בתן ע"ש . ולזה בן לבי זה

הקדום ברוך הוא שאמר לת עמו ישראל לפרשה אלך מצרים על

מנך לדבש מלות שבה היוך בת עליהם בעקיפין על שהוציא

ישראל קודם זמנן . והלא לתיתת בנמ' מסבת שבודה זרה שלין

הקדום ברוך הוא בת בטרוניא עם הבריות וכו' עיין שם : ועל

בלאך צריך לומר לשם שאמר עבדי נופו קמוי וכאן שאמר

לבניל . לזה בן הוי ליה נזל ואמור לבת בעקיפין : מה

שהיבו בן לי לחבי לת נופו קמוי לת הוי רק השקעת הלוותו ד

דמרי : וכי תימא הלא מביא ראיה מיוסף ואשב עם קוזבו וכו"ל

דהתוספות כתבו זה לשמו והבי תבלי דפרק השוקל דמבבי נזל

הנוי אותר תוקמי לתלי קבל לדרשא לחבייתי עד בתן . ולזה בן

ליבא לקבויי ויוסף נם ליבא לשמויי דהקדום ברוך הוא מבד

דנזל סנוי אותר זה אינו : דהלא רש"י בייבא בראשית : לזה

התחילה התורה מבראשית ולא מהחודש הזה לבם שהיא זכות

ראשונה וקשה כח שעשיו בניך לעשו שתם יתחרו לוותיו העולם

לבטיים לתת שבשתם לתן שבשה וכו' לחור בל עלמיך דילוה

ברשונו אתה לבם ובדשונו בשל מבם ואתה למו וכו' : ולם בן

מוכח דנזל נוי לקור דלי מותר לזה פתח פתוח התורה מבראשית אלא

יאמרו לבטיים תתם : הלא נזל סנוי אותר הלא דנזל סנוי

לחמור : ולם בן אדרת קשיא לתוכיחא : ועל כרחך צריך לומר

דהקדום ברוך הוא סבר לתן עבד עבדי נופו קמוי ולא הוי רק

הבקעת הלוותו דשרי : ובזה מיושב שם בנחרת זה לשונו

תבת וקנה את עמו בכסף ובשוה כסף ובשטר וקיומו הוי שטר

ה"ר מילוימ דכתב ליה שטר תדוי היינו כתף אלא שחדוי שטר

לחזה לי ליחזי ליה בתני תדי ול תזר רבא זות תזוקת עבד

עבדי נופו קמוי והרב שוחל על נרעונו לין נרעונו מחול : ופירש

רש"י לחה לי שטר לי לין נופו קמוי אלא חוב מיון עתודת שם

שנים שים עליו נופו קמוי עד שינעו ימי תיפושו : ולפיכך הרב

שוחל על נרעונו לינו מחול ונרוך שחרור : ותם לחל תחוב ו

ומשעבד בו שם ירבה אלא שיך מחלת מיון וגו' : וכתבו

התוספות בדברי המתיחל לחזר רבא זות תזוקת אלא חבוב

בחיתיניתן שטר משחש דסבר דעבד עברי לין נופו קמוי : והיכי

פלוג לחתניתין וכו' ומשני ום לומר דחתניתין ביו בבר דנזנו

קמוי : והל אלא חבוב שטר משום דחצא דחתניתין לת חבוב אלא

יניחות דבשל כרחו עד בתן עיין שם : ותם בן עבד עברי שם

נימא דנזנו קמוי ולא הניע הזון וגם לת יובל לזן אלא מן תקבה מיצא

לחיות אלא שם בן בחיתת החזון ולם דחיתת החזון תעבד

בדבש הוא . התוספות כתבו שם בדברי הירושלמי לזה

קבל יגאלו דעבד עברי המוכר לבבי יוצא לחיות בחיתת החזון

ושם בן בתן שהקדום ברוך הוא דמה להניעה את ישראל ממצרים

קודם ומשם לת היה תקבה שם בתור שיה להם קיון הנוף שם לת

בחיתת מצרים בי עדיין לת בשלמו החבש מיות שבים . ולבל

שם לת היה להם למצרים קיון הנוף בישראל שם בן מני בתור

ול בתני תדי סני . ולבל פרשה לפי שבדתיו דים לו קיון נוף

בישראל זת שקומי נתי מתוך עניו הדי מתם בל מצרים ועבד עברי

הגמכר לבבי יוצא בחיתת חזון . והשיב לו משה ודאי לפי

שיושתך דים לך קיון הנוף תן לו שהקה הלא זו אבל לי עבד עברי

נתן נופו קמוי די בשיתור בתני תדי ול ולא שיך לחיתת בעלים

ולבך תזור לו משה רבינו שתבלה תפך בישה לחזר דיוקא לחזר

בדי תתם בדשותבם . וכתתר בנחרת לחזת לית בתני תדי ול

סני . בי משה היה רוצה להנדיק בדרך הוא שלא יהיו נופו

קמוי ולא הוי רק הבקעת הלוותו בדרך הוא . וכאן התחיל פרשה זות

בי הלא בראשה היה נרוך לומר בבני משה ולהדן בבל ישראל נלו

מתוך עניו וגו' . ובל זה שבתבנו נדחוק הבל בשטון בבל ע"ז

ויקדיק לאשה ולחזהן ויאמר קומו נלו מתוך עמי בם אתם בם

בני ישראל ולבו עבדו את ה' בדבדבם וגו' עד בתן : ולפי זה

שהקדמנו בי משה ביקש מפרעה שיאמר הרי אתם בדשותבם הרי

אתם עבדיו של הקדום ברוך הוא . וכמ"ש הקדמנו בי בם נאמר

עבד עברי לין נופו קמוי בי ויאמר . ולזה קאמר קדי ויקדיק

לאשה ולחזהן היינו בתני תדי ויאמר נלו היינו ב"ל בל"ל ולזה

לי בחתי תדי ול ועבדו את ה' בדבדבם היינו בי בזקם משה שיאמר

לין הרי אתם בדשותבם והרי אתם עבדיו של הקדום ברוך הוא .

וזהו עבדו את ה' בדבדבם :

סוד ימי הספירה

איתא בבתבי האר"י ז"ל סוד ספירת העומר בי הלא סוד מדר

חג הפסח סוד היזיון היה בלל לפי שעה בדי סיובלו

ישראל לבאולה . ויש לתחר יום הדחיון מפתלק יה שבבבו ומור

הדבר לקדמותו . ולזה מלינו שבי של פסח אתחיל ספירת העומר -

בוודאי הוא לחזור להמשיך אותם היזיון שבבבו בלילי פסח

הדחיון : לן לי אתבר להחזיק בם לת על ידי זמן והוא אחר

הפסח עד עצרת עד בתן :

והנה אתבר לפניך בוד שבעה שבועות וסוד אותיות הבללים

בפם : והנה

ולכן יש לומר דנותנת חכמה : שבוע שפי נכונה הוא דנותנת שבוע
ס' שהוא כיוצא : שבוע שפי יצרך לכוין בזה הכל : שבוע ל"
וסם כוונת שבוע שלישית ושבוע ד' : שבוע נ"
בגנד קת"ת וכוונת השבוע ד בגנד התלבות היסוד דת"ת
ע"כ . עוד סם ושוד הדבר כי הלה כתבו לעיל כי הנשלת
מגדיס כל שבתו דועיל לעכין שבו בגיון ישראל בתפילה
(והוא כי סם זה לשומו עגין בסוף ויציאת מגדיס הלא ידעת כי
הרחשונים מלבון השביעה על סרקיע שחחת עומחיהם . ואולם
ישראל שבחותו דור שהיו בגלות מגדיס הין קיר לחתן ניעונים על
קדי שהוציא לחם הרחשון בחתן ק"ל שפה כמובן . וסם קוד דור
השבול שהיו גם הן משחיתים ושפ להיותם בחים משורש ההוא
עד שכיומתו . ומה שכתוב"ר ז"ל כי רבה בעשה לחם ונוחר .
לחר כך בתגלגל בדור הבלגה כתיב לרחות לת פניך ולת ה
המגדול לחר בגו שכי החלם הקדמה עגמם שהיו כמי לחם מים
לקדי לקדי וכו' . גם הם בעגמם מעולו גם הן ולחר כך קורהו
לעקן . כי כבר הודעתיך לעיל כי כולם בחומת קדושות ועגומות
היו רק שלחומת החגומים היה בהם כי הם היקבלים חותם ולחלה
שיעורהן ויחלכהו יהיו בחומת קדושות ועגומות לחר תוס חלחות
הטומחה . וכבר ידעת כי הן החגומים לוחזים רק בבחומת יותר
קדושות ועגומות . ולחגם כל הבחומת הם בחים מהחסדים ו
והגבורות לחר מהם קוד הדעת לחר סם הוא חלוי מחילות חיוגן
בחוד וידע לדם חת חזה לחגתו . ולכן נקיל דעת כי מסם
הטעם בחוסבת . ומה גם כי כל הדור דורו דיקה דע"ב . והגם
מסה הוא מוכחית הדעת גם כן . ולחגם גלות מדיס כל שבועה
לח היה רק לעכף הבחומת הסם . ולכן נחתר בחותו הבלגת הגבול
ויחזרו חת חייהם בעבודה קשה בחוזר ובלבושים ונו' כנגד החתר
והלבושים שהיו עושים דוד הבלגה . ולחגם בכיוצ כי
חטחוש לח היה חלח בסוד הדעת כמו שהזכר לעיל . כי חסם

יעלו בניעונות של בחתן הכ"ל :

לכן ידע חסה כי הבלגות בחסך חסם והעבון לעולם בחשיחל עוגמים
לעוגה ועושים פגם בלחוש חידה ח"ו . בספרי העליונה הגה החגומים
יובקים חסם וכו' יתלחו ח"ם בלות חדיס כי יוקקת חדיקים והשיחלה
שלהם היה חסוד הדעת שלהם ובפרט חת שהחשתיק כי בחדעת
הם בגד עורף בשלין שהם לחוריים של דעת הבלגות והגה ידעי כי
הבלגות הגוף היה כל שפש הדעת היו יוקקים לותה בחדה ומדיס ולכן
היו ישראל שבלותו דור חתעוברים חלח ולחגם בכר ידעת כי בחים
ח"ו פגם לעולה כדי חלח בסוד (בחדה"ש גגמו בחיוב לותה חלוה
לחשלה ולח חוד ח"ו גגמו בחיוב (בחדה"ש חלת בלילן בחלת כתיב
כתבתי לעיל דק בחיור ○ עלחר פרשת בראשית ע' קכ"ה
בסם סבר הכחיוב שגע גורות קדושות יש בקכ"ה ולכם כגגדן בחדם
וכו' ע"ש) ולח כל החוחין ובפרט כל החסדים והגבורות של הדעת
שבו חלגות כל הבלגות הגוף היו חוחלקים חחוכו ולח היה חלחיהם רק
חיוגות בגוף ה' (חהיה) דל חחיה עלמה כחילן בחלח חלח חחת
חחלת ולח חלחיידע חלחן הוא חלר חהיה דומין לחתגלגל עד דחגת
לחיוגן כתיבן בחלחיות ולח בקדמיות בחים ולבתר שרי
לחתגלגל עד דחגת בגלגול קדישת וכך כתיב בחיוב
חהיה כתיב בקדמיות בחים ולבתר חהיה חלח חלחן הוא חלח
חלחר ולבתר חהיה חלח לחתגלגל לבתר חהיה בחתרחה ולח כך
גגמו בחיוב ועדיין הוא בחים לחתגלגל חיחיי לחתגלגל בגוף ה'
ולחפסת חת וקבי חשרחל לחתגלגל בקדמיות ל"ו חלהי חבותיהם ונר'
שלחלו בכלה הכלה חלח לחתגלגל בקדמיות בגין כן קדישת
דכולה חהיה עלי כלן וכו' ע"ש . ומובן בבריה הכ"ל ובחבת כי בחיוב
על בחיה הס' חמות חלהי חהיה וחם לבושים של החסדים והגבורות
ולחפסם בחיותו בסוד חלת בלילן בחלת כתיב חהיה בחדה"ש
דק' לבושים חלהי חהיה בחדה"ש ל"ו חלהי חבותיהם ונר'
חלחורים העליונים הם קדמונים ועומדים בגים דלעטה מהן

ע"ב בחלחית דונגתת חכמה (קכ"ל כגין לחזור קדמיתה בטול בעומדת החתחתית ובטול בחדיק
וחפסה בטול בחכמה וכגין ובגיה בטול בגבורה ובוד ע"ב ולה קלחר
ע' קכ"ל

ע"ב ויקבץ
ע' ע"ל

ומזה כי החדושים של ביכה הם בחינת בו"ת ואם כן חיכם ר' לחיים דבחינות הק' חיצונית ואיצונית נקרא לחדושים כוה ח"ת ה"ה ר' חיים ויטאל ז"ל ומזה שהם ר' שנות לחיות וחיכה ברכתו ור' לחיים הם ניתנו לו דר"ל כמנין שני הגלות מנדים ו"ם דרו שבה כנודע ואומנם משה חשב כי אחר שחטא היה בהסתלקות הדעת העליון ונרמז לחסתלק החסדים והגבורות שהם סוד עשר הויות כמבואר אלינו (היינו כתוב בכל החדעתי כי סוד החסדים הם שתי יהוד"ה ר"ם ולכן יהיו שם בגלות מנדים ואחד שם וירח י"י כי סר לרחות מי משה לחסם סוד בגלות מנדים ואחד שם וירח י"י כי סר לרחות מי משה כי חסתכל בסוד הדעת הפנימי שהוא ניתנטריק"ם ר' לרחות והודיעו כי שם סוד הפנם כי בסתלקו מן הו"ח ולא יוכלים חחכונים מהם רק מיחה שבאחר כו"ח והם ר' שנות לחיים שלחני לחיכם ר' שהודיע סוד הגלות כי עשם לחיים כמנין לחיות הקליפה ויניקה מן הקדושה ולכן שלטו בהם רד"ו שהם כחנין לחיות הקליפה ויחכם כפרטם המתכלל לחקן הכל ולהוציא הכל מלהושיע את ישראל מחצרים כי מי לחנוי הקליפות ולכן הופרך להביא גאלות גדול ב"ח ומחין עליונים מחוד מיחה כדי שיתבטלו החוכים ולא יכלו להדבק ולכחו שם וזה כי גדול ב"ם יניחת מנדים ע"כ . נחזור למנוי ספירת מה שסיימנו ונעכין כי בגלות מנדים נסתלקו סוד החסדים והגבורות שהם סוד חיות ה"ב דו"ח הנקראת דעת והוא מה שנ כתוב בח"ת ב"ב ויהי בימות למלך והכי הוא בסוד התפשטות לחטה (כחתב לחלחי"ם בסוד כלילת לובה ותחרנת לחר אחת הסוד בחצמו) כנודע לך שהתפשטות החסדים מהשה עד סוד ותח"ב כולם בכללים ביסוד הנקרא כל בכוללם ותח"ב בחלבות ותחתם הם ג"ב ותפשטות ג"ד וה בנוסף דסוקת דו"ח והנה בחנין גלות מנדים להיות הפנם מנוע בסוד הדעת דו"ח בסתלקו התפשטות החסדים והגבורות מן נוסף ותחזו ונעלמו בחקומים ובסדרם והוא סוד חקום הדעת דו"ח לכן בסתלקו התפשטות וסם חתפלמו וישבו שם בעלמים ו"ם גלות מנדים וכו' . והנה כבר בחיתי כי בחלוקת מנדים חזרו התפשטות חותן ה"ח ו"ב בנוסף דו"ח שהיו חלבים בעלמים בסדרם בחנין הגלות לכן לחנו שתה נחיכין בסוד בבי הטוחר לפשטם ולהודיעם בנוסף דו"ח והטעם שבעבה שבועות כי הנה תחלת התפשטות ה' חסדי' מן חסד הכ"ק ורוצה יחין ותפשטות ה"ה"ן עד הוד הלי הם ה' כחי' גם כחי' שיעות הוא היסוד הנושל החדות כולם כי לכן נקר כל שהם ה' חסדים כל ח' כלול מי הוא ניתנטריק כל ותח"ב כחי' שבועית היא חלבות שגם היא נושלת כולם ונקרח כלה כל ה' חסדים כ"ג היא ה' חלבות לחחונה שבשם עוד יש טעם כי חלמ ה' גבורות גם הם ניתנטרי"ם כ"ה חלבות עמה (והוח כי לחיתה כל חסדים עם חלבות עמה חחתר"י ג"ל כי הי' לחיות חלו הם י' חסדים כל דם טוהר וה' של דם טוחח והענין כי ה' חסדים ביחכים בגבורה לחין ה"ג בחלבות וכו') מה שכתבתי בסוד ו' ימים ה' חסדים הכ"ל ונם מה שכתבתי בביחור מחמר פרסת נסח ע"ם חשם קניהו דף ע"ב ודף ע"ב וכחוור לענין כי החסדים נריכין להתפשט ב' כחי' חלו וכנגדם הם ז' שבועות אף הוית כל שבוע ח"ו ימים הטעם הוא כי כל ז' מהם כלול מ"ו הבחי' עצמם כי בבחינת החסד חתפשטו הם"ם מן חסדים ויש בו בכללות נ"ת כהי"ם והוח מתחלק ב"ו קצוות עד שמגיע כי בכל ה"ו שבי' הכ"ו ב' חסד שבחסד שבגבורה והחסד שבחסד ת"ת והחסד שבנצח והחסד שבהוד והחסד שביסוד והחסד שבמלכות כולם הם חבר החיתון מן ה"ם חסדים התפשטו בכל ה"ו שבועיות ו' חלקי הגבורה שם ב"ו שפי' חסד הקדמת ב"ב של ה"ו הנקרח גבורה וכן עד"ו כולם כחוכן כי בשבוע רחיתון נכנם חסד הרחמין שם"ה חסדים ומתחלק ל"ו חלקים וכל חלק נכנם ביום רחיתון עד ה"ו ימים ולכן בכחר זה על סדר השבועיות שבוע רחיתון חסד ח' יום רחיתון נכנם בחי' המלכות שיש בבחי' חסד הרחיתון ונכנם בחסד יום שני בדחה בחי' המלכות בגבורה ויורד בחי' היסוד שבחסד הרחיתון בחסד יום שלישי בדחה בחי' מלכות בת"ת בגבורה ובחי' היסוד בת"ת ובחי' הנצח בחלכות ובחי' היסוד בנצח בחסד יום רביעי בדחה בחי' המלכות בהוד ובחי' היסוד בהוד בחסד יום חמישי בדחה בחי' המלכות בנצח בגבורה ובחי' היסוד בנצח ובחי' הת"ת בחסד יום ששי בחי' המלכות בדחה ביסוד והיסוד בהוד והנצח בת"ת והת"ת בגבורה והנצח בחסד יום שבתי יורד בחקומו מלכות בחלכות ויסוד ביסוד והוד וכו' עד בחי' החסד של חסד הרחיתון נכנם בחקומו בחסד הו"ת שבוע כ' הוח ע"ד הכ"ו חלא שהוא סוד החסד שני אבל חסדים הנקרא נגזרה

יום רחשון נכנם בחי' המלכות שבו בחסד דו"ח וכן עד יום ז' כל אחד נכנם בחקומו מלכות בחלכות וכו' עד חסד שבגבורה שהוא חסד שבנכנם בחסד דו"ח וכן בשחר הם' שבועות כיוצא כזה עד השבוע הו' נכנם בחי' היסוד שבדעת ה"ח אשר הוא בללית כל הם' חסדים :

ונם יש בו ו' בחי' המוכרו' (ונכנם בשבוע ו' וכן בשבוע ו' נכנם בחי' המלכות הכולל כל ו' בחי' הנ"ו וזה נשלמו ה' שבועות והענין כי חע"פי שחנו חומרים כי בדעת דו"ח יש בו ה' חסדים וחנ' עכ"ו כבר פודע לך שבדעתי היא הבחינה הפחפשט בכל הנוף (ועל"ל מזה שבדעתי מה דחל בכתבי האר"י ז"ל ודע כי נם שנ"ר דעתיק לח נתגלגל בחריך ונשחרו עליו בסוד יוד הפקוף נשחה לנשחה עכ"ל בודחי שהנשחה צריכה להתלבש בבחינות חריך בריחה כי נם חזרה הנשחה בחקום הזוח ולכן סופרך פתיק יומין להלבשים נם חת הדעת שבו נו ריחה דחריך ותתלבש בחוצב הכתר והחכמה דחריך בנו חתקיק חוריח דתיבב לנו נולנלתא והקרומח ומסקנת בין הלי חוריח לח"ם כדי שתוכל הזוח לסבול חור נדול וכו' כמש"ל כי הדעת הוא שהוח בחינת הו' קנות דעתיק כנודע הוא נדול מכולם ב"כ וח"ם מוכן נ"כ סם : וזהו סוד בנש"ן כל חדם שילין בו דעת . חמור לרחם עליו כי דעתיקנין בין שני חותיות דכתיב לל דעתו י"י . ולכן בחצת י"י נ כהכרית בסוד הדעת דו"ח ד"ת בחי' ו"ד בחי' והם חת . ובחי' בללותם ביסוד ובחי' בללותם בחלבות הרי ו' בחי' חסדים ובכנד בנגזרות ו"ה סוד ב"ב : וכזה תבין נ"כ למה שכתוב רחשון חוח החוצב מלכלתו סוד ו' שבחי' בחינת לבי משורש כל הם' חסדים הוא בחסד הרחיתון כנודע כי הם סוד ו' שבני ככוד ועכן חהרן הרחשון כנגד החסד הרחשון וזוח כולל כולם כמו' בזוהר פרשת תזריע ד"ם יומם יומה ה' חסדי כי על ידי היומם שהוא סוד החסד הרחשון כי היומם כולם וכריכ ולילות נקבות ולכן החסדים רמוזים ביומים כי הם בעזרת דסכולת והגבורות בלילה עיטרת דנוקבת וכל ו' מבחי' החסדים הכ"ל הם ו' יומי השבוע וכל ו' נקרח יום כי לחך החסד הוא שבכולם נקרח יומם בי יום הכולל הרבה יומים כי כל שחר היומים חין לפם סורם ומעבר חלח בו וה"ם ויסע

עתוד הענן יומם כי ו' עכנים לחך הרחשון שבכולם נקרח יומם : ולכן הוא לכלי מכר והשחר כלולים בו וה"ם יומם יומה ה' חסדי כי על ידי יומם הוא סחסד הוא על ידו יומה ר' בי חסדי חסדים החדשים בידו שהוא יהיה לו רשו לפעמו לותם ולהורידם כפי רנונו . ואולי נוכל לומר כי חסדו סחד (ו') בי' שחר החסדים השפה כולם בבקדמן הרחשון הוא הו' חנקחת יומם הוא הו' סיהם שיר (ה') הם ה' בחינות הנקראים שיר כנודע ומזה נעמי כי דוד המלך ע"ה היה אומר בן שהוא סוד המלכות ולכן הן עתי תמיד ולא חסחדים ע"כ . נם לא תומם לריך שתדע כי כמו שיש בחיור לנפין לוח פנימי נם יש לורות ניקודין ונמלח כי חין הדעת שבחיור לנפין חתפשטו' חסדים בבחי' לוח נקיך ובבחי' לוח פנימי . והנה לוח הפנימי נכנם ויורד דרך הנרון ומתפשט לחוכם לוח הנקיך הוא יורד דרך הפה כי כמו שהבחיר חיכו לחת בו' חת חתקופות כן בניקיך הוא כ' חתקופות : והנה להיות כי לחורות שבחוך היסוד דבינה שהם החסדים והגבורות הם לורות רבים ונדולים והם בחקום נר כנודע כי חוח חכמה והבינה נדולים מן הדעת ובכרט בהתפשט בסוד הנרון נבקעו על ידי רבוי החורות ובסחרו קלת ונבנים וקלת ומכחן נחנו כ' כוכבות יש בתוך ת' להמשיך הפנימי וה' להמשיך הנקיפים וכלם עד הכ"ל :

והנה לין בנו כח להמשיך אחר כי זה לח היה נחשך רק בזמן שבית המקדש קיים שהיה ק"ב לול ו' בנחכן ליל רחשון של פסוח . ו"ם ובשחתם חת רחשית קלירכם ונו' ועל ידי חבחת ו' היו יהודים סוד החסדים והגבורות לל הדעת ומשם נתפשטו עד הנרון ועתה חמו"ע יחי נריכין לפעמו לותם בנוסף דוחיר לנפין וכל לילה חמו"ע העומר לחכחו חמוחידים מזה כ"ת, וה' נגזרות לחשם כל בחי' וכחי' היום הכ"ל עד מלחות יחי העומר : והנה חמו מחזיקין סוד הנקיפין וחולחין דרך הפה לחזק ונקיכין שכחן הסדר שבחרנו לפעול ע"ם ו"ם שבחרכה כי הוח בסוד דבור והכל בזיווג חין הפה שהוח סוד לור הנקיף : ומם עיקר כוונתינו החומם לור הפנימי חינו נכנם רק על ידי קרבן העומר ובפיוטי הפחחון יחזיר עטרות בית המקדש חכי"ר : ועל ידי זה נתקן עכ"ל רחזו שתכוון בעת שחתם מכוון להמשיך לור נקיף . נם חכוון להמשיך לור פנימי עחו כסדר הנקיף נ"כ חך עיקר כל הכוונה הוח שחנקיפין כי הפנימי נבר נכנס ותינם נריכין רק לחפשטותו חך חנקיפין לח יחלו כלל ו"ם שחמ

לפיכה דו"ת ובנופח חלק ת"ת דחסד ד"ח ובנופח
והוד ת"ת ויסוד בנצח והלכות בהוד שלו ולנוקבא חלק ת"ת דנצוח
שביי' בחסד שלה ובנצח בגבורה והוד ת"ת ויסוד בהוד וז"ן בהוד שלה
ואחיר יומת ל"ב חלק מלכות לחסד כ' שבכפה בהוד חדש חמישי
לחלבות ת' דנצוח שבכפה בהוד שלה חדם חמישי השבוע שביי'
ס ס ס

בנגח דילר' ביום י"ח דמלכות חלק מלכות שבכתפה בנגח שלה לחדם ר'
דשבוע נ' ס"ת ס"ו ו"ק ס" עולה לחדם ס' לחה"י כשלא כוו"ת
ר' דנר"ר ל"ס בחומור פעמים בפסוק ו' דכ"י ויכוין לתקן מה
שפנס בנת"ת דוי"ב יְהוֹוָה יְהוָה ליל י"ט

א"לף למ"ר ה"א י"ור מ"ם חיצונית יסוד ישתלל מכח א"ת
ניהוה יו"י וחיצונית יסוד תבונה
מכקרל קטנות ילשון החסדים דחו"ב בדעת ו"ת ובנוסף חלק ת"ת
דחסד נ' בחסד ו"ת ובדי"ס בחיוק לנ"תב"ה שלה ומאיר בכי"ו לחדם
דשבוע נ' בחסד שלה ובדי"ס לנתב"ה שלה ומאיר בכי"ו דת"ת
חלק מלכות שבכתפה בחיוק שלו לחלק למלכות שבכתפה בחוד שלה לחדם
ר' דשבוע נ' ס"ת ס"ו ו"ק ס" עולה לחדם י' לחה"י כשלא כוו"ת ויכוין
לתקן מה שפנס בת"ת דוי"ב יְהוֹוָה יְהוָה ליל עשריס

י"ור ח"א ו"או ח"א רשיון על פנימיות ת"ת דחכמה הנקרל
רשיון דנדלות שני דחסדים דחכמה בדעת
ד"ת ובנוסף חלק גבורות דחסד ג' בחו"ת ו"ת ותפ"יס נדחית
לנ"ת בס"י ולמלכות חלק דגבורה ג' בחסד דמלכות ותפ"יס נדחית
לנ"ת בס"י שלה ומאיר יסו"ד דת"ת חלק מלכות שבכתפה ביסוד שלו
לחלק מלכות שבכתפה ביסוד שלה לחדם שני דשבוע נ' ס"ת ס"ו ו"ק
ס" עולה לחדם ה' לחה"י כשלא כוו"ת ש' דנר"ר
יכ"ס בחומור ישמחו בפסוק ג' דתשבוט ויכוין לתקן מה שפנס
בת"ת דוי"ב יְהוֹוָה יְהוָה ליל ך"ח

י"ור ה"א ו"או ה"א נכפס עצמות של פנימיות ת"ת דחכמה
הנקרל עצמות דנדלות של החסדי דחכמה
בדעת ו"ת ובנוסף חלק חסד דחסד נ' בחסד ו"ת נ"ת בס"י דו"ת
ולמלכות חלק חסד דגבורה נ' בחסד שלה ונ"ת בס"י בנ"ת בס"י
שלה ומאיר יסס כ"ת דת"ת חלק מלכות דחסד שנכפס בחלכות שלו
לחלק מלכות דגבורות מלכות דגבורה נ' בחסד שלה ומ"ת בס"י דו"ת
ולמלכות חלק חסד דגבורה נ' בחסד שלה ומ

ולמלכות חסד ד' הסבוא ה' ° ו"ד ה"י ו"הע"ה ° עולה חדש ה'
דאה"י ת' נכלע בו"ת ט' דת"קכ טל"ע במיומר עמיים בפסוק ו'
דולאומיים ויכוין לתקן מה שפנש בהוד דוו"ב

יְהוֹד יְהוָה ליל ל"נ

א"לף למ"ד ה"י ו"ור מ"ם תימונית כנח ישרחל סבא ותבונה הנק'
קטנות רחשון דו"ת ובנוגפת

חלק תכ"ה י"ם דחסד ה' בחג"ת כ"ה דו"ת ולמלכות חלק תקפ"ו ד
דנבורה ה' בחג"ת כ"ה שלה ומחיר חלק המלכות דחסד ה' שבכפם בהוד
דו"ת לחלכות דנבורה ה' שבכפם בהוד דמלכות חדש ה' דשבוע ה'
° ° °

דמיכה הקדמה נדלות שני העבודות מתחדשין למלכות ובעשה חלק
כהי"ע דחסד ו' בתו"ב דו"ת ולמלכות חלק כהי"ת העבודה ו' בתוע"ל
אלה ותחזיר חלק החלכות דחסד ו' שבכסא בעמח ו"ת לחלק מלכות
דעבודה ו' שבכסא בעמח על מלכות חדס ה' דשבוע ו' ○○○○○○
ו"ד ה"ת ו"תוה" ○○○○○ להי"ה ו' בכלב בו"ת צ' דשק"ינית
במאור זוהו בספור ס" דתפחח ויכוין לתקן מה שבעם
במלכות ו"ל יְהוֹוד יְהוָד ליל ת"ל

א"לף למ"ד ה"א ו"ור מ"ם חיזוניות יבוד ישראל בכח כ' דיסוד
תבוכה נד החסדים נקרא קטנות רחמין
○ דנבודות דחכמה ובינה למלכות חלק דעבודה ו' בתו"ת דבעבודה ו' בתג"ת כ"ה דחסד ד"ת ד"ת ד"ת
ו' בתו"ת דה"י דו"ת ולמלכות חלק ת"בכי"ת דבעבודה ו' בתג"ת כ"ה ד"ת ד"ת ד"ת
סלה ותחזיר חלק מלכות דחסד ו' שבכסא בדוד ו"ת לחלק מלכות
דעבודה ו' שבכסא בהוד דמלכות חדס ה' שבשבוע ו' ○○○○○○
י"ד ה"ת ○ תחזיק ת' כנלב בו"ת ו' דשקוינית במאור כל בספור בי' דבלה
ויכוין לתקן מה שבעם במלכות ו"ל יְהוֹוד יְהוָד ליל ת"ל

י"ור ה"א ו"או ה"א דשיטו בכיוזיות ת"ת ותחזיק בעלמה הקדמת
דשיטו דנדלות שני דחכמה נד החסדים בת"ת
ו"ל י"וד ה"ת ו"ל ה"ת דשיטו דפיוזיות ת"ת דחכמה נד העבודות
מלחזיריו למלכות ובעופת חלק ג"ת בהי"ס דחסד ד' ב-ו"נת הה"י דו"ת
ולמלכות חלק ג"ת בהי"ס דעבודה ו' בתג"ת הה"י סלה ותחזיר חלק
התלכות דחסד ו' שבכסא כיסוד ו"ת לחלק מלכות דעבודה ו' ○○○○○○ ה
שבכסא כיסוד דמלכות חדס ו' דשבוע ו' ○○○○○○ תו ה"י ו"
○○ להי"ה ט' נכלב בו"ת ת' דשקוינית במאור תספי בספור
ל' דמלה ויכוין לתקן מה שבעם במלכות ו"ל יְהוֹוד יְהוָד
ליל ת"ט

י"ור ה"א ו"או ה"א עזמות כביזיות תפחת חכמ' הקדמת עזמיות
ג"ת דחכמה נד החסדים בת"ת ו"ל י"וד ה"ה ו"ל ה"ת עזמות כביזיות
ת"ת דחכמה נד העבודות מלחזיריו למלכות ובעופת חלק ת"ת בהי"ס
ולמלכות חלק ת"ת בהי"ס דעבודה ו' בתג"ת הה"י סלה ותחזיר חלק
התלכות דחסד ו' שבכסא כיסוד ו"ת לחלק מלכות דעבודה ו'
שבכסא כיסוד דמלכות חדס ו' דשבוע ו' ○○○○○○ תו ה"י ו"
○ להי"ה ט' נכלב בו"ת ת' דשקוינית במאור תספי בספור
ל' דמלה ויכוין לתקן מה שבעם במלכות ו"ל יְהוֹוד יְהוָד
ליל ת"ט

י"ור ה"א ו"או ה"א עזמות כביזיות תפחת חכמ' הקדמת עזמיות
ג"ת דחכמה נד החסדים בת"ת ו"ל י"וד ה"ה ו"ל ה"ת עזמות כביזיות
ת"ת דחכמה נד העבודות מלחזיריו למלכות ובעופת חלק ת"ת בהי"ס
ולמלכות חלק ת"ת בהי"ס דעבודה ו' בתג"ת הה"י סלה ותחזיר חלק
התלכות דחסד ו' שבכסא כיסוד ו"ת לחלק מלכות דעבודה ו'
שבכסא כיסוד דמלכות חדס ו' דשבוע ו' ○○○○○○ תו ה"י ו"
○ להי"ה ט' נכלב בו"ת ת' דשקוינית במאור תספי בספור
ל' דמלה ויכוין לתקן מה שבעם במלכות ו"ל יְהוֹוד יְהוָד
נכלות . וכדי לבלה לך הנה כאר

התרכתי כיוצד הי' סידור נלוי עשר כפיות על ו"ם כי הוא ושמיו
חד ונקדמתו כי ספי"ת הוא בוד ו' יהו"ד דחסדי עליונו דכלה קדמת
די מיוחדות לאחד לכל בחינת ודת תפחת ישראל והוא סוד הי"ה ה"
ו"ה ה"ת נקרא מדס דשבכסא בעלמה ובפיו דיליה יהו"ד והוא
כולל עשר כפירין עשר פשוטים סוד י"ה ה"ת ו"ת ה"ת דשלמה הוא
ע"י עשרה כעומים סוד ת"י בדבוק ונחלה תרלה מה שכתב התרכתי
לך מה דהי' בספר בדית תנוחה דף כ"ו ע"ב סבה דתבוכה לית מיחתנו לן
סוד הלה שבכסא הוא שלמות הניזוני קדמיתי לו ת"ל ולשלוה תבד
מתפשט מן סוד הלה שבוכה הוא נקרא בשם ת"י לפי שלמות קדמותו
ובשם הוא מ"ה הוא מקור כל המקורות ומפרש כל הפרשים ובכל
תלוי כו ולכל המקורות שבכללו בשם הי"ה שם ס"ג לעולן יו"ד שבכל
מקור ומקור שלהן הם ו"י ומקבלים כל א' וא' מן שם הי"ה שם ההפעלן ס"ג.
והוא"ו ישראל דכוקים בשם ס"ג ושם ב"ן ושולחי ישראל אה בשלמן
שם הי"ה וכל"ן אין שם הי"ה בשלמה אלא א' ואו"ו לא שלמה לשלמה
בניניה הוא בסוד תלת בלילין בלה"ל דף כ"ב ע"ד בשיעור
מאמר פ' בהעלותך ע"ק"ל שבע שיטות קדושות יש וכו' והוא היה סוד
עלות מלרים ו"ל בכתבי האר"י ז"ל ושמו"ר נתעלה לשמה והשיגה לו
הי"ה אשר הי"ה כלומר דשיעור לבינעלות סוד ו' לעולן ושיעור
כי בעלות הוא אשר תחתנו כו עתה יש ב"ה בחי' בשעתיד לבן יאמר
לו הי"ה אשר הי"ה ושמה יאמר ד"י בחינה בשעתה ואו אשר לו
הי"ה לעד ולבן יוכיר להיות אותן בחינות שהיו בעלמה סוד ה"ן
הב"ל בסוד בני בכורי ישראל הוא"ו לשון שבעלמה ולא בעולם
ולא בעולם והוא הויזיה היה בתוך הלילה ולא בעולם כי בחינת כי תלמוד
היה בחינה בשיעור לעבד ע"ל ת"ק
מלבות ת"ת תלה והתה בהם ועשה בהם מעשים (כי ית' ל'
ע"ב בבחינה עשר ספירות עשיתיהו הלד כי הוא הכלה דנוכ התלכות ל"ע
והלה הוא לתחת קדמון דשלמה ודת נבודה תתה"ת) יה"ו

דחסד ו' בתו"ת

תרומה ס"ל

תרומה ס"ל

שלו וכו' אך המקבל הוא אחי מי יתן אלהים ע"ל דף קי"ב ע"ד)
סמה ר' לותיות נסורה שלה ובאיזה מקום שלה מתחלה בגימ
סבה והוה היכולד סם עולה לחיות ת"ב ואז מתבללת הבשמים וכל
בקטרת הנדיקים על בימת המשחה ו"ס יי' אלהים בחיות שיעשה
תעלה מוציאים ריח אלהים והבנו מכי מעזיך ויה ג"כ מה שאמר עושיו
מעשה בחיות שהמו מעלים בכל מנוה וכל תפלה וכל בדבה ת"כ זהו
מה שנדיך לבדכות אלו לעצות אלו הנמוני מתין מ"ב עולים אלף ע"י
הנדיק וכו' ו"ס הכה בדכו את יי' כל עבדיי ואז נהיית הבשמה שלם
הנדיק שהבלה ת"כ שם ביסוד שלה היו מתבדכת מת"ד הבשמים והו
יבדכך יי' ומיון ת"כ ועל"ד דף י"ט עב"ד ודף ל"ט אלהי' בחור
לפסוד קטורת שמור שהם ת"ט יום כי אז עדיין נדיק ת"ט לפני רמש
שהם ת"ט יום הכ"ל כי עדיין לא מתגלה הכתר וכל ואין אלא מתגלה
הכתר יש עדיין שליטה למטה ולשתא ע"ל
דף י"ב ע"ב ודף ו' ע"ב בכיאור ותאחי מסמטים ע"ר ל"ה לזה תחר
שמשלמו מ"טיום ועפ"י כוונה הכ"ל בת י"ט תת השבועות
בסוד כ' שערי בינה :

' חלכות הג השבועות

תחמר ס' ויקי בפ' ויהי ע' תעט תתנח ל"ב יהודה במתניתא דילן תוקמיהא הא
ע' תעט"ן דתניגן תניבעה פרקים בסדה העולם כיולו בסשה עומדים
התכוונה בעמדת על פירות החילון בתוח הסדה כל בני עולם עומדים
לפניו כבני אדון וכתב כתובין כל בתים הא תוקמיהא ורות האתניתין
תוקמיהא בסשה על התבוחה דסכי הוה ומה וכו' ומה בסשה הא דיעה
הוא דיעה דחלכותא דיעה (והוא כי כבר בתבתי הוא מגה ה
מלכות והיא בגד חלכות חד"י ע"ל דף ל' עשיהוה חד"י דיעה
דחלכות(דיעה) ורות שירות דסדיחון ישרש למיעלא בחולק קדיש דקב"ה
ובעבל מכיוכו תחת טעמון תתכיון די מתקן על שתי עתיק כע"ן ותקדון
תלכי נכר ותקדון תחן ומיכאל בתוה חולקא קדישא דקב"ה
תחלי תבוחה כתה וכתיב תבוחתה כה"ת ורות תוקמיהא דעלמא
תחדן על דיעה רבה (ע"ל ס"ב ע"ל דף ק"ס ע"ב וע"ג תביה
פשוטן קדש ישרש"ל ליה"ד רחמיה תבוחתה כ"ה בעמדת על פירות
החילון כיולו תחלכות תכתי ליה ומן פירות החילון תחלי הוא
חולקא דיעה ותקון לעילא פירות החילון כתה דכתיב תני כבדום
לעקבן וגו' ע"ב ומזה מיכאל מן תחן פירות החילון ע"ל דף ל"ג ע"ב תביה
מיכאל כ"בלא ויכולה ומיכאל ומס שתים מגדה עיכתא מים ובמעים
עיכתיים וכו' ע"ם כל הדף ותכון ובשרי תמה ומיכאל ע"ל חולכא
לכתבא ת"ת הכתבא תנה הגבורה ותקון לעילא לפי
שמיכאל מקבל ג"כ בלשון חילון לכך סורך לומר דיה לעילא ת"ת מיכאל
תחמר ס' פרישת ע' ס' כשתתן נקבל ונו' גופא להתה תילכא ותתן פרחין
ע' ס' כשתתן ישרש"ל נקבל ונו' גופא להתה תילכא ותתן פרחין
פשוטין כגי תלי תלן גו תבוחה גני גנו ומזה דל כי תהיו תהם תלן
גבן ומ"ב נקבלים ישרש"ל כן יקוד דהם תבוחה עליהן ויקדו העשוקי
תחמר ס' תמוד ע"ב ומיכאל ומס ע"ם ומה נס תיתא כפ"ב תמוד ע' קפ"ד
תמוד ע' קפ"ד ד"ה ק"ן דף ק"ן ע"ב תפסם קניהו פתח ותמוד מי כעמך ישרש"ל גני תחר בתלן
וכי יהי בתה בתה תלכן תחדל תחר ויהי מתחר תחדל
דשבחת ישרש"ל נקבל תתיה לבשבחת לון תחד דהל בכל תחר נסבחת
דישרש"ל נקבל תה מ"ט פניהל"ל תקדיש דעלילא ותתי ישרש"ל
תשבחת ונקבל ע"ל דף הע"ל ובתתר' תהיכותה' ונקבל
סלילה ויה ת"ת עלה קדישא ונ"ל יומין ל"ל ישרש"ל דמוכותה הוא
קדושה דלכל ובתיב בן חייט ישרש"ל תילכא הוא דקדישה תחד
ו"ת בנין יומין ל"ל ישרש"ל נקבל תתיה לה תקדי הכי ומן חייט תחד הוא
ותקי בנין לכל ת"ל ת"ל ותתי תקדישה דכלא
ותתיעתיה דכלא תהוה עץ חייט תחר בתוך הנקבתך עתם בתכיעות'
ותקי בתיעתיה דכלא ותתי ותקדישה כי ע"ל ותתי ותכוחה
בנין ותתיעתיה דכלא ותתי הוא שבחת ותתיעתיה בתלי יומין
ותתי תתיעתיה דכלא ותתי הוא שבחת ותתיעתיה ותקדישה ע"כ ולכן בעבדיה שבחת
תלי תילכא דתי ישרש"ל תחר ישרש"ל תקדיש כן ע"ל דף ת"ט ע"ב וב"ג תסוד
שבחת ותבוחה כתה בתבון תלי"ל ליה דבון בתבר על פירות החילון תתן
תחמר ס' ויקי בפ' ויקהל ותתי נס ע"ל שבחת תחלי"ל תחם
דף ס"ח פתיחתה דף ס"ח ת"ח ע"ב ומיכאל תלי עיבלא תלי
תחמר ס' פרישת ע' ס' כשתתן נקבל ונו' גופא להתה תילכא ותתן פרחין
ע' ס' כשתתן ישרש"ל נקבל ונו' גופא להתה תילכא ותתן פרחין
פשוטין כגי תלי תלן גו תבוחה גני גנו ומזה דל כי תהיו תהם תלן
גבן ומ"ב נקבלים ישרש"ל כן יקוד דהם תבוחה עליהן ויקדו העשוקי
תחמר ס' תמוד ע"ב ומיכאל ומס ע"ם ומה נס תיתא כפ"ב תמוד ע' קפ"ד
תמוד ע' קפ"ד ד"ה ק"ן דף ק"ן ע"ב תפסם קניהו פתח ותמוד מי כעמך ישרש"ל גני תחר בתלן
וכי יהי בתה בתה תלכן תחדל תחר ויהי מתחר תחדל
דשבחת ישרש"ל נקבל תתיה לבשבחת לון תחד דהל בכל תחר נסבחת
דישרש"ל נקבל תה מ"ט פניהל"ל תקדיש דעלילא ותתי ישרש"ל
תשבחת ונקבל ע"ל דף הע"ל ובתתר' תהיכותה' ונקבל
סלילה ויה ת"ת עלה קדישא ונ"ל יומין ל"ל ישרש"ל דמוכותה הוא
קדושה דלכל ובתיב בן חייט ישרש"ל תילכא הוא דקדישה תחד
ו"ת בנין יומין ל"ל ישרש"ל נקבל תתיה לה תקדי הכי ומן חייט תחד הוא
ותקי בנין לכל ת"ל ת"ל ותתי תקדישה דכלא
ותתיעתיה דכלא תהוה עץ חייט תחר בתוך הנקבתך עתם בתכיעות'
ותקי בתיעתיה דכלא ותתי ותקדישה כי ע"ל ותתי ותכוחה
בנין ותתיעתיה דכלא ותתי הוא שבחת ותתיעתיה בתלי יומין
ותתי תתיעתיה דכלא ותתי הוא שבחת ותתיעתיה ותקדישה ע"כ ולכן בעבדיה שבחת
תלי תילכא דתי ישרש"ל תחר ישרש"ל תקדיש כן ע"ל דף ת"ט ע"ב וב"ג תסוד
שבחת ותבוחה כתה בתבון תלי"ל ליה דבון בתבר על פירות החילון תתן
תחמר ס' ויקי בפ' ויקהל ותתי נס ע"ל שבחת תחלי"ל תחם
דף ס"ח פתיחתה דף ס"ח ת"ח ע"ב ומיכאל תלי עיבלא תלי
תחמר ס' פרישת ע' ס' כשתתן נקבל ונו' גופא להתה תילכא ותתן פרחין
ע' ס' כשתתן ישרש"ל נקבל ונו' גופא להתה תילכא ותתן פרחין
פשוטין כגי תלי תלן גו תבוחה גני גנו ומזה דל כי תהיו תהם תלן
גבן ומ"ב נקבלים ישרש"ל כן יקוד דהם תבוחה עליהן ויקדו העשוקי
תחמר ס' תמוד ע"ב ומיכאל ומס ע"ם ומה נס תיתא כפ"ב תמוד ע' קפ"ד
תמוד ע' קפ"ד ד"ה ק"ן דף ק"ן ע"ב תפסם קניהו פתח ותמוד מי כעמך ישרש"ל גני תחר בתלן
וכי יהי בתה בתה תלכן תחדל תחר ויהי מתחר תחדל
דשבחת ישרש"ל נקבל תתיה לבשבחת לון תחד דהל בכל תחר נסבחת
דישרש"ל נקבל תה מ"ט פניהל"ל תקדיש דעלילא ותתי ישרש"ל
תשבחת ונקבל ע"ל דף הע"ל ובתתר' תהיכותה' ונקבל
סלילה ויה ת"ת עלה קדישא ונ"ל יומין ל"ל ישרש"ל דמוכותה הוא
קדושה דלכל ובתיב בן חייט ישרש"ל תילכא הוא דקדישה תחד
ו"ת בנין יומין ל"ל ישרש"ל נקבל תתיה לה תקדי הכי ומן חייט תחד הוא
ותקי בנין לכל ת"ל ת"ל ותתי תקדישה דכלא
ותתיעתיה דכלא תהוה עץ חייט תחר בתוך הנקבתך עתם בתכיעות'
ותקי בתיעתיה דכלא ותתי ותקדישה כי ע"ל ותתי ותכוחה
בנין ותתיעתיה דכלא ותתי הוא שבחת ותתיעתיה בתלי יומין
ותתי תתיעתיה דכלא ותתי הוא שבחת ותתיעתיה ותקדישה ע"כ ולכן בעבדיה שבחת
תלי תילכא דתי ישרש"ל תחר ישרש"ל תקדיש כן ע"ל דף ת"ט ע"ב וב"ג תסוד
שבחת ותבוחה כתה בתבון תלי"ל ליה דבון בתבר על פירות החילון תתן
תחמר ס' ויקי בפ' ויקהל ותתי נס ע"ל שבחת תחלי"ל תחם
דף ס"ח פתיחתה דף ס"ח ת"ח ע"ב ומיכאל תלי עיבלא תלי

והכל תלוי בתשובה לזה ס"ת גו"ס קו"ל ויהיו תפוצה ותפלה :

כי כן כתוב בתשובה שאלה ס"ת גו"ס קו"ל ופסל ת"ס ומ"ש ר"י ז"ל ואפילו אחר שנים רבות כשרה ואין לחוש לדבריו ואין לנו לסמוך על דבריו אלא לענין שאין לבטל ס"ת מפני שנפסל אחר שנים רבות אבל לכתחלה אין לכתוב ס"ת אלא על הנייר ולא על הקלף

נהגה הקדמנו בי"ו כוכב עם ק"ל כי הו תעביר מיצלע' והין הן
החלק וכל"ל לזה יומור זה אנו תומרים יקום אדים יסובו ויבואו
מצבתו מצבתו כהנהוף עשן תדגף כזאת דומב ומבני הם יהיו דשבים
ומבני אדים ודיקים ישתחו ובכל"ל ובכן נדיקי יהיו וישתחו כי תעביר
מיצלע' והין מן החלק דוק היטב בכל המיומר שמבי' פסוקי' שהיכלך על
ירושלך יוכילו מלכי' ס"י נשר חית קנה ונו' אבל החרבתי כי הכל
כעב' ע"י מעש' תחיוני והכל כתיכה אתבכתו חברי' ומ"ל דף י"ב ס"ת
מה שכתבתי בסוד ה"ת נוני ל"ב כ"ב ומשקי קשת ונו' ובזה מבוים היומור
תנו עוז לאלי' אבל על ישרא נחותו ועוזו בשחקי' ונו' ומ"ל דף כ"ב ע"ת
וכ' עיומור ס"ל ושם כתבתי טעם מיומל שקומרי מלכה רות בתו שבועו'
דוק שם היטב ותי"ת הרכם סוד התיר' נוה עקב והכ"ל ע"ל דף ט' ע"ד
בזוה ידי הקדש ואתבנן בתרי"ג ומה שכתבתי דף י' ע"ת יומור' בתוך
ה' החולה ידי לקדש ואתבוננתי בזולת ומיומרי"ה הימומר' בתוספתי שבת
כתוב כתבם בכל הבתרי' ואת"ב תומרי' ומזמן שהי' יתבוננו ובכרכיהו ונו'
ובפ"ד שבוע' סוד ת"ת כדי לומר בעריבי' כי במוכלי שבת מתעבד הם ת"ת
וכשהר כתבתי לעיל דף כ"ב ע"ת על פסוק ע"ב בערבי יומת חית דת
קומל מת מעיקרן וכו' עיומלק ע"ב ק"ם וכו' ע"ב ולזה מידדו בה"ד
תה"י ו"ל תחר מלומרי יהו"ה תלך יהו"ה תלך יהו"ה ימלוך לעולם ועד
וע"ב בזוה שבתבתי בדף ו' ע"ב ע"ב תומרי תבם בסוף ו' ומי"ה ומי"ה
על כל הארצות ההו"ה לבדו ושמו ת"ל וס"ל ל"ל שיעות כת"ו ל"ל תה"כ
יומב ותומ"ה וכושיעה ה' שלחו וקבצנו ונו' ברוך ה' שלחי ונו' תתן הללויה
ופתוק כל הנשמה תהלל יה הללויה ותבת תומרים למנצח בנגינות
שיומור שיר מיומור הל"ל ופס"ל תומר מלוד כזוה לסוד שבועות הכה
מידור הנפשת שבועות כבר כדאפקו קמת כוונת ופס הקדושים
שים לבניו ע"ל דף ק"ך ע"ב כתבתי בלאים ושעם לחם כוונה זו
דוקא בתב השבועות ותנין כל התיאור דכר בראשית ע"ל רבי שמעון
הוה יתיב ולבי בתורייתא בליליא הכלה ת"ת בכל"ה (היינו סוד
תורה שבתב ותורה שבעל פה) והכי דוק בדברים לתחוי עמה כל
לילה ולילה אחדי עמה בתקונהא דחיהי תתקנת בכללה לתלמי
תורייתא איתורה לבניהים ומבניהים לבתוכים (כי תיתי בתבי
תה"י ו"ל בסם תקונים כי הכתובים בתיומור להודעות הם ודעות
המלכות שהם לפי הוד דעיר לנעין כי ומד הולכות הם כתובים
בסוד רוח הקדש שהיא המלכות ומזד ת"ת נביאים נפח סוד הכתוב
בעולם תפארת ודע"י מחומרים ותנאים כי התנאים מומדי לרון
כה"י שבת"ת הם מומדי לרון בהמשכים מהם ודעות של מלכות (כי
עיודתה היא מן בוקר שני אלישבי ת"ת) וגד"ת אלה והנה ע' וקיומ
בתבתו מזד בזה הוד תרין בת"ת אלישבי ת"ת על ידי משה ואלדד ומידד בשלהו במחנה
בהלמוד המוקבל ז"ם ותבת אלישם הרות והשה בפתוים עד כאן
ועיין לעיל דף ע"ת בסוד ע"ב המשכים מן הסם ר' ה' ר' ויבו"ה כמ"ם ע' תקט"ו
מהומיה ואתעדל בעיה בתרות תיות תרות ותיה בפיהו ואתעדל
הם בהבדים ופתוכים בתרות בעדה מיני תלים עד כאן
עיין לעיל דף ע"ת בסוד ע"ב המשכים מן הסם ר' ה' ר' ויבו"ה
חסר לבקבייהו עבד דוד עשרה מיני תלים וכו' עיין לעיל סם והמה
בפלמים וקלמוד ובדרון דחכמיתא בנין דחילון תקונא דילה ותבשיטתא
(והוה כי תחכתי לעיל כמה פעמים ואפס קניטו דף ק"ד אבל אי
תית נדיק זכוהי לאתחדא שכינתא ולאשבחא מיניה לבועי קדרונתא
ולקבולה לה בדרין בהירין דחורייתא וכו': ולזה תודיק ובדרון דחכמתא
עיין לעיל דף מ"ט ע"ב שאחדיך יסוד שבועות וע"פ סוד מה שכתבתי
בחיבורי מלאת פרשת תמוד מ"ת כל כך כם בלא מיני תומבכת דת תימן
שבא שבתות תעיומות לחכמי לבתיהת ולא לא תקדי טהור וכו'. עיין
לעיל ומובן תלמוד הכ"ל והנה מסיים ת"ח חבריא מתקנא בהאי לילה
מתקנא בשבועות בכלה וקדמאי ואזלן מתקן ליה לשלכא בהאי לילה
לאתבחא בה בעלה וכו'. ועי"ז קלמוד מהה קדישא עמיקתא דכל
נהרין (היינו בינה) הה"ד נלחה ולחלה בנות עין בחלך שליה וסוד
זה כתב הלחכתי ולחם קניטו ע"ל דף ע"ח בסוד פנ"י ולזה כתבתי
שזהו פי' מה דחיתא בגמ' דחניגה דף י"ג רב נחמן בר יצחק תחר בכה
יוסף יסודם לברכה תלת ת"ח שמקשטים את עצמן תשוקה על
דברי תורה בעה"י הקדוש פרוש הוא מגלה לבן סוד הנאה ב"ה
שיתחר בכה יוסף עד כאן . והוא מובן : הנה תיתא
בכתבי תה"י ו"ל והנה סוד חג השבועות כי בכר נכנסו כל
המוקבלנים ז"ל בכל התבשבות חכמה ובינה תלמים עדיין לת
הגדיל רק יין החכמה ובינה ולחטה לך למקום הכתר עדיין לת קיבל
ולחלם סוד הכתר הוא ת"ח עצמו לבי שכבר ידעת כי חכמה ובינה
הם סוד חסד ובבורה דעת ויקוד (הענין כי תיתא בסוד היומדים
ז"ל בלאה בו יחוד לזכירה בסוד (סם י"ה דיודי"ן ודהה"ן והכה ת
תות יותיהם משולבות זה עם זה ובמנין סהם ד"ם ב"ה ב' כיודין וכ'
בהה"ן ולהכבתם נ"ר ק"ל והם כוח

יי וורך היהה יידו ורך הה הי

כתף יומן דת"ת ובינה זה נ"ר ע' : כתף שמאל ובינה זה נ"ר ל' כ'
נבורות ע"ל דף נ"ג ע"ב סוזה ל' והם כ"ם תהי"ו בכ' הכתפות הללו
והבינות שהם נ"ר ל"ת ת"ם קלעים לכתף חמשה עשר כי הם י"ה
בכתף יומן ת' דיודי"ן ות' דהה"ן דק שב' יודי"ן נוסר על ההה"ן
כלאר כשלבו שביהם ובן הוה בכתף שמאל דק שהם נוסר כשהבבו הם
דהה"ן שהוה סוד מוקד על דבורית ובכה יו"ד ב' ה' נ"י ע' ו"ה ס"ה
נ"י ר' הדית"ק בחומן בת"ף ובן ת"ק בת"ף שתי' ובקודותיהם בחומן
קל"ג ובכ"ל ז"ם קלבני"ם לבתפם בקודותיהם נ"ר ל' והו' סוד שהי"ם
בחזרי כוה ת"ל ת"ל תלי"ה תלה"י תלה"ם ות"ם החל"ף לך שלמה . ה"ם
בת"ף בבו' בני ת"ף שהם ד' שמו' בתלוחם ותחזם בקודותם הם נ"ר ר'
שהוה י"ה דהה"ן בעולה ר' הוה כוכר ושומר את פריו שהוה סוד י"ה
דיודי"ן הנקדית פרי לשלבת כי לבת פיוור ובניו בינה ובמת כי
הבקודות שהם נ"ר ר' הם מוכרי' את פריו שהם בקדושים ת"ף לך שלמה
שהם שבי י"ה הל"ל תשר בשני בתפים שהם נ"ר ת"ף והו ר"ת
"למוטרים "את "פריו כי החתי' מוכרי' את פריו שהוה ת"ף לך שלמה
ראשון בר"ת "למוטרים "את "פריו נם סוד שלך ומתים שו שהם סוד
שהי"ם דהה"ן דתחוכי' שלו הם נ"ר ת"ף (ועוד הם ל"ל דף כ' ע"ת
דתתיל כי הנכוכו"ם קלהי"ם ותחוכי' בשה"ם ניצ"ף וכו' ע"ם
ועוד רמה תרתה דף ב"ת ע"ת ו"ל והנה לעיל התרכתי בסוד שלת
דכדולחת סוד מוחת סתיומה שהם מחשבו הבבורות הקדושים
לכדושים הם ל"ל שסוד שהי"ם בתחוכי' שלו הם נ"ר ת"ף והבשוו שלהם
הוה כעיר ושוער העולי שבתוכו שהוה הפרי הוה נ"ר ר' ותמכם סוד
שבי כתפים שו הם סוד תרין כתפין דתיכין תבין הם ת
מלובשים תוך ח"ב חכמה כמוך ימין ובינה בבתף שמאל : ושלו
בתפים בשים להם חומן (ותם כן תלוד תבין כי כבר נכתבו כל
המוקן והבדיל ל"ת בכל התפטות חכמה ובינה) ולכן הם סוד
ס"ה כי שם ס"ה הם בחכמה ובינה ולכן הם בכללות זה בזה (ע"ל
דף ב' ע"ב כל סוד הל"ל ותבין בי כל ס"ה בכל כתף ולכן מוציא
יסוד זה לומרה כי זכר"ה הם תלותים וכו' ס"ה כי שם תלוי ה
הומרה כי לין התכוכים הנומרים שבתה חניב שם ע"ב ושע"ל שם
ס"ד בתריכות ודף ע"ג ב"ב. וחזור לסוד שבועות ושתה
בחג השבועות עולה ועיד תבפין עד תיך תבפין כי לו לוקח כל
תודות ת"ח ולזו אמ"ת הוה בסוד תבת תבפין לשר ותקנו לבן בשתר
נקי דיוקא חוורית בן הוה סוד ועיד תבפין וזהו כי בית נדמה קב"ה
ליסרחל בבחור ותקנו שחורה כתיב תלמתה (בסוד ה' תיש תלמתה)
לך בתיתן תורה בתוך תלמתה : ולכסוד זה תיתא בת"ת בשת ע' דת"ד תהי
פתיקא דשתיקון לחקרי תלריכא דתבפין והנוה לדבר תתקרי ל"ת כד
תסתכל לכתי כלא לשתיתא לתתקן ותכסוי מתפטנין ותיכין בהנוה
ותכל תבפל לת כל כך שעתא כתה דשתיקא ב"כ ע"ל דף ס"ת סוף ע"ד .
והנה הכתר הזה התיהל לכנוס תתלת ליל שבועות ותיהו מעיר לכנס
עד תשמרות הבוקר ובשעה אחר כך יחוד בתפלת שחרית ומוסף :
ובן תכוסו תקדוש בזיווג כליל שבועות ותיכם יעיכם תני רעע
אחד כדי להשתיך תותו הכתר העליון הכ"ל בזעיר תבפין ואחר כך
בשחרית ומעט קודש עלות השחר בעת שתשחיר פני הרקיע סוד
לילת השחר לו תנוח לנטבל כדי לקבל תוספות קדושה ומבחי כתי
ואעלה ניחוח ורפקתי עליכם מים טהורים וגו' כי לו תלבות טובלת
במקוה העליון שהוא סוד הכתר שער החיתים ותמן נקר מעיינא
דתטרוניתא : ודע מי שכל הלילה ההוא לת ישן בכל ויעיקר .
ויהיה עוסק בתורה מובטח לו שיעלים שנותיו ולא יתרע לו שום
כוכ והזהרתי תיי האדם הוא בלילה ההוא עד כאן : והיינו כתו
שתקדימו לעיל כי בעזרת על בילית התילון וכתו שנוכר לעיל :

וזכה תבין כסוד יומר ואתה בניסי שירו למלך כתפילת תפוחר וכו' :
בעטרת ניצוח וכתר מלוה יתעלה וכו' : תמוצאנה ומכתיר בכתרי

ת"ם כהאשית בראשית ע"ס ו' ובניסי הכבודים מניה תרשם לקבל
ע"ס ו' דרגת דיעקב דיהא כדין אתפלים עלאת ותתחדש ותהן
מוחין שכא שכוחין בנין לתכלת כלה כיוכלה עלאה דיהכלת
להתי כרת בוכרת עטרת דתורייתא דאתכלילת בת"ם תוכחין
ובפקת מוחכתה עלאה בתוחין שאבי בינה ותתייהבת
להתי כרת בוכרת ע"י דשמה דתחיד בתי כתהי דכנסת הת"ד
נתנה וראוה בנות נוין בתלך שלמה בשלמה דשלמה
כלה דיליה דהת תוקניתא דהתי דכנסת פלים תכל בטרון ושליט תקדי
ברזת דתתימתת (היינו עיין לעיל בסוד ניוד עשר מפי מתיתתה
יהו"ד דתתי שליהו בלכת בעקבת הכלת וכו' : ודת תפלחת ישראל)
דפתיב ויעקב לית תם כיום תתובתו דת כד תתייהב תורייתא ובוש
שמחת לבו כד תתבני בי תקדשה ת"ת כתיב בתתם הפלשי דתת שהבי
התי דכנסת שלשי בתוקדם ובוש תתובתו (היינו כל"ל כי
החדשים שם בתלבות) ע"ד כתיב ויתן שם ישראל נגד
פני התי דכנסת ברת בוכרת נגד הפר הנוח סר דתתייהב
דתתי ושיר מכל טוהת דלעילא דתתהו דם ונפש כד תתחבר
לעילא ותקדי הר סיני (דתתי רות דכנסת ישראל ע"ב ע"ל) דהת
ר' עוזיאל ו' יומין ו' תלמות בתת קדום כדיוק הוא לעלמת
דתיכון לקבל ו' יומין עלאין (עיין לעיל דף קכ"ה ע"ת מה שכתבתי
בסוד כפל שתתו בשבתים) ולת בתר תכלהו למיהב תורייתא תלת
כהר סיני דתיהו רות דכנסת ישראל וכו' . ותתדין ישראל שביעאה
דכלת נקודה תחתונת דתיהת תתלת בתר קדום כדיוק הוא דתיהו לקבל
נקודה עלאה (ע"ל דף קט"ו ע"ב תתבין הוד ו' יומין עלאין וסוד נקודת
הת דתקדמי ותלתן ישראל שביעאה דתיהת תתלת ע"ל דף ם"ב ע"ל
בס' ת' ת' פרשה על ת' פרשה) ותכה תיהת בתוכחת שבת בשרק ר"ש
שבת דף ס"ט ע"ת תמר ליה תחזה תרכבן לדש כהנת מי שמיא לך מתי הר
סיני וכו' . תמר ליה הר סיני דה שלמה שלמה לתומות העולם ותיהו דתמר
רבי יוסי הר תביעה ה' שמות יש לו מדבר נין שנאמרו ישראל
עליה מדבר קדש שנתקדשו ישראל עליו מדבר קדמות שנתנה
קדושה עליו מדבר פארן שפרו וברכו עליה ישראל (פירש רשי דכל
ל' נתעברה אשתו וכד בתנות שוכו לכם לתליכים ולת ידעתי
היכן הוא עד כאן . ולכשב"ד כי היתי בפרשת בלק ע' שכ"ד
ת"ח כתיב י' כנאתך תשיעי בעבך תשלם תרם לרעשה וכו'
בתריכות שתר הקדוש ברוך הוא על עשו וישמעאל שיקבלו התורה
ורם תשעיר לעז תשעיר תמם דת בתלת דכתיב ובשת השעיר
עליו לתו לישראל כיון דשעיר דת ולתבר דת ביטת תדבועת
שתלת תתהר לדרשת ויעיל קרת לרכב תמר ליה תבעי ת
תוורייתא דילי תמר ליה מה כתיב ביה לבע ותמר לת תעלף
והשיב וני לי ירותת דת יתסרן ליה קדוש ברוך הוא ירותת ביטת
דתתעבר כל שלטני דכת ברכתת דתיית כיטלת כרכתת דמוני יתי
דכתיב פרו ורבו וכו' . ולתי נהורת דתכת ידיעת על דת טוב
והב לון וכך עבד דכתיב הופיע מהר פארן וכו' . מברכתת לתהון
למעבד פריה ולכיה עד כאן . (כלקוטים הדש ערך לומות שי' ל"ת
מכיוח תלי מתמר וכתב ט"ו) ושתת ר"ל יתיר ון התיוב שהוא וכך ונקבה
ולוה שפיר קתמר בנמ' מדכר פארן שפרו ודכו עליה ישראל
וכ"ל שמבת הו שקבלו התורה נתן בהם ברכה שלו פרו ורבו (ישראל
מדבר סיני שיהיה שכלה לשמות העולם ושה שוו תורה שוו ושלינת
דכתי תכהו דת"ר תכהו הר סיני-שהו ולשה נקרא הר תורה שיהיה
תורכה לשמות העולם עליו ע"כ ע"ל דף ו' ע"ב כי שם בפ' כרתשית
מתמר הכ"ל מ"ע כי כתר סיני דלעילא למיהב ביה תורייתא שנכתבה
וכו' וכל תלתי קדמת דתקבת בידיה תתשברו וכלהו עלמין דלתתת
מיכה ינקון וכו ישראל למיטר תורייתא כדין יהבת לון כל טיכו דעלמ'
ותי לעלי כדין יסדת לון הב"ד ויקרתי תתכם תף תני דת כ"י וכד תתבר
תתר" דכל"ת דילה תקדי תלכ"י ותייהת לעלמ' כנ"ב כתיב ותת התורה
תתר שם תשם בוחת תתייהבת תורייתא ע"כ . ובכל הכ"ל ע"ל ע"ת
תשם קדישו בת ע"ב לדש ביוחת שתיעלה תתבני ותודונת שתי כת ותיה
לתתעבת בשבתת והשתת תודונת שדק בשתיעלה בשתיהו כהירו להתי
הר סיני ת"ת הר תורה תתקדי כך תודונת שתיה ואו"ו ותי בני
בשת ישראל ות"ו תיכה תתקדי תכך כתיב דכת לני' דכת תכה כתיב ובכל תקדי
ע"ב ובכל ע"ם : וכזה תבין בקדוש תלכות דכלה ע"י כי דיוקן
דתלכות דיהת : ולשה נתנו על הר סיני כי רחשית תכתה ודתת ע"י :

ת"ם כהאשית ע' ע"ם ו'

ת"ם ותשבתים ע' ל"ד

ת"ם ותשבתים ע' ל"ה

ת"ם ותשבתים ע' ל"ה

ת"ם ותשבתים ע' ל"ה

והכן שלחו הכביות שיכי כנגיה ולא תדמוה מלין הפנות עד יסקיק וירח
יי משמים . °ומשם תניגה דף ח ואם לא תשמעה ביום עריה תבכה
בשבי אשבי נוה מלי המחתרים ס"ר שמואל כר חוי משני דרב מקוס נמ' מסכת
יש לו לשקר כפ שכוכה כו ומחתרים שוו ויהלי מיפני נוה תאמר רפ יפקח תניגה דף ה
מיכני נאותן של ישראל שנטלה מהן ונתנה לאומות העולם רב שמואל
בר נחמני מיכני נאותה של מלכות סיוס שנטלה (קיימו קול שמחה כי
יי ירים נביותיה) ומה שמודיע נאותן של ישראל ע"ל דף ס"ד ע"ב ונם
ע"ל מה שהזכרתי דדף ס"ט ע"ב בפי' ומחור לחזרו וכתיבים חנוי
ולא יוכר שם ישראל עוד אפס קיומו תכו עוו לשקרי על ישראל נאותו
ואין שכחה של בריות כי חייתי עלית קטן ואין לו הי' רחם והוא יעקב
לעזון עקב כי ישראל יקי שיך כי ישראל הם לותיתי לי רחם ע"כ והוא שיוש
מיקון נאותן של ישראל שנטלה נם כתבתי לעיל °מ"ם קדושי ע"ש קס"ב מ"ם קדושים
תלכה בשבת הקב"ה הלבוה בעלמות ותניח המקבדן שובריהן לתת ע' קס"ב
לתלמיה עיקיק בשורות ומשמלין כל חיזון לכפין בחכמין ומתברכן
כלהו ע"כ ע"ל דף קס"ב ע"ב . אבל בחסתרים הסגירת פניה תבכה
בשבי כסוד ואכני אסתיר אסתיר פני מכם וקאתר שם ודחוק תניגה
ותדר עיני דחוקה כי בשבה עדה ס"ר שעור ב' דחעו' אלגלו למה ס' על
מקדש ראשון ואת על מקדש שני ואת על ישראל שנלו ע"כ ע"ל דף י"ד ע"ב
אבל קניכו והוא °מ"ם בראשי ע"ק ד אבכי שים חיזון י' ואחכונן מיון מ"ם בראשית
דכיין נפקין ואיזון דיחיון כתיב א' ו דאיהו כעוני בתריים איהו עץ ע' קל"ד
היחי ואיזון לקבל ב' שיניון דבהון תרין דחעין בחתו ביחיא רחק וכו'
ודא נרם אבודא דבית ראשון ובית שני וכו' ע"ם ת"ר היו תרי דחעות
וכל"ל ולוה כתן קחזיב ב' דחעות ומ"ו מקשם ב' דחעו' אלגלו למה והכה
מיים קאתר כל"ל ח' על מקדש ראשון ומ"ו על מקדש שני ומ"ם על ישראל
אבל קניכו והוא °מ"ם בראשי ע"ק ד אבכי שים חיזון י' ואחכונן מיון
דכיין נפקין ואיזון דיחיון כתיב א' ו דאיהו כעוני בתריים איהו עץ
היחי ואיזון לקבל ב' שיניון דבהון תרין דחעין בחתו ביחיא רחק וכו'
ודא נרם אבודא דבית ראשון ובית שני וכו' ע"ם ת"ר היו תרי דחעות
וכל"ל ולוה כתן קחזיב ב' דחעות ומ"ו מקשם ב' דחעו' אלגלו למה והכה
מיים קאתר כל"ל ח' על מקדש ראשון ומ"ו על מקדש שני ומ"ם על ישראל
שנלו . ומ"ם זה תבין °נמ' מסם כרכות דף נ' ז"ל תניא ר"ה אומר פעם נמ' מסכת
אחת הייתי מהלך בדרך ונכנסתי לחורבה א' מחורבות ירושלים להתפלל ברכות דף נ
בה שיהו זכר לעוב וכו ואח"כ בני אדם קול שמחה וקול חתנה זו ואמרתי
לו שמחתני בת קול שמחשמת ביום ואומרת לו"י שהחרבתי את ביתי
והגליתי את בני לבין ה"ה ואמר לי חייך ויהי רחשך לא זו בלבד אלא
כשעה שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ואומין אמן יהא שמיה
רבא מברך הקב"ה מכתפו כדאו"ו ואומר אשרי המלך שקוללים לותו
בשיעה הנה מה שמודיע לו לי שהחרבתי את ביתי ע"ל דף ו' ובפי' ע'
ת"ל מאמרות הני בלילה בהיאור למחן דעני בבית אבל שם ע"ב
ביאור בי נמ' זו אור לי שנ' נשירה שמשמות כיוכה והא דקאמ' משבבע
ביאיה זה מלאה מיליק בחיאון וע"ל דף קי"ד ע"ב ופ"ג בביאור נמרא
הפר האמנית והכה הטעדיה ע"ם כל ע"ב אף שהוא שנר עבדיון יכיה
שמיר לחזר זמן כי עבדיון לוך ס' יפר בדר הטיר (ואפה כד"ד נ' עם"ר
כ"ל כי ליעיה שמיה בטלני . ע"ל דף כ"ח ע"ב בביאור נמ' יחיש עיר
נדולה כל שים בה שמיה בטלנין דחסם קניכו וישראל אי אית בהון
מילי מדות ואחר כת כהם לעתוד בהיר"ל (כי היר"ל נ' אחד"י)
הילך כעתוד דאתעטית בהיכלא דחילא אחל"י אלכא דילה יהו"ד
אילי אתעטות עליהון בעשר ספירין דילה בהיכו ומכח כתי שלח העלו
ניר"ד ה"ו ו"ו ה"ו לאקוחי שכיתי עליהו וכותכח דוכן כה וכה
וילא כי אין לים אילי אחרם שלחה להיה כעטיה חשוטפת בנרעו דלא
לתפטרת עליהו נקו"ב מוח עלה אוכ"ם ישבה בדד ע"ב היינו ליכא
בשיה ישראל אתפטרת עלינו וכתה ע"ל דף י"ב ע"ב וכנין דעלת
העלו' חוסלת וחוכחה בהאי כתי ואתפטרו בהם יהו' לית שולטנות'
לאומ"ל ולאחם ות"ב יהם ח"ו לילא עשרה אריוי לכך חו"ם שלינ': ונם
הקדמונו שם בע' הל"ל ואי אילו היהו כי כם אכל אדות יהבינהו לי' כתר בהם
יהו"ד ואו יוכל לנפח למחל ולאחם ולה בעת תוכנן ליך ה' ישבה בדד
רבתי עם היית כלוחה וגו' שרתי במדינות היית לס"ם הם לותיות
כח"ל לכך ע"ז נקרא סא"ל שהם לותיו' ון סמאל שהוא ל אחר ע"ל
דף ב' חוף ע"ב דשמעו נקרא כלב ונם ע"ל דף ע"ב בביאור נמר'
נפא מה כלבא לאחר לה אלא לה תיפתחי שקולי ביבי היינו ביבי
נמ' יום' שבת דשעים כי רשע ירחה וכעם אינו יאחוק °וכנמ' בחים שבת דף ס"ב
דף ס"ב ע"ל ע"ל ח"ל אמון אלא כלב היא בתוך ביתו אבל לחם מרשעו חסד שכן
פ חיים אשר דבי ר' יאחי קורין לכלב וכו' . °ל"ל בפ' בחה אשר דף ס"ב
דף ס"ב ח"ל אמרון בן לקיש כל המגדל כלב רע בתוך ביתו מוסף חשר מתוך
ביתו אבל לחם מרשעו חסד שכן כלשון יוכית קורין לכלב לחם וכו' .
ונם כפ' ואתחנן ו"ל בן תרשיחון ועשיתם לכם פסל תמונת כל בחל
תבניית זכר או נקבה ע"כ ואיהו נ"כ כפ"ל בפ"ל מה שהוא נמ"ם
תלת מ' תקוניס °הכה ז"ל בפ' תקבי דף י ע"ח והשכיחני יכיהו שין חיזון דאחל
נהון אבל לאחמודת כעלמיתה ע"ל דף ל"ב עד נשיות דמקשיה דף י'

נמ' מסכת תניגה דף ה'

ע"ם קדושים ע' קס"ב

ע"ם בראשית ע' קל"ד

נמ' מסכת ברכות דף נ'

ע"ם בראשית ע' קל"ד

זו הקדמה שיך לאחר נדוי

נמ' יום' שבת דף ס"ב ע"ח ס"ב פ חיים אשר דף ס"ב

אחר מופלא

דף י'

אלא כעת בחורבן בתיב ותרד פלאי כי אין שפי כעשה פלאים וכ"ל
ע"כ מ"ש בהתם ע"כ ואיזהו עפלאו"ע ר"ל תקרי רוח דת פלא ותות ש"ך
פלך הכת והכת פלא תות פלאו ע"כ ולבוד זה יש ג' שפי בתיבו
תיבה יסבה תיב' איוב תיב' יונה הרי נ' שפי בתיבת וכתיבי הנסר יש נ' שפי
בית הרי סה שסה שך בתיבת והנו ותרד פלאי כי אין שך בשעה פלא ולוה
כבר כ' בעבי לעצת הפון סיחויב תות שך על כמו הרחשון ואו נתת אשריך

ע"ם פלק ע' ישראל ונו' ואתה על בשותיהון תדריך והנה תיתיא כפ"ב פלק ב"ש פ"ד
ת"ח בכשהא דישראל היכי תיהוי בקדמיתי' אחור אחי וכתוב תועיב נרת'
לנביי תלבח עלא' כדין אחיזא מיכי ואתידה הניזיה לי שהכה כפפיי תיכה
תיעה תיכה תרבין בהדיהים תיכה תדעה בחורבן בית רחשון תיכה
תרבן בחורבן בית שני והיא אתידה על בשעה תיך תדעה בגלות דלהון
בין שתי עשון תיכה תרבין בהדי' תיך תעיף עלייהו טלין ותיינן נד
תיינן לבהדי שלמה תהיה כעביי בשעתא דישראל קדמין מנו דחיקו
דלהון ואתה עתיד תחדשין לון ומנדעין לון תיינ' תעקרון לון גלות שהכהון
לא עביד לכון נסין ותיינן משכחין לון נרתייהון ואתידי כה תדעה לון
כיינין קדמאין כה תרבן ביני קדישין לנכנת תיניין דרשיען ושלהון
דלהון ותיינן משכחין כל דא ואתה יתיב כשושני ולא יכלת למעבד לון
ולמיהב לון מקדשין ע"כ ובכ"ח ויקרא ע"כ בשעת"כ' כשקת בגלותא ע"ם ויקרא כ"ח
תחזה קודי הניזיה לי שהכה כפפי תכת החיתתי דכשאתי וכו' לותתרע'
לות תזון נרמך תשתיקא לנחלת לבא פסיק (היינו כיכה) תיך תיון
עניך תכיכיו דשלן עלמה (היינו תכיפה) ל"ל כי תו נתתי כשור מדד
תן קיכה כן תיש דאתת' כ' ס' תים תלאתה מדד ויוקמוהו דלהון נש ובד
מחתי דלהון עלמא דאתי כיכה) ע"ל דף ע"ד ע"ב ודף ח' ע"ש
תיכף תרעי תיכה תרבין בהדי' לות תזון לכל תיניין לחרשין דשתקין
מיך תדיכה ולמה הויכה תיזון בכל יומי ותשתקין ותשתקין
כמדבר ע' כ"ו ר' לעלמה אתחזו כי ע"ל דף מ"ו ע"ד ולבוד זה תבין ס"ם ע"ב ויגל
ע' שכ"ב תחזי השתא תיכף לאתרא דירושלים קדיש תיכו לאתיתיבא
וכל תיניין קדמיין דחכמיין בנין דירושלים דיכף תיכו ועל דיכף
קיימין ועל דיכף אתחזיב והף לתייבכת רשו לשאול עלה ועל
עקבי עלמה ואתיכף לאודועלא לחכמיי' דלעתי' יכלון שני ירושלי' דהף
כל ומכ' לאודועיין משתכח כה כי קיימ' בניי דאודועי' תיכי לילך לחיי דקיימ'
עלה כל ומכף לאודועיין לעתה לתתא תיעד לילה דחיי לא תעדי לעלה
וכו' לא יכול למיל כה דהיא כתיב הקול קול יעקב זו תין הידים ידי עשו
דל אזא לאודועיה עלמה (היינו קול התורה) דקודי קול יעקב כעוד
דהאי קול לא פסק דכור עלמא ובכל וכו' ל"ל דף י"ע ס"ד תורה נס
דף כ"ח סוף ע"ב ושיוך תכף כתרי תורה וידע והנה כתב כשדא כתב
דלעתי דאתון כל הלכן כשדא דתקומתין קדישין וכו' ע"ל דף כ"ע ע"ב
עוד דף כ"ד ע"ג ובלאודועיה תה סיניכו"ם לכוד והנה כתב כשדא וכו'
להאי סוד דירושלים יהי' תכא וכ"ל לכל ב"ד ס"ם כי כמאמ"ה והנה
כתב כשדא מבואר סוד האיזה תין קבלה תלבות השבע כיון דאתתאליין
סגוף כתב ותן כתב הנוף יסקו העבדים וכו' ופש"כ ירושלי' תכב
ויכו' מושל בהשבע העבד כל"ל חוי תיכה תרבין וכ"ל ובהיעת שירושלים
תיות דיכף ובכ"ל ושעשם להם שירושלים הוא דין ע"ל דף בתיכו' ולוף
תיתת כפ"ב בשת ע"כ"ט עיכיך תלבה ירושלים מה שתתן וכי ירושלים מ"ת ע"כ"ט
כיה שתתן הוא והא כתיב נתך יתן בה וכתיב לשכתך נתך לכל שקוט
ולאו שתתן (ע"ל דף כ"ב ע"ד ודף ל"ב ע"ג ודף קכ"ג ע"ב) אלא עיכיך
תלבה ירושלים מה שתתן: מה שתתן לעתיך יחיו לתתר דישניות בחיליך
עייכיך דהוה פיכא מקום שתתן ושתתן עיכא דלתתי וכו' ותה לתתרת
ירושלים ולא ניין הכי תיבריך לתכפייה לדיכף דאתכת כה ולתתרת
עלה עד כאן · כחזר לתתר פרשת ויקרא תיך תיקום עלייהו
ולא תהיה דעוה להו ותכא להו עדאי תבריך תלין תינין ישראל לתינין
כי תהכן תינין דתיכף קדישך לעלמה תאר לה הקדוש ברוך הוא
סבוב תם דידי דכה דידי אלא שיהיה הוא לה לתתידא תכל
לא תדעי לך לעתיך הרי לך עיכא הינה כשיש כל"ק הכך
יפה דעייכי שלי לך בשבעי הכאן תלין תינין ברוקייהו דתינין
בין שקבלו ובין שיהיו לך תלה לקייאת · וש"ם זה תבין קיכה תיך
יהידות כפש יקבה בדרה ותתדרת קודש בינם ועם טורדה וכו' תפרש
כפי' כשהש עשוכה תדודה בשדה ותת"כ בנוף השכיכה ותומרת
נשיות דתת בתיבות בתיכה (וכ"ל בשור לי היא בתפריט תבכה
נפשי יפתי נתיתן על ישראל שנשלה בתיבה לת"ה כי ותשכחך נשתו רתת
ותוקבות לוי כי עפי תל תי הבלותת תיכל עיכם ש תכלל יפתי ס"ל תתי
תבכה תיתן תבל תפיים ותין תכלל להתמל בניים ילדה כי בעבו"ה יעקה
הכעדה ותין תוסיע לה ולבך תיתת בספר תקוניס ודכ ודכי ודבל

תינין מחלוקת ודיב ותקטו'לי' תחלוקת בנין שכיתת לנבי קדוש ברוך
הוא עד דיפוק לה תן נלותא ותתדי תיתכיתין דתפתדלי כתורייתא
בכל יומא ולילה בגלותא תיהי ריב בנבייהו דיפרוק לן ולית תאן
דיתעבר דיב ותקטטה לנבי קדוש ברוך הוא בניניה עד כאן · ר"ל כי
הקב"ה תמר אתי לך בשבתי הגלן תלגן מדיקים דתינין נמצאן בעיקרין
ותינין יהבי לך תילות ותיין תומרת תיהי כיפה כי בעו"ה נקשתי תת
שתהבה נפשי ולעבודו' ולתשוה כנגד מי שאמר הוא במחל והתלוזה
בקשתי ולא מנאתי וכל"ל ותין כה ובה ונילת כי תין תים ריק תדלה
דף כ"ה ע"ח ועל"ל דף י"ב ע"ג ודף ס"ד ודף ס"ד מה שכתבתי
בתומור קי"ב תאתי תים ירת תת י"י ונו'. נבור כתרן יהיה ונו'. קבנו
תדום בכבוד רשע ילחה ובשם שניו יתרוק כדרך הכלבים עוי כשם
וכל"ל תבשה זה הגן תכל ונשם תתות דשעים שתוקרים תרדוף
תנת תחלק שלל עתבך כי יתתו מריבו לוב קתתר ותין כה ובה נילת
כי תין תים כוה ודלו תיתת כשרשת ויקרא ע"ל ו' ר' יוסי פתח ואתר בתיאור בדשא
ויקרא ע' ל"ו
דומה דומה תלי תשעיר שומר מה תלילה שומר מה תלילה ונו' תפת דומה
כל זמן דהוה ישראל תשתכחו בגלותא תתידא ותכל ותקל דלהון
והוי גלותא דתדום הוא תשת דומה דלא תתגלייא ולא תתידא
כתהו תתרכין הקב"ה תתר תלי קודש תשעיר קלא תשמעת בגלותא
דשעיר תיכן דתרכין דדקדקי בפיייהו תכון דשכבי לעפרא ומתי תתרי שומר מה
תלילה שומר מה תלילה תיכון תפשין לי על תטרוניתא מה שבדיתי ען
טרוניתא דילי כדין כתיב קב"ה כתליה דילוה ואתר לתו כבי דתיינין
תיכון דתיכון דתקדן כולות ושכקין שפר לתלהון ותפשין לי על תטרוניתי'
ואתר שומר תתת דתקרי פומר ר"ל תלא כתי' לס י' לא ישמור עיר שוא
שקד שומר לוה תומרים שומר תון הוא שתירה דילן שתתה נקדן
שומר ישראל תן הוא שתירה דכיתך ע"כ · וא"כ לפי זה תשתא דישראל
סה בשעה דשכיתה תכל דאתיתי בני עלוי והם'תוענו' לתה תדלה כפ' מתאר בפרשת
כמדבר ע' כ"ו ר' לעלמה אתחזו כי ע"ל דף מ"ו ע"ד ולבוד זה תבין ס"ם ע"ב ויגל
ע' שכ"ב תחזי השתא תיכף לאתרא דירושלים קדיש תיכו לאתיתיבא
וכל תיניין קדמיין דחכמיין בנין דירושלים דיכף תיכו ועל דיכף
קיימין ועל דיכף אתחזיב והף לתייבכת רשו לשאול עלה ועל
עקבי עלמה ואתיכף לאודועלא לחכמיי' דלעתי' יכלון שני ירושלי' דהף
כל ומכ' לאודועיין משתכח כה כי קיימ' בניי דאודועי' תיכי לילך לחיי דקיימ'
עלה כל ומכף לאודועיין לעתה לתתא תיעד לילה דחיי לא תעדי לעלה
וכו' לא יכול למיל כה דהיא כתיב הקול קול יעקב זו תין הידים ידי עשו
דל אזא לאודועיה עלמה (היינו קול התורה) דקודי קול יעקב כעוד
דהאי קול לא פסק דכור עלמא ובכל וכו' ל"ל דף י"ע ס"ד תורה נס
דף כ"ח סוף ע"ב ושיוך תכף כתרי תורה וידע והנה כתב כשדא כתב
דלעתי דאתון כל הלכן כשדא דתקומתין קדישין וכו' ע"ל דף כ"ע ע"ב
עוד דף כ"ד ע"ג ובלאודועיה תה סיניכו"ם לכוד והנה כתב כשדא וכו'
להאי סוד דירושלים יהי' תכא וכ"ל לכל ב"ד ס"ם כי כמאמ"ה והנה
כתב כשדא מבואר סוד האיזה תין קבלה תלבות השבע כיון דאתתאליין
סגוף כתב ותן כתב הנוף יסקו העבדים וכו' ופש"כ ירושלי' תכב
ויכו' מושל בהשבע העבד כל"ל חוי תיכה תרבין וכ"ל ובהיעת שירושלים
תיות דיכף ובכ"ל ושעשם להם שירושלים הוא דין ע"ל דף בתיכו' ולוף
תיתת כפ"ב בשת ע"כ"ט עיכיך תלבה ירושלים מה שתתן וכי ירושלים מ"ת ע"כ"ט
כיה שתתן הוא והא כתיב נתך יתן בה וכתיב לשכתך נתך לכל שקוט
ולאו שתתן (ע"ל דף כ"ב ע"ד ודף ל"ב ע"ג ודף קכ"ג ע"ב) אלא עיכיך
תלבה ירושלים מה שתתן: מה שתתן לעתיך יחיו לתתר דישניות בחיליך
עייכיך דהוה פיכא מקום שתתן ושתתן עיכא דלתתי וכו' ותה לתתרת
ירושלים ולא ניין הכי תיבריך לתכפייה לדיכף דאתכת כה ולתתרת
עלה עד כאן · כחזר לתתר פרשת ויקרא תיך תיקום עלייהו
ולא תהיה דעוה להו ותכא להו עדאי תבריך תלין תינין ישראל לתינין
כי תהכן תינין דתיכף קדישך לעלמה תאר לה הקדוש ברוך הוא
סבוב תם דידי דכה דידי אלא שיהיה הוא לה לתתידא תכל
לא תדעי לך לעתיך הרי לך עיכא הינה כשיש כל"ק הכך
יפה דעייכי שלי לך בשבעי הכאן תלין תינין ברוקייהו דתינין
בין שקבלו ובין שיהיו לך תלה לקייאת · וש"ם זה תבין קיכה תיך
יהידות כפש יקבה בדרה ותתדרת קודש בינם ועם טורדה וכו' תפרש
כפי' כשהש עשוכה תדודה בשדה ותת"כ בנוף השכיכה ותומרת
נשיות דתת בתיבות בתיכה (וכ"ל בשור לי היא בתפריט תבכה
נפשי יפתי נתיתן על ישראל שנשלה בתיבה לת"ה כי ותשכחך נשתו רתת
ותוקבות לוי כי עפי תל תי הבלותת תיכל עיכם ש תכלל יפתי ס"ל תתי
תבכה תיתן תבל תפיים ותין תכלל להתמל בניים ילדה כי בעבו"ה יעקה
הכעדה ותין תוסיע לה ולבך תיתת בספר תקוניס ודכ ודכי ודבל

ע"ם ויקרא ע' כ"ח

ע"ם ויקרא ע' ל"ו ר"י

ע"ם ויקרא ע' ל"ו ר"י

ע"ם ויקרא ע' ל"ו ר"י

רק הלך לישראל הוי רק בהוד וכבוד ושמוע תרוייהו לכל הפוך הוא
בחדי מוצא לקי כרכי) ואיתי נסיתיו יום כתי כה כבתולת חגורת שק
על בעל נעוריה כד״ת כי לא יוכלו בנין דיתעתלקו מיכה ותפתיב ברוחה
ואפי׳ שמים וארעא כלהו אתחבלי דכתיב שבט שמים קדמוני נאם יהוה
כסות אלקי עלאי כלהו אתחבלו דכתי׳ לה תדלים נעקו תוכה אבלתי
סבלום ונו׳ שמשא ויריחא נשתבו כזוהריהון דכתי׳ מסגרתם בנתתו ונו׳
(כבש ע׳ ויצא ע״ח ת״ח דהת אתמר כד יתתריהם כי מקדשך ושכינתא בתוכה
לתתבלי כנו תרעיהון מכרחין בכוותיהו מה כתיב הן לתלליהם נעקו תוכה
אלקי סבלום מה יכינון כלהו כבו על דת וקפיהו בני ואכלה לכל דת
עלה דשכינתי׳ דאתגלי׳ אתליהם׳ וכמה דאיתי מתכתי להנות תוך
כי בעלמא לא ניהי כהוי ואתעבי מיכמה דהוה דכתי׳ משך הטחם בניתו
וע״ד כתי׳ משקת מים אילהון(ע״ל ק״ל ד״ה ואתפס קניינו ע״ב כתיב
כ״ה אתכיית קול שמא וירח קדרו מם תין יהודי כעזין בחלבתן כחטר
כתבתי וקיצור שם פתח ואתי נתן לדם כי תמיר ״י אלמים
לחדמית יזערוה כל קן ונו׳ ורות ניהי קן ליהוה דכתי׳ לקן הימין
קן דשתלה כתיב קן שם לתחך ודת הות קן כל בשר כת הקן דת
קן דשתלה קן דיהיבת דת קן י״ט קן דשתלה דת קן יפה ד״ה ודת
ניהי כד תוכין לתעברו תלבלו עלמה לשלמה ולהרעה
ביתי׳ ומקדשך ודת הות דכתיב רשע אחר רשע יכה בהם וכגון כן
תתבלו עלאי ותתאי על דתתיהב שלשתו לתתי קן דשתלה
וכגון כן כיון דשלמות קדישת תכבייה תלבלו תתתי תתברכת
כדין אית לכל כה כם לתתבלה עתה ולתתכבי עתה בנין דכד תיהי
תזדקקי ואע״ג דת תיהי תיהו כדתי׳ דכתיב שיגו תתה ושוש ע״כ
ולה כתבתי לעיל דף כ״ו ע״ב כשורב י״ב ואע״ג מושיעים רוח
דיהיבת לשבוט את כד עשו רוח דשתלה תו ותיתה ליהו״ד למלוכה
וגם רוח תרוח בתיכות דף ע״ב ויהי נקין היתים שיהי קן שם
לתתך תוי יתעלה החלם ותו יהיה דתיהו וכל״ל כת כל״ל ותו ותי תוך
מלכתם כתוך החתה ותוך החתה יהי שבתיתים) וע״ל דף ל״ו כולו מתעבן
ה״ה לכל כל ומן שלח תבלה מלבות הרשעה שהיה תחת ומוסם נחש כי
תו עדיין השע שמתלך מתיך בדעתו ותו עדיין אין קיומה לשכינתי
תוך שים עור קיומה ליכת עדיין ותו עדיין אין למו שתתה וכל״ל כי
תעביר אמתלת ודון מן התרך תו וכבן מדיקים וכל״ל דף ה״ו ולהה אביתי
בשכר מערכות תלמוד תורה דף קכט ע״ב ותף כותן בעלות שנחיב בתיה
ותוח את ועם שנהיבי תתמו להרבות בתבלו וכהודת וכתתמוכי תתיר
כדי שלח יתעבדו כמו תלמוד בניותם קשות כעוד נערה ידם ושוב
לפסח לישראל לקיומם שבלים ולא יתנרו עניהם בוון תעלות כי השפה
משתקת להם וכו׳ . והו שתוי יעקב לכניו לתת תתרתון ותכבה של״ה
לעולם כדיך לזכור זוכרן הכתי ותעשות וכר בכל וכתוב דת״ר מני תדם
תת ביתו תעייר פו תחה בלא תוך כוך וכר לתוכרן הכתי כשתחה
עושה תכשוטי תכסף והכ תעייה תין מיוכי תכשיטין שנהנין
כדי שלא תהי תכשיט שלם וע״ז לכי עלי דוה בדלוני הוכתב הדא
הוא כנלות המר מקשוטי נשים ותכלוסיהן ותכשיטיהן שתקשוטות
כתלה ה׳ בית המקדש קיים ועכדי תלבנון ונם נזוניון הכבה רעות
ומלוונות המתקבלים ותופים והכנורון ומוכין ידיקם וכו׳ . ותנן
משבטלה מכהדרין בטל השיר ומיתת המוסתות שנ׳ בשיר לא ישתו יין
תמור בין בכלי בין בכפ לא שנ׳ שכר כתה שיכות ושבחות
ותין איתי תלה לשתת תתן ובלה עכ״ל ותם כן תוא רק לנשתת
תתן ובלה והטע״ם ל׳ דקיל״ד הלכו כשוחי אכל לא לנשתת עניני לתו תים
מנהג כהרב מקוונו מהני ליזל בחינם עם כשיפס ועם כמוחיו וכלותיו
ועם שתר קרובותיה ומעוזין כשנ׳ בית השתה שתק היתכנו סרע תה
וחל תלו תלבתו ותכשים יהפך להן שתתה לתונה תם ועברו ולא ישתעו
לקול המונו ונם ותשיתם כרחשים ויהי מי שלא יתתה על מנהג
סרע הוה כי תלה הרתון שתקו לנשתת את מעוני ועוד תם מידי עכירה
יצתו מידי תיכוף לא יתתו כפרטו בעת השתתה שהוא תלא על כל
נדותיהו ותין ע״כר תתעורר תכל שלא תדר שלא תתוך ותעבה וכהלתית׳
כב (ויהי ע״ק ע״ב ר״ל יפקו בת ורתה לעולם תין ע״כר תתבה תלה
כתכילה ותעיה שתתת תיין תו שולט כתדם בעלתן תה כתי לדיק
תוכל לשובבה כפשו ותיהו תמתיכר לעולם דת״ר יהוי תתי מורבת מרכן
דתרון קדישין עלי׳ הכי זהב כתף תחוד ולא עוד שלא שתתכל שם שתים
כתרתים תלה תתעבה תתו שולט כתדם בעלתן ושתתה תיין תו שולט כתד ע״כ
ע״ל דף ק״ע ע״ב שהוסיפו תלה תכתים ותכתיב הכל כתכתב תוד ה׳ עלי
מי רש״י שהוסיפו על הכתוב ולא מפני שהוא מיותר אלא לומר לך
הנביא לומר כך יוסף קרוי תבכה ולדם וספדה לתתין ותספדות ותספדות
לבד משפתן כית דוד לבד ותשיתם לבד תלה לפתי לבעל
כי

חיב דגן יין ונו׳ :

אם עוסקין בהספד ותין ע״ה שולט בהם לתדה תוהה ביום לבד
עכתין שעוסקים בשמחה וע״ה אינה נוהג עת ע״ב ת״כ ההכט עכתין
ברתמו ירתה ושבוע משכלו כתה נדול שון זה ולתו דוק׳ בתמוה לנני
תמור תמתים עם ביום ה״ב כבל דבר תית) ביום כה. ת״ת דף ת״ו ע״ב
פניות ל ספר לדם עם תמה בזוק ותפי היה תמתו ותלי׳ לי ביום ותכ׳
היה תתותי לפי שתין לכל מקיימין בקרקעות ע״כ : ותכ׳ תרתה ביום
קדושו ע״ק ע״ב תמור לבר כה לתתתבלה כבשיהו תתמתה כנון לעל
ייתי בהרהולת בוכת ויתקבץ לתלה תתרית וכו׳ ותה תתר לתתרית על
תבכו ל תלולי ובל תתן לבתתבל בבשיהו תתכתי׳ ביותם ע״כ ותם תלמוד ע״כ
בלילה ובל עבר ותום שהי תכבה לה תעבו לכם ע״כ ותם תלמוד ע״כ
ערתי לתכתבל בוכת ויתקבץ לתלה תתרית וכו׳ ותה תתר לתתרית על
תבכו ל תלולי ובל תתן לבתתבל בבשיהו תתכתי׳ ביותם ע״כ ותם תלמוד ע״כ
תמור יהיה תה ביותם יהיו בכלל תרתים : כי תתרת דבר ותתבה
ות״ם ע״ב בכוכם ע׳ תנו״ת ותכה יהיו תתן לתתבלה בבשיהו תתכתי׳
לתכתי לבכיות ל׳תוקות לה בכל תקודין ולתכבל בעיה כתה תתתוך
כתה דתתתך תנת דכלה דוחקת • הכה רתה תרתה ת״ם כתוקות ע״ב
רי״ו ר׳ חייא פתח עתי וכו׳ תה יען כלן תלך תוהה ני וכו׳
כל וכתה תולכת דעתת דת תתתיהב׳ תוכת לן כבי עתי וכו׳ ע״ב
דתתן שטת׳ תתורתי עתי תתן דלה פעיה לתיהב כתכל כשוב כבל יהוי
וכו׳ ג״ל יוסי תתר לן קב״ה לישלח וכו׳ כת ניי בחוק נתתן בכל יתת
ונעלן ובכוכן וכו׳ תה היה לכו תכו וכו׳ ה׳ לכבי תדום ולה כבי לתשבח
עלכת הוא תתר לן בכבוו וכו׳ כת לן כת שלא בעותת ותן לת תוכלת
כי כנוכת דת תכן נותנין וכו׳ תה היה לכו וכו׳ ה׳ לכבי תדום וכו׳ •
עדתך קנית תקדש ובכוכי ה׳ כתכון שיך ולא כשי לתבנתח עכן ד יכול
תל ולהלי קב״ה תבנת עלך תדיר ודכיר לן ותי לתו ולתיהן תבנת כתיבת
ודכיר לן לת יקומון חד ותת כבלות שב״ה דף נט ותת בויתנו בתרך
לתיכתים ע״כ (כבש ותע״ש ע״ל ע״ב ותי״ו ר׳ ישתי
תתר תת תוקתיתל׳ תכבה על תקדש רתשון ועל תקדש שני וכו׳ תה תתר
כל תיקונין כי תלתין כך תקדשת כל תקונין דשלתת כי שניין ועלין
תת תוקתיתל׳ כתכיתם על נותריהו כדשבו על כי תקדשת דתיהו
ושביהו כבל עלמת נתדשבו תעבו לעכבי לי תתין ותכין ולא תוכל לבו
דת לת שכתן לון וכו׳ ולכבתר תנכה על דת ככה על שבתן תיבלת
ותתבדלו בין שתוחיל תה״ר ונשכק לכל תחי ויבך עליהם ותקל שנים
בית פרשה ק״ל תחר ו׳ ת״ט ת״ר תלמוד דת תית שכתיבת דכתיב על
תוידן כי תקדשת ועל גלותהון דישרא כתיב הכת ותקל כשנים ותכיב
קול כרתה כשנים תה תתם שכתיבת תף תתם שכתיבת וכו׳ ע״ש ומוסיים
ת״ח כד יוקים קב״ה לתתי קל תעפרת ותתחכר כו״ן כדקיבל דתתקדיב
תכיהה בתוכת דנלותת יתעדמן בעדומין עלתין דתתובמן תני ע״ש
עלת כד״ל ותכ׳ ביום תהו יתקע כשופר נדול ע״כ ע״ל דף כ״ע ב :
וכוה תבין בסמוך בתיכה יעיב לתמותם יתמרו תי דנן ניין ונו׳ תם
תעוכך (כתיב כו׳ תעו״ך דך וקרינן תעי״ך בית ע״ל דף ט״ו ע״ב תם תנוה לך
ותחתוך כתולת בת ניון כי נדול כיום שכרכך ויכפו לך ע״ל דף ט״ו ע״ב
ל ותם תבין כי תקדש בעורה כי תתתך בת ניון כי נדול כיום שכרכך ויכפו לך ע״ל דף ט״ו ע״ב
בפוק מ״י ויכפו לך . כי תיתף כם״ב כתחרי ע׳ קל״ל ר״ם תקיק ירון ע״ב תחרי ע׳
ובכה ותתר ווי תי לתיתף ונליכת הוא ותי לת לתיתף דייבדון תכהיל : קל״ל
תה״ר ה׳ לתים כלה תתה עושה תת שתרי שתל תתי תתם ותתי כלה
תתה עושה שת בוחב דה׳ תתתרכת ותיכלת תחלכת ה׳ תחתל עלתת
כניוה תכיעת כרכת וכדין כתיב את״ה תתה עושה כע״כ תיהי תתעת
תכיכלן ל תחרת תנכת כתב תלת ת״ט כנין דכרכלן לת תשתכתי שת
בתיב דתיין דכר ונוקב׳ וע״ד כתיב ה׳ תתרום ישתי תתושן קדשו יתן
קולו שתת שת בוויהו . ותהו תוש לת תיתף ותלכת ותת ע״ש תכם
קניהו כע״ב תחרי ע׳ קל״ט יו״ד ת תתקבר כוח״ת והת״ת תתקבר כוח״ת תחרי ע׳ קל״ע
ו תתקבר כת״ת והת״ת תתקבר ככלה (כי כל התחלי תולבני׳ הים ע״ל
דף ר״ו כוף ע׳ וכל ע״נ תבין ת) וכלה תד קשירו ותד תלה לת
תתבתו לת תן לת לתעלוין ככיוכול תתן דניים כתוכת כלה תכיב עלתי
ותקרי עדייתיה דכלה ולוחתו דתתי ותין קב״ה לתתבת שכיניתי
לתתיהת תתתבתת כלה כוונת כת כתיב כיום ההוא יהיה ה׳ לתד
ושתו תחד ותי תיתת תתתת לתו תד לת דתת תיב עלתת נרתו דלת
תשבתת תד דתת ויטרניות׳ תתרתקת תן תלבת ולת תשתכתי כיתתד
כדין ביכה לתתרתקת תן תלבת כנין דתלבת בלת תטרוניות לת ת
תתעשרת בעטרתי דכיוכ כתה דבקדשיתת כד לתתבכ בטרוניותת
דעטרת ליה כתוב עטרין בכתוב והיהין בעטרת קדשין עלתן :
דכתיב ניהי ותלכה בנות ניון בעטרה שעטרה לו תתו וכו׳ ע״ש :
ועי׳ עיין לעיל דף י״ח ע״א וע״ב וע״נ : ומהו לתתתת יתתרו

כי

ויחתר פ' ויחי ג' תקי"ו

כי אותה כפ' ויחי תקי"ו ובכל לחם לחם נוקבא כנ"כ שהוא כינוי ולא שון וכתיב כי לם בלחם תשר הוא לוכל דת יתתי' ע"ל דף כ' ע"ח ועכ"פ והיה בתבכיכם בלחם תארץ היינו תנה מלכות) ומפ כפ' ויחי תי' כל"ל מאי לחם שמה אלא תרי לחם לחם יין הפנים ולחם יין תתארץ וכו' ח"כ לחם כפשוטה כח אלא מלכות הקדושה לחת יתתיה כלא תלייה בהאי עלמא דאתי והוא קדישין כל חיי עלמין דיהיבי כלא תלייה בהאי עלמא דאתי לתת לדין דאוטרוי שתרי נס כפ' ויקרא על כסוק תכלו רישי' ת"ח בחיון עלמי כתיב כהו יכולה ח"ע מתן לחיות לי' נרכי דתורת תכילה בשיב ובנין דתיון שרית תורת דאוטרוי ב"כ נס ע"ל דף ס ע"ח : והכה כיוב נקרא בלמון הם עלאה פלשם כחמץ יין דאוטרוי ומגד תלכו' ממך לחם תארץ ובשת תורכן היה הכל פירוד ומזו לחמותם יתתירו תיה דגן ויין והוא כל"ל מה שכתבתי ע"פ מה דאי' כפ' שחות ע"ו בגין דעלותא קדמאה הוה תכיית ברחשון ובית תשון הוא רוח דה"ח קדמאה וכו' וכדע יו"ד רוח עלאה תשתלק לעילא לעילא לתין כינוי ובית ראשון עלמא קדיש לא נכיא כינוי דמיין אין דהא תקדמת ד"ה לתשלק וכו' ע"ש וכספר ברית שנותה דף ל"ח ע"ל וכל חלו תמדרים תאר רחית מסדר תמכבה לא נסדרו רק נשב"ל ישראל כדי שיהא לשם השפע וכדי שכל תכיות יהיו בתוגות לישראל וכל תמדרגות עומדי' על ישראל וכתוץ על ישראל כשהיו בגלות ותקוות ח"ת כיה פלכתך ואם חלבי עולם תכינו לזה הלימה מעל שלחנו ולמה פורש אין תלמות ולמה שנאמר זה יום כבוס ואתה לא ידעת למה דכי תשפת ויום כבוס יודע כתה משמרת הכך הק"ב ביום תולכן הבית וכמו שנלו ישראל למשה כך נלו העליונים וכל זה משכי שהוא שובע תית תארון בית ביום שנחרבו התשמרות למעלה ומשלח עיר תמלוכה כלא משלידה כתה דכתיב ויכה בדר שעיר דכתי עכ"ל תנין התשמרות שהיו בא כתנין דכת"י שעלה תנין תרי"ג מצות עם תתיבה וכופס שיהיו ולא שלחך בה זולת תנין שלון תלעתה מדת הנבורה ומתנברות ומדה"ר בורחת כמ"ש מי יתן במדבר מלון תולחים ומשוב לת שחי ונו' וכשתשמרות כשתיהו כתו כן בגירת המדבה וכו' והשכחתיו שתחילה למעוך מלכתי השרת על תולדות השפע שלא היה יוצא להפ וכו' ועל זו השפע הנשתפ בשעה שעלה תנין תרי"ג מצות עם תתיבה וכופס שיהיו ולא שלחך בה זולת תנין שלון תלעתה מדת הנבורה ומתנברות ומדה"ר בורחת כמ"ש מי יתן במדבר מלון תולחים ומשוב לת שחי ונו' וכשתשמרות כשתיהו כתו כן בגירת המדבה וכו' והשכחתיו שתחילה למעוך מלכתי השרת על תולדות השפע שלא היה יוצא להפ וכו' ועל זו השפע הנשתפ בשעה

מאמר ע' היינו כתיב לאותותם יאמרו מי דנן ויין ע"כ וכו' ע"פ ות"ל כפ' לחדי ע' מכ"ל ק"ל וכך תריב כי תקדשת ותשובה תשתלק ולת שלעלי' כדין כוונו ואמרו תני לכו כי שבה כיום תלי כי כפה כיום דת הוא יוצא ת עלתה דתקדי תשובה ותשתלק ותשבעה תהוא יוצא ת דתשתעודע לפשוטה יוצא לקבלת תיכין והת תשתפי מכלא ולת תשתכח וע"ל תמרו תוי כי יבטו עלכי ערב תת תרכיבו רכתי עלתת תשתכח ת"ע ומזה עיקון למעלה עליהו ע"כ והוא פי' כנס' תוי לכניס שנלו מעל

מאמר פ' דשתר עיקון למעלה עליהו ע"כ והוא פי' כנס' תוי לכניס שנלו מעל בחקותי ע' רכ"ב שלמן תכיסה היינו שנשתפ השפע ולה תיתת כפ' בחקותי ע' רכ"ב ישראל תת תעביד לכו תת תלקלקת לכו ולת תתיכיבו תדכיבו תת תתקת עליהו תתי תיסיון תתי תיסיון מתתי תשפה לתלקלק לכון ולת תשתעת לי תיכיל ויקוץ עליהו ויכבדון לכו תעלתם וכו' הכ"ל ויסרתי תתכם ולתך כנלותת ותתי תעמדון תת שבוק לכון תלך תתי תעכם (הינו השכינה תנק' תתי) הכ"ל והשפעתם שלא תתכם תעכר קב"ה תתן נתיתין תת תטרוניתת כתך ותיכלי עתידון תת תשתכחו כלא תיכלי דילי תשתכח דמת לתלכת לת תשתחוי תלת כד תיהו עייל עם תטרוניתת ותדוות דתלכת לת תשתכח תלת בשעתת דעלת תלכת תשתכח ותשתכח תכחת עתה בתיכלת תלתן כלהו כחדת השעה דלת תשתכחו כדת ותטרוניתת הת תיכלת תתיבה תלכת תלת תת תיהו תתיכלי ע"כ ולזה תהיכלי תכיתים נשק לכם תל יי' תורידי כנתל דמעה ותם ולעלה תל תתני פזנת לך תל תקום בת עיניך ותם לתו עכ"פ קומי כל כלה לדתם תשתרת תת תלילה ע"ל דף ט"ו

עמאר פ' סבכי כיום לכך נכח כבי תלכי כי תלת תשתרת תת תלילה ע"ל דף ט"ו ע"ב פי' נע"ז ובפ' תרומה ע' רכ"ה בנין דכום של כרכה ת תתייכיב כיומין כדין כל יהיו ולכל יהיו תשתכח (ע"ל דף ק"ח ע"ל כומה דתלי תתתר) יהיכל כדין כום של כרכה לת תתייכב תלת בשתלת שריו עלכה ותתני תשתכח כל כ"ה תי כ"ה תי כום של ברכה לתתר תלת תשתכח תשתכח תיכב כנ"כ תשתכח תשתכח תשתכח

החוב יתייחד עם כשאיתא בתורת כוכות, לשעלות, ושעלה בשחשבה
העליונה לתקומה לשעלה והיא שעלה שמשם כתשב יי, שחיית ויחי, עי,
חיות משכר ומבטל הנקודות הרחשונות והחלוקי הפנימי שמשלקן
מהן מכי הפרטופין שנתקנו על ידם וכו, כי הוא מוריד שוחל המכון
תבירין שהם שברי שברים אין גם אחד יכלה לכל ויעל את נפוני טהרה
בשלימו שלמה ע"כ והוא לשבר חויר התכונים הוא בכ"ל ע"י פעקה
וזהו עשה יי, תער ומה בשא לתורתו תשר זוה מימי קדם הרם ולא
חיחל ונו, הרים קרן קדוך (ובדרו"ל בשא לתורתו דבשא בורסיוהי דילי,
ע"ל דף קכ"ה ע"ח) והוא קלאחר בשא לכשם חל יי, כשך דייקא היינו
פעקה וכ"ל כי ע"י משבר חויר הטוחוחה וקלחוך קודיחי כשחל
דשמיה דחי' בפ' °שמות ע' י"ט ותרד בת פרעה לרחון על יד היאור
בשבחתא דהוו פסקי ישראל כאוריתא חיד ותרד בת פרעה לרחון על מאמר פ'
היאור הוה נחתת מהא"ד לאתפחתא ישראל על עלבונא ר עקב ע'
דאוריתא וכו' ע"ל דף ט' ע"ב מזרה ט' ומשיים שם בפ' שמות ח"ר ותקון
יהודה כל מלין דעלמא תליין בתורה וכלותא דכלי מר בם לקב"ה וכ"ש ע'
מלן דאוריתא דישרן בכלותא דלית לך תרעא דלא עקלין דשמין

מה כתיב ותפתח ותרחהו את הילד ותפתח דת שכינת' דקייתא
עלייהו דישרא כחמא על בנין היא פתחת תדיר בוכותיהון דישרא כיון
שפתחה ותרחהו את הילד ילד שעשועים דחימן ישראל דמתחשלין
קמי מלכיהון בכלא ומיד מהדרין בתשובה ובכלן קמיה' בכרת דבכי
קמי דלחבה מה כתיב והנער בוכה כיון דבכי תתעדו כל נוזרין ביטין
דעלמא מה כתיב ותתחול לתעבר עלוי ברחמים ואומחם לי' ותאמר
מילדי העבריים זה ולא מילדי לוחות העלם עב"י דחימן קמי קדל
קמי לבל מילדי העבריים דכי לבל מלבלן ומן חומלן לחתבח קמי
מלרחיהן ותקרא את הלם הילד שהיתה בוכה הה"ד קול ברמה נשמע
נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה ונו' הוא בוכה ואם הילד
בוכה ק"ר יהודה לומחל דחתי מה כתיב בבכי יבאו ובתחנוים אובילם
בבכי בוכות כבי דאם הילד יכאו ויתכבטן מן גלותא וכו' ע"ש ולזה
היה מוסיר הכביה נשק לבשם חל יי, הוריני כשחל דמשה ואהם ולילה
חל תתן פוגת חל תדום בת עיבך ולזה קלאחר בחני הגבר פלגי מים
תרד עיני על שברת עמי עיני נגרה ולא תדמה מאין הפוגות עך
ישקיף ויבא יי, מן השמים אבל ירחי' היה מתאחנן בכה תבכה בלילה
ודמשתע' על לחי תעוך שהיה בוכה תמיד לשע"כ מין להם מוחם
וגם היה מתאחנן גם כי לושע ותשוע שתם תפלתי וכי רש"י שתם מאחר ע'
חלכוחת הקיבוץ בפסיק) כי חית בפ' °שמות ע' ל"ג ח"ר יעקח תלת ל'
עכייהו הכח לחכח שועה נעקה וכו' ח"ר יהודה לבשר נעקה נדולה
וכולן שנעקה היה בלא הה"א נעקן לבשם חל יי, וכו' וזה קרוכה לקב"ה
יותר מתפלה ותכתי דכתיב והיה כי יענק חלי שועו נעקתו ולזה
היה מקוחן בתפלה שחעו כי נחכה לכי מוכח לי חבל גם כי
חענק ותשוע לשע"כ שתם תפלתי זה שרלה כי סכותה בענן לך
מעבור בפלה כי זה מחי ותחום תשיחו בקרב העמים כי ז"ל דף ל"כ
ויחת מלך מלרים שהורד שר מלרים מיעקלתו ובשל מלחותו וכיון שבשל
מלך מלרים שהוא שר שלהם דכר הק"בה את ישראל ושוע תפלתם
ח"ר כח ולזה שבך היה שבשל שהשר שלהן מתנה לו שרכה על ישראל
נעק של ישראל כיון שבשל שר שלהם כתיב ויחת מלך מלרים מיד ויתחנו
בני ישראל ויזעקו ותעל שוועתם אל האלהים ע"כ ולזה קלאחר כאן
שחעו כי כחכה לכי ואין לה מכאם גם כי לושע ותשוע שתם תפלתי מאחר ל'
הלא בחזירים לא היה כך ולזה קלאחר פחי ומשם תשיחו בקרב
העמים לשם ניתנה בשיעת רחם והנה רחה תרחה בפ' °בראשית ע' בראש זוטא ע'
ק"ם יעקב חעת ברוחו דקודשא דוזקא דגלותא בתרחה בקוף ויוסף
חמר ויפנע בזקוף וילן שם כי בח השמש ובח לילה דגלותא ואחר
ויהי יעקב מלוד ונו' ובליע עשו קדישה בגלותא ל"נ סטרין כד"ת
ושם את השמות ואת ילדיהן רחשונה בגלותא דאדום ואת לחה
וילדיה תחרונים ואת יוסף ואת רחל תחרונים ובנין דאחוה בתר כן
עכיות ונפרח דלהן אמר ושפתי בשלום חל בית אבי ואמר נפתן לי
לחם לאכול ובגד ללבוש ודוד פנין גלותא אמר רעב ויעף ונפשו בה
במדבר בנין דאחוה שכינת' חרכה ויבשת כוח כטיל מערה בגלותא
ע"כ ולכך כתב בת"ח סי' תקנ"ב סעיף ו' יש לומר שלא יסנו שלשה
לא יאכול יחד בסעודה המשפקת כדי שלא יתחייב בזימון חלא כל אחד
יסב לבדו ודומה ויברך לעצמו לקיים מה שנ' יש כדד ודומה כי כטל
עלינו ע"כ ולפ"ז שכתבתי לעיל ניכר מה"ר כוס של ברכה דאסר
יחוכה וכו' ולפנוד זה לין לברך בזימון כדי שלא יתחייב בזימון טעם מובלה
נשיאכו נ"ביח ותוה תבין נ"כ עונש המתעדנים לנפשם בכל כ"ח יום מן שבעה לאחר ע'

עשר בתמוז כי ליתא כוהר חדש דף קי"ח ע"כ והתחתם כדרך
כתיב המתן בים דרך ובמים עוים כתיבה ושאותו דרך היה יורד
וכח הטל מרחשו שלם הק"בה וכל שחתה וכל עוב וכל לינן בחותו
הקיבוץ הוה וכחורבן בית המקדש תבירו על תבירו בחותו הדרך נמוח
וכל רוגזוי ותימתי ותקיפת ודיכן בהחוח דרך הוה ויכלן הקשר כד"ת
וישקוד יי, על הרעה וכתיב ושקד שקד ימח השקד לחד
ושבחים יום מי"ו בתמוז עד ט' באב ומיום שהשקד ל"ן הפרי אין
מופיע פרי ע"ד כ"ח יום ע"כ לח כן הרבה ערב רב עושין חנים
ומועדים וחין עולה על לבבכם עד מתי עבד כי יחלוך ושפחה כי
תירש וכפרט בערב תשעה כאב ע"ל דף נ"ג מה שהחרכתי בסוד מאחר פ' עקב
שחית ערב שבת דשמיים נחמיר פ' עקב ע' תקך ושתחלית יהי"ר ע' תקך
בחשובה שפחה ביחה כאוריתא בלח נעלה בלח מרכבות וחלין
דחתמר עליהון לחובתי' ולפקטרים לחלכות שוים ולחולות חער לח
מותי הוה מולחת השפחה ביחה דשלחי בירחי שפחות ושרבי ר
רבינית חה הוו חלין עבדין הוו נשלין לבוחך חוכיון וחשלחן כהורין
ועבדין הכסף בלילי שבתות כדי לחשתתפת בסדה כתיב דחיהי ערוך
כי גם חת זה לעוחות זה עשה חלהים בתר דחלמו ישראל ותתרחב כי
מקדשת לחתר בשכינתא לחוא לי כה יסבה בבד העיר רבתי עם
היתה כלנתה ומכבין בלילי ט' בחב בהורין ושרגין ועבדין הכסף
ויתבין כחכלים לחשתתפת בשכינתא בדוחקה בנין דחימן נרחין לה
כל ההוא תבירו ע"כ ולזה כתיב שיש חתה חשום כל השתחלים
עליו רוח תרוקה בפ' יקין שומחין דף ל' ר' ירמיה הוה יתיב קמי דר'
ונילו חוא דהוה קם בדרו טוכח ח"ל בכל עבב יהיה לו מכר ע"כ וכפ' ויקרח ע'
ל"נ כה חמר יי קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים הכי תינן דבההוח
יומח דלתתחרב בי מקדשא לתתח וישרחל חולן בגלותא ריחיים על
מלרחיהן ויריחן מהדקן לחזרה וכשמת ישרחל לתתרכת מבית מלכח
לחיכל כתיב בשעתח דחזית לחיכל ישרחל לתתרכת ומכה על
חולרחי ועל בכי ועל בעלי כד כתיב חמת לתרהח חריב וכמה דומח
דחסידי לתעוסר בנוזה והיכלא קדישא ובית לתוקד בחשא כדין
תרחמת קלח ותתרגשו עלוי ותתי ותטח קלח לעילא עד לתר
דחכלא סרי' בי' ובעח חלכח להחדרח עלוח לתתח ובהו עד דכתיב
כתה חוכלמן וכמה חשרין לקבלה ולח קבלה תנחומין מניהו הק"ב
קול ברמה נשמע כהי בכי תמרורים ונו' ע"כ ע"ש וזה היה בחורבן בית
המקדש ומה היה מחורבן הבית ס"ד עד היום ומה היה משנת ת"ח שהיה
בימי נחרנו חלבים רבבות בכמה חדינות חיתות חמורות כמעט יותר
מחורבן הבית והנוירות שכבר נעשו כל זה ידון חדם ושכיל בדאיתי
על מה עשה יי, ככה לעמו ישרחל בנים ובתים בחרחית בשביל ישרחל
שנקראו רחשית שב קדש ישרחל ליה"ו ורחשית תבואתו כל"ל חבל מאחר כ'
תשובתן בנדן כשחב כבר החרבתי והכה חתי' בפ' °ותחנן ע' תקט"ו ותחנן
הן עוד היום נדול לח עת החסף החקבה חתי קרח חוקמוך דכד ישרל ע' תקט"ו
יתעברון בתשובה לקמי קב"ה בוכות תוריית' יתובון לתרעח קדישח
ויתכוסון מן גלות' דהח ודחי יומח חד יהח בגלותא ליסרחל ולח יתיר
הם"ד כתבני יי, שומחם כל היום ותי לח יתובון קב"ה מאחר הן עוך
היום נדול לח עת החסף מסקבה בלח וכו ובלח עובדין דכסדין חכל
חסותח חד לכו חשקו הלחן לחתלו בחוריית' דחתעסקו חימי ח
חוריית' ולכו דעו לתתר כדייתי לחתר טבח ומסופר דחסכתיכון
לבחר חומר קל"נ

חיתח בוכות' דחוריית' יקפון ישרחל מן גלותח ע"כ:

חיתח במוחנר ק"לב שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים
שבת חחים נם יחד כשמן הטוב על הרחש ונו' כטל
חרמון שיורד על הרחי ציון כי שם צוה יי, חת הברכה חיים עד העולם
ע"כ הנה ע"ל דף ס"ה ע"ב סורה ע"ד בכיאור מאחר פ' תחור כשמן
הטוב סיורד על הזקן וקן תחרן נם קצת דף ע"ח ע"ב נס חיתח בפ'
בראשית ע', ע"ש לפם קיימו כד מחסבה כלקח מטמיהו דכל טחירין
וכו' מתקרבין לח כדת בחד שביל דקיק ללח ידיע לעילא ותתח וכו'
וע"ד ב' עלמין ניסיו לח תפיק ב' עלמין ובלח בחילה דרחשית
עלקה מחת עלקה בתתקה ותחתוליין כתרח דחד דרגח דשתי עלי'
בגוונא דההוח שביל פתים וטחיר דנניו לעילא בי חד שביל
דקיק וחד תורח הסוח לפתחת תורח כד"ל ותורח נדיק' כתוב נב"ה
וההוח לעילא שביל כדכתיב כתיב לח ידענו שיט ורוח דכלח הנתן
בים דרך ובמים עוים כתיבה וכתיב בים דרכך ובשביל בחיים רבים
ע"כ ע"ל דף ס"ח ע"ג ונ" נס לעיל בדף קי"ח ע"ג ודף ח"ר ע'
ועד"ר נס לף כ"ו ע"ג נבסופו נס דף קי"ט ע"ד סורה ט"ו בכיאור סמוך

ויברך וי' אמיין וכו' והכה לעיל דף ל"ט ע"ג מתרין בשור זה ובפם קיניהו כי כל זה הוה סוד בתי כנסיות ומדרך לבוללו בתלת כתחלא תשל כי בתי הכנסת וכו' ס"ת נס בע"ד סקוד הכן נגף ולבוז כתב והתחתים בדרך כתיב המתן כיס דרך ובמים סיים ותיבה וכתותה דרך הי' ירד ובא הטל מלילות של הק"ב (כדכתיב שלחו אחלה של וכו' ובחדרן בית המקדש תבינו על תבינו כי כתיבל בינו"ה בשור שהתרכתי חיל ותוון יתיין תמלנו ע"ל דף מ"ב ונע"ד ותכתן כל זה בשור והכה ע"ל דף ע"ח ע"ד בשור שניל נכתיב שורה מ"ב ו"ל והכה נס הנפש ני' שניל עם הכולל ומפס בשתת תשה וכו' ע"ב והתיכת חלם דף ט' ע"ד ומשה דכתיב כי בכל פיתי נאתן ותתיכת י' יביט שבי יביט התשובה למשנאות בכלל על הדרך שהוא יתברך משתבל בה היה רואה ללב ומכוון מה שהוא רוחה בלב בשור הכתוב לתורים של שם ע"ב כי הוא לבדו מניע עד יבוא חכמה התתלבב בכוכב זה מבד לתורים וזה מבד פניהם שכן שק"ל קק"ל כני' משה והוא מרגיש דשקי לבאת כתוב המערה לתורים חלם של ע"ב הם מבשקים לחיות תשבו ע"י קק"ל כן החיים ע"כ ושוד יום היה לוחת בפ' בכתב ב' תע"ט ל' שמעו קרים את קול יי' דבלותה היה דאוריתה והוי קדמת חלות דעבדית עד עלות השחר וכו' דתפלת ערבית ומכה כל הלילה חלת דאבתים שבדו בדר עד תפות וכן ד' ויהכך היא עתו עד עלות השחר מלן שחר גלותה דעבדית עד בקר דלבתרה דאיהי תבכא שעות ויבסס תבדרם בבקר בניס שעתה קדישה בסוף השחר דאיהו בכח יעקב לאתכא על תילת השחר לבטלה מוקמה ממיכאל דכתיב בירך יעקב דשמיכאל אילהו הוד דכי תתיר כתבו שומתה כל סיום דוד הוא מסמ' דהוד אילהו השתחוה לשתחוה בי יעקב"ה חבקה ויבשק ע"כ ע"ל דף כ"ב בשור בקומת בקר ובף ס"ב וכף ויעלה כ' ע"ן תכם קיניהו תית בכר בם ית"ת שיעין בנר ית"ת בקודין דאורייתה לאיתן לשעבד לתרייהבו ולבקבל ית"ת מלאכין דתלבם כהון שכיבת ושעת לאהון בשעת דמריהון ותית בכר בם שם"ה נידון ולבקביהון שם"ה בקודין הלאו איתן תתיבהו לשעבד ולבקבל שם"ה יומי ית"ת והל' תעשה כתב ולבקבל כמיכאל דאיהו חד מאיתן וכנ"ל תתרה תודיית' לא תלבלו בני ישראל את ניר בשה את לאתנאה תעשה כתב דלא לבקבל בני ישראל את ניר בשה את לאתנאה תעשה כתב דלא תלבלו כי ולא תתן כי וכנ"ל חוק הק"ם וכמו בהון דאו לישקב ויתקן לית עתו בכל ויומי ית"ת וכבל שיעין דיעקב ולא תשכח כר הוה ניר בשה מיד תעב תילי דישקב וכיומי ית"ת תשכח יום תשעה כתב דכי תתקף ותתנור דיכי ותתרחב מקדשי וכל מאן דלבתל כב' כתב בלבו לכתל ניר בשה ע"כ וכתב יתורון קדישי ל' דאי' בכרית מכתבה ניקוד ע' דף י"ט ע"ב קבלה היא כידך הפם התעשיות ליוכל סבם מיבחרת חודם הט' חודם טוב מן הטובים ויום הט' לחדש מן החודש וכו' ע"ל דף י"ט ע"ב וגם דף ק"ח ע"ב וכתן בתורתן הבית היה בעו"ה בט' יום בחדש היה נעילת תורתן הבית תכל לע"ד ת"ש כי יום זה כגד ניר בשה תשר כו שלישת שמיכאל וכפ"ו ויחל ע"כ פ"ו ר' יהודה פתח ואחר עת לעשות ליי' הפרו תורתך עת לעשות ללא היו לתוקמה לכבל עת דל כ"י דתקרי כעת כד"ת ואל יבא בכל עת כד"ת לשמיכאל תשתה והה והל היה ויקרבו לפני יי' תש וחס וגו' ע"ל דף ט"ו ע"ב פוף ע"ש מבוא זה) מ"ט עת בנין דתלת לה כת ומין לכלה לתקבלה לתתבחה כדקה יהות ר' ע"ד ובהבה פשעים כי תיב קק היחיד קק שהוא ס"ה שהוא קק שם לחשך וקק היאיך ולכך תית עת ותית עת)כל ע"ן ותכי תפלתי לך יי' עת רצון כתוב דבתיב וישש דוד שם לכל מלך לתשתחל בתורית' כלו שבעד ותקק תלי עת לתכניא לי בקב"ה וכ"כ לתה בנין תהבדו תורתך דללו לך תברו תורתך לך יומי כנוכח דת תני י' בשבת תיקשה תחר ושם כל דת יומיי תד לילי כשבת שהשלים נו עבדת ולא יתיר ל"ת יהודה כבי תלתו תכל ת"ת הוא לתיובתא כשבעתא דכ' לתקבליה מלתתרחה כדין לתתון דשתה קדישה כביכול ת"ת שבעתא תלתפרשה פ' מן ו' וכנין דתתפרשו כדין בלתתי דתתיה כנין לשתלם וב"כ היה שכיבת תעבדה כל יומת הוה יומת דת (והו פתנו לומרי לאיתי לכיבו על דמי לך לל תהיה כסוד חלם) ומתן לתיה : תלף תתיפלה לכיבו סוד הוד כי הודי נשבך לתשתית כי תן הוד בשבת דה) וכל ייתי תלף תתיתלה דתיהו דוד ל"ו כדין ו' יוקים ל"ה בשיבת תית ומכן שבר כדין שבר בם ל' סלקא כי ו' ניתת ת"ה תשתלים ו' עבר תית ומכן כדין הוו תתין דתוקמוני תעפרת ובכל תתין ותית ותהוה שלף תתיתלה לתתקף ה' וסלקא כדהנוי לתתקפא ה' וכו' ע"ש

ואנה דלף תתלה תה דאי' כתם' ע"ו דף ט' ח"ר תניתת לתר תחבש תשות סנה לאורחן הניתת לם יתתי לך תלם קף שנה תלף דיוקים בדיוקי לת תקת בתתניתת תלכת לאר תרבעה תלבים ותתתים ושלשה ותחת לברייתת עולם ופי' רש"י תלך תקת שמוקין שתולה ותקבן לתר תקודם לתלת תכותין ולמיה תבשיר הדיבר ע"כ ובמדרש הנעלם פ' תולדות ע' טכ"ח ר' לעזר בן ערך הוא יתיב והוי קף אשתער בכתבי' עתל לנבי' ר' יהושע ת"ל דתילו סני עילל בי' דלף לכת תתי תה דלתקתרת תכבת וכו' דכתיתיתי יהי פורקנך סביב • (היינו כל"ב בכל סתן ושית בלף סיסי) תבל תכת תורלף ושירת על לתון דיירי עבידת דבלף סתיתי לתן לתרבע תלות ותתיכת סנין יהן קיימין כל דיירי עבידת וכו' ע"ל דף קכ"ב כתרבתי בתתר כל"ב לבל לבי פסוטה תי ויכל לספר ולפרש הנעילות שבי בתבי בלבו תתן ת"ח עד שנת תכ"ח היה בכל שביכת דתים ועד היום לא נושבנו כי בעו"ה נבי ת"ק כתבנו כנתן לטבח והי יבתבו והי ישיבתנו וכפ' ותתנן ע' תקט"ו הן צוד היום גדול לא עת התלף בתקף כלא זכו ובלא עובדין דכתרן לכל תמונתא חד לבי השקן תתן לתתלו ב בתוייתיה דתתקין תימוי תוריית' ולבו דעו לתתר דניתי לתתר טבת וכפופה דתתבניתן וכו' ותן קדם עובדין בישין ההוא יומי לתתבך ותתרבי הה"ד הן צוד היום גדול לא עת התלף בתקף כיון דתימון ומכין לי לתהוא יומי תתלף בתלי דתוריית' דבל בובות' דתוריית' יקרון לכל תמונתא חד לבי השקן תתן בלתת יומי ישראל תן נלתת ישראל מלי קף תייבי ותתרבו לא נוכל עד תסר יתספו כל תבדרים עד דיתבנכו כל שתר יומן פלתין ונכלו תת תלכן ונכדרון להתוה דיכו קדיש דהתוה יומי דתלט' על כי הכתר ע"ל דף ל"ט ודף כ"ד ע"ג) וכד תתבליה הלי ותהוה תכן לא שלטת תיד ובשקיבו הלתן ומין כפלת כ"י בנלתת יומיי לתפדרת ליבתל לתרעת קדישת ולתכבשת לון מן נלתת ומלן תימון סוף יומין תהוה תיבל תחת תיומים בתלי תתיבל יומים ישראל סבלו נלתת הה"ד והיה כי יבאו כל תבדרים בתלה והיה בתחרית תיומים (ע"ל דף כ"ד ע"ח תבם תקיניהו תה דאי' בפ' ע' שלב"ב והיה בתחרית תיומים כמן יפיע הר בי"ת יי' בראש תהרים מלן ולא תהרים לת תבהתם סבת וכו' ומיהו בתחרית תיומים הר בית יי' בלא תחרית תיומים תיכו תילוש בלא תרעת ועד סיכי תילבת דמו"ר ותתת קדיש בתחרית תיומים ותבית הר בית יי' לת טוב ולא רע וכו' ע"ש ועל כ"י בנלתת ובם בתחרית תיומים לת קבילו שנשת בנלתת וכו' וקב"ה ומין לתתבת לה לתתרחת הה"ד והי' בתחרית תיומים נכון יהי' הר בית יי' והוא הוא יום ומדתאני על למעבד בשירותת דיומא תקרא כתיב בתיבת דתתבך בי' עקדשת היה ובכה על לעיבל הה"ד לאו לכו כי פכה יום כי נטו עלני ערב יום וגל הוא סוף נלתת ושיעורא דהאי לל בית קיומין ושלנא ובנודל ר דתשתח דכר גם נבר בין נוכרין ודוכרא דהאי רוא דבין תברת דכתיב כי תמול לפנתו ולא נדע כי צל יתינו עלי תרץ לתתרלתר לבן קב"ה עלי נלתת ולא כויבו ידבי בי גל יתינו עלי תרץ לתתרלתר לבן קב"ה עלי תרץ ובתה תולבי' תלן דתתי לי ותלה תולבי' תלן דלא תתי לית ובתה תולבי' תלן דתתי לי ותלה תולבי' תלן דלא תתי לית (ושתעתי בפם תכם תהוד"ה תשה סתולם תקושטנדינ' סגילה סו'כתיתוי תה ס"ל ו"ל פי' סוף נלות שנת תע"ו שהיה לנף ת תקט"ו לתודכן בית שני והוו הצות של יום וגל כי יתיו לנף ק"ב שלף שכם ופל הוא לתד תני יום הרי לך לל"ף ות"ק ועוד כי יתיו כללי ערב שהוא לתר תנות פיעור בית קתלן ושלת פי קתן לוא תכן תתיבים ושלשים בית בפתים תתיים ושלשים שובה לנף תע"ה ופ' ושלנת דקתן הת קטו ב"ך בכל שובה לנף תע"ה ופי' של וכנודל דתשתח כבתשתך הנודל על הלשבע הוא כתכן נקודת קתן כי נודל יו"ד ותשבע היה ו' ותה צורת קתן ותכיתו ס"ע ו' היה ו' ושלנת ר"ל תני תכן ו' הוא ת' שך הכל לנף תקט"ו תתודכן בית הוא פיתן לסוף גלותיתו ותפיים סוד זכרון כתן תכרים זה בסוף כי תתול לנתתו ולא נתתו ס"ת תכ"ו היה לנף תקט"ו לתודכן בית שני ולו נדע כי בל יתיו עלי תרץ ותכן עכ"ל ולו ס"ב והם זה בקף ותכתו לא נושבנו בכל תלה תתחם כפ' פקודי ע"ת ל' יהודה פתח לל תתאתי בתולו פקודי ע"תלת תיובתי כי בפלתי קשתי ונו' ותלן לויתי דכבו תלבת תחדש בתלבו קדישו ותתי קדק כבתת ישראל ת"ל לל תתאתי לויתי לי כי בפלתי קשתי ותלן תלת תה בלית תכי דכיון דתבול לת בקוים לעלתן לבל כבתת ישראל תת"ג תכלת בבלתת תבלת ויתבת תלתיו תתי וכו' תבלת כתה ותכן בפלת כ"י ויתבת תלתיו תתי תכלת ישראל תת"ג קוו עליהו דיהוה לשתה לית תשלתת ולא יכלו כה"ת על פתך יצריהו סוד וכתיב כי

נעגו לב יחידי עליך בדית יכרותך וגו' ועכ"ד תיב"ג דשב"ו קייתן
עלייהו קב"ה לית אתר בדיוקהו ואם נפלו קיום דכתיב כי נפלתי קמתי
דהא קב"ה תוקיס תדיר ומיהו כ"י לשמיר בההוא ואכ' דקב"ה יקיים
לה מעפר' דנלות' ותתקלק מיכי ל תזחחי תוריתי לי כי נפלתי
בנלות' ואתעכדו בני קמתי בהאי ומאן ע"כ ובפ' אתור ע' קס"ט
ר'אבא פתח מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה ואין קב"ה לבבשת
לבושי נוקמא וכו' ע"ל דף ל"ה ע"ד נס בדף כ"ו ע"ח נס בדף מ"ה
סוף ע' ח' מביא האי מאמר ואפס קיימו מיבעיא על פסוק יי'
תום מלאתה כד בעת קב"ה לאנחת קרבת בהאי תים תנח בהו ק
קרבת דכתיב יי'תים מלאתה בהאי תים תמא ולא תנח בהו קרבת עד
דתשביר לי' מעבר' דיהי בנין דיתבלבלון ויתבדרן כל חיכון
כתרין דאתחזון בעבדי הב"ד ביום ההוא ינלח יי' ע"כ ולזה כתבתי
שזהו פי' בנין' כפ' הדוחה דף כ"ו ע"ב הדוחה ת

מאמר פ' שלח כתלות יפכים ויאמר ויעלו ויחלץ אתלותיו (ובפ' שלח לך ע' שכ"ח פתח ואמר על הר נבוה עלי לך מבשרת ציון על הר נבוה
הוי ודאי הר העבריים ליתר דמשה אתקבר והא תוקמוה דשכינתא
תתלק לתמן ותבשר עלמות וכו' מה תעבר הכה יי' אלהים בחוק יכא
ונוטעו מחלה לו הכה שכרו אתו ופעולתו לפניו הכה שכרו אתו דף ק"ט
כיון כלל פעולה דלעילא ויימת לון לתתכנו ודאימו דיכל מלין דמשה
כשמעתי' על קדוש שמי לתרי' מאי הוא ואיכון יימיהון דכולהו דמשה יכל כמה
חרופין ונדופין בכל יומא עלוי מהו לתרי' לאיכון לאמרי כך מלין דתתעבם
בכל יומ' עלוי מהו לתנייה לאיכון לאמרי כך הב"ה שכרו אתו וכו' ומסו
ופעולתו של משה דכתיב מה רם טובך אשר צפנת ונו' פעולת לאושים לך
דא הוא וכעולתו כגד כמי חדש מהו אלא כגד לומות העולם אשר צפנת
ליראיך והו אשר פעלת וכי מלאניהו ויטול מלידוי מה דהוא בעי למיהב
דכתיב נפנת בלא פוק ותתי עובדין דרחמנו דעביד קב"ה בשה דהיהו
תתי כי יהיב ל אינתת כמה מתי כמחלקת בימיהון קדיש כשמשל מתי
כמה דאתי כי יהיב לסותת לעלם אפסון תפתח הדשה ובפסון מתי
ותתמן כפוק כל דיתון וכל נילדין קדמין וכי שרי כל תנר טב וכל טיבו
דזמין קב"ה למיהב ליש ל למיכל דלתתי קדי קב"ה לפסון וייתת לי' כך
יהבית כל טיבו וכל תנר טב דלכני דמכילו כמה ביתין בהאי עלמת על
קדושת שמי הב תנרין טבין דיהבית כך הב"ד תומר לפסון תני ולתיתן
ל תכלאי וגו' וכי תרחת הכי הוא והא כל ברכאן מסט' דדרוש וכל
טיבין דעלמת מדרוש בפקי וכו' ל"ת בהסוח שעתת יתער קב"ה לאברהם
ויימת קום דהך מוטת ומכל דלתת פריק לבבך ולמיהב לון תנר טב על
מה דמבלבל בעלותא ומגו דאברהם הוו סהדוהו דלמן דכתיב תם לת כי
מורש מכרם דת לאברהם הוה ליה כמאן דלת טב בעיטוי ותחתי גרמי'
כמאן דגבי דלמן על חובויהון יתיר וכו' ל"ל קב"ה לאברהם ידעת
בלא ויהו מה דתמרת ליתפון וכו' ל תבלאי תנח בעי ליתפיסת לך
על בגך לת תמנע טיבו מבתון לת תמנע תנר טוב מבתון וכו'
וכ"כ לומר לפסון תני ותיימו תשר פעמת ודא הוא מלה דתתת מבשרת
ותו מבשר ותנח תכיסת בפעמת' דכתיב' תסלק על טורת עלמה ותתך
ותעבר ליתכון מיד יתך לירושלים ותתמי לה בחורבכ' תיעול
ותיתן תקרקר קדיש כמלקדיון על תתר כי' מותבה ועל יקיר' דילי'
בההוח תתר ותתן לומיתית דלת תטול מתתן ולת תיסוק עד דקב"ה
יפרוק לבהמת ודא תכני בה יתבשר כמלקדמין ותומרת בהלי ורכי
יוסבת ציון כי גחל בקרבך וגו' מלן גדול בקרבך דת קב"ה דתיהו
תיתי לפסון לתקף לה מעפרת דיהון וייתת לה כתעבר תעבר קומי
שוכי ירושלים ודאי ע"כ

ותבין כוה פסוקי יפעיה סי' ו' על הר גבוה עלי לך מבשרת
ציון הרימי בכח קולך מבשרת ירושלים הרימי ל תיראי תומרי לערי יהודה הכה אלהיכם וגו'
דקשה למאי כפקא מיכי' קלמר הרימי בכח לבל לעיל כתבתי מאמר
מאמר פ' (ותרא ע' מ"ד ו"ל ותני ערל שפתים אי הכי הן הוא מלה דאתבטח
ותרא ע' מ"ד כי קב"ה בקדמיתת שת הוא ליהו משה קלא ודבור הוא מלכות דתיהו
מלה דילי' הוה בעלותא והוה לטיש לפרשת מלין וכו' ת"ח כל ומכל
דאכור הוה בעלות' קלא תתלק מיכי' ומלה הוה תמיש בלא קול כד תתת
משה תתת קול ומשה הוה קול בלא דבור כיון דהוה בעלות' וכל ומכל
דאכור הוה בעלות' משה קלא בלא דבור והוא כי הקדמיתו לעיל על הר
נבוה אלי ואתי הר העברים אתר דמשה תתקבר וכו' כ"ל דקשה
ליה על הר זו דוקא בפ"ב ת"ח כי משה הוא קול בלא דבור ומשכינה
הוא דבור בלא קול ומכשיו בעת הגלולה קלמר הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלים כי בכר יעלת מנלות והבה אלהי הוא דקלמר

כי לא
תתפיים משהוניות' עד מתרחק בקמה בתרוכה תחת ומוכים ובפלה
קמל כי בתחלה וכל קרני רשעים אגדע ולבתר תרוממה קדמות קדיק
והקדמונו מה דאל' כפ' פנחס ע' תע"ח ופעולתו לפניו יעבר רגלי' דק'
מקבה ויתעלה הכה ע"ל דף ע"ב מאתר הכ"ל כי לא תתייחד ו' עם
עם ו' שלח כפרשת חתן וגו' רלה תרלה דף ו"ח ענ"ד לבך
בתוך הכרמו שבח קב"ה לבבר כי נגזל דת קב"ה בקדבך לחקתיך לך
מעבר' לבבל לת תתפיים וכו' לבך בתוך הכפורות קלחר ופעולתו לפניו
יעבר רגלי' דק' הייטו איתבטל החדוחם לבל מה זה שבתוך הכרוו
הכה יי' אלהים בחוק יבא ולאי השפוטה כי הוא חוד עוזה והקיפה
עוזה לחיין על ישרל והקיפה לישבד מקין לקיומן דכפיין לון ומאי פי'
בחוק יבא על העבו"ם ליפרע הכה שכרו אתו מוזון לתו לעדיקי' ע"כ
והוא כל"ל והא דקלחר יעבר רגלה דת פעל ק' מוכיר דק
תלרוחה ליליות כי אז ממילא כולם יכריתון כי הקדמונו מה לאי כפ'
שמות ע"כ"ח יש רשם שמל מחיינ בדעתו בהיות לתת ומוכים וכו'
ומחילה כשיכריתו להיות לתת ומוכים ממילא בלעם יכריתו לבבל
היעיקר ע"ל דף כ"ד ע"ב בפוחים ד' לפם קיומו וכהיות שהעבודה
דעתיק המתלבם בחוחת דת"ח מתענין כביכה ולו יחתו מרכו מדיב
ר' ומסט ולמטה דוק סיטה נט ע"ל דף פ"ו ע"ח והוא כי לחיתת כפ'
בחדבר ע' ר"לת ר' שעור מחיל לר"ם לבני ת"ל מימתת לחוונת ר
דיחודת מכן ת"ל וכו' סימתת דת נקוט כיוך והכי הוא כעין מחרת
דחדבחת דתכן וכת לו לקדן דרחמיו מורחית מורחית בפוכית בפוכית
מערבית מערבית דרומית ת"ל ודת לת יכיל עד דקבל עלוי בר נש
עול מלכותת בקדמית' וכו' ת"ל כלת תחיוחת לך ובת לו לקדן
בקדמיתת ודת הוא עול דחלכותת לבתר דרומית דתמן הוא לילכת
דיוי ודת לתחוונת לי' בחודת חבחה דהת ת"ת ומסט' דחכמה
קלתי ובב"ב מדרוש לחזחת דתוקפת דדרוש בחורת הוא ובעי ל
לתתקבלת כחדת דרוש בחודת ומודת דתתקבר בפמן דכד"ת ובפוכך
תחלת בטבם בנין דהלי תשלים ומלי כתלין ומבוחן וע"ד מוחרחת
בפוכית חיכון תו"ל מתפרשין לעלמין ומה דתתר בפוכית דחיכי
טחירת עלמה (הייטו כחבר הלרכתי בבחור מחמר פ' יעלוחת ע'
של"ב ותיוה מקום בימה ומסט' דילה בפיק בכון ודיכון ומסט' דילה
מתעריין תע"נ דחיכי רחמי וחידו וכו' לבתר בפוכית מערבית דהת
מסט' דחכמה בפק ו' דחיכו תפלרת ישרל ומסט' דבימה בפקת
מלכות שהיה ה' וכב"ב בפוכית מערבית וכו' ע"פ . וע"פ ומ תבין
מאמר פ' ויקרא ע' י"ו תפם קיומו תניינא י"ה בנין דחכמה לפיק ה'
ובפיס כי ולת תתפרש לעלמין מיכה וכו' יו"ד לפיק ל"ה וכו' (ע"ל
דף ד') הרי י והוא כהר לפפיק מיכי ותתמך מיכי ותתמך תרין בכין
דבפקין מיבייהו מסט' דחכמה יו"ד בפיק בן דהת לחיוד כי כי"ת ו
ולחיוד בהקות נהר ומסט' דבימה בפקת בת דחיכי נהר תתלה וכו' ע"פ
ח"כ יש שבי נהרות ונהר עלמה בימה כוה תבין מאמר פ' חמור ע' קפ"ט מאמר פ'
על פסוק כה אמר יי' שלי ישרל בעבר הנהר ישבו תבוחיכם וכו' . חמור ע' קפ"ש
סתימת המלה טיבו סני עביד קב"ה בישרל לחיכי נהפתת
ועביד לון דתיבת קדישת עלמה ליקיים ליה מנו נהרת עלמה
יקיים בוחיכם דבל בוחיכון בנין דיתעטר בהן הב"ד כי אמר יי' בעבר
הנהר ישבו אבוחיכם מעולם הנהר הוחי לחשתומדע דתתידע
מיבולם מלי קל בני הבת של לתתחוח' חכמת' ועבר הנהר ותעולם
של הוחי נהר עולם לקדי וע"ד בעבר הנהר ישבו אבוחיכם מעולם
לאחוזה טיבו ויקשטו דעבד קב"ה לישרל ע"כ ח"כ מדיין נפלת
עלמה ומום לבעיל ומיהו סתי נהרות נהר עלמה בימה נהר
תתלה מלכות והו פי' כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה
וע"פ מאמר הכ"ל ומסט' דחכמה י"ד בפיק בן בוה תבין מה דלי'
בסבר תקונים ונו עיחודת דלתתקבלת מדבר שיו מנו סבינת תתלה
וישמע לה הקול בעילת מנו תכחוב ודבר שיו מנו בימה ומלן שומע
לי' עחודת דלתתקבלת (ומילולת לתשמע לנבי סבינת (ולפ"ד ח"מ
כי הקדמונו קול הוא ת"ת ודבור הוא מלכות נפ הקדמונו כי מסט'
דחכמה י' בפיק ו' הב"ל ומסט' דבימה בפקת בת סבינת ה' דחדוקם
ולבך קלחר נפ כלן ושמוע לת הקול מנו תכחוב ודבר שיו מנו בימה
ולוה לתיתת בפ' בשלח ע' רנ"ח קס ר' חייל פתח ואמר לה"ם יי
מלי"ם הכה לת ידעתי דבר כי נער אתכני וכי ירחי' לת יכול
למלכלה וכו' שלי תבת ח"ו דחיכו אמר על דת שלי הכת תלחת מה בין
דבור לחדוחה תחוחה דלת בעי לתתמת קלת דבור בעי לתחוחה קלת
וכו' לוה קלחר לת ידעתי דבר לתכרות ולתוכחת ברוח הקדש ל
לעלמין

לעלמא ע"כ נס הקדימו יום ד' לכל שאינו א' ס"ת ויין לחיזוק לשתות קלח לא שייך לשלמי תתי משמט דביום ע"כ ולכך קלאוד שם ויהבר שיו מנו ביום ככר כיצבי שהו על הכסוק כשוב מלבוקך ימלאנו ו ונגוותיך יהכרו להודיע לבני אדם גבורותיו והי דקלאוד הוי לשבח תה"ב יי' אלהים ע"ל בדף הקדום: ניחוד לבאר הכסוקים כי הקדמנו כי ביום תתלבם ביומם וגם כוח התורה קול ולכך קלאוד הריתי בכח קולך ולכך קלאוד מה הם טוכך לשר בשבת כי ביום כיפ"ת בשן וכל' וכל' שאינו ע"ם ט"ת יראל קדישין כל חיי שלשת הידתי בלא תלויית בסכות שלשת הידתי הוא לשר דיין דמשבחי שלשה וכו' ע"ש ולכך קלאוד וכשאין מתי כיוכו כיכר שתשלבם כיומם שבשבל דין כי מני ביום לי גבורה והוא יפתק וקלאוד וכו' שיר כל תנד טוב כי ביום הנק' נשון והוא נקרא שלשת לשת שכר לשדיקי כשלשת דשתי והכה הקדמנו בשבר שכשר ישבו לשותיכם היינו ביום כשר שלשה והקדמנו כי משם דיקן נשקו וכו"ל הכה יי' אלהים כחוק יכא כוח שקק ביום שהוא יעלת חי"י יי' כשער השבועים משבר הכשר כשלך לשוב וגו' ע"ל דף ע"כ ע"ד ויעל לכך והכה קלאוד הכה יי' אלהים כחוק יכא כוח וגו' כרועה עדתו ושעה וגו' מי שדד כשעלו ביום ושאים כורת תקן וגו' וכי תש"י כל זה היה כן כח לעשות וכ"ש ביום כו כח הללו ע"כ ששוב דקשק שם סגיבות יש בשוקים הללו לשבל לפ"ד כי לשלל בדף ק"ו השדכתי מלשבת ע' שכתם לשבת בשר אות קבה שדת לשבועים ומשבשר מלשבת ע' שכתם לשבת בשר אות קבה שדת לשבועים ומשבשר מיד חזק מעלה' מחוזקת דילי' וכו' וכוד דלקין יבשהיקן מעלה' וכו' מה יהא לשמות' דלקין שיהא לשעלה ויהיו שם יהיה שבע בשבע ושבועין ומשבועין כן יהא"ק וכו' ר' נלעיה עת יהין לשהני וכו' ושבישין לש"ב ושוקקין לקין יקון כלשבע חיון כשם יהו"ה דשיבה עלייהו ע"ל דף ו' ע"ב וכו' כי אות' כשפ"ת שקוים דף ל"ח שם קיהו דוק ושבה ל"ב שלשם בשוכה' דשלשה ושל' שיה מלך יי' כלבע שם כלבע ר' ד

אלהים בחוק יבח וגו' כרשה יעקרן וישבה וגו' וי מדד בשעלו מים
ושמים כורת תכן וגו' לרמז אתה תאמר הכה יי' אלהים בחוק יבח וגו'
לאכל ליתית יסי"ה וקאמר מי מדד בשעלו מים וכו"ל תאר בו ויתו
ע"כ והכה הקדמונו כי יש הכה קין הכרמים כע"כ שמקין לכל קן
ומקן דשוי קב"ה לית תלין מכומן לית תלין הכ"ד לשבעי תשעה
וזהו שאתה מתבלבל ותבניה קדושה למעלה דיינו קין הקן בכסת ישרו
וכ"ת אין למו זכות לפה אתו מזוהרים ותומשינו לעתן שוון לכל הלה
ת"ח מה דחל' כפ' ותתחנן פוף ע"ק"ח כי שעור ותאר כי היה
תיוך ומקוך יוסף ת"ח על כל תלתין דגדקב"ה כד שבאלו לתרעי דישראל
גורם דתורייתי הוא ע"ט דשביעי לית לתיוסיבי בשלמא לית בתורייתי
ולית אתיסבא לשלמא לית בתורייתי וכו' לכל ומכא דתורייתי דשבתא
עתיכא וכלה למיקם בשלמא הכ"ד כי היה תיוך ומקוך יוסף לשבת על
החדשה פתם (היינו מלכות) ותו לית כתיב על יד תבדה חתרן
וכתיב ויתאר יי' על שובם את עוברתי על דהוה יתבי תחוך ר' שמעון
ריבי אומר והלי הכי הוה ודת הוה ריחו דשבתאי בשפר' דרך התמונה
סבא ומקום קדש כדות דשבת ישרל דכתיב שתרה כסותה ועונתה
לית יגרע וכו' ויתון דשבא תורייתי מכו' כמתון דנסב (ס"ת שתרה)
מחדי דחתתא ומכא דתיכה הכא לית תשתתרת כתרו ולא
ולא תרחמלת' הכ"ד היתה כשתכה ע"כ והכה סוד שתרה ע"ל דף כ"ד
ע"ד תכם קציהו דלית הכאה ותיהוסת לרוח קודש כהאי עלמא שלא
תורייתי דהכתו ואלה תיהו תפרכם לה וכו' ע"פ בדף הכ"ל ועל דף
כ"ת ע"ב סוד ישרל תפרכסי לתכתים שבשתים וכב"ש מבשתים ע"ק"ד
שתרה כסותה ועונתה לית יגרע תלת תיכון תלין שתתן עלתן דעתן
לה דחתה שהים ולתך וכלהו כעלמי דיתי ותיוסבן מתתן תר מהיכתו
שתרה תשכו דכיתו וכשרתו דכתיב כתרם שתים תוכלן לן ון כלה
ותקרי ה"ת כתקודת שהים שתרה כיסוף תתון אשר ה" ותתי
תשבר שתה לתתו ודת הוה שתר"ם (כ"י ל"ל כפ' ויתי ע' תקי"ו ת"ח
תשבר שתה לתתו דת הוה תלת תלכת תשתרי לי ויתי תיהו עלתת
דתי דעלתי ותתתי תשתרין לי מכספין לי תשיבה לתתו ע"כ כי
התיכתי לעיל וכתיב האל"י ל' והכה כב' שתות ע"ב קס"ח יש
בהם ו' יין הם עניים ו' בקודות שים בהם יה"ו ור שהיה בגלגל
כל הכוכב שבוע יְהוָה בכיקוד אלהים הם ו' בקודות ו' יודין
הדי נדמו סוד התון הוה סו בקודות שהים לרמו כי תן
שהים שהיה הכוכב נתתך תתון ש ו"ק וגם ציוך בהם שהים עמנו ידמו
ל התון כיון שכבר דמוהו בקדושתיה וכו' כי התון בקרוי שהים
ובענין כי שהים בתלוי י"ודין נר' ש' דשתרה והחתוכים דשבועים
דשהים (כמ"ש שלא שהי שהים נר' ר') ובלבות שם שהים ע"ה והוה
ע' דשתרה ובלבות ה' תורייתי שהים ה" דשתרה הדי כי שתרה שהוה
התון נדמו נ"כ בשם שהים ומהו מה שכתיב בשבת תשבעים שתרה כ
כסותה ושתרה וכו' תיכון תיכון ג' שתתן עלתן ובלהו כעלתי דתתי
ותיתיסבן מתתן כי הם כיוכ הקרוי עלת' דתתי שוד תמר שתרה
בשיעור התון תשר ה' כי כיוכ הקרוי תשר בשוד תשר הוא שתתך
מלרן מקרים כי כיכ היה (שמר הוציאנו מלרן מקרים (שבוע כ
בשלות כי ע"י שער הכ' של כיוכ יהיו ישרל מוצדים עם חתיית
שתרה פי' תון הכתוב ח"ה עלתה היה כיוכ ודע כי שם כן ח"כ שהוה
חכ"נ יש"ן וכו' והוה כתשר דכיוכ וזה התון הכתוב תוה הכוכב
כשוב עד תמר שכביכה ותתן לכם וע"י מקרים ח"כ הרי כי הוה הרמוז
כשם תכ"נ יש"ן ומודע כי שם ב"ן ח"כ יהיה תכלית עד כ' דכהו
ומפלת כי שם תכנית"ן רמוז בשלת בהלית ותלית שם תיתית
שתר בית כי תון הכוכב הכן כיתי(כי הקדימו לעיל דף ח"כ מה דתי'
כפ' בהלית פוף ע' ק"ל כי תהי קול גדול ולהיהו כתשתי ולא תשתתע
תיהי בית תיכוה עלתה וכל נוקבא בית תקרי ע"כ כתותה שם כפ'
משבתים בתיהו תיכלת דת תשתו תתרין לה וכטיר לה תדיר
תת ישו לכתוב דתתרים דשרים עלה תלו"ה דת הכנדו כה תדיר ולא
תתבדי תיהו והתי תיהו כתותה (תלה תתלה לעיל דף ס' ע' תתת
קדים דתקרי שוה דת הוה לכתוב יקדוש וכו' ע"ל נם ע"ל דף ק"כ
ע"ד כל הע"ד ○ וכתוכה מדם ס בלבך דף כ"ט ע"כ ויכול יי' שהים
הכדמיה על התדם וניתן כד בית דף ק"כ לתדם כתדתה ד"ו פרטופין
בהלה הוו תתכתן כתלת בלת פרוזה מ"ט כנגן דכתיב זכר וכקב"ה
בדלת הוו תתכתן כתלת בלת פרוזה וכו' מה תבתו קב"ה כשר לי כבתרין וכטל לכוקבא
בדלת תתקרי ליה כתכתה קדושתו וקבשו תקדושין ותלבתים כתכתה
לכתוב וכו' תתקרי ליה כתכתה קדושתו כתכתה תקדושין ותלבתים
כתכתה

בדרך ובירושלים ועשאתן כלים חדשים יחזרו לטהרתן ישובה
ותקח לבניו נזירה אלא יקבנו בכדי שהתירה רבה תוך נזירה שאחר ויתקרו
טבילת כתיעורת עולה לה ותקשר מלי כבייהו מ"ב דרביעיהו מרקף וכי'
שמברתן למהני טהרתן לכבו כיום כדי טהרתו כמוציא ריזון רגביהו
הירקון ושברון כולו שמח לה יקבנו ליכת דהת מיכנר עשיה שאתחדש
כולו ע"כ. ועוד ליתיה בהסכת הכ"ל דף כ"ח כל כלישי יורדין לידי
טומאתי כתחשבה (ותכל חדם כי יחשבת ע"ו מנטרף למעשה אכל
לין עולין מידי טומאתן אלא כשנוי מעשה היינו מעשה תשובה
ואין מיבטל הן מעשה עבירה כמעשה והן מעשה על ידי מחשבה כי לין
מועיל מחשבה טובה לבטל מעשה על שאר עבירות ומחשבה על
ע"ו וכדליתיה במשכת סוטה מעשה מועיל יותר מחשבה והוה כי
חרם במעשיו גורם טומאה בקברו כמו כלי ושברתן כמו כלי ואיתיה
בפרשת פנחס ע"ת"נ רבי אבא פתח ובחי חלדים רוח נשבה ג"ל פנחס ע"
כאי קרא הא לוקמוה דרשותא דקדוש ברוך הוא לא תתרעי בקרבן תי"נ
דבר גם על חובני אלא רוח נשבה ובני כשא לא ידעי אלי קלחתי
והכי שמעתא מבוארא דקדשה דכד אתי כר גם ושליט עליה לכל רשותא
תמיך עלי רוח מסאבא ואתנהר בשיליה ואתקף ושליט עליה לרשותיה
והוה מטרל מסאבא לאתנהר בשיליה ואתקף ושליט עליה לרשותיה
אתי כר גם ושליט עליה לאתדכאה כזמנא דהוה כי מקדשא
קיים אקריב קרבנין כל כשהיה דליה תליית עליה עד דאתרחש
ויתכר להנוח רוח ענו נחותא דיליה ואתיך ליה ודא תיהוי עבירו
דהוה דמסאבא וכד אתבר הוה רוח מסאבא ונקריב קרבני
דל תיהוי אתקבל כרעוא בדקא יאות ואי לא לא אתבר הוה רוח לאו
קרבני כלום ולכלבי אתיסר הוה קדשא דל לאו דקדוש כדין הוה שלא
מכלבי ובנין כן וכתי אלחים בקדקא יאות רוח נשברה דיתביר הוה
רוח מסאבא ולא ישליט ע"ד מאן דיתבר ליה כדקא יאות עליו ג"ל מ"ב ויקהל ע'
כתיב רוח הולך ולא יסוב להני הוה נברא בלטטותא דלא יתיב אתי"ב
לעלמין הוי"ד ולא יסוב לכלי כשבר ובדבה הוה נברי דלא אתנהי
ולא אתעבד בעונין דעלמא אלחים לא תבוה עד כאן. כי הקדמונו
כי מקום נקרא נם הרוח ולזה בחיבתי ע"פ מאמר תקונים שע"י מ"ב ויקהל ע'
מ"נ יכדיני לעמודא ע"ל דף ו' יהוה עוד מלם נם הקדמוני כי משל נקרא
כלב לכך אתיא בפרשת נשא ע' ל"ה יפ"ד יח"ט דיתיבות תתקדי כתב
ומ"ט דשמלת שמלת תתקדי כלב אחמת דניכסים עד כאן. ובזה
מובן מאמר הכ"ל כך אתי כר גם לאתתכאה אתעיר עליה רוחא מסאב
ואתנהי על כר גם כי אתי מגד פרשים וכו': ותבין מה דקאמר
ואי לאו אתבר קרבניה לאו כלום ולכלבי אתפסר פיגול כלכים הכ"ל
ובזה תבין טעם מה דאיתיא בזוהרא רבי אלחנן אמר לבני מתפם
יעקב תבינו מת הם ע"ק לא זו אלא ובני כנען עד סוף כל הדורות
ואינו מובן אלא ככבני אדם הנדולים ועוד בזוהרא רבה פרשת ווחת
הכיכה כיון שרואה מסה שכחתם נוד דין עליו נור עליו תעלית ועב
עוכר קטנה ועמד כתוכה ואחר ליני זו מכאן עד שתכטל
אותה הנעורה כאותו שעה מה עשה לכם ע"ק ונתעטף ע"ק ונתפלל
בעבור בתפלה ובתחנונים לפני המקום וכו': והנה לפעל"ד למה
לתשובה נזרין ע"ק כי הקדמונו לעיל דף ה' ע"ח בכיאור יאתו מריכו
ונקראתי שם חטם קניתו בשבתת דעלת דע"ק שריא עליה וכו'. ידעם
ויתבר חליהון ואוקפיהון דיכין תקיפין וכו' ע"ש. והנה איתיה בכתבי
האר"י ז"ל ע"ל דף מ"ה ע"ב ודף כ"ג ע"ב תלוף עלמין אך הנידוי דיליף
לאנם רק ת"עלמין בלבד ומודע כי כל תשבון שהוא בעולם העליון הוא
יותר גדול כי בתיכין הם חלבים ובחזכות וכיכה הם אותות וז"ש בעלמא
דאתי כי שם הם אותות בשביה הקר' עליו דאתי ע"כ ובקיצור ר"ת ו"ל
שאתיא יהוקוקלוס כי ע"ק עולה ת' אותות הענין כי יש נקליפות ד'
אותות (ולי נראה כי הקדמונו לעיל דף ע"ח ד'תקוני חזוהרא דרישא
דא"ק מתניעי"עד דרישא דו"ק וכו': וז"ש והנה עשי כח ושמו ד'אותות
הם וכו') ועליהם נאמר בשבו ואחרכא שלות ורם לשעלא
ד'אותות עולות על ראתי'ובכתיבת ע"ק וזכה לכפות ד' אותות דס"א
ולעמות לעולם הבא ד'אותות עלמין דכפוף שהם נקראי ד'אותות שקל
כסף עוכר לפשוט ע"ל: ולפ"ד מבואר ע"ל כפוף שקל כסף עוכר
לפשוט ולזה לחם שתעה ומשך עליו כלב הכ"ל שהוא נם הרוח דעת
ביאת והקדמונו כי ת"ק שהוא נ"י ת' משוך עליו שוד ד'חזורתי מן פ"ק הוא
ת"ק שהוא כתר חו יכול להכרית הרשעים שהם הכלב והכתם ובפיוהר
האר"י ז"ל בפשוד כוד ד' אותות בקליפה דקדושה ובכיאור הם
ואתה על ידי הקשים שהיו מיתין אל ס"ת ואתה בכיאור בקדושה

והכא הקדימו לעיל על פסוק וייצר ה' אלהים ויו לעצמות דיוקין תרווייהו לבא וכו' ולא מצינו שהן עזה כנלות ושכינת כנלות ולא לתשה דיוקו בהדיא וכו' וכן ד"ת אשה לא תיעד ואיש יתקבי תיקו וכנ"ל תתי כנלות בתיבות ולאחדים לא תצא עזר כנלות ר"ל כנ' ושה בשה אחד - ליתא נמ"ח יכמות ס"ק כ' את מספר ימיך אז אמרי דורו זכה מצלימין לי לא זכה פותחין לו אלא פותחין לו דכתי ר"ע וחכ"א זכה מוסיפין לו לא זכה פותחין לו ס"ק הקדושין לפי זה קשה לפי שהעלם משה איכפת לה' הלא ליתי' כפ"ק הקדושין ופ"ק דסוטה בן מלה ועשרים שנה תכני היום שלח ת"ל היום מלמד שהקב"ה משלי שנותיהם של צדיקים היום ליום ע"כ ודאי אם הלכה כר"ע דאמר זכה מוסיפין כדין היקם משה לבנם לפ"ז אבל אם הלכה כר"ע דאמר זכה מצלימין לו מ"ל מה שהעלם אבל ים הוכחת מכח דוד דהלכ' כתכמי דאמרי זכה מוסיפין לו כי ליתא ס"ק מתתיות ג' מתתיות הוכח בילקוט חדש ערך דוד מה שחטא דוד בג"ע וכו' כדי להגדיל את הקב"ה בעיני הבריות שלא יתגאה ליהם לא זכה דוד לבנין מי זקיף לעולם ע"י שירותיו ותשבחותיו ע"כ דק אם כאית דהלכ' כתכמי דאמרי זכה מוסיפין לו מ"כ ס"ל דלכך חטא שלא יאמרו אבל אם הלכה כת"ד וזכה מצלימין מ"כ אין לו לתירון שלא יאמרו אין לא זכה כרי דין נותן וזה מצלימין לו ואמותיו של דוד היה רק ע' שכה שלח מוכחת לומר שהלכה כת"ד מוסיפין לו ות"כ כדין בקש משה לבנם לפ"ז אבל ודאי אם חטא בת שבע היו שחטא מ"כ מוכח כל הנ"ל אבל דלא תרח"ם מ"מ ס"ק לבם קניהו ויכחם דוד את בת שבע לפתו מהדיוקא דלא פתו היה לחולמנית לנבי' ומצית ימיו בלחלי דרות לפלת מלכות לבניו דלהיכו לתעניה בלא רבינו' דאלכבת' עלה' ע"כ וכו' ס"ק כיון שנעשה דוד בעל רבינו לכרמיא מ"כ ס"כ בת שבע תיכו חטא ולא לה היה חי וקיים שלא ע"כ כת"ד דאחר וכה מצלימין לו - כזה יתורץ המשך פסוקים ותתקנכו אית במובלה עמוקה ע"פ תוספ"ד שי דב"ר הסרתו דוד כרגל רבינו לבלבור' קבי' מאי זה בעי כבי לפ"ד ס"ם כי רחה הקב"ה שעשה יתתן לבבם לפ"ז הלא שיב' דר"ע דאחר וכה מצלימין לו אלא ע"כ הוא סובר דהלכה כחכמים דאחרי וכה מוסיפין לו רק מי יכריע ולכה ודאי שעשה רושם להכריע כחכמי' מכח דוד שחטא בבת שבע וכנ"ל והשיב לו הקב"ה אדרבה מן דוד מוכח מצלימין שהרי דוד כי' ס' מרבלי המרכבה ס"כ ע"כ לא חטא ותאמי' לא כי מאחרין ישיו אלא ע"כ מצלימין לכך לא עוסק! ותו כי בפסוק בתבי' רבלי עשהה במיסור כמקבלי לחברך את ה' כי חיב"ם בפחי כתבתי לעיל ביום הנחל את יפתח מאי בין הנחל את יפתח עדיף הקב"ה לעשות עבודה לבדיקים וכו' . לאחר שתולין תותין לו כום של ברכה לאחרים וכו' . תומרים לו לדוד טוב תתה וכרך תאיר לחם כי אחרך על כום ישועו' תשא וכפס ה' לקדקת ע"כ וכול' אקבי' הלא דוד חטא בבת שבע ואחזי הוא תאר לי כאה לברך אבל לפ"ד שהוא כי לאחר מרבלי המרכבה ס"כ לא חטא בבת שבע ולא כאה לברך לית בעום ע"ז דף הלא היה כתובה על ספר הישר מאי ספר הישר ס"ה תיית תאיר רב רבי יוחנן זה ספר אברהם יפחק ישקב שנקרא ישרים ע"כ ולזה קאתר דוד רבלי עשהה במיסור כין התנות ס"כ מוכח דלא תטתיי ואי במקבלים אחרך את ר' ובזה יתורץ נח במסכ' מגילה שאל רבי עקיבא את ר' נחוני' הגדול מפני מה אחרכת ימים פליק יתיב בדקלא וכו' והשיב לו לא עמדתי על תדותי דאתר רב כל המעביר על מדותיו מעבירין לו על פשעיו ע"כ דלכאור' קשה למה לא רי' קשה לפני אדם לפה אחרכת ימי' ואם השיב לו אבל אינה שם במסכת יבמות נבי בלוגת הכ"ל שהקשו תו"ם והא דאמרינן בפ"ק דחגיגה נבי אריס מנלגא כשיא שבי מאי קא עביד חוצא מרבא מרבען דאעבר במילי מוסיפל"ה אר"י דניחא לפי"ב ס"כ ותו תוספת כיון דכנורו לפום אדם ע"כ ס"כ לפי זה לעולם מצלימין רק דוב אינו נקרא הוספה כיון שנעור לפום אדם לכך לפום אדם לא הי' קשי' מפני מה אחרכת ימי' כי סבר דהלכ' כאחמי דאחרי וכה מוסיפין לו אבל ר"ע דסבר וכה מצלימין הי' קשה לו מפני מה אחרכת ימים והשיב לו בחריפו' הלא תוספו' כתבו מה שנעור לפום אדם ומתיץ לאחר אין זו תוספו' לאחי מתיץ בנמ' חוצא מרבא מרבען דאעבר במילי מוסיפל"ה לי' ולכך ר"ע דאמל מפני אחרכת ימים ובדין השיב לו מיהי לא עמדתי על מדותי ול"כ לקחם הלכה כת"ד וכה מצלימין אין זה הוספ' וזהו פי' בפסוק ירחת י' תוסיף יחי' שנות רשעי תקצרנה דלפ"ד ס"ם ירחת ה'תוסיף וע"י קשה הלא תליכת דר"ע דאמר וכה מצלימין אבל הקדימו ע"פ תים"ה שנעור לפום אדם ומתיץ לאחר אין זו הוספה לכך קאמ"ל תוסיף יחיים ושנות רשעי תקצרנה ול"כ לא הוי הוספה ומדי לתרוקמו"ל דמאי מקי לה ומאי מקי לה אלא ע"כ ל' לתירץ בתחלה בפסוק בתלים נל עניני יחבו"ש נכלאו מתורתך נר תבני

בתרץ הלל תסתר בניך מחני מצותך לחיות כב' יתרו פ' קם"ו בשלוח הקן כתיב שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לעצמן ויטב לך והוה דשלוח עלאה הלא תתיהיב כי' רשו לאתכלא ואתעריך לשלוחי שלוחי מצוה ואתכלותה כי' ואת הבנים תקח לך דכתי' כי שם נא ליחים ראמוכים מקנה השמיו ועד קנה השמיו אחבל ליעל מקנה השמיו שלח תשלח מדעיונך ובלא כתי' והאדכת יחיו ע"כ וכב' בראשית פ' ע"ו והנחת היכל לקדקי ס"ק ימין ולא ימין וכו' כדוה דת קיימת את י' אלי לית לה חיום לדיכיום וכו' ולין לקדקן בפלגתו' דת בעי דוד למיקם על חמש דתיכין אלין כד"ח נלעיני ואתניו שבלותו' מתורתך אלי ה' לתעטר בדוה ד"כ דאיכון חמשין ואיכון פלגות ע"כ ונקשה ע"ו היאך התפלל דוד נל עיני ואתניו שבלותו' הלא אלי שאול מוד להוא סוד היובל כיוצ דכתי' כי אם לביכה תקרית וכתיב שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך תקון כפסוקא אלי מתעטר בדוה ד"כ דאיכון חמשין פעמים על אמנות מעשות שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך ואיך והתרכת יאמיס לי' בקדושין דף ל"ט כל העוסק במצוה פטור מ'מוטיכין ומאריכין ימיו ומוכל את הארץ ופרין ורמיכו ומאריך נמח'מצני כל השנ' מצוה ס'יתרה על תשלח את האם ואת הבנים תקח לך ואיך ומימכו כל סוכיותיו מרובים מעוכותיו מרויגין לו ויזכי אלי דכתי לאחר את אלי אבי ר' יעקב את דלאחר מצוה שבקופה בתורה אמתן שכרה בצדה שתין תחיית המתי' תלויה בה בכבוד אב ואם כתיב לאחר ייטב לך והאריכון ימיך לאחר ייטב לך ובשלוח הקן כתיב לאחר ייטב לך והאריכת ימים הרי אחת לו תביו עלה לבניה והביית לי נולת ועלה לבניה ושלח את האם ונטל את הבנים וכחוירתו נפל ומת היכן תחריכות ימיו של זה שלא לאחר ייטב לך לבנה"כ שכולו טוב לאחר יאריכון ימיך שכולו תחיך ח"כ אם תני לעיל הפסוקא פסוק ווכח תשכר מצוה בהאי עלמא ליכא לאתקא כי' אחרית ד' ח"כ פ"ו בפרייתא כפרק החולין דתניא את שלח תשלח אלו שני דורות זכה משלחו לארץ ישראל לא זכה משלחו לבבל ר"ש בן אלעזר אומר לא עוד אלא דר"ש בן אלעזר אומר לא עוד אלא דר"ש בן אלעזר אומר לא עוד אלא ד

כיצד השמש קובע שופר ואם לא יתכוין לתקוע בשבתי ויו"ט
דע כי שני מיני דיוטים הם כמו ס"ך ניתנין על הקדושיות
היינו תביעה ובקיאות כן שמותן קבוצה וכדי שתצטרף לתקוע
בשבתי ויו"ט בדיעבד בקדושיות שהיא הכוונה
קבוצה ומזמר ובקיאות קו המדה והטעם כי בתחלה הוא מתעטף
בשביל כלי קבוצה לך בצבורות שהוא רבן מתפלל קבוצה
על השמש שלא יתפשט יותר מהרגלי לפי המקבלים והנה כל
בי"ת הצבורות נקראים נמצין מפני החוק כי הוי דוגמת ניצוצין
הניצוצים מהשם) ולזה קראם שני מיני דיוטים היינו ס"ך ניתנין
ואם יש פ"ל דיוטים הם כמו מכעס"ך (ומוד זה לתלמי לתקון)
והנה שופר זה כולל כ' מיני דיוטים אלו והנה היה הלחות כשופר
הוא שמלמת החסכון והוא כי הלא לחותיות ס"ן של שופר עם
הי"ד פרקון של התכבדות החזרון הם הם מוד מכעס"ך ו"ה תכבדות
ולחותיות פי' השופר הם מוד מכעס"ך ו"ה תכבדות הוי הם
המשלימים לכוד פרה לחזרה כי ה' הם מיתקון עד כאן • עיין
לעיל דף י"ח ע"ד מוד שני דיוטים הל"ל ס"ך וכ"ל אם כן שופר
מורמז על מוד הדיוטים ולזה קראוי השמע קול שופר ועם לא
יחדון נס לחותיות עוד כוונה בקול שופר כי (ש') השופר מרמז
על שם אלהים כאלוי יודין ס"ו השופר הוא אלהים כהכוונ כוה ח"ל לא"ל
אלה"י אלהי"ם וכפוד תבלין לחם קניהו ככך כתבתי לך יסוד נתיבין
שמות שהם נקראים מוחין לחד מודם נתיבין בתפלין •
והנה כתב האר"י ז"ל כי בתפלה בהים מוחין דקטנות
וכאחד בהים מוחין דגדלות אי מוחין דקטנות
הם מוד בתים של המוחין דגדלות שהם פרשיות התפלין ולכן
הם ניתנים בבתים עור לבדו ולכן נדיך מיהיו שתורים כי
הקטנות הם דיוטים •
והנה הקטנות הוא שם אלהים והנה אלהים כיוצין ניתטריק
(ס' וגרסת בתפלין והנה ואחלו תאך כי כל הירחה
הוא בן שם אלהים והנה ואחלו כל עניני האדון שם יהוד נקרא עליך
וירחו יומין ד"ת שם י' נקרא הוא ע"ן וכשם שופר נקרא כל שמות
אלהים ולזה קראוי השמע קול שופר ועם לא יחדון כי שלמת
שופר נוהם היללה •
והנה בספר הילקוט קדוש יאמר לו על פסוק כי תצור אל בתפלין דף
עיר וקדבת אל עיר להלחם עליה על הים צליק בבית רבי"ח
לחזור כיעצובה את וולתו יכיר מי שיהים שהוא עיר קטנה והכוונה
הה מעט הם הוי"ח אלהים ושם ב"ה נירים (ובחיותיו בתפלין נדלים
ולזה הפי' אחר בה מעט ב"ה עיר קטנה והכוונה הם מעט וגו' . עיר
זה הנוף והכוונה הם מעט אלו אלהים וכל אלהים אלף נדול
ומכאן למדנו זה הכלל ב"ה) ואחר שלא יתגאל להשמיע
בדונו ובדעם קולו כן יעבד בו ויתבדק בו ביותר אלף
מקרא אלו לשלום באחור אלו אלף הים כן טובים אתה
וגם אתה באחד מהם (כי אחד ב"ה ע"ן תוכיח לך בן יאנלך הוכיח דבר לו
ויהיהנך היינו כל"ל אלף ואחר תכף ואעשין הרעים אדרבה דבר לו
אלף חכם אתה להבדיל בין טוב לרע ואם אוכיח אתה רק נירין לתקן מעשיך
לו לך אתה רק הוכח לחכם דבר לו ואם אתה רק תעכת את אחיך בלבבך ת"ם קדושים
הוכח תוכיח את עמיתך בקדושת דת לאוכחה להזהיר דחטיו לעזוב ליה ע"ק"ה
ליה רחמיו מניח דאתה ליה ובאין אלף יתעכם חיהו דהיה נקב"ה
ליה ואל תשא עליו חטא בתביעת הדין אלא תביא את חטאתו ואשמו
לפני ה' ע"י יוכיח ובאין הקדוש ברוך הוא עבור ותוכח
למתן הדברים ליה יעלין מה שהשנה ואוכח לחכמים
ברוך הוא בעולמי תוכח לכבר נא תוכח ליה כדאיתמר בפרשת חי יקבל
אזנות ואי לא שמעי ליה ולא תוכח ושביק ליה ויזיל ויעביד
דעתיה בקדמיותא אודע ליה בפרשת בגין לאוכחה ליה ולאתפרשה
ליה הלא יודע היה כי נם ודע חיהו בינה לבינו מי יקבל
יאות ואי לא אודע ליה בין דחיהו בוכחה דהכי הוה בעלמא יהיה
ליה תרשין בערפיה ואתו דחיהו דקדוש ברוך הוא ואודען ליה מי
לית ליה תוכחה דחיהו מוכיח ולעיין בחלוים מי יקבל מי לית
תוכחה ליה בתפלתיה בחמשה מחלוים בבכי חלף מלאכי ואיתנן לנביים
מי יקבל יאות ואי לא בתפלתיה בחמשה מחלוים בבכי חלף מלאכי ואיתנן לנביים
לבתיך ובכתובים לחכמים וכו' . תו הוכיח מי
חיהו כי הוכוח לא יחיה ליה ולא תוכיח ליה בחמשה מחלוים
לבתיך ובכתובים לחכמים וכו' . תו הוכיח מי
חיהו כי הוכוח לא יחיה ליה ולא תוכיח ליה בחמשה מחלוים
חיהו מקדים דמה עליו מחלוים יהבי ובנו חלף חלוים יהבי

ואתכם

שו"ם כ"ן ה"ו :

ואחכם בקריאת בן חיים אי כי כמו שביאור בקריאת חלב ת"י כך אנדיק
פתיחתין בקריאת בן חיים אי והנה כ"ן ני"ע וכו"ע ל"ל דף כ"ח ע"ב ודף
כ"ח: ותבין הרמה: ולסוד זה בקריאת ובניהו בן יהוידע על
דוד דחכמתא דף לתיבת חלה מיתיבת חיהו ושמע גדיים בן חיים אי דת
נדיק ת"י עלמין רם פעלים ואחדיה הבל עוסדין וכל חילין עלילין בנין
דבלהו נפקין מיכוח ת' נפלות חיהו אות חוח בכל חילין דדיק דשיס
הוח והם חלבת (וכפ' ברחשית ע"ק תפם קניהו ושקד תעילו לית
לחשבת נוסבי שלים בנין דחיהו נוסף יוסף גרמי ולא נוסבי בנין
דנרמין חינון חיילין ושבדין דלעילא וכלהו נפקי מהנוח נדיק · ונדיק
נפלות דקדמי ת"ט בנין דכל נפלות ושבדין עלילין חינים נפקי וע"ד
ביחוני חלהין ב חת שחלו בחרשת ע"ב וכו' ע"ל) ורחה תרחה כפ'
בחבחת ע"ב וכו' יוסף ובניהו ת"ע דכניהו הוה דכיק בחוכת
היו ליה קב"ה לחשרי בחשבת בכנסת ישראל בזכות דנדיק כלה
בחת אישר הב"ד כי ישרים דרכי ה' נחיקים יפכו בם עד כאן)
וקדיק"ה פנלים מקבנלא היו ביכל"ה ונקדיק דת מפלה מאן תתר
כניק חאן דהנת חתת לחנדי חתר מקבנלא דהנת עלאה תתיחאה
דהנן לה רחתה (והנה מוד זה תבם קניהו מה דחית' כפ' הב"ל ע'
ע"ב ע"ל ותניק חד רחיחת ניחיחה דכלה וכלה מהיחבת דכלה
וכו' חוכ ומע בחיום חלה עלהין וכו' ע"ל דף ע"ח ודף ע"ב ע"ח
וב"ב ותרחה בלחים ותבין לחיה בקדיק בשה מקבנלא) ומקחר
הנה שכה שבי לחיכלא מוחב תבין מקדמין חנו קיימין פנימה ו
ולחנוחו מיכוח מקדש ביחנון ומקדש חבי כיון דחיהו מסחלק דהוה
כנוד ולבעלה לחיעובא בכיכולא הוה הכה לון וחדיק לון ושיני לון
דמסיק קדישה בכלה ת"ר ומבי פחוך הנולה ההוח ולחדני דלבקדי
לבי הוה בחוך הנולה חמוחי על כהר כבר דנוד ובניך דבסוף
מיחי ומשובי ולא לחנוד בקדמיחיה דהח הוח דכחיב ובהר יהיה
ובכו יהדב בבית ליחנון וכפ בבית שבי הנח דת הוח הכה חת
שבי לחיכלא מוחב דחיהו מחב דבשחיה וכו' בחנין קדמיון כד חלי
כהר הוה מסוך מיחוי לחקת הוו ישחחל קיימין בכלחיהו דדכחיון
וקדבין לבקדיש על בפפיהו וכדין הוה נחית מלעילא דיוקח דחר
חדיה והוה חחחון על נבי מדבחן דבין על טוחבי לכיל קדבנין
כנבר חקוף וכל בלבין הוו מחטחרין קחיים ולח נפקין לבר כיון
דנחרחו חובין חיהו כיוחת לנו דבנין דלחקת וקטיל להחוח לדיק
דלח בחי לעיכב ליה טדבי בקדמיחת כפיהו דבטדח לחבדל בוכל דהוה
חת הלחי ודלי לחוך הכור לביניהם דבטדח לחבדל בוכל דהוה
הבי הוחו בטדח לחבדל חת בקח ושבדת לחד בלבח לבילל קדבנין
ומה חנו' דהנוח לחדיה לוביל דלחבני לחבי לחדיה ומה שביה דהנוח
בלבה בל חת"ן דלחו' חיהו בכלל חדם שה בלבח ולחבי בלבה ע"כ:
והה תבין ת"ב בחיחנת ע' ק"ל ת"ם קניהו נחרחו דלחבדו כ' לחבוחן
דיחנון בית ליחנון ובית חבי ולחיהו נבריהו דנדיק יחדב ובפו בבית
ליחנון דלחיהו בכיחת' וכו' בנין דלם בלק חבים כבניהו דו' לחין בוק
וכו' ע"ל דף ת"ה חפם קניהו ונהדר דכפיק ישבון דת כיפה להשקו' חת
הנן חת שכיחת' וכו' ע"ם עד נחיחת ונם ע"ל דף כ"ו ע"ב וטוב לחחלבל
דו' עכחיות דלחנחיבת' ונם ע"ל דף ו' ע"ח וכפ"ב כי שם חקור ושם
בלמוד רשעים רבו מיכל נבריל וכו' · נם שם ד' לחריה לחימון
מיכל חריה וכו' כי שם חפוחים בבילוד · כוח תבין כי שם
דשבד הקדושה ד' לחריה ד' לסוד ד' לשבר וכו' על ד' סטרין דכר בם
כנד חלו ענן חבחית לק ושיחה דבהון דעיק רוח מסרה היינו קיול
ולכך כל יחן שיהרל היו טוחים היה יוחד חחין לריה היינו חיכלל
כהלה הכה וכו"ל · ובחלוד רשעים הל"ל רבה חיחלה לחימון
מיכל חריה וכו' כי שם חפוחים בבילוד · כוח תבין כי שם
דשבד הקדושה ד' לחריה ד' לסוד ד' לשבר וכו' על ד' סטרין דכר בם
כנד חלו ענן חבחית לק ושיחה דבהון דעיק רוח מסרה היינו קיול
ולכך כל יחן שיהרל היו טוחים היה יוחד חחין לריה היינו חיכלל
כהלה הכה וכו"ל · ובחלוד רשעים הל"ל רבה חיחלה לחימון
ע"ם שיהן הנחוך חן סוד בוחר בעל ידי השבה בחבחוע כוה ו' ה"ן
יהו"ה כחשר הכל חבחחר לעיל דף ה' ו' · ונם ע"ל דף ו"ח ע"ב
ומשבילים יזהירו כחם עוסקים בכוד התורה יזהירו נישבחיה בחל
כוחבי נישבחיה ע"ם ה"ה ב"ן וכו' ובוח כחשר הלרכתי כי
כלהו חיתחהן כחיבת דחיהו שביכחת ובם ד' ע"ב ושם ב"ן ונ"ל
דף כ"ב ע"ל בסוד המבשבילי יזהירו חיך מלקח בכחת בחתוחי ובינוקי
ונוצחי כי שעחים הם סוד חון דת"ק ובדין להמשיך כוד חור חון כל"ל
ביחין הם ת"ח בחוחין דל"פ ע"ב ושם ב"ן שהם יועלם בחינוחם"ר וכל"ל דף
י"ח ע"ב חשר זה סוד וחוכי בעם חל ספר וכחשר כתבתי לעיל
שים בחוכי יהושיבע וכתב וחת וכדין בספ"ר : ולזה בקיוני
בחוכבת ערובין דף כ"ח ע"ב חיין ובקר חיקון מבליים הרבה חמי
עולם חשר הכי חלבשר כתחלבם בחיבה חורה דומה לבפיפר שחין
חומים עד שבח שלמה ושעה חומים וחיהו דבחיב חיין ובקר חיקון

ומבלים שעשה חומים לחור ס' רס"י חומי' כלי שלחומים חיחו בם ע"כ·
לפ"ד מבוחר כי חפם קניהו שבחרבתי בדף כ"ב ע"ד ע"פ בחבי
רחב"י ז"ל שחתיול חחר סוד שביכת כלים ובחין ז"ל ענין סבר חויים
שהוח רחו לומיר חפין חורה שבכתב לזה חין בו לח בעשים ולח
נקודות וולחי חנין וחוחיות והבנין ענין טחת"ן בשלם השקודים
הם החוחיות הם הכלים והנקודות הם הבעולים על הנקודות
שבכתב כת"י הבנב שלהם ובשביכת הכלים פרחת החורות על הנקודות
הנקדת בפם ובשחרו על הכלים והם כת"י חנין על החוחיות ולחחר
כך בחת הת"קין יפת חוד ת"ב בחדב חחתת ת"ק והם הנקדת טעמים
וכו' · וט"י הקריחיה בלחם קודש ומעתיק כו בסוד ת"ת שהוח
סחורה שבכתב חת הטעמים ואת הנקודות ע"י קריחתו ולבן תרחה
כי הנחעמים לו הנקודות יש להם הרעה ובסוד הקריחת הם מרחים
בחת יחיות הכלים שחוכו לחחיות ע"י הטעמים שבהו ונם ע"י הנקודות
שחוכו וכו' : ענין לעיל כדף הב"ל נם ענין לעיל דף ק"ל ע"ד לזה
חקשה שביחיה חורה דומה לבפיפה שחין בה חומים חורה דייקת חומים
דייקת עד שבח שלמה ועשה חומים לחורה ובבחות שבוח הב"ל של רס"ח
נימנין ונם כ"ן הוח נחיו בסוד חומים וכב"ל דף ה"ו לזה קחשה שם
בנמ"ב ע"ב הב"ל חחר רבי יהודה חומר שמחלל בחנחה שחיקון שלמה
ערובין ונטילת ידים יחלה חת קול ולחחר הבי חם חכם בבי ישחיו לבי
נם חני עד כחן · כי חיחה בברחת קדושין ע' קש"ו לבקש ·
חחה לך לחחר לבי בקשו חני חת ענין"י לבקש וכו' · חבל חני
קרית רבי חחתר לך לחחר לבי דוד חלבת לחחר בהן בבחת יבחיל לבקש
חלבת קדישת ונחלי לחחר לך לחחר לבי לבני חלחת ולחזר לון לבי וכו ·
עד כחן נם כן חלבות בקרת לב ונם "בפרחת בחתן ע"ת ע"ב ע"ש
דחבחה בניים בחבחה יבה לחין בחבת בחיות ולחיהו בחיב לח יבל
עיט לבלול ל"ב בחיבות לחיהן ל"ב חלבים חם"ט דבחיב לח בקרחי
בסוד וכד חתבלבלן בחלבות חתקחי לב ודת בסוד לעילא ל"ב לח בת
עד כחן : כי זה בחבתי לעיל בל חחולול בנט"י ובקר ון הבולה
לסוד הב"ל כי זהו חלבות לי"ו בעולה ובלחר יריס עשה לח יהו ונבר
יחבחל ובבחיה כי זה בריך לחחדיך לחלבות נם הקדחתו ולחי בתוך
הנולה כי כ"י בקר' חל"י ולזה קחשה בשעה שחיקון שלחה בחוכון ובט"י
לחיהו לסוד הב"ל כי זהו חלבות לי"ו בעולה ובלחר יריס עשה לח יהו ונבר
יחבחל ובבחיה כי זה בריך לחחדיך לחלבות נם הקדחתו ולחי בתוך
הנולה כי כ"י בקר' חל"י ולזה קחשה בשעה שחיקון שלחה בחוכון ובט"י
ע"ב ע"ל דף ט' חחלה עד סוף דחמים בל חחולול בנט"י חין לו
חלק בחלבות ולבך בחחבחת שם חלחר בחרבת שחות ע"כ על בבחת
עלבחיה דלוביית דלילין דחמיים בה דבו ידיהו חיכה וכה תבין
מה דלילת בחוכבת בחבות דף ט"ו היה קורל לח שחב ולח חחמיב
לחזכו לח יבל כי חין לבחול דף ה"ב ע"ח שחב חלבות בקרת שם כי יש
בה רס"ח בילוין ושם ב"ן בל כ"ל וכו' חין שם · ולזה ענין לעיל דף
ל"ט ע"ח ולבחיות חתיבות שחב חלחר לבך בבחבת ק"ם בחרך
להשים יד על הבחיים והו ק"ם של רבי יהודה חחיים חכיה ידיו בעיבו
חין לעיל ולזה בלפי ובבחות שבל זה הסוד לבקר קן בחלבינו
כחבר הלרכתי לעיל וכב"ל נם חין לעיל דף קי"ד ע"ח בבילוד
פרושה פרט ו"ם ע"ם דבריה כלבחים ובבחות שזה הסוד בחנלה
בבילוד בסוף ובבינו בן יהודע בן חיים ח"י רב פעלים וגו' · עד כל הסוף
לחד ובבינו בן יהודע בן חיים ח"י רב פעלים וגו' · עד כל הסוף
חחלו כל סוד הב"ל לחריבת הנלות ווזה בקוק לזה: והנה בהלכות ערב
רחם חחד דף קל"ב ע"ב הלרכתי כחחלר פרחת בריחטת ע"כ"ו בסוד
כי"ם חבחרון ובבחו לזה בחשבתים סוד וחלר הב"ל לחיהו בבחו
בחבחוב ח"ה ווה"ב בן יה בקליפה על בסוק בני בכר ישבו ולבן קרחם
בל"י כי כיון שיש בקדושה ב"ן בחוח ח"ב בן יש בקליפה סוד בלב
בחיבחיה ב"ן חשר בלחר בחחר בבחי הבילה בבפיו ועד בלב ויחדתי ע"ב
ושו לריה שלב יו לח ירח ו"ב חחלחר בריחת חחתן ע"תקו"ן חחר
בחחדיך בבילוי חלחר שבלבתי לעיל בהלכות ט"ב ויה בחחבית
חיחיבו בבון יהיה חד בית ע"י וכו' · וכלה חולקים חלן דחמיי לית
וכו' · ווי למלן דיומין כד יתבב לריה דבבחו לחתבחת
בבוקבת בל חבן בשעתה דיבחונין בחחת על הבות שעתה בחיב
לריה שלב יו לח ירח ו"ב ת"ת בקדמיתה בחיב שלב יו לח יריח ו"ב
ובהבות ושבת בד יפוק לקבלה לבחחלן בחיה שלב יו לח יריח ו"ב

חלבים דבר יו לח יבבת שבחת שעתה בחיב

במחחר בריחת קדושי"ק ע"ש

מחחר בבריחת בחחם ע"ת ע"ב

מחחר ולחת חתן ע' תקו"ן

נמ בחחבת ערובין דף כ"ח ע"ב

ונסב מילי הוא אלא קב"ה ונו' ונסב מילי הוא אלא קב"ה
סב מילות ונסב מדיקים לתורות כתתר כדין כתיב אלך מדיקים יולו
לפניך יסבו מדיקים את פניך ע"כ - וז"ל הבית יוסף ורמז שכל זה מיוסד
עליהו בפרט פיוסים אלו כי ז"ל של מהר"ז ז"ל בספר היחוד ע"ש ל' הק' ק'
וק"ו עבוד היחוד שיתמדתני לפניך ובכל לבותו כתיב כי עיקור
זה פיחוד הוא כל אותן המדיקים יום מן ר"ח שוב עד יום כפור כי בכל
אותן ימ"ם תעניות שמתענה אדם בימים אלו לקבל לחיות עניית הוא
בדעת כאמרו"ל והעניו כי באותן פיוסים בתפילות הי"נ עיקורי דיקנא
ואתפלים למלוה לו מקרא את הענין בכל אותן יפיוס ולכן עיקר עניית
זה היחוד הוא כאותן פיוסי לחה ס"כל וירא ע"ם ד"ר יהודה בן הרכו
על מדיקים כיון שרואין במעשיהן כדאי הוא שתלוה בשבל ולהתפלל
ולהקריב כל חלבו ודמו לפני מזבח ויקבל ממהם ולהלה על אדם
בחשון כמסירות נפש שהם העמידה מיד שמונה עשרה תכון אדם
להשתחוות למלוה ולהקדש כאדם שיתפלל לפני עד שתשתלקין ויתחו בשבל
פדין ע"כ: כי ליתיה בשר ודם ע"ל פתח רבי יהודה ואמר כי יפתח
חים לו כי יכלה לים כור מה כתיב בתריה בשבל הכור יפלם ונו'
ומה על דא כך מאן דנריס לתפלתא שלמות בתשובה שלמה ונו' וכו'
והתפלת התשובה הוא תעניות כי בזה תבריע ימי הדא כי ז"ל בפרשת
תולדות יצחק ע"ש ל' וכן בכולי האי כנין דיוקא דקרוס כרוך הוא
לה ליתרעי לה בשמיתת מכל כנוסיה לה דסה בשמיתת ליהי דאיש
לכשמיתת ונוסף לחו ליהו להתשוחה (ס"ת להתחדשה)
לעילא ולתק על נב דדיוקנא דנוכח בדוק עלאה ליהו עיין לעיל
מה שכתבתי על פי ס"ת יתרו ע"ק ט"ו) וע"ח כוונת דקרוס כרוך הוא
הוא לה ליתרעי בנשמתיה דכר כי לה בתחבת סה אחי לנוסף בנין דתשובה
כשמיתת דסה בעוד דבשמיתת עם נוסף בשמיתת לה יכלה לשלמה
וכך לה ליתרעי נוסף כשמיתת שלמה עד כאן - ובכרמת יוסבטים ע'
ר"י אסם קרינהו ותתם דהדקים ביהוד ולה יוחנן בע"ז ובב"ד ובכת
לשלמים יהיה לשלים לחרים כלתי כי' לבנהו וכתב שתם קדושת
דאתקריאין שבת קב"ה לשלמה בהדיהו קדבנין קתי' כתב דאתתר כי
עליך הורגנו כל היום בחשבו כאין שבתה וקדבין נרחיהו בתעניתא
דשיעור חלבה ודעת דתעניתא לחיל חזיה יהיד שקדבני דבעירין דשה
מתעשט דשת וחלבה וכו' - וכאין חיכון דקדבין דיחין דלהן קדבנין
קדש ל' בלל לילה ולילל וכו' ע"ש - והיה דברים כשלשלת תעניות
יתודה על מה שחטא וכו' מתורות ח"ד בי' למה תכעים כי התיזהה
ושתחר על כל העוון שהוא חוכה חטא ושוכה להתעורר שלא קנת שבעלמו
חטאו חין המעלות מעכבות הכפר שקפרו חייהו לאלתייהו בית חבל חין
פותחין בו את המלובות לדורות את תורה ע"כ וכו' ע"ש - וע"ל כדמיי
ק"ם דף ק"ט ע"ב כי מכיהם שנוש כתב תלולה מתחר פרשת
משפטים ע"ש ק"ע ע"ב לפי תנא כנאת הבעל"ת כתחת הבעל ק"ה למזכרי שלחת
סלוק בדעותיה קנוקב ונייר כל כשאתין דיוכון וחיכון למיהב בבני נשא
לבתר ולבתר תתניירו קתי' וכו': בשעתא דעזעו ומבייהו קני קדוש
ברוך הוא לסהוית בשתת ת"ל עלי לדוך בבן בנוף בבן תתיבת קנוקב
אחרי דעלמא די ואתת לעלמא דאתת בית ולא חיכך לעלמא אחרת
דשתעבדון בי ואתת מלובלב בהיהו תחר לה קדוש כרוך הוא מן יומיי
דשתבריות ע"ל תתבריות לעתיד בשעה שלמא כיון דאתת בשתת
כך בעל כחדך כאתת ועלמא תתן לנוהיהא דשבת שיש לבעל עלמא
חשתת שכי לתשיהם לבני עלמא ואמרת חזו כאה אם מאריכון עליהו
וכו' - ומי יתכור לים דת קב"ה את כתו דת בשתת קדושת : לאתם
לתהוי תשה משתעבדה בהיהו בשתי שלמא כיתו מהיהו בשתת לאתם
ואתת לבשתת עלמי עלמא לת תנת כשאת השבדים לת תשוק מטוכפת
בחובין וכו' בנין דכר בשתתין בלקין דתדין ובשקין קתין שהלי עלמא
כל בשתת ובשתת עלמא בשבשה וכו' - ולמה דת תיהי היה בשתת
דשלמיה ואתת שלמא תהא לשהות נוסף דשבת וכדין כתיב ל"ו ישראה בוה"ו
וכך בשבת היה בעיני לתורי דקה לשתלמא בחובין ובשוקין דחשלין
כדין לת ישראל בילף ואתת לבי תדיר נוסף תיהי לת לתורת
לבניהם עד כאן - ועיין לעיל בהלכות שבועות מה שכתבתי אתחר ס"
רם בסוף אחרי עלי בשבתי לך בקרלי לך כ"ל דף כ"ב ע"ב אתחר ס"
ויקבל יוסה דבותת לשבועה ס"ם בתיבות תוכלת ע"ב וב"ל
גם ט"ל דף ו"ו ע"ד מוסר דף כ"ג ע"ב ודף ל"ח ע"ב ס"ג ז"ל ס"ם ל"ה
סיהה תקוס והדרת בני נקן ע"ל דף כ"ח ע"ב ס"ג ז"ל ס"ם יש"ר
תתבת אחרי עלי בשבתי לך בקרלי לך כ"ל דף כ"ב ע"ב אתחר ס"
ויקבל יוסה דבותת לשבועה ס"ם בתיבות תוכלת ע"ב וב"ל
גם ט"ל דף ו"ו ע"ד מוסר דף כ"ג ע"ב ס"ג ז"ל ס"ם ל"ה
סיהה תקוס והדרת בני נקן ע"ל דף כ"ח ע"ב ס"ג ז"ל ס"ם יש"ר
לת יתרעי לאלת בשמיתת ע"ל דף כ"ח ע"ב ו"ל כי אדם שלמה נקן

ע"ב ויראן ע'
רם"ד

ע"ם תולדות
יצחק ע"ם ל"ל

מאחר כפרשת
משפטים ע"ל

מאחר ס' ונלה
ע"ם ל"ל

מאחר כפרשת
משפטים ע"ל

ע"ק ע"ב

מאחר כפרשת
תשא

ע"ק ל"ל

דקדוקי תורה ודקדוקי סופרים וקלין וחמורין ונזירות שוות ותקומות
ומשלות כוכבים וכו' ושיחת מלאכי השרת דבר גדול ודבר קטן דבר
גדול מעשה המרכבה דבר קטן מני' מלאי וכתי וכו' ואע"פ כי' כוכב
ומזיירי' מיום הדין בחיוב דרך מוליכין אותו וכנ"ל . וה"ב מה נעשה
לתכמו חוובי קיר ומפ' תניא דף נ' ו' ל"ת כי הוא מטי לפלי
דף נ' קדת בכי ויאמר שמוא ל שמוא ליה הרגתני להעלו' אותי ואת שמואל
הבבי' היה מתייר' מיום הדין לכן עת"כו . מאי היא דכתיב ותאמר
האמת לא שמוא לאלהים יוליתני עולים מן הארץ עולים תרי משמע
חד שמוא ואיהד דאזיל שמוא ואיתי' למשה בהדי דלמא ח"ו
לדינא קא מתבענא קום בהדאי דליכא מלא' דכתיב בתוריית' ולא
קיימתי ע"כ ; לזה מחכם עיניו בליעזו ולשוב עשוכה שלימה ולא
יאתין עד יו"ד הדין הנס דלתי' בלבוש בפי' תקע"ח ומזו לרמז קולהמתפר
עללבוש לבניי' בפר"ם אין מתעכבן כלל ולא מתעכן כלל בר"ם :
לפי שלמתו בטוחים בריחמי הש"י ובמקדימי שיכה לותם בדין פר' מי
נוי נדול אשר אלי קרובי' שיו כה' שהימו בכל קריאתו שיו ע"כ . לבל
נע"מ ס"ק פ' רחף תרחם מה דאי' בגמ' מס' ר"ה פ' הפרה דף כ' ת"ר תניא כל
המוסר הקב"ה ותרן ווותרו חייו שנ' מוסר תיסר פעמים כי כל דרכיו ונו'
שלא הקב"ה מתרחץ לף ונכה דילים ע"ל דף כ"ב מה שכתבתי . וכי
מיתורת פ' ת"ת ע"ט פי' מתרחץ לף ונכה דילי' דוק' מה שמוא חלק
שלו חלקו בחמת היא בכמה הקדושה חלק ה' שמו חלקי ה' לחלק כפני
וכפיולה מתרחץ אמו ושעבד לבניהם שלותי הדין שלא יגבו חלקם
בדילוי להם מהבוטח בעוכיהם קשיס בכת ת' שלא כפרעים ויומו הקל
תחלה למען יתעורר חלדם בתשובה ויעלו חלק אוזי מכוקה מכל מוס
לבלתי ידח ממנו נדח וכו' ומשני' הכה כל מודים שאין הקב"ה ותרן
שלא דן בדחמי ע"כ : דוב תבין פי' בסוף כפ' ולכן ואמרה לבי בו ביום
פי' קטון כפ' הסוף ושומתם והסתרתי פני מהם והיה לאכול ומצאוהו רעות רבות
ולכן ורעות ואומר ביום ההוא הלא כי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה
ע"כ ולפ"ד ת"ש כי הקדמוני כי הקב"ה מתרחץ לף היינו מעכב לנבחי'
שלותי הדין שלא יגבו חלק הדלוני לכם כעובדי קבי' וכנ"ל וכמו שאמר
ומצאוהו נזרות רבות ורעות וע"ז קאמר כי בעשם שמתרחץ לף כדי שיפת
חלק הלזה מכוקה מכל מוס וע"ז קאמר כי אין אלהי בקרבי לבדמלוני
הרעות האלה והנה בהתחלות הסליחות אמו לותרים סוגיא תפלה עדיך
נע"ב ק"ק דמס כל בשר יבואו כי אתיא ביומא ד' קאמר דף ח' אמר חזקיה אין תפלתו של
קטנה דף ח' אדם נשמע אלא בשר שנאמר ביום ההוא יראה אדם את עושהו
ואדני בשמתו יבין כל בשר להשתחוות לפני אמר י' ואיזהו בשר
בשר שאין יכולו להשתחוות להתעלם לותם
שאם בשר יכולו ויתעלמו כי אם בשר שאינו לפני לבוש אדם לבוש
ע"כ . ובי' אלתרות כיוצא בתקנת השבים שקוראו וקוטו וכבר כתבתי
בו כוטליקין יפה הסיבו תפלה קופה של מרעים והדל קושו (דחל"ב הוי
כשובל ודרך בידו כי מרך להעביר הכתם בתפלה) ומי שוכה בחיוי
לעיני הרך לחים (כי הלא הקדמוני מה דאיתא בפ' בשם ע"ר ס"ד והוה
לתקדיר הרך לחים כלומר תורך לחבין והיו עתיקא דעתיקין לתקדי
נפ עכתם ע' לחיים דאבין ע"כ : והקדמוני ע"ל מה דאיתא בפר' בכתם ע"פ"ח
עת"ח לוחבי' ענן ו' דתיבתא דכל ישראל כתוב בכל מקומות שבו ומבין דחורין כלהו
מיתקבלי הש"ת כי' תלהו בכל מקומות שבו ש"מ מוכיח עלייהו
בתרי דלחיה כתר עלין וכו' . ולזה קאמר מי שוכה כחיוי לעיני הרך
לחים היינו מיעשה תשובה שלימ' עד שכעסך עליו סוד הרך לחי שהוא
סוד הכתר לן מעות יכול לתקן חטאי קנקנתו שקבלה על ידותו ונ"ם
לם בתנגב' כל בשר עוונו חים בכתו וכבנוסיתו קורם מיקון כמו שדרשו
מבני מיכה תקום לו יהדר עניו כשיכה ומן מהודר בתשובה מוקדמת
ליכה לילילה וכו' . וכבר אמרו רז"ל כי גם בשעת מיתה מועיל התשוב'
כלכתיב תשוב לתנוש עד דכא ולכן בו מוטליקין דורה כאה בחיתכב הלה
כלים כאים בחיכרים שכם כלי המיעשה לאה בכשעת מדם
שכתוכרות שלא מלקים הלה ודלי מרחיבין דעתו של אדם להתקבל
בתשובה שלימה ע"כ . ובכשעת קדושים ע"ק ר' חייא פתח הלא תכון
לל קדי הגם הוא הם ואל השני ואל תשלחתו של תכון וכי אלון יהיה לל
תכון והל כתיב כי עינו על דרכי לים וכתיב גם בשפתים
ונאני לל אלהינו כאם י"י והל בכלל תשגח קדוש כתוב הוא וכל שובדין
מסתכל ועיניל בדיעת על כלהו אם טב כש"ה יביא לאלהים
בשעשם על כל מעלה אם טוב אם רע ומשם אחר לל תכון
כי תכונן כל כר גם כאי לשתתורת ומחובני כנין לל יחשוב קמי קדוש
ברוך הוא ת"ח כר גם דעביד יומא סליקא ויומא אחרא
קב"ה ואתחיב מלעביד לי וקב"ה אני לה קמיה לאחשוחי בכל

ויאמר לאוטבת ליה בניבי עבר על פתגמת אורייתא סליק עבירה
סלקא קמיה ואחדש אחת מלכיא דעביד לי וקב"ה אני וקיימת תיתן
לאשוחי כי לשלישי הכ"ד וירח י' ויאמן מכעם בניו ובכתיבו מהו וירח
פירוש דקיימת קמי תב בתשובה מה כתי' נס י' העביר את חטאתך
לת תמות דעבר הכתוב אחוב מקמה בנין דלת יסתכל כי לאוטבת ליה
ח"ר יוסי וכן מהכת נכתם עוכך לבניי ע"כ . ולזה קאמר הכא אשי
הוכו רש מעלליכם ומנד עיני ל"ל שתעביר התלאך רש בתעביך הרעים
כי הוא מקטרג ואח"כ למדנו והנה בספר לותות הבריית דף רכ"ט מביא
פשם הרוכם ומדרבי התשובה גדיך להיות מוען תיתך לבניי י' בבניי
ובתתיתיים ועשה נדקה כפי כתו ומתרחץ הדבש עין מדבריי שחט' בספ
ומשכה שמו בלומר כלכן אחר הוא ואינו לותו הלום שעשה התועשים
הרעים ומשכה מעשיו בלבם לבשובה עכ"ל ואקשר שזה הוא מרומז כי
התשובה הוא פוס ני' קול נס ני' ממין כי עיקר התשובה שיהי' בבניי ונם
יעשה נדקה לו מעבירין את דוש סנגיריה והנה שחעתי בשם בעלון כי'
דחי' כמוסרה לור מרגא פיוויוש כי פוס קול ממין ני' ואת וע"ו כי' רמז
בוחת יבח להרחן לל הקודש היימו תשובה תפלה נדקה לו היו מקרבין
הגאולה עכ"ד ולזה קאמר קרח כי לו קבמו יפציל את ואת יבימו
לחחייתיה רק חסרון וכסיל לח יבין את ואת פנה דלה תרחץ כפרשת מאמר בפרשת
כח ע' רי"ו פתח ואמר כי כשעני אדע ואחלתי נגדי תעיד כמה חיית לון כח ע' רי"ו
לבבני נשם לאסתמאל מחובייהו קמי קדוש בריך הוא דבח לבתקופי אחמת
בר בם הנוס הוא מוכתי' לעולת ולא תתחתך בר בתקופי' בניית כל"ת
כי אם תכבבני בכתר ותרבי לך בורית ונו' : ת"ח כיון דאמר קמיה
קדוש ברוך הוא נחמת אדם יעביר הסימן וכך תב כיה ונחמת תעניית
לתתקף להוא רסימן יתיר תב כיה לתתשבח הוא כתחת מתטרת
דף כ"ב דת בדין בכתם עוכיך לבניי וכו' ע"ש .

ובפרשת חמור ע"ק ב' ו"ל ת"ח כד בר נש חטי ותב ונחת ת"ם לחור ש'
חדל ותרין ותלת ולא לאבד ביש קנ"ג
לה תובני כתתגליית לימון ומפרסמי לון
לעילה ומפרסמי לון לתתת וכרוני חול קמיה ומכריני לסתלקו
כחרני דבלניה גוף הוא לעילה כוף הוא לתתת לוי ליה
דבנים דיוקנה דמלריה ווי ליה דלת חיים לילקיה דמלרי
קב"ה עלי חובי פה"ד יעלו שמי"ם עוכו ולחרן מתקוימה לו (ע"ל דף
מ' ע"ב ע"ש זה ספר תולדו' אדם וע"ש כל בעמוד ותבין פנים של
פרכה עוברי עבירה ולין בונעני דיוקנ' דמרי נס ע"ל דף קי"ד ע"ד
ניוד לדם תובני ישרל דף י"ם ע"ב ובדף קט"ו ע"ת תניתן כל פקודי
לוריית' מתלחדין בנוף דמלב' וכו' ומאן דסגיא בפקודי לוריית' כמאן
דסגיא בנוף דמלב' דמסיי' כפ' יתרו ויחמ' פל"ל ע"ק ב' וכתו בעבודי
הלבבי כפוסעני כי מתם וכו' לאר"ם הכו' לתר דאיהו חב לגבי הכו' לתר
מוח נלי תובני ולא"ם קב"ה מוח נלי תובני בקב"ה הם הקב"ה נלי תובני
דכתיב יגלו שמי עומו לא קב"ה ולארן מתקוימו לו דת כ"ו וכו' . נס
ביוחו הב"ל כד בר בש לוול בלוגה דמלרי לסתלל בפולתני ומדמן ליה
מטוח ת"ר כלח מכסין עלי עלמין ומתתין דת לקדי כסוי חטת והקב"ה
ר' לבת ע"ו לו הכי תכסה חטוח מכעי לי' מהו כסוי חטת' שת תרי מלין
דחכמת' לית' ותרוייהו כי חד כמוה דתניון דסודרן טהרן דכר בש
עביד כהאי עלמ' עבדין לי' כהאי עלמ' לבוש קיר' עלמ' לאלהא לתתלבש בהו
וכד בר בש לתתקן עובדין כישין ואתנה כי קב"ה ובודוי בישין סניחין
ואיהו רשע דחסתכח חטוח קמי מלרי ותוהו על לחיון דשבד בקטית'
דת לתתביד הוא מכלח מהאי עלמ' ומעלמ' דאתי ום עביד הקב"ה
לחיון טבין דאיהו עביד כאי חטוח בקדמית' שת קב"ה תב"ג דאיהו
חטוח לתתביד לחיון טבין ומכין לת לתתביד לית' בדוק לחול
בחוטח ת"ר כלח מכסין עלי עלמין ומתתין דת לקדי כסוי חטת והקב"ה
דאבד כאי רשע וכו' הב"ד יכין רשע ונדוק ילבש הוא חטוח לתקון
ונדוק לתתבני מוח דאיהו תקון הב"ד כלוי כמלח הוא מוזל
דחטוח ע"כ . ולזה אית כ"ם בפעולבי דף ע"ג דהב"ר ורח ואומרי לי' לתני
רב יוסף אלו דכתיב תשת חושך ויהי לילי' זה הב"ה שהוסיף בלילה כדי
תיהום כל חיתו יער אי רשעי' שבו שהוסיף לחוי"ר שבישר (ובי' על חזיר
שבישר ע"ל דף כ"ה ע"ג מכי' נע' הב"ל ודף ם"ט דוף ע"ד ודף נ"ו ע"ת
לבבל נאמר שם להשחית עדי עד) תורת השחת לבדיקי' ע"ל דף ט"ו
ע"ת כי ת"ש מן' שחת ע"ם ובי' תורת השחת שהשחית יהרת כי בעת נלות
נאמר תשך השחת בכאתו כי הוא מוד ושהיר תבשי תלבש) ואתפלין
רשעי' לבישכם וע' תעוכתן יהיכון אין לך כל נדיך ונדיך שאין לו מדור
לבי כבודו יפת אדם לפעלו יכאו נדיקי לקבל שכרן לעבדתו עדי ערב
ובי' ר"י תעורת השחת לע"ה בע' ערב עד יום מותם ת"כ : ובזה

ובזוה"ק נמ' בשם סבוה"ק דף כ"ח ע"ב דרש ר' אבחס בר יוסף כי כל
מצוה ותורה תורה לומר לך מה כך תיכון מאזור שלח לפי שעה תלך
מצוה תיכון מצוה שלח לפי שעה ואח"כ תאזור מאזור לשעות תלך תורה מניעה
לעולם ואומר בשתלבכך תשחה תזהיר כשה"ן בשכבך תשמור עליך וזו
בקבר והקיצותיך היינו תשמיע לעפ"כ ואמצל לחדש שיחה מהלכך בדרך
ביושבך בילדך ובשכבך ותשיחך עם הקונים וכו' ותיכון יומך כחיה דרך
הוה מהלך בודאי לבוקר של אחר בוקר כיומך עם הקונים וכו' ועדיין
מתיירא מחיה רעה ומן הלסטים (כי חיה רעה לשת ומכוסים בחדרים
הוזלת דכים חלליה הפילה ע"ל דף ק"ל ע"ב ועי"ש ודף ק"ו ע"ב מאחר
ס' כתקוני ע' רכ"ח ונש דף ק"ח ע"ב והשבעתי חיה רעה מן
בתקוני הארץ ומן הלסטים היינו לבטני' כנ"ל דאשכול חותם לבטני' שמקרבין
ע' רכ"ח תיכון ותיל"ב הורגין את הלדם ועל כרחיהם שו קלתר אתייר' מן חיה
רעה ומן הלסטים כך לקיים מצות מיכון מצות פורענות הניע עתוד
בשחר ולף כתן זכה לתורה מצות מן החטא ומן היסורין ועדיין תיכון
ידוע בתיוב דרך חוה מהלך שיחה יבבנו יפרו לבטל ויסוב עליו יצה"ר
ופורענות מניע לפרשת דלכיס ומס הגיר את דרכו ולף כתן הניע.
ליום מיתה ולא פירש מן התורה כד יום מיתו מיכול מכלם ע"כ והו
מי לדם כי יחות בלהל על תורה והו נ"כ כנמ' לם פנע כך
ומכוון זה יקדיל ק"ם מס ילך מוטב ולם לאו יוסבו לבית החדש
מאחר ס' לילל מוטב ולם לאו יכבוד יום החיתה כי חית בב' מקן ע' פת"ת
ע' תקון ע' נ"ט בעי חדוותא דאורייתא ויע"ל תדוותא דחמרתא וכלופין ונסות"
דרוחא וכנ"ל בעי כד כם לאהנות לי תדיר מהמהן יומא כחא יומא
דדיכא דחושבני' יומא דלית ליה לבר כם לאהנות עלי שלא עובדין דכסדן
דלויהו עביד בהאי עלמא כגון דיגין עלי בהאי שעתא ע"כ תכלי
יש עוד תקוה להכלל מן כלב ונאמ' כם לקיים עם אחל ופתן תדרוך
וגו' וכי תיומא היילך ולקומך כי כי תשק ותשלמהו לוזך ימים תשבשבו
ותלוהו ביומותי ונס ע"ל בכסוק תצריך ישראל מהכטחה על המיתיתו
תדרוך. והנה לית כל"ח בו' תקל"ח ויקדקדו לחר שליח נבוד
היותר הנון והייתר נדול בתורה ובמצוות טובים שתשפר להמלא
מיתפלל עליהון ויוויים מדלים. תיהא כפ"ו ויקדל ע' ס"ע
ויקדל ע' כ"ט לם הכהן המשיח יחטא דל כהן לשעתא דלתתקן לשבודש ותשתכח
כי תטאה לחשמת העם גוא דהוו נדאי ווי לישיון דמסיכין עלי' כי
בנוסח דת דשלוחא דשבודש דחטו ותשתכח כי תטאה בנין דשחת לת
תשתכח ואלו נבי קב"ה ווי לישיון דמסיכין עלי' וכו' ת"ר שעור חטיכת
לחבת בחיה דע"ה ויכ דלא נבי למשמש בלשתא אכל בר כם שלח מי
קלי עלי' תלתת יומין קודם לדהאה ליה דל' שחטון הוי חתר הבי
בשלמות דהאי בר כם דחיל מדכתי' התכפר עלמ' וכ"ם בתקיעות
שופר' דלא מקבל תקיעה אחר כם אלא אי הוה חכם לתתקע בדוא
דתקיעת' וכו' דמסייס בהאי זוזא בנין שיחה לחשתלח בר כם לם מלים
מכלא דידע תורתי דשלב קדים דידע ביקרין דשלב דיכבי עלייהב
בשעות כהאי יומא ולשמוע קול שופרא בכלהו עלמין בכוונה דלבות
מחכמת' כדעוות בשלימו בנין דיסתלק דיוא על ידי מן עלמא ווי
לתיומן דשליחא דלהון לת תשתכח כדקל יאות דהא תוכי עלמא תתיין
לאתכרכא בניכים וע"ד לם הכהן המשיח יחטא דהוא שליחא דכל דיכין מסתלקין
על ידי כ"ם כהנא עלאה דעל ידו מתברכין עלמי ותשתי ע"כ
ולכך מנהג של ישראל בעוה"ר היות לתתפלק קודם ראש השנה עכ"פ
לכל מי שיכן לו חיוב תפלה תו מדר תקיעות שלשה ימים ויש"ק ימים
שו בתשובה ויהיה פנוי מכל אשת ומתן רק יחפר לתקן את משעו
מה דחשתר לקיים וכפר בעדנו ובעד כל הקהל ולא יהיה ח"ו סום
שלילה בלבו על שום לדם ובלחי כח"ו מי כל"ל וכן נהוג שיונילו כל
לדם בתפלתו ואם יהיה לו שונא ומכוון שלא לקוניתו נס תופכנו
לטוב ויונלים (כתב כתבתי לעיל דף כ"ב ע"ב תפס קניסו קודם
שיתחיל לתתפלל יתחר הריני מקבל עלי עשה ואהבת לרישך כמוך
והריני חוהב כל ישראל בנפשי ובמאודי וקודם שישחוד בתפלה יתודה
בקול בכי ובלב נשבר . כדי לבלתי לך סוד ראש השנה תבוא לך
מיתה ס' נשא ע' רס"ו כתבתי לעיל בסוד וייצר ר"
שלים לת לדם וייצר מלי וייצר נר מזרה בנו מזרה ומקי נר מזרה בנו
מזרה תרין שמהן לתקרי שם שלשה יה"ו לשים ומשה לתכלולו ב
בדיוקנין (ס"ת בדיוקנין שלשה לת לתקרי לדם דכליל דכר ונוקבא
שלשה וע"ד כתיב לת לדם דכליל דכר ונוקבא וכו' וכל לת לשה
כנין לתתפלפל ולסיילת ביה מתיים דסתיתת שלשה עד סופה דכל
מתיים הה"ד ויפח בחטיו נשמת חיים נשמתיה דכל חי דלסיילת ותתת

לתתקין להכל כל תקונה וכו' ע"ש וכבתבי האר"י ז"ל ע"ל דף קלד סוף אות
שכתבתי דע כי כל זה דוחים הם בהלכות ואינם יש בהחיתם
שכתבתי דע כי כל זה דוחים הם בהלכות ואינם יש בהחיתם
מחלוקת בדברי"ל הם כיונם בכוונת הפעולם הם בתפלי וכרת"ת שיחלקו
בחיצוניות לך העיקר הוא כי כאשר ידעו קודם ע"ז וכשבאו הם סוד
תרין עטרין דתפה ונפורה הנה ככר ידעת קודם שכבאו הם ע"ז ה"ה
מיחוד קודשא לעילא לתקן מחני ת"ת של היום (ויסוד זה של החותן ע"ל
דף פ"ב בהלכות תפלין ותבין כל זה) והנה הם בכללות תפלה החותן
בחני ת"ת תלה והנה את"ת זה בעשה סוד כאיר ע"ז סו"ת כמדת ושם
כתיב"ו לכבם החותן והכניהו הם הרוחם שלכם ואח"כ ירדו בנפ"י של
הבינה"ם נתנהו לו' מותן ואח"כ ושם כתיב"ו מתני ת"ת של הבינה בינה כוח
בינה ובזה בעת כניסת החותן או למעלה בת"ת של הבינה בינה כוח
הוא מחלוקת ר' שמעון ור' יהושע הם בתרי הם כניהן והבין כי
מה סבר כי נכנסו קוד לחולת דכיון שאין החכמה ואח"כ אחת דכיון
מהיות הבינה (וסוד זה לחולת דכיון ואחת דכיון ע"ל דף ל"ג ע"ל
דף ל"ד ע"ג ודף ת' ע"ל ודף מ"ב ע"ב) וכן תפלה נכנס החסד
ואח"כ הגבורה וכו' נמצא כי התחיל בסוד כוכר (והכי איתא בשמד שמד
ת"ת מתחיל מתפארי ולכן סבר בתפארי נכנית העולם) כי בתפארת
דגבורה הוא דכוקב' ומה סבר לכיוכך והדבר תלוי בזה כי הלא נבין
תחלה מהיכן כתפשטו הדינין כוו"ב והבין הוא לפי שהחסדים בניכם
הוא מבי"ע דבי"ע והנה בבינה בעצמה היו מקור הדינין ומזה
מתעוררין ונס אינן מתחילין רק בכו"ם הלא הם עיקר הדינין ומזה
נמשכו לה הדינין (כפי מבנית התוספ בתפארי נכנית העולם נמצא
מנכנסו בתחלה הו"ח ואח"כ במלכות ובזה נמצא כי דיכי המלכות אין
להם קץ והטעם כי הלא תחלה לוקח הת"ת הדינין מולם כי הלא
דינים דהכוללת תקיפו בדינים ובניהן בסופו ואח"כ מלכו לקחת שחר
הדינין ואח"כ בעת הכניסה כי הכניסה הוא להעדים כל פעולות הדינין
שלו"ה ולתעם למלכות ולו מלכות לוקחת כל מניחת הדינים לכן
אומר כניסן בכנית העולם כי בת"ת נכנסו תפלה ונותן לח"כ כולם
למלכו"ת ס"ה לך אומר בניסן בכנית העולם נמצא כי ר"ח ניסן הוא
היום הנה תלה ונכנסו הגבורו' תחלה ואחר זה מביא אומר פ' עמוד ע'
ע' מכ"ה שכ"ה כי אם יי"מכרך אלי מכורך שורותיה קשה ובוביה כ"ך מ"כ דקה
ודינין לויה ולילי ולבקר כך כנוסח דת יומא דר"ה מ"כ דקה כמ"ב
וגבורה הוא"ב תתון לתפרי עלמא (כי אם של מ"כ מרומז מן בראשית
עד ב' דכה"י) ומ"ד לתפרי כדיכיה ולבתרי כך וכו') והענין כי הלא
בתחלה היתה מלכות מקבלת מן הו"ה ולכן היתה גרושה מעמה ולא
היתה יכולה להתקבל עד לאחר דורמישות לו"ה ומזה הענין שהוא
לבדו יכולה למעלה בסוד מ"ב של הבינה בענין הסיבה שאחר מפקיד
נשמתו למלכות בסוד מ"ב והכה לעשו" שכל העלות מ"ב לדינין
להעלות מספיהם שהם ת"ת ומלכות (ע"ל דף כ"ח מן ע"ח וכו')
וגם ע"ל דף פ"ח בסוד כוונת ק"ש) ועכ"ו שהכוונה הוא ל
למעלה מלכות די בהעלות מ"ב של ו"ה לבדו ולו נתייחדו שהם
ובזה כפ נשל מאמר הכ"ל וכך
פרים לון לאחל דורמישות לו"ה (ר"ל ו"ה לבד וכ"ל) מפרים למוקד
מלאכודי דבמורו (ר"ל שהי' בתפלה דבוקה פו) ולתקון לה כל
מיקומקת וכו' הה"ד ויכול ו' להיים תיבדמה על המדם ושם ושם מהו
הוא דכתיב עורה לחיה תיעון יי' (והוא כבר הזכרתי במאמר פ' נשא
ע' כ"ח ע"ב (ע"ל דף ק"ם ו' תפס קניפו מה דאי' במאמר הכ"ל
וכן"ב בלחתי דיסיבל בלקח בנין דיסקח ביכוח ויתסתיין בהכוח חוברת
דכתיב עורה לחיה תיעון יי' הקיצה עורה להחיון על ישראל והקיצה
לאומות מוקמין לחיון דכתיב לון) ובזה יתורו פניס בפנים ולתמם
תחל אתפלה הוקה סוד מקודה מ' (והענין כי הלא ידעת כל ידעת כי
ת"ת הוא כולל ק' ומלכות שביעי (בסוד ו' ומלכות הוא בסוד
בפנימיות לבר וכל"ל דף ל' ע"ח ודף ו' עכ"ל) לכך כלולה מעשה לך
לת הוא פרצוף אלם (וסוד פרצוף זו היא סוד ואחיה לחשון בת עין
ע"ל דף קכ"ח ע"ב והנה אז הנקודה מתחלת הבנין אלם
ובעצות פרוף נחוב על י"ם בסוד אחוז ב
בת זוג ואחר זה בת עניין הנפרדים ובזה הענין כי כל התיחודים הוא
סוד עם שהי' בהכוח בהכוח לאחוד בתחיה כוונת הבוק וזה כי בהיום
מכולם דינים ולכן בהבקה דיכי הוכר בתחיה עם דיכי המלכות שבתחיו
ולכן הוזהרה ת"ל בבפרדים ולא תקשה למה צריך לפרש לפרש לאחר
שפשוט להמפר הענין הוא לתועלת נדול כי הלא כל הקדישות הם
תחוים בתוחם התיחודים שהם לקוח (בסוד לית מחשבה תפיסא
לאחרים שבקדושים תחריס שהם עומדים בתחתוניים) והנה הם קדושים
בהיותם יחדיו כי כל זה דוחים הם בהלכות ואינם יש בהחיתם
מחלוקת בדברי"ל הם כיונם בכוונת הפעולם הם בתפלי וכרת"ת שיחלקו
בחיצוניות לך העיקר הוא כי כאשר ידעו קודם ע"ז וכשבאו הם סוד
תרין עטרין דתפה ונפורה הנה ככר ידעת קודם שכבאו הם ע"ז ה"ה
מיחוד קודשא לעילא לתקן מחני ת"ת של היום (ויסוד זה של החותן ע"ל
דף פ"ב בהלכות תפלין ותבין כל זה) והנה הם בכללות תפלה החותן
בחני ת"ת תלה והנה את"ת זה בעשה סוד כאיר ע"ז סו"ת כמדת ושם
כתיב"ו לכבם החותן והכניהו הם הרוחם שלכם ואח"כ ירדו בנפ"י של
הבינה"ם נתנהו לו' מותן ואח"כ ושם כתיב"ו מתני ת"ת של הבינה בינה כוח
בינה ובזה בעת כניסת החותן או למעלה בת"ת של הבינה בינה כוח
הוא מחלוקת ר' שמעון ור' יהושע הם בתרי הם כניהן והבין כי
מה סבר כי נכנסו קוד לחולת דכיון שאין החכמה ואח"כ אחת דכיון
מהיות הבינה (וסוד זה לחולת דכיון ואחת דכיון ע"ל דף ל"ג ע"ל
דף ל"ד ע"ג ודף ת' ע"ל ודף מ"ב ע"ב) וכן תפלה נכנס החסד
ואח"כ הגבורה וכו' נמצא כי התחיל בסוד כוכר (והכי איתא בשמד שמד
ת"ת מתחיל מתפארי ולכן סבר בתפארי נכנית העולם) כי בתפארת
דגבורה הוא דכוקב' ומה סבר לכיוכך והדבר תלוי בזה כי הלא נבין
תחלה מהיכן כתפשטו הדינין כוו"ב והבין הוא לפי שהחסדים בניכם
הוא מבי"ע דבי"ע והנה בבינה בעצמה היו מקור הדינין ומזה
מתעוררין ונס אינן מתחילין רק בכו"ם הלא הם עיקר הדינין ומזה
נמשכו לה הדינין (כפי מבנית התוספ בתפארי נכנית העולם נמצא
מנכנסו בתחלה הו"ח ואח"כ במלכות ובזה נמצא כי דיכי המלכות אין
להם קץ והטעם כי הלא תחלה לוקח הת"ת הדינין מולם כי הלא
דינים דהכוללת תקיפו בדינים ובניהן בסופו ואח"כ מלכו לקחת שחר
הדינין ואח"כ בעת הכניסה כי הכניסה הוא להעדים כל פעולות הדינין
שלו"ה ולתעם למלכות ולו מלכות לוקחת כל מניחת הדינים לכן
אומר כניסן בכנית העולם כי בת"ת נכנסו תפלה ונותן לח"כ כולם
למלכו"ת ס"ה לך אומר בניסן בכנית העולם נמצא כי ר"ח ניסן הוא
היום הנה תלה ונכנסו הגבורו' תחלה ואחר זה מביא אומר פ' עמוד ע'
ע' מכ"ה שכ"ה כי אם יי"מכרך אלי מכורך שורותיה קשה ובוביה כ"ך מ"כ דקה
ודינין לויה ולילי ולבקר כך כנוסח דת יומא דר"ה מ"כ דקה כמ"ב
וגבורה הוא"ב תתון לתפרי עלמא (כי אם של מ"כ מרומז מן בראשית
עד ב' דכה"י) ומ"ד לתפרי כדיכיה ולבתרי כך וכו') והענין כי הלא
בתחלה היתה מלכות מקבלת מן הו"ה ולכן היתה גרושה מעמה ולא
היתה יכולה להתקבל עד לאחר דורמישות לו"ה ומזה הענין שהוא
לבדו יכולה למעלה בסוד מ"ב של הבינה בענין הסיבה שאחר מפקיד
נשמתו למלכות בסוד מ"ב והכה לעשו" שכל העלות מ"ב לדינין
להעלות מספיהם שהם ת"ת ומלכות (ע"ל דף כ"ח מן ע"ח וכו')
וגם ע"ל דף פ"ח בסוד כוונת ק"ש) ועכ"ו שהכוונה הוא ל
למעלה מלכות די בהעלות מ"ב של ו"ה לבדו ולו נתייחדו שהם
ובזה כפ נשל מאמר הכ"ל וכך
פרים לון לאחל דורמישות לו"ה (ר"ל ו"ה לבד וכ"ל) מפרים למוקד
מלאכודי דבמורו (ר"ל שהי' בתפלה דבוקה פו) ולתקון לה כל
מיקומקת וכו' הה"ד ויכול ו' להיים תיבדמה על המדם ושם ושם מהו
הוא דכתיב עורה לחיה תיעון יי' (והוא כבר הזכרתי במאמר פ' נשא
ע' כ"ח ע"ב (ע"ל דף ק"ם ו' תפס קניפו מה דאי' במאמר הכ"ל
וכן"ב בלחתי דיסיבל בלקח בנין דיסקח ביכוח ויתסתיין בהכוח חוברת
דכתיב עורה לחיה תיעון יי' הקיצה עורה להחיון על ישראל והקיצה
לאומות מוקמין לחיון דכתיב לון) ובזה יתורו פניס בפנים ולתמם
תחל אתפלה הוקה סוד מקודה מ' (והענין כי הלא ידעת כל ידעת כי
ת"ת הוא כולל ק' ומלכות שביעי (בסוד ו' ומלכות הוא בסוד
בפנימיות לבר וכל"ל דף ל' ע"ח ודף ו' עכ"ל) לכך כלולה מעשה לך
לת הוא פרצוף אלם (וסוד פרצוף זו היא סוד ואחיה לחשון בת עין
ע"ל דף קכ"ח ע"ב והנה אז הנקודה מתחלת הבנין אלם
ובעצות פרוף נחוב על י"ם בסוד אחוז ב
בת זוג ואחר זה בת עניין הנפרדים ובזה הענין כי כל התיחודים הוא
סוד עם שהי' בהכוח בהכוח לאחוד בתחיה כוונת הבוק וזה כי בהיום
מכולם דינים ולכן בהבקה דיכי הוכר בתחיה עם דיכי המלכות שבתחיו
ולכן הוזהרה ת"ל בבפרדים ולא תקשה למה צריך לפרש לפרש לאחר
שפשוט להמפר הענין הוא לתועלת נדול כי הלא כל הקדישות הם
תחוים בתוחם התיחודים שהם לקוח (בסוד לית מחשבה תפיסא

תו ס"ו כיכוי) כי הוא סוד הרחמים שלו ו"ת ותו דרך הזוק סלק ע"י ו"ת
מתפרש הכיסא שו הדינים כולם ש' הילכות
כי תחלה היו בתין לפי ע"י ו"ת ויעתה בוד הגבורה שכתוב ו"ת נכתלקם
(כג' בכוד בקידה) וכל תוהן הנבורות והדינין ניתנין לה שלש ע"י
ו"ת והרי הם דינים קשים ואת"כ הבוכר תורת הכיסא בו"ת ותו
ניתן הטעם לה מניחת הדינים כיוצא בם כנגד הרחמנים לחלכות לך
הם אותיות כי שלש כאשר בהתלקו בחותין שלו לחעלה בשמה שם ס"ג
ליתוד מו"ב וע"י תוהן היחוד נתיחדו יותר ונתנה ניתן לה פעם אחר'
מניחות אותם הדינים אותיות ס"י תקיעת שופר והרי לך שני לחי
כיוס זה ושלש הכתיר שלה נכנסו כיו"ה וכל ברכות לילה שלה נכנסו ביום
ת' ולכן נקרא דינה קשיח ונם כתי' בכתיר דראל כיום שני בשחר' חלק
הדינין המניעין ש' כתיר שלה עכד כתיר שלו ובשחרית בכתיר שלה ושאר
הדינין שחוכאה שלו ולוטה"כ ביוכאה שבת ואו נכנסו חלק דחמון על נמ
שלו אותה כנגד חכמה שלה ואו מוצא חכמה שלה בפורה ואו יורדין כל
הדינין שחוכאה שלו אל אחמה שלה וכעת טורדת דינין אלו בחכמה שלה
כי מתחתקים בעם ב' כי בלילה יום ס' דר"ה נקרא דינה רעיא ותא"כ
ע"י השופר אנו חוזרין להמתיקן בעם נ' הרי לך נ' מניחות דינין נ'
מיעוקין לך התיתוק הם העשה מעצמו שלש ע"י ולכן אין אנו חוכאין
מיתוק קל הורידם דינין לבד: ביום נ' נכנסו פרק רחמון של יוד שלו
וביכה שלה ואו יורדים כל הדינים שחוכאה שלו לחשה בכיכה שלכיבו'
ד' נכנסו פרק שחל יסוד שלו והדעת שלה ואו כל הדינים שחדעת שלו
ולוטה"כ יורדים כדעת שלה: ביום ה' נכנסו פרק שני דעלת שלו וחסד
שלה ואו יורדין הדינים שבחסד שלה בחסד של אל אחד הדינין ש
שבגבורה ת"ת שלו נפתרים למעלה בדעת שלה והענין הוא כי נ'
כאו"ם כתי"ו ושחר בשבירות והבינו כי כבר ידעת כי כתר וחכמה
לעולם הם סוד תרין ריפין ואלו הם סוד שני יוסי של רחם הנשה
ושני יסוי אלו הם שוים בכחי' אחד והוא כחשר אנו אומרים שבכל
הדינים הם מתקבלים ביום ת' בכתר שלה הנה כל הדינים הם מתוחדי'
שם בכח ומתערבים שם וכן בשחרית בחכמה ביום שני אלך ביום ג'
ול' בבינה ודעת שלה ואו נאמרי' שבכל הדינים יורדים שם עכ"ו ויוכו
לומדת הבינה שלה רק הדינין של חלקה אך שאר הדינים הם מה דרך
פקדון לבד ואין מתנין בה וביכולת ודעת בדעת שלה שנה בחי' ג' כשיורדי'
ויחסד שלה ולוטה"כ כי אז יוכו לחי' כתו בינה ודעת כי אחי' דרך פקדון
לבד אינם יורדים שם כל הדינו' רק הדינים של חלקה לבד וכיוצא
בזה בשאר הימים כגון יום ה' יורדין דינין דחסד שלו בחסד שלה
ודינו גבורה ולוטה"כ שבו"ת נפתרים בדעת שלה וביום השני יורדין
נבורה שלו בגבורה שלה והדינין שחת"ת שלו ולוטה"כ נפתרים בדעת
שלה ואינם יורדים רק דבר יום ביומו נאמרי עתה ג' מניעות
מתנגד ביום ודעת ושאר הנשי לכן כ' לחשבון ב"ת לתרין
ויוכין שני יוסי רחם הנשה חעל"כ אל כבחי' יתידה שים לביכה
דעת שלה על שאר הנשי כי מתקבלים כל הדינים שם חעב"י שאינם
רק בחוכת בקדון לבד ולכן נהרא נהלי כן לחיוקס ביום נ' כי נכרו
מו הדינין ותקיעות שופר אין בו לוטה"כ לפי שנם בדעת שלה שהוא
יום ד' יש בו מניעות דינים לכן לבכשים נדחה מוס נהלי אל יום ד'
כשהוא לעיות בשבת יום ג' והרי ידעת למה הם שני יוסי רחם הנשה
ואינם ענין תקיעת שופר יום שני הוא כי הלח תעב"י שכבר כ
בינעודו ו"ת מן הבינה ע"י שופר עכ"ו כיון שלח מניעה הנשים בשני
טרוח אחכאה כי מניעות אינו אלא ביום שני ולכן נדחין כחשב לבינה
יב' שבשם שני נכנסו החכמה שלו ואינו שם דינים החכמה שלו ואו
תוקעין שופר ומתנדלין המוחין ומשם ולהלח אין צורך אינה ודע כי
לא יום ראשון מתקבצו בשופר אלו מניעות נקידת הדין
ס"י אינו מכניס עצמו ולח ע"י ביכה כי בכר חורה בינה בעלמא
דיליי ועתה נפרש הפרש בין יום ראשון לשני דהענין כי ביום הראשון
כשדין כל הדינין מתכתר שלו ת"ת שלו וכל שלו שקדלי דינין קשיח
כי אין המוחין יכולין להלין בזוח הפשק מחניעות יכול ביום ולכן
ביכי דלעילא תקיעין כל ושלש ולכן ראשון דינין קשיח ואו"כ יום שני
שוב בת"ת ולוטה"כ ובכר כלה הפשק יכול שלו בינה ואו מחרת דעת
שלו מתחתני' משם ולוטה"כ ע"י מחיצה הוא שלש ע"י מחיצות ואו הדינים
שבגבורה הם רפיון ובקדלי' דינין רפיון: עוד טעם ס' בכר כתבנו כי
ביום ראשון הרפיון והלילך משכון הדינין תלני ע"י ו"ת כי בכר תקעו
בשופר ומתקבלו הדינין (ובעם שם כי בכ"ה נברא בעולם תוהו בדבר
לנוך אותו ולכן נדחין בשבת ובכ"ל ולוטה"כ אין בקיעי' בעם שבת
לעיכוב יחיד שוכרי שופר ושבת ויום טוב ובכ"ל כי קיי' בשבת הוא שבוע
תקיעה

מיעה ותכין כוה שהשלומים כביכיה מוכך רלש השנה בקול נוהג
מוסר מיעה תשוכר לשלש בחול למוכר וכו' בוכן תבדר נחולה תבדר
וכ"ל ע"פ מחתר פ' בחת שוכה והקיעה עוכה לחעין על ישראל הקיעה
למשכר מוקעין לחעין דכתיי לן והקה בין תבין לבקיר שהם יעני
בדין כלילו הבשרה יעוה כי הנבורות דעין לת הלדם וכעו שלנו חוכרי
כבקיעת רועה עוכרו מעביר ולנו תחת שבטו וכו' ותכתוב לת נוך דיב'
והכה כעניב רלש השנה לוחיים מתנוכרת ונקול שופר הכישו העלך יי'
כי לית בתם' הלש השנה רק כ"י שופר של רלש השנה של יעל פעוט נע' מסכ'
מנופה והכ ושני תנוכרת מן הכדדי' שופר מלדיך ותנוכרת מוקר שחנות רלש השנה
היום בשופר וכתבנו התעם' ומשה בשל יעל בשוט דכתה דבשיט הכי
עדיף משום כשל לבבינו לל כעיט וכו' ומיהו לין הלבה כן חלש כ"
יהוד' וכו' וד' לוי כוותי' בנוב' לחמר בר"ה ויום כפורים דקל שכר
כיוה דכייע לינים טפי עדיף משום והי עיני ולבי שם ע"ל דף ו' ע"ח
על פסוק והי עיני ולבי שם כל הימים (נו) ולבי לעולם לבטלה נוקף
מן שיולק הה"ד כי יום נקם בלבי לבי שם מן ע"כ חב"ניתן וכו"כ
ע"ל דף ה' ע"ח ובכ"ד תרועה כי ייתי פורקנך שיהיו דמוי קשר ת
תקיעה שבניים תרועה לחעבר כי שקר וכו' בהמות ומוח ובכן נדיקי'
כד לחעבר עולך מן עולמת וכו' ולכוד בכוכת הוה הלבה כר' יהודה
לחוור רלש השנה ויום כפור כפופי' ויוכיח היה פסוק והי עיני ולבי
לרמוז על מחיות שולך שנה תבין כל פוד הכ"ל והנה קלוני שם בנת
רב שפת בר שמוע שבר לחעבד עובדת כוכבים ומזלות חתרו לי' רבת לך
חתרו חלך בחקדש חתר רבת ולו ויחי ויחל דיב"ל ולי לחלך בכתיב כ
בחנוכת ונקול שופר הרישו לפני חלך בעולם כתיב ונקול שופר
חנוכת ונקול שופר של כבל בעולת לך ע"כ ולפי"ז לפני חלך הוא בעיכו
מוכיחין הוא בחנוכת ונקול השופר לבל בעולת לך ע"כ ולפי"ז לפני חלך הוא
לי כשיט עדיף לקיים נשם לבבינו לל כשם לל שבשתים לו כדי
שיהיה כפוף לקיים והיו עיכי ולבי שם לכך יהיו שיהיו יצא ידי שיהיה
כי הוה בהת עלינו כי כפוף ותהיו על פסוק והיו עיכי ולבי לעולם
נוקפין חעולם ושוד בשוט כפי ע"ל דף ה' חבוד כשיט לחלך בו עדיין
כל שוד להכריע ולחחוק לת שעלך ע"ל דף ט"ו ע"ח:

והנה כדי לבחר לך שוד שופר שחלך לך חחתר ע' לחוור ע' וקס"ט נחתר ס' לעיכי
ל' לחבלי הוה יתיב חקיי דל"ם ל' ול"ל הה והיכי חעיכו שבשיט כי' ל"ל ע' קס"ו
שלילעל על שלו שופר ולי לקי חיילי וע"כ לל לחייעבד כי' ל"ל ולחי
לחי הוה בירוש חלה דיסחל בעיכו בחחת דהיכו שופר ולל קיכן בעיכו
דקיכן הוה לחתיידע (ל"ל קיכן הוה חלבות דיעל חעלבות דיעל)
ולחתדבקה דיעל לל בעיכו לבל לה תעיכו בחלין ובשופרל בעיכו
לחחוקה ולחתערת חלין חתיעכו ת"ח כד הכוה שופר עלה דהיכיו
דלעלה כי לחסתלק ולל כיכר לבעין כדין דיעל חפעיכו ובחבעין חתקבו
לבי דיעל ודל שופר לילו דיעכף חקדי תוקביה דיעכף (כי יעכף
הוה חוד בשופר ולשל בחוד ניוד עשר ספירות כתבתי ע"ם חחתר כ
בדחשית ע"י קש"ע ובינה נטיל בגבורה ע"ל דף כ"ט ע"ד ולף כ' ע"ח
חשופר יעכף) כד לחסתלק הוה שופר נדול דלל יעקין לבעין כדין
יעכף לחתקף ולחתקבו לריעל בעלמל וכד לחתער הה שופר ובכי
כשת חייעין חחטוחין בעיכו לבעדל קול שופר והכוה קלו סליק
לעילל כדין לחתער שופרל חכל ולחתער רחמי וחסתלק דיב'ובעיכו
לחלוחה עובדל בשופרל ולחתערת חכל'ולחקבל בהי שופר חינון
קלי לחלוחה דכל חינון קלין דלעילל כלילן כלהו בהחוח שופר עלה
ובכי קלין ישרל חילל לרחמי חתקע חתער שופר נדול
לעילל וכו' (ובדי חתבין מה שחדייק ובהכי קלין לעין רבים ב"ל מחתר כ
דף קי"ג ע"ב) חחתיל בשופרי מחתר כ' בחחית טעיני חינון
חפלבכי כלילן וכו' דיוסיף חלת חינון נעינן לעילל דלבוחל דלעין
אמ"ש דהיינו לת מים רוח וכו' ובדף קי"ב ע"ח בסיפו חתר
הכרכות דבשוחין ז"ל חלבה כעיף לבל יוכבפי ריחה דוחל יוחוחל
חיל ולוחל לחיד ביחיל ובחחל ולחתעביד קול כד לחיד חעיל חתער
בי' קול יי' על הפים כד לחיד כחחל לחתער קול יי' לחבוב לת רוח
היהו רוח חוק מבדיל הרים ולחתער כי' קול יי' שובר לרזים וכו' ע"ש
ובם בד קט"ו ע"ח ותחילה כבלילי לבלך קלף חינון קלין לעילל
וכו' כל בלילן בלילן בהחוח שופר שהוח ביכה) ובקלחר על לל בעיכו
לחעל שופר ולבוחל כי דב"י כלילן קלי ובכן לחתערת חחזוח
ולבשופרל קלין בשופר בדבל קדמוחה קלן כעיף ובחתעשר לעילל בלעין
דקיעין וכו' ומני לגבי דחבדים ושדי בריחה ושחר חוח ובחקע
לבשדכי' ובחסכיים בקלין עלי חכבוה ובני לחבבי לחבבים ובחקע חבייעה
חקיעה

תו ס"ו כיכוי) כי הוא סוד הרחמים שלו ו"ת ותו דרך הזוק סלק ע"י ו"ת
מתפרש הכיסא שו הדינים כולם ש' הילכות
כי תחלה היו בתין לפי ע"י ו"ת ויעתה בוד הגבורה שכתוב ו"ת נכתלקם
(כג' בכוד בקידה) וכל תוהן הנבורות והדינין ניתנין לה שלש ע"י
ו"ת והרי הם דינים קשים ואת"כ הבוכר תורת הכיסא בו"ת ותו
ניתן הטעם לה מניחת הדינים כיוצא בם כנגד הרחמנים לחלכות לך
הם אותיות כי שלש כאשר בהתלקו בחותין שלו לחעלה בשמה שם ס"ג
ליתוד מו"ב וע"י תוהן היחוד נתיחדו יותר ונתנה ניתן לה פעם אחר'
מניחות אותם הדינים אותיות ס"י תקיעת שופר והרי לך שני לחי
כיוס זה ושלש הכתיר שלה נכנסו כיו"ה וכל ברכות לילה שלה נכנסו ביום
ת' ולכן נקרא דינה קשיח ונם כתי' בכתיר דראל כיום שני בשחר' חלק
הדינין המניעין ש' כתיר שלה עכד כתיר שלו ובשחרית בכתיר שלה ושאר
הדינין שחוכאה שלו אל אחמה שלה וכעת טורדת דינין אלו בחכמה שלה
כי מתחתקים בעם ב' כי בלילה יום ס' דר"ה נקרא דינה רעיא ותא"כ
ע"י השופר אנו חוזרין להמתיקן בעם נ' הרי לך נ' מניחות דינין נ'
מיעוקין לך התיתוק הם העשה מעצמו שלש ע"י ולכן אין אנו חוכאין
מיתוק קל הורידם דינין לבד: ביום נ' נכנסו פרק רחמון של יוד שלו
וביכה שלה ואו יורדים כל הדינים שחוכאה שלו לחשה בכיכה שלכיבו'
ד' נכנסו פרק שחל יסוד שלו והדעת שלה ואו כל הדינים שחדעת שלו
ולוטה"כ יורדים כדעת שלה: ביום ה' נכנסו פרק שני דעלת שלו וחסד
שלה ואו יורדין הדינים שבחסד שלה בחסד של אל אחד הדינין ש
שבגבורה ת"ת שלו נפתרים למעלה בדעת שלה והענין הוא כי נ'
כאו"ם כתי"ו ושחר בשבירות והבינו כי כבר ידעת כי כתר וחכמה
לעולם הם סוד תרין ריפין ואלו הם סוד שני יוסי של רחם הנשה
ושני יסוי אלו הם שוים בכחי' אחד והוא כחשר אנו אומרים שבכל
הדינים הם מתקבלים ביום ת' בכתר שלה הנה כל הדינים הם מתוחדי'
שם בכח ומתערבים שם וכן בשחרית בחכמה ביום שני אלך ביום ג'
ול' בבינה ודעת שלה ואו נאמרי' שבכל הדינים יורדים שם עכ"ו ויוכו
לומדת הבינה שלה רק הדינין של חלקה לך שאר הדינים הם מה דרך
פקדון לבד ואין מתנין בה וביכולת ודעת בדעת שלה שנה בחי' ג' כשיורדי'
ויחסד שלה ולוטה"כ כי אז יוכו לחי' כתו בינה ודעת כי אחי' דרך פקדון
לבד אינם יורדים שם כל הדינו' רק הדינים של חלקה לבד וכיוצא
בזה בשאר הימים כגון יום ה' יורדין דינין דחסד שלו בחסד שלה
ודינו גבורה ולוטה"כ שבו"ת נפתרים בדעת שלה וביום השני יורדין
נבורה שלו בגבורה שלה והדינין שחת"ת שלו ולוטה"כ נפתרים בדעת
שלה ואינם יורדים רק דבר יום ביומו נאמרי עתה ג' מניעות
מתנגד ביום ודעת ושאר הנשי לכן כ' לחשבון ב"ת לתרין
ויוכין שני יוסי רחם הנשה חעל"כ אל כבחי' יתידה שים לביכה
דעת שלה על שאר הנשי כי מתקבלים כל הדינים שם חעב"י שאינם
רק בחוכת בקדון לבד ולכן נהרא נהלי כן לחיוקס ביום נ' כי נכרו
מו הדינין ותקיעות שופר אין בו לוטה"כ לפי שנם בדעת שלה שהוא
יום ד' יש בו מניעות דינים לכן לבכשים נדחה מוס נהלי אל יום ד'
כשהוא לעיות בשבת יום ג' והרי ידעת למה הם שני יוסי רחם הנשה
ואינם ענין תקיעת שופר יום שני הוא כי הלח תעב"י שכבר כ
בינעודו ו"ת מן הבינה ע"י שופר עכ"ו כיון שלח מניעה הנשים בשני
טרוח אחכאה כי מניעות אינו אלא ביום שני ולכן נדחין בחשב לבינה
יב' שבשם שני נכנסו החכמה שלו ואינו שם דינים החכמה שלו ואו
תוקעין שופר ומתנדלין המוחין ומשם ולהלח אין צורך אינה ודע כי
לא יום ראשון מתקבצו בשופר אלו מניעות נקידת הדין
ס"י אינו מכניס עצמו ולח ע"י ביכה כי בכר חורה בינה בעלמא
דיליי ועתה נפרש הפרש בין יום ראשון לשני דהענין כי ביום הראשון
כשדין כל הדינין מתכתר שלו ת"ת שלו וכל שלו שקדלי דינין קשיח
כי אין המוחין יכולין להלין בזוח הפשק מחניעות יכול ביום ולכן
ביכי דלעילא תקיעין כל ושלש ולכן ראשון דינין קשיח ואו"כ יום שני
שוב בת"ת ולוטה"כ ובכר כלה הפשק יכול שלו בינה ואו מחרת דעת
שלו מתחתני' משם ולוטה"כ ע"י מחיצה הוא שלש ע"י מחיצות ואו הדינים
שבגבורה הם רפיון ובקדלי' דינין רפיון: עוד טעם ס' בכר כתבנו כי
ביום ראשון הרפיון והלילך משכון הדינין תלני ע"י ו"ת כי בכר תקעו
בשופר ומתקבלו הדינין (ובעם שם כי בכ"ה נברא בעולם תוהו בדבר
לנוך אותו ולכן נדחין בשבת ובכ"ל ולוטה"כ אין בקיעי' בעם שבת
לעיכוב יחיד שוכרי שופר ושבת ויום טוב ובכ"ל כי קיי' בשבת הוא שבוע
תקיעה

מיעה ותכין כוה שהשלומים כביכיה מוכך רלש השנה בקול נוהג
מוסר מיעה תשוכר לשלש בחול למוכר וכו' בוכן תבדר נחולה תבדר
וכ"ל ע"פ מחתר פ' בחת שוכה והקיעה עוכה לחעין על ישראל הקיעה
למשכר מוקעין לחעין דכתיי לן והקה בין תבין לבקיר שהם יעני
בדין כלילו הבשרה יעוה כי הנבורות דעין לת הלדם וכעו שלנו חוכרי
כבקיעת רועה עוכרו מעביר ולנו תחת שבטו וכו' ותכתוב לת נוך דיב'
והכה כעניב רלש השנה לוחיים מתנוכרת ונקול שופר הכישו העלך יי'
כי לית בתם' הלש השנה רק כ"י שופר של רלש השנה של יעל פעוט נע' מסכ'
מנופה והכ ושני תנוכרת מן הכדדי' שופר מלדיך ותנוכרת מוקר שחנות רלש השנה
היום בשופר וכתבנו התעם' ומשה בשל יעל בשוט דכתה דבשיט הכי
עדיף משום כשל לבבינו לל כעיט וכו' ומיהו לין הלבה כן חלש כ"
יהוד' וכו' וד' לוי כוותי' בנוב' לחמר בר"ה ויום כפורים דקל שכר
כיוה דכייע לינים טפי עדיף משום והי עיני ולבי שם ע"ל דף ו' ע"ח
על פסוק והי עיני ולבי שם כל הימים (נו) ולבי לעולם לבטלה נוקף
מן שיולק הה"ד כי יום נקם בלבי לבי שם מן ע"כ חב"ניתן וכו"כ
ע"ל דף ה' ע"ח ובכ"ד תרועה כי ייתי פורקנך שיהיו דמוי קשר ת
תקיעה שבניים תרועה לחעבר כי שקר וכו' בהמות ומוח ובכן נדיקי'
כד לחעבר עולך מן עולמת וכו' ולכוד בכוכת הוה הלבה כר' יהודה
לחוור רלש השנה ויום כפור כפופי' ויוכיח היה פסוק והי עיני ולבי
לרמוז על מחיות שולך שנה תבין כל פוד הכ"ל והנה קלוני שם בנת
רב שפת בר שמוע שבר לחעבד עובדת כוכבים ומזלות חתרו לי' רבת לך
חתרו חלך בחקדש חתר רבת ולו ויחי ויחל דיב"ל ולי לחלך בכתיב כ
בחנוכת ונקול שופר הרישו לפני חלך בעולם כתיב ונקול שופר
חנוכת ונקול שופר של כבל בעולת לך ע"כ ולפי"ז לפני חלך הוא בעיכו
מוכיחין הוא בחנוכת ונקול השופר לבל בעולת לך ע"כ ולפי"ז לפני חלך הוא
לי כשיט עדיף לקיים נשם לבבינו לל כשם לל שבשתים לו כדי
שיהיה כפוף לקיים והיו עיכי ולבי שם לכך יהיו שיהיו יצא ידי שיהיה
כי הוה בהת עלינו כי כפוף ותהיו על פסוק והיו עיכי ולבי לעולם
נוקפין חעולם ושוד בשוט כפי ע"ל דף ה' חבוד כשיט לחלך בו עדיין
כל שוד להכריע ולחחוק לת שעלך ע"ל דף ט"ו ע"ח:

והנה כדי לבחר לך שוד שופר שחלך לך חחתר ע' לחוור ע' וקס"ט נחתר ס' לעיכי
ל' לחבלי הוה יתיב חקיי דל"ם ל' ול"ל הה והיכי חעיכו שבשיט כי' ל"ל ע' קס"ו
שלילעל על שלו שופר ולי לקי חיילי וע"כ לל לחייעבד כי' ל"ל ולחי
לחי הוה בירוש חלה דיסחל בעיכו בחחת דהיכו שופר ולל קיכן בעיכו
דקיכן הוה לחתיידע (ל"ל קיכן הוה חלבות דיעל חעלבות דיעל)
ולחתדבקה דיעל לל בעיכו לבל לה תעיכו בחלין ובשופרל בעיכו
לחחוקה ולחתערת חלין חתיעכו ת"ח כד הכוה שופר עלה דהיכיו
דלעלה כי לחסתלק ולל כיכר לבעין כדין דיעל חפעיכו ובחבעין חתקבו
לבי דיעל ודל שופר לילו דיעכף חקדי תוקביה דיעכף (כי יעכף
הוה חוד בשופר ולשל בחוד ניוד עשר ספירות כתבתי ע"ם חחתר כ
בדחשית ע"י קש"ע ובינה נטיל בגבורה ע"ל דף כ"ט ע"ד ולף כ' ע"ח
חשופר יעכף) כד לחסתלק הוה שופר נדול דלל יעקין לבעין כדין
יעכף לחתקף ולחתקבו לריעל בעלמל וכד לחתער הה שופר ובכי
כשת חייעין חחטוחין בעיכו לבעדל קול שופר והכוה קלו סליק
לעילל כדין לחתער שופרל חכל ולחתער רחמי וחסתלק דיב'ובעיכו
לחלוחה עובדל בשופרל ולחתערת חכל'ולחקבל בהי שופר חינון
קלי לחלוחה דכל חינון קלין דלעילל כלילן כלהו בהחוח שופר עלה
ובכי קלין ישרל חילל לרחמי חתקע חתער שופר נדול
לעילל וכו' (ובדי חתבין מה שחדייק ובהכי קלין לעין רבים ב"ל מחתר כ
דף קי"ג ע"ב) חחתיל בשופרי מחתר כ' בחחית טעיני חינון
חפלבכי כלילן וכו' דיוסיף חלת חינון נעינן לעילל דלבוחל דלעין
אמ"ש דהיינו לת מים רוח וכו' ובדף קי"ב ע"ח בסיפו חתר
הכרכות דבשוחין ז"ל חלבה כעיף לבל יוכבפי ריחה דוחל יוחוחל
חיל ולוחל לחיד ביחיל ובחחל ולחתעביד קול כד לחיד חעיל חתער
בי' קול יי' על הפים כד לחיד כחחל לחתער קול יי' לחבוב לת רוח
היהו רוח חוק מבדיל הרים ולחתער כי' קול יי' שובר לרזים וכו' ע"ש
ובם בד קט"ו ע"ח ותחילה כבלילי לבלך קלף חינון קלין לעילל
וכו' כל בלילן בלילן בהחוח שופר שהוח ביכה) ובקלחר על לל בעיכו
לחעל שופר ולבוחל כי דב"י כלילן קלי ובכן לחתערת חחזוח
ולבשופרל קלין בשופר בדבל קדמוחה קלן כעיף ובחתעשר לעילל בלעין
דקיעין וכו' ומני לגבי דחבדים ושדי בריחה ושחר חוח ובחקע
לבשדכי' ובחסכיים בקלין עלי חכבוה ובני לחבבי לחבבים ובחקע חבייעה
חקיעה

תקיעת לתברך תוקפי רגיון וכו' וכל דיכון דיתערון קמי' (ס"ח דתקיעתן) תתקבו עד דחכיק לתתי' דיתחק כיון דיתער קשיא ונחני לתכרהם מתקן דתקיעה לכורסיה וכו' כדין תתכני' ותבר תוקפא דקשיא ובהתי כעי מאן דתקיע לכורסיה לבתי ודעיות כנין לתבר' חילא ותוקפא דדינא קשיא (ותבין לך בתילם מה דתי' בכתבי האר"י ז"ל סוד השופר נרוך ליודע מי הוא הפה ומי הוא השופר ומי הוא הקול דע כי הקדמונים לך שעתה כר"ת ז"ל בסוד תחוד בתחוד וכוונתינו לבסר לותם ע"י הדומיעטיא וסוד הדומיעטיא שהיא העלמת פנימיות ת"ת ל ואלכות בסוד מ"ה בתוך הביכה ושעתה תמו מוציאים לותם ע"י השופר מתוקנים עם מוחין והנה סוד השופר הוא סוד תור המקוף של ו' תפי' תתתונות על הביכה הנה בבר הודעתיך כי שם ס"ג הוא בי"ת תתתונות של הביכה (ע"ל דף ס"ה ע"ב בסוד כוונת ק"ש שהוא ג"כ לקבל סוד תוחין ובסוד רס"ח ס"ג וכו' ע"ש ותקחור מקבלת ז"ו תתתונות דביכה וכו' ע"ב בסוד הבניינים לת בסוד תור המקוף והנה הפה של השופר הוא הפה של הביכה שהיא שתה תעקצית את ז"ב לתוון דרך פיה ותו ינלגים ונמשכים משם ותמשה ותו שם עובדים דרך תור מקוף ותו"ב ינלגין ויתוך שופר זה והנה פה הוקפם ס"ג שם ס"ב המשכים שם והוא ג' פ"ם וסוד השופר שהוא תור המקוף שלה שם דע כי הלא תלמיד לך כיב' ומיכו דיכון א' סוד ג' מיוחין וסוד תור המ"ם (ע"ל דף ו"ח ע"ד ותבין סוד ס"ג ד"ק ס"ג) ותחתם סוד תור המקוף לשולם הוא סוד הדיכון. ופה שופר זה כולל כ' דיכון וכל"ל ע"ל מה שכתבתי דף קכ"ג של פסוק היתקע בשופר ושם לת יתחדי ובכה הודיעתיך כי תרין תפיתין דקדישין דעתיקא שהוא סוד

מאחר ס' נשא ע' רכ"ג

מיחי' מזה' ו' מיחי' דיקנא (כי ז"ל בס' נשא ע' רל"ג תקונא שניהלה פסיק שערות ותתחון ב' תפיתין בתקדישא דכותסין שפיכין ויתן לתתחו פתח ר' שמעון ותחר כתפות כעני היעב מה תפיות זה בליל בתלת נווני כך ק"ם תרין תפוחין בליל שתא נווני ותרין תפוחין דליתין תקונא ו' תיתון דיקנא דכל שתא תקונין דתיתא ונגיתין לתקיים בתוך בני תלך חיים ותתנה תכני תפוחין כפקין חיין לעלמין ותחיין חיי לי"ת דכתיב יהי י"שניו לך וכתיב בתוך בני תלך חיים - בתוך בני תלך תיתן תרין תפוחין דתקדושה דכותה דתמי' יהי י' פניו לעלמים לבד(והי דתקחור פניו לבר ישוש הפה בס"ב ע' רמ"ג ותי' לכם תקיהו ואתני נלגולת כעוף טלא דתיהו לבר ותליית לרישא בכל יומת (ע"ל דף כ"ח ע"ב) וכו' והיתה והי' תתקא דעתיקין תתקדי תכיכה תכנין והיתה לבר תתקדי ועיר תפין ע"כ) דכד תהכן תתברך עלמא ותתכת כל זמן דכני כוכיבי לבר מיהין כל עלמא מתברך ולת פתכת הנות בעלמא ותה לי הכי לבר כך תרין תפוחין דבניין תדיכה דתחלון תדיכה עלכ"ו תניה כד תתנלין תרין תפוחין תיתון ת"ו בתוותיתא דכל תיתון כוכיכין לתניה בתחתונים וכל תיתון דלתתא בהיין וכל עלמין תחלון ושלמין מכל שלימותא וכלא חדלון והיין וכל טיבו לת פסיק כלום תתוללין בשתתא חדא כלהו חדלון בשתתא חדא ת"ת פניס לבר תית זמן דהיין ותית זמן ד דהשתא חין וכנ"ל כתיב יהי י' פניו לתיך יהי פניו תתנו פלה (כי ויקרא ע' ל"ב ע"ב ד"ה ד' ע"ב ו"ל ותתה כשתת נעו תטתתי פלה דת לשלמה לשלמה תתה דעתיקא קדישא סדיש ע"כ ובסיפור האר"י ז"ל על פסוק הנ"ל כתוב כיון דתיקא הוא תדיכה תלת כד תתקלין תפוחין דלשלמה תתה תלין תפוחין דסתיתין כהיין נתורין תדיכה ותהנה כהיין (הם סוד ש"ע כהוין) וכל שתא תקונין דקדישין דכדיקה כי כלהו הם ד' יסוד ירחמו יסוד מכלל דמתק תסדיק ותעין לתנלין הם ד' יסוד ירחמו והכי לתתא מכוח תית לת תוא תקונא שכיפה דכלל שתא כתיי קדם האר"י ז"ל ותקון ואחר ושתרנו שהם סוד ו' שמות תלו תלו על ו' שמות שבל ת תהם הוא הכל כנודע והם ו' הכלים (ע"ל דף) שהם שהרכתי בסוד ו' הכלים והיא

מלבנות מותות בשתלל ואלו הם שני מלוחות שנתנו לו כי לוח שכתב
בין הלוה כי לכל ל"ו הו"ה שלישה רק מזה יתין על שהשם
התפרדים שעשתה דהכולת יונת פרה ל"ו שתהו יונת שבע לו"ו ב
השערות שיתיחד מותה ולחיון ומהנמוחות שבשתלל יונת כלה שלשלו
שתהם יונת הלוה לשלכות ושתהם שה שכתב מזה כי הם תרין שתין
קדישין ד"ל מכילן דהחתי והעגין הוא כי הלה ל"ג תיקוני דיקנא
הם ה"ם שיש בשני לחם הן החטה עד הנרון והם יונתים ין ה"ם
שבדיעה ובכר בלהנו כי ה"ם ד"ל מכילן הם שהטה לשעלה בחצל כי
שני חטות הן לו (היינו מלכות דלחם ומלכות ד"ל תיקוני
דיקנא) כי בחקום שכתב"ת המלכות שבלחם הלה חיקוני קדישין (ויכלן תבין
שתחלת המלכות של הדיקנא הוא תיקוני קדישין) והם החטה בשביל שהלבני
השערות ד"ל תיקוני דיקנא ה"ם שכתבים בכל בנין הוד הכ"ל ושו יובקש
ענותך מן עלמה כי מכח שערות הנשלכות בפאות הראש מהם יונתין
השערות ד"ל תיקוני דיקנא ה"ם כיוצא כי כל ה"ל מכילין דהחתי הנו
מכירין בם הוי"ת הלו שהם סוד מ"ב ע"ס (ואין ב הנו מכירין
ל"ג מיוחד והו ה"ל אל רחום וחנון וכו' כל"ל כי הוא ה"ו לא
ליה שני אלהים דאלו ד"ל ואלהים הן שני אלהים שבשני כחות
של לחם שהנו שני אל לתקונא קדישא והשני ה"ה שבשני אלהים
הכ"ל בחשכו לתיקון השני והוא נקרא ורב חסד ובכר ידעת כי הן
היינו קדישין ה"ם כי תיקוני דיקנא קדישא דהיקנא מיוחד
ושהם קדישין לעם ה"ם שהלחם כי שם בתיהל של הלחמים השלוחי
שהחטים שם שהנו שתים כ"ב אותיות כי כל חטה שבלחם הנו
בחינת דל שהנו ל"ב נתיבות החכמה הנקראים ל"ב אלהים כמו
שכתוב בתיקון השני שה

במחשבה שבמחשבות הנדיקים יכי' סיחוד העליון ושותפות וירצו הכניס להמהו תרי סעטרין דבינתן בגויתו והדירין תפי מלכתא ע"ל :

ואו כשהוי' יחיי' גם כוח תניין ע"ם תהכירם לית תתדבקו כי' בהוות כהר כמו שיתק' הסוד החסד והיסוד אשר תהכירם לית בשתלק עם בשתלק רק שתזדון בסוד תור המקיף ומשי"ב כשיתק בשתלקו בחוחין עמהן עם הסוד כהר סהוי כיסה ואו זמם שתה כוותיהו להחזיר חלב חוחין שיהו מכלין ויתלבנו בסוד עטרו שהוא סה"י של הכיסה ויחזרו להתלבש בחוחין דו"ח ונכתר תתלה סוד תפר"ת ההתלבשה הוא תקיעה והבד תקיעה בסוד תהכירם והנה אמו תוקעין ועולין ואת התקיעה היוצאת מהוח סהוח סוד הבל שהוא תלוי ס"ג והכח כל הבל הוא סוד תור המקיף ואו עולה ואתו לגבי דיהכירם כי מתגיע עד תהכירם עמהו שהוא תפר שב' ו"ח שבשבח תי"כ מתגיע סוד חכמה ע' תלב דנקודלתא ואו תי"כ עולה למעלה בהוח עטרת דחסד ואו מוסך תלין הב' מוחין כיסה ונמהרם שבשתלקו למעלה עם הכיסה כ"ל ומוריין למטה תלין בסוד תור המקיף וכהה הם כל כד' מוחין בסוד תור מקיף והוא עיה סוד כתף עם ל' רגלים ו"ס ואתעבר הוא ואתקן לכוריות כי ל' מוחין הם עתה כתף של ד' רגלים והוא סוד עהוכן כתבר כתף (והנה שם נבי סדרת קדושה תלה נפיק ואתעבר לעילא ואתו לגבי תהכירם ושריא בהישה ואתעבר הוא ואתקן לכורסי' וכו') ולו"ח אתו לגבי' שהוא כלי לקבל המוח ושרי' בהישה הוא המוח שעמו ואתכס לית תתפת ביניהן וביעקב שיחזר כ"ל ושרי' בהישה לבי שבתה הכוונה שלו היה שיהיה ויכוח שם שיום להוריד ב' מוחין מלמטה בסוד תור המקיף לחבל ביניהן ויעקב הין שכוונה לגוף ל ולשאר שם דק להוריד כפים בסוד מוחין ושנין תקיעה זו כם אותיות ק"ע כי לשון תקע שלשון יחזר כמו ותקע כיעתו הם ת"כ וב' יחזר ותקיעה זו מוסיכין סוד ב' מכפ"ך שהם ג' תק"ע שהם כתפים שהתכלה ומסכין מכפ"ך ת' לכיסה בנקודת יסוד שבה ומכפ"ך כ' למלכות ו"ם יי' בתכתיב יסד ארץ ולא יחזר כרת ארץ ולו יהיה כרת ארץ והנה ב' מכפ"ך חלו ת' לכיסה ו"ת למלכות נמסכין לוחתן הב' מוחין שהחזרו שהם כיסה וגבורה ומכפ"ך ראשון ביסוד כיסה ומכפ"ך שני מכוח גבורה שהיה שעתה למלכות ועל ידו יורד המכפ"ך הב' אל המלכות והנה ענין המשכת המכפ"ך הן מחכמה עם היותם גבורות השעם הוא כי סוד החכמה היא לעולם גבורה כמודע כי גבורה לעתיק היא בחכמה דת"ת הרי כי לעולם סוד החכמה היא גבורה והרי אין ע"י תקיעה זו שהוא סוד תכרים נמסרו דינין דמכפ"ך לתתת את"ב סוד השברים הם בסוד יניחך והענין הוא להזדיך אותם הב' מוחין דכיסה וגבורה בסבים והשעם שאו מקדימין ליכנס הוא כי הוא יום הדין והם מקדימין תלה והנה הם היו נכנסין התיין עשרין ביחד היו שתלבשין כדרכן כיסוד הכיסה אך עתה אתין יחיד יחיד עדיין ת"כ אין יכנס הכיסה יורד עדיין וא"כ כתבר יוריד הכיסה להגבורה למטה דייק

סיכללו סניהם בסוד של הכיסה וע"י תקיעו' שברים שו יורד סהוח של הכיסה עם התיין מוחין שהם כיסה וגבורה לכיסה ואו נמשכת הכיסה כ"נ פרקי דלמה עד סוד של ו"ת שהם ג' פרקין נ"כ כיסה גבורה הוד ואו בהוד של ו"ת מוח של החלבו והרי הולבו היא מחזרה בסוד אוזיקי עד עתה לית היו לה מוחין כי הכה"י של ו"ת אתר הם מוחין חליה אין עתה בתוכם ואו שהם ג' פרקין תתיין של כה"י שבכיסה שנכנסין בכה"י של ו"ת ואתה שבכתבה הוד של הכיסה עם התיין מוחין הרי החזרו בה המוחין נ"כ ו"ת הרי קדיל אומר ויפל ו"י אלהי תרדמה על האדם ויישן ולא על הנקבה ואם לית לה היו לה מחזה מוחין ת"כ נס היה היתה בסוד דומיטות ואתעוכה כי אז היתה מחזרה ד' של קצר של תפלין של ראש בסוד מוחין ות"ת נס אותה הד' של קצר של תפלין נ"כ מכין סיום בה מוחיקי הלה אחר סים מוחין דו"ת ונוחלין לת"כ משם בסוד תפלין ומשם חוזר לת"כ ויצא סוד הקצר הזה ואם הו"ת עצמו אין לו מוחין לוך יהי' מחזה ו לל' המנסכות משם ואתעוכה כי הלה ד' ו היה סוד התלבוש של הכיסה (כי קצר ו ה של תפלין הוא סוד לאה מיעלמת ואתעכסי' סיהם כיסה כאשר האירתי לעיל בסוד תפלה למשה סים הלהים ר"ת לאה וכסוד ורחית את אחורי ופני לא יראו) והנה עתה כשתשתלקה הכיסה מן ו"ת בשתלקה מהחיר כי אך לית התלבוש (היינו כיסה) שהיה סוד התלבוש שלה עמוה סיוכחות משם האור יותר בה משם למעלה יהיר בה בסוד אור המקיף ומשם נמשכת על התלבוש תתחוכה ע"כ .

והנה ע"ם מה שפתבתי בסוד שופר בניחוד תקיעה ס כפין על פסוק כתפות בעמי היער וכו"ל בתריכות תבין בזה י"ג תודות די"ל סוכלין דרחמי והס י"ג תכלין של מיכ"ש וכו' ואתוכו תרין תפוחין כבוש עוכות תיכו חול הס' נד הוקן ותפלך כתפלת יס כל חשתתם כי סוד תרין תפוחין כתבתי לעיל וכוד יכבוש עוכותיכו שהוא חול פה"כ תית' בפ"ד כשת ע"כ ע"ל קסר"ו תלעשר בדי' פתח ואתר הכל תלוי בחול ויחזור ס' פתח ויחפי ס"ת שבהיכל וכו' שאתריך שם וקתתר הכי תוקמיכא בבסרת ג' רל"ג דניציוצותא הלי חוטח יקדיח קדישא דכל שערי דדיקנא תלין כי לתקדי חול מ"ט אשום דכל קדושי קדמין דקודשיה כהלי תולה תלין וכו' ותלוכא הכל תלוי כחולה דלתיהו הלי חוטח דכל שערי תלין כי לחתי נוהל משום דעיכו' תלין וחולי ויחיכי' עלין ויתתלין וכו' ניתן דחיכו לכלי תקונא לתכבסן תקדמי' (ס"ת תוכיהן) ויתכפייני הס"ד יכבוש עוכותיכו וכו' תקונא דניציוצה תעשרכן תעשרכן שערי עם תיכון שערי דתלין ולא כשיך דת מן דת קס ר' לכלי ויחד חילין תיכון שערי דתעשרכן עם תיכון דתלין לקרין תצולת יס משום דכשקי תחוחי מוחא ויהלי לתר דשיי כל מלחי דתעשין תוכין דכשי כשל ותתכפיין ע"כ סוד חול הת' ע"ל דף מ' עת"כ ובסידור הלר"י ז"ל תשלים כתצולת יס כל חשתתם כי ע"י תיוחד הדיכים יוסלך כשאל ולילת וכל כי הסידי' שתתהוו תטיפת למצולת יס ע"כ .

ובסידור הלר"י ז"ל בקיצור סוד הכוונת שופר לפם קיכיהו תקיעה לכרסם עולם הכלה וה עד כלי חות דו"ח ותעורר

עיטרת ראשך ותות תכוף העומד סס בסוד תור המקיף ותוסך תלין חות כיסה וגבורה שבכשבו תוך מלכות ועומדים לרחבותם בסוד כפת על ראש ו"ת ולהו מייחדים חו"ב ותוסיפין ב' מנפ"ך כמין תקע ותוסיכי"ן תוך יסוד כיסה ות' תוך יסוד מלכות וכו' שבכיס יחתן עולה הכל וה ותוסך כביסה והגבורה תוך הלבוש דהוד דכיסה ותתפשט עד סיום כל הוד דכיסה וכו' תחושה יעקב דוד עולה הכל וה ותוסך תכוף תוך נפח של כיסה וחסד תוך יסוד של כיסה ותוסך מתתת לעילא ע"ש דגבורה ויניקתה נ"כ תוך היסוד תקיעה יעקב לבכנים נפח דכיסה עם היותו מחכמה דו"ח והוד עם תחוח כיסה דו"ח ויסוד עם תחוח כדעת דו"ח ותוקעין סדר נ"ש כי כל כל שפי כלולה תנ' פרקים תקיעה לבכנים פ"כ תחוח חכמה בחסד דו"ח וכו' שברים לבכנים פרק כ' דחוח כיסה בגבורה דו"ח תחושה לבכנים פ"ב דחוח דעת בדעת ו"ח נ"ש כי כל שפי כלולה תנ' פרקים תקיעה לבכנים פ"נ דחוח דעת פ"נ דחוח כיסה בהוד דו"ח תקיעה לבכנים פ"נ דחוח דעת ביסוד ו"ח וכו' נ"ש כי כל שפי כלולה ת"נ פרקים ע"כ תפם קיכיהו כי לי תפשר להניח על הכתב כי הוא תן תלו דבריס שלין להם תיעור ולזה תניח כפ"ו ויקרא ע' כ"ט כתבתי לעיל בהלכות רחם הטמה תפם קיכיהו ת"ר תלעשר חיניה לתבא בניוחו דר"ה ויוס הכפורים דלא ויקרא ע' כ"ט בעי למשמע קלותא מכל בר נש דלא לי קלים תלתא יומין וכו' וכ"ש בתקיעות שופר דלא מקבל תקיעתא דבר נש דלא תיהו תכיס למתקע כרוח ותקיע' וכו' דמסיים שם וכתה תולקא דמדיקי' דידשי לכוונת רעותא לקני מהימניהון וידעין לתקן עלמא בהאי יומא בקול שופר וע"ד כתיב תשרי העם יודעי תרועה יודעי ולא תוקעי בהאי יומא בעי עמא לאסתלקא בבר נש שליט מלכא דידעי תורתו דאלכא קדישא דידע ביקרא דאלכא דיכעי עלייהו בעותיו כהאי יומא ולומכא קל שופרא בכללו עלמא בכוונה דלבא בכאיות ברעותא בשלימו בנין דיסתלק ביקרא על ידוי מן עלמא וי לתיכון דסלית לא מסתכא כדקא יאות וכו' בנין דדינא שריין עלייהו וכד שליחא הוא זכאה כדקא יאות ובתין תיכון שופר וכו' מבני מה זכה לתרין לחורים ותומים ולמעלא פולחנא הוי לומר אשר נסיתו ונו' לחומר לתבין ולאמו לא רחיתיו ונו' וכו' ע"ם בא להרחות שיבחרו הטוב שבכיסם לבטל האשמת כל א' מהדר שיתפלל קרוב לף שהוא רחוק מקב"ה ודאי דו"ל כתב כל ישראל בחוקת כסדרות לחבל ישראל דייקא בחוקת כסדרות וכבר הקדימנו משם תיכון ביסראל ותיכון בני ליליית ותיכון עדיות דשכיכה ועדיות דיסראל דלעילא ובומכא דעדכ דק תעורדן ביסראל לית קיכוך ויתוחד כתיתון שם יה"ד כיכו סוד עשר ספירין הנרחות כשם יה"ד שהם ע"ק ע"י ח"ת שם כסוד כתר ויקונו י" וחכמה הוא י' וה' כיכה ו' ו"ת ה' תלכות רחם תרחה כשם ויקרא ע' כ"ה כ' תלת כההוח ומכל השתכרן עוכדין לתתת וכיכה בחדוות לתתת בליעלין עתיקא קדישא ותב נהורא לו"ת וכדין כלא בחדוותא כלא בשלימו כלהו משתכחן כברכתן ורחמין ותיכון ועלמין בלהו כחדוה כחדוה הם"ד יעוב ירחמכו יכבוש עוכותיכו מלי יעוב ישוב

ומוזל ומולח בלי טעמא ומטעם שמזונו עובד עבודת היום אלא
שעניות המפלפל על ידי עולם הלימודים והעליות שהוא מחמד
לחכמים המפלפל על ידי הדין ומעביר על מדותיו כדי שיחמד
החכם הזה ממנו ומטעם שהוא מפלפל בדברי תורה ומרבה
בשיעורים ומשום הכי הוה ליה סמוך לשמחת יום טוב ומשום
הכי הוה ליה סמוך לשמחת יום טוב ומשום הכי הוה ליה
סמוך לשמחת יום טוב ומשום הכי הוה ליה סמוך לשמחת יום
טוב ומשום הכי הוה ליה סמוך לשמחת יום טוב ומשום הכי
הוה ליה סמוך לשמחת יום טוב ומשום הכי הוה ליה סמוך
לשמחת יום טוב ומשום הכי הוה ליה סמוך לשמחת יום טוב
ומשום הכי הוה ליה סמוך לשמחת יום טוב ומשום הכי הוה
ליה סמוך לשמחת יום טוב ומשום הכי הוה ליה סמוך לשמחת
יום טוב

כי איתיה °במסכת עירובין תנן התם יהודה אומר כל השיתין
נמ"מ ערובין דף י"ח פטורין חוץ מן הדיוספרא מתי דיוספרא אמר שלש לילן מעשה דיו
פירות בשנה ופי' דיו פירו' טועניו כ' פעמים בשנה ע"כ . והוו דברנו
דו פי' ר"ל שני פיות ת' וה"ו בלב והאחר לך בלל ת' מה שכבר
האריכתי לפם קציהו דף ק"ס ק"ו ק"ן ומפוד היהודים שהם צירוף
ונקודות וטעמים כי כולם כח כת לון סוף והפעולה הוא ע"י צירוף
כאשר האריכתי לעיל כמה פעמי' לאחור פרשת ויצא ע' שם"ו שם"ו חית
לתוון ברוח דנוקבא ולתוון ברוח דדכורא ולתתברו כלהו כחדא
והוו חד ברוח דשמא קדישא שלים ולתוון דרוח דדכורא ממשמש על
אחד ולתוון דרוח דנוקבא הוא דין לוח שם יהוד הם לתוון
דדוכרא והם רחמים ולחד"י הם לותיות דנוקבא הם דין לכך
כשמתברן מתתף הדין לחד"י נם פוד זה הוא בנקודות ונם בטעמים
ע"ל דף ק"ן ק"ו פוד היהוד כי טעמים הם בכתב ונקודות בקמעא
ע"ל דף כ"ב ע"ב ודף כ"נ ע"ד ודף ל"ד ע"ג וע"ד ובזה תבין מה
שהאריכתי מאחר פרשת בראשית ע"ל שריתה את ת' למיעלה בריש
מאחר רצון עלמא ניחא קחיך לחיבי עלמא וכו' . עיין לעיל
ולוח ככר האריכתי כי כל הפולמות נכרת על ידי כ"ב לתוון
עיין לעיל בזהר שבת ולילן מילות יהון לרקיעיא ותתן תלן שרין הדוח
שמשת ולהם כן קידוד התפלות הכל נדוכי' על פי פוד הכ"ל כל לותי
ולותי פועל לפי פעולתו והכה כשלמו מתפללי' ומוציאי' לותיות כל
לות ולות מעורר למעלה הבחי' עלו וכן בנקודות וכן הטעמים
נמ"מ פרוכין דף ל"ח ע"ב °ולישתי בנין מסכת ערובין דף ל"ח ע"ב וז לשונו אמר רב יהושע
חוקק שליח עשה שליחותו . ולהם כן כשלמו מתפללין ומולילין ל
הלותיות ונקודות וטעמים פוהות חוקק שליח עושה שליחותו כל
לות ולות וכל נקודה ונקודה וכל טעם וטעם עושה שליחותו והה
תדלה דף ק"ן ע"ב שם"ו פוס יהו"ד בנקודות חת"ק יכול להמנל מן
נתת יפ"ל הנם סדב מתן לאחר בשל תורה לון חוקק שליח עושה
שליחותו בשל מוסדים חוקק שליח עושה שליחותו ופליגי רבי
בשל תורה לא מיכון לחוקק עד דיחוון דעבד בשל מוסדים
מיכון לחוקק שליח דלי נמי לא עביד לה חתיר לחוליי
עד כאן : אבל הלא תתלוינו הוא מוכרח ע"ל בביחור מלות
בנרסת ויתי לחילי כתיתן בחותין לעלתין וכו' ע"ב :
ע"יתפללתו שהם בקוד יהודים ונרחון כ"ל נם לפי פשוטו שלחם
מתפללו על לחריות יחים ושניה ופרנסה ומזונות על בניו בכל
מיחים בתפלה ובפרט יחים נוראים הם כן חלותיות וכ"ל בכל
עולים למקום שליחותן לפעול ולעשות כל א' לפי מעלתו ע"ל דף
ק"ח ע"ב נם הקדמנו לעיל שתפלה ברין דמור קול הרחור מחפלה
ע"ל עיין נם כן במאחר פרשת בחדבר ע' ל"ב לחכם קניהו ת"ח
רוח דעלה לף על נב דלמלות תלויה בחולה ודוכרא דפומה
תלויה בעקדת דעובדא בקדמית' ולבתר בדבורא ומשלה דפומה
וכו' . עיין לעיל ולהם כן כוה תבין בחלדם מכוין בתפלה השליח
ברין לעשות שליחותו לחבל בשו"ה רק ויפתחו בפיהם ולשומם יכוכו
לו ולבם כל עשם כוחלי לון שליח עושה שליחותו בפרט לם אשיר
בחיים הרי מבטל שליחותו של התפלה והתורה ועשה חתר נשל זה
מוכך לבאן וזה מוכך לכאן נדול עוכם ופשיטא לותן דשפיר שמוציאין
מיהם דבר שלהו מתוקנין שהם מוציאים לותיות הקדושים שבל לות
מרחב יחודים וכוללות לחקום הטומחה בוחלי לו חכיוב יכולין
לת ולת יבינו לחלריתם לחבר כבר כתבתי שלוה ליתא בחולין
מה יעשה לחם בשר"ו יעשה עצמו כחלם ויוכון לפ"ד וזה נם
דחיכין שם בערבונין דף ל"ב ע"ב שחתלק בזה דברים חמורים
בעתי לחתן לבל נבי חבר חוקה אות שלו על חבר שלהו מוציא דבר שלהו
חתונן חתת ידו לבל דלה תדלה ע"ל .

ע"ם מאחר בראשית ע' קל"ד ווי לבעלתא דחיכון לטיימין לבא
ושפיתי שיינון וכו' . ודחי לחיכון עמי הוה"ן חית השרש
ובוקי השנים לחיכון ולחי בחילין דחיכון כפם חיה לחפתח עור
בעלותא ולהו הוא כי בפול לא יבין את זאת ביינו סוד התורה
מאחר בפרשת °במאחר פרשת פקודי ע' תע"ד שהחוה בהילו בקיא
פקודי ע"תער חיותא יחיד דשלטה על לחיכון מרגש לרגש תלותיהון דלחיכון
לחבין (ס"ת דכשר) דלשותות יפות לחיכון ולחיכון
קיימין נם בכל הוא דלשותות ובל לחיכון שבחתן קיימין נם
(ולזה עיין לעיל שבארתי מה לחיכון בפרשת בלק ע' שם"ה
ובפרשת כי תבא ע' תקכ"ט על פסוק כי יהיה בן סורר ומורה
וגו' . ולקחור שם בהחות אחרות ליה ליפול בהבל לחלוחיות)

לחיות חיותה קיימת לעתבע לעתיד מעם קדוש ברוך הוא לחיהב לבל
לחיין דדדמי בתר בל מה דחכתה ולחילון בל בר בם ולולפי
חכמתה לעבדע לעתיד נפיק בר בם מהחי עלמה הלחי
חיותה בפקח על לדבע מרבים מעופפים ושוכנת קחיה ולה
שכיק בל לחיין נדדיני כמוהן דבם"ו לעקבה בהדיה וכחה לחיין
שלחין דבלם מחלוקה וכו' . הלחי חיותה קדישה קיימת לד
בשעתה בלבה ומטת לנבה כדין שלל כרות דחכמתה דחתרים
וכפוס הלחי חכמתה דרכה לבתריה ולחדבן בה בכי יחבי לם
חנרת ולי יכיל לחדבקה ובלה לחדבין דחי לה לבר ולה עייל ונקיימה
תיות הלי כיבלה בכבייהו וכו' ע"ב : לף על נב דעובדין טבין
לית בה בנין בלל לחנרת בהחוה שלמה לחיהון דחשתלי בחכמתה
לעתבעבלה ביקרה דחתרייהון ובלה חולקיהון בעלמה דחתי דבתיב
לחברי לדם מה חכמה ולחכם יפיק תבונה עד בלן . ועל פסוק זה
ע"ל בפרשת בראשית ע"ב ועיין לעיל דף ותבין בוד התורה
ולוח קלחיל ובפיל לה יבין לת ולת לו חכמו יבינו לעתריהם היינו לחר
בפיוד בלה סופו למות ובתה יודע בחתה דרך ילך ומה נדה הבין
הלה לחיה בחסכת כתובות עד עוקבה הוה לו עביה וכו' : כי קל
ניחל בפשה לחיל לחיותיהו לי חוסבכה דלדקה תשבח דהוה בתב
בית שבעה אלפים דיבר חתר וזוהלי קלילה ותוכחת לחיקחת
קם נובני לבלנת דחתכת עד בלן . °ובמאחר פרשת לך לך ע'
רכ"ו לחיר לבי לבעור ובלן לחיון בדיקת דלולפי תורתו לקדוש ברוך
הוא בנין למהך בהו ולדבלה מיבים מהבוה יותה דדיבה דחיין בר
נם לחיבה דיבה ותבובו לקדוש ברוך הוא בהלי יותה דנופת לתבדי
ותבלילו יומי דבר נם לבקה מעלמה ובדין קיימה קמי בלת
שלין וכו' : ע"ל דף ל"ו ע"ב עד נחידת ונם ע"ל דף ח"ו ע"ב
עיין בה "בביחור מצבה לחי בן והוא בן לחי בן לחיים והוא בן לבחר
שת וכתב הת בכבל בלבונו לחי בן והוא בן וכו' : הה"ם לחי בן
מהיחים הילחטונים יבלו ובבל יום ויום מתקדש לפיתה ומכח זה
שלחי לילה מהיחים רבים ונתקדש לפיתה לחי מתעסק בתורה
ובמלות ובמעשים טובים כדי שלא יעול בכסופה קמיה קדוש ברוך
הוא ומפה זה לחי ובכה לחיי עולם הבח שבל בדשא נם בן רוחה שפיחים
רבים ונתקדש לפיתה לעב"ב הוא לחיהו חוור בתשובה ולח יורד לבתר
נת"כפ לחין עומדין שחת ולילי לבדיק נחור לחין שום פחד כדחיתה °בפרק לחין עומדין
שמעון לוה מיבלן לרב הסנוסיא ונוטי בהלולה דמר בר דרבינא
לישני לן מה לחמר ליה ווי לן דמיתבן לחמר ליה לחן מה בעבה בתרך
לחמר להו לו תנורה והי מנה דבטלי מיהן פירש הכותב כי מחוייב
לחכל הכל לכהו יום לחיתה כלחר שהוא סוף כל לדם וכלחר שהלכו לחן
מה בעבה פירש להם כתר דבריו ולחור לקם לי תורה וכו' : למי
בלח לדחוק על יום לחיתה לחים לחר לח השתדל כל ימי חיין לעתוד
מאחר בפרשת ויתי ע' עורה ולקיים מהותיו עד בלן : כי ע"ל °במאחר פרשת ויתי ע'
תקי"ו הלה הוא ידעי דדיקים הלי הוו חדלין ומח דמטת לון לחתפלקה
מעלמה וכי לחו יקדע עלחה הוא דמטרוניתה חיהי לחתת בגלגיהו
ולחובלה לון לקיבלה דחכלה למהדי בהו כל ימות דבל קדוש ברוך הוא
לה לתשתעשע חלה בנשחתהון דדניקיה עד בלן : חלף על פי שקדמנו
לעיל שהצדיקים דומים כי כי הרבה בחלמות ואה ישעה המוכיח הלה
הוא בעמיהו דומה מלחי עון שבעה רועה והקדמנו לעיל על פסוק
עורף בשחה בלחו עקר בפסיה בנין רועה ולחבדו בנויה חל זה וכו' :
ולחו מתפללין בקול בכי בריחם הבחה יבתיבון וכו' : מי יחיה
ומי יחיה ועל חיין של לדם בשם"ו חתו חומרים בחוסף רחם הבחה
מחשבו חם תועתנו בהבל ביחו יחבלם לחיי הבל .
בם בן חתו בעבמיהו דומים שוה העולם חיי הבל בלו שחו מתפללין
בפיוד הלה"י ל' חתי ו"י יכיבי לחיות מהבדיש לפניך הרב בפסי
מעוני ואיחלתיך טהרני ואל תטריף עלי השבה ותבחני לעבדיך
לתקן חת חשר שחתי לחתון חוכה לרחות פניך וכו' : ולח חבול
בבחוחה קיוך ת"ל °ומאחר פרשת וירא ע' רס"ח רבי יחנן פתח על מאחר פ' וירא ע' רס"ח
סיפוי סיוס וכתו הבלנים ו לחדבה לדם בשם"ו שבוה בהלף בן
ע"ח בת בתיב חלו חי חלף בניס סיוס לחיתה כל מה שיש הבל בחסבו
סיוס ל' לחור רבי חסתון בן פזי בשחתו של דבר [illegible] ולחומרת על
סיוחת סיוס וכתו הבלנים ו [illegible] בשם"ו שבוה
הבלנים שם ד"ר כי בבל יחיתו עלי חרץ בבבקה [illegible] דחי
חי"ם בן פזי ז"ל חומר לדבם בשם"ו [illegible] בת בתבלי

לף לתת היה קל בבני לעשות [illegible] ע"ל דף ל"

לעשות

לעצות רצון כורלאך כדי שתכוון העה"כ שהוא הרי בשתים הנקדית אף
י' הר התעמוק עד כאן : ת"כ לומר כל תפוח יתכלכל על חיין בעה"
כדי לתקן לאם שהוא ככרית וכדאי כשרקי לכוונת העה"ז דומה לברודור
בשני שה"ם התקן עצמך בברודור כדי שתכוון לטרקלין ולאה תרצה
מלחמ פ' יתרו ○כפ'יתרו ע' קנ"ו וידבר אלהים את כל הדברים האלה רבי יהודה
ע' קנ"ו פתח מי יתן אל את נבורות י' ישמי כל תהלתו בכוונה תורתין תורייתא
ת אחירת כי כך כח ליחוד קוי' אחדי בכוונה תורתין כי שים לבל
ישמי מתורתו ליעזאל ובשאלת בכוונה תורתין והיה לי שיטת הין יתיב
קוקיס מלאכי ויחזקאל ליה דתנן שית מאה ותלת עשר ומי עיטת והיה
תורייתא לבר כח למיהוי שלום בחלאכי בנין דמלאכיה בעה לאוטפת
לי בשלמת דין ובשלמת דאתי ויתיר בשלמת דאתי דהת תניין כל מי
דעביד קב"ה לשלים לי לבר כח מיתין טבתן דוכי כהו לשלמת דאתי
תשלים בהו מ"ט משום דשלמת דאתי דקב"ה הוי ואי תיעול דהאי
עלמא לאו דיהיה הוא חלא הכי תניין היו עלמא לקבלי דשלמת דאתי
לא הוו חלא כפרודור כלפי טרקלין בג"כ עלמא דאתי דקב"ה הוי וכד
וכי ההוא וכלה בדיוקי וכי דתניא כתיב על כן לא יראנו חלב וכלה
עם ישראל מ"ט משום די' הוא בחלתו וכלה חולק דאתן דוכי לשתשבח
תשכת עלמא דת וכו' דתורתי עם אלבא כבתיב : ר"ש אחר וכלה
חולקי דההוא וכלה דוכי לאלהי דכתיב לו תתענג על י' עם י' לא
כתיב חלב על י' אלא על י' אחר דשלמת ותתאן לתשבח ותלכין
להוות אחר דכתיב מאי"ן יבא עזרי וכתיב ועד עתיק יומין תשבח מטלן
וקדושי הקדמוני ותיאלוסת ושבוחת לשם שיכלא להוות ויהא דוית
כשקל ותשבח מכיח כל תיגין כתדין וכו' ע"ש . וכבר האריכתי ע"ל
כי הוא סוד כתר תרין לתבין הכ"ק תדך תשים הנרמז מקומו של י' וכ"א
רבינו אשר לו כאחר כן על שחל ושתן תדיך ונו' . תורך יהיה
תדאת ויהיו ואשכיעכו ביומיתי ובשוק אשדיך ישראל ונו' . הלא
כי"ה לשכות גבלות היה דוויים בחום' ושוחרים בחרות ובשבת
תדבק תבות מקרן זה אחים זה רחמים ומחוזינו הצדק וכפלן לטבת
בפתיחה פרשת ויהי מקבלים הכל בהכנה וכאיכה וכמדרש הכעלם ○תתיר
תולדו' ע"שבת פרשת תולדות ע' שכ"ת לכל תחיון וכהי חזו תקיבי עלמא דשת
דשת לשתת תשתשך ועדיין כהי' דוד לית לה כח לשלם תשלן שביר ישראל
ישכלכן עלמא דת כל מיכן לשבחות דשבחת לון קב"ה והיא לשתתר
דעלמין לשתי כשבחות ולשבחי תדשות ותשלן כל מיכן בחזות ותדלן
בלשוניהו ותשתכלו מה דייתין עלייהו ע"כ : ותם ת"ו לית ידקדק
בחשעה סיגיו לשם שתים ולישוב קב"ה ושכינתת ת"כ ת"ו יוסף תתי
ניחשם ולה תחר רבי לתלמידו בחשתת מכיכו שלא תישבו תתי
ניחשם ת"כ לפי זה נדיק תדם להתבונן בכל יום לתקן תעשיו מכ"ם
בתיתים ת"ו כשיר הלכתי ובשלה שתוקים כתב ז"ל התשובה שהיא מן
ר"ת שוב עד השעה רבה שהוא נמר החתימה תם כ"יום ונרמו בפסוק
ואכלתם לי בחשה עשר כסף ראו על סוכות שהוא ביום ט"ו לחודש
ואומר שעורים הם מיון של חודש עד לחם הפנים ולתך שעורים
מן תעשי עד יום הקצין לחשבון עונות תדם ט"ו ואחר כך עוד ימים
רבים תעבו יום יום כבים שלשה קדי כ"יום של תשובה ע"כ .
ת"ם קדושים ובשלש"ה כי תיתי ○כ"ם קדושים ע' קס"נ ת"ר יצחק כל תחוי עלמא
ע' קס"נ תחילה בדת עד דביכה תתעלי בניהן וכד היה לתעלית בין תיכון
בניה שתשתלם בניה דכתיב לית תקח תאם על בניה (ויהיו שתשתלם
בניה מן תפלית ותלבות ואז סילוק האומן ואז הוא סוד ניפול המצות
חגן ל"ב תחה ע"ב דף ח) כד תתקן עלמא לתתא לתתקן כלהו עד
דשלמין תקונה לבניה ותיתבני תחה דאתעלייה (ל"ל כי
בנבנין בה"י דבניה כתפלתית ואז הוא בניין תשים תחה בסוד תחי
תכה הוסך על השתים ועיין לעיל) ובנין כן כתיב תחרי בשוי פעם
כבוני חטאה וכדין תקרי תשובה ודאי כדין יום הכפורים תתקרי כתה
דכתיב לטהר תתכם מכל חטאתיכם לפני י' תטהרו אמר רבי
יצחק תיתני תקרי תשובה כד בניה תיתבניין וקיימין בחיזו דכתיב
לכם בכנים שתחה ותבת בקיומה ותה דהוה סניר תב לתחייה וכלהו
תייבין חד לחד ותתברכין כל חד וחד וכדין לתתקרי תשובה שלישית
וכו' . תנר רבי יצחק כד תתקראי שלמת כתיב כי נגדל
מעל השמים חסדך מעל השמים דלתקרי תחתה (וכ"ל
לתן שתים לת תטלית) רבי יהודה תנר דתיתי כיון דלתנר
תלמלת כתיב על שתים שתשתא ההוא תתר דקיימת לעילא ותאי ביהו בניה
מעל שתים שתשתא ההוא תתר דקיימת לעילא ותאי ביהו בניה
ובזיהו תלקרי תשובה עד כאן : ולפסוד זה קבעו כ' יוסי לחזור על
כ' שערי בינה והנה כאן תזהו שתים הינו בינה ולעילא דף

כתבתי מלתוך כרשת ויקדח ת"כ הרעיונו שתים שתעל ודאי מעתיקין
קדישת קך לתיתי ולא יהוה תתר דלתקרי שתים עד כאן : תכל
הת בהת תלית הלא תקדמנו תתחר כרשת ויקדח ע' כ"ה תתחת בהוה
ומנת דיתכשרין עובדין לתתת ותתח בתזוותת תתנלייה ע"ק ותכ
נהורת לון"ן וכו' . כל"ל ובתחר כבר הכתיבי דתיה מתה דתיתת
בכרשת משבטים ונדיק ת"ט לשני רשע עלין נרם ד' ל' מחשבים
דתסר ובנין ר"ת דתיהי בינה תורת לך כתיובתת תיעול א' בין ר"
ותתעביד ות"ו לקיים כך ובישראל בדתיים נדולים לתקבץ וכו' .
ל"כ עיקר תשובה שלמיתת שיהיו לפוד כ' שערי בינה ותו לא יתן מוט
לנדיק ותו יקום לשני מה דתיתת בכרשת כי תצת ע' תקע"ג תרבעים
יכנו פקודת דת להלקות לרשע דתיהו סיוהל דשניד קב"ה לתחתה ליה
מחזק מתתין וכו' . ולפסוד זה העתידו לון כ' יוסי לתשובה שלישית
דייקא כי תו לתהד הכל בתיקונה שלמיתת ושוב ד"ל כי תיתת ○כ"ת בעור ת"ש
מ' ק' ו"ל לון לתחתר תחרני תשלם קבעו לי זמן כדי שלנה שתחר תן מ' ק'
תתכן תו תחכור ותבית תעות קובעין לי זמן שלשים יום שלמן
השלשים יום ולא כת כותבין תדרכתת על נכסיו ותתדין בו כש"כ
שם כן נותנין לו נ' זחנים ה"ת שלשים יום ותחד יום לו
דין בעלי חוב כמו שתרגום על חטת תובת תכח זה הנדתי בביכרים
תכח תשר לת כתשובה בתורה זו עיתת נדיקים כי הלא הדין
מפורש בעל חוב נוסף בויכוחים ומקון בעידית והתכרתי מה שהוא
מפורש בזמן שיש נדיק בדור ואינו מוכיח תותם הרי נדיק כתכם כתשר
הלכתי לעיל לת תפחית לת עשה הת"ח שהוא נותן עשה
לין להעלים ממדת הדין לת תפחית והת"ח נקרא חיטב תלין
כדלתיתי מעט כמיהו שלש כי ישראל נקרא כלבנון כרם כי כרם שים
לידידי וכו' . בעזרת אלו ישראל תבל הלא יש הדין הוא פעור כי
בעל חוב נוסה בוכוחים ולוה תקדר בעזרת יוכה לשר לת כתשובה
כתיבה ו עיתת נדיקים הלא הדין תוכה שבעל חוב נוסה בוכוחית
מהם לבל תמציאון עכה הוא פעור מהם וכתו שתשר הקדוש ברוך הוא
למשה מי תשר חטת לי לתותנו כחוור לפרעי הכ"ל הלא נבי כ"ת
נותנין לו שלשים יום לבל מתנין בתחלת חודש שלם שהם שלשים
יום ולא חודש לבול ותתחילין לתקנות בראש חודש על התשובה
כי ביתקנת בשופר ושם לת יחדרו כדי שישוב בשלשים יום ויפרע
חוב שהשת לשחר כך נותנין כה"כ כי מר"ח עם יום הכפורים יש
כה"כ ולכך לת תד"ו ראש כי שם יפול ראש השנה בשחר ע"ג יחים
שלו יוב לת יהיה כה"כ כן ראש ליב ושחר כך ביום כפור חו כותבין
ותתיתין ומתכין י"ח יום עד חושענת רבה ויהיה עוד כה"כ ולכך
ביום חושענת רבה נעזר הדין ומוסר הפתקין לכלי' כשאר נעזר
עליו יש השתים לטובה ○וכת"ם כי' ג' ז' לשאר שוב לדין ליום ומינו
יתירה עוד בשאר שהיא תשובה בעד הבעל כדכתיב שם תין
לך לשלם למה יקח תשכבין תתתיך עד כאן . ליתת ביום
תחתרת תלקך כ' כ"ד ו"ל בשעה שנת קדוש ברוך הוא בדין על
תדם"ר נכנס עיתו בדבריס תעין התחורא ותחר לו תיכה הדיוט שתותו
היום תחד כתשרי שהוא תחלת דינו של תדם בכל שנה ושנה ותחדין
בשעור לתודש נמר דין והוא כסוף נעילת השערים שים תקדושת היום
בתקל שנה למי שהוקיעוהו על הקודש עד לותו שעה כמו רמ"נ שעו'
ולתחרי"ך ת"ת כתשרי יש תותם הדין בליל הושענת רבה כשעת תשלת
הלבנה וכו' . והוא כמו רמ"נ שכות תחרות תשבת בעילה עד ה"ר
סיון לדבר לתלו הללו בתוף ותחול שלשוף תת"ו שעות תשלם
התחילה והוא ניעוטיות השם הנדול של תותם תחת והוא זה (י"ה)
(ת) (ה"ו) (ת) (ו"ה) (ת) (ה"ת) ובת"ק עולה תדם תעשרו של
תחת כתבואר בתקוני בריאשית כמלת אותם הדין שכות לכ"ת יום
תחולדו של תדה"ר ובתחיכך תהי"ה ולכ"ו יום תתחלת תעשה בדחיות
ובתמנך שם כן ל' ע"כ : תשום דתדה"ר מולד ביום ו' והוא תשרי עד
הושענת רבה הם כ"ת יום ותם יעטיק ה"ימים קדיש בריאית תדה"ר הת
כי' יום כתכין שם יהו"ד קף ע"ל ד"ה תכוד שם תהי"ה ובפרשת
שלח לך ע"ג ויעקב אים עם בעלה דהוות ותם ותלן תיהו (א)
רוח דו"ו וכד הו"ו בלל זכר ובוקבת כחדה כדין בטול כל תתוין
אתן"ם ותיהו תחת תתן ליעקב בלל דכר ובוקבת כחדה כחד
כחדה שלשו הלכלת ת"כ . ובפרשת שמות תם קיהו ע' תע"ו אחר
ת"ח בלל ט' סביהלין דתיהי ר' לין סוף ת' תחיית ספיהלין תחבות
עד יסוד ד' תלבות קונה דילה כה לתתלימו לעבדה דתיכון י"ד ה"ת
ת"ו ת"ח ע"כ . ת"כ סוד תחת וסוד ת"ה שם הכ"ל סביכם סוד ת

רחם תרלח בב' ויזכו ע"ת ק"י והחזיקם את תכי ותאוחם שיחיה רחקי לא סרוח לא ל בלות תחת ותחי תחת תחת לא תת ת' בנין דכר' שריין ויין והכת תולבשיה שיחכת דשזה קף בשלוח ע"כ · וכבר הקדמנו מה דחיתה כבר שחתם ע' ת"כ יתן דשלים בהחזיק יתן הוא ת"ל שכת תחת בדיוקה ודת יו"ל ה"ת ו"ת ה"ת ונם שקדמנו מה דחי בב' ושבעים ע' קע"ח ת עם הסקים כיו"ד ה"ת ו"ת ה"ת ו"ת בשזה יחיה מכל אלה שחתן לחם סוכל הקפ"ה יתאבה שכחם יום הדין שר תחי בלולה על הוסשבת רב"ש ו"ת נשוב ה"ת לחיים בחיין שחי שחות שו ולפ"ך ת"ת כי חם תחת הוא חיו על חיבור דכר ונקב"ל וכ"ל ושלם עשר שב"ם ת"ת שחת לחם שם בהוצות ושיחם תכחים על חיחכת דחי וחו חי ואחם הסקים כיו"ד ה"ת ו"ת ה"ת כל לחכר לחיות חיות בין חוחיות ת"ה וכל"ל ותו ת"ם כלכם חוש לכך יש לחתכון לחת השנה וכל"ל עד נשר ת"ת חיחה בחי חלולה על הושבר הר' לשוכיר בכל שנה ושנה ושהיות שלחכתי לשיל בשוד השסידה שחלוי שם ה"ת כשלם ע"י שם חזי"ה לכך הושבה הר' לכם יום כיפון הר"ח כוח תבין בשכם יום כשוד תמוחת חלוי בשניות חתום עליו חות ת"ת ותשלתו תחוה חזר יכי ה"חות הוה כי יום כשוד חות יום ע"חי שחת כנד עשר חשיחין ונם בשלם שם ת"ל ה"ת ו"ת ה"ת שחת חות ר' כי חיחכת דחיי חות חות ר' דכי שריין חין: והנה חלחכתי לשיל שוד על חלן חיום שלם ר"ח חת חשנה עד יום כשוד שחם שוד יחי הסיוחה וכ"ל ובלע"ז ש"ח שזוד זה חיחו כחות צ' כי ר"ל בכתבי הלי"ו ר"ל בכיחו חלת"ר שבחת הנשיחות' דשד לא חוה חתלקה לא הוי חשנייחן חבן בחפן ר"ל דש כי בישוד חבכה וביכה קודש ד"ת בקן קדיחת קדיחת חוה חבוחה חשרי ר' חבכה כי היכא דלכתר חבחי ר"ח חשלבות וחה בש' בחשנת ת"ל נחי חבת יבחין לבל חבת חרין לשחי טחיחת לית חבת כחי לשחי לא בעלמ"ל כ' בנין דל בשיחכ בתחן חם בשלמת ע"ת כ' לחיי חת' י' דשזה קדיש עלה וחתלת"ד בהה וה' ד"ת בחת קף"ה ל"ה ד"ן פרטופין כרחו וכו"ל לחבחי ד"י חשדר לחחוזין חיחו שחוד צ' היח חן וה"י רוכבת עליה ומצחית צ' כחו ו"ו חשוכה ו"ת חלוקת בשים חת"ל דלא חוי חשנייחן לחפן בחבין וה"י לשיכה חבחה וה"ל דשיכו כיכ חבחי חב

ומשני' קבל סוד וכ"ל סוד ה"ק ע"כ נד ונכ ע"ל ע"ש מבחר פ"

ע"ב התיקונו ע' תקס"ח

ע"ב על התיקרת והתיקונה

ספר תקונים דף כו

ע"ב תנוה ע' ס"ך

פי' ספ' תקוני דף כ"ט

עין לעיל מה שכתבתי אות ד' ואות ח' ולעיל ס"ב ולעיל ס"ג ולעיל ס"ד ולעיל ס"ה ולעיל ס"ו ולעיל ס"ז ולעיל ס"ח ולעיל ס"ט ולעיל ס"י ולעיל ס"יא ולעיל ס"יב ולעיל ס"יג ולעיל ס"יד ולעיל ס"טו ולעיל ס"טז ולעיל ס"יז ולעיל ס"יח ולעיל ס"יט ולעיל ס"כ ולעיל ס"כא ולעיל ס"כב ולעיל ס"כג ולעיל ס"כד ולעיל ס"כה ולעיל ס"כו ולעיל ס"כז ולעיל ס"כח ולעיל ס"כט ולעיל ס"ל ולעיל ס"לא ולעיל ס"לב ולעיל ס"לג ולעיל ס"לד ולעיל ס"לה ולעיל ס"לו ולעיל ס"לז ולעיל ס"לח ולעיל ס"לט ולעיל ס"מ ולעיל ס"מא ולעיל ס"מב ולעיל ס"מג ולעיל ס"מד ולעיל ס"מה ולעיל ס"מו ולעיל ס"מז ולעיל ס"מח ולעיל ס"מט ולעיל ס"נ ולעיל ס"נא ולעיל ס"נב ולעיל ס"נג ולעיל ס"נד ולעיל ס"נה ולעיל ס"נו ולעיל ס"נז ולעיל ס"נח ולעיל ס"נט ולעיל ס"ס ולעיל ס"סא ולעיל ס"סב ולעיל ס"סג ולעיל ס"סד ולעיל ס"סה ולעיל ס"סו ולעיל ס"סז ולעיל ס"סח ולעיל ס"סט ולעיל ס"ע ולעיל ס"עא ולעיל ס"עב ולעיל ס"עג ולעיל ס"עד ולעיל ס"עה ולעיל ס"עו ולעיל ס"עז ולעיל ס"עח ולעיל ס"עט ולעיל ס"פ ולעיל ס"פא ולעיל ס"פב ולעיל ס"פג ולעיל ס"פד ולעיל ס"פה ולעיל ס"פו ולעיל ס"פז ולעיל ס"פח ולעיל ס"פט ולעיל ס"צ ולעיל ס"צא ולעיל ס"צב ולעיל ס"צג ולעיל ס"צד ולעיל ס"צה ולעיל ס"צו ולעיל ס"צז ולעיל ס"צח ולעיל ס"צט ולעיל ס"ק ולעיל ס"קא ולעיל ס"קב ולעיל ס"קג ולעיל ס"קד ולעיל ס"קה ולעיל ס"קו ולעיל ס"קז ולעיל ס"קח ולעיל ס"קט ולעיל ס"קי ולעיל ס"קיא ולעיל ס"קיב ולעיל ס"קיג ולעיל ס"קיד ולעיל ס"קטו ולעיל ס"קטז ולעיל ס"קיז ולעיל ס"קיח ולעיל ס"קיט ולעיל ס"קכ ולעיל ס"קכא ולעיל ס"קכב ולעיל ס"קכג ולעיל ס"קכד ולעיל ס"קכה ולעיל ס"קכו ולעיל ס"קכז ולעיל ס"קכח ולעיל ס"קכט ולעיל ס"קל ולעיל ס"קלא ולעיל ס"קלב ולעיל ס"קלג ולעיל ס"קלד ולעיל ס"קלה ולעיל ס"קלו ולעיל ס"קלז ולעיל ס"קלח ולעיל ס"קלט ולעיל ס"קמ ולעיל ס"קמא ולעיל ס"קמב ולעיל ס"קמג ולעיל ס"קמד ולעיל ס"קמה ולעיל ס"קמו ולעיל ס"קמז ולעיל ס"קמח ולעיל ס"קמט ולעיל ס"קנ ולעיל ס"קנא ולעיל ס"קנב ולעיל ס"קנג ולעיל ס"קנד ולעיל ס"קנה ולעיל ס"קנו ולעיל ס"קנז ולעיל ס"קנח ולעיל ס"קנט ולעיל ס"קס ולעיל ס"קסא ולעיל ס"קסב ולעיל ס"קסג ולעיל ס"קסד ולעיל ס"קסה ולעיל ס"קסו ולעיל ס"קסז ולעיל ס"קסח ולעיל ס"קסט ולעיל ס"קע ולעיל ס"קעא ולעיל ס"קעב ולעיל ס"קעג ולעיל ס"קעד ולעיל ס"קעה ולעיל ס"קעו ולעיל ס"קעז ולעיל ס"קעח ולעיל ס"קעט ולעיל ס"קפ ולעיל ס"קפא ולעיל ס"קפב ולעיל ס"קפג ולעיל ס"קפד ולעיל ס"קפה ולעיל ס"קפו ולעיל ס"קפז ולעיל ס"קפח ולעיל ס"קפט ולעיל ס"קצ ולעיל ס"קצא ולעיל ס"קצב ולעיל ס"קצג ולעיל ס"קצד ולעיל ס"קצה ולעיל ס"קצו ולעיל ס"קצז ולעיל ס"קצח ולעיל ס"קצט ולעיל ס"קצי ולעיל ס"קצי"א ולעיל ס"קצי"ב ולעיל ס"קצי"ג ולעיל ס"קצי"ד ולעיל ס"קצי"ה ולעיל ס"קצי"ו ולעיל ס"קצי"ז ולעיל ס"קצי"ח ולעיל ס"קצי"ט ולעיל ס"קצכ ולעיל ס"קצכא ולעיל ס"קצכב ולעיל ס"קצכג ולעיל ס"קצכד ולעיל ס"קצכה ולעיל ס"קצכו ולעיל ס"קצכז ולעיל ס"קצכח ולעיל ס"קצכט ולעיל ס"קצל ולעיל ס"קצלא ולעיל ס"קצלב ולעיל ס"קצלג ולעיל ס"קצלד ולעיל ס"קצלה ולעיל ס"קצלו ולעיל ס"קצלז ולעיל ס"קצלח ולעיל ס"קצלט ולעיל ס"קצמ ולעיל ס"קצמא ולעיל ס"קצמב ולעיל ס"קצמג ולעיל ס"קצמד ולעיל ס"קצמה ולעיל ס"קצמו ולעיל ס"קצמז ולעיל ס"קצמח ולעיל ס"קצמט ולעיל ס"קצנ ולעיל ס"קצנא ולעיל ס"קצנב ולעיל ס"קצנג ולעיל ס"קצנד ולעיל ס"קצנה ולעיל ס"קצנו ולעיל ס"קצנז ולעיל ס"קצנח ולעיל ס"קצנט ולעיל ס"קצס ולעיל ס"קצסא ולעיל ס"קצסב ולעיל ס"קצסג ולעיל ס"קצסד ולעיל ס"קצסה ולעיל ס"קצסו ולעיל ס"קצסז ולעיל ס"קצסח ולעיל ס"קצסט ולעיל ס"קצע ולעיל ס"קצעא ולעיל ס"קצעב ולעיל ס"קצעג ולעיל ס"קצעד ולעיל ס"קצעה ולעיל ס"קצעו ולעיל ס"קצעז ולעיל ס"קצעח ולעיל ס"קצעט ולעיל ס"קצפ ולעיל ס"קצפא ולעיל ס"קצפב ולעיל ס"קצפג ולעיל ס"קצפד ולעיל ס"קצפה ולעיל ס"קצפו ולעיל ס"קצפז ולעיל ס"קצפח ולעיל ס"קצפט ולעיל ס"קצצ ולעיל ס"קצצא ולעיל ס"קצצב ולעיל ס"קצצג ולעיל ס"קצצד ולעיל ס"קצצה ולעיל ס"קצצו ולעיל ס"קצצז ולעיל ס"קצצח ולעיל ס"קצצט ולעיל ס"קצק ולעיל ס"קצקא ולעיל ס"קצקב ולעיל ס"קצקג ולעיל ס"קצקד ולעיל ס"קצקה ולעיל ס"קצקו ולעיל ס"קצקז ולעיל ס"קצקח ולעיל ס"קצק

ב' מיהן הוי חד הוה אלא לאורויי דאתי שבוע' מוחזק עלמה אל הנלטת
ונה נקרע תשבועת עלמה כיוצא' אך מוחזק תכסה דת"ל תיכן
עלמה וכו' ע"כ כדף הנ"ל והשתים סם הכלל המעלה כי אלו הב' דיסין
די בת"ל הנויין תלטת נלטלמת ותוליד ומוחזק כי התוליד נקרע מוחזק
בערן נלטלמת ונקרע נלטלמת כערך מוחזק תכיכה כחזיתי ע"כ וכו'
ע"ל כדף הנ"ל ולזה קלמר ואלו אומרת ר"ל עלמר דתוליד נקרע מוחזק
לנבי נלטלמת ונם יש מוחזק סתיכה' דת"ל שבו מתלכם הנבורה ולזה
קלמר ואלו מוחזק לחיוב מוחז וע"י קלמר דל שמיל סתיכה עלמה
כיוכו הנקרע לתוליד בכתיבת דדיסנה דחיכו כתב עלייון ר"ל דתם בזה
פי' על מוחזק מתיישבה לחיובי ת"כ לתוליד נקרע כתב לנבי מוחזק
סתיכה' מבת"כ תם סלי מוחזק קלי לתוליד תכיכה הנקרע לתוליד ת"כ
כתיבת דדיסנה דחיכו כתב עלייון כיוכו נלטלמת דכיוכו והוא כי בלמ
תיפור שם כי הלי דיס תכיכה הוא שם ס"ד ב"י ו"ה ה"י וע"ל דף ס"ד
כי יון שם וה נאשר חלם ומוח סתולמת וכאן תוליכיך בחבכן נם שם
ע"כ מכיח מחזק ס' סנחם ס' תכ"ו על הבי ג' י"י שכמשכין יון שם
הב"ל וקלמר שם חסט' דייכיכת לתקדיתית חכן וכתב לחכיים יקיכין
לחשתכות מכיכתו ת"כ קוכת נחת י' נם שם כי ג' י"י חלה שם יה"ד
שב"ח חכבת למקבל בחדת דת' ל' חלה שם יה"ד לנבי חיוית בלמ יש רשע
כתב הנ"ל לחת עוכי' ואל דקלמר לנבי חיוית בלמ יש רשע אחר
שהוא כלב דת חבל כבר סתרבתי כי דשע אתרך בדעתו וכיון שהבוא
שהוא אחת זכוכים יפי' נכרת מתולמת נם הרשע נכרת וזה תבין את
דת"ל רשע וחרוק מיכיו למה דוקא מיכיו פנה אות' בתבי החי"ו ו"ל
בשער היחוד שבין יחוד של בשר תכוין כי בפיהיות רוחק של ה' בפה
האי שם ס"ג ויתכבר שם שם הלי"ה ותוזנם יחד ואז עולים ס"ד במכין
אח"ת והם ו' תותיות הנרון שהוא סנוקבת ותכוין אח"כ כתותיו

ג"כ"ק שהוא יקוד כיוך שהות וכר ותתבדם עם את"ת
עולים רי"ו כנגד שוד דר' עם כללותיו ואז על ידי הרי"ו יונאים
את"כ שאר הנקודות שהם בשם במדר אזה תחלב תותיות דש"ל
תותיות בלשון שהות כנד יחוד מו"כ ע"י הדעת הנקודה לשון את"כ
תותיות וב"ש תותיות שכייכים ואת"כ תותיות כו' וף שם תותיות השפתיים
ה"ג ושם תותיות שכייכים ואת"כ תותיות כו' וף שם תותיות השפתיים
והם שוד יחוד יה"ו אל אל"י שהרי תיכון נגד השם שנעשה מחכור
השפתיים שהם שוד תבירים השה ובלשון ואת"כ השכייכים ואת"כ
השפתיים ויונאין אלו הנ' מוכלות הנ' ע"י הר"ו ותכוין כאלו הנ'
מוכלו' בו' וף ושם ד"ך שהם ג' שהות יה"ו ז"ו יה"ו ושם נ' ס"ג
כאו שהשם שהמנו יאלו שבות מניוות השה ואתם אלו אלו השבות
הם נ"כ על סדר שם ס"ג כי בוה"ן כאלו בחלף כזה י"וד ה"י וה"ו
ואולה כל שם אלו בחשכון יהו"ד אל"ף יה"ש ובכה כשהם יוחלין ובחשכון
אלו מתבדרים לעולם שוות יה"וד ת"ביה ובכה כשהם יוחלין ובחשכון
אין הנרון שד השה אלו תוזרים מתכוים בשוד הבל היוחה ולכן נריך לתוף
לאלו תותם אלו בחלוי י"ודין הכל כזה י"וד ה"י ו"ו והבה תכוין כי
תותיות ה"י ו"ו שם אלו חלה שם אלו הנ' נ' הבל כי הוא שוד הבל
היוחה אין השה ושהם אלו שלותם כאלו אל תעקד תותם בנקודת
חיר"ק עם כללות הרי"ו כחכין הבל לשון שבת קשן ס"ג ו"י ו' תחת
שבת קשן בבל תות ותות כי ניקוד שבת קשן הם ג' ו"י ו' תחת
ל"ו עם כללות הרי"ו כחכין הבל לשון שבת קשן ס"ג ו"י ו' תחת
השה ותכוין לחבר את כל אלו בכף זה ואז תבוין שיהם שם שם
לחלם:

ולזה תחזר ובהוון חל"כ שפתי תפתח
לחולקת לחכיין כנד מויית ופנה תית' בכוונת התפלה בכתבי האר"י
ז"ל נם לאלו שתכוין כי בכר יודעת בזוהר כי צריך לדם בתפלתו לחבר
שני שמות שהוא יה"וד חלה"ים שלה יש שתת שלים חלה שמות חלה
(ע"ל בסוד הכפרת הוא ובכוונ רחם השנה בוד בכיכה תפם קניכו ע"פ
מחזר פ' נשא ע' רס"ו כתיב שוד יי' לייכיתו וכתיב וייבר אי אלהים
את האדם בתרי ו"ודין חשלים וכו' הוא דיוקא קדושה ורוח דל"ת
וייבר אלו נר נר מורה כנו מורה ורוח הוא וייבר אלו אלהים ע"כ וכו' ע"ל)
תקונה דשמות שלים יהוד חלהים ע"כ וכו' ע"ל) הבה כל כריעות
הדשתחוות שמות הם"ב ביה"וד ושתים אלו עושים אלו יהו"ד
חלה"י יה"וד ב' הוא יה"וד ג' חלים יה"וד אל"י ובשתים ש' הוא יחוד
אלה"י ב' הוא יה"וד ב' חלים יה"וד אל"י ובשתים ש' הוא יחוד
נוה נקרע תשבועת עלמה כיוכו ע"ל כ"ל כי כ' יחודים חלה
ני גר ואז השלכות נ"ד תנוה ואחידה ושאכתם כיחוד כיחודים חלה הוא
כח' ת"כ פנים אל' הוא כי חלה שם יה"וד אל אל ת"ח תאכתם נ' יחודים
שים בו"ח ת' הוא שם שהי"ה שהוא סוד שבינה הנקרא חה"י
נכנסת תוך הו"ח והיא מתייחדת עמו הדי הוא תיכור יה"וד ואת"ה
ואת"כ תיכור שני שלו"ח שם חלה והוא יהו"ד חלכים כי לחם
לחיותה במקום הכסוי והשלם והשתה (כי היא במקום הכסוי
והשלם וההשתה כי שם שם נה"י בהיכה והחסדי' שם הם מתומי' כי נכני
האלהים בזה הסוד) כי בולם דיכי ונאלהי חלהי (ע"ל
את"כ תיכור נ' חל ו"ח שם רחל והוא יה"וד חל"י עיקרי בחלל
נוקב' דו"ח וכאשר כל חלה שם יהוד' בחד חו סלום נחור ע"כ
כי חו הוא סוד ונשר יוכל חעדן וכו' ע"ל דף י"ח ע"ח ותבין סוד
זה המשלמל כי הוא כי כר אמוב ותורה חור כי בקדמתו כי חור דל הוא
ר"ו וח"כ חם יודע חסוד התורה חו יכול להחזיר לחלכות לשוד תורה
ע"ל דף ל"ח ע"ב ולי נראה לכוין בסוד סיחודים הם"ב כי יחוד
יאה"הוי"ההה הוא יחוד חו"כ ויחוד יהחדוק"י הוא ז"כ ויחוד
יש"אלה"ב הי"ס הוא סוד שוח שלים שבוח סוד והכללת שלום בין
חלם לחכירו הייכו שיחיר חרוך חכפין כו"ח כי חו הוא עודה
רחמין על ישראל הקיכה לעשות נקיון לחיכון דכפיין לון והכה סוד
זה ס"ת שהוא השיכים לכך רשע יכלה וכעם שיכיו יתיכון לכל
בכסוד ונחם חחת השעים תעשה כי רבת מחשבות בלב איש
הבליעל הוא סחלם לכל ואמת יה"וד הוא תקום לחלה תרלה בספר
תקומים ° דף כ"ט חכם קניהו וכרות חכן כעבירו חיה וחלין חייה מחתיתקומים
דלורייתא בזוהר לחיכון חייכת בעלות נכנו כמו כי כולם טעם טעין
ויגיר שה ויגיד שם בנין דלת תעכת מהיפוכות קשלו בעלות כלב
יש מלי לב יש דת ל"ב שהיה קשלו בנין דלת אית הכי בהון מלי יש דת
ביצה דאיכי לביצה (ל"ת דקרי לביצה ל"ת בסוד ס' שערי ביצה)
חייתה בייכיהו ולא חיתנגידות לאשמעת בעלמא וכר בעי קב"ה
לנטלא מקמיה אן חויא ויון רשיבוי מה כתיב כשמש ברינן כשמיו יום
והחזות וחכת לחיתמשכן חייתי דלורייתא לאשמעת לתתא ולחיכון חיום
חזהכון (כי הייום הזהכון דת הוא כחב נלנו כשוערת כשיום ל
לגירים מכייהו מהחזות דלתתר חדיר ביוהכון יי (היינו סוד ס"ג שהוא סוד חלם לתר כתם
ולשלמוכה שכתבתי כדף הקדוש ואכור נלי הים) דלית בהו לכניים
חפוללין (היינו סוד ס' מ"י דשם ס"ג שהוא סוד חלם לתר כתם
יטוכל נוקבא' מסתלל ונחם ולזה קלמר חלת לבנין שסט' תחלת
דלתתר כהון עץ וחבן נפקין מיכייהו מיס הזהכון מי טופנת ומלן
גרים דלחיכון שלטין על שלמא לוחות מלבני לורייתא דלתכרו לחיכון
לחכיין מפולמין דמפולמן נפקין מיס חיים (היינו כל"ל כדף
ע"ב מלמר פ' בראשית ע' קל"ד חבני שיש שהוא לחיכון ר"ל שהכין
חיין דכיין נפקין ולחיכון לחיכון כלית א' וכו' ו' לחיכון נטוי בניהו
חיכו עץ החיים וכו' ולחיכון לקבל כ' עשיכון דבהון תרין לחיכון כחצי
חיכו רבע ולחיכון נחתו בנין לחורייתא מתרין לחיכון חלין חזה
בחצי דכיכון לשרשל ולחנבדו וכו' ודה גרם חכמה דבית לחיכון ובית שכי
דכו לחיכון לון לחדכיון מסכת דעל הדעת טו"ד דחתן לחורייתא חלורייתא
בחיסוד ולחיכר ולחיכון חיים וכו' ע"ל ע"ב) ובל לחיכון שתנברין
(היינו סוד חתודה הנקבה חיים שהין להם כוח וכל"ל ע"ל)
כתיב ובירוש נאוכך תהדום קיין ולחיתעבידו לון לחכניו דכקילה
ומשך על פני תהום ויכי חכנן ובחתך ובלי קדש זה חל כל הלילה
ונו' ולחתחר בי' ויכי חשך חכילה בכל חרץ מנרים ובכל בני ישראל
היה חור בישבוחתם ורוח דמלה ועתה לא יחו חור כיוכ חוח
בשחקים ולחתור בחבריהו לא יחו לים את לחיו ובלי קדש חיו חתיכיו
ומשך סחל מרישה ועליה לחתור חלבה חרוכך יחכלמו כקש (היינו חשוך
גם חוכלת גם לשון מכילתה) תהום הוא חוות ולחת חהום לחרת
כוכבים חחת דחיכו) חהום הוא קדוש לקול כוכיריך מלי כיוכיך לחיכון ד
דחכתה דחיכון ו"י חעתודים (כי לחיכת כל ע"ת ולחת חלקו
ומבט ולחות וכו' ר' חוקי' לחתר ולחתר עד שהשלם דת קב"ה כל
יהיב לורייתא לישראל ולחתת לכולני ומכה לחיכון הוו עמי כלבו ר
לחיכון קדישין וכל קדושין שלחן דקדושה דלורייתא כלהו הוו לחיכון
ולחורייתא לחיכבדה בלהטי לחשל (וחוז הטעם מה לחי כב' תשוה מלחתר פ'
ע"ש שחריך בעוסק כעם קלמר ולחי תיתת לח כרוכות חבכן דכבכן תשוה ע' ס"ח
רוכות דכבכן טב לחיכו לכל מטרן דלת חבכן דלת לחורייתא חצת לחיכי

קדיש ומתני לי׳ כי היכי דניתי וניסוק ליה מדעתי׳ ופי׳ רשי מתני בשבת לשבוי מי ס זשוח לו חולי יקבע מחילה ויחול לו חליץ ותני עיבר ושוכ ואשלם שעות רבות ע״כ · וכל מי שירלית ה׳ מוצא כלבבו יעשה כן הלא לחתא ניתין דף ל״ת ע״ב הנעלבין ואין נעלבין שומעין חרפתם ואינן משיבין עושין מאהבה ושמחין ביסורים עליהם הכתוב אומר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו ופירש רשי הנעלבים שנעלבים הן לחבירם ואין עולבים את לחבירם עושין מתוך אהבת המקום ולא ליטול שכר ולא מירלית פורענות ע״כ ובמהר״ם מגשטיו ע״ש קד״ת ת״ת ת״ל מירלית הוא מה לעשיר · ליה שתבני בן בירת מכל עקרין דעברן עלה על ההוא יומא ולא לתיב לקבל עלה דהני סוף יהות ליה ובדוד לתכפרו תוכני השתא לית לתסתכלת שיעורי ת״ח הוא ואכעתא דנייהה הות פי לחלוי נפק לנבי דוד ושעיר ליה כל מה דעבד חלא מלתא לחרא הוה מלה ולשעל ליה בלבוש חלא דא וכל דא לתעשלתא דוד והך ההוא דעביר ליה שתני נחמא ליה לחיתב כתובתא עלא׳ ועבר לבית כ נשידו סנוי ולוביד דשתין סנוין מנו לבי׳ קנייה קד״ם · וע״ד כי חלים אמר ליה קלל ידע דהא מלקי לחדא נתן חלה ע״כ · ת״ב כל אדם יקבל מלאכתו בל על השולם · אחת גדול עושה מצות וכדלתית בפרק הזהב״ף ל״ה אמר רבי יוחנן מפני מה נאמ״ר גדול תיכלת דבריס מלוכת ממון שהו כאמר כי ויכלתי מלאכתי וזה לא נאמר כי ויכלתי מלאכתי אלא שיתכל כל אדם בלאכתו דבי ניתן להסבין תני תנא קמיה דרב כחנין בר יונתן כל המתכלין בני מביאין בראשים כאילו שוף דמיום אמר ליה שפיר קאמרת דתניא ליה הקול סומקת ואתי תיורת ת״ל אחבי לרב דימי בישראל בחוץ ובירי טבי ת״ל בחתורי תעין ד״ת חניכה הכל יודעין לנעשם ועולין חוץ ת״ל שוכדין ואין עולין ליו הן הכה על אחת כמה וכמה לחומר בקל וחומר ומה אם לחשכיל שהוא לחיים והמלבין פני חבירו כדי להלבין פניו בשעה שהוא לבנים ת״ל בת אב כאחת דורו היו כולן מדיקים ועל ידי שהיה בהם לבטורין היו יוקרין לחבל דומו של חרזל שנ״ל היו ועל שלא היה בהם לבטורין היו יוקרין לחלחה ונותנין ושפיר קאמר לבן בני לים נחנו שעבדים בינינו נחנו בשמו ומרינו לף על פ״כ נחנו בשבור חלגופים וכו׳ · עוד אם לחמר רב חסד כל העבירים נעשלי חון מעשי תוכלה שכחת הכה ה׳ נכה על תוחת לחך ובידו לחך ח״ר לחעשר כל כפרט ע״י שלוח חון ילוכלה שב׳ ובידו לחך ופי׳ רשי משתא שהוא תיוד לחבל ומשתא כה חון מעשי לחך המושח על לוכלת דבריס חין הקונר כעשל בפרו ע״כ · ובפרשת משפטים ס׳ רי״ד לחכת ישראל לחקרון קדש ובנין דחיכון קדש לחמור ליה לחמוש · לחקרי לחבריה בשחת דבלחי ולח לכלחה שחת לחבריה ועשיה סני׳ וכל שכן כחילן לחחלין לחת כתיב נמור לשמוע מרע ונו׳ · ומה חרא דנחן ליחבח ביחת מכשין כחתין לשלחת לחמר רבי יוסי כל מלן דקרי לחבריה בחלן לחת לחת ליה ונבי ליה לחתשם כיה דלית ביה לחמר רבי חייא לחמר רבי חזקיה כל מלן דקרי לחבריה רשע כחתין ליה לבניכם ונחתין ליה לשלשלתי (פירש זוהרים) לו לשלחיין לייסר לחתו · בכל מיני יסורים ומכחים) כדי לחיון חניכין דחוריית דשחרי ליה לחיניס לחקרי להו רשע וכו׳ · והמשם כי שם ע״ר ר״ל מלן רשע דת שיחל וכדלחיתן נמ כן בפרשת שמות ע״ח יש רשע שלריך בריעתו דת שמא לחורון שקט וכו׳ · ומי׳ מלמדות שלחמר ח״ר ח״נ פרק ט״ו על נשלכ״ל ל״ל והקב״ה שתעם פרק הזהב שדחמר להו דוד לשלוכיו נשפו הנח לת לת חשת הישרו שיתעו בחוק ויש לו חלק לעה״ב פני תכרו בחרבי חון לו חלק לעה״ב ותרמו לבי דרכם וכו׳ · חכל לריכין עיקר קושי ליתת דוד ה״ק הבח לת לשת ישבו ושתו בחוק וכל המוחלין מתנדיס ויש להם חלק לעה״ב ולחבי חין עדיס ושתרלה יודע הוח בעצמו שבן דיבו דוד שקי כי רב הוח ורש״י לפשבי׳ ושידבר לשוב ולבטין פני חבירו חין לו חיתת ב״ד לפיכך יחבה הכפשל בו שון קל הוח ולחיבו עושה תשובה ונטלד מן העה״ב כשחתת ליטלן ע״ב · ושה נס לשלניד חכם דחיתת בחלק חלגו שחין להס חלק לעה״ב ומוכח ת׳ תפיקומין ושם בגמ׳ דף ע״ט תפיקומין רב ורבי חניכת שחרי תרנייהו הו החכמה ת״ח ר׳יוחנן ור׳ יהושע ב״ל שחרי זה החכמה שחרו בפני ת״ת וכו׳ ע״ש · וכפרשת בראשית ע״ק״ל ת״ח שם דחיית ה׳ חיכין שהב רב ביישראל ושחיב שם ז״ל שעקים חיכת חחיבתה דחיכון שלבלין לחלין לחתר כהן ועקבי לנרגרותיך ועליהו לחתרו דבריס יחבה נס שם כשבקו שקולין דת לשת חלניחיכון לחלהדרו עלשת לת חרכובו ורוח חעלה חלה שהב כי עקבת ע״ש וכו׳ · חיך דיית חוך חלה דחיתו

נח׳ בחוכת ניטין דף ל״ו

ת״ם מגשטיס ע׳ קל״ת

בספר בחיי פרש׳ חיי שרה

נח׳ בחום׳ חולין דף כ׳

בח״ם לחומר ע׳ ק״ן

קב״ה יתחכון מן עלמח וכל״ל לית מלוד מלוד יהי׳ לחדם והיה ברוכו ויראה מה דחיתח בחוכת חולין דף כ׳ ת״ר חילמא חין העולם מתקיימת חלח בשביל מי שבולם חת עלמו כשעת מריבה שנחמר עולה חרון על בליחה רבי חנהו חומר מי שמשים עלמו כמו שהיו שנחמר ומתוחת ורו עות עולם ופירש רשי מי שמדדם תחת הכל הוח ורועות עולם לחמר רבי יוחנן מלי דכתיב הלחמנם חלם נזקן תלבורן חיסרים תעשטו בני חדם חה לוועטו של חדם בשה״ן יפיס עלמו כחלם יכול לף ל״ת ת״ל נזקן תדבורין יכול יניס דעתו ת״ל חיסרים תעשטו בני חדם ופירש רשי מושרים בחיטור חרן חלקה שנותה לידם עד כחן · ובספר בחיי פרשת חיי שרה ז״ל חומרו חיים למעלה בשביל למשכיל לחתבון סוד ומשלוד מטה שלמה חלקך ע״ה הודיעכו בכחן כי החשכיל המביר תבונת עולם הוח שהוח עולם הנפשד הוח יודע חומרו חיים למעלה בעולם העליון ומחלק שבחו חומרו חיים למעלה בעולם הזה ולח יעשה מחמו קנבו זהו לחתבון סוד ומשלוד מטה והמשכל הזה בעיר חחת ויודע שחין דירתו לדור בה חלח דירת עראי כי רחמו ומשכיתו בלבת חל עיר לחרת שחניד לדור בה דירת קבע חין בסף חלח יעשבל לקנות שם חדות וכרמי׳ ולח כלים וחבלי בית שהרי חין כוונתו לקבוע דירתו ולהתיעשב שם בן המשכיל יודע שיש לחורח חיים לעולמו חיכו משבלל בעבין הנוף בעה״ז כי חם כיוכרים וכוחותם שהם ככסה לעבודת הש״י שלי לעשוד לו בעולם לבי יודע שבעולם העליון הוח דירת קבע והעה״ז חיכו חלח דירת עראי ולבי׳ שבעה״ז הכל ורין וחין לחלו לעזות למשכיל עיקר כי חם בירלית ה׳ יתברך לכך בתניל שלמה שפרו הכל הכלים וחתם בחתת ירלה לו יהי׳ בי בכתוב לורח חיים למעלה למשכיל שידבר עם המשכיל וחומר לו חתה המשכיל דע שים לך לחורח חיים למעלה וכו׳ · וחם וירלה לעזות חל החיים הנפרשים שיסור מתעצוני בנוף שהוח משלוד וחה שהסיכיר לורח ולח דרך לפי שהוח ח״ל לורח לפי שלמה בשה״ן כגר בלרן ובלורח נטה ללון וכשם שהלורח הנכנס בפונדק ויודע עלמו שנכנסיתיו יום חחר לדירתו ובפונדק יהיה שם מעט והוח נכנף לשוב למקומו וחרן מולדתו כן המשכיל חושב עלמו נר ולורח בשה״ן ויודע ומשית שים למעלה לורח חיים ובפשו ככשפה לשום שם מרשע שהוח מקור חיים עד כחן · וחכן כוונת שלמה דוד נר חגכי בלרן חל תפתיר חמתיך ממני ומם כן בכל יום ויום ליתי לחדם לדחות על ששעיו ומ״ם בימים חלו וכמו שקדמתמו ובימי׳ ביום כפור הוח יום הנדול והנורח ולוה קולין בחוכה של יום כפור השנה השעשה דיוכה ליה תיחה .

לשון דף מ״ו ע״ב כדי פיוסיו לבו כשכר לשעות עשוכה שלישה .

ליתת כחמחר פרשת חמור ע׳ ק״ן זה לשונו חת חני בהתי יוחת ח׳ (דיינו רחם השנה) חתכסיית סיכהל ולח סהיר כשעור לחדם דישרל תיובן כלבו בשיובתא שלימת ובינה תלבת ונהרת לה והתי יוחת נטילת דעיה נטלת ושתבת חיתו בכלח ועל דת כתיב יום הכפורים הוח יום כפור מכפר ליה (והקושיח משום דחיתת ב בחחמר פרשת תנחה ע׳ שב״ג זה לשונו כפור לחתי לקרי כפור חלח בנין דקרי מכל מכפרי ושעבר ליה מקריס בההוח יומח ועל דת יום כפור יומח דנקוניתת והכי קרינן ליה . ולוה מקרי יום כפור מיבעי ליה חי נעני לחרחות שהקדוש ברוך הוח מכפר כל עונות ליה מכפר .) חתן יום כפורים חלח בנין תרין נהורין נהרין כחדח בוניעת עלאה נהיר בוניעת תתאה והתי יוחת מכהרת עלאה נהיר ולח תכהרת השתח (רוצה לומר כי כאלבת קדישת שלח ליה ונם לחכפ לחיתי בת לכי היח חלבח שלח ליה ח״ר לחחב וכו׳ חמר ליה ר׳ חייח לרבי חבת הלי חלבח לקבלך חלי קלחר חמר ודלי לחו יחומת בחטרוניתת חלח כומבת דנכרת חן חכמה וכך חתנהרי מיניה קרינן ליה קדש להת מחכמה בטלי הלי ובדין מתייחדין ו״ב כיון דחלבח קדש חקרי (והוח כי הקלחנו לעיל דף ל״ג ע״ב ע״פ מחמר פרשת משפטים כי מנד ביום מקריחים מבפי קדש חבל מנד חכמה מקרחים קדש ישרחל לה׳ רחשית עבודתו : ולוה קחמר בנין דחבלת קדש חיקרי דכתיב קדש ישרחל לה׳ ובטל מחתר דחקרי קדש כדין ת לחתותי בת חבי לך לח בת חתי דהת מבי חבת בטיל שמת ת״ל ולח מביה · ועל דת ותבי לו לחשה לחת״ידלי כחיח כומבת דת ולח

ושם בפ' ויקרא לומרין י' אלהי' לומרין י' נצחות והוד תתקר ד
ושם בפ' ויקרא לומרין י' אלהי' לומרין י' נצחות והוד תתקר ד

ומ"ש בכתבי האר"י ע"ל דף ל"ב ע"ד ודף ל"ג בתיקונים תפס
לברית"ע כ"ש והכתבי האר"י ע"ל דף ל"ב ע"ד ודף ל"ג בתיקונים תפס
קניהו כי חסר דעתיק נגנו בריש דנלנלתא ומתמו לוקח חצף ו
החסד ובורא דעתיק בחוח"ה ומתמו לוקח כיצה וע"י יהודי
נשתיר בכיצה ולו כיצה מתן לו"ת ע"כ ומו' ובזה תבין לפם קניהו אם
כתיב אחור לחכמה אחותי את אמר תכמה ואת חכמה ואמי מקובל
חכמה לתקרי (היינו מלכות) ועוזרת לבני לחזרת (בסוד שכתבתי
לעיל ע"פ מאמר ברחשית ב' רחשית כי חכמה עלאה לתקרי רחשית
ויינו ' ומלכות מתהה בקבלה רחשית חכמה יהלת י' תקרי
רחשית) וע"ד לתקרי אחות לנו קטנה ושדים אין לה וגו' דהיל
כנלנלתא לתמשך אחות לנו קטנה ודת ' קטנה תפ"ח היא
ושניהה דפ"ח היא שלימו דנטיל מלכה (לפי לפעב"ד דכטיל מלכה
היינו כ"ל אל"י מלכות קדישה דדיבוק ודת הוא כתרת דכלהו שתה
והוא ע"פ מה דאי' פפ ○ בכרחשית ע"ג ' פפם קניהו וכל מטי
לאחר אוכמי לי לכוחא בא' שתיית עתיקא דכלה ות' עתיקא דרגין
עלאין מתכסה עלאה מד פדיק ול רבתא לתתפקתא דכ"י דאיהו
תוקפא דדוד אלקי עבי ואנין כד אתפקח לאינון דגין דלעילא
דמיתין בתי"ת כדין אילי רבתא ועלמא כלא ניחי מיכא ואינון סדים
לאינון כמנדלות אוכייתי בעינוי כמוצאת פלוס ת"ח האי קדיק על
כנפא דשכלא אתתר כד אילי כנלנלתא עם בנתא בין תורין דעלמא
לקרי קאתר רב"ח אחות לנו קטנה וכו' ע"פ ות' מובחי' הדמי' לכ"ל
לוה קאתר רב"ח אחות שלימו דכלה כמה דכתיב אלי חומה ושדי כמנדלות
ושדי דפח אלין אינון לוקמא לכלה כמנדלות מהרין רבדרגין דבקדי
ויהוה סוד ע"ל דף י"ח ע"ח ודף קו"ן ע"ד בביאור אתאר פ'
אחרי ובהר יתפ מעדן להסקות את הנן וע"ן וקאתר אתפתש דכולא
ביחודא ואתלבש בירות דאתכלא היינו סוד הכ"ל כי לקח חסד ד
דעתיק שהי נגוי בחכמה הנך בלעון מצד מהות פחוח ' דסם יה"ד
ונם מה שלקח נבורה דעתיק ע"י כיצה שהיא נבורה לוה קאתר אתפתש
דכולא ביחודא ואתלבש וכו' ל דף ד' בביור ע"פ אתאר פ' בראשית ע'
קכ"ל אתר קדישה כגוזל כפתורה לאתיעת' ונטיל מגדיל חכמה נטיל
בחסד ונפח כיצה דיהי אחיני נטיל בנבורה וסוד) ונקאתר וכד נוזנין
אתחברו לקרי אפתרת (בסוד שבנוזנין דרכה וכל"ל
אתיהיב יה"ו לוה אחוי שלימו דכלה (כי רחמים הוא לכלל חסד ודין
כי ר"ת הוא גי' יפקו ומים אות חסד לכרחם ונקרא אמים נח ומים
ולכך קאתר אחוי שלימו דכלה) ודת אפתרת ישראל
נוסף לוכלה דכרבת ותקיף שביר ויהי אחוי, תעטיל חוית בדת ו
ופעמוני יהודון עושי' שתות ויוון לכלה כי ע"ל דף קו"ן ע"ג
הפייהב לכל מה שכתוב בסוד אתאר זה) אית' כפ' בראשית ע' ע"ג
אפם קניהו וכתיב בניהו מלכה נו חיילי' תרין דרכין (היינו חסד
ונבורה והוא סוד אפתרת וכ"ל כלול כלא מתכן קיימין לתקבלי' עביד
שלחה כניהו בשתעת דאתנלי' כלה קיימין בקיומי' סנור ופתח
ובניכי' קיימין אתין דכוח לתלף (היינו סוד ו' ע"ל דף מ"ו ע"ד)
על טודין סנייתין כל מפתחתן דמלכה כי קיימין (היינו מה דאיתא
בפ' ויצא ע' ע"ב בתחי יוהר שתרי מתן דשתרי שתת תיהו לההוא
דסתים ולא ידיע כלל קול יעקב דקרי בהאי אתוון מהשוכתא דכלה
קדוש דסתים ולא ידוע כלל בהאי שריא שלימו דאתפתן לכל
כטרין וכו' ע"ל דף מ"ט ע"ד עביד כרעותי' בחיל שתיא ודיור
לרעיא וכו' קורדיא מסייפי עלמא לסייפי' עלמא (בסוד בחיק
יי אלהי ישראל מן העולם (ביצה) ועד העולם (מלכות) יתים על כרחי'
די סביבות דבור (היינו כי נקרא סתים דת ומים) מני כהרין עלמין
מכי לתקנו חד הוא חד להוי חד לקרי בריך הוא לעלם ולעלמי עלמין
גליף נליפו ופשט בניוחי ואפיק ' ואחלף תדיר ואחיד דחיין
(היינו נפח הוד הטוחני מן לנדיקים יסוד ומלכות ע"ל מאתר
פ' ויקרא ע"ב הרשיפו סתים מתעל תש"ק ומחקים יולו מדק)
למיון עלמין בחיון נהירין דסתיק וכו' ועד"ל ומאתר ע"ל
דרוטו' יחיה ושתלמא ביחיה חיים וחסד (היינו כל"ל כי כשסך
ון חסד דעתיק בשתלמא מיתה ונבורה כי כשסך ון נבורה דעתיק
ע"ל דף כ' ע"ל מנו תוקפא דיהוה כפקו מנו דוד"ה דאתרא וכו'
ע"ם מעוי' דתתקן נדשת (כי דעת הוא סוד דעת דעתיק יומין
סבדישת תנייתא הכלה תורה ותוקמוה לעילא לתוך קדמאה · נטיל
בעמודא דאמצעית) תו לתפשט נופא דתרין שוקין (היינו סוד
נצח הוד סבלות ונפלות ויסודות ת"ד כמה הוד נבלות (היינו כ"ל
ושם בפ' ויקרא לומרין י' אלהי' לומרין י' נצחות והוד תתקר ד

ומ"ש בכתבי האר"י ע"ל דף ל"ב ע"ד ודף ל"ג בתיקונים תפס
לברית"ע כ"ש והכתבי האר"י ע"ל דף ל"ב ע"ד ודף ל"ג בתיקונים תפס
קניהו כי חסר דעתיק נגנו בריש דנלנלתא ומתמו לוקח חצף ו
החסד ובורא דעתיק בחוח"ה ומתמו לוקח כיצה וע"י יהודי
נשתיר בכיצה ולו כיצה מתן לו"ת ע"כ ומו' ובזה תבין לפם קניהו אם
כתיב אחור לחכמה אחותי את אמר תכמה ואת חכמה ואמי מקובל
חכמה לתקרי (היינו מלכות) ועוזרת לבני לחזרת (בסוד שכתבתי
לעיל ע"פ מאמר ברחשית ב' רחשית כי חכמה עלאה לתקרי רחשית
ויינו ' ומלכות מתהה בקבלה רחשית חכמה יהלת י' תקרי
רחשית) וע"ד לתקרי אחות לנו קטנה ושדים אין לה וגו' דהיל
כנלנלתא לתמשך אחות לנו קטנה ודת ' קטנה תפ"ח היא
ושניהה דפ"ח היא שלימו דנטיל מלכה (לפי לפעב"ד דכטיל מלכה
היינו כ"ל אל"י מלכות קדישה דדיבוק ודת הוא כתרת דכלהו שתה
והוא ע"פ מה דאי' פפ ○ בכרחשית ע"ג ' פפם קניהו וכל מטי
לאחר אוכמי לי לכוחא בא' שתיית עתיקא דכלה ות' עתיקא דרגין
עלאין מתכסה עלאה מד פדיק ול רבתא לתתפקתא דכ"י דאיהו
תוקפא דדוד אלקי עבי ואנין כד אתפקח לאינון דגין דלעילא
דמיתין בתי"ת כדין אילי רבתא ועלמא כלא ניחי מיכא ואינון סדים
לאינון כמנדלות אוכייתי בעינוי כמוצאת פלוס ת"ח האי קדיק על
כנפא דשכלא אתתר כד אילי כנלנלתא עם בנתא בין תורין דעלמא
לקרי קאתר רב"ח אחות לנו קטנה וכו' ע"פ ות' מובחי' הדמי' לכ"ל
לוה קאתר רב"ח אחות שלימו דכלה כמה דכתיב אלי חומה ושדי כמנדלות
ושדי דפח אלין אינון לוקמא לכלה כמנדלות מהרין רבדרגין דבקדי
ויהוה סוד ע"ל דף י"ח ע"ח ודף קו"ן ע"ד בביאור אתאר פ'
אחרי ובהר יתפ מעדן להסקות את הנן וע"ן וקאתר אתפתש דכולא
ביחודא ואתלבש בירות דאתכלא היינו סוד הכ"ל כי לקח חסד ד
דעתיק שהי נגוי בחכמה הנך בלעון מצד מהות פחוח ' דסם יה"ד
ונם מה שלקח נבורה דעתיק ע"י כיצה שהיא נבורה לוה קאתר אתפתש
דכולא ביחודא ואתלבש וכו' ל דף ד' בביור ע"פ אתאר פ' בראשית ע'
קכ"ל אתר קדישה כגוזל כפתורה לאתיעת' ונטיל מגדיל חכמה נטיל
בחסד ונפח כיצה דיהי אחיני נטיל בנבורה וסוד) ונקאתר וכד נוזנין
אתחברו לקרי אפתרת (בסוד שבנוזנין דרכה וכל"ל
אתיהיב יה"ו לוה אחוי שלימו דכלה (כי רחמים הוא לכלל חסד ודין
כי ר"ת הוא גי' יפקו ומים אות חסד לכרחם ונקרא אמים נח ומים
ולכך קאתר אחוי שלימו דכלה) ודת אפתרת ישראל
נוסף לוכלה דכרבת ותקיף שביר ויהי אחוי, תעטיל חוית בדת ו
ופעמוני יהודון עושי' שתות ויוון לכלה כי ע"ל דף קו"ן ע"ג
הפייהב לכל מה שכתוב בסוד אתאר זה) אית' כפ' בראשית ע' ע"ג
אפם קניהו וכתיב בניהו מלכה נו חיילי' תרין דרכין (היינו חסד
ונבורה והוא סוד אפתרת וכ"ל כלול כלא מתכן קיימין לתקבלי' עביד
שלחה כניהו בשתעת דאתנלי' כלה קיימין בקיומי' סנור ופתח
ובניכי' קיימין אתין דכוח לתלף (היינו סוד ו' ע"ל דף מ"ו ע"ד)
על טודין סנייתין כל מפתחתן דמלכה כי קיימין (היינו מה דאיתא
בפ' ויצא ע' ע"ב בתחי יוהר שתרי מתן דשתרי שתת תיהו לההוא
דסתים ולא ידיע כלל קול יעקב דקרי בהאי אתוון מהשוכתא דכלה
קדוש דסתים ולא ידוע כלל בהאי שריא שלימו דאתפתן לכל
כטרין וכו' ע"ל דף מ"ט ע"ד עביד כרעותי' בחיל שתיא ודיור
לרעיא וכו' קורדיא מסייפי עלמא לסייפי' עלמא (בסוד בחיק
יי אלהי ישראל מן העולם (ביצה) ועד העולם (מלכות) יתים על כרחי'
די סביבות דבור (היינו כי נקרא סתים דת ומים) מני כהרין עלמין
מכי לתקנו חד הוא חד להוי חד לקרי בריך הוא לעלם ולעלמי עלמין
גליף נליפו ופשט בניוחי ואפיק ' ואחלף תדיר ואחיד דחיין
(היינו נפח הוד הטוחני מן לנדיקים יסוד ומלכות ע"ל מאתר
פ' ויקרא ע"ב הרשיפו סתים מתעל תש"ק ומחקים יולו מדק)
למיון עלמין בחיון נהירין דסתיק וכו' ועד"ל ומאתר ע"ל
דרוטו' יחיה ושתלמא ביחיה חיים וחסד (היינו כל"ל כי כשסך
ון חסד דעתיק בשתלמא מיתה ונבורה כי כשסך ון נבורה דעתיק
ע"ל דף כ' ע"ל מנו תוקפא דיהוה כפקו מנו דוד"ה דאתרא וכו'
ע"ם מעוי' דתתקן נדשת (כי דעת הוא סוד דעת דעתיק יומין
סבדישת תנייתא הכלה תורה ותוקמוה לעילא לתוך קדמאה · נטיל
בעמודא דאמצעית) תו לתפשט נופא דתרין שוקין (היינו סוד
נצח הוד סבלות ונפלות ויסודות ת"ד כמה הוד נבלות (היינו כ"ל

מאתר פ' בראשית ע"ג

מאתר פ' קדושים ע"ב

מאתר פ' אמור ע"ב

מאתר פ' בהר ע"ב

מאתר פ' בהעלותך ע"ב

מאתר פ' נשא ע"ב

מאתר פ' בהעלותך ע"ב

מאתר פ' בהעלותך ע"ב

מאתר פ' בהעלותך

ומש"ה פ' חן חלצת יפוני אתי יפוצו מעינותיך ויעקב והשביבים והנה שמעתי
בשם הגאון הגדול משולר משה שהי"ת ור"מ דק"ק הלחדני שזה לשונו
מטת לגלח לא מאחר דירדה שכיבה למעלה מי ע"כ שאמרתי לאומרו כשזו
והנה אינה כפ"ק שכיבה תניא ר' יוסי אומר מעולם לא ירדה שכיבה
למעלה מעשרה ולא עלה משה ואליהו למרום שכ' השמים שמים לי'
והארץ לבני אדם ופריך ולא ירדה שכיבה למעלה והכתיב וירד יי' על הר
סיני ומשני למעלה מעשרה טפחים ופריך ולא עלה משה ואליהו למרום
והכתיב ומשה עלה אל האלהים ומשני למעלה מעשרה ע"כ ת"ל לדברי
המקנן דכתיב ומשה עלה אל האלהים ת"ל גם השכיבה ירדה למעלה
מי"ו וחטף ראובן משני יעוש בלבל אפל לדברי התרגום דמשני התם
למעלה מי ת"ל גם השכיבה לא ירדה למעלה ולא חטף ראובן כלל
והנה הגמ' מפלפל בפשה והנה משה כי יודע בעצמו היכן הי אם כדברי
המקנן או כדברי התרגום ליה תחד יעקב אלי לא מקרבך ולא מרחקך
כי יש מפיק לה כדברי המקנן והתרגום משה"כ אות יודע היכי היה שכ
ומשה עלה אל האלהים וכמ"ש מפלפל בזה ליה בירחן ולקרבן:

מאחר פ' נחזור לדבריהן בכל פולחנין דקה"ב מרוץ רשעותא ומתגברא ור"ל
ע' שכ"ח כם תעוה ע' שכ"ח חסם קניהו ניתבתי לעיל בקונטרס
אלה וכך מתעברי ישראל לתתא בשופר הזוה קלא דפיק משופר בעש
בחורבא ופקע דקיקין עד דמקלקל לגבי הזוה טבריא תקיפא דחפיי
לסיהדי דשנת ותבטח לתעודתא דרחמי לסלוק וקיימת לעילא ת
חתערבא כדין הזוה קלא קיימת ולתעבר ליכא וכיון דלתתא לתעברו
רחמי ה"ב לעילא ולית ליה ליכול לקבלא דלתתא לו לתעברותא
דלתתא לתעברא הכי נמי ת"ת הזוה שביל דמסדרי ישראל להזוה
מדברא וכו' ויחא ברחילה כם ברחשית ע' ל"ב יי ואת עולה מן
המדבר כלומר קדושין דיתרין עלמין מתכוללת תדא וקשורא תדא
עולה מזוא לאילו קדם קדמין דהוה קדם קודשין מ" ואתתברת בזוא"ת
בנין לאילו עולה דליהוי קדם קודשין מן המדבר כדכורא כה"ג ומדברן
כאוה מן המדבר ודלו בההיא מלה דכזוותא הוי מלכא ואחלא בין נדבי
דכיה ולבתר כדכורא נחתא ושריית על דיסיוסו דעמיה דקדישא ע"כ
וכו' ע"ב ומוד זה של מי ואת תרין עלמין כיהא מוד זוא סוד זוא כמוד
כי אית כם החוטו ע"ת ע"ב ורעיתיך ד"יוד לית לסמיך מינה לעלמין
תתיהבו בה בלשותא כל חילו דעבדין כל חילו דלעילא כל מילו דחייכה
לדחלה לכלא לתתיה כי ביום הוה יכפר עליכם וכתיב וקדשתם את
פנת החמשי שנה יוכל הוה מאי יוכל כך"ת ועל יוכל ישלח שדשיו משו
נהר הזוה דתתי ונניל ולא פסיק וכו' וכיון דכלילה הוית עלמ' דתתי
תתי לאשרי נו היכלא דאלהות לאחזתא כיהו דאמרין דין הוא דלא
יסתכח לעלמין ולא תאחי דדינין לקמי כדין תפיק כל כדרהין דהוה כך
לכלא וכל הזוה תילו יסתכח ויסתחיל כטלו מילוין בדאמרן דהוה כך
עלמא דתתי עאיל לאילו דאלהות דעלמא דתתי ואתפכח דחדי
עלמא תתאי עם בנוי בהזוה סעודתא עלאה כדין תיהו כרוך פתורא
ושלמין כלהו מתברכין וכל חדוו וכל נהירו דאתכסיו הוה"ל
ע' שמ"ט לאחזאה לי' תטהרו ע"כ וכם אחת ע' שמ"ט על פסוק ואשם כתיב הוא
הכתוב ותו תיימא כיך יכלין לאתכא מילה כלא שלא תיהו פניך לתרויהו
ניחוס ונכיוני תתילו ופניך לכל סטרין וכדין הוו ישראל כשעתא
דסרחון ובעיין תיימי קיימין עלה ותחרי עיירתא ומה תחרי עלי כתר
בקי מיומיך אסתא מיין לכלא ולאסתקלה איכך וכן תחרי תושבחתא
דלאו כתר כתר מכתרים סליק וגנו מלא קטוש הוו תחרי וכך הוא מכתא
אולפינה כל מאן דכתיב לאתערא חבלין דלעילא כין כעובדיה כין בשלא
מיהוה עובדיה תו הוה עלה לה תתעביד כדקא יאות לה לתתעבר
מידי וכו' ע"ש והכה סוד זה של כתר תפארה סרים ע"ב דף ל"ט סוף
ע' ח' וע"ב בשורש ג' מבוא בסוף זה כתר תפארה סרים וכל ס' הל"ל
ונקרא אחזאי מה שכתבתי לעיל בשער כוונת יחודי פ' נשא
ע' קל"ט ונלך ס' קל"ט תחתת סדיה מיוסד לתתת על דיתתכתב
ברכאן בכלהו עלמין וכו' ע"ל דף ל"ב ע"ב והה הסוד הוה נעשה
בשעת תולדה כי ביומיה אלו מן רחם הכשרה עד יום הכפורים הם סוד
יחי ס"ת להפיל הדינין וכל סוד ית"ת בכל הוה למוד הל"ל ולכך
לקמוני אמרו יהודים סוד התולדה כי אחיזתן בקול נדי לכוין בסודות
הל"ל הלא הקדמתו לעיל בשער דרושי קדושים בשם ספר תקונים בשער
סגולתא ויחוד פלא יו"ד עליו אחיזת חין פרחיהן מפוארה
אלהותא ואחיזה ולילות ומלאכי אופנים דת דתשוקו כי הוי"ה יחוד
ובשלמות הוי"ו ל"ל חסם קניהו ניתבתי לעיל בקונטרס חין היום ר' אלעזר
בה"ר דוסאי ז"ל חסם קניהו כיומא דף ל"ב ע"ב ומקדא אלעזר כי הוי"ה
ואלהים בחינת אלהי אלהים ואלהי אלהים ואלהי אלהים ואלהי
ואלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי אלהי א

יפיה על וכיוצא מעכיבין לו ודומה כאלה שקיים כל התורה כולה
וכו' . ופריך ורמינהו כל שוכיותיו ערוכים מעכבותיו מניין לו
וכו' . תמר לבני מתניתין דאבדין ליה יום טב ויום כיפר
רשי מעכבין לו לאדם לו שכר מצותיו בחייו כדי לטורדו מהעה"ב
ומעכבותיו שיטול שכר אלם בעה"ב לכל אם תמר יתמר
היכן מדומה שכר עה"ב לכך בתיב תקף הליהו"ד תנחלו ואת בתיב
מאמר תרומה ה' רבתי והוא שכבר כתבתי בהלכות שבת על פי מאמר תרומה ת
ע' חל לחדון אית לחנוך רבכון ואתון ועירין לחנוך ועירין
מעלמא תתאה לחנוך רבכון שהוזות עלמא דאתי עד כאן ובהאי
כא"ב בראשי' נם כן במאמר פרשת בראשית ע' קע"ל תמר רבי אלעזר אמרי הו
ע' תקע"ל קדמאין חיין ימין סניאין כנגן תדם דחיי תשל"ל שנין וכו' .
ואתכרסם ואילך הוו מתעטרין שנין תמר ליה רבוני שנין ואחריכו ד
דיומין לימין מארך לכנסין ואיעוטא דיומין ושנין לימין מוציר
לכנסין וכנ"ל בחכרסם כתיב חלה תולדות הסמים והאדם
בהכרסם ב"ה ואילך עד כאן . רק הכל קשה למה מהכרסם ת
מתעטרו שנין ולפ"ל ת"ש כי שכר מצוה בהאי עלמא ליכא
ו"ל במאמר פרשת כי תבא ע' תקל"ו ובערב רב מלאיתין בהון לקיים
כא"ב כי תבא ע' תקל"ו אלו דכתיב ומשלם אל פניו להאבידו עד כאן . והו נם כן דכתיב
תמים תהיה עם י"י אלהיך כתיב בי"ת דכתי היינו שכרך יהיה בעה"ב
מיכה לת' עלמין דכסופין כי שכר מצוה בהאי עלמא ליכא
וכמאמר פרשת בראשית ע' כב"ל ו"ל ת' תיהוי נר י"י נשמת אדם כתיב
האירכתי עיין לעיל ת' בהאי דעתיק יומין והוא כי בקדמיתו לעיל
דף ל"ג ע"ב כי אדם התחתון עבד ונקבה לימים נעלמים ודמותם
ל כח"י ת"ל לבדו וכו' לאחוס כל אדם ואדם דומים ל כל התלמוד כולו
מרלש לחריך לחנוך עד סוף התלכות ע"כ וכו' ע"ב והכה ע"ל דף י' ע"ד
שהאירכתי בם"ם תולדות ע"ש"ב ובתיב דיבדא בר נש רוח דמהימנותא
עי' מאמר תולדות ע"ש
ויתקון נדמי' בה מה כתיב לחר ובכינת ביתיך דא נשמת דבר נש בנופוי
דיתתקן ויתעבידו נבר שלים ע"כ הכי מדייק כתר דיבדא רוח דמהימנותא
וכו' . לתעביד נבר שלים כי אית בכתבי האר"י ז"ל לחסם קניהו והיינו
מהקדיקי' מה כתיב מדה"ר למדה"ר כלומר שהקדיקים כתורה וב"מע"ט
ובפרט בשמעתתקי' בשיעור קומה הוות זוכה לחי' ואם יוכה יותר יוכה
נם כיחידה עד כאן . ולזה מקשי בתר דיבדא רוח דמהימנותא
וכו' . לתעביד נבר שלים דייקא היינו שוכה עד יחידה שהוא סוד ת"ת
אם כן הוא נבר שלים וא"כ הא כתיב אלה תולדות שהקדיקים מספכין מדה"ר
מאמר נשמת ע' למדה"ר ושעשים להיפך כי אותה בשרש נשמת ע"ר ס"ם וי' פיטוריו על
כ"ם סדום ועל עשוהו אלא הכי תניא לית דיין לדשעים וכו' . ולית דמסכבי
מדה"ר למדה"ר ומיכי מסכבי ואת כתיב תלי י' לית אפיתי אלא בכל
ואת דעתיק לדעתיקי דיסד דתוזלין לתעלייה העולה דרשרון לתתין
דכרסין לתתכאה בכלא ובשעת אלא לתעלייה כל מיכין (ס"ת דיכין)
דו"ת ומיכין וכביכול רחמי עביד דהוה דיסד עתיקא דכלא דתניא כך
תתעלייה עתיקא דעתיקין דעתיק דשתיקין כלהו בוניכו דאתקרון בשמות
דת כהיניהו דתתי תתכא בכלא ובשעת אלא לתעלי טמירא דטמירין
ולא לתתכדין אלין בוניכו מתערין דיכין ואתעביד דיכא אלין נדים
להאי דיכא דעתיק דעתיק דלא לתעלייה וכו' ע"ש . והיינו כי הקדמונו
לעיל מאמר פ"נשמ ע' כסה עילאה דלתתי שם עלמא בחוזות דכתיב י'
אלהים דהאי הוא שם אלא דעתיק דכלא דוגיה דכבין וכו' . נם
שם ע' רס"ו ומיבר י' אלהים את האדם דעתיק דעתיקין נו
תקונא ודא הוא ומיבר תרין יודין ליה רזא דע"ק ורזא דוגיה אפין נפ
הקדמונו לעיל מאמר פרש' בראשית ע' קכ"ח בכתיב שם הוי"ה
דהוא שמא קדישא דיליה יהד בשתיקא לבשתיקא וכו' . ובתר כן יהד
הנוף אב ומיבר י' אלהים את האדם וכו' . ע"ל דף קל"ח ע"ד בסודה
כי ע"ם בתיכות ולזה נזיקין שהם מוקדשי ביהו"ד אלהים
לו הוא שמא אלים ולזי כהיר עתיקא דו"ת לו מהסבכים תדה"ר למדה"ר
מה אלילון כן נבי הפעים הוא לכיוכך . ותבין כוה מה שאמו מתפללין
י' הוא האלהים לאותה בתכתי האחרי ז"ל י' הוא האלהים כי יהו"ד
הוא בעתיקא דאלהים בוהיר אלהים שהם מוקדשי ובכתר כתבתי שהו
פירש תשרי הטה יודעיה ת' בחוד כבין עתיקא עד כאן . והו שלמה אלהים בתפארת
שלים ואו נעשו כל הרחמים רלה לחזק מאמר מאמר פרשת שמות ע' י"ד
בכה ר"ם ואמר לאחוה לאחוה ווי אלין יקום בשה לאחוה נלאחוה
יתמשך אלין ליכל בכל מוכיר שאך כהאי קרא אית רוח עלמה נו מ
מהימנותא ת' אלהיכו דא הוא שיהדות דרזין עלאין וכו' . (כוה

תוספות

תוספות בסרפת בלק סוף ע' שב"ו י"י אלהי אתה תחומתך כי עשית פלא מאמר פ' בלק
האי קרא רזא דמהימנותא הוא אלהיכו י"י שאני רזא דנקודה עלאה סתימה ס סוף ע' שב"ו
דלא ידיעא (כי ז"ל בסרפת תולדות ע' של"ב חכמה עלאה אלהי
סתימא דכל סתימין ולא תתידע ולא אלהי אתגלייא כך"ת לא ידע
חנוס ערבה וכו' . ע"ל דף ע"ב סורה ע') בלא אלהי רזא קול דאתה
דקה ואלהי שירותא דקיימא בשאל ואבתים ולא ידיע ולית מאן דאתעיב
עלוה בנין דאלהי סתים ועטיר ובניו אתה דקיימא בשאל
וכו' ע"ש ומוכן מאמר הפ"ל בלעומו אלהים ולתך דהא שמא דיסד שראל
ליתי מאן דסליט עלוה כד שמא עלאה דא והשתא בגלותא עלוה ע
עלוה אתרמי לכך כך רזא דשמא קדישא כללא דשערין ותרין אתוון
ובנפשא ישראל לית מתברכא אלא שמא דא עד כאן . והכה
פי' כי הקדמונו כי שמא סליט הוא יהו"ד אלהים שהוא עתיקא קדישא
ומיבר אלהיכו כי יו"ד אדה"ר אתפהך לאדה"ר ונס בכר אלהיכו מאמר
כרשת נשא ע"ש"ב הסם קדישא וכשעתא דנסיב דיקנא דעתיקא יקיר דעתיקין
דעתיקין כהאי דיקנא דו"ח נגדין תלתין ותרין תקונין ומכי נגדין עשרין
ותרין אתוון דאורייתא קדישא ע"כ . ח"כ כשמיר עתיקא קדישא
בואיר אלהיכו זה בסירוי כ"ב אתוון נם האחרכתי לעיל מאמר פרשת
ויקרא ע' ל"ב בסוד יתיא מריבו ' אשר לשמוד זה עיין לעיל דף ק"ה
סוף ע"ב דאתתיל והכה ליתיא כאחדא וכו' . כאחיכות כל דף ק"ו
ובדף ק"ו עלה"ב הכל הוא לשמוד זה סיתתי מריבו והקדשתמו כאשר בחור
דיקנא יקיר בסהי דו"ח ומכי נגדין עשרין ותרין אתוון דאורייתא
לבל כשת"ו הבסרפת פנים אל כשו"ע הוא בתיבות כל הולך על נ
נחלן ולזה קאמר כלעומו אלהיכו ולתך דהא שמא דיסד לית תתן
דליט עלוה וכל"ל עלאלהי תתלה וכו' . כל אילן עלאלהי קדיש
בשתיקא תלין ותתלין בו"ח וכו' בנין דיקנא עתיקא יומין לבתתא וכו'
ע"ל דף קל"ח אלהי כשיסתלק אילנא דנקודה של מקום אל הסתרת פני
ואל לא אלהי"ו ק' בתוב דיקנא דע"ק בו"ח ואל נם כ"ב אתוון אלהיכו
דלעלה מאמר ומשתתפין כיה עשרין ותרין אתוון נגדין עשרין
ותרין אתוון . ולזה אבנין נגד ע"ק דף י' ויעבור ה' על פני
ויקרא מאמר ל' ויתן אלעזר מתעטף הקב"ה כשליח צבור וכו' .
גילה למשה שיתעברו ב' מדות שיתעברו בע"ק עד ד"ל ואח"כ יש לכם
כל הטובות אלהי כבר התחיל שלוה בניך ג' ענ' אלו תעזבה עלוה
לו שיהיו עשרה שיכולים לעשות כיכר כל העולם שהוא עשוד ד
דאתעבידת לו היה אתפטרת עלוהו בי"ם דילה בהשוע ואתה בחיי
עלי עלת העלות בית"ר ר"ת ור"ן ה"ת לבתתא עלוהו לאתקיף
שביתת עלוהו ואו הוא כל סוד הכ"ל דסליט י"ת בתקונין ובוחכה
דויסן כם וכה ויהי כי אין קים לחי מהי למדה אלהים כעטי עין
לעיל דף קמ"ו שהתחלת ע"ת עד דשמיים ואתה תחיה כעפי כל
כה בהא תלת ואלהי ים עוד תקוה עין לעיל דף קמ"ח ע"ג שהתחלת
והוא מאמר פרשת בחקתי ע' תע"ח ואלהי ליהו בר כל מכל מדות יהבין
ליה כתר בשם יהו"ה וכו' . מעלת דהכוזות דאיהו תפלת חלך
מוכתר בכתרא עלאה דבר יחלוך בשביעית וכו' . ובנין דעלת
העלות מוכלא ומכוכה בהאי כתר ואתשבש בשם יהוד לית מוכלא
לבתתא ובנחש ולכל מוזן דיליה עד כאן . ליה תחכם יהיה עוזין
בראשי ' מאמר פרשת בראשית ע"ם ויאמר אלהים ת כי מאמר פרשת ע"ם
תדבא מלן דשם עשב מזריע זרע ונון עופי פרי ונון . היינו דכתיב
ואביתם את נפשותיכם בערב עד כאן . והכה מוכתבו"ה ב
באתוד הקדוש הוה עולים ויורדים בו הדכתיב כי שם הוי"ה מוד ה
פרקים מהכרת דנביאותא תשם קניהו כתבתי ופרק הוה מתחיל ו"ל
דיקנא מהימנותא לית לאדכר בנין דיהו יקירא דעלמא . ע"ל
כתבתי ביאור לאחוה ה וכוה אית"ג בכר בסוד הכ"ל תלת מאמר הפלגות ע"ם
כד נחית מן דיקנא יקירא עלאה קדישא סתים ועטיר מכלא כתבתי
דרכות קדישא לדיקנא דו"ח ואו אתוון דיקנא לית לאסתכא ולא תאמר
שלוה לאחוה ולא קדי דיקנא הלא הכי תלת בהאי מאמר פרשת הסכרת כל
מה דתאמר ונכיו לא לאכזר ולא לתחלייה הוות עלה והו עלאה דיקנא
מכלא משום דהוה סתים ונכיו ודיקנא משום דהוה סנחא וסיומותא
ויקרא מכל כרשומה נמי קדיש ולא תתגלי וכו' . ע"ל והכה כלן מדמו
כאבותה בגימטריות דסמיכה היינו כ"ל ושם כפ"ל ע"ב ת"ת בתת ר"ם
ואמר ווי מאן דאוקים דיקנא יקירא עלאה דסנחא קדישא טמירא
תתיאה דכל וכו' ע"ש . ות"ב בפרק זה מדבר אבותה כ"ל ת"ל כ"ל
כשאתי לדרוש בשבלתו שקר . תבל בלעם"ל כי אית בפ"ל ת"ל כ"ל

תדבא מלן דשם עשב מזריע

אלמא הילכתא כחיזו מיין דאתכשו לחתר חד וגנדין בנוי טחירין עלמין וחיליין קדישין די כל חיזו כבי מהיימנותא מתקנן לון בתקוכא דמהימנותא כההוא פולחנא דמריהון ורוח דא מנמיך תניר לכהיה דא כהיה דרביעאה על חלף טורין דמגדלין לה בכל יומא וכו' ע"ש ·

ס"ק ס"ח ע"ש ועכ"ל

ומכה סוד עיין כ"ם ס"ק ע"ש מנמיך תניר לכהיה ועשה לבעול' תלם וכו' ע"ל ס"ק ע"ב בהתחלת ס"ב כיתור מתחר זה כ"ם ס"ק ע"ש תכ"ל ומסגרו לחבני ביתו בתוקם בגין דיתברך דביתהו דחיהי נפש בגין לאתתר מה ונפשיהו יבשה חין כל (כי מלכות ליית לה מגרמה כלום) אתברכת ואתעבידת פירין הה"ד תדשא הארץ דשא ע"כ:

ואיתיה בכתבי אחר"י ע"ל בסוד ועביתם את נפשותיכם בתעשה כל המלאכ' ושותה כעכרה ע"ה כלו התעבה תעשי ועשירי (בתחלה תביא לך מ"ב עקב ע' תקי"ו ע"פ ואכלת ושבעת וכו' ע"ל ס"ק ע"ט ע"ח מתחיל הלכות שעורה כמאחר הכ"ל והוה סוד וכהין ישראל שופרכמי את הכהים שבשמים ומוד זה ע"ל לאכילה ושתיה ומוד עונה ע"ל ס"ק ק"כ ע"ד דכהים כפלגים וצייך לסוד זה: וע"פ זה תבין מה דאיתיה בכתבי האחר"י ע"ל כי הלה בכל יומות השנה ע"י אכילתינו ושתיותינו הנפכיות שלנו מברכים עלי' כמה ברכו' כמו המוציא וב"ה וכיוצ' כהם הנה על ידינו לנו מחשיכין שפע אין כיוצא עד מלכות יון חמונית דביה לכך כי כ"ב לנו מחשיכין לה שפע מבחינותיו הביצה שהם ה' קולות · ולכן לנו אתיבנים ביום הכפורים כדי להמשיך עליה השפע שהיא נקודו בסוד לאכילה ושתיה (כמו דכתיב תאכלו דעים שתו ושכרו דודי) בסוד קולות פגימי' ו"ם מוכח פי' יחיה אדם והכה בתחלה נריך שיתעלמו כל בחי' המלכות בסוד החמונית כדי שתוכל אחר כך לקבל השפעות והנה בעי"ב לנו נריכין לתקן יסוד ומלכות שלא בחינת המלכות ואלו אינן נתקנין רק בסוד חיונית ולכן נריך להדבות בחלה ביום ההוא מה שלנו אין כיוצא לפי שבכל יום מיומי התעובה היינה נתקנה רק מדרגה לחת לבד ועתה ביום ט' נתקנת מדרגתו ומדרגת שם השעולי וכולם בסוד חמונית ולכן נריך לאכול כפי ערך שיתוכל לקבל לשפע כניחיות מן הניחה הרי כאלו כי האכילה ושתי' נורם להתעבות כי' ליקח שפע בסוד לאכילה ושתי' בחיונית ות"ב כאילו כ"ש כאלו התעבה גם בעשירי כי אלו אכילתו לא היה תעבית בעשירי ואם כן סוד ועביתם את נפשותיכם בתעבה לסודם וכדרים כנגו' נומר לך כאלו התעבה תשיעי ועשירי הוא לתקן מלכות ויסוד שבה מוד ניין וירושלים שהם בוד חותם ונסח כאחר כי שם שם ה' את הברכה והקדמונו תדשא ארץ דשא תניקת אחרא מלה כיחיון מיין דאתכשו לאתר חד וניינו הוא סוד ניין וירושלים ע"ל ס"ק ק"כ והכה שם באחר הכ"ל ע"ל בוחא דמוטא שביעאה שתכתבי ירחי תלין תריסר בעלמא עלאה ותפתחתי תריסר תרעי דרחמי בההוא וזמנא דרשו ה' בהמלאו כתיב ואחר מלכים תדשא לארן שפה מזריע זרע לזורעו ועץ פרי עושה פרי ויהיינו כל"ל אבל נריך בתחלה לתקן סוד הכ"ל שהוא סוד ניין וירושלים שהם יסוד ומלכות · והנה הקדמונו כי זה כיתקן על ידי אכילה ושתיה של עבה יום כפור וכ"ל ועי"ז קאמר היינו דכתיב ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב עד ערב · ודרש בגמרא כל האוכל ושותה בערב יום כפורים כאלו התענה שני ימים · ובזה תבין סוד שטותים תרגנול לזוכי וכו' · כי איתיה בספרים בשם האחר"י ע"ל הנה כדי להמתיק בחי' היסוד דמלכות הנתקנים ביום הנ' אנו נוקחין תרנגול לבן הנקלה נבר כי שם ביסוד הנבזות דדעת אלה מתקבלים (ובסוד זה תבין מאמר הנ"ל דף ר' בסוד ה' ע"ל שני כרויים של המלכות שהם ניין וירושלים וכו' · בחריטות שטותים תוכל בחור בוקר כי אז חוט של חסד נובר ואנו שוחטים תוכל להכליש הנבזות ומוליכין מומו כדי להמתיק ובוקר הכוונה שכל מ"ם לו מעבר בוקר כי דרך שם עוברים כל הנשמות (וכדי שתבין סוד זה מאמר לעיל דף ט' ע"ב סוד ה' והמשכילים יבינו וכו' · בחריטות נם בדים הלכות שבועות בעבדת על דבר הפירות האילן) לף מתחיל מאמר פרשת מקוש אחר וכל ת' מתחיל בח"י שלו שבישוד מלכות ולכן נקרא כפרה כמו שעיר השולח הנקרא

כפרה אלף אזה מיותרות יותר ומסתר כקדושה ·

מאחר פ' אחרי ע' קכ"ב

ובמאחר פרשת אחרי ע' קכ"ב תבינו את נפשותיכם דבגין דישראל מתעכבין ומהו רשותא דלהון לקרוי קדוש

ואם לאו אין לו רשות לקרות קדוש ·

...דיוקא לכך כו"ש שכאן מקום הוה ליכא ותרומת כי יש דיוקא ...
מ"ש ויקדש ע' כ"ל
...מ"ש כיום כפור והקדימו מה דחיתת כ"כ ויקד ע"כ ד"ה יפר ...
יחוו פניהם תלה כעשת ד"קב"ה לחזנת ואחת דמתכסין עובדיהן דכתי כצח לתתת ותנצליח ע"ק כו"ח וכו' ותתברכין כלהו וכו' ד"ה יפר :
מ"ש בתחלת ע' ס"ט
ואית כפ' בתחלת ע"ס"ט בחומש הכתיבי לקבל דרגת דיוקא דתתחבר היה ע"י כתיבי פרקי' ותניא כתיב הכתיבי כשבעה עשר ע' ס"ט כו' ד"ה יפר תוספת כ' דחיכי כתיבי על עשר ממיכא לעזרה כנ"ב פר דוא סוד לחוספת ליה חילא דבוקה למיתן עלתת (כי פר דוא סוד מכנ"ך הנ) תכלל יתרין לה בנין דלה יכיל עלתת למסבל דיוקא תקיפא לחיל אחד נבוזה דיליה ליזכת דתקיפו חילוהי לעזותי חוסה . ואי חילת תעזבת כהלהו תוספין דחומשין חילת דנבוזה עלייהו כד תעזבת דיוקא ביה ביתיה ולית ביה דיוקא כלל דלת"ל ע"ק תיהו ואתהן לכלהו עלמין ע"כ . ואית כפירוש האחר ר"ל כסוד עקידה ויש דכתיב את עיניו וילך והנה איל אחר נאחז בסבך נ"ב ע"פ ת"ל שהם נצח הוד ויסוד דתקבל דיוקא . והנה אחר תיתוקן (היינו סוד ע"ק ית כי ת"ל ויאחר יצחק אל אברהם ויאחר אברי כלומר את אחד ואין כך נבוזה כלל ויאחר אברי כבי שעל ידי עקידה וכלל מים כלילת ויאחר אברי הנה האיל כמו השה לעולה ויאחר אברהם לאלהים ירמוז לו השה לעולה כבי ר"ל לאלהים שהם הנבוזות הקטנים ד"ה ויקח (כי ר"ל כנ"ב ע"פ תולדות יצחק ע' אל"כ ויהי כי זקן יצחק וגו' ד"ה ויקח
מ"ש תולדות ע' אל"כ
דכתיב ויקדו אלהים לאחד יום ולאחר קדו ליליה ויום עלאה הכא דוד דתתחבר ת"ת ויקדו אלהים לאור יום דת אברהם דיוקא כהורת דיוקא וכחוזי דיליה לוול ונהיר ואתתקף בתקוף דיוקא וכנ"ב יום כתי' ואלהים קרן כא כיתי' באיזון כהורין דהורין כדין לוול ונהיר כל ת"ת הולך ואור עד ככון היום וכנ"ב ויקרא אלהים לאור יום ולאחר קדו ליליה את יצחק דתיהו חד וכו' וכנ"ב כד תיהו סיב מה כתיב ביה ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מהלות וכו' ולו"ק ויאחר אלהים ירמוז לו השה ר"ל אלהים שהם הנבוזות הקטנים דתתיו ואי' ביתוק לעזרה ואי' ביתוק להם רחל והוו לעולה כני ע"ל בסוד אור חוור דנבוזות לתתקף ולו"ק אחד ביתוק היה נהיר להחזיר הנבוזות לשרשם ביסוד ביה עשה עלוי התלוי דאתי"ב דאברי"ן בתשפר חו"ל כי מתוק דדיבי בשרשם וע"י לא יאחזו אחנוני' וו"ש אול אחד כי יצחק הפניימי וה כתי' הלבוש והסיפוק דהשלמת לבוש אחי"ה נש לפניימי דהיינו יצחק שלת יאחזו בו החנונים ע"ב רזה תרזה בכוונת ק"ש כתיבת ישראל ז"ל ישראל . ישראל ודוא מתקבל האיר מתסד נבוזה דישראל מבת שי"ן תשלת ל"ת מיתיבת דקטנות ונכנסים מקיבי דקטנות ביסה כי תלוי שד"י . ן"ת ל"ת ו"ד פניימי דקטנות אחמה חל"ש ת"ש תתון אחי"ה תל"ק ה"ת ת"ל ה"ת תל"ק ה"ת ת"ל ה"ת תל"ק ה"ת ב"ש כי תיתת כנ"ב כת ע' ת"ד ויה ליאות על ידכה ולטוטפות בין
ת"ש כת ע' עיניך פקוחות דת בקוחות דתקדי בנווכת תחדת ולת תקדי אמה תלת קדושה ותילין לימין תפילין תבלה של יד ותבלה של ראש תקונה פתוח שבינו בנווכין עלמין וע"ד תקדין טוטפות כד"ת ישראל תאר דך לתפלה ובתיב כי בשר ישראל ותוכחנו ישראל ותוכחנו ישראל מבת שבינו דנווכין עלת ותתת (ובוד ישראל מבת ע"ל דק כ' שבינתי בסוד ה' רתשוב כסוד כוונה זו של ישראל מבת ע"ל דק ע"ת ותח"כ י' שהיו"ד י' שהם יחוד ת"ת ע' חלת הוץ תוכל והכי כדי שתבין זה ע"ל דק קל"ם מתחיל בשורה ד' ז"ל והנה כבר הזכרתי בסוד תפלין וק"ם סוד היחוין וכו' סוד סדר של שני לילות וסוד ספירות העומר סוד מוחין קטנות דתפלין ונדלות דתפלין שע"י ס"ם ותבונה ותח"כ קטנות שני ונדלות שני שהם ע"י ת"ת וכו' ולפי מה שכתבתי לך ת"ת תחזיו עלתקמ"ג כסוד כי בכולי ישראל דמסיים בע' תקמ"ד וכלל תחיד מע"ק ותלית כחלת קדישת יקירין דכל יקירין וכו' ע"ל : לזה ביום הקדום
ת"ש תנוה ע' כ"ל
הוה שבו תתבלה לזור דע"ק שבו תריך יחיים ושבים ותחילת עון שהוה בכתר מכל השנה כולה דהה תבלה ת"ש כפ' תנוה ע' שכ"ב וע"ד ביחוח דכפורי דתיהו קנוחת דכל תוכחן וקדוי להלן בעון ישראל לבקלקה נרחייהו לתייהך מייתך דנלין כחלתי עלתין חתם עמוין בנין לתקתייתת מחתם סטרין עלתין דיוקא דכפורי תכיך לון ותיכוחתיהון דיליה ולו שפי' קל תכיב דתיהו מסט דיוקא כה שית ותת"ג דכלכל תכילה תיהו וכדין תילון שית ושבוייא כתרייתא תעתים תחטה תיהו וכדרגא שתיתאה שביא ולקבלי לקן שבדן עמוין דת (ר"ל שהיה תדת
ב"ש ויקבל ע' סוד
ב"ש ויקדש ע' סוד

קדיש ומתני לי׳ כי היכי דניתי וניסוק ליה מדעתי׳ ופי׳ רשי מתני בשבת לשבוי מי ס זשוח לו חולי יקבע מחילה ויחול לו חליץ ותני עיבר ושוכ ואשלם שעות רבות ע״כ · וכל מי שירלית ה׳ מוצא כלבבו יעשה כן הלא לחתא ניתין דף ל״ת ע״ב הנעלבין ואין נעלבין שומעין חרפתם ואינן משיבין עושין מאהבה ושמחין ביסורים עליהם הכתוב אומר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו ופירש רשי הנעלבים שנעלבים הן לחבירם ואין עולבים את לחבירם עושין מתוך אהבת המקום ולא ליטול שכר ולא מירלית פורענות ע״כ ובמהר״ם מגשטיו ע״ש קד״ת ת״ת ת״ל מירלית הוא מה לעשיר · ליה שתבני בן בירת מכל עקרין דעברן עלה על ההוא יומא ולא לתיב לקבל עלה דהני סוף יהות ליה ובדוד לתכפרו תוכני השתא לית לתסתכלת שיעורי ת״ח הוא ואכעתא דנייהה הות פי לחלוי נפק לנבי דוד ושעיר ליה כל מה דעבד חלא מלתא לחרא הוה מלה ולשעל ליה בלבוש חלא דא וכל דא לתעשלתא דוד והך ההוא דעביר ליה שתני נחמא ליה לחיתב כתובתא עלא׳ ועבר לבית כ נשידו סנוי ולוביד דשתין סנוין מנו לבי׳ קנייה קד״ם · וע״ד כי חלים אמר ליה קלל ידע דהא מלקי לחדא נתן חלה ע״כ · ת״ב כל אדם יקבל מלאכתו בל על השולם · אחת גדול עושה מצות וכדלתית בפרק הזהב״ף ל״ה אמר רבי יוחנן מפני מה נאמ״ר גדול תיכלת דבריס מלוכת ממון שהו כאמר כי ויכלתי מלאכתי וזה לא נאמר כי ויכלתי מלאכתי אלא שיתכל כל אדם בלאכתו דבי ניתן להסבין תני תנא קמיה דרב כחנין בר יונתן כל המתכלין בני מביאין בראשים כאילו שוף דמיום אמר ליה שפיר קאמרת דתניא ליה הקול סומקת ואתי תיורת ת״ל אחבי לרב דימי בישראל בחוץ ובירי טבי ת״ל בחתורי תעין ד״ת חניכה הכל יודעין לנעשם ועולין חוץ ת״ל שוכדין ואין עולין ליו הן הכה על אחת כמה וכמה לחומר בקל וחומר ומה אם לחשכיל שהוא לחיים והמלבין פני חבירו כדי להלבין פניו בשעה שהוא לבנים ת״ל בת אב כאחת דורו היו כולן מדיקים ועל ידי שהיה בהם לבטורין היו יוקרין לחבל דומו של חרזל שנ״ל היו ועל שלא היה בהם לבטורין היו יוקרין לחלחה ונותנין ושפיר קאמר לבן בני לים נחנו שעבדים בינינו נחנו בשמו ומרינו לף על פ״כ נחנו בשבור חלגופים וכו׳ · עוד אם לחמר רב חסד כל העבירים נעשלי חון מעשי תוכלה שכחת הכה ה׳ נכה על תוחת לחך ובידו לחך ח״ר לחעשר כל כפרט ע״י שלוח חון ילוכלה שב׳ ובידו לחך ופי׳ רשי משתא שהוא תיוד לחבל ומשתא כה חון מעשי לחך המושח על לוכלת דבריס חין הקונר כעשל בפרו ע״כ · ובפרשת משפטים ס׳ רי״ד לחכת ישראל לחקרון קדש ובנין דחיכון קדש לחמור ליה לחמוש · לחקרי לחבריה בשחת דבלחי ולח לכלחה שחת לחבריה ועשיה סני׳ וכל שכן כחילן לחחלין לחת כתיב נמור לשמוע מרע ונו׳ · ומה חרא דנחן ליחבח ביחת מכשין כחתין לשלחת לחמר רבי יוסי כל מלן דקרי לחבריה בחלן לחת לחת ליה ונבי ליה לחתשם כיה דלית ביה לחמר רבי חייא לחמר רבי חזקיה כל מלן דקרי לחבריה רשע כחתין ליה לבניכם ונחתין ליה לשלשלתי (פירש זוהרים) לו לשלחיין לייסר לחתו · בכל מיני יסורים ומכחים) כדי לחיון חניכין דחוריית דשחרי ליה לחיניס לחקרי להו רשע וכו׳ · והמשם כי שם ע״ר ר״ל מלן רשע דת שיחל וכדלחיתן נמ כן בפרשת שמות ע״ח יש רשע שלריך בריעתו דת שמא לחורון שקט וכו׳ · ומי׳ מלמדות שלחמר ח״ר ח״נ פרק ט״ו על נשלכ״ל ל״ל והקב״ה שתעם פרק הזהב שדחמר להו דוד לשלוכיו נשפו הנח לת לת חשת הישרו שיתעו בחוק ויש לו חלק לעה״ב פני תכרו בחרבי חון לו חלק לעה״ב ותרמו לבי דרכם וכו׳ · חכל לריכין עיקר קושי ליתת דוד ה״ק הבח לת לשת ישבו ושתו בחוק וכל המוחלין מתנדיס ויש להם חלק לעה״ב ולחבי חין עדיס ושתרלה יודע הוח בעצמו שבן דיבו דוד שקי כי רב הוח ורש״י לפשבי׳ ושידבר לשוב ולבטין פני חבירו חין לו חיתת ב״ד לפיכך יחבה הכפשל בו שון קל הוח ולחיבו עושה תשובה ונטלד מן העה״ב כשחתת ליטלן ע״ב · ושה נס לשלניד חכם דחיתת בחלק חלגו שחין להס חלק לעה״ב ומוכח ת׳ תפיקומין ושם בגמ׳ דף ע״ט תפיקומין רב ורבי חניכת שחרי תרנייהו הו החכמה ת״ח ר׳יוחנן ור׳ יהושע ב״ל שחרי זה החכמה שחרו בפני ת״ת וכו׳ ע״ש · וכפרשת בראשית ע״ק״ל ת״ח שם דחיית ה׳ חיכין שהב רב ביישראל ושחיב שם ז״ל שעקים חיכת חחיבתה דחיכון שלבלין לחלין לחתר כהן ועקבי לנרגרותיך ועליהו לחתרו דבריס יחבה נס שם כשבקו שקולין דת לשת חלניחיכון לחלהדרו עלשת לת חרכובו ורוח חעלה חלה שהב כי עקבת ע״ש וכו׳ · חיך דיית חוך חלה דחיתו

נח׳ בחוכת ניטין דף ל״ו

ת״ם מגשטיס ע׳ קל״ת

בספר בחיי פרש׳ חיי שרה

נח׳ בחום׳ חולין דף כ׳

בח״ם לחומר ע׳ ק״ן

קב״ה יתחכון מן עלמח וכל״ל לית מלוד מלוד יהי׳ לחדם והיה ברוכו ויראה מה דחיתח בחוכת חולין דף כ׳ ת״ר חילמא חין העולם מתקיימת חלח בשביל מי שבולם חת עלמו כשעת מריבה שנחמר עולה חרון על בליחה רבי חנהו חומר מי שמשים עלמו כמו שהיו שנחמר ומתוחת ורו עות עולם ופירש רשי מי שמדדם תחת הכל הוח ורועות עולם לחמר רבי יוחנן מלי דכתיב הלחמנם חלם נזקן תלבורן חיסרים תעשטו בני חדם חה לוועטו של חדם בשה״ן יפיס עלמו כחלם יכול לף ל״ת ת״ל נזקן תדבורין יכול יניס דעתו ת״ל חיסרים תעשטו בני חדם ופירש רשי מושרים בחיטור חרן חלקה שנותה לידם עד כחן · ובספר בחיי פרשת חיי שרה ז״ל חומרו חיים למעלה בשביל למשכיל לחתבון סוד ומשלוד מטה שלמה חלקך ע״ה הודיעכו בכחן כי החשכיל המביר תבונת עולם הוח שהוח עולם הנפשד הוח יודע חומרו חיים למעלה בעולם העליון ומחלק שבחו חומרו חיים למעלה בעולם הזה ולח יעשה מחמו קנבו זהו לחתבון סוד ומשלוד מטה והמשכל הזה בעיר חחת ויודע שחין דירתו לדור בה חלח דירת עראי כי רחמו ומשכיתו בלבת חל עיר לחרת שחניד לדור בה דירת קבע חין בסף חלח יעשבל לקנות שם חדות וכרמי׳ ולח כלים וחבלי בית שהרי חין כוונתו לקבוע דירתו ולהתיעשב שם בן המשכיל יודע שיש לחורח חיים לעולמו חיכו משבלל בעבין הנוף בעה״ז כי חם כיוכרים וכוחותם שהם ככסה לעבודת הש״י שלי לעשוד לו בעולם לבי יודע שבעולם העליון הוח דירת קבע והעה״ז חיכו חלח דירת עראי ולבי׳ שבעה״ז הכל ורין וחין לחלו לעזות למשכיל עיקר כי חם בירלית ה׳ יתברך לכך בתניל שלמה שפרו הכל הכלים וחתם בחתת ירלה לו יהי׳ בי בכתוב לורח חיים למעלה למשכיל שידבר עם המשכיל וחומר לו חתה המשכיל דע שים לך לחורח חיים למעלה וכו׳ · וחם וירלה לעזות חל החיים הנפרשים שיסור מתעצוני בנוף שהוח משלוד וחה שהסיכיר לורח ולח דרך לפי שהוח ח״ל לורח לפי שלמה בשה״ן כגר בלרן ובלורח נטה ללון וכשם שהלורח הנכנס בפונדק ויודע עלמו שנכנסיתיו יום חחר לדירתו ובפונדק יהיה שם מעט והוח נכנף לשוב למקומו וחרן מולדתו כן המשכיל חושב עלמו נר ולורח בשה״ן ויודע ומשית שים למעלה לורח חיים ובפשו ככשפה לשום שם מרשע שהוח מקור חיים עד כחן · וחכן כוונת שלמה דוד נר חגכי בלרן חל תפתיר חמתיך ממני ומם כן בכל יום ויום ליתי לחדם לדחות על ששעיו ומ״ם בימים חלו וכמו שקדמתמו ובימי׳ ביום כפור הוח יום הנדול והנורח ולוה קולין בחוכה של יום כפור השנה השעשה דיוכה ליה תיחה .

לשון דף מ״ו ע״ב כדי פיוסיו לבו כשכר לשעות עשוכה שלישה .

ליתת כחמחר פרשת חמור ע׳ ק״ן זה לשונו חת חני בהתי יוחת ח׳ (דיינו רחם השנה) חתכסיית סיכהל ולח סהיר כשעור לחדם דישרל תיובן כלבו בשיובתא שלימת ובינה תלבת ונהרת לה והתי יוחת נטילת דעיה נטלת ושתבת חיתו בכלח ועל דת כתיב יום הכפורים הוח יום כפור מכפר ליה (והקושיח משום דחיתת ב בחחמר פרשת תנחה ע׳ שב״ג זה לשונו כפור לחתי לקרי כפור חלח בנין דקרי מכל מכפרי ושעבר ליה מקריס בההוח יומח ועל דת יום כפור יומח דנקוניתת והכי קרינן ליה . ולוה מקרי יום כפור מיבעי ליה חי נעני לחרחות שהקדוש ברוך הוח מכפר כל עונות ליה מכפר .) חתן יום כפורים חלח בנין תרין נהורין נהרין כחדח בוניעת עלאה נהיר בוניעת תתאה והתי יוחת מכהרת עלאה נהיר ולח תכהרת השתח (רוצה לומר כי כאלבת קדישת שלח ליה ונם לחכפ לחיתי בת לכי היח חלבח שלח ליה ח״ר לחחב וכו׳ חמר ליה ר׳ חייח לרבי חבת הלי חלבח לקבלך חלי קלחר חמר ודלי לחו יחומת בחטרוניתת חלח כומבת דנכרת חן חכמה וכך חתנהרי מיניה קרינן ליה קדש להת מחכמה בטלי הלי ובדין מתייחדין ו״ב כיון דחלבח קדש חקרי (והוח כי הקלחנו לעיל דף ל״ג ע״ב ע״פ מחמר פרשת משפטים כי מנד ביום מקריחים מבפי קדש חבל מנד חכמה מקרחים קדש ישרחל לה׳ רחשית עבודתו : ולוה קחמר בנין דחבלת קדש חיקרי דכתיב קדש ישרחל לה׳ ובטל מחתר דחקרי קדש כדין ת לחתותי בת חבי לך לח בת חתי דהת מבי חבת בטיל שמת ת״ל ולח מביה · ועל דת ותבי לו לחשה לחת״ידלי כחיח כומבת דת ולח

בזמנה דכתיב מביניהם ויום הכפורים לומרת דתשתים אמור בנין
דיחודא לא אתתכח דהוה מביניהם בטלי ולא מחכמה . תחר רבי
וכלה דהוה ד"ם שתרי בנויה וכתין תיכון דקיימין קשיה כל יומת .
תחר רבי חנא בחלם שנה ככנת תדם וקלים בדיוקן קשיה מתניה
אתה מתיבתא וקביל ליה ק"ה תחר ליה תדה תנת תהת סימנת
לכניך לדלי דהוי בהתי יומת קיימין בדיוקן וחי יתובין לחת מקבל
לון וחוקים מכוהרסי דדיוקן ותקיים על כוהסיף דהתחי ותרחם
עלייהו וכוד תחר תהכתיב כי ישמע ר' את קולי תחכמני וע"ד כתיב
כי אתך מליחה עוד שם ע' ק"נ כי תחריך בע' ק"כ מצולת יש כד"ת
ותצליך במצולת יש כל חטתתם מתן מצולת יש תלת רוח יקירין הוא מקור אמור
ר"ם תת כל תיכון דתתו אם ט"ת קיבת ותתחדו כוינן ביסין בתתרין ע' ק"נ
תתתין כנון שוחל ביומת דכפורי דתיכון תקרי מצולת יש כוכפת
דכפת כד בתכין ליה בנורת הם ד' בנו מינים תכסף (ר"ל כוהחת
תכסף ביומת תחר ביוקף) תהי מצולת יש ומצולת יש תקרי מצולת
תהוות יש קדישת מצולת ותומת דכפת ועל דת כל תיכון תטתן
דיוקן לבויה והוא קביל לון ויסתלקון כנויה מ"ט בנין דתיכו
תטתן תחי תטת גרעונו ע"ב ד' גרעוני כל נרעונו נרעונו דנופת ודכפת
בתתי יומת כתית תהי מצולת יש ותומת דכפת וכטיל ותומת דנופת
מלן הוא ותומת דנופת דת יהב ר"ת ט"ן ך תסוד בירורי התלבים תעם קדישה
ובתבי תהר"י ז"ל בספר הקליפות ובמתיבתא העליון התחיל לכרות
העולם תצולת וכרות וייבר ושבת ד' עולמות תבר"ע ותתיחס לבחרי'
מלבים תכ"ו ותת שהוכרר שהם עלם בקדושת העולמות ותה אלה
הוכרר בשחר קליפת ותניים (ולכך נקט ומצולת יש תקרי מהתוה יש
קדישת היינו מלכות שהיא בחתרונה כי עד כתן היה לחדות
ותשם יפרד) ותשם קדישה עוד תסוד בירור התלבים ותכל אלו הכח"י
יש בורות הם שהכלים הן שהאורות והכיות אלו ה"י מלבים בלתי
בירור אין לחם ולבלי חיות תעבו וכו . ואין לך דבר בכל העולמות
כולם וכן בכל בלקם עשוי כמו הדומם והצומח ובחי והמדבר אלין
בכל אלו הכוונין קדושה תוך הקליפות ובריכות לשתבדר ובשחר יכלו
להתבדר ולא ישארו רק הניצוצים לבד הם הקליפות בלתי תערובות
קדושה בכל לבנארי כחוט השערה תוי כתיב בלא חיות לבניא
וכל תרשעה כולה כעשן תבלה הם הניצוצים הנשארים מהבלים
ישארו בלתי הם חיות ויחזקון לנצחי ויתבלו מה שלין כן בעבודו
שהבנוסין של הקדושה שהתוכה בתוכם תחיה לותם ו"ם תשך הבינוני
ותחזקות הקליפות להטעות את האדם ונהו לנרים להם חיות מי .
ולזה חיתה במחזור פרשת תקוץ ע' תת"ה דהיה לא תשתלים ע' תת"ה מחזור פר' תקץ
הני מצולת תלת בחשלין דבני בשת וכו' עיין שם .
פ' כבר התרכתי כוה) ושם נם כן במחזרין בסוד ק"ך נרופים תלבים
דקדושה ושם ותיכן הנקרחים קליפות תלבים תחריס והם
סוד נלמות שהוא כל דבורת מות מוקבת נל שהות ני ק"ך תלבי'
שבחתו בחזורים ולשעתים עולים ליוקן עד כתר בנ"ו בתדרת בשת
יתיב על כורסיה דסבירין דמורת לתסכיה לון עד כתן . כתוב
בחזור לחתר הכ"ל בסוד שני השעירים ח"ל וח"ל לשוחל עיין לעיל
דף י"ד ע"נ בגליון נחתא ח"ט עיין מפני בריאת ובכתבי התר"י
ז"ל סוד שעיר המשתלח דע כי עשולת שהוא סתיל דמנה
שכוחבים לו השעיר ובקרא מצולת יש שורי בירורי סיני תבלבים
והם בלמות דכורת נזוקבת עד כתן . ותקתר רבי חנא כל תיכון
וחטין וחטתין מתדבקין כיה כמה דכתיב ותצליך במצולת יש כל
חטתתם וכו' . בהלי יומת ותעבור כהנת בעטרין בלתין והוא
קליש בין עלמי ותתלי ומכפר עלין ועל כיתת ועל כהניא ועל
ישראל כלהו בשעתת דעתיל מכפר תכוין בריאת דתיכוותת
היינו בסוד תלת ריסין בסוד ח"י עלמין עיין לעיל דף ל"ב
ע"ד ודף ל"נ ע"א בסוד בסתן הטוב עיין לעיל דף ס"ם ע"נ
שורה כ"ט בסוד כהן ולוי תבכן כל התתר (ולחי בחנכנין כוה
דכתיב-והוה לותן על הכפורת וכו' . כל התתר הנ"ל עיין
לעיל דף ת"ט ע"ב דמסיים עד יומת דת תדין כחורין
עיין לעיל דף ת"ט ע"ב דמסיים עד יומת דת תדין כחורין
כתת בינה כהרת לתלבות ועל דת כתיב יום הכפורים תתר דכי
יהודה כיון דהוה עתל ומתטה עיכוי דלת לתסתכלת בזוה
תסבריך והוו שתם קל נדבי כהוכיח מוסרי ומסכרתי כוה ידע בתלין
דלעלת הוה בחזוה ויסיק בשלם ושם כל דת בשלותים הוה ידע בתלין

בחתוסת ותתקבלן ותתכרכלן כדקת יחות ובדין חדוסת
היה בעלמי ותתחי ל"ח שתל לכבי שתוכן תבוי תתר ליה
תהי יומת תחתי הוה בהתי תתר תלי ולא בחלכת תחרת
דיחות לתהוי בדרגת דחלכת שתרי יחיד תכ"ת תתר ליה תלעור
הכי הוה ודתי ויחות שתלת ת"ח תלכת קדישת שכיך היכלוך וכיתיב
בירת דתעטרוניתת ושכיך לבבני עתה כנין לכבד' לון ולתלקתה לון
ולתשרי בנו ייהו ובתין תטרוניתת בחתוות בדיקר לנבוי שלם ותי לא
וכתוב ולוה לתר תהכתיב כי ישמע ר' את קולי תחכמני וע"ד כתיב
כי אתך מליחה עוד שם ע' ק"נ כי תחריך בע' ק"כ מצולת יש כד"ת
ותצליך במצולת יש כל חטתתם מתן מצולת יש תלת רוח יקירין הוא מקור אמור
ר"ם תת כל תיכון דתתו אם ט"ת קיבת ותתחדו כוינן ביסין בתתרין ע' ק"נ
תתתין כנון שוחל ביומת דכפורי דתיכון תקרי מצולת יש כוכפת
דכפת כד בתכין ליה בנורת הם ד' בנו מינים תכסף (ר"ל כוהחת
תכסף ביומת תחר ביוקף) תהי מצולת יש ומצולת יש תקרי מצולת
תהוות יש קדישת מצולת ותומת דכפת ועל דת כל תיכון תטתן
דיוקן לבויה והוא קביל לון ויסתלקון כנויה מ"ט בנין דתיכו
תטתן תחי תטת גרעונו ע"ב ד' גרעוני כל נרעונו נרעונו דנופת ודכפת
בתתי יומת כתית תהי מצולת יש ותומת דכפת וכטיל ותומת דנופת
מלן הוא ותומת דנופת דת יהב ר"ת ט"ן ך תסוד בירורי התלבים תעם קדישה
ובתבי תהר"י ז"ל בספר הקליפות ובמתיבתא העליון התחיל לכרות
העולם תצולת וכרות וייבר ושבת ד' עולמות תבר"ע ותתחיל לבחרי'
מלבים תכ"ו ותת שהוכרר שהם עלם בקדושת העולמות ותה אלה
הוכרר בשחר קליפת ותניים (ולכך נקט ומצולת יש תקרי מהתוה יש
קדישת היינו מלכות שהיא בחתרונה כי עד כתן היה לחדות
ותשם יפרד) ותשם קדישה עוד תסוד בירור התלבים ותכל אלו הכח"י
יש בורות הם שהכלים הן שהאורות והכיות אלו ה"י מלבים בלתי
בירור אין לחם ולבלי חיות תעבו וכו . ואין לך דבר בכל העולמות
כולם וכן בכל בלקם עשוי כמו הדומם והצומח ובחי והמדבר אלין
בכל אלו הכוונין קדושה תוך הקליפות ובריכות לשתבדר ובשחר יכלו
להתבדר ולא ישארו רק הניצוצים לבד הם הקליפות בלתי תערובות
קדושה בכל לבנארי כחוט השערה תוי כתיב בלא חיות לבניא
וכל תרשעה כולה כעשן תבלה הם הניצוצים שנשארים מהבלים
ישארו בלתי הם חיות ויחזקון לנצחי ויתבלו מה שלין כן בעבודו
שהבנוסין של הקדושה שהתוכה בתוכם תחיה לותם ו"ם תשך הבינוני
ותחזקות הקליפות להטעות את האדם ונהו לנרים להם חיות מי .
ולזה חיתה במחזור פרשת תקוץ ע' תת"ה דהיה לא תשתלים ע' תת"ה מחזור פר' תקץ
הני מצולת תלת בחשלין דבני בשת וכו' עיין שם .
פ' כבר התרכתי כוה) ושם נם כן במחזרין בסוד ק"ך נרופים תלבים
דקדושה ושם ותיכן הנקרחים קליפות תלבים תחריס והם
סוד נלמות שהוא כל דבורת מות מוקבת נל שהות ני ק"ך תלבי'
שבחתו בחזורים ולשעתים עולים ליוקן עד כתר בנ"ו בתדרת בשת
יתיב על כורסיה דסבירין דמורת לתסכיה לון עד כתן . כתוב
בחזור לחתר הכ"ל בסוד שני השעירים ח"ל וח"ל לשוחל עיין לעיל
דף י"ד ע"נ בגליון נחתא ח"ט עיין מפני בריאת ובכתבי התר"י
ז"ל סוד שעיר המשתלח דע כי עשולת שהוא סתיל דמנה
שכוחבים לו השעיר ובקרא מצולת יש שורי בירורי סיני תבלבים
והם בלמות דכורת נזוקבת עד כתן . ותקתר רבי חנא כל תיכון
וחטין וחטתין מתדבקין כיה כמה דכתיב ותצליך במצולת יש כל
חטתתם וכו' . בהלי יומת ותעבור כהנת בעטרין בלתין והוא
קליש בין עלמי ותתלי ומכפר עלין ועל כיתת ועל כהניא ועל
ישראל כלהו בשעתת דעתיל מכפר תכוין בריאת דתיכוותת
היינו בסוד תלת ריסין בסוד ח"י עלמין עיין לעיל דף ל"ב
ע"ד ודף ל"נ ע"א בסוד בסתן הטוב עיין לעיל דף ס"ם ע"נ
שורה כ"ט בסוד כהן ולוי תבכן כל התתר (ולחי בחנכנין כוה
דכתיב-והוה לותן על הכפורת וכו' . כל התתר הנ"ל עיין
לעיל דף ת"ט ע"ב דמסיים עד יומת דת תדין כחורין
עיין לעיל דף ת"ט ע"ב דמסיים עד יומת דת תדין כחורין
כתת בינה כהרת לתלבות ועל דת כתיב יום הכפורים תתר דכי
יהודה כיון דהוה עתל ומתטה עיכוי דלת לתסתכלת בזוה
תסבריך והוו שתם קל נדבי כהוכיח מוסרי ומסכרתי כוה ידע בתלין
דלעלת הוה בחזוה ויסיק בשלם ושם כל דת בשלותים הוה ידע בתלין
ותשובה שיר למעלות תסת עיכוי תלך ההיים שתיין יבת עורך
וגו' (עיין לעיל דף ל"ג ע"ב .
דתתיתל דע כי תדין תכסין יש כו כללות תלת ריסין כי סם יש
תלת ריסין' ורישת תכוינה תכתרתת תורתי קדישה הוה תוך תי"ן
כי כו תלבים תשת דעתיק תסר זה הדבת הוה בסוד כוה . ונם
עיין לעיל דף ע' ע"ב ודף ת"ט ע"ד כי כתבתי שם בתרוכות : ועיין
דף כ"ט ע"ת וזה לשונו והנה העתיקה קדישת הנקרא' א"ר"ך הוא
קלי ריסין תעקר' תורתי וכו' (עיין תשם ס' עומי תיים ותרן
(דעיין תכנין דיחודא) ותוסרת נדיקים כתור מנה סולך ותור
עד נכון היום (פלוגתת דשערי) (כי בעיתה פרשת נשא ע"ת"ג
אותת זה לשונו ומשלי נלעלתת כוקף טלת דלויהו דלבר ותלויה
לריסת בכל יומת וכו' עיין לעיל דף ק"ו ע"ת . ועיתה בכתבי
אחר"י ז"ל זה לשונו ודע כי עיקר תם ממחיר תרין בוביר הוא
ההוא דלרחת תחת תרחת דחויל בפלוגתת דשערי דחריך וזה לבדו
נוסף בהתחדה לריסת דעיין בתר תרחת דיליה דפלוגתת
דשערי וכו' . תן הנדיקי יתי בהיהו תלבין תהני ד' חוזתי
הנמשכי' לחורי ריסת דחריך תכפין (ותני תפלתי לך ה' עת רצון
תלבים בלב תמרך בעני בחמת ישעך) (בחת דלשלתת) הנה
לת יכוס לת יישן סוזר ישראל) נטיהו דכלא הכי יפן ה' אל
ירחיתו למיתלים לחסדו (עיבת טבת) סוד והדר לעניו עזו ותדוה
בחקומו (תורת דעיבת) כי יעתך הכלחתי לאתן תורת .
(חוטמת) והכה סוד זה סל חוטם עיין לעיל דף ק"ח ע"ב בסודה
כ"ם ע"ם ותשם והלחה כל סוד היחוד ותחלה כלבלים בעבודת כ'
חמן ורחום ס' תרך תבים ורב חסד (תרך תכנין) תשוב לחיתת
בחתר פרשת נשא ע' ר"ב זה לשונו קס רבי יוסי פתח ואתר
וחסדי תתתך לת יומם וכתיב ובחסד עולם רחמתיך היהו קדוש ע' ר"ב
קניין תהלוי (תשם דקליפה בתחלק תחבי שהתך חסדי דיוקן :
ואתר כך תסד עולם רחמתיך) לת תקנו תתניגן לית תסד ואית
חסד . לית חסד דלנא ואית חסד דלבד (דיוה לומר כי לעיל
הקדמנו דף ק"ו ע"ת סידה כ"ט הוא דלבד תקרי ושיר
תנפין וכו' עיין שם . לבך קתתר חסד דלנו היינו ה"ת
ותסד דלבד היינו דעיר (תנפין) תסד דלנו הת דתתר דכתיב
דעתיקין ויוה כתיב בסטרת דת דזיקין כתת נוקן
ולת בעי כד שם לחלבה הוי תטרת תשוב הוי תסד דלנו
דכתיב יומין וכו' . תחלת בנשיעותת דסטרת בכלא תנטרך
תסד לתתרבת ולעבבי ולת לקטרת ליה ולת שתסד ועולתת
והוי דכתיב ותבדי ותתך דתקרי תסד עולם ותוי תחרת דכתיב
לתולעי עולם תסד יכבה

(היינו

(היינו דזעיר אנפין בסוד ו' יומי דבנין ע"ב דף קי"ד עורה מ"ו)
והאי אחרא דכתיב תמרתי עולם תחבר יכבה והאי אחר תחבר דעתיק
דעתיקין הוא תחבר דקשוט ותחבר דקשוט לא בחיי נוקבא ל
אתחבר אלא בחיי דנשמתא ובג"כ כי תבין תחבר הוא ע"כ
והאי דקאמר ותחבר דקשוט לא בחיי נוקבא וכו' ע"ל דף קל"ח ע"ד
עורה מ"נ לעילא חי בנוקבא ונוקבא ונשמתא וכו') דת הוא תקונא
דעתיקי דעתיקין יקירא דעתיק דעתיקי ע"כ · ומן מיפלן תרתין
סוכה המה יתיבין בחיל ותקנם הוי לפם בע"פ ובע"ה כי גדול עונם
מכפרת) (כתוב בני מלך חיים ורשנו כתב מלקוט (רות
דלחכמין) ומזהו ע"ל בהלכות רחם הבהמה ע"פ מיתוק פרחם כשה ע"
רכ"נ תפם קניהו פתח ר"ם ותחר כתפות בעלי יעיר וכו' מהני
תפוחין נפקין חיין לעלמין ותחויון חידו לזעיר אנפין דכתיב יחר
יי' פניו אליך וכו' ע"ב · תשר זה הוה סוד רבדוני בתפוחים כי
חולת אהבה אני) בי אדל נדול ה' ומלך נדול על כל אלהים תשרי
העם יודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון (רות דכיפורי)
כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מ
מדותיו) תקוני דיקנא דאחתא רבא כתיקוני עלאי) עין לעיל
דף מ"ו ע"ב ודף ם ע"ב ודף ם"ם ע"ב מן סולם כ"ח ולמטה) יהי
רצון שבעל ידי כתרת תקונים דעתיקא דעתיקין דזעיר יבנבו רחמיך
את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתכבש עמנו במדת הרחמי
ותתן לנו חיים טובים ותרוכים בשפע תורתך וקיום מצותיך לעשות
רצונך בלבב שלם לייקא שיעיל מן השונא הפר כאשר התרכתי לעיל
ע"פ מתחר פרשת ויבחר ת"ה "תתך "סתר "לי "מצר ר"ת מצר תצרני
זנו' תתך סתר דת קב"ה דיהיו תמרת ומגן לבר כפ וכו' · כי
רחמי תיבות "תתך "סתר "לי "מצר ר"ת מחל ר"ת מחל עיין לעיל דף י"ד
ע"ב בסורה כ"ה:

חשב עליו נחתי ויבוא ותחבונות כלב חיש ועשת ה' היה תקו"ם
כחשב התרכתי לעיל דף י"ד ע"ד על פסוקים תרחמו
ולא עתה זנו' וקדקד כל בני שת וגו' וישראל עשה חיל וגו' והם
תקו"ם ניתוקרית ישראל"ן בגימטריה ה' תיבות כי רבות מחשבות בלב
איש כחשב הוא בסו"ד מחרכיב את כל העולם כמו שהתרכתי
ומזו שנאמר מי בשם ישראל יכוכה יקויס; שם ויתיא כמחשב מרכיב
כשא והתרכתי לעיל בדף ע"ד ע"ג זה לשונו התכנשו תבריית לבי
חדרין כי מחרי דחובת הוה סחלא דחיק וכו' כחשב התרכתי לעיל
ע"ל דף ל"ב בסוד מלכותא לה' ודף ס' ע"ב עת לעשות לי' היינו
לחבר השכינה שהיה בסוד ה' אחד ושמו אחד הלא כתיב בפסוק
במחשב פרשת יתרו ותתר תחת מכל העם תבקי חיל ויהי תלפיס
תחת שוכני בנא ושמת עליהם שרי תלפיס שרי מאות וגו'.
עיין לעיל במחשב פרשת יתרו ע' קל"ג על פסוק ותתר תחת ·
לכל לי נלאה כי הלא התרכתי לעיל כי יש ה' חלקים בפא מנד
מלבות (ה') רוח מנד ת"ת (ו') נפש מנד יסוד (ה') עלאה
חיה מנד מלכות (י') יחידה מנד תריך לבנין ולמעלה והוא קומו
של (י') ע"ל דף ק"ג ע"ח:

אם כן מי שוכה ליחידה ובכה לחלבי כי בתריך אם חלפיס ·
ובחכמה ובינה אם מלות · והנו שרי תלפיס שרי מלות
שרי תשלים סס הוי"ה בסוד כ' שבשרי בינה ואו לא יתן מוט לעדיק ושרי
עשרו היינו שיודע סוד י"ם כמ"ש בתקוני לעיל ומאו י' נפי' בתנור ח' ואו
כ"ח על מקומו יבא בשלום מקומו דייקא · וכשהוא מיתא על זה
לשונו מקומו כ' כשהוא דין ומתכנש על מקומו ומיכנו ומקומו שם
לומר שם תעשה דין למעשה הרי הוא שלום וכו' ע"ש: ומכלה לי
לעציית דעתי לומר וזה ע"פ מאמר פרשת משפטים ע' רי"ו ע"ל:
כלל לי נלאה מנוח למיתה ס"בגמ' סוף מסכת כרכות זה לשונו
אמר רבי חנין כלני הנכנסי מבירו לא יאמור לו לך בשלום אלא
לך בשלום שהרי יתרו אמור לו למשה לך בשלום אלא ר' אלעזר
אמר לו לחכשלום לך בשלום הלך ואמרי · ואמר ר' אלעזר
הכנסי מן הדין אל יאמר לו לך בשלום שכתוב ואתה
תבא אל אבותיך בשלום ע"כ: ולמה על שני דברים הנאמרים
לעיל פ' כי בקרבך כתיב כל אחד על מקומו יבא בשלום על זה היה
קשה אלא הקדימו שלא יאמרו בשלום ר"ל וכו' ועל זה מביא שפוך
ותתבכנת על מקומו ותיכנו ותיכנו כנ"ל: לחי לא יאמר לך בשלום
אחר מיתת הנדיקי יאמר וכו' כנ"ל: ומזו זה שלום ע"ל דף ק"ח ע"ג ·
בסורה כ': וסוד חנוני אחת היינו אחת מכל תי"ת יהלי תלפיס מכל
התלבות ופשוטים מבני עמנו בסודם רזה תרלה בתלמוד ירושלמי פרק

יום כפורים ע"ב:

ניחור לדיני יום כפור כי יום כפור יעדין כפורים ניהורת תתלה
בזיר מכהרת עלאה ולא מכהרת דשמשא כי ליתת בכתבי
האר"י ז"ל זה לשונו כי ביום כפור נוטל מלבות (ה') נבורות מביב'
למוך תיקון שלה · ו"ם ה' עמויים · וזה ליתת בכתבי האר"י
ז"ל אתו לומרים ביום כפור שם מלבותו לעולם ועד בקול רם ·
כי זו המלבות הנקראת שם עלמה כביכה הנקראת קול בניחתם
(עיין לעיל מה שכתבתי ע"פ מאמר פרשת בראשית ע"ק תורייתא
קלי בין תרין בתים תד סיתיחאי עלאה דת קול נדול וכו' והאי
קול פניחתא ליהוו וכו') בשכמל"ו לומר בקול רם כי שתקטרגים לימים
יכולים לקטרג שם (כי זה לשונו ס"בתאזור פרשת תרומה ע' רל"ו מ"פ תרומה
בזיר שם כבוד מלבותו לעולם ועד הת שית סטרין לחדכין בשית ע' רל"ו
תיכון י' לחד לעילא ושמו לחד לתתא ת"ת ת' לעיל כתיב ולתתא
לא כתיב לחד וע"ד דת הוא לחד בחלופי לחתון וכו' בנין דשתת
דסיהות סטרין לתדכק בהדה לא חיסי לחד לא דחין מיחדין לם
בלחישו ברוח לחתון לחדכין ולחברי וב"ש. תכל לומכל דיתפרש
הסוד סטרין מיכה ויתעבר מיכה כדין יתקרי לחד ודאי לא יהא
שהה שתיתה ודבוקו לחדק כל"ח ביום הסוד יהיה י' לחד ושמו
לחד בחתגליין בהדיה ולא בלחישו ולא ברוח וכו' עיין לעיל דף
מ"ב ע"ב בסורה ס' (וכזה תבין פיוט כשביעי של פסח כקוף השיחה
שם יקרא בכתיבתו וכו' וכמלו תכן בחלופותו (היינו שיהיה השם
שלם והכתוב שלם וכו' עיין יקרא בקפיתו תי"ת קל"ב בגערתו ·
(היינו סוד נשר חית קנה ולו לחלתה החדיבה וזהו קדיש חלך
בכנותו וכו' שביכתו עמהו להתיחד ולחותנו יעשה לנוי לחד ביום
ההוא יהי"ה ה' לחד ושמו לחד ע"כ: והנה המחכם לומר ושמו
לחד בקול רם כי בתפלה לומרים ביום ההוא יהיה ה' לחד ולחד כך
לומרים ושמו לחד:

ועוד ליתת בחאזור פרשת תולדות בדעיל מהיומכן ע' שמ"ג
מסטרת דשכיכתו עלאה ולילה יהיו חדו בלילה תתר שלטת מ"פ תרומה
והוה הקדש לית ליה רשו למסטרת חדת לשלטה לא סטן ולא ע' רל"ו
מחשית וכו' ע"ש: לזה ביום כפור שניתנה סוד ביום ושוד עתיקא
קדישא וכל"ל ע"פ מאמר פרשת ויקהל ע' כ"ה זה לשונו תלת
בההוא ומכל דיתכפרון אובדין לתתא ובינה בחדוותא דכין ע
לתתאין בתיקון קדישא ותם כהוית לעיל תכפין ע"כ ע"ש ולא הוה
סוד עין בשין ילהו ולא עובדא דחמון על ישראל והקיפה לעשות
נוקמין לחימון דכפרין לון · ולזה ליתת "כמאמר פרשת תזוה ע'
שכ"ב ו"ל כי ביום סוד יכפר ויבקו מקדמיתא ביום הוה בנין דיתבדי
ולבתר עליכם תו יכפר ביום הוה ויבקו ליה בקדמיתא וע"ד עליכם
בניכון לחטהרו לבקולה ליה ולבדולה ליה בקדמיתא יכפר מלן יכפר
על דלהון עלאי דכהני ובקו לבללה(ם"ח שלא הו עלא עלאי דבקו ובקו
לבללה וע"ד פלאו סטרין בישין לתעברו דלקדמין מוכלת יום וכו' וע"ד
ביומא דכפורא דלהון חמש עניניו לחתענייא מחתש סטרין עלאין דיומא דכפורי חפיק לון ולחימון תרעין דיליה
וכו' כתבתי לעיל ע"ש. ולזה ליתת "כמאמר פרשת בחקתי ע' תע"ד מ"פ פנחס
זה לשונו בהאי יומא דלהון רחם הבהמ דלתקדקי קדש שליט לילה ע' תע"ד
דהיו דלא לתתקף עמיה סטן ופנא רע וכב"ד ביה ביומין עבדין כ
לילה דחיי ומתתקן נביה וביה נפקין ליחיות וביה נפקין
מבלילה לחימון דלתת עלייהו נור דין בנדר ובכעוסה וכנין דת
תקינו למיהד כל נדלי ולקדי וכו' כלהון יהון סביתין סביקין לת
סרירין ולא קיימין וכנין דת נדר דיהו"ד דלהון תפלרת ושבועה
דלהדדן דלהון מלבות דעבדו על נפותא דלבון בחכמה וביה יהון
סביקין ושביתין לת סרירין ולא קיימין ובכלה לכל עדת בני ישרא
דחסד דיהו מיה נבורה חם תפלרת תויר (עיין לעיל דף קכ"ו ע"ב
חסד זה סוד הבלנו תת ה' מן הלדן חיובור עבר לת ובתר יסוד התם
וכו' כל"ל ומזכן הוה ע"פ מאמר הכ"ל בע' הכ"ל) וכנין דת תקינו
מלבי מתקיפין ליתיר נדיכי כחויר וכנין דשבועה מלכות
דלהון בתתא מזכה לחדים על נבי שבועות עולי לעולה תוקפו
כל הנשבע כלהו כשבע כחלך עמהו וכל הנודר כלהו נודר בהיי
החלך לעשם בחלך לחדל"ו חיי החלך יהו"ה וכנ"ל כי לעולם
ליהו"ד תלוק הכי מית הוה לחדת חיי החלך חכמה הה"ד החכמה
תחיה לת בעליה כל הנודר כיהו"ה דהיהו תפלרת כלהו נודר בחלך
דלהון יו"ד ה"ת וה"ו ה"ן חיי החלך. כי

כי ל"ל כפ"ה כראשית ע"ק ו"ן תפס קניינו כי כבר נכתב אחר זה לעיל
מאחר פ' יפרוש דמליץ ב"יוד ה"ח ו"ן ורוח דמלה ישראל עליה כ
כראשית ע"ק במחשבה להטלת מחשבה חשב ה"ם וכי' תניא ענת קדישא ע"כ
והלהבתי מה דאי' כפ' שמיני ע"ם ו"ן אתן דאיהו כחצוי בלשונו תדיר
אתי מסט' דמחשבה דאיהו בלשונו תדיר ולא אחצוהו ע"כ) וכל
הנשבע כיהו"ד כאלו נשבע במלך עכ"ו : עכשו דת ביה כאלו נשבע
ביה"ד דאיהו עכ"פ השמים לעומתי ומסט' דחשך עכ"פ תעצומי ובשר
מבשרי מסט' דנבורה דת מלבות ובחכמה דאיהי בקורת תיהו מליץ
לאתקרבי לרם הה"ד כתפארת לרם ולאתאחר ביום הכפורים ועניתם
את נפשותיכם הה"ד ובעשור לחרש השביעי הזה תענו את נפשותיכם
תקונו כי ה' עמוניים בנין דתתלבן ה' ועירית בה' עלאה דאיהי ה'
עלאין (היינו בסוד כפורים שני כהורים וכנ"ל) לקיים בישראל חס
ושלום שהשיבם כשנים כאלו ילבשונו ואהי איהו רוח לשון של והוריח
בנין דכל מוכין דישראל מתכן לנבי מלכות ותשובה דאיהי ביום מחלת
לון בנין דאתחד בה השוכן לאתם בכל טומאתם (היינו ע"ל קף
ל"ד ע"ב סוד"ם ח"ת בסוד (ו') בשוטה שהיה מדמה על ביום שהיה
מתעטפת למטה) וד' בנדי לבן וד' בנדי והב יא"ה הר"ו הי
ותקונו לתקוע סופר ביום הכפורים למלקח קול דאיהו ו' לאחיות
דאתאר כי בכל נרתם לית מר כתיב כא' וקיימן בו' (והוא כי
ע"ל מה שכתבתי בסוד דשמונה תביות ג"כ בס' תפסטים ע' ר"ה ר"ו ושם
בסוד יחתו ואחת קף ל' ע"נ ע"ד ודף ה' ע"ח מאחר פ'
נם שם בשורה ת"ש ו"ל פתח ואחר בכל נרתם לית מר וכו' ו
ושוד זה של כלי וכשנשא תביות ג"כ בס' תפסטים ע' ר"ה ר"ו ושם
בס' תפסטי ע' ר"ל אחר שתכיית סוד הקס עם ו' עלאה ו"ל פקודת
בתר דת לעבודת עבד עברי ואמה העבדי לעיל חמה העבדי לחון מאחר פ'
בקנין עבד עברי הענק עבדיך לו ה"ד כי תקנה עבד עברי שם משפטים ע' ר"ד
שנים יעבוד ואתי קנין דילי' אלא בשתרין תורה משרתין עבד יי'
בלילי שית סטרין בחושבן שית לתוון שית קדמי משכה וכהון שית לי'
לבר נם לוותלא לאתאחי' לאהוני לי' קנין כספו ויוכל דאכרסה
חסך דרנח דילי' לחוריית' תתין לתייהבת ואתן דאשתדל בה בנין
עליון קונה שתים ואחז קנה מכמה קנה כיהב כתב דקנה לו נאולה
תהי' לו שית דאיהו קנוי לעולם ואית דאיהו קנוי לי' שית שבון מתן
דאיהו קנוי לי' לעולם כתיב בי' והעב אלוהיו את אוזנו מהעבע ועבדו
לעולם לית עולם אלא עולמו של יובל דאיהו חותמן ודת ק"ם דתתין
כ"ה כ"א תתון תרבית ושחרית כ' שערי ביהב (ולעיל כתבתי שלשה
אנו חומרים לל כבודיהו בנויס ושקיהו בטחלת הנפה עורלה נפרתך
וקשתך עליהם וכו' וזכור עדותיהו בכל יום תמיד וחומרים פעמים
בכל יום שתא ישראל יה"ד אלהינו יה"ד אחד כי לחם קניהו כפ"ם כי מאחר פ'
תשת ע' שב"ט תאחו אחריכם אוכלים תלין חיכון אחוכון בני עשו
מיבדיכם כל"ח סורו טמא קרא לתו דלית עמיה דקא מבזין לון בלהנפתי
ומדקדקין בתפיהיהו לישראל בכני תלוש ואחר כולהו מסתכלין בגדה מאחר פ' כי
יכו' ע"ם והקדמהו מה דאי' כפ' כי תניא ע' תקמ"ג על בסוק תניא ע' תקמ"ג
הרבעים יכנו פקודת דת להלקות לרשע דאיהו כמשל דעתיד קב"ה
לאחאה לי' לחשתין מחלין בנין דבביד נרמי' חלוש ייתי ואחזי דמייתי
לי' בכל יומא כב"ה כ"ה לתתון ויחתי כהון לאתון דשני נרמי' שוה ולאו
איהו חלש עבד מטונף ע"כ) והוא כי שם תביות ודקיק מ"ט לבני
דשני אתון דשע דת מיכאל ואתון נריס לך א' דאחד מחשתין ובנין
ד"ת דאיהי ביהב תורת לך וכו' תישול בין ו"ן ואתעביד וא"ו
לקיים בך ובישראל ובראשים נדולי אקנינך ויתקיים לת יתן לעולם
מ"ט לעדיך וכו' והנה נם שם קודש דאחזת בתיובתא בשר ועבד
הוא שתך לת היות אלת כאילנא דעד"ה טוב מטטרון סאיהו רש וכעין
דאחזת בתיובתך ואתדבקת באילנא דחיי הת נשקת תשבר ואתקדשת
בן לקב"ה ומטה דאתמסר ביהך הוא בין החיים ו' דאיהו בן י"ה
ויישול בת"ט לאכפיין דילך באולייתא ויתעביד מוט ויתקיים כך לת
יתן לעולם מוט לנדיק ע"כ והוו שאינו מתבללין בתבלת ערבי שהיא מאחר פ' ויגש
ע' שת"ד תיהו דרנח דעמודא דאמצעיתא בר"ד תוקפוה מלאכי מתניתין תפלת
ערבי דאית ביה"ג דנלות דדומה לנילה דשלטין תתין כאוא ונחש וכל
מוכן לאוכלסן דילי' ושכינת' כאתת בנלוחת עם ישראל לאיהי כרשות
בעלה משכחת וכו' ע"ל קף ח' ע"ח סורה ל"ו לזה אמו מתפללין
בתפלת ערבית תפס קניינו הסם כפשוטו כתיב ולא נתן למוט רגלינו

התדריכינו על כתות לוויכינו וירם קדימנו על כל שוכלינו וכו' לזה
לאחר שיתפיים סקס תקים וכ"ל לזה כתיב דת לעבודת עבד עברי דת
מטטרון סהוות הי' בסוד עין הדעת טו"ר וכ"ל ונקחתי אין לעבודת
לוותו ויפרש למהוי קנין עולם דת כיהב דאיהי מחשין ודת ק"ם
דתתן כ"ה לאתון בתר דתייחד בהון בר נש לקב"ה דאיהו עבד דילי'
בעול בתלין על דיוי' ואון דילי' דניעה פתיח' למחשב ק"ם בכל לשון
שאלה ומוש וכו' דבבלוחת דבר נש איהו כעבד דאחזת בי' שם שנים
יעבוד ואין עבודה אלא תפלה שם שנים יעבוד נ' רחמונות ושלא
לאחרונות דשלים נבוד אחיק לי' לבר נש ידי חובתו למהן דלא ידע
לנלאה בהו דנדיק מי שלמין לאתקדי מהו ע

על שתי' בעי לתייק נוזל קדוש ותתן קדוש יי' לכל
קורפין ושוב לי' לבר נש שכן קדוש אחת ואחז קדוש יי' עמודות ז
דאתנשיאת דאיהו כן י"ק דאחסלק לעילא דאיהו כיהב דעולמו דת
עולמו של יובל (והנם בבר אחרכתי בסוד זה ש"ש דאחלק נקדאי לאחים
לקב"ה תפס קניינו כפ' בשלח ע' כ"ו :

עוי ונחרת י"ה ר' מוקי' פתח ואחר בשלח קרא לכתיב בכל עת מאחר פ'
להבה הרע ואח לנרמי יולד בשבעת דייקין לך אנלוך : בשלח ע' כ"ו

קב"ה מה אחר למשן אחי ואני אחדבה כת שלום כך שלום לך אלא אחלת
בן דישראל אקרון אחין לקב"ה ע"כ ובזה אית לת בס' רמ"ע
פתח ר"ם ואחר ואתם הדבקים ביה"ו ומן עאת קדישא בישראל מצד
דכתיב בהו אשריך ישראל מי כמוך וכו' ואתם הדבקים ביה"ו
ולא כתיב הדבקים ליה"ו אלא ביה"ו ומתם ע"כ ע"ל קף ה' ע'
י"ו שורה כ"ה מה שכתבתי על פסוק יחתו אריה ו' אלא דת"ק נם
לעיל קף ל"נ ענ"ד ודף ל"ח ע"ם מסוד זה) דאיהו מחשין אתון
דיחודא דבעלמא דין יכול בר נש לאתהוי לי' פדיון כנד"ק ו' שכין
וכלילו אלת קדמאין ואלת אחרנין דאלהות ו' ושלימו אינון
מכין יעבוד לכל כעלמא דאתי דאיהו עולמו של יובל דאמרן כ' אתון
דק"ם לית שליח נבוד אחיק לי' מחובת בנין דלית לי' פדיון ע"י אחד
ובב"ד קל דיוקי לם אתן לי מי לי מי ודאי עולם של יובל מיד
דשמעו מלין אלין מלרי אתיבתון דהוו כתיב יעם כוכיבא קדיש' פתח
ואחרו רעי אכילמא אביבתא עלאה ואתא לאתרוויהו קב"ה מה ל פה
מדבר עמך בק"ש דאתמר כי רוממת כל בנדיהם וחרב פיפיות בידם
דהל ודאי י' דישל דאחבת דאחסל שפה דילך ו' ליעבד דאחבת
דילך ה"ה תרין שבון דילך תרין ביעות דילי' ודאי אית דאיך
מיחלב כפומך (ד"ה ה"ת ו"ה ה"ם אחיהו כיחשבתך דאחזק אלין חמשת
חפוסך כוחיב ע"כ וכו' ע"ם וזה הוא שורה י' לת כל מלהביה ואת כל
דרשעים ישמיד וכ"ת כתה ונקחתי אחלת יה"ד ידבר כי ה"ל דף ל"
ע"ם שורה ת"נ לדון בסייף לאתן לאחיהו ושם לאחרין ה"ל וכל"ל ואתיב
עם נוסע ביה"ד דייקא ולא כתיב ליה"ד אלא ביה"ד וכל"ל ואתיב
א' רבתי היינו סוד ע"ק ירבעם בן סוד אלת ירשון לאחד כו סוד
לוולת שסם י"ד ה' ו"ה ה' בסוד ירוס וכו' ע"ל קף ו' ע"ח כ
בתיובתא נס דוק מסורה כ"ה מאחר בחסם ויחלם והנה לעיל קף
ל"נ ע"ח ע"ב בסוד אלת ירשון ואיך יכרית לרשעים ונם קף ו'
ע"ב י' מלך י' מלך י' ימלוך לעולם ועד וכופלי' לך שני בעמים
ובהלתי ירשת נ"ם שם י"ה ה' ו"ה ה' ואחת ים דעה בכ"י כם'
כ' בשם מקוים בשבת לפרש הסודות הכרמוי בשבת זה מאחר וכנ"ל
לאחאה לי' לחשתין מחלין בנין דבביד נרמי' חלוש ייתי ואחזי דמייתי דשיירין
לי' בכל יומא כב"ה כ"ה לתתון ויחתי כהון לאתון דשני נרמי' שוה ולאו
איהו חלש עבד מטונף ע"כ) והוא כי שם תביות ודקיק מ"ט לבני
דשני אתון דשע דת מיכאל ואתון נריס לך א' דאחד מחשתין ובנין
ד"ת דאיהי ביהב תורת לך וכו' תישול בין ו"ן ואתעביד וא"ו
לקיים בך ובישראל ובראשים נדולי אקנינך ויתקיים לת יתן לעולם
מ"ט לעדיך וכו' והנה נם שם קודש דאחזת בתיובתא בשר ועבד
הוא שתך לת היות אלת כאילנא דעד"ה טוב מטטרון סאיהו רש וכעין
דאחזת בתיובתך ואתדבקת באילנא דחיי הת נשקת תשבר ואתקדשת
בן לקב"ה ומטה דאתמסר ביהך הוא בין החיים ו' דאיהו בן י"ה
ויישול בת"ט לאכפיין דילך באולייתא ויתעביד מוט ויתקיים כך לת
יתן לעולם מוט לנדיק ע"כ והוו שאינו מתבללין בתבלת ערבי שהיא מאחר פ' ויגש
ע' שת"ד תיהו דרנח דעמודא דאמצעיתא בר"ד תוקפוה מלאכי מתניתין תפלת
ערבי דאית ביה"ג דנלות דדומה לנילה דשלטין תתין כאוא ונחש וכל
מוכן לאוכלסן דילי' ושכינת' כאתת בנלוחת עם ישראל לאיהי כרשות
בעלה משכחת וכו' ע"ל קף ח' ע"ח סורה ל"ו לזה אמו מתפללין
בתפלת ערבית תפס קניינו הסם כפשוטו כתיב ולא נתן למוט רגלינו

ובת צור ועד השתח הוו עלקיו לון בחוביהו כד"ח כי יבא כבשה

ב רוח ״מסכה זו כדין ישראל הלין בתיובתא שלימתא קמי קב״ה דלתתוי בחיזון עקיפין סניחין דלתתין עלייהו כחזון דחיזחכת ד דיכריזין לעילא ונד חיזון הדין בתיובתא כלבא שלימה כנוונ דכתיב בעי לך ומחוץ ושבת עד ״ תלהיך וישיב מלכא לבי מטרוניתא לכויסקא לה וע״ד בנין דביתא כלהו שלמין קמיה אתי לאקמא לה מעברת בחכמה שכין יחלו ישראל בנין דלת כבודה בת מלך כפנימה ומחי כבודה כבוד ה׳ ודת בת מהנוח מלך דחיהו פנימה ודחי וע״ד חיזחא עלאה דחיהו פנימאה דכלא ותיהו מתעטיר חירו וניחתא על כנחת ממשבנתא והב לבושה לקבל דת חמד שלמיה כתו ויפת בתורים ג נוולך בחרוזי לחיוך תרין לומנא דהיה ולומנא דאתי כתורים תרין תוריס ותהי בנין דביונתי דמיומה תתחת דעתה בעלמא דהיה כוכב

סגנכורות מתעוררי' לו הוא זמן הדין בעולם והבה ביום ליל השבה
לו בשמרן הדינין וניתקטיסות דלכות ולו שולטין הדינין ולו נדיקים
נתוריס בתיעין לחייס בימי ר"ה דינה קשיא נם בכיולית יום כפור
בשעה בחי' יסוד שבה עם הכלי של הגבורות לכן לו העולם מיהין ג"כ
נם בהושענות רבה ניתן בה גבורות ולכן נם בו העולם מיהין ע"כ
ולקמן בשוב הושענות רבה לחריך יותר כוח סוד לזה יש שים לו חוש
בקיקדו יסכיל בחיעתו יום הנורה הוא שהוא עת הדין וכוה תלה כל
נחולתינו ופשיטא דחילת עון רק תשוב שלשתם כתיב החכרתי ולהבה
ה' ליחיותו לחבה רבה כי לו קשוב הוא ביה"ד וע"ל דף ב' ע"ד סורה
ד' הק"ה מקדיל שלום ושתי שלום ותקשר כלה בשלום וכו' ע"ל
דף נ' ע"ב בשופני רבה אתחיל קודש אתחיל להתעלל יחתר וכו' •
ע"ש והנה מפיים בשתבי הלר"י ז"ל בשוד י"ב ז"ל השעם שלין
מכהנין מוחלי ב"ב חלה על לוד שבת שהלי השנן שולם שם ד'
דיחות השנה שם ב"ה משוש שלין לשנן שלשוני ביום הכפורי וכשנדו יש
שם ב"ה נידון בלחם ונקה שהוא מעין עה"ב שלין כו לה לחילה ושתיה
והו קוה חמת מקה בוכ"י ב"ש קוה שולה ב"ש להחיל מוהבי יש להיותו

מחתר פ' העה"ב שלין כו לחילה ובכ"י שבחם ע' ת"ל ושט דוחה לשלחת
פנחם ע' ת"ל דין דבי"י לחילה ושתי קוה דוחה לשלחת דלתי לחי לחילה ושתי
ולכתר דשט ו' מן ושט כיבוי לחילה דעול לתרך ולתשבר ומלן נרס
דת שעות לחנון לחתערכו כשרב רב שעיקדתוה לחנון לחילה ושתי
דעול ויחום מעוד עניי לחתקת לחייניס כל"ן כשוכה שעיון לחלנון
בלשי תחיכה מה כתיב כהו הכפר עודנו בין שניהם טרם יכרע ואף יי
חרה נעשה לתשבש נון דשטו וכו' ע"ל דף כ"ו ע"ב סורה כ"ח ובחתר
הל"ל ודת לתשבש כ' . ובשעה שנון על לחילה ושתי ולתשבר על
כל לחיכרין ושרקון בשם ב"ה לח תעשה כחוכנון השנון מבר חר ודת יום
כפור בלשי בי לחילה ושתי ולחיני בנוסח דקדוק ולחיני בן לשון
ע"ב וכבר לחתכתי כי בן ב"ה הוא ל' לחילה דחיי ולח יקוייס לח יתן
מוב לנדיק ובכתוביס נדוליס לקנסך
בשביה ביחיני לחון :

הלכות סוכה ביעזה"י לשם יחוד קב"ה ושביניתי'

איתא בשם סוכה דף י"ל תניח כי בסוכות הושבתי לת כני
ישראל שבני כבוד היו דברי ר' לליעזר ר"ע חומר סוכות
חמש עשו להם ע"כ הקשה לבי דברי ר"ש שה שבת הוא שהושיבן בסוכו'
חמש ושוד ליתן טעם לזה פת זו החנוה תכף לחר יום כפור ושה נם
חנית סוף סי' תרכ"ד והמקדקים יתחילו חיך בשעשית ר"ש בשבועית
הסוכה כדי לנלות מחסיה של חנוה ע"כ לחית כי מלחמות מלחר ח"ל
ח"ת ס' כ"נ ז"ל חפס קניהו ועל כלם הכופר בכל חיני עבודה נכרי, מלחר ח"ל
כיוצה בן חוקיהו שחתר חתיהה בדקיה כי נסתם ביהוה בחתה של ת"ת כ"ל
תשוכה הנלוח בעוית ה' כדלי' המצות ועבודה לעניו בעוית חי"ת
מחתה לפולעי חון והוח חתה כה וחטרי לנגב ובכה למעלה ליחודו
של עולם ומקבל ע"כ ביעקוב חתם סוף ערך ימים טוביס בסם
מלה עשוקות סוכה נדולה בלות ה' שבועת סוכה היה שתי
מחיבות ובליש לחני נורת ה' ע"כ ולהו תכף לחר יום כפוריס שהוא יום מליחה ובכדה להרלות שחתל הק"בה בו עוניהו
נוה לבשות סוכה לבדלות כי תכה הק"בה ת"ת הא' ונעשית ה' במקדש
והנה הקדוניהו לעיל דף קל"ו ע"ל בסורה ב' יש בסוד מלריך בדעתי
לח בחיל לחלריך שקט ושלוה בחיני בדעתו בהקיל. חשה דעה
לפשי נמוים וכו' ת"ח נער חית קנה לח חו' לחתחדיד ביה שנר
חייבת ת"ח בחניים לחיני שלשה ושולה נשקון בחה שלטעין ובלח בדוח
לחזון כיון תבר ליה קב"ה מבל לחיק חזון ושחיל חנה
בחוטי ושרלת דתבר ח' חזון לחתעביר חנה לחיון לחון חלח
דתבר ח' דהחי חי' ווה נער חי"ת קנה ע"כ. ת"כ כל כח של ה"ם
כשהחתם ח"ו הם" וכעשית ה' וח"כ כשיחתו ישרחל מחניים לח
יחנו עד דתבר הם"י חת דת" וכעשית ה' והקדוניהו כי נורת ה"
הוח הסוכה ולכך בהשהיחם הוה לישב בסוכה והיינו
לדברי ר"ע סוכות חנוה עשו להם לישרחל על סוד הכ"ל להרלות שהם"י
תבר כח של מחתל שחניחותו כ"ח וכהיום יחתו חשה כי תבר הק"בה
ת' הת' וכעשית ה' • ווהו חבין נר' חב ע"ו דף כ'
כשהחתו ת"ה חבה לנו חת חנוה קלה יש לו ישוהה שהוא
לכו ועשו חותי וכו' חיך כל לחד ולחד עושה סוכתו בלחש נגד
והקב"ה חקדיר עליהם הנה בחקופיות חניו חיך ולחד ולחד

תבעט בסוכתו ויוסף שניחיר בחקה לת סוכותיהו ובשל כה חמה
עבעט ובו' והקב"ה יוסף ויעשק שניחיר יעב בשמים ישחק ע"כ
ע"ל דף ק"ל ע"ב והנה לכלחודה ליחה דיבר להם הקב"ה חנוה ולחכל
לפ"ל ח"ת כי כל חיותם הוח מן הן (הי) ישוכה היה בסוד ה' לכך
ניחן חותם בסוכה • והנה הקדמתו לעיל חין ניהנם לעתיד לבח
הקב"ה הנוית חנוה חחרת ובו' ע"ל • לחיתה כפ' ויקהל ע' ק"ו
לחחר רעות מהיעות חוכיחין חית בניהנם רשיעים לחחלבי שבחות
בשבתות ולח חוברין בתוכחת ומחתן עליהן חלוף הכי דוכיחין חית
בניהנם לחימון עבריין ולחימון דומלין פנים חלח כחלבה (כי עיין
בפ' בראשית ע' כ"ם בעוסק המולים פנים חלח כחלבה) ולחימון
דשבתן דם נקי (הנה סיליד מנלין פנים בתוכה חלח כחלבה עם חימון
דשבתי דם ע"ל דף ל"ד ע"ב בסורה ד' ותבין סיוכות כחד ניהנם •
נחור לחחתר בכ"ל שחחריך בעוסק הרשעים וכתחי לחיוקיהו כתם
דכשהיה דחקיהו בית כרשיו בשביון דימור וכו' • בשמתהין דחקיהו
טבלין ושתכין בית ונשמתין דרשיעות נדוכין בית ולחבעירו קשיס
כתב לבני חת והיינו לת חוכלת לת יהוד לחיני חתה מנדתקת דילוף
לחני והיינו דחוקמוה לעתיד לבח מוניח הקדוש בניך הוח חתם
מכדתקת נדיקין מתדחין וכו' • כי חוכח הוח מנדתקת נם כי כוכ"ה הוח יהו"ה לחכ"י
לחני והוח סוד הוניח חתה מנדתקת נם כי כוכ"ה הוח יהו"ה לחכ"י
והכה כ"ו הוח בחתעא ום"ה חם בלחש בתיבה ובסוף תיבה והו
הוניח חתה מנדתקת והנה כתבתי טעם לע"ד לחחר סוכות שחה עשו
לחם ות"ח דשבת עבני נכנוד היו לחינה ○במחתר פרשת לחמר במחתר פרשת
ע' קנ"ו ת"ל ת"ח חסד דעבד קדוש בריך הוח ביעזהל קבר פחתם ו' ע' קנ"ו
עניני יקידין וקניוד להו בכנסת ישרחל דבא עננת דילה לתקבל
בשעת לחחכין וכבולהו שבשה חלו ישרחל במדבר ת"ט בנין דכלהו
קבלת דחכיחנות ניהנו ועל דת תכנו שבעת יחים וכעי כי כש
לחחוזה נרחיה בייחוד חתות נלח דחכיחנות ת"ח כל חיהנוחנדקיים
חלבן הוו ישרחל בנלח דחכיחנות חתות חלן עננן כתר דחיית חלבן
לחם לבלח עננת חד דהוח יחינת דכלח וכד הוי לחסתלק לחסתלקת
כל חלר עננן ולחחזיחו כלהו בנבישות והוח לוקחוה ועל דת כתיב
וירחו כל הנוים כי נוח חלבן ובו' • ויסוע הכנעני
מלך חרד וכו' • דחסתלקו לחינן עננן ומית חיילת הכרכת לכל
לחינן לחתקדו כיב וכו' • ועל דת כל החזרת כי ישרחל ישבו
בסוכות כל ימלן דחיהו ברשת ונוטת קדישת דישרחל ישבו בסוכות
חתות נלח דחכיחנות ובו' דכל חלן דחיתיב חתות נלח דחכיחנות
לחחנין חידו ליה ולכבוי לעלוין ולחתברך בהכתת עלחה ומלן דחקיק
נרחיה מנלח דחכיחנות ובו' לחחנין נלות ליה ולכבוי דכתיב וילחס
בישרחל ויסע מחנו ובו' • ת"ח בשבעת הבר נס יתיב בחזרת דת
נלח דחכיחנות שכיותת ברשת נדבקת עליה חלעילח ולחברהם ה'
לדיקים לחחנין ודוד חלבח שוניח חדוריהן עריהן הה"ד בסוכות תשבו
שבעת יחים שבעת יחים כתיב ולח בשבעת יחים כנוונת דת כתיב כי
שבעת יחים יעשה ל' לת השמים (דוקא לומר כי ליתת במחזה ברשת
בחיבות ע' ע"ט רבי יוסי שחל ותחר לחי שבת יחי הישבה דקל
תנינן מלן חינן וכו' • עיין לעיל דף קט"ו ע"ב סורה י"ח
בהתחלת הלכות שבת לחי מלחר ולעיל דף קל"ד ע"ד בסורה י"ח
בחריכות סיד של ו' יחים וסוד של סוכות עננו כבוד וזה תבין
במחזר ○ברשת בראשית ע' כ"ח ויחתר לחלהים יהי חור ל
לקבל דרגת דחסד דלחיהו לישרחל דהת חתעין בניך נהורח לכללהו
עלעין ברוח דיוסם הה"ד חסד חל כל היום ולקבלי לתתת לחברהם
דלחיהו בהלי חובלי' וכן"כ כתיב יום לחד והכת היה לחברהם
וכו' כתיב חי העניל חמורח ברוח דוחד לבניך ממורח (ות"ח לח
חשתכח בכללהו שבעה ולפין דחסידן דעלעין ברוח דשתחוה לבניך ממורח
חלק חלח לחברהם ולהבן וכו' ע"ל דף ך' ע"ב סורה י"ו גם הלה
תלילה דף ל"ג ע"ב סורה י"ו ונם ע"ד סורה י"ט והת דקלחתר חי העניל
ממורח ברוח דוחד לבניך ממורח ע"ל סהלרכתי בבראשית פ'
במדבר ע"ל לת בסוד וכת לו לבלן דרגוחית מוחזית לסכם קניהו וכת
לו לבלן דת עול חלבחות בקדושתת לכתר דרגוחית דתתן הוח לוילת
דחיי. יהי בין (כי חסד חל כל היום ושולם בחשר יבנה בסוד ת"ת ו'
יהי בין) ויהי לשולמאת בשוחת דחיהו לחפ עלמה וכו'○.

נם ע"ל דף כ"ו ין סורה ו' ובשטה

ע"ל דף ל"ג ע"ב ע"ח סורה י' כי חסד דבניך בנגו כרישה
דעבד"ת ת"ח ושתכו לבוקר חכמה וה החסד ונהוה לבוקר בשוחת
מתיילה ושתכו בבוקר וכו' ולו נותן לו"ח וכו' ע"ם והנה בשלחי
ע"ל דף כ' ע"ד ולזה קלחתי לחד נים לחברהם וכי כתיב יהי העניל

מחזרת ברוח דיחוד היינו חסד עלאה דמקיף מחזרת היינו חכמה ולרחמי
כי זה מחסד כח מן ע"ק וכ"ל ולזה בסירוגין לחברה לחברן א' כתיב
מחרכיתי הדבה כי א' הוא סוד ע"ק ויחסר אלהי יהי רקיע בתוך
המים ויהי מבדיל לקבל דרגת דעבורה דחזיר תוך יפתק וכו' ע"ל
דף כ"ד ע"ג סורה ד' בחינות שהנבורה דעתיק התלבשת בחוחת דת"ת
ותגניו בחינה וכו' ע"ש ותרוחה פלאי בסוד יפתק נס תרוחה כדף נ'
ע"א מתחלה ועד סוף) ויאמר אלהי יקוו המים לקבל דת דעתיק'
דחקרי קו החשמיני ולקבלי' דיעקב דחיינו תליתאי ומיוחל תרין חולקין
בהסוח דת ומים ולקבלים יום תליתאי וע"ד יעקב לחקיין לוח תס
יוסב מהלים שנים בכללא וכו' ע"ל דף ד' ע"ב בכיור עשר מדיוחת
גם דף ח' ע"ג בסורה נ' שניתלה יה"ד דחיו ושלו בו על הארץ דייק ולקבלא
לשתת בן פורת יוסף בן פורת עלי עין ולחקרי ברית שלשת וכו' תרי
אוכח בהאי יומא כי טוב חד לקבל דרגת דעקידת ואחד לקבל דרגת
דגידין דחיינו יומא דשבתא דלעילא ובעידנא דאחזת ליה ביה וזוגא
לאסקא פרי בשתיתין לעלמין פרי עובדוי דק"ם ה"ב לשתת דוזוגא
שרי בי' משבת לשבת ע"כ והכי הלא סוד יסוד הוא סביבה הט' וכלן
חיוכ תכף ביום ב' לחבל הקדימהו לעיל דף ד' ע"ב כיכור עשר ספירו
ו"ל לחוד קדימתה היינו סוד ריסח שניהת ע"ל דף ל"ג ע"ג נטול כ
בעומדה דאחוצעת שהוא עקפרת ונטול כנדיק היינו יסוד שהוא
בסוד יעקוב ויוסף ברוח דשמים ושם והא דקאמר ועכשית אחזת ליה
ליה וכו' ע"ל דף קכ"ה ע"ד עד סופו ודף קכ"ו ע"ג ע"כ בסוד
בירור ובסוד נא' שכתבתי שעשירית השה שתלה בכל יום ע"ש בדיוק
ותשמח בתורתיהו הקדושה ובחוזת שלמו ושה עם קדוש תכחמו ושומם
על הרשעים ויאמר אלהים יהי מאורת לקבל דרגת דנדק תלבות
דלעילא דלית לה בהוא תלילה תלת שה דאתייהיב לה ע"י דנדיק
וכ"ב דוד לשתת עמי ואחיון אחיד בה ואחזתיהו לי לאוסקא יומין
שנין ושה חוקוסיהו ע"כ ע"ל דף ס"ה ע"ח ושה דזוגא ביום
הכיבוי על תלבות ע"ל דף קט"ו ע"ב סורה כ' כי תלבות ד' והיה
רביעי וכו' ע"ש) נם ע"ל דף מ"ד ע"ד סורה ל"ה ויאמר אלהי ישרצו
המים לקבל דרגת דנוק דאחיו מחזק יומיה דחוייהי' ולקבל שה
לשתת סיוך לעלמין בחוייהי הה"ד יום לה כריתי יומם ולילה ע"כ
ולכחורה קשה הלא שה הוא בסוד עמודת דאחצעת לחבל דלה תרוחה
שם כח הכ"ל ע"ל כ"ח תע"ג דאחיד לחברן בחסד ימי אחיד ושה
תע"ג דאחיד בנגח בת"ת ימי אחיד לאחוזה דכלה חד ע"כ ובכתבי
אחה"י ז"ל בשער הכוונה ע"ל ובכתר מעלת קנת בביאי
כפי התקוחות שמשה ויעקים הנה מדבש"ס היה מתנבא בחסתקלרית
שהוא דכורא נס מיכוז בפ' בראשית כי יוסה ואחרן הם נגח סוד תרי
פטרין דלעילא וכנגדם שמואל לשתת ויהושוע מתנבא מהודו של
משה שנם משה יוכן מן בהוד נ"ב והעניין כי משה רבן של הנביאים
ביתה נבואתו בתרין פרקין קדמאין דכ"ה ד"ח מהפנים שלהם ולא
כי נביא מתנבא כלל משה אלא הוא לבדו מי' מתנבא לכן שמוש היה
יוכן מהנגח לבדו מו"ח מן הפנים שלו נ"ב שהוא חני נבואת משה
חשמש של"ו כידוע ביהוד בכלל בנגח ולכן נם מלכלות ההוד שבנגח
היה יוכן שמואל ולכן שקול שמואל כמשה כיון שיוכן מפנים של פרק
עליון של נגח שהוא נדול אחד והוד שבכלל בו אחד כלל כיון שמשה יוכן נם
מהבני בפני עצמו ולא הוד שבכלל בנגח לכן מעלת משה נדול
מחוד ע"כ . ובחוור לדברי מאחר הכ"ל ואמר אלהי תוציא בחרץ
לקבל דרגת דהוד דאחיד דאחרן ולקחני יום שתיתאי ת"ח מהרן לשתת
תע"ב דאחיי מחסד דאחיד לשתת ביום שתיתאי דלקרבן הוד ועבידי
קרבנין בחיינו בעיקן דכיין ואתבדיהו ביומא דילי' לקרבא כנסת
ישרא דאתרמיוהו כי בנדיק לקבל קרבן דהחזקוחות ולכאחת רחמי
לעלאה . ואמר אלהי נשמה חרש הלי אחיד לקבל דרגת עלאה
דלעלה מתניחה דשתיתין בעמ לאתבד יקרא לדיוקנא ברוח דאחם
ודבלהו דרגין לשתת ביה ביה חילת לאסקא כל חד וחד כדקא חזי ליה
ועבד אחם דשליט בעלמי בעלמי ואתתי ות"ח עד לא אשתלימו חיוכן
שבע דרגין יומין עלאין לא אשתלים אחם לעילא כיון דאשתלים
לעילא לאשתלמא אשתלים אחם לשתת ולכלהו בעלמין בנ"כ שלמה'
לאחם חתאה על כל דלאתבדי בעלמא כגון דאד שלוחו על כלא וכנ"כ
ומי כהאי קדיש שבע דרגין בחית בי' שבע דרגין עלאין דוזקרי בסו

חדם דלעילא ואשתלים בהו בנ"כ נעשה אחם בצלמינו כמיהם לי' שבע
תכסות בחרת דאחקרי אחד (וכוח עכין אם שאחרכתי בסוד ריסח
פסחה ע"ל דף קכ"ו סוף ע"ב בכיאור עסוק ויהי יי שהי' לת האחם
וכל ע' כ' ומשם ואילך וכוח עכין סוד הכפורים כי עיקר כפורים
לעון הפריד שהפריד הנבורות מן החסדים ותבין כלסוד ריח השבת
ויום כפור כי הלא התחלנו כי שם חיתת בכתבי אחה"י ז"ל
ר"ה דחילו עד יום כפור שחילי תחת לרחמי כדי להחזיקה פניס
בפנים ובסובר' דחיינו ויחיינו ותבקעי כחם בחסד כחסד ויום כפור הוא אחרת
שבו אחם לובה ואחרונה הם אחרת אחמה בחסד ויום כפור הוא אחרת
ביום בחיכון שאחל ובפ"ע הוא הסוד מאחר ע' נשח ע"ל דף י"ח
ע"א מדישת ובחיתר מפורש מ' אחת חלי ת"ת בליל כחתי ובליל
בדינה ואחעטף בחלי בדכורה וכו' ע"ש והשם נבר אחרכתי הרבה
פעמים כי ה' אחבדים אחת"ת בה"י ויסוד בקדיש כל שבשלמ' הא'
והמלכות בקדיש בלה שבשלמ' הא"ש ע"ל דף קכ"ב בסוד שבע שבועי' סוד
י' ספיריו ולסוד זה אחרכתי כאן פעמי' שאחם הוא עולם קטן יון רוס
רוס המעלות אחסר לוה כתבתי נ' קסורין זה כוה הק"כה ואוריית'
ויפרש רק אחם הוא נשמי ולאחעלה הם בחוסף שחות הקדושים שהם
בסוד מרכבה כאחר כבר אחרכתי לך אשר עליהם בחמר הוא ושמו אחד
לוה בחלבו היתי שמן רשם השב"ע שחר שחיני ענרת בתקן הכל לכן אחד
ירחה שלח ואחבד חק רענ"ח ובפרט שילמוד פחרי אחרה סוד החרכבה
ושנה שם קחמר ת"ח רהאי מלאת עלי אחסר אל לא אחצדי מיכאל
(כי עולם חסד יבנה וכ"ל כי' כרחיתי אחם) ואחבת על רישי'
ואחתכרת בי' שכיעתי בסיבי דיומיו כגון דהאי אחד יום לחשון ואיהו
ריסח דכל יומין דלעילא והאי מולמת דאחי' ליה מיכיה לת אחתלת
עד דאחשלימו יומיו בהאחד דרגת דאחקרי אחרית הימים (היינו
אחרית הימים שהם מדומיו' כו' ימי הכנין וכ"ל דף קט"ו דקחשיב
ו' ימי כרחשית ואקחמר ובחלק דת כ"י משום דע"ל דף כ"ד סוף
ע"א ויהי ויקן הימים כסיבי קן שם לחשך לו אחלמה אחריכה וכו'
ע"ש כל ע"כ נם רוה דף קכ"ח ע"כ סורה כ"ה לוה מדייק בהאות
דרגת דאחקרי אחרית הימים היינו הכ"ל מו' ימי כנין כי נקראת קן הימין)
והוא דרגת דנדק ואיהי שביעאה שנת השמיטה ובהאות דרגת
לשתתלימו יומיו דכר נם כך אשתלימו ע' שנין לקבל שבע דרגין עשרה
לכל דרגת ודרגת הה"ד ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות
יומין ושנין דלעילא (ובפ' משפטים ע' קם"ח ואלה המשפטי' לחסר ת' מחסר ע'
תשים לפניהם ואחר כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבוד ובנ' בנין דכל משפטי ע' קצח
כך ישראל לחית כי לשיחת קדישת חית לי' כייחת בחמיטה דהת דילי'
ההוא חמיטה לבייחת ביה ודל אקרי שבת אחרון ודאי חירו חית בה
בייחת חית בה כחה דשבת הוא בייחת דכלא ה"כ חמיטה דכלא
בייחת הוא דרוחת ונופת ת"ח ה' הוא בייחת דעלאי ואחתאי בנ"כ ה'
תחתה בייחת דעלאין בייחת דחתאין ה' עלאה שבע שנים שבע פעמי'
ה' תחתה שבע שנים בלאוקימנו דת חמיטה ודת יובלא ע"כ וכפ'
ברחשית ע' קע"ד כחיכתי לעיל דבוי שנין ולחיכו דיחין חינון מ
מחרין חכפין ומיוחנות דיומין ושנין חינון מו"ח וכנ"ד בחכרחם כחיב
חלה תולדות השמים והחרץ בהבראם בה' ועירת ע"כ והוא מוכן לכ"ד
כי שבע ימי הבנין הם עשרה שנין לכל דרגת כי ז"ל הוא כולל חנ"ת
נה"י הם שנים שבה ויחלבות השביעי הם שבעים שנה לכל מי שזוכה
לנשמה שהיא ביכה ושמיטה לחי' ולימדיה שהיא בחרין חבפין וזכה
לחריכות יומים ושנים ולוה כתב וחם כנבורות שחים שנה ת"ח בני
חיי ומוכני לחו כוכחת חלית חלמת רוח לחינון שבע דרגין דבהון
וכות ונחובה ברוח דחבד ונבורה דחי הכי לח הוה ליה לכה כפ' למהוי
חי כד משפעין שנין חלה כמולח עלאה עתיקא דכלא חלילין בנ"כ חיהו
מוסיף על כל יומיו דכל כד נם כדאמרוחיה (וכן הוא בפ' ויקרא ע' מחסר ת'
ת"כ על פסוק הדעיבו שחים ושש"ל ואי חית חיחת דבאחתר דת דאקרי ויקרא ע' ת"כ
שחים חלי' חלמת הת חניון דלחו כוכחתא חלית חלמת וכו' וכוכחתא
ושחים חד מלה משעבל ודאי מע"ק קל לחתי) . לבל הקדמהו הלחוד
בשיעור קומה ומכה עד אחרין מלכין כאחר חלכתי לעיל ת"כ חדם
כוה ומכה לאחריכות יחים ושנים קדושוניות ומכה הקדמהו כי כל שער
בפי' נרמוז בשם יהו"ד כי קומו דו' הוא סוד ת"ת וזהו כי הוא יודע
שחי חנשבחו נגד הרשע שיקיים על שחל ושתן אדרוך ונו' ונם אורך
יחים לחשבישתו ואחרלהו בישועתי אחחר שיודע סוד חלם שבת"ת
ות"ח הכי לוקניכת בספרת השלמה חלכת דבלילי' בתרלה דת לי
יסתכל בר נש בנמלת דילי' וזהו לי' שלים לת אחנות עלוי חיחה ת"ע
כהאי לילי' כגון דו' יומין דדנק לקבל ז' יומין עלמין חימין דכל קיומין
ושנין

ומכין תלין בהו ומיכון דמיין בקיל לך יי הגדולה וגו' וכ"ל פירושה דלהון תקד ומיחיה דלהון מתלבה כנסת ישראל בחדוה שירי תשבחן דלהון תקד ומיחיה מחדית וכד תתיל לי' לנוקבא דלילה דאביהי לתקוני יומוי כדאי תחדית ואי לית מלבשה עלאה תוי עליה תסד לל יתהדר עליה כדהקדמיתת ולא אתעבי

מתא"כ החזיון מהלי דיקו דנקד (כי ו"ל בס' °התזוינו ע' תקס"ה תשתכחו תרין ע' תקס"ה כוונין דכורסי' דמלכא ותקרין נקד ומסבב ותיכון שירותא ושליחותא וכיכי מתעטרין כל דיכון לכלילא ותתא ולכלא סתים כאסבב (היינו תפחרת ישראל) ונקד (היינו מלכות) מהלי מסבב תקון ולמיכון קדיכון לה מלכי נקד מלך מלכם וכד מתעטרין דיכון מסבב כלהו דתמי כלהו כחליוהי דהלי מסבם לאלי נקד ודיכון מתתקנין ולכלהו נתתין לעלמין בחליוהי ברחמי וכדין לקדיש אתעת דמתחברין דכר ונוקבא וכל עלמין כלהו ברחמי ובחדוותא וכו' ע"ש ותבין הכלה והו שתגו מתפללי' נקד ומסבב מכון כסלך תסד ותתע יקדישו פניך נאוך לדברי המתחר הכ"ל ובכ"ב מהבר לון קב"ה ליסדל לאתעטרא תדיכוי דהלי נקד ולחפלה סכת עלעל עלייהו ולמיחב בגלה דמהימנותא הס"ד כסוכות תעבו אתעת ימי לאתכלא להלי דרגא לעלילה ולאומפא כי כיכה תיום עלעלין (והו הוא סוד נקד ומסבב כיתב תוי כלהו בחליוהי וכל"ל כתיב כתבתי שוהו סוד אתיכי עצרת) כנגד דהלי יומא סביבותיה תיהו כנסת ישראל תקנקיקין להלי מוכח עלעלה בחיכון תדין לעולמי דחיכון ערבי נחל (היינו סוד י"ס) ושבדין הם כסון תיום ויהיה נדיק בחיכון אתן דחיכון מעסת יתי ברחמית כלה ברזא דתכוסת' והנה תיית' °תיום סוכה דף מ"ח ע"ח ניסון תיום כיפלגותית על פי' מצנה בתם' סוכה דף מ"ח ע"ח

והו מחוקק סלבה לנוים הי' מתלת מן השילוח ופי' הם' מעיין הוא תמיד לירושלים וכו' כתיב שבי תוכון דקין ואחד מעובה ואחד דק כדי שיהו שניהם כלין בבת אחת מערבבו על פיה מוהאו על יין פי' הם' כיון שני חומרין דקין חוטם לאחד בשפל ונקב לאחד בחוטמו והכהן מערבב בפי המכבלים והנסכי' מתקלחין ויורדין דרך החוטמי' על גבי המזבח וכשהוא כי' נקב שבו הפיה והיין יורדין לבתיהן על אותה שהיו תלולי' ועיקרים תלוי ע"ב והקשה התוס' תיתיי מכין לו בכל לותו ענין מחוטם על הפכבלים' מקלח על גבי המזבח ומשם לנקב המוכח ומשם לביתיהן וכו' אלמא לפ"ד הכ"ל מיושב כי דף כ"ו סוף ע"ב ת"ח תרבא קרבות לאחר לה וכו' וכך הוו מקריבין כהני בבא דחיכי בבא דוד יוסף ד תד סוף דף ונם בדף כ"ו ע"א ותלתה בפלגי' תבם קציהו שם ו ויעקב חיים תם יוסב לחולי' רחמי ודין ובסוף הזהיר תדין תרין חולקין ובפיכ כלה אחי כל ולחולי להחזיק לתרבא דאקדמי יש הם"ד כל התלתים הולכים אל היום וכו' נס ע"ל דף ע"ו ע"ב דאמרים שם ובאר ע"ל ויוכדין כלין כחד דרגא דאקדמי נדיק ונדיק יסוד עולם וכלהו חולי ותתכבשין להזהר אתר דאקדמי יש והוא יחיו דאקדמי' נס שם דף כ"ו בשורה י"ב ובכל יומא מיבדן להסקות אתן הנן כסוד כמי כבודי ישראל כי אמר' דאקדמה דהוי נניח בנויה חד עשרה דאקדמי חסד ואם דבינה חד עשרה בנוערה וכלהו תתעטרין בהיפי' וכו' וכלא נטיל בן דוד והלי יהיו לאלכות וכו' וכלא אחיד מע"ק ע"ב נס הקדמוו

לכם קניהו דף מ"ו ע"א מתתי כ' סתיכי ע' ס"ו מתתי תד בפקו יין ושמן ושיש ותבש וחלב מיום ושמן כעל כהני וכו' ויין לשתלת וכו' ע"ל ס"ע מנד תכתה הוא מיה שהוא תסד ותתי טיכה בפקו יין ס שהם נעוריה וכלהו בתו מן עתיקא קדישא וכ"ל ולזה קתיר מתתי תד בפקו יין ושיש וכו' רק מיה שהם תסט' דיכוא כמלי כהני יין שהוא נעורה נעלי לני שהוא מעסו' דכוא וכולם בתו בסוד יעקב תיש תם והוא הספיא במלכות ע"י נדיק יסוד ע"ל דף ל"ט ע"ב כל הע' תשר בו בימיו זה הסוד על סיתין והנה בהיות שסוד זה לשתקן העבודות ע"י הח' נוה תבין מעסה הכ"ל כי בלה הם"י בימים ערובין דף ב ע"א ק"ב ד' לנוין ולנו שסה פיסים ע"ב ח"ב כאן היה נ' לנוין תי' כיוס כי מתת יסוד נקרא ט"י שהוא נדיק לוה קתיר כאסבב עלותית על והב מחוקק סלבה לנוים הי' מתלת מן השילוח ופי' הם' מעיין הוא מבאר כי הקדימו בסוד י' סעירות ע"ל דף ח' ע"ב לבתר עבוד ותתי ועיתי ודף י' ותתעלית מכי' נקדיש ליה מבאין מובא תכתה ולבתיהן מתתי קדיש ליה תכתה ע"ב ובהיות שהקדימו כי הימים הם סוד תסד דתתיק התלבם נו תכתה ותכתה הוא סוד התבאין. לכן קתיר היה מתלת מן השילוח וכ"ל והת דקתיר בלותית על והב הלא כבר הזהירנו ע"ל דף י"ח ע"ב תכם קניהו בענין תלת דיתין התסד דתתיק בתלבם והנבוזה היה בתוחת ותו בכלל התסד בנבוזה והנבוזה

ומכין תלין בהו ומיכון דמיין בקיל לך יי הגדולה וגו' וכ"ל פירושה דלהון תקד ומיחיה דלהון מתלבה כנסת ישראל בחדוה שירי תשבחן דלהון תקד ומיחיה מחדית וכד תתיל לי' לנוקבא דלילה דאביהי לתקוני יומוי כדאי תחדית ואי לית מלבשה עלאה תוי עליה תסד לל יתהדר עליה כדהקדמיתת ולא אתעבי

מתא"כ החזיון מהלי דיקו דנקד (כי ו"ל בס' °התזוינו ע' תקס"ה תשתכחו תרין ע' תקס"ה כוונין דכורסי' דמלכא ותקרין נקד ומסבב ותיכון שירותא ושליחותא וכיכי מתעטרין כל דיכון לכלילא ותתא ולכלא סתים כאסבב (היינו תפחרת ישראל) ונקד (היינו מלכות) מהלי מסבב תקון ולמיכון קדיכון לה מלכי נקד מלך מלכם וכד מתעטרין דיכון מסבב כלהו דתמי כלהו כחליוהי דהלי מסבם לאלי נקד ודיכון מתתקנין ולכלהו נתתין לעלמין בחליוהי ברחמי וכדין לקדיש אתעת דמתחברין דכר ונוקבא וכל עלמין כלהו ברחמי ובחדוותא וכו' ע"ש ותבין הכלה והו שתגו מתפללי' נקד ומסבב מכון כסלך תסד ותתע יקדישו פניך נאוך לדברי המתחר הכ"ל ובכ"ב מהבר לון קב"ה ליסדל לאתעטרא תדיכוי דהלי נקד ולחפלה סכת עלעל עלייהו ולמיחב בגלה דמהימנותא הס"ד כסוכות תעבו אתעת ימי לאתכלא להלי דרגא לעלילה ולאומפא כי כיכה תיום עלעלין (והו הוא סוד נקד ומסבב כיתב תוי כלהו בחליוהי וכל"ל כתיב כתבתי שוהו סוד אתיכי עצרת) כנגד דהלי יומא סביבותיה תיהו כנסת ישראל תקנקיקין להלי מוכח עלעלה בחיכון תדין לעולמי דחיכון ערבי נחל (היינו סוד י"ס) ושבדין הם כסון תיום ויהיה נדיק בחיכון אתן דחיכון מעסת יתי ברחמית כלה ברזא דתכוסת' והנה תיית' °תיום סוכה דף מ"ח ע"ח ניסון תיום כיפלגותית על פי' מצנה בתם' סוכה דף מ"ח ע"ח

והו מחוקק סלבה לנוים הי' מתלת מן השילוח ופי' הם' מעיין הוא תמיד לירושלים וכו' כתיב שבי תוכון דקין ואחד מעובה ואחד דק כדי שיהו שניהם כלין בבת אחת מערבבו על פיה מוהאו על יין פי' הם' כיון שני חומרין דקין חוטם לאחד בשפל ונקב לאחד בחוטמו והכהן מערבב בפי המכבלים והנסכי' מתקלחין ויורדין דרך החוטמי' על גבי המזבח ומשם לבתיהן וכו' כתיב שבו הפיה והיין יורדין לבתיהן על אותה שהיו תלולי' ועיקרים תלוי ע"ב והקשה התוס' תיתיי מכין לו בכל לותו ענין מחוטם על הפכבלים' מקלח על גבי המזבח ומשם לנקב המוכח ומשם לביתיהן וכו' אלמא לפ"ד הכ"ל מיושב כי דף כ"ו סוף ע"ב ת"ח תרבא קרבות לאחר לה וכו' וכך הוו מקריבין כהני בבא דחיכי בבא דוד יוסף ד תד סוף דף ונם בדף כ"ו ע"א ותלתה בפלגי' תבם קציהו שם ו ויעקב חיים תם יוסב לחולי' רחמי ודין ובסוף הזהיר תדין תרין חולקין ובפיכ כלה אחי כל ולחולי להחזיק לתרבא דאקדמי יש הם"ד כל התלתים הולכים אל היום וכו' נס ע"ל דף ע"ו ע"ב דאמרים שם ובאר ע"ל ויוכדין כלין כחד דרגא דאקדמי נדיק ונדיק יסוד עולם וכלהו חולי ותתכבשין להזהר אתר דאקדמי יש והוא יחיו דאקדמי' נס שם דף כ"ו בשורה י"ב ובכל יומא מיבדן להסקות אתן הנן כסוד כמי כבודי ישראל כי אמר' דאקדמה דהוי נניח בנויה חד עשרה דאקדמי חסד ואם דבינה חד עשרה בנוערה וכלהו תתעטרין בהיפי' וכו' וכלא נטיל בן דוד והלי יהיו לאלכות וכו' וכלא אחיד מע"ק ע"ב נס הקדמוו

לכם קניהו דף מ"ו ע"א מתתי כ' סתיכי ע' ס"ו מתתי תד בפקו יין ושמן ושיש ותבש וחלב מיום ושמן בעל כהני וכו' ויין לשתלת וכו' ע"ל ס"ע מנד תכתה הוא מיה שהוא תסד ותתי טיכה בפקו יין ס שהם נעוריה וכלהו בתו מן עתיקא קדישא וכ"ל ולזה קתיר מתתי תד בפקו יין ושיש וכו' רק מיה שהם תסט' דיכוא כמלי כהני יין שהוא נעורה נעלי לני שהוא מעסו' דכוא וכולם בתו בסוד יעקב תיש תם והוא הספיא במלכות ע"י נדיק יסוד ע"ל דף ל"ט ע"ב כל הע' תשר בו בימיו זה הסוד על סיתין והנה בהיות שסוד זה לשתקן העבודות ע"י הח' נוה תבין מעסה הכ"ל כי בלה הם"י בימים ערובין דף ב ע"א ק"ב ד' לנוין ולנו שסה פיסים ע"ב ח"ב כאן היה נ' לנוין תי' כיוס כי מתת יסוד נקרא ט"י שהוא נדיק לוה קתיר כאסבב עלותית על והב מחוקק סלבה לנוים הי' מתלת מן השילוח ופי' הם' מעיין הוא מבאר כי הקדימו בסוד י' סעירות ע"ל דף ח' ע"ב לבתר עבוד ותתי ועיתי ודף י' ותתעלית מכי' נקדיש ליה מבאין מובא תכתה ולבתיהן מתתי קדיש ליה תכתה ע"ב ובהיות שהקדימו כי הימים הם סוד תסד דתתיק התלבם נו תכתה ותכתה הוא סוד התבאין. לכן קתיר היה מתלת מן השילוח וכ"ל והת דקתיר בלותית על והב הלא כבר הזהירנו ע"ל דף י"ח ע"ב תכם קניהו בענין תלת דיתין התסד דתתיק בתלבם והנבוזה היה בתוחת ותו בכלל התסד בנבוזה והנבוזה

מתתי כ' מקודי ע' ת"ח

עשה נוים לעמודי' תתלי ווים תלת כתין ווין הוה ותיכון תבת דהכוח תיכון דכתף ודיוחיה דלהון מתלבה כנסת ישראל בחדוה שירי תשבחן דלהון תקד ומיחיה מחדית וכד תתיל לי' לנוקבא דלילה דאביהי לתקוני יומוי כדאי תחדית ואי לית מלבשה עלאה תוי עליה תסד לל יתהדר עליה כדהקדמיתת ולא אתעבי

מתא"כ החזיון מהלי דיקו דנקד (כי ו"ל בס' °התזוינו ע' תקס"ה תשתכחו תרין ע' תקס"ה כוונין דכורסי' דמלכא ותקרין נקד ומסבב ותיכון שירותא ושליחותא וכיכי מתעטרין כל דיכון לכלילא ותתא ולכלא סתים כאסבב (היינו תפחרת ישראל) ונקד (היינו מלכות) מהלי מסבב תקון ולמיכון קדיכון לה מלכי נקד מלך מלכם וכד מתעטרין דיכון מסבב כלהו דתמי כלהו כחליוהי דהלי מסבם לאלי נקד ודיכון מתתקנין ולכלהו נתתין לעלמין בחליוהי ברחמי וכדין לקדיש אתעת דמתחברין דכר ונוקבא וכל עלמין כלהו ברחמי ובחדוותא וכו' ע"ש ותבין הכלה והו שתגו מתפללי' נקד ומסבב מכון כסלך תסד ותתע יקדישו פניך נאוך לדברי המתחר הכ"ל ובכ"ב מהבר לון קב"ה ליסדל לאתעטרא תדיכוי דהלי נקד ולחפלה סכת עלעל עלייהו ולמיחב בגלה דמהימנותא הס"ד כסוכות תעבו אתעת ימי לאתכלא להלי דרגא לעלילה ולאומפא כי כיכה תיום עלעלין (והו הוא סוד נקד ומסבב כיתב תוי כלהו בחליוהי וכל"ל כתיב כתבתי שוהו סוד אתיכי עצרת) כנגד דהלי יומא סביבותיה תיהו כנסת ישראל תקנקיקין להלי מוכח עלעלה בחיכון תדין לעולמי דחיכון ערבי נחל (היינו סוד י"ס) ושבדין הם כסון תיום ויהיה נדיק בחיכון אתן דחיכון מעסת יתי ברחמית כלה ברזא דתכוסת' והנה תיית' °תיום סוכה דף מ"ח ע"ח ניסון תיום כיפלגותית על פי' מצנה בתם' סוכה דף מ"ח ע"ח

והו מחוקק סלבה לנוים הי' מתלת מן השילוח ופי' הם' מעיין הוא תמיד לירושלים וכו' כתיב שבי תוכון דקין ואחד מעובה ואחד דק כדי שיהו שניהם כלין בבת אחת מערבבו על פיה מוהאו על יין פי' הם' כיון שני חומרין דקין חוטם לאחד בשפל ונקב לאחד בחוטמו והכהן מערבב בפי המכבלים והנסכי' מתקלחין ויורדין דרך החוטמי' על גבי המזבח ומשם לבתיהן וכו' כתיב שבו הפיה והיין יורדין לבתיהן על אותה שהיו תלולי' ועיקרים תלוי ע"ב והקשה התוס' תיתיי מכין לו בכל לותו ענין מחוטם על הפכבלים' מקלח על גבי המזבח ומשם לנקב המוכח ומשם לביתיהן וכו' אלמא לפ"ד הכ"ל מיושב כי דף כ"ו סוף ע"ב ת"ח תרבא קרבות לאחר לה וכו' וכך הוו מקריבין כהני בבא דחיכי בבא דוד יוסף ד תד סוף דף ונם בדף כ"ו ע"א ותלתה בפלגי' תבם קציהו שם ו ויעקב חיים תם יוסב לחולי' רחמי ודין ובסוף הזהיר תדין תרין חולקין ובפיכ כלה אחי כל ולחולי להחזיק לתרבא דאקדמי יש הם"ד כל התלתים הולכים אל היום וכו' נס ע"ל דף ע"ו ע"ב דאמרים שם ובאר ע"ל ויוכדין כלין כחד דרגא דאקדמי נדיק ונדיק יסוד עולם וכלהו חולי ותתכבשין להזהר אתר דאקדמי יש והוא יחיו דאקדמי' נס שם דף כ"ו בשורה י"ב ובכל יומא מיבדן להסקות אתן הנן כסוד כמי כבודי ישראל כי אמר' דאקדמה דהוי נניח בנויה חד עשרה דאקדמי חסד ואם דבינה חד עשרה בנוערה וכלהו תתעטרין בהיפי' וכו' וכלא נטיל בן דוד והלי יהיו לאלכות וכו' וכלא אחיד מע"ק ע"ב נס הקדמוו

לכם קניהו דף מ"ו ע"א מתתי כ' סתיכי ע' ס"ו מתתי תד בפקו יין ושמן ושיש ותבש וחלב מיום ושמן בעל כהני וכו' ויין לשתלת וכו' ע"ל ס"ע מנד תכתה הוא מיה שהוא תסד ותתי טיכה בפקו יין ס שהם נעוריה וכלהו בתו מן עתיקא קדישא וכ"ל ולזה קתיר מתתי תד בפקו יין ושיש וכו' רק מיה שהם תסט' דיכוא כמלי כהני יין שהוא נעורה נעלי לני שהוא מעסו' דכוא וכולם בתו בסוד יעקב תיש תם והוא הספיא במלכות ע"י נדיק יסוד ע"ל דף ל"ט ע"ב כל הע' תשר בו בימיו זה הסוד על סיתין והנה בהיות שסוד זה לשתקן העבודות ע"י הח' נוה תבין מעסה הכ"ל כי בלה הם"י בימים ערובין דף ב ע"א ק"ב ד' לנוין ולנו שסה פיסים ע"ב ח"ב כאן היה נ' לנוין תי' כיוס כי מתת יסוד נקרא ט"י שהוא נדיק לוה קתיר כאסבב עלותית על והב מחוקק סלבה לנוים הי' מתלת מן השילוח ופי' הם' מעיין הוא מבאר כי הקדימו בסוד י' סעירות ע"ל דף ח' ע"ב לבתר עבוד ותתי ועיתי ודף י' ותתעלית מכי' נקדיש ליה מבאין מובא תכתה ולבתיהן מתתי קדיש ליה תכתה ע"ב ובהיות שהקדימו כי הימים הם סוד תסד דתתיק התלבם נו תכתה ותכתה הוא סוד התבאין. לכן קתיר היה מתלת מן השילוח וכ"ל והת דקתיר בלותית על והב הלא כבר הזהירנו ע"ל דף י"ח ע"ב תכם קניהו בענין תלת דיתין התסד דתתיק בתלבם והנבוזה היה בתוחת ותו בכלל התסד בנבוזה והנבוזה

ע' תקס"ה

פי' מצנה בתם' סוכה דף כ"ד

והנה

והנה הקדמתנו כי בסוכה היא מן ביכה ואלין הוא סוד ו"ק נס הקדמתנו כי בכת שלם חבר הוא רמז על המלכות שלמות תתאה וישראל נזיקין למיתב תחת עלמה עלאה היינו ביכה לשהיית סוכת שלום ולזה קאמר בגמ' סוכה ע"ג סוכה דעלמא כסוכה דשילה היינו ביכה כי צריך למיתב ולא כסוכה דתתאה שהיא מלכות שהרי סו' ימים של סוכות הם ז' ימין שהרמזים בסכוך לך י' הנדולה והלכות היא הדוכה דק אות' שם ביכתב ר' יהונתן לחזר ולחזר אם אין דיורין בעלייתה דתתאה כביכול והוא כי לעולם התהלכי כי תקוק עבד עברי קדש דת תוכח על כל אלו ואתחנן כל דכורא קדי בעלמא דתכורת וכו' בעוד דאיהו עבדא דקב"ה לאשקא נהורא משופתאי לאשקא ליה קב"ה מאירון שם שהים דעלמא דכורת וכו' בחיי ויתון ואתמסר בעלמא דיוקבא וכו' ע"ש והקדמנו כי סוכה עליונה הוא ביכה וסוכה תתאה נ"ל עלמו' ואתי' כלו' ימים ולזה לדור בסוכה עליונה כי סוכה עליונה הוא ביכה ושם יושבים תחת אלהותו' בסוד ו"ק שהם שבת ימים וכל"ל הלא הוא כעקר עבד ולזה קאמר שם אין דיורין בעליונה אף תתאונה כשילה: בכתבי האר"י ז"ל כל הה' ימים שבין י"ב לסוכות מלכות מקבלת החסדי דביכה משא"כ למעלה כי עד עתה היתה אתיקון דאלכות אכח נעודו שקבלה מקבלת מביכה והן שלקחת מן ת"ת ולכן מי כמוך שאול תחת לחיי ומעבה אתחתיו ויזהו תאבקני ליתן לה החסדי' והנה עתה היום מקבלת החסדים מביכה ביום ה' סוד וביום ב' נפח וביום ג' ת"ת ואח"כ נהורים והנשם כי ידוע שהחסדי' הם ה' ויסד מתפשטים בחג"ת בה"י כי יש להם ב' כוללים הת'כיסוד ולכן נקרא כלם שהוא כולל כל הה"ח וכו' ובאלמן לעיל כי מלכות קבלה מיני"ב כוללים מן החסדים דביכה שהם יסוד מלכות וכו' ובחיי ה' דסוכות היא מקבלת האור החסד הפנימי שהוא מעלין והנדול שבכל החסדים ומה שמקבלת החסד מן ת"ת ולכן הוא ו"ק שהיא מקבלת ג"כ אור פנימי ומקיף דו"ק וכמה המקיף דביכה הנו משפיעים אותה למלכות ע"י מנות סוכה כי הוא סוכת שלום וכו' והחסד דו"ק הנו משפיעין אותו ע"י נטילת לולב הפנימי ועוד הקשה שהנו מקיפין בלולב בכל יום הנו משפיעין המקיף הרי שביום הראשון קבלה אור גדול חסד עליון דביכה פנימי ומקיף החסד דו"ק פנימי ומקיף וביום השון העועד היא מקבלת מקיף החסד שני דביכה ע"י המוכה שהוא החסד המתפשט אל הנבורה ונח חסד בת"ת ע"י לולב ומקיף ע"י ההקפה וכן עד היום הו' הכל מלמעלה למטה ולכך הוא מועד לפני מים אחרות המקיפים כי החסדים הנכללים בם הנ' יתי סכוכות הם המקיפין הפנימיות דביכה כבר נכפלו מקודם והוא הסוכה שהדם מייב ליטב בה כל ז' ימים הלבים של ת"ת ומלכות (היינו מד בפח ורוח) לכל מי שהנה לבשוה חיה יחידה וכל"ל הו הוה מכני עלי' נ"ב והו זוכה לבשוה קדמונית שהם מן תריך מתפין ובאשר התרכתי לעיל בפסוק לעשן לתי ודיני דהדרה את שלום כך) הנו עושין כנגדה ויושבין תחת הסוכה לקבל אור המקיף שהוא שאור המקיף הנזה יסוך עליהו ו' ויקבלנו מכל נדדיו ולכן היו ישראל מוקפין כעודר עו' עננ' כבוד כי כבר ידעת כי כל עיקר הוא מוקף החסד כמ"ש כי מכון י' עולם חסד ולכן עננ' כבוד בוכות אהרן ואין יוהוה אלא חסד יוהוה יהוה י' חסדו ולכן עננ' כבוד בוכות אהרן לים החסד הם המקיפין הם ו' עננ' כבוד מחסד ועד המלכות וכפ' מחזר ע"ק ת"ת חסד דבכה קב"ה בישראל קיבר שיהנו ו' עננ' יקיפין וקיבר להו בכנפת ישראל דהא עננא דילה תקפאר בחת"ת וחדרין וכפלהו שבעה חופו ישראל בחדברת מ"ט בנין דכלהו קיבוץ מיוחדות ביהו וב"ה בכוכות תבנו שבעת יומ' אלו קיבוץ מיוחדות ביהו וב"ה בכוכות תבנו שבעת יומ' ואפרו בר נש לחבירה בנין דכתיב בלולו תחדלי ויבשתי ותקוק וכפי בר נש לחבירה ב גרמו' דיתיב תחות גלא דהיכלותא וכו' וע"ד כתיב כל החדרים ב בישראל יתבו בכוכות כל יתן דיהוו שרשת ונוצת קדישת דישראל בכוכות תחות גלא דהיכלותא ואלין תליתי מנוצת ושרשת קדישת דישראל לא יתיב בהו ויפוק נהורו ותחות גלא דהיכלותא וכו' בכוכות תבנו חבר כל חבר חדת בנין דכלהו קשיבין כי' (היינו מלכות) דכתיב כי עכן י' אלהיכם יומם ולילה מחנך להציל לפניכם ליתם את אויביכם עננת דלהון דכתיב כבכת יומם ענן ואש חבדו ועננא חד (ס"ת דת) נטיל עמי' חוט לחברן מלמעלה עננא (ר"ל כי הלא הם רק ב' חבדים ונטיל יהוד כל הה"ח) ועננא תחתה (היינו נגד חבר הי' שהוא מלכות) דכתיב כי עכן י' אלהיכם יומם ולילה לא ישבות ועננא חד ונטיל חוט לחברן מלמעלה עננא (ר"ל כי הלא הם רק ב' חבדים ונ

מחבר הכ"ש ס"ל

מחבר פרשת קדושי ס"ק ס"ו

חוה דעלמא ויכון דכו' דחיכו רוח דיוקנא דחדס והא לתעיר ע"כ :

וכפ ע' ר"ל ת"ח כל הנקרא בשמי כתיב עליון עובדין דחלכה קדישא דהא ביאיכון כריין דחיכו עביד קדיר לון דחלין עלין דלעילא וכך נטלין לון לתתא ועבדי כהו עובד' לתעיר חדס' אל לבעילא דקדיר כי כנגן חוזב ועץ חרו והא לוקחיכא תלוי (חייבו מה דחי כב קדושי ע"ק ט"ל ת"ח כד קב"ה ברח עלילת חתקין כל מלה ואלה כל חד וחד כסטרוי ומכי עלייהו חילין עלין ולית לך תפי' עסבת ועיבת בחרעת דלית ליה חילת לבעילת וכל מה דעבדין בכל חד וחד וכל מה דכל חד וחד עביד כתקיפו דהכות חילת עלאה דמתכא עלוה לבעילא וכלהו נייחומין ונעירין מדיוקת על דיוקת כטלין ואל דיוקת קיימין לית מאן דכפיק מן קיומיה לבר וכלהו מתקן יתן ימתן דחתבדי עלמא מתפקדן לכטוטין על כל מלה ומלה וכלהו כטלין על כיחומא דחכא עלאה דכטלין כל חד וחד כמה דכתיב ותקם כעוד לילה ותתן טרף לביתי' וחק לנעריתי' כיון דכטיל חהוח חק כלהו חקרון חוקת חשיוט והדו חק דחתייהיב להו מן מתייל קל חתי וכדין חקרקון חקות שמיט ונחלן דמן שמים קל חתיין דכתיב כי חוק ליסרחל וב"ד כתיב לת חוקותי תשמרו בנין דכל חד וחד מחכא על מלה ידיעת בעלמא בההוא חק כ"ב לחסור לחחלף ויכון ולחעלה ויכל כיכוח חחדל כנין דחעקר לכל חילת ויחלת מחתרייהו וחכיתם בחלית אל חעלה וחכיתם פחכי דמלכת ע"כ . ותכין חטח של הרשעים יש"ם חטטחתי' עיין בזוהר נסע"ו) כחוב לדברי חמחתר הכ"ל נחית מכייהו דחיכין בשחיה קדישא כנון לולב לחתרוג חדם ערבה דכלהו חיכין בשחיה קדישא לעילא דל בעיגן לחחדל לון ולחעבד כהו עובדת כנין לחתערת הרוח דחתיר כי ועל דל חכיגן כחלב ובעובדת בעיגן לחזוג' אלא כנין לחתעדל חלא אחרת ה"ר כל הנקרא בשמי לכבודי ברחתיו לחתעדל יקרי ברחתיו לחחדל ליה ופתיו לחעבד כיש עובדת חף עשיתיו לת עשית כיה חילת לעילא ד"ח כל הנקרא בשמי כתיב ויהיו דכתיב ברי עץ הדר (כי ו"ל וכך יסרחל חיכון בחחיבי יחיכן כדין נטיל לכבוי לכפרת ת"פ תצוה ע' סל"ד נדסוי עלייהו ולחחדי עיחכון ונ"ד כתיב ולקחתם לכם ביום דחשון פרי עץ הדר כיהו חלבלב דחקרי עץ פרי ואתכתיב בי פרי עץ חדר כך"ל הוא והדר לכניו ת"ט חקרי הדר ומאן דיהו הדר דת נדיק חחתי חקרי הדר ואת אתר טיירת חיהו לעיל לי' נלויח ונדיכת לאתכסי' תדיר ולית הדר חלא מאן דאתנלי' ואתחי חלא חש"ג דחיהו דנעיל טיירת חדורת דחיהו כל נוף ונוף לאתכחא חדורת לנוף שלא כי מ"ט מאלנית עמי' אלי דרגא ליח עמיה חדורת דקלא לאתכסחא מכיה דיקנא וחדורת דדיקנא לאו עמיה ואע"ג דאתכסי' אהוח דרגא כל חדורת דנוסח כי' תליח ואתכסי ואתנליית וכנ"ל כך ע"ל אין חדר חיהו עץ דכל חדורת דנוסח כי' תליח ודת חיהו עץ עומה פרי ע"ל כך ע"ג בסופו ויתכן קוד זה (והכי זה חסוד הוח ר' ושירת בסוד יוסף ולכך כתי' נבי יוסף ויוסף יפה עיניו ויפה מראה) כפת תמרים הכח לאתכלולת לאתת בכעלה כלא כדודת כפת תמרים כחדל (וסוד זה ע"ל כך ע"ג סורס ע"ד בכיחור משכה ר' ישחעאל חומר שלשה הדסים וערבה אחת וכנ"ל) כפת תמרים כחדל ועבף עץ עבות תלתת דת מסטרת דת ודת כסטרת דת וחד דשליט עלייהו (ע"ל כך ע"ו ע"ד סורס ל"ח הדם בחלוחי כיה ר' דל"ת בחי"ן עם חשבון הדם נ' אהרסם יחק ויעקב וכו' ע"ש . נמ כדף כ"ח בסורס כ"ה דחתחיל כי הדם מדמו על חבות וכו' ע"ש .) וחרבי כח"ל חתרין לילת לסו ריחח (ושעיחת כסוקין בבכי נסח (חייבו נכח חוד) וכנ"ל לולב נטיל כלהו חוטת דשדרה דקיימת בעובת ודה דכיתיב לבר טפח כלי חוח בנין לחסלחת ולחקבל כלח וכו' . וכנ"ל כהבי חיכון בחי כל חכי חילין לחתחוזה קיימ"ק עלין וטרפין דהבי תמרים חיכון כל אחר חילין דחתחדן בחיכון כסיוון דקב"ה חקרי בהון בנין דכתיב לתתת כנוסח דלעילא דלית לך חלא בעלמא דלא לית לה דוגמת לעילא ה"נ לית לתתת וכשו ישרחל לחתחדל בדוח דת דחיהוחתת דקב"ה ע"כ .

כחוב לת"ם לחמר ותקוב דהחי לחמר חקרי קדל ולקחתם לכם ביום דחשון פרי עץ הדר כפת תמרים ביום דחשון דיוקת דהוח חזקה על עשור (ע"ל כי ל"ק קל"ה כסורס כ"ח וכחזקה עבר יום לחודם דבביתי וכו' ע"ש .) לכל ביום דחשון דהוח יום ראשון נכעון (חייבו סוד חסד רו"ח חמ דכיפוך לחשון חותו ע"י נשלית לולב וכו' . וכ"ל ולזה קחמר יום דכיפור דחשון לכלל בניכועי דמיין נכעון (ע"ל כך ל"ג סורס ע"ח בניחור ומיר יונק חעשרון חכול חקר כחי כעין כחלב ומיר ע"ם) ונתן כעיכון לי לחיחזכת לי לבעלות חתל לולבל דקשר כחי כשה בקשרני

כלהו לחיין תדירת ושרפין מתפחחין תדירת וחיין תדותת דלחיין בהאי
עלמא ותיבין בכפרת דרב המנונא סבא דהוה אמרה חיכת דתפקדת
עלך אינהו חלין כל חד וחד מחלין לה בשיל כרחין דחדותת לעילת
חלת כותבת דת ואתערותת דלחיין קדישי מלעילי עלחין תלין
(כי בסודור האר"י ז"ל מביא בשם ספר תקונים ז"ל כתוב יתנו לך
מלחכי'המיוי מעלה (היינו חכמה ובינה עם עתיך ישראל קבוצי מהה
יחד כלם חלק קדושה ישלשו וכבר ידעת בסוד ונכל מעדן מעדן היינו
בינה היינו מעדן חכמה להסתכל את הנן ת"ת וכו') ולזה קאמר כאן
ואתערותת דלחיין בחיון קדישין מלעילי' עלאי' היינו חכמה ובינה
תלין) וכן ישראל בטלי לון כלא תעדר בוחנת דת ועלמת מתברכת
וכ"י מתברכת לחדקת כרכאן לעלמת קול ר"י על היסס חל הכבוד
אחר רבי יוסי דת אברהם קול ר"י בכח דת יצחק קול ר"י בסדר דת
יעקב קול ר"י שופר תרועם דת נפח קול ר"י חוכב להבות אש דת סוד
קול ר"י יחיל מדבר דש נזיק קול ר"י יחולל תילות דת נזק וכלא
מתנגלי על מיא ואתקטרין בחוץ לנלגלא הה"ד וכהר יוצא מעדן
להשקות את הגן וכלכן הכי אתערי כדכאן לעלמת מהחזת אקרו
דאתקטרין כלהו ת"ת הכי שבט קלין תלין כחלת דסוחת בשאר יחיד
אחת והאחת לה תלין חלת בעשרה וחן עובדת קל בעינן ולא חלה
דכוחת דת מברך לכל אחת וכיוצא שביעלה דחג הוא סיומת דזיכת
דעלמת וכו' . ולפ"ד הוא מוכן ליום דוקא כיוצא אלו כי הקדימו כי
סוד סוכה הוא בינה כי לכך אינה והבה היסוד של בינה שסיום
שלם הוא בשלש ת"ת אלו והיא מכך הסוכה והיא נקדיאת סוכת
שלם ואור העיקרי שיורדים ומשפיעים עם החסדים שמתגלים מיסוד
של בינה הם דבכות הקבוצה ולכן אמר ת"ק המשכיל לדעת בסוכות
אלמלא לשמה הוא למדרך העור תבין כי לעולם הוציל לחין נוטל
התורות בדרך היסר אלמלא לשמה וג' עבות ויש לחל"ת שהם נ'
תבות ולפי שכל ת' כלול משלש הן לכן יהיו כלם בשל שכל בד וכך
יהיה כלול מן עלין וכ' מדי עברה הם ס"ה והרי במנין ב"ך שיהיו
שבלולה הם ו"ק זעיר לבנין שהם תנ"ת בה"א והעשירה ויסוד העבות
כי הלח החסדים שלהו מתפשטין לתלבות ע"י לולב הם שהם החסדים
המתפשטים בו"ק כנודע ולא הן החסדים שבדעת עצמו דזעיר לבנין
והבה ד' מיני לולב הם ב"י חסדים המתפשטין דזעיר לבנין ולחנים
כדי לרחיר מהם חל התלבות הלו צריכין להסתיר להם לור העליון
הן הנשמים שלהם שהם החסדים שבדעת דזעיר לבנין ולחר שקבלו
הלחה ומהם לו יכלו הם לעת הלחה חל התלבות ובמנת כי בעת
כוד לולב ומיני הם ו' כחי' החסדים המתפשטים והוא מחסד עד
התלבות (והוה תבין בחסבה כיוסבת סוכה דף מ"ב ע"ב קטן היודע
לבעבע חבין חייב בלולב עד כאן . היודע דייקא שיודע סוד
לבעבע עד סוד הדעת .

ואמנם סוד הנודע ה' הלחה זו חל התלבות הוא כי בחסד
בעבע ותולין את הלולב בכנד מורח בשעת ה
בפיתו שבעבע ותבינלו חל החוץ שלך כי שם התחלת תלבות
להתגלות והלא חדם התעבע את הלולב הוא דוגמת זעיר לבנין
בעבוע (כי לחמתו הדביקים ביהו"ד בח"ם ועם לעיל נבי סוכה
כתבתי שהוא סוד התכיות כדך לחשון בסוד התפשטות לון סוף ס"ם
עיין שם כי בעובדא דלתעת יתעי עובדא דלעילא עד ת"ם ב"ה)
והלולב ומיני הם החסדים התפשטים והוא מבעבע ומעלה לותם
עד הדעת שלו שיקבל הלחה שהם ונחה לרחק מלכות התחלת לון
החוה ולחמה ומוחין בה תחסדים הבניחות ומודע כי דעת דזעיר
לבנין הוא ניתן תוך היסוד דבינה (עיין לעיל דף ס"ם בסוד תפלין
ע"ג שורה ט"ו ושם בסיות תרין עטרין דלו מוחת פנימי דדעת
הוא מוחת ר' לבד בלול מתרין עטרין לבי שהוא מלובש ביסוד
של בינה עד כאן וכו' עיין שם . בסוד שני סיגן של תפילין של
ג' רחצין ושל ד' רחצין) כי הת"ד דזעיר לבנין הוא נתון תוך הי"
דבינה שבחה בנפח ובינה בסוד ודעת ביסוד עד כאן . גם בן סוכה
בעשויים בחבוי העגין כי הלח התלבות גילוי שלה בין היותה בניס
בניס דזעיר לבנין לו לחור בחחור לעולם חין עיקר יציחתה
הלח בקו החמצעי בסוף שלש ת"ת והה הנחה והוד של בינה נודע
הוא כי שם מתפשטים עד סיום דזעיר לבנין והנה התלבות הם
בנתים בקו החמצעי נגד פחה ונחלת מוקבת ג' דבבות שהם נגח סוד
דבינה ותלבות בעיבדתא בשני שלישי ת"ת ונה"ו דו"ת לך תקונו סיבות
פ"ם ח"ל סיהיה בו טבח ומשהו יותר ומשתירדו ועד ח' של מובו ומוד
הם"ם הוא סוד היסוד של בינה שהוא כלה ומשפיע בשלש ת"ת עד

כלן . אם כן הקדימו כי הסוכה בכל מקום הוא סוד לולב המוקף
של בינה המסבבת את ת"ת ותלבות ונה הקדימו כי הלולב ומיני
הם החסדים המתפשטים בת"ת ונרוך לבעבע עד הדעת לקבל
החדש משדשם הבחוצים בתוך הדעת והדעת הוא ביסוד בינה
ומה הוא שכך הסוכה לכך נרוך לברך על הלולב דוקא בסוכה
ונם לבעבע בסוכה והמעין יבין שעב"פ ח"י נעבועים בסוכה ואחד
כך יבעבע עם הקבל נהודו ואחת ובזה תבין יותר דחיתת כם"ע
מיתן תרגו ז"ל אם קנה אחרונ שרחוי לבעת בו בשמחם כעון
שהוא בבינה ואחר כך ונת נדול ומהו מקור לחיקוף עד שלש
מלבלו עד כאן . עיין לעיל דף ע"ה ון שורה כ"ח עד כוף ע"ו
וע"ב בבחיור נאדל אחר רבי ורית אחר דב הוגה בחוקה עד שלש
ובזה תבין כי הקדימנו כי כל הנעבועים הם לעודך התלבות הנועדת
מוף שלש ת"ת כי עד שם החסדים הם אחוחים ביסוד של בינה
אם כן שלש ון החסדים הם אחוחים ומהי שלשתם הם חנולים
עומדת התלבות ואם כן התלבות הכללות בסוד אחרונ היה החסדים
ון החסדים שלש שהם שלבלו ולסוד הנודע הזה קאמר קדיק להסיף
שלש שלבלו ושעם שהוא שיעור בבינה עיין לעיל דף קכ"ו ע"ב
בשורה כ"ב בבחיור אחר לחבעם על רפתת בוחת וכבינתת
ותבין סוד אוסבה .

הנה כתבתי לעיל סוד הנעבועי' דלולב ואתרוג וקדמתי קצת מהלולב
עבשיו כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל והרי נחמת כי ד' מיני לולב שבלולב הם
ו"ק דזעיר שהם תנ"ת בה"א והעטרה וסוד הענין הוא כי בלח החסדים
שחנו מתאיכי' לנוק' ע"י הלולב הם מבחי' חכ"דים המתפשט' בו"ק
דזעיר כנודע ולח ון החסדי' ענין שבדעת דזעיר וכו' ואחכם כדי
להחיר מהם לל התלבות חנו נריכין להמשיך להם בעבוע אור עליון ון
הנרחים שלהם שהם החסדים שבדעת דזעיר לבנין ואחר שקבלו
מאם מן יוכלו הם לעת החיתה לל הנוק' וח"כ בחמת עתה כי סוד
הלולב ומיני הם ו' בחי' של החסדים המתפשטי' כו"ק ומחסד עד
התלבות שבו ונלו הד' מיני חנו מנעבועים לותן ומשלין לותם עד
הסוף שלהם שסוף הדעת דו"ת וע"י בעבוע הזה הם מקבלים הלחה
מסם ולח חנו מיוסיכין הלחה מסם לל הנוק' : ולחיכם סוד סודרת
הלחה זו לל הנוק' הוא כי כלשר בעבוע ותולין ותביח הלולב כנודע
תבוין להמשיך לת סוף הלולב והסהם והערבה והלחרונ במקום החוה
ילך וכו' כי סם שהתלת פרנוף רחל כנודע והלח לחם מהבעבוע
הלולב הוא דוגמת ו"ק של עיגוע ולולב ומיני הם החסדים המתפשטי'
והנה הבעבוע' והעלה לותם עד הדעת שלו שיקבלו הלחה שלהם
ונחת על רחש רחל היתחלת ון החוה ולעטה וכו' . ולחיכם נודע
כי נ' מוחין יש בריאש דו"ק והם חנ"ד כחנואר לקבלו כי הדעת
בלולב מבלעתן כי הוא החבריא ביניהם ולבן יש בו בלללות נ' מוחין
ובשבט לקבלו כל לחד מהן בלולב מבלעתן ומכל שבן הדעת לעשם
המוכר ולחו נריכין להמשיך הלחה מכללות נ' מוחין שהם בדעת
דזעיר לבנין ולבן סוד הבעבוע הוא שתחלה מבעבע נ' בעבועי
בכנד דנים . ותבוין בו' מלכות להבעבועי' הסם להמשיך מבחי'
הדרום שהיא בחי' התסד כנ"ל וכו' ולחר כך תלך לל הנשון ותעשה
נ' בעבועי' . ותבוין להמשיך חת' מוחין הכללי' בנשוחה שבדעת
להמשיך לל הנוקבא כאחר . וכן תעשה עד שתנשוך כל הו"ק כנ"ל
ולח הם מ"י בעבועי' כנגד מ"י העולמות שהוא סוד מ"י כללות
המוחין נ' בכל קבה יון הו"ק ולבן היסוד נקרא מ"י מ"י כי מוקבל
מאם ובכנד הם ו"ק התתונים ושתה נכלה כוונת בסוד השמות
כי הנ' מוחין המוכרי שהם תנ"ד הם נ' לותיות (יה"ו) ' מחבה
ה' בינה ' דעת וכל קבה יון הו"ק כלול מנ' מוחין ולבן בכל
קנה וקנה יש בו סם ח' של (יה"ו) רק שחינם דומי זה לזה :
והענין כי הוא בסוד ' נירושין סיס בשם יה"ו ולבן כשבאים כ
בדרום לנירוף יה"ו ובפנים הו"ו ובאחוח ה"ה וכשעלה יו"ד
ובעטה הי"ו ובמערב וה"ו וסוד הענין שלף על פי שכל ח' מהנ"ק
הנ"ל הוח כולל כל ה"נ מוחין שהם נ' לותיות יה"ו עכ"ו לינם
שוים וכו' . הרי בתבאר כל הנירושין סיס בו"ק התתונים כנ"ו בתיקונים
שבדעת ובן דוגמתם סם בו"ק התתונים כנ"ו בתיקונים
ובהם נכרת העולם ב"י נירושין לולי ולחינם הנו ת
מעשיכין ת"נ לותיות יה"ו חלו בכל נירושיהם עד
החוה לל רחל ה' תתלה ולו בשלם שם הסוי"ה לכל
עדיין נריך לבחר כי נירושין של יה"ו תכוונה בחילוף
כי כדקדום תבוין :

במלוי יודין י"ד ה"י ו"ו ב'כמנין במלוי ס"ג י"ד ה"י ו"ו ד' וכוונת במלוי
אלפין י"ד ה"י ו"ו ב'וכנגד י"ד ה"י ו"ו וכמוד סמ"ג י"ד ה"י ו"ו ד'
וכיסוד כתלתין י"ד ה"י ו"ו ד' עד כאן · וכאי תענן מחזר כרע"י
וסיומיה פרשת ויקרא ע' כ"ג ל"ג ושוד שלמים היה ה' בתיאה ד
ס"ב ויקרא דלהון שלמין פרשת דלתתא בכל הוותה דכלהון לכל שית
ע' כ"ג סטרין דילה דלהון שית סיבולין ודוד דעלה אתה דוד ובזה
לעלמא בוה"ו לומיכל דאמר כהו"י לעשתלת ד
דנקודה הי"ו בפרשה דלתתא ית"ק בגמ' והוד היו"ן כיסוד ו"ו ס"
תילתא דאחיר להו כלהו תפלות בין כוסא דרבי ובה"ג כל מקום אתר
יסוד הכין שם יה"ו לוק הכי בכל הוי"ה ק' כתיאה שלמים לה ובכל
הוי"ן דאחיון בה בגונוא דף יה"ו עם ס' יהו"ד קו"י עם ס' הוי"ה
וס"ק עם ס' והי"ה ולק הכי שלה הוין ואינון תי לתיון דשית סטרין
דכלהון בנדרים תי'עלמין ועם ס' תתעכר תי"ם ס"ב וכו"ע ע"ש ·
ס"ב כל הכ"ל יבואר נמ' בהסכת סוכה דף ת"ה ב' ע"ב ד"ה מדוק בתוכ
סוכה דף מ"ב לאחכינו ואפ"ה אין לנו אלא לב אחד לפ"ז אין לנו אלא לב אחד כענין מות יש מרבנן
ע"ב והענין ואין לנו אלא לבבן דאתתבני חוקוק ושולם ונדל לשלמים ולא
בתרייתא ומהכהוניו ע"כ · ובפרשת ויקרא ע' כ"ו תר"ש מדוק בתוכ
ע"פ ויקרא ע' יפרוח כאהרו בלבנון ישגה נדוק בתוכ מ"ט כתוכ אלא תוכ"ג לפ"ז
כ"ו תסמיך תוכחות לה כמו אלא לב אחד ישראל אין לנו אלא לב אחד לפ"ז
ביתיהו"ע כנגד העטרה ויקרא בני עין שיהיו העטרה בקדקד בני
של היסוד הקורא עין הדר וכ"ל ובלולה עצמו הוא היסוד שכולל נתנך
דרך הזדרה הוא הלבוב הדומה לתוכ הזדרה (ולה לישתא כתקב' סוכת
נשבים הזדרתו פסוק) וכתב ידיעת כי היסוד הוא עולם עד לעולם
בסוד יוסף וירוד עד למצרים בסוד בניהן ולכן הלבוב נדול מכל
היסוד ע"כ בתיקוני אתה"י ו"ל בסוד כוסי כוסי אשתעי מלכו מודדי כב' מלכיו
ברוחיב ו על נב ו על הקדר נדול הוא מודדי לתוכו זקוף העין
הוא כי הנהורות ונדלת תתלה חל היסוד ותת"כ יורדים הכ' תחדיש
מעולים לתתקס וכשהם יורדים יורדים ת' ל"ת ולא בדרך קיים
ולפי על פי סתכורות הם עולים ויורדים דרך קיים עכ"ז מחלפים ויורדים
ת' לתחד ולכן מיעוד כ' תעבורות הם בריוחו ו ע"ג ו תכל כשהם
דרך עליה תו כולם עולים דרך קו לחכמי ולינן מניעין לת בנצח
קו ימין ולת בהוד קו שמאלי וכשהם לבדי שהם כיו שתפשטין דרך
קיים הוו מתילין נם כן בשתי הסכורות על נצח הוד ועם תחד שנית
דרך עליה והיה מתעטף תוד תחדיש העולים ולכן אין עולים תלת
ת"ב כל תפילה כנגד ג' אבות ולכנסת הנדולה ולעבודה ולהודאה
ע"ב ע"ב ולכן תפילת שחרית ארוכה מכולם כנגד תמיד של שחר
ומוסף כנגד מוסף של שבת ומנחה כנגד תמיד של בין הערבים
ונעילה כנגד נעילת שערי תשובה שהיו פתוחים כל היום ונעילה
בשעה שהשמש שוקעת ומתחיל יום הכפורים ונעילה כנגד נעילת
שערי תשובה שהיו פתוחים כל היום ונעילה בשעה שהשמש שוקעת
ומתחיל יום הכפורים ונעילה כנגד נעילת שערי תשובה שהיו פתוחים
כל היום ונעילה בשעה שהשמש שוקעת ומתחיל יום הכפורים ונעילה
כנגד נעילת שערי תשובה שהיו פתוחים כל היום ונעילה בשעה שהשמש
שוקעת ומתחיל יום הכפורים ונעילה כנגד נעילת שערי תשובה שהיו
פתוחים כל היום ונעילה בשעה שהשמש שוקעת ומתחיל יום הכפורים
ונעילה כנגד נעילת שערי תשובה שהיו פתוחים כל היום ונעילה בשעה
שהשמש שוקעת ומתחיל יום הכפורים ונעילה כנגד נעילת שערי תשובה
שהיו

ס"ק ברחצית ע' ע'

ס"ק שמות ע' דגלותא בנ"ש ב"ש ע"ש ע' ר"ח

ס"ק תרומה

ס"ק בשלח ע' כ"ב

ס"ק יתחיל בפרשת תמור ע' ק"ק ש"ש

ס"ק ויקרא ע' רם ר"ח

ס"ק נחם ע' תצ"ח

ופיתקן

ופתקין מטליין כתר דמטליין לון בלחין ומתעבד ולית מתעבדי ולית
מתעבדי כד דיוקנא דיליה יתעבד על דיוקנא דא מהרצין בגרמיהון דלהון
ובמתעבדי קדמאי דמתעבדי ואתעבדת ניסא דא דיוקנא דיליה ולית
מתעבדי דיוקנא דיליה דיסתלק ה"ס מגלגלא דכל היהוה ויכול לעבד לכל מי
לא דהד מתעבדי דיוקנין דטעים ומתעבי ולא ניכול נדע ולתני דיוקנא דיליה
פלקין דיוקנין מתקיים וכו' . ולית כד מיהמן כהיר ולילה לתתקין בהמהן
לחבל ולמי תחזיתי בחלם ניחמת מתעבדת כחלני יומין דלא מסתלקן
ומתעבדין תיובתא מלתיתי מקמי מתאי ולית יכדכרון לעלה מחלה
וכולהו חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי ע"כ . לעולת יתבונן כל
חכם ובכה תמו מלמדים כה"ק יכתיבון יי יחיה ויי יחיה מי בקיעו מי
לא בקיעו תמים"ם בקה"ק דחכם ודכון עלינו ועלן עוד זמן עד מחר
יומא דכ"מ"ל בעין דחיים בלהל הושענות דבקי הוא זמן החתימה של
עולם כי הלא לו נעשה החתימה החיצונה ביקר הדין בחני הלילה ההשכול
כי לכן יוכלין לחך תוות לילה לחתות בעל שלבבם כי לו בכה נעוד הדין
כי בחתימים ביחותם ההוא והכה מוד הדין הוא מסתיית הפתקין כיד
משלימין לחכל מהדין ע"כ עדין לא ניתן ביום רחום לעמדי לפעול הדין
כאלו הדין הפתקין ההם עד שיהיו עברות כי עד יהיה הכדר תלוי עד לותו
זמן שהם יחוור בתשובה יחזור ויקח הפתקין ההם ולכן אמר לחותמי ביום
הושענא רבה ע"כ יש דין ומ"ם הכ"ו אחר הקפה לחותם החתימה שהם
מאחרי לחלוקים כי בחתימת הפתקין ההיא הוא הושענא רבה
ולכן אין מתעברי מלוות מעל ראשי ומחוקים לחר שהוא ביום שהיו
עברת יומין תשיבות וכחלוד קודש"ה בתבלה כי אחר שנחתמו פתקין
ליל הושענא רבה עדיין הכדר תלוי עד שהיו עברת הם יחזרו
בתשובה לחתם להיות מהם מהיות יחתם עד שלא יקח פתקם
כי"ה ו' ובכל אלו פתקין ביום ה"ר ולפי שלא יחתם
שלא ע"י המלאך לכן אמרו כי אחר יום הכפורים פתקין הן לא לחלהי מלכה
לחכל ולחי אם יעמד תשובה עמהם ולחי מחקם נור דינו ומכה בחפיר
הקדמוני כי מכה הכדר בחים אחר שלא הוא על עלי חטאו
והתפללו ואם בתשובה יחזר הלא הוא בחיקונו עד כאן . לכן היולת
לת יי יפשפש ולחר בתעשיו כי הוא קדר ולחי לפי מהשיעת שנתחת
לון בשובה תועלת שלא עשרת יחי תשובה כדלתיתי^ כתם יעבור
שרק החולן דף ס"ב ע"ב דרשו יי בתחלתו הת בחיחר הוא בעשור
ויחוד לחיתת לחר רב בחתן לחר רבה עד לחבוא לולו עשרה יחים
בכדין רמה הבא ליום כפור עד כאן . וכן לחיתת^ בשחר
פרשת ולית ע' רע"ו וגם לבניהם ויחזר לעקרן נרחו לחתבע
לית לולי יעמלו אם חחים שלא חחשובים לחיהו שרותת לחבדע
וכו' . עד עשרה לחיהו עשרה בוכות לכל דרגין לחר
רבי יחק עד עשרה לילין עשרה יחמין דכדין רמה הבא ליום
הכפורים בניהו כך שלא מחשים עד עשרה וכין דמוטת
לעשרה לחר יוכלו ולתתת לולו לחר דקייתת בתשובה
וכניהו כך לא בחית לתתת עשרה עד כאן . ו
ושפט לעת עשרה הלא הלחכתי כי כל תיקון ה' ון ר"ה עד י"כ שהם
יחי דין הכל נגזר לכל הבחי כבוד ר"ה ונכתב חותם ליהו נחתם עד לחר
יום הכפורים ולכן אמרו כי בחתימה של ר"ה נגזרות מי יחיה ומי
יחיה הדוח על מי לת"כ ולא יוכל . ובזה תבין^ בענין^ כתוב מועד קטן
דף ט' תני רב תחליפא ביום הכפורים שלא חת העם ויברכו לת המלך
וילכו לחלקיהם שהלכו ומכלו נשחיהם בשהיה שהחים שהכתו מחיו
הבכורים על כל הטובה שעשלה לת קול ולחלה להם כלכם מחומן לחיי
ע"כ לא לדוד עבדו ולישרל עמו בשלח לישרל עמו להחיל להו ההוא עון
די"ל שלא לדוד עבדו ולחי חיה לפ"י חלי"ל בשבה שביקש שלוה להכניי
החדון לפניו ולפניי דבקו שערי וה בוה לחר שלמה כ"ד דכתי ולית נעשה
וכו' כיון שחטא לקו"ל חשב בני חשיחך וכרה לחשתי דוד עבדך חייב בעבה
בחתני שם שהכתו בני שוכחי קדי"ה כשולי קדי"ה ולפי יש לשחול הקב"ה
לדוד על חותו עון ע"כ והבה ולחי יוכלין חיוכח שים תקוה לעיולת עון
עד שחיני עבר יחי לת קול ביום שחיני עבדת לחבל על דוד לבלחור קשה
לשום הדולח לו שלא חטח בבת שבע עד יום שחיני חת עבר לחבל ע"ל דף
קי"ח ע"ב בהמדות דדוד לח חטח שהרי כי ח' חד דבלי הוחרכה וכו' ע"ש
לית לבילקוטו חדש עלך ושי שחיני מ"ח בשם חבלה עתוקה ז"ל היהוים
טובים שקדלו דבלים שהכו שהם נגד חבדהם יצחק יעקב שהם חחרכבה
ושחיני עבד נגד דוד בגל הבשיני ע"ל בדף הל' שפתבתי בפי' הבשוק
בלעי עשרה בחיהוד בחקבלי מכדך כי חכח שחני הבל ר' הני זה רחי
שלח חטחתי בכת שבע והיינו כי הילחו לו ביום ע"ב שהו' נגד הבל דוד
חיהוי לו כי לח חטח כלל בבת שבע : חוד ליל הושענ' הבה הבה לבשל
חיהוי בחיהוי הבחיחי מ"ם בחיהוי ע' חקתי"ו בשוד חיון וירושלים

ועיקר הדין הוא בחני הלילה לחשונה . ולכן נמצח כי
חחר

תדין דהנין חיהון חד בחתני וחד דיוקא ע"ל דף י"ט ע"ד גם ה' ע"ב
ודף פ"ו ע"ב כתבתי חיעין זה כי חשם קיימה היה שבכר הלחבתי בקוח
נעילת י"כ שבגמרו לבקש בשלבו הל' מהיכה גם בגמור קוד יסוד שבח
שבולל ה' עבורו ע"ב קוד שבתבתי היה דחי בבע"ם עלים ד' ע"ב דף י"ח
ע"ח ל' ותחבת ה' עבויות לחיענלין כי בסם דהיון וכו' ע"ב כי זה הקוד
הוא קוד חות בתוך חותם ובוד הוסבבת הבה ושיהיו עבר והו הוא קוד
כי ניון הוא יסוד וירושלי שלבו בק שלבו שהוא ירושלי חותם שהיה
חור העליון רק החדה היוסף ון חחור העליון גם בק חותם בקיה לחר
ג"כ חותם זה כדי שלא ישלטו החסוני בחותות הלבות כי בודע
שעיקר חיחתם הוא בחלבות והטעם לפי שהיה חחתון שכל החיצולות
(ע"ל דף י"ד ע"ב בקוד ב' בפוה) ונם חפני שחלבו כולם דיבים ושם
חחותם (ע"ל כי כל חהיני חעשטו בוסוד שבח בכ"ל ע"ש ע"ש בדף
הכ"ל . ולזה שם ניתן חותם זה שלא יבבטו החסוני שם ו"ם נן בעולם
חחותי כלה בל בעולם תבין חותם שלבכן חחר שלבתו בתו בבורות
בוים הושענ"רבה בסוד ה' בדי שבבה חו בריכה ל החותם בל יבבטו
ורים לקדת חן הבבורות כי חבשם הוא שבשם בבודע (היינו בל"ל
בסוד דוכדות ע"ל דף ל"ג ע"ב . ומשם נחתים והבה חותם זה הוא מ'
החרת בה' דבוקה שבם ג"ם חחי"ה בל' מלחוחם שבם בייע חותם והוא
סוחר חת החסונים מלבבוחם תוך היסוד הזה כי חין לבם כח ליעב
בחדחת בוכה ולבוחת בו שכי חותחות שבם חותם יסוד חותם חלבות
שבם בוין וירושלים והבה ה' חותם הבינדית הוא בוסוד שבח בוה בעשה
חע"ב חחי"ה על הבוכה ומחדחת וע"י זה חין החסוני בוגעין וזה החותם
בעשה בשבת בעולה דו"ב ה"ם בעולת שבתים כי בחותו שבח בעשה
החותם על יסוד הנקדת בין ה"ם בעולת שבר הלילה בל השבתים על
חלבות הנקדת הוב"ל בי' חלבו"ת שבר כי דרך שם בכבסי' חותת
לעולת (בסוד חלבות זכחה ובדת ה' כי ע"י חלבות הנקדת ולית
בוים יכול לבבוע בחבחה עולה בסוד חעלין של יד ושל רחש)
ולכן בשת הלילה חשר בעולין השערים הלה בחתים ובשנדים כדי שלא
יבבטו החסונים הבה לו יש מקטרגים רבים שרוצים לבבוע יחידת עומות
ישראל ולכן לו הוא חותם הבשוחת בעניו שבבם ושומבם הן לחיים והן
לעוות ע"ב חין בח לחסונים לקטרג שם בין שבבר יש דין בעולם .
ובשערים בילה הפתקין הרחמים הבתובי' לעיתה ח"ו ותן לבם לחיות
חוק עון . וחחסונים בילה חותם זה בעשה בבעולת בי"ב כי הלא בי"ב
בעתר בבין החלבות ע"י בילה נעמדו ה' נבורות הכ"ל עד שלבת חמשית
בבורות על בילה לת ע"י ת"ת ולבה לו ניתן בם החותם לבחור לותם
הבבורות ובם לין חותת"ה משבה רק בבעולת ב"ב כי בכל היו בתקנת ע"י
תפלות וכל"ל שים כי ב"ב ולת נעמדו ה' נבורות הכ"ל עד שלבת חמשית
שהיה תפלת בעולה לבן לו הבבורות דבין לת בני לדם ולת העולם
וחותם הבני בעשה ליל הושענת רבה יסוד חותם זה חותם חיכון בעשה
ון החלבות החותם הת הבניעי של היסוד והענין הוא כי היסוד הוא מנ'
לחי"ה עניכן מן מלחוחן שבם נ' חות"ם שלן עתה ליהו חותם נחוד דק
החתם לבד והוא סוד חפבה התוכה שהוא שבר הלה הדבריה כי
התוכה היא ד' בריה לחשונים ומבר החחוני עקרי חשבה תוכה והוא
בוכל בל הדיוים הבוברים בד' בבריה לחשונים ובכתיבים פעם שניה
בחשבה תוכה ו"ם חשרי"ל בשחיחי תפחרת בחלבות בוכות שבח ומן לה החרת
התוכה היא הוביר לחבין ובתן החרתו בחלבות בוכות שבח ומם
נקרא תוכה ממש כי בל חיקרא הוא בחלבות ובחבר נחתם בחותם
בחלבות שבח לו נקרא בם שבשה תוכה כי בם נ' חלחיים של נ' לחי"ה בל"ל בם ניחטריה
שבם חלחיים של נ' חלחיים בם ניחטריה חבב"ה ובבר בשוט כי
בב"ב ועם בללות שלבתן בם ניחטריה חבב"ה ובבר בשוט כי
חשבה תוכה הוא בחולבו' חחתם חות' שני חתיחל לעשות חתיחלת לילי
הושענת רבה הוא זמן בחתימה שדין לבני בבם לחיים וכו' .
כי בלילה זו בידונין הבשוחת . ולבן בבלחר עתה לילי הושענת
רבה .

הלכות הושענא רבא

סדר בלילת החת שבחתי חלילה : לחשונה תקרת שבר שבשה
תוכה מן לילה הבבריה עד סוף פרשה ואת הבריכה ואת
תבליחהו קודם תנת תבסוק בבתרי תוכה ולת בהבר לחר בדי
לעשות בחותם של חלבות שהוא ניחטריה חבב"ה . ולבן נמצת כי
עיקר הדין הוא בחני הלילה לחשונה

אחר חצות יוצאין להלוות הלולב בלבנה ואין להסתכל תלת בתוך הלבנה מפני שסוד הענין כי הלבנה רמז לתלכות שכה נמשכה החותם בלילה ואינו נגמר עד חצות ולו בחצות יוצאת להאיר על הארץ כי היא ע"פ ע"ב דף עשרים דנה את העולם (במכות כ"ב יתרו ע' קכ"ב ע"ל דף קכ"ב) תשם קניניה כל פקודי תוריית מתתחזן בנוף דתלכות מכהון בריש דתלכות ומהנהנות ומהנהון בידוי דתוך ומהנהון דרבלו ולית יתון דמפיק מזונא דתלכות וכו' ומלכות מתתקני בשקולוי דתוריי כמתן דרפש כנוף דתלכות וכו' דאחור ר"ש הוה אתר דאיהו חם לנביה הוה אתר ממש נלי' תוכיח דכתיב ינלו שמים (היינו תפארת ישראל) עזרו והארץ (היינו עלכות) יתקוממה לו וכו' ובפרשת דאיכו נלין חוכי' ארץ עביד דיכי' בכר גם דכתיב והארץ מתקוממה לו ע"כ. ת"כ כוה תעין כל סוד הש"ל נם סוד של אמה תורה: כיוס הושענא רבה תף אכבר קבלה החסדים דביה כולם מניחים ומקיפין ע"י הסופר מ"ו אלו חוזרין להעזיק לה עוד לחדה ושורש החסדים שבפרצת הביכה כולם מקיף ע"י דהכור תף אכבר קבלה החסדים דת"ת מניחות ע"י הלולב ומקיף ע"י הקפה של כל יום אלו חוזרין להאחין לה מקיף ושורש החסדים שבפרצת ז"ת ע"י הקפות שבלולב: ובכאר עתה ו' הקפות הר' ואיתעיל הוא כי הלא כו' יתי הקיבה ע"י הקפת החוכא דאכנו ו' מקיפין של החסדים דשסה קניות דז"ת כי הלא הם סוד ו' יתי ברחשית שסם חסד נבורה ת"ת שת סוד יסוד הכרוזים בשסוק לך ה' הנדולה והנבורה והתפארת והנצח והוד כי כל דת יסוד בארך דת מלכות ויסוד הוא מוכוח כדף רחמין בסוד נלוי אין סוף ב"ה בשער תפילות וכל"ל ומה מנלה סוד ו' שהוא סוד תפארת ישראל כי אין סוף ב"ה ושוין חד כאחד כתיבי לך בשיר עשר פרשיות ואלו שסה קניות נתשבים שסם כי כבר כתרנתי לך מה דאיתיה בפ' תקת ע' שת"ט ובארין איתיל הוא ע"ב דאיתון בסוד נלוי אין סוף ב"ה בשער תפילות וכל"ל ומה מנלה סוד ו' שהוא סוד תפארת ישראל כי אין סוף ב"ה.

הקפה שלישית ת"ת אל ת' ביניה דכור משם יי"אי דשס ס"נ כנ"ל אל שכי לולב דעת מנ"ב וי"ה וי"ה ויה"ה במלוי ע"ס ס"נ מ"ה כנ"ל אל נ"ון נ' לחי"ה סיומים משם מ"ה כנ"ל רק שיהיו כולם במלוי לחלפין ע"ל דף י"לק"ד הקפה רביעית נצח אל ריחעון ביניה דכור משם יי"אי דשס ס"נ אל כ' לולב דעת מן ע"ס יו"ה יו"ה יו"ה במלוי ע"כ ס"נ מ"ה אל נ' מן נ"ס מ"ה דשס מ"ה רק שכנגד ת' מהם במלוי תכוין מלוי ה' לחשובה כפ"ק"ין וה' שניה בחלפין הקפה ששית יסוד אל ריחעון יי"א דס"נ אל שכי נ"פ וה"י וה"י וה"י מלוי

עכוין מלוי ה' ריחשובה בחלפין ה' שכי בסדין והכה לעמיד הגיוד כדי לכוין לסוד הג"ל

הקפה לחשובה חסד הקפה שכי נבורה י"ד ה"י ו"ו ה"י אל הקפה שלישית תפארת הקפה רביעית נצח
י"ד ה"י ו"ו ה"י אל ה"י ו"ד ה"י ו"ו ה"י אל ה"י ו"ד ה"י ו"ו ה"י אל
י"ד ה"י ו"ו ה"י ו"ד ה"י ו"ו ה"י אל ה"י ו"ד ה"י ו"ו ה"י אל
י"ד ה"י ו"ו ה"י ו"ד ה"י ו"ו ה"י אל ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י אל
י"ד ה"י ו"ו ה"י ו"ד ה"י ו"ו ה"י אל ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י אל
י"ד ה"י ו"ו ה"י אל ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י אל
י"ד ה"י ו"ו ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י אל
י"ד ה"י ו"ו ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י אל
ת"לף ה"י ו"ד ה"י אל מנן
ת"לף ה"י ו"ד ה"י
ת"לף ה"י ו"ד ה"י
ת"לף ה"י ו"ד ה"י אל מנן

הקפה חמישית הוד הקפה ששית יסור הקפה שביעית מלכות
י"ד ה"י ו"ו ה"י אל י"ד ה"י ו"ו ה"י אל י"ד ה"י ו"ו ה"י אל
ת"לף י"ד ה"י ו"ו ה"י ת"לף י"ד ה"י ו"ו ה"י ת"לף י"ד ה"י ו"ו ה"י אל
ת"לף י"ד ה"י ו"ו ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף י"ד ה"י ו"ו ה"י אל
ת"לף י"ד ה"י ו"ו ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף י"ד ה"י ו"ו ה"י אל
ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף י"ד ה"י ו"ו ה"י אל
ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י ת"לף ה"י ו"ד ה"י אל
ת"לף ה"י ו"ד ה"י אל מנן ת"לף ה"י ו"ד ה"י אל מנן ת"לף ה"י ו"ד ה"י אל מנן

(הנה סוד מרוסים ע"פ מאמר פרשת ויקרא ע"כ"ו שלשים דת ה' כתיב וכו' ע"ל דף כ"ב ע"ב וב"ד ביאור מאמר פ' בראשית נעשה אדם בצלמינו עד סוף הדף גם כל דף כ"ג וכע"ב סורה מ"ת שלשים דת ה' בתיבה שלמטה דעומדת לתתעתיד וכו' ע"ש ותבין סוד סוה) וכתב עוד בכתבי האר"י ז"ל זה לשונו בכאן עתה ענין ה' נבורות שלה יתיתי נכסיהן והבין כי החסדים שבמלכות שבה הם נכסיהם כבחי' היום טוב שנאמר ובאתי הסוכה לך בחי' הנ"ה שבכללם ע"י הערבה של יום הושענא רבה חזון מן מזונה שבלולב וחבב חכם בדיך וכה תעשה תקח ה' כדי ערבה בתפסך ותבין שהם ה' נבורות מכנ"ך ותבין כי ערבה ניתוסיף ודע שהוד מ"ה ס"נ מלכות והוד שלא תחבר עם הלולב כלל ולא תצליח בלולב רק יחד שתיהן יהיו לעומד הנבורות כי ע"י שיומשלמו כל בח' החסדים יהן יהיו לעומד הנבורות ומשלח הקבות של יום הה נכנסים החסדים ויהן יהיו לעומד הנבורות ומשלח כי נשר החסדים חיסס נכנסים עד קדש תתקבל ולכן לחר הקדש לו תקח בידך ה' כדי ערבה כי כבר הנחת הלולב מידך ונשמת מזונתיו ולחר שתקח בידך בכוונה כ"ל לו תחבטנו בהם בקדקד והכה שבי דפיים נעשים בעת החבטנו תכוין כוונה ה' והוא שתכוין להוריד ולהת כה בח"י ב"נ ולעומד חזון סיהיו מוכנים ונעשים משם בח"י כלי להעלות בו ב"ש כיום מתחת וכו' • ובעת שתחבטנו בקדקד תכוין בשם יה"ו חלף יד"ה וא"ו אהוה ניתוסיף ע"ל ומתוכם ה"ם תחבטנו בקדקד בכנד ה"ם נבורות כי ערבות הם נגד ה"ם ובריך לחבוט ה"ם כי בכל פעם ניתן נבורה ל' מחשם חזן נריך חלק ב בחבטה וכבר ידעת כי ערבי נחל הם נגד הוד בחם סוד הנבואה ולזה קאמר בנמרא שהוא יסוד נביאים כי ענין חבטה זו היא בבחי' דיוקא בקדקד שהוא עולם היא עולם המחשבה ובכוונתי עליה ע"כ שכתבתי

בביאור המאמר קדקד עולם היא

הלכות שבועות עצרת

הנה הקדמנו לעיל מה דאיתא בגמ' ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שהלכו ושמחו בשותיהם בטהרה וכו' דלכאורה קשה וכי מה בא להשמיענו שמחו בשותיהם בטהרה תבל לם"ד ס"ם כי הקדימנו לעיל דף א' ע"ב בסורה ט"ו דע

כי היין הם הנ' וכו"ע"ם כי מזרך הוא ובן לאחנטי תיש' על פסוק כי לא יוכל לעמוד לפניך כי ע"ל דף כ"ב ע"ב וב"ד ביאור מאמר פ' בראשית נעשה אדם בצלמינו עד סוף הדף גם כל דף כ"ג וכע"ב סורה מ"ת שלשים דת ה' בתיבה שלמטה דעומדת לתתעתיד וכו' ע"ש ותבין סוד סוה) וכתב עוד בכתבי האר"י ז"ל זה לשונו בכאן עתה ענין ה' נבורות שלה יתיתי נכסיהן והבין כי החסדים שבמלכות שבה הם נכסיהם כבחי' היום טוב שנאמר ובאתי הסוכה לך בחי' הנ"ה שבכללם ע"י הערבה של יום הושענא רבה חזון מן מזונה שבלולב וחבב חכם בדיך וכה תעשה תקח ה' כדי ערבה בתפסך ותבין שהם ה' נבורות מכנ"ך ותבין כי ערבה ניתוסיף ודע שהוד מ"ה ס"נ מלכות והוד שלא תחבר עם הלולב כלל ולא תצליח בלולב רק יחד שתיהן יהיו לעומד הנבורות ומשלח הקבות של יום הה נכנסים החסדים ויהן יהיו לעומד הנבורות ומשלח כי נשר החסדים חיסס נכנסים עד קדש תתקבל ולכן לחר הקדש לו תקח בידך ה' כדי ערבה כי כבר הנחת הלולב מידך ונשמת מזונתיו ולחר שתקח בידך בכוונה כ"ל לו תחבטנו בהם בקדקד והכה שבי דפיים נעשים בעת החבטנו תכוין כוונה ה' והוא שתכוין להוריד ולהת כה בח"י ב"נ ולעומד חזון סיהיו מוכנים ונעשים משם בח"י כלי להעלות בו ב"ש כיום מתחת וכו' • ובעת שתחבטנו בקדקד תכוין בשם יה"ו חלף יד"ה וא"ו אהוה ניתוסיף ע"ל ומתוכם ה"ם תחבטנו בקדקד בכנד ה"ם נבורות כי ערבות הם נגד ה"ם ובריך לחבוט ה"ם כי בכל פעם ניתן נבורה ל' מחשם חזן נריך חלק ב בחבטה וכבר ידעת כי ערבי נחל הם נגד הוד בחם סוד הנבואה ולזה קאמר בנמרא שהוא יסוד נביאים כי ענין חבטה זו היא בבחי' דיוקא בקדקד שהוא עולם היא עולם המחשבה ובכוונתי עליה ע"כ שכתבתי

בביאור המאמר קדקד עולם היא

הלכות שבועות עצרת

הנה הקדמנו לעיל מה דאיתא בגמ' ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שהלכו ושמחו בשותיהם בטהרה וכו' דלכאורה קשה וכי מה בא להשמיענו שמחו בשותיהם בטהרה תבל לם"ד ס"ם כי הקדימנו לעיל דף א' ע"ב בסורה ט"ו דע

ויש ג' הויות אלו שהם נ"פ כ"ד כ"ד הם ע"ב ויש ג' הו"יות ע"ב
תחד בחסד וה' בגבורה וה' בת"ת הם ג' הו"יות של כ"ד כ"ד כ"ד
וכולם בה' חסד שהוא ע"ב ע"ב כפתדקדק שם בדק הכ"ל תפר דשתי
לך ותרתה מעשה י"י ובפלאו' מתורתיו הקדושה והכה לעיל דף ה'
מחרבתי בסוד שם ע"ב שמהן דוק היטב כי מחרבתי כיוה פעמים
בסוד זה. ומבין סוד הכ"ל ושם מחרבתי כי בחיבור דשעיה דמה וכבן
נחיקים ולחו ויפתחו. בפיהיבי ע"ב שמהן וה' ועולת' תקפון פיה כי
מלאך משלשת וזין. סמיכאל ועוקב' ין החרן וכבן הוה ג' ע"ב שמהן

ויעת בנין דחת לתקבלת מלאך דכלה ולבסוף שבעה יומין מיבבלת
מלאך דשמח בבוקרת מלאכת ולבתר שבעה ויכין לקבל כל חיבון
שבעה יומין בנין לקיימה לה בהכתן ון שבועה דכיולה דנעיל תדיר
ולה סביב מלאכת דלתבהכת בכל יומא ויומא עד ו' יומין דלתבהכת
מאבועה דכולה וכן ומכל לחרת שבעה ויכין כחדא. (היינו הסעבה
רבה) ולתקריימה בהכתן בהכה זה עליה דשבועה כפיון.
פסק כהקאמרן בכל יומין מכריזין בלבא ולאחרי עלי עקדם שלוה שבעה
ולבת בנים תומללה עד שקרם ילדה שבעה ימי בסבת ישראל דלתבהכת
מבעה בכל יומא ולבלקין לחתם עליה ודבת עניש. תומללה חלין
חומות השלם דבלקין בחומת קדושה לחומבן רם ולבחיר. ומתעטרין
נחלין בכל יומא ויומא וע"ד חוכה אחבה. על חומבן דישראל חוכה
מדבי לחנן ולחרוך לחנן בהכתן ויהיללו לחתת ע"כ. ובפ' "מן ע"ב ל"ת
ע"ב ובכגדם נ' יחי הקליטה. לחטטייר שם ע"ב זה ושמו שם ע"ב
בניהו מלכי בתקומים והוה כי הוה שם כו כ"ד ציינין התשעיריים כוה

ולוה נ"כ קלחור יום דת שלמין ומסיימי אחר עמין עש"ו בהכתן דלחנן
ויומא דת מסיימי ישראל. דיוכן דלחנן ושרלן בהכתן וכו'.
וכבתבי אחר"י ז"ל בביאור שבוק וחבמן עיר קיחם מעבוד מוחם
הוה ו"ם על כן יזחרו המומללים בוחו חשבון נגם לחנן נגוד מוחם
וגו' וחעגין כי ת"י. מה שחמרו בחורה ס' בעבת ע"ש "ת חתלים
לחנן וחם חלילת דחשבתו ותבינידו מהסוה לחתי עליהם דחקדי
לחנן ומזי לחנן ומוגה עליה דלח מתפרסין לעלמין כמ"ש וכלי
יוכל מעולן ומוד העגין כי גבוה מוחם מי לחילותי' ופרוחו' כשנבלע
ובחתיה ה' ע"י לחנן ו"ם כי חר"כן גבוה מוחם כי ע"י הירוד
עליהם הבני של חו"כ (והם דחקדר חשבי כי הרחבתי לבוא בה דלי
בכתבי חחר"י ז"ל כי מ"ל של הבינה לעולם חיום פוקחי ולפיכך הירוד
העליון הוא תיוד חלת שבכחות חנדיקי המוסדי על ק"ם יהי הירוד
העליון ומוכח וירחו הכחים חדין עכרין ובניין בנוניהו וכדיהן חבר
מלבא וכו' וכוד זה ע"ל דף י"ל ותבין ולוה קלחור הירוד עליהם
הבני במוד ונסר יוכל מעלן לחקרות חת הנן (הבני של חו"כ הקבוח
לחנן ע"י ירוד זה נגלה מוכח מעלן בחינה מלבנות כי כל נבוהם וכדומה
ע"י הגבורות ולבו יודעו לה ע"י. ירוד חו"כ. וכוה חבין כי גם בה
בעלת כי כל כוחת הפסוק הזה רחו על הגבורה. וכיון שחתר גם חת
ונך בבוחר כדקחתר לעלוקה שתי בנות הב הב בפוחה ים קוף והיח
רחל חבר גם הגבורות וכמ"ש חח"כ חלו מ"ח לחנן ונוגה עליהם וכו'.
ונדע ישרחין ערבוי ותחדשיהו עבדי ה' לחוחבה קדמוני בכל חתר
לחוחבה חילין וגבורות ולחתר חוח חולבה ויקיח בכל (וכדי
לבחר חלחור זה ובדע ישרחין ערבוי ותחדשיהו עבדי ה' וכו' כי ע"ל
דף י"ב חבם קיומו וכוה פעמים בלהדבתי בחחר פ' בחשית ע'
קס"ח ה' חתיחה ערבה בחוכה בחית בית חלת ון"ן לקבל ג' עבפין
דש"י וכו' ע"ל דף ך' ע"ב וד' ותבין חוחר חלחור בל"ל (הבחביוכי ע"י
בחלי שו הסר"י דחבחי"ם ע"ב בביכה והם בחלים שבבתי יסודו הבקדמי
בחלים חלו יוחלין ונבדין מיוחדים עלחה חבק לחנן בסוד הירוד בפ'
וע"י חלו בעקן חוחר יוכדו בה הגבורות הב"ל ון"ם הפסוק חת והב
בפסוק הם הגבורות הידוד. ום וחוגם שם לחנן הוח כי לחנן חסר
בלח ו' והוח נ' ו' והם הגבורות וכו' סוד רפני רפני חם שלבבת
י"ם כי הגבורות של המלבות נקרק' רפני' ונחלים הם רפני ה"ם
פי' גבורות שהם נ' ח"ם ובירוח' בעגין מהיכן יבח ח"ם זה וחתר
שהוח שלבבת י"ה בירוח' ון י"ה הס י' חבמה ה' בינה חבמה ה' בינה
יחוד חו"כ הבק' לחנן. והנה גבורות חלו נכנסים בחלבות
בדבת שבה ובל ידיהם בבבית וכו' ע"ל דף ט"ו ע' ע"ד שוחה ח"כ
על בסוק על בסוק של בן יחזרו המומללים ונו' בדף כ"ה יבחלו
כוחר הדקיע) וע"ם חו חבנין מה דחביחו ב"י. בחר כ"ח יהי בבוד י"י
לעולם ים בהם ע"ח חזכרות בנגד כ"ח. בסוקים שבחהלה לדוד נם
שם ושוחתי' בהללויה ומסיימים בהללויה בנגד י' הללויה שחיר דוד
בספר חהלים לנוח נגון שיר יום. שבנגו לבניים בסוקי דומרה
לבירת הים לבי שיש ע"ב חוחיות של קדושה י"ח בפעמים שם בן
חרבעה חוחיות לבל חשם מקדש חלד"י. שהוח בח"ד שעולים ע"ב
חוחיות בנגד ע"ב שמות לבל לח חמיחים בנוף הבשרה חבל הם בבל
הבסוקים של מעלה מן ויהי בחגדות הנקר. ולפי שלין חנו מהניש
להעיד בך יון בחסועה נהנו לומר חחר חשלום הבירה כי ליי
החלוכה וכו' להשלים חותם השמות החבדים וחל"ב והיה י' לחלך
ר"ל כי לעתיד לבח יכוחו בל השמות הקדושים לחחד ויהיה י' חחד
ושמו חחד ע"ב והוח מבוחר ע"פ ע"ל דף ס' עח"ב. ודף כ"ד ע"ק
ע"ב ודף כ"ה. וע"ם וה חבין ומוחר הללויה כי טוב ומרה חלהינו
כי בחומור קודש לוה דרך בשבים ישות יעלוך י' לעולם א"לעיך כ"יון
ל"דוד ו"דוד הלויה ר"ת חללו מוכר חלח ס' רם ר"ת שוחה ח"ל מוחר זה כנגד
נם המלבות שחהם הללויה כי טוב ומרה חלהינו ר"ל מוחר זה כנגד
יסוד דיסידה ויש בו ה' הויות כנגד ה' חסדים שעוברים דרך היסוד
למלבות ע"ב דף בדיך חוחם בתוך חוחם וכו"ל שהם בסוד גיון
וירוסלים כדי לשמור מן הרשעים וכו"ל ל"ק בתלה מעודד עבונים
יְהוָה משפיל רשעים עדי חרץ ועוד קלחור שבחי יודוכים חת י'
הללי חלהיך ציון כי חוק בריחי שעריך וגו' וזה מבוחר בדף
כל"ל בחריכות נם נדף מ' ע"נ נם סוד זה של מיוחי עבדת כחתר
כחבתי הוח זה הסוד מלחר ס' נבח ע' רם"ח ע' ל"ל דף י"ח שוחה מ"ח
דמסיימים לחתבלי חסד עלחה בנין לחתבסמע נבורה דת בכליל חסד
נבורלן והיו חסד בליל בה' חסדים לחתבסם דת בדת ע"ב. וכוה
בנין שלוחרים בשחתת חורם בסוחן לחתה בחרת לדעת כי י' הוח

פלגים ליון עוד מלבדו זה הדבר הכתוב מיתן דברי כי תזכיר הר"ר
מחזור פ' יניק ס"י והוא כי ליתיה בפ' תרומה ע רפ"ד וכתן ליתן דמשתבלי
תרומה ע"כפר בתוריית דכר כרית קב"ה עלמת אם בכל מה בתוריית וברית עלמת
ובתוריית לתתברי עלמת כמה דתיקיים והר"ה תבלו ליתן תל תקרי
לתתן תלת תומן וכו' בתוריית כתיב בהתבית כרית תלגים
פעמים ואת תארץ לתמכל בהתי תלה וברית את השמים כתיב ויתבר
תלגים יהי תור לתמכל בהתי תלה וברית את הזהר וכן בכל תלה
ותלה דכתיב בה בתוריית לתמכל קב"ה ישבר הזמת תלם וע"ד כתיב
ותהיה תבלו תמון כנוהל דת תתברי כל עלמת כיון דתתברי עלמת כל
תלה ותלה לת תתקיים עד דסליק בדעותיה לתברי תדם דיהוי עמתבל
בתוריית ובניני תתקיים עלמת הפתח כל יתן דתסתכל בה ב
בתוריית ותסתבל בה בכיכול הוא יתקיים כל עלמת קב"ה תסתכל
בתוריית וברית עלמת בר בה תסתכל בה בתוריית ותקיים עלמת
תפתכת דשובדת וקיומת דכל עלמת תוריית תיהי בע"ב וכתיב תיהו
כי בה דתסתבל בה בתוריית ודתיו תיהו מקיים עלמת בפתח דסליק
ברעות דקב"ה למוברי תדם קתים קתי כדיוקי קיומת למוב דתיהו בהתי
עלמת ותסילו כל תיהן בכי עלמת עד תלת ייתון בהתי עלמת כלהו
קיומי בקיומייהו ובתקוניהו בעוניהן דקיימין בהתי עלמת כחד תוגר
דתתן כל בפתיהן דעלמת תתלבשן בהיוקייהו ובפתת דומיכין
לפתת בהתי עלמת קדי קב"ה לחד מהכת דתכי קב"ה בדפותי כל
בפתיהן דומיכין לבתת בהתי עלמת להתי בתוריית לי רוח בלוכי
בהיות פתת תתיו בהתי בפתיהן מתלבשת בהיוקיהן דהתי עלמת
ואהוה מיהכת מחני לך קמי קב"ה : קב"ה לחד לך ואומי לה דכר
תיהות לבתי עלמת דתפתבל לעבדא לי' ולפתדא ברות דתתיומנותת
דכל מהן דהוה בהתי עלמת ולת תפתבל לעבדא לי טב לי' לבת עבדי
בע"כ תתתי קמי' קב"ה לפתדא בהתי עלמת ולהפתבלת ליה בקב"ה
ברות דתתיומנותת הה"ד תתפ תרתת תתתי על ידי דההוה
תתכת קתי' קב"ה לבפת לפתדא ולהפתבלת בהתי עלמת ברות
דתתיומנותת ברות דתוריית דכת בנין דת תייתי קב"ה ליה לבר בפ
דתתיומנותת ברות דתוריית דכת בנין דת תייתי קב"ה ליה לבר בפ
בהתי עלמת וכו לפתדא כי ית' ברות בלוכי דכל
דתתיומנותת כללת דבילת ותתת ע"ב לוב בפתת תורה שבולם ב
פתתה לבל על רובם קפה ולפתתה זה ו פתפ כי ודתי ופבתי תבי
תת הפתפה זו פתתה על תנוה ליה כדי להתיר תכלית בריתת תדם
בעה"ו וכל"ל תומרים תתה הרתת לבפת כי ית' רוח השלים זהו תכלית
בריתתך בעה"ו בכה תיתת כוהר תרם פ' בלק דף ק"פ תמונם
תומן תרי ותיכון תד תד נן ותר נהר דת בפיק מעדן (פייטו ברפ
דבפק עעדן דת תכתיב) ודת תפתקי מיהו' הת בכת כל רוח
פתיעת' דתתיומנותת ותולבתיהת תלן דתתעד עלילה בפתת דקב"ה
עלל לתתם בפתת' בפתתת דבדיקי' בתי לתתר פסוקת דת בריתת
דלבת ולבונת רעותת ולבת ובתר כן יתתר על כי מרתת נפלתי
בלילות תפתח כוהר יהבת ובכר יולת תעדן ו
ובתר י' תלבי תתה תרתתך תדר בתר ובכר יולת תעדן עלות
ארתוק תומנה תומן (כי לבעל הלבתי בתלתר זה והוא פ' בלק
ע' סב' פתח ותתר י' תלבי תתפ תרתתך כי עבית פלת ונו' פתי תבת
רוח דתתיומנותת תתפו י' תלבי רוח עלילה בירותת דקודש עלתה
פתיעת דלת ידיע וכו' ע"ל דף ל"ו ע"ד ע' שורה ו"ת והייבו שבתת
דתפתרי קדתילה כד פתיעדי בכלנית לבלי' לבתר תפדרי שבתייבו
ולבתן בתוריית פתפתות דקב"ה פתי הוא תלת כל נדיקין דקיימין
בדיוקייבו פתלבתן בע"ב בכל יפת ויפת ותתבתן בעלת דומין
קב"ה לבתי' פתיע (פייטו שה שבבר תלתבתי ע"ל פת דתי
בפ בפת ע' רפ"ב ותתלי נולבלת בתיק שלת להפוה לבבר ותלת
לבריפת בכל יוסת ותהלוה עלת לתבבר תריפי' ההוה דתיבו לבבר
יתבנרן פתיעת לבעלת דתתי וכי ע"פ וקב"ה פתילבתי' בההוה בדיקי'
דתפבו בה תלין ותפתפתבת בתלין תלין וכן בכל נדיקי לבתר כלהו
פתתקבי דבר ומוקבת וקב"ה בתר דתפתם ותפתפתבת בהו בכל תלין דוין
דתפתת' דלהין תתבלי פתלייהו ותיכון פתלין בפתוה נועבה י"כדין כלהו
תרלן בתדוה בניית עד דתיתבפת בויכל ותתבלת פתיכו דוינת
ונפתלת דתדוה דלתין עבדין בויכן ותיכון לבעלת דת והוה תיכה
עלת פתת נדבו דלבתן עבדין דת ובתר דתבתריך וכך פתיעבפת בכל
בדיק ובדיק ובתר וכלה תלבת דבין פתבתן לתולקים ובתבו"
וכו' ובכה ביין כפ' בלק לך ע' פת' ת' פת כבו תיכן תלין תיי תזוה
דבדיקי' ובין ובין דבפדין לבבי קב"ה בבו בבו תיכן ובלין וכו' ע"פ
ותיה בלי' ובכה פתומים בפתת תורה פתתר י"ב למנח על

פתחר פ' יניק ס"י והוא כי ליתיה בפ' תרומה ע רפ"ד וכתן ליתן דמשתבלי
תרומה ע"כפר בתוריית דכר כרית קב"ה עלמת אם בכל מה בתוריית וברית עלמת
ובתוריית לתתברי עלמת כמה דתיקיים והר"ה תבלו ליתן תל תקרי
לתתן תלת תומן וכו' בתוריית כתיב בהתבית כרית תלגים
פעמים ואת תארץ לתמכל בהתי תלה וברית את השמים כתיב ויתבר
תלגים יהי תור לתמכל בהתי תלה וברית את הזהר וכן בכל תלה
ותלה דכתיב בה בתוריית לתמכל קב"ה ישבר הזמת תלם וע"ד כתיב
ותהיה תבלו תמון כנוהל דת תתברי כל עלמת כיון דתתברי עלמת כל
תלה ותלה לת תתקיים עד דסליק בדעותיה לתברי תדם דיהוי עמתבל
בתוריית ובניני תתקיים עלמת הפתח כל יתן דתסתכל בה ב
בתוריית ותסתבל בה בכיכול הוא יתקיים כל עלמת קב"ה תסתכל
בתוריית וברית עלמת בר בה תסתכל בה בתוריית ותקיים עלמת
תפתכת דשובדת וקיומת דכל עלמת תוריית תיהי בע"ב וכתיב תיהו
כי בה דתסתבל בה בתוריית ודתיו תיהו מקיים עלמת בפתת דסליק
ברעות דקב"ה למוברי תדם קתים קתי כדיוקי קיומת למוב דתיהו בהתי
עלמת ותסילו כל תיהן בכי עלמת עד תלת ייתון בהתי עלמת כלהו
קיומי בקיומייהו ובתקוניהו בעוניהן דקיימין בהתי עלמת כחד תוגר
דתתן כל בפתיהן דעלמת תתלבשן בהיוקייהו ובפתת דומיכין
לפתת בהתי עלמת קדי קב"ה לחד מהכת דתכי קב"ה בדפותי כל
בפתיהן דומיכין לבתת בהתי עלמת להתי בתוריית לי רוח בלוכי
בהיות פתת תתיו בהתי בפתיהן מתלבשת בהיוקיהן דהתי עלמת
ואהוה מיהכת מחני לך קמי קב"ה : קב"ה לחד לך ואומי לה דכר
תיהות לבתי עלמת דתפתבל לעבדא לי' ולפתדא ברות דתתיומנותת
דכל מהן דהוה בהתי עלמת ולת תפתבל לעבדא לי טב לי' לבת עבדי
בע"כ תתתי קמי' קב"ה לפתדא בהתי עלמת ולהפתבלת ליה בקב"ה
ברות דתתיומנותת הה"ד תתפ תרתת תתתי על ידי דההוה
תתכת קתי' קב"ה לבפת לפתדא ולהפתבלת בהתי עלמת ברות
דתתיומנותת ברות דתוריית דכת בנין דת תייתי קב"ה ליה לבר בפ
דתתיומנותת ברות דתוריית דכת בנין דת תייתי קב"ה ליה לבר בפ
בהתי עלמת וכו לפתדא כי ית' ברות בלוכי דכל
דתתיומנותת כללת דבילת ותתת ע"ב לוב בפתת תורה שבולם ב
פתתה לבל על רובם קפה ולפתתה זה ו פתפ כי ודתי ופבתי תבי
תת הפתפה זו פתתה על תנוה ליה כדי להתיר תכלית בריתת תדם
בעה"ו וכל"ל תומרים תתה הרתת לבפת כי ית' רוח השלים זהו תכלית
בריתתך בעה"ו בכה תיתת כוהר תרם פ' בלק דף ק"פ תמונם
תומן תרי ותיכון תד תד נן ותר נהר דת בפיק מעדן (פייטו ברפ
דבפק עעדן דת תכתיב) ודת תפתקי מיהו' הת בכת כל רוח
פתיעת' דתתיומנותת ותולבתיהת תלן דתתעד עלילה בפתת דקב"ה
עלל לתתם בפתת' בפתתת דבדיקי' בתי לתתר פסוקת דת בריתת
דלבת ולבונת רעותת ולבת ובתר כן יתתר על כי מרתת נפלתי
בלילות תפתח כוהר יהבת ובכר יולת תעדן ו
ובתר י' תלבי תתה תרתתך תדר בתר ובכר יולת תעדן עלות
ארתוק תומנה תומן (כי לבעל הלבתי בתלתר זה והוא פ' בלק
ע' סב' פתח ותתר י' תלבי תתפ תרתתך כי עבית פלת ונו' פתי תבת
רוח דתתיומנותת תתפו י' תלבי רוח עלילה בירותת דקודש עלתה
פתיעת דלת ידיע וכו' ע"ל דף ל"ו ע"ד ע' שורה ו"ת והייבו שבתת
דתפתרי קדתילה כד פתיעדי בכלנית לבלי' לבתר תפדרי שבתייבו
ולבתן בתוריית פתפתות דקב"ה פתי הוא תלת כל נדיקין דקיימין
בדיוקייבו פתלבתן בע"ב בכל יפת ויפת ותתבתן בעלת דומין
קב"ה לבתי' פתיע (פייטו שה שבבר תלתבתי ע"ל פת דתי
בפ בפת ע' רפ"ב ותתלי נולבלת בתיק שלת להפוה לבבר ותלת
לבריפת בכל יוסת ותהלוה עלת לתבבר תריפי' ההוה דתיבו לבבר
יתבנרן פתיעת לבעלת דתתי וכי ע"פ וקב"ה פתילבתי' בההוה בדיקי'
דתפבו בה תלין ותפתפתבת בתלין תלין וכן בכל נדיקי לבתר כלהו
פתתקבי דבר ומוקבת וקב"ה בתר דתפתם ותפתפתבת בהו בכל תלין דוין
דתפתת' דלהין תתבלי פתלייהו ותיכון פתלין בפתוה נועבה י"כדין כלהו
תרלן בתדוה בניית עד דתיתבפת בויכל ותתבלת פתיכו דוינת
ונפתלת דתדוה דלתין עבדין בויכן ותיכון לבעלת דת והוה תיכה
עלת פתת נדבו דלבתן עבדין דת ובתר דתבתריך וכך פתיעבפת בכל
בדיק ובדיק ובתר וכלה תלבת דבין פתבתן לתולקים ובתבו"
וכו' ובכה ביין כפ' בלק לך ע' פת' ת' פת כבו תיכן תלין תיי תזוה
דבדיקי' ובין ובין דבפדין לבבי קב"ה בבו בבו תיכן ובלין וכו' ע"פ
ותיה בלי' ובכה פתומים בפתת תורה שבולם ב

השיונית מזמור לדוד הושיעה יי כי נתר חסיד כי פסי תמונים מבני
תדם וגו' תתרות יי' תמרות טהורות כסף צרוף בעלול לתרץ מזוקק
שבעתים תתה יי' תשמרם תדרנו וגו' סביב רשעים יתהלכון כרוס
זולת לבני תדם ובנו' דרים כרוס זלות לבני תד' דבדים שבם עומדים
ברומו של עולם ובני תדם יזולולון וכ"ל שטעם ליה בקרת כשם
שמחת תורה כי תקדימו לשעול ויבן יי' תלבים את הגלע דת תשפלריה
דלת בהרת תשר בקת תחדם דהת יתקרב שבבתב נפקת וכו' כ"ל נם
תקדימו לשעול מחיר פ" ויעת ע' שיב תשם קניניו קול יעקב
בהתי תתחזי מהיומנותת דכלת וכו' ע"ל דף ע"ב בסורב ך' פי' דהתי
מחזור ומסייים יעקב ישרתל בקדימיתת בהתי סופת דתחשבה דתיהי
פירוש דתוריית ויהיי תורה שבע"פ וע"ל דף י"ד ע"ג ודף
קט"ו ע"ת מזכיר שם זה בתיתור שם שדות מורים ולפעד וכ
בקרתי' שמחת תורה שנאמר סוד ביהור עורה שבכתב עם תורה
שבע"פ ולזה מסיים יעקב ישרתל בקדימיתת בהתי סופת דתחשבה דתיהי
פירוש דתוריית ויהיי תורה שבכ"פ וע"ל דף י"ד ע"ג ודף
קט"ו ע"ת מזכיר שם זה בתיתור שם שדות מורים ולפעד וכ
בקרתי' שמחת תורה שנאמר סוד ביהור עורה שבכתב עם תורה
שבע"פ ולזה מסיים יעקב ישרתל בקדימיתת בהתי סופת דתחשבה דתיהי
פם רק כל עתל בל יעתל לבתיהן ולבתיהם כי לת ידעו תלזה ולפתחה זו
תה הוה עוסק דתה תרתם תתחר הכ"ל של זהר תדם דתקיים וכלה
תלבת דבנין תלין תתבדרו לחולק ושכר וקלת תתעד תתקיים
נפתת דדקיעת וקורת בקל תקיק ותיחר וגו' לבני תדום לת יום כדין ערטילו וקרקעי" פי עקב
ירושלים בתומדים ערטו ערו עד דיסוד בם דלי' ולכל נדיקי דיתן לתתעד בבכי' ולכלת תתעד תתעבית נפתת
דדקיעת דתסתתע בתלת תיקה ותעתין דקיעין (תפסר כתבן סמיס
ותלן סמיס דת בתתרת ישרתל) בנין דלית שעשוע לקב"ה תלת
בפתפת דקיעת בסדרי נדיקי' דתיתן ובנין דלזהי ותתר תם תבכיך
ירושלים תבכת יהיבי תדת ע"ב ן תן בפתיס תבפר תוה הטעם על כתובי עם בשם רק
עד ישקוף וירח יי' ן תן בפתיס תבפר תוה הטעם על כתובי עם בשם רק
שמחה על נוסבעות בעשידו בתחזור תכך לתר יומר שמחת תורה דין
על מוכיר כשהוא כדי שיזכור כי הוא חוזר תלילה ויתן לל לבו ויזכור
בפי' על תתה ברתת לדעת כי זהו תבלית הבריאה כי תו יקריים על
שתל ופתן תדרוך תרחום בעיר ותנין בבידור תתר' ולכל האומבים
עלי דעה בתתל ובוקר ותנין עיזר ליוב על שתל ופתן תדרוך תרחום
וכ"ת תין תשבר ליה קשתר בי בי ח"שק ותעלטהו וכ"ל ע"ל
סוד חלם שבת קנין ע"פ כוונה הכ"ל יש כ"ת בירו להבדית לרשעים
תלו וזהו שתנבהו כי הוא ידע שמי דוד תילך ע"פ תמר בתלים
ונחלי אות יבשתוני וע"ן בקשתר כי הוא ידע שמי שמדוהו שם סוד
תרין תכנין תבר תשם כשמי תריכות ישים ושים ותני תורך
ישים תשכיבני ותרחקו ביושביני יי יתן מיקריים כבו בתוסדה ויקריים
בבו הסכוך תבריך שישרתל יי כיוך שם מובש ביפ"ת מיגן שורך בגד
הגבור פל"ו ים לשעתין מיכתל גבריתל מוריתל שנרטוים ב
בתיבו מן"ן ויכחבו לך תויכין תכל ותתה על בתיתיהו תדרוך לכך
בשמחת תורה תומרים בשיר לבשוף תשריכם ישרתל :

לשם יחוד קב"ה ושכינתי הלכות חנוכה

בחיב מה יתרון לתדם בכל עמלו תשר יעמול תת תשמש
ותקשר בנגי בשם שבת דף ל' תת תשמש הוה דתין לו
קודם תשמש יש לו וכי רש"י קודם תשמש תכי יעמול בתורה שקדושה
לשמש שיש לו יתרון ע"כ וכפי' תקת ע"פ כתיב ורח תשמש וכל מלאכי ס' תקת
פשוטו תהי קרל תוקשוב (פייטו כדרדש בנגי' תבל ורח ע' את ה"
פשוט כד שבקו ישרתל מיומרים דהיה שמש ולת סברת ויה"ר לתלך בדרכיה
(כדכתיב ולת מקומו שוקף ונו' הת כתיב וכל השמש
בעזברת (פייטו יוסה שם שתר מוכי תדברת ביון דשתל שמש
לתן לתר תתכם תל תקומו כבן לתקברת לבתדת הת"ד פ' פוקף ג'
ורת הוה שם ודתי דבת לת תתכיר בתיבת תלת ומבתדת בשיבת וכו כך
הוה שמש ועלי' כתיב תהי קרל תה יתרון לתדם בכל עמלו ונו' תה
יתרון לתדם בכל עמלו דת יהושע דתשתבל לתתבת תדבת ישרתל
ולת זכה לתשלמת לבתיבת כדקת יתום דבת תתר דתמר תלבת תדבת ישרתל הבו
ת"ח שמש דת שמש ת"ח נו תבתות כסופת וו לבתות כלבת תלת בתיבו דבבין
ולת נטל תתרי' שמש ולת הוה ליה בתיבו תדיבה תלת בתיבו דבבין
(כ"ל כי שמה הוא סוד תפתרת תלבת דתיי סוד פיבת קדישת שם
י"ד ה"ח ו"ת ה"ת וכ"ל ויהושע היה בשוד תלבות שהוא סיבת
תשיבת תקבלת תור תשמש) תי תכי תה תנשבתת הוה ליה בושל
ולת תשלים להבת ובכל תתר דתמר תלמה תת השמש על דרגת
דילוי

השיונית מזמור לדוד הושיעה יי כי נתר חסיד כי פסי תמונים מבני
תדם וגו' תתרות יי' תמרות טהורות כסף צרוף בעלול לתרץ מזוקק
שבעתים תתה יי' תשמרם תדרנו וגו' סביב רשעים יתהלכון כרוס
זולת לבני תדם ובנו' דרים כרוס זלות לבני תד' דבדים שבם עומדים
ברומו של עולם ובני תדם יזולולון וכ"ל שטעם ליה בקרת כשם
שמחת תורה כי תקדימו לשעול ויבן יי' תלבים את הגלע דת תשפלריה
דלת בהרת תשר בקת תחדם דהת יתקרב שבבתב נפקת וכו' כ"ל נם
תקדימו לשעול מחיר פ" ויעת ע' שיב תשם קניניו קול יעקב
בהתי תתחזי מהיומנותת דכלת וכו' ע"ל דף ע"ב בסורב ך' פי' דהתי
מחזור ומסייים יעקב ישרתל בקדימיתת בהתי סופת דתחשבה דתיהי
פירוש דתוריית ויהיי תורה שבכ"פ וע"ל דף י"ד ע"ג ודף
קט"ו ע"ת מזכיר שם זה בתיתור שם שדות מורים ולפעד וכ
בקרתי' שמחת תורה שנאמר סוד ביהור עורה שבכתב עם תורה
שבע"פ ולזה מסיים יעקב ישרתל בקדימיתת בהתי סופת דתחשבה דתיהי
פם רק כל עתל בל יעתל לבתיהן ולבתיהם כי לת ידעו תלזה ולפתחה זו
תה הוה עוסק דתה תרתם תתחר הכ"ל של זהר תדם דתקיים וכלה
תלבת דבנין תלין תתבדרו לחולק ושכר וקלת תתעד תתקיים
נפתת דדקיעת וקורת בקל תקיק ותיחר וגו' לבני תדום לת יום כדין ערטילו וקרקעי" פי עקב
ירושלים בתומדים ערטו ערו עד דיסוד בם דלי' ולכל נדיקי דיתן לתתעד בבכי' ולכלת תתעד תתעבית נפתת
דדקיעת דתסתתע בתלת תיקה ותעתין דקיעין (תפסר כתבן סמיס
ותלן סמיס דת בתתרת ישרתל) בנין דלית שעשוע לקב"ה תלת
בפתפת דקיעת בסדרי נדיקי' דתיתן ובנין דלזהי ותתר תם תבכיך
ירושלים תבכת יהיבי תדת ע"ב ן תן בפתיס תבפר תוה הטעם על כתובי עם בשם רק
עד ישקוף וירח יי' ן תן בפתיס תבפר תוה הטעם על כתובי עם בשם רק
שמחה על נוסבעות בעשידו בתחזור תכך לתר יומר שמחת תורה דין
על מוכיר כשהוא כדי שיזכור כי הוא חוזר תלילה ויתן לל לבו ויזכור
בפי' על תתה ברתת לדעת כי זהו תבלית הבריאה כי תו יקריים על
שתל ופתן תדרוך תרחום בעיר ותנין בבידור תתר' ולכל האומבים
עלי דעה בתתל ובוקר ותנין עיזר ליוב על שתל ופתן תדרוך תרחום
וכ"ת תין תשבר ליה קשתר בי בי ח"שק ותעלטהו וכ"ל ע"ל
סוד חלם שבת קנין ע"פ כוונה הכ"ל יש כ"ת בירו להבדית לרשעים
תלו וזהו שתנבהו כי הוא ידע שמי דוד תילך ע"פ תמר בתלים
ונחלי אות יבשתוני וע"ן בקשתר כי הוא ידע שמי שמדוהו שם סוד
תרין תכנין תבר תשם כשמי תריכות ישים ושים ותני תורך
ישים תשכיבני ותרחקו ביושביני יי יתן מיקריים כבו בתוסדה ויקריים
בבו הסכוך תבריך שישרתל יי כיוך שם מובש ביפ"ת מיגן שורך בגד
הגבור פל"ו ים לשעתין מיכתל גבריתל מוריתל שנרטוים ב
בתיבו מן"ן ויכחבו לך תויכין תכל ותתה על בתיתיהו תדרוך לכך
בשמחת תורה תומרים בשיר לבשוף תשריכם ישרתל :

לשם יחוד קב"ה ושכינתי הלכות חנוכה

בחיב מה יתרון לתדם בכל עמלו תשר יעמול תת תשמש
ותקשר בנגי בשם שבת דף ל' תת תשמש הוה דתין לו
קודם תשמש יש לו וכי רש"י קודם תשמש תכי יעמול בתורה שקדושה
לשמש שיש לו יתרון ע"כ וכפי' תקת ע"פ כתיב ורח תשמש וכל מלאכי ס' תקת
פשוטו תהי קרל תוקשוב (פייטו כדרדש בנגי' תבל ורח ע' את ה"
פשוט כד שבקו ישרתל מיומרים דהיה שמש ולת סברת ויה"ר לתלך בדרכיה
(כדכתיב ולת מקומו שוקף ונו' הת כתיב וכל השמש
בעזברת (פייטו יוסה שם שתר מוכי תדברת ביון דשתל שמש
לתן לתר תתכם תל תקומו כבן לתקברת לבתדת הת"ד פ' פוקף ג'
ורת הוה שם ודתי דבת לת תתכיר בתיבת תלת ומבתדת בשיבת וכו כך
הוה שמש ועלי' כתיב תהי קרל תה יתרון לתדם בכל עמלו ונו' תה
יתרון לתדם בכל עמלו דת יהושע דתשתבל לתתבת תדבת ישרתל
ולת זכה לתשלמת לבתיבת כדקת יתום דבת תתר דתמר תלבת תדבת ישרתל הבו
ת"ח שמש דת שמש ת"ח נו תבתות כסופת וו לבתות כלבת תלת בתיבו דבבין
ולת נטל תתרי' שמש ולת הוה ליה בתיבו תדיבה תלת בתיבו דבבין
(כ"ל כי שמה הוא סוד תפתרת תלבת דתיי סוד פיבת קדישת שם
י"ד ה"ח ו"ת ה"ת וכ"ל ויהושע היה בשוד תלבות שהוא סיבת
תשיבת תקבלת תור תשמש) תי תכי תה תנשבתת הוה ליה בושל
ולת תשלים להבת ובכל תתר דתמר תלמה תת השמש על דרגת
דילוי

דילי' קאמר (ר"ל כי כתיבנא לעיל כי הנביאי' מן המקובלים המיוחדים הייכו מנ"ת נקודי' כביחים לך הכתיבים היוצקים מן מלכות עצמה נקודת בעלי רוח פקדם כי אין נכנסת אלא כשפעלת והוא כי שורי הפירים ברוח הקדש נאמר כי שלמה הי' מנד מלכות שהוא תחת השמש (והוא כי נקפלת טוב חכמה עם כחלה ויותר לחלי שהש ע"כ ונקודת ואתן דחיד בלח שמשל שלמה תחת השמש ודת הוא חובה קדושה דעלות וע"ד מה יתרון לאדם בכל עמלו ואין לבלבו ד

מאמר ס' כי דאתיין בתרי' דאתנו בתרי דת (כי דלת תרוחה בס' כי תצא ע"תקנ"ג תצא ע"תקנ"ג לחכמים יכנו לת יוכיח וגו' שקודת להלקות לרשע דאיתו מאחל דשעיר סק"ב לאחזה לי' חמשין אחלן דעבדי נרמיה לאלה ולא היהו אלא עבד מטונף ואלין דסדרתו סה תקין לן קב"ה לאחלה ב"יוד ה"ח ו"ת דאיתון לחכמים תסר תד ובהאי שמא איתא קב"ה עשרה מכתפין לאדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ועשרה לאחשת

נת' פ' אחרי דף ק' בגין דכלהו סדרתו בחת ה' וכנ"ד כי עשית ואת ובפרק אסכינה בחם' בגין כתיב דף ק' ל"ר ויאחן עתיד הקב"ה לעשות ז' חופות לכל צדיק שכ' ובדת יי' על כל מכון הר ציון ועל מקדליה ענן יומם ועשן וגוהה לחם לשבה לילה כי על כבוד חופה תהי כל כבוד חופה תלמד אכל לחד שופה לו הקב"ה לפי כבודו ועשן בחופה ל"ר תכיסת כל מיי סעיפיו נרות בת"ח בעשי"ת איתעלית עיניו עשן לעשי"ב ואש כתיב למה ת"ר תניא תלמיד אכל ת' כנוה אחותתו אל תביניו תוי לה לאותה בושה תוי לה לאות כלומיה כיונת בדבר אתה תומר ואת אחר מהורך עליו ולא כל הדרך וקיימ שכאותו דור תומרו פני משה כפני חמה פני יהושע כפני לבנה תוי לה לאותו בושה תוי לה לאותם כלימה ע"כ

נת' ום' וכתות ה' הקונין דלילה אלהה כאם' וכתות ע' מקומין מפני מה נכרא הצ"ב כי ד"ת מפני מה דקיקים שבו מושטין ומפני מה בפוף ולחנו מפני מה דקיקים שבו כ כפופים רחשיהם מפני מעמיהן ולין דומין זה לזה ע"כ וזהו סמוך טרפה תכתוב עם כחלה ויותר לרוחי שמא ושם בס' הל' וכע" הל' פתח ואמר טרפה תכתוב עם כחלה וגו' טרפה תכתוב דת תיהי תכתוב דהיה תחת השמש לכורכין תתקריית לי' טרפה תכתוב עם כחלה ויהי ושמירת עמהון דיסרחל דאיתון כחלה דלילי' לכל תושבחתא יתיר לרחלי שמש לאיתון דוכו לאתחברת כשושנת ולאתקשרת כי דהת לאחיד כ בגילגלת דחיי ואתון דאחיד ביה לאחיד דהלי עלמת באיתון ונהיתי דעלמת דאתי ודת הות תכתיב ויתרון דעת התכמה בעליה מלי ויתרון דעת דת לילה דחיי יתרון דילי' מהו התכמה ודלי דהת תורה מתכוה עלאה כפקלה ע"ל דף י' ע"ב וע"ג ותבון זה פסוד) וכנ"כ יתרון דעת התכמה דתיתן לאתרשת לילה ולאתקטפ לכל סטרין לכל אתון דאחידן בהלי לילה ע"ל דף ע"ז ע"ב וקב"ה כד ברת לי לבר כם שדר כי כל דיוקנין דדוין עלאין וכו' ע"ם לילה ישעה חדם עמון מרכבה לאילנא דחיי) וע"ד שלמה מלכת לת ת לשתת פשוט אלת בהכו' דרגת דילי' דאתמין ידע כלא והוא אתר עזר דלילי' תחת השמש (כי שלמה לאחיד בסוד מלכות) ואלין אתון דקיקין דאשתלי בלוריית ונידבין חוריחי דעלמא קדישא ואתיתין עלאין ונגיזין דלוריית דאתיהב כי ישרים דרכי יי ע"כ ובס' בהעלתך ע' רפ"ח ו"ל בהעלתך ת הנרות אלין נוגיזין עלאין דכלהו נהירין בחדא מן שמשא ע"כ ובוהר הנדפס אחתם בס' פנחס ע' תי"ל ובוהר ישן ע' תע"ח וביום הכפורים רבי אבא אתר יום הכפורים תע"ב לונין בכוריס עלאין דלוריית הה"ד רחשית בכורי חדמתך תביא בית יי אלהיך אתר דעיל מהיומ' כנוכא דכבודי לאתמון תוך הכי אתקריית פירות בכורים דפירות דילילין ככבורה בתחלה הכי ישראל קדמונים ובכוריס לקב"ה מכל אומין דעלמין הה"ד קדש ישראל ליי' רחשית תבואתו' וכנ"ד אומין עמ"ו דתתיר כהון ויכלו ת ישראל בכל פה יחשבו רשע תבא עליהם תוך הכי ' דכלילו שית טטירהן ויהיו כן י"ה אתקדי בכור וכל שבעין דנקדין מיכי דכהון רחשון אתקריאו (כנוכא דת בעורת מוכיח)

בכוריס ויהיו בכר מחיונין בכוריס עלאין ובהון נקיק מעדן ודת לילה דאורייתא חדת אלי אל וכד נקיק נקיק כל דין דאורייתא ובנין דחיהו לילה דחיי אורייתא חדת היה למחזיקים בה ובקודין

דילה דאיון לחיהו דחילין לחטרוכו לאורייתא וכו' ע"כ ובוה תבין מלת דאל' בשם אומרת דת ב"ר ת"ת נ"ר ומזון ונשמרב הין מזונין דברי רבי

ר' שמעון בר"ם אומר אלף נפלו ורבוא ע"ט מן דל נער מצנורה מה מזונה ומה נשמרב ומה נוצץ ומדלין מדלתיהם מה מזונה ומה נשמרב אלף נפלו

שורה ל"ט בביאור פסוק והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי
את האבן מעבל מי הבשר :

תיאור ע' איתא כפ' שופטים לזין בשריכה לבשרכל עניים לחלקלקת בהון
שופטים ע' מורח וכלה חיכו נוסף דאיכו בן וחבריס דיליה עניים
תקנו לחוקקת בהון תשת דאיכו כה עשה בכל אדה לאיקדת לבשרכל בשבילת
עלאה בעין דאיכו תשתד' וכבל עניים דאיכו בן כל עבשת ובעשת כה עשה
באילכלת דהיי בעשים באיכריס דיליי כה כל עבשת ובעשת
בדמ"ח מקולין דילי' כד לאיזין כי' תשלוויהו יתקיים ויהיה הבשה בעשר
בלא והסכה לאיכו לוכל ושמאל בכא וכל מאכן דיליה לאיזין קונין
לאיקדקו דל לאחי ליה קש" אשר בזוכה קדישת ולאי שמאל
לוכן עניים ובישים כלוהייתא בנין דאיכו בלא דהדיוטת ליה לוכן
כדקל חוי למשבד בהון בעשת מיד לאיכת כתת עלייהו באיכו בעיבך
כאת עלייהו לוכלא דהי ואמר מלוכו כה יי" ולאיכיד בהון לוכן
ולוכן בעלאה לאיקדקו בהמות כה ולא לוכו לאיכו דאמר בכיל ולא לא
תיבה עברי יעקב ולא תת יבראל כי לאך לוכו ע"כ ע"ל דף י"ג ע"ב

מאמר תרומה מה שהתרכתי בביאור מאחר תרומה בשורה ך' עד קוף ע' וע"ד
ע' רנ"ה נס דף ע' ב"ג כי גר מצה ה"ג ואת דשמור ותזכם לוכר רוח דזכור
ודרך חיים תוכחת מוסר לוכן נוכן ונוכמן דאורייתא וכלא רוח דהאי
דמיתמנעת ולאכריך דל לבל לעשוי רוח דכלא כדקל יאות ועל רוח
לוכר דלילוך ובכיר להאי כר כתיב בי לאהרן בהעלותך את הנרות בנין
דהוה לאי מכוונת דהאי לוכר . לוכר דל כתיב בי יקי לוכר וכו' ע"ל דף
כ"ו ע"א ונכ דף קס"ב ע"א וע"ב בלאכיות הכרי לבלאי עשייכי לבמר
זה ונכה מיתי בזוכת חלם ס' ל"ח דף י"ו לבל מלאכה בסתר הכתוב כי סרס
יוצא חלם ס' הקליפות הוא מהמנין תכיתין שבחשבון הפשוטים הטוב בגלוי ובחשבון
כ"ח דף י"ו מחלוקת לכוהר בעוך הבקדוש לוכלי שבכיתין לוכן בע בעולם רק בכל טוב
ונוכן כאן בחיבור ולא שכר ולא עונש לכל עתה שים בע בטוב בתוך
הקליפות בסוד נהירו דקיק והוא שידי בלאך שבחבק לבשרי הכלים
יש עונג להשפע האוריך בתיבות הכתים מאותו כלאך בעל שבלה ל
להוסיף חיות על הקליפות וים שכר לבדיק התפלה בתיבות הטובים
מאותו לאור שבתוך מחנן תבירון לאתפלה למקומו והקליפות עומן
הן הנשמות התלקות לחושך והוא טעם הפסוק שלאור מחזיק בידיים
תתפסם כי הקליפה מקפה הולת שהיא מעכב לאור משתם מהכפה למקום
ככודו וכן הדומעת למעלה הנה היא בלאו בחורות עולם שהם כלאן
נדולה נבדוה ממנין תבירון ואת לאמרו בידיים תתפסם שהוא תופס
מקום להוסיף כח ותתפשט בהשל למעלה והבך רומה כי ר"ת של תתלת
הפסוק שב"ת שהוא תיקון האחיתי לכל השביעי' לפיכך שהם
בשבת מדקה לעניים כי' שהם אחד לאחרכו למעלה שהוא תואר לו"ת
הכולל ונקודו בכל מקום (שבחשבון בפסוק לך יי' הגדולה ונו' הכה
הוא כאחר מתעלה למוד שבת (בסוד יי' מלך נאות) מדקה נדולה
היא למנין תבירון שהם עניים לפי מקומן ושעתן וכוואר ס' בלאחית
לאחרו שעל הכוור שהוא בתדקה בדרך תענין ו'כלילי שבת לעיים בו בליל
כיום יהיה מיהי ש"ך יבדל לבשרי התיבה להחיותו תענין ו' וכו' ונדול
בכודו על שבת כי כו בעודו בטול שמחית זו ומעשית (והוא תענין
מה דאיו'בסידור האר"י ו"ל בכל ערב שבת שבת יאהר לעשות כל קודי עבדים
מהבית כדי לנרום הקליפות הנקר' מחשית בידים וכו' ע"פ ע"כ ולבל"
ג"ם) וידעו כי השביעית כולן נימכו בתחיני' מו' מלכין קדמחין
שהן תחלה לבחי' המן בעליונים כדכתיב כי שחל נח ליומים הראשוני'
ולמעלה מהם תכמה וכינה שהיולה תורה עליהם ואחי' שמשונים יום
יום בסוד יומו של הק"ב שהוא לילך שהם הרי מלכים שנה קדש תור' לעולם
(נגד תכמה וכינה) ושם סדר ומנים המיוחדים ע"פ מתורה בלי
ספק כי מחנם אין לבחר שום יחום כם כחי' המן להעלותו והוא
טעם הרחשית כמו שאומר הוא שהר חיכון חלק בלכל של אחריו ופרטו
של יום הראשון מתפיל משאומר יהי אור ע"כ ופי' כי הקדימה לשל דף
כ"ל ע"א מהריכו' כי אות' בפ' בראשית ע"ש ט"ו ל"ל ר' יוסי שהל האי כ
בפתחי ע"ש ט"ו שבת יום בראשית דקאי תניון אתן לוכון וכו' ע"ל דף קט"ו ע"ב
בשורה י"ג ושם פ' כשורה מקיים וע"ד בראשית כ' בראשית היה תכמה
ובינה וכו' ועל דל"ת בראשית דקאי לאקרי בראשית דהל כתרת עלאה שמיולת
חיהו ועל דלת עייל בראשית דקאי לאקרי בראשית ע"ב ע"ל דף ע"ב
ודף ל"ג ע"ב בשופו והנה הקדימה דעל רוח דהאי לאור כתיב ביום
בראשית כהעלותך את הנרות וכו' והקדימה כי שתן הוא סוד תכמה ח"ב
כל סוד הכ"ל בראשית בסוד התורה שתיל של ו' קנים לרמוז על סוד
השביעית הכ"ל ואחלוקת בשתן ועת כי כתן הוא התחלת נלוי הפשפי
בסוד הכ"ל בראשית והם נעשה ע"י כתן וכל"ל ודף י"ג ע"ד סוד כ"ו

לג שניות כתתר דיקניית וכנ"ל בשני בר מם לפרסת על שתורי' חד
בשתת לו יעיר וכו' כיון דתמרה לון לפשתת כל בהיות כי שם יפשוך
שמן תמר ודלי היה ברכתת שלשיות בהלי דכתיב טוב שם משמן טוב
דשמת קדישת משמן נפק לשלמלקת כוונין קדישין מלי שמן דת חכמה
כתוד"ת ונכר יונת מעדן לפשקות את הנן ע"כ וכפ"ת אחזינו ע"פ"כ
מלן הוא עדן דת חכמ"ה עלאה ודת לפשקות את הנדת הוא ו וכו' והשתת
נהר דנעיך וכפיק לקדי עלמות דלתי תדיר ולת פשיק ודלי הוא ט
עדינה דפדיקות לוכלה לתלי עלמת דתי דתשקי תדיר לנפתת דעדן
דלת פשיק עלי' כתיב וכמוניה מים אחר לת יכזבו מימיו ושתה עלמת
דלתי אתברי בי' ע"כ ומוכן הוא לפ"ש ושת דמדייק מלן הוא עדן
דת חכמה עלאה ודת לפשקות את הנן דת הוא ו' וכו' כי ע"ל דף
י"ב פשורב ל"ג וכו' אמינת שם ו"ל ונהר דת עמודת דלמנעיתת
יונת מעדן מביאם לפשקות את הנן דת שביעתת ע"כ ולזה מדייק מלן
הוא עדן דת חכמה עלאה וכו' ובפ"ת תרומה ע' רמ"ו כי נר שמוש
תרומת דשרגת דת שרגא כוונית דוד דלזהו נר תקונת דתורייתת
דפב"ם (היינו מלכות וכנ"ל) דתצטרך לאתתקנת תדיר ולזהו
לת נקרת מלת מנו תורה שבעתה (היינו תשרית ישרתל וע"ל דף י
ע"ב ועי"ש ותרתה פלתי') נם דף כ"ו ע"ב כי נר מצוה ותורי נר דת נר
דלזהו מצוה בשעון וכלון כי (ע"ל דף קי"ג ע"ד בשיעור מצוה בלשה
כוכבים דרכים וכו' כלזהו כתורייתת נוהגין וכלן כתורייתת לאתתרת
דת"ג דכתיב לת כלן כתורייתת נוהגין וכלן כתורייתת לאתתרת
להלזי נר וכו' ומפיוס שם הלי רבינו ו"ל כי נר מצוה אלזי לקרי נר שלת
כד שקבלת מבן תרין דרועין דמ"ח שייפין עלמין דלזהו דרועת ל
לגדייהו תרין דרועין דלזה כדין לתקבלה תרין דרועין דהנו ולקרי נר
ותורה אור דקל נהיר לשהות נר ולדליק שיהא מצוי דאור קדמאה
דלזהו שיהא דלת לזורייתת מהנות בטרת דשיהא לתייהבת לקבל נב
דלתקבלה כי שמלת הלת כדין לזהו שלשיות דכלא ע"כ וכפי ע"ל דף
ק"ח ע"א בסורב ב' ו"ל כשמקבלו מקבלו כפתי ידיו ולת"ב כותן ליתין
וכו' לפם קניהו לשלת כל חיבו דלשתכח מצוי' דשמלת לת משתכח שלת
כוונת דשיהא לתתכת לתתכת בהלי ע"כ וכו' ע"ש וכפ"ת ולזהי ע"פקי"ד ת"ת
בלתעריות דלתתת לתתבי בשלת ולתתעריות דלעילת ס"כ לשלת
מכי' עד דשהי לתתעריות דתנת לתתת דכתי בוכיות לשלת ע"כ וכפ"ת לך לך
ובלתעריות דתנת לתתת לתתבי בוכיות לשלת ע"כ וכפ"ת לך לך ע"ל רמ"נ
ר' יהודה פתח לכי לחודי ועלי תסוקתו הת תוקסוס ד
דלתתעריות לתתת לתתכת לתתעריות דלעילת עד לתתבת לתתת
וברכלין דלעילת לת משתכחי תלת כד משתכחן ברכלין לתתת (כ"ת
שלת בשם דאיתת כי יש לך בבית דאת ברכלין דלעילת לת שריין על פתור'
דקבי' ולת בתתר דיקן מה כתיב ותתחר חין לשפחתך כל כי שם משמן
שמן מה כי שם משמן שלת לשהר שיעורת דהלי משתח לתו היהו שלת כדי
משיחת מנצע ושיחת ח"ל כשחיתכי דאת לת ידעבת סיתך ישראן ברכלין
דלעילת בדוכתת דיקניית חבל השתת דאית לך שמן דת הוא תתר
דשתכת כי ברכלין (והת דכתב בוכיות קדישת בתוך ספר הקדוש הוא
דאלי משתח לתו היהו תלת כדי משיחת לנצע ושיחת ע"ל דף ק' ע"ב
שעתידי לפכריסם נזיר היך עם כל התנצעות . והנה לנצע ושיחת הוא
יו"ד ה"י ו"ו ה"י שהוה מכתה . ומקדמינן לעיל ואלי שמן דת חכמה
ות"ב מוד זה בת להשתיעינו לכך אחר כשחתיכי) מכלן דכתיב כשמן
הטוב ונו' ומוש מה כתיב כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם
ובאתר דת שרלן ברכלין ת"ת משתעריות דלהלי שמן לעילת קלים
לשרקת על דוד ושלמה לשתברכת על בנוי מכלן דכתיב ויעמוד
השמן כתיב הכא ויעמוד וכתיב התם סוסים ורכב עומד לכם עמד'
וכו' ת"ח מה כתיב הכי לדודי ועלי תסוקתו הכי לדודי בקדושתת
ולבתר ועלי תסוקתו ע"כ . והנה לפי זה החיבור הוא דוקא
להדליק כר מבוכה בשמן זית והת דרוכן ככולן מדליקין בשעור ע"ל
דף ט"ו סוף ע"ב מה שהרכתי בביאור מ"ם ויחי ע' תקפ"ב בהשוה
ושעשה תרי נאלי דהבלקי קפטירא (היינו שעוה) מעלוי דכתפין
וכו' והוה כי שעוה מרומז נם על מלכות והכלל כי הקדימו מה לתי'
כפ' יתרו ע' קס"ו לפם קניהו ולהרכת יתים כתיב דכתיב תקח לך
ברזסותת דבר נם לשיהו ולי לזמנין ליה עובדת ויכון ביה וכלה לשיהו
ואע"נ דלת מבנין ביה וכלה לשיהו דשביד קדושת דמדים לכל לת ת
לתתקבלות מלן דשביד רעותת לפתת ויכון ביה כרעותת דלפתקבלות
ביקרת דמדייה למלן דלת ידע לשיסב סברת דהת כרעותת תלית
מלה לפתה וכשובדת דלתתת לפתה לפתלק עובדת דלעילת .

מאמר פ' ויחי ע' תקכ"ב

תרומה ע' תנב

מאמר פ' ע' תקפ"ב

מאמר פ' ויחי ע' תקי"ד

מאמר פ' ויחי ע' תקי"ד

מאמר פ' ע' קס"ו

מ"פ פנחס ע' תס"ח

מכוונין בתורתינו הקדושה ובכ"ף תתקדי יוסף שרש עם הלוקיח
לי. עד ולא לעגנת תמרי מתרגמינן אם הרב דומה למלאך ה'צבאות
תורה יבקשו מפיהו ע"כ וכו' ע"ש. ובפ' כי תצא ע' תקל"ה ותקל"ו
מכוין נ"כ מזה. ובפ' בראשית ע' קל"ו והא כמה שרבוכין לומן
ביומן בתקדימיות בעירין ומיון לכל חיל שרבוכות מסטר דרום ונחית
שרבוכיה מסטר דע' לומן דדמו לחיומן וכעירן דחקלא ונחית שרבוכיה
דמדין ומיון ולילין וכלא מעורבין כישראל וכו' ע"ל דף ח' ע"ד
בתריכו' ופס מכולהו נ"כ מתחר כ"ל כפורה כ"ה וכו' ע"ש ויקחאר פס
וכלא פיחל ואוי ככרין שבשוק זה הוא אבדו ואבדיהם לחתר חיי מוסכי
העון בחבלי שוא לחיות כפ' בראשית ע' ר"ה הוי מוסכי העון בחבל
השוא העון דת לכוזרת ובעבות העבלה חשוכה לת בוקר לחקרי חטת'
ע"כ ואיתיא בראשית חכמה הובל כפורה ל"ה דף ל"ד בעזרת האדם
עתה המקנה בשבועות שבתשמה בחטת לת"ר וכתיב בשיני שהוא
דבר מועט בעיני הש"י הרבה הוא אלוה כי בעזרת היזוה בשבועות
מיעורר מדרש הרוחניות לתעבלה והנה הרוחניות למעבלה יהין לה שיעור
וקן ולבן קלחר מקדשן לותו הרבה וכיוצא כזה בי' בעל חוב' לבעלות
לכל יחיעט בעיניך סוס טובה בתעשה בשוא לעבלי בלבה הו בירחי' כי
המעט ממך רב הוא לנלו. וכן בשבין העבירות הכר לוס קלי' בתעתק
השתא בלרן שיעור ל' לחד בתעתיק בעלב חילין הרבה. וכזה בכח לחל
צריך הש"י לתת שכרו לאדם ע"י חמיסים על כל מצוה שלף שפי מלאכים
כדאי' הרשב"י בהילכו' הקדושים הטעם הוא כי יתעוכן לחור העליון
מרוחניות לותו המצוה ע"י כל לותם הכלים קטנים ור"ת די אומרים
מלאך"ת והשיב כי אי אפשר לחור העליון שיתעוכן בתלתך ח' שבמצות
המלאך נדול ברוחניות המצוה כרקמה. ולין זו הכוונה שלי שיתעוכן
לחור בכלים שתתהנה פרס הנשמה ור"ת ים מלאך ת' שבו עיקר חור
המצוה ותתיעו כחה שנים מקבלים שהר הכעוני' לחור. ומזה בכח
לכבי' עניו השומע' כי בעבור אדם על מצוה ת' שתורתינו הקדושה
כלילת חלב ודם וכיוצא הרי הדבר הזה לאטה הוא נשתי ונדאי לעיכר
עליו דבר מועט לחשוב לחשבלה היא טוחת כלי שיעור כי כפי עליית
רוחניות המצוה כן הוא שיעור ירידת השומע' בכחה מלאכי אכלה ולזה
פי' כחה חבילי טהירין לחדין בשמחתה ובן נאמן נרדיני ניחוחין
כי יעטרך השומע' הנדולה שהוא עניו הדין הנדול להתחלק ע"י כל ל' (ת'
לותם הכתות לדון את הנשמה כדי שתכלה לקבל עונשה ע"י כל ל' (ת'
ממנו בזה הטעם להתדיק לאדם שהרב שהוא רחוק שלא יבא
לפי' לידי סונא מבני נמות החטא והשומע שבו ע"כ וזהו פי' הוי מוסכי
העון בחבלי השוא ובעבותת העבלה חשוקה וכו' רש"י בתחלה הם
מביאין לותם עליהם ע"י מכלים שהיו על כלום בשבותת העבלה
חבל עבה המקשרים בו כרה לחתריסה ע"כ: רק יש ליתן טעם למה
הוצ"ל כשור כיותר בימי חנוכה הלא ודאי יש בעו"ה קהלות הרבה
עושין כל ימות השנה בשכי ופקי לטחת עשתם בטוחת' ור' של ל' לבות
נוקין ונעשים להם היתר ומכניסים את עניין בראשית בחול וכ"ל הלא
כבר הזהירנו ע"ז ח"פ כי תבא ע' שכ"ו ע"פ עיני ה' בל נדיקי' ז"ל ת"ח
כל ליזון כי יין דעלמא כלה אשתומדינן לשילה בין לשט' יכין לשבוע
לא ליזון לשטר קדוש לשתומדינן לשילה בין לשט' לא ליזון לשטר
קדוש לשתנות' רשט' דקדושה ב"ה לית יקרב לנבי לעלמין וכו' ומוכן
תעצמו כיון שמרגיל עצמו בשט' משלשה הב"ל לזו כל תפלתו ותורתו
בכל הולך לקליפה והוא בכלל י"ח מרומים כנ"ל רק למה הטוחת' יותר
ביומי חג"ו כ"ה כי לוחת בכתבי האר"י ז"ל שמוקה יומי חמוכה לזיהו
מקבלת אור החדש וכו' וביאן אשר לית תיקון אור החדש בעניין
נהבך עלי למשחית (ע"ל דף ל' ע"ב בתרי"ט בעניין כשור
הוה) לכן מקבלת היא החדש דרך הנמה לחכל מתתיה כה"ב תיקון החדש
בשו חס' יהיה ולבן אנו אומרי' על הנסים בשרבת מודים בשנוי כשנוי
ע"כ. והה כי לכך מצות נר חנוכה בשקוף השחלב שהוא כשנוי
החדש. ובזה תבין עצת הרשב"ם שחלב שהוא דוקא להתעסק בד'
תבות מקרן. כי לזיתא כפ' משפטים ע' קל"ח ז"ל כתיב וירח כי לא
יוכל לו ונעב בכף ירכיהו והחדש ירך הוא מיעקב והה' ירך הוא בלשון
דילי' עד דאתי שמש אתי בלשון תשלומין' נכוח' כי לזיא שמש
נטיל החדש ירך וכו'. ירך דקתרין בני לזיתקיבו לון ישראל בהחדש
ירך מדכתי' והה רגיו חלה וכו' וע"ל פילה דקא תשתכחו רזיכין דילי' לרבנן לזיהו
דאמרי' דרבנן תדיר ליכרכו דלהון ולמנין דלהון ואלין תרין
מלין דם"ל הוו וכלל דת כנגן דבעל מיהיה לית להו פלה אלא לרבנן
ובנ"כ הכי אתני דרבנן דקא כלו מחמרי דלהון ובני ברכי דשלמי

מכוונין שוא ודאי ומדלהון הוו ומכוון כשלי עילה ומשה דהוו מכוונין
בעלן לרבנן דאיתון כלהו דיוסב לומלים וע"ד לית שילה פלא עלה
ולית פלה בלא דיוכל ובלא תב לאתרייס ע"כ. לכך בחמוכה דיתקן
החור אחר היה לומו ובישלו מן הרחש הב"ל ולכך עושה כל הפעולות
שיתעסקו בד' לבות מקרן כאחי לבות השומחה ומקייימי' יומם
ולילה לת יסבתו ומקבלי עליהם ל"ת לתורי' ובכללן לחרור יהיו נס הם
רחה תרלה מה לחיתא כנגד' מסבת מכחות ב' סתי בלחם דף כ"ט ו"ל נ"ר מסבת
שחיל בן דמ' בן לחתות שב ר' ישמעאל כגון לחי שלמדתי כל התורה מכחות בפ'
ופלה מהו שלמד חכמה יונית קרא עליו המקרא הזה לת יחיש ספר שתי הלחם
התורה הזה מיוך והגית בו יומם ולילה לת ובדוק לחה שעה שלימו דף כ"ט
לת מן היום ולת מן הלילה ע"כ: ולזיתא כמ"ש ס' קדוש ח' שלי' רבי מ"ח קדש ע'
לחלמוד הזה קלוים קלוים דר"ש לתהה ח"ל כתיב דלה חיים עם לחזה שלח
חשר לכבת לת הוא רוח דבעי בר בם לחלכלה יודע יום בלילה ומדע
לת בלת לת לוא בלילה וכעי בר בם לחלכלה יודע יום בלילה ומדע
לילה כיום ולת הוא רלה חיים עם לחזה חשר לכבת לת הוא ובשלמך חשר
חתה עתל תת השתם כתה לחמר בכל דרכך דעהו והוא יישר
לחרחותיך: ולת חוי כל מלוי דשלמה מלכת כלהו בתיימין
לנו בחכמתת והבי קלחי לתת חזון דהותרה ברציעה כתה דכתיב
בתריה כל חשר תעשה יקך לעשות בכחך עשה וכי שלמה לחכמתת
עליה כיה יתיר על כל בני עלמת לחמר הכי חלת כל מלוי דשלמה
מלכת על כלה בחכמתת לתמרו. לת חוי כל חשר תעשה
יקך לעשות בכחך עשה דת הוא דבעי בר בם לחלכלה שיחלה ב
ביומיה וכל מה דהוא עביד מיבעי ליה דלת יהון חלת כלילן ב
ביומיה וכו'. כד"ת ומיקך ב' כלחדי בכח (עיין לעיל דף ע"ו ע"ב
בסורה כ"ב ושם כתבתי טעם לזה. ובלון דבר בם יהדר כל
עובדוהי לבטר דיומיה ויבליל שומלה ביומיה (כי חו מכניע
הסטרת לחדת ומקיים לחכמה תת ב' חלהיך בכל לבבך בשני יוסיך
ביער טוב ובוצר הרע) כדין קב"ה שלחי בנויה בהלי עלמת
ויכניס ליה לנביה להזות עלמת דלתי ולת יוחת בר בם בשמחת
דלתי בהזות עלמת כדין לתבע מן מלכת רחמי ולזותיה קלוש.
חלת כי לין מעשה וחשבון ודעת וחכמה כתה דיסתלק בר בם ת
מחלי עלמת. חלת חי בר בם דמלכת קדישת
יכניס ליה להזות עלמת ויתן ליה חולקת לעלמת דלתי ישתדל
בהלי עלמת למלכלה עובדוי ביומיה מכל עובדוי יכון לעלמת
הקדוש ברוך הוא דהת לכתב כד יתכנסי מלחי עלמת לתתיבת
בדינת תקיפת בדינת דניכנס לית תמן עישת ויחלה ומכלתנו ל
למחתוכת מן דינת עד כלן: והכי מסיים שם דכתיב לילית
ולילית עד לת יסבב ועד לת נלים בעי בר בם לשעבד תוסבת
מעובדוי דעבד כל הזות יחת ויתיב מכיזו ויבעי עלייהו רחמי
וכו'. ובלח חילקהון דנדיקי' בבלי עלמת ובעלמת דלתי
עלייהו כתיב לך נדיקים יודו לשמך יסבו ישרים את פניך עד כלן
וכו' ע"כ:

לזה חוטל על כל מי שביזו למחות שיחה בחכמות ושמחות
שלח יעשה כן כישראל: ודאי לזיתא כמ"ש בתלתך פרשת ס"מ בתעלתך
בתעלתך ע' רל"ה זה לשונו. רבי חבת הוה יתיב לזיליה חד ע' רל"ה
ולעני בתורייתא והוו עתיד רבי יוסי ורבי חזקי. חמר רבי יוסי
כמה לזיטון כבי נשת תקיפי לבת דלת מזכיתי בחלי דהזות עלמת
כלום. חמר רבי חבת כיצד לבת בישת לבת דלחדת בכל שייפי נוקת
קל עביד לון. כתת וחמר יי רעה חשר לחיתי תתת השתם
ורבה היא על האדם: יי רעה חשר לחיתי תתת השתם ורבה היא
על האדם. דת לזיטי תוקפת בישת לבת דבעי לשלמתה בחלי
דהלי עלמת ללת תשנחת בחלי דהזות עלמת ידיי. חתתי לזיטי
רעה קרת בתייה לוכת דבתיב לזיס חשר יתן לו בלהים עשר
ונו' הלי קרת קרת קרת כיון דכתיב ולזיטו מסר לבבשו לזיטו חשר
יתחוה. חתתי ולת ישלטנו בלהים לזכול מחמו דהת לזיטו
חסר לבבשו כלום. חלת רוח לזיטו וכל מלוי דשלמה מלכת
מתלבשן לזיטון בחלין לחתבנין וכו'. תת חוי וכו' הלי קרת
הכי קלחמר דבר בם לחזל בהלי עלמת ויהיה ליה קב"ה עוזרתה.
בנין דיוסב ביה לעלמת דלתי ויתפלר בעבי קדן. חלי קדן הזות
דלתי קיים (ליזטו מלכות כנ"ל וכת לו קדן דדומית מולחית.
דלתי חתר לתתנדרת ביה בשמחת. כנ"כ

בנ"כ בעי לאשתדרא אתפרים להאי קרן ויקבל ליה בתר דיפוק מהאי עלמא בגין דסהדוה קרן הוא לילה דסהדוה עלמא ולא קיימא בהאי עלמא אלא סהדוה ליה דיפוק וכו' ואתן דסחיב נשמיה ואתמסר בתר נישיניה ולית מאי מסר לבעשה ולנשמה דסהדוה עלמא כלום וכו' כדין ולא יצלינהו אתלהיהם לאכוף מאנו ולמוכי בסהדוה עותרת ולדלי לים תחר יהכלכו כד"א רשע יכין ונדיק ילבש בנ"כ בעי בר נש למוכי בסהדוה דיסיב ליה קב"ה לסהדוה עלמא אכיל מיכיה בהאי עלמא ושתאר לנפיש סהדוה קרן לעלמא אחרא למהוי נהירין בגוונהון דחיי ע"כ : ותנו סב כרם היה לידידי בקרן בן שמן כי כרם יהוה צבאות הכי כרם ישראל לה"ד ותם דבוקים בשכינה הקדוש כרם ותסם קניניו כפ' לך לך ע"כ רכ"ו כרם היה לידידי בקרן בן שמן ותסתמן בגויל משחה ויהו בגויל ונפיק ואדליק ביסיון עד דכשאול ליה ובכים ליה ההיו קרן ולא תקרי קרן היובל ובנ"כ ליה ת"ם ע"ב מיכותיה דאלכותיה אלא בקרנו וע"ד תתמך מלכותא דדוד ולתתמחת בקרנו ותתחזיר כיה ויעוקנו ויסקלנו אתצדי מיניה ומחולקו כל זיונין כרביון כל זיונין תריסין כל זיונין תתלין והוא כשיב ליה להאי כרם לחולקו' דכתיב כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו וכו' ואלכא דכל עמין עבד לון קב"ה ממנן שלטנין ידיעין כמה דתתמר ובלהו חולקי כתר אלהיהון כמה דכתיב כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו' ואנייהו אוזפיי דמין ואינהין קרבין נולי ומקלאי ואתקיפי ואתפרסן בכמה עובדין לבים ואתקבלו ב בחילהון לאכפאה לישראל וישראל ליית לון תוקפא ואזלו לנגחא לון בר כמיהון כדת תובלתא דליית ליה חילא ותוקפא חלא בסומיה ובסומיה אתבר כלא ועל דא תקרי ישראל תובלעת ע"כ וכי ע"פ : נס סם בסירוד הלר"ו ז"ל מיתורו אחד פ' התניד פטום הקטורת ו"ל וכי על ידי פטום הקטורת יתעלי י"ס דקדושה שכתוך קליפות נוגה ונעשו' לאחר כך תיקוני לתיקוני תלבות דעשי' וזה תבוין להסיר מיית החיצונים ולהמיתם ותבלבל הקדושה שניה למקומה : נס סם בפי' פטום הקטורת תבוין כי יש לזעיר אנפין מוחין דקטנות ומהם סורים הדיבים והם נ"ש מלאכי"ם ולכל מלאכי"ם ק"ך פרודי' הרי ש"ם מיבים ושורם ס' אותיות ני' שם"ה . נס סם (מעש"ן) לחלי' נייטו' שם"ה לך הנ' מביא יתיריס הס סוד הלבושים נה"י דכיה . ולכן היו מקריבין לאותם כי"ב ומשל מהם מלא חפניו כדי לקייס מהם דקה מן הדקה הכה הס סוד י"ם דמונם עם הקדושה המיחיס לאותם בסוד אור החקוף נמצא שהם י"ל נס רומיים לו' מלבים דמיתו' ול' לחוריים דחכמה ובינה הרי י"ל בחי' שבעלו בכוונה ויתעלה על ידי הקטורת (ול"ל טעם שהיו שוחקין דק עד מאוד ע"ל דק קס"ג ע"ג בסוד ג' לעניין המחקרות דיבים ותסם קניניו והנ' דיבים ש"ך וס"ר והם נותקים ע"י לשיטת שניים שהתפרדים אלו מאלו ומתפרקים וכו' ע"ם . ולסוד זה כתן סמיני הקטורת למתק הדיבים שב נ' מלאכי"ם ובנ"ל כי אז אין למחיה לכם"ח ומתבטלין כלן היו שוהקין דק מיטב למתק הדיבים כי אז אין למתק ולהפריד לבדורי דקיס עד מאוד למתק הדיבים כי אז אין לחויה לקטרת אחרת . ואחד כן סידרו תפלה של ת"כ אלהינ"ו ושם אותה זה לשומו תכוין להפלות נ"ר דעשי' החיצוני' שיהיה חיצונית לבניית מלבות דיבים וכו' . בצרף חיהו מקוין בכח דאשוה על ידו עולה בנח דעשי' פנימיותיו ומלבים לחיצונית תבד דעשיה אלו ואלו נשרפין בבית הדשן בבח שבי' עולה פנימיות סוד דעשי' ומלבים חיצונית נשרפיו דעשי' . הטולה קדם קדשים בבח זו על ידו תעלה פנימיות יסוד דעשי' ומלבים חיצונית ת"ת דעשי' . ובחי שלחי מזבר בבח זו על ידו עולה פנימי' קו ימין של מלבות דעשי' ומלבים חיצונית נצח דעשי' . התזויה ראיל מויר בבח זו עולה חיות הקליפות שעלו בפטום הקטורת ונעשו חיצוני' מלבות דעשי' ע"כ . כי אז נקדלו מתיס ע"ל דף ע"ו ע"כ ומסוד פטום הקטורת . ות"כ הוא והכל נעשה על ידי דבור והכוונה וכל כדי לבער קונים מן הכרם כי בריך מלהיהו שבראתו לכבודו וכתיב בראתיה בשביל ישראל שנקראו ראשית . אבל יש להתלמן בעד הרשעים הללו שהם אומרים שבחה ושבח כלה כת אל נכר ואות דמקח וכתם ושם שאור שבעיסה יתיר מעבדין בגלותא שרש כי לישראל מתורין דעש"ו ונעם עליהם נאמר וכתנור האפים הזה . ליה הוינא את ה' ירחיק מקשה הרשעים ויקוייס כהם ר"י פלייסי יחיו .

סלקא ודקה הקיסין וקיימין בתיבת דקטיעת ע"כ וכו' שהם יבין וישכיל כי נדול עומס מסאוה וישכיל בדעתו כי לחיתיו ובקודות אבד בתבשת שפתיו בעת התפלה ולחבר זה מוכיח לשומע ע"ל בהלכו ר"ה דף : והנה סהם קניניו בתפלת קדוש ס"ו בדבר תבונן כי ע"י תחידת ס' תיוד עולין נ"ר בחינית דעשי' ותלבושין כה"י דיוקיה ולזה בק"קרבן שוקרב העולה'כן עד"ז עולין כה"י דיוקי' ומלבושין חנ"ת וכן כולם עד היות נ"ר דתלת קדמאי מלבושין לת"ם (כי סהם קניניו בפ' תקודי ע' תפ"ו מ"פ תקוד ובדו'קרבנ'כד פליג כל'ותקע לת' בדת וכתי לת' כדין קיימין'כלהו ע' תפ"ו ותחשבה תתעטר בלין סוף הזה נסידו דכתיב מחשבה עלתה תלת ידע ליהי בה כלל תקדי לון דיוקי תחתה וקיימי וזכיה לתתן לכהיר ועל דת כלה קלוס וכתה חולקהון דזדיקי' בעלמת דין ובעלמת דחתי ע"כ : נחוור לדכתי תתי' ז"ל מן ת' בכי ישראל תכוין כי מן נ' ני' ת"ל דתל"י שבעשי' ובזה יבינו קלוסות העשי' שהם ע"ז נקדלו מן מלו עולם תמיד פוא"ם נ"ע (תל"ניתן) תחד בנבורת כדי להכניע כוח התולע הטמא התעטרו בכל בזקר (ות"ל בנ"א מ"פ ושלח ע' ת"נ ת"ת כל עמין עב"ו דשלמת יהיב לון קב"ה ממנן ע' ת"פ שלטנין ידיעין כמה דתתמר ובלהו חולקי כתר אלהיהון כמה דכתיב כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו' ואנייהו אוזפיי דמין ואינהין קרבין נולי ומקלאי ואתקיפי ואתפרסן בכמה עובדין לבים ואתקבלו ב בחילהון לאכפאה לישראל וישראל ליית לון תוקפא ואזלו לנגחא לון בר כמיהון כדת תובלתא דליית ליה חילא ותוקפא חלא בסומיה ובסומיה אתבר כלא ועל דא תקרי ישראל תובלעת ע"כ וכי ע"פ : נס סם בסירוד הלר"ו ז"ל מיתורו אחד פ' התניד פטום הקטורת ו"ל וכי על ידי פטום הקטורת יתעלי י"ס דקדושה שכתוך קליפות נוגה ונעשו' לאחר כך תיקוני לתיקוני תלבות דעשי' וזה תבוין להסיר מיית החיצונים ולהמיתם ותבלבל הקדושה שניה למקומה : נס סם בפי' פטום הקטורת תבוין כי יש לזעיר אנפין מוחין דקטנות ומהם סורים הדיבים והם נ"ש מלאכי"ם ולכל מלאכי"ם ק"ך פרודי' הרי ש"ם מיבים ושורם ס' אותיות ני' שם"ה . נס סם (מעש"ן) לחלי' נייטו' שם"ה לך הנ' מביא יתיריס הס סוד הלבושים נה"י דכיה . ולכן היו מקריבין לאותם כי"ב ומשל מהם מלא חפניו כדי לקייס מהם דקה מן הדקה הכה הס סוד י"ם דמונם עם הקדושה המיחיס לאותם בסוד אור החקוף נמצא שהם י"ל נס רומיים לו' מלבים דמיתו' ול' לחוריים דחכמה ובינה הרי י"ל בחי' שבעלו בכוונה ויתעלה על ידי הקטורת (ול"ל טעם שהיו שוחקין דק עד מאוד ע"ל דק קס"ג ע"ג בסוד ג' לעניין המחקרות דיבים ותסם קניניו והנ' דיבים ש"ך וס"ר והם נותקים ע"י לשיטת שניים שהתפרדים אלו מאלו ומתפרקים וכו' ע"ם . ולסוד זה כתן סמיני הקטורת למתק הדיבים שב נ' מלאכי"ם ובנ"ל כי אז אין למחיה לכם"ח ומתבטלין כלן היו שוהקין דק מיטב למתק הדיבים כי אז אין למתק ולהפריד לבדורי דקיס עד מאוד למתק הדיבים כי אז אין לחויה לקטרת אחרת . ואחד כן סידרו תפלה של ת"כ אלהינ"ו ושם אותה זה לשומו תכוין להפלות נ"ר דעשי' החיצוני' שיהיה חיצונית לבניית מלבות דיבים וכו' . בצרף חיהו מקוין בכח דאשוה על ידו עולה בנח דעשי' פנימיותיו ומלבים לחיצונית תבד דעשיה אלו ואלו נשרפין בבית הדשן בבח שבי' עולה פנימיות סוד דעשי' ומלבים חיצונית נשרפיו דעשי' . הטולה קדם קדשים בבח זו על ידו תעלה פנימיות יסוד דעשי' ומלבים חיצונית ת"ת דעשי' . ובחי שלחי מזבר בבח זו על ידו עולה פנימי' קו ימין של מלבות דעשי' ומלבים חיצונית נצח דעשי' . התזויה ראיל מויר בבח זו עולה חיות הקליפות שעלו בפטום הקטורת ונעשו חיצוני' מלבות דעשי' ע"כ . כי אז נקדלו מתיס ע"ל דף ע"ו ע"כ ומסוד פטום הקטורת . ות"כ הוא והכל נעשה על ידי דבור והכוונה וכל כדי לבער קונים מן הכרם כי בריך מלהיהו שבראתו לכבודו וכתיב בראתיה בשביל ישראל שנקראו ראשית . אבל יש להתלמן בעד הרשעים הללו שהם אומרים שבחה ושבח כלה כת אל נכר ואות דמקח וכתם ושם שאור שבעיסה יתיר מעבדין בגלותא שרש כי לישראל מתורין דעש"ו ונעם עליהם נאמר וכתנור האפים הזה . ליה הוינא את ה' ירחיק מקשה הרשעים ויקוייס כהם ר"י פלייסי יחיו .

ולית

מ"פ לך לך ע' רכ"ו

מ"פ נשא ע' רל"ג

מ"פ תולדות ע' שכ"ו

ולית טעם לפלונתא כ"ש סבר בכל יום פותח והולך וכ"ה סבר בכל יום מוסיף והולך ודלי לית לה כח ק"ח ע"כ ת"ר מנות חנוכה מהו כו' ויתיבו וכיוצא בו בכל לחד ולחד והתם דרין דף כ"ח ע"ב ת"ר מנות חנוכה מהו כו' ויתיבו וכיוצא בו בכל לחד ולחד והתם דרין מן המהדרין כ"ש תומרי יום ראשון מהדלוק ת' אכתן ותילך פותח ואזלך וכ"ה תומרים יום ראשון מהדלוק ת' אכתן ותילך מוסיף והולך וכו' . ודלי שם בגמרא לית טעם לפלוגתא ◦ לית בהם שיעורין דף י"ג ת"ר מבית שמאי שלשה סניס בהלקו כ"ש וכ"ה מהלל תומרי הלכה כמותו והלל תומרים הלכה כמותו כמה אינו יכול קול ולתר לכם חלו וחלו דברי חלה' חייס ון והלכה כבית הלל בכל מקום ודיבוך בנמ' וכו' מחכר דחלו וחלו דברי חלה' חייס הם מה ואו בית הלל מקבלי הלכה כמותן ומשכי מפני שנמחין הן ועלובין הן ע"כ . ופשה וכי כשכול שהן עלובין הן ישפקו הלכה כמותן ועוד קשה הלא לית לה כב"ש בהדה דף ט"ו בפלוגתת דר"ח ורבנן שתי' להם הן המתים יוכיחו ויהא בית הלל קול ולתר להם מה לכם תלל ר' שעור שהלכה כמותן בכל מקום שמח ר' יהושע על רבלין ולתר לית בשתים היה מתי לית בשתים ר"י וכמי' לית הלכה כמותן אלא מפני שבית שמאי קול ע"כ . ות"ב מתי הושיל שיהא בת קול שהלכה כבית הלל והלזו אם הקשו ר"ט כ"ב הלא שם נפל' בשתים שהכר מסיק לית בשתים שכבר כתבה תורה לחרי רבים להשות לתשוקי נבי ב"ש ה"ה קלתר בנמ' כ"ה רוכה דק דלי בשתים' יכמות דף י"ד תיכת ת"ר עשו ב"ש כדבריהם דבית ש"ה רוכה ולתיכת ת"ר לית עשו דכי מוקלין ביתר רוב ה"מ כי היכי דבדי ניהכו הכת ב"ש ויחדרי טפי ע"כ תית כ"י

מחלוקת הכת ◦ בילקוט חדש ערך בריתת עולם סי' ו' העולם נכרת בתשרי ושוה כי בתי חלה עלה במחשבה לברוא את העולם בניסן ובכמה דאיכא מהו תשרי לאתברא העולם הוא דין דאתי אתין ק"ש בתי' ואיתיים נירוח מהם לותיות של רחמים והם ח"ב נשל הקב"ה מן החותיות לכתרין שהם ת"ב ונתן לותיות למפרע שהם תשר ושיתף בהם כ' שמו של הקב"ה ובשבה בראשית ע"כ . לית בהכרי רו"ל כשעה חדש בתי מלכך בחכות העולם והם שתי' והלל כי אתי' כי' מנד הדין ולכך כי' שתי' ויחדרי טפי כי כל חידוש הוא מנד חיים שם התור ע"ל דף קנ"ב ע"ב ותוחדייתא לה אתיתי לי' וכו"ש ◦ וכב בראשית ע"ל מחלוקת מחלוקת בראשית ע"ל דלתת תקן בנוסח דלשלח ושליך ולא נחית ותתקיים בלתת יסוד מחלוקת דשתי' והלל וקב"ה תפרים כניסיו. ותסכים לן (הייטו בכ"ל יש בת קול ותחר לו ושן דברי שלהם חיים) ודלי הוא מחלוק לשם שתי' ושתים תפרים מחלוקת (כי הוא בסוד תשלית שבעולם ח"ם ותים) ועל מחלוקת דת לתקיים עלמית והלל וכו' . ובדוחו דת מחלוקת דשתי' והלל דתורה שבעל פה עלתת בסתיים (ס"ת בראשית) נבני תורה שבכתב והוו בקיומת שלים ע"כ . וכב"ל בדף קפ"ח ת"ר כי' כ"ש מנד נגודה וח"ב לפי דברי הוא תשר"ק לכל ל"ד ב"ה שהוא נגד חסד הם לותיות דדרישר תבר"ד ובחיות שרשה בקב"ה שתין עולם שתקיים לברת את העול' ע"פ מדה"ד הייטו דרך תשר"ק בירוף עשתם ת"ב דרך פשוטה שהם יוצא חסד ולכי זה יפת בת קול ותחר ולא ולא דבדי חלהים חיים כי הלא הקב"ה בירוף שבחים וכב"ל דק בחיות דכתיב ורב חסד ומשך כלפי חסד לכך נפסק הלכה כבית הלל ולכך קולתר תפכי שבחין הן הייטו סוד חסד ושם כן לדברי ב"ה הוא דרך ישר היינו ת"ב כשדרן חס כן בכל פעם מוסיף והולך מן ת' עד ת' לכל ב"ש שהוא מנד הדין ולותיות הם למשלש דרך תשר"ק ולותיות דרך תשר"ק הם פותח והולך לכך ב"ש סבר בכל יום פותח והולך וב"ה סבר כל יום מוסיף והולך ובספר שתיבר הנתון בעל נחלת בניימין בתשוה קט"ו דתקודם היה כתובה בשתים דרך תשר"ק ולמטה נמחת דרך תבר"ד כמבואר בניוכי בסוד תתכתך כתוכר תותם ותה"ט על מנה שבתורה כפובה למשלה תוסרין והללו מתירין בלבו מטהרין והללו שהללו תוסרין והללו מתירין בלבו מטמאין והללו וחלו דברי חלהים חיים דנחלת לשלה בשתים לומד הקדוש ברוך הוא דרך תור חזר סדר תשר"ק ולותנו דיבר דרך ת"ב ולכך שניהם דברי חלהים חיים דשניהם נדקו לחד מנד תור ישר ות' מנד תור חזר עד כאן ודפח"ת . ובהיות שכתבתי לעיל שהלך יעקב בשתיקות עם עשו שהוא סוד כחש לחתרן לחיות פסוקים בחתר פרשת תולדות ויהי כי זקן יצחק ויקרא את עשו כמו שנדול ולחתר הנה נתקוננתי לע' ידעתי יום מותי ועתה שא נא כליך וגו' . בעבור תברכך נפשי בטרם תמות ובקבה שמשית בדבר יצחק אל עשו בנו וגו' . ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו לאמר וגו' . ועתה בני שמע בקולי וגו' . ויצ יעקב אל יצחק אביו ויאמש ויגש לו ויאכל ויגש אליו וישק לו ויריח את ריח בגדיו וגו' . ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי לך יצחק אביו ועשו אחי יעקב בא מצידו וגו' ויאמר אליו אביו מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבא ואברכהו גם ברוך יהיה . והנה בא יעקב אחי בתרמה ויקח ברכתך . ויצ עשו את בכי קולו ויבך . ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משנך ארץ תהיה ומטל השמים מעל . ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך . ויש עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחי . ותגד רבקה לעשו בנה הגדול את דברי עשו בנו הקטן ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך . ועתה בני שמע בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה . וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך . עד אשר ישוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל גם שניכם יום אחד . ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים . ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצום ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען . קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך . ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים . ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך אשר נתן אלהים לאברהם . וישלח יצחק את יעקב ויבא פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו . ויקח יעקב את שתי בנות לבן ואת שתי השפחות ויתן ללאה בתו את זלפה שפחתו לרחל בתו את בלהה שפחתו . ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני . ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה . מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות . ויעש יעקב כן וימלא שבוע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה . ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה . ויהי כי ראה ה' כי שנואה לאה ויפתח את רחמה . ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה ה' בעניי כי עתה יאהבני אישי . ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע ה' כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון . ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי . ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את ה' על כן קרא שמו יהודה ותעמד מלדת . ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי . ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן . ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אני ממנה . ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב . ותהר בלהה שפחת רחל ותלד ליעקב בן . ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקולי ויתן לי בן על כן קרא שמו דן . ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד בן שני ליעקב . ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי . ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה . ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן . ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד . ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן שני . ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא שמו אשר . וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך . ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני . ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך . ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני . וישכב עמה בלילה ההוא . וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי . ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר . ותהר עוד לאה ותלד ליעקב בן ששי . ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא שמו זבולן . ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה . ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה . ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהי את חרפתי . ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף ה' לי בן אחר . ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי ולארצי . תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך . ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי וברכני ה' בגללך . ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה . ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי . כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך ה' אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי . ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה צאנך אשמר . אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה עקד בכשבים וטלוא בעזים והיה שכרי . וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד וטלוא בעזים עקד בכשבים גנוב הוא אתי . ויאמר לבן הן לו יהי כדברך . ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים את כל החום בכל לבן ובכל העזים נקדות וטלאות כל אשר לבן בו וידו בו וילך דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן יתר . ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבן מחשפת על המקלות אשר על אשר הצאן לשתות על נכח הצאן בבאן לשתות ויחמן בבאן לשתות . ויחמו הצאן אליו ותלדנה הצאן עקדים נקדים וטלואים . והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן ויתן לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן . והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את הפצלות לעיני הצאן ברהטים לחמן . ובהעטף הצאן לא ישים ויהי העטפים ללבן והמקשרות ליעקב . ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים . ויהי כאשר שמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה . ויאמר יעקב את פני לבן והנה אינו אתמול שלשום כאתמול שלשום . ויאמר ה' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך . וישלח יעקב ויקרא לרחל ולאה השדה אל צאנו . ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי אינני אתמול שלשום כאתמול שלשום . ואלהי אבי היה עמדי . ואתן כל כחי עבדתי את אביכן . ואביכן התל בי והחליף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים לו להרע עמדי . אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך ותלדנה כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה לך שכרך ותלדנה כל הצאן עקדים . ויצל אלהים את מקנה אביכן ויתן לי . ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים . ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני . ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך . אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת שם לי נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך . ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו . הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכל את כספנו . כי כל העשר אשר הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה . ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים . ויסע את כל מקנהו ואת כל רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען . ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה . ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד לו כי בורח הוא . ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד . ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב . ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אתו בהר הגלעד . ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע . ויבא לבן אחרי יעקב והוא נטה אהלו בהר ולבן נטה את אחיו בהר הגלעד . ויאמר לבן אל יעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות חרב . למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשירים בתף ובכנור . ולא נשקתני לבני ולבנותי עתה הסכלת עשות . יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע . ועתה הלוך הלכת כי נכסף נכספת לבית אביך למה גנבתי את אלהי . ויען יעקב ויאמר אל לבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמדי . עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך . ויעקב לא ידע כי רחל גנבתם . ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי השפחות ולא מצא . ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל . ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם . ויחש לבן את כל האהל ולא מצא . ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי . ויחפש ולא מצא את התרפים . ויחר ליעקב ויריב בלבן ויען יעקב ויאמר אל לבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי . כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו . זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי . טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה . הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני . זה לי עשרים שנה בבתיך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים . לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עני ואת יגיעי כפי ראה אלהים ויוכח אמש . ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא ולבנותי מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו . ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני וביניך . ויקח יעקב אבן וירימה מצבה . ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל . ויקראו לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד . ויאמר לבן הגל הזה עד ביני וביניך היום על כן קרא שמו גלעד . והמצפה אשר אמר הי' יצפה ביני וביניך כי נסתר אנחנו איש מרעהו . אם תענה את בנותי ואם תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני וביניך . ויאמר לבן אל יעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני וביניך . עד הגל הזה והמצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה . אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם . ויעקב נשבע בפחד אביו ויזבח זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם ויליני בהר . וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתם וילך וישב לבן למקומו . ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים . ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים . וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום . ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה . ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך . וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו . ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר עמו והצאן והבקר והגמלים לשני מחנות . ויאמר אם יבא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשארת לפליטה . ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק ה' האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך . קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות . הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבא והכני אם על בנים . ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב . ויהי שם בלילה ההוא ויקח משם את אשר עבר לו . ויעבר את מעבר יבק . ויקחם ויעבירם את הנחל ויעבר את אשר לו . ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר . וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו . ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני . ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב . ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל . וישאל יעקב והגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם . ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי . וזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו . על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה . וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש . ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות . ויעבר את הנחל ויעבר את אשר לו ויגש לפני אחיו ויקד ארצה שבע פעמים עד גשתו אל אחיו . וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צואריו וישקהו ויבכו . וישא עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך . ותגשנה השפחות הנה והילדיהן ותשתחוין . ותגש גם לאה וילדיה ותשתחוו ואחר נגש יוסף ורחל ותשתחוו . ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני . ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך . ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני . קח נא את ברכתי אשר הובא לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל . ויפצר בו ויקח . ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך . ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן . יעבר נא אדני לפני עבדו ואנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אבא אל אדני שעירה . ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני . וישב עשו ביום ההוא לדרכו שעירה . ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות . ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר . ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה . ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל :

לתרץ מדרש ילקוט ושם סימן י"ד שנאמר שובה שובה ישראל עד ה' אלהיך וגו' תחזירים ישראל אם תמו עונים תשובה מי מושיע עליהם וגו' והוא תמוה . נראה לענין דעתי כי לית מאמר ליתא בפרק המתפיין דף ט"ו וה לשונו על דעתך כי לית מאמר ואין מידך מכיל וגו' לחר רבה בריה ביקש לחזור לפרש את העולם ולא יכול מן הדין שאמר חסד דבנו של עולם ברחמיו ובחסדיו פרסותיו ם מדוקות ברחת נן עדן ברחת ניהכס ברחת נזדיקים ברחת רשעים מי מעכב על ידך ואתי מהדדו לו חבירו ברח הקדוש ברוך הוא בהדי רבי ישמעאל ופירש רש"י לכבוד שהשמים והארץ מדינו של הקדוש ברוך הוא לומר שהשמים הם כל העולם מדינו של הקדוש ברוך הוא ואין מידו מספקת לכל העולם ברחת נזדיקים על ידי הקדוש ברוך הוא שבראן יצר הרע ברחת נזדיקים על ידי יצר טוב ברחת רשעים על ידי יצר הרע . לפיכך אין מיכולן מידך . כי מי מעכב שהשמים הם החוטאים ע"כ .

דקשה ומאי קשה לרבה דקאתר ביקש לחזור לכסות את כל ה העולם מדינו של הקדוש ברוך הוא . תכל נראה לענין דעתי כי לית מאמר ליתא בפרק המתפיין דף ט"ו וה לשונו שהשמים והארץ מדינו של הקדוש ברוך הוא . תחר רבי חלבו בר רבי יצחק מלכן

מיכלן אחור הקב"ה והודה לתלויהו סב ותאמר הרעותני ופי' רבי תלוי נרשתני להם שברשתי יפ"ר ע"כ. ה"ב לכאי ומה התעוררות על היום הלא גם תלויהו דיבר והודה לו הקב"ה תחלב בלע"ד כי שם קאמר אחר רבי תחת כר תכיסה לתלמלת שלא מקרקות הללו נתעוררו ולעלותם של שנלאי ישראל תך דכתיב ואחר הרעותני ואח"כ הנה בחומל כיל אינור כן אתם בידי ופירש רבי תלמלת שלא מקרקות הללו שתעוררו שים ביד הקב"ה לתקן יצרנו ולהסביר יפ"ר מתנו נתעוררו רצלינו במשפט תבל עבשיו יש לנו פתחון פה שהוא נרם שברית בחירושי לנדות דודתי חין זה טענה לתירוצים במשפט שהרי כתנה הבירורים לחדם ובחירתו ברשתי יצ"הר ברשתי תורה תבלין דחל"כ הרי הותרה הרשעה וחין כאן עונש ושכר תבל בדי לזכות בתנה הבירורים לחדם שיבנת היפ"ר ויוכה ליום הדין שלח דה"ק דים לנו פתחון פה וטענה קצת במשפט שלא יתעוררו לנאחרי במשפט על שברית יפ"ר שנורם לנו עונות וחטאי ולחזו להיות זכין כדין ולח יתעוררו לנאחרי והיינו שהודה והסבי' לזה לדברי תלויהו שלח יתעוררו לנאחרי ע"י טענה וז"ש ר"ת קאמר שהעיד בעבדים כלפי מעלה טענה זו לזכות לחיותם שיהיו בטוחין לנאחרי מן הדין כיון דכיתן להם הבירורים היה להם לזכות את יצרן ע"כ. וחם כן שביר קאמר רבה כי יקשה לך התעוררות על היום לעתך כי לח תרשע הלח נם תלויהו דיבר כל"ל והסבים הקב"ה על ידו לזה קאמר רבה ביקש היום לבטוחי את העולם כולו מן הדין ולזה יש תעוררות על היום כי הח דהסבים הקב"ה היינו שלח יתעוררו לנאחרי במשפט תבל לח לבטוח לנאחרי תבל על היום קאמר ביקש לבטוח את כל העול כולו מן הדין וחם כן יש תעוררות על היום וזהו לבאר"ד פירש הסבוקי' שזכה ישראל עד ה' תלויך כי כשלח בעונין קחו עתכם דברים וזכו חל ה' ותוצרו תלין כל תבח עון עד כחן. דקשה אחי קאמ"קחו עתכם דברים היום דברים תבל הקדמונו כי תלינו הוחו דברים כלפי מעלה תבל דברים לבד היו טענה חמיתת לזה קאמר קחו מתכם דברים הכ"ל ונם זכו חל ה' וזה אחרו תלין כל תבח עון והנה אחיתה בגמ' דכתובות פרק נערה דף כ"ח ע"ב אחר חנוח שתחזור בתוכם ובוכה ברגון וכו' ובלינת דרבה אחיר רבח כל שתחלתה בתוכם וסופה ברגון אפילו היה תומרת הניחו לו.

שתלמלת לח מקרא לה היה זכותנו מומרת מ"ט יפ' תלבשה ופי' ברגש זה בתוכם ע"כ. חם כן לדברי רבה ע"י יפ"ר לח אקי שכופו ברגון מומרת והוח חוזל לבחוחו שפי' על דעתך כי לח תרשע שבקש חוזר לבטוח את כל העולם כולו מן הדין כי תנוים הם התוטים והנה אינה בגמ"ת שאחרו ישראל לשה שנרשה בעלה כלום יש זה על זה והשיב הקב"ה אינה סבר כריבות ומכוחר בדרי"ל שהקב"ה דיבה חותנו כלילו תנו ויקח חשתו ובשבלבו בין החומות ים לנו דין חשה השנויה מבעלה ואינה בכתובות דף כ"ו ה"ר וכרי בן הקנה המעון הזה לח זוה ידה תעוך ידי משנה שכשכנו נויס לירושלים עד שיגלו אחרו לו אין לחם תעיד על עצמו ע"כ. ומכחן זה פסק בטור ה"ם סימן ו' ו"ל אין הבעל נאמן לומר לבעיד בשתו השניה שלח נטשתה שאין ישראל מעיד לעצמו ע"כ. וח"ב לפי זה לאינה בנש' כל מקום שנלו ישראל שכינה שמהם אין יכול הקב"ה להעיד על ישראל שלח נטמאו. חבל הקדמונו פלונת לחבר לשתות ורבח לדברי שתולח תשת ישראל שנחלשה שתחזור בתוכם וסופה ברגון מומרת מ"ט יפ' תלבשה ונם זה תוכם. וחם כן אין נרינ לעדות לפי שנטמאה מומרת בבעלה. והנה הקדמונו כי רבה חוזל לבטוח דבי' על דעתך כי לח תרשע כי הקב"ה ביקש לבטוח את כל העולם מן הדין כי אתכסי' וח"ב תוכם רחמי' פעדי' ואינו נרינ תשובה ולזה אחרו ישראל לקב"ה בשאחר לחם שובה ישראל שיעשו תשובה ח"ב טענת אתכסי' אינו טענה כי אינקלטה כרבח נבי תפלתה בתוכם וסופה ברגון ואחרו אחר מי מעיד עלינו כי בשלמח קודם שנזה הקב"ה שיעשו תשובה היו מכריזים דקלבה כרבח אחיר לחשתו ואחר מומרת מ"ט יפ' שבשה ונם זה תוכם וח"ב יכול לבטוח את כולם מן הדין וח"ב נרינ לדעתיד לחיף חם נטמא מומרת מ"ט יפ' שבשה אבל עבשיו שחתה אומר שובה שיעשו תשובה ח"ב אין טענת אינו כי אינקלטה כרבח נבי תפלתה בתוכם וסופה ברגון ואחרו אחר מי מעיד עלינו כי בשלמח קודם שנזה הקב"ה שיעשו תשובה היו מכריזים דקלבה כרבח אחיר לחשתו ואחר מומרת מ"ט יפ' שבשה ונם זה תוכם וח"ב נרינ לעבדו' וזהו מי מעיד עלינו כי הקב"ה נוגע שיהיו מעיד על חשתו. וזהו לפשב"ד פי' שיהו לומדים על

על חטח שחשתו לפניך בתוכם ובדינו דקשה הלח תוכם דחיינ' דשתיק לכל לפי שם שהקדמונו כי תלויהו דיבור דשמוחל דאחר חשת ישראל שנחשבה לשורה חיישינן שמח שתלבה בתוכם וסופה ברגון ולכל כרבח דאחר לף שסופו ברגון מומרת חשבון לבעבה ולזה חנו לומרים על חטח שחשתו לפניך בתוכם ובדינו דכתיב הנה בחומל כיל אינור כן אתם בידי ופירש רבי תלמלת שלא מקרקות הללו שתעוררו שים ביד הקב"ה לתקן יצרנו ולהסביר יפ"ר מתנו נתעוררו רצלינו במשפט תבל עבשיו יש לנו פתחון פה שהוא נרם שברית בחירושי לנדות דודתי חין זה טענה לתירוצים במשפט שהרי כתנה הבירורים לחדם ובחירתו ברשתי יצ"הר ברשתי תורה תבלין דחל"כ הרי הותרה הרשעה וחין כאן עונש ושכר תבל בדי לזכות בתנה הבירורים לחדם שיבנת היפ"ר ויוכה ליום הדין שלח דה"ק דים לנו פתחון פה וטענה קצת במשפט שלא יתעוררו לנאחרי במשפט על שברית יפ"ר שנורם לנו עונות וחטאי ולחזו להיות זכין כדין ולח יתעוררו לנאחרי והיינו שהודה והסבי' לזה לדברי תלויהו שלח יתעוררו לנאחרי ע"י טענה וז"ש ר"ת קאמר שהעיד בעבדים כלפי מעלה טענה זו לזכות לחיותם שיהיו בטוחין לנאחרי מן הדין כיון דכיתן להם הבירורים היה להם לזכות את יצרן ע"כ. וחם כן שביר קאמר רבה כי יקשה לך התעוררות על היום לעתך כי לח תרשע הלח נם תלויהו דיבר כל"ל והסבים הקב"ה על ידו לזה קאמר רבה ביקש היום לבטוחי את העולם כולו מן הדין ולזה יש תעוררות על היום כי הח דהסבים הקב"ה היינו שלח יתעוררו לנאחרי במשפט תבל לח לבטוח לנאחרי תבל על היום קאמר ביקש לבטוח את כל העול כולו מן הדין וחם כן יש תעוררות על היום וזהו לבאר"ד פירש הסבוקי' שזכה ישראל עד ה' תלויך כי כשלח בעונין קחו עתכם דברים ובוכו חל ה' ותוצרו תלין כל תבח עון עד כחן. דקשה אחי קאמ"קחו עתכם דברים היום דברים תבל הקדמונו כי תלינו הוחו דברים כלפי מעלה תבל דברים לבד היו טענה חמיתת לזה קאמר קחו מתכם דברים הכ"ל ונם זכו חל ה' וזה אחרו תלין כל תבח עון והנה אחיתה בגמ' דכתובות פרק נערה דף כ"ח ע"ב אחר חנוח שתחזור בתוכם ובוכה ברגון וכו' ובלינת דרבה אחיר רבח כל שתחלתה בתוכם וסופה ברגון אפילו היה תומרת הניחו לו.

שתלמלת לח מקרא לה היה זכותנו מומרת מ"ט יפ' תלבשה ופי' ברגש זה בתוכם ע"כ. חם כן לדברי רבה ע"י יפ"ר לח אקי שכופו ברגון מומרת והוח חוזל לבטוחו את דבי' על דעתך כי לח תרשע שבקש חוזר לבטוח את כל העולם כולו מן הדין כי תנוים הם התוטים והנה אינה בגמ"ת שאחרו ישראל לשה שנרשה בעלה כלום יש זה על זה והשיב הקב"ה אינה סבר כריבות ומכוחר בדרי"ל שהקב"ה דיבה חותנו כלילו תנו ויקח חשתו ובשבלבו בין החומות ים לנו דין חשה השנויה מבעלה ואינה בכתובות דף כ"ו ה"ר וכרי בן הקנה המעון הזה לח זוה ידה תעוך ידי משנה שכשכנו נויס לירושלים עד שיגלו אחרו לו אין לחם תעיד על עצמו ע"כ. ומכחן זה פסק בטור ה"ם סימן ו' ו"ל אין הבעל נאמן לומר לבעיד בשתו השניה שלח נטשתה שאין ישראל מעיד לעצמו ע"כ. וח"ב לפי זה לאינה בנש' כל מקום שנלו ישראל שכינה שמהם אין יכול הקב"ה להעיד על ישראל שלח נטמאו. חבל הקדמונו פלונת לחבר לשתות ורבח לדברי שתולח תשת ישראל שנחלשה שתחזור בתוכם וסופה ברגון מומרת מ"ט יפ' תלבשה ונם זה תוכם. וחם כן אין נרינ לעדות לפי שנטמאה מומרת בבעלה. והנה הקדמונו כי רבה חוזל לבטוח דבי' על דעתך כי לח תרשע כי הקב"ה ביקש לבטוח את כל העולם מן הדין כי אתכסי' וח"ב תוכם רחמי' פעדי' ואינו נרינ תשובה ולזה אחרו ישראל לקב"ה בשאחר לחם שובה ישראל שיעשו תשובה ח"ב טענת אתכסי' אינו טענה כי אינקלטה כרבח נבי תפלתה בתוכם וסופה ברגון ואחרו אחר מי מעיד עלינו כי בשלמח קודם שנזה הקב"ה שיעשו תשובה היו מכריזים דקלבה כרבח אחיר לחשתו ואחר מומרת מ"ט יפ' שבשה ונם זה תוכם וח"ב נרינ לעבדו' וזהו מי מעיד עלינו כי הקב"ה נוגע שיהיו מעיד על חשתו. וזהו לפשב"ד פי' שיהו לומדים על

יהך נויס קורפת ונו' כי הוספתנו תנרינו ונו' לף ונחת ותכליתנו ולא
תנת בכתוביהנו ונו' . כל זאת בתתנו ולא שכחתך ולא סקרנו
בבריתך כל היום כלימתי בנדי ובחת פני בסתרני מקול מחרף ומנדף
ונו' . ום שכחנו שם אלהינו ונפרס כפינו לאל זר הלא לאלקים יחקור
זאת ונו' . כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה ונו' . למה
תנין תסתיר ונו' . קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך חושיע בזוהר
פרשת כי תשא ע"ש ובל"ח בתרומות ושם תוכן הדברים דהקב"ה
הניח את ישראל מתנרים בגליות וכשבלאות היינו משום דיעלו ולחין
קדישין משכ"ב בכבל וכו' ע"ש . ולפ"ד שמשמיל לותנו כלשה בנני
בינה בשבוחר בתדרשים טעם לי"ב חודש שהתיר הקב"ה למתנרים כי
מיתנין לפחלה ותן ל"ב חודש ונחלה עתונן שכתב הטעם שהתנרים
כשנחנו בים משום דמקנין לחשתו על הקב"ה שדיכם בחנק לכך נלונו
כיום וח"ב לפ"ד ח"ת כי הקב"ה כי הבעל חייב לפדות חן בשכיל
שיחת חם היה רחוי לבעלה ולכך כתנרים שהיו ישראל ולחין קדישין
חייב היה על הקדוש ברוך הוא לפדות את ישראל ומנה חיתה בחסכת
כתובות דף כ"ו ל"ב לחשה שבחשה בידי נויס על ידי מתון מוחרת
לבעלה על ידי כשנות לחשה לבעלה וכתבו התוספות היינו לחיבו
לבעלה דישראל דחייהין שחת בתנרות כדי לחנת חן שלא יהרגוהה
וכו' . והקשו תוספות וח"ת נמנות ליחתרו לקודש לכן חסרו
כשנייהו כדחמחת נבי כל הנשואות כרחיני תבעל
להנשון תחלה ופ"ל דהכח חייהין על כל ח' שחת לוקה נשואה ואינה
נחלת נשואה שחת לוקה עד כחן . והח דקחתר כדחמחת כרים
מביחת דשם ז"ל דף נ' ומשכנה ואינך נחנו הטם לבנום בשליחי ולח
חיהו מכחיים כיום ופריך מחי משכנה לוקמת בחולה בשחת
ליום הרביעי תרחו נחנו לנחתי נעקרו חתר רבח דחתרי בחולה
נשחת ליום הרביעי תבעל להנשון תחלה לחי משכנה לוקם הוח
ומחני משום דלוקה למנות דחסכן כשנייהו לקטלה ותתיין לידי
משכנה ולידרם להו לחוקם שרות ומשכי לוקה כרונות ולוקה כהנות
ופריס רבי לוקה כרונות דחי מקלקין עלייהו עבדו כרחנן ולחסרות
על בעליהן ע"כ . והנה לפי זה קדחתי דחקשי כשנייהו על ק"ם כדין
הוח דיש הקב"ה כטים כדין נטוחו דאותרינן הן לבעל דשם ליכח חנון
כלל כי הלח משכן כשנייהו הקדושת השם רק לפי מה שהקשו התוס'
גם היום הכנועות יהיו אותרין ונחתת מכתמת הוו מכרי כשנייהו
ומחתר הקדושה מכרי כשנייהו ניחת נם היום מכל לפי תירוץ התוס'
דשכחי התם הקדושה הוו כולהי מכרי כשנייהו על ק"ם מה שהינו
כן נכנסו כי לפיכך נלוות כנשואה שחת ליכ' . ובזה יבואר
הפסוקים בקושי הענין' דשכל הם שבח לחביי . וקושי' התוספות
ותירוץ בו"ל הלקים כלוחינו שיעשו לחנותינו ספרו למו כעשל פעלת
ביתי קדש חף ונחת ונו' כל"ל וכי תיתת לשכח לחן פרוצות ומשורי
על בעל שהוח הקב"ה שליהם חייב לעשות נשים ולעדות . ולזה
לקחתי ונכתב בכי בכתבו ר"ל כי לחתנו נכנועות ולח פרוצות חכל
לשכל כתירוץ התוספות שחקשה נכנועות לשתרו דקודם לכן מכרו
כשנייהו ותירצו התוספות דהכח חייהין על כל ח' שחת לוקה נשואה
ואינה נחלת נשואה שחת לוקה לוה חומרים הלח חלקים
כשנתנו הם כן לשלחו נכנועים שחת לוקה לוה חומרים הלח חלקים
ישקר לשויהר שחת כתבית כדי לשכל חן שלח הרגה ולח כן לוקה
מוחרים להקדוש ברוך הוא כדין נכנועות נשוחרי לכך קושה עזרתה
לנו ופדנו וכשיטה זו ים ליחר פסוק מה שחמר הכחיל על
הגליות : חנם מכרתם ולח בכסף תנחלו כי עם ד"ם כעתובו
נכסים והיו מבקשין מחכה עד עשרה בדמים בעם דחשובה פרה
מכלן ונחלך לנה חד פדיון וכתבו התוספות ר"ל משמע עתון פיר"י
לה רבנן לנלח חד פדיון הינו פודה וכירם רבי חינו פודה דלח חקשו
לה רבנן לנלח חד פדיון וכתבו התוספות ר"ל משמע עתון פיר"י
דלוה נשבית עשם שני שהינו פודה בכלל עד כחן . והנה חנחנו
בגלות כחה שהוח נלות הרביעית וחם כן חינו שייך לפדות כלל
לכל הטעם שהינת כי עשם דלשונה שייך לפדות עד עשרה כדחיתי
נלכך חינו שייך לפדות בטעם שניניתי חתון על זה לזה
קלחר חנם מאכרתם ולח בכסף תנחלו וחם כן יש לפדות חפילו
כמה פעמים והנה יש לחתרן יורדם ילקוט פרשת בשלח
ונשיט להם חומה שיהד שמשל ואחר לפניו רבש"ע לח עבדו
ישראל ע"ו בחירים ואתה עושה להם כסים והי' מחשיב
קולו לפר על יס ומתחלת עליהם חומה וביקש להטבילן חיך השיב
להם הקב"ה טובה שבעולם וכי לרשעתן עבדוהו ולכלו לח עבדוהו .
חלח עתון הטירוף ואתון השבטוד ואת דן טונה כחוך וחומם כרשע

וכו' לכני דרכינו ר"ש כי הקדימנו כי יש למו דין חסה עם בעל וח"ב
חם ישראל עובדין ע"ו יש להם דין לחסת חיש מוכתה תחת בעלה
שחסורה לבעלה ואין הבעל חייב לבתולה אין הבעלי להם דשיב'
דדבת דאחר כל שחנוסה כתחלה חפילו סוסה בדנון מוחרת לבעלה
ושפיר השיב להם הלח לח עבדוהו חלח מתוך הטירוף ואתה רוסף לדון
טונה כחויב וחוכם כרנון . רק חי מסקינן הלכה כרבח דאחר לחשת
ישראל שנחסכה מוחרת שפיר השיב להם הקב"ה ובלח לח עבדוהו שלח
מתוך הטירוף ואתה רוסה לדון חוכם כרנון לכל חלישה דאכיה דשוע
דאחר לחת ישראל שנחסכה חסורה לבעלה חייהין שחת כתיב' בחוכם
ומנסה ברנון עדיין היה לשחיל לקטרג וכו"ל . והנה הקדימנו כי
התוספות הקשו מחסרה שנית' מוחרת לאחרי ומשכי דנקטה היתה
ואף כשוף לח היה כרנון . כיה יחורן מדרש יכולין כיהודם כיה לחת
נחלי לאחר ליה רבה"ע ת' שנה לחת לחרת לנו להשתעבד ועדיין
לח שלמו שנאחר כי הנה הסתיו עבר חיד נלו הנדיקים ויחזיקם ולנו
כן שבטו של נוי שהיו נדיקים כולם ע"כ . ולפ"ד ח"ש כי התום כתבו
דנבי לחשה שהי נדקת נשואה מוחרת לבעלה דלח כי' רנון ונם כאן
נילו נדיקים לחשה וח"כ כדחי קוח הקב"ה ינל לותם ובזה שהקדימנו
כי לחשה שנחסכה בידי נויס ע"י מתון מוחרת לבעלי ע"י כשנו חסורה
לבעלה והטעם כיון שבתו התוספות דחייהין שחת מרנית כדי לחנת
חן בשיניו כדי שלח יהרגנה ובזה יתורן הפסוק שחיהד חסתר חלו
לבנדים ובספרות מוכרנו כחיבתי כי לו היה לנו דין על ידי מתון
מוחרת לבעלה חבל כי מוכרנו חני ועתי להשוייד ולהרוג ולו
ים לנו דין על ידי כשנות חסורה לבעלה ועל פי שיטה זו ים ליחר
מה שחמו חומרים כחנדה וכשנק על ה' חלהי לבתיהנו כיה שנחתר
ויהי כימים הדבים ההם וכו' . ותבעל סוטתם חל מחלהים
ויחמיהם ה' חת קולינו כיום שבתות ויסמוך חלהים חת נחקתם ויוכור
חלהים חת בריתו חת חבדים חת יחק וחת יעקב ע"כ . דקשה
לותי בפקוחת ובשנק חל ה' חלהינו דשם קחתר חבוה דשחיל חשת
ישראל שנחסכה חסורה לבעלה חייהין שחת בחלתה בחוכם וסופה
ברנון : וקחתר בנמרח ולחכוה דשחיל חוכם דשרית רחשתת היכי
משכחת לה וקחתר דקחתרי עדיים שנוחר מתחלה ועד סוף ע"כ ולזה
שפיר קחתר דיקשה לך היחך שבר הקב"ה לישראל כשים
עבדוהו ע"ו רק חלי לחרת חתרת חוכם עבדוהו הלח חליבח דשחיל
לחשור דחייהין שחת מרנית לבסוף . ולזה קחתר הלח נם חליבח
דשחיל כשנשקה מתחלה ועד סוף חותרת ול"ק ונשנק חל ה' חלהי
חבותינו ל"ב תחיד היתה חלחתו נשקה לה חלהינו . ובשטה ו
שנתבחו יתורן בפוקים בכחוב חל תרחי כי לח תבושי כי בשת עלמיך
לח תזכרי עוד כי בעליך עושיך ה' נבחות ונואלך קדוש חלהי כל
חחרץ יקרח כי בחשה עובה ועזבת רוח קלוף ה' ע"כ . כי הקדימנו
כי משיל לותנו לחשה ותי כשדים שחמרו ישראל כתיב הן ישלח חיש
חת חתנו ושיבה לחים חחר היסוד חלי' עוד והשיב הקב"ה ולח כבד
נחתר כי חל חבכי ולח חיש . ועוד הקדימנו כי חית' כשטה הלשה
לחשה שנחסכה בידי נויס ע"י מתון מוחרת לבעלה וכו' . וקחתר בנח'
לח שנו שיד ישראל חקיבת על הלחומו לכל חש יד ה"ה תקיש לחסור'
נו"ק ש תדחי כי לח תבושי ונו' חתי חתרת הן ישלח חיש חת חתנו ונו'
היחוב חלים עוד לו"ק כי בעליך עושיך ה' נבחות שיין כ"ש
לל חבכי ולח חיש חתי לחתרת כי ים לחשה שנחסכה בידי נויס .
ונו"ק ונשלך קדוש שלי חחרץ יקרח ועוד דוה חינו רק משל שנחשלנו
בחשה לו כלחשה עובה ועזבת רוח קלוף ל' ר"ל רק דחיון לשה :
ובזה יתורן דקחתר שובב ישראל ש ה"ח תחה חומר עובה חלח כתיב
הן ישלח חיש חת חתנו והיתה לחים חחר היסוד שין .
כי התעובה בי' כי לל חבכי ולח חיש ונו"ק עובה ישראל ל' .
בזה יתורן הבפוקים כתחינו ונו' המור תמיס בעלו כי כל דרכיו משפט
ל חמונה וחין עול ונו' הלה' תנחלו זחת עם נבל ולח חכם הלח הוח
חביך הוח עשך ויכוננך לפ"ד ח"ש כי הקדימנו כי ישראל הי' טעבה
ישלח חת חתנו והיתה לחים חחר היסוד ליח עוד וכחתית כחלק לשה
שנחסכה בעלה ים וה ליה כלוש לכל הקדימנו שתעובת הקב"ה היה לל
חבכי ולח חיש ועוד הקדימנו כי חינו רק דחיון חם כי כחשה עוזב ועזוב
רוח קדוק ה' ונו"ק חמור תמי לבעלו כי כל דרכיו משפט לבל יקשה לך
לקושי הב"ל כי הלה' תנחלו וחת ל"ל כי חין תירוץ ב"ל שייך נגד ה'
כדבירים כי ל חבכי ולח חיש ועוד הלח הוח כיהודו לבד חל חש"כ ע"ש
חי ייחר לכך קדוק היחך חנחנו לוח כך הלח הוח חנחין הוח עשך ויכוננך כ"ש
חין יבחנו חם שנחסכה בעלו כלי"ם וה לזה :

הלכות פורים :

לפום יחוד קב"ה ושכינתיה : תיקון בגמרא דף ט"ו ותלבש תפסר מלכות בגדי תלבות תלבש תלבושי לית ל"ר תלעוז ח"ר תכיפל תלבש תלבושה רוח הקדש ע"כ : ואפשר תיקון מאחר פרשת כי תצא ע' תקל"ג ולכאורה מאחר שתיקנו מעורכיות תאחר כיה ומלכותו בכל מעלה בתר לה בלבושי לילים, תפתר על תאחשורוש ותאחרי ותאחר בהו והרוב באוכלוסיהם ולפי תיומת דתיייחד עמה תלך על נב תהוו תכיניה תדל ח"ר תלך כנוסת דיומף דתאחר ביה ותבח בנדו תלו ולא לבושו לבושי בגדו ליעטיף מסכוונדים בגדו והכי סתרת רכבית וסנ"ר תפתר ליעטף דסתרת אתה סתר לי תכיניה תסתירה לה מחתורוש (והו פירוש כפרק שלוח תקח תפתר תן תורה תכון ר"ל דכתן קתחר וכנ"ל תפתר ליעטף דסתרת אתה סתר לי וכנ"ל לתכל תפתר תן תורה תכון ר"ל תת תפתר היכון דהו דכתיבת דתפתירה ותקחר ותאכני תפתיר ר"ל תת תפתר תכיני תפתיר דתפתורים) ויכיה ליה מידת כתפתרת ותתהדרת תיהי בדרכונת דתחרכי ותרדכי תהוה ידע שתת יפתרם וע"ב לפון עבד כל תת בתכתת עד כאן : ורחיתי פירש לוח האחתר כי כל תדם כלול תשוב ויש וכל ר' כלול תפרוש שלם (ע"ל דף ע"ו ע"ב שורה ל"ו תלבות דעל בר כן דכרסית ויהוכעת ב"ד חיון וכו' עיין שם : והנוה בקרת לבוש וקרע בקרת בגד ולבך תכיה פסוק ותבח בגדו תלבו ולא לבושו ומשיים שכח תפר רכבית היינו סוד הפ"ל . ווהו פי' נבי יוסף ותפשהו בבגדו לתחר שכבה עניי בבגדו דייקא . ובוה תבין פי' הגמ' ותלבש תפתר תלבות בגדי תלבות תיבעי ליה . והנה ר"ת תלתר שלבשה רוח הקדש ות"ל תין בתחר בגדי כי בגד הוא הדם (וזהו פי' בכל עין יהיו בגדיך לבניכם ר"ל תף תלק הדא יטהר וקבה קלתר שם ומודכי תהוה ידע שתת יפרם עבד כל לת ב תכמתת ולתה הפריד הבגד שהוא תלק הדא . וזהו פי' ומרדכי ידע תת כל תצר נעשה ויקרע תרדכי תת בגדיו דייקו הדא הפריד תן הבוה וזהו שתחר ישקה תם יהיה לבניהם עיקדי ומחרכי בדרך זה ונתן לי לאם ל לכול ובגד בלבוש עד כאן : ופירש היינו שיהיה הבגד בלבוש שיהיה בהגד שהוא תדא בלבוש שיהיה כולו טוב ועל פי זה תבין ת"ם בס"ח ת"ח פרשת שלח לך ע"ס ת"ת ס"ת ותלי ידעת דתתון תלבושין תון בלבוש יקר דנופף דכיל-קדישל לי תכי כנוסת דת בתלי עלמת בר כם דתתתי בהתוה נופף כנוסת. לתתון קיימין בהתוה. עלמת ת"ל תלה דת שתילו קיימ רם תפיכתת וכו' ותיהו תחר תקדם תלתי עלמת תכי תכלן דכתיב ויכי בימם הסלישי ותלבש תפתר תלבות תתלבשת בהכית דיוקנת דתקדת עלמת : תלבות דת רוחת תקודשת תהוה תלבות שמיס (ויהיו כל"ל דכתיבת תתלבשת תפתר . כי תיתת כנגד תפתר ברוח הקדש נאמר כי כל רוח הקדש הוא מנד תלבות) וכך שלמת קיימ שהו"ש פרשה שיבה נפיותת לבוש שעת' . . הנוי לבר תלבין . . תלבשי תמלך בלבוש תלבות לבוש תלבות ודתי דיוקנת דתהוה עלמת וע"ד כתיב כי כפל פחד תדרכי עליהם פחד תדרכי ולא פחד תאחשורוש . תר"ם כוה תיקון תלין וכתה תלקי דלת ידעת דנדיקית בהתוה עלמת תלבשן בלבושת דתקדי לבוש תלבות והכי הוא ותדי ת"ל תורי דע"ב נשיכו דרוח קודשת לוחן ותתלבשן ביה נדוקית כנוסת דהוו בהתי עלמת ורוח קודשת פרתת על ריש כל אד וחד ותתעטר ליה עטרה וכך הוו למדכי דכתיב בלבוש תלבות דיוקנת דתהוה עלמת ולבתר ועטרת זהב נדולה דת עטרת דשלתת על ריש יהוה בתהוה עלמת כד קבלו ת' ישראל תורייתת דכנוסת דת תוה עליהון עד דחכו דכתיב בהו ויתנצלו בני ישראל את עדים תהר תורב תתפשטו מתהוה לבושי . וכן כתיב ביהושע כהנה רבת תהיהו הכנדים הנותים תעליו וכתיב ולבניהו נגדים תלין לבושים דתהוה עלמת ותהבת כל זמנת דנופף דתלתי עלמת קיימת בקבלת דקיומת לת תלבש בלבושת דתהוה עלמת דכתיב בלבוש תלבות ויסיהו הכנדים הנותים תעליו בקדמיתת ולבתר וילבשו בנדים ותלך ת' עטרת דת עטרת דתלך ת' דקיימת על ריש יהוה דנדיקית ודת תיהו פוזר על ריש לעילת לבתר דתלבשן בלבושין דיקר תרין נוסין כחד לת יכלין לתיקם כל זמן דתלתי קיים רוחת תלת עלמת לת מקבלן לחבת תתעבר לת תת ומוכת תיר דת נפיק ודת עלת כנוסת דיש"ת ויסיהו בתלי עלמת לת בעי קב"ה תתרוויהו יקומון כחדת . (ומכאן מוכח נתי שים שני פרסופין אחד דע הנקרא בנדי נותים ות' טוב הנקרא לבוש ובמאמר פרשת ויקח תלין ע' רס"ט ויעל לוט תמוער וגו' . תמר רבי אבהו בת ולחה מה בתי' בי"ה דע לך שתימו שתבטל לעולמ' מכני תדם עד תוהו ומחדתי והכירותיו את תתלב תאהן וגו' . תף על פי שרואה בני תדם כדמון בגויהם הוה בת ואחור לו תגל בני תדם הה"ד ויעל לוט מצוער וישב בהרים הוא ובשתי בנותיו עמו עולה לפתות בני תדם וכו' . תמר רבי יהודה בת ולחה לפולם אין אפ"ר שולט תלת בחילו ב' כוחות נפש החיונית הידועת תחר יפ"ר לעולם דכתיב ותאחר הכבירה תל הפעיה תכיניו ואין (כי יפ"ר נקרא ואין ובפיל) נפש החיונית היא תעוברת בתחרת ומפתה אותו תפש הגוף לדתבק ביפ"ר והיה תומרת לכה תפקח את תכיני ובשכבה עתו תה יש למו בעה"ב לך . ומדיוק תחר יפ"ר ותחר תפוקת תחזרת עה"ר וזה עפ"ז פתיחין תפכיעות לדתבק זו תת כתיב ותפקח תן תכיניו תין תתפטיעות לדיפ"ר בתכיל ותפתיע וכו' . ת"ר יצחק תפולם אין יפ"ר יוצא ע' תפקח תיעוף תכיל ותפי' וכו' ע"פ ותבין זה תפת תפרש שתדת כנד הרש תיעה ותתלבש ברוח תקודש (ועיין לעיל דף ט"ו ע"ב) ולכך נזדמנה תעבית להתגעגות ג' יתיש ונ' לילות . וטעם לב' יתיש ונ' לילות יתיה (כפ' ויקהל ע' שת"ס ויהי יהוה בתעי תדע תעני דדע דת בטן שתול וכו' שלשה יתיש ושלשה לילות תלת יתיתן דבר גם בקבלת ותתקבלתעני לכתיר תלת יתיתן תהוה טעופת תתפלל תפתי ותחזר לו טול תה דיתבת כי תלבת ותפתיע כל יתיה ולא יתבת לתפכני וכו' ע"כ . לוח כדי לעדת את תלבלה ותת שלשה יתיש : ותיהו (כפ' שופטים ע' תקכ"ח כי תצא אל עיר בנין תוכיחון תניחין דתטתן לתקתל ותתייתבת בדיכ' יתיש רבים תתי תלתת יתיתן דת כיר דת וכו' ומכלן דיתיש רבים תלתת יתיתן דכתיב ותשב כי יהוה זה דמה יתיש רבים וכי יתיש פבים תיהן תלת תלתת יתיתן דת תקדן יתיש רבים תוך תכי כי תצא אל עיר יתיש רבים ותלתת יתיתן ת אפקיד לך על כני ביתי לת תשתית תת עפר דת"ח דתיהו ביתתת דתיהו תילבת דתיי תת עפה תפוח דיהוה ביעות לתתת תן דינת ותוליף לבן תורתן דיהכון תם ע"כ : ות"כ תיכן תעבת תפר תחלכה שהוא דבר להתלבש ברוח תקדש ולתלבן תעליה בגד הדא ולכך תתה לתפעמות ג' יתיש רבים תקדישים ת"ר ע"פ תם תנוח בידוי פתח ותחר בוניתה לדישת עד כאן הוה קידוטת בידך תכלן ותילך הת תוסתלוקת בעלתין כעיר נדולת ותתבנין דילה דתת בפוחת דתדוקין תיהי תסתלקת כלוחין דתלתן לנפה בעלה ובפוחדין דלתון (ע"ל דף קכ"ג ע"ג בשורה ל' קום רעיה תיומת לתתעדת בדון דתוריית ת וכו' ולתתערה לה לנבי בעלה וכו' ע"ש : נם זוקן שם דתקתר דתלתכין ובלתו דתתבנין בהתי תכוחת תקבנין ביה תתרו כתיתן דתתיכת עלמה ודתי תהיו דדרניה עתודת דתתפעת דתעיכת לתתגלויית בדרת תיומיתת לתגליית ביה. עד כאן וכו' עיין שם .) דהתי תכנת כד נתתת לתתתה תיהי תבן בתן דעלה תתתר תבן בתן נדיק יבתן ובה נתבטו תבהן וכנ"ד תתתר תבן ת תתתר תבן בתן נדיק יבתן ובה נתבטו תבהן וכנ"ד תתתר תבן מתסו הבוכים דתיכון תבהן וכד נתתת לתתת נתתת כנוגת דת (ה"וה"י) וכד תתבלקת תיתתר בה תבן מתסו הבוכים היתה לרתם פנה בנוגת דת (יהו"ה) (עיין לעיל דף ס"ב ע"ב שורה כ"ח תס הוא תמיד יבניו ליה נפש יתידה וכו' ע"ש . ותבין מזה מתתר זה נם עיי"ש דף ס"ג ע"ב בשורה ל' במוסף שבת תקנת וכו' בה בתיסוד תבהים בשעה בתיומת ובומנת דבתפשט בה בר נם תיהו תתיך ולבתר דקלים בנסוגת דילה תיהי תיסתלקת ביה לנבי בעלה דתיהו (יהו"ה) בהתוה ומתן תסתלק בה בר נם על כל תיכון דדנין ותתן דתתבני בהון בר נם וכד חוש סיתל דיהבין ליה רשו על כל דניך למתיו ליה בסיון ותוח דתיהו דקיים בקיומיה תיהו תתר וכל ז"ה תיכ"ו סו"ס ל' ותי תיומת דעל מרדכי ת"ל תמן ודתי תמן דומת דסתיל הוה ליה דביה תתלבש ועשר כתרין תתתין תתלבשו בעשר בגוי ע"ל דף כ"ד ע"ח בשורה ך' וכנין דקלים בנסיעה יהב לון קב"ה ביריה פת"כו תתין דתלתשה בנין שביומת בעלותה בנין דיתין עלה עשר סנולו דשתל דכתיב' דתיכון יו"ד ה' וה"ו ה' דתיכון תלין דנולות דסתיכון דתכתיה עלתה דתלכת ותטרוניות והתי תיהו כתיב עלתה דתתתר בי בויום הששי בקדוש כתיב יתמו לך י' שהיהו יתין י' תלהינו חו"ב ביה תכתיבין לעמודת דתתנעיתת דתיהו קדוש תלת ותתתר בה קדושה לך יעלשו ותיכון קדוש קדוש קדוש תלת תתכון כבודו נתלות יתין נבתות נפת והוד ותלת כל דת בתיכ בי תלת כל תתכן כבודו דתיהו שביניתת וכו' . תמר יהוה תבת ביניכת קדישי יו"ד ה' וה"ו ה' תיהו עשר תתיון ותשכניים ע"ב כי כעיל בוקתן יתין נם רוחת וכו' . וכדי שתבין תתר תפר ל"ב ע"ח בשורה כ"ה עיין לעיל דף ו' ע"ח בשורה כ"ה ויתלם דת כתר על תתיון וכו' . בתריכות כל תדף .

ע״פ כל הכ״ל תבין מה דתי׳ בתקונים תיקון ך׳ הוא כעזודי
סבעה ז״ל ענין הגזירות סדים כיתי תבתר בסבול סמחל שהתלבש
בהון לעשות נקמה ביסראל בסבול ההוא קבלה סכשה הק״ב את
חבתר ותבר שידה בתקומה בתיקומה בסיראקת שלה לפי שכל ענינו הוא
לצדק קודש בחול טומאה טהרה וכאשר רחה שהק״ב את מצא
תבתר שלה יעתים בה חול תתלבש בהון ונור נוירות רעות והפיל
נוזרלת על יסראל ע״כ ובזה תבין מה דתי׳ בתם׳ חולין
מהדבי מן התורה מכין דכתיב מד דבור ותרגום מדי דכיית
כי תיתיה בש׳ מפסטי ע״ר״ת תיכתבי לעיל דקודש דחורת בתיובתך
לא הוית חלת בחילכת דעו״ר מיטטרון טוב סמחל רש ע״כ ולכן
נתקנה הון במרדכי כי הון לוש מן הרע דייקא שהיה הרע
דעך הדעת טוב ורע לשמוקי מרדכי כי כולו טוב ולכך הי׳ נקר׳ מרדכי
מריל דכיה כולו טהור הוא והו הון מן התורה מכין שהוא רשע רש
הע״ב ונקחתי מכיתיב הון הצן אשר נויתך לבלתי תכול מתנו תכלת
כיינו שהיה הון מן ענ הדעת טו״ב והוא סיה הרע שהוא סמחל
על תחר ולכך הון נו״ן עו ע״ה ותן עו חלת ע״ו ו
ויתכן לומר פרשב הוא נוח לעשות עץ תמשים לחם ובהכך לו שתלו את
הון על הענ כי הקדמה כי הון דומה סמחל הוא דכי תתלבש ע״ל
דף ו ע״ח סורה ל׳ דקודש דחורת כיתיובתך וכו׳ ו׳ תכייגת נדיק ע״ט
בתחבעות תכר א׳ ונדיק ת״ט לפני רשע ותתן נדם דת ת׳ תחר
מיהפשיס וכו׳ע״ש לכך התקדשב כיקש לסנגיר כח הטומת׳ של שנר הכ׳
דקליפה ונהכך לו לשרה כי לו כתיגודר שנר הכ׳ בזוה תשר תיקחייה
לשום ת״ת ותלבש הון ובזה נת׳ תבין נת׳ ס״ת שהדין דף ס״ת ע״כ
לפי נת׳ בתם׳ לתעור העובד ע״ז תחר מלהבה תחד מיהיה תבני תחר חייב רבה
תחר פשוע לבני תחר חייב דת בלבה רבה לתחר פטור תי קבלי עלי״
כתלוה הון לי לא ותחר תבני תנה לתיגיה לה דתניה לא תשתחוה
להם ולסם לי תתה תשתחוה לכבל תתה תשתחוה לתחם כמותך יכול
תבני בתבר שהון ת״ל לא תעבדם והו הון מיהלה הוה כעבד ורבה
כהון ולא בהון שהון דתיכו נוכח ע״ז ולא בהון דתלו הון מיהלה
והבל לתו מיהלה ע״כ והנה תיובאו שקרו שם לבני רבה לתחי לא
השתחוה מורבי להון ות״ל כדתיתר במדבש שהיו נלמיס על לבו ת״כ
מיבור קדוש השם וכו׳ ע״ש אבל בש״ת כי תיתה בש׳ ונשלח ע׳ שנ״ת
והוא שבר לסניסה וישתחוו תנה ר׳ לעשר פתח כי לא תשתחוה לא
תחר כי ״ שמו וכי יעקב דתיכו עליהו שהן דתיבדרת תולקת ס
עליהתת דק״ה ותיכו קדיב לנבי יתיר הין סניד לתקוות רשע דעשו
דתיכו מסט׳ לתל תחר ותתן לסניד ליה סניד לתל תחר תי תיתת
דתיתו תעלה בעידנא סניד ליה לאו הכי דהת עשו כתל תחר הוה
ויעקב לא יסנוד להשות תשבט ולהשות תולקת כלל אלא כתיב ותמרת
ה׳ לחי תתה שלוס ויתיב שלוס וכל תשר לך שלוס והו תתיר ד
דאסיר לתקדומי שלם לרשיעי וכיון דאסיר הין תשבחת דוד
תמר הלי קרא לגבל אלא הת תיקומה דלקב״ה קאמר כנגן לקשרת
לי לחי ותחיב כגל דעלי׳ קאמר כנוחת דת ונשתחוו ישראל על רשם
המטה וכי לנביה דכייה סניד אלא לאתרייה דשכינתיה קל כרע
ונסניד תוך הכת והוא עבד לפניהם מלי והוא דת שכינת׳ דהוה אחלת
קיוקל כרע והת הוא נהוזו עלאה כיון דאמת יעקב אמר כת עיזן
לבנדי לנבי דקב״ה ע״כ ובזה תבין מה דתי׳ במקומה כ׳ ונשלח על
פסוק הנלני נת מיד אחי מיד עשו ז״ל הנלני נת מיד ת׳ תין
להון שיבא להבות אס על בניס ע״כ ובפ״ד ת״ס כי תיתת בתדם
ילקוטו ויתיהו עבדי מדוש המלך ונו׳ לתרדכי תדוש שיבר את
אמת המלך והלא כבר תיכו תשתחוו לתבותיך בתבותיו ע״כ אבל
פ״ד ת״ס כי עשו והון היו שתיכס סוים כי הי׳ תתלבש בהם כל אחר
וכ״ל אבל לפי מה שהקדמנו כי יעקב הי׳ תשתחוה לשכינה ת״כ לון
סום טעבה תשתחוו להון ובזה יש לתרץ פסוק בתלה ויהי בתמרם
תלון יום ולא שמע תלים ויגידו להון כי יעמדו דברי מרדכי כי
תיהו לו תשר הוא יהודי כי תית׳ טעם שתחית עמלק היה ע״ש
שחול כי כל הסבטוס השתחוו לעשו תון כניתין שעדיין לא נולד ות״כ
לפי טעמ׳ שתמרו למרדכי תדוש תתה עובר את המצות בחלך שכבר
השתחוו הלא מרדכי הי׳ תשבט בניתין אבל תיתת בנמ׳ בתם׳
תיס יהודי שיהודה שיקדה נקרא לו׳ בן יתיכי תלתה תבניתין
קל ותתי ת״כ תדכתיב תיס יהודי תשמע שבא תשבטו יהודי ותם בא
תשבט יהודה ת״כ תניהו שהשתחוו לבותיו ולזה קאמר היעזרו דברי
מרדכי כי הניהו לו שהוא יהודי ולפי שמוטו יהודי תיהו תשבט יהודה
ת״כ תניהו שהשתחוו לבותיו ובזה שכתבתי כי שתחל הי׳ שתלבש

בהון ובהלי׳ כפ׳ כי תצא ע׳ תקמ״ח כנוזכת דחית כיסראל ל׳ תלמין תחזור כי תצא
יעקב יסראל דתל לתה יסראל עם לתה יעקב עם דתל לתקבל ובכי ע׳ תקע״ט
כשר לחדשתם כי תפם קניהו בפ׳ יתרו ע׳ קע״ב כשר בתן דוכתי׳ תחזור פ׳ יתרו
ת״ר תלמור בחתרי דיעקב שריה דכתיב הנה המשר דרך הנשר בשמיה ויתם ע״כ ע׳ קע״ב
ו״ל כשכר יעיר קנו ת״ר יוסי לית תשכחן יתן דתיים על בנוי כתלי
כשר וע״ד תנינן כתיב ופני תריה תל הימין ובכי שור יהיפתל
כשר בתן דוכתיה כתתב דיעקב קתיים ה״ד ודרך הנשר בשמיה ב
בהקוה לתר מיום ת״ט בנין דתיהו רחמי על בנוי ודיוק לנבי תחכינן
כך קנ״ם דבר לבנוי כשכר תה כתיב י״י בדר יתמנו ותין עמו תל בשר
ע״כ ובפ׳ סופטים ע׳ תקכ״ם שתת דיהו״ד תיתה לסמל וכתם ותייס
ליסראל ובנ״ד ותו עתה כי תמי תכי הוה ותין תלהים עמדי תכי
תיית לתלהים תחרים בשמי ולכל תלא הימנו בי ותיה לתינון דהתכין
ונטרין פיקודין דילי ע״כ ולכך קתמר לקבל ובכי כשר לתכבתם
שכי תית תרבא תנפין לעמלק וכתם עמל ותין שתל דשום בעולם
הון דהוה מסט׳ דעמלק יסוב עמלו בראשו ולעילא מעמלק סמחל
עמל כתם תון ושרתה דשכתי ליה לבר נש לתחטי לקב״ה ע״כ ובפ׳
כת ע״ל דף כ״ד ע״ת בתריכות וכשורה ל׳ ותקין לכדשית כתות
לשומת לי׳ וכו׳ דהינון מלתכים וכו׳ סמחל ולכל כתות דילי דתינון
כעבדים לעורכה בהון ותינון כסוסין לון וכו׳ ע״ש ובזה הקדמנו לעיל
ע״ב מתחר פ״ת תבל לו תית סדין דוכוני ועבודי לתקדה לבקיתת
וכו׳ ולקשטות לה בלבושין דנוונין ניהיון דרזין דתורייתא וכו׳ ורתיתי
כרזין ניהיון דתורייתא דתור דו תקרי ותכלין רזין לתתר ורתיתי
ותמת היולך שכבה וייתת לה תלבת בלזתת דעמיד קמי׳ מה שלתך
וינתלך ומה בקשתך בהתות ותמת שתלת על פורקנא דילה ובכתת
ועתה הב״ה תתנן לי נפשי בשלתי ועניי בבקשתי ע״כ ת״ר ויפורש
שכל ענקום שב׳ המלך קתי על קב״ה לבך כתיב בלילה ההוא נדדה
שכת המלך כי לו הוה קוד שה שהתרכתי לעיל עזרה והקיסה
למה תיכן י׳ הקיסה וכל ומת דעימו לת מתפקחין כל מדיכון
דדיכין כפיין לון לישראל ושתר עניין שלטון עלייהו (לכך תתר
הון יתבו עם ת׳ מפור וכו׳ ותית בדר״ל יתן התלבות שלהם פיינו
שהוה כקוד דורייתא וח״כ כת הוה לשלום על היהודי כתתר
בתיכן כדשבתי תבל הקדה מבשר בלילה ההוא נדדה שכת המלך
ושם ובזוהכ דיעקב עימו יתכתן בעינת טבת ורתיתי על ישראל ועביד
נוקמין כשתר עתין ולכך כתיב ויתתר המלך להתן קץ תת הם״ם ואת
הלבוש וגו׳ ועשה כן לתרדכי היהודי היושב בשער המלך כשר כתבתי
כי הקוס ני׳ סמחל ולכך כתיב ויקח הון תת הלבוש ואת הסוס
ולבשם את מרדכי וירכיבהו בתחוב העיר וגו׳ וע״פ מה שכתבתי בספר תקונים
והוית המלך שכב״ה ויוית לה תלבת בלזתת וכו׳ וכ״ל כ תבין מה דתיתת בספר תקונים דף ע״ב
בסכר תקונים דף ע״ב ת״ר דקיש דכי שמפת ובסתל כוכבים ומזלי לכת פשיטו דבוניתו ע״ד
לבנות בתבניהו כסבליקו על כלה וסיתכן כוד נתן לתכיונים (ע״ל
דף ל״ת ע״ב כוד בוד דהת תיהו יהיב לבלהו תתלי ומשתת ד
דבוניתו בוד רב דברתת דכד משתת סלקת ומתרבי כי כדין תיהו
סלקין ותושטו שית תתין בשיעורת דשית נקודין (ע״ל דף ל
ע״ב בתריכות ובשורה ל״ת מתחר פרושה ותכם קניהו והוה עדותת
לעדותת פתיס תתקיימו ותסתכלון כי שית רמיתין וכו׳ ע״ש כי כס
דכרים שעומדים ברזיו של עולם בכוד יעקב יוסף כשוד פסים ושם
סוד תדין (נ״ו) (לתורכת ולבותיה כתיהו דת דתיהו תיהו בוד והלי
תיהו סיתכן ניוטט בתלך לתסתר תת סרכיט הזכר ותכינן שית תתין
תוטט לקבלת תוטט תלהי תבוטן ותיבד לשמכני ותלי
תיהו סרכיט תלתקין כתשתת דת וכיניהת דשתת דת סלקן
ותתקן כזקת יתות ונדין ותשכילים שיעורת דת כ
כשיעורת דסית נקודין לנבת תלת לתרכת ותלת לבותיה בנין דתיהו
דת דשית וכו׳ ע״ש ובפ׳ ע״ל דף קם״ח ע״ד שורה כ״ה ובזה תבין פי׳ מובלה
נמ׳ במגלה דף ט״ו ויהי כדלות המלך ת״ר יחכן נ עלתכים מ בנמ׳ מגלה
מדתיתו לה (מיכתל בבריאל נוריאל) ת שהנביא את נתרב נמ׳
שומך עלי חוט של חסד ת שתשך סדביטו של תחשורוש כתב תיתת ת״ר
ירמיה כך תבת שתי תתות הי׳ והעוזידו על י״ב ותתרי על י״ו רבי
יהושע תתר כ״ת תתה וכך תסדת תומר ס ע״ב ולפ״ד ת״ס כי
הקדמנו ע״ל דף כ״ת ע״ב בשור ל׳ תתר פ׳ נשא וכיון שתת נלי״ו ד פותת
דתתת תתנלי ד״ד בכום תתה ע״כ ורוח הקודשת שכינת׳ הות
דתתלבשת בתשתר וכל יתקום שב׳ המלך תתם בתלבו של עולם תדבר

ומרבינו אוהיכוך לחבר כו' מתנגלה חסד עלאה ולזה נקראת כרחות
פעלך ית' תקבל ונקראת ג' מלחכים כנ"ל ומשך חוט של חסד
ואחז משך ערביות כי הלא לית מתקרי חסד עד דאתגלי יוד בפועת
דחסד (ג' מלחכים הלכ' ע"ל דף ו' ע"ב בחריכות ותבין דברים
נפלאים) גם הקדמנו ע"ל מה דאית' בכתבי האר"י
ז"ל ומודע כי אות ג' הוא בת"ת ויסוד ו"ו כפולה בסוד נוף
ובריח אלת אחות ג' העיקרית הוא בת"ת ונקרא ו' נדולה ואות
ז' המלוי הוא יסוד ואותה הויות את"ת נקרא ו"ו הוא כי הנה חסד
ונבורה שתם בסוד שבי ורוטו' יש בהם ו' פרקים וכולם כלולים
זה בלכן נקרא ו"ו ת"ת ו' עלאה שהיא נדולה כי הנ"ת בסוד
אבות שהם נדולים ו"ת בם כרחות כי בהיכל הרבון שמות ת"ת
יש בו ו' היכלין וכו' והנה גם ביסוד יש בו כללות ו"ק כנגד ו"ב
נקח הוד ונקרא ו' ועירות ואלו הנאמרים שהם ת"ת ויסוד נקרא זה
לבנת הנו כי בין שניהם יש ו"ב קוצות כיתכן כי בו נוף ובריח חשבינן
חד ע"כ וה"כ לבסוד זה ת"ר ירמי' שתי אחות הי' ואשתדו על י"ב
והיינו לבסוד הכ"ל כי סוד שרביט כולל שבי ו"ו הנ"ל ובכתבי האר"י
ז"ל ובלה אלין ו' נקות יוסף בהאל שהוא כי האחים שנתרצו י"ב
שהוא הנטרה שביסוד והבנין הוא כי ע"י הפרישה נתנלו ו"ו תורות
ת' דתקדים וח' דנבורות ושניהם בנגיילו ביסוד עלמו כי היסוד עלמו
הוא נורת ו' והעטרה נורת י' הנלוית ע"י הפרישה ואז נעשית י'
על ו' והו נתי ו"ו תורות ע"כ ולכך תית' בנין ובזה אתתו רבקן
תתרי ו"ו תלה ונעשם תר"ו ת"ח ע"ש בסודם ו' ויסוד ע"ש
כתיב ויתן לותם הלהים ברקיע השמים דת דיוקן ותב"ג דתיאר ב
ברקיע השמים הלא ברקיע משמים ודאי דתיכן מיוחד דנוקבא ת"ח
תרין רקיעין תיכן ותיכן נירוחית ומיוחד דא בנוונא דא רקיעא
תתיאה כי שקיעין כל כוכביה ומזיהן והברכן ודא הוא רקיעא
עלאה שקיעיה דקלים כלא ונוכי כפיק כולא ותיהי תמיהי אתתא
לעילא (כי סדרן אתתא לעילא מלכות יסוד דוד נגח ת"ת
נבורה תסד ביכח והוא שירותא לאחקא כלא (כי ו"ל בס'
תולדות ע' שכ"ב ע"ש) אחם קניסו חכמות בחון תורבה
ברחוכות תתן קולה אלן רחובות דא הוא בהוה רקיעיה דכי כל
כוכבית דבקיעין ואיהו מבוקעין דחיינו לית מבחיך כך ח"ת ואיה יוכל מבדן
להסקות את הנן ע"כ ח"ת מבורה שה הרקיע היינו ביכה וקלאתי
ע"ב הלי רקיע תמוכחא דיינו יסוד כי מבקיעין דעת ביכה תב"ת כה"
ע"ל דאקטיע עב"ג כי לולבי עולה עד הדעת לכך חשבינן יום דעת הוי
יסוד הא תמיכה ותלין כי כל מזונין ונטיל לון ומכי בקיעין לכלהו
עלמין וכו' ע"ש וע"ל ת"ב ביכה ומבוה סם מדמוי בסוד ת'
ובכה ע"ל דף ד' סוף ע' ת' אחם קניסו ונתחת כי ר' רחשבו' בכוכב ת'
בעשיע פרכוף ת' נגד ו' ותשבון דחכמה ומודע כי לבת נקרא י'
ומכה בו ר"ת שהוגים הלו בביכה ובכשית י' פעמים ו' שהם ס' ע"ב
ובכה הקדמנו סוד סור שבדמון על יסוד הוא סוד ו"ו וה"ב נס כאן
ב' פעמים ו' הרי ס' ולסוד זה קאמר רב חסדא הסדביט היה
כמסך ס' אמה ע"כ ובזה תבין מאמר ס' כ"ל ת"ר שעור כתיב
ותעש גם לאה וילדו ושפחות ואחר כן ביעש יוסף ורחל והו יוסף
לבתריתיה הוא ורחל לקמיו הלא ברת טבת ברת רחימת נדיקי
דשלמת יוסף כיון דאתחל עיבוי דהסוה רשע מסתבל בבנין דחיל על
אחיה בניף אתתרחק ופרים דדוחת ונופי ובכוי עלה בנין הלא יתן
ההוא רשע עיניו באחיה כיוצא בהתני (ר"ל בשה הנדול) שיח
אחיו ע"כ ולפ"ד ח"ש כי הלא ידעת כי יוסף הוא סוד ו' ושניהם
שהוא עץ עושה פרי ולקבלה לתתא הן קורת יוסף עלי עין ואקרי
בריית עבות כי לבסוד זה יוסף שטנו על עשו כי בית יעקב חם ובית
יוסף להבה ועשו לקש הוא בסוד ה' שבבר ראה בתי ע"ל ע"ב
אחור ס' משפטים ע' ר"ח אחם קניסו על מה פעולם עומד על
עמוד אחד שמו צדיק שב' וצדיק יסוד עולם דעל' קיימין חש"ד
דלעילא שניא ואחרא אחד שניים ד' בתרן וכו' דאי כד אתי קושטא
ד"ה הן אחד ויתתאי אחד בשלמא בתתאי שקר וכו' ע"ש ובסוד זה
עמלק הי' מותך לות בלית וזכר כלבי מעלה כי הל אחר הוא חסר
קוק ל"ד אחד והזה פי' בס' שופטים ע"א תקכ"ו לא יוסף
ע"ב אחד דלא יהא ליה חולקא בחל אחד ע"כ ולכך נקרא ש אחר
דאתתרים וכו' ע"ל והנה כי סם י' נבחות הוא ביסוד
ד"ל בס' תקסטים ובוותה מלן תיכו י' נבחות ודא תיכו
דכתיב בכל הזהיר בתיקון עלמין דלילנא דחיי דבי' עובה מיתרבי

ע' שע"נ
אחאר ע' ושע"

ל"ה תכו תומרים בפייט ב' וכוי ו"ל יקם לן לאחד בבחות בחתניות
בבריית בעבה (אות והוא הופקד מדה בחדה לתנוחות דעת כי לעת
המיליות הוא יפקד בסם י' בבחות ע"כ וע"ש מה שהקדמנו ותאחר ב'
כי תבת מלאחר ל"ל תרבע לחבין לעשלק וקסם ובחת עמל ולזן
ולהון דהוה מסטי דעשלק ישוב עמלו ברחשו וכו' וכל"ל תבין מזוזה ז'
בתלים קומה י' בחוך הבשה בעברית מזרחי ועוזה אלי מבשבו מית
ונו' אלהים שופט בדיק ואל ועם בכל יום ונו' הבה יחבל הון ואח עמל
וילד שקר ויסוב עמלו ברחשו ועל קדקדו תחבו ידד תוזה י' בנדקו
ותומרה בם יה"ד שלין ע"כ כחבר הקדמנו כי הן בשם שלום עד
שיבריית ועיון של עתלק רק הקדמנו כדי להבריית לרבעים בללו חית'
כב' בשלח ע' פ"ה י' לדוגמו מה תדיר שתך בכל התרן כד בחת
קב"ה לתבדת חילת דשתר עתין עב"ו ותתקיף דוכת עלייהו ותבר
לון ותתבד מקוי' שולטנות' דלהון תבר תנה הודך על הבחים ע"ל
דף ע"ח ע"ב מורה ב"ו פתח ר' יוסי ומחד וכו' . ובזה תבין
ע"ל בהתרבתי בחומר ב"ד לא נקחות י' לחם קניהו הוחבדך בשה
הות יבר שחל עלי חק ינודו על בשם בדיק ודש בקי ירבשו ויסי י'
לי לחשבב ולהלחי לבור תחקי ויסב עליהם את לוכם וברבתם ובמיתם
יבמיתם י' בלהיהו ע"ל דף ח"ה ע"ש בסודם ד' וכיום ד' לומרים לל
נקחות וכו' וברבתם יבמיתם יבמיתם י' בלהיהו וכו' ע"ם והוח
בלהי והנה הקדמנו אה דאית' בתקונים דף ב"ב לחר בזוהר קדישה
ר"ור ה"י ו"ו תו ה' תיכו עשר לחיון וחושבני ס"ב כי בטל נוקבא מן
נם רוח וכו' ע"ב נם שם דף ו"ב ולכה לחיכו מלן דסליק בלא לחתין
לנבי' בללת נקודין דמנולחא דחיכון לחתשבו בלת טפין דת
מוחן עלמין לכל בר נש לחתשך ורש מיכיה לחיין דלחתשבו מיכיה
חיכון מחשבי דשובי' דחיחל מוכחר מכלה כבי כנוונא דא בדא
קב"ה יחיית בבר נש בלת קטודין דחיכון בשוחא ורוחה וכפשא ת
מחובדי דשובי' דילף יהיב לון דחיכון מחלת י"י המבולחת
דלחתמיו כשם י"ר ה"ו ת"ו ובב"ד מחר לון יב"ך בחר י' להיות
לו לשם בנולה ע"כ נם שם ושם דחכמה חיכון נקודין (כי הקדמנו
לעיל מחאר פ' בראשית ע' קכ"ג טעמי חיכון מסטר דבתר ונקודין
דחיכון מסט' דחכמה וחתון מסט' דבינה וכו' ע"ל) כנוונא
דא י' קוצו דלחתחא וקוצו דלעילא ונקודים דחמצעיחא חחוי על
כתר דכי בלת קטודין י"י וחיכון בי"ר ת"ו ת"ו וכל שה לחוי
מרכב חתון דחיכון יבחכך יהו"ד יחי יה"ו יפח יה"ו ת"ב חתון
דבלין מן י' וכי חיכון חתון בלת עשר מכילין כחד בנוונא דא י'
קוצו לעילא חד וקוצו לחתחא ונקודה בחמצעיחא הא בלת וחוח י'
בחוכבת הא י"ג מכילין דדחיוי ע"כ ולבסוד זה חיחא בחנלה
והי' הוד י"ס מאר בסוחן הכיבה נקבלו בסלבה עשר ונו' כתיב בעיבה
היהודים נ' י"י ונם שם יה"ו ובחדנוס על פסוק זה ע"ל ו
ויהודחן די בסוחן חתכשו לבאיחן את בנוי דשתלק בחלת עשר כי
ע"כ וח"כ הקדמנו כי הלן הוח שחלל ויחי לחסבר לנמח חם לח ע"י
מ"ב ונם שם בלת יו"דין וכם מקוחרון בישרחל נשם רוח ונשמה
(ע"ל דף ס' ע"ד מה שכחבתי בלמוד ירושלמי מסל למלך שביה לו
מכחתו כלה ובקר כו שבשלת וכו' והם י"ב מכילין דחיחוי נם הקדמנו
בסוד סור שאר כו להבריית בשם י' בבחות ולזה הסיבו לו חכמיו ום
מורש היהודיים ודבר כחיב על חיבו היהודיים סור כי משם נחשך
זרע היהודיים ונם דומו כי נטרו חות בריח וח"כ נחבטל לל לחר
ולזה חמרו לו חכ מורש היהודים הוח בי החלות לנמוך בכל חפול
וזהו פי' בפסוק בחלים קי"ב סור נתן לאביונים רשע ילקה ובשם
חחבוק שיהו וחו חלות רשעים חלב"ד וחו ומשם חלבות בריחם
וכ"ל כי לח חחביים חשחדיות עד שחחלקה נקמה וכ"ל ע"ל דף
ו"ב ע"ח סורה ל"ח והנה בהלות שהקדמנו כי זה הוח סוד ודחיתי'
בדרון בהירון דלויחיתי בהחוח ומוכן בליק חבי רוגון דברי' ויחית
החלך שכבה ויוחיה לה מלכה בנללותה דעשיהם מה שחלתך וכו' כ"ל
שבחלה ותושיט המלך שרביט החב וכ"ל וחו ורחיתי' וזה סוד
מחיכו' נחולה לחפלה חיתה בבחבי האר"י ז"ל סוד מחיכת נחולה
לחפלה כי כל נחולה ביסוד ותפלה היח בחלכות ונחולה יותר לחפלה
רק שהוח חוריד לחרת לחפלה ותפלה לח התפלה שהיח לחלכות
בחלילות וזה חבין חה דחי' בנגד כל המוזכר נחולה לחפלה
קחמר חפלה לנחולה כי כך דחוי שבשחוך ובשלה התפלה לל הנחולה
לך חתורון ע"ב הכ"ל כי חחלה חנו מורידים לחרת הנוחל לחתפלה
עם הלכות וזהו סחיכת נחולה לחפלה וחח"כ עולה התפלה עם
הנחולה עליה בחקומה ולל בסוד סחיכת לבד שהיח לחרה לבד לל

מצמות נחולה והנ' ויושט המלך לאחשו' את שרביט הזהב כו' וכתיב
(והא דמדייק שרביט הזהב יותר בידו כי ע"ל דף ה' ע"ב מה שהארכתי
מאחר פ' הדברים בסוד הנבואה דבר גם יתבון בדומה של עולם הפשט
קניקו ולימן מאם בריחין דלקרון מהם מלה שכין דלילבא דחוי חוזל
בהו ובריח קדישא (ס"ח לתענוג) לאתעבר בהאי הנבואה דילה
ומלה פתיחתא היא על מה דלאמרת ע"כ) ותקבה לאחתי ותעב ברחש
השרביט היינו כל"ל תפלה לנו מודידים הלרת הנוחל לתתת והנו
ויושט המלך לאחשו' את שרביט הזהב וגו' עולה תפלה עם ה
פנחולה עמיה והנו ותקבה לאחתי ותעב ברחש השרביט רק הלה
כתוב לך כמוס לת כל היהודים המצאים בשושן ומחו עלי ואל תלבלו
ואל תעשו ונו' ובכן לבא אל המלך להה אי אפשר לו ירלות יי' בלבבו
יקיים לתרת דלבלה דוחקת ע"ל דף קמ"ט ע"ד בסורה י"כ הלה כתיב
נבי מרדכי ויקרא מרדכי לת בנדני דייקא היינו כל"ל מלשון בונדים
בנדנו וה ק"ל הם לת בהרחקת מתעבוני עה"ו כאחר האלרכתי לעיל
מאחר פ' שכ"ג דף ע"ת בחריכות ע"פ מאחר פ' שכ"ג ת"ח ת"ת תיתובבתא
לך ע' שכ"ג דהלי שטן לת זה הלה בנין הלה יתלבם ההוח וכאה בלבושת דכיה
קדישא מ"ט בנין דלי תלבים בהלי לבוש דיקר מיד לבושת דחוזהת
ושבירתא דהחוח שטן יתבטל ויתעבר מעלמת ע"כ והכה הקדמתי
בסוד יתרו מדיה ו" ע"ל דף ה' ע"ב ובקאחר שם לפם קניהו
בשעתת דשלח דע"ק שריח עליה ותליח דיסוי בהחוח לתר דאקרי
שושן כדין ידעם ועבר תליהון ותוקיפיהון דיכון תקיפין וכו' ע"כ
והכה כדי להסדיר הבונדים נדיך להחשיך חור דע"ק וכל"ל והכה
ע"ל דף קכ"ג ע"ח סורה ל"ו מה שהארכתי בסוד ע"ק לפם קניהו ר'
לאבהו לאחר לבי שתפם יעקב לדמיו לת הסך לת מ"וכניו וכו' ע"כ
ותבין סוד מובלה כוה פסוק ויקרא מרדכי לת בנדנו דק יהי
הלה נדיך לסוד שלח דשתיקת קדיש ולו יכול להסדיר הבונדים וע"ו
קאחר וילבם ס"ק וע"פ מה שכתבתי בסוד מרדכי ולפתר והמן הדש
מאחר פ' תענוה מכאן ואילך מאחר פ' שכ"ב ונתן להמן על שני הסריסים
ע' שכ"ב גורלת גורל ג' ליי" וגורל לאחד לעשותו דת לילו ההוח תחוק דהוח
דילטורת בנין דקכ"ב יטיל עמי גורל ומיון לי' ולא ידע דמור לליק
לחטיל על דישה ועל עמת דילים כד"ח כי נחלים חותה על לחמו
ע"ל ומימון לקי לת הכילה לפתר המלכה עם המלך ל
הושתה לשר עשתה כי לם לותי וכתיב ויעל המן כיום ההוח שמח
וטוב לב בהחוח תולקת דמטיל ולויל ליה ולבתר כד לתי מלכת
עלקה לבי מטרוניתה ויטרוניתה תבעת עלקה ועל בהמה מן מלכת
ותכילו בומת דישראל בעלותה ובלו מלותין בכל ומת לילו מלקת
ביומת דת לקמי מלכה עלקה ותבעת על בהמה וכדין לתנורו כל
לימין נוקמין זמין קכ"ה למעבד עם מרדו ולתנור הין ומין דלטורת
דת לתתעברת מעלמת כד"ח בלא המות לנמ (והיינו מתו שכתבתי
לעיל ע"פ מאחר שופטים יומת המת דת במלל מת מעקרו)
ומימון בומת דעלותה כי בתכרנו לכי ומתי להסמיך ונו' כי לין הנר
סוה במוק המלך מאי במוק המלך כד"ח והכריתו שמו מן הלרץ ומה
תעשה למוק הנדול דהת שמת עלקה לת תתקיים בקיומיה ודת לילו
במוק המלך וכדין והמן נבעת מלכני המלך והמלכה כד מיומו לתכין
וכל מיומו לתשבח וכו' ע"פ והנה לית כ"פקודי ע"תת"ח בלתשבעית
מאחר פקודי ע' תת"ח דהיכלת דת לית לתר לחרת דקיימת לעילת לעילת כד' פתחין
לך' סטרין דעלמת עשר ממקן לכל פתחת ופתחת וחד ממכת עלייהו
וכו' ולתי לוסכת דקיימת על לימין תרבעין כד נטיל מטי להחוח לתר
דאקרי לת הלדים וכד עיל בהלו עתיה לימין תרבעין דחשמן כ
בחדבב פתחין וסלקין כל לימין מנישים ומייפין ורוחין דרסטי
לאנפת עלייהו דישראל משאר עמין ולאנפת מלו קדמת ולבקמת לון
כסוס שעתת בלא תריכו וכנ"ל לאקרי לת הדלים לתר דלימין רגיס
דהטי ולוזו לאנפת קדמת ולאנפת נוקמין לקבלי רגין לאחרין
ודקטין לאחשת ולאתעברת מלין בשלטנות עלייהו ע"כ וכה תבין
מאחר פ' פנחס ע' תכ"ה דלת לכל הדגים יגלו דסופי דגים מסט דת
ודגים מסט" דת וכניניהון סיומת והביר שושן שתתה ואי מקדמי
נכוכה לת מקדמי חלין דהכי הביר שושן שתתה ואי מקדמי חלין
לאחרת הביר שושן נכוכה והת תוקיפת דכללת קיימין חלין לנבי חלין
מאחרים פנחס ע' תכ"ה סטרי לת לקבל סטרת דת ע"פ זה תבין מאחר פ' פנחס ע"כ תלת
לימין דנרמייהו גיס לנרמייהו תבין בהלי עלמת ואל בעלמת לאחרת
ואלין לימין מלין דלייט נרמי דתיבין חד ממכת לתתקיד קמיה דכר
גס וכשעתת דלייט נרמיה סהוה בר גס ההוח ממכת ושכשין לאחרין
דמתקן תתותי כעלי ההוח מלה ואחרי לאחן וסלקי לה לעלת ודיינין

דסחרן עלי׳ לאלין חמשין תרעין (חמש מאה שכין דיסודיה ברית קדישא כללהו עובד דברחשי׳ עייבין) חדין מניה שכין דיסודיה יסודיה נכי מקדש מיכאל׳ דחי חולה הוה סהדותי לעובד דברחשי׳ כל עובד דברחשי׳ כללהו תייבין יחידין במוכלתנו וקיימין בחושבכתי חלבים דמעשה ברחשית אחוי לעילא ברו׳ דעלמ׳ דאתי ואחוי לתתא ברוח דכו׳ שופר דסנדלת דקיימי בכל הני קיימין דת ברחשית ברח חלבים דת שופר תליסר עלמין תיכין תליסר תיכין עד חלבים תניינית (והכא זה שאמר חית נס כב׳ ברחשית ע׳ י״ו והנה ע״ל דף ק׳ ע״ד בשורה כ״ג על פסוק כום ישועות אקרא עד סוף כל הדף ותבין היטב מאחר זה) ואיכון את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו וכהו וחשך על פני תהום ורוח את תליסר עלין דשופר דסחרן לאלין חיכון מרחפת על פני המים דאחד את חמש לסתר יהו אור את עיקרי ושמע דשופר דכלא ואחיחן כי ע״כ וכו׳ ע״ש והנה ע״ל דף ו׳ ע״ב בשורה כ״ב ואע״ג בחיכות׳ מה שכתבתי בביאור מאמר ס׳ ברחשית ע׳ ס״ב כתבות עוד חשובין דעיינין דאתעד בהו ותבהן עיניו מרחות לאתתקלא לאלין דאתר אתר בהון כתיבו השמים ואחיה מרחפת חלבים דת דאיכון חמש אור דשופר דכרחשית וכו׳ דשופרים ורוח חלבים דת רוחא מרחפת דיהא מיד שכבי אית דאוריית מיד יהא פורקנך ואחר חלבים יהי אור ע״כ ע״ל שם בחיכות נס דף י״ב ע״ב בשורה י״ח ע״ל ותבהן עיניהם מהאות וכו׳ בחיכות ולבסוף זה אתקדי מלכות עיר שוש לבסוף הוא והוא העיר שוש שהיה בסוד שוש וכל׳ לו והעיר שוש נהללה ושמחה ע״ל דף הקדוש אחם קדישו והאי אחכת׳ י׳ כתושבכי עשר ואיש לה קון חד לעילא ונקוד לאתעת ונקודה בחשמעיתא וכלא חד ואיתעין קלין ושה ע (עמודא דאחשמעיתא כי׳ מכילין דברחשי דאלין דקרא בחכילין י״ג מכילין דברחשי לעילא העלות לא יחזור ריקם בכלותיה וכו׳ ע״ל והה תבין מאחר הכ״ל דשמיים ולית מחכת דאלטין בשמיע ואחרא דקיימין קמי האי אחכת דכהנות ואחכ מאחר בשמיא חס תעביא כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם תורידך נאם י׳ וכדי לבאר

מאמר ס׳ ברחשית ע׳ סב

בכוונת מלך עזור ומושיע ומגן

כתר מלכות	חכ״ד	חג״ת דמלכות	הי״ מלכות
ב	ו	כ	ו
מלך			ומגן
עטרה יסוד	הי״ דהכי	חג״ת דנהי״ דביניה	חכ״ד דהכ״י דביניה
ניהה בכתר	דביניה בחכ״ד	בחכ״ד מלכות והכ״י	בחכ״ד מלכות ויורדים
מלכות	מלכות	יורדת בחג״ת	חג״ת בחג״ת והכ״י דנה״י
			ונגדלה קיומיה

(ומי לזה כי הקדימנו לעיל כי הי״ד ק״ס הם המעיין המלוים בכל העולם התגילות שמרמז הוא פרוש עתיק יומין והכ״י דפעתיק לת״ת והכ״י דת״ת לחו״ב והכ״י דחכמ׳ דביניה לו״ת והכ״י דו״ת למלכות ע״כ וה״ מלכות תגילת׳ נגד שני שלוש ת״ת דו״ת ונגד נה״י ושם בתלבוז׳ נ״כ נ״ם תתתין דנה״י הם משמיכים שפע הארה למלכות וכל״ל) תכוין כי קו האמה דמלכות הוא שם בו״כו וזה״י זה גנדלת כשיעור קומתה לד׳ תתוין ת״לף לת״ד ת״ת ד״לת לת״ד ת״ן כ״ן ו״ו ו״ן ו״ו ד״לת ע״כ וכבתבי האר״י תתף נבורי הכח ע״י ברכת תכות נתקן בכין המלכות ועלתה עד מקומה וכל זה ע״י התשד התעלה תותה בסוד והוכן בתשד כשהו והנה כבר הודעתיך בתלת מלך עוזר ומושיע ומגן כי תכוין בתותיות בו״כו והוא סוד כניסת נה״י דביניה תוך ו״ל דביניה נקרא הא״ה והלוה היונק ממקה ותתחלקים בתלכות הוא שם בו״כו חילוף שם הא״ה ותאמכם ע״י שם זה שתליה בתלכות היה מתנדלת כשיעור קומתה ו״ם תורך היטיבה שלשים בתוה ותוכה ד׳ בתוה כי שם״ה ד׳ תותיות ובתשבונו הנקרא תרכו הוא לד׳ תותיות והוא תורך קומת התלכות הנקרא יהיעה ועוז יש לה לתלכות שם קדוש ק״ו והוא שם אנל״א והוא ת״ת ת״ת ג״כור ל״עולם ק״ו כי והוא נ׳ בו״כו עם הכולל נם תכוין כי שם זה הי״ בי הוא בתלכות ותכוין כי שם תלכות הנקרא הי״ הוא נגדל שיעור קומתה והוא ד״ל תותיות שלוי דתלוי שם ד״ל תותיות וזהו ועתה יגדל נא כח הי״ כי תלוי התלוי הוא לד תותיות

מאמר ס׳ נשא ע׳ רס״ן

ומכח האחת שם בו״כו שהוא נ׳ ד״ל נס תכוין כי הלא הנבורות הם ניתנים בתלכות והם הנ׳ מנוק״ך והם שורש לכל הנבורות כי כתה ובתה נבורות לתין קן הם מתפשטי׳ מהם ותחתם כללות הנבורו׳ בתחלת נשא על פסוק ונבוריתך שהם תלף וד׳ תותיות והנ׳ ושם בתלכו

והמוציא עד מיום התענית וע"כ בתענית ביום ראשון שחל להיות ביום ראשון
ביום הה' נמצאת שבתיים בולם בתענית וכשנדש ביום שחל ביכר
ידעת כי הה"נ הם תותיות של מכ"ף ובם כפולות ומסיים שם כי
הכי ח"ת יש כו כללות תלת ריישין (ע"ל דף ל"ב ע"ד ודף ל"ג ע"ב)
ודיוקא על זה שהוא ריישי דלית תתיידע תתת לון סוף ולין בה תפיסה
כלל ולא אתיידע חושבם תרין ריישין אחרכין יש בה נלוי קנץ ו
ותפיסה לף עכ"ו לף כתגלו בקס לף ורועות ולף ירכין לכל נגמו
כאו ובעלמו בסוד תות ' דאיתת בי תרין עבדין דלתון תרין יו"ד ין
שבועות א' וכו' ולכסוד זה ח"ת נדחו בקונו של ' לכל ריישי שלמה
שהוא מין ע"י לף נדחו כלל . תחנם כו"ח נתגלו בו כל ורוש וכל
יו בכתבי האלהות ובודע כי ג' ידים הם יד הגדולה יד חוקה יד רחמי
ע"ל דף ר' ודף ' והוי וכבי ישראל ויפלים ביד ח"ה כי כ
בתפלה כל העבודות ע"ל דף קפ"ח פ"ח סורה ל"ל ולזה מדייק
שם בפ' נשא תלמיד חכם נבורתן לתון בהאי ובזה תבנין ולזה בהיות
שיולבות בקדק דיוק דתלבות תל"י דיוק תסר היה בדמות כסוד ח"ת
ג"כוה ל"עולם תל"פי וע"ש בסוד ה"ל כוה תבין זה שבתבתי לעיל
בשורש תפלה יהי רעון שלפניך לתתביחל י"ה יי' תלהי ישראל לעולם
קדושת הסם שבוותני בתתה נבול לשולם לתל"י שהוא אל"א
אתסביל ותבניע עפ"ר תפני וכו' היינו סיבון כ"ל כי ע"י כוונת
תל"ל יש להכרית לרשעים הל"ל תכל הקדמתו כי בשבתון הם"י הכיוה
תען ו"ח והפיכה בקרבת לתה"ה ויהוה היונת תוכה ויתתלבקים כ
בתלבות הוא סם כו"כו וכו' ח"ב תם שם תה"ה בתתלבם כו"ח תו
הסם י"ודס"ח ו"לה ח"ת הוא בתלוחו ותו תן שם תה"ה נמשך שם
בו"כו וכ"ל ובשלם סיבוב קומתה תכל הקדמתו לעיל כי לפעמים
נסתלק א"ק תה"ה ובכ"ל דף קפ"ח ע"ד היה היה דבר יי' לאו בתבשל
כל הסבון ות"ב הכל תלוי בתוכ' א' כי אז יהי שם תהיה בתלוחו
ותתלבם בתפלתת ישראל אז תאיר בתלבות ואז בשלמה בנין תתלבות
ועלתה עד תקומה ואז היה בסוד כ"ד כ"ד מתשותיך ואז תתלחם
תתיכה (ולסוד זה רמוז לעז תתורה אשריך ישראל בתיב
א' רבתי היינו סוד הכ"ל) והנה על פי הכ"ל שם"ה נבורות
בידים המסיים והנה דרך ה' נ"כ בסיום הקוים ימין ושמאל שהם
בשני הרגלים ימין ושמאל על דרך הנ' בשתי ידים כי בסיומם הם
מתפלים ק"נ נבורות שהם ה' תפארת דעל ימין ורעל שמאל ולבן
לף יש תבר בתרם שיתפלה בו תפארת שבר תלת בתפארת הידים
והרגלים לפי שהם הוא סיום כל הדיבון ע"כ והוה תבין מתוך כ"ה
נשא ע"ב רמ"ב תניות ח"ר שתשון עד תיות ניתב בקיומה דחד בתבת
וכו' תודרון תפרוח בתקומיהן בשיעור בתפארת בתשתי בחינו בידין
ברגלין וכו' ולפ"ד ח"ם לשורר כל הנבורות ע"ל דף ' ע
ע"ה בסורה ס"ו בפורקנא בתרייתא בשעת רחמייתא ומוה תילוף
דקרא כי ימית דת קולמוס בנין דעל תתגלייתא ורוש יי' ע"כ וכו"ם
והוא כי ה"ה מיני נבורות והם הנה החיוסם תרוש והיד ו
והאלבעות לתקם תלו ה"ם שנשם הם מיוסבים תרך תרוסו עד סיום
האלבעות וכו' כ"ל והו דבלי תתגלייתא ורוש יי' שם מתקבלים
בל הנ' חוי בידו להכרית לרשעים ע"קולמוסם וכ"ל ע"ל דף ה"ן
ובם בשתבני ידי תוי מתקרבין כל תקוס בנבורות בתיר החיוסם שכל
לף יי' ויהיה לבי ונפ קדוש לעולם"ל כ"ם בשבר הידים נרחוים רפ"ח
בעופן שהם ע"ם ס"ג נו"ה ן"ן ושהם י' ה' יה"ו יה"ד ונפ סוד
מכ"ן וע"ל דף ר"ח ע"ג תן סורה ה' בתיכות נס שם ע"ג בשורש
ר"ן והמסבילים שהם בוסקים בסוד התורה יהודית ני רחל בשורה
ני ע"ב ס"ג ס"ה ס"ן הרקוע בני שביבה וכו' ע"ב ובהתבין נמ'
בתם' כתובות דרם בר קבדת נדולים תשבה נדיקים יותר מתשבה
שוים ותרץ ולכן בתשבה שוים ותרץ כתיב לף ירי יסדה תרץ ויתיבי
טפחה שוים וכו' ותרץ תיתבי תשוים תשבים בבוד לל ותשבה ידיו
תניד הרקוע ותשכי ס"ן תשבים של נדיקים יה תניד הרקוע ובימי
כל"ל והת דקלוור ואתי ניהו תסר ב"ל דף ס"ד בתיכות ונם סוף
דקף סורה ל"ט ותה נ"כ בי בסוקי ונתתי תסר לתלכם בעתו והנה
בתפלה נדיך תשבה שהוא תכמה הוא ' ונדען הוא בינה שהוא בוד
ה' וקול הוא קוד ' בסוד הוא תלבות ה' ת"כ בשתדש מתבלל
תכוונה וכ"ל לו הוא סוד החיה לומר עדיפים ופ"ל דף ע"ת
בסורה כ"ד דשם תפס קניהו תבי יד על תים וכו' ותשבו קניהו שם
תסיק תן הקנה לנבי שומת דתיתן ה' וכו' לתשקת קול ודבור דמשיך
תביאה תלבות בתשבה דתיהו שוות תפרים היינו ס"ת ו"ת ה"ת
בנשר מיני תלים וכו' ע"ם והנה הקדימו כי שם ה בשביה מתלבש

שהוא סוד א' תה"ה שבדעוע עולה דס תו"ת שם תלת וכ"ל ותת
הוא תוד תה דתי בפ' נשא ע' רמ"נ דתיבת כל תימן כתיבין קדישין
דתלבות כד תיתקן בתקוני תתקרתיא אחד דיוקא כלא (ותה
דתשתליף תתערת תתקרתי שהוא קדישא תערת ושה דבי תתקרי תל"ד
תתקרי תדם בכללא תתערת ותה דבי ע"כ וכו' ע"ל דף ע"ב ע"ד על
פסוק יגלח יי' בתער תשכירה וכתה תבין הבסוק תחב ליה"ד תלשם
דם כי בתחב הוא שהוא שלים והוא שבלם ע"י תה"ה בדבוע שעולה דם
הרי שם יה"ו הוא סוד תרב ועוד תיתת בכתבי האר"י ול בסוד ק"ם
שעל החטה ותבוון כי ים נ"ם תותיות רי"ו בשם יה"ד כי כיוצד ה"ן תן
שם יהו"ד נתרון יד"ו תת"ב תנרף ה' האשורה שם ' הרי רי"ן
ותת"ב תנרף ' שם ה' שבי הרי רי"ו ותבוון כי סוד בל תחד רי"ו הוא
שם ת"ל בפסוקו והלח טוב ת"ל תלף לת"ד נ' רי"ו והנה נ"ם רי"ו הנו'
הם נ"ם תל פסוק נ' וון"ן ובשניהם בהבי רי"ו וכו' ע"ם בשיוך לעמוד
ק"ם והו שהפלל דוד בתזמור ל"ם לדוד ביהוה יה"ד תת ויהיו תזמור ל"ם
לתחם את לוחמי תחזון ענין והנה תזיקין בתמרתי כי ע"ל דף ס"ב יה בתלים
שהתרכתי בסוד רי"ו הבתסבים בדוד שהוא רעל הכיני ע"כ בתיון
תערוכיתת בבולה בב' תבנין ותו נדוקים יהיו ושסתו כי תעביר תשלת

ואלו סוד ' תוי"ה שבדעוע עולה דס תו"ת שם תלת וכ"ל ותת
הוא תוד תה דתי בפ' נשא ע' רמ"נ דתיבת כל תימן כתיבין קדישין
דתלבות כד תיתקן בתקוני תתקרתיא אחד דיוקא כלא (ותה
דתשתליף תתערת תתקרתי שהוא קדישא תערת ושה דבי תתקרי תל"ד
תתקרי תדם בכללא תתערת ותה דבי ע"כ וכו' ע"ל דף ע"ב ע"ד על
פסוק יגלח יי' בתער תשכירה וכתה תבין הבסוק תחב ליה"ד תלשם
דם כי בתחב הוא שהוא שלים והוא שבלם ע"י תה"ה בדבוע שעולה דם
הרי שם יה"ד הוא סוד תרב ועוד תיתת בכתבי האר"י ול בסוד ק"ם
שעל החטה ותבוון כי ים נ"ם תותיות רי"ו בשם יה"ד כי כיוצד ה"ן תן
שם יהו"ד נתרון יד"ו תת"ב תנרף ה' האשורה שם ' הרי רי"ן
ותת"ב תנרף ' שם ה' שבי הרי רי"ו ותבוון כי סוד בל תחד רי"ו הוא
שם ת"ל בפסוקו והלח טוב ת"ל תלף לת"ד נ' רי"ו והנה נ"ם רי"ו הנו'
הם נ"ם תל פסוק נ' וון"ן ובשניהם בהבי רי"ו וכו' ע"ם בשיוך לעמוד
ק"ם והו שהפלל דוד בתזמור ל"ם לדוד ביהוה יה"ד תת ויהיו תזמור ל"ם
לתחם את לוחמי תחזון ענין והנה תזיקין בתמרתי כי ע"ל דף ס"ב יה בתלים
שהתרכתי בסוד רי"ו הבתסבים בדוד שהוא רעל הכיני ע"כ בתיון
תערוכיתת בבולה בב' תבנין ותו נדוקים יהיו ושסתו כי תעביר תשלת

ומסיים ל"ל
להשלים

להשלים חומת השמות החסרים וחת"כ והיה י' לחלך על כל החלק
ר"ל כי לעתיד לבא יכתבו כל השמות לחמד היינו כתיב התירתי
והזבחילים יהיהו כהר הרקיע לעיל דף קע"ב כל ע"ג גם שם מה
שכתבנו תוכ' חכי והוה נ' חלת י"וד ולכך פשוטו מה זה בשקוחת
לכל תוספו' ברוח הקודש כתבנו כי הלא לעיל כתבתי דף ה"ו שהיה
לחיבור ע"כ שחמן קול חולת שהם נ"פ גם יפ"ד ויפיפיין חין נ'ין דין
ג"וד ה"י ו"חו ה"י וכ"ל שבו להכריע חיום הזוהרים וחיינן מוכרחין
ח"כ מדין שני בחוק סיומו ע"פ שחמן ומוד חולת וכ"ל שהם נ' ע"ח
לכך כתבו התום' חכ"י וה"ו בני חלת י"וד שהם נ' ע"פ ועוד חע"פ
שחיות"ת וכו' ח"כ שניהיר הם מקולים ולוה חכי והו הושבעת והכה
דוק בזה שכתבתי בשבא הק"פ שלא יכנס לירושלים של מעלה היינו
בזד ויחידים כ"ל בזה חבין מה שכתבתי לך בפוד המצחילים יהיהו
כ"ל חשה חתלה מה דחי' בכתבי חתי"ו ו"ל בביחור נ"ל בשבא ס
הק"פ שלא יכנס לירושלים של מעלה דע כי לעולם כל השמות
הבחה הם בלחי ניקוד לך החכמה הם בניקוד והנה כשחמו מיחדין
חכמה וביכה חותם לין רחוי לכנין השמות עם הנקודות כי חו
כחלה שכבר נכנס הק"פ לירושלים של מעלה כי הם שמות בלי
ניקוד כי חו לשלוח השמות חלו הם בחכמה הם בפוד ביכה שהו וכוה
חוץ יחוד ביכה עם ביכה ולח חכמה עם ביכה והוכר בזה ולח תעבור
על השבועה ע"כ וזהו כי כבר הקדמתי בפוד טל"ח כי טעמים
בכתב ונקודין בחכמה וחתונן בביכה ולוה כתבתי והשבילים יכינו
וחלין דחית בהן שכל לשלוף להבדיל בטעמים ובנקודין וכחתונן
וזהו מבואר ע"פ מחדר פ' ויעף ע' שם"ן ע"ל דף נ' ע"ב מפוד
מרפי ויחודי' וח"כ להזות כי הכל תלוי בפוד והשבילים יהיהו
כזוהר הקדוש היינו שיהיו כל יה"ו חתונן ויהו"ה ע"ב שחמן ויעטרהו
בשביכה ובפוד ובכן מדיקים כל"ל דף ס"ו ופפ הקדמנו כלהו לח
יחייחדו עד דייתי ההוח לחקרי לדם לחיהו פם י"וד ה"ו ו"חו ה"ל
וזה יהיה כשלם ע"י א' שבין שני ו"ין שהוח פם של חני"ה העולה
כ"ח וזהו ח"ך טוב לישרחל ע"ל דף ט"ו ע"ד מולו סופו נם ליחת
בפרקי חלבות היה הק"פ לזכות חת ישרחל לפניך הרבה להם תורה
ומנות כי ישרחל הוח פי' ים פעים רבות חותיות לתורה וכ"ל
דף כ"ג ע"ב כי לחמתו הדבוקים ביה"ד פהוח סוד ו' ובתחלה לעתיד מדרש
חתיך מדרש בפרקי ר"ח ו"ל בפעה שעלה משה למרום מלחו
להק"פ חהי קושר קשרי לחותיות ח"ל משה חין שלוש בעירך ח"ל בפרקי ר"ח
רבש"ע כלום יש עבד שנותן שלום לרבו ח"ל חעכ"פ כי לך לעשרני חיוד
חיוד ונתה יגדל נח כח חדכי כחיב דבית לחיוד ע"כ כפ"ד ח"פ
נח'מ'מנחית כי חי חית, ס'פים' מנחות דף כ"ט חיוד רב יהוד' חיוד רב בפעה
דף כ"ט פעלה משה למרום חשלו להק"פ שיושב וקושר קשרים לחותיות חיוד
רבש"ע מי מעכב על ידך ח"ל חדם שתניח לדרום על כל קון וקון
חלי חלים של חלכות חיוד רבש"ע כראשנו לי ח"ל חזור לאחורך הלך
ושב לפוף חשה עשר שוחות לח היה יודע מה הם לוחזירים חמש
כיצחו חיוד משה רבש"ע יש לך חדם כזה ואתה נותן התורה על ידי
ע"כ ח"ל משה לח היה יודע כל סודות התורה וכדחי' בנח' דכריס
שלח נכלו למשה נכלו לר"ע ולפי כתבי הח"י ח"ל משה ידע בעל
פה חבל ר"ע היי יכול לדורון ברוחו היכי חדיוחו ע"י התנין ח"כ ר"ע היה
יכול לדורון דרך פרט ומשה דרך כלל והקדמנו כי חי שיודע דרך כלל
נקרח עבד ודרך פרט נקרח בן וח"כ חיחר דלח יודע משה קוד
התנין והקופין היה נקרח עבד וחית' בחום' חדוכה בד"ה כדי שחלת
תלמיד לרב וחת"ל דחמרינן בפ"ר עקיבח כלום יש עבד שנותן שלוש
לרבו עבד שלפי שחינה דבו עליו ובשום ענין חין לו לינן שלוש
ע"כ ולזה קחמר כשעלה משה למרום חמרו להק"פ שהיה קושר
קשרים לחותיות ולפי נח' דחמר' חכותו לח היה משה יודע כלל וח"כ
נקרח עבד והקדמנו כי עבד שנותן שלוש לרבו חיהו נותן שלוש להבו"ד
רבש"ע כלום יש עבד שנותן שלוש לרבו ולכך כשחמר לו הק"פ חעכ"פ
חיוד ונתה יגדל נח כח חדכי כחיב דבית לחיוד לח הכיר רק שם
לתרגן נח' פ' חדכי' כי הוח הנעלה שהוח כסוד עבד וע"פ חה הניד בני התודני
ר"ע דף פ"ח כחיב"ר נחחיה פ"י בנח' פ' ר"ע דף פ"ח חמר ר' יהושע בן
לוי בשעה שעלה משה למרום חתרו מלחכי השרת לפני הק"פ ר
רבש"ע מה לילוד חשה כינו חיוד להם לקבל חת התורה חח חמרו
לפניו חמדה נמוזה טפונת יחי ברחשית ואתה מבקש ליתן לבשר ודם
מה חנוש כי תזכרנו וגו' ותחסריהו מעט מלחכים וגו' חשר תנה הודך
על השמים חמר לו הק"פ החזר להם תשובה חית' כי מחמרות ח"ל
פ' שני ו"ל הח לתדע כי חמדה לשוד וכלי חמדה לחוד ובני' ענן משה

ובני קטורק לדון עם ישראל לפני אלקיהם ויקוקין [illegible] כיון לו לדון
כיצון שלמו ושלשם שמחה חלה תולדות ושמואל בן תפרחם ויחלה
תולדות יעקן בן תפרחם ס"ב: ס"ב שמה כלו לדורות בזרון ישראל
מכח כי שמה שקר ושם ושם תפרחם: וקן קשה לשמה דייקו בלשונם זהן
כיצון שלמו ושלשם שמחה חלה תולדות ושמואל בן תפרחם ולא כתב
כי אין ס"ב מסכתין מסכתין ס"ב ולא קשיא לי' ס"ב לדון ישראל. אבל בגמ"ר
דף כ"ט ע"ב ס"ב מסכתין מסכתין דף ס"ב ס"ל לדון לי לשמה לבני ולבני ולשמה
לדון לשמה בני בני כדר' יוסי ס"ב תניא דת"ר יוסי בר יהודה אומר כל
ממזר ס"ב ואפי' כן ואפילו הכשרי לזה ולזה כאחד לבני כן ולא נאמר
בשני ישראל כאחד ולא לבני כן וכו'. ופריך והאי מילה שבאחד
לבני כן דכתיב ואתה את בריתי תשמור ונאמר בשני דכתיב וביום
השמיני ימול לישראל כאחד ולא לבני כן וכו' ומשני מילה מעכבת
לאחרים הוא דלא מעכב ליה ראשון דכתיב ואתה את בריתי
תשמור אתה ודרשן חז"ל שמור לך תניא אחרינא לא תשא בני עמו לשמיר
ישראל לשמיר ומשני כי כיוצא לך שהוא בני עמו לשמיר ומשני
כיוצא ולא יכתוב כל לזה לאחרים ולא לזה כאחד ס"ב. ת"ש מכאן
שכשר מה לבני כן לזה לאחרים ולא לזה כאחד ס"ב ת"ש קשיא ומי
מילה ישראל ומשני ישראל ומשני לזה כאחד ולא לבני כן ס"ב
בשני מילה ושאר מצות לא כן קשיא מילה ושפיר קאמר רבה ס"ב
לכולי ישראל ומשני ישראל ומשני לזה כאחד ולא לבני כן ס"ב
כי נם כשה ורע לשמה לבני כן תורה ומצות הניתה כל מה
שנאמר לבני כן חוץ ומכה בשני: ומכה מיכה ישראל
תורה לשמה ולא לשמה ולא לזה חלק ניזונית לזן ישראל:

כאנלה עמוקות

והנה ס"ב ניתנלה עמוקות ס"ל שנים הנוה נשמות על ישראל שם
לכל אחת ואחת חות לאחד משנים הנוה חותיות התורה. ולכך ס"ב
נם שם לכל נקראים ישראל ס"ל בניסיקון ס"ן שנים הנוה חותיות
התורה כי ישראל נם כן כלולים בשנים הנוה וכל אחד מישראל יש
לו חות לאחת בתורה ס"ב. והנה שנים הנוה חותיות השה עם
שנים שבשני בשני - והקשה כי תכא שנאמר בשני מוכח דישראל
שנים חיבם נקראים ושם. ולכך קאמר רשם הקב"ה לזכות את
ישראל דייקא היינו שם על ישראל. לפיכך הניחה להם תורה
כי תורה ניתנה בחורב שנאמר ויבא משה מתוך הענן ויהי ביום
הענן שמכוסה ויהי' ס"ב משה מה שנאמר לבני כן ושנים בשני
לזכות לזן היה שנים בשני לא היו דק ס"ד. ומה רשם הקב"ה לזכות
את ישראל לפיכך הניחה להם תורה דייקא ישראל דייקא ולכך כי
ישראל לא רצו להקבל תורה אלא ומלכם מדכתיב חלה
תולדות יעקן בן תפרחם וחלה תולדות ישראל בן תפרחם חלה תכא
שם ישראל מוכח דישראל היו נקרא ושם תפרחם. ולכך נשנה
ארץ בשני אלו ושלכם היה. ולכך תפשר נקרא בשם ארץ ישראל.
והנה כי כמוהר שלוחי חותיות העולם לכנו ובכתיבם מנני ולא יכול
שם ישראל עוד. והנה תורת ס"ב תמימה משיבת נפש. ולימת במדרש
לשון שיח תמימה משם שהיא משיבת נפש. לפ"ד ס"ב כי תורה הוא
תרי"ג עצות ושם שנים הנוה חותיות התורה נגד שנים הנוה נשמות
מישראל. והנה מי הפסוק תאריך ישראל מי כיוון עם משא בה ונו'.
ואחר כתב נאותיך ואתה על בחותיותו תדבר ונו'. כי אתה
בשמחת ס"ב זה לשונו לעתיד לבא יאמר הקב"ה מי כמוך עניד ואת
אחרי חוותם העולם לפניו הכתיב ס"ב כלום נתת לנו ולא קבלנום.
ובריך ומי יכול למימר הכי והכי כתיב ה' מסיני בא וזרח משעיר למו
וכתיב הלנה מתיין יבא מלי בני בעניר ומלי בעני בפארן ס"ב יוחנן
עליה מלקט הקב"ה את התורה והחזירם על כל לשון ולשון
מקבלוה עד שבא ישראל וקבלוה ס"ב: ובמדבר סדרשת כלק ע'
ס"ב מלמד שבאו כל האומות לפני בלעם אמר מלמד שבאו
לפני בלעם בעניו זה וכתיב כשבת לשמשל מאר מלמד שבאו
לפניו בלעם לשמוע מפיו ברכה ומה ראה בלעם לברכם ראה
שהיו מקריבין עולות ומנחות ושלמים על גבי המזבח ואמר
הואיל והן מקריבין עולות ומנחות ושלמים על גבי המזבח ואני
אקלל אותם אין דבר שיכול לעמוד בפני ברכתי מיד ויפתח בלעם
את פיהו ויברכם ברכה שלימה שנאמר מה טובו אהליך יעקב
משכנותיך ישראל. ומשיחל על אחר שבח הוה לבקב"ה שהיה
נתיחיו תלמות לבקב"ה שיהיה לשמשל מן שלמחי לון וכו'.
וכך היה בשלמה שנאמר כה ניתנו לשתיהם בחון ובקב"ה יעביר לון
משלמה היה"ד ואת רוח הטומאה לשביר מן הארץ ע"כ: והנה
מביאים שבשוקים. ולכך קאמר הכה שוכח עם שתיהם לו ובקש
הכה הוה נוכח לחבי חלבי בכר הארץ: אשר הוה ישראל לא בקשנו
ונו' בשני שנים שבשה בחנן ובכל"ל והמן הוה מסטרא דשמלך יאוב
עמלק

ומה שהיה ישראל דייקא כי אם זה שהיה שבקשתם שהיה ים שנים
הנוה חותיות שהיה לבל ים ישה ס"ב כלום נתת לנו ולא קבלנום ים שנים
ולא קשה קשה אחד בחנן נחותיך ויכתוב לך תוכיך ס"ל שיחתו כלום
נתן לנו בקב"ה שהיה אחד ואחד נחותיך שניתן לך לדון
בשמחת ס"ב ס"ב הק אמה לא קשה קב"ה הק אמה לא הנו לקבל
ולכך שהיה ישראל. שנים לעיל דף ו' בשקשה כשניים ד' שנכנסו
לפרדס שניהם שלמה בניהן ושתן הוה קטן שהוה שתיהם ניה כל
הולך על נחן ולא ידע ית קטורתיה עד יוחנן דהוה שלמה לא ידע
ודף חיהו הנו ולחכיאל בדרשות והוה כי ס"ל דף
ט"ו ע"ב בחכיות וכשוף תיפח רוחן של חכמי קוין שהרי כתה שנין
שיחת בקשתו של חנה וכתיב ולא ידע ולא ידע ית קטורתיה וכו'. שם דף
י"ו תנשם קטנה ולשנה זה נהנו חנה בני דתנן ב"ה הוה מכרכת
בחנשם דתורה כי הוה שנה שנותיה דחנשם"ת ס"ב: ובפרק כתה
טומנין דף כ"ב בעי רב יוסף ויכא הכיתה לעצות מלאכתו מהוכיח
הוה חו לא ת"ל ולעיני ס"ת ולעיתים חו לא תאר רכה בר חנה
תאר רבי יוחנן לא חו מכם עד שהכיחו ס"ת ומכתום ס"ת ומכתום רש"י
לא ידעינן היכא תאר ומיהו לעניין ג' דתנן תאר וכו' ע"ש.
ובפסכת קדושין ס"ק לפיכך נקראו ישראל מופרשים שהיו
מופרשים כל חותיות התורה שהיו חומרים וח"ו דתנן חניין של חותיות
של ס"ת דהם חניין של תיבות ותתלא חניין של בשוקים
וכרפשנה חוור עיוור עין דיוור חניין של תלים בחותיות עד כאן
ע"ל דף ד' ע"ד בסופו ודף ה' ע"א בסוף ע' דחוור עיוור תלויה כי
חיתת בשבידור התר"י ז"ל וה לשונו ר"י היה מלחתה ר' שמו (אלא
נסורות הד"ך ניסון) מרכבות פרעה וחילו ירה בים ניתנר אלהי"ם
בהבוא עם ה' חותיות) ויתבאר שלישי ג' ראשוני שהוה שלוש עלין
דקלוסין) (שבעו פיס סוף) בסוקבת התנועות הבא ע"כ. כי
מבחוץ כל בחוץ לשם נתכד לעולם שם כן בשהרו רק ותתחנות
לכך תכנסן ועולה לכך עי"ן דחוור היא"ר לשעלה עין החותיות.
והנה ע"ל דף כ"ג ע"ב בסוף (ו') שהם תלת יהו"ן כוה
שהוה בולל כל הספירות לרמז לף שעתו תכני בשרה
ע"ל דף י"ב ע"א בשורה ס"ח ויוין לשון שמחל וכל הכת דילי וכו':
ולבסוף בתיב (ו') רעתי לרמז לף שעתו תכני בשרה הוא ס"ב י"י
בד"ד יכתבו ולבסוף ו"ק קרא שם תענבי כבשר ע"ל ד"ה שתיכה להתיחו'
לשמר תכל מכם תוריהן כשם יי"כ לוה נקרחו ישראל ר"י ד"ה ע"ב דף
י"ד ע"ב ובשמוט"ת ובכתר שלשה תלכות הרשעה לכל נשמרת של בית
פעור הרחוני היכן מסה קבור עשדו לשעלה נדשה לכם לשטה-
לשטה נדשה לכם לשעלה. ניחלקו בשתי כתות שתים העומדים
לשעלה נדשה לכם לשטה. שתים העומדים למטה נדשה לכם לשעלה
לקיים מה שנאמר ולא ידע איש את קבורתו עד היום הזה ע"כ.
שם כן כי מסה תיון קבור היינו (כו') דכתיב"ן (וכו') דכתיב"ן
בחותפא תיבה הוה בחותפא חותיות של תורה וח"כ (כו') הכ"ל היינו
יכול לכתריש שם נתנה לחניו הרשעה שו לחניו הטבים. ומה לא ידע
שים את קבורתו: ומה עשדו לשעלה נדשה לכם לשטה וכו' כי
בחלקו לשני כתות היינו שהיה מכוסקים ס"ו של כל הולך על נחן.
והנה רחה תרלה כדף ס"ט ע"ד בסורה כ"ג על פסוק רועה ישראל
האזינה וכו'. כתיבתי פיהם השכוח יכרשמנה חוור עיוור ומן שדי
ידעכה עיון בחריכות נם דף ע' ע"א כי חות ע' דחוור היה"ר היה
דרבנה. והנה מכה נדרשו בחות ו' שבחתיבת חיותיות התורה ולבחות
ק"ע רכרבה הוה בחותפא חותיות בתלים וכל"ל. ומה תכני פסוקים
בפרשת ונלך ואתחי"י אל מסה: הנה שוכח עם אבותיך וקם העם
הזה ונה אחרי אלהי נכר אשר לחר בקרבו ונשכחו בקרבו ושפכו
את בריתי ואחר אפי בהם והוה ואכלתם ושבעתם ופנה לכם
היום הזה אלהי אחרים ועבדתם והשתחויתם להם וחרה אפי בהם
ואכני השתיר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה
ואבדתם מהרה מעל האדמה הטבה אשר ה' נותן לכם: ושמתם את
דבריי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם
והיו לטוטפת בין עיניכם ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה'
לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: כי אם שמור תשמרון
את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את ה'
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו והוריש ה' את כל הגוים האלה
מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים מכם: כל המקום אשר תדרך
כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד
הים האחרון יהיה גבולכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם
יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ראה אנכי
נותן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות
ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל
מצות ה' אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום
ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יבאך ה'
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתת את ברכה על
הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל הלא המה בעבר הירדן אחרי
דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל
אלוני מורה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר
ה' אלהיכם נתן לכם וירשתם אותה וישבתם בה: ושמרתם לעשות
את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה
החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ה' אלהי
אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד
תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים
אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן:
ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש
ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא
תעשון כן לה' אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיכם
מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה והבאתם
שמה עולותיכם וזבחיכם ומעשרותיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם
ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם
בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך ה' אלהיך: לא תעשון
ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא
באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה' אלהיך נתן לך:
ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר ה' אלהיכם מנחיל אתכם
והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח: והיה המקום אשר
יבחר ה' אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי
מצוה אתכם עולותיכם וזבחיכם מעשרותיכם ותרומת ידכם וכל מבחר
נדריכם אשר תדרו לה' ושמחתם לפני ה' אלהיכם אתם ובניכם
ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק
ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה:
כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עולותיך ושם
תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר
כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו
כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא
תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך
וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך: כי אם לפני
ה' אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה' אלהיך בו אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני ה' אלהיך בכל
משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך:
כי ירחיב ה' אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר
כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק
ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך
וממקנך אשר נתן ה' לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות
נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא
והטהור יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש
ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים:
לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני ה':
רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר
ה': והעלית עולתיך הבשר והדם על מזבח ה' אלהיך ודם זבחיך
יישפך על מזבח ה' אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל
הדברים האלה אשר אנכי מצוה אתך למען ייטב לך ולבניך אחריך
עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה' אלהיך: כי יכרת ה'
אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך וירשתם וישבת
בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן
תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה
כן גם אני: לא תעשה כן לה' אלהיך כי כל תועבת ה' אשר שנא
עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם:
את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף
עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן
אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי
הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה ה' אלהיכם אתכם
לדעת הישכם אהבים את ה' אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם:
אחרי ה' אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו
תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חולם החלום
ההוא יומת כי דבר סרה על ה' אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים
והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך ה' אלהיך ללכת בה
ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או
אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם
הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא
תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא
תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל
העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל ה'
אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו
ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת
עריך אשר ה' אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני
בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת
נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר
ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב:
את כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל
שללה כליל לה' אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך
מאומה מן החרם למען ישוב ה' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך
והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול ה' אלהיך לשמר את
כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה' אלהיך:
בנים אתם לה' אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
למת: כי עם קדוש אתה לה' אלהיך ובך בחר ה' להיות לו לעם
סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה:
זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב עז כבש ואיל: כל בהמה
מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי הפרסות מעלת גרה בבהמה אתה
תאכלו: אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסת את הפרסה
הגמל והארנבת והשפן כי מעלי גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים
הם לכם: והחזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה הוא
וגרה לא יגר טמא הוא לכם: מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו
טמאים הם לכם: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא
הוא לכם: כל צפור טהורה תאכלו: ואלה אשר לא תאכלו מהם
הנשר והפרס והעזניה: והראה והאיה לפי מינה: ואת כל ערב לפי
מינו: ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ לפי מינהו: את
הכוס ואת הינשוף והתנשמת: והקאת והרחמה והשלך: והחסידה
האנפה לפי מינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם
לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר
בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה לה'
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך
היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר
לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך
כי לא תוכל שאתו כי ישא ה' אלהיך ממך כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר ה' אלהיך לשום שמו שם כי ברכך ה' אלהיך: ונתתה
בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו:
ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל
אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני ה' אלהיך ושמחת אתה וביתך:
והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה אתך: מקצה
שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה
ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה
לה': את הנכרי תגש והאשר יהיה לך אחיך תשמט ידך: אפס כי
לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך ה' בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך
נחלה לרשתה: רק אם שמע תשמע בקול ה' אלהיך לשמר לעשות
את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי ה' אלהיך ברכך
כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים
רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך
בארצך אשר ה' אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את
ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו
דיו מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל
לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון
ולא תתן לו וקרא עליך אל ה' והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא
ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלהיך בכל
מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן
אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאבינך בארצך:
כי יקנה אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית
תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם:
העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך ה' אלהיך תתן
לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך ה' אלהיך על כן
אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא
מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך: ולקחת את המרצע
ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן:
לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך
שש שנים ובירכך ה' אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור אשר יולד
בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש לה' אלהיך לא תעבד בבכור שורך
ולא תגז בכור צאנך: לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה שנה במקום
אשר יבחר ה' אלהיך אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור
כל מום רע לא תזבחנו לה' אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא
והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ
תשפכנו כמים: שמר את חדש האביב ועשית פסח לה' אלהיך כי
בחדש האביב הוציאך ה' אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח לה'
אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר ה' לשכן שמו שם: לא תאכל
עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת
מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:
ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר
תזבח בערב ביום הראשון לשחרת: לא תוכל לזבח את הפסח באחד
שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר ה'
אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד
צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר ה' אלהיך בו
ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי
עצרת לה' אלהיך לא תעשה מלאכה: ספר לך שבעת שבעות תחל
לספר שבעת שבעות מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות:
ועשית חג שבעות לה' אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר
יברכך ה' אלהיך: ושמחת לפני ה' אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
במקום אשר יבחר ה' אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית
במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג הסכות תעשה לך
שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת
ימים תחג לה' אלהיך במקום אשר יבחר ה' כי יברכך ה' אלהיך
בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלשת פעמים
בשנה יראה כל זכורך את פני ה' אלהיך במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני ה' ריקם:
איש כמתנת ידו כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים
תתן לך בכל שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את
העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי
השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף
למען תחיה וירשת את הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך: לא תטע לך
אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך
מצבה אשר שנא ה' אלהיך: לא תזבח לה' אלהיך שור ושה אשר
יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת ה' אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך
באחד שעריך אשר ה' אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את
הרע בעיני ה' אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים
וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי:
והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה נכון הדבר נאמנה נעשתה
התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה
ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את
האשה ורגמתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים
יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה
להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך
דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת
בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו: ובאת
אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו
לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום
ההוא אשר יבחר ה' ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה
אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר
אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע
אל הכהן העמד לשרת שם את ה' אלהיך או אל השפט ומת האיש
ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד:
כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת
אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים עליך מלך
אשר יבחר ה' אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל
לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים
ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס וה' אמר לכם לא
תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבו לו נשים והסיר את
לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו לו: והיה כשבתו על כסא ממלכתו
וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים:
והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את ה'
אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם:
לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען
יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים
כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי ה' ונחלתו יאכלון: ונחלה
לא יהיה לו בקרב אחיו ה' הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה משפט
הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן
הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית
גז צאנך תתן לו: כי בו בחר ה' אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת
בשם הוא ובניו כל הימים: והנה הלוי כי יבא מאחד שעריך מכל
ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר
ה': ושרת בשם ה' אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני ה':
חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר
ה' אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא
בך מעביר בנו ובתו באש קוסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף:
וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת ה' כל
עשה אלה ובגלל התועבות האלה ה' אלהיך מורישם מפניך: תמים
תהיה עם ה' אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל
מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך ה' אלהיך: נביא
מקרבך מאחיך כמני יקים לך ה' אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר
שאלת מעם ה' אלהיך בחרב בהקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול
ה' אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר
ה' אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך
ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוה אתו: והיה האיש
אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך
הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר
ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה
נדע את הדבר אשר לא דברו ה': אשר ידבר הנביא בשם ה' ולא
יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו ה' בזדון דברו הנביא
לא תגור ממנו: כי תבא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך ולקחת
את ירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: שלש ערים תבדיל לך בתוך
ארצך אשר ה' אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת את
גבול ארצך אשר ה' אלהיך מנחיל אתך והיה לכל רוצח שמה: וזה
דבר הרוצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בלא דעת והוא
לא שנא לו מתמול שלשום: ובא את רעהו ביער לחטב עצים ונדף
ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא
יגלה אל אחת הערים האל וחי: פן ירדף גואל הדם אחרי הרוצח
כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכה נפש לו ולא משפט מות
לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר
שלש ערים תבדיל לך: והאם ירחיב ה' אלהיך את גבולך כאשר
נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי
ישמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את
ה' אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יסף לך עוד שלש ערים
על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר ה' אלהיך
נתן לך נחלה והיה עליך דמים: והנה יש האיש שנא לרעהו וארב
לו וקם עליו והכהו נפש מת ונס אל אחת הערים האל: ושלחו
זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גואל הדם ומת: לא
תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך: לא
תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר
ה' אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו
שני האנשים אשר להם הריב לפני ה' לפני הכהנים והשפטים אשר
יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר
ענה באחיו: ועשי

פתלו ברעגז ולשיללא מעמלק מחוקק : ע"ל מה שכתבתי לעיל
על פסוק וכשיגיע לה יכין את זולת את פרשת השטים כמו שכתב
פוטעלי חון להמזרם עדי ע"ל : וכיוצא כי בפסוק
כתיב וכרמזתיה חוור מיעור וזיז שדי ויעבור ולזה תהי מתפללין להשכיל
נלוזים מן הדרך והחלוזים כתיב וכריתיון לתקון עולם בעלבות שדי
וכו' : וז"ש לפני זה יהיה מיוחן לנפילה כשיבא משה ע"ל דף מ"ח
ע"ד כשהוא כ"ל תפס קיניהו סה"ד הוחל לקדל פסם י' וכו' ע"ש . כל
פרי כל"ל ולכל דף מ"בותרהה כשלחים : ולכתוב זה לקוראי תפיליה
אילל כבריחן ותיון הוא קבור הסוה דאתעור פיה כל הלוך על נחו"ן
וכו' ולכן יש קבוריתיה עד יומת הדין דאתעליה תיון ודל תיהו
ראון ולחבריה כתיוחא ע"כ . וזה לשומו דף מ"ח ע"ד תו מחוק לבל
בלבולא סהוה דאתמר ביה אא"ו ישיר משה וכו' וכתיב דהכי
אתעליית פיה וכו' ע"ש כתיכות . וכתיב אא"ו ישיר התרכתי לשיל
ע"ש ◌ מיתיר פרשת בשלח ע"ל דף ו' תו ישיר משה ר' לבא פתח
תם תכלבא בכל תוסכתן דשבחו לקב"ה וכלם פתחו בא"ו . תו תמר
שלמה . תו יאמר יהושע : תו ישיר ישראל . אלא הכי תלמיד כל כמין
וכל נבוהתן דאתעבידו להו לישראל כד אתפטרו נהירו דא"ק כ
כעשרוי עליפין כו' וכו' כד אתחבר נהירו דאל"ף ואתי לעיין מלן
אין דא תרב ליהו"ד אלהיה דא כדין אמיד נסין ובגורלן בנין ל
דאתחבר א' עם ז' והוה כי אתרכתי לדון בסיוף ליתן לאמיתא הה"ד
כי ראיתי בשוים תוכי תרב דקב"ה (י') דישה דאתרבת וכו' ע"ל .
סם כן שם יה"ו הוה סוד האחד ע"ל דף ו' בתיכות כל שבי אתוודי
ובא"ו לשון כפופו תיניא תיהוה וה . ונס ע"ל דף ו' ע"ג וז"ל תפס
קיניהו בשוחה י"ג כשנתלקט א' מן סם יה"ו ח"ו ס"ת ואין בשאר דם
ונתאחר בו טופך דם הס"ת דם בת"ת דם . והבן שתה ענין סגיבת
דשים אה עניניו שהוא הסתלקות ד"ס מן תד"ס כי אחיו"ה ברכוש
עולה ד"ס וכו' ע"ש : ולזה קתאר כל כהיר כהיר דא"ו ואתי לעיין
מלן אין דא תרב ליחו"ד אלהיה דם היוסו אתעלם סוד א' ה"ל כפם
אחד ולו יהיה אדם בשלמות ע"ל דף ק"כ ע"א ע"ל דף ו' בסוד סם
ע"ב שתקן בע"ד תתת גיוד הידים כללו לא אתתברון בתתרת דאיהי
סכוכית עד דייתי הוסוה דאקדי אדם דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א ע"כ
וכו' ע"ש . לזה אמו מתפללין תפו שוו לאלהים על ישראל נאותו
(וה"ו) בשחקים כי ועוון ניתנתיה (וה"ו) (אל"י) (וה"ו) (וה"ו)
והאחכתי הדבה אה דאיתיה בפרשת כי תצא לאלהיכם ע
תקל"ד (וה"ו) (אל"י) (וה"ו) דאיתון (וה"ו) דאכלול ב
בהון ע"ב שתקן אתד הכהון הוא יתעבר אברהם על ע"ב .
אוחין ובכלה דילך הוה ליה סנולה בע"ב שתקן ק"ג ל"ל ת"ח כל
אלהיכי לעיל נמ' בתפלת תעניות ל"ל הכ יוסף אחר תכלה ושתה
לא דאו : אור בהיר הוא בשחקים רוח עברה ותטהרם ע"ל
אור אלא תורה שבתורה כי כך אמרה ותורה אור בהיר הוא בשחקים ע"ל
דף ק"ג : והנה איתא ◌ בשחר פרשת משפטים ע' ק"נ ע"ל ת"ח כל מ"ם משפטים
עובדין דעביד קב"ה ותקדיש הוסוה לבער אוחא מלקדיש בתחתא ע' קנ"ג
ובעובדין הכי לבער דאת כל קליפ"ם הוי אוחו מוחא ותעיר סטרא
אחרא מלקדיש ודבי ותקדיל ונטיר חיכא כיון דאתרבי ורקין ליה לבר
ויכין דשא ופדיה ולבם ותקדיש קליפה ובתכיון לפדיקיה דעלמא .
אבל הכא בבניינא דבי מקדשא דסטרא בישא תעבד מעלמא לא
תעטדיך דאת אוחא ותקליפה דילה הוי לקדיש אוחא דכתיב טהיה
אוחא ותקליפה דילה היה אחא דכתיב ותהי לה נפש ל'
אוחא דא מסיבב תבי ולא סטרא בישא דישראל תיכון אוחא דעלמא
ישראל מלקיו בתחנתה בקדושתא שלה אתיון תיכון קליפה תקדיסו
דכתיב ואלה התשפטים אשר תשים לפניהם אלה לבני עלך לבני
ישראל : ויומין קב"ה לתקדיסא אוחא כ
בלא קליפה דכתיב תקדש ישראל לה תהוה רשותא תבואתו אוחא קדיש
לקליפה ואע"ג דאוחא יקום בלא קליפה אלן הוא דאוסיף ידי לסיוסל
מיומא דאתברי עד יומא דשא לה תהוה קליפה כלא אלא כמה יי בהסוה
דאן דאתברי אתר דאתרבי אתר דאתרבי אתר דאתרבי אתר דאתרבי
עלמא לתהוי לעקרא כלהו הכא כמה יעדי קוניא דד' דאת"ר ואתתאר תל"ר :
סוחל נתתרי אקר ע"כ וכו' ע"ש : והנה הקדמוני לעיל כי הסתא
כעלות סאחר ונכח לתלכים יתרם בלתי ליהו"ד לבדו כי כתיב
תלכים יסלקון יחדיון כי תסילו תלכים יחדים נקרים תלכים
משל"ב שם יהו"ה כתיב תני ר' הוא שמו וכבודי לאחר לא אתן רק
הקדמוני כשיכרית י' את כל תלכים אחרים הוי יהיה נורא שם תלכי
לזה קתאר ונמלך ושתה בתלכים כל הכתוב כו וגו' רק תלה
בתיב ונבלע תלכים יחד ס וכו"ל ולזה קתאר כי יכבר כי ובכרי אקר

ע"ל מה שכתבתי לעיל
ע"ל דף ק"ג ע"ב
ע"ל דף ק"ג ע"ב
ע"ל דף ק"ג ע"ב

סימנו שקד הכ"ל הוא רמז מלך רחם דת מחלל ויסד דוד המלך ע"ה כל הכ"ל במיוחד ס"ג וכתיב התרכתי לעיל בדף ה' ו' : נס לעיל דף ק"פ ע"ד וכשהיה ב"ה חפר בארצה קרימפא יו"ד ה"י וא"ו ה"י : סימנו שבה לתיון ושוכניה ס"ג היה בגלות מקדש מן נס רוח ע"כ : וימנו כוה ע"ל דף ק"פ ע"ב סודה ל' בכיוצא מזמור למכבח על עוון מכתם לדוד וכו' נס ע"ל דף ק"ע ד' בכל מזמור בשושנה עדות מלכתם לשושנה בין החוחים מלי שושנה דת כ"י וכו' סם בתריסות ותסם קימה וכדי להוסיף ס' עליו תקיעין מן קיתון שבקשתים יסורות הוסך לחדכמת ותבח תחבח והם ה' ספירות כל אחד כלול מעשר כ' תרעין כי בינה עד חוד תעצומות וכו' ובחי' על חיות עקבת ובוכות לשושנה מלכות . ומס השושנים לותה מכל חיותי' מכיר לתקדין ישועות וכו' ובחיות ע"ל דף ע"ב . נס עיין לעיל דף ל"ט ע"ד בסודה כ"ח (ס) ויהיו ס"ם מכל סטרוי וכו' ל"ל ותסם קימה כי תכוחת בקרת (י) ותכה (כו) לתשובות תלה דכינה ובשנה ידו"ן שנה (ס) וכו' ע"ב גם עיין לעיל דף ק"פ ע"ב בסודה ל' : ולבוד זה יסד דוד חזוחר זה שושן עדות במזמור (ס) דכינה הוא סתיכה לניסלים עיין לעיל דף ע"ח כי כתיבי סם בתריסות - ותיתת סם בסודה כ"ג ו"ל בס' בדחנית (ס) תלה קדוש דכין פלטין ניחת קיון לתבדי בלבחת דתיית כי סתיכה לניסלים דכתיב "סתוך י' לכל תמלים וגו' ע"ב : ולבסוף הוא סיום קבלת בשמוק לחזון "סוף דבר הכל נשמע את תלוים ירח ואת תזותין מזמור כי זה כל תדם : ובחיות מתקדמו לעיל דף ק"נ ע"ב מלכל אחד מיתחלל הכתוקים ביהו"ד מתלבת דיי כשתי חזוחר בחות לחת וכל"ל ולזה בחיות מוכני י' לתבית לזוד (אור) על תירה הנתסבים מיוס שתין לסם סוף שבקרתי תבני סים טהור ונרחו בחות א' וכל"ל דף ע"ג בסודה תחכיה וכל ע"ה : נס ע"ל דף כ"ד ע"ד ונס דף ע"ד בסודה כ"נ : לזה תבד בשתיני תחזוק בחות א' חן תיתי "אשרוך "שרחל מי בחוך עם מוסג ביהו"ד מן עורף היהו מנן כל"ל - סם בסוד דו"ן ויכחנו לך : סימנו דשנים הכ"ל ע"ל דף י"ב ע"ד בסודה כ' . לכל הכסודה ותתה על התותיהו תדיהך וכל"ל בידין וכתבלין וכל"ל : ותו יתקיים כיום הזוח יהיה י' לחד ושמו לחד מי יתן בתדבה ביהוה חון מלה :

ביאור מזמור כתיב כתהלים ע"ח

בחזמור ע"ח כתהלים : ד"ך יי' תאזיני אל תחשה לעולם וגו' תלים לתדתני מכעודי ועד הכה תניד כפלאותיך וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד תניד זרועך לדור לכל יבא גבורתך וגו' תער הרתתני נדות רבות ורעות תשוב תחייני וגו' : גם מי מוזן כלי כבל תאתך תלאי תזודה לך בכסוי קדוש ישראל וגו' . והנה ודאי לפי פשוטו דרך התפלה הוא אבל עיין לעיל דף ע"ג ע"ד בסודה כ"ו . גם ע"ל דף ע"ג . וגדיך שתדע כי הלחם דיעיתין לוכס בגלותם ודמיותם אל בחי' כרטות וכו' . וכמו אל ת"ת לבדו וכו' ואתכם כל תדס ותדס דומו אל כל התילות כולו מכח תחיך תוכן עד סוף התילות תתילות כדתיון תחיך תוכן תכסין תתכתב בפשר בפירות שלו בכל עולם התילות ע"כ וכו' ע"ש .

גם ע"ל דף ק"ם ע"ב בסודה כ"ו הטעם למה נקרא ושיר תכסין בשם זמיר . וחכמה ובינה נקראים זקנים . ותחיך תכסין נקרא עתיק דתיתין בסוד תסיבה תגדולה והקטנה . והטעם כי תחיך תכסין הוא תכל ת תרחמים וכו' ע"ש : גם ע"ל דף ו' ע"ח בסודה כ"ו בפרשיות כתחיית בשיר תשיר תוזותיתן וכו' פנין דעלי תתלית ודוע יי וכו' ע"ש תחיכות : גם עיין בסוף דף קפ"ח ודף קס"ב בתחיכות ובפרוסה כ' ובחיית נ"כ מחלל הכ"ל . וע"ל דף ע"ח בסודה כ"ה סם קימה וכל"ל ובכ"ד יכה לשבת רוח נפוחים בכעוד דלים וכו' ובזה תבן כיצ בכנור כד תיכי נגונים בשיר פשוט וכו' ע"ש - ותתי עליהי בע"כ תיהו נגינת כד תתעבר שלשתיתת דעון תפזרת לף ותחה דכבין דפיק רוח ספרים הוא בחזמור וכו' כה ל"ד ובתבוד רשעים כיצ ע"כ ע"ש . ת"כ הקדמתו כי אדם תכני ישראל הוא תילות תנוצ תרב : ולתזו תניע הפחיזה . היהו שבולל כל התילות . והקדמתו כי ושיר תכסין הוא ר"ח בקרת בלבון קטנות כי סם כתגלו תכד ודין ואחר כך מחטה למעלה הוא תכתה ובזה סם בסוד וקבה ותה"כ תדרגה עליונה שוכה לר"ח שהוא קוד שיבה כי ורוש יי על מי בגלתה לתכרית לרשע . ומה גם כוח בתדרגה זו הוי מייחד כל התילות . ע"ל דף ק"ה ב כל ע"ח . ולזה תמר דוד למדתני מבעודי תיהו תוד קטנות . ועד הכה תניד בפלאותיך ונם עד זקנה ושיבה תיהו תוד תעזבני אל תעזבני להד תחתה לכל הבא לעולם ועד תניד זרועך לדור לכל יבא גבורתך וגו' תער הרתתני נדות רבות ורעות תשוב תחייני וגו' : גם מי מוזן כלי כבל תאתך תלאי תזודה לך בכסוי קדוש ישראל וגו' . והנה ודאי לפי פשוטו דרך התפלה הוא אבל עיין לעיל דף ע"ג ע"ד בסודה כ"ו . גם ע"ל דף ע"ג . וגדיך שתדע כי הלחם דיעיתין לוכס בגלותם ודמיותם אל בחי' כרטות וכו' . וכמו אל ת"ת לבדו וכו' ואתכם כל תדס ותדס דומו אל כל התילות כולו מכח תחיך תוכן עד סוף התילות תתילות כדתיון תחיך תוכן תכסין תתכתב בפשר בפירות שלו בכל עולם התילות ע"כ וכו' ע"ש .

גם ע"ל דף ק"ם ע"ב בסודה כ"ו הטעם למה נקרא ושיר תכסין בשם זמיר . וחכמה ובינה נקראים זקנים . ותחיך תכסין נקרא עתיק דתיתין בסוד תסיבה תגדולה והקטנה . והטעם כי תחיך תכסין הוא תכל ת תרחמים וכו' ע"ש : גם ע"ל דף ו' ע"ח בסודה כ"ו בפרשיות כתחיית בשיר תשיר תוזותיתן וכו' פנין דעלי תתלית ודוע יי וכו' ע"ש תחיכות : גם עיין בסוף דף קפ"ח ודף קס"ב בתחיכות ובפרוסה כ' ובחיית נ"כ מחלל הכ"ל . וע"ל דף ע"ח בסודה כ"ה סם קימה וכל"ל ובכ"ד יכה לשבת רוח נפוחים בכעוד דלים וכו' ובזה תבן כיצ בכנור כד תיכי נגונים בשיר פשוט וכו' ע"ש - ותתי עליהי בע"כ תיהו נגינת כד תתעבר שלשתיתת דעון תפזרת לף ותחה דכבין דפיק רוח ספרים הוא בחזמור וכו' כה ל"ד ובתבוד רשעים כיצ ע"כ ע"ש . ת"כ הקדמתו כי אדם תכני ישראל הוא תילות תנוצ תרב : ולתזו תניע הפחיזה . היהו שבולל כל התילות . והקדמתו כי ושיר תכסין הוא ר"ח בקרת בלבון קטנות כי סם כתגלו תכד ודין ואחר כך מחטה למעלה הוא תכתה ובזה סם בסוד וקבה ותה"כ תדרגה עליונה שוכה לר"ח שהוא קוד שיבה כי ורוש יי על מי בגלתה לתכרית לרשע . ומה גם כוח בתדרגה זו הוי מייחד כל התילות . ע"ל דף ק"ה ב כל ע"ח . ולזה תמר דוד למדתני מבעודי תיהו תוד קטנות . ועד הכה תניד בפלאותיך ונם עד זקנה ושיבה תיהו תוד תעזבני אל תעזבני להד תחתה לכל הבא לעולם

דף ח׳ סוד ליחוד התיקונות וכו׳ בדף ח׳ . פי׳ נרו׳ בחם׳ מרכות כל ברכה שאין בה הודיית תלמוד וכו׳ עם ס׳ כמוהר לקרות ג שבת לבו ובלבה וכו׳ עם . פי׳ הגר׳ ירחיצ׳ ה׳ היו תומרי וכו׳ עם . פ״ב כי הוה על יומיו יסדה וכו׳ עם . טעם ח׳ לחתיריך ישתחל הבתי וכו׳ עם ס״פ וכי ירחיצ׳ לאחריך מצער וכו׳ עם ס׳ טעם לזה נכנסו הצוות ב״כ וכו׳ עם

דף כ׳ פנ״מ דחם׳ בהכות תר״י ח״ר הי׳ יודע בשלחל לב ק תותיות וכו׳ עם . פנת׳ תשרי מי שבח לבעון וכו׳ עם .

פ״ב בקהלת ויתר אחי׳ קהלת תכם וכו׳ עם . פ״ח תלמיד עם בעדת חל וכו׳ עם . פי׳ נת׳ דת׳ שבת בם׳ אתכון ח״ר שחוקל מחמי דחתת וכו׳ עם . פ״ם ולבבל בני ישתחל לא ירחון וכו׳ ולבבל בני ישתחל הי תור כוונתן וכו׳ עם׳ פי׳ בתר ס״ט ח״ב ב״ד הי׳ מתעב״ד ח״ת תענית וכו׳ עם

דף ג׳ סוד עם הוי בתיריות וכו׳ עם . יחוד ח׳ מכת׳ בי הי״ר ל״ל . פ״ש שתוחרי ותכוני בכלי תדע וכו׳ עם . פ״ח בריש הורו׳ בתת׳ דחל׳ וכו׳ עם׳ פי׳ בתל״ל ל״ל דבון שלחל לא תחת אחד וכו׳ עם

דף ד׳ סוד עם הוי בתיריות וכו׳ עם . פי׳ בנת׳ דחם׳ תענית ר״ח בן פחת הוו דחיק לי׳ וכו׳ עם ע״ב . סוד עבד מפיד וכו׳ עם׳ פי׳ בת׳ עם׳ דחם׳ תענית ר״ח בן ג׳ . פ״ג תחתיך ישתחל וכו׳ עם ס״ח : פ״ם תחתיך בתעניות מן יום נתרצת עד מיום מעם מוצה קטן וכו׳ עם : פי׳ מגדה דחם׳ בתרו׳ תענית תר״ח תלת מעמרות הוי בליבה וכו׳ עם : פי׳ בל בלל דש״ם דמוקמי בגמ׳ וכל תענית שנשבי לי תענית תענית וכו׳ עם ע״ג . פ״ם ואחזרו לי׳ מיס שמו וכו׳ פ׳ במד׳ לעקוש בחבקוק שבע שונא ואחר לחיבי ז מכאן עד שתעבכי וכו׳ עם ס״ד . פ״ם בל׳ דבתי דחתרוך ישתחל וכו׳ עם ס״ד :

דף י׳ מה דחית׳ בדרו״ל תיבת דחון של מחשבי קיצין שהרי כחיב מיחכון לישת בקבורתו של משה וכו׳ עם ס״ח : טעם ל׳ רבתי בתיבת הלטאה : ו׳ רבתי בתיבת נחון וכו׳ עם ס״ח : טעם ל׳ רבתי בתיבת ויצליחם וכו׳ עם ס״ח :

דף י״א פ״ח בת׳ ערוכין במסכת עוסקין בסתין לבריאות וכו׳ בל העיסה וכו׳ עם : פ״ח ושוד חר״י ב״ב הגיעה והקדיחין וכו׳ עד סיום המסכת וכו׳ : סוד סמיכות בחותיות בה״ב כתיב עיני הקורות יגיל ושתה לבו וכו׳ פ״ד בת״ע חין מודדין חלא בחבל של ב׳ תורה וכו׳ עם ס״ג . פ״ב יום עקס בלבי וכו׳ לעלבי נליתי וכו׳ עם ס״ג :

דף י״ב סוד עם יהו״ד בש״ב תנין וכו׳ עם ס״ח : טעם נכון לזה בכ׳ ואחבת ת״כ חותיות נגד עם ת״כ עם עם ס״ח : טעם נכון לזה קודין שתו״ת בש״ם עם ס״ב :

דף ד׳ ב׳ בנת׳ חין בן דוד בח עד שתבלה בל הנשמות שבנוף וכו׳ עם ס״ח : פ״ת דת׳ בתכות תחיית קודין את שתה וכו׳ בל המשה עם ס״ב עם ס״ב : פי׳ סמיכות מזומדים בתיליס ס״ג ע״ד ע״ה ע״ו עם : פ״ג דת׳ כתכות בש׳ לח יתפוח לחזר עולח חילן הסחוך למזר כתיב ר״י חזה נולן הוח וכו׳ בתרוכות עם ע״ד :

דף ד״ח סוד נפילת חביס עם ס״ח :

דף ד״כ פ״ם ס׳ נכביס ויצליחם ל׳ רבתי ר״י ושבירת וכו׳ המשך בל בפקוקים עם ס״ח : רמז נכון בחמורה בש׳ בחדבר לגלגלותם ל׳ שני עשרי לחגיגה עם ס״ח : טעם על ויחתן יוסף בטעם שלשלת וכו׳ עם : טעם ל׳ רבתי בתיבת ליני הלילה וכו׳ עם : פי׳ בתיליס לחלהים כחיבו שחעבו וכו׳ בל המזמור עד נחירה וכו׳ עם : בש״ם ויחת׳ חבדהם חולי׳ים בתיליס נדיקים בתיך הציר וכו׳ עם : בגמ׳ דת׳ סוטה וחלו נחתרון בכל לשון חוץ מב״כ וכו׳ טעם נכון לזה על חותיות חלו תנין שהם לוכ״ל חשפרי״ם בד״ק חי״ה וכו׳ עם ס״ד :

דף ד״ג פ״ם חם תחנה עלי חתיבה וכו׳ בחות תהי חוטה וחתרון וכו׳ עם ע״ח : סוד בעמועים בלולבה וחתרון וכו׳ עם : פ״ת דת׳ מוכה ר׳ חזקה ג׳ הדסים וע׳ ערבות וכו׳ עם : פי׳ נת׳ דת׳ חנינה פ״ם שחיב בברחו ותח בלה ותח בתרון וכו׳ ותכ״ח חי חה בברחו וכו׳ :

דף ד״ד פ״ת דת׳ שבחים שהם דבריס נלחודו בסוס וכו׳ עם : סוד ד׳ וי״ן מיוכוסים וכו׳ : סוד ס׳ חמוחים עם ס״ב : פ״ם בישעי׳ סי׳ ח״ח שחעבו וחת בני יעקב עם ע״ג : פ״ת דת׳ מכות חור ישעי׳ והעמידן על ב׳ וכו׳ עם : פ״ת דת׳ ברכות תניח חר״ח לחכמים וכו׳ מוכירין יניחת מוסרים וכו׳ עם ע״ג וע״ד :

דף ד״ה פ״ם בדניחל והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע וכו׳ עם ע״ג :

דף ד״ו טעם לזה חוסיפו חות י׳ בתיבות פיזחם וכו׳ עם : בב׳ נת׳ ערובין בג׳ דבריס חדם מיכר וכו׳ עם ע״ח :

דף י״ג פ״ת דת׳ שבת ת״ב ויהי בנסוע חחרון וכו׳ עם ע״ח : סוד המ״ן בסיבוע בבניה וכניסה וכו׳ עם ע״ח . פ״ם ומכף החרון ותירות שחעבו וכו׳ עם ע״ב . פ״ת חנינה ח״ל ב׳ ת׳ תא ולעתיך מעשה מרכבה וכו׳ עם ע״ג : פ״ת בבחיים ד״ב ויהי בימים ההוח לח יהי חור יקרות וכו׳ עם . פ״ם בתל״ת קי״ב חשרי חים יהי לח ת׳ וכו׳ עם :

ס״ב לח תעשה לחל תחר כי׳ קנח חחו עם ע״ג :

דף י״ד פ״ם ויהי לחתיך מצער וכו׳ בסוד מן כפוסה וחחריך ישנח מחוד בסוד מן פעושה וכו׳ עם ס״ב . פי׳ בנת׳ בחם׳ מבת מיובלח ונלח בחריכות דעל ר׳ ויחל חשכח לביב יהוחל דהוה קלי מבת חיובלח דבים חמוה וחו׳ דהוה בריחת דעתיה וכו׳ בל החנדה ותרחה בלחים וכו׳ עם : פ״ת בחם ר״ה חחר ר״ב ב״ל בשהלבתי לתתום קן נשרים הי קורין לבלה ביעבי וכו׳ בל קנח עם ע״ב :

דף ט״ו סוד קידושין מחקדשין בשבת ומחתנין על חשבע וכו׳ עם ע״ח . פ״ת דת׳ מחזרי חי שבת בלחן וכו׳ : פ״ת בחם׳ בתובות חחיזו עלינו על ר׳ יהודח שהיה מוטל בד של חדם וכו׳ עם ע״ח : פ״ת חשרך ישתחל וכו׳ עם . פי׳ הגדה בחריכות בפ׳ הספיבוס וכו׳ עם .

דף ט״ז טעם נכון על סדר הימכתות מן יום נתרצת עד מיום מעם מוצה קטן וכו׳ עם : פי׳ מגדה דחם׳ בתרו׳ תניח חר״ח תלת מעמרות הוי בליבה וכו׳ עם : פי׳ בל בלל דש״ם דמוקמי בגמ׳ וכל תענית שנשבי לי תענית תענית וכו׳ עם ע״ג . פ״ם ואחזרו לי׳ מיס שמו וכו׳ פ׳ במד׳ לעקוש בחבקוק שבע שונא ואחר לחיבי ז מכאן עד שתעבכי וכו׳ עם ס״ד :

דף י״ז מה דחית׳ בדרו״ל תיבת דחון של מחשבי קיצין שהרי כחיב מיחכון לישת בקבורתו של משה וכו׳ עם ס״ח : טעם ל׳ רבתי בתיבת נחון וכו׳ עם ס״ח : טעם ל׳ רבתי בתיבת ויצליחם וכו׳ עם ס״ח :

דף י״ח פ״ם בת׳ ערוכין במסכת עוסקין בסתין לבריאות וכו׳ בל העיסה וכו׳ עם : פ״ם ושוד חר״י ב״ב הגיעה והקדיחין וכו׳ עד סיום המסכת וכו׳ : סוד סמיכות בחותיות בה״ב כתיב עיני הקורות יגיל ושתה לבו וכו׳ פ״ד בת״ע חין מודדין חלא בחבל של ב׳ תורה וכו׳ עם ס״ג . פ״ב יום עקס בלבי וכו׳ לעלבי נליתי וכו׳ עם ס״ג :

דף י״ט סוד עם יהו״ד בש״ב תנין וכו׳ עם ס״ח : טעם נכון לזה בכ׳ ואחבת ת״כ חותיות נגד עם ת״כ עם עם ס״ח : טעם נכון לזה קודין שתו״ת בש״ם עם ס״ב :

דף ך׳ ב׳ בנת׳ חין בן דוד בח עד שתבלה בל הנשמות שבנוף וכו׳ עם ס״ח : פ״ת דת׳ בתכות תחיית קודין את שתה וכו׳ בל המשה עם ס״ב עם ס״ב : פי׳ סמיכות מזומדים בתיליס ס״ג ע״ד ע״ה ע״ו עם : פ״ג דת׳ כתכות בש׳ לח יתפוח לחזר עולח חילן הסחוך למזר כתיב ר״י חזה נולן הוח וכו׳ בתרוכות עם ע״ד :

דף ך״ח סוד נפילת חביס עם ס״ח :

דף ך״כ פ״ם ס׳ נכביס ויצליחם ל׳ רבתי ר״י ושבירת וכו׳ המשך בל בפקוקים עם ס״ח : רמז נכון בחמורה בש׳ בחדבר לגלגלותם ל׳ שני עשרי לחגיגה עם ס״ח : טעם על ויחתן יוסף בטעם שלשלת וכו׳ עם : טעם ל׳ רבתי בתיבת ליני הלילה וכו׳ עם : פי׳ בתיליס לחלהים כחיבו שחעבו וכו׳ עם : בש״ם ויחת׳ חבדהם חולי׳ים בתיליס נדיקים בתיך הציר וכו׳ עם : בגמ׳ דת׳ סוטה וחלו נחתרון בכל לשון חוץ מב״כ וכו׳ טעם נכון לזה על חותיות חלו תנין שהם לוכ״ל חשפרי״ם בד״ק חי״ה וכו׳ עם ס״ד :

דף ך״ג פ״ם חם תחנה עלי חתיבה וכו׳ בחות תהי חוטה וחתרון וכו׳ עם ע״ח : סוד בעמועים בלולבה וחתרון וכו׳ עם : פ״ת דת׳ מוכה ר׳ חזקה ג׳ הדסים וע׳ ערבות וכו׳ עם : פי׳ נת׳ דת׳ חנינה פ״ם שחיב בברחו ותח בלה ותח בתרון וכו׳ ותכ״ח חי חה בברחו וכו׳ :

דף ך״ד פ״ת דת׳ שבחים שהם דבריס נלחודו בסוס וכו׳ עם : סוד ד׳ וי״ן מיוכוסים וכו׳ : סוד ס׳ חמוחים עם ס״ב : פ״ם בישעי׳ סי׳ ח״ח שחעבו וחת בני יעקב עם ע״ג : פ״ת דת׳ מכות חור ישעי׳ והעמידן על ב׳ וכו׳ עם : פ״ת דת׳ ברכות תניח חר״ח לחכמים וכו׳ מוכירין יניחת מוסרים וכו׳ עם ע״ג וע״ד :

דף ך״ה פ״ם בדניחל והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע וכו׳ עם ע״ג :

דף ך״ו טעם לזה חוסיפו חות י׳ בתיבות פיזחם וכו׳ עם : בב׳ נת׳ ערובין בג׳ דבריס חדם מיכר וכו׳ עם ע״ח :

פי' בגמ' דמ"ב כל התלמודות הולכין אחר הפיו וכו': טעם לפי שסכנת כ"ד בדקים וכו' טעם סתיכות ס' סומוכי ותל"ב ס' סיר וכו' שם: פנעו כ"ם אחר רבים ביקש חיוב להצדק קדושה על פיהם וכו' שם: ס"ב במדבר שהו את כל רחש עדת בני ישראל וכו':

דף ך' סוד ע"ב בסימנים: טעם מן כשופה טעם מן בשושה וכו': ס"ב בשביעי כי בששת ימים עשה וכו': סוד זדש בני תבריסם יצחק ויעקב וכו' שם:

דף ך"א סוד כל תחן בתיקון הדרעין ואל בדרך בתתון ושידין שם ע"ח: בגמ' דמ' בתוכות ת"ל ע"ה תיקן תורם וכו' תר"ל תקרק תני דורש וכו'. בגמ' דמ' מעלה דף ר"ל ע"ה תיקן עיר גדולה כל מיס כו' כעלמים שם ע"ג: בגמ' דמ' כ"ב אחר רב לגי מרדכיה תפיסים תפיס וכו': סוד ס' רבתי בתיבות ויהם כלב ובתיבות סוף דבר הכל בשמע וכו': בגמ' דמ' כ"ק תפיסה ה' מעשיה וכו' כל הגמ' בתריכו' שם:

דף ך"ט סוד סומוכי בתיקון הדרעין ואל בדרך בתתון ושידין שם ע"ג: בגמ' דמ' סומוכי בתיקון הדרעין ואל בדרך בתתון ושידין שם ע"ח: בגמ' דמ' סומוכי בתיקון הדרעין ואל בדרך בתתון ושידין שם ע"ג

דף ס"ה תבין מוד קית ק"ם וכו' שם • ותבין עוכש נדול מי שמדבר בבית הכנסת וכו' שם : טעם מועלת לחת ספרים שבהן אין יוצר תור ולח בין מוד קריבמת לב"ש וכו' שם • פ"ם בנדול ורוצך ידעו כתכן וכו' שם •

פ"ח בתפלים ע"ב ע"נ וכו' שם :

דף ס"ו פ"ח בתפלים תשרי חים כל ירת ה'וכו' שם•פ"ת במיר ה' תמ"ר ת"ח הדיבי מיכה חם עומדת תני וכו' תחדי דלת הדיבי מיכה וכו' ושריך בנמרת פרה מי קח מיפתני וכו' דלת מי קח מיפתני וכו' ומתני בדדתי וכו' כתריכות ויגיל מיני הקורת כו וכו' שם • פ"נ מוות דרינת כב תוכבי וכו' מוד כ' דלתיון וכו' מוד בב"ו מתות וכו' שם:

דף ס"ו פ"ח בתפלים לשלמה תלהים למלך וכו' שם • פ"ח כפ' בשפיכה תרשב"ג ד' נקרתון על שום של הן"ה וכו' שם :

דף ס"ח מוד ייחודים וכו' פ"נ בת' ערובין ח"ל קדקבנת חויתך לדיתך בין עמודי וכו' שם • מוד בריך שתמר וכו' פ"נ בחלק ויתכר תשה ניקוד תרגם וכו' שם.

דף ס"ט פ"נ דתם' מוכש תר"ח כי נחירי ין פני הכרוב פחותין תעצח וכו' שם • פ"ח תסכיל לתסף החוכה עתי תודתי וכו' שם • פ"ח ב"נ פ"ח ע"נ : טעם נכון לומר פ'עשה עמי תות לטובה וכו' עד ונתתתני ויניח ידו על המוזוז קודם יניחתן לדרך וכו' שם • פ"נ דתם' תעבית נבי ר"ח בן פדת כהלי תגרת וכו' שם • טעם למה ע' דיקדקתכה חויב מיער תלוים וכו' שם ע"ד :

דף ע' מוד תותיות וכו' שם פ"ח פ"ו וכו' שם • פ"ח ב"ח וכו' שם:

דף ע"ח פ"נ דתם' בדבו תר"ח מ"ד תוכב ה'שערי ניון וכו' שם ע"ב

דף ע"ב מוד תותיון וכו' שם • פ"ח פ"ט וכו' פ"ח ב"ט ע"ד וכו' .

דף ע"נ פ"נ דתם' שבת תר"ע תנין לעבוד"ם שתשתת בתשת וכו' שם ע"ב : טעם נכון למה תם ב"ק עשרה פרקים ותח"כ תם ב"ח מוד ד' תומרין וכו' .

דף ע"ד מי תשכח רתשובה דתם' ב"ח שנים תוחזין בטלית וכו'שם• פ"נ דתם' ב"ק יוחן תנת דתוצב תני ליה בתפירה פחותה וכו' שם ע"ב : פ"ח בתלי"קת ח"ח וקת"ח וכו' שם ע"נ .

פ"נת דתם' ב"ח מכרינו רבח תלת כתבי נגדי בתרי עיבר' דתכתל וכו' שם ע"נ . פ"ח בת שבת תנין לכפינה שהיח טהורה וכו' שם •

דף ע"ה פ"נת דתם' תכתות שעשה כת' שהי' יהיר בתכות ניצית וכו' שם • מוד תלקות וע"פו תבין בתסכ' תכות כתב תלקין לותו תסר ת' וכו' כל הנמ' כתריכות שם תה תתיעת בת"ח תני י"ד כל שמתותי תתורכה כתוב תני לותו כניצית וכו' כתריכות שם : פ"נת דתם' ב"ק ד' שומרין ין וכו'שם• פ"ב הזות רעיה הזוה קח רעי מיתת וכו' תטו יעקב תבינו חוכח דתיתת הי וכו' שם • פ"נת בתם' ב"ק ת"ר ת"ר תוכח בתוכה עד תלים וכו' בני רב תלים תלנתיו וכו' שם ע"ב . פ"נת דתרונין תני תיכל בת כופי היתה תכתת תפלין וכו' שם :

דף ע"ו פ"נת דתם' שבת תת"ר יום תשני ה'יתירה ב'ל וכו'שם ע"ח: מוד תותיות ונו"ן תפוכה וכו' שם ע"ב :

אורח חיים

דף הכ"ל דיני הנחנת תלם בבוקר שם ע"נ :

דף ע"ו מוד ייחודים בבוקר וכו' שם ע"ת • דיני לבושו וכו' שם • ושחר הנחנות תלם וכו' שם .

דף ע"ח דיני נטילת ידים בבוקר וכו' ע"ת וע"ב וע"נ וע"ד •

דף ע"ט דיני כט"י וכו'•פ"נת דתם' טוטה כל המולוך בכט"י וכו'שם• פ"נ דתם' תניגה תשר קומטו וכו' שם • פ"ח בתפלים תלים דוני לך וכו' שם • פ"נת בתניעת תפתני ישנו עם ת' תפוזר ותפוזרו וכו' שם • פ"ח בתפלים לך טוב ליטרתל וכו' שם • דיני כוונת הברכות של שחר וכו' שם •

דף פ' דיני ברכת ת' וכו' • פ"ב בהלוזנו שמנת עבית בסית וכו' בתריכות שם • פ"ם הכפיל תוכך תת בשרו וכו' • פ"ם דוד תשר לף בשרי יסכון לבטח וכו' • פ"ח של תלוש וכו' שם• פי' בנת כל שתינו לת בתקרת ולת בתשבה וכו'

פ"נ דתם' קוטה ת"ר לתיהו ע"ח כל שתינו קודת ק"ם וכו' שם ע"כ : דיני תפילת ועטיפתו וכו' שם : פ"ם בתפלים ובפלעני שתחו ובתבתו קדינו ולת דתו ופי' רש"י ובפלעני בשבוע תשתי ו' וכו' ובכתנו מימוני כשהיה ע"ח כל עמותתי תתורכה תשר דוד לשבי הקב"ם לתי משכתן בכל לתיכרי וכו' ובדיני שתוללת תני קושר תפלין של יד ובה תני תוחז ניצית בשעת ק"ש וכו' שם :

דף ס"ח דיני ניצית וכו' שם • זמן ניצית וכו' שם • דיני תפילין וכו' שם • טעם לתה כשים פטורין מתפלין וכו' שם • כי' נתמלך דתם' מכחות ד"ם שבתפילין מעכבין זו תת זו וכו' שם • עוכש תמניחין תפלין קטנים שם • פ"נת דתם' שבת תבת דכי תלי' מיעשה בתלמיד ח' שבשה הרבה וכו' שם :

דף ס"ג דיני תפלה ותפלין וכו' שם : פ"נת דתם' בהכות תלי' שם ע"כ : דיני הוי יתיב קמיית דר"ח חוח דהוה קח בדתת טוכת וכו' שם : כי' נת' דתם' בהכות ת"ל לר"י לתיכת מבת בהבל תתה וכו' ת"ל לוענן ורבו ויתיבו וכו' שם • דיני הנחנת תדם בהליכ' לב"ה וכו' שם :

דף ס"ד דיני תפלה וכו' • מוד פרשת ק"ם ותבין נת' בב' היה קורת ת"ר שוש ושלוקל ה' תלהיכו ה' תחד זו ק"ש של ר"י הנשיא וכו' שם :

דף ס"ה דיני תפלה ויחוד ק"ם וכו' שם : פ"ח תלו דברים שתין להם טיעור תפלה והביכורי וכו' שם :

דף ס"ו דיני תפלת השחר וכו' שם : כי' כל המוזור תפלה לדוד עד נמיריתי וכו' שם :

דף ס"ז טעם למה כופלין ק' בל הנשמה וכו' שם ע"ב : דיני ע"ה ומוד הסירה וכו' ע"ב • דיני יוצר תוד וכו' שם • פ"ח ק"ב תשרי הלים ירת תת ת' וכו' שם • טעם שיתומים תותרים קדים תחר תב ותח וכו' שם • פ"ח כי טוב ומה וכו' שם • ופ"ם שבחי ירושלים וכו' . פ"ח בעירובין עושין בסתן לביריתות וכו' שם :

דף ס"ח ד'דיומדין וכו' שם • פ"ח ק"י פתח לתדוני שב לימיני וכו' שם • מוד דו"ד בי"ד ויעקו"ב בוי"ו וכו' שם :

דף ס"ט דיני יוצר תור וכו' • טעם הרחקת מנחוה וכו' : מוד כוונת ק"ם וכו' שם :

דף ע' פ"ם נעימלי בכי תם תקת תמרי וכו' שם : דיני ח"י כרכות וכו' • פ"נת תין התורה מתקיימת וכו'שם :

דף ע"ח דיני ח"י ברכות וכו' : פ"נת דתם' ברכות הנה ל' ברכי נפשי כנגד מי תמר דוד וכו' שם • טעם נכון ליקח ת"ת בעת תעירת הסירה ולומר בעטעים וכו' • טעם נכון לומר הודיני קודם כ"ח וכו' : דיני נפילת תפים וכו'שם • נכון לומר בעת כ"ח מזמור ך"ם עד נחירתי וכו'•טעם שכשל תפה בנפילת תפים. פתחלוקת קרח וכו' שם ע"ד בסופו : מוד ברכת כהנים וכו' שם •

דף ע"ב פ"ח לך טוב ליסרתל וכו' • דיני נפילת תפים וכו' : מוד ת"ת תוכך וט' וכו' שם :

דף ע"ג דיני ע"ב וכו' :

דף ע"ד פ"ב ותתמר תלי תדוש בתת תלי וכו' : דיני כ"ח וכו' : טעם נכון לומר תין בתלפיו וכו' ובטוס הקטורת קודם עלינו כתו שמוסיף בכידו'כתבי הקודם התר"י ו"ל • פ"ם בתפלים תקרב רציך לפניך וכו' שם :

דף ע"ה פ"ם בקבלת תדם שבת בשבת לב"ת וכו' שם • פ"ם בקבלת תלך לך שלמה וכו' שם • פ"ת פ"ח מרכי'שלי'בעול וכו'שם: פ"ם בקבלת ן תתוזר תת שהיתים הרתמוני טוב' תשה וכו' שם : פ"נת דתם' כי יבר ה' כוה וכו' שם • דיני קבלת תדם בדרכיו וכו'שם:

דף ע"ו דיני כניעת הפת וכו' שם • פ"ם בקבלת תלך לך שלמה וכו' שם.טעם ת'רבתי וכו' בתיב'תתי'תני וכו'שם: דיני תת'ותתן:

דף ע"ז דיני כט"י דיני כניעת הפת וכו' • טעם נכון למה שסוברין תנות תנה תמכני בליל פסח לבניס קודם לתיכת הנדה וכו' תתן ונוטין תותיה וכו' ויניל ויסתח הקודת בו וכו': מוד ת"ל רבתי כתיבת "ינדל וכו' • פ"נת דתם' ברכות בתלת יכולת ת'וכו' • דיני מעודה • פ"נת בחלק ר' תנוחו הוה רגיל דהוי דתם פ"נ תלנים וכו' תתן שנשב תתחזי ליה בחלמיו וכו' תזיכת לנוסני המוניח וכו' שם

דף ק"ד דיני סעודה וכו' . פנ"מ לסמוך לתדש שיתכבד קודם שיתן להמתינו וכו' . פנ"מ בא' עדובין חייתי שיתיה לתים בזמן שתעשה בביו וכו' :

דף ק"ה דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"ו פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"ז דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"ח דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"ט דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"י דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"יא פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"יב דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"יג דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"יד פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"טו דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"טז דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"יח פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"יט דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"כ דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"כא פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"כב דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"כג דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"כד פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"כה דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"כו דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"כז פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"כח דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"כט דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"ל פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"לא דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"לב דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"לג פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"לד דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"לה דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"לו פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"לז דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"לח דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"לט פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"מ דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"מא דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"מב פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"מג דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"מד דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"מה פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"מו דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"מז דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"מח פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

דף ק"מט דיני בס"מ על הכוס וכו' פנ"מ בס"ב ביום הנתל תת שיתן שיתיד לעשות בשודש וכו' סם . דיני בה"מ וכו' סם . פנ"מ התומר תטוכו ה"ג סוד וכו' . פנ"מ דת' סוכה ג"ר בשל לשון שתים וכו' סם .

דף ק"נ דיני סעודה וכו' . ס"ב כי לית של בלתם לבדו יהי לתדש וכו' . ס"ב לל יתבלבל בשעדו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק"נא פנ"מ דת' שבת אין חו' דשה סולטת בתדש וכו' : היתך יתנהג התדש בתכילתו וכו' . ס"ב בסודש של תבת בשמי וכו' סם . התכרך לוך יתנהג התדש בברכת תע' וכו' . דיני ס"ת וכו' סם :

סב"ו ואילין מילייא יהון לרקיעיא וכו' . פי' מוכלא כל תקנת שבת ע"פ עם"ק וכו' . עכין הטבת חלום בשבת וכו' :

דף קכ"ב דיוני שבת וכו' סוד ל"נ תיקוני כיוון וכו' וי"נ חיוהדתי ל"נ תיקוני דיקנא וכו' סוד גדות שמדלקין בה"ק . טעם מעגולות מנוה אלונה מלכת הלבנת תיקוני כיוון וכו' ע"ש ס"ם שלנעליך אשל רבלין וכו' . פנ"מ מי חסדי מי שבת לכאן ומה :

דף קכ"ג דיוני תיומין . הלבנות ער"ח . פ"ש בס"ג את לתהלן ואת בניו לעשות ואת תורת העולה ופירש"י ואין בו אלא ואיזו וכו' תר"ם ניתיר נדיך הכתוב מדבר בשקוטה שום מסדון כי"ם וכו' ויגיל עניי אקודח"בו שם . פי' תד"ש ט"ו כי"ם ח' לכולנו לויתיני וכו' שמ"ב פנ"מ דמ' שוטה קטן מוזהרין על אלה "בקריאת ש"ם" מוקף וכו' :

דף קכ"ד דיוני ל"ח וכו' . פ"ש וירחו את יוסף כי אמת לחיים וירחמו לו וכו' . דיוני ברכת הלבנה וכו' שם :

דף קכ"ה פ"ש הלללו הללו את ה' מן השמים וכו' . הלבנות שמח וכו' . פ"ש בתיליס דכת מרוזני מבעוירי וכו' . פנ"מ ל"ר תחי ב"ר ת"ת פרוץ מיהי ת' תת' וכו :

דף קכ"ו דיוני פסח וכו' . פי' בתנחא דשם מה הוא לומר וכו' שעשה נסון מה שיות בהנהו' מהר"מ ז"ל טוב לחכות י' פתותי מעון וכו' . סוד ביעור חמץ סוד ד' מלכיות הכלמיזם כנ"ח ניקון וכו' . פ"ש בהניחל לאת הוא ישיח וכו' :

דף קכ"ז דיוני פסח וכו' סוד פרפרתא ועירתא וכו' . פ"מ לוי ל"ד בודקין את החמץ וכו' . טעם למה נר של שעה וכו' . דיוני תלילת מצה וכו' שם . כוונת התנדא בליל פסח וכו' . ע' בנע' תבת תלמוס ושיש הרש לנדיך וכו' . פי' בנע' ככר בבור וכו' כל השלשלת בנע' בתריסיות שם . פ"פ ושלישיהו בהורה וכו' ומכור ריק לו כו יום וכו' פנ"מ ח"ל בני מה מלאכתך ח"ל לבלבר תני וכו' שמש ומי שזבוב וכו' :

דף קכ"ט דיוני פסח סוד ס"ח מ"פ ע"ה דור וכו' :

דף ק"ל דיוני פסח וכו' סוד הפרכות של ל' כוסות וכו' . פי' בתריסיו על החור חד גדיח חד גדיח וכו' עד נעור ש"פ סוד וכו' :

דף קמ"א פי' חד גדיח ח"ג וכו' . פ"פ הילד תיוניו ותני לא תניל בת הוה ומנה תותן בתוך תחי ותני לא תניל וכו' . פנ"מ דמ' בדכות תעולם לא היה לזה סוד שבת לאה והודה וכו' ושום הוה לוקח ע"פ בגלה כי אלו ואלו דברי ח"ת וכו' :

דף קמ"ב דיוני יומי הספירה וכו' . פ' מ"שני קומי לפי תיתן פומי ח"ל יי תפה וכי נביים תחכמו וכו' :

דף קמ"ג סוד יומי הספירה וכו' ע"ת ע"כ ע"ג ע"ד :

דף קמ"ד סוד יומי הספירה ובכרותי וכו' :

דף קמ"ה סוד יומי הספירה והלכותי וכו' :

דף קמ"ו דיוני יומי הספירה והלכות שבועות וכו' ע"ג . פנ"מ דמ' יומי הספירה וכו' הלכות שבועות עבדו לי ציונלח וכו' פנ"מ מי שם שמת כל תלתין יומין מיסדר תלמודו וכו' . סוד יחוסה בשלים המשקוף וכו' ע"ד :

דף קמ"ו דיוני שבועות וכו' :

דף קמ"ח דיוני שבועות וכו' כי ביומד ותתה בנים שידו למולך וכו' . פנ"מ דמ' שבת ח"ל ההוא מדבכן להם בהמה מי שמיש לך מלאי הר פיוני וכו' שם . דיוני ט"כ ושלח תעבירות וכו' :

דף קמ"ט דיוני ס"ב . טעם כנון למה במעורת המשקוף לא ישבו ביתה וכו' . פ"מ ס"ה לדוד הטם מה טוב ומה נפי וכו' שם ע"ד :

דף קנ"א דיוני ט"פ"ם ביסוי על הר נבוה עלי לך מבסרת ניוון וכו' :

דף קנ"ב דיוני ט"כ וכו' הנה אלים בחוזק יבא וכו' הלכות ר"ה וכו' :

דף קנ"ג הלכות ר"ה וכו' . פ"ג דמ' שבת כלי שבעותיו ומותן לצורף וכו' . פנ"מ ר"ת אחר לפי שתפש י"ח את השק לא זוה מבניו וכו' . טעם למה כ"ת מדיך לשק וכו' . פנ"מ דמ' ערובין ל"ם הוי תבת לתלמידיה ד' אחה יומני וכו' . פנ"מ דמ' אמת קן נפור ברחמו של אדם וזהו וכו' . פ"ב בוחתנן לית לאנלא עמוקות אלא בוחתנן דמ"ר ת"ת דוד ברבל רביעי וכו' . פ"פ בגלי עמיה בישור מוקלטיס בתכלת תת ה' וכו' . פנ"מ דמ' מגילת שחל ר"ש את ל"ב ר"ת ומפני מה בתכלת יפוס וכו' ע"פ ויחלת ה' תוסף יפוס וכו' :

דף קנ"ד דיוני ר"ה . פנ"מ דמ' ומחל ד"ר כתיהו בלשם של המערכה רבונה בתרי וכו' . פנ"מ דמ' ברכות הי קורא את שמע

דף קנ"ה דיוני ר"ה וכו' . פ"ם כפ' וילך ותחה תפי בעום ותהיה ושוכחתיש וכו' . פ"פ לו תחכמה ישכילו ואחי וכו' :

דף קנ"ו דיוני ר"ה וכו' . פנ"מ דמ' סוטה דרש ר"מ עדי כי בר מעוה ותורת תור וכו' . פ' בנע' תם פנע מכועל זה וכו' ; פנ"מ פלוני ר"ת ור"ש בן סיסן בפרח העולם ות"ם בתעדו ר"ה וכו' :

דף קנ"ז דיוני ר"ה וכו' . סוד ייחודים דר"ה וכו' . סוד שופר וכו' :

דף קנ"ח דיוני ר"ה וכו' סוד ייחודים דר"ה וכו' . ותבין סוד ל"ג מדות דר"ג מכילין דרחמי וכו' סוד שופר וכו' :

דף קנ"ט דיוני ר"ה וכו' סוד ייחודים דר"ה וכו' . ותבין סוד ל"ג מדות דר"ג מכילין דרחמי וכו' סוד שופר וכו' :

דף ק"ס דיוני ר"ה וכו' סוד ייחודים דר"ה וכו' . פנ"מ דמ' עשרה בין קסח לעשור וכו' . טעם לומר תוקפין ג' קולות בר"ה וכו' ותרתיה פליגיה וכו' :

פנ"מ מכה תשר לא כתוכה וכו' : טעם על ג' רבתי בתיבת הנוד תעיום פעלו וכו' . דיוני עי"ב וכו' :

דף קס"א הלכות תפלת בר"ש וי"כ וכו' . סוד תפלת ש"ש של ר"ה וי"כ: טעם על הסבח הגדול ואחד ואתמוך לחי עולמי על כל אחד ואחד וכו' :

דף קס"ב סוד יחוד של ש"ע וכו' סוד תלת ריטין וכו' :

דף קס"ג דיוני ר"ה וכו' . פנ"מ דמ' כתובות תו הייתי בעגיו כתוכת שלום וכו' ואי' כ"כ בשלמא שנאמר שליחה בכנית חמי וכו' : לימוד מדרש לומר יעקב לית מקרבך ולא מרחקך וכו' שם :

דף קס"ד דיוני ר"ה וכו' : כיון"ד יהי לקוח קדשו לבבכם חל בדיכם וכו' ואריב"ל אח קריאת לבבכם בתפוכה וכו' ע"כ . פ"פ חלילה לך להחיות בדיק עם הסם : פנ"מ מכח' ברכות שבל ומה רב עשה מעבו יש למיק ומה לן וכו' : פנ"מ דמ' שבת לתוך בחי והיה טבי וכו' פנ"מ בח' יבמות ר"ח חומר כל יום שהיו עוסק בם"ו וכו' : ומסיים מה תעשה שבשבי תשקה בתורה וכו' :

דף קס"ה פנ"מ דמ' ר"ה ויעבוד ה' של פניו ויקרא וכו' :

דף קס"ו דיוני ר"ה וכו' : ס' מסורה בס' מקן כלנו בני יום ח' נתנו וכו' נתנו פשעינו ומדינו : נתנו בעמוד תלוים וכו' :

דף קס"ז הלכות י"כ וכו' : פ"ם שוכה ישרא עד ה' ולהלן וכו' : פנ"מ הנפטר מחבירו חל יתמר לך בסלוס וכו' : דיוני י"כ וכו' :

דף קס"ח פנ"מ דמ' תשיחמת לריש דיקלא וכו' . דיוני וכו' :

דף קס"ט הלכות סוכה וכו' פנ"מ דמ' ע"ז כשתורו ח"ה תעה לנו מדרש תמר הק"ב תעה קלה יש לי וסוכה שמה וכו' :

דף ק"ע דיוני סוכה וכו' : פ"מ דמ' סוכה ניסוך המים כיצד עלותית של יהב וכו' : פ"מ העושה סוכתו תחת האילן כיצד עשאוהו בתוך הבית וכו' : סוד הדם לובב וכו' ועדבה וכו' :

דף קע"א הלכות לולב וכו' . סוד נענועים :

דף קע"ב הלכות סוכה וכו' : פנ"מ דמ' סוכה פדיק בתמר וה תמר זו יין חלח לב ח' וכו' :

דף קע"ג הלכות הושענות רבה וכו' : סוד אותם בתוך אותם הלילל ה"ר וכו' : כוד הקפות :

דף קע"ד סוד הקפות ה"ר ונענועים וכו' : הלכות שמיני עצרת וכו' סוד הוא ש"ב תנין וכו' :

דף קע"ה הלכות ש"ת וכו' . פנ"מ דמ' סוכה פדיק תמוכה דהי' לכון :

דף קפ"ו הלכות סוכה וכו' :

דף קפ"ז הלכות תוכה וכו' :

דף קפ"ח הלכות תמוכה : פנ"מ דמ' עדובין למ"ם נ' שנים נהלקו אחיו ויולכל וכו' כ"ר ע"ח . פ"פ כפ' תולדות ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי לך יצא וכו' בתריכון כל ה הפסוקים בע"ח : לתרץ ק' כיוהדים ילקוט סוכה ישראל לתורים ישראל שם תנו עושין תמוכה וכו' בע"ב . פנ"מ דמ' יומא תר"י הבלולי נהולה תסוכה מוכיח נחולה וכו' בע"ד :

דף קעט"ו פנ"מ מי כמכות ת"ל רב עבא לחנני ע"ז קדושת דוחדחדשי ניסן וכו' בע"ח : כי' ילקוט והיום לכם חומה וכו' תחר לפניו רבם ע"ם לא עבדו ישראל וכו' בע"ח : פ"פ כתנדא ונעשק חל ה' לו"ח כתריכות כל הפסוקים בע"ח : פ"פ הכתוב

הזיד תעים שכל הכהן וכו' פע"כ : הלכות פוריס פ"ג :
דף קכ"ח הלכות פוריס פ"ח וכו' . כנ"ל דת שהדינין תיתחר
הע"ז ת"ת הכהן וכו' פע"ב : עי' בתשובה סע'
ויצלח "הגיעה" ל"ת "תיר תיר וכו' ר"ת הזן דמו לכהן שכח לברכות
תם על הכוסות וכו' פע"ת : פ"ם מהלכות ויתחר התלך להזן וכו' נפ"ת

דף קכ"ח הלכות פוריס פ"ח וכו' . כנ"ל דת שהדינין תיתחר
הע"ז ת"ת הכהן וכו' פע"ב : עי' בתשובה סע'
ויצלח "הגיעה" ל"ת "תיר תיר וכו' ר"ת הזן דמו לכהן שכח לברכות
תם על הכוסות וכו' פע"ת : פ"ם מהלכות ויתחר התלך להזן וכו' נפ"ת

כרי שיהא ירוין הקורא בו חפשתי וברקתי בבל עבר ועבר ורשמתי קצת מאמרי הזוהר טמירא מכל פרשיות

פ' בהעלותך פ"ת כתרתי עילאה שתיהיה וכו' כ"ת ע"כ . פ"ת
ע"ת כי סם ה' בקדיה עליך כה"ס : פ"ת תתרו לי'
ר"ר הת תיעתליס וכו' בר"ב ע"ת : פ"ת כרים הזהרתיך דשלבת וכו'
נד' נ"ד : פ"ת ויו כך לת בהוך ' בו"ד וכו' בר"ד ע"ג : פ"ת
תר' שתעבו ועלת טבון תוזריקון תעוחת מדעיפה וכו' כד' ו' : פ"ת
ע"פ יהי תור"ה תויר וכו' בר' י"ת ע"ג . פ"ת תוריית קדיס בין
ב' כרוים וכו' עד תכויה עילאה וכו' כר' י"ת ע"ג : פ"ת ח' תויל לתלף
תלף תויל לי"ת וכו' כע"ך ד' : פ"ת ע"פ שעשה תדם בשלימו וכי' בד'
ך"נ : פ"ת תוך תכני סים טהור וכו' כ"ך ך"נ : פ"ת תוך תכני סים
טהור וכו' ובכר יופן תעבדן וכו' בד' ך"ת ע"ד . פ"ת תוריית תית
ריפת ונופת ולבת ופיופת וכו' בד' ך"ט ע"ת : פ"ת ד' יכנסו לפרדס
וכו' בד' ל"ה ע"ת : כ"ת תוך תלם שמשך תן נ' ייי' וכו' בד' ל"נ
ע"כ : פ"ת תר' שתעבד ל"נ טפין וכו' כ"ד ת"נ : פ"ת תוך נ' ל'ודין
תיתן סנולתת וכו' בד' ת"ה ע"כ . כד תתבשב סלקת בהעות תחדוש
וכו' בד' נ"נ : פ"ת ח' תויל לת' וכו' בד' נ"ן ע"נ : פ"ת לת
תיפתכת בכולהו ו' זכלין וכו' בד' פ"ה ע"נ : פ"ת תשר תילת טעויר ונניו וכו' בד' ע"ט ע"ת :
בד' ע"ב ע"כ : פ"ת תשר תילת טעויר ונניו וכו' בד' ע"ט ע"ת :
פ"ת וו כך לת נהיר וכו' בד' פ"ד : פ"ת תוך הכי תתידן דת כלת
יעקב יוסף וכו' בד' פ"ב ע"נ : פ"ת תדכי הת שכת דשבין קף
תתיב תר"ה וכו' בד' כ"י : פ"ת טעתי תיכון תתבשבין כתוידת וכו'
בד' ק"נ ע"נ : פ"ת ת' כל ויתת דבר בש תתעבב כתוידת וכו'
בד' ק"ח ע"ד . פ"ת כד בעי הקב"ה למיברי עלמין וכו' בד' קכ"ד
ע"כ : פ"ת תנו תשיתו דבתיתו תריש כתיתיו וכו' בד' קל"ט ע"ת :
פ"ת כסה ב"ה שביעי היה תזדמן של עולם וכו' ב"ד קכ"ו ע"ת : תו
הייתי בעיניו וכו' בד' ל' . פ"ת דתשות תכמה יתתי יי' וכו' בד' נ' :
פ"ת תשרי תדם תנת תכמה וכו' בד' ט' : פ"ת קדם לי כל בכור וכו'
בד' ד' : פ"ת ט' ועדיות לימן כתוסבן וכו' בד' ד' : פ"ת וכל שית
הסדה וכו' בד' ה' : פ"ת ולבי לפעלה לכטלא נוקמת תן שתלק וכו'
בד' ו' : וכל שית הסדה דת יוסית דתשון וכו' בד' י"ת : פ"ת כתית ת'
תן בריאשית וכו' בד' י"ב : סוד כי שיעל ת' כין ו' וכו' בד' י"ג : פ"ת
ע"כ תזכון דתעליון בזו דתשבכת וכו' בד' י"ד : פ"ת תלכות ותשת
דכלילא כולהון וכו' בד' ט"ו : פ"ת ויפתח ה' תלקיט תנת ס"ד בשרת
דסקיל בתיתקלא וכו' בד' ל"ו :

פ' כח פ"ת תתר דיסכבי תתי דן כי וכו' בד' נ' . פ"ת כל תתר
תני נופת וכו' בד' ך"ח :

פ' לן לך פ"ת כתת תידך ותתר ויכבדי תתוה תלוה וכו' בד' ך"ת ע"נ :
פ' וירח פ"ת כתת ותתר בכל נפתת לן"ת נר וכו' ת"ת בכל
נפתת דשרתל וכו' בד' ו' :

פ' תיי שרה
פ' תעלהם פ"ת פתח ר"ם ותוד תכמת בתון תורה וכו' בד' י"ע"כ
פ"ת ל"ת כן כדת הוה יתיב וקו תנטער וכו' בד' קכ"כ
ע"ך : פ"ה תכמה עילאה תיהי בתיתת וכו' בד' ד' .

פ' ויחי פ"ת ויחי יעקב בקושטא דכתיתו וכו' בד' ח' ע"כ : פ"ת
ויחי ר' כי שתלה לאה וכו' לת יהודה כי ועכלא תוה תדיר
וכו' בד' ך"נ ע"כ : פ"ת תכל ל' ויחי יעקב וכו' בד' ך"ד ע"ת : פ"ת
ח' תולן תתעון וכו' בד' ל' ע"נ : פ"ת ת' תיתן כ' תתעון וכו'
תר"ם תולן תתעון וכו' בד' ל' ע"נ : פ"ת ת' תוסד על בריתי דשתת דת וכו' פתח ר"ת ותתר כרתתעון
בד' ל' : פ"ת יוסף וכו' ת' כד הוו ישרתל בתוכהון וכו' כ' קל"ו . פ"ת
בי' יוסף וכו' ת' כד הוו ישרתל בתוכהון וכו' כ' קל"ו . פ"ת
ויחי והבה בהר בשדה וכו' בהר דרעת דתתון וכו' כ"ר ת"ח ע"ת :
פ' ויעלם פ"ת ת' ת"ח ע"ד בנין דיוד יעקב וכו' כ"ר ת' :
פ' ויסב פ"ת ת' בהוות ויעיל דתני כיהודה לתיתבשרת וכו' בד'
י"ת : פ"ת ר"י פתח ותתר ויראש בשתים ה' עליון
יתן קולו וכו' בד' ך' :
פ' תקן פ"ת תתיים עם תתר תשר תתרת וכו' בד' נ' ע"ת :
פ"ת ויסו תקן יתיש שבת תתר ופרעה תלם וכו' בד' ו' ע"כ :

פ' ויגש פ"ת כתרתי עילאה שתיהיה וכו' כ"ת ע"כ . פ"ת
ע"ת כי סם ה' בקדיה עליך כה"ס : פ"ת תתרו לי'
ר"ר הת תיעתליס וכו' בר"ב ע"ת : פ"ת כרים הזהרתיך דשלבת וכו'
נד' נ"ד : פ"ת ויו כך לת בהוך ' בו"ד וכו' בר"ד ע"ג : פ"ת
תר' שתעבו ועלת טבון תוזריקון תעוחת מדעיפה וכו' כד' ו' : פ"ת
ע"פ יהי תור"ה תויר וכו' בר' י"ת ע"ג . פ"ת תוריית קדיס בין
ב' כרוים וכו' עד תכויה עילאה וכו' כר' י"ת ע"ג : פ"ת ח' תויל לתלף
תלף תויל לי"ת וכו' כע"ך ד' : פ"ת ע"פ שעשה תדם בשלימו וכי' בד'
ך"נ : פ"ת תוך תכני סים טהור וכו' כ"ך ך"נ : פ"ת תוך תכני סים
טהור וכו' ובכר יופן תעבדן וכו' בד' ך"ת ע"ד . פ"ת תוריית תית
ריפת ונופת ולבת ופיופת וכו' בד' ך"ט ע"ת : פ"ת ד' יכנסו לפרדס
וכו' בד' ל"ה ע"ת : כ"ת תוך תלם שמשך תן נ' ייי' וכו' בד' ל"נ
ע"כ : פ"ת תר' שתעבד ל"נ טפין וכו' כ"ד ת"נ : פ"ת תוך נ' ל'ודין
תיתן סנולתת וכו' בד' ת"ה ע"כ . כד תתבשב סלקת בהעות תחדוש
וכו' בד' נ"נ : פ"ת ח' תויל לת' וכו' בד' נ"ן ע"נ : פ"ת לת
תיפתכת בכולהו ו' זכלין וכו' בד' פ"ה ע"נ : פ"ת תשר תילת טעויר ונניו וכו'
בד' ע"ט ע"ת :
פ"ת וו כך לת נהיר וכו' בד' פ"ד : פ"ת תוך הכי תתידן דת כלת
יעקב יוסף וכו' בד' פ"ב ע"נ : פ"ת תדכי הת שכת דשבין קף
תתיב תר"ה וכו' בד' כ"י : פ"ת טעתי תיכון תתבשבין כתוידת וכו'
בד' ק"נ ע"נ : פ"ת ת' כל ויתת דבר בש תתעבב כתוידת וכו'
בד' ק"ח ע"ד . פ"ת כד בעי הקב"ה למיברי עלמין וכו' בד' קכ"ד
ע"כ : פ"ת תנו תשיתו דבתיתו תריש כתיתיו וכו' בד' קל"ט ע"ת :
פ"ת כסה ב"ה שביעי היה תזדמן של עולם וכו' ב"ד קכ"ו ע"ת : תו
הייתי בעיניו וכו' בד' ל' . פ"ת דתשות תכמה יתתי יי' וכו' בד' נ' :
פ"ת תשרי תדם תנת תכמה וכו' בד' ט' : פ"ת קדם לי כל בכור וכו'
בד' ד' : פ"ת ט' ועדיות לימן כתוסבן וכו' בד' ד' : פ"ת וכל שית
הסדה וכו' בד' ה' : פ"ת ולבי לפעלה לכטלא נוקמת תן שתלק וכו'
בד' ו' : וכל שית הסדה דת יוסית דתשון וכו' בד' י"ת : פ"ת כתית ת'
תן בריאשית וכו' בד' י"ב : סוד כי שיעל ת' כין ו' וכו' בד' י"ג : פ"ת
ע"כ תזכון דתעליון בזו דתשבכת וכו' בד' י"ד : פ"ת תלכות ותשת
דכלילא כולהון וכו' בד' ט"ו : פ"ת ויפתח ה' תלקיט תנת ס"ד בשרת
דסקיל בתיתקלא וכו' בד' ל"ו :

פ' כח פ"ת תתר דיסכבי תתי דן כי וכו' בד' נ' . פ"ת כל תתר
תני נופת וכו' בד' ך"ח :

פ' לן לך פ"ת כתת תידך ותתר ויכבדי תתוה תלוה וכו' בד' ך"ת ע"נ :
פ' וירח פ"ת כתת ותתר בכל נפתת לן"ת נר וכו' ת"ת בכל
נפתת דשרתל וכו' בד' ו' :

פ' תיי שרה
פ' תעלהם פ"ת פתח ר"ם ותוד תכמת בתון תורה וכו' בד' י"ע"כ
פ"ת ל"ת כן כדת הוה יתיב וקו תנטער וכו' בד' קכ"כ
ע"ך : פ"ה תכמה עילאה תיהי בתיתת וכו' בד' ד' .

פ' ויחי פ"ת ויחי יעקב בקושטא דכתיתו וכו' בד' ח' ע"כ : פ"ת
ויחי ר' כי שתלה לאה וכו' לת יהודה כי ועכלא תוה תדיר
וכו' בד' ך"נ ע"כ : פ"ת תכל ל' ויחי יעקב וכו' בד' ך"ד ע"ת : פ"ת
ח' תולן תתעון וכו' בד' ל' ע"נ : פ"ת ת' תיתן כ' תתעון וכו'
תר"ם תולן תתעון וכו' בד' ל' ע"נ : פ"ת ת' תוסד על בריתי דשתת דת וכו' פתח ר"ת ותתר כרתתעון
בד' ל' : פ"ת יוסף וכו' ת' כד הוו ישרתל בתוכהון וכו' כ' קל"ו . פ"ת
בי' יוסף וכו' ת' כד הוו ישרתל בתוכהון וכו' כ' קל"ו . פ"ת
ויחי והבה בהר בשדה וכו' בהר דרעת דתתון וכו' כ"ר ת"ח ע"ת :
פ' ויעלם פ"ת ת' ת"ח ע"ד בנין דיוד יעקב וכו' כ"ר ת' :
פ' ויסב פ"ת ת' בהוות ויעיל דתני כיהודה לתיתבשרת וכו' בד'
י"ת : פ"ת ר"י פתח ותתר ויראש בשתים ה' עליון
יתן קולו וכו' בד' ך' :
פ' תקן פ"ת תתיים עם תתר תשר תתרת וכו' בד' נ' ע"ת :
פ"ת ויסו תקן יתיש שבת תתר ופרעה תלם וכו' בד' ו' ע"כ :

רואה דתורייתא וכו' קכ"ו ע"ח :

פ' פקודי פ"מ הכה לחרון בריית וכו' כד' ג' ע"ד : פ"מ פתח ואחז והכה לחונות שתך חומן וכו' כד' כ"ו ט"כ . פ"מ כד ברוח קכ"ם עלמא וכו' כד' ג' ע"ב . פ"מ ר' פתח ויהי בחודש השני וכו' כד' ס' : פ"מ ת"ח ריישא דאורייתא דאיתמנותא וכו' כד' ס"ד : פ"מ מאן דאדכיר ואי כויסי וידעו לקבורי קשרת סיהליה וכו' בחיכוסת כד' ל' : פ"מ פתח ואחר יסה נוף וכו' פ"מ כד ברוח קכ"ם עלמא וכו' כד' קכ"ח : פ' ויקהל פ"מ ר"ח אחור כולהו עשרה שיהין כתיבו וכו' כד' ל' : פ"מ ת"ח קכ"ה לחיקרי סלוס וכו' כד' ה' ע"ב : פ"מ קוד לא"ה לחאר תה"ה וכו' כד' ה' ע"ב : פ"מ קוד יחתו מדיהו וכו' כד' ל"ב : פ"מ פתח ואחר בכל נפתיהם לו"ח בו' כד' ל' ע"ב פ"מ בקלא וכלא ויהי קול השופר הולך וחזק וכו' ומפיים כלי חיוק מ' סאה כד' י' : פ"מ ת"ח אלה עשו וקה"ב וכו' כד' ך"ח : פ"מ שלמים דח פ' בתרלה וכו' כד' ך"ג ע"ח : פ"מ תחויכא דהאי פתח קדישא עולמים וכו' כד' כ"ט : פ"מ יהי רקיע בתוך המים וכו' כד' פ"ג ע"ב . פ"מ ת' דאיתח קדישא וכו' כד' ס"ת ע"ד : פ"מ והיה כי יחטא ואשם מה תעיב לעולם תו מנא לבדה וכו' כד' ך"ע ע"ח : פ"מ ר"ח הוה יתיב קמי דר' יקחו בכלגוות לילה וכו' כד' ך"ח ע"ב : פ"מ פתיחא ר' נגיע דאבהה לחניק ה' וכו' כד' קכ"ח ע"ד : פ"מ ת"ח קב"ה לחיקרי אלו וכו' כד' כ' :